

This binding with the 5 fascicules of the first volume of the Patrologia Orientalis has been realized by the Patrologia's Group in Yahoo.

Specially i like to thanks Pilipos for share with us the information about the place where the fascicules has been published in the GoogleBooks project.

To view the original items in their respective pages, go to:

<http://www.archive.org/details/patrologiaorien00grafgoog>
Fasc. 1 and 2

<http://books.google.com/books?id=g1wMAAAAIIAAJ&output=html>
Fasc. 3

<http://books.google.com.br/books?id=hlwMAAAAIIAAJ&output=html&pgis=1>
Fasc. 4

<http://books.google.com/books?id=gVwMAAAAIIAAJ&output=html>
Fasc. 5

The general status of the five fascicules is good, but some pages are borrowed

and blur, some other have serious troubles with cut margins. This bind wants

only give a general idea of the texts, disposition, arrange, and allow the users

to place the quotes and references to this volume, even like an emergency resource.

Please, note the books has not vigent copyright,
but Googlebooks have the whole credit for this digitazion.

Greg, Pilipos & the Patrologia Group.

<http://groups.yahoo.com/group/patrologia>

Dec. 19 - 2008.

DO NOT REMOVE THIS NOTE.

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

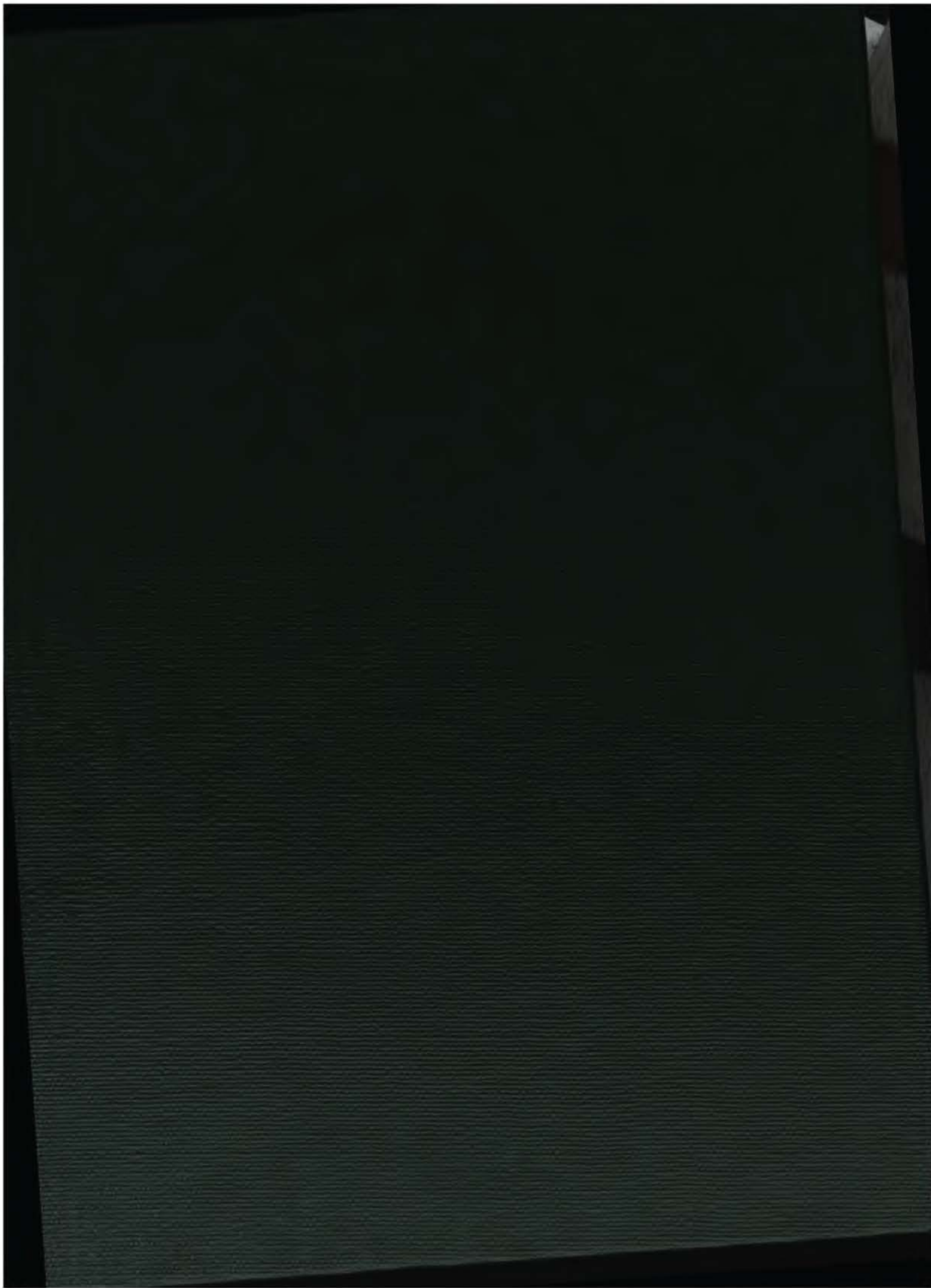
Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

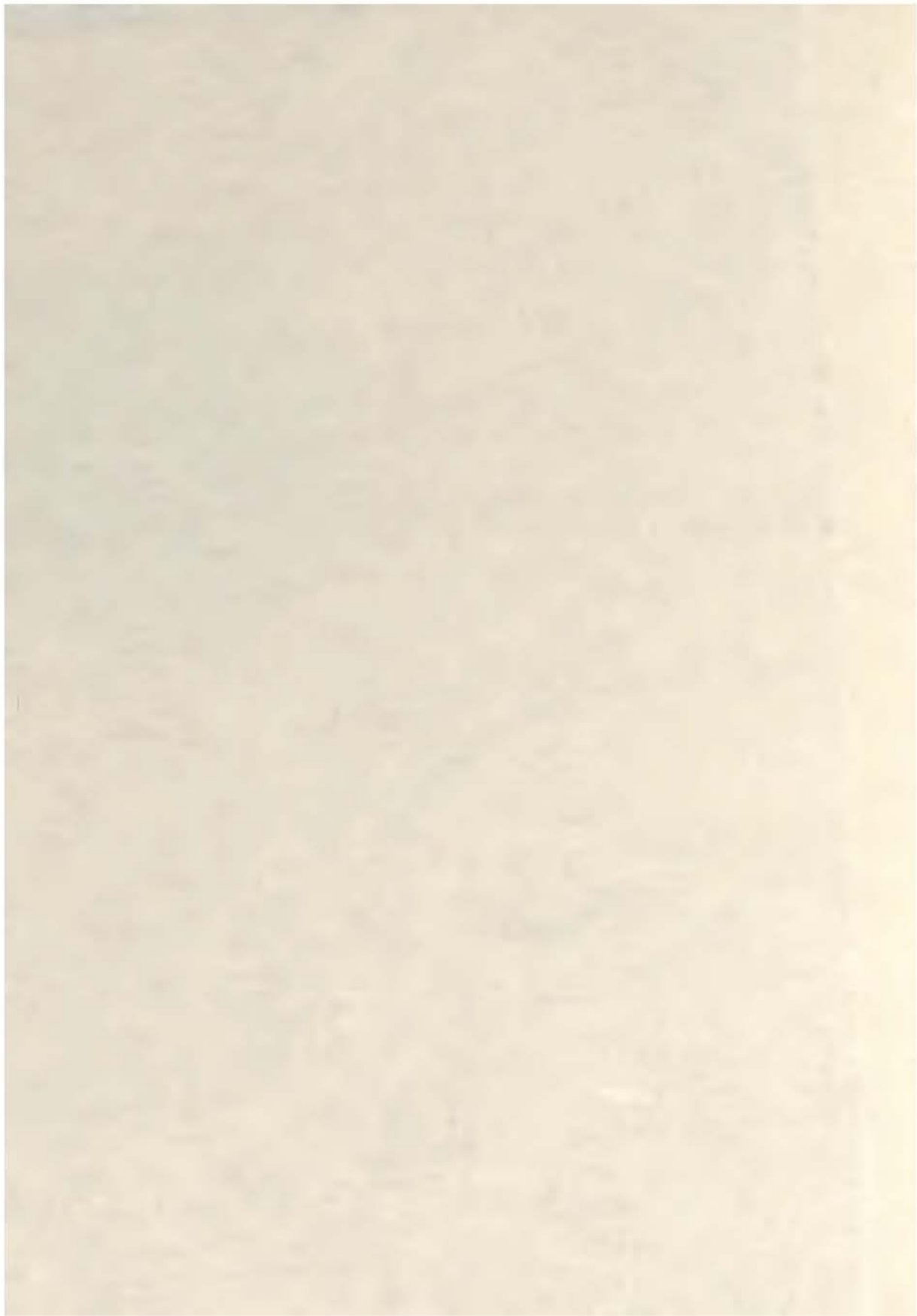
Nous vous demandons également de:

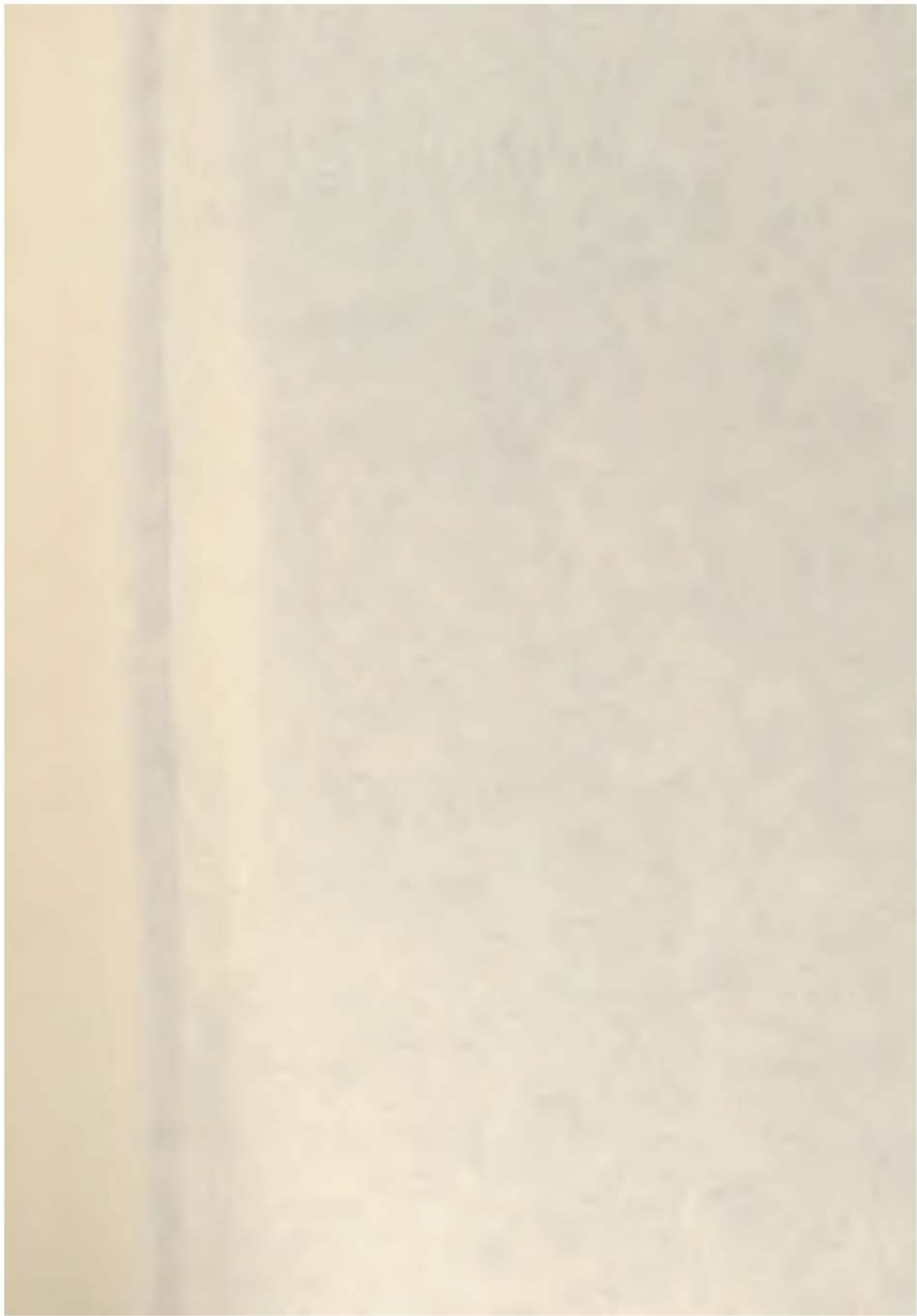
- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

R. GRAFFIN — F. NAU

PATROLOGIA ORIENTA

TOMUS PRIMUS

1851-2
1861-2

I. — J. PERRUCHON & I. GUIDI.

LE LIVRE DES MYSTÈRES DU CTEL ET DE LA TRIOLE.

II. et IV. — B. EVETTS.

HISTORY OF THE PATRIARCHS OF THE COPTIC CHURCH
OF ALEXANDRIA (S. Mark to Benjamin I.).

III. — RENÉ BASSET.

LE SYNAXAIRE ARABE JACOBITE (*Mois de Toud
Babel*).

V. — I. GUIDI.

LE SYNAXAIRE ETHIOPIEN (*Mois de Saue*).

LIBRAIRIE DE PARIS

FIRMIN-DIDOT ET C^o, IMPRIMEURS-ÉDITEUR

56, RUE JACOB, PARIS

1907

ONT DÉJÀ PARU :

TOME I. — Gr. in-8° (format de Migne), XII et 706 pages. Prix net : 43 fr.

I. **Le Livre des mystères du ciel et de la terre** (éthiopien et français), par J. PERRUCHON et I. GUIDI, 6 fr. 50. — II et IV. **History of the Patriarchs of the Coptic Church of Alexandria** (arabe et anglais), par B. EVETTS, 7 fr., 8 fr. 35. — III. **Le Synaxaire arabe jacobite** (arabe et français), par René BASSI, 10 fr. — V. **Le Synaxaire éthiopien** (éthiopien et français), par I. GUIDI, 11 fr. Ce volume a coûté seulement 26 fr. 95 (port en sus) aux souscripteurs.

TOME II, 690 pages, Prix net, 41 fr.

I. **Vie de Sévère par Zacharie le Scholastique** (syriaque et français), par M.-A. KUGENER, 7 fr. — II. **Les Évangiles des douze apôtres et saint Barthélemy** (copte et français), par le Dr E. REVILLOUT, 5 fr. — III. **Vie de Sévère par Jean, supérieur du monastère de Beith Athonia**, suivie d'un recueil de fragments historiques syriaques, grecs, latins arabes relatifs à Sévère, par M.-A. KUGENER, 11 fr. 90. — IV. **Les versions grecques des Actes des martyrs persans sous Sapor II** (grec et latin), par H. DELEHAYE, S. J., Bollandiste, 9 fr. 50. — V. **Le Livre de Job** (éthiopien et français), par E. PEREIRA, 7 fr. 70. Ce volume a coûté seulement 25 fr. 90 (port en sus), aux souscripteurs.

TOME III. — Fasc. 1. — **Recueil de monographies. — I. Les histoires d'Ahoudemeh et de Marouta**, primats jacobites de Tagrit et de l'Orient (VIe-VIIe siècles), suivies du traité d'Ahoudemeh sur l'homme, texte syriaque inédit, traduction française par F. NAU. Prix : 7 fr. 15, *franco*, 7 fr. 65 (pour les souscripteurs : 4 fr. 50, *franco*, 5 fr.).

Fasc. 2. — **Réfutation de Sa'id Ibn Batriq (Eutychius), par Sévère Ibn-al-Moqaffa', évêque d'Aschmounain**, texte arabe, traduction française par P. CHÉBLI, prêtre maronite. Prix : 7 fr. 40; *franco*, 7 fr. 95 (pour les souscripteurs : 4 fr. 65; *franco*, 5 fr. 20).

TOME IV. — Fasc. 1. — **Les Homélie de Sévère d'Antioche**, texte syriaque inédit, traduction française, par R. DUVAL et M.-A. KUGENER, avec le concours de E.-W. BROOKS. Fasc. 1, par Rubens DUVAL. Prix : 5 fr. 70; *franco*, 6 fr. (pour les souscripteurs : 3 fr. 60; *franco*, 4 fr.).

Fasc. 2. — **Papyrus grecs relatifs à l'antiquité chrétienne**, publiés et traduits en français par le Dr C. WESSELY, conservateur de la Bibliothèque impériale de Vienne. Prix : 7 fr. 90; *franco*, 8 fr. 45 (pour les souscripteurs : 5 fr.; *franco*, 5 fr. 55). Les planches sont comptées pour 1 fr. (pour les souscripteurs : 0 fr. 65).

VONT PARAÎTRE :

TOME III. — Fasc. 3. — **Le Synaxaire arabe jacobite (suite)**, par René BASSI.

Fasc. 4. — **La cause de la fondation des écoles**, par MAR HADBESCHAH ARBAJA, évêque de Halwan, texte syriaque, publié, traduit et annoté par M^{sr} ADDAISCHER, archevêque chaldéen de Séert.

Fasc. 5. — **The Life of Severus, patriarch of Antioch, by Athanasius**, texte éthiopien inédit, traduction anglaise, par E.-J. GOODSPEED.

TOME IV. — Fasc. 3. — **Histoire nestorienne inédite** (chronique de Séert), texte arabe publié par M^{sr} ADDAISCHER et traduit en français par plusieurs orientalistes. Prix : 6 fr. 20, *franco*, 6 fr. 70 (pour les souscripteurs 3 fr. 90, *franco*, 4 fr. 40).

Fasc. 4. — **Recueil de monographies. — II. Histoire de saint Pacôme**, texte grec inédit des ms. de Paris 881 et suppl. 480, avec une traduction française de la version syriaque et une nouvelle classification des sources grecques.

III. **Histoire de S. Jean-Baptiste et miracle de S. Michel à Colosse**, d'après un palimpseste du VIIIe siècle, par MM. J. BOUSQUET, vice-recteur et professeur de grec à l'Institut catholique de Paris, et F. NAU.

(Voir la suite à la page 3 de la couverture.)

PATROLOGIA ORIENTALIS

TOMUS PRIMUS

PATROLOGIA ORIENTALIS

TOMUS PRIMUS

R. GRAFFIN — F. NAU

PATROLOGIA ORIENTALIS

TOMUS PRIMUS

I. — J. PERRUCHON & I. GUIDI.

LE LIVRE DES MYSTÈRES DU CIEL ET DE LA TERRE.

II et IV. — B. EVETTS.

HISTORY OF THE PATRIARCHS OF THE COPTIC CHURCH
OF ALEXANDRIA (*S. Mark to Benjamin I*).

III. — RENÉ BASSET.

LE SYNAXAIRE ARABE JACOBITE (*Mois de Tout et de
Babeh*).

V. — I. GUIDI.

LE SYNAXAIRE ÉTHIOPIEN (*Mois de Sané*).

LIBRAIRIE DE PARIS

FIRMIN-DIDOT ET CIE, IMPRIMEURS-ÉDITEURS

COMME nous l'avons déjà annoncé, c'est au Congrès des Orientalistes tenu à Paris en 1897, qu'encouragé par le bienveillant concours d'un certain nombre de nos amis, nous avons entrepris de publier, sous le titre de *Patrologia Orientalis*, un ensemble de textes écrits en arabe, en copte, en éthiopien, aussi bien qu'en syriaque et en grec. Nous avons pensé que la publication de ces textes, si intéressants pour la littérature chrétienne, compléterait, au même titre que la *Patrologie Syriaque*, les éditions, indispensables à tous les travailleurs, des *Patrologies Grecque et Latine* de l'Abbé Migne.

C'est pour nous un devoir de placer en tête de ce volume les noms des savants qui ont bien voulu nous apporter leur précieuse collaboration : MM. ASIN Y PALACIOS, à Madrid (*arabe*); RENÉ BASSET, à Alger (*arabe et éthiopien*); E. BLOCHET, à Paris (*arabe et persan*); J. BOUSQUET, à Paris (*grec*); C. BUTLER, à Cambridge (*grec*); E.-W. BROOKS, à Londres (*syriaque*); P. CHEBLI, à Beyrouth (*arabe*); L. CLUGNET, à Paris (*grec*); CONTI-ROSSINI, à Rome (*éthiopien*); W.-E. CRUM, à Londres (*copte*); F. CUMONT, à Bruxelles (*grec*); R. P. DELEHAYE, à Bruxelles (*grec*); H. DERENBOURG, à Paris (*arabe*); R. DUVAL, à Paris (*syriaque*); B. EVETTS, à Oxford (*arabe*); E.-J. GOODSPEED, à Chicago (*éthiopien*); H. GOUSSEN, à Dusseldorf (*arménien et géorgien*); I. GUIDI, à Rome (*arabe, copte, éthiopien*); L. HACKSPILL, à Toulouse (*éthiopien*); J. HALÉVY, à Paris (*éthiopien*); G. HORNER, à Londres (*copte*); K MOSKO, à Presbourg (*syriaque*); M.-A. KUGENER, à Bruxelles (*syriaque*); H. LANGE, à Copenhague (*copte*); O. DE LEMM, à Saint-Pétersbourg (*copte*); F. MACLER, à Paris (*arménien*); C.-A. NALLINO, à Palerme (*arabe*);

E. PEREIRA, à Lisbonne (*éthiopien*); J. PERRUCHON, à Paris (*éthiopien*); E. PREUSCHEN, à Darmstadt (*grec et arménien*); E. REVILLOUT, à Paris (*copte*); D. SERRUYS, à Paris (*grec*); P. THEILLET, à Paris (*arménien*); A. VASILIEV, à Dorpat (*grec et arabe*); C. WESSELY, à Vienne (*grec*).

On nous permettra de mentionner ici d'une façon toute spéciale notre excellent collègue F. Nau, Docteur ès sciences mathématiques, tous ceux qui s'occupent de littérature syriaque connaissent ses publications déjà si nombreuses. Il nous a généreusement offert de joindre son nom au nôtre en tête de cette publication, et, par sa collaboration assidue de tous les jours, il nous a permis de mener à bien une publication aussi considérable et qui devait naturellement rencontrer à son début des difficultés qui eussent pu, tout d'abord, paraître insurmontables.

Cette publication de textes inédits suppose la collaboration de savants de tous pays, et il n'a pas été possible d'imposer une langue qui eût pu gêner les savants pour traduire leur pensée. Nous avons donc admis que la traduction pouvait être donnée aussi bien en latin qu'en allemand, en anglais, en français, en italien; c'est ainsi que dans ce premier volume on trouvera une partie traduite en français et une autre en anglais.

Nous tenons encore à remercier ici d'une façon toute spéciale M. Charles Beaudouin, directeur de la Fonderie Générale à Paris, qui a fait graver et fondre spécialement pour nous la plupart des caractères orientaux que le lecteur rencontrera dans la suite de ces volumes.

Enfin M. Maurice Firmin-Didot, qui dirige avec tant de distinction la maison que lui ont léguée ses illustres ancêtres, nous permettra de joindre à son nom, afin de leur adresser nos sincères remerciements pour tant de difficultés vaincues au cours de l'impression de ces textes orientaux, les noms de MM. Théotiste Lefevre et Martial Boudet, dignes petits-fils du célèbre auteur du *Guide pratique du Compositeur* et

AVERTISSEMENT

La publication de cet ouvrage a été commencée il y a plusieurs années, lorsque, à la suite du congrès des Orientalistes tenu à Paris en 1897, M^{sr} Graffin me fit part de son intention d'éditer une patrologie orientale, c'est-à-dire une collection d'ouvrages d'écrivains chrétiens des églises d'Orient.

Je m'associâi de tout cœur à cette entreprise. Je résolus avec la collaboration de savants éthiopiens : MM. Guidi, Basset et Conti Rossini, de publier le *Synaxaire éthiopien*, et en attendant je fis choix, pour débiter, du *Livre des Mystères du ciel et de la terre*.

Diverses causes, que je ne puis énumérer ici, en ont retardé l'impression; en dernier lieu, des troubles de la vue qui m'ont enlevé la possibilité de lire et d'écrire, m'ont obligé, pour terminer cette publication, à recourir à mon savant et excellent ami, M. Guidi, professeur à l'Université de Rome, qui avait eu déjà l'amabilité de revoir les premières feuilles. Avec beaucoup d'empressement, il a bien voulu accepter d'en corriger les dernières épreuves et d'y ajouter une courte introduction que moi-même je ne pouvais plus faire. Je tiens à le remercier publiquement de son précieux concours et à dire que j'ai trouvé auprès de lui le meilleur accueil en toutes circonstances. Je le remercie en mon nom et pour la Patrologie orientale¹.

Je dois aussi adresser des remerciements à mon cher maître M. Joseph Halévy, qui a bien voulu me donner des conseils pour la traduction de plusieurs passages difficiles du Livre des Mystères.

J. PERRUCHON.

¹ Je remercie aussi M. l'abbé Desnoyers, élève de M. Guidi, qui a fait la table des noms propres et celle des mots éthiopiens peu usités, ainsi que M. l'abbé Nau qui a

Le « Livre des Mystères du ciel et de la terre » ne nous a été connu que dans un seul manuscrit, dans le n° 117 de la Bibliothèque Nationale de Paris, car le n° 118 n'est qu'une copie du précédent faite par P. Vansleb. Dans les grandes collections des mss. éthiopiens rapportées en Europe au siècle dernier et qui sont allées enrichir les bibliothèques de Berlin, de Tubingue, de Francfort s. M. et surtout de Paris et de Londres, on chercherait en vain un second exemplaire de ce singulier ouvrage.

Rien ne nous est connu sur son auteur Ba-Hayla Mikâ'él c'est-à-dire sime. M. Zotenberg, dans son catalogue¹, assigne le ms. au seizième siècle, mais, vu surtout la forme de la lettre א, on pourrait en fixer la date jusqu'au quinzième siècle. En ce cas et même en admettant que ce ms. est l'autographe de l'auteur, celui-ci ne serait pas postérieur au quinzième siècle et son ouvrage devrait être classé parmi les nombreuses et variées productions de la littérature éthiopienne qui caractérisent le règne de Zar'a Yâ'qob et de ses successeurs immédiats. Comme M. Zotenberg l'a remarqué, l'auteur a dû se servir de l'Apocalypse de Saint Pierre, et du livre d'Hénoch et d'autres ouvrages aussi ont peut-être été mis à contribution par lui. Une seule étude approfondie de toute cette littérature cabbalistique apocalyptique pourrait préciser les sources de ce livre et déterminer dans quelle mesure il est original.

Dans le manuscrit de Paris que nous avons mentionné, trois écrits suivent celui que nous publions, à savoir : 1° l'explication de la forme d'Apocalypse de l'Apocalypse canonique de Saint Jean par

¹ *Catalogue des mss. éthiopiens de la Bibl. Nationale*, Paris. 1877. p. 140.

² V. Conti Rossini, *Note per la storia letter. abissina*, 31.

Ha-Hayla Mikâ'ël); 2° une dissertation sur le mystère (une dissertation sur la naissance d'Hénoch. Les qu M. Zotenberg¹..., paraissent, dans la pensée de l'au former qu'un seul et même ouvrage, auquel s'appliquent les « Mystères du ciel et de la terre ».

Le « Livre des Mystères » est un des rares ouvrages éthiopiens connus en Europe au dix-septième siècle; on crut d'abord que ce livre était le livre d'Hénoch, mais Ludolf montra quel était le véritable auteur². Il en donna aussi des extraits dans le *Commentaire sur l'hist. aeth.*³; les idées bizarres développées dans ce livre furent jugées par Ludolf qui les qualifie de « futiles et absurdes narrations, crassae ac putidae fabulae, etc. ». La critique moderne juge autrement ces compositions qui se rattachent à la littérature apocalyptique et cabalistique et qu'il importe de connaître dans leurs origines et dans son développement pour étudier l'histoire de la pensée humaine sous toutes ses formes.

Au point de vue de la lexicographie, M. Dillmann, n'ayant pu consulter ce manuscrit, n'a fait que répéter des données de Ludolf. On sera content de pouvoir maintenant contrôler ces données, au moins pour la première partie, grâce à notre édition.

Le manuscrit malheureusement n'est pas correct; plusieurs fois des mots ont été omis et en partie seulement rétablis, sur la ligne et même main. Le manque d'exactitude grammaticale, dans les différentes formes des verbes et des noms, est aussi fréquent; nous nous sommes attachés à donner le texte tel qu'il est dans le ms., en n'ajoutant en plus que les corrections les plus nécessaires; quant à l'orthographe, incertaine dans le ms., nous avons suivi celle de M. Dillmann.

I. GUIDI.

¹ *Loc. cit.*

² Cf. *Jobi Ludolfi, alias Leut-holf dicti, Historia Æthiopica*, Francf. ad Mo. 1684, t. III, p. 100.

NOTE ADDITIONNELLE

PAR F. NAU

I. HISTOIRE DU MANUSCRIT ÉTHIOPIEN 117. — Ce manuscrit offre déjà un certain intérêt parce qu'il fut recherché, acheté et relié par Peiresc¹, de 1633 à 1637, dans des circonstances que nous allons relater, au lieu et place du célèbre *Livre d'Hénoch*².

« En 1633, raconte Gassendi³, le capucin Gilles de Loches⁴ vint à Aix faire visite à Peiresc dont il avait déjà reçu maints secours. Il lui indiqua les manuscrits rares qu'il avait vus dans les monastères⁵. En particulier il déclara avoir remarqué un manuscrit intitulé *Mazhafahat Einok*, ou *Prophétie d'Énoch*, contenant ce qui devait arriver jusqu'à la fin du monde. Peiresc résolut de l'acquérir à quelque prix que ce fût, il n'épargna aucuns frais et put enfin l'obtenir⁶. »

Il reçut du moins un manuscrit sur parchemin, de 85 feuillets, formé de cahiers de 16 pages⁷, écrit sur deux colonnes, avec 17 lignes à la page pour le premier cahier (fol. 1-8) et de 21 à 23 lignes à la page (en général 23 lignes) pour les cahiers suivants. Ce manuscrit relié solidement entre deux planchettes, à la manière éthiopienne, lui fut adressé au lieu et place des *Prophéties d'Énoch* et il lui fit ajouter une seconde couverture richement dorée avec l'inscription : *Revelationes Henochi aethiopice*.

1. Nicolas-Claude Fabri, seigneur de Peiresc, conseiller au parlement d'Aix (1580-1637), subventionna de nombreux savants, et réunit en particulier une belle bibliothèque qui fut achetée, après sa mort, par le cardinal Mazarin. Sa Vie fut écrite par Gassendi, professeur de mathématiques au Collège de France. Nous citerons la troisième édition : *Viri illustris Nicolai Claudii Fabricii de Peiresc senatoris Aquiseptiensis vita*, Hagae comitum (La Haye), 1655.

2. Le *Livre d'Hénoch* devait être découvert au XVIIIe siècle seulement dans une version éthiopienne, et publié pour la première fois à Oxford, en 1821.

3. *Loc. cit.*, p. 168.

4. Des manuscrits de ce capucin sont conservés dans le fonds copte (n°s 148, 150) de la Bibliothèque Nationale de Paris.

5. Gilles de Loches affirma avoir vu une bibliothèque de huit mille volumes « quorum pars non exigua prae se ferret aevi Antonii notas ».

6. Quandoquidem vero inter caetera animadvertisse se dixit *Mazhafahat Einok* seu *Prophetiam Enochii* declarantem ea quae ad finem usque saeculi eventura sunt, librum Europae pridem invisum illic autem caractere ac idiomate Æthiopico, seu Abyssinorum, apud quos is fuerat servatus; ideo Peireskii sic fuit accensus ejus, quoquo pretio comparandi studio, ut nullis parcens sumptibus, ipsum denique sui fecerit juris, p. 168.

7. Les feuillets 81-82 forment un cahier. Item les feuillets 83-85 qui portent seulement une note de Vansleb (fol. 83) et quelques notes éthiopiennes.

Nous n'avons pu découvrir dans quelles conditions cet ouvrage fut adressé à Peiresc, mais un incident, raconté dans sa Vie sous l'année suivante (1634), va nous permettre de faire à ce sujet une conjecture plausible :

« Un habitant de Montpellier, nommé Vermellius, après avoir été bijoutier, puis soldat, se rendit ensuite en Égypte et de là en Abyssinie avec une pacotille. Les ornements européens plurent beaucoup à la reine des Abyssins et ce Vermellius jouit bientôt d'un grand crédit à la cour. A un moment où le roi d'Abyssinie allait se mettre en campagne à la tête de 50.000 soldats, Vermellius se fit fort de vaincre les ennemis avec 8.000 hommes seulement, dressés à l'européenne. Il réussit, fut nommé général en chef et écrivit alors à ses amis de Marseille de lui envoyer quelques livres — surtout des ouvrages militaires — et des gravures. Peiresc en entendit parler et, sachant que les amis de Vermellius ne se préoccupaient pas de cet envoi, il lui adressa en 1634 un grand nombre de livres et surtout des ouvrages de mathématiques, d'architecture militaire et civile, de perspective etc.¹. Il lui demanda en retour quelques livres éthiopiens, les inscriptions qu'il rencontrerait, la description de la montagne d'Amara etc.². »

D'après ce récit, il nous est permis de supposer avec grande vraisemblance que parmi « les quelques livres éthiopiens » réclamés par Peiresc en 1634, figurait en première ligne la « Prophétie d'Énoch » que Gilles de Loches lui avait dit l'année précédente exister encore en éthiopien. Ce serait donc Vermellius, citoyen de Montpellier et général en chef de l'empereur d'Éthiopie, qui aurait recherché cet ouvrage et aurait adressé enfin à Peiresc le manuscrit du *Livre des Mystères du ciel et de la terre* où Hénoch est souvent nommé et qui se termine par une dissertation sur la naissance d'Hénoch. Ce n'était pas l'ouvrage signalé par Gilles de Loches, mais on comprend que Vermellius ait pu s'y tromper³.

Ce manuscrit passa ensuite dans la Bibliothèque du cardinal Mazarin, puis dans celle du roi où le dominicain Vansleb le trouva, le lut et le jugea assez intéressant pour le transcrire tout entier de sa propre main, l'an 1670. Cette transcription de Vansleb (Wansleben) forme le n° 118 du fonds éthiopien de la Bibliothèque Nationale et M. Perruchon, dans les deux premières feuilles ci-après, lui a fait quelques emprunts que l'on trouvera notés aux variantes sous la lettre W (cf. pages 14, 17, 18, 19, 20, 21, 29).

Plus tard, Ludolf, trompé par le passage de la Vie de Peiresc qui mention-

1. Il lui adressa aussi des parfums de tout genre et des portraits de rois, de reines et de personnages célèbres.

2. Cum confidisset autem illum gratissime id accepturum, licere opinatus est petere ab eo libros aliquot Æthiopicos, inscriptiones obvias, descriptionem Amarae montis, itemque rituum, religionis, vasorum et similibus quae Europaeis sciret ignota. Gassendi, *loc. cit.*, p. 171.

3. Ce ms. dut arriver en France peu avant la mort de Peiresc qui mourut en 1637. On comprend

nait le Livre des Mystères du ciel et de la terre, sous le titre de « Proj d'Énoch », résolut, dit-il, de n'épargner aucune peine pour consulter un ouvrage aussi célèbre. Il se rendit donc de Francfort sur le Mein à Aix en vance, ancienne résidence de Peiresc, et y apprit que le manuscrit ch était à Paris¹. Il pria l'un de ses amis de lui en transcrire quelques pag commencement, au milieu et à la fin, et il reconnut facilement, comme V l'avait sans doute fait auparavant, que le titre était inexact et que ce r s'écrit ne renfermait pas « les Révélations d'Hénoch », mais bien « le Livr Mystères du ciel et de la terre » écrit par Ba-Hayla-Mikâ'él. Il dut — conçoit — regretter la peine qu'il avait prise et il exhala sa mauvaise hu dans son *Hist. Æth.* en 1681², puis dans une notice écrite de sa main, j en tête du manuscrit 117 et datée des calendes de février 1684³, enfin son *Comm. ad Hist. Æth.* en 1691⁴. Il nia l'existence du Livre d'Héno éthiopien⁵, ce qui est inexact puisqu'on l'a trouvé depuis; Gilles de L pouvait donc l'avoir vu. Il reprocha à Gilles de n'avoir pas examiné l moins de n'avoir pas fait examiner le présent manuscrit par un habile pisan⁶, lorsque, d'après ce qui précède, Gilles de Loches ne le vit sans jamais, puisque Vermellius serait seul coupable de la substitution; enfin cocha ses épithètes les plus malsonnantes contre ce malheureux ouvra; lui avait causé un long voyage inutile.

II. ANALYSE DU PRÉSENT FASCICULE. — Le Livre des Mystères du cie la terre, première partie du manuscrit 117 (fol. 1-48), forme un tout c comme l'indique l'*explicit* placé à la fin. L'auteur lui-même en donn courte analyse (p. 1)⁷ : « ce livre... expose les mystères du premier et d nier tabernacle... fait connaître les mystères de toute la création et cor toute chose fut créée à son tour »; il commence en effet par suivre et

1. Cf. *Comment. ad hist. Æth.*, p. 347.

2. Livre III, ch. IV.

3. Il nous apprend (*Comm. ad hist. Æth.*, p. 347) qu'il vint à Paris vers la fin de 1683 et t ms. en question *deaurato involucro, tanquam egregius aliquis liber esset, oblectum*.

4. P. 347-348. Dans ce dernier ouvrage, Ludolf cite deux passages du Livre des Mystères : 1° mancement jusqu'à la page 2, ligne 3 (inclusive) de cette édition; 2° le passage compris dans cette page 11, dernière ligne jusqu'à page 12, ligne 10, au mot **ጥርጥሕ**.

5. Illud autem prorsus vanum est, quod Ægidius Lochiensis capucinus amplissimo viro I de prophetia Enochii retulit, quasi illa Æthiopice adhuc extaret in libro *Liber Henochi* dict *Æth.*, loc. cit.

6. Ut mirum sit Ægidium Lochiensem, qui hunc nanci librum Peireskio commendavit, ill inspexisse, vel a perito linguae inspicere curavisse. Ms. 117, fol. B.

7. Cet auteur se nomme Ba-Hayla-Mikâ'él pages 1, 27 et 44. Il se nomme Ba-Salota-Mikâ'él 76 et 85. — Ajoutons enfin que l'auteur se donne comme un simple scribe qui écrit les révéla l'ange Gabriel (ou simplement de l'ange, p. 1, 18 etc.), et parfois de Moïse et d'Aaron (p. 51, 56 60, 62, 63, 64) ou de Pierre (p. 76). La plus grande partie de l'ouvrage répondrait donc au t vant : Apocalypse de l'ange Gabriel, écrite par Ba-Hayla-Mikâ'él. — La Vie d'un certain Ba-Sa kaël est conservée dans le ms. 129 d'Abbadie. D'après le résumé que nous en a fait M. l'abbé De ce personnage (du XIIIe au XIVe siècle) fut un moine célèbre qui eut de nombreux disciples. S graphe lui attribue de nombreuses révélations mais aucun ouvrage, de sorte que son ident avec l'auteur du *Livre des Mystères* reste problématique. On le fête le 21 de hamlé.

NOTE ADDITIONNELLE.

menter à sa manière le commencement du Pentateuque, depuis la création jusqu'à la construction du premier tabernacle, il passe ensuite assez naturellement à la vision d'Ézéchiél sur le second tabernacle (temple), et termine par quelques considérations sur le christianisme.

1° *La Création.* — Après un court chapitre (p. 2) sur le mystère de la Trinité ou la Trinité (cf. p. 4 et 68), on trouve commentée et exposée, selon les idées de l'auteur, la création des six cieux (p. 3-6), des ordres des anges (p. 7), de la terre (p. 8), de la mer (p. 9), des astres (p. 10), des oiseaux et des poissons (p. 13), des quadrupèdes (p. 15), enfin d'Adam (p. 16). Signalons, comme récits incidents, la lutte de Mikâ'él et de Setnâ-él ou Set (Satanaël ou Satan) (p. 10-11) et une anecdote pour montrer la puissance de saint Michel (p. 17-18).

2° *Les Patriarches.* — L'auteur donne ici le récit de la tentation d'Adam (p. 19), celui du déluge (p. 21); les noms des descendants de Noé (p. 22); l'histoire d'Abraham (p. 26); la généalogie des patriarches (p. 30); la sortie d'Égypte (p. 31); enfin des commentaires sur les sacrifices (p. 32), les Lévi (p. 34) et le premier tabernacle (p. 36-44).

3° *Vision d'Ézéchiél* (p. 44-71). — Cette partie est la plus développée de l'ouvrage et demanderait peut-être, pour être complètement compréhensible, que l'on possédât enfin une édition de la version éthiopienne d'Ézéchiél que l'auteur devait avoir sous les yeux.

4° L'auteur termine par quelques considérations sur le Christ (p. 72), sur son incarnation, sa passion et sa résurrection (p. 76); sur la vision de Daniel (p. 82) et sur celle d'Esdras (p. 83); sur le jugement dernier (p. 86); sur les moines et en particulier sur saint Antoine (p. 88); sur l'antéchrist (p. 90) et la résurrection finale (p. 90). A noter aussi quelques paroles attribuées à des Apôtres (p. 86).

Signalons enfin le rôle prépondérant donné par l'auteur à l'archange saint Michel son patron (voir la table des noms propres), et les passages relatifs à la sainte Vierge, page 81 : « Notre-Seigneur étant mort ressuscita par la puissance, de même qu'à sa naissance il n'avait pas brisé la virginité de la Vierge »; et page 77 où le texte d'Isaïe, vii, 14, est entendu d'une vierge et non d'une jeune fille nubile, car il est expliqué aussitôt par la phrase suivante : « Comment se fera cette naissance sans homme, de même que grain sans semence ? »

Enfin le ms. 118 porte deux fois en marge — sans

Vansleb — la mention : *Purgatorium asseritur*, en face des passages : p. 33, lignes 15-21 de la traduction, et p. 80, l. 8-9.

En somme la présente publication de M. Perruchon met ce livre — n'a pu être étudié jusqu'ici — à la portée des savants, pour en déterminer les sources et préciser les croyances de l'auteur.

Les caractères éthiopiens employés dans ce fascicule ont été dessinés et fondus exprès pour cette publication par la fonderie générale M. Charles Baudoire, sous la direction de Mre Graffin qui a déjà fait dessiner et fondre des caractères syriaques pour sa Patrologie et des caractères arabes qui servent maintenant à imprimer l'histoire des patriarches de l'église copte d'Alexandrie.

1. On a employé ici le même caractère pour le texte et les variantes parce que le corps plus petit n'était pas terminé en 1899 quand on a imprimé les deux premières feuilles de ce fascicule, et sera utilisé pour les variantes des textes éthiopiens que l'on imprimera désormais dans la Patrologie orientale.

LE LIVRE DES MYSTÈRES

DU CIEL ET DE LA TERRE

TEXTE ÉTHIOPIEN PUBLIÉ ET TRADUIT

PAR

J. PERRUCHON

AVEC LE CONCOURS DE M. I. GUIDI

PERMIS D'IMPRIMER

Paris, le 13 juillet 1903.

P. FAGES, v. g.

LE LIVRE

DES MYSTÈRES DU CIEL ET DE LA TERRE

በሰው ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ትዳስ ፡ ጃ አዎላክ ።
 ወዝውላቱ ፡ ወጽሐፈ ፡ ያስጠረ ፡ ሰግዶ ፡ ወዎድር ፡ ዘይነገር ፡ ያስጠረ ፡ ደብተራ ፡ ፣
 ተዳጊት ፡ ወዳጋሪት ፡ ዘያድድ ፡ ያስጠረ ፡ ዙሉ ፡ ፍጥረት ፡ ዘከመ ፡ ተፈጥሩ ፡ በበ ፡
 ጸታሁ ፤ ዘተዎህረ ፡ አባ ፡ በጎይላ ፡ ጊካኤል ፡ ወለበወ ፡ እ * ያጎበ ፡ ተዎሃነ ፡ ሰግ
 ዶ ።
 ወመልአከኒ ፡ ዘተረነወ ፡ ጎቤሁ ፡ ገብርኤል ፡ ብርሃኖዊ ፡ ወይቤሉ ፤ ሰግዕ ፡ እንገር
 ከ ፡ እዎጥንቱ ፡ ወአጠይቅከ¹ ፡ ዙሉ ፡ በበ ፡ ወተልዕ ።

1. Ms. አጠይቅተ ፡ (sic), corrigé par M. Zotenberg en አጠይቅከ (?), *Cat. des Mss. Ethiop. de la Bibl. Nat. de Paris*, 1877, p. 137.

LE LIVRE

DES MYSTÈRES DU CIEL ET DE LA TERRE

Au nom du Père, du Fils et du Saint-Esprit, un seul Dieu.

Ceci est le livre des mystères du ciel et de la terre, qui expose les mystères du premier et du dernier tabernacle, qui fait connaître les mystères de toute la création et comment toute chose fut créée à son tour, *mystères* dont a été instruit Abba Bahayla-Miká'el¹ et dont l'intelligence lui a été donnée par Tamhána-Samáy².

L'ange qui lui fut envoyé, l'é�incelant Gabriel, lui dit : Écoute, que je te parle de l'origine de toutes choses et que je te renseigne exactement sur chacune d'elles à son rang³.

1. Ce nom signifie : Par la puissance de Miká'el (Saint Michel).

2. Je traduis comme Ludolf : *Quae didicit Abba Bahaila-Michael et intellexit ex Tamhana-Samai* (*Comment. ad Historiam aethiopicam*, Francofurti ad Moenum, MDCXCI, p. 347). Toutefois je me demande si ce dernier mot composé est un nom propre. Le mot ተዎሃነ me paraît dérivé d'une racine ተዎህ. Or, cette racine ne se trouve pas en éthiopien, mais elle existe en hébreu, הוּבַח, et en syriaque, ܘܘܒܚ, avec le sens de *miratus est*, de sorte que l'expression ተዎሃነ ፡ ሰግዶ, « tamhána-Samáy », pourrait signifier « les merveilles du ciel ».

3. Ou *successivement*.

ገር ፡ በእነተ ፡ ምስጢር ፡ ሙሉት ፤ ኢሁሉ ፡ አብ ፡ እምቅድመ ፡ ወልድ ፡ ወ
 ኢሁሉ ፡ ወልድ ፡ እምቅድመ ፡ አብ ፤ ወኢሁሉ ፡ ሙንረብ ፡ ቅዱስ ፡ ቅድመ ፡ አብ ፡ ወ
 * ወልድ = ሀልዎተሙ ፡ እምቅድመ ፡ ፍጥረተ ፡ ዓለም = ወአሐዱ ፡ ውእቱ ፡ ሀልዎተሙ ፡
 እምድገረ ፡ ፍጥረተ ፡ ዓለም = ፫ ስመ ፡ ሠለስተሆሙ ፡ ብሂላ ፡ እገቢአብሐር ፡ ዕሩይ ፡
 ሙሉተሙ ፤ ወ ጃ ውእቱ ፡ ሀልዎተሙ ፡ እምቅድመ ፡ ሰግይ ፡ ወምድር = አልቦ ፡ አመ ፡
 ኢህለዉ ፤ ወአልቦ ፡ ቅድመተ ፡ ለሀልዎተሙ ፤ ወአልቦ ፡ ግገለቅተ ፡ ለሀልዎተሙ = ያ
 ሌብወዎ ፡ ለዙሉ ፡ ወአልቦ ፡ ዘ*ያሌብዎሙ ፤ ያአምርዎ ፡ ለዙሉ ፡ ወአልቦ ፡ ዘያአምር
 ሙ ፤ ያረአይዎ ፡ ለዙሉ ፡ ወአልቦ ፡ ዘይረአዮሙ ፤ አጋዝያን ፡ እሙንቱ ፡ ወአልቦ ፡
 ዘይአገዝሙ = ግሙጠነ ፡ እዜኑ ፡ ዕብዩ ፡ ጊሩቱ ፡ ለረግሪ = ወግሙጠነ ፡ ፍጥረተ ፡ ዘ
 ረጠረ ፤ እስመ ፡ ኢይትከህላ ፡ ከመ ፡ ይትበህላ ፡ ሙጠነዝ ፡ ይከውን ፡ ወመጠነዝ ፡ ዩ
 አክላ =

በብሐት ፡ ለከ ፡ አባሕረ ፡ ምሕረት ፡ ወትሕትና ፡ ለዘ ፡ ረቀቅድ ፡ ይምሕር ፡ ወለዘ ፡ ረቀ
 ድ ፡ ይኔንና ፤ አባሕረ ፡ ጸጋ ፡ ወግርግ ፡ ለዘ ፡ ረቀድ ፡ ይህብ ፡ ጸጋ ፡ ወግርግ ፡ ወግገሰ = አ
 ባሕረ ፡ ጥበብ ፡ ወአእምር ፡ ለዘ ፡ ረቀድ ፡ ይህብ ፡ ጥበብ ፡ ወአእምር = አባሕረ ፡ ዮውሆ ፡
 ወተራገርና ፡ ወለዘ ፡ ረቀድ ፡ ይህብ ፡ ንጽሐ ፡ ልብ ፤ አባሕረ ፡ ከብር ፡ ወብዕል ፡ ወለዘ ፡ ረቀ

1. Ms. ምሥጢር ፡

Chapitre concernant le mystère de la divinité. Le Père n'existait pas avant le Fils, ni le Fils avant le Père, ni le Saint-Esprit avant le Père et le Fils. Ils existaient avant la création du monde et une a été leur existence après la création du monde. Les trois noms de leurs trois (personnes) signifient un Dieu² égal dans leur divinité et une était leur existence avant le ciel et la terre. Il n'y a pas (de moment) où ils n'existaient pas; il n'y a pas eu de commencement à leur existence, qui n'aura pas de fin. Ils expliquent toutes choses, et personne ne peut les * expliquer; ils connaissent tout, et personne ne les connaît; ils voient tout, et personne ne les voit; ils embrassent tout, et personne ne les saisit³. Comment raconterai-je la grande bonté du Créateur? Comment *exposerai-je* la création qu'il a faite! Car il n'est pas possible de dire combien il est grand et quelle est sa grandeur.

Louange à toi, ô mer de miséricorde et d'humilité; tu * pardonnes à qui tu veux et tu punis qui tu veux; ô mer de grâce et de majesté, tu donnes à qui tu veux la grâce, la majesté et la beauté; ô mer de sagesse et de savoir, tu donnes à qui tu veux la sagesse et la science. O mer de douceur et de compassion, tu donnes à qui tu veux la pureté de cœur. O mer de gloire et de richesse, tu enrichis et tu honores qui tu veux, et tu révéles *tes secrets* à qui

1. Peut-être faudrait-il lire : አሐዱ ፡ ውእቱ ፡ ሀልዎተሙ ፡ እምቅድመ ፡ ፍጥረተ ፡ ዓለም ፡ ወአሐዱ ፡ ውእቱ ፡ ሀልዎተሙ ፡ etc. « Une était leur existence avant la création du monde

ደ፡ ያብዕሉ፡ ወያኩብር፡ ወይከሥት፡ ሎቱ = እምቅድመ፡ ዓለም፡ ሶበ፡ ይብለከ፡ መጻሕፍት፡ እምቅድመ፡ አዳም፡ ወ-እቱ፡ አልባኬ፡ ዓለም፡ እንበለ፡ አዳም = ወሶበ፡ ተፈጥረ፡ አዳም፡ ትብለከ፡ አሪት፡ ወተፈጸመ፡ ሰማይ፡ ወምድር፡ ወከተሉ፡ ዓለመ፡ ፈጸመ፡ እግዚአብሔር፡ ገቢረ፡ ገብር = ወበዝ፡ ነገር፡ ትብሩ፡ መጻሕፍት = ወርከቶሙሂ፡ ለጻድቃን፡ ወደይኖሙሂ፡ ለከሓድያን፡ ተፈጥረ፡ በዕለተ፡ እሑድ = ከመ፡ ይቤ፤ አመ፡ ገብር፡ ለ ሰማይ፡ ወለምድር፡ ለዓለም*፡ ዘውእቱ፡ አዳም፡ ቀድመ፡ ገቢረ፡ ደይን፡ ወከነኔሁ = ወ ገነትሂ፡ ተፈጥረ፡ በዕለተ፡ ሠሉስ፡ ወዝኒ፡ ዘተፈጥረ፡ በዕለተ፡ እሑድ፡ ርከቶሙሂ፡ ለ ጻድቃን =

ወዑቅኬ፡ ከመ፡ መንግሥተ፡ ሰማያት፡ ተፈጥረት፡ በዕለተ፡ እሑድ፤ ወመንግሥተ፡ ሰማያትስ፡ ኢየሩሳሌም፡ ሰማያዊት፡ ይእቲ፡ እንተ፡ ትሰፍሕ፡ ድጎረ፡ ለጻድቃን = ወኢጥርስኒ፡ ይቤሉ፡ ለእግዚእነ፡ እምቅድመ፡ ሰማይ፡ ወምድር፡ አልባ፡ * ዘተፈጥረ = ወሶበ፡ ይብለከ፡ ወንጌል፡ ንዑ፡ ቡሩካት፡ ለአቡዩ፤ ትረሱ፡ መንግሥተ፡ ዘድልዎ፡ እምቅድመ፡ ይተፈጠር፡ ዓለም፡ ኢይምሰልከኬ፡ ቅድመ፡ ሰማይ፡ ወምድር፡ አልባኬ፡ ዘሀሉ፡ እምቅድመ፡ ሰማይ፡ ወምድር፡ እንበለ፡ [አስማት፡ ዘውእቶሙ፡ አብ፡ ወወልድ፡ ወመንፈስ፡ ቅዱስ =

ወበቀዳሚት፡ ዕለት፡ ፈጠረ፡ አምላክነ፡ ሰማይ፡ ዘውእቱ፡ ጌርጌል = ወከመሰ፡ ሰማይ፡ መንብሩ፡ ሰማዕ፡ ዘይቤ፡ ኢሳይያስ፤ ሰማይ፡ መንበሩ፡ ወምድር፡ መከየደ፡ እገሪሁ = ወ

tu veux. * Puisque les Écritures te mentionnent avant le monde, c'est-à-dire avant Adam, il n'y avait donc pas de monde avant Adam. La Genèse te cite lorsque fut créé Adam, le ciel et la terre furent achevés et Dieu termina tout l'univers, accomplissant son œuvre. Sur ce point concordent les Écritures. L'héritage des justes et le châtement des impies furent créés le dimanche; comme il le dit : Lorsqu'il créa le ciel et la terre, il fit auparavant pour le monde, * c'est-à-dire pour Adam, le jugement et le châtement. Le paradis terrestre fut créé le mardi; mais ce qui fut créé le dimanche, ce fut l'héritage des justes.

Remarque bien que le royaume des cieux a été créé le dimanche, et le royaume des cieux est la Jérusalem céleste, qui sera plus tard ouverte aux justes. Et Pierre dit à Notre-Seigneur : « Avant le ciel et la terre, rien * n'a été créé. » Lorsque l'Évangile te dit : « Venez, les bénis de mon Père, hériter le royaume qui a été préparé avant que fût créé le monde ' », ne crois pas que ce soit avant le ciel et la terre, car rien n'existait avant le ciel et la terre, excepté les trois noms (personnes) qui sont le Père, le Fils et le Saint-Esprit.

Le premier jour, notre Dieu créa le ciel qui est appelé Gèrgèl. Et comme preuve que le ciel, est * son siège, écoute ce qu'a dit Isaïe : « Le ciel est son

1. Matth., xxv, 34.

ለውለቱ ሰግዶ ፡ ፈጠር ፡ በበረድ ፡ ጸዕዳ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ሕዝቅኤል ፤ ወርኢኩ ፡ ሰግ
 ፣ ዘሕብረ ፡ በረድ ፡ ዲበ ፡ ርእሰ ፡ እንሰሳ ፡ ስፉሕ ። ወለበረድኒ ፡ እያክይቲ ፡ ፈጠር ፡
 ለሊሁ ፡ ያክዎር ፡ ኅቡአቲሁ ፤ ንበል ፡ ዡል፣ ፡ አለቦ ፡ ነገር ፡ ዘይሰለፍ ፡ ለእግዚአብሔር ።
 ወኢያዎሰልከ ፡ ዘቀደመ ፡ ፈጠረ ፡ እያታሕቱ ፡ አላ ፡ እያላዕሉ ። ሙሴኒ ፡ ይቤ ፡ በ
 ርእሰ ፡ ኦሪት ፤ በቀዳሚ ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰግ፣ ፡ ወዎድረ ፡ [ወዎድር]ሰ ፡ ሀለወ
 ት ፡ እያትካት ፡ ወመንፈስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይኔላላ ፡ መላዕክት ፡ ግዶ ።

ርኢኬ ፡ ከመ ፡ ሥላሴ ፡ ተዐውቶ ፡ በርእሰ ፡ ኦሪት ፤ በቀዳሚ ፡ ዘይቤ ፡ በእንተ ፡ ወ
 ልድ ፤ እስመ ፡ ቀዳማዊ ፡ ይሰያይዎ ፡ መጻሕፍት ፡ ለወልድ ። ወእግዚአብሔር ፡ ዘይቤሂ ፡
 በእንተ ፡ ኦሪት ፡ ወዎድረኒ ፡ አዳዎ ፡ ዘሀለወ ፡ ውስተ ፡ ሕሊና ፡ እግዚአብሔር ፡ እያትካ
 ት ፤ ወበእንተሂ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ገሃዶ ፡ ይብለከ ፡ ወመንፈስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይኔላ
 ላ ፡ መላዕክት ፡ ግዶ ። ወከተ ፡ ገብረ ፡ ኦሪት ፡ ወነገራ ፡ ለኦሪት ፡ በሥላሴ ። ወዘውለ
 ቱ ፡ ቃል ፡ ትቤ ፡ ኦሪት ፤ ንግበር ፡ ሰብአ ፡ በአርአያን ፤ ርኢኬ ፡ ከመ ፡ በሥላሴ ፡ ያርኢ ፡
 በገኒ ። ወከዕበ ፡ ይቤ ፡ ንዑ ፡ ንርኣይ ፡ ዘገብሩ ፡ እንላ ፡ እመኸያው ፤ ርኢኬ ፡ ከመ ፡
 ሥላሴ ፡ ያርኢ ፡ በገኒ ። ርኢኬ ፡ ከመ ፡ ሥላሴ ፡ ያርኢ ፡ እያቀዳሚ ።

trône et la terre l'escabeau de ses pieds'. » Ce ciel, il le forma de cristal² blanc, ainsi que le dit Hezeq'él (Ézéchiél) : « J'ai vu le ciel couleur de cristal, étendu au-dessus de la tête des animaux³. » Quant au cristal, d'où le tira-t-il? Lui seul connaît ses secrets. Disons tous : Il n'y a rien qui soit impossible à Dieu. Et ne crois pas qu'il commença à le *créer par le bas, mais par le haut. Moïse a dit au début de la Genèse⁴ : « Au commencement Dieu créa le ciel et la terre, et la terre exista à l'origine, et l'esprit de Dieu s'agitait au-dessus de l'eau⁵. »

Remarque donc bien comme la Trinité apparaît au commencement de la Genèse. Elle dit : « En premier lieu » à cause du Fils, car les Écritures appellent le Fils « le premier »⁶, et elle dit Dieu * à cause du Père, et la terre est Adam, qui était dans la pensée de Dieu auparavant; quant à l'Esprit-Saint, elle te dit clairement : « L'esprit de Dieu s'agitait sur l'eau. » Toute l'œuvre de la Genèse, tout le récit de la Genèse *repose* sur la Trinité. Elle dit encore cette parole : « Faisons l'homme à notre image⁷. » Remarque bien qu'elle indique ainsi la Trinité. Elle dit aussi : « Venez, voyons ce qu'ont fait les fils * des hommes⁸. » Remarque encore qu'elle indique la Trinité et vois ainsi qu'elle montre la Trinité dès l'origine.

1. Esaie, LXVI, 1.

2. Le mot **በረድ** signifie proprement *grêle*. Je le traduis par *cristal*, dont il a aussi le sens, pour le mettre en harmonie avec le passage d'Ézéchiél cité par l'auteur d'après la version des Septante (voyez *Revue Sémitique*, 1898, p. 196-198).

3. Ézéchiél, I, 12.

4. Le mot **ኦሪት** désigne en réalité toute la loi de Moïse et non la Genèse seule.

5. Gen., I, 1 et 2. — Le verbe **ጸለለ** employé ici signifie plutôt « ombrager ».

6. Ou « le mot **በቀዳሚ** qu'elle emploie ici, est au sujet du Fils désigne le Fils, car les Écritures ».

7. Gen., I, 26.

ገገበእኬ ፡ ሙንገላ ፡ ነገር። ለፍጥረት ፤ ለዳግግረት፤ ሰግይ ፡ እምን ፡ ጊጊ፡ [ፈጠራ ፡] ፀሰጦያ ፡ ኤራር ፤ ፀእምአይቲ ፡ ፈጠር ፡ ለጊጊ ፤ ለሊሁ ፡ ያአምር ፡ ኅቡአቲሁ ። ሙላልቲት ፡ ሰግይ ፡ እምን፤ ተፈጥረት ፡ ፀሰጦያ ፡ ራግ ፡ ፀቀደሳ ።

ፀለራብዕኒ ፡ ሰግይ ፡ እምን ፡ ነድ ፡ ለይአቲኒ ፡ ገብራ ፤ ፀሕበሪግ ፡ ከመ ፡ ዕንቄ ፡ በሕርይ ፤ ፀሕንጸታ ፡ በከርከደን ፡ ፀበ፲ወጀአዕናቶ ፡ ፀጀናኅት ፡ እምንግ ፡ ይርሕብ ፡ ምእላራተ ፡ እምን ፡ ግለም ። ፀሰበ ፡ ጀናኅት ፡ ይርሕብ ፡ እምን ፡ ግለም ፡ ምንተ ፡ ይከውን ፡ ከላንታሁ ። ፀይቤለኒ ፡ ዘተራነፀ ፡ ገቤየ ፤ እገቢአብሒር ፡ ያአምር ፡ ሙጠና ፤ ፀ፲ወጀመላእክት ፡ የዐቅብዋ ፤ ፀአንቀጽ¹ ፡ እምአናቅጽ ፡ ፀሉጥ ፡ ሕብራ ፤ ፀመሳከዊሃ ፡ ከእገረ ፡ አግር ፡ ፀስቅሉሃ ፡ ልዑል ፡ ፀቀመራ ፡ በሕብረ ፡ ቀይሕ ፡ ምዑል ። ፀመራብዕታ ፡ ይመስል ፡ ዕዕ ፡ ፍርም ፡ ዘውእቱ ፡ ሕብረ ፡ ሰግይ ፡ ፀገበላቲሃ ፡ ከመ ፡ ፀርኅ ፡ ሰበ ፡ ይመልእ ፡ እምጣና ። ፀሥዕለ ፡ ፍጥረት ፡ ሀሉ ፡ ፀስቲታ ፡ በከመ ፡ ጌፀሐይ ፡ አው ፡ ከመ ፡ ፲ወጀ ፡ አው ፡ ከመ ፡ ጀ ፡ አው ፡ ከመ ፡ ከዋክብት ።

ፀሀየ ፡ ሀሉ ፡ ሙልክእ ፡ ገጽ ፡ ብሩህ ። ፀእምቅድመ ፡ ይፍጥር ፡ ለአዳም ፡ ሀየ ፡ ተሥዕሉ ፡ ገሩያን ፡ በከመ ፡ ይቤ² ፡ ጥበብ ፤ እሉሰ ፡ ዕደው ፡ ሥዑላን ፡ ፀኢተረከዐት ፡ ሉሙ ፡ ጽድቆሙ ፤ ፀሀየ ፡ ሀሉ ፡ ሙሥዋዕት ፡ ዘእሳት ፤ ፀሀየ ፡ ሀሉ ፡ ታቦት ፡ ዘእሳት ፤ ፀሀየ ፡ ሀሉ ፡ ደብተራ ፡ ዘእሳት ፡ ጌ ፡ ፀሀየ ፡ ሀሉ ፡ ቢሕረ ፡ ብርሃን ፡ ጌ ፡ ፀሀየ ፡ ሀሉ ፡ ልብሰ ፡ ብርሃን ፤ ፀሀየ ፡ ሀሉ ፡ አከሊለ ፡ ብርሃን ፤ ፀሀየ ፡ ሀሉ ፡ ተጸላ ፡ ሥን ፤ ፀበሀየ ፡ ሀለዉ ፡

1. Ms. አናቅጽ ፡ - 2. Ms. ይብል ፡

Revenons donc au récit de la création. Il fit le second ciel de brouillard et le nomma 'Érar. D'où tira-t-il le brouillard? Lui seul connaît ses secrets.

Le troisième ciel fut créé de feu. Il l'appela Rémâ et le sanctifia.

Quant au quatrième ciel, il le fit aussi de feu. Ses couleurs *sont celles d'une perle marine. Il est construit en calcédoine, avec douze perles, et une de ses portes est dix mille fois plus grande que ce monde. Et si une seule de ses portes est plus grande que ce monde, que doit-il être tout entier! Celui qui avait été envoyé vers moi me dit : Dieu seul en connaît les dimensions. Douze anges le gardent. La porte principale est de diverses couleurs; ses fenêtres * [sont de la] couleur des rayons du soleil, son plafond (?) élevé, et son toit peint en rouge. Sa quadrature (Les quatre murs?) ressemble à l'arbre *ferem* qui est couleur du ciel et ses créneaux(?) à la lune lorsqu'elle est dans son plein. Une représentation de la création est à l'intérieur, [grande] comme sept soleils, ou comme douze, ou comme quatre, ou comme les étoiles.

Là se trouve l'image du visage lumineux. Avant qu'il créât * Adam, les élus y ont été représentés, comme le dit la sagesse : « Quant à ces hommes qui y sont figurés, leur justice ne sera pas oubliée. » Là se trouve l'autel de feu, ainsi que l'arche de feu. On y voit sept tabernacles de feu, sept mers de lumière, des vêtements de lumière, des couronnes de lumière, des diadèmes de beauté. Là

LE LIVRE DES MYSTÈRES DU CIEL ET DE LA TERRE.

* fol. 4
v° b. ሙናብርት፣ ስፋራት፣ በባህ፣ ሀለጢ፣ አፍራስ፣ ጸገድ፣ ፊታዳላን፣ በህ፣ ሀለ
አርገሐ፣ ብርሃን፣ በህ፣ ሀለጢ፣ አስደፍተ፣ ብርሃን፣ ወአድርን፣ ብርሃን፣ በ
ሀለጢ፣ ወላት፣ ብርሃን፣ በህ፣ ሀለጢ፣ ዙፍን፣ ወሰጥትል፣ ዘእሳት፣ በህ፣ ሀለ
ሐጸ፣ ወወረዋት፣ ዘእሳት፣ በህ፣ ሀለ፣ ሙስተለ፣ ብርሃን፣ ወግዕጠንተ፣ ብርሃን፣ በ
ወ፣ ብርሃን፣ ወዘተሉ፣ ሀለ፣ ወስተ፣ ራብ፣ ሰግይ፣ እንተ፣ ይእቲ፣ ኢየሩሳሌ
ወካዕብ፣ ለሙላእከትኒ፣ ኢያርአዮ፣ ኪያሃ፣ እዎድገረ፣ ልደቱ፣ በሥጋ፣ ወላ
ኒ፣ ኢያብአ፣ እንበለ፣ ይልበስ፣ ሥጋ፣ ስብሐት፣ ሎቱ፣ ለዘይከሥት፣ ዘሰግዕነ
ንክራቱ፣ ወመንረሰኒ፣ ቀዳሴ፣ ዙሉ =
ወለጋፍሲትኒ፣ ሰግይ፣ እዎ፣ ግይ፣ ፈጠራ፣ ወሰመዎ፣ ሌዊን፣
ወለሳድሲትኒ፣ ከሙሁ፣ እዎ፣ ግይ፣ ፈጠራ፣ ወሰመዎ፣ ኒሪፋን = ወለዝ፣ ስፍ
ዘይራእዮ፣ አዕይንተ፣ ስብእ፣ እዎ፣ ግይ፣ ውእቱኒ = ሠለስቱ፣ ሰግያት፣ ተረፍ
እዎ፣ ግይ፣ በከሙ፣ ይቤሉ፣ እገዚእነ፣ ለኢጥርስ፣ ወነሃእነ፣ ግዮ፣ ጽሩዮ፣ ወላ
ነ፣ [ሰግያተ፣ ወበሕቱ፣ መጻሕፍትስ፣ ይብሉን፣ በቀዳሚ፣ ንብረ፣ እገዚአብሔር፣
ዮ፣ ወዎድረ፣ ወእሳተ፣ ወነፋስ፣ ወብርሃን፣ ወዘመዶ፣ መላእክት፣ ቅዳሳን፣ እሎን፣
ንብረ፣ በዕለተ፣ እሎድ =
ወከሙ፣ ምንትሙ፣ ይብል፣ ነሃእነ፣ ግዮ፣ ወፈጠርን፣ ሰግያተ፣ ግይኑ፣ ቀደመ
ፈጥር፣ ቅድመ፣ ሰግይ = ወኢይብሉ፣ መጻሕፍት፣ ግይ፣ ቀደመ፣ ተፈጥር፣
1. Ms. ሀለ፣ አሲፍተ፣ - 2. Ms. ወረዋት፣ - 3. Ms. ይብሉን፣ - 4. Ms. ኢይብሉ፣

* fol. 4
v° b. sont les trônes solides¹ et des chevaux blancs^{*} et rouges. Il y a aussi des la
flamboyantes, des épées lumineuses, des cuirasses et des boucliers étincelants
des javelots et des coutelas de feu, ainsi que des flèches et des lances incar
centes. Là aussi sont la croix lumineuse, les encensoirs lumineux, les ar
lumineux. Tout cela est dans le quatrième ciel, qui est la Jérusalem.^{*} Il
montra pas aux anges depuis sa naissance dans la chair et il n'y introduisit
l'homme avant qu'il eût revêtu la chair. Gloire à lui qui nous a révélé ce
nous avons appris de ses merveilles, ainsi qu'à l'Esprit qui sanctifie tout.
Dieu créa le cinquième ciel avec l'eau et le nomma Léwén.
Il forma également avec de l'eau le sixième ciel et l'appela Dirigon. Ce
que voient les yeux de l'homme^{*} [est tiré] de l'eau. Trois cieux ont été
avec de l'eau, ainsi que l'a dit Notre-Seigneur à Pierre : « Nous avons pri
l'eau pure et nous avons créé trois cieux. » Mais les Écritures nous dis
« Au commencement Dieu créa le ciel et la terre, le feu, le vent et la lum
et les familles des saints anges. » Ces six choses il les fit le dimanche.
Puisqu'il dit : Nous avons pris de l'eau et nous avons créé les cieux,^{*} l'es
t-elle donc été créée avant le ciel? Les Écritures ne disent pas que l'eau
formée avant le ciel. Et nous, que pouvons-nous ajouter! Lui seul connaît
secrets.

1. M. à m. établis sur fondations.

መ ፡ ሰማይ ፤ ወምንትኑመ ፡ ንብል ፡ ለሊሁ ፡ ያአምር ፡ ኅቡአቲሁ ።
 ወመላእክትሰ ፡ ተፈጥሩ ፡ እምነ ፡ ነደ ፡ እሳት ፡ ወልሳናቲሆሙ ፡ ዘዘዘአሆሙ ፤ ወበከ
 መ ፡ በዝኅ ፡ ልሳናሙ ፡ ለውሉደ ፡ አዳም ፡ ወብሔርሙ ፤ ለመላእክትኒ ፡ ዘዘዘአሆሙ ፡
 ብዙኅ ፡ ልሳናቲሆሙ ፡ በከመ ፡ ብዙኅ ፡ ብሔረ ፡ እንለ ፡ እመሕያው ፤ ወያቤይኅ ፡ ፩መልአ
 ክ ፡ ለካልኡ ፡ ወያቤሉ ፡ እምአይቲ ፡ መዳእክ ፤ ወያቤሉ ፡ እምእገሌ ።
 ወበከመ ፡ ውሉጥ ፡ ልሳናሙ ፡ ከማሁ ፡ ውሉጥ ፡ ስብሐቲሁ ፤ ፫ዘይብሉ ፡ ቅዱስ ፡ ወ
 ፫ዘይብሉ ፡ ስቡሕ ፡ ወ፫እዙት ፡ ወ፫ዘይብሉ ፡ ኢይክል ፡ ይስምዖ ፡ እገነ ፡ መዋቲ ። ወ
 ፍጥረቶሙ ፡ ለመላእክት ፡ ኢይምሰልክ ፡ ዘተፈጥሩ ፡ በ፩ጊዜ ። በቀዳሚት ፡ ሰዓተ ፡ መ
 ዓልት ፡ ተፈጥሩ ፡ መላእክተ ፡ ገጽ ፡ ዘውለቶሙ ፡ ነገደ ፡ ሚካኤል ፤ ወከመሰ ፡ እሙኅ ፡
 ሚካኤል ፡ መልአክ ፡ እመላእክት ፡ ቀደምት ፡ መጽአ ፡ ይርድአነ ።
 ወበዳግሚት ፡ ሰዓት ፡ ተፈጥሩ ፡ መላእክተ ፡ ቅዳሴ ፡ ዘውለቶሙ ፡ ከሆናት ።
 ወበሣልስ ፡ ሰዓት ፡ ተፈጥሩ ፡ መናብርት ፤ ወበራብዕ ፡ ሥልጣናት ፤ ወበኃምስ ፡ አጋእ
 ዝት ፤ ወበሳድስ ፡ ኅይላት ፤ ወበሳብዕ ፡ ረበዋት ፤ ወበሳምን ፡ መኳንንት ፤ ወበታስዕ ፡ አ
 ርባብ ።¹
 ወቅድመ ፡ ነሉ ፡ መላእክት ፡ መምልአ ፡ ዓሥር ፡ ፈጣረ ፡ ዘመደ ፡ ስጥናኤል ።

1. Ms. አርባበ ፡

Les anges furent créés de la flamme du feu. Ils avaient chacun sa langue. De même que les enfants d'Adam ont plusieurs langues et plusieurs pays, de même les anges ont plusieurs langues, chacun la sienne, comme les fils des hommes ont diverses contrées. Un ange se faisait comprendre d'un autre. Il lui disait : D'où viens-tu? — Celui-ci répondait : De chez un tel.

Mais de même que leurs langues sont de diverses sortes, de même leurs louanges sont différentes. Il y en a trois qui disent : « Saint », trois qui disent : « Loué », trois qui disent : « Béni » et trois qui disent ce que ne peut entendre l'oreille d'un mortel. Ne crois pas que les anges aient été créés au même moment, à la première heure du jour furent créés les anges de la face qui sont de la famille de Michel, et comme Michel, le prince des premiers anges, est fidèle, il est venu nous secourir.

A la deuxième heure furent créés les anges du service divin, qui sont les prêtres.

A la troisième heure furent formés les trônes; à la quatrième les dominations; à la cinquième les seigneurs; à la sixième les puissances; à la septième les myriades; à la huitième les princes; à la neuvième les archanges'.

Mais avant tous les anges, qui forment le dixième ordre (?), il créa la famille de Setna'él.

1 Sur les anges et leur représentation, voir au Journal (séminaire) de M. Rabbin... (partiellement visible)

* fol. 6
r° b. ማሰሉ ፡ ገብሩ ፡ ለእምላክነ ፡ በጥበብ ፡ ወበኪን ፡ ወዘንተ ፡ ሰጊወነ ፡ ንበላ ፡ ድላነ ፡ ነ
ሉ ፡ ይትከሀለክ ፤ ወአለቦ ፡ ዘይሰአክነ ፡ *ለክ ፡ ወግብሩሰ ፡ ለመንክረ ፡ ኪን ፡ ይበዝገ
ዘኢተጽሕፈ ፡ እምነ ፡ ተጽሕፈ ፤ ወበሕቱ ፡ ጉላቲ ፡ ሸወጀመዲሕፍትሰ ፡ ነገሩነ ፡ በእም
ነ ፡ ንክላ ፡ ሰጊዐ ፤ ወነፍሰነ ፡ ይጊያላ ፡ እምነሉ ፡ ፍጡራን ፡ ወእሱር ፡ ወእቱ ፡ በ፡
ለ ፡ እግዚአብሔር ።

* fol. 6
v° a. ንትመጥ ፡ ክዕበ ፡ መንገላ ፡ ፍጥረተሙ ፡ ዘምድር ፤ በከመ ፡ ጌሰግያት ፡ ከግሁ ፡ ፍድ
ኒ ፡ እንተ ፡ ተረገገት ፡ በግይ ፤ በከመ ፡ ይቤ ፡ ኢጥርስ ፡ ሐጥርያ ፤ ወለምድርኒ ፡ እፍ
ነ ፡ ግይ ፡ ፈጠራ ፡ ወአጽንዓ ፡ በቃለ ፡ እግዚአብሔር ። ወመትሕተሃ ፡ ፈጠረ ፡ በሕረ ፡ ፡
ቢዩ ፡ አንስተያዊተ ፡ ክፍሉ ፡ ለተባዕታይ ፡ ግይ ፡ ዘሀሉ ፡ ወስተ ፡ ሰግይ ። ወዛቲ ፡ ፍ
ድር ፡ ላዕለ ፡ ግይ ፤ ወመትሕተሁ ፡ ለወቅያኖስ ፡ ሀሉ ፡ ቀላዩ ፡ ግይ ፡ ገሩፍ ። ወመት
ተ ፡ ቀላይ ፡ ኩዙሕ ፤ ወመትሕተ ፡ ኩዙሕ ፡ ሲአላ ፡ ወመትሕተ ፡ ሲአላ ፡ ነቱ ፤ ፡
መትሕተ ፡ ነቱ ፡ ጸናፈ ፡ ጽላመት ።

* fol. 6
v° b. ወእምድገረዝ ፡ ምንት ፡ ሀሉ ፡ ለሊሁ ፡ ያአምር ፡ ገቡአተሁ ፤ ወበሕቱ ፡ ለአሉሂ ፡ ፡
ደሰመ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ። *ገድግስ ፡ ለባዕድ ። ለሲአላኒ ፡ ቀደሳ ፡ በከመ ፡ ግዕዛ ፤ ወ
በ ፡ ኢቀደሰ ፡ መንፈስ ፡ ለነሉ ፡ በሕቱ ፡ ፍድርኒ ፡ እመ ፡ ኢክሀለት ፡ ጸዊረ ፡ ነሉ
ፍጥረት ። ወኑናንሰ ፡ ለሰግያት ፡ ጌእምዝ ፡ ሰግይ ፡ ወእምዝ ፡ ፍድር ፡ ዘንሬኢ ፡ ፍ
ክዕቢተ ፡ ይነውጋ' ። ወክዕበሰ ፡ ሰግይ ፡ ይነውገ ፡ እምጌሰግያት ፡ ወእምጌምድር ። ነሉ

1. Ms. ይነውገ ፡

* fol. 6
r° b. Toute l'œuvre de notre Dieu est faite avec sagesse et avec art; après avoir
appris tout ceci, disons tous : « Tu peux tout, rien n'est impossible *pour toi.
Son œuvre est un prodige d'art; ce qui n'est pas décrit surpasse encore ce qui
l'a été; mais les quatre-vingt-un livres nous ont raconté ce que nous pouvons
comprendre; notre âme l'emporte sur toutes les créatures, car elle est attachée
à la parole de Dieu.

* fol. 6
v° a. Revenons maintenant à la création de la terre. De même que les sept cieux
la terre a été formée de l'eau, ainsi que le dit l'apôtre Pierre : « Il créa la
terre avec de l'eau et l'affermir par la voix *de Dieu ». Au-dessous d'elle,
il créa une grande mer femelle, division de la mer mâle qui est dans le ciel. Cette
terre est au-dessus de l'eau et, au-dessous de l'Océan (Wqyānos), est un abîme
d'eau effrayant, sous l'abîme une roche, sous la roche le séol, sous le séol
le vent et sous le vent les confins des ténèbres.

* fol. 6
v° b. Et au delà, qu'y a-t-il? Lui seul connaît ses secrets. Toutes ces choses
l'Esprit-Saint les a sanctifiées (?). *Laisse cela à un autre. Il a sanctifié le séol selon
sa nature, car s'il n'avait pas tout sanctifié, la terre elle-même ne pourrait
porter toutes les créatures. Quant à la hauteur des cieux, elle est six fois plus
élevée que celle de notre ciel et le double de celle de la terre que nous
voyons(?). Et encore le ciel est plus haut que sept cieux et que sept terre

ን : መንከራ-ቲክ : እገቤእ : ገያገን : ሰግፊት =

ፀአይያዕልክ : ኦብሌ : ፅለት : ቀዳሚት : ሀኸ : ይእዜ : ማዕል : አላ : ጅሕት : የአክል : ከ : መጠን : ጊጎመት = ፀቡህኒ : ናኸር : እንዞ : ንብል : መንከራ-ቲክ : መንኸር : ኪን : እስመ : ማዕልተ : ጊሰግያት : አንተ : መተሕተ : ጊያድር : አንተ : እስመ : አልፎ : መካን : ገብ : ኢሀሉክ : በመለኮትክ : ፀአልፎ : ጸንረ : ለአንዞትክ = ፀአልፎ : ፀሰን : ለገዛእትክ : ፀአልፎ : ጉልጁ : ብሰል : ገበብክ : ፀአልፎ : መስረርተ : ብዝሃ : ፍሕረትክ : ፀብሕቱ : ፍሕረትክ : ይቲርር : ለማትክ : ማህሀልክ : ያርሕቆ : ለዛንኔክ : ኢትኩንና : ለሰብእ : በአማን : ጊንፆ : ገለጁ : በከመ : ብዝሃ : ፍሕረትክ : መተ : አፍላክ : ለእንበሊክ = ሰብሕተ : ለክ : ፀዕባይ : ለመንገሥትክ : አፍቅድ = ጎለፍ : አንተ : ፀእስክ : ለጎለፍ : አንተ : ፀይእዚኒ : አንተ =

ፀበሰኩይ : ፈጠረ : እገቤእ-ብሔር : ጅያጽናዕ : ፀዕፍዶ : ለደብ = ፀእንተ : ፍድር : በታሕቱ : ፈጠረ : ጅመዳግ-ብተ : ኑሳት = ፀንኦብን : መሰከረ : ፀጸበዮግኑ : ፀጸበጸጋ = ፀጸኖገት : እፍዮተ : ፀእያዮተ : ገዋገው : መንከራ-ቲክ : እገቤእ : ሰግፊት =

ፀበሠሉስ : ፈጠረ : እገቤእ-ብሔር : በሕረ : ፀየብሰ : ፀዝተ : ኤያፍ : በኤያፍ : ፀዮተ : ፅፀፀ : ዘይፈፈ : ፀዘኢያፈፈ : ፀብዡን : ዝታተ : ፈጠረ : ድጎረ : ፍሥራቅ : ፀፍዕራብ =

1. Ms. ፍልጁ :

O Dieu des forts, nous avons appris toutes tes merveilles. Ne crois pas, ô homme, que le premier jour fut (un jour) comme ceux de maintenant; ce fut un jour embrassant l'espace de sept années. Nous admirons cela et nous nous écrivons : « Tes prodiges sont des merveilles d'art. » Car au-dessus des sept cieux, tu te trouves, et au-dessous des sept terres, tu es encore'. Il n'y a pas un endroit où tu ne sois pas dans ta divinité; il n'y a pas de bornes à ta puissance, il n'y a pas de limite à ta domination, pas de nombre pour exprimer la richesse de ta sagesse, pas de mesure à ta grande miséricorde,* car ta miséricorde apaise ta colère, et ta pitié éloigne le châtiement. Tu ne punis pas l'homme à proportion de sa faute, mais d'après ta grande clémence. Qui est Dieu, excepté toi? Louange à toi, gloire à ta royauté. Avant le monde, tu existais, et tu existeras jusqu'à la fin des siècles; de même encore tu existes.

Le second jour, Dieu créa un firmament et la colonne du vent. Puis au-dessous de la terre il fit (un ou) quatre réceptacles* pour les vents, (avec) de petites fenêtres, cent à droite et cent à gauche, et une porte. Par tout ceci et par toutes ces ouvertures, nous avons connu tes prodiges, ô Seigneur.

Le troisième jour, Dieu créa la mer et la terre ferme, ainsi que le jardin d'Edom à Edom, et tout arbre qui fructifie et ne fructifie pas; il créa plusieurs jardins au delà de l'orient et de l'occident.

* fol. 7
v° b.
 ሙ። አዎ። ለገገት። አለ። ደመስሉ። በረደ። ጸዕና። ሙ። አለ። ደመስሉ።
 ደ። አገገት። ሙ። አለ። ደመስሉ። ፀሐይ። ፀያንጸበርቱ። ፀዕፀጥሃ። ለገገት። ኢኩት።
 ሙ። ፀፀፀ። ገንቱ። ገለፍ። ፀላፅ[ላ]ት። ይእቲ። አዎኩሉ። አድባር። ነዋኃት። ፤ ከ።
 መጠነ። ፤ ፀፀፀጸጸ። በእመተ። መንረስ። ቅዱስ። ሙሀሉ። ሙስቲቱ። ኩሉ። ሠናያ
 ዘዐደን። ኢርአየ። ፀእገን። ኢሰዎ። [ፀ]ፀ-ስተ። ልበ። ሰብአ። ዘኢተ-ሰለ። ዘኢ
 ዳለ። አገዢአብሔር። ለአለ። ያረቅር።
 * fol. 8
r° a.
 ፀበረቡ። ረጠረ። ፀሐይ። ፀዐርጎ። ፀከዋኩበተ። ፀብርገ። ፀሐይ። ኢደዎሰል
 ከፀ። ይእዜ። ዘትረአየ። ፤ አላ። አግረሰ። ፤ ፀፀፀጸ። ፤ ይቤሉ። ሙላክት። ሰእነ። አንሰስ
 ጎበ። ረናፀ-ከነ። ፤ አሰሰል። ንስቲተ። ፀአሰሰል። አገዢአብሔር። ንስቲተ። መንረቀ
 ከዩል። ፀፀፀጸ። ፀፀፀጸ። አዎኒሃ። ገብረ። ለዐርጎ። ፀፀፀጸ። ቶስሐ። ዲበ።
 ከብት። ፀፀፀ-ስተ። ግያት። ፀፀፀ-ስተ። ደመናት። ፀፀፀ-ስተ። ። ሙበረቅ። ፤ ፀሰበ።
 * fol. 8
r° b.
 ተ። ትሰዎ። ኢትትዋክሕ። አንዘ። ትብል። በእርኬ። ይብል። ሙጽሐፍ። ፤ በረቡ።
 ብረ። ፀሐይ። ፀዐርጎ። ፀከዋኩበተ። ፀአግንኬ። ከግሁ።
 ፀአግረሃ። ሰበ። ርአየ። ስጥናኤል። ሥን። ፀሐይ። ፀዐርጎ። ፀድቀ። በጎሊፍሁ።
 ዘ። ይብል። ፤ አኑባር። ሙንበርየ። ሙላዕልተ። ከዋኩበተ። ፀአትግሰሉ። ለላዕል።
 ለጎያል። ሙወዲቀስ። ዘወድቀ። ፍጹ። ኢደዎሰልከ። በረቡ። አላ። በግርብ። ፀድ

1. Ms. ኢኩት። - 2. Ms. ነዋኃት።

* fol. 7
v° b.
 Parmi les arbres du jardin, il y en avait qui ressemblaient à la grêle tra-
 parente, d'autres qui ressemblaient à une flamme de feu; d'autres étaient se-
 blables au soleil et scintillaient. Les arbres du jardin n'étaient pas comme ce-
 de cette terre; il était plus haut que les plus hautes montagnes d'environ qui
 coudées, en coudées de l'Esprit-Saint. On y trouvait toutes sortes de be-
 choses, que l'œil n'a jamais vues et que l'oreille n'a point entendues, qui ne m-

* fol. 8
r° a.
 tent pas au cœur de l'homme, et que Dieu a préparées pour ceux qui l'aimen-
 Le quatrième jour, il créa le soleil, la lune et les étoiles. Ne crois pas
 la lumière du soleil était comme celle que tu vois maintenant; elle était do-
 fois plus forte(?). Les anges lui dirent: Nous ne pouvons aller où tu nous envoi-
 retires-en un peu. Et Dieu en retira un peu, [en le divisant]. Il en prit
 parties et en laissa six. De quatre parties il fit la lune; il en mélangea
 * fol. 8
r° b.
 aux étoiles, une autre aux eaux, une aux nuages et une à la *foudre. Et le-
 que tu entends raconter cela, ne discute pas en t'écriant: « Comment donc
 Les Écritures disent que le quatrième jour il fit le soleil, la lune et les étoi-
 En vérité, il en est ainsi.

Mais alors, lorsque Setnâ'el vit l'éclat du soleil et de la lune, une pen-
 frappa son esprit, et il dit: « J'établirai mon trône au-dessus des étoiles
 je deviendrai semblable au Très-Haut et au Tout-Puissant. » Mais c-
 pensée qui l'envahit, ne t' imagine pas que ce fut le quatrième jour qu'

በፋገጽ ፡ ሰ*ገበት ።

ፀአጊሃ ፡ ፀቢያ ፡ ጸብአ ፡ ነን ፡ በሰግደ ። ፀተደለወ ፡ ጊካኤል ፡ ለጸብአ ፡ ፀተካወሰ ፡ ገደለ ፡ ሰግደ ፡ ፀደቤ ፡ እገቢአብሔር ፤ ገዑ ፡ ገርአይ ፡ እገዘ ፡ ረአዩ ፡ ዙላኔ ፡ ደቤ ፡ ከሙዝ ።

ፀስጥናኤልሂ ፡ ገደል ፡ ፍጥረቱ ፡ እሙላእነት ፡ ፀተንሥአ ፡ ለተጸብአ ። ወልዑልኒ ፡ አዘዘ ፡ ለጊካ[ኤ]ል ፤ ወአሆ ፡ ደቤ ፡ ፀተንሥአ ፤ ወሐራሁሰ ፡ ሰብ[አ] ፡ አፍራስ ፡ ፀኮት ፡ ፲ወጸጸ ፡ ፀሰብአ ፡ ወልታ ፡ ጿጸ ፡ ወአፍራስ ፡ እለ ፡ ቦሙ ፡ ድር[ፅ] ፡ አፍራስ ፡ ዘእሳት ፡ ሩጸ ፡ ፀ*ሰብአ ፡ ጥጸፍ ፡ ዘእሳት ፡ ሩጸ ፡ ፀሰብአ ፡ ሰጥታል ፡ ዘእሳት ፡ ጽጸ ፡ ወእለ ፡ ያሀይ ጸ ፡ በእብን ፡ ፲ጸ ፡ ወእለ ፡ ቦሙ ፡ ጉድበ ፡ ዘእሳት ፡ ፶ጸ ፡ ወእለ ፡ ቦሙ ፡ ሙስቀለ ፡ ብርሃን ፡ ፶ጸ ፡ ወእለ ፡ ቦሙ ፡ ግንቶት ፡ ብርሃን ፡ ፶ጸ ፡ ወዝ ፡ ሙንክር ፡ ነን ፡ በሰግደ ።

ፀ[ፀ]ወዑ ፡ ዙሎሙ ፡ ትጉሃን ፡ ወአገዙ ፡ ይትቃተሉ ፡ ፀሰዐርሙ ፡ ስጥና ፡ ወጉዩ ። ወካዕበ ፡ ተጸብአ ፡ ፀሰዐርሙ ፡ ወጉዩ ። ወበሣልስ ፡ ወሀቦ ፡ እገቢእን ፡ ሙስቀለ ፡ ብርሃን ፡ *ወጸሐፍ ፡ ወስቲቱ ፡ ስጥ ፡ ዘደብል ፡ በሰሙ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወሙንረሰ ፡ ቅዱስ ። ወሶበ ፡ ርአዩ ፡ ስጥና ፡ ለደእቲ ፡ ጽሕፈት ፡ ወተነጽሐ ፡ ወአውደቆ ፡ ጊካኤል ፡ ወነተዐ ፡ ወእቱ ፡ ወዙሉ ፡ ሰራዊቱ ፡ እለ ፡ ትብሩ ፡ ጥስሌሁ ።

ወከሙዝ ፡ ፍጥረቱ ፡ ለስጥና ፡ ፲፻ወጺ፻ ፡ በእሙተ ፡ ሙልአካ ፡ ቆሙ ፤ ወርእሱ ፡ ሙጠን ፡

1. Ms. ወተገብአ ፡ - 2. Ms. ጽሕፍት ፡

l'assaillit. Ce fut le vendredi, dans la seconde* semaine.
 Alors il y eut dans le ciel une grande bataille. Miká'él se prépara au combat, et l'armée du ciel se mit en mouvement.-Dieu dit alors : « Allons voir, » et il inspecta de tous côtés, en parlant ainsi.
 Quant à Setná'él, sa plus vaillante créature parmi les anges, il se dressa contre lui et l'attaqua. Mais le Très-Haut donna des ordres à Miká'él et celui-ci lui obéit. Il se lança en avant, ainsi que son armée [composée] de cavaliers au nombre de 120.000, de 600.000 guerriers munis de boucliers, 700.000 cavaliers cuirassés montés sur des chevaux de feu*, 700.000 guerriers armés de frondes de feu, 800.000 pourvus de glaives de feu, 1.000.000 qui lançaient des pierres, 500.000 avec la hache, 300.000 portant la croix de lumière et 400.000 avec des torches enflammées. Cette armée admirable était dans le ciel.
 Tous les anges poussaient des cris, et vivement ils commencèrent l'attaque, mais Setná rompit leurs rangs et ils prirent la fuite. Ils revinrent à la charge, mais ils furent encore repoussés et mis en fuite par Setná. La troisième fois Dieu lui donna (à Miká'él) la croix de lumière* sur laquelle était une inscription ainsi conçue : « Au nom du Père, du Fils et du Saint-Esprit. » Lorsque Setná vit cette inscription, il fut anéanti, et Miká'él le renversa; il s'enfuit avec toute la troupe qu'il avait avec lui.
 Or telle était la conformation de Setná : sa taille était de 1.700 coudées

ደብር ፡ ወቢይ ፡ ወአፋሁ ፡ መጠነ ፡ ግ ፡ በእመት ፤ ወተረጎብተ ፡ ወይኑ ፡ ምሕዋረ ፡ ወሉ
 ዕለት ፤ ወሰበ ፡ ፈተደ ፡ ያስተጋብእ ፡ ብንተ ፡ ወይኑ ፡ በጊዕለት ፡ እምዕረብ ፡ ያስተጋብ
 ወእዳኒ ፡ ሩ ፡ በእመት ፤ ወእገፊሁ ፡ ሩ፤ ፡ በእመት ፡ ወገደኒ ፡ መጠነ ፡ ምሕዋረ ፡ ዕለት
 ወጎናስተሂ ፡ ፤ ፡ በእመት =

* fol. 9
r° b.

ወከመሰ ፡ ሰጦ ፡ ነፍሳተ ፡ ለመላእክት ፡ ስምም ፡ ለእግዳኤል ፡ ነቢይ ፡ እንዘ ፡ ደብ
 ወጃክገረሆጦ ፡ ደክድኑ ፡ ገደጦ ፡ ወበጃ ፡ ደክድኑ ፡ እገፊሆጦ ፡ ወበጃ ፡ ደክድኑ ፡ እደ
 ጦ ፡ ወበጃ ፡ ደክድኑ ፡ ነፍሳተጦ = አእምርኬ ፡ ከጦ ፡ ሰጦ ፡ ነፍሳተ ፡ ለመላእክት ፡
 አለቦ ፡ እምዕስተጦ ፡ ከጦ ፡ ተባዕት ፡ ወአገንበት = ወኢይወልዱ ፡ ወኢይትዋለዱ ፡
 ስጥናሰ ፡ ዘይጉሥዕ ፡ ከምረ ፡ እምአፋሁ ፡ መጠነ ፡ ደብር ፡ ዘያውፅል ፡ እምገህ ፡ እሰ
 ጊሰንት ፡ ምሕዋሩ = ወምረቅ ፡ ዘይወዕእ ፡ እምአፋሁ ፡ መጠነ ፡ ጥርጥናሰ = ወከመ
 አገፊጥ ፡ ፈጠር ፡ ለ*ስጥና ፡ ወኢጥብሂ ፡ ደብለክ ፡ በእንተኢሁ ፤ ወአለቦ ፡ ወኢያ
 ኒ ፡ በኢበ ፡ ምድር ፤ ወከግሁ ፡ ዘያንስዐስዐ ፡ ለሲኣል ፡ ከጦ ፡ ጽሕርት =

* fol. 9
v° a.

ወብዙኅ ፡ መበሉ ፡ አጋንንት ፡ እምቅድጦ ፡ ምጽአቱ ፡ ለእግዚእነ ፤ ወቦ ፡ ለዘ ፡ አ

d'anges, sa tête comme une grosse montagne, sa bouche de 40 coudées, sourcils de ses yeux de la longueur de trois jours de marche, et lorsqu'il voulait recouvrir la pupille de ses yeux, il y arrivait avec peine en sept jours sa main avait 70 coudées, ses pieds 7.000 coudées, son visage la longueur d'un jour de marche et son pénis* 100 coudées.

* fol. 9
r° b.

Et comme preuve que les anges ont un pénis, écoute ce que dit le prophète Hezeq'él (Ézéchiél) : « Avec deux de leurs ailes, ils couvrent leur visage; avec deux autres, ils couvrent leurs pieds; avec deux autres, ils cachent les mains; et avec deux autres, ils cachent leur pénis. » Sache donc que les anges ont un pénis et qu'il n'y a pas parmi eux de mâles et de femelles. Ils n'enfantent pas et ne sont pas enfantés. Quant à Setnâ, la matière qu'il rejetait de sa bouche était semblable à une montagne dont le tour exigerait une marche de sept heures et son crachat était comme le Jourdain¹. C'est ainsi que pour le rendre terrifiant, Dieu avait créé* Setnâ. Job te dit à ce sujet : « Il n'y a rien sur la terre qui soit comme lui, ni qui, comme lui, fasse bouillir le séol comme une chaudière². »

* fol. 9
v° a.

Les démons avaient une grande puissance avant la venue de Notre Seigneur; il y avait des gens dont ils frappaient les yeux de cécité, d'au

1. Ludolf s'élève contre cette description dont il donne le texte éthiopien, avec une traduction partielle. Il ajoute : « Quanta fuerint reliqua membra omnia portione tanti corporis atque capitis lectori arduum aestimanda non relinquere voluit vecordissimus auctor, sed ipse ineptissimè mensuravit, etiam tuum, quod centum cubitis longum fuisse fabulatur. Latine reddere nolui. Æthiopicus lector intellet et multum ridebit; multo magis vero indignabitur, cum Ezechielem allegari cognoverit, quasi ille tulerit : *Esse angelis octo alas* (non sex ut Seraphinis apud Esaiam) *quibus non tantum modo faciem manus pedesque, sed et verenda contegant*, etc. » (Lobi Ludolfi, *Ad suam Hist. Æthiop. Comment.*, 1. cofurti ad Moenum, 1791, p. 348).

2. Job, xli, 22 et 24 (Description du léviathan). V. 24 : « Non est super terram potestas, quae pareatur ei; » v. 22 : « Fervescere faciet quasi ollam profundum mare. » — Nous avons vu plus haut l'auteur placer le séol au-dessous de l'océan.

ሩ : ዐይና ፤ ዐቦ : ለዘ : አጽጦጦ : እገና ፤ ዐቦ : ለዘ : ሰበሩ : እገር : ዐቦ : ለዘ : አ
 ደብሱ : እደገሁ ፤ ዐቦ : ለዘ : ርእሶ : አሕጦጦ ፤ ዐቦ : ለዘ : አድረጉ ፤ ዐቦ : ለዘ : ዐ
 ርኃ : ረሰይዎ ፤ ወዝጦ-እቱ : እገዘ : ይኔጽሩ : ጎቤከ : ይኔጽር : ግዕዶ : ይኔጽር : ይጦ
 ስል : ወዡሉ : ይጦስል : ሕግግተ : ክርስቶስ : ሰዐር : በጦስተሉ =

ወኢይዎሰልከ : ዘረሳዕኩ : ለከ : በእንተ : ስጥኅ ፤ ወጽንሐኒኬ : እስከ : እነገር :
 በእንተ : ፍጥረት : ዘተረጎረ : በዕለተ : ጎጦስ = ወአግረሃ : ተረጎረ : አዕዋፍ : ወግ
 ሣት : ወዐናብርት : ወእንስሳ ፤ ዘጦ-አቶጦ : ብሔጥት = ወለውያታን : ይነብር : ወስ
 ተ : ግይ ፤ ወበእንተዝ : ይብለከ : ኢጥብ ፤ ወእዎኔሆጦ : ተቀጽዐ : ጦንበርጦ : ለዐ
 ናብርት : እለ : ጦትሕተ : ሰግይ = ወሄናከኒ : ይብል ፤ ሀለወት : ዕለት : ወሀለወ : ጦ
 ሓሪ : ርሑቀ : ጦግት ፤ ወይትከረሉ : ጀዐናብርት : ዐበይት ፤ ወይከወን : በይእቲ : ዕለ
 ት : ለጎሩያን : ጦሐላ : ወለኃጥአን : ሐተታ = ርኢኬ : ከጦ : ሰጦይዎጦ : እንስሳ :
 ዘረጠርከ =

ኦሪትኒ : ጎቤ ፤ ወይቤ : እገዢአብሔር : ያውዕእ : በእር : እንስሳ : ወአዕዋፈ = ወርኢ
 ኬ : ወስግዕ : እንገርከ : ጦንከረ : ዜናሆን : ለሰግዕ : ዕውብ ፤ ዘከጦ : ይፀንሳ : ወይ
 ወልዳ ፤ ወንኩር : ፍጥረቶን : እዎን : አዕዋፍ ፤ ወአልቦ : አዎላሊሆን : በታሕተ : ሰግ
 ይ : ወንብረቶን : ጠቃ : ገት ፤ ወእዎአጦ : ተረጎረ : አልቦን : ተበዕተ : እዎኔሆን :
 ለእግንቱ : አዕዋፍ : ዳእጦ : አንስት : ዡሉን = ወእዎዘ : ተወልዳ : በሳድስ : ግዎ :
 ይትለዐላ ፣ ወስተ : ኑጎ : ሰግይ ፤ ወተልዕሉቶንሂ : በእሉ : [አውራጎ : በቀዳግ : ወ

1. Ms. ይቲላግላ :

dont ils privaient les oreilles de la faculté d'entendre, d'autres à qui ils brisaient les pieds ou dont ils séchaient les mains, d'autres à qui ils donnaient le mal de tête, d'autres qu'ils cachaient, et d'autres qu'ils rendaient lunatiques (?). Et cela, en te regardant; il regarde vers toi, il regarde..... tout cela et toutes les souffrances semblables (?), le Christ les a supprimées par sa croix.

Mais ne crois pas que j'ai oublié de te dire [quelque chose] touchant Setna*. Attends un peu et je vais reprendre la création, [par les créatures] qui furent créées le cinquième jour. Alors furent créés les oiseaux, les poissons, les cétacés et les reptiles, qui sont les béhémoth. Et le léviatan habite dans l'eau³; c'est pourquoi Job te dit : « C'est par eux que le siège des cétacés qui sont sous le ciel a été tordu. » Et Hénoch dit aussi : » Il y eut un jour où il fut miséricordieux, éloigné de toute colère. » Les grands cétacés se diviseront en deux groupes; il y aura en ce jour un serment pour les élus et un interrogatoire pour les pécheurs. Vois donc comment on a appelé les animaux que tu as créés.

La Genèse dit encore* : Dieu dit : « Que la mer produise des reptiles et des oiseaux. » Vois donc bien, et écoute, que je te raconte leur merveilleuse histoire, admirable à entendre; comment ils conçoivent et se reproduisent, leur création plus surprenante que celle des oiseaux. Il n'y en a pas de pareils sous le ciel, et leur demeure est près du jardin. Depuis qu'ils ont été créés, il n'y a

* fol. 10
r° b.

Cጎ : ወብሃልስ : ወርጎ : ወብሃድስ : ወርጎ = ወበእሉ : አውራጎ : ዕንሱን : ለጎ
ቱ : አዕጥፍ : ወበጥንት : ይያንሳ : ለፀሓ[ይ] : ይያንሳ = ወንክር : ነገር : ሰግዕነ =
ወሶበ : ዕንሱት : ለፀሓይ : ይእቲ : ሆፍ : ትረኒቅላ : ልጉተ : ወትበውእ : ወ
ባሕር : ዕውቅ : ወነቢረ : ህፕ : ጂአውርጎ : ትወልድ : በውንፈቀ : ወርጎ : ሳጥን
ሶበ : ትወልድ : ታቀድጥ : አውዕአ : አዕጥፍ : ዘሀለጢ : በገቦ : ከርሣ : ዘዐጋጥ
ወ : ከላኢ : ጸታ : ትጸውር : በከርሣ ፤ በዘፍጥን : ትጸውር : እንቺ : ባሕርይ : ከ
ወንክረዊ : ዕንቀፋ ፤ ወበከርሣ : ዘዐጋጥ : ትጸውር : ደቂቃ ፤ ወስግ : ለይእቲ :
ከርቤ : ጂንላ = ወዝኒ : ብሂላ : ንጽሕት : እጥአዕጥፍ = ወሶበ : ትወልድ : ታቀድ
አውዕአ : አዕጥፍ : እለ : ሀለጢ : በከርሣ : ዘዐጋጥ ፤ ወበቀሳጢ : ልደታ : ትወል
ጅ : ወበጥገጥ : ፣ ወብሃልስ : ግጸ : ወካዕበ : ትጭጥን : ትለድ : ዕንቺ : ባሕርይ :
በፍጥን : ከርሣ ፤ ወበቀሳጢ : ትወልድ : ፤ወጅ : ወበጥገጥ : ትወልድ : ጅ : ወበሣ
ጅ : ዕንቀፋ : ሠናይ = ወበዝኒ : ታስተዐጽብ : እንዘ : ትብላ : ወዐበኒ¹ : ንብሩ : ፤
ያ : ለወልደ : እገቢአብሔር ፤

* fol. 10
v° a.

ወ[በእንተ] ብርሃኑ : ለዕንቺ : ባሕርይ : ደውጽእ : ዐቢይ : አርፎ : ወይውሕጎ
ንቺ : ባሕርይ : ወይወዕአ : ውስተ : ባ[ሕ]ር : በሌሊት : ወይጽርፍ : አረዊተ :
ውስተ : ፍብስ ፤ ወአዕጥፍኒ : እለ : ተወልዱ : በገቦ : ከርሣ : እንተ : ዐጋጥ : እጥ

1. Ms. አዐበኒ : W. አዐበኒ :

pas de mâles parmi ces oiseaux, mais tous sont femelles. Dans la sixième et
après leur naissance, ils s'élèvent au plus haut des cieus. Ils montent ainsi
le ciel pendant trois mois, le premier mois, le troisième mois et le sixième
c'est pendant ces mois qu'a lieu leur fécondation. * — Par quoi sont-ils fécon
— Par le soleil. — C'est une chose merveilleuse que nous avons apprise

* fol. 10
r° b.

Lorsque cet oiseau a été fécondé par le soleil, il plonge dans l'abîme de
mer, y pénètre jusqu'au fond et, après y être resté durant sept mois, il enlève
au milieu du huitième mois. Lorsqu'il enfante, il commence par faire sortir
les oiseaux qui sont dans le flanc gauche, car il porte dans ses flancs des
choses différentes; dans le flanc droit, il a des perles précieuses, des perles
admirables, et dans le flanc gauche, il porte ses petits. Le nom de cet oiseau
est Karbé-Dinel, ce qui signifie le plus pur des oiseaux. Lorsqu'il enfante
donne d'abord le jour * aux oiseaux qui sont dans le flanc gauche. Dans le
premier enfantement, il produit 5 petits, dans le second 3 et dans le troisième
49. Puis il se met à faire sortir les perles qu'il a dans le flanc droit. La
première fois, il en donne 12, la seconde fois 70, et la troisième fois, il produit
une perle magnifique. Et en apprenant cette chose, tu seras étonné et tu
t'écrieras : Admirable est l'œuvre de cet artisan qui est le Fils de Dieu.

* fol. 10
v° a.

Attirée par l'éclat des perles précieuses, il arrive une grande bête qui
absorbe et qui va dans la mer pendant la nuit; puis elle déchire les autres
qui sont sur le sol. Quant aux oiseaux qui sont sortis du flanc gauche, ils

1. ΠΑΡΑΚΑΤΕΛΕΞΕΤΕ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΤΗΣ ΖΗΤΗΣΗΣ
 2. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 3. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 4. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 5. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 6. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 7. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 8. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 9. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 10. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

1. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 2. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 3. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 4. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 5. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 6. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 7. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 8. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 9. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
 10. ΟΡΕΘΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

ረ : ነበሩ : ወ*ስተ : ባሕር : ምግልተ : ወምላተ : ይወዱ : እምባሕር : ወይሰር
 ፋ : እምሪዳም : አክናሬ = ወመንከር : ህኒ : ዘበዓልት : ያወርዱ : አክናሬ : ወበእንተ
 ሰ : ዕንቲ : ባሕርይ : ይመጽኑ : ሰብእ : ነጋድያን : ወይትቃተልዎ : ለንሣ : ወያወዕለ
 ዎ : ወያወዕሉ : ዕንቲ : ባሕርይ : ዘመስተ : ከርሡ = ወገዝገር : እሙን : ወይከውን :
 ህንቱ : ወብሔረ¹ : ጽባእ : ሰብእ : ሰገል =

ወህኒ : ዎፍ : ይትረጉም² : በወልድ = አንሃብሰ³ : ይወንሳ : በዎዕር : ሰበ : ወንዘረት⁴ :
 ንግሥቱን : በህኒ : ናንከር⁵ : ወንበል : መንከረ-ቲከ : እሙን : ነገር = ወህሰ : ዎፍ : ዘ
 ዕንሱ⁶ : በወሓይ : ወሓይ*ኬ : ዘይነባር : ወስተ : ሰግይ ፤ ወዕንቲ : ባሕርይ : እለ : ተወ
 ልዱ : እምዎፍ : ሕዝበ : አጊን : እሙንቱ ፤ ወ፲ወደእለ : ተወልዱ : ፲ወደሐዋርያት ፤
 ወደዘይቤ : ደአርድእት : ወደዘይቤ : ደሃይግናት ፤ ወንሣኒ : ግለዎ : ወእቱ ፤ ወደአዕዋ
 ፍ : ደአሪት : ወእቱ ፤ ወርዘይቤ : ፤ ወላዕናት : ዘሊያሱ : ዘመስፍን : ዘሩት ፤ ወጳጳወ
 ጳጳዎ-እከፍተ : ነቢያት =

ወበሣድስ : ዕለት : ረጠረ : እምላክን : አረ-ዊተ : ወእንሰሳ : ወዙሉ : ዘይትሐወስ =
 ወረጠር : ዘንተ : ይቤሉም : ለመላእክቲሁ ፤ አምጽኑ : መረተ ፤ ወ[ለ]መላእክ
 ተ : እሳትኒ : ይቤሉም : አምጽኑ : መረብ : ዘውእቱ : እሳት : *በነገረ : ሰርሰት : ወአ
 ምጽኑ ፤ ወለመላእክተ : ግያት : ወይቤሉም : አምጽኑ : ንስቲተ : ግጽ : ወአምጽኑ ፤

1. Ms. ለብሔረ ፤ - 2. Ms. ይተረጉም ፤ - 3. Ms. አንሐብሰ ፤ - 4. Ms. አንዘረት ፤
 - 5. Ms. ናንከር ፤ - 6. Ms. ወንሱ ፤

qu'ils sont restés* dans la mer pendant 40 jours et 40 nuits, ils sortent de l'eau et se mettent à voler, après avoir laissé pousser leurs ailes. Il est étonnant qu'en 40 jours, ils produisent des ailes. Des marchands viennent ensuite pour chercher les perles; ils attaquent le poisson, le font sortir de l'eau et lui enlèvent les perles qu'il a dans le ventre. Cette chose est très exacte; elle existe dans le pays de l'Orient, des mages.

Cet oiseau s'explique par le Fils. Du reste les abeilles conçoivent une fois lorsque leur reine chante. Admirons cela et disons : Tes merveilles sont authentiques. Ces oiseaux qui sont fécondés par le soleil*le sont par le soleil qui demeure dans les cieux; les perles de la mer qui sont enfantées par l'oiseau, sont les peuples fidèles; les 12 perles qui sont enfantées les premières sont les douze apôtres, les 70 qui sont mentionnées ensuite sont les 70 disciples et la perle unique est la foi unique. Le poisson est le monde; les cinq oiseaux sont les cinq livres du Pentateuque, les trois, sont les trois livres de 'Iyasu (Josué), des Judges et de Ruth, et les 39 sont les 39 livres des prophètes.

Le sixième jour notre Dieu créa les animaux, les quadrupèdes et tout ce qui se meut.

Après avoir créé tout cela, il dit à ses anges : « Apportez-moi de la terre, et aux anges de lumière, il dit : Apportez-moi du *marëb*, qui est le feu* en lan-

ፀለላለከተ : ዳላትኒ : ደቤሎ : አምጽኤ : ንስቲተ : ነፋስ : ፀአምጽኤ ፤ ልክ ፤ ለገንቱ : ጠባይፊ : ጀግብር : ሰብአ : ናዲ : ፀጠንፈስ : ሕይወተ : እፀስተ : አተሁ : ነፍሳ : ላዕለ : ገጹ : ለአጻም ፤ ፀሶበ : ፈጠር : ሰጦፍ : አጻም ደምከኒ : ብሂል ፤

* fol. 11
v° a.

ፀለላለከተሁኒ : ደቤሎ ፤ ገንቱ : አምሳልፍ : ፀፀሀብከም : ዠሎ : ዘጦትሕ ፀጌምከም : እንዘ : እብል ፤ ንግለ : ጀበግዐ : እለ : ሀለዉ : ፀስተ : ገገት : ፀሕር ፀተቶ ብእ : ፀስተ : እዲከ : በደ : እገከከ : ዘፍግን : ፀአጽባዕተ : እዲከ : ን : ፀአገረከ : ዘፍግን : ፀገከረ : ደከፀን : ለፀሎድከ ፤ ፀምስለ : ሱራረል : ተፍ : ፍስጢረ = ፀአልበሶ : ልብሰ : ብርሃን : ዘይመስል : ጽጌ : ረጻ = ፀአስተቀጽ ጲበ : ርእሱ : ቀጸለ : ሥን : ዘሕብረ : ነድ : ፀጠንፈቱ : ሕብረ : ፀሓይ = ፀገሳ ሱቱ : በጌደነ : ብርሃን : ፀአዕጠቆ : ፀስተ : ሐቃሁ ፤ ፀጌራ : ዘጎጺን : ንብረ : ፀ = ፀአምጽኤ : ረልረል : ፀአጽዐፍ : ፀፀሀብ : ረፍሐ : ፀስተ : እዲሁ : ፀነነ : ፀርቅ : ንብረ : ለእገሬሁ ።

* fol. 11
v° b.

ፀነገደ : ግከኤል : ተጽዕተ : አፍራስ : ጸጎድወ : * ፀአንፈርዐዪ ፤ ፀሱራረላዊ ነሥኤ : ፀስቀለ : ብርሃን : ፀሐለፍ ፤ ፀአገዙ : ግዕጠንተ : ጅጂሮ : ዘፀርቅ : ጅጂሮ ብፋር : ጅጂሮ : ዘጎጺን : ጅጂሮ : [ዘ]ሰንፔር : ጅጂሮ : ዘኢያስጲስ : ጅጂሮ : [ዘ]ሕብረ

moi un peu d'eau, et ils obéirent. Aux anges des vents, il dit : Apportez un peu de souffle, et ils le lui apportèrent. Il mélangea ces quatre éléments il en fit un homme parfait. Puis il souffla sur le visage d'Adam le soufflevie qui était dans sa bouche. Lorsqu'il l'eut créé, il le nomma Adam, ce signifie « tu me plais ».

* fol. 11
v° a.

Puis il dit à ses anges : « Celui-ci est ma ressemblance, je lui donne toi qui est au-dessous de moi, et je l'en constitue le possesseur en ces termes Prends quatre brebis qui sont dans le jardin, immole-les et *oins-toi la nuque de leur sang, ainsi que l'oreille droite, les doigts de la main droite et le pied droit. Ce sera un souvenir pour tes enfants et tu participeras aux mystères des anges et des séraphins. Puis il le revêtit d'un vêtement lumineux, qui ressemblait à la rose, lui couronna la tête d'une belle couronne partie couleur de flamme partie couleur du soleil. Il lui fit aussi des vêtements lumineux, lui ceignit les reins et lui mit un casque de fer sur le front. Puis il fit venir l'éléphant, le quel il fit monter Adam, lui mit une lance dans la main et des souliers aux pieds.

* fol. 11
v° b.

Les compagnons de Miká'él montaient des chevaux blancs* qui charriaient; les séraphins portaient la croix de lumière et chantaient; ils avaient 570 encensoirs d'or, 570 d'argent, 570 de fer, 570 de saphir, 570 de jaspe, 570 couleur de sardyon, 570 couleur de calcédoine, 570 de topaze, 570

1. M. à m. tu m'as plu. Étymologie purement éthiopienne; le verbe አደመ : signifie en français, être agréable.

ርድጥን ፡ ጅጅ፡ ዘሕብረ ፡ ከርከደን ፡ ጅጅ፡ ዘወራወራ ፡ ጅጅ፡ ዘብረሌ ፡ ጅጅ፡ ዘአ
 መቲሙናስ ፡ ወገዡሉ ፡ ለከብረ ፡ አዳ፡ ተገሀዶ ፤ ወበኅብረተ ፡ ቃል ፡ ይቤሉ¹ ፡ ጅአ
 ብ ፡ ቅዱስ ፡ ጅወልድ ፡ ቅዱስ ፡ ጅወአቱ ፡ መንረስ ፡ ቅዱስ ፤ ወእገሪሁ ፡ ይመስል ፡ ከመ ፡
 እብነ ፡ ሰንጅር ፡ ለአዎላክነ ፡ ጌር ፡ ወበእንተ ፡ ኪኑ ፡ ለአዎላክነ ፡ መንከር ፡ ሰግዕነ ፡
 ወይቤ ፡ ብእሴ ፡ እገዢአብሔ² ፡ ወገረኒ ፡ ወይቤላኒ ፤ ለእመ ፡ ገብረ ፡ ብእሴ ፡ ተገዛ
 ረ ፡ መላእክት ፡ ይፍሕርኑ ፡ እገዢአብሔር ፤ ወይቤ ፡ እወ ፤ ለእመኒ ፡ ገብረ ፡ ተገዛረ ፡
 ክቢያት ፡ ወሐዋርያት ፤ ወተሰጥወ ፡ መልክ ፡ ወይቤላኒ ፤ ሰግዕ ፡ እንገርክ ፡ ዘከመ ፡ ተ
 ወሀቦመ ፡ ስልጣን ፡ ለመላእክት ፤ ሀሉ ፡ ጅእፍደቂቱ ፡ አዳ፡ ወግመራ ፡ አልቦ ፡ አመ ፡
 ገብረ ፡ ሠናዩ ፡ አሐዱሂ ፡ ዕለተ ፡ ያእመ ፡ ሐይወ ፡ በእኪት ፡ እፍአመ ፡ ተወልዶ ፤ ወቦ ፡
 ላዕሌሁ ፡ ጅኒሩተ ፡ ወለለ ፡ ወርጉ ፡ ያብዕል ፡ በግለ ፡ ግዝኤል ፡ ወይፍሕር ፡ ነዳዩ ፤ ወእ
 ፍዝ ፡ ጥተ ፡ [ወ]ወወወ ፡ አጋንንት ፡ ላዕሌሁ ፡ ወይቤሉ ፡ ዘዢእነ ፡ ነዳሱ ፡ *ወአብጽሑ ፡
 ቃል ፡ ለአዎላክ ፡ ወይቤ ፡ እገዢአብሔር ፡ ጎርዩ ፡ ለከመ ፡ እፍክልኤ ፡ ገብር ፡ ለእመ ፡
 አክ ፡ ግዝኤል ፡ ይኅብአ ፡ ወአንትመ ፡ ጎሥፍ ፤ ወእመ ፡ አክ ፡ አንትመ ፡ ጎብእፍ ፡
 ወግዝኤል ፡ ይጎሥፍ³ ፡ ወእመ ፡ ረከቦ ፡ ይንሥኦ ፡ ወይቤሉ ፡ እልኩ ፡ አጋንንት ፡ ፍ
 ንተ ፡ ገራሲ ፡ ለእመ ፡ ግዝኤል ፡ ጎብአ ፡ ኢንረከቦ ፡ ወያብጽሑ ፡ ጎብ ፡ መንበረ ፡ መለ
 ኮት ፡ ወበአይቲ ፡ ንረከቦ ፡ [ወ]ሰቤሃ ፡ ይቤሉ ፡ ንሕነ ፡ ነጎብአ⁴ ፤ ወጎብእፍ ፡ እልኩ⁵ ፡

1. W. ይቤሉ ፡ - 2. W. አሐዱ ፡ - 3. Ms. ይጎሥፍ ፡ - 4. Ms. ንጎብአ ፡ - 5. Ms. እልኩ ፡

cristal et 570 d'améthyste. Tout cet appareil était exhibé en l'honneur d'Adam et d'une voix unanime ils disaient : Un est le Père saint; un est le Fils saint; un est l'Esprit-Saint. Le pied de notre Dieu excellent ressemble à une pierre de saphir, et en ce qui concerne son art, nous avons appris qu'il est admirable.

Et l'homme de Dieu prit la parole 'et me dit' : Si un homme célèbre la commémoration des anges, Dieu aura-t-il pitié de lui? — Et il répondit : Oui, s'il célèbre aussi la fête des prophètes et des apôtres. — Et l'ange reprit et me dit : Écoute que je te raconte quel pouvoir a été donné aux anges. Il y avait un des fils des hommes qui n'avait jamais fait le bien un seul jour, mais qui vivait dans le mal depuis sa naissance; il n'avait qu'une seule qualité : chaque mois, il célébrait la fête de Mikâ'él et avait pitié des pauvres. Cet homme mourut; les démons poussèrent à son sujet des cris de joie et dirent : C'est une âme qui nous appartient, * et ils vinrent la réclamer à Dieu. Dieu leur dit : Choisissez entre ces deux choses : Mikâ'él cachera cet homme et vous le chercherez, ou vous le cacherez et Mikâ'él le cherchera, mais s'il le trouve, il le gardera. Ces démons dirent : Que ferons-nous? Si Mikâ'él le cache, nous ne le trouverons pas, car il le placera près du trône de la Divinité et où le trouverons-nous? Alors ils répondirent : Nous le cacherons nous-mêmes. Et ces démons impurs cachèrent cet homme dans un coin de la géhenne, à l'endroit

1. La phrase est très correcte, mais paraît avoir été mal rédigée. L'expression *homme de Dieu* semble désigner Abba Bahayla Mikâ'él, qui poserait à l'ange la question relative au culte des anges.

ርዝጎን ፡ ለውላቱ ፡ ብላሲ ፡ ውስተ ፡ ልገተ ፡ ገገገጥ ፡ ውትሕተ ፡ ታሕቲት ፡ ወይቤሉ ፡
ይላዜ ፡ ይገሥሥ ፡ ጊካኤል ፡ ለው ፡ ይረከቦ ፡ ወይ*ከዐር(?)¹ ፡ ወይረከቦ ፡ ጊካኤል ።

ወይቤ ፡ ጊካኤል ፡ ጎድጉ ፡ ወገሕሠ ፡ ለጥዝ ፡ ውካን ። ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ሲኣል ፡ ወ
ጠኦ ፡ ወኢረከቦ ፡ ለዘ ፡ ጎሠሠ ። ወበጃጊዜ ፡ ወአውፅአ ፡ በከነፊሠ ፡ ጸዩ ፡ ወከግሠ ፡
በጸከነፊሠ ፡ አውፅአ ፡ በበጸዩ ፡ ወካዕበ ፡ በጎገጥ ፡ አውፅአ ፡ ወኢረከቦ ፡ ለውላቱ ፡ ብ
ላሲ ፤ ወጠኦ ፡ ሥልሰ ፡ ለጥፅፀ-ብ ፡ ወሆከ ፡ ለገገጥ ፡ ወአውፅአ ፡ ለውላቱ ፡ ብላሲ ፤
ወኖላቶሙ ፡ ለላሉ² ፡ በበይነ ፡ ውላቱ ፡ ብላሲ ፡ ዘወዕኡ ፡ ሃዩወጸዩጸዩ ፡ ቦለጥጊሆሙ ፡
አረጊ ፤ ወመላእክተ ፡ ሰግይ ፡ ይቤሉ ፡ ድንገዛ ፡ ገዝገር ።

ወእገዚአብሔርጊ ፡ ይቤ ፡ በወንጌል ፤ ዘአጥን ፡ ወዘተጠጥተ ፡ ይድገን ፡ ወዘሰ ፡ ኢኣ
ጥን ፡ ይደገን ፤ ወእር ፡ ወዕኡ ፡ ለሉ ፤ ወአንተጊ ፡ ወልደ ፡ ብላሲ ፡ ቦኑ ፡ ዘሰግዕከ ፡ ዘ
ድገን ፡ ለጥረጊ ፡ ወኢቦኡ ፡ ውስተ ፡ ገገት ፡ ለንበለ ፡ ይጠመቱ ፤ ወጊካኤል ፡ አጥ
መቶሙ ፡ ወበርሠ ፡ ከመ ፡ ወላይ ፤ ወአንከረ ፡ አባ ፡ ቅዱስ ፡ ወይቤ ፤ ገቢረ ፡ ዠሉ ፡ ይ
ከል ፡ አግኑኤል ። ወካዕበ ፡ አውሥኣ ፡ ገብርኤል ፡ ወይቤ ፡ አንከር ፡ በእንተ ፡ ውሉ
ደ ፡ ሰብአ ፡ ኢይኤስዩ ፡ ለዘገብረ ፡ ሉሙ ፡ ሠኖጥ ፡ ዳሎ ፡ ጸጸሎ ፡ ተረከቡ ።

ወበእንተጊ ፡ ሰጥና ፡ ኢይጥሰልከ ፡ ዘረሳዕኩ ፡ ለከ ፡ ተናገር ፤ ወተናጊሆሰ ፡ ተመጥ

1. W. ይሠዐር ፡ (?) — 2. Ms. ለላለ ፡

le plus profond. — Puis ils dirent : Que Miká'él le cherche maintenant et s'il le trouve, * qu'il le renvoie. Et Miká'él le découvrit.

Miká'él dit : « Allez-vous-en, éloignez-vous de ce lieu. » Puis il entra dans le Séol et plongea, mais il ne trouva pas celui qu'il cherchait. Une première fois, il fit sortir avec ses ailes 60.000 damnés(?), et ainsi avec ses six ailes, il fit sortir chaque fois 60.000 damnés(?), une seconde fois il en fit encore sortir, et ne trouva pas cet homme. Il fouilla une troisième fois minutieusement, bouleversa la géhenne et fit sortir cet homme. Le nombre de ceux qui sortirent à cause de lui fut de 546.000. Parmi eux se trouvaient des païens, et les anges du ciel disaient : Cette chose est étonnante(?)¹.

Dieu dit dans l'Évangile : « Celui qui croit et qui a été baptisé* sera sauvé, mais celui qui ne croit pas sera damné. » Comment sont donc sortis ceux-ci ? — Et toi, fils de l'homme, as-tu entendu dire que des païens aient été sauvés ? Mais ils ne sont pas entrés dans le paradis sans être baptisés, car Miká'él les baptisa et ils furent resplendissants comme le soleil. — Le saint Abba tomba en admiration et s'écria : « Il est possible à Amanuel de tout faire. » — De nouveau Gabriel reprit et dit : « Je suis surpris à cause des enfants des hommes; ils ne récompensent pas celui qui leur a fait du bien, c'est à peine si l'on en rencontre quelques-uns(?). »

Quant à Setná, ne crois pas que j'oublie de te parler de lui. Tout d'abord

ነ : ወመጽአ : ውስተ : ገነት : ከመ : ያስሕቶ : ለአ*ጻም ፤ ወቅድመ : ነሉ : ረከበ : ያ
 ፈ' : ጻፃፃ : ወስሙ : አርገላ : ወይቤሉ : ስጥና : ግበር : ዘእቤለከ ፤ ወይቤ : ምንተ ፤
 ወይቤሉ : ዱረኒ : ወአብጽሐኒ : ኅበ : ሔዋ ፤ ወይቤሉ : እንቢ = ወሐረ : እምኔሁ : ወኅለ
 ፈ : ወረከበ : ያፈ : ሐመላሚላ : ወስሙ : ብርላ : ወይቤሉ : ስጥና ፤ ዱረኒ : ወአብጽ
 ሐኒ : ኅበ : ሔዋን : ወእንቢ : ይቤ : ወአበዩ = ወካዕበ : ረከበ : ያፈ : ቀይሐ² : ነሉን
 ታሁ : ወይቤሉ ፤ ዱረኒ : ወአብጽሐኒ : ኅበ : ሔዋ : ወአበዩ ፤ ወአበይዎ : ነሉሙ :
 አዕዋፍ : በበ : ዘመዶሙ =

ወሐረ : ኅበ : አራዊት : ወቅድመ : ነሉ : ረከበ : አርዌ : ዐቢዩ : ዘስሙ : ፈልፈል :
 ዘውእቱ : በሐበሲ : ሐርማዝ : ብ*ሂላ ፤ ወካዕበ : ምስሌሁ : ዐንበሳ³ : ወ[ይቤ : ለ]ክ
 ልኤሆሙ : ዱሩኒ : ወአብጽሐኒ : ኅበ : ሔዋን : ወእንቢ : ይቤልዎ : ወአበይዎ ፤ ወካዕ
 በ : ረከበ : አርዌ : ፀዋገ : ወስሙ : ይቤርድ : ዘውእቱ : በሐበሲ : ነምር : ብሂላ ፤ ወይ
 ቤሉ : ዱረኒ : ወአብጽሐኒ : ኅበ : ሔዋን : ወአበዩ ፤ ወኅለፈ : ካዕበ : ወረከበ : አርዌ :
 ርኩሰ : ወስሙ : ፍንፍንት : ወበነገረ : ሐበሲ : ዝእብ : ብሂላ : ወአበዩ ፤ ወካማሁ :
 ረከበ : አርዌ : ጸሊመ : ዘስሙ : መግድላ : ዘውእቱ : ድብ : [ወ]⁴ ውእቱኒ : አበዩ ፤

1. Ms. ያፍ : - 2. Ms. ቀይሐ : - 3. Ms. አንበሳ : - 4. Correct. de W.

il usa de ruse et vint dans le jardin pour faire succomber* Adam. Il rencontra, avant tout autre, un oiseau blanc dont le nom est 'Arzel. Setná lui dit : Fais ce que je vais te commander. — L'oiseau répondit : Quoi? — Setná reprit : Porte-moi vers Ève. — L'oiseau répliqua : Je ne veux pas. Setná partit, alla plus loin et trouva un oiseau vert appelé Berel. Il lui dit : Transporte-moi vers Ève. — L'oiseau répondit non et refusa. Setná rencontra ensuite un oiseau entièrement rouge et lui fit la même demande. Celui-ci refusa également, et il en fut ainsi de tous les oiseaux de tout genre.

Il se dirigea alors vers les animaux et rencontra d'abord un grand animal dont le nom est Falsal, ce qui signifie en éthiopien Harmaz*¹; avec lui était aussi un lion. Setná leur dit : transportez-moi vers Ève. — Ils répondirent : Non, nous ne voulons pas, et refusèrent. Il trouva ensuite un animal méchant nommé Yeberd, ce qui veut dire en éthiopien Namer², et lui dit : Porte-moi vers Ève. Il refusa aussi. Setná alla plus loin et trouva un animal impur nommé Fenfenet et dans la langue des Abyssins Zeeb³, qui refusa également. Puis il rencontra un animal noir appelé Magdel, qui est le Deb⁴. Celui-ci refusa encore. Il trouva ensuite le Haráweyá⁵, qui est le Mafeles, dont les

1. Harmaz est le nom de l'éléphant en Tigriñá, langue parlée dans le Tigré, province située au nord de l'Éthiopie. Sur l'éléphant d'Éthiopie, voyez une intéressante étude publiée par M. F. M. Esteves Pereira, en 1898, et intitulée : *O elephante em Ethiopia*.
 2. Namer est le nom du tigre ou du léopard en éthiopien et en amharique.
 3. Zeeb est le nom du tigre en abyssinien.
 4. Deb est le nom du tigre en amharique.
 5. Haráweyá est le nom du tigre en amharique.

ወካዕበ ፡ ረከበ ፡ ሐረውያ¹ ፡ ዘውእቱ ፡ ሞናላስ ፡ ወጥረሲሁ ፡ እኩይ ፡ ወጉረጸ ፡ ለስጥ
 ና ፡ ወጉጥ ፤ ወረከበ ፡ አርፎ ፡ ዘይብላዎ ፡ ስርገ ፡ ወሕበሪሁ ፡ ብጋ ፡ ዘስሙ ፡ ከራ^{*}ዩ ፡
 ሞታብር ፡ ዘይእዜ ፡ ይነብር ፡ ግእከለ ፡ ባሕር ፤ ወይቤሉ² ፡ ጹረኒ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ጎበ ፡
 ሔጥን ፡ ወአበዮ ፤ ወካዕበ ፡ ረከበ ፡ አርፎ ፡ ዘስሙ ፡ ተሙን ፡ በነገረ ፡ ሐበሲ ፡ ወቀዲ
 ሙስ ፡ ይሙስላ ፡ ዕጥለ ፡ ገመላ ፤ ወይቤሉ ፡ ስጥና ፤ ጹረኒ ፡ ወአብጽሐኒ ፡ ጎበ ፡ ሔጥ
 ን ፡ ወይቤሉ ፡ ኣሆ =

ወመጽአ ፡ ስጥና ፡ ተጸዊሮ³ ፡ በከርሠ ፡ አርፎ ፡ ወቆመ ፡ ቅድመ ፡ ሔጥን ፡ ወይቤላ ፤
 ፍንተ ፡ አዘዘኩሙ ፡ አፍላከኩሙ ፤ ወትቤሉ ፡ ዠሉ ፡ ዕፀ ፡ ዘሀሉ ፡ ውስተ ፡ ገገት ፡ ይ
 ቤለን ፡ ብላዑ ፡ ወእፍን ፡ ጳዕፅ ፡ ኢትብላዑ ፤ ወትቤላ ፡ አርፎ ፡ በአረ ፡ ስጥና ፤ ዘይቤላ
 ከሙስ ፡ ከሙዝ ፡ ከሙ ፡ ኢትኩኑ ፡ አፍላከ ፡ ከግሁ = ወነሥአት⁴ ፡ ሔጥን ፡ ወበላዕት ፡
 ወወሀበቶ ፡ ለፍታ ፤ ወበላዑ ፡ ከላኤሆሙ ፡ ጎቡረ =

ወስሙ ፡ ለ^{*}ውእቱ ፡ ዕፅ ፡ ዘበላዑ ፡ አፍፍ ፡ ወሔጥን ፡ ስዝን ፡ ዘውእቱ ፡ ስንዳሌ ፡
 ብሂላ ፡ በነገረ ፡ አግዳዚ ፤ ወኢይፍሰላክ ፡ ከሙ ፡ ዕፀ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለፍ ፡ ወከሙ ፡ ሰብ
 ላ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለፍ ፡ አላ ፡ ገሩፍ ፡ አርአያሁ ፡ ወጳሰብላ ፡ ፲ወጅቶ ፡ ሕንባቡ ፡ ወእለ ፡ ያ
 ዐውድዎ ፡ ዕፀው ፡ ለውእቱ ፡ ዕፅ ፡ ጳመንገለ ፡ ሠርቅ ፡ ወጳመንገለ ፡ ዐረብ ፡ ወጳመንገለ ፡
 ሙስዕ ፡ ወጳመንገለ ፡ ሰግን = በከሙ ፡ ይቤሉሙ ፡ አግዚእን ፡ ለኪሩቤላ ፡ ወለሱራራ

1. Ms. ጎራዊያ ፡ — 2. W. ajoute ስጥና ፡ — 3. Ms. ተጸዊረ ፡ — 4. Ms. ወንሥአት ፡

dents sont méchantes. Il se jeta(?) sur Setnâ, qui s'enfuit. Puis il rencontra un animal qu'on appelle *Sery*, de couleur....., dont le nom est « *le fossoyeur* » et * qui habite maintenant au milieu de la mer. Il lui dit : Transporte-moi vers Ève, et cet animal refusa. Il rencontra ensuite un animal appelé *Taman* dans la langue des Abyssins et qui, au premier aspect, ressemble à un jeune chameau. Setnâ lui fit la même demande et il accepta.

Setnâ monta sur le corps de l'animal et vint ainsi se placer devant Ève et lui dit : « Que vous a commandé votre Dieu? » — Elle lui répondit : Il nous a dit : Mangez du fruit de tout arbre qui est dans le jardin, excepté d'un seul dont vous ne mangerez pas. — Et le serpent, par la bouche de Setnâ, lui dit : S'il vous a parlé ainsi, c'est afin que vous ne soyez pas Dieu comme lui. — Et Ève prit [du fruit de cet arbre], elle en mangea et en donna à son mari. Ils en mangèrent tous les deux ensemble.

Le nom * de cet arbre que mangèrent Adam et Ève est *sezen*, qui signifie *sendâlê*¹ dans la langue des Éthiopiens. Mais ne t' imagine pas qu'il était semblable à un arbre de ce monde, à un épi de ce monde. L'aspect en était imposant; l'épi avait 150.000 grains. Et les arbres qui l'entouraient étaient [au nombre de quatre], un du côté de l'orient, un vers l'occident, un vers le nord et un vers le sud, ainsi que Notre-Seigneur l'a dit aux chérubins et aux

1. Sendâlê est la *fleur de farine* en éthiopien et je trouve dans le *Dict. de la langue amariûna* de M. A. d'Abbadie, col. 190 : *sandal* = *Sezen*, sandale, figuier, cannelle.

A : ፅተቡ : ፅፀ : ሕይወት : እንተ : ትትጥጥ ፤ ወዝውእቱ : እንተ : ትገብእ : ኅበ :
 አዳፍ : ብሂላ = ወይቤ : ካዕበ ፤ አዳፍ : ነነ : ከጦ : ልእኖኔነ : ጥጊ : ይነሥእ : ወይበላ
 ፅ : እኖፅፀ : ገገት : ወያሐዩ : ለግለፍ =

ወዝውእቱ : ሥጋሁ : ለክርስቶስ : ዘለሊሆሙ : ሱራራላዊያን : ኢይላክኖፍ : ዘእን
 በለ : ጉጠት = ወሶበ : ስሕተ : አዳፍ : ወበልዐ : እኖፅፀ : በጊዜ : ቦሰገት ፤ ወበከጦ :
 አሕጫግ : አዳፍ : ለፅፅ : ከግሁ : እግዚእነሂ : ሐጦ : በዲበ : ጠስቀላ ፤ ወቅድጦ :
 ይሰቀላ : ቀሰፎ : ኢላጦስ : ፃ : ጥብጣቤ =

ገትጥጥ : ካዕበ : ኅበ : ነገርጦ : ለሰብአ : አይኅ ፤ ወበውእቱ : ጠዋፅላ : ወረዱ :
 ትገሃን : እኖሰግይ : ወእኖድኅረ : ለብሱ : ሥጋ : ሰብእ : አኅዘጦ : እበደ : ኅጠ.አ
 ት ፤ ወእጦ-ገቱሰ : ፍኑኖን : ፍስጢር : ዘርእዩ : በሰግይ =

ወዝአተዝ : ሌ : ሌ' : የየ : ብሂላ ፤ ወደቂቆጦ : ገሉሳን : ርር : ብሂላ =

ቀዳጊ : አካሪ : ዘይጸው'ር : በአፅይንቲሁ : ጀእንተላፍ ፤ ወዝአጋዝ : ጀወፒፒር
 ስ : ይረውጽ : ፍስለ : ፀሓይ : ወፋሪዲ : ያደቆጦ : ለአድባር ፤ ወሰረራ : ዘውር : ዘ
 ርኤላ : ዘውእቱ : ወርኅ ፤ ወፒኔኔ : አርአዩ : ፋጽተ : ራረስ ፤ ወጋሌ : አርአዩ : እኒ
 ዘ² : ገደብ : ዘውእቱ : ገለብ : ብሂላ : በነገረ : ሐበሲ : ጢገን : አርአዩ : ሰሪሐ : ወላ
 ታ : ወሆራሪ : አርአዩ : ጠሰንቆ ፤ ወዩቤ : አርአዩ : ሰሪሐ : ገጺን ፤ ወግኒኒድ : አርአ

1. Le ms. emploie ici un caractère qui n'existe pas en éthiopien; il est formé des signes **A** et **ጌ** réunis. Nous le rendons par le signe **ጌ**, comme M. Zotenberg, *Cat. des Mss. Ethiop. de la Bibl. nat. de Paris*, p. 138.

2. Ms. et W. እኒዚ :

séraphins : Gardez l'arbre de vie qui se détourne, c'est-à-dire qui revient vers Adam. Il dit encore : Adam est devenu comme l'un de nous; peut-être prendra-t-il et mangera-t-il [du fruit] de l'arbre du jardin et il vivra éternellement.

Et c'est le corps du Christ *que les séraphins eux-mêmes ne touchent qu'avec respect¹. Lorsque Adam succomba et mangea du fruit de l'arbre, il était trois heures². Et de même que l'arbre souffrit par Adam, de même Notre-Seigneur souffrit sur la croix, et avant d'être crucifié, Pilate lui fit donner quarante coups de fouet.

Passons à l'histoire des gens du déluge. A cette époque, des anges descendirent du ciel et lorsqu'ils eurent pris le corps de l'homme, la folie du péché s'empara d'eux; ils furent exclus des mystères qu'ils avaient vus dans le ciel.

Ce chiffre **ጌጌ** signifie **የየ** (10.000 ?), et leurs jeunes enfants signifient **ርር** (4.900 ?).

D'abord 'Akârê qui porte * dans ses yeux ፋ ስentalâm — c'est le chiffre ፋ —, et Pipiros court avec le soleil; Ruridê brise les montagnes; Zar'êl, le fondateur du cycle, qui est le mois(?); Pinênê apprit à faire courir les chevaux; Gâlê enseigna l'usage du gadab, qui est le hameçon en langue abyssine;

1. M. à m. « avec des pinces » (Isaïe, vi, 6).

2. Neuf heures du matin, les Éthiopiens commençant la journée à six heures du matin.

* fol. 14
v° a.
 ፍ : ተጽዕኖ : ረረስ ፤ ወንጎዲ : አርአዩ : ትእምርተ¹ : ሙገአ : ግድ : ወረዳ-ስ ፤ ለሕግ
 ግን : ወሰንተ ፤ በዘ ፤ ያሐዩ ፤ ሕሙዎ ፤ ወጃእምኔሆሙ ፤ ረቀደ ፤ ይዎሥጥ ፤ ዙሉ
 ዘሂዱ ፤ ደቂቀ ፤ ቃዩል ፤ ሃሳዳለ ፤ ነሥአ ፤ በጃጊዜ ፤ ዘውእቱ ፤ ሃእ²ንተለም³ ፤ ጸረ ፤ በእ
 ሁ ፤ ዘየግን ።

አገዝገር ፤ ዕውብ ፤ ጋዶ ፤ ለዘረጠረ ፤ ድኩሙ ፤ ወጎያለ ።
 ወገርጌ ፤ አምሳለ ፤ ግሕረዕ ፤ ወሴቴር ፤ አምሳለ ፤ ለዊስ ፤ አርአዩ ፤ ወጊግር ፤ አ
 ዕእ ፤ ሲሲት ፤ እምውስተ ፤ ልሕዙት ፤ ወዛረ ፤ አርአዩ ፤ ሐሊበ ፤ እንስሳ ፤ ወሕገጌ ፤ ፤
 አዩ ፤ ጸሪበ ፤ ዕዕ ፤ ተስታ ፤ ቤት ፤ ወጥንጦርብ ፤ አርብ ፤ አርአዩ ፤ ድዳት³ ፤ ወሴቴር ፤
 ርአዩ ፤ ሰሪሐ ፤ አዶበት ፤ ወሀሴጌ ፤ አርአዩ ፤ ገሊረ ፤ ሂድር ፤ አርአዩ ፤ አስምር ፤ ዕ
 ወሲኖ ፤ አርአዩ ፤ ነዲቀ ፤ ወጦኖ ፤ አርአዩ ፤ ሰሪሐ ፤ ልሕዙት ፤ ወአርጦርብጋስ ፤ አ
 ፍ ፤ ንጥዩ ፤ ስረ ፤ ወጊቤደጎዝ ፤ አርአዩ ፤ ዙሕለ ፤ ወዛረ ፤ አር⁴አዩ ፤ ወዲዩ ፤ ግሪ
 ወሴቴኔላዳስ ፤ አርአዩ ፤ አቶነ ፤ ጎበስት ፤ ወናረል ፤ አርአዩ ፤ ተክል ፤ ወያርብሕ ፤ ፤
 አዩ ፤ ሠጽር ፤ ዕውው ፤ ወኤልዮ ፤ አርአዩ ፤ ዘረነ ፤ ወፔኔሙስ ፤ አርአዩ ፤ ሕንጻተ ፤
 ጽሕረተ ፤ ወአጋሌሙን ፤ አርአዩ ፤ አርውተ ፤ ብዕራ ፤ ወጸሪበ ፤ ድጉር ፤ ወዙርስ ፤ ፤
 አዩ ፤ ጸሪበ ፤ እርኖ ፤ ወሰሪሐ ፤ ጽጉራኖ ፤ ወከርረስ ፤ ወአኮር ፤ አርአዩ ፤ ገቢረ ፤ ናሕክ
 ወቦእምኔሆሙ ፤ እለ ፤ አርአዩ ፤ ጸሪበ ፤ ጽጎድ ፤ ወዙሐ ፤ ወዝዙሉ ፤ አርአዩ ፤ ፤

* fol. 14
v° b.

1. Ms. ትእምርት ፤ - 2. Ms. እንተ ፤ ላም ፤ - 3. A lire ዲዳት ፤ (?) - 4. Ms. ናሕክ ፤ ገቢረ

Tigāna montra à fabriquer le bouclier; Horéri à jouer de la cithare; Ybè, travailler le fer; Mégéd, à monter à cheval. Negodi apprit les signes qui inquent les sources d'eaux thermales, à guérir ainsi les malades et l'heure convenable pour les guérir(?). L'un d'eux voulut ravir tout ce qu'avaient pris les enfants de Caïn (Qāyal), et prit en un instant 50 sadāla, c'est-à-dire 50 'e talam*, qu'il porta dans sa main droite.

* fol. 14
v° a.

O quelle chose étonnante, don de celui qui a créé le faible et le fort!
 Gargé leur apprit à moudre; Sétér leur montra à pétrir¹; Gimér, à tirer le nourriture de la pâte (?)²; Zārè, à traire les animaux; Hegegè, à travailler le bœuf et à construire les toitures des maisons; Tentorab,.... à faire les portes; Sèpè à faire le lait caillé³; Halégè leur enseigna la sculpture; Héder, à faire fructifier les arbres; Sinó, à construire; Tof, à fabriquer la poterie; Artorbegās faire les outils de couture; Cèbédégúáz, à confectionner le collyre; Zārè, préparer* la cervoise; Bèténclādas, à construire les fours pour le pain; Nā à planter les arbres; Yārbeh, à diviser le bois; 'Élyo leur enseigna la dans Pénémus, l'architecture et l'écriture; Agalémun, à mettre un joug aux bœufs et à faire le manche de la charrue; Kuers, à fabriquer la charrue et le fou Akor, à travailler l'airain.

* fol. 14
v° b.

D'autres parmi eux enseignèrent à travailler le cèdre et le saule; et
 1. M. à m. : « Gargé [leur fit voir] l'image de la meule; Sétér, l'image (la manière) de pétrir ».
 2. Du vase où l'on cuit le pain(?).

ገ : ወአቤርገያ : እለ : ተበርሁ : ርእሶሙ : በደሙና : ወመሀሩ : ለሰብእ : ተላህጥ : ጣበት ፤ ወ*ኒር : ምስለ : ዘቤረኒጋድ : መሀሩ : ተላህጥ : አታውግ : ወአኪስ : መሀሩ : ተርቂስ =

ወበእንቲአህሙ : መጽአ : ግጥ : አይጎ : ጺበ : ምድር : ወጿ : እምሰግይ : ወ : ጅእ ምድር ፤ ወዝኒ : አስራብ : ዘተርጎወ : በውእቱ : መዋዕል : በዝጎ : ወተመልአ : እኩይ : ላዕል : ምድር : ወዐቢዮ : ዝሙተ : ነጎ : እስከ : እንስሳ : አብዱ = ወኢአብ : ወልዶ : ወአለበ : ወልድኒ : ዘያአምር : አቡሁ : ወኢአብ : ወልዶ ፤ ወጎበ : አራቂት : ሰብእ : ተዐደገ ፤ ወሰከዮት : ምድር : ወአውጥወት =

ወይቤላ : ረጣሪ : አርምጊ : ዐይንዮ : ይረእዮሙ : ወእዝንዮ : ይሰምሩ ፤ ወትእግ ሥትዮ : ያ*ረም[ም] : ሱሙ ፤ ወበውእቱ : መዋዕል : በዝጎ : ዝሙት : በበቅል : ዘኢአዘዘ : እግዚአብሔር = ወበውእቱ : መዋዕል : ተበተሱሙ : ለረግይት ፤ ወወዕአ : ቃል : ዘይብል ፤ ተተተሱ : በበይናቲካሙ : በሰይፍ = ወውጎጠቶሙ : ግይ : እስከ : እንግድአቲህሙ ፤ ወተመትሩ : ርእሶሙ : በሰይፍ = ወበውእቱ : መዋዕል : ናጎ : ምስለ : ደቂቁ : ዐቀባ : ለጽድቅ : ወድጎጎ : እሙስና =

ወእለ : በመትልው : ኢዐቀብዋ : ለጽድቅ ፤ ወአጎዙ : ይሕንዱ : ግጎረደ ፤ ወእንዘ : ይነድቁ : በጽሑ : ጎበ : ይሰምዑ : ድምፀ : መላእክት = ወይቤ : እግዚእ ፤ ንዑ : ንረድ : ወንርአይ : ደቂቀ : እንላ : እሙሕያ*ው : ዘገብሩ ፤ እስመ : ዙሉ : ግብርሙ :

cela fut enseigné par Wasag et Abérgya dont les têtes brillent dans les nuages; ils apprirent aux hommes à jouer au tabat;* Nér et Zabéréniguéd leur montrèrent le jeu Atawma, et Akis, le jeu de cirque.

C'est à cause d'eux que le déluge vint sur la terre. Sept dans le ciel et soixante-dix sur la terre, telles sont les cataractes qui furent ouvertes en ces jours. La malice était grande et avait rempli la terre¹. Une grande impureté y régnait; les animaux eux-mêmes étaient égarés. Le père ne reconnaissait plus son fils ni le fils son père; les hommes péchaient avec les animaux (?). La terre en fut émue et gémit.

Le créateur lui dit : Silence! Mon œil les voit et mon oreille les entend. Ma patience a été grande* pour eux, mais aujourd'hui l'impureté est suffisante pour la vengeance que Dieu n'a pas encore ordonnée². Alors il se vengea des géants; on entendit une voix qui disait : Tuez-vous les uns les autres par l'épée. Puis l'eau les engloutit jusqu'à la poitrine et ils se coupaient la tête avec leur épée. En ce temps-là Noé (Noh) et ses fils avaient gardé la justice et furent sauvés de la destruction.

Plus tard leurs descendants n'observèrent pas la justice, ils se mirent à construire une tour. Pendant qu'ils la bâtissaient, ils arrivèrent [à un endroit] où ils entendaient le bruit des anges. Et le Seigneur dit : Descendons et voyons ce que font les enfants des hommes*. Car tout leur travail est vain et oiseux.

1. Cf. Genèse, vi, 5 et suiv.

2. Ou : « l'impureté est trop grande pour que Dieu n'ordonne pas la vengeance ».

በከ ፡ ወፅዕ ፡ ወነገር ፡ በከ ፡ ወፅዕ ፡ ወገናት ፡ እገዢ ፡ ለግንፈር ፡ ወጥቱ ፡ በገንገ ፡ ወሬት ፡ ወሐመድ ፡ ጅዩ ፡ ዘእንበለ ፡ አንስት ፡ ወደቅ ፡ ወእንዘ ፡ አሕንገሩ ፡ ለከሉ ፡ ተወለጠ ፡ አግሪ ፡ ወስእት ፡ ተጥሥተ ፡ ነገር ፡ ወተዘርወ ፡ ለለ ፡ ብሔር ፡ ወተዘርወ ፡

ዝንቱ ፡ አስግተ ፡ ለሳናቲሆ ፡ ለደቂቀ ፡ ሲዎ ፡ አሪ ፡ አዘ ፡ ሶሪ ፡ ፅብሪ ፡ ሬሊ ፡ ኬሊ ፡ ሄኒ ፡ ሴኒ ፡ አሉቱ ፡ ተኬሊ ፡ ናጊ ፡ ቄኒ ፡ ግላያሪ ፡ ከከሊ ፡ ግቲ ፡ ሲግ ፡ ሕሕኒ ፡ ሲግሪ ፡ ዩቱኒ ፡ ኬጤጤ ፡ ሲግሪ ፡ አሲሪ ፡ ቶሪ ፡ ጥዲ ፡ ወፈያድሊሆ ፡ ጅ ፡ ወአሪ ፡ አረብ ፡ ብሂላ ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ አሪት ፡ ሕዝብ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ሲሪ ፡ ዘግን ፡ ይብላዎ ፡ ወገሪ ፡ ፅብራዊያን ፡ ይብላዎ ፡ ሬሪ ፡ ፋርስ ፡ ብሂላ ፡ ወኬሊ ፡ ከለናዊያን ፡ ወሄኒ ፡ ሄናሳውያን ፡ ብሂላ ፡ ወሲሪ ፡ አሲራዊያን ፡ ብሂላ ፡ ዘውእቱ ፡ ወላዱ ፡ ለሲዎ ፡ ወትኩሊ ፡ ትኩን ፡ ብሂላ ፡ ናጊ ፡ ናጊባዊያን ፡ ብሂላ ፡ ወቀኒ ፡ ቀናዊያን ፡ ብሂላ ፡ ግሊ ፡ ግላዊያን ፡ ብሂላ ፡ ያሪ ፡ ያሪግዊያን ፡ ብ ፡ ከከኒ ፡ ከናናዊያን ፡ ብሂላ ፡ ግቲ ፡ ግቲናን ፡ ብሂላ ፡ ሲግ ፡ ሲግዊያን ፡ ብሂላ ፡ ሕንኒ ፡ ጊናታዊያን ፡ ብሂላ ፡ ስዎዲ ፡ ስዎዲዊያን ፡ ብሂላ ፡ ዩቱኒ ፡ ዩናናዊያን ፡ ብሂላ ፡ ኬጤጤ ፡ ኬጤጤን ፡ ብሂላ ፡ ወሲግሪ ፡ ሲግዊያን ፡ ብሂላ ፡ ሶሪ ፡ ሶርያዊያን ፡ ብሂላ ፡ ወጥጺ ፡ ጥጺዊያን ፡ ብሂላ ፡ እሉ ፡ ሕዝብ ፡ በበ ፡ ነገሩ ፡ ዘሲዎ ፡ ወበበ ፡ ለሳና ፡

1. M. ለዝንቱ ፡

et leurs paroles sont également vaines et inutiles. Puis il renversa la tour, beaucoup périrent par la foudre de la terre¹ et la poussière; il y en eut 70.000 sans compter les femmes et les enfants. Ils n'avaient alors qu'une seule langue; elle fut frappée de confusion et ils ne purent plus se parler. Ils s'en allèrent chacun dans un pays et furent dispersés.

Voici les noms des langues des enfants de Sêm : 'Ari, 'Azi, Sori, 'Ebri, Fili, Kéli, Hèni, Sèni, 'A'èyi, Takéli, Nogi, Qèni, Méleyari, Kakeli, Mâti, Lèmi, Heheni, Sémèdè, Yèyèni, Kètèti, Lèmèmi, 'Asèri, Tori, Mòdi. — Leurs noms² sont au nombre de huit.

'Ori signifie 'Arab, de même que tu appelles peuple 'Orit ceux qui sont restés*. Par Sèri on désigne Zamin et par 'Ori ('Ebri?), les Hébreux. Firi signifie Fars. Kéli veut dire Kalādāwiens et Hèni les Hènosāwiens; et Sèri signifie Asèrāwiens, c'est un fils de Sêm. Tekuli signifie Tekun; Nogi, les Nagèbāwiens; Qanè, les Qanāwiens; Mèli, les Mèlāwiens; Yarè, les Yàrè-māwiens; Kekeni, les Kanānāwiens; Mâti, les Maténān; Lèma, les Lèmāwiens; Heneni, les Hènotāwiens; Semdi, les Sèmadāwiens; Yèyèni, les Yonānāwiens; Kètèti, les Kètèwon; Lèmèmi, les Lèmāwiens; Sori, les Soryāwiens, et Moši, les Mošāwiens. Ce sont les peuples issus de Sêm, selon leurs familles* et leurs langues.

1. Les flammes qui sortaient de la terre(?).

2. M. à m. : « Leurs lettres de l'alphabet ».

ወደቀቲ ፣ ለካዎ ፣ ከመዝ ፣ ለሳናቲሆሙ ፣ ቅብጢ ፣ ግብጽ ፣ ሐበሲ ፣ ናዘዚ ፣ ደን
ኪላ ፣ ደግሳዊ ፣ እንዚ ፣ እንድሪ ፣ ሱሊ ፣ ዲዳቢ ፣ ከኒ ፣ መንበሪ ፣ ተሪብኒ ፣ ቶሪ ፣ ዱ
ሪ ፣ ግኪ ፣ ከፅዚ ፣ ሄግ ፣ ለቢ ፣ ሲሬዊ ፣ ሌዚ ።

ቅብጢ ፣ ቅብጥ ፣ ብሂላ ፣ ወግብጽ ፣ ግብጽ ፣ ብሂላ ፣ ወሐበሲ ፣ ዘውለቶሙ ፣ ትግራ
ይ ፣ ወናቢ ፣ ዘውለቶሙ ፣ ናባዊያን ፣ ብሂላ ፣ ረሲ ፣ ኤሉናሊ ፣ ብሂላ ፣ ወዛሪ ፣ ዘራ
ዊያን ፣ ብሂላ ፣ ሕዝብ ፣ እለ ፣ ይነብሩ ፣ መንገለ ፣ አድባሪ ፣ እሳት ፣ ወሊባ ፣ ዐረቢሆሙ ፣
ለእሉ ፣ ወባሊ ፣ ይነብሩ ፣ ገበ ፣ ትገገሥ ፣ ብእሲት ፣ መንገለ ፣ ሠርቱ ፣ ለያረት ፣ ወለ
ይእቲ ፣ ብእሲት ፣ እንተ ፣ ትገገሥ ፣ ሶበ ፣ ተርባ ፣ *መዋዕሊሃ ፣ ይእንዝዋ ፣ ሰያጥን ፣ ወ
ያገሡ ፣ ጀሆንቲሃ ፣ ከመዝ ፣ ያገሡ ፣ ለውለቱ ፣ ብሔር ፣ እስከ ፣ ለግለዎ ፣ ወዜዚ ፣
ዛን ፣ ብሂላ ፣ ዛሂ ፣ ሴሆ ፣ ብሂላ ፣ ያሲ ፣ ግስ ፣ ብሂላ ፣ ሐዚ ፣ ሐዞ ፣ ብሂላ ፣ ወናቢ ፣
ደንኬላን ፣ ብሂላ ፣ ወሴግ ፣ ዐረቢሆሙ ፣ ወሴዊ ፣ ሴዋ ፣ ብሂላ ፣ ወእንዚ ፣ አንጎት ፣
ብሂላ ፣ ወእንድሪ ፣ ዘውለቱ ፣ ስልዕናን ፣ ወሶሪ ፣ ሰራዊቱ ፣ ለስልዕናን ፣ ወደዳቢ ፣ አጎ
ዊሆሙ ፣ ወኮኒ ፣ ከናክን ፣ ወመንበሪ ፣ መንበርታ ፣ ወደሪ ፣ እንድርታ ፣ ብሂላ ፣ ወቡኒ ፣
ብጉና ፣ ብሂላ ፣ ወእከ ፣ ከሎሙ ፣ ደቀ ፣ ካዎ ፣ ወእሉ ፣ ዘካዎ ፣ ዱሪ ፣ ደብር ፣ ብሂላ ፣
ግቢ ፣ መለኪ ፣ ወከፅዝ ፣ ከጌን ፣ ብሂላ ፣ ሃግ ፣ ሐዎ ፣ ብሂላ ፣ ለቢ ፣ ሊባን ፣ ብሂ

Quant aux enfants de Kām, telles sont leurs langues : Qebti, Gebes, Habasi, Nozázi, Dénkil, Démésawi, 'Enzi, 'Enderi, Suli, Didubi, Kani, Manbari, Taribni, Tori, Duri, Miki, Kue'ez, Hēmi, Lébi, Sérēwi, Lézi.

Qebti signifie Copte, Gebes signifie Égyptien; les Habasi sont les Tigréens; les Nobsi sont les Nubiens; Fēsi signifie Philistin(?); Zari signifie Zārāwiens, peuple qui habite vers les montagnes de feu; les Libā sont à l'ouest de ceux-ci¹. Les Bāli habitent (le pays) où règne une femme, à l'orient de Yafēt. Quant à cette femme qui règne, lorsque approchent* ses jours, les démons la saisissent et en font régner une autre à sa place². C'est ainsi qu'ils feront gouverner cette contrée jusqu'à la fin du monde. Zēzi signifie Zaguā; Zahi signifie Sēhō; Mesi signifie Mēs; Hazi signifie Hazo; Naki signifie Dankēlen; et à l'ouest de ceux-ci sont les Sēmi. Sēwi signifie Sēwa (Shoa); 'Enzi signifie 'Angōt et 'Enderi est Sel'edan, Sōri, l'armée de Sel'edan et Dēdubi (sont) leurs frères. Kōni est Kāna'an; Manbari, Manbartā; Dēri, Enderta; Buni signifie Beguenā. Et ce ne sont pas tous les fils de Kām; ceux de Kām (sont) Duri (qui) signifie Dabr; Maki, Malaki, et Kue'ez signifie Kue'en. Hami signifie Ham*; Lébi veut dire Libān; Sōri, Sirē; Lēgi, Lago, les envieux(?)³;

1. M. à m. *Leurs occidentaux*. **ዐረቢ** : signifie, en effet, tout d'abord *occidental*; mais ici ce mot paraît avoir le sens de *tribu nomade*; dans ce cas, il faudrait traduire : *Les Libā sont les nomades de ceux-ci... et leurs nomades sont les Sēmi*, au lieu de la traduction donnée. (Voy. *Revue Sémitique*, avril 1899, p. 156-157.)

2. Le texte donne le chiffre ፪, 2; je le regarde comme une abréviation de **ካልአት** : « autre », qui se rapproche de **ከልኦ** : « deux ».

3. Le mot **መደንጽጡ** : ne se trouve pas dans les dictionnaires éthiopiens. Je le considère comme

A = ሰሪ : ሰረ : ብሂል = ሴጊ : ለጎ : ብሂል = መደንጽዋን : ወቱሪ : ወተርት :
 A : ወተርተ : እብን : ከቡራን : አመ : ገብረ : መቅደሰ : ሰሎሞን = ወከመዝ : ን
 ቶሙ : ወልሳናቲሆሙ : ለውሉደ : ከዎ ፤ ወናልቲ : ለሳናቲሆሙ : ጿ =

ወዝውእቱ : ለሳናቲሆሙ : ለደቂቀ : ያረት : ርግን : አፍንጌን : አጥርኒ : አ
 ከኒ : ናኒ : ካለኒ : አሪ : ይሲ : ይኒ : ዲቢዙሪ : ያዲ : ፒሪ : ግሪ : ሴጢ : በሪ :
 ሪ : ወእሉ : ደቂቀ : ያረት : በበነገዶሙ =

* fol. 16
v° b.

ወእዎድጎረዝ : ተረከበ : አብርሃም : ዎእመን : ወበዕለተ : ለደቱ : በርሀ : በ
 ወድቱ : ብዙኃን : ወከጎ : * ጽራጎ : በበቢይ : ቃል : ወይቤ ፤ ወይል፣ ወይል፣
 ወልደ : ዘይደድቃ : ለመንግሥትዮ ፤ ወበከዮ : ወአስተግሰለ : ወይቤ : ዘይውዕያ
 ቤተ : ግጎደርዮ =

ወበእ[ለ] : ይቤሉ : እዎን : ይእዜ : ቅትልዎ : ለዝ : ሕፃን = ወዘንተ : ዘይቤ
 አእግራሙ¹ : ዘተውሀበ : ጸጋ : ለአብርሃም : ወእገዘእ : ወደዮ : ወስተ : ለበ : ፤
 ሀ : ለአብርሃም : ዎሕረተ : ወይቤሉሙ : ለሰያጥን ፤ እዎአይቲ : አንትሙ : እለ :
 ብሉኒ : ቅትል : ወልድዮ : ጸጋ : እገዚአብሔር : ወአልሐቆ : ለሕፃን : ወበሠርቀ
 ብዕ : ወርጎ : ወዕአ : በሌሊት : ወርእዮ : ወርጎ : ወከዋክብተ : ወይቤ : አዎላክ :
 ዘ : * ፈጠረ : እሉንተ =

* fol. 17
r° a.

1. Ms. ወአእግራሙ :

Waquri signifie Waqart (tailleurs), les tailleurs de pierres précieuses lorsque Salomon construisit le temple. Telles sont les contrées et les langues des enfants de Kām. Elles sont au nombre de 30¹.

Et voici les langues des enfants de Japhet : Romén, 'Afengén, 'Ateri 'Aslekni, Nāni, Kālani, 'Ari, Yesi, Yeni, Dibikueri, Yadi, Piri, Māri, Sé Bari, Nāri. Ce sont les enfants de Japhet selon leurs familles.

* fol. 16
v° b.

Plus tard Abraham fut trouvé croyant. Le jour de sa naissance sa mais resplendit, beaucoup furent renversés et l'on entendit *un grand cri, pour par une voix forte, qui disait : « Malheur à moi, malheur à moi! Celui qui renversera ma royauté vient de naître ». Et [celui qui parlait ainsi] pleura, prononça des énigmes(?) et s'écria : « [c'est] celui qui brûlera ma demeure

Certains dirent : Dès maintenant, tuez cet enfant. Et ceux qui donnaient ce conseil, [le donnaient] après avoir connu la grâce qui avait été accordée à Abraham. Mais le Seigneur avait mis la pitié dans le cœur de son père : celui-ci dit aux démons : D'où venez-vous, vous qui me conseillez de tuer mon fils, qui est un don de Dieu, et il éleva l'enfant. Au commencement septième mois, il sortit pendant la nuit, vit la lune et les étoiles, et s'écria : Dieu qui * as créé ces astres!²

* fol. 17
r° a.

1. Sur une tentative d'identification de ces noms, voyez un article que j'ai publié et des observations qui ont été présentées par M. J. Halévy dans la *Revue Sémitique*, juillet 1897, p. 275 et suiv. Cf. aussi Conti Rossini, *Sulla dinastia Zagüé*, Roma, Casa editrice italiana, 1897, p. 11 et 12.
 2. Il faut sans doute corriger አዎላክ : en አመላክ : et traduire : J'adorerai celui qui a créé.

ወሶቤሃ ፡ ይቤሎ ፡ እግዚአብሔር ፤ አነ ፡ አምላክ ፡ አበዊክ ፡ አጸድቀክ ፡ ወአዐቢዩ
ከ ፡ ወወሀቦ ፡ ኪዳነ ፡ ሕግ ፡ ወሥርዓት ።

ወተገዝረ ፡ አብርሃም ፡ በእደ ፡ ገብርኤል ፡ ወሚካኤል ፡ ዘተሐበዮ ። ወይቤ ፡ ብእ
ሴ ፡ እግዚአብሔር ፡ መድምም ፡ ዝነገር ፡ ዘምስጢር ፤ ወአዐቦ ፡ ዘረከቦ ፡ እምሰብእ ።
ወይቤለኒ ፡ መልእክት ፤ ወዝኒ ፡ ኢነገር ፡ ለሙሴ ፡ ከመ ፡ ተገዝረ ፡ አብርሃም ፡ በእደ ፡
መላእክት¹ ፡ ወዝኒ ፡ ኢነገርሙ ፡ ለነቢያተሁ ፡ ወለሐዋርያተሁ ።

ወስብሐት ፡ ሎቱ ፡ ለዘፈቀደ² ፡ ይክሥት ፡ ሎቱ ፡ ኅቡአተሁ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ለሊ
ሁ ፤ ወርቅ³ ፡ ለዘ ፡ ፈቀድኩ ፡ እሁቦ ፤ ወአዐቦ ፡ ዘይብለኒ ፤ ዘንተ ፡ አሕሠምክ ፡ ወ
ዘንተ ፡ አሠነይክ ፤ ለዝ ፡ አብዐልክ ፡ ወለዝ ፡ አ[ን]ድይክ ።

ወክሉ ፡ ሥርዐተ ፡ ጽድቅ ፡ ዘአርአዩ ፡ በአብርሃም ፡ አሚን ፡ በአብርሃም ፡ ወሥር
ዐት ፡ በአብርሃም ። ወበዝኒ ፡ ናነከር ፡ እስከ ፡ ነሉ ፡ ሕጉ ፡ ለአምላክነ ፡ ይጸንሕ ፡ ለ
ዝሉፋ ፡ ወኢይስፀር ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ሄኖክ ፤ ርኢኩ ፡ ፲ወፀፀፀወ ፡ እለ ፡ ኢይነግፋ ፡
አቀጽሊሆሙ ። ወክሉ ፡ ፅፀው ፡ ይቡስ ፡ ወንጉፍ ፡ አቀጽሊሆሙ ። ወእሉ ፡ ፲ወፀዘይ
ቤ ፡ ሄኖክ ፡ ምንት ፡ ሙእቱ ። ወይቤ ፡ አባ ፡ በኅይለ ፡ ሚካኤል ። ወ[ይ](?)ቤ ፡ መ
ንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ፲ቃላት ፡ ዘኦሪት ፡ ኪዳነ ፡ ኖኅ ፡ ወግዝረተ ፡ አበው ፡ ወከህነተ ፡ መል
ክ ፡ ጼዴቅ ፡ ወጥምቀተ ፡ ዮሐንስ ።

1. Ms. መልእክት ፡

2. Ms. ለዘፈቅደ ፡

Alors Dieu lui répondit : C'est moi, le Dieu de tes pères; je te sanctifierai et te grandirai, et il lui donna un code de loi et d'institution.

Abraham fut circoncis par la main de Gabriel, et de Miká'él qui l'assista. — Et l'homme de Dieu dit : Elle est surprenante cette révélation de mystère; il n'y a personne parmi les hommes qui le connaisse. — L'ange me répondit : Dieu n'a pas dit à Moïse qu'Abraham avait été circoncis par la main des anges; il ne l'a dit ni à ses prophètes, ni à ses apôtres.

Louanges à lui, qui découvre ses secrets à qui il veut. Comme il le dit lui-même : Je donne mon * or à qui je veux et personne ne peut me dire : Tu as fait du mal à celui-ci et du bien à celui-là; tu as enrichi celui-ci ou tu l'as appauvri.

Ce qu'il montra par Abraham fut toute l'œuvre de justice; la foi [fut montrée] par Abraham, la loi [fut montrée] par Abraham. Et en cela nous admirons même toute la loi de notre Dieu qui demeure toujours, sans être abolie. Ainsi que le dit Hénoch : J'ai vu quatorze arbres non privés de leurs feuilles, et tous les autres arbres secs et dont les feuilles sont tombées. — Et ces quatorze arbres dont parle Hénoch, qui signifient-ils? Demanda Abba Bahayla-Miká'él. — L'Esprit saint dit : Ce sont les dix paroles de la loi, le pacte de Noé, la circoncision des patriarches, le sacerdoce de Melchisédech

* fol. 17
v° a.

ወባሕቱ ፡ ደቤ ፡ እ* ገቢአብሔር ፡ ለአብርሃም ፡ አመ ፡ ገብረ ፡ መሥዋዕተ ፡ አእ
ር ፡ ከመ ፡ ወረደ ፡ ገብጽ ፡ ረላሲ ፡ ይኩን ፡ በምድረ ፡ ነኪር ፡ ወይቀንይዎሙ ፡]
ጀግሙት ፡ ወባሕቱ ፡ ዝሰ ፡ ዘከን ፡ በእንተ ፡ ዘሰሐተት ፡ ሳራ ፡ ኢአሚና ፡ ቃለ ፡ እግ
አብሔር ፡ ወሶበ ፡ ኢድገነ ፡ ሙሴ ፡ እመ ፡ ኢወጽኡ ፡ ፅብራዊያን ፡ እምባሕር ፡ ፡
ሐዲሰሂ ፡ ሕግ ፡ ይብል ፡ ሶበ ፡ ኢድገነ ፡ እገቢእነ ፡ እምእደ ፡ ሂርድስ ፡ እመ ፡ አ
ፅኡ ፡ ሕዝብ ፡ እምባሕረ ፡ ኅጢአት ፡

* fol. 17
v° b.

ወባሕቱ ፡ ኢይምሰልከ ፡ ዘመጽኡ ፡ ሰብአ ፡ ሰገል ፡ እምድገረ ፡ ተወልደ ፡ ወዘተ
ፅሉሰ ፡ እምብሔርሙ ፡ እምቅድመ ፡ ጀግም ፡ እምቅድ* መ ፡ ይተወለድ ፡ እገቢእነ ፡
አምሳሊሁ ፡ ለከከብ ፡ መርሐሙ ፡ ግዝኤል ፡ ወውእቱ ፡ አውፅአሙ ፡ ለፅብራዊያን
ወሶበ ፡ ዘበጦ ፡ ለደመና ፡ ከነ ፡ ዝናም ፡ መላእክተ ፡ ደመናት ፡ ሔቡ ፡ ወአውረደ
ወበዝናም ፡ ጥቱ ፡ ሸሸሰራዊት ፤ ወጅሶለት ፡ ወጅለያልይ ፡ ከነ ፡ ቶሩ ፡ ወበቶሩ ፡ ጥገ
ሸሸደው ፤ ወፅብራዊያንሰ ፡ ነበሩ ፡ ውስተ ፡ ግይ ፡ ጅሶለተ ፡ ወጅለያል፣ ፡ ወእምገ
ወፅኡ ፡ አራዊተ ፡ ግይ ፡ ወተተልዎሙ ፡ ለገብጽ ፤ ወቦአለ ፡ ይመስሉ ፡ ሀንበሳ ፡
ቦ ፡ እለ ፡ ይመስሉ ፡ ነምረ ፡ ወቦ ፡ እለ ፡ ይመስሉ ፡ ድበ ፡ ወቦ ፡ እለ ፡ ይመስሉ ፡
መን ፤ ወከተሙ ፡ * ይኔቅዉ ፡ ገቡረ ፡ ወደንገፁ ፡ ጥቱ ፡ ገብጽ ፤ ወዘእንበለ ፡ ይተ
ሐ ፡ ውስተ ፡ ግይ ፡ ተተበልዎሙ ፡ እሉ ፡ አራዊት ፡

* fol. 18
r° a.

ወባሕቱ ፡ ደቤ ፡ እ* ገቢአብሔር ፡ ለአብርሃም ፡ አመ ፡ ገብረ ፡ መሥዋዕተ ፡ አእ
ር ፡ ከመ ፡ ወረደ ፡ ገብጽ ፡ ረላሲ ፡ ይኩን ፡ በምድረ ፡ ነኪር ፡ ወይቀንይዎሙ ፡]
ጀግሙት ፡ ወባሕቱ ፡ ዝሰ ፡ ዘከን ፡ በእንተ ፡ ዘሰሐተት ፡ ሳራ ፡ ኢአሚና ፡ ቃለ ፡ እግ
አብሔር ፡ ወሶበ ፡ ኢድገነ ፡ ሙሴ ፡ እመ ፡ ኢወጽኡ ፡ ፅብራዊያን ፡ እምባሕር ፡ ፡
ሐዲሰሂ ፡ ሕግ ፡ ይብል ፡ ሶበ ፡ ኢድገነ ፡ እገቢእነ ፡ እምእደ ፡ ሂርድስ ፡ እመ ፡ አ
ፅኡ ፡ ሕዝብ ፡ እምባሕረ ፡ ኅጢአት ፡

* fol. 17
v° a.

*Dieu dit à Abraham¹, lorsque celui-ci lui offrit un sacrifice : Sache que [enfants] descendront en Égypte, qu'ils seront étrangers dans un pays qui sera pas le leur, et que [les Égyptiens] les opprimeront pendant douze ans. Cela arriva parce que Sarâ avait ri, n'ayant pas confiance dans la parole Dieu. Si Moïse n'avait pas été sauvé, les Hébreux ne seraient pas sortis de mer. Dans la nouvelle loi, il est dit : Si Notre-Seigneur n'avait pas échappé à la main d'Hérode (Hérodes), les nations ne seraient pas sorties de la mer à cause du péché.

* fol. 17
v° b.

Mais ne crois pas que les mages soient venus après sa naissance ni qu'ils soient montés de leur pays auparavant, deux ans* avant que naquit Notre-Seigneur(?). Sous la forme d'une étoile, Mikâ'el les conduisit. C'est lui aussi qui fit sortir les Hébreux; lorsqu'il frappa la nue, il y eut de la pluie; les anges et les nuages puisèrent de l'eau et la firent tomber. Par la pluie moururent 1.000 guerriers; puis pendant trois jours et trois nuits, il fit froid et par le froid moururent 1.000 hommes. Quant aux Hébreux, ils restèrent dans l'eau trois jours et trois nuits; puis il en sortit des bêtes aquatiques qui tuèrent les Égyptiens. Les unes ressemblaient à des lions, d'autres à des léopards, d'autres à des ours, d'autres enfin étaient semblables à des dragons. Toutes les nations moururent en même temps et les Égyptiens étaient très effrayés. Avant d'arriver à l'eau, ils rencontraient ces animaux.

* fol. 18
r° a.

1. La phrase n'est pas correcte, il semble qu'elle s'applique uniquement à Abraham, mais elle se rapporte aussi à Moïse, sauf à la fin, le v. 13 du ch. xv de la Genèse. M. à m. : sache qu'un étranger descendra en Égypte pour rester dans un pays qui ne sera pas le sien.

ወበእንተዝ ፡ ደቤ ፡ ማህርጫ ፡ ለጠቢባን ፤ እምን ፡ አራዊት ፡ እለ ፡ የሐውሩ ፡
 በጥርአ ፡ በቃል ፡ ደንገፁ ፡ ገብጽ ፡ ወረረሱሰ ፡ ለረርገን ፡ ፈቀደ ፡ ወጊእ ፡ ውስተ ፡
 የብስ ፡ ወሙሴኒ ፡ ደቤ ፡ ንሴብሐ ፡ ደሴቢኦ ፡ ስቡኦ ፡ ወረረሰ ፡ ፋርገን ፡ ሰረረ ፡ ፲ወ
 ጅበእመት ፡ ወደንገፁ ፡ ሕዝብ ፡ ሶበ ፡ ርእዩ ፡ ስረተ ፡ ፈረሶ ፡ ለረርገን ፡ ወረገጥ ፡
 ሙሴ ፡ ወእምአግሪ ፡ ጎይሉ ፡ ለረረሰ ፡ እምጸእድ¹ ፡ ተረረ ፡ ገእድ ፤ ወኵሉ ፡ ዘዘአሁ ፡
 ለረርገን ፡ ተሰጥሙ ፡ ውስተ ፡ ግይ ፡ ወወረደ ፡ ውስተ ፡ ሲኦል ።

ወ*በእንተዝ ፡ ደቤ ፡ ሕዝቅኦል ፡ ላሐወት ፡ ቀላይ ፡ ወወረደ ፡ ውስተ ፡ ሲኦል ፤ ወላ
 ሐወት ፡ ቀላይ ፡ ይእቲ ፡ ቢኦር ፡ ሰቡዐ ፡ ዕለተ ፡ ወሰቡዐ ፡ ለያልዩ ፡ እንዝ ፡ ትበኪ ፡ ከ
 ሙ ፡ ሕፃን ።

መንክራቲክ ፡ እግዚእ ፡ ወናሁ ፡ ኵሉ ፡ በእዘኒን ፡ ሰግዕነ ፡ መንክራቲክ ፡ እግዚእ ፡
 ዕፁብ ፡ ወናሁ ፡ ቃል ፡ ትዳስ ፡ ለሊክ ፡ መንበርክ ፡ ሕኑጽ ፡ በርትዕ ፡ ወጠፈፋኒ ፡ በጽ
 ድቅ ፡ ወቅድሙ ፡ መንበር ፡ ሀሉ ፡ ውልውል ፡ ነፋስ ፡ ወአሀለለ ፡ እሳት ፡ እንተ ፡ ዐውዱ ፡
 ይእጎዞ ፡ ለነፋስ ፡ ወእንተ፯ ፡ ገበዋቲሁ ፡ ለነፋስ ፡ በበ፲ዋ ፡ ወነድ ፡ ይመስል ፡ ውእቱ ፡ ነ
 ፋስ ፡ ወእለቦ ፡ ዘይራእዮ ፡ ዘእንበለ ፡ ዐይነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወለሰረገላ ፡ ኪሩ*ቤል ፡
 ይመስሎ ፡ ውእቱ ፡ ነፋስ ፡ ወህዩ ፡ ሀሉ ፡ ቢኦረ ፡ እሳት ፡ ወናላቶሁ² ፡ ወቀላያተ ፡ ብር

1. Ms. ዕድ ፡

2. W. ajoute ፡ ፯ ፡

C'est pour cela que le prince des sages dit : Par la voix des bêtes qui marchent en criant, les Égyptiens ont été effrayés. Le cheval de Pharaon voulut passer sur terre, mais Moïse dit : *Nesébeho, yesébah sebuḥ* (Nous le glorifions, qu'il soit glorifié le glorieux) et le cheval de Pharaon sauta à la hauteur de 15 coudées. Lorsque le peuple vit le saut du cheval de Pharaon, il eut peur. Moïse le maudit et à partir de ce moment, la vigueur du cheval fut réduite de deux tiers¹. Tout ce qui appartenait à Pharaon fut englouti dans la mer et descendit dans le séol^{*}.

C'est à ce propos qu'Ézéchiel dit : « L'abîme a gémi et il est descendu dans le Séol. » L'abîme qui a gémi, c'est la mer qui pendant sept jours et sept nuits pleure comme un enfant.

Ce sont tes prodiges, ô Seigneur, et voici, nous les avons tous entendu raconter de nos oreilles². Tes prodiges, ô Seigneur, sont admirables; tu es un verbe saint, ton trône est édifié sur la droiture et son toit repose sur la justice. Devant le trône est un vent ondoyant et un feu ardent, qui tout autour saisit le vent, des quatre côtés, sur [une longueur] de 10.000 coudées. Ce vent ressemble à une flamme, et personne ne le voit que Dieu. Ce vent emporte^{*} les chars des chérubins (Kirubél). Là est la mer de feu et son nombre est [sept]³, là sont les sept abîmes de lumière, les sept étoiles resplendissantes, les sept

ገን : ጂ : ወከዋከብተ : ብርሃን : ጂ : ወፅግናተ : ብርሃናት : ጂ : ወደመናተ : ብርሃ
ጂ : ወአሕራጋተ : ግያት : ጂ : ወአዕባን : በረድ : ጂ : ወደብረ : ብርሃን : ጂ : እለ
እየ : ሄናክ : ወልደ : ያረድ : ወሰምዐ : ነገረ : መላእክት : ወከመዝ : መሀርዖ : ጠ
ክት =

ወዝውእቱ : ልደቶ : ለአበው = አብርሃም : ወለደ : ደስሐቅ : ወደስሐቅ : ወለ
ያዕቆብ : ወያዕቆብኒ : ወለደ : ፲ወጃአበው =

* fol. 18
v° b.

ወእውንቱ : ቀንዑ : ላዕለ : ጉሴፍ : ወሚጥዖ ፤ ወዘእንበለ : ይሚጥዖ : ይቤሉ :
ትሉ ፤ ወከልሎ : ርቤል : ወደቤሎ ፤ ሐሳ : ለነ : * ኢንቅትሉ : ወአድጎዮ ፤ ጠ
ንተዘ : አድጎዮ : ለጉሴፍ : ተሰርዮ : ጎጢአቱ =

ወእንዘ : ጉሴፍ : ያጸልል : ታሕተ : ዕዕ : ትቤሉ : ተግከሩ : አጎዊከ : ይቅትሉከ
ረሪሆ : ጉዮ : ወወዐለ : ገዳመ : ሠሉሰ : ለያልዮ : ወሠሉሰ : መጥዕለ : ወርሕበ ፤
ቤሉ : ዕብን : ብልዐኒ : እስመ : ኮንኩ : ጎብስተ ፤ ወበልዓ : ወአእኩተ : ፈጣሪሁ
ግደኒ : ወዕአ : እምውእቱ : ጎብስት : ወተዐደወ : ሕቀ : እምሆዮ ፤ ወረከበ : ጃኢ
ረ : ቆቃሕ ፤ ወደቤሉ : እምአይቲ : መጻእከ = ወደቤሉ : እምገጸ : አጎውዮ : ተጎ
ኩ : በፍርሃት ፤ ወመሀበ : ጃቆቅሐ : እምዘ : አሥገረ = ወበሳብዕት : ዕለት : ረከብም
ጎዊሁ : ወሚጥዖ : ለብሔረ : በዕ* ድ =

* fol. 19
r° a.

ወበሆደኒ : ኢጎደጎ : ጸጋ : እግቢአብሔር = ምንተ : እንከ : ንብል¹ : ሰብአ : ለእ

1. Peut-être à corriger en ይክል ፤

ostensoirs de lumière, les sept nuages lumineux, les sept grappes des eaux, sept pierres de la grêle, les sept montagnes de lumière que vit Hénoch (Héno fils de Yâred; car il entendit la parole des anges et c'est ainsi que les an l'instruisirent.

Ceci est la généalogie des patriarches : Abraham engendra Isaac (Yeshé Isaac engendra Jacob (Ya'eqob); Jacob engendra douze patriarches.

Ceux-ci furent jaloux de Joseph et le vendirent. Mais avant de le vend ils dirent : Tuons-le. Rôbél (Ruben) les en empêcha et leur dit : Loin de n cette pensée* de le tuer, et il le sauva. Et parce qu'il avait sauvé Joseph, péché lui fut remis.

* fol. 18
v° b.

Pendant que Joseph prenait l'ombre sous un arbre, cet arbre lui dit : ' frères ont le dessein de te faire mourir. Joseph eut peur et s'enfuit; il re dans le désert trois jours et trois nuits et il eut faim. Une pierre lui d Mange-moi, car je suis du pain; il la mangea et rendit grâces à son Créate De l'eau sortit aussi de ce pain. Il s'éloigna un peu de cet endroit et rencor un chasseur de perdrix qui lui demanda : D'où viens-tu? — Il répondit : Je suis caché de mes frères par crainte. Le chasseur lui donna une des perc qu'il avait prises dans ses filets. Le septième jour ses frères le retrouvèr et le vendirent pour [qu'il allât dans] un autre pays*.

* fol. 19
r° a.

Là encore la grâce de Dieu ne l'abandonna pas. Que disons-nous donc

1. Ou, avec la correction indiquée plus haut : que peut l'homme?

ጸጋ : እግዚአብሔር : ምስሌሁ ፤ ወበውደት : ተዋቅሐ : ወበሀየኒ : ኢጎደጎ : ጸጋ : እ
ግዚአብሔር : ምስሌሁ = በከመ : ይቤ : ሰሎሞን : ወውስተ : ሞቅሕኒ : ኢጎደጎ፣
ወሚዋ : ንጉሥ : በኤል : ኤል : ወበአብሪር : ዘውለቱ : ብሂል : ስግዕ : ስግዕ = ወበ
ዕድሰ : በእንተ : ነገሩ : ለዮሴፍ : ሀሉ : ጽሑፍ : በአሪት =

ወእስራኤልሰ : ወረዱ : ግብጽ : ወአጽሐብዎሙ : ግብጽ = ወሀሉ : በውለቱ : መዋ
ዕል : ወልደ : ዘፋኒክ : ዘስሙ : ሬናሐስ : ወስመ : ብእሲቱ : ራሔል : ወእንዘ : ይሰር
ሐ : ግንፋለ : እምብዝኃ : ጸዕር : ወወገረት : ይአቲ : ብእሲት : በውስተ : ከርሣ : መ
ንታ : ወወውደውት ፤ ወትቤ : ረሳዕከኑ : ሕዝ*በከ : ከምላክ : እስራኤል = ወአግሪሃ : ወ
ረደ : እግዚአብሔር : ወስተ : ደብረ : ሲና : ወይቤ ፤ ርአየ : ርአኩ : ሕግዎሙ : ለሕ
ዝብየ : ወሰግዕኩ : ገዐርሙ : ወወረድኩ : አድጎሞ =

ወሙሴ : ተአዘዘ : ለእግዚአብሔር ፤ ወዝውለቱ : ሥርዐት : ዘሠርዎሙ : እግዚአብሔር :
ለውሉደ : እስራኤል : በብሔረ : ግብጽ : ወይቤሉሙ : ይንሣእ : ብእሲ : በገዐ : በወ
ርጎጎጎ : ተጻግይ : አመ : ዐሥሩ = ወዕተብ : ይኩንከሙ : እስከ : ዐሥር : ወረቡዕ = ወዝ
ኒ : ዘይቤ : በእንተ : ትንቢት : አርአየ : ለደኃሪ : መዋዕል : ምጽአተ : እግዚአብሔር = ወር
እሱኒ : ለበገዕ : ቃለ : መለኮት : እግዚአብሔር : ኢየሱስ : ከርስቶስ = ወእደዊሁ : ነቢያት :

1. Ms. በወርኃ :

hommes, si la grâce de Dieu fut avec lui? Sur une accusation, il fut emprisonné et là aussi la grâce de Dieu l'assista. Ainsi que le dit Salomon : Même dans la prison, elle ne le quitta pas. Le roi le nomma 'El, 'El et 'Abrir', ce qui veut dire : Écoute, écoute! D'autres faits concernant l'histoire de Joseph sont rapportés dans la Genèse (la loi).

Les Israélites descendirent en Égypte, et les Égyptiens les opprimèrent. A cette époque vivait le fils de Fânika, dont le nom était Finâhas et le nom de sa femme Râhél. Pendant qu'ils travaillaient aux briques, avec une grande fatigue, sa femme qui portait deux jumeaux dans son sein avorta et s'écria : As-tu oublié ton peuple*, Dieu d'Israël! Alors Dieu descendit sur le mont Sinâ et dit : J'ai vu les souffrances de mon peuple, j'ai entendu ses cris d'angoisse et je suis descendu pour le sauver².

Moïse obéit à son Seigneur et ceci est la loi que Dieu imposa aux enfants d'Israël dans le pays d'Égypte. Il leur dit : Prenez³ un agneau dans le premier mois, le dixième jour, et conservez-le jusqu'au quatorzième jour⁴. Et ce qu'il dit ainsi est une prophétie qui annonce pour les derniers jours la venue de Notre-Seigneur, car la tête de l'agneau est le Verbe divin, Notre-Seigneur Jésus-Christ; ses mains sont les prophètes depuis Adam jusqu'Abraham; ses

1. Peut-être faut-il traduire : [Pharaon] le proclama roi par la formule 'El, 'El et 'Abrir. — Cf. Ge-
nèse, xxi, 40 et suiv.

* fol. 19.
1° a.

አዎአዳዎ ፡ እስከ ፡ አብርሃም ፡ ወእገሬሁ ፡ * በፀጋዎ ፡ ዘይቤ ፡ ነቢያት ፡ እሙሴ ፡ እስከ
 ኤልያስ ፡ ወእደዊሁኒ ፡ ዘኖግግ ፡ ዘይቤ ፡ ነቢያት ፡ አዎሳሙኤል ፡ እስከ ፡ ኤርምያስ
 ወአጽብዐ ፡ እደዊሁ ፡ ወእገሬሁ ፡ ደቂቀ ፡ ነቢያት ፤ ወአነዳሁ ፡ ሀብተ ፡ መንፈስ ፡ ቅ
 ስ ፡ ዘያስተግዎቶሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ሰሉጥን ፡ አመ ፡ ናሙ ፡ ቺ ፡ ይትግ
 ቁ ፡ ዘውእቶሙ ፡ ብሉይ ፡ ወሐዲስ ፡ ሕግ ፡ ወአዕይንቲሁ ፡ ሐዋርያት ፡ እስመ ፡ ዐይ
 ብርሃኖሙ ፡ ውእቱ ፡ ለዙሉ ፡ ንለዎ ፤ ወዎስዎዐ ፡ እዘኒሁ ፡ ቺኢጥርስ ፡ ወአውሉስ ፡
 እስትንፋስ ፡ ቺእእናፊሁ ፡ ሙቀተ ፡ ሃይግኖቶሙ ፡ ለሰግዕት ፡ ወንዋዩ ፡ ውስጡ ፡ ቃለ
 መጻሕፍት ፤ ወከርሡ ፡ ከሀናት ፡ አግን ፡ ናቅር ፡ * ጥዎቀትሂ ፡ ወቀርባንሂ ፡ ይሰመዩ
 ወቺአቅርንቲሁ ፡ ለበግዕ ፡ ወዐፅሙሂ ፡ ዘኢተሰብረ ፡ ሥጋሃ ፡ ለግርያዎ ፡ ዘኢቀረባ ፡
 ንላ ፡ እመሕያው ።

* fol. 19
2° b.

ወበእንተዝ ፡ ይቤ ፡ ኢሳይ[ያ]ስ ፡ ብርዕ ፡ ቅጥቁጥ ፡ ኢይሰበር ፡ ወሠዕኒ ፡ ዘይጠይብ
 ኢይጠፍእ ፡ ብርዕ ፡ ቅጥቁጥ ፡ ዘይቤ ፡ ሥጋ ፡ አዳዎ ፡ ውእቱ ፡ ዘኢተሰብረ ፡ በዲቦ
 መስቀል ፡ ወሠዕኒ ፡ ዘይቤ ፡ መሥዋዕተ ፡ አሕዛብ ፡ ውእቱ ፡ ዘኢይጠፍእ ፡ ሕጉ ፡ ን
 ከ ፡ ለኅለዎ ።

ወለሙሴሂ ፡ ይቤሉ ፡ እገዛኢብሔር ፡ ሶበ ፡ ረጸዎካሃ ፡ ለደብተራ ፡ ከመዝ ፡ ትሰይ
 ሙ ፡ በከመ ፡ አነኒ ፡ ለከ ፡ ሂዎኩከ ፡ ወይቤሉ ፡ ንሣእ ፡ ላህመ ፡ በውስተ ፡ አላህዎት
 አባገዐ ፡ ስቡሐተ ፡ ወናእተ ፡ ልውስ ፡ በቅብእ ፡ ዘስንዳሌ ፡ ወታኑብር ፡ ዲባ ፡ ንሐፍት
 * ወታቀርቦሙ ፡ ለአርን ፡ ወቺደቂቁ ፡ ኅባ ፡ ናኅተ ፡ ጸብተራ ፡ ዘመርጡል ፤ ወተኅሳ

* fol. 20
1° a.

* fol. 19
1° a.

pieds* de gauche les prophètes depuis Moïse jusqu'à Élie et ses mains de
 droite les prophètes depuis Samuel jusqu'à Jérémie (Érmeyás). Les doigts de
 ses mains et de ses pieds sont les enfants des prophètes; sa peau le don de
 l'Esprit-Saint qui réchauffe les peuples, ainsi que le dit Salomon : Si deux
 personnes dorment ensemble, elles se réchaufferont, ce qui signifie la vieille
 la nouvelle loi. Ses yeux sont les apôtres, car leurs yeux sont une lumière pour
 le monde entier. Ses deux oreilles sont les apôtres Pierre et Paul; le souff
 de ses deux narines est l'ardeur de la foi chez les martyrs; et ses viscères
 intérieurs la voix des Écritures; son ventre les prêtres, la foi, l'amour*,
 baptême et le saint Sacrifice. Les deux cornes de l'agneau et son os qui n'e
 pas brisé (représentent) le corps de Marie que n'a pas approché un homme

* fol. 19
2° b.

C'est pour cela qu'Isaïe dit : Un roseau froissé qui n'est pas brisé et un tisc
 qui fume, et qui ne s'éteint pas¹. Le roseau froissé dont il parle est le cor
 de l'homme (ou [du vrai] Adam) qui n'a pas été brisé sur la croix et le tisc
 qui fume est le sacrifice des nations dont le rite ne disparaîtra jamais.

Dieu dit à Moïse : Lorsque tu auras achevé le tabernacle, tu les y prépo
 seras comme je t'ai préposé. Puis il ajouta : Prends un veau parmi les veaux
 des brebis grasses, des pains sans levain pétris avec de l'huile et de la fleur
 de farine, et tu les placeras sur une corbeille*. Tu feras ensuite approcher

* fol. 20
1° a.

1. Cf. Isaïe, XLII, 3 : « Calamum quassatum non conteret et linum fumigans non extinguet ».

ጡ : በግይ ፤ ወልብሱ ፤ ለአርን ፤ ጳደረ ፤ ወላዕለ ፤ ቀብሉ ፤ ቀጸላ ፤ ወርቅ ፤ ወዝው-
ቱ ፤ ሥርዐቶጡ ፤ ወትናተኒ ፤ ይቀንቱ ፤ ወግዕረተኒ ።

ወዝው-አቱ ፤ ትርጓሜ ፤ ማንረሳዊ ፤ ላህም ፤ ሶበ ፤ ይቤ ፤ አዳም ፤ ወ-አቱ ፤ በከመ ፤ ይ
ቤ ፤ ሄናክ ፤ ወዕአ ፤ ላህም ፤ ጸዕዳ ፤ እም ፤ ገቦሁ ፤ ወዕአ ፤ ጣዕዋ ፤ ዘይቤለከ ፤ ሄናክ ፤
በእንተ ፤ ሔዋን ። ወአቅርንተ ፤ ምሥዋዕኒ ፤ እለ ፤ ይትንገዡት ፤ በደመ ፤ ላህም ፤ ነቢያ
ት ፤ እሙንቱ ፤ እለ ፤ ነሥኡ ፤ ትንቢተ ፤ ወሥብሐ ፤ ከርሡ ፤ ሶበ ፤ ይብል ፤ ከሆናት ፤ እ
ሙንቱ ፤ ወከዳኑሂ ፤ ወከልኤ ፤ ዙልያቱ ፤ አብርሃም ፤ ይብሐቅ ፤ ወያዕቆቶጡ ።

ወላህም ፤ ታውዕቶ ፤ አፍአ ፤ አውጊኦክ ፤ እምትዕይንት ፤ ሶበ ፤ ይብል ፤ ላህምሰ ፤ አ
ዳም ፤ ዳግግዊ ፤ ዘው-አቱ ፤ ከርስቶስ ፤ ዘዋተ ፤ በአፍአ ፤ እምትዕይንት ፤ በከመ ፤ ይቤ ፤
ወንጌል ፤ አውዕለም ፤ አፍአ ፤ እምትዕይንት ፤ ወወሰድም ፤ ይብቅልም ። ወአዳምኒ ፤ አ
በ ፤ ግለም ፤ ወዕአ ፤ አፍአ ፤ እምትዕይንት ፤ ወውዕቶ ፤ በእሳት ፤ ኢይምሰልከ ፤ ፍጹመ ፤ ዘው
ዕቶ ፤ ከመ ፤ እለ ፤ ከኑ ፤ ረሲግን ፤ እም-ሉጉጉ ፤ ወደቂቱ ፤ ነቢያት ፤ ነበሩ ፤ ወ-ስተ ፤ ሲአ
ል ፤ ወኢያውዐቶጡ ፤ ሲአል ፤ ወከመ ፤ ቀላቶ ፤ ግይ ፤ በጎቤሆሙ ፤ እስመ ፤ ለዘአለቦ ፤
አበሳ፣ ሲአልኒ ፤ ትከውና ፤ ቀላቶ ፤ ምሕረት ፤ ወበእንተዝ ፤ ይቤ ፤ ዳዊት ፤ ወእምቀላቶ ፤
ምድር ፤ ካዕበ ፤ አውግእከኑኒ ።

1. Ms. አባሰ ፡

Aaron (Aron) et ses deux fils à l'entrée du tabernacle du témoignage, et tu les laveras avec de l'eau. Le vêtement d'Aaron sera la tunique et sur la tiare il y aura une couronne (lame) d'or. Tel sera leur costume : ils seront ceints d'une ceinture et porteront le bandeau (turban)¹.

Et voici l'explication symbolique (spirituelle) [de ce passage]. Lorsqu'il dit : le veau, il indique Adam, ainsi que le dit Hénoch : Un veau blanc sortit et de son flanc sortit la génisse; ce que t'a dit Hénoch, se rapporte à (la création d')Ève. Les cornes de l'autel qui sont arrosées du sang du veau sont les prophètes qui ont reçu le don de prophétie. Lorsqu'il parle de la graisse des intestins du veau, cela signifie les prêtres; son enveloppe adipeuse et ses deux reins sont Abraham, Isaac et Jacob.

* Lorsqu'il dit : Tu brûleras le veau dehors, après l'avoir fait sortir du camp, le veau est le second Adam, c'est-à-dire le Christ, qui est mort hors de la ville, ainsi que le raconte l'Évangile : « Ils l'ont fait sortir de la ville et l'ont emmené pour le crucifier². » Adam lui-même, le père du genre humain, sortit du paradis terrestre et fut brûlé par le feu. Mais ne t'imagines pas qu'il fut brûlé absolument comme ceux qui furent pervers parmi ses enfants; des prophètes sont restés dans le séol et le séol ne les a pas consumés, il a été pour eux aussi frais que les abîmes d'eau, car pour celui qui n'a pas péché, le séol est un abîme de miséricorde. C'est pour cela que David dit : « Des profondeurs de la terre, tu m'as fait sortir de nouveau. » *

ወክልእ ፡ በገዕ ፡ ዘይቤ ፡ ሙሴ ፡ ወ-እቱ ፡ ወዝ ፡ በገዕ ፡ ዘኢተረከበ ፡ ፍጻሜ ፡ በላዕ
 ሌሁ ፡ ሙሥዋዕተ ፡ እስራኤል ፡ ወ-እቱ ፡ ወሙሥዋዕተሙኒ ፡ ወነቢያተሙኒ ፡ ወአለቦ ፡
 ዘአስለጠ ፡ ዳዕሙ ፡ ዙሉ ፡ ተረጸመ ፡ በወንጌል ።

ወበገዕኒ ፡ ሣልስ ፡ ዘፍጻሜ ፡ እገዢእነ ፡ ወ-እቱ ፡ ፍጻሜ ፡ ንቱገ ።

ወተላእ ፡ ለበገዕ ፡ ዘይቤሂ ፡ ይእቲኬ ፡ እንተ ፡ በላዕሌሃ ፡ ይበቀላ ፡ አጥባት ፡ እን
 ተ ፡ ይብልዋ ፡ ሰጥሰጥ ።

ዘከመ ፡ ይትቀብእ ፡ ሌዋዊ ፡ እነገር ፤ ወይቤ ፡ መልክክ ፡ በከመ ፡ ይትቀብኡ ፡ ሌዋዊያ
 ን ፡ ኅብስተ ፡ ከግሁ ፡ ከህናትኒ ፡ ሶበ ፡ ይሠደጥሙ ፡ ጳጳስ ፤ ኅብስተ ፡ ሶበ ፡ ይትግጠ*
 ዉ ፡ ያገብኡ ፡ ወ-ስተ ፡ ጳሕል ፡ ወይረጽሙ ፡ ሢመታቲሆሙ ፤ ወአሜሃ ፡ በብዙኅ ፡ ሕ
 ብር ፡ ርእይዎ ፡ ለጥስጢር ፤ በእለ ፡ ርእይዎ ፡ በፍጹዎ ፡ ኅብስት ፤ ወቦ ፡ በአዎሳለ ፡ ነ
 ድ ፤ ወቦ ፡ በአዎሳለ ፡ ሰብለ ፡ ሥርናይ ።

ወዘነገረ ፡ ጥስጢር ፡ ሰግረ ፡ ሰብእ ፡ ይብል ፡ ዙሉ ፡ ትክል ፡ ወአለቦ ፡ ዘይሰእነ
 ከ ። በከመ ፡ ይቤ ፡ ሰሉጥን ፡ ትክትኒ ፡ እንዘ ፡ በዙሉ ፡ ትትግሰል ። ከህናትኒ ፡
 እንዘ ፡ በዙሉ ፡ ይሠደሙ ፡ አከ ፡ ዙሉሙ ፡ ዘይጠነቅቁ ፡ ለነጽር ፡ ጥስጢር ። ወቦ ፡
 እጥካህናት ፡ እለ ፡ እንዘ ፡ ዙሉ ፡ አግረ ፡ ይሠውው ፡ ወይረእዩ ፡ በገዕ ፡ እን
 ዘ ፡ ይጠባክ ፡ ጺበ ፡ ጺሕል ። ወቦ ፡ በከመ ፡ ልግድ ፡ እንዘ ፡ *ኢይረእዩ ፡ በገዕ ፡
 ይሠውው ፡ በከመ ፡ ይቤሉ ፡ ሕዋርያት ፡ ይደመሩ ፡ ሢመታተ ፡ ወኢያኅብሩ ፡ መ

L'autre bélier dont il parle est Moïse, et ce bélier, sur lequel la perfection n'a pas été trouvée, est le sacrifice d'Israël : leurs sacrifices et leurs prophètes, rien n'était parfait, mais tout a été rendu parfait par l'Évangile.

Le troisième bélier qui est parfait est Notre-Seigneur, la perfection de ce qui est imparfait.

Lorsqu'il parle de la poitrine du bélier, c'est la partie sur laquelle croissent les seins et que l'on appelle *samsam*.

Je dirai maintenant comment sont consacrés les lévites. Et l'ange me dit : De même que les lévites, les prêtres sont consacrés avec du pain, lorsque l'évêque les ordonne. Lorsqu'ils reçoivent le pain, *ils le rapportent sur la patène et accomplissent leurs fonctions [sacerdotales]. Et alors, sous divers aspects, ils voient le mystère ; les uns le voient sous l'apparence d'un pain parfait, d'autres sous l'aspect du feu, d'autres sous la forme d'un épi de blé.

En entendant cette révélation touchant le mystère, l'homme s'écriera : Tu peux tout ; il n'y a rien qui te soit impossible. Ainsi que le dit Salomon : Depuis les temps anciens, tu ressembles à toutes sortes de choses. Mais les prêtres, bien qu'ils soient ordonnés sur toutes choses, ne s'appliquent pas tous à considérer les mystères. Parmi eux, il y en a qui durant tout le jour offrent le sacrifice et voient la brebis pendant qu'elle est immolée sur le plat, d'autres qui, comme d'habitude*, offrent le saint sacrifice sans voir la brebis. Ainsi que le disent les apôtres, ils ont la même dignité (sacerdotale), mais leurs portions

ክረላታተ ፡ ወሕዝበ ፡ ክርስቲያን ፡ እንዝ ፡ ጃይነሥኡ ፡ መንፈስ ፡ ወጃሃይግናት ፡
 ወእለሰ ፡ ይብሉ ፡ በትሕትና ፡ ልብ ፡ ኢይደልወነ ፡ ለቢሰ ፡ ከሆነት ፡ ሎሎሰ ፡ ጎቤ
 ሆሎ ፡ ይኔጽር ፡ እግዚአብሔር ፡ ወርቀዕሰ ፡ ይደልፍ ፡ ለሰብእ ፡ ያጥሪ ፡ ትሕትና ፡ ወ
 ዩ ፡ እፍድገረ ፡ ጥፍቶትኒ ፡ እለ ፡ ኢከሠቶሎ ፡ ልቦሎ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡

ወበከሎ ፡ ይትቀብሉ ፡ አርን ፡ ወወሉዱ ፡ ከተግ ፡ ከሉ ፡ አጽባዕቶሎ ፡ ወከሆናትኒ ፡
 ሰባ ፡ ይወይፍፍሎ ፡ ይቀብሎ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ከተግ ፡ እዝናሎ ፡ እንተ ፡ የግን ፡
 ወከተግ ፡ እደሎ ፡ እንተ ፡ የግን ፡ ወዝ ፡ ይከውን ፡ በትእምርት ፡ መንከር ፡ ዘኢይትረኒ
 ይ፣ ለዐይን ፡

* ወለዲቶናት ፡ ከተግ ፡ አጽባዕት ፡ እደሎ ፡ ለጸጋፍ ፡ ወኢትከሥት ፡ ዘንተ ፡ ለሰብእ ፡
 ዘእንበለ ፡ ለጠቢባን ፡ ወሉግእፍራን ፡ እሉንቱ ፡ ቃል ፡ ለእሎ ፡ ከሠትከ ፡ ለከሉ ፡ አ
 ልባከ ፡ ወክረላተ ፡ ወስተ ፡ ወንግሥተ ፡ ሰግያት ፡ ይቤለኒ ፡ ወልከከ ፡ ጎቤየ ፡ ዘተረኒወ ፡
 ወበእንተኒ ፡ ነፍስ ፡ ስእንት ፡ በእንተ ፡ ፍንት ፡ ዘኢያክፍር ፡ ሰብእ ፡ እስሎ ፡ ሕሊ
 ና ፡ ወጥቲ ፡ ጽሉፍ ፡ (sic.)

ወባሕቱ ፡ ገሐፍትሰ ፡ ትትረጉፍ ፡ በክርስቲያን ፡ እስሎ ፡ ሥጋሁ ፡ ለእግዚእነ ፡ ወ
 ስቲትነ ፡ ይትቀበር ፡ ወአሎ ፡ ጥትነ ፡ ወእቱ ፡ ይጸርጎ ፡ ወይብል ፡ አባ ፡ ወአቡየ ፡ በ
 መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወይብል ፡ አነፍስ ፡ ወሐርኩኪ ፡ በእንተ ፡ ዘበላዕኪ ፡ ሥጋ ፡ ወል
 ድየ ፡

1. Ms. — ራአይ ፡

(de la grâce = *μῆρις*) ne sont pas égales; tandis que le peuple chrétien doit recevoir (les mystères) dans un seul esprit et une seule foi.

Quant à ceux qui disent dans l'humilité de leur cœur : « Je ne suis pas digne d'être prêtre » , Dieu regarde vers eux. Il convient et il est juste que l'homme acquière l'humilité; il y en a auxquels l'Esprit-Saint n'a pas ouvert l'intelligence après leur baptême.

De même que furent ointes les extrémités de tous les doigts d'Aaron et de ses fils, de même l'Esprit-Saint oint l'extrémité de la main droite et l'extrémité de l'oreille droite des prêtres, lorsqu'ils sont consacrés. Et ceci arrive par un signe surprenant invisible* à l'œil.

Pour les diacres, c'est l'extrémité des doigts de la main gauche [qui est ointe]. Ne révèle pas cela à tous les hommes, mais seulement aux sages et aux docteurs. Si tu révéles ces paroles à tous, tu n'auras pas de part dans le royaume des cieux, me dit l'ange qui m'avait été envoyé.

Quant à l'âme, elle est impuissante à cause de ce que l'homme ne sait pas(?), car la pensée du mortel est ténébreuse.

La corbeille signifie les chrétiens, car le corps de Notre-Seigneur est enseveli en nous. Et lorsque nous mourons, il s'écrie : « Abbā, mon Père par l'Esprit-Saint! » — Le Père répond : « O âme! j'ai pitié de toi parce que tu as mangé le corps de mon fils. »

* fol. 21
v° a.

ፀሥጋኒ ፡ ዘይኸውን ፡ ሐመደ ፡ በውስተ ፡ መቃብር ፡ ያዕቅብዎ ፡ መላእክት ፡ ወይ
A ፡ መጽሐፍ ፡ ብዙኃን ፡ ይትነሥኩ ፡ እምጸበለ ፡ ምድር ፡ እምን ፡ ውዕየታ ፡ ለምድር
ፀላሊሁ ፡ እገዢእነ ፡ ያዕቅብ ፡ አዕጽፎቲሆመ ፡ ለጸድቃን ፡ ወበእንተዝ ፡ ይቤ ፡ ዳን
A ፡ ይትነሥኩ ፡ ግኒኤል ፡ መልክ ፡ ዐቢይ ፡ ዘይተፀፀ ፡ ለደቂቀ ፡ ሕዝብ ፡ ወይከ
ን ፡ ዐቢይ ፡ ሕግም ፡ እምኒሁ ፡ ዘኢነነ ፡ ከግሁ ፡ እምአመ ፡ ተረፎረ ፡ ግለም ፡ ግኒ
A ፡ ብሂል ፡ ዕውብ ፡ ነገር ፡ ወዝኒ ፡ ዘቆመ ፡ ዘይቤ ፡ ወልድ ፡ ዘቆመ ፡ ዲበ ፡ መስተል
ፀበከመ ፡ ሐመ ፡ እገዢእ ፡ አለቦ ፡ ዘሐመ ፡ እምሰብእ ፡ ኢተደምት ፡ ወኢደኃርት ፡
በእፊና ፡ ናመልክ ፡ ምስለ ፡ አቡሁ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡

* fol. 21
v° b.

ንግብእኪ ፡ በእንተ ፡ ነገራ ፡ ለቅድስት ፡ ደብተራ ፡ ወዝውእቱ ፡ ቃል ፡ ዘእዘዘመ
ለደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወይቤሉመ ፡ ያምጽኩ ፡ እምንዋየ ፡ ብሩር ፡ ወልብስ ፡ ወያክንት
ፀፕፕራ ፡ ለይ ፡ ወክዑብ ፡ ወግላት ፡ ወጸጉረ ፡ ጠሊ ፡ ወግእስ ፡ በግዕ ፡ ሕሱይ ፡
ግሐን¹ ፡ ወግእስ ፡ በግዕ ፡ ዘመሃን ፡ ብሂል ፡ አዲም ፡ ተደሕ ፡ ወመጸጸትሂ ፡ ብሂል
ሳራክ ፡ ብሂል ፡ ዘይበውእ ፡ ውስተ ፡ እገረ ፡ ሌዋዊያን ፡ ወአግን ፡ ተገብረ ፡ ዘእዘዘ ፡
ሙሴ ፡

ፀዕዕ ፡ ዘኢይነትዝ ፡ ዘስመ ፡ ሶም ፡ ሶበ ፡ ደብል ፡ ዕዕ ፡ ጸሊም ፡ ዘውእቱ ፡ ዘይቤ
ዋ ፡ ዘኢ ፡ በግዕዝ ፡ ወኢደረ ፡ ትተረጉም ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወኢደረ ፡ ብሂል ፡
ብስ ፡ ጸዕዳ ፡ ወፕፕረ ፡ ብሂል ፡ ዘነበ ፡ ላህም ፡ ጸዕዳ ፡ ዘይሰድድ ፡ አራዊተ ፡ ደቃዕ

* fol. 22
r° a.

1. Lire መሃን ፡

* fol. 21
v° a.

Le corps lui-même qui * est en poussière dans le tombeau est gardé par les anges. L'Écriture dit : Beaucoup se lèveront de la poussière de la terre de la conflagration de la terre. Notre-Seigneur lui-même garde les ossements des justes. C'est pour cela que Daniel dit : Miká'él se lèvera, le grand ange qui est préposé aux enfants du peuple. Il y aura de son fait une grande souffrance, telle qu'il n'y en a pas eu depuis que le monde a été créé. Miká'él signifie une chose admirable. Et lorsqu'il dit qu'il s'est levé, il indique le Fils qui s'est élevé sur la croix; et les souffrances qu'a endurées Notre-Seigneur, il n'y a personne qui puisse les supporter parmi ceux qui ont vécu ou qui vivront. Nous l'adorons également avec le Père et l'Esprit-Saint.

* fol. 21
v° b.

* Revenons à la description du saint tabernacle¹. Voici la parole que [Moïse] adressa aux enfants d'Israël. Il leur dit : Apportez-moi, parmi ce que vous possédez, de l'argent, des étoffes, de l'hyacinthe, de la pourpre, de l'écarlate du byssus, du millet, du poil de bouc, des peaux de mouton préparées, et du mahan. La peau de mouton qu'on appelle mahan est du cuir rouge, et masas signifie sárak, c'est-à-dire ce que les lévites mettent à leurs pieds. Ce qu'il avait commandé à Moïse fut exécuté ponctuellement.

Lorsqu'il parle de l'arbre imputrescible et dont le nom est sóm, il s'agit d'un arbre noir qu'on appelle zopé en geez; podéré fait allusion à l'Esprit-Saint; podéré signifie un vêtement blanc; papira une queue de taureau blanche * pour

* fol. 22

ቀ : ወጊላት : ጸዕጻ : ሕብሩ ፤ ወዝንቱ : ይተረጉም¹ : በአጻፍ : ጊላት : ይነጽሕ : አፍተሉ : ልብስ =

ወአዕግዲሆን : ለደብተራ : ወርቅ : ዘይቤሂ : ሐዋርያት = ወብሩርሂ : ነቢያት = ወሰት ሰትሂ : ዘአዋጽ² : ቀራንብቲሆን : ወስከተቶንሂ : ግዕበል ፤ ምንባሪሆን : ለአዕግድ : አንተ : ላዕሉን : ወእንተ : ታሕቶን : ወስከተቲሆን : ብርት : ወገብሩ : ዘወርቅ : ዘገብር ም : ውስተ : ልብስ : አርን = ወገብርም : ውስተ : ጸታ : ጀአእባን³ : ወገለፋ : አስግቲሆ ሙ : ለውሉደ : እስራኤል ፤ ወኃተሙ : በበአስግቲሆሙ =

ወዝውእቱ : ትርጓሜ : መንፈሳዊ : ጀአእባን : ይተረጉም¹ : በጀወንጌል = ወ፲ወጀአስግ ተ : እስራኤል : ይተረጉም¹ : በ፲ወጀሐዋርያት = በከመ : ደቤ : ሰሎሞን ፤ ከብረ : አበው : ውስተ : ጸታ : ጀአእባን³ : ግሉፍ⁴ = ውስተ : ልብስ : ካህን : ነሉ : ግለም = ወዘንተ : ሶበ : ደብል : ሰሎሞን : እስመ : ካህን : ይዜከር : ነሉ : ግለም = ሶበ : የዐጥን =

ወልብስ : ሎግጥን : ባዕ : አውዱ : ወ[ባዕ] : ወርዱ : ዘይቤሂ : ልብስ : ሎግጥን : ሕብራ : ደመስል : ከመ : ባሕርይ⁵ ፤ ወእሪት : ይእቲ : ወርዳ : ወእጻ : ወከብርት : እምነሉ : ልብስ = ወአይለብስዋ : አርን : ወደቲቱ : ዘእንበ[ለ] : በበግላት : ከቡራት = ወልብስ : ታስ : ወልብስ : ጌጥራ : ወልብስ : አጌ : ጸሊም : አንተ : ደለብስዋ : በጊዜ : ነስትር : ወበጊዜ : አብስሎ : ሥጋ : ወልብስ : ጌጥራ : ወትረ : ለሥርዐት : *ዚአሃ ፤

1. Lire ይተረጉም ; 2. Lire ዘአዕግድ ; 3. Lire ጀጸታ : አእባን ; 4. Ms. ግለፍ ; 5. Lire ባሕር :

chasser les insectes; la *mélât* est de couleur blanche et s'interprète par Adam, la *mélât* est la plus pure des étoffes.

Lorsqu'il est dit que les colonnes du tabernacle sont en or, l'or désigne les apôtres, l'argent les prophètes. Les barreaux des grilles des colonnes, leurs pointes et leurs bases, les ustensiles, les supports (?) des colonnes qui sont en haut et en bas, et leurs fûts étaient en airain. Et ils firent en or ce qu'ils posèrent sur le vêtement d'Aaron. Ils y mirent quatre rangées de pierres, y gravèrent les noms des enfants d'Israël, et le scellèrent de chacun de ces noms.

Voici l'explication symbolique de ce passage : Les quatre (rangées de) pierres signifient les quatre évangiles. Les douze noms d'Israël s'expliquent* par les douze apôtres, ainsi que le dit Salomon : « La gloire des pères est gravée sur quatre rangées de pierres; sur le vêtement du grand prêtre est tout le monde. » Et si Salomon dit cela, c'est parce que le grand prêtre mentionne tout le monde lorsqu'il brûle les parfums.

Le vêtement *logyon* est aussi long que large et la couleur de ce vêtement qu'il appelle *logyon* ressemble à celle de la mer¹; il est égal en longueur et en largeur, c'est le plus précieux des vêtements. Aaron et ses fils ne le mettaient que les jours de grandes fêtes; mais le vêtement de *Qás*, la mitre et le vêtement *Agé* (coton) qui était noir, ils le prenaient au moment du balayage et lorsqu'ils faisaient cuire la chair. La mitre était toujours portée pour cette cérémonie.

ፀአፅደሂ ፡ ፀላላ ፡ ፀጸድ ፡ ኑተ ፡ ርብፅ ፡ ፀስዝር ፤ ፀገብሩ ፡ ፀንጠላፅት ፡ ዘ/ ፍ ፡ ፀዘሕብረ ፡ ከብድ ፡ ፀፀሰሉ ፡ ፀ-ስተቱ ፡ ኪሩቤን ፡ ፀፀደደዋ ፡ ፀ-ስተ ፡ ፀአ ፡ ፡ ዘአይነትዝ ፡ ትፍሉ ፡ ፀርቅ ፤ ፀ-ከይዲሆን ፡ ፀርቅ ፤ ፀ-ናጎተ ፡ ደብተራሂ ፡ ደርከና ፡ ገቡር ፤ ፀ-ስተታ ፡ ኪሩቤን ፡ ፀሰሉ ፡ ዘፍጥረት ፡

ፀፍጥረት ፡ ዘይቤሂ ፡ ክልኤ ፡ ጸታ ፡ ፍንባሪሁ ፡ እንተ ፡ ፀንጠዋቲሁ ፡ ፀእንተ ፡ ፀ/ ሰብእ ፡ ፀገጸ ፡ እንስሳ ፡ ገጸ ፡ ላህዎ ፡ ፀገጸ ፡ ፀንባሳ ፤ ፀገጸ ፡ ሰብእ ፡ ደሥፅል ፡ ለ ፡ እ ፡ ፀገጸ ፡ ፀንባሳ ፡ ለዐናብስት ፤ ፀንስርሂ ፡ ዘገጸ ፡ ደሥፅል ፡ ለአፅዋፍ ፤ ፀገጸ ፡ ጎ ፡ ሳ ፡ ለእንስሳ ፡ ፀእፍጠነሪሆፀ ፡ ደፀርድ ፡ ጠለ ፡ ፍሕ*ረት ፡ ላፅለ ፡ ዘሰአሉ ፡

* fol. 22
v° b.

ፀጎዋ ፡ ፍክሪሁ ፡ ለነገር ፡ ደቤ ፡ ብርሃናዊ ፡ ለ ፡ ለህልፀ ፡ ታል ፡ ከፀዝ ፡ ንብል ፡ በጎ ፡ ጊ ፡ ፀንረሳዊ ፡ ፀጸድሰ ፡ ዘይቤ ፡ ከርስቶስ ፡ ፀ-እቱ ፡ ፀግርያዎ ፡ ደእቲ ፤ ፀከፀ ፡ ፀጸድ ፡ ፀ-እቱ ፡ ደቤ ፡ ለሊሁ ፤ አነ ፡ ፀ-እቱ ፡ ፀጸደ ፡ ፀይን ፡ ዘጸድቅ ፡ ፀተጎፅቦ ፡ ግይሰ ፡ ዘይቤሂ ፡ ጥዎቶት ፡ እንተ ፡ ጎቤነ ፡ ተጎፅቦፀ ፡ በግይ ፡ ሰበ ፡ ታለብሎፀ ፡ ተ ፡ ሌዋዊያን ፡ ዘይቤሂ ፡ እፍድጎረ ፡ ተጠዎቶ ፡ ደትከህን ፡ በብሉይሂ ፡ ፀበሐዲሰ ፡ ፀንረቀ ፡ ለሊት ፤ ሰበ ፡ ብእሲ ፡ ነፍሐ' ፡ ቪጊዜ ፡ ደከፀ-ን ፡ ከፀ ፡ ሕግን ፡ ዘአለከር ፡ ስሐተ ፡ ጎጢአት ፡

1. Lire ነጽሐ ፡ (?)

* fol. 22
v° a.

* Quant aux enceintes, chacune avait quatre coudées et une palme de geur; ils y mirent un voile couleur de jacinthe et couleur de foie; ils repré- tèrent à l'intérieur un chérubin et le placèrent entre quatre colonnes de imputrescible couvert d'or, les bases étaient en or, la porte du tabern était faite en pourpre jaune, et à l'intérieur ils représentèrent des chérubin *feterat* (de la création).

Ce qu'il appelle *feterat*, ce sont deux séries de trônes vers les quatre c et dont l'un [porte] un visage d'homme, le second une face d'animal, le t sième une face de bœuf et le quatrième une face de lion. Le visage d'hor représente l'homme; la face de lion les lions; l'aigle aussi, dont la face représentée, figure les oiseaux et le visage de l'animal les animaux. De l ailes (des chérubins) tombe une pluie de miséricorde* sur ceux qui les implor

* fol. 22
v° b.

Et voici l'explication du passage relatif à l'enceinte, dit l'(ange?) lumine chaque parole véritable nous l'interprétons ainsi allégoriquement : L'ence dont il parle est le Christ et Marie. Le Christ lui-même dit qu'il est une v puisqu'il a dit : Je suis la vigne véritable'. Lorsqu'il dit : Tu les laveras de l'eau, il désigne le baptême qui existe chez nous. — Tu les laveras de l'eau lorsque tu les vêtiras du sacerdoce des lévites, dit-il aussi, car a qu'un homme a été baptisé, il est consacré selon l'ancienne et la nouvelle loi milieu de la nuit, lorsqu'un homme a été purifié (par l'immersion du bapto trois fois, il devient comme un enfant que la malice du péché n'a pas atte

1. Jeu de mots purement éthiopien, ፀጸድ. 'aspad, signifie champ, cour, enceinte, enclos, et ፀ/

ወከመሰ : እሙን : ዝንቱ : ነገር : ይቤሉ : ሐዋርያት ፤ መንፈቱ : ሌሊት : ሰብ : ተ
 ጠምቶ : ብእሲ : ይከውን : ንጹሐ : እምርእሱ : እስከ : እግሩ = ወሶበ : ኢተ-ነፅበ : ይ
 ቲከዝ : መንፈስ : ቅዱስ ፤ ወመልአከኒ : ዘጽሙር : ምስሌሁ : ይቲከዝ : ወናሁ : ፅፁብ :
 ነገር : ዝኒ =

ወቅድስት : ልብሱ : ለአርን : ይተረጎም : በደናግል : ንጹሐን ፤ ወዐይነ : ማኅተምሂ :
 ይተረጎም : በማኅተመ : ሥጋሁ : ለወልድ = ወደርከኖ : እንተ : ጸገዩት : ይተረጎም :
 በትስብእተ : ሥጋሁ : ለእግዚእነ = በከመ : ይቤ : ሰሎሞን : አስካል : ዘጸገዩ : ዘወልድ :
 እጉዩ : ሊተ : ጽጌ : ትስብእቱ : ለእግዚእነ =

ወበእንተኒ : ዐጸድ : ዘመንገለ : አዜብ : ጀበእመት : ወዐውዶ : ዐጸድኒ : ዘመንገለ :
 ደቡብ : ጳ ወዐአ*ማዲሆን : ወመከዩዲሆን : ዘብርት : ወመንገለ : መስፅኒ : ጀበእመት :
 ወዐጸድኒ : ዘመንገለ : ባሕር : ጁ(?) በእመት : ወአፅማዲሆን : ወአፅዳድኒ : ዘመንገለ : ጸባ
 ሕ : ጳበእመት : ውእቱ : ግድሙ = ወመጣቅፅት : ዘብሩር : ወልብሰ : ዐስቅ =

ወእሉ : አፅማድ : ወአፅዳድ : ይተረጎሙ : በነቢያት : ወሐዋርያት : እስመ : ይቤ :
 አፅማድ : የማኖሙ : ወአፅማድ : ጸጋሞሙ : እለ : በየማን : ሐዋርያት : ወእለ : በፀጋ
 ም : ነቢያት : ወእለ : በመስፅ : ሰማፅታት : ወእለ : በሰሜን : ካህናት = ወታቦታኒ : እን
 ተ : በወርቅ : ቍልፍት : ማርያም : ይእቲ : እንተ : በንጽሕ : ኅትምት =

Comme preuve de la véracité de cette parole, les apôtres disent : Au milieu de la nuit*, lorsqu'un homme est baptisé, il est purifié de la tête aux pieds. S'il n'avait pas été lavé, le Saint-Esprit en serait affligé et l'ange qui lui est adjoint en serait également attristé. Et voilà certes une chose surprenante.

Le costume saint d'Aaron s'interprète par les hommes chastes et purs; la gravure du sceau signifie le sceau du corps du Fils; la pourpre d'hyacinthe qui fleurit figure l'incarnation de Notre-Seigneur, ainsi que le dit Salomon : « Le raisin fleuri du fils de mon frère est à moi », c'est la fleur de l'incarnation de Notre-Seigneur.

Quant à l'enceinte qui est vers le midi, elle est de 100 coudées; autour d'elle est une autre enceinte vers le nord de 20 coudées*, ses colonnes et leurs soubassements sont en airain, et vers le nord-ouest est aussi une enceinte de 20 coudées. Celle qui est du côté de la mer a sept(?) coudées et les colonnes et les enceintes qui sont vers l'orient ont 20 coudées de largeur, des trompettes en argent et des vêtements en étoffes précieuses.

Ces colonnes et ces enceintes signifient les prophètes et les apôtres, car il dit qu'il y a des colonnes à leur droite et à leur gauche; celles de droite, sont les apôtres, celles de gauche, les prophètes; celles qui sont au nord sont les martyrs et celles qui sont au sud, les prêtres. L'arche qui était fermée avec une serrure d'or est Marie, qui a été scellée dans la chasteté.

* fol. 23
v° a.

ግብሩ ፡ ምሥላ ፡ ሙሉልተ ፡ ታቦት ፡ ወጀኪሩቤን ፡ ይዲ* ልልዋ ፡ ወጀኪሩብ
ከሙ ፡ ጸለሉ ፡ ምሥላ ፡ ከግሁ ፡ ጀግንገላዊያን ፡ አሰርገውዋ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡
ጸላሌ ፡ ትምህርቶሙ ፡ ወወሥሩ ፡ ቃል ፡ በከሙ ፡ ቦአ ፡ ውስተ ፡ ታቦት ፡ ከግሁ ፡ ቃ
እግዚአብሔር ፡ ጎደረ ፡ ውስተ ፡ ከርሣ ፡ ለድንገል ፡

ግላላጎ ፡ እንተ ፡ ቅድሚያ ፡ ትንብር ፡ ወእስርት ፡ ይአቲ ፡ በሕልቀት ፡ ዘወርቅ ፤
እሳጎ ፡ አስተግሰሉ ፡ ለእግዚአ ፡ ስብሐት ፡ ሕይወት ፡ እስሙ ፡ ግእደ ፡ ሰመይዎ ፡ መጸጎ
ት ፡ ለእግዚእነ ፡ ይቤ ፡ ኢሳይያስ ፡ ሥርዑ ፡ ግእደ ፡ ውብልዑ ፡ ወኢዮብኒ ፡ ይቤ ፡
እድከ ፡ ጥሉል ፡ ወዳዊትኒ ፡ ይቤ ፡ ወሠራዕከ ፡ ግእደ ፡ በቅድሚያ ፡

* fol. 23
v° b.

ወጀሕልቀት ፡ ዘወርቅ ፡ ዘይቤሂ ፡ ጀሊቃነ ፡ ጸላሳት ፡

ግብሩ ፡ ተቅዋሙ ፡ መሕቶት ፡ * ወአዕዕት ፡ በየግና ፡ ወበፀጋግ ፤ ወተቅዋዎ ፡
ወርቅ ፡ ዘይቤሂ ፡ ወርቅሰ ፡ ሃይግናት ፡ ወግጎቶትኒ ፡ ዘላዕሌሃ ፡ ክርስቶስ ፡ ውእቱ ፡
አዕደቅኒ ፡ እለ ፡ በየግና ፡ ወበፀጋግ ፡ ኦሪት ፡ ወከቢያት ፡ ውእቶሙ ፡ ወይቤ ፡ ሠርዕ ፡
ወዕለ ፡ እዎነ ፡ አዕደቲሃ ፡ ሠርዕ ፡ [ወሠርዕኒ ፡ [ወአዕዕትኒ ፡ አበዊነ ፡ ሐዋርያት ፡ እሙ
ቱ ፡ ሰብአ ፡ ሥላሌ ፡

ግብሩ ፡ ግዕዝከ ፡ ዘብርት ፡ በዘ ፡ ይትገቡሉ ፡ እደዊሆሙ ፡ ግዕዝከሰ ፡ ዮርዳኖስ ፡
እቱ ፡ በከሙ ፡ ይቤ ፡ ሰሉጥን ፡ ሕንብርትከ ፡ ከሙ ፡ ግእከከ ፡ ዘኢየዐርቅ ፡ እዎቱስሕሳ

1. Lire ግጎቶት ፡

* fol. 23
v° a.

Ils firent un propitiatoire au-dessus de l'arche et quatre chérubins* couvraient de leurs ailes (l'ombrageaient). De même que quatre chérubins étendaient leurs ailes sur le propitiatoire, de même quatre évangélistes orné l'église chrétienne par l'ombre de leur doctrine. De même que le décalogue était placé dans l'arche, de même le verbe de Dieu résidait dans le cor de la Vierge.

La table qui est posée devant l'arche et qui y est attachée par [quatre anneaux d'or, cette table représente le Seigneur à la vie glorieuse, car les Écritures appellent Notre-Seigneur une table. Isaïe (Isâyeyâs) dit : « Dress la table et mangez ». Job (Iyob) dit aussi : « Ta table est bien garnie. » David (Dâwit) s'écrie : « Tu as dressé la table devant moi. »

Les quatre anneaux d'or dont il est parlé sont les quatre patriarches [des églises].

* fol. 23
v° b.

Et ils firent un support de lampes* avec des branches [qui s'étendaient à droite et à gauche. Les mots qu'il a dits : Le support était en or, mais l'or est la foi, et la lampe qui était superposée est le Christ. Les branches qui s'étendaient à droite et à gauche représentent la loi et les prophètes. Or est dit : « Un rejeton sortira de ses branches; trois rejetons, plus trois branches ». Les branches sont nos pères les apôtres, les hommes de la Trinité.

Et ils firent un bassin d'airain pour s'y laver les mains. Le bassin est Jourdain (Yordânos), ainsi que le dit Salomon : « Ton nombril est comme u

እምቀሰሕት : ብሂላ : እምንረስ : ቅዱስ = ጭረሁቤላ : ዘይብላ : ስም : ሀሎ : ጭስ
ተ : ደብተራ : ጽሑፍ = ጭወ-እቱ : ብሂላ : ስቡሕ : በስም : ጭስቡሕ : በምክር : ዘ
ኢይረቅድ : ምክረ : እንላ : እመሕ[ያው] : ልሱሕ =

ጭብቦ : እገቢአብሔ*ር : ለመ-ሴ : ጭይቤሎ : ትተክላ : ለደብተራ : በርእሰ : ቀዳሚ :
ጭርጎ : እስመ : ናጎኒ : እመ : ርእሰ : ሠርቀ : ቀዳሚ : ጭርጎ : አቶመ : ታቦተ : ጭረጸ
ግ : ለፀሪብ : ጭረጸግ : በ ጭ አሚሩ (sic) : በቀዳሚ : ጭርጎ : እስከ : ዐሠሩ : ጭሰዳስ = ነ
በረ : እንዘ : ያበውእ : ጭአመ : ዐሠሩ : ጭሰብዑ : ዐጸዋ : ለታቦት : ጭአመ : ረነዎ : ለ
ጳፅ : ጭሐረ : ጭኢገብአ =

ጭኖካሪሁኒ : ነገረኒ : ጭላክክ : ጭይቤለኒ : ቆፅሰ : ሰይጣን : ጭእቱ : ዘኢገብአ : ኅ
በ : ጭንበሩ : እምድጎረ : ጭፅአ = ጭርጎብኒ : ቀዳሚት : ትተረጉም : በኦሬት : ጭነቢያ
ት : ጭበደብተራሆመ = 1

ጭተዐጊሃ : ካፅበ : ሰቡዐ : ጭዋፅላ : ረነዎ : ለርገብ : ዘይቤሂ : ርገብሰ : ቅድስት :
ቤተ : ክርስቲያን = ጭእለ : ተዐገሠ : ሰቡዐ : ጭዋፅላ : ጭነጂመዋ*ፅላ : እምሰኑዩ : እግግ
ት : እስከ : ትንግሥታ =

ጭገብረ : ናጎ : ጭሥዋፅተ : በመሓስዐ : ጠሊ : ጭአስተሰረዩ : ኅጢአተ : ዠሎ : ዓለም =
ጭታቦተ : ናጎኒ : አኮ : እምፅፀወ : ዝንቱ : ዓለም = አላ : በቂለት : እምጎ : ፅፅ : ዘወገ

1. Ms. — ታ — 2. A suppl. ትተረጉም :

coupe qui ne manque pas de breuvage. » De breuvage veut dire de l'Esprit-Saint. Et Méré'ébél, qu'il dit, est le nom qui est écrit sur le tabernacle; il signifie : loué dans le nom et loué dans le conseil. L'homme qui ne veut pas de conseil est un insensé.

Et Dieu parla * à Moïse et lui dit : Au commencement du premier mois, tu dresseras le tabernacle, car c'est le premier jour du premier mois que Noé (Noh) a dressé l'arche et en a terminé la construction. Il l'acheva le premier jour du premier mois et jusqu'au seize il y fit entrer. Le 17, il ferma l'arche. Lorsqu'il lâcha le corbeau, celui-ci partit et ne revint pas.

L'ange me donna l'explication de ceci et me dit : Le corbeau, c'est Satan qui n'est plus rentré dans sa demeure après en être sorti. Et la première colombe signifie la loi, les prophètes et leurs tabernacles.

Puis ayant attendu pendant sept jours, Noé lâcha la colombe. La colombe dont il s'agit, c'est la sainte Église. Les sept jours pendant lesquels Noé attendit, sont les sept jours [pendant lesquels le Christ a enduré] des souffrances, * depuis le lundi jusqu'à sa résurrection.

Noé offrit en sacrifice un jeune bélier et implora le pardon des péchés de tout le monde. L'arche de Noé n'était pas faite avec du bois de ce monde,

ራ : ንስር = ወታዳተ : መልክ : ጺደቅኒ : እምን : እብን : ቅዱስ : ዘቀደሱ : መላእክት
ወእንበርዋ : ግእክለ : ሕንብርታ : ለምድር =

ወበእንተዝ : ደቤሉ : ሐዋርያት : ህየ : ታቦተ : መልክጺደቅ : ወህየ : ርእሰ : ከደሰ
ከደሰሰ : ዘደቤ : ሰደግን : ውእቱ : ወህየ : ዘደቤሂ : እስመ : በህየ : መተር : እግዚአብሔር :
ር : ለሰደግን = በከመ : ደቤ : ጳውሎስ : ቀተሉ : ለጸላኢ : በመስቀሉ =

* fol. 24
v° a.

ወበግዕዚ : ዘተሃዐ : ህየንተ : ደስሐቅ : ወእምን : ዘመ*ደ : ውእቱ : በግዕ : ሃዐ :
ስራኤል : ወእምዘመደ : ውእቱ : በግዕ : ሃዐ : አቤል = ወውእቱ : በግዕ : አምላሊሁ :
ክርስቶስ = ወእሉ : አባግዐ : ነት =

ወአቀመ : መሴ : መንበረ : መንጦላዕት : ዘወርቅ : ወሠርዐ : ግእዳ : ወትርሲታ :
ተቅዋግ : ወመራናታ ፤ ወረጸመ : መሴ : ከሉ : ግብሩ ፤ ወስብሐተ : እግዚአብሔር :
መልክ : ደመና ፤ ወረጸመ : እግዚአብሔር : ስብሐቱ : ወላዕሌሃ : ደመና : መንፈስ : ቅ
ስ : ውእቱ : ወትርሲታ : ወልድ : ወመራናታ : መጽንጌሁ : አብ : ውእቱ : ወዕጣን፤
ጸሎተ : ቅዱሳን : ወትብእኒ : ጥምቀት : ውእቱ : ሕጋ : ለቅድስት : ቤተ : ክርስቲያን
ዚአሆሙ : ለክርስቲያን : ዘተንብረ : ሉሙ ፤ * ወክርስቶስ : ነግ : ፍጻሜሁ : ለከሉ =
ከሉ : ግብራ : ለደብተራ =

* fol. 24
v° b.

ወዘበእንተ : መድቅሕኒ : አብኡ : በበ : ፍልቆሙ : መጽብሐ : ጀዘጃወጀሐሰቡ :
ያል : ጀዘጃበሰቅሎን : በሰቅል : ዘቅዱስ : ጺኤል : ጀዘዐስሩ : ወርቁ : ወምሉእ : ዕጣን

1. Lire ከሉ : ግብር :

sédech (Malka-Sédeq) était faite d'une pierre sainte qu'avaient consacrée langes et ils l'avaient placée au centre de la terre.

C'est pourquoi les apôtres disent : Où est l'autel de Melchisedech, là trouve la tête du dragon. Le dragon, c'est Satan, et si l'on dit là, c'est par que, à ce même endroit, Dieu a coupé le serpent. Ainsi que le dit Paul : « a tué l'ennemi par sa croix ».

* fol. 24
v° a.

Le bélier qui était offert en sacrifice à la place d'Isaac, appartenait à l race de ceux qu'offrait Israël et à la race de celui qu'immola Abel. Ce béli est l'image du Christ, et ce sont des béliers du paradis.

Et Moïse dressa le pavillon(?) entouré d'un voile d'or. il dressa aussi table, avec sa garniture, le chandelier, le luminaire; il acheva toute s œuvre. La gloire de Dieu remplit la nuée; Dieu envoya sa gloire. La nuée q planait au-dessus est l'Esprit-Saint; sa garniture, le Fils, et le luminaire, Père qui le fortifie; l'encens, la prière des saints; l'huile, le baptême, la loi la sainte Église, la propriété des chrétiens, qui a été faite pour eux, * car Christ a été le complément de tout et c'est toute l'œuvre du tabernacle(

* fol. 24
v° b.

Et pour la dédicace, ils apportèrent selon leur dénombrement un cratèr de la valeur de 130 (sicles), un de soixante-dix sicles en sicles sacrés, un va de dix (sicles) en or et plein d'encens, un veau, un bélier et 5 veaux, 5 breb

1. Lire : ጀዘጃሐሰቡ : ፍያል : ጀዘጃበሰቅሎን : — Nombres, ch. vii.

ላህዎ ፡ ወጀበገዕ ፡ ወጀጅአላህዎት ፡ ወጀአባገዕ ፡ ወጀአጣሊ ፡ አንስተ ፡ ዘዘንመት ፡ ለ
ዘመድ-ነገት ፡ መሥዋዕተ ፡ ዝንቱ ፡ መሥዋ[ዕ]ተ፡ ዘአብኡ ።

ወነዋ ፡ ናካረሁ ፣ ነገረኒ ፡ መልክክ ፡ ወይቤሊኒ ፣ ፲ወጀእለ ፡ አብኡ ፡ መድቅሐ ፡ በህዮ ፡
ወበዝዮ ፡ በቅድስት ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሐዋርያት ፡ አብኡ ፡ ዙሉ ፡ ዓለመ ፡ ኅበ ፡ እ
ገዢእመ ፣ ወህዮንተ ፡ መጽብሐ ፡ ዘብሩር ፡ ባቲ ፡ ለሐዳስ ፡ ሕገ ፡ ደናግል ፡ ንጹሐን ፡ ወ
ህዮንተ ፡ ናያል ፡ ረላረለ ፡ ርባክ ፡ ኅድገተ ፡ ዘይከውን ፡ በአረ ፡ ካህን ፡ ወህዮንተ ፡ ጅ
ሰቅል ፡ ጅአርድእት ፣ ወህዮንተ ፡ ላህዎ ፡ ክርስቶስ ፣ ወህዮንተ ፡ በገዕጸ ፡ ግርያዎ ፡ ወ
ህዮንተ ፡ በሐዙ ፡ መሥሀራን ፣ ወህዮንተ ፡ ጅአላህዎት ፡ ጅደናግል ፡ ጠባባት ፣ ወህዮንተ ፡
ጅአባገዕ ፡ ጅኅብስት ፡ ወህዮንተ ፡ ጀእጉልት ፡ ጀንግ ፡ እለ ፡ አጽገበ' ፡ ያጀ ፣ ወህዮንተ ፡ ጅ
ጠሊ ፡ ጅሕዝብ ፡ ኢሉናሊ ፡ እለ ፡ አዎኑ ፡ ወተጠዎቁ ፡ ወህዮንተ ፡ አባገዕ ፡ ካዕበ ፡ እ
ንተ ፡ ተልእካሁ ፡ ለእገዢእነ ፡ በንዋዮን ፡ ወዝ ፡ አስግቲህን ፡ ሰሎጌ ፡ ወመግደላዊት ፡
ወሳራ ፡ ወዮሐና ፡ ብእሲተ ፡ ነዛ ፡ ወግርያዎ ፡ እንተ ፡ ተብኡቶ ፡ ለእገዢእነ ፡ ዕናረተ ፡
ወህዮንተ ፡ ሙሴ ፡ ክርስቶስ ፡ ወህዮንተ ፡ አርን ፡ ኢጥርስ ፡ ሊቅ ፡ ወህዮንተ ፡ ኢያሱ ፡
ዮሐንስ ፡ ድንግል ።

ወበኢቱ ፡ ለዙሉ ፡ ግብረ ፡ ደብተራ ፡ ኢይትከህል ፡ ደንግርዋ ፡ በበገጹ ፡ በከመ ፡ ይ
ቤ ፡ ጳውሎስ ፡ ወለከሰ ፡ ነገርኩክ ፡ ብዙኅ ፡ በአዎጣነ ፡ ትክል ፡ አጽንዖ ፡ ወነዋ ፡ ነገረ ፡

1. Lire — ቡ

5 chèvres, chacun d'une année, pour le sacrifice de paix. Tels étaient les sacri-
fices qu'ils offraient.

Et voici l'explication que m'en a donnée l'ange. Les douze qui apportent
pour la dédicace de côté et d'autre dans la sainte Église sont les douze apôtres
qui amènent tout le monde à leur Seigneur. Au lieu du plateau d'argent la
loi nouvelle a des hommes chastes; au lieu* du cratère, une source d'avan-
tages, la rémission [des péchés] qui est dans la bouche du prêtre; au
lieu des soixante-dix sicles, les soixante-dix disciples : au lieu du bœuf,
le Christ; à la place de la brebis, Marie; à la place des béliers, les doc-
teurs; à la place des 5 veaux, les 5 vierges sages; à la place des 5 brebis,
les 5 pains; à la place des deux génisses, les deux poissons qui ont rassasié
5.000 personnes; au lieu des 5 boucs, 5 peuples étrangers¹ qui ont cru et
ont été baptisés. Et encore à la place des brebis, les femmes qui ont mis leurs
biens² au service de Notre-Seigneur, et dont voici les noms : Salomè, Mag-
dalawit (Magdeleine), Sarâ, Yohanna (Jeanne), femme de Kozâ, et Marie qui
oignit Notre-Seigneur de parfums; à la place de Moïse, le Christ* ; à la place
d'Aaron, Pierre, le chef; à la place de Josué (Iyasu), le chaste Jean.

Mais il n'est pas possible d'expliquer l'œuvre du tabernacle dans toutes ses
parties, ainsi que le dit Paul (Pawlos) : « Je t'ai raconté beaucoup de choses,

ሠናየ ፡ ዝንቱ¹ ፤ ወሀየንተ ፡ ዳሕል ፡ ዘወርቅ ፡ ክርስቶስ ። ወዳሕል ፡ ዐሥሩ ፡ ወርቁ
 ይቤኒ ፡ ዐሥሩ ፡ አዳብሲሁ ፡ ለእግዚእነ ፡ እለ ፡ ሰፍሖን ፡ በዲበ ፡ መስቀል ፡ ወምሉ፤
 ዕጣን ፡ ውስቲቱ ፡ ዘይቤሂ ፡ ዘውእቱ ፡ ጸለየ ፡ እግዚእነ ፡ በዲበ ፡ መስቀል ፡ ወአሚ
 ደምሰሶ ፡ ጎጢአተ ፡ ዓለም ። ወመሁሌሂ ፡ ዘአንሥአ ፡ እደዊሁ ፡ ይተረጎም ፡ በእደዊ
 ለእግዚእነ ፡ ወአማሌቅኒ ፡ በአጋንንት ፡ ወኢየሱስኒ ፡ ዘወዕኦ ፡ ለጸብእ ፡ ይተረጎም
 መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘወዕኦ ፡ ለጸብእ ፡ ዐላዊያን ። ወአሮን ፡ ወሖር³ ፡ እለ ፡ ይእንዙ ፡
 ደወ ፡ መሁሌ ፡ ይተረጎም ፡ በከጃፈያት ፡ እለ ፡ ተሰቅሉ ፡ ምስለ ፡ እግዚእነ ።
 ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ ቃል ፡ ዘይከውን ፡ ለልቡባን ፤ ነገሮ ፡ መልክ ፡ ለብፁዕ ፡ በጎይ
 ሚካኤል ፤ ወተፈጸመ ፡ ነገረ ፡ ደብተራ ፤ ወኸሉ ፡ ዘዘኣሃ ፡ ዘቦ ፡ ጥበበ ፡ ወልበ ፡
 አእምሮተ ፤ ዝንቱ (sic) ፡ ዘንተ ፡ እምከመ ፡ ሰምዐ ፡ ጠቢብ ፡ ጥበበ ፡ ይዌስክ ፤ ይ
 ዘቦ ፡ እዝነ ፡ ሰሚዐ ፡ ይሰማዕ ። ቀዳሚ³ ፡ ይነገር ፡ በእንተ ፡ ደኃሪ ፤ ወደኃሪ ፡ ይፈጽጻ
 ለቀዳማዊ ፤ ጃቃል ፡ እምኣጃንባብ ፤ ወጃማንተም ፡ ገብሩ ፡ ዘይቤሂ ፡ ወንጌል ፡ ማኅተ
 ን ፡ ለኸሉን ፡ መጻሕፍት ። ፈጸምኩ⁴ ፡ ለክ ፡ ተናገሮ ፡ ምስጢር ፡ ዘደብተራ ።
 ወበእንተ ፡ ደብተራሂ ፡ ርእየ ፡ ነቢይ ፡ ነገረ ፡ ሕዝቅኤል ፡ ዘርእየ ፡ በእንተ ፡ ኢየሩሳ
 ም ፡ እለ ፡ ይትፈለጡ ፡ በበነገዶሙ ፡ ሕዝብ ፡ ዘኢየሩሳላም ፡ በከመ ፡ ፲ወጃሕዝበ ፡ እስራ
 ል ፡ ዘውእቶሙ ፡ ፲ወጃሐዋርያት ፤ ወዝውእቶሙ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ጃጃወፃጃርእስተ ።

* fol. 25 v° a.

* fol. 25 v° b.

1. Ms. ዝንቱ ፡ — 2. Ms. ሐረ. — 3. Lire ቀዳሚ ፡ — 4. Ms. ፈጸምኩ.

autant que tu peux en saisir ». Voici maintenant une belle parole (allégori
 — Au lieu du plateau d'or, [nous avons] le Christ, et le plateau qui conten
 dix sicles d'or, représente les dix doigts de Notre-Seigneur qu'il étendit s
 la croix; lorsque l'on dit qu'il est plein d'encens, cela signifie que Not
 Seigneur pria sur la croix et effaçâ alors les péchés du monde. Les mains q
 Moïse élève figurent aussi les mains du Christ et Amalék les démons*. Jos
 (Iyasus) qui part pour faire la guerre, s'interprète par l'Esprit-Saint qui est se
 pour combattre les méchants. Aaron et Hor qui saisissent les mains de Mo
 signifient les deux larrons qui furent crucifiés avec Notre-Seigneur.

* fol. 25 v° a.

Voilà la parole qui a été écrite pour les sages et que l'ange a dite
 bienheureux Baḥayla-Mikâ'él. Et maintenant nous avons terminé la descri
 tion du tabernacle et de tout ce qui le concerne, description dans laquelle
 trouvent sagesse, intelligence et science. Après l'avoir entendue, le sage au
 mente sa sagesse. Il (l'Évangile?) dit : que celui qui a des oreilles po
 entendre entende. Le premier parle au sujet du dernier et le dernier compl
 le premier. Une seule parole provenant d'un seul discours. Et lorsqu'il
 qu'ils firent un seul sceau, cela signifie que l'Évangile est le sceau* de tou
 les Écritures. J'ai terminé pour toi l'explication du mystère du tabernacle.

* fol. 25 v° b.

Et au sujet du tabernacle, le prophète a vu; Ézéchiél (Hezeq'él) a dit
 vision concernant Jérusalem (Iyarusalém). Le peuple de Jérusalem y ét
 divisé selon ses familles, comme les douze tribus d'Israël. Ce sont les dou

ድቃን ፡ ዑስተ ፡ አሐቲ ፡ አንቀጽ ፡ ቁዑስተ ፡ ግልስት ፡ ጸ(?)ዑስተ ፡ ራብዕት ፡ ቁ
 ዐሃጸዑስተ ፡ ኃዎስት ፡ ቁዐዐሃጸዑስተ ፡ ሳድስት ፡ ቁዐበሳብዕት ፡ ቁዑስተ ፡ ሳዎን
 ት ፡ ቁዐዐሃጸዐበታስዕ ፡ ኃጸዐጸጸዐበዐሠርቱ ፡ ጸዐዐጸጸ*ዐዐሥር ፡ ዐጸጸዐጸወላ ፡ ይነብ
 ሩ ፡ በ(?)ጠቃ ፡ ዐጸድ ፡ ጸጸዐጸጸለዐረብ ፡ ወእንተ ፡ ባሕር ፡ ወእንተ ፡ ዐረብ ፡ ቁዐእንተ ፡
 ሠርቅስ ፡ ኢየግላፉ ፡ ወኢይነብሩ ፡ ጥቃ ፡ ዐጸድ ፤ ወእንተ ፡ ሰጊን ፡ ቁዐጸጸ ።

ዑስተ ፡ ከሉ ፡ ጎዋጎዊሁ ፡ ይብለከ ፡ ቴሌ ፡ ዐበጎበ ፡ ዑእቱ ፡ ቴሌ ፡ ጸለግለፈ ፡
 ዐጸለግለፈ ፡ ዐበጎበ ፡ ይብላ ፡ ቴሌ ፡ ጸለግለፈ ፡ ዐጸለግለፈ ፡ ጸለግለፈ ፡ ዐጸለ፡
 በለፈ ፡ ጸልደተ ፡ አበዑ ፡ ዑእቱ ፡ ዐትሌ ፡ ሰበ ፡ ይብላ ፡ ስዕላ ፡ ብሂላ ፡ እዎት
 ሌ ፡ እስከ ፡ ቴሌ ፡ እዎሥዕላ ፡ እስከ ፡ ሥዕላ ፡ ብሂላ ፡ በለፈ ፡ ጸዐበለፈ ፡ ጸሰበ ፡ ይ
 ብላ ፡ ዘዑእቱ ፡ ፤ ዐጸጸሐጥርያት ።

ዐበ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ዐጥቀ' ፡ ዐጸደ ፡ [ጸቃ ፡ ዘዑእቱ ፡ እንዘ ፡ ጽድቀ ፡ በሙ ፡ መ
 ስተ*ቀይግን ፡ ዑስተ ፡ ቀዳጊት ፡ ዑስተ ፡ ከሉ ፡ ጎዋጎወ ፡ እለ ፡ ዘከረ ፡ አርእስቲሆ
 ሙ ፡ ዘዑእቱ ፡ ጸድቃን ፡ ዑላእከቲሆሙኒ ፡ ካዕበ ፡ ጎላቀህሙ' ፤ ወእዎትሌ ፡ እ
 ስከ ፡ ትሌ ፡ በእለ ፡ ይትቃረቡ ፡ ዐበ ፡ እለ ፡ ይትራሐቱ ፡ ዐበከመ ፡ መዓርጊሆሙ ፡ በጽድ
 ቅ ፡ እለ ፡ ይትመሰሉ ፡ በዘዑገ ፡ ምንባሪሆሙ ።

ወይቤለኒ ፡ ካዕበ ፡ ጸድቃን ፡ ኢይትዐደዉ ፡ ጸመዓርገ ፡ እስመ ፡ ከሉ ፡ ሂመተ ፡ ከሆነ
 ት ፡ ይትፈጸዎ ፡ በሊቃነ ፡ ላላሳት ፡ ዐመዓርገ ፡ ጸድቃን ፡ ይትፈጸዎ ፡ በጊወአሐዱ ፡ አ

1. Sic ms.

[à une autre] 10.000; dans la troisième 20; dans la quatrième 85.000; dans
 la cinquième 25.000; dans la sixième 10.000; dans la septième 10.000;
 dans la huitième 25.000; dans la neuvième 4.500; dans la dixième 40.500*
 et un dixième 4005(?). Ceux qui étaient restés dans l'enceinte obscure [étaient
 au nombre de] 400, et 500 à l'occident, et du côté de la mer, et vers le cou-
 chant 10.000, et ils ne passaient pas du côté de l'orient et ne restaient pas
 près de cette enceinte obscure. Vers le sud [il y en avait] 18.000.

A toutes les entrées, il te dit qu'il y a un *téhé*, et à l'endroit où est ce *téhé*,
 [il y en a aussi] 30 d'un côté et 30 de l'autre. Et là où il dit qu'il y a un *téhé*,
 6 d'un côté et 6 de l'autre; 30 d'un côté et 30 de l'autre, ce sont les
 60 naissances des patriarches. Et lorsqu'il dit *téhé*, il veut dire *dessin*. D'un *téhé*
 à l'autre signifie d'un portrait à l'autre. Lorsqu'il dit six d'un côté et six de
 l'autre, ce sont les douze apôtres.

Il y en a trois groupes qui restent près de l'enceinte, ce sont les vengeurs
 qui possèdent la justice* et dans la première ainsi que dans toutes les entrées
 ceux dont on a mentionné les têtes, c'est-à-dire les justes et leurs anges et
 de nouveau leur nombre(?). D'un *téhé* à l'autre, il y en a qui s'approchent,
 d'autres qui s'éloignent les uns des autres selon leurs grades en sainteté et
 ceux qui sont égaux [se reconnaissent à] l'égalité de leurs sièges.

Il me dit encore : Les justes ne dépassent pas sept grades, car toute l'...

ገቀጽ ፡ ይርሕቅ ፡ እምጳወለአሐቲ ፡ ደደ ፡ ይነውገ ፡ መጠና ፡ ለአሐቶ ፡ ጻድቅ ፡ እ
 ምክሶበተ ፡ ሠንቱ ፡ ግለም ፡ ወእምን ፡ አንቀጽኒ ፡ በዘ ፡ ያጸድል ፡ *ወቦ ፡ ዘያበርሀ ፡ ጳ
 እምካልኡ ፡ ወቦ ፡ እለ ፡ ወርቅ ፡ አናቅጸን ፡ ወቦ ፡ እለ ፡ በብሩር ፡ ወቦ ፡ በባሕርይ ፡ ወ
 ቦእለ ፡ በበረድ ፡ ወርክናቅጽ ፡ በወርቅ ፡ ወርብብሩር ፡ ወጳእምካልኡ ፡ ይትሌወል ፡ በከመ ፡
 ይቤ ፡ ኢሳይያስ ፡ መርፈቅ ፡ ፕጎት ፡ ይትሌወል ፡ እምቃል ፡ ዘይኬልኡ ፡ ወውስተ ፡ ዡ
 ሉ ፡ ጎጥጎዊሃ ፡ ውሉጥ ፡ መጎዕዊሃ ፡ ወነፍሳተ ፡ ጻድቃንሂ ፡ ይበውኡ ፡ ውስቲታ ፡ ወ
 ይወዕኡ ፡ እንተ ፡ መሳከዊሃ ፡ ለኢየሩሳሌም ፡ ወሀዩ ፡ ሀለጥ ፡ አጥባት ፡ ወይውሕዛ ፡ ው
 ስተ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ዘመጎር ፡ ወዘሐሊብ ፡ ወዘወይን ፡ ወዘቅብዕ ፡ ወይወርዳ ፡ ውስተ ፡ ገ
 ነት ፡ ወይሰቅያ ፡ ዡሉ ፡ ምድር ፡ =

ወካዕበ ፡ ይብለከ ፡ ለለስፍሩ ፡ ቶሂ ፡ ወኤላም ፡ ወጳኢክሲድሬ ፡ ለሠርቅ ፡ ወለ*ዐረብ ፡
 እለ ፡ ይኔጽሩ ፡ ወጃለደቡብ ፡ ወለሰግን ፡ ወኤላሙኒ ፡ ጎምስ ፡ በእመት ፡ ወኤኢግደደ ፡
 ዘኤላም ፡ ወርፍጎት ፡ ወኤላም ፡ ጳወግድመ ፡ ኤላም ፡ መጎርጊሀ ፡ ወርእሰ ፡ ኤላም ፡
 ጳ ፡ ጳወኤኢግደደስ ፡ ፕጎቱ ፡ ጅወኑጎስ ፡ በእመት ፡ ወኤኢግደደስ ፡ ጳወውስቲቱ ፡ ጳወ
 ገቦሀ ፡ ጳወጳወርቶሥላስ ፡ ዕሩይ ፡ ወዲዮርገን ፡ ወቅድመ ፡ አኢሊደ ፡ ከመ ፡ ባሕር ፡ ጅ
 በእምት ፡ ወግድመ ፡ ጅበእመት ፡ አኢሊደ ፡ ጳመሳከዊሀ ፡ ወምሕጥጻቲሀ ፡ በጃወርኪሩ

1. Lire **ዡሉ ፡ ምድር ፡**

sont complets au nombre de sept. — Une porte est plus éloignée que l'autre et pour une ouverture, l'espace d'un juste est plus grand que le double de ce monde et que la porte par laquelle brille la lumière*. Et l'une éclaire plus que l'autre; il y en a dont les portes sont en or, d'autres en argent, d'autres en perles, d'autres en cristal. Trois portes sont en or; trois sont en argent, l'une est plus élevée que l'autre, comme dit Isaïe¹ : « Le linteau de la porté a été soulevé par la voix de ceux qui criaient. » Dans toutes ces ouvertures, les portes sont différentes, et les âmes des justes y entrent et en sortent par les fenêtres de Jérusalem. Là sont les seins d'où découlent dans Jérusalem le miel, le lait, le vin et l'huile qui descendent dans le jardin et arrosent toute la terre.

Puis il (Ézéchiel) te dit² : A chacun de ses bords, il y avait un *tohi* et un *Élâm* (vestibule), et six salles qui regardaient vers l'orient* et vers l'occident, deux vers le nord et vers le sud. Le vestibule était de cinq coudées avec l'*épémédé* de l'*Élâm* et trois portes. L'*Élâm* avait 20 coudées et la largeur de l'*élâm*, ses degrés et son sommet, chacun six; la porte de l'*épémédés*, cinq et sa longueur une (?) coudée, et l'*épémédés* six de chaque côté(?); à l'intérieur six, aux côtés quatre et trente-trois étages égaux, et une séparation. Et devant l'*apolisu* [était] comme une mer de 70 coudées [de long (?)] et 5 coudées de large. L'*Apolisu* a cent fenêtres et ses ouvertures avec 2 et 3 chérubins vers une seule *sabart* qui

1. Isaïe, vi, 4. — 2. Ezech. xl sqq. [d'après les LXX, d'où les mots défigurés = αἰλάμ, αἰλ. αἰεῶ, ἕεῖ.

ብ ገበ ሐሐቲ፣ ጸበርት፣ እንት፣ ጳጳበርት = ፀፅ፣ ሙሥዋፅ፣ ዘርበእመት ፤ ኑጉ፣ ፀ
ግእዳተ፣ ፀቅር፣ ዘእብን፣ ኑጉ፣ በእመት፣ ፀመንፈቅ፣ ገድሙ፣ ወቆሙ፣ በእመት =
ፀዝፀ-እቱ፣ ናካራሁ ፤ ኢላሙ፣ *መራብፅ፣ ብሂላ ፤ ፀጸኢክስድራ፣ ዘው-እቱ፣ ጸመሶ
በ፣ ሙሥዋፅ፣ ፀበመንገላ፣ ጸክሩ-ብ ፤ ፀኢላፍጊ፣ ዐፍድ፣ ብሂላ ፤ ፀኢኢጊድ፣ አጎበር፣
ብሂላ = ፀኢኢሊዱ፣ ብሂላ፣ ሙቅደስ፣ ብሂላ = ፀኢያዝጋ፣ ተመር፣ ብሂላ =
ፀትርጎጊ፣ ሙንፈላዊ፣ ጸኢክስድራ፣ ብሂላ፣ ሰብእ፣ ብሂላ ፤ ፀጸዘይቤሂ፣ ዘው-እቱ፣
ጠባይዑ፣ ለሰብእ = ፀኢክስድሩ፣ ለባሌ፣ ሰብእ፣ ዘው-እቱ፣ ጽግ፣ አብ፣ ብሂላ ፤ ፀኢኢጊ
ድ፣ ይተረጎፍ፣ ጎበ፣ ጽርዳናስ ፤ ፀርጎፍጎዊሁ፣ በሥላሴ ፤ ፀኢላፍ፣ በፀንጌላ፣ ይተረ
ጎፍ ፤ ፀኢኢጊ፣ ጸጸዘይቤሂ፣ በ፤ ፀጸሐፍርያት፣ ይተረጎፍ = ፀተፍጻጊቱ፣ ጸጸዘይቤ ፣ ሂ፣ ጸ
ቃላ፣ ዘይጸውዑ፣ ቅዳሳን = ፀበጸቃላ፣ ዘይትወተሱ፣ ርጉግን ፤ ፀእ*ላ፣ ይተፀ-ሙ፣ ሙ
ንገለ፣ ጽግን፣ ክርስቲያን፣ ፀእሉ፣ ርቱንን፣ በሃይግናት = ፀእሉ፣ ይብሉ፣ ክርስቲያን፣ ፀ
ኢኩ፣ ርቱንን፣ ሉሙሰ፣ ቁመቶሙ፣ ሙንገለ፣ ፀጋፍ ፤ ፀለረሲግንሰ፣ ኢያስተፍቅስፍሙ፣
እስሙ፣ አለቦ፣ ናዳ፣ በዘ፣ ይተፋረዱ ፤ ፀይመጽኡ፣ ፀብተ፣ ሲኦላ፣ እንዘ፣ ከሙ፣ ግ
ጽ፣ ይውሐዙ፣ በከሙ፣ ይቤ፣ ዳዊት ፤ እሳት፣ ጽሐፀር፣ ቅድጊሁ፣ ወጎድ፣ የዐገቶሙ፣
ለጸላእቱ = ፀእገዘእነሂ፣ ይቤ፣ በፀንጌላ፣ ይትጋብኡ፣ አሕዛብ፣ ቅድጊሁ =
ወፅዝራጊ፣ ይቤ፣ በእንተ፣ ዕለተ፣ ደይን = እፍለረጊ፣ ይመጽእ፣ ትፍሥሕት ፤ ወ

1. Ms. ኢላወ፣

est un palmier. Le bois de l'autel était haut de trois coudées et les tables de pierre taillée longues d'une coudée et demie et larges et hautes d'une coudée.

Et voici l'explication de ce passage : l'élâm * veut dire divisé en quatre parties; et les deux éksédéré sont les deux paniers du sacrifice où sont les deux chérubins. Élâm signifie aussi colonne et épéméd signifie estrade. Apolişu veut dire sanctuaire et iyâzehâ, chambre.

Et voici l'explication symbolique : Les deux éksédéré signifient les hommes, et en disant deux, il indique les deux natures de l'homme. L'éksédéré qui enveloppe l'homme (?) signifie la droite du Père; et l'épéméd s'interprète par le Jourdain (Yordânôs); les trois portes par la Trinité; l'élâm par l'Évangile. Lorsqu'il dit douze, ce sont les douze apôtres. S'il dit qu'il fut achevé en 6 jours(?) les 6 dont il parle, sont les 6 paroles qu'invoquent les saints et aussi parce que les damnés plaident par 6 paroles. — * Ceux qui se tiennent vers la droite sont les chrétiens, qui sont orthodoxes. Quant à ceux qui s'appellent chrétiens, mais qui ne sont pas orthodoxes, leur place est à la gauche. Mais les impies ne sont pas cités à comparaitre, car il n'y a pas de rançon par laquelle ils puissent être rachetés. Ils viennent dans le séol, en coulant comme de l'eau, ainsi que le dit David : « Le feu marche devant lui; la flamme entoure ses ennemis. » Notre-Seigneur dit aussi dans l'Évangile : « Que les peuples se rassemblent devant lui. »

Au sujet du jour du châtement, Esdras ('Ezrà) dit : « D'un côté viendra la

* fol. 27
v° a.

አምላራኒ : ይመጽእ : ደይን : ወኮነኔ ፤ ወጅአስማተሁ : ሲኦል : ጽልመት : ከነኔ
ውላቱ : ጢስ : እኩይ : ዘውላቱ : * ገገንም : ወይተርፍ : ደይን : ወኢይውሕጦ :
ም = ወደይን : ከነኔሆሙ : ለመስልማን : ወአይሁድ : ወአጋንንት : ይትወሐጡ : ፀ
ም =

* fol. 27
v° b.

ንግባእኬ : ኅበ : ጥንተ : ነገር ፤ ወለኤሌሚዳሰሂ : ውላቱ : ርዘይቤሂ : ርዳርድን
፫ ወፀገበዋተሁ : ዘይቤሂ : ፀወንጌላዊያን : ይኤርዩ : ቃል = ወአጳሊዱ : ርበእመት : ዘ
ሂ : ዝግለም : ውላቱ = ወበእንተዝ : ይቤ : ሕዝቅኤል = ወውላተ : አሚረ : እምድ
ደዋዌ : ርኢኩ : ራእየ : ወወሰደኒ : ውስተ : ደብር : ነዋኅ : ወውስተታ : ሀገር : ሕንጻ
ወቦእኩ : ወረከብኩ : ብእሴ : ወርእየቱ : ከመ : ብርት : ርሱን : ወሐብለ : መስፈሪ
ውስተ* : እደሁ : ወኅለት : ዘዐቅም : ይእነዝ : ውስተ : እደሁ : ወውላቱ : ኅለት : ይ
ም : ውስተ : አንቀጽ : ወቆሙ : ስድስ : በእመት : ወግድሙኒ : ከማሁ : ዕሩይ
ጂመዓርጊሁ : ጠንቀቀ : በኅልት : ወትሑ : ወካልእ : ጠንቀቀ : ቲሑ : ወ፫ቲሑ : ፀ
ሚ : ቲሑ : ወኤላው : ወአኅሊ : ተፍጻሚተ : ኅዋኤው = ወኮሎ : ርእየ : በአም
ይትከሀሎ =

ወብእሴ : ዘርእየ : ወልድ : ውላቱ : ወኅለትሂ : ዘርእየ : ቃለ : ወንጌል : ወቆ
ጂበእመት : ዘይቤሂ : ጂቃለ : ቦቶን : ይከውን : ቅስት ፡ ወጂመዐርጊሁ : ዘይቤሂ
መዓርገ : ቤተ : ክርስቲያን = ወይቀውም : [ውስተ : አንቀጽ :] ዘይቤሂ : አንቀጽሰ

1. Sic ms.

* fol. 27
v° a.

joie, de l'autre le jugement et le châtimeⁿt. » Il a cinq noms : le séol
ténèbres, le châtimeⁿt, celui qui est une fumée mauvaise*, qui est la
henne; reste, *cinquième*, le jugement; la géhenne ne le comprend (dévore)
Le jugement est le châtimeⁿt des musulmans et des juifs; les démons
engloutis dans la géhenne.

* fol. 27
v° b.

Reprenons notre récit. Lorsqu'il dit 70 pour l'épémédés, il indique
70 disciples; les quatre côtés sont les quatre évangélistes qui sont égaux
leurs paroles(?); lorsqu'il dit que l'apolişu a 70 coudées, il parle de ce mo
C'est pour cela qu'Ézéchiél a dit : « Ce jour-là, après la captivité, je vis
vision; il me conduisit sur une montagne élevée; il s'y trouvait une
bâtie. J'y entrai et je rencontrai un homme; son visage était d'airain che
au feu; il avait dans une main une corde à mesurer* et dans l'autre une ca
de mètreur. Cette canne se tenait droite dans l'entrée dont la hauteur
de six coudées et la largeur égale. Il mesura exactement les six marches
la canne, puis le téhé, ensuite il mesura un second téhé, puis trois téhé
rapport au premier, puis l'elâw et le 'aeli, couronnement des portes(?). Il
pecta tout autant qu'il pouvait le faire.

L'homme qu'il vit est le Fils; la canne qu'il aperçut est la parole
l'Évangile, lorsqu'il dit que sa hauteur était de 6 coudées, il indique l
paroles, par lesquelles on présente sa défense; les sept marches sont les

ፍቀት፡ ወ-እቱ፡ ቶሙ፡ *ወገድሙ፡ ዕሩይ፡ ዘይቤሂ፡ ድሉ-ን፡ ቃል፡ ዘነበበ፡ እገዛእብሐ
ር፤ ልክዎልክለቦ፡ ሕጻተ፡ ወኢያንተኒ፤ ወጠንቀቀ፤ ወቴሌ፡ ዘይቤሂ፡ በወንጌል፡ ተ
ረጸመ፡ ድሉ =

ወቴሌ፡ ዘይቤሂ፡ ሀዮ፡ ተሥዕሉ፡ ጎሩያን = ወድሉ፡ ዘኢተሥዕለ፡ ይወድይዎ፡ ውስተ፡
እሳት፡ እንተ፡ ገሃዎ = ወድሉ፡ ዘኢተዐትበ፡ ፍጽሙ፡ አልቦቱ፡ ተስፋ፡ ለድኒን፡
ወድሉ፡ ዘዕቱብ፡ ፍጽሙ፡ ወልድ፡ መሐለ፡ ሉቱ፡ ከመ፡ ኢይትጎተዎ¹ = እስመ፡ ይቤ፡
አብ፡ ለወልድ፡ ድሉ-ሙ፡ እለ፡ ተጎተሙ፡ በደመ፡ ገበከ(?)፡ ኢይትሐጉሉ፡ ወኢይ
ትሐሙ፡ ውስተ፡ ሲኣል = ወዋትሂ፡ ዘውእቱ፡ ሰይጣን፡ በከመ፡ ይቤ፡ ሳውሉስ፡ ጸብ
አ፡ ለውእቱ፡ መልክከ፡ ዋት፡ ዘውእቱ፡ ሰይጣን = ውስተ፡ ከር*ስቲያን፡ ሀሉ፡ ዐቢ
ይ፡ ፍስጢር፡ ጎድግሰ፡ ድሉ-ሙ፡ ገብር፡ እለኒ፡ ሙጽወቱ፡ ንስቲተ፡ በእንተ፡ ግርያዎ፡
ኢይትሐጉሉ ።

ወበእንተኒ፡ ሥርዐቶሙ፡ ለእስራኤል፡ ስግዕ፡ እንግርክ = ወሰበ፡ ይብል፡ አርን፡
ንሴብሐ፡ ይትግጠዎ፡ ቃሉ፡ አዕዋረ፡ ይሁዳ፡ ወይኒቅዎ፡ በመንክር፡ ጸታ፡ ወጣዕመ፡
ቃሉን፡ ይመይዮ፡ ልበ፡ ወዮርግ፡ ሕዝብ፡ ለአጽዎኦቶን፡ ወአዕዋረ፡ ይሁዳ፡ እለ፡
ይትዐዮና፡ ፍስሌሁ፡ ፍአካላ፡ ፲፫አርጋብ፡ ወአዕዋረ፡ በቢል፡ ዘውእቱ፡ አጎርጋናት፡
፫፻ ወአዕዋረ፡ መንጫጫ²፡ ፪፻ =

1. Lire ይት — 2. Sic.

tème; lorsqu'il dit que sa hauteur* et sa largeur étaient égales, ce sont toutes les paroles que Dieu a prononcées et dont l'une n'est pas moindre que l'autre en quoi que ce soit; il mesura soigneusement le *téhé*, dit-il, cela signifie que tout a été achevé par l'Évangile.

Le *téhé* dont il parle est l'endroit où sont représentés les élus; et tous ceux qui ne sont pas représentés, on les jette dans le feu de la géhenne; pour celui qui n'a pas été marqué d'un signe au front, il n'y a pas de salut; quant à celui qui est marqué d'un signe au front, le Christ lui a promis qu'il sera scellé. Car le Père a dit au Fils : « Tous ceux qui seront scellés du sang de tes côtes(?) ne périront pas et ne souffriront pas dans le séol. » La mort elle-même, qui est Satan, ainsi que le dit Paul : « Il a combattu cet ange de la mort, qui est Satan » parmi les chrétiens, *est un grand mystère, plus que toute chose, ceux qui auront fait une petite aumône pour l'amour de Marie ne périront pas.

Au sujet des ordonnances d'Israël, écoute ce que je vais te raconter. Lorsque Aaron dit : *Nous le louons*, les oiseaux de Juda (Yehudà) lui répondent en criant dans un ordre admirable. La douceur de leur voix retourne le cœur, et le peuple monte pour les entendre. Les oiseaux de Juda qui sont dans son camp sont au nombre de 1.000 colombes, 300 oiseaux de babil, qui sont les *agorgânât*, et 200 tourterelles.

ወሶበ : ደብል : አጽጥኦ : ሰግይ : ወእንገርከ : ይትግጠዋ : አዕዋፍ : እለ : ርቤል :
ወፍላፍን : ፲፯ ወ፲፯ አዕዋፈ : ባቢል : ወአዕዋፈ : ፍሴፍ : ከግሁ : ፍላፍ*ን =

ከግሁ : ካዕበ : ሶበ : ደብል : እስመ : እሳት : ትንድድ : እመገት፣ እለ : ፍሴፍ : አዕዋ
ፍ : ይትግጠዋ : ቃሉ =

ወሶበ : ደብል : አርን : ለይባርከ¹ : እግዚአብሔር : ይትግጠዋ : ቃሉ : አዕዋፍ : እ
ለ : ዳን : ወንፍታሌዎ : ወአሲር ። ወንከር : ግብር : ተገብረ : በውስተ : ደብተራ :
እስራኤል ። ወባዕዳንሂ : ወዋዕል : አከ : ከሉን : ዘይነቅዋ : ዘእንበለ : ፲እግዳታ : ዳ
ታሆን : ወበበዓላትሂ : ይነቅዋ : ከሉን = ወሲሲቶንሂ : እግዳንገድ : በበ፲መስረርት =
ወመጠነ : ሐዋርሂ : በበ : መስረርተ : አግዳዚ : ወበሐበሲ² : ጀእንተ : ለዎ : መጠና ።
ወኢፍኒ : ካዕበ : ወግዕር : መንፈቃ : ለነግሀ : ወመንፈቃ : ለሰርከ =

ወዕመወ : ከዋን : ትከላ : ውስተ : ደብተራ : ወፍሐውር : ካህን : ወ*ደቤሉ : ንሰዎ :
ናሰትፍከ : ግ፣ ወይልከቅ : ውእቱ : በተስፋ : ወሶበ : ኢይብልዎ : ከመዝ : ኢይሂኒ ።
ወሶበ : ፍሐርዱ : በግዐ : በእንተ : ኅጢአት : ያበሰልዎ : በውእቱ : ዕዕ : ወለባዕድሰ :
መሥዋዕት : በባዕድ : ዕመው ።

ዘንተ : ነገረ : ነገረኒ : መልክ : እግዚአብሔር : ወይቤሉ³ : ወከመ : ኢይትረሰወከ :
ቃለ : እግዚአብሔር : ወከመ : ትለቡ : ወከመ : ይትከሠት : ልብከ : በቃለ : እግዚአብሔ

1. Le **A** est ajouté sur la ligne. — 2. Sic. — 3. Lire — **ለኒ** :

Lorsqu'il dit : *Prête l'oreille, ô ciel, car je vais parler*, ce sont les oiseaux de Ruben (Robél), qui lui répondent; leur nombre est de 1.000 et 300 oiseaux de Babil et les oiseaux de Joseph (Yosél) sont aussi nombreux.

Puis* lorsqu'il dit : « *Car le feu de ma colère est enflammé* », les oiseaux de Joseph lui répondent.

Lorsque Aaron dit : « *Que Dieu te bénisse!* », les oiseaux de Dan, de Neplitali et d'Asér lui répondent. Une œuvre admirable a été faite dans le tabernacle d'Israël. D'autres jours, ce ne sont pas tous les oiseaux qui crient à la fois, mais seulement dix tour à tour; les jours de fête, ils poussent des cris tous ensemble. Leur nourriture est fournie par une tribu, ils reçoivent chacun dix mesures. La mesure est le *Hamor*, selon la mesure des Éthiopiens, et chez les Abyssins sa mesure est 2 *entalam*. Et encore un épha (*rempli*) une seule fois, la moitié à l'aurore et la moitié au crépuscule.

L'arbre Komon est planté dans le tabernacle; chaque matin le prêtre vient* et lui dit : « Nous t'arrosons avec de l'eau », et il pousse dans l'espérance; lorsque si on ne lui parlait pas ainsi, il ne serait pas aussi beau. — Lorsqu'on immole un agneau pour les péchés, on le fait cuire avec cet arbre; pour d'autres sacrifices, on se sert d'autres arbres.

Voilà ce que m'a raconté l'ange de Dieu, et il ajouta : Pour que tu n'oublies pas la parole de Dieu, pour que tu comprennes, pour que ton cœur s'ouvre à la

C : ሙከሮ : ትለቡ : ድግፍ : ዘንተ : አስግተ : ወበላ : አዳፍ : ዘሩዳኤል : በዘንደታኤል : ናትናው : ደፍላ : አውላላኤል : ከቢካ : ጠግ : ኤላዳኤል : ወዘንተ : አንቢቦ : ያንብ : ዳዊተ : ዘያመጽእ : ውሑደ : ግዮ : ወይስተይ : ወይጸልጥ : ዘእንበለ : እስትንፋስ ፤ ወገዘንግርኩክ : ወአለበውዮክ =

ወስግዕ : እንግርክ : ዕጹብ : ፍስጢር : በእንተ : ደብተራ : ወመሥዋዕታ : ይትገበር : በሳብዕ : ወጸድ : ወበከሙ : ነገርኩክ : ከግሁ : በሰግሰይ (በሰግይ?) : ሀሉ : መሥዋዕት : ዘእሳት = ወለፍሥዋዕኒ : ወለወጸድኒ : ከመዝ : ነገርን : ወከመዝ : ሥርዐቶን =

ወለደብተራሂ : ሳብዕ : ወዝውእቱ : ከራ = ወበቲ : ሸአዕግድ : ወ፲ወ፳አሕባል : ወበቲ : እቶን : ፍሥዋዕ : ግሩፍ : ወኑጉ [፲፯] : መልዕልቲሁ : ርቡብ : ዐራተ : ዘብርት : ወኑጉ : ከግሁ : ወስቀረታቲሁ : ፲ወ፳ወመትሕቲሁ : ርቡብ : ጸሕል : ዘብርት : ወኑጉ : ፲፯ : ወሀዩ : ሀለዋ : ፫ውትጹታት : ወ፩ዘወርቅ : ወካልኡ : ዘብሩር : ወሃልስ : ዘብርት : ወበዝ : ደብተራ : ስፍዕ : ይትረጸፍ : ፍሥዋዕቲሆመ =

ወፍካሪሁኒ : ነገሩኒ : ሙሴ : ወአርን : ወይቤሉኒ : ስግዕ = ወጸድ : ሶበ : ይብለክ : ቅድስት : ቤተ : ክርስቲያን : ይእቲ ፤ በከሙ : ዮሐንስ : አቡ : ቀለፍሲስ : ርኢኩ : አብያተ : ክርስቲያናት : ወ፶አዕግድ : ሶበ : ይብለክ : ሸሕዝብ : ተፂወዉ : በመዋዕሊሁ : ለስልፍናሶር =

፲ወ፳አሕባል : ሶበ : ይብል : ቀዳሚት : ሐብል : ከመ : ኢታፍልክ : በዕዳ : ወካልኦ

parole de Dieu, pour que tu saisisse, répète ces noms et dis : Adâm, Zarudâ'él, Bazanadaqâ'él, Nâtnâw, Dafla, 'Awlâlâ'él, Kabika, Tata, 'Ela-dâ'él. Après avoir prononcé cela, qu'il lise le psautier; celui qui lui apportera un peu d'eau, qu'il boive et l'absorbe sans respirer. Voilà ce que * je t'ai raconté et expliqué.

Laisse-moi maintenant t'exposer un mystère surprenant concernant le tabernacle. Le sacrifice était offert dans la septième enceinte, et, ainsi que je te l'ai dit, là où est le *samâsaye*(?), se trouve le sacrifice du feu. Quant à l'autel et à l'enceinte, telle est leur description et leur ordonnance.

Le septième tabernacle, qui est Karâ, a neuf colonnes et dix-huit poutres; il contient un four d'autel terrifiant et sa longueur [1.000]; au-dessus de lui un lit d'airain étendu, de la même longueur, percé de dix-huit trous. Au-dessous un plat d'airain est étendu, sa longueur de 1.000 [coudées]. Là sont trois marmites, l'une d'or, l'autre d'argent, la troisième d'airain; c'est dans ce tabernacle de témoignage que s'accomplissent leurs sacrifices.

Et l'explication m'en fut donnée par Moïse et Aaron. Ils me dirent : Écoute bien. Lorsqu'on te parle de l'enceinte, c'est la sainte Église*, ainsi que [le dit] Jean abu-qalamsis (Apocalypse) : « J'ai vu des églises. » Les neuf colonnes dont il est question sont les neuf peuples qui ont été emmenés en captivité au temps de Selmânâsor.

Les dix-huit poutres signifient : la première, *tu n'en adoreras pas un autre*, la

ታ : ፍቅር = ግልሰታ : ትሕትና = ጠራብፊታ : ፍሥሐ = ጭቆና : የጭሃት =
 ድስታ : ትፅግሥት = ጠላብፊት : ሰላም = ጠላምንት : ሃይማኖት = ጭታስፊት : ምጽኦ
 ጭምርት : አስተሐሮጥ : ለጭቲን(?) : ነገር = ጠገጫጭ = ጠገጫኢትስርት = ጠ
 ኢትፊቢት = ጠገጫኢዝም : ጠገጫኢጭሐላ : በሐሰት = ጠገጫዘትጸላእ : ለርእ
 ኢትገበር : ዲበ : ቢጽከ = ጠገጫከጭ : ታከብር : አባከ : ጠላጭ = ጠገጫከጭ
 ትፍቱ : ነሱ : ዘርኢከ = እሉንተ : አሕባላ : ዘዐቀበ : ደግርስ : ጭንግሥተ : ሰግ
 ጭባቲ : እቶነ : ምሥዋፅ : ገሩም : ሰበ : ደብላ : እቶንሰ : አዳም : ጭእቱ : ጠእሰ
 ዘጭአቱ : እገዢአብሔር : ፍር : ዘኅደረ : ኅበ : ጠለቱ = ጠገጫኑተ : ሰበ : ደብላ :
 ጭልድ : ጭልፅልቴሀ : ርቡብ : ዐራት : ዘብርት : ሰበ : ደብላ : ዐራትሰ : ጭስቀል
 እቱ : ዐራተ : ሕግጭ : ለጭድኅኒ = በከጭ : ደረድአኒ : በጭስተ : ዐራተ : ሕ
 የ = ጭከፅበ : ደቤ : ጠረሰየ : ቀስተ : ብርት : ለጭዝራፅትየ =
 ጠገጫከተራታቴሀ : ሰበ : ደብላ : ጠገጫኑተ : ሰግደ : በከጭ : ደቤሉ : ነቢ
 ጫንቀጸ : ሰግደ : ደብረ : ጽዮን : ትፈሪ : ጠገጫደብረ : ሲና : ትፈሪ : ጠገጫደብረ
 ቦር : ትፈሪ : ጫፍ : ጠገጫጭትሕቴሀ : ጸሕል : ሀየንተ : ኪኅዳን : አጭ : ከርሃጭ :
 ሃይምናን =
 ጠገጫቅጶታት : ዘደቤ : አሐቲ : ዘጭርት : ዘሐዋርያት = ጭከልእ : ዘብሩር : ነቢ
 ግልሰኒ : ዘብርት : ክርስቲያን = ጠበእንተዝ : ደትፈጸም : ደብተራ : ስምፅ : ነሱ

* fol. 29
v° a.

* fol. 29
v° b.

seconde, l'amour, la troisième, l'humilité, la quatrième, la joie, la cinquième la douceur, la sixième, la patience, la septième, la paix, la huitième, la neuvième, la charité, la dixième, le soin d'éviter les paroles (?), la onzième le jeûne, la douzième, tu ne voleras pas, la treizième, l'absence d'orgueil quatorzième, la chasteté, la quinzième, l'abstention du faux serment, la seizième ce que tu détestes pour toi-même, tu ne le feras pas à ton prochain, la dix-huitième, tu honoreras ton père et ta mère et la dix-huitième, tu ne désireras tout ce que tu verras. Celui qui observera ces prescriptions hériter le royaume des cieux.

* fol. 29
v° a.

Il y a un four d'autel terrifiant, dit-il, le four est Adam, et le feu est Dieu Nar qui demeurait près de sa fille. — Lorsqu'il dit que la hauteur de 1.000 coudées, ce sont les 1.000 générations. — Et au-dessus est étendu un lit d'airain, le lit est la croix, le lit de souffrance de Notre Sauveur, ainsi [le dit] : « Il m'a secouru sur mon lit de souffrance. » Il dit encore : « mis un arc d'airain à mon bras. »

Les douze trous dont il parle sont les douze portes du ciel, comme dit les prophètes. Les quatre portes du ciel, savoir Dabra-Seyon qui fructifie 100.000^{mo}, Dabra-Sina au 100.000^{mo} et Dabra-Tabor au 400.000^{mo}. — Le trou qui est au-dessous est à la place du pacte ou du ventre des croyants.

* fol. 29
v° b.

Des trois marmites dont il parle, l'une qui est en or représente les apôtres, la seconde en argent, les prophètes, et la troisième en airain, les chrétiens.

ሥዋዕቲሆሙ ፡ ሶበ ፡ ደብለከ ፡ በመገርገ ፡ ከሆናት ፡ ደፈጽፍ¹ ፡ ሢመታ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወእከ ፡ ዡሉሙ ፡ ዘይገብሩ ፡ መሥዋዕተ ፡ ወሐዋርያሃኒ ፡ ለዛቲ ፡ ዐጸድ ፡ ታዲያስ ፡ ወእቱ ፡ እጉሁ ፡ ለያዕቆብ ፡ ወመልአከኒ ፡ ሰላትያል ፡ ዐቃቤ ፡ ምሥዋዕ ፡

ወሳምን ፡ ዐጸድ ፡ እንተ ፡ ቼአዕግዲሃ ፡ ወቼአሕባሊሃ ፡ ወቼሶበ ፡ ደብል ፡ ጸሢመተ² ፡ ከሆነት ፡ ወሳምን ፡ ሕዝበ ፡ ክርስቲያን ፡ ወቼአሕባሊሃ ፡ ሶበ ፡ ደብለከ ፡ ጸመጸሕፍተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወሳምንቶንሂ ፡ ለሊሃ ፡

*ከመዝ ፡ ወእቱ ፡ ሥርዐቶሙ ፡ ለሌዋውያን ፡ ለስመ ፡ ደነሥእ ፡ ከሆን ፡ መጉሥሰ ፡ ስያዕል ፡ ሥጋ ፡ ወይወገር ፡ ወስተ ፡ ዐራት ፡ ዘብርት ፡ ወያንጸፈጽፍ ፡ ሥብሕ ፡ እንተ ፡ ስተረት ፡ ወይወገር ፡ ታሕተ ፡ ወይመልእ ፡ ቸመቅጺታተ ፡ ወያመጽእ ፡ ቸጸአርጋበ ፡ በበ ፡ ሰንበት ፡ ለለሰሙን ፡ ወያጺንዋ ፡ ግዐዛሁ¹ ፡ ለምሥዋዕ ፡ ፡ ቀዳሚት ፡ ርገብ ፡ ቀደሕ ፡ ፡ ወካልእት ፡ ኩዛዝስ ፡ ወዛልስ ፡ ጸዐዳ ፡ ፡ ወይትመዐዕ ፡ ከሆን ፡ ላዕለ ፡ ደእቲ ፡ ርገብ ፡ ጸዐዳ ፡ ወይዘብግ ፡ ወይቀትላ ፡ ወይብላ ፡ አግሰነት ፡ መሥዋዕ፣ ወዡሉ ፡ ፈትለ ፡ ደብተራዩ ፡ ነሰተት ፡

ወፍካራሁኒ ፡ ሙሴ ፡ ወአርን ፡ ወይቤሉኒ ፡ ሌዋውያንስ ፡ ከሆናት ፡ ወከሆንኒ ፡ ወልደ ፡ *እግዚአብሔር ፡ ወመጉሥስኒ ፡ ቃለ ፡ ወንጌል ፡ ዘየጋሥስ ፡ ሰብእ ፡ ለአሚን ፡ ወጽሕርትኒ ፡ ግለም ፡ ወእቱ ፡ ወሥጋኒ ፡ አሕዛብ ፡ ወእቱ ፡ እለ ፡ ደጺውዑ ፡ ጎቤሁ ፡ ወሥብሕ

1. Sic. — 2. Le ms. — ግደተ ፡

C'est pourquoi lorsqu'il te dit que tous leurs sacrifices s'accomplissaient dans ce tabernacle de témoignage, il indique que les fonctions de l'Église s'accomplissent par les prêtres de tous grades; mais ils n'offrent pas tous le sacrifice. — L'apôtre de cette enceinte est Thadée (Tadéwos), frère de Jacques (Ya'eqob) et l'ange est Salatyál, le gardien de l'autel.

La huitième enceinte a huit colonnes et huit chevrons. — Lorsqu'il dit huit [colonnes], il veut dire les sept ordres du sacerdoce, la huitième est le peuple chrétien; les huit chevrons sont les sept écrits de l'Église¹ et le huitième l'Église elle-même. *

Or tel est l'ordre des lévites : le grand prêtre tire avec une fourchette la viande du chaudron et la jette sur le lit d'airain. La graisse découle par les trous; il la fait tomber en dessous et en emplit trois marmites; puis il apporte trois colombes les jours de sabbat de chaque semaine et elles flairent le parfum de l'autel. La première est rouge, la seconde de plusieurs couleurs et la troisième blanche. Le prêtre s'emporte contre cette colombe blanche, la frappe et la tue en lui disant : « Elle a corrompu mon autel et a détruit tous les fils de mon tabernacle. »

L'explication de ce passage [m'a été donnée] par Moïse et Aaron; ils m'ont dit : Les lévites sont les prêtres, et le prêtre est le fils* de Dieu; la fourchette est la voix de l'Évangile qui cherche l'homme pour la foi; le chaudron est le

ኒ ፣ ዘፀረደ ፣ ታሕተ ፣ ሃይማኖት ፣ ዘተሰብከ ፣ በታሕተ ፣ ሰግይ = ፀርአርጋብ ፣ ሰበብል ፣ [ጸታ ፣ ዘገቢያት = ፀአዎኦዳዎ ፣ እስከ ፣ ሙሴ ፣ ፀአሙሴ ፣ እስከ ፣ እግዚአብሔር] እግዚአብሔር ፣ እስከ ፣ ኅልቀተ ፣ ኅለዎ =

* fol. 30 v° a.

ፀተዳሚት ፣ ርግብ ፣ ቀይሕ ፣ ሰበ ፣ ይብል ፣ ሙሥዋዕቶሙ ፣ ለእስራኤል = በከይቤ ፣ ጥሐንስ ፣ በራእዩ ፣ ፀፅአ ፣ ፈረስ ፣ ሐሙላግሊ ፣ ፀዘይዴዐና ፣ ጥት ፣ ስሙሴኦል ፣ ትተልዎ ፣ ፈረስኬ ፣ ሐሙላግሊ ፣ ዘኢበጽሐ ፣ ለዐጸድ ፣ ኦሪት ፣ ይእቲ ፣ ልእት ፣ ርግብ ፣ ኩግዝኩስ ፣ ነቢያት ፣ እሙንቱ ፣ ፀደቂቱ ፣ ነቢያት ፣ አለ ፣ ኢረከቡ ፣ ጥተ ፣ ሕይወት ፣ ፍጹሙ ፣ ፀበእንተገዛ ፣ ኢዳዕደወ ፣ ፍጹሙ = ፀሣልስት ፣ ርግብ ፣ ጸፀልደ ፣ እግዚአብሔር ፣ ዘንጹሕ ፣ እዎኅጠኦት = ፀእለ ፣ ተዎዕዕኒ ፣ ከሀናት ፣ ሰቃን ፣ ቤተ ፣ ሌዊ ፣ ፀይቤላ ፣ አግሰት ፣ ሙሥዋዕጥ ፣ ሰበ ፣ ይብል ፣ ይብሉ ፣ አይሁድ ፣ ስተ ፣ ሕገ ፣ ፀትዎሀርተን ፣ ፀዠሉ ፣ ፈትሉ ፣ ፈትለ ፣ ደብተራዩ ፣ ነሰተት ፣ ሰበ ፣ ል ፣ አግን ፣ ተነሥተ ፣ ኦሪቶሙ ፣ ፀትንቢቶሙ ፣ ፀከሀንቶሙ ፣ ፀጠንግሥቶሙ ፣ ሙ ፣ ይቤ ፣ ላእከ ፣ ፈለሰት ፣ ኦሪቶሙ ፣ ፀትንቢቶሙ ፣ ፀከሀንቶሙ =

* fol. 30 v° b.

ፀተንሂኦ ፣ እዎፀታን ፣ ቃለ ፣ ሕይወት ፣ ዘለግለዎ ፣ ሐደሰ ፣ ለነ ፣ ሥርዐተ ፣ ሕነኒ ፣ አግንደን ፣ ርኢነ ፣ ጠንከረ = ፀከሀናትሂ ፣ በዕለተ ፣ ሂሙቶሙ ፣ ይራእዩ ፣ ግሪ ፣ ኅቡኦ ፣ በእለ ፣ ይራእዩ ፣ በአዎሳለ ፣ ነደ ፣ እሳት ፣ ወበ ፣ በአዎሳለ ፣ ሕገን ፣ ወበ

monde; la chair représente les peuples qui crient à lui; la graisse qui est au-dessous est la foi qui est prêchée sous le ciel; les trois colombes dont parle sont les trois séries de prophètes depuis Adam jusqu'à Moïse, de Moïse jusqu'au Seigneur et depuis Notre-Seigneur jusqu'à la fin du monde.

Lorsqu'il dit que la première colombe est rouge, ce sont les sacrifices d'Israël. Ainsi que le dit Jean dans sa vision : « Il sortit un cheval livide celui qui le montait s'appelait la mort et le séol le suivait. » Donc le cheval livide qui ne parvint pas à l'enceinte est la loi mosaïque*. La seconde colombe, qui est bariolée, représente les prophètes et les enfants des prophètes qui n'ont pas reçu complètement le baptême de vie; c'est pour cela qu'elle n'est pas complètement blanche. La troisième colombe, qui est blanche, c'est le Fils de Dieu qui est pur de tout péché. Les prêtres qui s'emportent contre elle sont les gens qui crucifient, la maison de Lévi. — Lorsqu'il dit qu'elle lui disent (à la colombe) : « Elle a corrompu mon autel », ce sont les prêtres qui disent : « Il a détruit notre loi et notre doctrine. » — Et lorsqu'ils disent : Elle a détruit tous les fils de mon tabernacle, c'est qu'en vérité leur loi a été détruite, ainsi que leurs prophéties, leur sacerdoce et leur royaume ainsi que le dit le ministre : « Leur loi est passée, ainsi que leurs prophètes et leur sacerdoce. »

* fol. 30 v° a.

Étant ressuscité d'entre les morts, le verbe de vie éternelle a renouvelé la loi pour nous. Nous qui sommes croyants, nous avons vu un prodige; les prêtres, le jour de leur ordination, voient le mystère caché; il en est

* fol. 30 v° b.

አዎሳለ ፡ ጎብሰት ፡ ዘስንጻሌ ፡ ወመብዝተው ፡ ወይራአይዎ' ፡ በአዎሳለ ፡ ጎብሰት ፡ ወ
ዝኒ ፡ መንከር ፡ መስጢር ፡ ወበእንተሂ ፡ አርጋብ ፡ ጸጸታ ፡ ዘነቢያት ፡ ወየዐርጋ ፡ እዎሲአ
ላ ፡ ወያዐርፋ ፡ ወስተ ፡ ደብተራ ፡ ወዝኒ ፡ በሰንበታት ፡ ወከግሁ ፡ እዎክርስቲያንሂ ፡ እ
ለ ፡ ኩ ፡ ኃጥአን ፡ እለ ፡ በሙ ፡ ንስቲተ ፡ አስካለ ፡ ኢይትገደፋ ፡ ንስቲተ ፡ አስካለ ፡ እ
ለ ፡ ነሥኡ ፡ ሃይ*ግናተ ፡ እለ ፡ ነሥኡ ፡ ብሂላ ፡ ግነተሙ ፡ ጥዎተት ፡ ኢይትሐ
ጉሉ ።

ወበእንተሂ ፡ ሳዎንት ፡ ዐጸድ ፡ ደብለክ ፡ ሄናክ ፡ ሰንበት ፡ እንተ ፡ ጽድቅ ፡ ይእቲኬ ፡
ሰንበታት ፡ ትሰብአቱ ፡ ለወልድ ፡ ወባቲ ፡ ይወርድ ፡ ብእሴ' ፡ ዘይቤ ፡ ወልድ ፡ ወዝኒ ፡
ወባቲ ፡ ይተክላ ፡ ደብር ፡ ርቱፅ ፡ ዘይቤሂ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ እንተ ፡ ባቲ ፡ ሃይግናት ፡
ርትፅት ፡ ወሐዋርያሂ ፡ ለዛቲ ፡ ናትናኤል' ፡ ወልድ ፡ ቀለዮላ ፡ ወመልአካኒ ፡ ሰራራ
ላ ፡ እስሙ ፡ በሳዎንት ፡ ፅለት ፡ በወስተ ፡ ሳዎንት ፡ ዐጸድ ፡ መሐርሙ ፡ ለሰራራላ ፡
ወዝወ-እቱ ፡ ነገራ ፡ ለታስፅት ፡ ወባቲ ፡ ጅአፅግድ ፡ ወጸካሕባል ።

ወዝዮ ፡ ይቀውጥ ፡ ጥአብ ፡ ካህን ፡ ወሀዮ ፡ ትኩላ ፡ ፅፅ ፡ *ከጥን' ፡ ወየአክላ ፡ ናራሁ ፡
መጠነ ፡ ዐተር ፡ ወኢይብተፅ ፡ ዘእንበለ ፡ ለጸብሕ ፡ ወሀዮ ፡ ሀሎ ፡ ርጥን ፡ ወእዎኒሁ ፡
ይወፅእ ፡ ግይ ፡ ዘይመስላ ፡ ደሙ ፡ ወሰባ ፡ ሰትዮ ፡ እዎኒሁ ፡ እለ ፡ አገዘሙ ፡ ጋኔን ፡ ይ

1. Sic. — 2. Le ms. ናቲ ፡ ናትናኤል

le voient sous forme de flamme de feu, d'autres sous l'apparence d'un enfant, d'autres sous l'aspect d'un pain de pure farine. La plupart le voient sous l'aspect du pain et ceci est un mystère admirable. Et au sujet des colombes, ce sont deux séries de prophètes; elles montent du séol et se posent sur le tabernacle. Cela a lieu les jours de sabbat. — De même parmi les chrétiens, ceux qui sont pécheurs, mais qui ont un peu de raisin, ne seront pas repoussés. Ceux qui ont un peu de raisin sont ceux qui ont reçu la * foi, c'est-à-dire ceux qui ont reçu le sceau du baptême; ils ne périront pas.

Et au sujet de la huitième enceinte, Hénoch te dit le sabbat qui est la justice. Ce sont les sabbats de l'Incarnation du Fils; lorsqu'il dit : Dans cette enceinte descend un homme, c'est le Fils, et lorsqu'il dit qu'il y place une montagne droite, c'est l'Église, dans laquelle est la foi droite (orthodoxe). — Et l'apôtre de cette enceinte est Nātnā'el, fils de Qalayopā (Clopas), et l'ange est un séraphin (Surāfēl), parce que le huitième jour, dans la huitième enceinte, il eut pitié des séraphins.

Voici la description de la neuvième enceinte : elle contient 5 colonnes et 6 chevrons.

Là se tient Mo'ab, le grand prêtre; là est planté l'arbre * Kamon; son fruit est de la grosseur d'une fève et il ne peut servir que comme condiment. Là se voit aussi l'arbre à grenades, d'où sort un suc qui ressemble à du sang. Lorsque ceux qui étaient possédés du démon buvaient de ce suc, ils étaient guéris

ትረዕሱ : አምደዌ : ኅጢአተሙ = ወጎልተ : ወእቱ : ግድ : ወኢተረክበ : አም
ሙሴ =

ወፍክረሁኒ : ሙሴ : ወአርን : ወይቤሉኒ : ታስፅት : ዐጸድ : ሶበ : ደብለክ : ቅድ
ፊተ : ክርስቲያን : ደእቲ : ወበቲ : ጸታ : ጁሙግርገ : ከህናት : ወፅድ : ወአንስት :
ተአሙኑ : ወጅአፅግድ : ሶበ : ደብለ : ጲጥር[ስ] : ወጥሐንስ : ወያፅቶብ : ወያፅቶ
ጉሁ : ለእግዚእነ = ወጸአሕባል : ጸታለ : ወንጌል : እለ : በን : ደትወቶሱ : ፍጥ[ወ]
* ወጥአብኒ : ሶበ : ደብለክ : እግዚእ : አበ : ነሱ ፤ በከሙ : ደቤ : ጻዊት ፤ ወጥ
* ከህን : ተስፋዮ = ወካፅበ : ጥአባዊያን : ደተረጉሙ : በአጋንንት : ወአክ : ዘፍስተሙ
ሙ : በእግዚእ : ጻእሙ : ደሰደዱ : ሶበ : ተሰዮሙ¹ : ስጥ : ለእግዚ[እ]ነ = ወጥአብ
ሳት : ብሂል = ወሕብረ : ቀደሕ : አምሳለ : ፍጥረቶሙ ለሙላክት ። ወክሙስ : ጥአ
ን : አጋንንት : ስጥን : ለኦሪት : እንዘ : ትብል : ደጠፍኩ : ሙላክት : እለ : ስጥ
ጥአብ ። ወኢሳይያስኒ : ደቤ : በሌሊት : ያጠፍአዎ ለጥአብ ። ወዘኒ : ብሂል : ጸ
ደሰተለዎ ለእግዚእነ : ተትረ : ሙጎልተ : ሌሊተ : ነን : ወአጫሃ : ጠፍአት : ሲ
* ወተፀብጠ : ጲያብሉ*ስ : ከሙ : ያፍ : ወበሌሊት : ያንጎልዎ ለጥቅሙ : ጥአብ =
* አግን : ንጎለት : ደብተራኒ : ወጥቅግኒ : ኦሪት : ወበከሙ : ተብህለ : አእትት :
ጥ ። ወካፅበ : ደቤ : ኢሳይያስ : ጥአብ : ተክዘ : ለርእስከሙ : ወአግን : ተክዘ

* fol. 31
v° a.

* fol. 31
v° b.

1. Sic (ተሰዮሙ?)

de la maladie de leur péché. Ce suc a été perdu et n'a pas été retré depuis Moïse.

Et l'explication suivante [me fut donnée] par Moïse et Aaron; ils me dir Lorsqu'on te dit la neuvième enceinte, c'est la sainte Église qui comp sept grades du clergé, et des hommes et des femmes qui ont la foi. — L qu'il mentionne 5 colonnes, ce sont Pierre, Jean, Jacques (Ya'eqob) et Jacq frère de Notre-Seigneur. Les six chevrons sont les six paroles de l'Évair par lesquelles on conteste(?)*....

* fol. 31
v° a.

Lorsqu'il te parle de Moab, c'est le seigneur, Père de toutes choses, que le dit David : « Moab, le prêtre, est mon espérance. » Et encore moabites (Mo'abawiyân) s'interprètent par les démons. Ce n'est pas que voulions les assimiler au Seigneur, au contraire ils sont chassés lorsq prononce le nom de Notre-Seigneur. Moab signifie aussi feu; et la cou rouge est l'emblème de la création des anges. Et comme preuve que Moabites sont des démons, écoute le Pentateuque qui dit : « Les anges do nom est Moab seront détruits. » Et Isaïe dit aussi : « Dans la nuit, on e: minera Moab. » Cela signifie : Lorsque Notre-Seigneur sera crucifié, le sera nuit et alors disparaîtra le séol, le diable *sera pris comme un oisca dans la nuit, ils renverseront le mur de Moab.

* fol. 31
v° b.

En vérité le tabernacle a été renversé, ainsi que sa muraille qui e: loi, ainsi qu'il a été dit : « Recule sa muraille », et de nouveau Isaïe s'éc

ጋንንት : ወሰቃልያን ። ወከሶበ : ይቤ : ኢሳይ[ያ]ስ : ተሀጉላት : ለደባን ። ወዝኒ : ብሂ
 ል : ተሀጉላት : ምክራብ : ብዙኅ : ርደ : እንተ : ወለደት : ኦሪት : ወነቢያት ። ወሀደ : ት
 ነሉ : ፊባ : ከሞን : ሶበ : ይብል : ፊባ : ትንቢት : ብሂል ። ወኢይበቀሳ : እንበለ : ጸብ
 ኅ : ሶበ : ይብል : ኦሪት : ወነቢያት : አልቦ : ዘበቀሳም : ለአዳም : ወኢክህልዎ : አድኅኖ
 ቶ : ወጸብኅ : ሂ : ተሰምዮ : እስመ : ኢኮኑ : ፍጹማን : መብልዐ : ወከርስቶስሰ : ባሕቱ :
 ኅብስተ : ሕይወት : ፍጹመ : መብልዐ ። ወበእንተዝ : ይቤ : ኢሳይያስ : ወለከሚንሂ :
 ይበልዐም : በእክል ። ወአማን : ተበልዐ : ትንቢተ : ነቢያት : በእክል : ሕይወት : ክርስ
 ቶስ ።

ወሀደ : ትኩል : ፊባ : ርሞን : ሶበ : ይብል : ፊባ : አርያም : ብሂል : ወሶበ : ሰትዮ :
 እምኒሁ : እለ : አኅዘመ : አጋንንት : ሶበ : ይብል : ይትፈወሱ : ወሶበ : ሰትዮ : በአ
 ሚን : አሕዛብ : በአሚን¹ : ለደመ ። ለከቡር : ተፈወሱ : እምኅጢአቶመ ። ወጋኔንኒ :
 ዘአኅዘመ : ወዘ : ቀነዮመ : ሰይጣን : ውእቱ ።

ወኅልቀ : ውእቱ : ወኢተረከበ : እምአመ : ሞተ : መሌ : ሶበ : ይብል : ኅልቆመ :
 ማዮ : ሕይወት : ለሰቃልያን : ወፈልፈለ : ሎመ : ለአማንያን : ወበእንተዝ : ይቤ : ነቢይ :
 ይነፅፍ : ማዮ : ኔምሬም : ዝኒ : ማዮ : ምስጢር : ብሂል ። ወከሶበ : ይቤ : ነቢይ : የዐር
 ጉ : ፍኖተ : አሮሚን ። ወአማን : ዐርጉ : ጸድቃን : ፍኖተ : አርያም ። ወከሶበ : ይቤ :

1. Supprimer ce mot.

« Moab, attriste-toi sur toi-même. » En vérité les démons ont été affligés, ainsi que ceux qui crucifient. Isaïe dit encore : Ladébân (*Dibon?* Is. xv, 2) a péri, cela signifie que la synagogue, pleine d'avantages qu'ont créés la loi et les prophètes, a été détruite. — Lorsqu'il dit que là était planté l'arbre Kamon, il indique l'arbre de la prophétie; et lorsqu'il dit qu'il ne sert que comme condiment, cela signifie la loi et les prophètes qui n'ont été d'aucune utilité à Adam et qui n'ont pu le sauver. Ils sont appelés du nom de condiments; parce que ce ne sont pas des nourritures complètes*, car le Christ seul est un pain de vie, un aliment parfait. C'est pourquoi Isaïe dit : « Ils mangent le cumin avec le froment. » En vérité, la prophétie des prophètes a été dévorée par le froment de vie, qui est le Christ.

Lorsqu'il dit que là est planté l'arbre *remon*, il veut dire l'arbre de l'*Aryâm* (les cieux), et lorsqu'il raconte que si ceux qui sont possédés de démons boivent du suc du fruit de cet arbre, guérissent de leur maladie, cela signifie que lorsque les peuples ont bu avec foi le sang du [Christ] glorieux, ils sont guéris de leurs péchés. Le démon qui les a saisis et possédés est Satan.

Lorsqu'il dit que cet arbre a péri et ne se trouve plus depuis la mort de Moïse, il indique que l'eau de vie s'est tarie pour ceux qui ont crucifié [le Christ; pour les Juifs] et qu'elle a jailli* pour les croyants. C'est pour cela que le prophète dit : « L'eau de Némrém a tari », ce qui signifie l'eau du mystère.

ኢሳይያስ ፡ ይክሙን ፡ ድልቅልቅ ፡ ወአግን ፡ ይቤ ፡ ወንጌል ፡ አድለቅለቅት ፡ ፍድር
 ወተንሥኡ ፡ ብዙኃን ፡ አብድንቲሆሙ ፡ ለእድቃን ፡ ወቦኡ ፡ ወብተ ፡ ሀገር ፡ ቅድስት
 ላዕል ፡ ፍኖት ፡ * ወሐዋርያሃጊ ፡ ለዛቲ ፡ ወእድ ፡ በርተሎሜያስ ፡ ተገሣጊ ፡ ገቡአት ፡ ወ
 ለአከጊ ፡ ጎብርያናስ ፡ ኪሩብ ፡ ወቢይ ።

* fol. 32
 v° a.

ወዝሙለቱ ፡ ዘገደደ ፡ ጀአፅግኢሁ ፡ ወብሩሀ ፡ ዘሉንታሁ ፡ ፈድፋድ ፡ ወእምኒሁ
 ይወፅእ ፡ ጢስ ፡ * ዘይሙስል ፡ ነድ ፡ ወዝ ፡ ዘይክሙን ፡ በበጎሙት ፡ በበጎል ፡ ሠዊት ፡
 ወጊአሕባል ፡ ወጊሙኃትወ ።

* fol. 32
 v° b.

ወፍካሬሁኒ ፡ ነገሩኒ ፡ ሙሴ ፡ ወአርን ፡ ወይቤሉኒ ፡ ወጀዐፍድ ፡ ሶበ ፡ ይብል ፡ ጀአፅ
 ቅዱስ ፡ ወብርሃኑ ፡ ወልድ ፡ በከሙ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፡ ፈኑ ፡ ብርሃነክ ፡ ወጽድቀክ ፡ * ወ
 በ ፡ ይቤ ፡ የግንክ ፡ ወሙዝራዕትክ ፡ ወብርሃን ፡ ገጽክ ፡ * ወካዕበ ፡ ይቤ ፡ ይምእእ ፡ ብ
 ን ፡ እምጽርሕክ ፡ * ወጢስኒ ፡ አምላለ ፡ ብርሃን ፡ ሙንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በከሙ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ
 ወሙልእ ፡ ጢስ ፡ ቤተ ፡ ስብሐቲሁ ፡ ወፍሐንስ ፡ ወሙልእ ፡ ሙቅደስ ፡ ስብሐተ ፡ ወገ
 ለ ፡ * ወሕዝቅሌልኒ ፡ ይቤ ፡ ወሙልእ ፡ ሙሥጥፅ ፡ ጢስ ፡ * ወኢጥርስኒ ፡ ይቤ ፡ ተፈነፀ
 ስብሐተ ፡ ፍስለ ፡ ጢስ ፡ * ወ*ኤርፍያስኒ ፡ ይቤ ፡ ተገልበ ፡ አዳፍ ፡ በተን ፡ ጢስ ፡ ። ፊ
 ዕበ ፡ ይቤ ፡ ነቢይ ፡ እምደቡብ ፡ ይወፅእ ፡ ጢስ ፡ ወምንተ ፡ ይብሉ ፡ ነገሥተ ፡ አሕዛዛ
 ዘእንበለ ፡ ዘይገምኑ ፡ ኪያሁ ።

les justes ont monté le chemin des cieux. Isafe dit encore : « Il y' aura
 tremblement de terre » ; et vraiment il est rapporté dans l'Évangile que
 terre s'est agitée et que plusieurs corps de justes sont ressuscités et se
 entrés dans la ville sainte au haut du chemin. — L'apôtre de cette enceir
 est Barthélemy (Bartoloméwos), le chercheur de secrets, et l'ange est I
 beryános, le grand chérubin.

* fol. 32
 v° a.

Voici la description de la dixième enceinte. Ses colonnes sont au nomb
 de quatre; elle est extrêmement éclairée de tous côtés; il en sort une fum
 * semblable à une flamme, et cela a lieu chaque année à la fête des épis; e
 a sept chevrons et sept flambeaux.

* fol. 32
 v° b.

Et l'explication m'en fut donnée par Moïse et Aaron; ils me dirent : L
 quatre colonnes dont il parle sont le Père saint, et sa lumière, le Fils, com
 dit le prophète : « Envoie ta lumière et ta justice. » Il dit encore : «
 droite, ton bras et la lumière de ta face. » Puis il dit de nouveau : « Que
 lumière vienne de ta demeure. » Et la fumée semblable à la lumière est l'Espr
 Saint. Ainsi que le dit le prophète : « La fumée a rempli la maison [destin
 à ses louanges. » Et Jean [dit] : « Le temple a été plein de [fumée de] loua
 ges et de puissance. » Ézéchiél dit : « L'autel fut rempli de fumée. » Pier
 dit aussi : « La gloire a été envoyée avec la fumée. » * Et Jérémie dit : « Ad
 fut enveloppé par une vapeur de fumée. » Le prophète dit encore : « Du nc
 sortira une fumée. Et que diront les rois des nations », sinon qu'ils l'c

ወበበዓለ : ሠዊት : ሶበ : ይብል : ከማሁ : በሐዳስኒ : ሕግ : በበዓለ : ሃወረደ : መንፈስ : ቅዱስ : ጊዜ : ፎሰዓት : ጊዜ : ዕርገተ : ቍርባን ።

ፎሰብል : ሶበ : ይብል : ፎሰማያት : በከመ : ይቤሉ : አጋዝያን : ዓለም : ነግሊነ : ማየ : ጽፋዩ : ወፈጠርን : ፎሰማያተ : ወባዕዳንሂ : ሰማያተ : በነደ : እሳት ።

ወማገተወ : ጌሶበ : ይብል : ጌደብተራ : እሳት : መንጠላዕቶሙ : ለሥላሴ : ወዛቲ : ዐጻድ : ወምቅዋምሙ : ለጻድቃን : ወለደቂቀ : ቃዓት : ወቃዓት : ወለደ : ሌዊ : ወእንበራም : ወለደ : ሙሴ : ወአርን : ወማርያም : ወሙሴ : ወለደ : ጌርሰም : ወኤልዩዛር ። ወአርን : ወለደ : ናዳብ : ወኦብድዩ : ወአልዓዛር : ወለደ : ፊናሐስ ። ወፊናሐስ : ወለደ : አብሴ : ወአብሴ : ወለደ : ባቃ : ወባቃ : ቃምርን : ወቃምርን : ወለደ : አኪ : ሜሌክ : ወእሉ : ከሀናተ : ደቂቀ : ሕግ : ወሥርዐት : ወእሉ : ወባዕዳንሂ : ጽሑፋን : ወስተ : መጽሐፍ : ዘእፀፃን : ወሐዋርያሂ : ለዛቲ : ዐጻድ : ፊልጶስ : ለባዊ : ወሬዛ : ብሂል : ወመልአክኒ : ሰዳኪያል : ናዛዜ : ሕዙናን ።

ወዝንቱ፤ ወጆዐጻድ : ወባቲ : ጌአዕማድ : ወግወጃአሕባል ።

ወፍካሬሁኒ : ነገሩኒ : ሙሴ : ወአርን : ወደቤሉኒ : ጌአዕማድ : ሶበ : ይብል : ጌእምኔሆሙ : ኦሪተ : ሙሴ : ወፎኒ : ጆዘኢያ* ሱ : ወጆዘመሳፍንት : ወጆዘሩት ።

ግወጃአሕባል : ሶበ : ይብል : ግጃመጻሕፍት : ነቢያት : ወመልአ : ግወጃ : እሉ : ጌነቢያ

Lorsqu'il parle de la fête de l'épi, il veut dire que pareillement dans la nouvelle loi, le jour de la fête des 50 (Pentecôte), l'Esprit-Saint est descendu à trois heures, au moment de l'offrande du sacrifice (ou de l'élévation).

Lorsqu'il mentionne trois chevrons, ce sont trois cieux, ainsi que le disent les maîtres du monde : « Nous avons pris de l'eau pure et nous avons créé trois cieux; nous en avons créé d'autres avec la flamme du feu. »

Lorsqu'il dit sept flambeaux, ce sont les sept tabernacles de feu, les voiles de la Trinité.

Cette enceinte est le séjour des justes et des enfants de Qa'at, et Qa'at engendra Léwi, et Enbarâm engendra Moïse* et Aaron et Marie, Moïse engendra Gersom et 'Élyázâr; Aaron engendra Nadâb et 'Abdyu; 'Al'azar engendra Finâhas; Finâhas engendra 'Absé; Absé engendra Baqâ, et Baqâ, Tâmren; Tâmren engendra 'Aki-Mélék. Ce sont les prêtres, serviteurs (fils) de la loi et des rites; eux et d'autres sont mentionnés dans le livre des Chroniques. — L'apôtre de cette enceinte est Philippe (Filpos), ce qui signifie jeune homme sage, et l'ange est Sadâkyâl, le consolateur des affligés.

Ceci est la onzième enceinte; elle a 8 colonnes et 49 chevrons.

Et l'explication m'en a été donnée par Moïse et Aaron; ils me dirent : Lorsqu'il mentionne huit colonnes, cinq d'entre elles sont la loi de Moïse, les trois autres sont l'une [le livre de] Josué*, l'autre celui des Juges et le troisième celui de Ruth.

ት : ያለፍሩ : ዝነገ : ወዘይከውን : ደቤ : ጃለፍኒሆሙ : ደብውእ : ውስተ¹ : ንጉሠ¹ :
 ዜብ : ኅበ : ንጉሠ : ሙስዕ : ወትትወሰብ : ቦቱ : ወጃገገሥት : ደትናገሩ : ሐሰተ : በጃ
 ብልዕ : ወበእንተዝ : ደከውን : ተትለ : ዐቢዩ : ግእከሌሆሙ =

* fol. 33
 v° a.

ወናከረሁኒ : ነገሩኒ : ሙሴ : ወከርን : ወይቤሉኒ : ንጉሠ : አዜብሰ : ርግዊ : ዘይነ
 ር : ሙንገለ : አዜብ : ለሰግይ : ወዐረቢሁ : ወይእዜ : ንብሩ : ውእቱ : ወያዐልዎ : ጂግ
 ተ : ወጃእንብብ¹ : ደመጽእ : ሐሳዊ : ስዎ : ወጃእፍድጎረ : ሙጽእ : ወንጉሠ : ሙስበ
 ሂ : ሐሳዊ¹ : ስሙ : ወዐክቱኒ : እፍፍረት : * በከሙ : ደቤ : ሕዝቅኤል : ሕገ : ሙል
 ከ : ረስ : ደወዕእ : እፍፍረት =

* fol. 33
 v° b.

ወከልኤሆሙ : ደትናገሩ : ሐሰተ : በጃግእድ : ሶብ : ደብል : ደቤሉ : አዜባዊ : እኒ
 ዩ : ንጉሠ : ኢትዮጵያ : እሁበከ : ወውእቱሂ : ደቤሉ : እሁበከ : ጃጃክፍራስ = ወበ
 ሙ : በበይናቲሆሙ : ወበእንተዝ : ወይከውን : ተትለ : ዐቢዩ : ግእከሌሆሙ : ወይእጎ
 ትሰርር : በረረስ : ወትገብእ : ኅበ : አቡሃ : ወያሰዕር : አዜባዊ : ፍስለ : ንጉሠ : ኢ
 ዮጵያ : ተጎሪፋሙ : እስሙ : ዩሙ : አርፍሐ : ሙስቀል : ውስተ : እዲሆሙ = ወሶበ
 ርእዩ : ዝንቱ¹ : ትእፍርት¹ : ይጉይይ : እፍኒሆሙ : ሐሳዊ : ስዎ : ወእፍዝ : ያስተጋ
 እ : ሙግተ : ዮሉ : አሕዛበ : ወአግሃ : ደመጽእ : እግዚእ : ወፍስሌሁ : ሐረሁ :
 ይጸብኡ : ፍ¹ ስሌሁ : ወይሰዕር : ለሐሳዊ : ስዎ : ሙንገሥቶ : ወይጠፍኡ : ሰረዊተ
 ወውእቱ : ኒ : ደትወይይ : በእሳት : በከሙ : ደቤሉ : ሐጥርያት = ወእፍድጎረዝ : ይከ

1. Sic.

de) 49 est complété par ces huit prophètes qui ont connu le passé et l'aveni
 L'un d'eux dit : Le roi du midi (Azéb) ira chez le roi du nord; elle se m
 riera là; les deux rois se raconteront des faussetés dans un repas, et à cau
 de cela il y aura un grand massacre entre eux deux.

Et l'explication de ce passage me fut donnée par Moïse et Aaron en c
 termes : « Le roi du midi est le Romain qui demeure au midi et à l'ouest c
 ciel. » Et maintenant il est son serviteur et ils l'ont perverti durant 6 ans
 5.....; il viendra un imposteur (porteur de faux nom) et deux ans après qu
 sera venu, [viendra aussi] le roi du nord portant un faux nom, et celui-ci se

* fol. 33
 v° a.

issu de Japhet*. Ainsi que le dit Ézéchiél : Un prince(?) sortira de Japhe
 Lorsqu'il dit : ils s'entretiendront tous les deux de mensonges à la mén
 table, cela signifie que le roi du midi lui dit : Après que je me serai emparé c
 roi d'Éthiopie, je te le remettrai, et l'autre lui dit : Je te donnerai 7.000 ch
 vaux. Ils ont agi avec perfidie l'un envers l'autre; c'est pourquoi il y aura e
 tre eux un grand massacre. — Elle s'enfuira sur un cheval et retournera ch
 son père. Le roi du midi la chassera après avoir fait alliance avec le r
 d'Éthiopie, car ils auront dans leurs mains la lance de la croix; lorsqu
 verra ce signe, l'imposteur fuira loin d'eux, puis il accumulera la colère c
 tous les peuples. Alors viendra le seigneur avec son armée; il lui fera la guer
 * et le renversera de son trône. Ses troupes seront exterminées et lui-mén

* fol. 33
 v° b.

በጥቲሁ ፡ ለእግዚእ ፡ መናፍቅት ፡ ጀጠባይዐ ፡ ፍጥረተ ፡ ለአዎ¹ ፡ ወእሉ ፡ ተፈጥሩ ፡ ጀወስብሐት ፡ ለኬንያ ፡ ለዘፈጠረ ፡ ዘንተ ፡ ወዙሉ ፡ ይቀወፍ ፡ በሥላሴ ፡

* fol. 34 v° a.

ወጊወጃኤሐባል ፡ ሶበ ፡ ይብለከ ፡ ጊወጃሐጥርያት ፡ ወዛቲ ፡ ዐጸድ ፡ ፍቅጥጥጦ ፡ ተ ፡ አዛሐሌል ፡ ወልደ ፡ ተግት ፡ ወልደ ፡ ሌዊ ፡ ወአዛሐሌል ፡ ወልደ² ፡ ኔስ ፡ እንዘ ፡ ተደ ፡ በወርኅ ፡ ኔሳን ፡ ወኔሳን ፡ ወልደ³ ፡ አያብ ፡ ወአያብ ፡ አኮን ፡ ወአኮን ፡ ወልደ ፡ ብር ፡ ወደብ³ር ፡ ወልደ³ ፡ ፍር ፡ ወፍር ፡ ዌልስ ፡ ወሐጥርያሃኒ ፡ ለዛቲ ፡ ዐጸድ ፡ ብ ፡ ወልደ ፡ አልፍጥስ ፡ ወመልክኒ ፡ አቃፍያል³ ፡ ዐቃቤ ፡ ገት ፡

* fol. 34 v° b.

ወዘውለቱ ፡ ዘጊወጃገዐጸድ ፡ ወጊወጃገዐጃ ፡ ኤሐባል ፡ ወሐበሪሆን ፡ ጸግግ ፡ ከመ ፡ ረግ ፡ ወአሐቲ ፡ ሐብል ፡ እፍኔሆን ፡ ቦአመ ፡ ታስተርኢ ፡ እግእከሌሆን ፡

ወፍክራሁኒ ፡ ነገሩኒ ፡ ሙሴ ፡ ወኦርን ፡ ወደቤሉኒ ፡ አዕግድ ፡ ሶበ ፡ ይብለከ ፡ አ ወነቢያት ፡ ወሐጥርያት ፡ ጊወጃገዐጃኤሐባል ፡ ዘይቤ ፡ ጊወጃገዐጃርቱግን ፡ ሃይግናት ፡ ወ ሆን ፡ ከመ ፡ ጸጌ ፡ ረግ ፡ ሶበ ፡ ይብል ፡ ጸጌ ፡ ረግሰ ፡ ጸግግ ፡ ወትፍህርቶሙኒ ፡ ለጊ ጃብሩህ ፡ ከመ ፡ ወሐይ ፡ ወአሐቲስ ፡ ሐብል ፡ ቦአመ ፡ ታስተርኢ ፡ ግእከሌሆን ፡ ወ አመ ፡ ኢታስተርኢ ፡ ሶበ ፡ ይብል ፡ እግዚእን ፡ ወአዎላከን ፡ ወቦአመ ፡ ያስተርኢ እከሌሆሙ ፡ ወቦአመ ፡ ይትተብአሙ ፡ ቦአመ ፡ ይከውኑ ፡ ጊወጃገዐጃ ፡ ወዘ ፡ ዘያ ን ፡ ከመ ፡ ይትአመርሙ ፡ ከመ ፡ ወለቱ ፡ እግዚእ ፡ ወዛቲ ፡ ዐጸድ ፡ ፍቅጥጥጦ

1. Sic : lire ግለፍ — 2. Sic : lire ወልደ — 3. Le ቃ est affecté en même temps de la voyelle

de la création du monde et de ceux qui ont été créés de chacun [de ces ments]. Gloire à l'artisan qui a créé cela et tout subsiste par la Trinité.

* fol. 34 v° a.

Les douze chevrons dont il te parle sont les douze apôtres. — Cette enceinte est le séjour des enfants d'Azahél, fils de Qa'at, fils de Léwi. Et Azahél fils de Nès, qui naquit dans le mois de Nésân, et Nésân engendra A Ayâb engendra Pakon, Pakon engendra Dabr, Dabr* [engendra] Nâr et Wèles. — Et l'apôtre de cette enceinte est Jacques (Ya'eqob), fils d'Al (Alfeyos), et l'ange est 'Aqâmyâl, le gardien du paradis.

Et ceci est la treizième enceinte, qui a 318 chevrons, dont la couleur blanche comme la fleur de la rose, et il y a une époque où l'un d'eux a rait au milieu d'eux.

* fol. 34 v° b.

L'explication m'en fut donnée par Moïse et Aaron; ils me dirent : I qu'on te parle de colonnes, ce sont la loi, les prophètes et les apôtres 318 chevrons dont il est question sont les 318 pères orthodoxes (de N lorsqu'on dit que leur couleur est semblable à la fleur de rose c'est qu fleur de rose est blanche et la doctrine des 318 pères est brillante co le soleil; lorsqu'on te dit qu'il y a un chevron qui apparaît parfois au n d'eux et qui* parfois disparaît, c'est Notre-Seigneur et notre Dieu : tan se montre au milieu d'eux et tantôt il se dérobe, tantôt ils sont 318. Il e ainsi afin qu'ils sachent qu'il est le Seigneur. — Cette enceinte est le s des enfants de Kébron, fils de 'Orên, et Orên d'Amhân, et Amhân de Tég

ደቂቀ : ኬብርን : ወልደ : የሬን : አዎሐን : ወአዎሐን : ትግራን : ወአላሂዝ : ወሴዌ
ን : ወልደ : ዋከር : ወሐዋርያሃን : አውሎስ : ወመልአካን : አከያል : መልአክ ።

ወዝውእቱ : ፲ወጀዐጸድ : ወባቲ : ጀአዕግድ : ወጀዐዎድ : ዐቢይ : ወጀንኡስ : ወቦቱ :
ለአሕባሊሆን : ከመ : ቅርፍተ : ርግን : ወባቲ : ርአሕባል =

ወፍካሬሁኒ : ነገሩኒ : ሙሴ : ወአርን : ወይቤሉኒ : ጀአዕግድ : ሶበ : ደብሉ : ጀሰግ
ፅት : እለ : አንጸኪያ : ወበኢየሩሳሌም ። ጀንዎድ : ዐቢይ : ሶበ : ደብል : ሰግፅተ : አ
ንጸኪያ ። ጀዐዎድ : ንኡስ : ሶበ : ደብለክ : ንኡስ : ሕፃናት : ሰግፅተ : ዘኢየሩሳሌም :
ወሕበሬሆመ : ለአዕግድ : ከመ : ቅርፍተ : ርግን : ሶበ : ደብል : አዎሳለ : ክፅወተ : ደ
ዋመ : ለሰግፅተ : ወገአሕባል : ሶበ : ደብል : አዎሳለ : ሥላሴ : ዘየዐቅብዎ : ሰግፅ
ት : ወበሕቱ : ሰግፅተ : አንጸኪ : የዐቢዮ¹ : እዎሰግፅተ : ኢየሩሳሌም : ወበገቤነ² : ወበ
ጎበ : ልዑል : ለሊሁ : ያአዎር : ዘየዐቢ : ወበዙጋን : እዎደቂቅ : እለ : ከኑ : ሰግፅተ :
ወዐቀቡ : ድንገልፍሆመ : ወፈድፋድ : ይቤሉ : በእንተ : ቲዎድርስ : ግሙራ : አለቦ :
አመ : ሰከበ : ዎ³ ስለ : አንስት : ወኢያውፅአ : ዘርአ : ላዕለ : አንስት : ዘእንበለ : በሕል
መ : ለሊት : አው : ሶበ : ቀደዎዎ : አብያጸሁ : እንዘ : ደትግህር : መጽሐፈ : እንዘ :
ደበኪ : ወይሬኢ : ሀብተ : ሰግይ : ወዝንቱ : አስግት : ሀሉ : ውስተ : ደብተራ : ዘይ
ብል : ጸባኣት : ሰፃይ : ወይቤ : ሳሙኤል ።

1. Pour. — ብዩ : — 2. Sic.

et 'Alhiz et Séwén fils de Waker. — Et l'apôtre [de cette enceinte] est Paul (Pawlos) et l'ange est l'ange 'Akyâl.

Et celle-ci est la quatorzième enceinte; elle comporte deux colonnes, une grande et une petite, et les chevrons ont comme une écorce de grenade; il y en a trois.

Et l'explication suivante me fut donnée par Moïse et Aaron. Ils me dirent : Lorsqu'on mentionne deux colonnes*, ce sont les deux [sortes de] martyrs, ceux d'Antioche et ceux de Jérusalem. Lorsqu'il cite une grande colonne, ce sont les martyrs d'Antioche, et la petite les enfants martyrs de Jérusalem. La couleur des colonnes est semblable à l'écorce de grenade, dit-il, c'est l'image de l'effusion du sang des martyrs. — Lorsqu'il dit trois chevrons, c'est l'image de la Trinité que vénéraient les martyrs, mais les martyrs d'Antioche sont plus grands que ceux de Jérusalem pour nous, et pour le Très-Haut Lui-même connaît ce qui est plus grand. Parmi les enfants plusieurs ont été martyrs, et ont conservé leur chasteté; on cite surtout Théodore (Têwoderos), qui *nunquam concubuit* cum muliere, neque semen effudit super mulierem nisi in somnis noctis*; lorsque ses camarades le surpassaient, pendant qu'il s'instruisait dans l'Écri-

ዘ፲፬፻ ፡ ዐጸድ ፡ ወባቲ ፡ ጀኦግድ ፡ ጀዎግድ ፡ ደመስል ፡ ሕብረ ፡ ግይ ፡ ወከል
ነድድ ፡ ከመ ፡ እሳት ፡ ወጀሐብሎን ፡ ለከልኤሆን ፡ አፅግድ ፡

* fol. 35
v° a.

ወኖካሪሁኒ ፡ ነገሩኒ ፡ ሙሴ ፡ አርን¹ ፡ ወደቤሉኒ ፡ ከልኤ ፡ አፅግድ ፡ ሶበ ፡ ይ
ኤልያስ ፡ ወጥሐንስ ፡ ወጀዎግድ ፡ ይነድ[ድ] ፡ ከመ ፡ እሳት ፡ ሶበ ፡ ደብል ፡ ኤ
ወ-እቱ ፡ ዘንጉድ ፡ ልቡ ፡ በእንተ ፡ ቅንኣተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወገኒ ፡ ዘደቤ ፡ ጀ^{*}
ረ ፡ ግይ ፡ ጥሐንስ ፡ ዘአጥመቀ ፡ በግይ ፡ አሕዛበ ፡ ወለሐብለ ፡ ከልኤሆን ፡ አሐ
በ ፡ ደብል ፡ አዲግ ፡ ደቀንቱ ፡ ከልኤሆሙ ፡ ወዛቲ ፡ ዐጸድ ፡ ደቂቀ ፡ ግራሪ ፡ ሪ
ሪ ፡ ወለደ ፡ ኃሙሴ ፡ ወሉቤኒ ፡ ወለደ ፡ ስግደ ፡ ከመዝ ፡ ዘደብል ፡ ሀሉ ፡ ደብተ
ኤል ፡ ሰግኒ ፡ በእለታት ፡ ብሂል ፡

ወለ፲፬፻፲፬፻ ፡ ከመዝ ፡ ነገራቲሃ ፡ ወባቲ ፡ ጀኦግድ ፡ ወጀገአርጋብ ፡ ወጀገጸን
ወጀገጸሊግን ፡ ወባቲ ፡ ጀኦግድ ፡

* fol. 35
v° b.

ወኖካሪሁኒ[ነገሩኒ] ፡ ሙሴ ፡ ወአርን ፡ ወጀዎግድ ፡ ሶበ ፡ ደብል ፡ ጀመግሀራን
ሉ ፡ መቃርስ ፡ ወእንግስ ፡ ወሲናና ፡ ወእዙግስ ፡ ወጀገጸንድው ፡ ደቂቀ ፡ እሉ
ግሀራን ፡ ጀገጸሊግን ፡ መነኮ^{*}ሳት ፡ ደጎርት ፡ ወጀኦግድ ፡ ጸጥሙ ፡ ወጸሉቶሙ
ጎሳን ፡

ወወስቲቱ ፡ ስዑል ፡ ስዕሎሙ ፡ ለቅዳሳን ፡ ለአበው ፡ ቀደምት ፡ ቀዳሚ ፡ አ

1. Sic.

[Description] de la quinzième enceinte : Elle a deux colonnes, dont
ressemble à la couleur de l'eau et l'autre brille comme un feu flambant,
y a un seul chevron pour ces deux colonnes.

* fol. 35
v° a.

L'explication m'en fut donnée par Moïse et Aaron; ils me dirent
deux colonnes dont il parle sont Élie ('Élyas) et Jean, et lorsqu'il ment
une colonne qui brûle comme le feu, c'est Élie dont le cœur était enflé
de zèle pour Dieu. Lorsqu'il dit que l'une* était couleur de l'eau, c'est
qui baptise les nations (peuples) dans l'eau. Lorsqu'il dit que le chevro
unique pour les deux, il indique le cuir qu'ils ceignirent tous les deu
Cette enceinte est celle des enfants de Miràri, Miràri engendra Hāmu
Lobini engendra Semey'. Ainsi ce qui est dit c'est le tabernacle de Y
veut dire celui qui écoute les prières(?).

La description de la seizième enceinte est telle : Elle renferme quatr
lonnes et 500 colombes, dont 400 blanches et 100 noires, plus deux chev

* fol. 35
v° b.

Et Moïse et Aaron me donnèrent cette explication : Lorsqu'il dit q
colonnes, ce sont les quatre hégoumènes, savoir Macaire (Maqares), An
(Antons), Šenuti (Sinodà, Σινούθιος) et Pacôme (Pakuemis). Les 400 colo
blanches, sont les enfants de ces quatre prieurs et les 100 noires son
moines* postérieurs. Les deux chevrons sont les jeunes et les prières
saints.

A l'intérieur sont représentés les portraits des premiers pères se

ሴት : ሄናከ¹ : ቃይናን : ሙላላሌላ : ያረድ : ሄናከ : ግብላ : ላጊን : ናን : ሴም : አልፋከስድ : ወቃይናም : ሳላ : እቤር : ፋሌክ : ራግው : ሴርጎ : ናኮር : ታራ : አብርሃም : ይስሐቅ : ወያዕቆብ : ወተንዕው : ወበጽሐ : ዕፃ : ወሰዐልም : ግእከለ : ደብተራ : ወለአበውሂ : ሰዐሎ : ሙላእከ : ገጽ : ወድጎረ : ይሁዳ : ፋረስ : ኤስርም : አራም : አጊናዳብ : አሶን : ሰሎሞን : በጊዝ : ኢያቤድ : እሴይ : ዳዊት : ሰሎሞን : ርብአም : አብያ : አስፍ : ኢያሳፍጥ : ኢያራም : ኢያ*አስ : አጊስ : አዘርያስ : ያዝያን : ኢያሐታም : አካዝ : ወሕዝቅያስ : ምናሴ : አሞጽ : ኢያብያስ : ኢኮንያን : ሰላትያል : ዘፋብሌል : አብዮዳ : ኤልያም : አዘር : ሰዶቅ : ዓልግዘር : ኤልያድ : አኪም : አልግዘር : ግታን : ያዕቆብ : ወዮሴፍ : ወአሎ : ጽሑፋን : ውስተ : ወንጌል : ወበእንተዝ : ዘመደ : ግርያም : ድንግል : ዘኮተ : ድጎት =

ለጊዜዎቹ : ከመዝ : ነገራቲሃ : ወበቲቪ : አዕግድ : ለቃዳጊትሰ : ዐምድ : ጄአሕባሊሃ : ወለካልእሰ : ዐምድ : ጀወለላስት : ገደባ =

ወናካራሁኒ : ከመዝ : ቪአዕግድ : ሰበ : ይብል : አብርሃም : ይስሐቅ : ወያዕቆብ : ወለቀዳጊት : ዐምድ : ጄአሕባሊሃ : *ሰበ : ይብል : ደቀ : አብርሃም : ጊዘወለደ : እምኬጡራ : ወጃእምሰራ : ወጃኒ : እምአጋር : ወአስግቲሆ = ዘንበር : ወያከንስ : ግዳይ : ወግዳን : ኢያዝበቅ = ወሴሕያ : ወይስግኔል : ወይስሐቅ = ወለካልእት : ዐምድ : ጀአ

1. Sic.

D'abord Adam, Seth, Enos¹, Qaynân, Malâl'êl, Yâred, Hénoch, Matusalâ, Lamech, Noé, Sem, Alfâksad, Qaynâm, Salâ, 'Eber, Falêk, Râgw, Séroh, Nâkor (*Arphaxad, Caïnan, Heber, Phaleg, Reu, Sarug, Nachor*), Abraham, Isaac et Jacob². — Ils ont tiré au sort, et celui que le sort a désigné, a été représenté au milieu du tabernacle. Quant aux pères, c'est un ange de la face qui les a représentés. — Puis Juda, Pharès, 'Êsrom, Arâm, 'Aminâdab, 'Ason, Salomon, Ba'êz, Iyabêd, 'Esêy, David, Salomon, Robeam, 'Abyâ, 'Ascî, 'Iyosâfet, 'Iyorâm³, Iyoas, 'Amès, Azaryâs, 'Ozyân, 'Iyo'atâm, 'Akâz et Hezeqyâs, Menâsé, 'Amos, 'Iyosyâs, 'Ikonyân, Salâtyâl, Zarubâbêl, 'Abyudâ, 'Élyaqôm, 'Azar, Sadoq, 'Al'âzar, 'Élyud, 'Akim, 'Al'âzar, Matân, Yâ'eqob et Joseph (Yosél). Ceux-là sont inscrits dans l'Évangile³ — et étant parents de Marie, la Vierge — c'est pour cela qu'ils ont été sauvés.

Et voici la description de la dix-septième enceinte : elle a trois colonnes, la première a huit chevrons, la seconde deux et la troisième douze.

L'explication est celle-ci : lorsqu'il dit trois colonnes, ce sont Abraham, Isaac et Jacob; lorsqu'il dit que la première a huit chevrons, ce sont* les enfants d'Abraham, six qu'il eut de Ketura⁴, un de Sara et un autre d'Agar. — Et voici leurs noms : Zanbar, Yâkens, Mâdây et Mâdân, 'Iyâzebaq, Sêhya, Yesmâ'êl et Yeshaq. — Lorsqu'il dit que la seconde colonne avait deux chevrons, ce

1. Le ms. : Énoch. — 2. Cf. Luc III, 34-38. — 3. Cf. Matth. I, 3-16. — 4. Cf. Gen. xxv, 2.

ሕባሊሃ : ሶበ : ደብል : ዳቂቀ : ደስሐቅ : ያዕቆብ : ወኒሳው : ወለሃልሲት : ዐምድ :
 ፲ወጀአሕባሊሃ : ሶበ : ደብል : ዳቂቀ : ያዕቆብ : አሉ :

ወዝተሉ : ም[ስ]ጢራ : ለደብተራ : ከመዝ : ነገረ : መልክክ : እግዚአብሔር : ወሕ
 ዝብኒ : ደቀውሙ : በበ : ነገዶሙ : እንተ : መንገል : ምሥራቅ : ደቀውሙ : ነገዶ : ይ
 ሁዳ : ወእለ : ደትዐየኑሂ : ምስሌሆሙ : ወነገዶ : ርቤል : መንገል : የግን : ደቀውሙ :
 ወእለ : ደትዐየኑሂ : በበ : ነገዶሙሂ : ወነገዶ : ዮሴፍ : ደቀውሙ : መንገል : ባሕር :
 ወእለ : ደትዐየኑሂ : ምስሌሆሙ : ወነገዶ : ዳን : ደቀውሙ : ድኅረ : ናረቢሁ : ለደብተ
 ራ : ወእለ : ደትዐየኑሂ : ኅቡረ : በከመ : ይግዕዝ : በጾታ : ወከግሁ : ደቀውሙ : ወ
 ኢደትዐደው : ወስተ : ሳብዕ : ኅበ : ምሥዋዕ :

ወእሉ : አበው : ስዑላን : ወስተ : ልብሱ : ለአርን : ለይሁዳ : ሰርድዮን : ወለይሳካር :
 ጳዝዮን : ለሃብሉን : መረገድ : ለአታ : ወለርቤል : ኢያስኢስ : ለስምዖን : ወለሌዊ :
 ከመ : ፍሕም : ለጋድ : ሰንፔር : ጃጾታ : ወለዮሴፍ : አጫቲስጢፍስ : ወለብንያም : አቀ
 ጠቀግጠስ : ወለምናሴ : ጥልም : ለጋድ : አቅታ : ቤተጊኔስ : ወለንፍታሌም : ሶበው
 ም = ወለአሲር : በ*ረሌ ።

ወፍካሬሁኒ : ከመዝ = ሰርድዮን : ብሂል : ተመሥረተ : በእግዚአብሔር : ጳዝዮን : ብ
 ሂል : ዜነወት : ሕግግተ : ዋሕድ : ብሂል : መረገድ : ብሂል : መረገዶ : ሕዛባ : በእሳ

sont les enfants d'Isaac, Jacob et 'Esaü. — Et lorsqu'il dit que la troisième avait douze chevrons, ce sont les fils de Jacob.

Ce sont tous les mystères du tabernacle, tels que me les a exposés l'ange de Dieu. Et le peuple est réparti selon ses tribus¹ : vers l'orient est placée la tribu de Juda, avec ceux qui campèrent avec lui; la tribu de Ruben (Robél) est vers la droite, ainsi que ceux qui campèrent* avec lui selon leurs familles; la tribu de Joseph se range vers la mer (l'ouest), avec ceux qui campèrent avec lui; la tribu de Dan se place derrière, à l'ouest du tabernacle, ainsi que ceux qui étaient campés avec lui. Avec le même ordre selon lequel ils marchent, ils se rangent en s'arrêtant, et ils ne passent pas dans le septième [tabernacle] où est l'autel.

Les pères des tribus étaient représentés sur le costume d'Aaron², Juda par la sardoine, Issachar (Yesâkor) par la topaze, Zabulon (Zabelon) par l'émeraude, 'Atâ et Ruben (Robél) par le jaspe, Simon et Lévi par l'escarboucle, Gad par le saphir, en une rangée; Joseph par l'améthyste, Benjamin (Benyâni) par l'agathe; Manassé (Menasé) par le Telem, Gad par la chrysolithe, Nephtali par l'onyx, Aser par le béryl*.

Voici l'explication de ces pierres : la sardoine signifie : il a été fondé par Dieu; la topaze, elle a annoncé les souffrances du Fils unique; l'émeraude..... le peuple(?) par le feu; le jaspe, elle a violemment juré³;

1. Cf. Nombres II, 3, 10, 18, 25. — 2. Cf. Ex. xxviii, 17-20. — 3. Cf. Matth. xxvi, 74.

ት : ብሂል : ኢያስኢስ : ብሂል : አረድረደት : ተሐልፎት : ቃል : ብሂል ። ከመ : ፍ
 ሕም : ሶበ : ይብል : ከመ : ፍሕም : ቅንአቶመ : ለከህናት : ብሂል = ሰንገር : ብሂል :
 ንሰገድ : ኅበ : መካን : ኅበ : ቆመ : እገረ : እገዚእነ : ብሂል : አሜቲስጤናስ : ብሂል :
 እንበለ : ዕድሚሁ : አፍረየት : ሠዊተ : ብሂል : አከጥስ : ብሂል : አቀጥቀጠቶመ : ለ
 አግንያን : ወድጎረ : አምነት : ለሊሃ : ጥልም : ብሂል : ጠለዋ፣ ከመ : እንተ : ገለብ :
 ውስተ : ፕልቴ : እለ : ከግሃ : ብሂል = አትግ : ብሂል : አ*ትተለቶ : ለእገዚአብሔ
 ር : ትቤ : አርእዩነመ : ኪና : ብሂል : ወገዝ : ፍካራሁ = ወገኒ : ምስጢር : መንክር :
 ውእቱ = ወሐዋርያሃኒ : ለዛታ : ግጾድ : እስጢፋናስ : መልአካኒ : ዘነገረኒ =
 ወቀዳሚ : ዐምድ : ሶበ : ይብል : ብርስባሔ : ፒልሎስ = ወካልእ : ዐምድ : ይብል :
 ኤሴደራስ : ወቀዋሚሆመ : ለከህናተ : እስራኤል : ወሃልስ : ዐምድ : ይብል : ወናጢ
 ኤ : አአቅ : ለበጤር፣ : ወፍካራሁኒ : ብርስባሔ : ብሂል : አብ : ዘይሴባሕ : በወልድ : ብ
 ሂል : ወፒሎስኒ : ብሂል : ወስብሐቲሆመኒ : እምነጤሆመ : ብሂል : ወኤሴዲርስኒ :
 ብሂል : አብ : ኢይቀድም : እምወልድ = ወኤሴዲርስኒ : የግን : አብ : ብሂል : ወልድ :
 ዝኒ : ወቀዋሚሆመ : ለሊ*ቃናተ : እስራኤል : ሶበ : ይብል : እስመ : ውእቱ : ቆመ :
 ግእከሎመ : ለሐዋርያት : እንዘ : እዕዕው፣ : ኅዋጎው : በከመ : ይቤ : ዳዊት : እገዚአ
 ብሔር : ቆመ : ውስተ : ግንበረ : አግልከት : ወጢናጢኪ : ሶበ : ይብል : ርጤን : ዘ
 ከነ = መንፈስ : ቅዱስ : ወአክለቤፔርሂ : ቀዳሴ : ሥጋ : ወነፍስ : ብሂል =

1. Peu après; lignes, 12, 13, 17, ces mêmes mots sont écrits différemment. — 2. Sic.

l'escarboucle est l'emblème du zèle des prêtres; le saphir signifie : nous nous prosternons à l'endroit où ont été les pieds de Notre-Seigneur; l'améthyste signifie : avant l'époque elle a produit des épis; l'agate, elle a brisé les croyants, puis elle a été croyante elle-même; telem signifie : elles ont été perfides (?) comme un hameçon parmi celles qui étaient comme elles. 'Aqtemia signifie* elle a fait tuer Dieu et *tebé* signifie : montrez-nous son art. Telle est l'explication [de ces pierres] et tel est le mystère admirable. — L'apôtre de cette enceinte est Étienne ('Estifános) et l'ange, celui qui m'a parlé.

Lorsqu'il dit la première colonne, c'est Bersebâhé Pilelos; la seconde colonne se nomme 'Êsédérés, et le chef des prêtres d'Israël; la troisième s'appelle Nañic-A'aq-labatér. Voici l'explication de ces noms : Bersebâhé signifie le Père qui est loué par le Fils; Pilos signifie : leurs louanges proviennent d'eux; 'Êsédiros signifie : le Père n'a pas précédé le Fils. 'Êsidiros signifie encore la droite du Père ce qui est le Fils. S'il dit qu'il est le chef des princes d'Israël*, c'est parce que celui-ci (le Fils) apparut au milieu des apôtres, bien qu'ils eussent fermé les portes, comme le dit David : « Dieu se tient dans la réunion des Dieux », et lorsqu'il dit : tinotiki, c'est le baume que l'Esprit-Saint a été pour nous; Aklabépér signifie celui qui sanctifie le corps

አንተብ ፡ ወአግህድ ፡ ሥላሴ ፡ ወአአዎን ፡ ዘንተ ፡ ሥላሴ ፡ እንዘ ፡ ርጅወጅመለኩት ፡
 ወጅመንግሥት ፡ ወጅስልጣን ፡ ወጅገዝአት ፡ ወአጅረቃድ ፡ ወጅስዎረት ፡ ወሠለስቱ ፡ ራእ
 ይ ፡ ወጅንዳረ ፡ ወርክካል ፡ ወጅስዎ ፡ ወጅእሪና ፡ ወጅመክብብ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ወሐይ ፡
 ይነብር ፡ ውስተ ፡ ሰግይ ፡ ውብርሃኑ ፡ ይነብር ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወ*ዋዕዮ ፡ ያውኒ ፡ በ
 ዝ ፡ ይትአመር ፡ ሥላሴ ።

ወባቲ ፡ ጃአሕባል ፡ ወታቦትኒ ፡ እንተ ፡ ውስቲታ ፡ አሪት ፡ ወመሰብ ፡ ወርቅ ፡ እንተ ፡
 መና ፡ ወበትረ ፡ አርን ፡ እንተ ፡ ሠረዳት ፡ ወግዕጠንት ፡ ዘወርቅ ፡ ጃጥብጣቤ ፡ ዘሐብል ፡
 ወህየ ፡ ስዑላን ፡ ጃኪሩብ ፡ ወደብርኒ ፡ ዘሕብረ ፡ በረድ ፡ ጸዐዳ ፡ መልዕልተ ፡ ታቦት ።

ወናካሪሁኒ ፡ ነዋ ፡ ጃአሕባል ፡ ሰብ ፡ ይብል ፡ ጃመዳሕፍት ፡ ሰብ ፡ ይብል ፡ እለ ፡ ጸሐ
 ፈ ፡ ስዝራ ፡ ወታቦትኒ ፡ ሰብ ፡ ይብል ፡ ታቦት ፡ ሐዳስ ፡ ንጽሕት ፡ ግርያም ፡ በህየ ፡ ታቦ
 ተ ፡ ሙሴ ፡ ወበዝያ ፡ ንሕነ ፡ ታቦታ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ አውሎስ ፡ አን
 ትሙ ፡ ታቦቱ ፡ ለመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በህየ ፡ ዐሥሩ ፡ ቃላት ፡ ቢሕቲቱ ፡ ውስ
 ተ ፡ ክርሣ ፡ ለታቦት ፡ ወበ*ዝየ ፡ ቃለ ፡ አብ ፡ ወልድ ፡ ዋህድ ፡ ቢሕቲቱ ፡ ውስተ ፡ ክር
 ሣ ፡ ግርያም ፡ በከመ ፡ ትቤ ፡ መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ አልቦ ፡ ዘሀሎ ፡ ውስተ ፡ ክርሣ ፡ ለ
 ታቦት ፡ ዘእንበለ ፡ ዐሥሩ ፡ ቃላት ፡

ወጎዋርኒ ፡ አዎላለ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ። ወመናኒ ፡ ዘውስቲታ ፡ ሥጋሁ ፡ ለወልድ ፡

Je fais le signe de la croix et je proclame la Trinité, et je crois à cette trinité qui comporte trois personnes et une seule divinité, un seul règne, un seul pouvoir, une seule domination, une seule volonté, un seul désir; trois aspects et une seule apparence, trois personnes et un seul nom, une complète égalité, une seule totalité, ainsi qu'il est dit: « Le soleil demeure dans le ciel et sa lumière demeure sur la terre * et son feu embrase. » Par cet exemple se connaît la Trinité.

Il y a quatre chevrons, l'arche dans laquelle est la loi de Moïse, la boîte d'or de la Manne, le bâton d'Aaron qui poussa, l'encensoir d'or, les quatre fouets de cordes. Là sont représentés quatre chérubins et une montagne couleur de cristal transparent au-dessus de l'arche.

Et voici l'explication: lorsqu'il mentionne quatre chevrons, ce sont les quatre livres qu'a écrits Esdras (Ezra); lorsqu'il parle de l'arche, c'est la nouvelle arche, la pure Marie. Là était l'arche de Moïse et ici nous sommes, nous-mêmes, l'arche de l'Esprit-Saint, comme le dit Paul: « Vous êtes l'arche (le temple) de l'Esprit-Saint, le Christ. » Là était seulement le décalogue placé dans l'arche et* ici le Verbe du Père, le Fils unique seul dans le sein de Marie. Ainsi que le dit le livre des rois: « Il n'y a à l'intérieur de l'arche que le décalogue'. »

L'Omer est l'image de l'Église; la manne qui s'y trouve figure le corps du

ያርኢ ፡ ወግልወታሂ ፡ በወርቅ ፡ ሐዋርያት ፡ ወበትረ ፡ አርን ፡ እንተ ፡ ወረጸት ፡ ትተረጉ
 ም ፡ በርሆ¹ ፡ ጸጥርስ ፡ ወበትረ ፡ ሙሴ ፡ ትተረጉም ፡ በመስቀለ ፡ ክርስቶስ ፡ በትረ ፡
 ሙሴ ፡ ዘቢጣ ፡ ባሕረ ፡ አዕደወቶሙ ፡ ለእስራኤል ፡ ወመስቀለ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘቢጣ ፡ ርእ
 ሰ ፡ ከይሴ ፡ ዘውእቱ ፡ ሰይጣን ፡ አዕደወቶሙ ፡ ለሕዝብ ፡ እኖት ፡ ውስተ ፡ ሕይወት ፡
 በህዩ ፡ በትረ ፡ ሙሴ ፡ ንብረት ፡ ፲ተአምራተ ፡ ወበዝ^{*}ዮ ፡ መስቀለ ፡ ክርስቶስ ፡ ሰበረት ፡
 ርእሰ ፡ ፲ ፡ አጋንንት ፡

ወጥብጣቤሂ ፡ ዘሐብል ፡ ሶበ ፡ ይብል ፡ በህዩ ፡ ለዘአበሰ ፡ ይቀሥፍዎ ፡ ግጥብጣቤ ፡ በከ
 መ ፡ ትቤ ፡ አሪት ፡ አመቦ ፡ ዘደረረ ፡ ግርን ፡ ይቀሥፍዎ ፡ ፻፵ወ፫ ፡ ጥብጣቤ ፡ ወለእመቦ ፡
 በእንተ ፡ ረውስ ፡ ሰትዮ ፡ እምኔህ ፡ ይሰድድዎ ፡ ኅበ ፡ ኢይገብእ ፡ ወበኅበ ፡ አብኡ ፡ ከ
 መ ፡ ይቅትልዎ ፡

ወጀኪሩብ ፡ ጀወንጊላዊያን ፡ ወመልዕልታ ፡ ለታቦት ፡ ደብር ፡ ዘሕብረ ፡ በረድ ፡ ጸ
 ኃዳ ፡ ሶበ ፡ ይብል ፡ ደብርሰ ፡ ደመና ፡ ብሂል ፡ ወዘሕብረ ፡ በረድ ፡ ሶበ ፡ ይብል ፡ ውሉ
 ደ ፡ ጥምቀት ፡ ወአመ ፡ ይጠመቅ ፡ መድኅኒነ ፡ ጸለለ ፡ መልዕልተ ፡ ርእሱ ፡ ዳመና ፡ ብ
 ሩህ ፡ በከመ ፡ ይቤ ፡ ወንጊላዊ ፡ መጽአ ፡ ደመና ፡ ብሩህ ፡ ወጸ^{*}ለሎ ፡ ወጳውሉስኒ ፡
 ይቤ ፡ ወንሕኒኒ ፡ ብነ ፡ ሰግዕተ ፡ ዘዐውዳነ² ፡ ከመ ፡ ደመና ፡ ወአሪትኒ ፡ ትቤ ፡ ተከድነት ፡
 ደብተራ ፡ በደመና ፡ ወኢዮብኒ ፡ ይቤ ፡ ደመናት ፡ ብሩህ ፡ ጥቀ ፡ ምዕረ ፡ ወዘከርያስኒ ፡

1. Sic; lire በመርኅ — 2. Sic.

Fils; le couvercle en or les apôtres; le bâton d'Aaron qui bourgeonna s'inter-
 prète par la clef de Pierre et le bâton de Moïse par la croix du Christ.
 Le bâton de Moïse, en frappant la mer, a fait traverser Israël et la croix du
 Christ, ayant frappé la tête du dragon qui est le diable, a fait passer les
 peuples de la mort à la vie. Là le bâton de Moïse a accompli dix miracles et
 ici^{*} la croix du Christ a brisé la tête de dix démons.

Lorsqu'il parle du fouet de cordes, cela signifie que là ils punissent de
 quarante coups de fouet celui qui a péché, comme le dit la Loi : « Si quelqu'un
 a profané le chrême, on le frappera de 143 coups, et si c'est pour guérir
 [d'une maladie] qu'il en a bu, qu'on le mène à un endroit d'où il ne reviendra
 pas et où on le conduira pour le faire mourir. »

Les quatre chérubins sont les quatre évangélistes. Lorsqu'il dit que sur
 l'arche il y a une montagne couleur de cristal transparent, la montagne signi-
 fie un nuage et lorsqu'il dit qu'il était couleur de cristal, ce sont les enfants
 du baptême (les chrétiens), car lorsque Notre-Seigneur fut baptisé, un nuage
 lumineux couvrit sa tête, comme le dit l'Évangéliste : « Il apparut un nuage
 brillant, qui les ombragea¹. » ^{*} Paul dit aussi : « Nous-mêmes avons des
 témoins qui nous environnent comme un nuage². » L'Exode (la Loi) dit aussi :
 « Le tabernacle fut couvert par un nuage³. » Job dit de son côté : « Un nuage

ይቤ : እስመ : ተንሥኦ : እምደመና : ቅዱሳኒሁ : ወዳዊትኒ : ይቤ : መርሐሙ : ፈተ : በደመና : ወሰሎዋንኒ : ይቤ : ደመና : አውሐዘ : ጠለ = ወኢሳይያስኒ : ይበኤልል : ሕዝብየ : በደመና =

* fol. 38 v° a.

ወከዕበ : ይቤ : ኢሳይያስ : ዐጸደ : ወይን : ነኝ : ለፍቱር : በብሔር : ጥሉል = ተ : ግዕዝንቱ : ጸቂንዡ : ጸቂንኩ¹ : ወአገዝዝኩ = ወተከልኩ : ውስቴቱ : ወይን የ : ዘሴራቅ : ወሐነጽኩ : ውስቴቱ : ግገረደ : ግእከሉ = ወእምዝ : ጸናሕዘዎ : ይ : አስካለ : * ወረርደ : አስዋክ = ፍትሐ : ግእከሌየ : ወግእከለ : ዐጸደ : ወይን ቤ : እግዚአብሔር = ወፍካራሁኒ : ከመዝ : ዐጸደ : ወይኑሰ : ዘይቤ : እስራኤል : በይቤ : ዝብይ = ወብሔር : ጥሉል : ኢየሩሳሌም = እንተ : ወረደ : ላዕሌሃ : ጠለ ወት : እምኦርያም : ውስተ : ግእዝንቱ : ጸቂንዡ : ጸቂን : ሶበ : ይብል : ገብሩ : እልል : በገዳም : ጸሕለ : ዘብርት : ዘኑጉ : ሮበእመት : ወነስነሱ : ውስቴቱ : ሐመደ ህየ : ተከሉ : ወይን : በከመ : ይቤ : ዳዊት : ተከሉ : ወይን : ወዘርኡ : ገራውሀ : በ : ተረጸመ : መዋዕለ : ይሰቅይዎ : ግየ : ወሶበ : ግዕዙ : ይግዕዝ : ምስሌሆመ ይትነሣእ : በትእዛዝ : እግዚአብሔር : መንፈስ : ቅዱስ : ወዝ : ሥርዐት : ነበረ ከ : አመ : ሞተ : ሙሴ =

* fol. 38 v° b.

ወከሉ : ኑብራሆመ : ለእስራኤል : በሥርዐት = ወዝንቱ : በዓላቲሆመ : ፋሲ

1. Sic; lire ጸቂን :

très brillant en une seule fois. » Zacharie dit encore : « Car il a surgi nuée de ses saints. » Et David dit : « Il les a guidé pendant le jour nuée¹. » — Salomon dit aussi : « La nuée a fait tomber la rosée². » dit d'autre part : « Je couvrirai mon peuple par une nuée³. »

* fol. 38 v° a.

Isaïe dit encore : « Une vigne était au bien-aimé dans un pays fertile j'ai enfermée dans une clôture de pierres solides, je l'ai entourée d'une haie j'y ai planté de la vigne choisie parmi la vigne sauvage; j'y ai construit une tour au milieu, puis j'ai attendu qu'elle produisit du raisin⁴, et elle a produit ronces. Jugez entre ma vigne et moi, dit Dieu⁵. » — Voici l'explication de ce passage : la vigne dont il est question est Israël comme le dit ce prophète la contrée fertile est Jérusalem sur laquelle est descendue la rosée vivifiante du haut des cieux. Lorsqu'il dit : Je l'entourai d'un mur, cela signifie que Israël a fait dans le désert un plateau d'airain long de 70 coudées, ils l'ont garni de terre et qu'ils y ont planté une vigne, ainsi que le dit David « Ils ont planté la vigne et ensemencé les champs⁶. » Lorsque arrivait le moment ils l'arrosaient d'eau; lorsqu'ils se mettaient en marche, il marchait avec eux et s'élevait par l'ordre de Dieu le Saint-Esprit. Cette ordonnance⁷ subsista jusqu'à la mort de Moïse.

* fol. 38 v° b.

Toute la condition d'Israël était réglée par des ordonnances. Voici qui étaient leurs fêtes : la pâque des azymes, la fête de l'épi, le sophar, le k...

1. Ps. LXXVII, 14. — 2. Prov. III, 20. — 3. Cf. Isaïe IV, 5-6. — 4. Isaïe V, 1-3. — 5. Ps. CVI, 3

ዕት : በዓለ : ሠዊት : ማቅዕ : በደርጫ : ማለት : ሰንበት : እሉ = ወበበ : በዓላቲሆ
 ሙ : ይትጋብኡ : ነሉ : ሕዝብ : ወይትግሐሉ : ነሉ : ውስተ : ደብተራ : ወበይእቲ :
 ዕለት : ይነሥእ : ሊቀ : ካህናት : አጉልተ : ቀይሕ : ዘኢሰሐበት : አርዑተ : ወይብል :
 ዛቲ : ላህፍ : ቤዛ : ገጢአቶፍ : ለነሉ : ሕዝብ : ወየሐርዳኒ : ርኩስ : ወእለ : አጎዝ
 ጥኒ : ርኩሳን : ወዘገሰሳኒ : ርኩስ : ውእቱ : ወዘሃዐኒ : ርኩስ : ወዘከዐዐ : ደግኒ : ርኩ
 ስ : ውእቱ : ወዘገዝጎኒ : ለሕዝብ : ደግ¹ : ርኩስ : ወሕዝብሰ² : እለ : ተነዝጉ : በደ
 ግ : * ቅዱሳን : አመንክር : ዝገር :

ወፍካራሁኒ : ከመዝ : አጉልተ : ቀይሕ : ሶበ : ደብል : ግርያፍ : ዘኢሰሐበት : አር
 ዑተ : ሶበ : ደብል : ዘኢያእመረት : ብእሴ : ብሂል : ወበከመ : ግርያፍ : አጉልተ : ቀ
 ደሕ : ወከግሁ : እገዢእኒ : ተመስለ : በአጉልተ : ቀይሕ : እስመ : ለብሰ : ሥጋሃ : ለ
 ግርያፍ : ወእለ : ሃዑኒ : ሰቃልያን : ግገበረ : አይሁድ = ወሕዝብኒ : እለ : ተነዝጉ :
 በደጫ : ሕዝብ : ክርስቲያን : ቅዱሳን : እመንቱ =

ወበይእቲ : ዕለት : ደበውእ : ሊቀ : ካህናት : ውስት : ቅድስተ : ቅዱሳን : ወደበው
 እ : ፍስሌሁ : አሐዱ : ካህን : ዘጎረዩ : ወአሐቲ : ወለት : ድንገል : ጎሪት = ወፆ³ ሚ
 ጥፍ : ውስተ : እደግሃ : አጽቀ : ወይን : ወሰብለ : ስርናይ : ወስበኒእ³ : ይትናገር : ት
 ሁብ : ትእምርተ : ቃሉ : ለሕዝብ =

1. Ms. ለግ/ለደግ? — 2. Ms. ወሕብሰ — 3. Sic.

les tabernacles, le sabbat¹. Aux jours de fête, tout le peuple se rassemblait et tous prêtaient serment dans le tabernacle. Ce jour-là, le grand prêtre prenait une génisse rouge qui n'avait pas encore porté le joug² et disait : « Cette génisse est [offerte pour] le rachat des péchés du peuple », et il l'égorgeait comme impure. Ceux qui s'en étaient emparés étaient impurs, même celui qui la touchait; celui qui l'offrait en sacrifice et celui qui versait son sang étaient également impurs; celui qui aspergeait le peuple de son sang était aussi impur, mais ceux qui en étaient arrosés³ étaient saints. O prodige admirable!

En voici l'explication : lorsqu'il dit : Une génisse rouge, c'est Marie. Lorsqu'il ajoute qu'elle n'a pas subi le joug, cela signifie qu'elle n'a pas connu l'homme; et, de même que Marie est la génisse rouge, de même Notre-Seigneur est assimilé à cette même génisse, car il a revêtu la chair de Marie. Ceux qui immolent la génisse sont les *crucificateurs*, l'assemblée (*la synagogue*) des Juifs, et le peuple qui est arrosé de son sang est le peuple des chrétiens, qui sont saints.

Ce même jour de fête, le grand prêtre entrait dans le saint des saints, accompagné d'un prêtre et d'une vierge qu'il avait choisis. On mettait dans les mains de celle-ci une branche de vigne et un épi de blé. Puis, après avoir pris le turban (?), il disait : « Tu donneras un signe, telle est sa parole au peuple³. »

1. Cf. Lévit. XXII. — 2. Cf. Nombres XIX. — 3. V. ci-après. p. 72, l. 5.

ወኖካራሁኒ : ከመዝ : ሊቀ : ከህናትሰ : ክርስቶስ : ወ-አቱ : ወቅድስተ : ቅዱሳ
አዎሳለ : ጥዎተት : ቅድስት = ወከሀንኒ : ዘይቀውዎ : በየግን : አዎሳለ : ዮሐንስ
ጥዎት : ወድንግልኒ : ጎሪት : አዎሳለ : መላክ : ጸደቅ : ከሀን : ወአጽተ : ወይን :
ብለ : ስርናይ : አዎሳለ : ጎብስት : ወወይን : ወመላክ : ጸደቅ : ሶበ : ይትናገር
ረ : ለሕዝብ : ወትሁብ : ትእዎርተ : ሶበ : ይብላ : ትእዎርተ : ሥጋሁ : ወደ
ዘመሀቦ : መላክ : ጸደቅ : ለአብርሃም = ወ*በእንተዝ : ይቤ : ዳዊት : አንተ : ከ
ለዓለም : በከመ : ሢመቱ : ለመላክ : ጸደቅ =

* fol. 39
v° a.

ወኢሳይያስኒ : ይቤ : ይመጽእ : እንተ : ሀገረ : ሐኒ : ወየጎልፍ : እንተ : መገ
ወያነብር : ንዋዮ : ወ-ስተ : ምክግስ : ወየጎልፍ : ቂላ = ወያስተርኢ : እዎአዱ
ወይትሌወላ : እዎአውገር : ወበጸሐ : ሐኒ : ይረረሁ : ሪግ : ሀገረ : ሰሙኤል =
ጉይይ : ወለተ : ጋለን : ወይሰግዕ : በኢሶን : ወአናቶት : ወይደነገፁ : ግደናዊ

ወኖካራሁኒ : ከመዝ : ወ-አቱ = ሐኒሰ : መላክ : ሐይወት : ብሂል : ወሀገርኒ :
ዎ = ወመጊድንኒ : ሕንብርተ : ምድር : ብሂል : ወያነብር : ንዋዮ : ወ-ስተ : ምክ
ሶበ : ይብላ : ወንዋዩሰ : ለወልድ : * ሥጋሁ : ለወልድ : ወደሙ : እለ : አርአዩ
ንቢር : ጎበ : መላክ : ጸደቅ = ወቂላኒ : ሕዝብ = ወበእንተዝ : ይቤ : ዳዊት :

* fol. 39
v° b.

Ce passage s'explique ainsi : Le grand prêtre est le Christ; le saint
saints est l'image du saint baptême; le prêtre qui se tient à droite repré-
Jean le baptiste; la vierge choisie, Melchisédech (Malka-Sédéq) le pontife
branche de vigne et l'épi de blé sont les symboles du vin et du pain (*de l*
charistie); lorsque Melchisédech parle au peuple, et lorsqu'il dit : « Tu
neras un signe », il fait allusion au signe du corps et du sang (*du Christ*)
Melchisédech donna à Abraham, et * c'est pour cela que David dit : «
cs prêtre à jamais selon l'ordre de Melchisédech' ». »

* fol. 39
v° a.

Isaïe dit aussi : « Il viendra vers la ville de Hagé, passera à Magé
il établira ses richesses à Mekmäs et traversera la vallée; il sera vu
montagnes, s'élèvera au-dessus des collines et à son arrivéc à Hagé, Ré
la ville de Samuel, sera frappée de crainte. La fille de Galan s'enfuira;
sera entendue à 'Èson et à 'Anátot, et les Mēdēnāwī (*les habitants de l*
mēnā)² trembleront. »

Voici l'explication de ce passage : Hagé signifie l'ange de la vie; la
est le monde; Magédon est le nombril de la terre. Lorsqu'il dit qu'il pla-
ses richesses à Mekmäs, ce sont les richesses du Fils, c'est-à-dire *
corps et son sang, qu'il a montrées après les avoir déposées auprès
Melchisédech. La vallée est le peuple; c'est pour cela que David di-
« Les vallées seront pleines de blé. » Le blé est la parole de Dieu;
montagnes sont les prophètes et les collines les apôtres. — Lorsqu'il

* fol. 39
v° b.

1. Ps. CIX, 4. — 2. Cf. Isaïe x, 28 sq. Naturellement la forme de ces noms propres répond pl
moins exactement aux Septante. — 3. Ps. LXIV, 14.

ላትኒ : ይመልእ : ስርናይ : ወስርናይሰ : ቃለ : እግዚአብሔር : ወአድባርኒ : ነቢያት :
 ወአውግርኒ : ሐዋርያት = ወበጸሐ : ሐጌ : ይፈርሁ : ሬማ : ሀገር : ሳሙኤል : ሶበ :
 ይብል : በጸሐ : እግዚእ : ውስተ : ሲኦል : ፈርሁ : ዘመደ : ሰጥናኤል : እለ : ወረ
 ዱ : እምሬማ = ወሳሙኤልኒ : አዳም : ብሂል : ወትጉይይ : ወለተ : ጋላን : ሶበ : ይ
 ብል : ሲኦል : ይእቲ : ወጋላንሂ : ወሬዛ : ብሂል : ወወሬዛሂ : ጎጢአት : ዘውእቱ :
 ሰይጣን = ተሰምዮ : ወሬዛ : * ይቤ : ኢዮብ : ወይቀውም : ከመ : ወሬዛ : ንኡስ = ወ
 ሰሎሞን : ይቤ : አሌ : ለኪ : ሀገር : ዘወሬዛ : ንጉሥኪ = ወይሰማዕ : በኤንሶን =
 ወአናቶት : ሶበ : ይብል : በኦሪት : ተዮድዐ : ምጽአተ : ወልድ : ወይደነግዑ : መንዴ
 ናዊያን : ሶበ : ይብል : አጋንንት : ወሰቃልያን : ደንገዑ : ሶበ : ተንሥአ : ወልድ =
 ወበትንሣኤሁ : ይቤ : ኢሳይያስ : ይእዜ : እትንሣእ : ይቤ : እግዚአብሔር : ወይእ
 ዜ : እሴባሕ : ወይእዜ : እትሌዐል : ወይእዜ : ትሬእዮ : ወይእዜ : ታአምሩ = ወበእንተ
 ሂ : ሕማማቲሁ : ይቤ : ኢሳይያስ : መጽአ : ከመ : በግዕ : ይጠባሕ : ወከመ : በግዕ :
 ዘኢይነብብ : በቅድመ : ዘይቀርጸ : ከማሁ : ኢከሠ*ተ : አፋሁ : በሕማሙ : ወከዕበ :
 ይቤ : ኢሳይያስ : በእንተ : ሕማሙ : ለወልድ : አንስት : ብዑላት : ተንሥአ : ወከምዓ
 ኒ : ቃልዮ = አዋልድ : ምእመናት : አዕምአኒ : ነገርዮ = ወለለ : በዓል : በበዓመት : ግ
 በራ : ተገዛርዮ = ለዕለተ : ሕማምዮ : እንዘ : ትትኅዘባ =

qu'à son arrivée à Hagè, Rêma, la ville de Samuel, sera frappée de crainte, cela signifie qu'à l'arrivée du Seigneur dans le séol, les tribus de Satnâ'él, qui sont descendues de Rêma, furent frappées de terreur. Samuel signifie Adam. — Lorsqu'il ajoute que la fille de Galân s'enfuira, c'est le séol; Galân signifie un jeune homme et un jeune homme signifie le péché, c'est-à-dire Satan. — On l'appelle un jeune homme*; Job dit : « Et il a le port d'un adolescent. » Salomon dit aussi : « Malheur à toi, ô ville, dont le roi est un jeune homme'. » — Et lorsqu'il dit qu'il sera entendu à 'Énson et à 'Anâtot, cela signifie que la venue du Fils a été connue par la loi. — Lorsqu'il dit que les Mandênâwi seront effrayés, cela veut dire que les démons et les crucificateurs ont été effrayés lorsque le Fils est ressuscité.

Et au sujet de sa résurrection. Isaïe dit : « Maintenant je me lève, dit le Seigneur; maintenant je suis glorifié, je suis exalté, et maintenant vous verrez et vous connaîtrez². » En vue de ses souffrances (de sa passion) Isaïe dit aussi : « Il est venu comme une brebis qui va être égorgée, comme une brebis qui ne bêle pas devant celui qui la tond, il n'a pas ouvert³ la bouche dans sa douleur³. » — Isaïe dit encore à propos de la passion du Fils : « Femmes riches, levez-vous et écoutez ma voix; filles croyantes, prêtez l'oreille à ma parole⁴. Et à chaque fête, chaque année, célébrez ma commémoration, en commémorant le jour de ma passion. »

ወናካረሁኒ ፡ ነገሩኒ ፡ ከመዝ ፡ አንስት ፡ ብዑላት ፡ ሶበ ፡ ይብል ፡ ቅዳላት ፡ አብ
 ክርስቲያናት ፡ እለ ፡ ብዕላ ፡ በከጃእገ ፡ በብሉይ ፡ ወበሐዲስ ፡ ወበስብሐተ ፡ እገዚአ
 ር = ወስጥኝ ፡ ቃል፣ ሶበ ፡ ይብል ፡ ዝኒ ፡ ቃለ ፡ ወንጌል ፡ አዋልድ ፡ ሶበ ፡ ይብ
 ፍላጊሆሙ ፡ ለጸድቃን = ወለለ ፡ ናመት ፡ ገበራ ፡ ተዝካር፣ ሶበ ፡ ይብል ፡ ዝኒ ፡
 * fol. 40
 ካ ፡ ውእቱ ፡ ተዝካረ ፡ ትንግሌሁ = ዕለተ ፡ ሕግጥ፣ እንዘ ፡ * ትትሐዘባ ፡ ዘይቤ፣
 ገዚእነሂ ፡ ይቤ ፡ ጥት፣ ትዜንወ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ እመጽእ ፡ ብሂል =
 ወገሃደመ ፡ ይብለከ ፡ ኢሳይያስ ፡ ይእገዛሁ ፡ ሰብዑ ፡ አንስት ፡ ጅብእሌ ፡ እከለ
 አነሂ ፡ ንሴሰይ ፡ ወልብሰነ ፡ ዘዚእነ ፡ ንትጊረዝ = ወጻእሙ ፡ ስመ ፡ ዘእከ ፡ ይሳፋ
 ላዕሌነ ፡ ወአገድገነ ፡ ጽእለተ = ወይለተ ፡ አግረ ፡ ይበርሁ ፡ በጥክረ ፡ ስብሐተሁ
 ወነዋ ፡ ፍካረሁኒ ፡ ዘሰብዑ ፡ አንስት ፡ ዘይቤ ፡ ጌመጎርጊሃ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲ
 ወእክልሂ ፡ ቃለ ፡ እገዚአብሔር ፡ ውእቱ = በከመ ፡ ይቤ ፡ ጳውሎስ ፡ እለ ፡ በከ
 ስ ፡ ተጠመቅሙ ፡ ወክርስቶስሃ ፡ ለበስከሙ ፡ አገድገነ ፡ ጽእለተ ፡ ዘይቤሂ ፡ ኢ፡
 ጋድለነ ፡ ጥስለ ፡ ጠሊ ፡ ወላህጥ ፡ ብሂል ፡ ወብርሃነሂ ፡ ሐዋርያት = በከመ ፡ ስ
 * fol. 40
 ሙ ፡ * ለሊሁ ፡ አንትሙ ፡ ውእቱ ፡ ብርሃኑ ፡ ለግለጥ = ወተረፈ ፡ ጸዮንሂ ፡ ክር
 ን ፡ እለ ፡ ተርፋ ፡ ብሂል ፡ እለ ፡ ድገኑ ፡ ብሂል =
 ወገሃደመ ፡ ይብለከ ፡ ኢሳይያስ ፡ አሥርጸ ፡ ከንፈ ፡ ከመ ፡ ንስር = ወበእንተ

Et voici l'explication que l'on m'a donnée de ce passage. — Lorsqu'il
 femmes riches, ce sont les églises chrétiennes, qui sont riches par les
 lois, l'ancienne et la nouvelle, ainsi que par la gloire de Dieu. — Lors
 dit : Écoutez ma voix, c'est la voix de l'Évangile. — Les jeunes filles
 les âmes des justes. — Lorsqu'il dit : Chaque année, célébrez ma mém
 c'est la pâque, la commémoration de sa résurrection. — Lorsqu'il dit :
 * fol. 40
 pensant au jour de ma souffrance » *; cela signifie que Notre-Seigneur a
 « Annoncez ma mort jusqu'à ce que je revienne. »

Et Isaïe te dit clairement : « Sept femmes prendront-elles un mari? [
 lui diront] : Nous mangerons notre pain et nous nous vêtirons de nos ha
 que l'on nous appelle seulement de ton nom et enlève-nous l'opprobre¹.
 Ce jour-là, ils brilleront dans le conseil de ses louanges.

Voici l'explication de ce passage : Lorsqu'il dit sept femmes, ce son
 sept gardes de l'Église, et le pain est la parole de Dieu, ainsi que le dit I
 « Vous qui avez été baptisés par le Christ, vous avez revêtu le Chri
 — Lorsqu'il dit : « Enlève-nous l'opprobre, » cela signifie : Ne nous
 pas combattre avec les boucs et les taureaux. La lumière est les Apô
 * fol. 40
 ainsi qu'il le leur a dit* lui-même : « Vous êtes la lumière du monde².
 Le reste de Sion signifie les chrétiens qui sont restés, c'est-à-dire qui on
 sauvés.

Isaïe te dit clairement : « Produisez des ailes comme l'aigle³. » D

ርሂ : ደቤ : ሕዝቅኤል = ዝቡ : ንስር : ዘበቢይ : ክነፈሁ : ወምሉእ : ጽፈሪሁ : ወቦኣ :
 ወ-ስተ : ሊባናስ : ወነሥእ : ኅሩዩ : ቁድርስ : ወመተር : ግእከሎ : ኅበ : ለምሉሙ =
 ወነዋ : ንስርሂ : መንፈስ : ወ-እቱ : ወክነፈሁኒ : ነቢያት : ወጽፈሪሁኒ : ሐዋርያት :
 ወተዲሙኒ : በበድርሙ : ለእስራኤል : ይኤላል : በጀስግት = ወይወፅ[እ] : ሰጢጦ : መን
 ጦላዕቶሙ : ወእምኣሙ : ሰቀልም : ለእግዚእነ : ኢግብእ : ኅቤሆሙ : በከመ : ደቤ : ነቢ
 ይ : መንፈስ : እምከመ : ወፅእ : ኢይግብእ : ወነቢያት* ጥሂ : ተነበዩ : በእንተ : ምጽኣ
 ቱ : ለወልድ = ወይቤ : ሙሴ : ሀለወከሙ : ትርእይዎ : በአዕይንቲከሙ : ዘኢርእዩ :
 ትእምርተ : አርፎ : ይመውት : ወዘሰ : ርኢዮ¹ : ኢይመውት = ደቤ : ወንጌላዊ : ዘርእ
 ዮ : ለወልድ : ወእምን : ቦቱ : ዩሐዩ : ለኅላም = ወዘሰ : ኢእምን : ቦቱ : ወኢርእዮ : ይ
 መውት : ወገሃደመ : ይብለከ : ወንጌላዊ : ወበከመ : ሙሴ : ሰቀሎ : ለአርፎ : ምድር :
 በገዳም : ከግሁ : ወልድ : እንላ : እመሕያው : ይሰቀል = ወኢሳይያስ : ደቤ : መጽኣ :
 ይጠባሕ : ከመ : በግዕ : ወዝኒ : በእንተ : ሰቀሎቱ : ለእግዚእነ = ወኤርምያስኒ : ደቤ :
 አንስ : ከመ : በግዕ : ዩዋህ : ወተግከሩ : ላዕሌዮ : ምክረ : እኩዮ : ወይቤሎ : ነደይ : ዕ
 ፀ : ወ-ስተ : ኅብስቱ : ዕዕስ : መስቀል : ወኅብስትኒ : ክርስቶስ : በከመ : ደቤ : ለሊሁ :
 አነ : ወ-እቱ : ኅብስተ : ሕይወት* : ዘወረደ : እምሰግያት : ቀናኢ : ወመስተብቅል : ዘ

1. Sic.

côté, Ézéchiël s'exprime ainsi au sujet de l'aigle : « Cet aigle aux grandes ailes, pleine de serres, est entré dans le Liban et a enlevé la partie plus choisie du cèdre; il l'a coupé au milieu, à la partie la plus tendre¹. »

Et voici [l'explication] : l'aigle est l'Esprit, ses ailes sont les prophètes et ses serres les apôtres. Autrefois, au jour de la fête de Bader d'Israël, il planait pendant deux heures et sortait après avoir déchiré leur voile, mais depuis qu'ils ont crucifié Notre-Seigneur, il n'est pas revenu chez eux, ainsi que le dit le prophète : Lorsque l'esprit est parti, il ne revient pas. Les prophètes aussi* ont annoncé la venue du Fils; Moïse dit : « Vous allez voir de vos yeux. Celui qui n'aura pas vu le signe du serpent, mourra, mais celui qui l'aura vu ne mourra pas. » L'évangéliste dit aussi : « Celui qui aura vu le Fils et aura cru en lui, vivra éternellement; mais celui qui n'aura pas cru en lui et qui ne l'aura pas vu mourra². » L'évangéliste te dit clairement : « De même que Moïse a élevé le serpent dans le désert, de même le Fils de l'homme sera suspendu (crucifié)³. » Et lorsque Isaïe dit : « Il viendra pour être égorgé comme un agneau⁴ », il parle du crucifiement de Notre-Seigneur. — Jérémie dit : « Je suis semblable à la douce brebis; ils ont tramé contre moi un mauvais projet et ils ont dit : Nous mettrons un morceau de bois dans son pain⁵. » Le bois est la croix et le pain est le Christ, comme il l'a dit lui-même : « Je suis le pain de vie* qui est descendu des cieux⁶, jaloux et

1. Ez. xvii, 3. — 2. Cf. Jean vi, 40. — 3. Jean iii, 14. — 4. Cf. Isaïe lxxi, 7. — 5. Jérémie xi, 19. — 6. Jean vi, 51.

ተበቀለ ፡ ሆንተ ፡ አቤል ፡ ይቤ ፡ እገቢአብሔር ፡ ነሱ ፡ ህተበቀሉ ፡ ለቃዩል ፡ ለ ፡ ያበቅል ፡ ወበለግነሰ ፡ ጀለለሰብዑ ፡

ወጎዋ ፡ ፍካረሁ ፡ ወለግነሰ ፡ ዕውር ፡ ወአምሳለ ፡ ሰይጣን ፡ ወቃዩልኒ ፡ አምሳለ ፡ ዳም ፡ አቡሁ ፡ ለቃዩል ፡ ቀተሉ ፡ ለግነ ፡ ለአዳም ፡ ቀተሉ ፡ ሰይጣን ፡ በበሊዐ ፡ ወበመጥሳሊሁ ፡ ለለግነ ፡ መጽአ ፡ ግዩ ፡ አይነ ፡ ጌአስራብ ፡ አምሰግይ ፡ ወሰብ ፡ ፍድር ፡ ወበከመ ፡ ለግነ ፡ ስብዕ ፡ እምአዳም ፡ ወከግሁ ፡ ሰይጣንኒ ፡ ስብዕ ፡ እነ ፡ ር ፡ ህተገብር ፡ በዕለተ ፡ እሑድ ፡ ወበከመ ፡ በቀለ ፡ ለግነ ፡ መጽአ ፡ ከርስቶስ ፡ ለ ፡ አበው ፡ በጀወጌዕንቴ ፡ ቢከርይ ፡ ተፀዊር ፡ ተበቀሉ ፡ ለሰይጣን ፡ ወጀወጌ ፡ እለ ፡ ፡ ሉቃስ ፡ ወንጌላዊ ፡ * ወጀአንስትያሁ ፡ ይተረጉም ፡ በከጀሕዝብ ፡ ህክም ፡ ወህያረት ፡ ብእሲ ፡ ህተተለ ፡ አዳም ፡ ውእቱ ፡ ወወረዛሂ ፡ አቤል ፡ ውእቱ ፡ ህቦቱ ፡ ለበ ፡ ለይ ይቤ ፡ አባ ፡ በጸሎተ ፡ ግካኤል ፡

* fol. 41
v° a.

ወእምድጎረ ፡ ዝ ፡ ተረነወ ፡ ጎቤዩ ፡ ኢጥርስሂ ፡ ወይቤለኒ ፡ አነሂ ፡ አሉብወ፤ እንተ ፡ ትስብእቱ ፡ ለዋሕድ ፡ ይቤሉ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንረስ ፡ ቅዳስ ፡ ገረ ፡ ለነሱ ፡ በፍቅር ፡ ወሰበ ፡ ስሕተ ፡ አዳም ፡ ወረደ ፡ ወልድ ፡ ተአዚዞ ፡ በከነፈ ፡ ገ ፡ ለ ፡ ወበእንተ ፡ ግርያም ፡ ተረጎረ ፡ ነሱ ፡ ፍጥረት ፡ ወህያቤ ፡ በእንተ ፡ ግርያም ስከ ፡ ገስቲት ፡ ኢይትሐጉል ፡ በሰግያት ፡ ወግርያምሰ ፡ ጸረቶ ፡ በከርሣ ፡ ለፀሐዩ ፡

1. Sic.

vengeur, qui se vengera à la place d'Abel. » Dieu a dit : « Quiconque p[unira] Caïn, sera puni sept fois et pour Lamech soixante-dix-sept fois¹. »

Et voici l'explication de ce passage : Lamech était aveugle et c'est l'in de Satan, de même que Caïn est l'image de son père Adam. Lamech Caïn et Satan a tué Adam en lui faisant manger du fruit de l'arbre. Au t de Lamech arriva le déluge; [par] sept cataractes du ciel et sept de la t et de même que Lamech [est puni] sept fois plus qu'Adam, de même S [sera puni] sept fois plus que l'œuvre accomplie le jour du dimanche comme pour la punition de Lamech, le Christ, le rejeton des patriars est venu, porté sur soixante-dix-sept perles, pour punir Satan. E soixante-dix-sept perles sont celles dont parle Luc, l'évangéliste*. Ses femmes s'expliquent par les deux peuples de Cham (Kam) et de Jé (Yafét). L'homme qui a tué est Adam et le jeune homme est Abel. celui qui est intelligent comprenne, dit Abba-Basalota-Mikâ'el.

* fol. 41
v° a.

Ensuite Pierre fut envoyé vers moi et il me dit : Je vais t'expl l'incarnation du Fils unique. Le Père, le Fils et le Saint-Esprit dir « Nous avons tout créé par agrément et lorsque Adam a péché, le Fil descendu par obéissance sur l'aile de Gabriel. C'est à cause de Marie été faite toute la création » et s'il dit : à cause de Marie, c'est que la petite chose ne sera pas perdue dans les cieus(?). Marie porta dans son

ቅ : መለደቶ = ዐሶበ : ተወልደ : በሕገ : ኦሪት : ተገዝረ : በሰሙን : ዕለት : ወበዓ : *ዕለት : ስፍያን : ተወክሮ =

ወነበረ : ስፍያን : ካህን : ብዙኅ : ዐመታተ : እንዘ : ይሴሮ : ፍጽኦቶ : ለእግዚእ = ወቀዲሙሰ : እንዘ : ይጽሕፍ : መጽሐፈ : ኢሳይያስ : ነቢይ : ረከበ : ዘይብል : ናሁ : ድንገል : ትፀንስ : ወተወልድ : ወልድ¹ : ወይቤ : ወይከውንሁ : ከመዝ = ወገደፈ : ብርዕ : ወይቤ : በአይቲ : ይትረከብ : ልደት : ዘእንበለ : ፍት : ወዘእንበለ : ዘርእ : ሠዊት = ወነገሮ : መንፈስ : ቅዱስ : ከመ : ኢይመውት : ዘእንበለ : ይርአዮ : ለመሲሕ :

ወእስከ : ይርኢ : መሲሕ¹ : ነበረ : የጿ : ዓመተ : ወሶበ : ርእዮ : ለሕፃን : ይቤ : ይእዜ : ሰዐር : ለገብርክ : ወዘንተ : ይቤ : እስከ : ፍጻሜሁ : ወይቤሉ = እግዚእ : በሉሙ : ለእለ : ውስተ : ሲኣል : ቀረበ : መድኅኒትከመ : ለልዮ : በእደዮ : አኅገዝዎ : በጽሐ : መድኅኒ : ዓለዎ = ወነቢያት² : በከመ : ይቤ : እግዚእ : እምነቢያት : ከነ : ፍሥሐ ። ወተከውሱ : ዙሉመ : ከመ : ይብጻሕ : ታለ : ነቢይ : ዘይቤ : ወያድለቀልቀ : አድባር : በታሕቱ ። ወሶቤሃ : አዳዎ : የበበ : ወኖኅ : አንፈርዐፀ : ወአብርሃም : ይስሐቅ : ወያዕቶብ : ወተፈሥሐ = ሙሴ : ወአርን : ወኢያሱ : አእኩቲ : ወዳዊት : ሰንቀወ : ወኢዮብ : ተደመ : ወሰሉፍን : ሐለዮ : ወኢሳይያስ : ተነጸ : ወኤርምያስ : ዘራነ ። ሕዝቅኤል : ወዳንኤል : እደፀ : ጠፍሐ : ወጠቢት : እግሮ : አፅሐሰ : ወፅዝራ : አስተዐጸበ :

1. Sic.

le soleil de justice et l'enfanta. Après sa naissance, il fut, selon la loi de Moïse, circoncis le huitième * jour. Puis le quarantième jour Siméon le reçut.

Siméon, le prêtre, vivait depuis longtemps dans l'espérance de la venue du Seigneur. Autrefois, lorsqu'il étudiait le livre d'Isaïe, le prophète, il avait trouvé cette parole : « Voici qu'une vierge concevra et enfantera un fils. » Il avait dit : « En sera-t-il donc ainsi? » et il jeta sa plume (calame), en disant : « Comment se fera cette naissance sans homme, de même que le grain sans semence? » — Mais l'Esprit-Saint lui annonça qu'il ne mourrait pas avant d'avoir vu le Messie.

Or avant de voir le Messie, il attendit 300 ans, et lorsqu'il aperçut l'enfant, il s'écria : « Maintenant, renvoie ton serviteur. » Il prononça ces mots (et les mots suivants) jusqu'à la fin (du *Nunc dimittis*, Luc II, 29) et Dieu lui dit : Dis à ceux qui sont dans le séol : « Votre salut approche; moi-même je l'ai tenu dans mes mains; il est arrivé le Sauveur du monde. » Les prophètes aussi* [furent dans la joie], ainsi que le dit le Seigneur : « La joie est venue des prophètes ». Tous s'agitèrent, afin que s'accomplît la parole du prophète : « Les montagnes seront ébranlées dans leurs fondements. » Adam alors poussa des cris d'allégresse, Noé sauta de joie, Abraham, Isaac et Jacob se réjouirent; Moïse, Aaron et Josué firent des actions de grâces; David joua de la cithare, Job fut stupéfait, Salomon chanta, Isaïe bondit, Jérémie dansa, Ézéchiël et Daniel battirent des mains; Tobie frappa du pied,

ፀሆሴ፡ ፀደሰ ፡ ፀአጥጽ ፡ አዕበዩ ፡ ፀኢዩኤል ፡ ልዑሰ ፡ ሰሙዩ ፡ ፀግካያስ ረ ፡ ሰሙዩ ፡

* fol. 42
r° b.

ፀባዕዳንሂ ፡ ነቢያት ፡ አእኩቱ ፡ ዘዘዚአሆሙ ፡ ፀገብኡ ፡ ፀስተ ፡ ግኅድሪሆ ቦዘገብአ ፡ ለጥሥራቅ ፡ ፀቦዘገብአ ፡ ለጥዕራብ ፡ ፀለደቡብ ፡ ፀለስግን ፡ ፀ በውስተ ፡ ዕፀውሂ ፡ ኅበ ፡ ገንት ፡ ጀደታ ፡ ሀለው ፡ ለእንተ ፡ ጥዕራብ ፡ ይብልዋ ት ፡ ፀለእንተ ፡ ጥሥራቅ ፡ ሐዋርያት ፡ ለእንተ ፡ ደቡብ ፡ ካህናት ፡ ፀመነከሳት ፡ ዕታት ፡ ፀለእንተ ፡ ሰግን ፡ አብርሃም ፡ ደስሐቅ ፡ ፀያዕቶብ ፡ ሙሴ ፡ ፀዳዊት ናትሂ ፡ ጥስሌሆሙ ፡

* fol. 42
v° a.

ፀዕዕሂ ፡ በዘ ፡ ሰቀልዎ ፡ ለእገዚእነ ፡ እጥካይቲ ፡ ሙጽአ ፡ ትብል ፡ አኮኑ ፡ ተ ፡ ገንት ፡ አጥጽአ ፡ ንስር ፡ ፀወገራ ፡ ፀስተ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ፀይእቲሰ ፡ ዕዕ ሪ፡ ጥስለ ፡ ዕፀው ፡ ፀረቀዱ ፡ ይስቅሉ ፡ ባቲ ፡ እለ ፡ እጥውስተ ፡ ነዊታን ፡ ፀ ተ ፡ ኅጺራንሂ ፡ ተኅዕር ፡ ፀኢዐረዩት ፡ ቅድመ ፡ ዘእንበለ ፡ ዳእሙ ፡ በስቅለተ ፡ ነ ፡ ፀለእግብእነሂ ፡ አብጽሕዎ ፡ ኅበ ፡ ሰቅለት ፡ ይሁዳ ፡ አስቆርታዊ ፡ ፀውእ ፡ ሕተ ፡ ኅበ ፡ እሙ ፡ በዝሙት ፡ ፀአቡሁኒ ፡ ቀተለ ፡ በእደሁ ፡ ፀእጎቲሂ ፡ ፀገረ ን ፡ ፀእጥራሂ ፡ አበዩ ፡ በረከተ ፡ ይብልዎ ፡ ሰሙ ፡ ፀሶበ ፡ ሙጽአ ፡ ነቢይ ፡ ደፀሎሙ ፡ ተባረኩ ፡ ነሉ ፡ እስራኤል ፡ ፀውእቲሰ ፡ ኢተባረከ ፡ ከሙ ፡ ይብል

1. Sic. — 2. Sic; lire ኢት —

Esdras fut émerveillé, Hosée composa des louanges, Amos glorifia Joël appela le Très-Haut, et Michée appela le Miséricordieux.

* fol. 42
r° b.

Les autres prophètes rendaient chacun des actions de grâces et naient à leurs demeures. L'un revenait à l'est, l'autre * à l'ouest, l'au nord, l'autre au sud. De même parmi les arbres du paradis, il y avait groupes : on appelle prophètes ceux qui étaient au couchant; apôtre qui étaient au levant; prêtres, moines et martyrs ceux qui étaient a tentrion et ceux qui étaient au midi (s'appelaient) Abraham, Isaac, Moïse, David, et les enfants étaient avec eux.

* fol. 42
v° a.

« L'arbre sur lequel on crucifia Notre-Seigneur, d'où vint-il »? di N'est-ce pas du paradis que l'apporta un aigle qui le jeta dans Jérusalem. Et cet arbre n'était pas égal aux autres arbres. Les arbres qui étaient les plus élevés ont voulu qu'on crucifiât [N.-S.] sur cet arbre, de sorte a été raccourci plus que les plus petits. Il ne leur était pas égal auparavant mais il l'a été seulement par la crucifixion de Notre-Seigneur. * Il fut amené à Notre-Seigneur pour son crucifiement (?) par Judas Iscariote (Yehudâ rotawi). Celui-ci avait commis avec sa mère le péché d'impureté; il avait mourir son père de sa main et avait lapidé sa sœur; son aïeul aussi refusé la bénédiction, ils lui disaient son nom (?). Lorsqu'un prophète dans leur contrée tout Israël en tirait bénédiction, lui seul ne le fut pas que s'accomplit la parole de David : « Il a refusé la bénédiction qui

A : ጻዊት : ዘይቤ : ወአበያ : ለበረከት : ወትርሕት : እምኔሁ : ወረገምም : ደቂቀ : እስራኤል : እስመ : አለቡቱ : መባእ : በረከት =

ወመዊቶ : እገዘእ : ተንሥኦ : በስልጣኑ : ወአመ : ዕርገቱ : ሢሞ : ካህናት : ለሐዋርያት : ወሠርዐ : ሎ : ምስጢራተ = ወለጲጥርስ : ተርእዮ : በአምሳለ : ምስጢር = ወጉዮ : ጲጥርስ : ሶበ : ርእዮ : ነበልባለ : ወወድቀ : ላዕለ : ዮሐንስ = ወለዮሐንስ ሕንጻ : በአምሳለ : በረድ : ጸዐዳ : እስመ : ድንገል : ውእቱ = ወለያዕቆብኒ : በአምሳለ : ስይፍ : እስም : ባቲ : ይፈጽም : ስም = ወሬልኦስኒ : በአምሳለ : ባሕር = ወበርተሎሜዎስኒ : በአምሳለ : ዐጸደ : ወይን = ወለቶግስኒ : በአምሳለ : ላህም : ወከመ : ብርት : ጽኑዕ : ሃይማኖቱ : ለቶግስ = ወለግቴዎስኒ : በአምሳለ : ሕፃን = ወለታዲዎስ : በአምሳለ : ሰብለ : ሥርናይ : ወለናትናኤል : በአምሳለ : ርገብ : ጸዐዳ = ወለያዕቆብኒ : ዘእልፍዮስ : በአምሳለ : መብረት =

ወእምድኅረዝ : ኩሉ : ተናገሮ : ወይቤሎ : ኢትፍርሁ : አነ : ውእቱ = አእመርከሙኑ : ዕበሰከሙ : ይእዜ = ወደንገዱ : ወስእኑ : ተናገሮ : ወኩኑ : ኩሎ : ከመ : አብድንት =

ወአውሥኦ : ወይቤሎ : አኩኑ : ሰርከ : ጎሙስ : ወሀብኩከሙ : ሥጋዮ : ወደምዮ : ወአሜሃሰ : ኢተርኢኩከሙ : በዝራእይ : ወበሕቱ : ጠይቁ : ወአእምሩ : ከመ : ሥጋ : ወደም : አንትሙ = ወይቤሎ : ለጲጥርስ : ለእመ : ኢያስተርእዮ : ሥጋዮ : በአ

gnera de lui », et les enfants d'Israël le maudirent parce qu'il n'avait pas le don de la bénédiction.

Notre-Seigneur étant mort, ressuscita dans sa puissance et, au moment de son ascension, il ordonna prêtres les apôtres, et leur établit les mystères. A Pierre, il apparut sous la forme du mystère, et lorsqu'il vit la flamme, Pierre s'enfuit en tombant sur Jean. A Jean il se montra sous *l'aspect du cristal blanc, car il était vierge. A Jacques, il apparut sous l'aspect d'une épée, car c'est par l'épée qu'il devait accomplir son martyre; à Philippe, sous l'aspect de la mer; à Barthélemi, sous l'apparence d'une vigne, à Thomas, sous la forme d'un bœuf, car la foi de Thomas fut robuste comme l'airain; à Matthieu, sous l'aspect d'un enfant; à Thaddée sous la forme d'un épi; à Nâtnâ'él, sous l'apparence d'une colombe blanche; à Jacques, fils d'Alphée, sous l'aspect de l'éclair.

Puis il se mit à leur parler et il leur dit : « Ne craignez rien, c'est moi; n'avez-vous pas connu maintenant votre faiblesse? » Ils étaient terrifiés, ne pouvant pas parler; ils étaient tous comme des cadavres.

Il reprit la parole* et leur dit : N'est-ce pas jeudi soir (le soir du cinquième jour) que je vous ai donné mon corps et mon sang? cette fois-là je n'apparus pas à vous dans cette apparition; mais considérez bien et sachez que vous êtes corps et sang (?). Et il dit à Pierre; si mon corps n'avait pas

ፍላጎት ፡ ገብተ ፡ ሥርዓይ ፡ አለ። ለእስክርነት ፡ ተጠቅሞት ፡ ወዘንተ ፡ ብሂሉ ፡ ተጠቅሞት ፡ ገብተ ፡ ሥጋሁ ፡ ቅዱስ ፡ ወወ-እቱኒ ፡ እገቢኢ ፡ ነሱ ፡ ዐርገ ፡ ሰግያተ ፡ ወይቤ ፡ ሉ ፡ እገቢኢ ፡ ለኢጥርስ ፡ ወእስክርነት ፡ ገብተ ፡ የዐቢ ፡ ፍፍቆ ፡ ወጉህሉት ፡ ወምክ ፡ ረ ፡ ዐጭ ፡ አእሥጥ ፡ ወ-በእሲኒ ፡ ለእሙ ፡ ገብረ ፡ ጽድቀ ፡ አው ፡ ሰጊደ ፡ አው ፡ ተሐ ፡ ርጥ ፡ በነሱ ፡ ወለእሙኒ ፡ አለ። ትእምርተ ፡ ፍቅር ፡ ወ-ስተ ፡ ገጹ ፡ ይከለገሉ ፡ ትጉሃ ፡ ን ፡ በጊዜ ፡ ወ-ስተ ፡ *አንቀጸ ፡ ሰግይ ፡

ወነፍሳትኒ ፡ ሰበ ፡ ይወዕኦ ፡ እምሥጋሁን ፡ አይቲኑ ፡ ይነብራ ፡ ወ-ስተ ፡ ምድረ ፡ ፍጥ ፡ ረቶን ፡ በከጭ ፡ ይቤ ፡ ሄናክ ፡ ወርኢኩ ፡ ነፍሳተ ፡ ወጀመካናተ ፡ እስጭ ፡ ጀአናቅጺሁ ፡ ለሰግይ ፡ ዘውእቶን ፡ ደብረ ፡ ጸጥን ፡ ወደብረ ፡ ጸባሕ ፡ ዘውእቱ ፡ ደብረ ፡ ዘይት ፡ ወ ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡ ደብረ ፡ ታቦር ፡ ወእሉ ፡ ይነብራ ፡ ህየ ፡ እስክ ፡ ጀዕለት ፡ ወአጫሃ ፡ ይቀው ፡ ግ ፡ ቅድመ ፡ ፈጣሪ ፡ በከጭ ፡ ሰዐት ፡ ዘወዕኦ ፡ ይቀውግ ፡ ባቲ ፡ ነፍሶጭ ፡ ለክርስቲያ ፡ ን ፡ ወእሉ ፡ ፍቅረ ፡ ቦጭ ፡ ሕኑጽ ፡ ሀገርጭ ፡ በፍቅር ፡ ዘንተኒ ፡ ነገረ ፡ እነገረከ ፡ ይ ፡ ቤ ፡ ወልክ ፡ ዘተረኑወ ፡ ገቤየ ፡ ወእስክርነት ፡ የዐቢ ፡ ሕግግተ ፡ እገቢኢ ፡ በዲበ ፡ ወ ፡ ስቀላ ፡ ዘእምጽኦ ፡ ግሉጭ ፡ እምገበ ፡ አለ። ወአምጽኦ ፡ ቅድመ ፡ ዐ*ውድ ፡ ይስቅ ፡ ልም ፡ ወዘእም ፡ አስጠጥጭ ፡ በምዕር ፡ ለእሉ ፡ ሰቀልም ፡ ተዐገሰ ፡ ስቅለተ ፡ ወወረቁ ፡ ወ-ስተ ፡ አፋሁ ፡ ወሰረሩ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወጸፍዕጥ ፡ ወረገዝም ፡ ገቦሁ ፡ ዘየግን ፡ በነፍሳት ፡

pris la forme d'un pain de froment, personne n'aurait pu le recevoir. Ayant dit ceci, il reçut le pain de son corps saint et le Seigneur de l'Univers monta aux cieux. Le Seigneur dit encore à Pierre : De tous les péchés le plus grand est l'incrédulité et la perfidie, les conseils d'injustice et d'iniquité. Si un homme accomplit les œuvres de justice et adore (Dieu) et mène une vie tout à fait sainte, s'il n'a pas sur son visage le signe de la charité, les anges qui veillent (ἑγρηγόροι) l'empêcheront d'entrer par* la porte du ciel.

• Et les âmes, lorsqu'elles sortent du corps, où vont-elles demeurer? dans la terre de leur création. Ainsi que le dit Hénoch : J'ai vu les âmes en quatre endroits, car il y a quatre portes du ciel, ce sont : Dabra Syon, Dabra Sebâh (de l'Orient) qui est Dabra Zayt, Dabra Sinâ et Dabra Tabor. Les âmes restent là pendant un jour, puis elles se présentent devant le créateur. Selon l'heure où elles sont sorties [du corps], les âmes des chrétiens se tiennent là (pendant un jour). Ceux qui ont la charité ont une ville bâtie de charité. Je te raconte cela, me dit l'ange qui m'avait été envoyé; mais ce qui est plus grand que tout, ce sont les souffrances qu'a souffertes sur la croix Notre-Seigneur : Celui qui a tiré le monde d'où il n'était pas [du néant] a été amené devant le tribunal* pour qu'on le crucifiât. Lui qui aurait pu en un instant submerger ceux qui le crucifiaient, a souffert la crucifixion; ils lui crachèrent au visage, se ruèrent sur lui, le souffletèrent, lui percèrent de la lance le côté droit et lui clouèrent les mains et les pieds. Lorsque les anges du ciel virent

ወቀነዉ ፡ እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ መላእክተ ፡ ሰግዶ ፡ ዕርቃነ ፡ እገዚእ ፡ በከዩ ፡ ወወውዩዉ ፡ ወወረዱ ፡ ነሂአሙ ፡ አሲፍተ¹ ፡ ወፈቀዱ ፡ ይቅተልዎ ፡ ለከሉ ፡ ንለዎ ። ወከልአሙ ፡ ልዑሉ ፡ ምሉአ ፡ ትፅግሥት ፡ ወብዙኅ ፡ ምሕረት ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኢታግስት ፡ ፍጥረተ ፡ ወአኮት ፡ በእንተ ፡ ፍጥረትዩ ፡ ዘአሐምዎ ።

ወሰግሥሙ ፡ ይብሉ ፡ ስብሐት ፡ ለከ ፡ ነዊኅ ፡ ምሕረት ፡ ወመንፈስ ። ወአውረዱ ፡ አክሊላቲሆሙ ፡ ነገደ ፡ ግዚኤል ፡ ወከደኑ ፡ ቅንዎ²ት² ፡ እዱ ፡ ዘዩግን ። ወነገደ ፡ ገብርኤል ፡ ከደኑ ፡ ቅንዎተ ፡ እገሩ ፡ ዘፀጋዎ ። ነገደ ፡ ኡራኤል ፡ ከደኑ ፡ ርግዘተ ፡ ገቦሁ ። ወሱራራል ፡ ጸለሉ ፡ ላፀለ ፡ ርእሱ ፡ ወኪሩቤሉ ፡ ከደኑ ፡ ገጸ ። ወኡራኤል ፡ ወሩፋኤል ፡ ወአቶሙኒ ፡ ከደኑ ፡ ገጸ ። ወአኮ ፡ ዘዩክል ፡ ከዲናቶ ፡ ለዘ ፡ ዙልሄ ፡ ምሉአ ፡ መለኮቶ ፡ ወውእቱ ፡ ይከድን ፡ ዕርቃነ ፡ ገጸ ፡ ዙሉ ፡ ፍጥረት ፡ ስብሐት ፡ ሉቱ ።

ወበፀለተ ፡ ሕሙሙ² ፡ ተሰርቀ ፡ መልአከ ፡ ሞት ። ወቅደመ ፡ አግሪ ፡ ተሰርቀ ፡ ስልጣኑ ፡ አመ ፡ አግሪ ፡ ለጥቅምት ፡ ሶበ ፡ ይቤ ፡ ኢትረስዩ ፡ ቤተ ፡ አቡዩ ፡ ቤተ ፡ ምሥያጥ ። ወአግሪ ፡ ተሰርቀ ፡ ስልጣኑ ፡ ወአግሪ² ፡ እስከ ፡ ስቅለቱ ፡ ነበረ ፡ ጅጃግወጅመዋፀለ ፡ ወዘሰ ፡ አኮ ፡ በፀለት ፡ ዘትኃልቶ ፡ አላ ፡ ዐጸረከ ።

ወመዊቶ ፡ ተንሥኦ ፡ እገዚእ ፡ *በስልጣኑ ። ወኢያርኅወ ፡ ዘኅተሙ ፡ አብነ ፤ ወሶበ

1. Sic : lire አስይ — . — 2. Sic.

la nudité du Seigneur, ils pleurèrent, sanglotèrent, descendirent après avoir pris leurs épées et voulurent tuer tout le monde. Le Très-Haut les en empêcha, plein de patience et de longanimité, en disant : « Ne détruisez pas ma créature. N'est-ce pas pour elle que je souffre? »

Et [les anges], ayant entendu ces paroles, s'écrièrent : Louanges à toi, ô clément et longanime! Puis les anges de Mikà'el ôtèrent leurs couronnes et couvrirent les clous de sa * main droite; ceux de Gabriel couvrirent les clous de son pied gauche; ceux de 'Urà'el couvrirent la blessure faite par le coup de lance qu'il avait reçu au côté; les séraphins (Surafél) ombragèrent sa tête et les chérubins (Kirubél) couvrirent son visage; 'Urà'el et Rufà'el couvrirent aussi son visage, mais personne ne peut cacher entièrement celui dont la divinité remplit tout; c'est lui qui couvre la nudité de la face de toute créature. Louange à lui!

Le jour de sa passion, l'ange de la mort fut renversé, mais auparavant son pouvoir lui fut ravi, le premier jour de teqemt, lorsque (le Christ) dit : « Ne faites pas de la maison de mon père une maison de commerce¹. » C'est alors que son pouvoir lui fut retiré et, depuis ce jour jusqu'à son crucifiement, il s'écoula 545 jours, non pas comme ceux que l'on compte, mais doubles.

Et Notre-Seigneur étant mort, ressuscita * par sa puissance, sans soulever la pierre qu'on avait scellée, de même qu'à sa naissance il n'avait

ኒ : ተወልደ : ኢያርገወ : ድንግልናገ : ለድንግል = ስብሐት : ሎቱ : ነሎ : ይክል : ወ
አለበ : ዘይሰለፍ = ወረአዩሰ : ርአዩ : ቅዱሳን : ዘበበ : ዘመኑ : እስመ : ኢይፀራፅ : ራእ
ይ : እስከ : ገለቀተ : ገለጾ : ቀደምትሂ : ወደገርትሂ : ርአዩ : ራእዩ : እምነቢያት =

ወአረዊትሂ : ርአዩ : ዳንኤል : እለ : ዐርጉ : እምባሕር : በንፍገተ : ነፋስ = ይቤ : ቀዳ
ሚት : ከመ : ዐንበሳዊት : ወባቲ : ከንፍ : ወከነሪሃ : ከመ : ዘንስር : ወርኢኩ : እስከ :
ተመልኑ : ከነሪሃ = ወተንሥኦት : ወቆመት : በእገረ : ሰብእ : ወልበ : ሰብእ : ተውሀ
በ : ላቲ : ወከመዝ : እቤላ : ተንሥኢ : ወብልዒ : ሥጋ : ብዙጎ =

ወነዋ : ፍካራሁ : ዝአርፎ : ይተረጎም : በናቡከደነጾር = ወዐንበሳሂ : ዘይብለከ : እስ
መ : ዐናብስት : ተሰምዩ : ነገሥተ : አሕዛብ : ይብለከ : ኤርምያስ : በግፅ : አንተ : ተገ
ድረት : ዐናብስት : በልዕዋ : አባግዕኔ : ቤተ : እስራኤል = ወርኢኩ : እስከ : ተመልኑ :
ከነሪሃ : ዘይቤ : ሂ : እስመ : ተመልጎ : መንግሥቱ : እምኔሁ = ወበእገረ : ሰብእ : ቆ
መት : ዘይቤሂ : እስመ : ትዕቢቱ : ነነ : አርፎ : ወከፅበ : ነነ : ሰብእ : ወልበ : ሰብእ :
ተውሀበ = ወዘበልዐ : ሥጋሂ : ዘኩነነ : ብዙጎ =

ወከልእ : አርፎ : ከመ : ነምር : ዘይቤ : እስከንድር : ወእቱ : ወልደ : ራልኦስ : ዘእ
ምዘርአ : ያረት = ወፀከንረ : ያፍ : ዘይቤሂ : ፀለእስከንድር¹ = ወፀከርአስቲሁ : ዘይቤሂ :

1. Ici manque un mot.

pas brisé la virginité de la Vierge. Gloire à lui ! Il peut tout et rien ne lui est impossible. Les saints ont vu sa vision, dans les divers temps, car sa vision ne cessera pas jusqu'à la fin du monde. Les premiers et les derniers des prophètes ont vu sa vision.

Daniel a vu aussi des bêtes qui montaient de la mer au souffle du vent. Il dit : « La première était comme une lionne, et elle avait des ailes, et ses ailes étaient comme celles de l'aigle. Je la regardai jusqu'à ce que les plumes de ses ailes fussent arrachées; elle se leva et se tint sur un pied d'homme et un cœur d'homme lui fut donné. Et je lui dis : Lève-toi et mange beaucoup de chair. »

Voici l'explication de ce passage : Cette bête signifie Nabuchodonosor (Nabukadanasor),¹ ainsi que le lion dont il parle, car les rois des peuples sont appelés des lions, dit Jérémie² : « La brebis qui était perdue, les lions l'ont mangée. » Les brebis, c'est la maison d'Israël. — S'il dit : Je la regardai jusqu'à ce que ses ailes fussent arrachées, c'est parce que son royaume (de Nabuchodonosor) lui fut enlevé. — Et elle se tenait sur un pied d'homme, dit-il, cela signifie que son orgueil en fit une bête et qu'il redevint ensuite un homme et qu'un cœur d'homme lui fut donné. — La viande qu'il mangea, c'est qu'il gouverna beaucoup.

[Daniel] parla aussi d'une autre bête semblable au léopard. C'est 'Eskender, fils de Philippe, de la race de Japhet. — Lorsqu'il dit qu'elle avait quatre

ጸመንግሥት ፡ ዛንግሡ ፡ ዘመደ ፡ እስከንድር ፡ ወአርፎ ፡ ዘይመስል ፡ ድብ ፡ ዘይቤሂ ፡ ዳር
 የሰ ፡ ውእቱ ፡ ወይመስል ፡ * ድብ ፡ ዘይቤ ፡ እስመ ፡ ድብ ፡ ይትወለድ ፡ እምጳአቡሁ ፡ ነ
 ፍር ፡ ወእመ ፡ ዝእብ ፡ ወዳርየሰ ፡ ሂ ፡ ፍንደናፎ' ፡ አቡሁ ፡ እምንግሥተ ፡ ያረት ፡ ወ
 እመ ፡ እምንግሥተ ፡ ገብጽ ፡

ወድጎራዊ' ፡ ርኢኩ ፡ አርፎ ፡ ገሩፍ ፡ ዘይቤሂ ፡ መንግሥተ ፡ ደቂቀ ፡ ኃላው ፡ ውእ
 ቱ ፡ እንተ ፡ ይቤሉ ፡ መልአክ ፡ ለዕዝራ ፡ ራብዕ ፡ መንግሥተ ፡ እንተ ፡ አስተርአየቶ ፡
 ለዳንኤል ፡ እጉክ ፡ ወደቂቀ ፡ ኃላው ፡ ይነግሡ ፡ በርግሂ ፡ ወበዘቢድሂ ፡ በስልድንሂ ፡
 ዐበፍስርሂ ፡ ወአክ ፡ ወትረ ፡ ዘይነግሡ ፡ መብዝተቶሙ ፡ ዘይነግሡ ፡ በበ ፡ እብሬቶሙ ፡
 ወጸእፍድጎረ ፡ ጸይነግሥ ፡ ዘመድ ፡ ወበእንተዝ ፡ ይቤ ፡ ዳንኤል ፡ ቱሱሓን ፡ በዘርአ ፡
 አጉለ ፡ እመሕያው ፡

ወንስርሂ ፡ ዘርአየ ፡ ዕዝራ ፡ ከመዝ ፡ ፍካሬሁ ፡ *ንስርሰ ፡ መንግሥቶሙ ፡ ለደቂቀ ፡
 ኃላው ፡ ወከዕበ ፡ ይተረጉፍ ፡ በሐሳቆ ፡ መሲሕ ፡ እስመ ፡ ለሐሳፎ ፡ መሲሕ ፡ እመ ፡
 እምቤተ ፡ ኃላው ፡ ወበእንተዝ ፡ ይተናለቶ ፡ ገበ ፡ እመ ፡ ወርኢኬ ፡ ባሕርሂ ፡ ዓለ
 ፍ ፡ ወ፫አቅርንቲሁ ፡ ፫ንግሥተ ፡ እለ ፡ ነግሡ ፡ በቅድግሁ ፡ ወእሉ ፡ ይትረጎሙ ፡ በግሥ
 ር ፡ ተመር ፡ ወከመዝ ፡ አስግቲሆሙ ፡ ያዲን ፡ ከመዲን ፡ ለረዲን ፡

ወዘይቤሂ ፡ ፲ወጸክነሬሁ ፡ ፲ወጸክንግሥተ ፡ እመንቱ ፡ ወአስግቲሆሙ-ኂ ፡ ከመዝ ፡ ያቢ

1. Sic.

ailles d'oiseau, ce sont les quatre... d'Eskender; ses quatre têtes, sont les quatre royaumes que gouvernaient les parents d'Eskender. — La bête qui ressemble à un ours est Darius, qu'il dit semblable à l'ours, * car l'ours est procréé par deux animaux (différents) : son père est le léopard et sa mère l'hyène, et Darius avait pour père un Mède (mendénawi), descendant des rois de Japhet, et sa mère était de la famille des rois d'Égypte.

Enfin, dit Daniel, je vis une bête épouvantable; c'est le royaume des enfants d'Ésaü (Ēsāw), au sujet duquel l'ange a dit à Esdras : c'est le quatrième royaume qui est apparu à ton frère Daniel; et les descendants d'Ésaü régneront à Rome, à Zabid, à Selden et en Égypte. Mais ils ne régneront pas toujours, la plupart régneront à leur tour. Une famille régnera après l'autre. C'est pour cela que Daniel dit : « Ils seront mêlés à la postérité des humains' . »

L'aigle que vit Esdras² s'explique ainsi : * L'aigle est le royaume des descendants d'Ésaü; il s'interprète aussi par le faux messie, car la mère du faux messie sera de la maison d'Ésaü et c'est pour cela qu'il sera imputé à sa mère. Et vois maintenant : La mer est le monde; les trois cornes sont les trois rois qui ont régné avant lui et ces choses s'accompliront dans le dixième cycle. — Voici leurs noms : Yādin, Kamadin, Lafadin.

Les douze ailes dont il parle sont douze rois, dont voici les noms : Yābi-

* fol. 45
r° a.

ቢን : ካቲ : ሰንዲ : ሆዲ : ግዲ : ሐዲ : ዳዲ : ጋዲ : ሳዲ : ኒዲ : አዲ : ለውዲ
 እሉሂ : ይትጋዲ : በ፲ወደሐትግር = ወይሰርር : በከነፊሁ : ውስተ : ኑሉ : ም፤
 ዘይቤሂ : ዘይብል : ለኑሉ : ሰብእ : ሰግዱ : ለ* አምሳልዩ = ወደመናት : ይትጋባእ
 ሌሁ : ዘይቤሂ : ሄኖክ : ወኤልያስ : እሙንቱ : ወነፋሳት : ዘይቤ : ጸድቃን : ወአ
 ትሂ : ወከንፍ : ደቃቃት : ዘይቤ : ነገሥት : እሉኒ : እለ : ይትነሥኡ : በበ : ዘመና
 ወአግረረ : ሉቱ : ዘታሕተ : ሰግይ : ዘይቤሂ : ኑሉ : ይሁብ : ለሰልጣኑ : በከመ
 ፋ : መጸሕፍት : ኑልክሙ : ኢትትገሁ : ዘይቤሂ : ኑልክሙ : ኢትገባሩ : ጽድቀ
 ሂል = ወከመዝ : ይብሉሙ : ለመኳንንቲሁ : ኑልክሙ : ትገሁ : ወትመኩነት :
 ኅረዩ : ጳጳብእሲ : በበ፲፻ዓመት =

* fol. 45
r° b.

ኦሐሳዩ : ስም : መት : መሀረከ : ዘከመዝ : ሐሰተ : ተዲሙኒ : ዘከማከ : መሐመ
 ዩቤ : እምድኅረ : ትንሣኤ : ሙታን : ያወስብ : ብእሲ : በበ፲፻አንስት : ወዘይቤሂ
 ነገሁ : ጳጳብእ*ሲ : በበ፲፻ዓመት : ከንቶ : ሐሰወ = ወዘይቤሂ : ያወስብ : ጳብእሲ
 አንስት : ከንቶ : ሐሰወ : ውእቱኒ =

አኮ : እምርእሱ : ዘይወፅእ : አላ : እግእከለ : ሥጋሁ = ዘይቤሂ : እስመ : ገ
 መዶ : ብእሲት : ይትወለድ : በቤተ : ሂሳው = ወዘይቤሂ : ጅነገሥት : እለ : እኩይ
 ራግቲሆሙ = ወዝውእቱ : አስግቲሆሙ = ናዲ : ጸዲ = ሐልቃዲ : ሳሕወዲ = አሳ
 አስራዲ : ሐመዲ : አርዲ : ወውእቱ : ዘይመውት : ብእዶ' : ነገሥ : ርቱግ : ሃዩ
 ት = ወአመ : ሞተ : ውእቱ : ይተርፍ : እምነ : ፲ወርቀመር : ፻ዓመት : ዘእንባለ :

1. Sic.

* fol. 45
r° a.

bin, Kati, Sa'adi, Hodi, Madi, Hadi, Dadi, Gadi, Sadi, Nidi, 'Adi, Lav
 ceux-ci s'accompliront dans douze cycles. — Et lorsqu'il dit qu'il volera
 ses ailes sur toute la terre, cela indique qu'il dit : « Prosternez-vous
 vant mon * image. » — Lorsqu'il dit : que les nuages s'accumulent sur
 ce sont Hénoch et Élie ('Élyās); les vents dont il parle sont les justes; les t
 et les petites ailes sont les rois qui se lèveront chacun en son temps
 Et il a soumis tout ce qui est sous le ciel, dit-il, cela signifie qu'il liv
 tout à son pouvoir, comme le racontent les Écritures. — Lorsqu'il c
 Ne veillez pas tous, il veut dire : « Ne faites pas tous la justice. » C'est e
 qu'il parla à ses gouverneurs : « Vous tous, vous régnerez et vous gouvern
 après moi, chacun pendant mille ans. »

* fol. 45
r° b.

O imposteur! qui t'a appris de tels mensonges? Autrefois, comme
 Mahamad (Mahomet) a dit : « Après la résurrection des morts, un hor
 épousera mille femmes. » Celui qui a dit : « Vous régnerez chacun * n
 ans », a menti; et celui qui a dit : « Un homme épousera mille femmes
 menti également.

Lorsqu'il dit : Ce n'est pas de sa tête, mais du milieu de son corps c
 sortira', cela signifie qu'il naîtra de la lignée d'une femme de la maison d'Es

ኢሱባጌ ፡ ጸለ ፡ ይተወሰከ ፣ ኢቤሆን ፡ ወእሉሰ ፡ ነገሡ ፡ በበዕድሜሆሙ ፡ ወእምድገሬ ሆሙኒ ፡ ነገሥት ፡ ይትነሥኡ ፡ በበዘመናሙ ፡ በርሜሂ ፡ ወበ*ብሔረ ፡ ሰግለኢገሂ ፡ ዘይብልዎ ፡ መምዕላይ ፡ ወበሕቱ ፡ ይመውእዎ ፡ ርቱንጎ ፡ ሃይማኖት ፡ ጸለ ፡ ይተፈጠሩ ፡ ነገሥተ ፡ በኢትዮጵያ ፡

ፀዘንተ ፡ ዠሉ ፡ ነገር ፡ ሙልክገ ፡ ዘእንበለ ፡ ይኩን ፡ ለብጺዕ ፡ በጸሎተ ፡ ሚካኤል ፡ ወበእንተሂ ፡ ኢንገሥት ፡ ጸለ ፡ ይቤ ፡ በሙ ፡ ኢክረግተ ፡ ቀዳሜ ፡ ግንለቅተ ፡ ነገሥት ፡ እለ ፡ ይትነሥኡ ፡ ምስሌሁ ፡ ለሐሳዊ ፡ መሲክ ፡ ወሣልሶሙ ፡ ወእቱ ፡ ዘገሃደሙ ፡ ይብለክ ፡ ይመውቱ ፡ በኩናት ፡ እምነክ ፡ በውስተ ፡ ጸብእ ፡ ወጀይመውት ፡ በውስተ ፡ ምስክሱ ፡ ተጽዒር ፡ ዘይቤ ፡ ሂ ፡ ሐሳዊ ፡ መሲክ ፡ ወእቱ ፡ ዘይጸዕር ፡ በመጥባስተ ፡ እገዚአብሔር ፡ ወዐንበሳሂ ፡ ዘተንሥእ ፡ እምገዳም ፡ ወልድ ፡ ወእቱ ፡ እምኢሕዛብ ፡ ብሂል ፡ በከ*ሙ ፡ ይቤ ፡ ኢሳይያስ ፡ ወይዌውው ፡ ኢሕዛብ ፡ ዕፀው ፡ ገዳም ፡ ወሰሎጥገኒ ፡ ይቤላ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ተንሥኢ ፡ ወዕርጊ ፡ እምገዳም ፡ እምኢሕዛብ ፡ ብሂል ፡ ወዳዊትኒ ፡ ይቤ ፡ ትትሐሠይ ፡ ገዳም ፡ ወዠሉ ፡ ዘውስቲታ ፡ ወዝኒ ፡ ብሂል ፡ ይትሐሠዩ ፡ ኢሕዛብ ፡ ብሂል ፡ ወለእለ ፡ ተርፋ ፡ ሕዝብዩ ፡ ኢስተፈሥሐሙ ፡ ዝኒ ፡ እስክ ፡ ትፈጽም ፡ ዕለተ ፡ ደይን ፡

1. Sic.

— Lorsqu'il dit encore : huit rois dont les années seront mauvaises', et voici leurs noms : Nadi, Sadi, Halqadi, Sahwadi, 'Abadi, Asradi, Hamadi, 'Arodi — et celui-ci mourra de la main d'un roi orthodoxe, et lorsqu'il mourra, il restera de treize cycles cent années moins trois et trois semaines qui s'y ajouteront. — Et ceux-ci régneront aux époques qui leur ont été fixées. Après eux, des rois se lèveront, en leur temps, à Rome* et dans le pays de Sa'aladin, qu'on appellera un tyran. Mais il sera vaincu par les orthodoxes qui auront été créés rois en Éthiopie.

Voilà tout ce que raconta, avant sa réalisation, l'ange au bienheureux Basalota-Mik'él. — Quant aux trois rois dont il est parlé, ils régneront cent ans, avant la disparition des rois qui se lèveront avec le faux messie, lequel sera le troisième. Et il te dit clairement : « Ils mourront d'un coup de javelot de ta main dans une guerre et un mourra dans son lit. » — Lorsqu'il dit : « Après qu'il aura souffert », c'est le faux messie qui souffrira par le glaive de Dieu; et le lion qui surgit du désert, est le Fils, [qui se lèvera] du milieu des peuples. Ainsi que* le dit Isaïe² : Et les peuples crieront, (les peuples qui sont) les arbres de la plaine. Et Salomon dit à l'Église chrétienne : « Lève-toi et monte de la plaine », c'est-à-dire des peuples. David dit aussi : « La plaine se réjouira, avec tout ce qu'elle renferme³ », ce qui signifie : les peuples se réjouiront. — Et je réjouirai ceux qui resteront de mon peuple jusqu'à ce que soit terminé le jour du jugement.

1. Cf. *Ibid.*, 11. — 2. Isaïe, LV, 12. — 3. Psaume xcvi, 12.

ዘይቤሂ : እስመ : ለሌተ : ደይን : ኑጎ : ሺ፻፵መት : ወለጎሩያን : አግሪ : ፍሥሐሆ
 ሙ : ወእንዘ : እሙንቱ : ይትፈሥሑ = ኃጥአን : አግሪ : ይትወቀሱ : ብፁዕኔ : አግ
 ኒ : በክርስቶስ = ጎጢአተ : አግኒ : ለእመ : ነን : መጠነ : ደብር : ወእመ : በዝጎ : ወ
 ለእመ : ነን : ጽድቅ : መጣነ : ቀለምጽጽ : ይእቲ : ጽድቅ : ን*ስቲት : ትመውአ : ወት
 ስዕር : ለከተ : ጎጢአት : ወስብሐት : ለዘይሁብ : አግኒ : ለዘ : አፍቀረ : ወኢአግኒ :
 ለዘ : ጸልአ = ከተ : ዘይብሉ : ይትሀጉሉ : ክርስቲያን : ርቱግነ : ሃይማኖት : ውእቱኔ :
 ውፁአ : እምክርስቶስ = ወእመስ : ይሰመዩ : ክርስቲያን : ወዐቀቡ : ሥርዐተ : ጽድቅ :
 ሉሙስ : ኢይክል : ደይን : ርእዮቶሙ =

ወሐዋርያትኒ : ሰበ : ተካፈሉ : አህጉረ : ግለም = ይቤ : ኢጥርስ : ዘኢኮነ : ከተ : ሰ
 ብእ : ምእመነ : ኢይጸድቅ : ብሂላየ : እግሪ = ወእንድርያስኒ : ይቤ : ዘኢኮነ : መሃ
 ሬ : ኢይጸድቅ : ብሂላየ : እግሪ = ወያዕቆብኒ : ይቤ : ዘኢተመትረ : በእንተ : እግዚ
 አብሔር : ኢይጸድቅ : ብሂላየ : እግሪ = ወጥሐንስኒ : ይቤ : ዘኢኮነ : ንጹሐ : በድ
 ንግልፍ : ኢይጸድቅ : ብሂላየ : እግሪ : ወሬልጶስኒ : ይቤ : ዘመሐለ : በሐሰት : ኢ
 ይጸድቅ : ብሂላየ : እግሪ = ወበርተሎሚያስኒ : ይቤ : ዘኢያክበረ : አቡሁ : ወእመ :
 ኢይጸድቅ : ብሂላየ : እግሪ = ወጥግስኒ : ይቤ : ዘኢተጠብሐ : ከመ : ላህም : ኢይ
 ጸድቅ : ብሂላየ : እግሪ = ወግቲያስኒ : ይቤ : ዘኢኮነ : የውሀ : ከመ : ርግብ : ኢ

S'il parle ainsi, c'est parce que le jour du jugement aura une longueur de mille ans. Ce sera alors la joie des élus et pendant que ceux-ci se réjouiront, les pécheurs contesteront. Bienheureux donc celui qui aura cru au Christ. Quand bien même les péchés du croyant seraient gros comme des montagnes et nombreux, si sa justice est semblable à une étincelle, ce peu de justice l'emportera et effacera tous ses péchés. Gloire à celui qui a donné la foi à celui qu'il aime et l'incrédulité à celui qu'il déteste. Tous ceux qui disent : « Les chrétiens orthodoxes seront damnés », ceux-là sont en dehors du Christ, car s'ils sont appelés chrétiens et s'ils observent les préceptes de la justice, le jugement (la damnation) ne peut les atteindre.

Lorsque les apôtres furent sur le point de se partager les pays du monde, Pierre dit : Tout homme qui n'est pas croyant ne sera pas justifié (*ne sauvera pas son âme*), voilà ma doctrine et ce que j'enseignerai. — André dit : Celui qui n'est pas compatissant ne sera pas justifié, voilà ce que je dis et ce que j'enseignerai. — Jacques dit : Celui qui ne sera pas décapité(?) pour Dieu ne sera pas justifié, voilà la parole que j'enseignerai. — Jean dit : Celui qui n'est pas chaste dans la virginité, ne sera pas justifié, voilà la doctrine que j'enseignerai. — Philippe dit : Celui qui a juré en vain, ne sera pas justifié, voilà ce que j'enseignerai. — Barthélemy dit : Celui qui n'honore pas son père et sa mère ne sera pas justifié, voilà ce que j'enseignerai. — Thomas dit : Celui qui n'a pas été égorgé comme un veau, ne sera pas justifié, voilà mon enseigne-

ይጸድቅ ፡ ብሂላየ ፡ እግረህ ፡ ታዲያሰኒ ፡ ይቤ ፡ ዘኢነነ ፡ ቀናኤ ፡ ለሕግ ፡ ኢይጸድቅ ፡
 ብሂላየ ፡ እግረህ ፡ ወናትናኤላኒ ፡ ይቤ ፡ ዘኢያሕመመ ፡ ሥጋሁ ፡ በዲበ ፡ ዕፀ ፡ መስቀ
 ል ፡ ኢይጸድቅ ፡ ብሂላየ ፡ እግረህ ፡ ወያዕቆብኒ ፡ ወልደ ፡ እልፍዮስ ፡ ይቤ ፡ ዘኢሐመ ፡
 በውግረተ ፡ እብን ፡ ኢይጸድቅ ፡ ብሂላየ ፡ እግረህ ፡ ወግቲያሰኒ ፡ ይቤ ፡ ነተ ፡ ዘኢያ
 ንደየ ፡ ርአሶ ፡ ኢይጸድቅ ፡ ብሂላየ ፡ እግረህ ፡

ወነተሎ ፡ ሐዋርያት ፡ እምድገረ ፡ ተናገሩ ፡ ዘንተ ፡ አውሥኦ ፡ አውሎስ ፡ ወይቤሎ
 ሎ ፡ ስምዕኒኔ ፡ አካውዮ ፡ አንሰ ፡ ከመዝ ፡ ብሂላየ ፡ እግረህ ፡ ዘአምን ፡ ወተጠምቀ ፡
 ይድገን ፡ ወዘሰ ፡ ኢአምን ፡ ይደየን ፡ ወዘኢያረቅር ፡ ቢጸ ፡ ኢይጸድቅ ፡ ወዘይጸልእ ፡
 ቢጸ ፡ ይትኮነን ፡ ከመዝ ፡ ብሂላ ፡ እሰብከ ፡

ወዘንተ ፡ ከመዝ ፡ እምድገረ ፡ ተባህሎ ፡ ሐዋርያት ፡ መጽኦ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡
 ክርስቶስ ፡ ወይቤሎ ፡ ሰላም ፡ ለከሎ ፡ አርዳእየ ፡ ወተንሥኤ ፡ ወሰገዱ ፡ ሎቱ ፡ ወ
 አእመርም ፡ ከመ ፡ እግዚእነ ፡ ወአቱ ፡ ወይቤሎ ፡ ምንተ ፡ ብሂላ ፡ ትቤሎ ፡ ትግል
 ም ፡ ወባሕቱ ፡ ሠመርኩ ፡ ገበ ፡ ነገረ ፡ አውሎስ ፡ ገሩይየ ፡ ወእምነገረ ፡ ነተሐከሎ ፡ አ
 ደመኒ ፡ ነገሩ ፡ አኮኑ ፡ እቤ ፡ በወንጌል ፡ ዘአምን ፡ ወተጠምቀ ፡ ይድገን ፡ ወዘሰ ፡ ኢአ
 ምን ፡ ይደየን ፡ ወበአይ ፡ ገብር ፡ ይድገን ፡ ሰብእ ፡ ለእመ ፡ አልሎ ፡ እግረነ ፡ ወፍ
 ቅረ ፡ ወሃይግናተ ፡ ወእምከዊነ ፡ ስምዕኒ ፡ ዝንቱ ፡ ይኒይስ ፡ ወአልቦ ፡ ሰብእ ፡ ዘአልቦ

ment. — Matthieu dit : Celui qui n'est pas doux comme la colombe ne sera pas justifié, voilà ce que j'enseignerai. — Thaddée dit : Celui qui n'est pas zélé pour la loi ne sera pas justifié, voilà ce que j'enseignerai. — Nâtnâ'él dit : Celui qui ne fait pas souffrir son corps sur la croix ne sera pas justifié, voilà ce que j'enseignerai. — Jacques, fils d'Alphée, dit : Celui qui n'a pas souffert la lapidation* ne sera pas justifié, voilà ce que je prêcherai. — Mathias dit : Qui-conque ne s'est pas appauvri ne sera pas justifié, voilà ce que j'enseignerai.

Quand tous les apôtres eurent ainsi parlé, Paul prit la parole et leur dit : Écoutez-moi, mes frères, voici la doctrine que j'enseignerai : Celui qui croira et qui aura été baptisé sera sauvé, mais celui qui ne croira pas sera condamné. Celui qui n'aime pas son prochain ne sera pas justifié; celui qui hait son prochain sera damné. Ainsi, disait-il, je prêcherai.

Lorsque les apôtres eurent ainsi discouru, arriva Notre-Seigneur Jésus-Christ qui leur dit : Que la paix soit sur vous, mes disciples. Et ils se levèrent et l'adorèrent et connurent que c'était Notre-Seigneur. * Il leur dit : Que racontiez-vous donc hier? Certes je me suis plu à la parole de Paul, mon élu, sa parole m'a été plus agréable que toutes les vôtres. Ne vous ai-je pas dit dans l'Évangile : Celui qui croit et qui a été baptisé sera sauvé et celui qui ne croit pas sera condamné. Et par quelle œuvre l'homme sera-t-il sauvé, s'il n'a pas la foi et l'amour [du prochain](?) et la foi? Cela vaut mieux que d'être martyr. Il n'y a pas d'homme qui soit absolument sans tache :

ቱ : ነውር : ፍጹም : ወፍጹምሰ : አምላክ : ባሕቲቱ = ወአንተሙኒ : አኮኑ : ሰ
ንትሙ : ርእዩ : ሰግዮ : ከሙ : ኢኮነ : ንጹሐ : በቅድሚያ =

* fol. 47
r° a.

አንተ : ኢጥርስ : ከሕድካኒ¹ : በሌሊት : ሥልሰ : ጊዜ : ወሰረይኩ : ለክ : ጎጠ
ወአለቦ : ዘየዐቢ : ጎጠአ*ተ : እምከሕደተ : ፈጣሪ = ወአንተኒ : ዮሐንስ : ጎ
ቱል : አነ : ትትፈሣሕ : ምስለ : ሊቃነ : ከሀናት = ወአንተኒ : እንድርያስ : እንተ
ወገእክ = ወአንተኒ : ያዕቆብ : ጎዲገክ : ልብሰክ : ጉዩይክ = ወአንተኒ : ፊልሶስ :
ግእከለ : ሀገር : ወገእክ = ወአንተኒ : በርተሎሜዎስ : ምስለ : ራኩብ : ወልደ
ክ : ተጎጣእክ : ወአንተኒ : ቶግስ : በሰረገላ : ሖርክ : ተጎጣእክ = ወአንተኒ : ግ
ግእከለ : ሀገር : ተጎጣእክ : ወበሌሊት : ጽሚተ : ወገእክ = ወአንተኒ : ታደዎስ
ቢበክ : ወገእክ = ወአንተኒ : ናትናኤል : ታሕተ : ዱር : ተጎጣእክ = ወአንተኒ :
ወልደ : እልፍዮስ : ታሕተ : ሐቅል : ተጎጣእክ = ወከመዝ : ገበርከሙ : ወኢ
ሙ : አላ : አነ : ጎረይኩከሙ : ወረሰይኩከሙ : መዋርስተዩ ።

* fol. 47
r° b.

ወእምድጎረ : ዕርገቱ : ለእግዚእነ : ይቤሉ : ሐዋርያት : ይደልወነ : ከሙ :
በእንተ : ስሙ : ለክርስቶስ : አምላክነ =

ወበ : መትልው : መጽኡ : ሰግዕታት : ወደቤሉ : ንመጡ : ነፍሰነ : በእንተ
ክርስቶስ : አምላክነ ። ወድጎረ : ነሱሙ : መጽኡ : መነኮሳት : እስሙ : ጎቤሀ
ተክለ : ተፍጻሚተ : ዐስብ ። ወዝውእቱ : ግብሩ : ወኒሩቱ : ለእንጦንስ : ርእስ

1. Sic.

Dieu seul est parfait. Et vous, n'êtes-vous pas des hommes? Voyez
il n'a même pas été pur devant moi.

* fol. 47
r° a.

Toi, Pierre, tu m'as renié trois fois pendant la nuit et je t'ai pardo
péché. Cependant il n'y en a pas de plus grand* que de renier le créat
Toi, Jean, pendant que j'étais attaché à la croix, tu t'es réjoui avec les
des prêtres. — Toi, André, tu es sorti pour Hégua(?). — Toi, J
après avoir laissé tes vêtements, tu as pris la fuite. — Toi, Philippe
sorti au milieu de la ville. — Toi, Barthélemi, tu as fui avec Ra
fils de ta sœur. — Toi, Thomas, tu as disparu, monté dans un char.
Matthieu, tu t'es caché dans la ville et tu es sorti, la nuit, en secret.
Thaddée, tu sortis enveloppé dans un voile. — Toi, Nâtnâ'él, tu t'es
dans un bois. — Toi, Jacques, fils d'Alphée, tu t'es caché dans un
— Voilà ce que vous avez fait, pourtant* je ne vous ai pas quittés,
vous ai choisis pour faire de vous mes héritiers.

* fol. 47
r° b.

Après l'ascension de Notre-Seigneur, les apôtres dirent : Il e
que nous mourions pour le nom du Christ, notre Dieu.

Et les martyrs vinrent successivement, en disant : livrons nos âme
le nom du Christ, notre Dieu. Après eux tous, vinrent les moines, e
chez eux qu'a été placée la récompense parfaite. Voici les œuvre et la s
d'Antoine, le premier des moines, car personne au monde n'a lu

ሳት : አልቦ : እምሰብእ : ዘተጋደለ : ከመ : እንጦንስ = ወአቡሁ : በውስተ : ዓለም : ባ
 ዕል : ጥቀ : ብእሲሁ : ወዕምደ : አባዕሪሁ : ጅጅወእንዘ : ከመዝ : ይነባር : አቡሁ : ጥተ :
 ከመ : ዠሉ : ሰብ*እ : ወእንጦንስጊ : ይቤ : ምንተ : ከንክ : አባ : ወአይቲ : ሀሉ : ቃ
 ልክ : ዘተኤዝመ : ለአግባርቲክ : ወአልቦ : ዘነከከክ : ዘእንበለ : ንስቲት : እስተንፋስ :
 ዘአልቦ : ወኢሀሉ : ኅቤክ = ወዘንተ : ብሂሉ : ወዕአ : ወስተ : ገዳም = ወአግሪገ : ኮና :
 ገጅግመተ : ወተመከረ : እንጦጊ : ገገጃመከረ = ወባዕዳንስ : መከረ : አልቦ : ፍልጂ =
 ወበርሀ : እንጦጊ : ከመ : ገገጃመጠና : ለፀሐይ = ወዳድቃንስ : ይበርሀ : ከመ : ገገጃ
 ይ = ወባከመ : ወርጎ : ወባከመ : ከጥክብት =

ወዝውእቱ : ትዕግሥታቲሁ : ለእንጦንስ = ተዳጊ : በብእሲት : ወዳገም : በዐረብ =
 ወሃልስ : በእጋንንት : አመ : አውረድም : እምደብር : ጃጊዜ = ወረብዕ : በረተብ¹ = ወ
 ቃምስ : በጽምአ : ጎይ : ወ*ሃድስ : በአርፎ : ወሳብዕ : በሰይፍ : ወሳምን : ርገዘተ :
 በኩናት : ወዝጊ : በርገዘት : በጎበ : ዐላጊያን : ወታስዕ : በአንቃል : ዘውእቱ : ተግል :
 ብሂል : ወጎሥር : በብሂል : ገባእ : ወስተ : ዓለም : ወገገጃበጽፍዐተ : ሰብእ : ወገገ
 ጃበሐለስትጥታት = ወእሉ : ቅዳሳን : ጥእም : ለሰይጣን : ተዘኪርመ : ዓለመ : ኅላሬ =

ወተስእለ : ብእሲ : እገዚአብሔር : ለመልአክ : ዘተረጎመ : ኅቤሁ : ወይቤሉ : ምን
 ተ : እንክ : ይከውን : በጎልቀተ : ዓለም = ወይቤሉ : መልአክ : ይነግሥ : ንጉሠ : ዐመ

1. Sic; lire ረ —.

mené une vie ascétique) comme Antoine. Son père était, dans le monde, très riche, possédant 500 paires de bœufs. Et en étant dans cette situation, il mourut comme tout homme.* Et Antoine s'écria : Qu'es-tu devenu? ô mon père, où est ta voix qui commandait à tes serviteurs? Et cet accident ne t'a été causé que par un léger souffle qui n'est plus et que tu n'as plus. Après avoir prononcé ces paroles, Antoine sortit dans le désert; il avait alors dix-huit ans. Antoine eut douze tentations principales, mais il en eut beaucoup d'autres; il brilla comme douze fois la mesure (de la lumière) du soleil, tandis que les saints ne brillent que comme sept; il en est qui brillent comme la lune, il en est qui brillent comme les étoiles.

Et voici quelle fut la constance d'Antoine. [Il fut éprouvé] premièrement par une femme, deuxièmement par les Arabes, troisièmement par les démons qui le firent descendre trente fois de la montagne, quatrièmement par la faim, cinquièmement par la soif, sixièmement* par les animaux, septièmement par l'épée, huitièmement par un coup de lance, et ce coup de lance [il le reçut] chez les infidèles(?); neuvièmement par les « anqâl » c'est-à-dire par les poux, dixièmement par la voix qui lui disait : retourne dans le monde; onzièmement par les soufflets que lui donnèrent les hommes; douzièmement par les onagres. — Et ces saints (moines) vainquirent le démon, en se souvenant que ce monde est passager.

Et l'homme de Dieu interrogea l'ange qui lui avait été envoyé et lui dit : Qu'y aura-t-il donc à la fin du monde? — L'ange lui répondit : Il régnera

ገ : በከመ : ደቤሉ : መጸኢኛት = ወጥሐንስጊ : አቡተለምሲስ : ደቤ : ደመጽእ : እ : ተጽኒኛ : በረረስ : ጸዐጻ =

* fol. 48
r° a.

ወበእንተ : ሐሳዊጊ : ከመዝ : ገብሩ : ደወፅእ : *ሠጢጦ : ከርሠ : እመ : ወ
ላ : አቡሁ : ወይነብር : ኒበ : መንበር : ወይነገሥ = ወሰበ : ተፈጸመ : መዋዕለ
ሠ : ደፀብአ : እገዚእነ : ምስለ : ሐራሁ = ወቅድመ : ዙሉ : ደወገአ : ኤልያስ : ጎ
ዊ : ውስተ : እንገድግሁ = ወኢያሱ : ወልደ : ነጭ : ውስተ : ፍጽሙ = ወጻዊት : ሰን
ደረገዝ : ውስተ : ዙልያቱ = ወኢጥርስጊ : ደረገዝ : ፈረሶ = ወቴዎድርስ : ወገላፀ
ስ : ደተነጥቡ : ድርዎ : መቴርሙ : ርእሶ = ወጥሐንስጊ : ደደገም : ወጊአ : ፈረሱ =

* fol. 48
r° b.

ወወቢዮ : ነገረ : ደክውን : በብሂላ : አነ : ተተልኩ : ወአነ : በደርኩ = ወእሳተ
ጎት : ትተተሉ : ወገአ¹ : እምአፈ : እገዚእ = ወሰራዊቱጊ : ደመውቱ : ምስሌሆ =
ላ : ወርቅ : ደትዐነቅ : *ኤልያስ = ወኢያሱ : በሐመልግላ : ላብስ : ዘወርቅ : ያ
ይ = ወኢጥርስጊ : ሽፍሽፍት : ዘወርቅ = ወለጥሐንስ : ገግ : ጸዐጻ = ወለቴዎድር
ገላውደዎስ : አክጢል² : ተያሓን = ለጻዊት : ወለባዕጻን : ጻድቃን : ወገረት : ዘወ
ወእምድጎረገዝ : ደክውን : ትንሣኤ : ወቅሥት = ትሰፋኤ : ለጎሩያን : ሰግይ = እን
ለወት : ጥብላለተ : ከመ : ፊደላ : እንተ : ጎብአ : አምላክ : ዐውደ : መንበሩ =
ምድር : ደክውን : መጠነ : አሐቲ : ኪደት² : እገሩ : ለጻድቅ =

ወደክውን : አግሂ : ሰግይ : ሐዲስ : ወምድርጊ : ሐዲስ : ወዝትጊ : ደትረአጻ

1. Sic. lire ወጊአ; — 2. Sic.

un roi inique, comme le disent les Écritures. Et Jean de l'Apocalypse Le Seigneur viendra, monté sur un cheval blanc¹.

* fol. 48
r° a.

Quant à l'imposteur, telle sera son œuvre : Il naîtra * après avoir de le sein de sa mère et tuera son père; il s'assiéra sur un trône et régnera lorsque les jours de son règne seront terminés, notre Seigneur le comblera avec son armée. — Mais Élie, de Tisbe (Teskewāwi), le frappera le poitrin à la poitrine; Josué, fils de Nāwē, au front; David, le musicien, le percera de la lance aux reins; Pierre frappera son cheval de la lance, et Théodore et Claudius, après lui avoir coupé la tête, perceront sa cuirasse; il portera un nouveau coup à son cheval.

* fol. 48
r° b.

Puis on entendra une voix forte crier : C'est moi qui l'ai tué, c'est moi qui suis arrivé le premier (à le tuer). — Et le feu de la colère, sortant de la bouche du Seigneur, le tuera et son armée périra avec lui. Élie se passera au cou couronne d'or, * Josué prendra un vêtement vert d'or; Pierre un frontal(?) Jean son collier(?) blanc, Théodore et Claudius les couronnes rouges; David d'autres justes ses bandelettes(?) d'or. Puis aura lieu la résurrection, que le jugement : le ciel, qui est enroulé autour de son trône, comme une robe que Dieu a cachée, se déroulera aux élus. Cette terre sera comme une foule foulée par le pied du juste.

Il y aura alors un ciel nouveau et une terre nouvelle et le paradis

ዕፀዊሂ ፡ ለገነት ፡ ሶበ ፡ ይፈርዩ ፡ ሰብእ¹ ፡ ይፈርዩ¹ ፡ ወሶበ ፡ ይፈርዩ ፡ ዘይቤ ፡ ሶበ ፡ ይገ
 ብሩ ፡ ምንግረ ፡ ሠናይ ፡ ለዘ ፡ ይግህር ፡ በመዝሙር ፡ ዘዳዊት ፡ አሐቲ ፡ ቃለ ፡ ለለዕለ
 ቱ ፡ ትፈሪ ፡ ቸወዘንተ ፡ ነገረ ፡ ምስጢር ፡ ኢትክሥት ፡ ለኩሉ ፡ ሰብእ ፡ እንበለ ፡ ለግእ
 ምራን ፡ ወኅበእ ፡ ወኢትክሥት ፡ ዘእምኅበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወቤሕቱ ፡ እምወርት ፡ ወ
 እምብሩር ፡ ይኒይስ ፡ ዘዘገበ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ኩሉ ፡ ዘሥጋ ፡ ከመ ፡ ሣ
 ዕር ፡ ወኩሉ ፡ ከብሩ ፡ ከመ ፡ ናሬ ፡ ሣዕር ፡ ወቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይነብር ፡ ለዓለመ ፡
 ኅለም ።

ተፈጸመ ፡ ነገረ ፡ ምስጢር ፡ ወይትነበብ ፡ ለአንክር ፡ ሰግዖቱ ፡ መድምም ፡ ለዝን
 ቱ ፡ መጽሐፍ ፡ ወያበርህ ፡ ልበ ፡ ሰብእ ፡ ከመ ፡ ፀሐይ ፡ ብርሀት ።

1. Sic.

montrera. — Lorsque les arbres du paradis produiront des fruits, ces fruits
 seront des hommes. Et quand il dit lorsqu'ils produiront des fruits, cela signi-
 fie lorsqu'ils feront des bonnes œuvres. * Pour celui qui enseigne une parole
 dans les psaumes de David, elle produit chaque jour 10.000 fruits. Ne révèle
 pas ce mystère sinon aux docteurs, cache et ne révèle pas un secret qui vient
 de Dieu. Celui qui conserve la parole de Dieu, vaut mieux que l'or et l'argent,
 car tout ce qui touche à la chair (au corps) est comme l'herbe et tout honneur
 comme le fruit de l'herbe¹, mais la parole de Dieu demeure éternellement.

Le livre du mystère est terminé; on le lit pour émerveiller celui qui
 entendra la lecture admirable de ce livre et il éclaire, comme le soleil res-
 plendissant, le cœur de l'homme.

1. Cf. Isaïe, XL, 6.

ERRATA

1° Dans le texte :

Page	5, ligne 6,	au lieu de	ፍጥት :	lire :	ፍጥት :
— 8,	— 3,	—	ፍወ፩	—	ፍወ፩
— 18,	— 7,	—	ሃዋ	—	ዳዋ
— 21,	— 14,	—	ራረስ :	—	ራረስ :
— 27,	— 11-12,	—	ለዝሉፋ :	—	ለዝሉፋ :
— 29,	— 2,	—	ለረርዖን :	—	ለረርዖን :
— 29,	— 3,	—	ፋርዖን :	—	ረርዖን :
— 31,	— 8,	—	ክምላክ :	—	አምላክ :
— 32,	— 18,	—	ጸብተራ :	—	ደብተራ :
— 39,	— 10,	—	ወዐአ*ግዲሆን :	—	ወአዕ*ግዲሆን
— 42,	— 10-11,	—	ተመልክ :	—	ተመልክ :
— 50,	— 10,	—	ለሰርክ :	—	ለሰርክ :
— 61,	— 6,	—	ዘገወ፩ :	—	ዘገወ፩ :
— 69,	— 12-13,	—	ውሉደ :	—	ውሉደ :
— 74,	— 3,	—	ወስምዖን :	—	ወስምዖን :
— 75,	— 15,	—	ወመስተብቅል :	—	ወመስተብቅል :
— 78,	— 4 et 7,	—	ሰሚን :	—	ሰሚን :
— 79,	— 7,	—	ሰይፍ :	—	ሰይፍ :

De plus, p. 64, l. 12, ajouter les deux points : avant le crochet.

2° Dans la traduction :

Page	30, ligne	1, au lieu de	ostensoirs	lire	encensoirs.
— 39	— 13	—	90 coudées	—	7 coudées.
— 42	— 18	—	soixante-dix	—	sept.
— 49	— 7	—	pas de salut	—	pas d'espoir de salut.
— 50	— 16	—	lorsque si	—	si.
— 63	— 13	—	Lui-même connaît	—	Lui-même qui connaît.
— 74	— 11	—	gardes	—	grades.

N. B. — 1. Dans quelques passages (p. 45, l. 9; p. 46, l. 13; p. 47, l. 9 et 10; p. 48, l. 16; p. 60, l. 5), le manuscrit exprimer le nombre 6 par le signe ξ . Cf. Dillmann, *Gram. der äth. Sprache*, 1re édit., p. xiv.

2. Le texte offre de nombreux exemples de permutation entre sifflantes (ψ et θ ; χ et θ) et en rales (σ , ρ et τ ; λ et σ). On rencontre ψ pour θ dans quelques adjectifs de la 3e for (p. 48, l. 1; p. 49, l. 13; p. 50, l. 11; p. 71, l. 5 et 6), et à la première personne sing. du parfait (p. 51, l. 4; p. 70, l. 5). La quantité attribuée aux voyelles est parfois fautive (cf. Introduction).

TABLE DES MOTS ÉTHIOPIENS

PEU USITÉS ET D'ORIGINE ÉTRANGÈRE

(Les chiffres renvoient à la page et à la ligne)

<p style="text-align: center;">ለ</p> <p>ሉገዮን : 37₁₂</p>	<p style="text-align: center;">ሐ</p> <p>ሐጥር : 50₀ ሐራውያ : 20₁ ሐርግዝ : 19₀ ሐበሲ : 21₁₅ 50₀</p>	<p style="text-align: center;">ቀ</p> <p>ቀርቂስ : 23₃</p>	<p style="text-align: center;">ብ</p> <p>ብርሐ : 19₁ በረድ : 4₁ (cf. note 2, p. 4) በቢል : 49₁₅ 50₂ ቤተሜኔስ : 66₁₃ ብጋ(?) : 20₂ በጊደነ : 16₁₁</p>	<p style="text-align: center;">አ</p> <p>አቀጠቀግጢስ : 66₁₂ አታውግ : 23₂ አንቃል : 80₂ አንተላም : 21₁₂ 22₃ 50₀ ኤክሴድሬ : 46₁₀ ኤክስድሩ : 47₇ ኤክስድሬ : 47₃ 0 አክጥስ : 67₄ ኢያስኢስ : 16₁₀ 66₁₁ 67₁ አይበት : 22₀ ኢያዝኃ : 47₅ ኢፍ : 50₁₀ አጎርጋናት : 49₁₅ ኤዲሜድ : 46₁₁ ኤዲሜዳ : 48₅ ኤዲሜድ : 47₇ ኤዲሜድስ : 46₁₂ አዲሊዱ : 40₁₄ 47₅ 48₀</p>
<p style="text-align: center;">መ</p> <p>መሃን : 36₁₂ ሜጥራ : 37₁₅ 10</p>	<p style="text-align: center;">ረ</p> <p>ርዋን : 57₀ (cf. 53₁₄ ርዋን :)</p>	<p style="text-align: center;">ተ</p> <p>ቴሔ : 45₀ 7 48₁₂ 13 49₂ 4 (cf. ትሔ :) ትሔ : 45₈ 13 14 48₁₂ (cf. ቴሔ :) ቶሂ : 46₁₀</p>	<p style="text-align: center;">ከ</p> <p>ከርከደን : 17₁ ከርፈስ : 22₁₅</p>	
<p style="text-align: center;">ሰ</p> <p>ሰግሰይ : 51₀ (cf. correction <i>ibid.</i>) ሰምሰም : 34₀ ሰራክ : 36₁₃ ሰርድጥን : 16₁₀ 66₁₀ ሰርግ : 20₂ ሰም : 36₁₅ ሰዋትል : 6₃ 11₈ ሰዝን : 20₁₂ ሰዳለ : 22₃</p>	<p style="text-align: center;">አ</p> <p>አላም : 46₁₀ 12 47₃ 4 8 48₁₃ አመቴስጢኖስ : 17₁ አሜቴስጢኖስ : 66₁₂ 67₃ አርዝል : 19₂ አቅታ : 66₁₃</p>	<p style="text-align: center;">ወ</p> <p>ወርኃ : 13₂ ወራውሬ : 17₁</p>		

ዐ	ገ	ጸ
ዐረቢ : 25 ₀ , 11 (cf. note 1, p. 25)	ገበላት : 5 ₁₀	ጸባላት : 63 ₁₀
	መገድላ : 19 ₁₁	ጸጉራፍ : 22 ₁₅
ዘ	ገደብ : 21 ₁₅	መጸዲት : 36 ₁₂
ዘኢ : 36 ₁₀		
የ	ጠ	ረ
ይጳርፍ : 14 ₁₅	ጥላፍ : 66 ₁₃ , 67 ₅	መፍለክ : 20 ₁
ይቤርድ : 19 ₁₁	ጣበት : 23 ₂	ረላረላ : (avec le sei léphant; cf. note 1. 16 ₁₂ , 19 ₈)
ደ	ጠነዩ : 18 ₄ , 0	ፍርፍ : 5 ₁₀
ድንገዛ : (ፖ) 18 ₈		ፍንፍንት : 19 ₁₃
መደንጸው : 26 ₁ , (cf. note 3, p. 25)	ጸ	ረያድላ : 24 ₇
ዲዮርዝን : 46 ₁₁	ጸዝዮን : 66 ₁₁ , 15	
	ጸደራ : 33 ₁ , 36 ₁₀	

TABLE DES NOMS PROPRES

(Les chiffres renvoient à la page correspondante)

<p style="text-align: center;">A</p> <p>Aaron, 33, 35, 37, 39, 43, 44, 49, 50, 51, 53, 56, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 66, 68, 69, 77.</p> <p>'Abádi, 85.</p> <p>'Abdyu, 59.</p> <p>Abel, 42, 76.</p> <p>Abérgya, 23.</p> <p>Abraham, 26, 27, 28, 30, 31, 33, 65, 72, 77, 78.</p> <p>'Abrir, 31.</p> <p>'Absé, 59.</p> <p>'Abyá, 65.</p> <p>'Abyudá, 65.</p> <p>Adam, 3, 4, 5, 7, 16, 17, 19, 20, 21, 31, 32, 33, 51, 52, 54, 57, 58, 68, 73, 76, 77.</p> <p>'Adi, 84.</p> <p>'A'ýi, 24.</p> <p>'Afengén, 26.</p> <p>'Afekni, 26.</p> <p>Agálemun, 22.</p> <p>Agar, 65.</p> <p>'Akáré, 21.</p> <p>'Akáz, 65.</p> <p>'Akim, 65.</p> <p>'Aki-Mélék, 59.</p> <p>Akis, 23.</p> <p>Aklabépér, 67.</p> <p>Akor, 22.</p> <p>'Akyál, 63.</p> <p>'Al'azar (père de Elyud), 65.</p> <p>'Al'azar (père de Fináhas), 59.</p> <p>'Al'azar (père de Málán), 65.</p> <p>Alfáksad, 65.</p> <p>'Alhiz, 63.</p> <p>Alphée, 62, 79, 87.</p> <p>Amalék, 44.</p> <p>Amanuel, 18.</p> <p>'Amés, 65.</p> <p>Amhán, 62.</p> <p>'Aminádab, 65.</p> <p>'Amos, 65, 78.</p> <p>'Anátol, 72, 73.</p> <p>André, 86, 88.</p> <p>'Angót, 25.</p> <p>Antioche, 63.</p> <p>Antoine, 64, 88, 89.</p>	<p>Arám, 65.</p> <p>'Ari (fils de Japhet), 26.</p> <p>'Ari (fils de Sém), 24.</p> <p>'Arodí, 65.</p> <p>Aromin, 57.</p> <p>Artobegás, 22.</p> <p>'Arzel, 19.</p> <p>'Asef, 65.</p> <p>Asér, 50, 68.</p> <p>Aséráwiens, 24.</p> <p>'Aséri, 24.</p> <p>'Ason, 65.</p> <p>Asrádi, 85.</p> <p>'Atá, 68.</p> <p>Atawma, 23.</p> <p>'Aterni, 26.</p> <p>'Awlálá'él, 54.</p> <p>Ayáb, 62.</p> <p>Azáhél, 62.</p> <p>'Azar, 65.</p> <p>Azaryás, 65.</p> <p>Azéb, 60.</p> <p>'Azi, 24.</p> <p style="text-align: center;">B</p> <p>Babil, 59.</p> <p>Ba'éz, 65.</p> <p>Bahayla-Miká'él, 4, 17 note, 27, 44.</p> <p>Báli, 25.</p> <p>Báqá, 59.</p> <p>Bari, 26.</p> <p>Barthélemi, 58, 79, 86, 88.</p> <p>Basalota-Miká'él, 76, 85.</p> <p>Bazanadaqá'él, 54.</p> <p>Beguená, 25.</p> <p>Benjamin, 66.</p> <p>Bersebáhé, 67.</p> <p>Béténéladás, 22.</p> <p>Buni, 25.</p> <p style="text-align: center;">C</p> <p>Cain, 22, 76.</p> <p>Çébédégúáz, 22.</p> <p>Claudius, 90.</p> <p>Clopas, 5.</p> <p>Copte, 25.</p> <p style="text-align: center;">D</p>	<p>Dabra Sebáh, 80.</p> <p>Dabra Syon, 80.</p> <p>Dabra Tabor, 52, 80.</p> <p>Dabra Zayt, 80.</p> <p>Dáti, 84.</p> <p>Dafá, 51.</p> <p>Dan, 50, 66.</p> <p>Daniel, 26, 77, 82, 83.</p> <p>Dankélen, 25.</p> <p>Darius, 83.</p> <p>David, 33, 40, 47, 54, 65, 67, 70, 72, 77, 78, 85, 90.</p> <p>Dédubi, 25.</p> <p>Démésáwi, 25.</p> <p>Dénkíl, 25.</p> <p>Déri, 25.</p> <p>Dibikuéri, 26.</p> <p>Dibubí, 25.</p> <p>Dirigon, 6.</p> <p>Duri, 25.</p> <p style="text-align: center;">E</p> <p>'Eber, 65.</p> <p>'Ebri, 24.</p> <p>Edom, 9.</p> <p>Egypte, 28, 31, 83.</p> <p>Egyptien, 25, 28, 29, 31.</p> <p>'El, 31.</p> <p>'Eladá'él, 51.</p> <p>Élie, 32, 64, 84, 90.</p> <p>'Élfasófi, 61.</p> <p>'Élyaqém, 65.</p> <p>'Élyázír, 59.</p> <p>'Élyo, 22.</p> <p>'Elyud, 65.</p> <p>Enbarám, 59.</p> <p>'Enderi, 25.</p> <p>Enderta, 25.</p> <p>'Enzi, 25.</p> <p>Enos, 65.</p> <p>'Érar, 5.</p> <p>'Esaü, 66, 83, 84.</p> <p>Esdras, 47, 68, 78, 83.</p> <p>'Ésédérés, 67.</p> <p>'Eséy, 65.</p> <p>'Eskender, 82, 83.</p> <p>'Éson, 72, 73.</p> <p>'Ésrom, 65.</p>	<p>Eve, 19, 20, 33.</p> <p>Ézéchiél, 4, 12, 26, 88, 90, 75, 77.</p> <p style="text-align: center;">F</p> <p>Fálék, 65.</p> <p>Fánika, 31.</p> <p>Faquéra, 61.</p> <p>Farig, 61.</p> <p>Fars, 24.</p> <p>Féleto, 61.</p> <p>Fési, 26.</p> <p>Filli, 24.</p> <p>Fináhas, 31, 59.</p> <p>Firi, 24.</p> <p style="text-align: center;">G</p> <p>Gabriel, 4, 18, 27.</p> <p>Gad, 66.</p> <p>Gádi, 84.</p> <p>Gálán, 72, 73.</p> <p>Gálé, 21.</p> <p>Gargé, 22.</p> <p>Gebes, 25.</p> <p>Genèse, 3, 4, 13, 3.</p> <p>Gérgél, 3.</p> <p>Gersom, 59.</p> <p>Gimér, 22.</p> <p style="text-align: center;">H</p> <p>Habasi, 25.</p> <p>Hadi, 84.</p> <p>Hagé, 72, 73.</p> <p>Halégé, 22.</p> <p>Halqádi, 85.</p> <p>Ham, 25.</p> <p>Hamadi, 85.</p> <p>Hami, 25.</p> <p>Hámusi, 63.</p> <p>Hazi, 25.</p> <p>Hazo, 25.</p> <p>Heberyános, 58.</p> <p>Hébreux, 24, 24.</p> <p>Héder, 22.</p> <p>Hegegé, 22.</p> <p>Héguá, 88.</p> <p>Heheni, 24.</p>
--	---	---	--

Héni, 24.
Hénoch, 13, 27, 30, 33, 55, 65, 80, 84.
Hénosawiens, 24.
Hénotawiens, 24.
Hérode, 28.
Hezeqyas, 65.
Hodi, 84.
Hor, 44.
Horéri, 22.
Hosée, 78.

I

'Ikonyán, 65.
Isaac, 30, 33, 42, 65, 66, 77, 78.
Isaïe, 3, 32, 40, 46, 56, 57, 86, 70, 73, 74, 75, 77, 85.
Isma'él, 65.
Isra'él, 31, 34, 36, 37, 42, 44, 49, 50, 58, 67, 70, 75, 79, 82.
Isra'élites, 31.
Issachar, 61, 66.
Iyaléd, 65.
Iyazebaq, 65.
Iyoas, 65.
Iyo'atám, 65.
Iyorám, 65.
Iyosafet, 65.
Iyosyas, 65.

J

Jacob, 30, 33, 65, 66, 77, 78.
Jacob (père de saint Joseph), 65.
Jacques (le Majeur), 56, 79, 86, 88.
Jacques (le Mineur), 53 (?), 56, 62, 79, 87, 88.
Japhet, 26, 60, 76, 82, 83.
Jean (Baptiste), 27, 61, 72.
Jean (l'évangéliste), 43, 51, 54, 56, 58, 79, 86, 88, 90.
Jeanne, 43.
Jérémie, 32, 58, 75, 77, 82.
Jérusalem, 3, 6, 41, 46, 63, 70, 78.
Job, 12, 13, 40, 69, 73, 77.
Joël, 78.
Joseph, 30, 31, 50, 66.
Joseph (époux de Marie), 65.
Josué, 15, 43, 44, 59, 77, 90.
Jourdain, 12, 40, 47.
Juda, 49, 65, 66.
Judas Iscariote, 78.
Juges (livre des), 15, 59.
Juifs, 54, 57, 71.

K

Kabiká, 51.
Kakeli, 24.
Káládawiens, 24.
Kálani, 26.
Kám, 25, 26, 76.
Kamadin, 83.
Kána'an, 25.
Kanánawiens, 24.
Kani, 25.
Kará, 51.
Karbé-Dinel, 44.
Káti, 84.

Kébron, 62.
Kekeni, 24.
Kéli, 24.
Kététi, 24.
Kétéwon, 24.
Ketura, 65.
Kóni, 25.
Kozá, 43.
Kue'én, 25.
Kue'ez, 25.
Kue'zi, 25.
Kuers, 22.

L

Ladébán, 57.
Lafadin, 83.
Lago, 23.
Lamech, 65, 76.
Lawdi, 84.
Lébi, 25.
Légi, 25.
Léma, 24.
Lémawiens, 24.
Lémémi, 24.
Lémi, 24.
Lévi, 54, 66.
Léwén, 6.
Léwi, 59, 61, 62.
Lézi, 25.
Libá, 25.
Liban, 75.
Libán, 25.
Lobini, 64.
Luc, 76.

M

Macaire, 64.
Mádán, 65.
Mádáy, 65.
Mádi, 84.
Magdaláwit, 43.
Magdeleine, 43.
Magédon, 72.
Mahomet, 84.
Máki, 25.
Malaki, 25.
Mald'él, 65.
Manbari, 25.
Manbartá, 25.
Mári, 26.
Marie (la pécheresse), 43.
Marie (mère de Jésus), 32, 38, 39, 43, 65, 68, 71, 76.
Marie (sœur de Moïse), 59.
Mátán, 65.
Maténan, 24.
Mathias, 87.
Máti, 24.
Matthieu, 79, 87, 88.
Matusalá, 65.
Médénáwi, 72, 73.
Mégéd, 22.
Mekmas, 72.
Mélawiens, 24.
Melchisedech, 27, 41, 72.
Méleyári, 24.
Méli, 24.
Menásé, 65, 66.
Méré'ebél, 41.
Més, 25.

Mesi, 25.
Michée, 78.
Miká'él, 7, 11, 16, 17, 18, 27, 28, 36, 81.
Miki, 25.
Mirári, 64.
Mo'ab, 55, 56, 57.
Moabites, 56.
Módi, 24.
Moïse, 4, 27, 28, 29, 31, 32, 34, 36, 41, 42, 43, 44, 51, 53, 54, 56, 57, 58, 59, 60, 62, 63, 64, 68, 69, 70, 75, 77, 78.
Mosáviens, 24.
Mosi, 24.

N

Nábukadanasor, 82.
Nádáb, 59.
Nádi, 85.
Náfil, 22.
Nagébawiens, 24.
Náki, 25.
Nákor, 65.
Námu'él, 61.
Náni, 26.
Nar (dieu du feu), 52.
Nár (fils de Dabr), 62.
Nári, 26.
Naflé-A'q-labatér, 67.
Nátná'él, 55, 79, 87, 88.
Nátnáw, 51.
Náwé, 80.
Negódi, 22.
Némrém, 57.
Nephtali, 50, 66.
Nér, 23.
Nés, 62.
Nésán, 62.
Nidi, 84.
Nobi, 25.
Noé, 23, 41, 65, 77.
Nogi, 24.
Nozázi, 25.
Nubiens, 25.

O

Océan, 8.
Omer, 68.
Orén, 62.
Ori, 24.
Orit, 24.
Ozyán, 65.

P

Pacôme, 64.
Pákon, 62.
Paul, 32, 42, 43, 49, 63, 68, 69, 74, 87.
Pénémus, 22.
Pentateuque, 15, 56.
Pharaon, 29.
Pharés, 65.
Philippe, 59, 79, 86, 88.
Philippe père de 'Eskender, 82.
Philistin, 25.
Pierre, 3, 6, 8, 32, 43, 56, 58, 69, 76, 79, 80, 86, 88, 90.
Pilate, 21.

Pilelos, 67.
Pinéné, 21.
Pipiros, 21.
Piri, 26.
Prophètes, 15.

Q

Qa'át, 59, 61, 62.
Qalayopá, 55.
Qanáwiens, 24.
Qané, 24.
Qáynám, 65.
Qáynán, 65.
Qebli, 25.
Qéni, 24.
Qoré, 61.

R

Rágw, 65.
Ráhél, 31.
Rákub, 88.
Réma (nom du ciel), 5.
Réma (ville), 72, 7.
Robeam, 65.
Róbél, 30, 50, 66.
Rome, 83, 85.
Romén, 26.
Ruben, 30, 50, 66.
Rufá'él, 81.
Ruridé, 21.
Ruth, 15, 59.

S

Sa'adi, 84.
Sa'aladin, 85.
Sadákyál, 59.
Sádi, 81.
Sádi, 85.
Sadoq, 65.
Sáhwadi, 85.
Sála, 65.
Salátyál (ange), 5.
Salátyál (fils de 65).
Salomé, 13.
Salomon, 26, 31, 39, 40, 65, 70, 73.
Salomon, 65 (cf. 1 15). Salma père
Samuel, 32, 63, 72.
Sará, 43.
Sará (épouse d'Abi 65).
Satan, 41, 49, 57, 7.
Satná'él, 73.
Sého, 25.
Séhya, 65.
Selden, 83.
Sel'dedan, 25.
Selmanásor, 51.
Sém, 24, 65.
Sémadáwiens, 24.
Semdi, 24.
Sémédé, 24.
Semey, 64.
Sémi, 25.
Séni, 24.
Séper, 22.
Séréwi, 25.

TABLE DES NOMS PROPRES.

97

Séri, 24.
 Sároh, 65.
 Sétér, 22.
 Seth, 63.
 Sétí, 26.
 Setná, 11, 12, 13, 16, 19,
 20.
 Setná'él, 7, 10, 11.
 Séwa, 25.
 Séwén, 63.
 Séwi, 25.
 Seyon (Dabra-), 52.
 Siméon, 77.
 Simon, 66.
 Siná, 31.
 Sina (Dabra-), 52.
 Sino, 22.
 Sinodá, 64.
 Slon, 74.
 Siré, 25.
 Sori, 21.
 Sóri, 25.
 Soryáwiens, 24.
 Suli, 25.

T

Tabor (Dabra-), 52, 60.
 Takéll, 24.
 Tamhána-Samáy, 1.
 Tâmoúx, 61.
 Tâmren, 59.
 Taríbni, 25.
 Tatiá, 51.
 Tégrán, 62.
 Tekull, 24.
 Tekun, 24.
 Tentorab, 21.
 Thadéc, 53, 79, 87, 88.
 Théodore, 63.
 Théodore, 90.
 Thomas, 79, 86, 88.
 Tigána, 22.
 Tigréens, 25.
 Tinotíki, 67.
 Tisbe, 90.
 Tobie, 77.
 Tof, 22.
 Tori (fils de Kam), 25.

Tori (fils de Sém), 24.

U

'Urá'él, 81.

W

Wáker, 63.
 Waqart, 26.
 Waquri, 26.
 Wasag, 23.
 Welas, 62.
 Wqyános, 8.

Y

Yabfbin, 83.
 Yadi, 26.
 Yádin, 23.
 Yá'él, 64.
 Yáfét, 25.
 Yákens, 65.
 Yárbeh, 22.
 Yaré, 21.
 Yáred, 65.
 Yáremawiens, 24.

Ybè, 22.
 Yeni, 26.
 Yesi, 26.
 Yéyéni, 24.
 Yohanna, 43.
 Youánáwiens, 24.

Z

Zabéréniuguéd, 23.
 Zabid, 23.
 Zabulon, 66.
 Zacharie, 70.
 Zaguá, 25.
 Záhí, 25.
 Zamin, 24.
 Zanbar, 65.
 Zaráwiens, 25.
 Zaré, 22.
 Zar'él, 21.
 Zári, 25.
 Zarubabél, 65.
 Zarudá'él, 51.
 Zézi, 25.

HISTORY
OF THE PATRIARCHS
OF THE COPTIC CHURCH OF ALEXANDRIA

·I

SAINT MARK TO THEONAS (300)

ARABIC TEXT EDITED, TRANSLATED AND ANNOTATED

BY

B. EVETTS

SAINT MARK TO THEONAS (300)

PERMIS D'IMPRIMER

Paris, le 6 mai 1904.

P. FAGES, v. g.

Tous droits réservés.

L'Histoire des Patriarches d'Alexandrie est le *Liber Pontificalis* de l'Église copte. La première partie est une compilation faite, comme nous le lisons dans l'une des préfaces mises en tête des manuscrits, par Sévère, évêque d'El-Eschmounein dans la Haute-Égypte, entre Minieh et Asiout, d'après des documents grecs et coptes qu'il a trouvés dans les monastères de son pays, et qu'il a traduits avec l'aide de quelques clercs. C'est surtout sur Eusèbe et sur quelques Actes primitifs qu'est basée cette histoire des premiers siècles de l'Église copte, et M. Crum a découvert à la Bibliothèque Nationale de Paris des fragments d'une version copte de l'*Historia Ecclesiastica* qui semble être l'original, malheureusement incomplet, de la traduction arabe de Sévère¹.

Mais, dès le septième siècle et surtout dès l'époque de la conquête arabe, l'histoire des patriarches devient beaucoup plus complète et plus intéressante. Nous avons ici une série de vraies biographies écrites par des auteurs contemporains, tels que Jean le diacre, au temps du patriarche Michel I, et Georges, archidiaque et syncelle du patriarche Simon.

Quelques-unes de ces biographies ont été écrites d'abord en copte; mais il est impossible de savoir jusqu'où s'étend l'œuvre de traduction dont parle Sévère dans sa préface. Ce prélat qui a écrit pour réfuter l'historien rival, Euty chius, patriarche Melchite d'Alexandrie, vivait vers la fin du dixième siècle, mais la série des biographies patriarcales a été continuée jusqu'au douzième, et des appendices la portent jusqu'au dix-neuvième.

¹ Cf. *Eusebius and Coptic Church Histories* dans : *Transactions of the Society of*

D'ailleurs cette histoire, bien qu'elle n'ait pas encore été publiée bien connue de nom par l'histoire latine des patriarches coptes comparé par l'orientaliste français Eusèbe Renaudot, et imprimée à Paris au huitième siècle¹. On trouvera cependant, bien entendu, que ce grand ouvrage n'a pu reproduire dans son ouvrage qu'une partie de ce que disent les biographies arabes, qui contiennent une foule de renseignements sur la doctrine et le rituel de l'Église égyptienne, les rapports entre les mahométans et les chrétiens, l'état moral de ceux-ci, et l'histoire générale du pays.

L'édition, commencée il y a trois ans, paraîtra par fascicules, chacun contiendra une partie du texte arabe avec sa traduction. Nous donnerons à la fin une introduction dans laquelle nous discuterons les sources de cette histoire, et où nous relèverons les données les plus intéressantes qui en résultent, avec d'autres observations sur les Coptes et leur Église. Nous y ajouterons aussi des notes sur le texte et sur quelques difficultés qui s'y trouvent², un catalogue des patriarches et des gouverneurs d'Égypte, des tables des noms propres et des matières intéressantes, enfin une liste des termes ecclésiastiques arabes empruntés aux langues étrangères.

Le texte est basé sur les mss. de la Bibliothèque Nationale de Paris 301 et 302 (A), nous y ajouterons les principales variantes des mss. de Londres add. 26.600 (B) et or. 1338 (C). M^{sr} Graffin, qui nous avait fourni la photographie des mss. 301 et 302 de Paris, nous a encore procuré les photographies des deux manuscrits du Vatican 620 (D) et 621 (E) et du ms. de Paris 4773 (F) que nous utilisons aussi pour l'établissement du texte. Nous indiquons en marge la pagination des manuscrits de Paris 302 de Paris.

B. EVETTS.

¹ *Historia patriarcharum Alexandrinorum*, 4°, Paris, 1713.

² Nous ne faisons suivre le texte et la traduction que des variantes les plus intéressantes et des renvois à la Sainte Écriture et aux principales sources.

Les caractères arabes employés pour composer le texte de ce fascicule (corps n° 1) ont été dessinés et gravés exprès pour la *Patrologie Orientale* par la FONDERIE GI

*بسم¹ الاب والابن والروح القدس الاله الواحد

كتاب

سير الابهاء البطاركة رزقنا الله بركة² صلواتهم

خلفاء الاب البشير ماري مرقس الانجيلي المبشر بالانجيل المقدس وبشرى السيد المسيح
بالمدينة العظمى الاسكندرية واقليم مصر واقليم الحبشة والنوبة³ والخمس مدن بالمغرب هي
افريقية وما معها كل هذه وقت بالقرعة في كرازته بالهام روح القدس وكانت شهادته
بعد تمام كرازته وبشراه وكتابته الانجيل باليونانية وكمال سعيه في مدينة قيسرون⁴ وهي

1. Preface I is wanting in C and E, and partly in D. — 2. A om. بركة. — 3. A
قليسون F قيسون AB. — 4. والنوية.

FIRST PREFACE

* In the Name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost, the
One God. *

This is the book of the Lives of the Fathers and Patriarchs. May God
grant us the blessing of their prayers!

These patriarchs were the successors of the father and missionary, Saint
Mark the evangelist, who preached the holy gospel and the good news of
the Lord Christ in the great city of Alexandria, and in the region of Egypt,
and in the regions of Ethiopia and Nubia, and in Pentapolis in the West,
which is also called Africa, and in the neighbouring territories; for all
these countries fell by lot to his preaching, through the inspiration of the
Holy Ghost.

And after he had preached and proclaimed the good tidings, and written
the gospel in Greek, and finished his course, he became a martyr in the Cae-
sarium, a quarter of Alexandria, which is called in the Hebrew language the

الاسكندرية وتسمى باللغة العبرانية مدينة امون وسيرته تذكر ما جرى له وبشراه وما جرى عليه مشروحة في اول السير التي يتضمنها هذا الكتاب وورثوا ابهاتنا الارثوذكسيون البطارقة من بعده تعاليمه المخلصة للنفوس من العجيم وثبتوا على ما سلمه لهم من حفظ الامانة الارثوذكسية والتمسك بها والصبر على الشدائد بسببها في كل زمان الى النفس الاخير يعنى الى الموت وجلسوا على كرسيه واحداً بعد واحد خلفاً بعد سلف فكلهم خلفاء ورعاة رعيته¹ ومقتدون به² وبإيمانه في المسيح هذه³ السير جمعها واهتم بها من كل مكان الاب الجليل انا ساويرس بن المقفع اسقف مدينة الاشمونين ذكر انه جمعها من دير القديس ابي مقار ودير نهيها وغيرها من الديارات وما وجدته في ايدي النصارى منها اجزاء متفرقة فلما جمعها اخوكم المسكين في هذا الكتاب الواحد بعد بحث واجتهاد وهب الرب له

1. Mss. ورعيته. — 2. F om. — 3. D contains only the following portion of Preface I كتاب سير الابا البطارقة خلفاء مار مرقص البشير على كرسي الاسكندرية العظما ما جمعه واهتم به الاب انا ساويرس ابن المقفع اسقف الاشمونين ذكر انه جمع ذلك من دير القديس ابر مقار ودير نهيها وغيرها من الديارات وما وجدته في ايدي النصارى منها اجزاء متفرقة فلما جمعها في هذا الكتاب الواحد بعد بحث واجتهاد وهب له الرب مدة طويلة من العمر حتى وصل يوم ان كتب هذه السيرة واهتم بها ولم يكملها الى تمام ثمانين سنة من عمره.

city of Ammon'. His biography, which records that which was done to him, and how he preached, and what befell him, is set forth in the first of the histories contained in this book.

And after him our orthodox fathers, the patriarchs, were the heirs of his doctrines which save souls from hell; and they remained true to that which he delivered to them, in the guardianship of the orthodox faith and in attachment to it, and in patience under persecution for its sake, at all times, to their last breath, that is to say till death. They sat upon his episcopal throne, one after another, each of them succeeding his predecessor; and thus all were his representatives, and the shepherds of his flock, and his imitators in his faith in Christ.

These histories here given were collected from various places by the care of the celebrated father, Abba Severus, son of Al-Mukaffa, bishop of the city of Al-Ushmunain, who relates that he gathered them together from the monastery of Saint Macarius and the monastery of Nahya and other monasteries, and from scattered fragments which he found in the hands of the Christians. And when these documents were put together by your

1. Jer. xlvi, 25; Nahum iii, 8; cf. Ez. xxx, 14,15,16, Vulg.

مدة طويلة من العمر حتى وصل يوم ان كتب هذه السيرة واهتم بها ولم تكمل له الى كمال ثمانين سنة من عمره والى الله ارجب الاعانة على فهم ما قرأ منها والطاعة لهم والعمل باوامرهم واتباع اثارهم والتمسك بايمانهم انه سميع مجيب والشكر لله دائماً سرمداً امين

بسم¹ الاب والابن والروح القدس الاله الواحد

المجد لله باعث العلوم ومبديها وخالق الامور ومنشئها وصانع الخلائق ومكونها ومهدى من يشاء ومصطفيه ورافع من يختاره من عبده صفوته وخلقه الصالحين وينتخبه² ويرتضيه الذى يرفع من الارض مسكيناً ومن المزبلة فقيراً فيجعله ملكاً على خلقه ومسلطاً على تدبير عباده وبلاده وكرسى العز يورثه ليحكم فى الارض بالعدل وبين

1. Preface II is wanting in CD and E. — 2. F وينجيه.

poor brother into this single volume, after research and trouble on his part, God gave him a long life, until a day came when he wrote out this history and set it in order; but it was not completed till the end of his eightieth year.

And now I implore God's help that we may understand what we read therein, and may obey these holy patriarchs, and carry out their precepts, and follow in their footsteps, and remain attached to their faith; for he is the God who hears and answers our prayers. Thanks be to him for ever and ever. Amen.

SECOND PREFACE

In the name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost, the One God.

Praise be to God, the origin and source of learning, the maker and creator of all things, who forms and brings into being all that exists: who guides and elects those whom he pleases, and raises those whom he desires among his servants to be his chosen ones and his holy people, whom he picks out and in whom he takes pleasure; who lifts up the poor from the ground, and the needy from the dunghill, that he may make him ruler over his people, and a prince to govern his servants and his land; and gives him as his inheritance the throne of power, that he may rule over the earth with justice, and among men with truth; that he may deliver the weak from the mighty,

* P. 3 * بالحق ليقمع القوق. عن الضعيف* وينقذ المظلوم من الظالم وذلك حكم الله
 مته التي لا يفهمها احد من المخلوقين المخفية¹ سرائره عن الحكماء وذوى الالباب
 يقيم في كل زمان من يضاهاى اهله الرؤوف المتحن السيد المسيح الذى بذل
 بسر تجسده عن خلاص خلقه وغلب الاقوياء بالتواضع والسكون الناطق على افواه
 بروح قدسه في الوقت الذى شاء ان يظهر فيه على الارض ويتجسد لخلاص عالمه
 خلقهم كشبه صورة سلطانه ظهر فيهم متجسداً من مريم العذراء افضل نساء العالمين
 اصطنافها من ذرية آدم الذى اخطأ وخالف ربه واطاع عدوه وترك وصية خالقه
 ان يموت بالموت كما قال الله له وحذره من معصيته فلم يقبل واراد ان يكون
 يشبهه بخالقه فانوهق في فخ العثرة فتحن الله الكلمة عليه ورحمه وتجسد الغير مخلوق
 موته المرء² بناسوته البرئى من كل خطيئة وحملته مريم العذراء الطاهرة وولده
 الذى لا تدركه عقول المخلوقين فضلها بذلك على جميع العالمين السماويين
 نيين والملائكة والقوات والارباب والكارويم والسارقيم وكلمن خلق من السماويين

1. B. المخفى. — 2. Mss. المرى.

* P. 3 * and save the oppressed from the oppressor. This is the judgment wisdom of God which none of his creatures can comprehend, for his teries are hidden from the wise and learned; and he raises up at all those who shall gently guide his people.

The merciful, the compassionate one, the Lord Christ, who gave self by the mystery of his Incarnation to save his creatures, and vanqui the mighty by humility and weakness; who speaks through the mouth of prophets by the Holy Ghost; when it pleased him to manifest himself on earth and become incarnate, that he might save his creatures whom he created after the likeness of the image of his majesty, appeared among in a human body, born of the Virgin Mary, most excellent of woman's creation. For he had elected her from among the offspring of Adam, the s and rebel against his Lord, who obeyed his enemy and broke the commandment of his Creator, so that it was necessary that he should die, as God said to him when he warned him not to disobey; but Adam would not listen, desiring to be a god and similar to his Creator, and so was caught in the net of stumbling. Yet even then God the Word had mercy upon him in that he died for him, and became incarnate, — He, the uncreated in respect of his Godhood, the Man in respect of his Humanity, the pure from all sin. And the Virgin Mary bore him in her womb and brought him forth, by a mystery to which the intelligence of creatures cannot attain, and by which he exalted her above all other created beings in heaven or on earth; above the Angels

والارضيين وصارت كرسى رب الاولين والآخرين من غير افتراق ولا تغيير لا يحويه مكان ولا يحصره زمان ولما قضى تديره بحكمته الغير مدركة واتحاده المخفى سره عن كل من في السماء والارض اصطفى تلاميذه الحواريين واعطاهم السلطان العظيم وجعل لهم ان يربطوا ويحلوا كذلك خلفاءهم من بعدهم يرثون هذه العطية في كل اقاليم الدنيا خلفاً بعد سلف فانتقل ميراث هذا السلطان الذى دفعه المسيح للاب البشير العظيم مرقس الحوارى الى خليفته الذى يجلس على كرسيه من البطاركة بالمدينة العظمى الاسكندرية وما يليها من اقاليم كرازته فهو اول بطرك رعى رعية المسيح ثم تبعوه الابهاء البطاركة المؤيدون جيلاً بعد جيل وهذا الكرسي خاص¹ دون غيره من الكراسى لا يتقدم عليه بطرك وينال عند الله المنزلة الشريفة والدرجة العاليه المنيفة الا من قد جربه وابتلاه ولقى من التعب والنصب ومقاومة الاعداء والجهاد من المخالفين ما ضاهى² به تلاميذه ورسله المؤيدين بروح قدسه الاطهار المبشرين الذين اصابهم من الهوان والضرب والسياط والرجم والصلب

1. BF خاصة. — 2. Mss. طاها.

Powers, the Principalities, the Cherubim and the Seraphim, and all whom God has made in heaven or on earth. For she became the throne of him who is Lord of the first and the last, without division or change, — of him whom no space can enclose, and no time contain.

And when, in his unattainable wisdom, he established his dispensation, and the Union of his Humanity with his Divinity, the mystery of which is hidden from all in heaven or on earth, he chose his disciples, the apostles, and gave them the great commission, authorising them to bind and to loose. And so likewise their successors after them inherit this gift in all regions of the world, each one following his predecessor. Thus the inheritance of this power, which Christ gave to the great father and evangelist, Mark, the apostle, is carried on to his successor, the patriarch who sits upon his episcopal throne in the great city of Alexandria, in the midst of the regions where he preached.

Saint Mark, then, was the first patriarch who fed the flock of Christ; and in after times he was followed by the inspired fathers and patriarchs, generation after generation. This see of his is independent, and separate from all other sees. And no patriarch is promoted to it, nor does any obtain from God this glorious station and this high and sublime degree, save one whom he has proved and tried, and who has experienced such trouble and adversity and resistance of enemies and attacks of heretics that by these things he resembles Christ's disciples and apostles, who were assisted by his Holy Spirit, — those pure ones, those preachers of good tidings, who

والتفريق في لجاج البحار وحريق النار والجراح والرمى من الاماكن العالية الى الارض والقتل بالسيف واصناف العذاب مما لو شرحناه على نضه لطلال شرحة وعظم وصفه واقشعرت من سماعه الابدان ولم تسع* الكتب ولا المصاحف يسيرة وكانوا في الصبر والاحتمال لذلك⁴ كله مقتدين بربهم ومعلمهم ومسيحهم ومرسلهم ليعمدوا الامم والخلائق ويجذبوهم الى الايمان به وعلموهم ما ينتفعون به على طول الدهور والاجيال والاحقاب الى آخر ايام الدنيا مما فيه خلاص نفوسهم في الاخرة والدنيا وورثوا علومهم لخلفاءهم الالباء البطاركة بكل اقليم وصلت اليه كرازتهم وبشراهم لان البطاركة خلفاءهم واتباعهم فبدلوا نفوسهم في حفظ من ائتمنوا عليه من بنى المعمودية المؤمنين الارثوذكسيين كما قال الرسول العظيم المعلم الفاضل بولس المصطفى سراج بيعة الله بل قد تفتخر بما تقاسى من الضيق لانا نعلم ان الضيق يكمل الصبر فينا والصبر محنة وابتلاء والشدائد داعية الى الرجاء والرجاء لا يخيب لانه يفيض على قلوبنا محبة الله بروح القدس كما قال ايضاً انكم ان

suffered contempt and blows and scourging and stoning and crucifixion and shipwreck, and burning by fire, and wounds, and casting down from high places to the ground, and death by the sword, and all kinds of torment, which if we were to relate in detail, our narrative would be too long and the description of it would be too copious, and listeners would tremble at the hearing of it, and books and volumes would not contain even a⁴ small part of the history. * Yet they lived in patience, enduring all these sufferings, and imitating their Lord, their Master and their Christ, who sent them to baptize all men and all nations, and draw them to faith in him. They taught men that by which they might profit through all ages and generations and times to the end of the world, namely the means of saving their souls in this world and the next; and they bequeathed their doctrines to their successors, the fathers and patriarchs, in every region to which their preaching was extended; for the patriarchs are indeed their successors and their followers. So they laid down their lives to preserve their trusted ones among the baptized, the faithful and orthodox. As the great apostle and excellent teacher Paul, the elect one and lamp of the Church of God, says ' « Rather we glory in the tribulation that we suffer; for we know that tribulation perfects patience in us, and patience trial and probation, and hardships call forth hope, and hope disappoints not, because it pours into our hearts the love of God by the Holy Ghost ». As he says in another place², « Verily if ye be allowed to wander free, and be left

اهملتم وتركتم بغير ادب ولم تلذعوا بما لذع به الصفوة من قبلكم من اولياء الله فقد صرتم غرباء من الله غير قريبين منه ومثل هذه الشهادات كثير في كتب البيعة منه ومن غيره من الرسل المؤتدين والاباء المعلمين بعد الانبياء المكرمين ولم يزالوا دافعين لاقوال المخالفين مجتهدين في الرد عليهم معاندين لهم داحضين مذاهبهم مظهرين للناس كفرهم وفساد اعتقادهم ويضعون على كل كلمة ميمراً الى ان ملأوا بيعة الله ميامر ومواعظ وعلوماً روحانية ولم يهملوا درس كتب الله وادابه ووصاياه غير مهملين ولكل الاداب البيعية وغيرها من الالفاظ التي يحتاجون اليها في وضع ميامرهم طالبين والى كل جواهر الكلام الالهي والادب راغبين حتى بلغوا وادركوا بغيتهم وحضروا دعوة بارئهم وداعيتهم قائلين كلاً منهم هوذا انا والبنون الذين اعطيتني ولم يهلك منهم احد ففازوا بالدرجات العالية والمنازل التي بالنعيم والنور متلألئة التي خيراتها دائمة غير بالية ولم يكونوا في حين رعايتهم يخافون من الملوك الطاغية ولا زالت قلوبهم ونياتهم في حب الله وتعليم الناس ما فيه خلاص نفوسهم سرراً وعلانية ولا كانوا في رعايتهم ساهين ولا لاهين ولا

without chastisement, and be not branded as the elect friends of God were branded before you, then are ye become strangers to God and are not near to him ». And there are many similar testimonies in the books of the Church, from Paul and from others of the inspired apostles and fathers and teachers, since the venerated prophets.

The patriarchs did not cease to repel the doctrines of the heretics, striving to refute them, resisting them, overthrowing their false tenets, revealing to men their misbelief and the corruption of their creeds. And they composed a homily on every text, until they filled the Church of God with their homilies and sermons and spiritual learning. They never abandoned the study of the scriptures and writings and commandments of God, reading all the ecclesiastical books and other works which they needed for the composition of their homilies, and searching out every jewel of the Divine Word and of other literature. So at last they attained their desire, and obeyed the summons of their Creator who called them, saying, each one of them, « Here ' am I with the sons whom thou gavest me, for not one of them has perished! » Thus they obtained their high degrees, and the mansions, brilliant with happiness and light, the blessings of which are eternal and imperishable.

They did not in the time of their pastorate fear haughty princes. Their hearts and purposes never faltered in the love of God, nor in teaching men, both secretly and openly, the means of saving their souls. And while they governed the Church, they were never careless nor frivolous,

لشيء من متاع¹ الدنيا الفانية بل سامعين طائعين لامر ربهم وعلى تأديبهم وتعاليمهم
 ن وبقوانين الله واحكامه قائمين وكانوا في عيون رعاياهم عظماء عالمين واذا شاهدتهم
 منهم وافعالهم او من المخالفين لهم ولمذاهبهم مجدوا الله من اجل اعمالهم لتمام
 الانجيلي الذي قاله اتم نور العالم لا تستطيع مدينة تخفى وهي على جبل ولا يوقد
 فيوضع تحت مكيال بل على منارة ليضيء لسائر من في البيت هكذا ليضيء نوركم^{* P. 5}
 اس فيروا اعمالكم الحسنة فيمجدوا اباكم الذي في السموات كما قال بعض الحكماء
 3 درجات العلوم والهمم⁴ عظم في عيون الامم ومن كرم خلقه وجب حقه من هان
 مال توجهت اليه الامال من عقل زال ظلمه ومن عدل نفذ حكمه الرئيس من
 ملكه عن دينه ولا يذب بدينه عن ملكه واحسن ما قيل في بعض جواهر الكلام
 عى الصالح يصلح الرعيّة وبالعدل يملك البريّة من عدل في سلطانه استغنى عن
 من كان فضله على الناس بمرتبة الرئاسة ومزية السياسة فحقيق عليه ان يحفظ بحسن

1. العمل F. — 2. الى F. add. — 3. احد من المخالفين F. — 4. امور B.

nor did they acquire aught belonging to this transitory world; but
 were obedient to their Lord's commands, and applied themselves to
 duties of instruction and imparting discipline, and observed the
 and precepts of God. So in the eyes of their flock they were gre
 learned; and when one of their disciples, or one of those who re
 them and their doctrine, beheld them and their deeds, he glorified G
 their works, because the words of the Gospel which Christ uttered
 now fulfilled : « You are the light of the world. A city, when
 placed upon a hill, cannot be hidden, and a lamp, when it is lighte
 not set under a bushel, but on a candlestick, to enlighten all that
 the house. So let your light shine before men, that they may se
 good works, and glorify your Father who is in heaven' . »^{* P. 5}

As one of the wise men says : « He who mounts the steps of learnin
 public affairs becomes great in the eyes of the multitudes, and he who
 ture is noble has his rights acknowledged; to him who despises money
 hopes are directed; he who is reasonable ceases to be unjust; the just
 judgments are carried out; the leader is he who defends his faith with h
 sessions, and does not defend his possessions by means of his faith »
 the best is what is said in one of the jewels of literature as follows :
 good shepherd does good to his flock and with justice rules creation. I
 is just in his government is independent of his assistants. He who
 among men by his rank of governor and his superiority as ruler is bo

الرعاية مرتبة لتدوم له النعماء ويسعد في الدين والدنيا ومن مكنه الله من ارضه وبلاده
 وايتمنه¹ على خلقه وعبادة ورفع محله ومكانه فحقيق عليه ان يؤدي شكرًا لله بالامانة
 ويخلص الديانة ويجمل السيرة ويحسن السريرة ويجعل الخير دأبه المصمود والاجر غرضه
 المقصود فالظلم يزل القدم ويجلب النقم ويزيل النعم ويهلك الامم العجول مخطفى وان
 ملك والمتأتى مصيب وان هلك من استبد برأيه وقع في شرك اعدائه من ركب العجل
 ادرك الزلل من فعل ما شاء لقي ما ساء زوال الدول من اصطناع السفلى من استعان
 بذوى العقول ادرك المأمول من استشار ذوى الالباب سلك الصواب حسن السياسة نور
 الرئاسة سوء التدبير سبب التدمير اصطناع الجاهل اقبح رذيلة واصطناع العاقل احسن
 فضيلة لان اصطناع العاقل يدل على استحكام العقل واصطناع الجاهل يدل على استحكام
 الجهل وكل امرء يميل الى مثله وكل طير يأوى مع شكله اعلم بأن سبب هلاك الملوك
 اطراح ذوى الفضائل واصطناع ذوى الرذائل والاستخفاف بنصح الناصح والاعتزاز بتزكية

1. وآمنه F.

guard his rank by his good administration, so that his prosperity may continue and that he may be fortunate both in spiritual and temporal matters. He whom God has put into possession of his land and territory, and entrusted with his people and servants, and whose place and rank he has exalted, ought to give thanks to God in faith, and to preserve his religion, and embellish his life, and purify his thoughts, and make virtue his constant habit, and salvation his aim and object. But injustice slips on its feet, and draws down vengeance, and destroys happiness and makes the nations perish. The hasty man fails even when he gains; but the deliberate man succeeds even when he loses. He who relies on his own opinion falls into the net of his enemies. He who rides on haste comes to a fall. He who does what he pleases gets what is evil. The fall of dynasties is caused by the employment of the lowest of the people. He who asks help of the wise gains what he hopes for. He who asks the advice of the prudent walks in the right path. Good government is the light of sovereignty, but evil administration is the source of destruction. To favour the fool is the worst of baseness, but to employ the wise is the best of merits; for the employment of the wise leads to the establishment of wisdom, but the employment of the fool to the maintenance of folly. Every man inclines to his like, and every bird roosts with its fellow. Learn that the cause of the ruin of princes is to be found in the rejection of the virtuous and the employment of the base, and in making light of the counsellor's advice, and in the deception that arises from placing trust in the flatterer. But God assists the right by his bounty and glory

لله الموفق للصواب بجودة ومجده وقدرته وعظمته انه على ما شاء قدير له
نما

قال¹

المصنف² لهذه السيرة سويرس ابن المقفع الجامع³

لمت انا البائس الخاطي الفارق في بحر اثمه التادم المفنى بالخطايا ايامه المتأسف
يطه وتضييع شهور عمره واعوامه بالامل والتسويق المفسدين لدينه وقوامه
ما انعم به السيد المسيح المخلص لذكره السجود على جميع بنى المعمودية
اهم بدمه العظيم وممطى سلطانه وموهبة روح قدسه لتلاميذه واتباعه الاثنى
* P. 6 سبعين⁴ المنتخبين ومن يتبعهم مثل بولس معلم البيعة الذي خصه الله بدعوته
ة ايمانه وغيرته ومن اصطفاه لكرسى شهيدة وتلميذه المبشر بانجيله ورسوله

1. Pref. III om. CE. — 2. DF add. الجامع. — 3. BDF om. — 4. Mss. يسبعين

and power and majesty. Verily, he can bring to pass all that he
To him be glory for ever! »

THIRD PREFACE

BY SEVERUS, BISHOP OF AL-USHMUNAIN

The author of this history, Severus, son of Al-Mukaffa, the cc
says thus :

When I, — the wretched and sinful one, drowning in the seas
transgressions, I, the penitent, who waste my days in sin, and grie
my negligence and the loss of the months and years of my life in ho
procrastinations, ruinous to my faith and my condition, — learnt anc
tained the graces which the Lord Christ, the Saviour, has granted,
bering his worshippers, to all the baptized whom he bought with his p
* P. 6 blood; * and how he gave his authority, and bestowed the Holy Gho
his disciples and followers, the chosen Twelve and Seventy, an
those that came after them, such as Paul, the teacher of the Church
God specially called because he knew the strength of his faith and h
and such as those whom he elected to the episcopal throne of his
and disciple and evangelist, whom he sent as apostle to his peop
as the first of the patriarchs of Egypt, and of Pentapolis, which is Ba

الى خلقه وشعوبه اول بطاركة اقليم مصر والخمس مدن وهي برقة وفزان والقيروان وطرابلس الغرب وافريقيّة والحبشة والنوبة كل هذه وقعت في كرازته بأمر روح القدس وكان شهادته بعد كرازته باسم السيد المسيح في مدينة اسكندرية على ما شهدت به سيرته وورثوا ابياتنا البطاركة تعاليمه المخلصة للنفوس من الجحيم وجلسوا على كرسيه واحداً بعد واحد خلفاً بعد سلف فكلهم خلفاء الناقلون عنه ورعاة رعيته ومقتدون بايمانه في المسيح ماري مرقس الانجيلي الطاهر والناظر وجهه ومن بعده من خلفاء البطاركة وارادة معرفة سيرهم واسماهم وتقليبهم كل منهم في عصرة وزمانه وما لقيه من التعب والنصب والجهاد على اسم سيده ومسيحه وحفظ رعيته وقتاً¹ بعد وقت وزماناً² بعد زمان وانا ممن لا يجب له ان يكتب بخط يده البائسة القانية شيئاً³ من اخبارهم فاستضت بمن اعلم استحقاقهم من الاخوة المسيحيين وسألتهم مساعدتي على نقل ما وجدناه منها بالقلم القبطي واليوناني الى القلم العربي الذي هو اليوم معروف عند اهل هذا الزمان باقليم ديار مصر لعدم اللسان القبطي واليوناني من اكثرهم ليكتفي بذلك عند وقوفه عليه وابتهلت الى واهب كل

1. Mss. وقت. — 2. Mss. زمان. — 3. ADF. شي.

Fezzan and Al-Kairuwan and Tripoli of the West and Africa, and of Ethiopia and Nubia, — all of which countries fell under his preaching by the command of the Holy Ghost, — whose martyrdom took place in the city of Alexandria, after he had preached the name of the Lord Christ, according to the evidence of his biography, of whose doctrines which save souls from hell our fathers, the patriarchs, became heirs, sitting upon his episcopal throne one after another, each one in succession to his predecessor, all being the successors of Saint Mark, handing down his authority one to another, and the shepherds of his flock, and imitators of his faith in Christ, — of Saint Mark, the pure evangelist who saw Christ's face, — from whose successors, the patriarchs who came after him, descends to us the knowledge of their history and their names and the changing fortunes of each of them in his time and age, and the troubles and sorrows and struggles which fell to the lot of each of them for the name of his Lord and his Christ, and the preservation of his flock year after year and age after age, — then, since I am one of those who are not fit to write down with their wretched, perishing hands any of the histories of these patriarchs, I requested the help of those Christian brethren with whose fitness I was acquainted, and begged them to assist me in translating the histories that we found written in the Coptic and Greek languages into the Arabic tongue, current among the people of the present day in the region of Egypt, most of whom are ignorant of the Coptic and the Greek, so that they might be satisfied with such translations when they read them.

عنى المنطق ومفوه كل بليد وداعى المثقلين بالاوزار مثلى كالقول الانجيلى القائل من
 فمه المقدس تعالوا التى ايها المتعبون الحاملو الانتقال لاريحكم وتطموا منى فانى ساكن
 متواضع القلب لتجدوا راحة لاتفسكم واحملوا نيرى عليكم فان نيرى خفيف ومحملى طيب
 ان يسامحنى بزلى واقدامى على ما¹ يضاهنى افعالى الذميمة وانامى وخطاياى العميمة
 واستسخت ما لم اعلمه من الاوائل حسبما تضمنته قوانين البيعة على ما يأتى به الشرح
 وما نادى به الاحاديث والابخار واضفت² الى ذلك ما عرفته من سير من شاهدته من
 الابهاء البطاركة وسألته جلت قدرته ان يقفر لى ما جاء فيه من زائد لفظ او تحسين
 كلام وما نسبته الى نفسى الخاطئة من تسطير خبر من لا استحق ان اكون اقل تلاميذه
 واشرحه من فضائل رهبان قديسين مؤيدين بنعمة روح القدس بالمشاهدة ونقل الاخبار
 وانا اضع مطانوات عدة لمن قرأ ما كتبه ان يستغفر لى فيما اقدم عليه ونسبت اليه ويدعو

1. AB om. — 2. F واصنفت.

And I implored him who gives speech to the stammerer, and opens the mouths of the dull, and calls those weighed down by burdens, as I am, in accordance with the words of the gospel, spoken by his own holy mouth, which say : « Come ' to me, ye that are weary and carry burdens, that I may give you rest; and learn of me, for I am meek and humble of heart, that ye may receive rest for your souls; and bear my yoke upon you, for my yoke is light and my burden is good. » — I implored him to pardon my slips, and to forgive the progress which I make in indulgence towards my blameworthy deeds and faults and frequent sins. And I copied that which I knew not from the men of old, in agreement with the canons of the Church, according to that which is now about to be related, besides what tradition and history teach. And I added to the rest what I knew of the histories of the fathers and patriarchs whom I had myself beheld. And I asked God — whose power is glorious — to pardon me the superfluous eloquence and beautified language that the histories contain, and all that I can claim as the work of my sinful self in relating the accounts of those whose meanest disciple I am unworthy to be, and my description of the virtues of holy monks inspired by the grace of the Holy Ghost, partly from what I have myself beheld and partly from translations of histories.

Now I will make frequent prostrations on behalf of those who shall read what I have written, that they may pray for pardon for me for that which I have attempted and undertaken, and may beg for forgiveness and indulgence and absolution for me, through the intercession of the elect Lady of the first

لى بالفقو والمسامحة والغفران بشفاعة سيدة الاولين والاخرين المختارة كرسى رب العالمين والملائكة المقربين والطغمة الروحانيات¹ والانبيا الصادقين المؤتمدين والرسلا الاطهار المنتخبين والشهداء المجاهدين والاباء القديسين والابرار والشيوخ الصالحين وكلمن ارضاه بعمله من ذرية آدم امين

اللهم انى اسئلك ان تفتح عينى قلبى وبصرى لافهم كلامك
وسمعى لاسمع واعمل ما ينبى وانعم على ان لا تؤاخذنى عليه
وتسامحنى وتغفر لى هفوة انساطى اليه واحسن قائلاً واثقاً
بفقو الله تعالى

بسم² الاب والابن والروح القدس الاله الواحد

عظيم هو الرب ومسبح جداً وعظيمة اعماله ولا تفحص اسراره ولا حكمته ولا
قدر بشرتى على ادراك شىء من اموره العالمة عن افهام الفهماء والفقهاء وبالمسألة

1. Mss. الروحانيين. — 2. Pref. IV om. CDE.

and the last, the Throne * of the Lord of the worlds; and through the intercession of the angels who stand beside him, and of the spiritual orders, and of the truth-announcing and inspired prophets, and of the pure and elect apostles, and of the militant martyrs, and of the holy and righteous fathers, and of the virtuous elders, and of all among the posterity of Adam with whose works God is well pleased. Amen.

O God, I pray thee to open the eyes of my heart and my sight, that I may understand thy words, and my hearing, that I may hear and do that which is right. In thy mercy be not angry with me for that which I have written, but pardon and forgive the faults therein caused by my negligence. And shew thy favour to him who here speaks, relying upon God's pardon.

FOURTH PREFACE

In the Name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost, the One God

Great is the Lord and exceedingly to be praised, and great are his works, and inscrutable are his mysteries and his wisdom; nor can any man comprehend any of God's dealings, which are too high for the understanding of those that understand, or of the learned in the law. For these when they are questioned, humble themselves and say : O God, who hast created us and

ضارعين قائلين اللهم الذي خلقتنا ورزقتنا وامرتنا ونهيتنا وخوفتنا بالعقاب على ما نهيتنا عنه وارشدتنا الى نجاتنا انفسنا والطرق الصالحة فهفونا بارائنا وتمردنا باختيارنا فضرع اليك يا ذا الطول والاحسان والقدرة والامتان العاقر لكل من اقبل اليه بنية صادقة ان تتم علينا وان تكون لنا ابتداء وعوناً وتاماً في الطريق التي نسلك اليك فيها وان تفتح عيون قلوبنا المظلمة وافكارنا المدلّمة لنحفظ ونعمل بما قرأه في كتابك المقدسة واخبار من احببته واصطفيته من اوليائك ومن اتخفته المجاهدين القاهرين شهواتهم الراضين العالم لمحببتهم فيك وسماعهم وصاياك واوامرك وتنعم علينا بخاتمة خير ليكون خروجنا من هذا العالم بخروج من اصطفيته مخلصين من الخطايا والذنوب التي لا يسلم منها بشر ولكي نخلص من المقام المفزع المرهوب اذا انعمت علينا وعثقتنا من سلطان ابليس ومن عبودية الخطيئة وتنعم علينا بحكمة روحانية ندوس بها الشهوات العالمية مع العمل بحفظ وصاياك والخروج من هذه الدنيا الزائلة بزيادة الحياة المؤبدة وجواب مقبول امام منبرك الهائل المرهوب واجعل سعينا فيما انعمت به علينا ايام مقامنا في

favoured us, and given us commands and prohibitions, and by punishments made us fear to do what thou hast forbidden, and hast guided us towards the salvation of our souls and the good way; we have slipped in our thoughts, and have rebelled in our free-will. Therefore we implore thee, O long-suffering and beneficent and mighty and gracious One, who pardonest all that come to thee with honest purpose, to be gracious to us, and to be our starting-point and our assistance and our final perfection in the road by which we advance to thee; and to open the darkened eyes of our hearts and our clouded thoughts, so that we may observe and do what we read in thy holy books, and in the histories of those whom thou didst love, and didst choose from among thy followers, and didst elect, namely those militant ones, who overcame their desires, who abandoned the world on account of their love for thee, and their obedience to thy commandments and precepts; and to grant us a good end, so that our departure from this world may be the departure of thy chosen ones, who are saved from sins and iniquities, from which no man is free, and that we may be delivered from the terrible and dreaded place, if thou wilt have mercy upon us, and wilt liberate us from the power of the Devil, and from the service of sin; and to grant to us spiritual wisdom, with which we may trample down worldly desires by striving to keep thy commandments; and to let us go forth from this perishing world with provisions for the eternal life; and to give us words of welcome before thy dreaded and terrible tribunal. And among thy benefits to us, guide the course of our life in this world, that it may be passed in doing

هذا العالم فيما يرضيك وفي طاعتك واتباع شريعتك المهدية المحية واهدنا الى سيرتك المهدية لتستاق عقولنا الى ملكوتك وتكون اعمالنا محققة لتعاليم انجيلك المقدس انت قلت يا رب سلوا تعطوا اطلبوا تجدوا اقرعوا يفتح لكم وانا اطلب اليك ثقة بقولك من غير عمل عملته يرضيك ولا لي حسنات قدمتها اليك بل لاجل اسمك المسمى علينا كما قال داود المضبوط في مزمور ليس لنا يا رب ليس لنا لكن لاسمك اعط المجد على رحمتك وحقك لثلاثا تقول الامم اين الالههم والاهنا في السماء والارض كلما شاء فعل يا رب نجنا وخلصنا وكن لنا في دنيانا هذه حافظاً ومسلماً في جميع امورنا صغيرها وكبيرها جليلها وحقيرها وترآف يا رحوم وانعم يا رؤوف بهدايتنا الى ما يرضيك وابعادنا مما يسخطك فانت قلت يا رب ارجعوا التي فاغفر لكم ولو كانت ذنوبكم عدد رمل البحر ونجوم السماء فتم وعدك لنا نحن الخطاة ولا تلتمس منا توبة ولا عملاً بل برأفتك ورحمتك واحسانك انعم بالمعونة على طلبة عبدك الخاطي الغافل عن وصاياك من كتب هذه السيرة الجليلة مبتدئاً قائلاً

what pleases thee and in obeying thee, and following thy guiding and life-giving Law; and lead us to thy directing Life, that our minds may be directed to thy kingdom, and that our actions may be ruled by the doctrines of thy holy gospel. Thou sayest, O Lord : « Ask and it shall be given to you; seek and you shall find; knock and it shall be opened to you' ». So I ask of thee, confiding in thy words, without an action that I have done that can please thee, and having no good deeds which I have offered to thee; but for the sake of thy name by which we are called, as the blessed David says in a Psalm² : « Not to us, Lord, not to us, but to thy name give the glory because of thy mercy and thy truth, that the gentiles may not say : Where is their God? » And our God is in heaven and on earth; all that pleases him he has done ». O God deliver us and save us, and be to us in this world of ours a Protector and Saviour in all our affairs, whether small or great, whether glorious or mean. And be merciful, O compassionate one, and vouchsafe, O merciful one, to lead us to that which pleases thee, and remove us far from what offends thee. For thou sayest, O Lord : « Return to me, and I will forgive you, even if your sins are as numerous as the sands of the sea, and the stars of heaven ». Therefore fulfil thy promise to us sinners, and do not ask of us repentance or works, but by thy mercy and pity and goodness, grant help to the prayer of thy sinful servant, although he neglects thy commandments, namely to him who writes these glorious histories, and hereby begins by saying :

1. S. Matth. vii, 7; S. Luke xi, 9. — 2. Ps. cxv, 1-3 (Sept. cxiii, 9-11).

بسم الاب والابن والروح القدس الاله الواحد
 نتدئ بعون الله وحسن توفيقه بكتب سير البيعة المقدسة قال المصنف فيما صنفه انا
 الخاطني جمعت من دير القديس ابي مقار وديارات الصعيد وتولي نقل بعضه الشماس
 الدين ميخائيل بن بدير من لغة القبطي الى العربي مما يأتي ذكره في موضعه سوى ما كان
 في المدينة العظمى وما وجد منها مختصراً من سير الاول منها المسيح عوني ورجاءى
 وناصرى وخلصى فالول ذلك ما نقل بدير السيدة بنها عن سبب كهنوت المسيح السيد
 جل اسمه ودخوله الى الهيكل بسلام الله امين امين امين

انه ¹ لما كان في زمان يوليانوس الملك الكافر كان رجل يهودى كاهن لليهود اسمه
 تاوضوس شيوخ مقدم وكان انسان نصراني صانع يعرفه وبنه وبينه مودة اكيدة واسم
 النصراني فيلبس ولما كان في بعض الايام وصل فيلبس الى بعض مدن الشام وارسى مركبه

1. This chapter is wanting in CDE.

In the Name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost, the One God.

Let us begin, with the help of God and with his blessed assistance, to write the histories of the holy Church. The author says : That which I, the sinner, have written, I collected from the monastery of Saint Macarius, and the monasteries of Upper Egypt; and the religious deacon, Michael, son of Apater, was commissioned to make translations of some of the documents from the Coptic language into Arabic, as will be mentioned in its place. This was in addition to that which was found in the great city, and the abridgments of certain histories which were found, the first of them relating to Christ, my Help and my Hope and my Defender and my Salvation. For the first of these documents is that which was translated in the monastery of our Lady at Nahya, concerning the matter of the priesthood of Christ the Lord, whose name is glorious, and of his entrance into the temple. In the peace of God. Amen. Amen. Amen.

THE PRIESTHOOD OF CHRIST¹

In the time of Julian², the unbelieving Prince, there was a man who was a Jew, and a priest of the Jews, and his name was Theodosius, and he was high in rank. There was also a Christian, a silversmith³, who knew him; and there was a strong affection between the two; and the name of the Christian was Philip. And on a certain day Philip went to one of the cities of Syria

1. Cf. Suidas in v. Ἰησοῦς: *Anecdota Graeco-Byzantina*, ed. A. Vassilief, 1893, p. 60. —

2. The Greek versions have : τοῦ ἐν εὐσεβείᾳ τῆς μνήμης γενομένου Ἰουστινιανοῦ. — 3. ἀργυροπράτης.

في المينا لبييع تجارة كانت معه فاجتمع فيلس باليهودي الكاهن تاوضوسوس صديقه فوادده وحادثه وقال له يا اخي احب ان تكون نصرانياً لتصح مودتنا وتربح الدنيا والاخرة فاجابه تاوضوسوس وقال له بمحبة عظيمة قد اهتمت بخلصي وقد افكرت فيما اردت اطلاعك عليه ولا ادعك خالياً من معرفة الله تعالى الشاهد على فيما ذكرته لك ولا تشك في ذلك لاجل اظهارك لى محبتك واوتر ان تحفظ ما اقوله لك في قلبك ولا تقوله لاحد وهو ان الذى بشر به روح القدس والانبياء هو المسيح الذى انتم تسجدون له وتعترفون انه بحق قد جاء وانا اومن بقلب صادق قفى بغير شك بالجملة لانك اخ وودود ولذلك اظهر لك هذا السر فابته لديك لما قد ظهر لى من محبتك وارادتك لى الخير والجد فصدقنى الان يا اخي فان افكارى الجسدانية منعتى ان اتعمد لاني غير متواضع ولا اصلح لاني عاجز وانا كاهن لهذا الشعب ولى منهم مجد عظيم * وكرامات وتقدمة وقد كسبت منهم ذخائر واموالاً وانا ان خرجت منهم اعدمت ذلك كله وليس شعبي

and moored his ship in the harbour, that he might sell certain goods which he had brought. There Philip met his friend, the Jewish priest Theodosius, and, entering into affectionate conversation with him, said to him : « O my brother, I would that thou wouldst become a Christian, so that our friendship might be a genuine one, and that thou mightest make profit out of this world and the next also ». Then Theodosius answered, saying to him with great affection : « I have taken care for my salvation; and I have thought of something that I wish to reveal to thee; for I will not leave thee without the knowledge of the most high God, who bears witness to that which I tell thee. Therefore do not doubt it, for I tell it thee because thou hast shown me thy love for me. But I prefer that thou shouldst keep what I say in thy heart and not repeat it to anyone, and it is this : That he who was announced by the Holy Ghost and the Prophets is the Messiah whom you Christians worship, confessing that he indeed has come; and this I believe with an honest and pure heart, without any doubt at all. For thou art a brother and a friend, and therefore I disclose this secret to thee and certify it in thy presence, because thy love and desire of happiness and good things for me are so evident to me. Therefore believe me now, my brother. But my carnal thoughts hinder me from being baptized; for I am not humble, nor am I fit, for I am weak; and I am a priest to this people, and have acquired great renown and honour and high rank, * and have gained by them treasure and wealth, and if I left them, I should lose all that. And not only my own people would abandon me, but the Christians also, according to what I have witnessed with regard to the Jews when they are baptized, as to the position that they hold; and I have heard also that you say : « When a Jew is baptized, it is as if one baptized an

وحده يرفضني بل والنصارى أيضاً لما اشاهد من اليهود اذا تعمدوا وكيف يكونون وسمعت ايضاً انكم تقولون اذا تعمد يهودى كمن عمد حماراً فأبى وجه الان اتعمد وايضاً اتى ارى النصارى يخطأون ويفضون الله ويرفضون التاموس عوض ما يسلكون فى الادب المستقيم والحق الذى قد صار لهم واشاهد قوماً اذا رأوهم هكذا ضعفت قلوبهم وامانتهم وتأسوا بهم ولما فتشنا عن الخلاص الذى كان لكم منا عرفنا المسيح بالحقيقة والرسل الذين صاروا لكم معلمين فهم ايضاً من جنسنا واتم ترفضون ما بشروكم به وما علموكم اياه ولاجل ان بقيت الامم لم يتعمدوا ولم يؤمنوا الى الان كذلك انا ايضاً لم اتعمد لاجل مجد العالم والكرامات التى انالها من شعبى ولاجل ما اشاهدكم تفرطون فيه من أمر المسيح لكم ووصيته ووصية تلاميذه لكم به فامتعت ان يضيع علقى مجدى وكرامتى واصير مفرطاً مثلكم فيما قد اعطيتموه وهذا الذى يمنعنى من المعمودية واكثر جماعتنا اليهود تحققوا حقيقة امر المسيح وعجائبه اكثر منكم غير انهم بعيدون¹ من الخلاص الذى صار لكم والان فانا اطيب قلبك بالاسرار الجليلية عندنا من البدء واظهر ذلك لك لانا عارفون محققون بعجائبه وافعله اكثر منكم اتم النصارى ونعلم حقاً انه المسيح الذى اتى فاسمع

1. AB. بعيدين.

ass ». So how can I now be baptized? Moreover I see Christians sinning and angering God and neglecting the law, instead of walking in the straight path of discipline and in the truth which has come to them. And I have witnessed others who have seen them living thus, and whose hearts and faith have grown weak, so that they have imitated those careless Christians. When we enquire into the salvation which came to you from us, we recognise the Messiah indeed; and the apostles, who became your teachers, are also of our race; but you neglect the good tidings that they brought to you, and the doctrine that they taught you. And as the other nations have not been baptized and have not believed to this day, so also I have not been baptized, because of the glory of the world and the honours which I receive from my people, and because I see you neglecting the commands and admonitions which Christ gave you, and the exhortations of his disciples to you. Thus I refused to lose my glory and honour, and to become neglectful like you of that which has been given to you; and this is what hinders me from baptism. For the greater part of our Jewish community believe in the truth of the Messiah and in his miracles more firmly than you do; yet are they far from the salvation which came to you. And now I congratulate thee on the glorious mysteries which we have possessed from the beginning. And I declare this to thee, that we know and believe in Christ's miracles and works more firmly than you Christians do, and we know truly that he is the Messiah who is come.

عنى هذا السر كان فى الزمان الاول والهيكل مبنى باورشليم وكان لليهود عادة ان يقيموا اثنين وعشرين كاهناً فى الهيكل امرًا لازماً لهم وكان فى الهيكل كتاب مكتوب بنسبة كل من يصير كاهناً واسم ابيه¹ واما ليعلم انه متبع لامر الله تعالى وكانوا اليهود مستمرين على هذه العادة وكان يسوع المسيح فى ذلك الزمان فى اليهودية وكانت هذه الكتابة قبل ظهوره فمات كاهن من الاثنين وعشرين كاهناً فاجتمعوا الكهنة وخدمهم يختارون من يقدمونه عوضاً منه فلم يتفق رأيهم على من يصلحونه وكانوا يقاومون بعضهم بعضاً وكلما ذكروا احداً لم يرضوا به ثم انهم تقارعوا على ان² من وقت قرعتهم عليه بعد تخيره يصلحوه اذا لم يكن فيه عيب ولا علة ولا فى جنسه عيب ولا سبب فاذا وجدوا من له نسب وليس هو عالم رفضوه ولا يقدمونه وهذا كان تديراً من الله تعالى لاجل مقاومتهم كيلا يتقدم الا صاحب الكهنوت المستحق لذلك وهو يسوع المسيح واذا واحد من الكهنة بعد ذلك قد تحرك فيه روح القدس فغار لله تعالى فوقف فى وسطهم وقال لنا اليوم عشرة ايام مجتمعين

1. AF ابيه. — 2. AB om.

Hear then from me this mystery which took place in ancient times, and while the temple was still standing at Jerusalem. The Jews had a custom of establishing twenty-two priests in the temple by an obligatory law; and there was in the temple a book in which was written the genealogy of every man who became a priest, and the names of his father and mother, that it might be known that he followed the command of the most high God. And the Jews retained this custom.

Now at that time, when Jesus Christ was in Judaea, this book having existed before his appearance, one of the twenty-two priests died, and the rest assembled by themselves to choose whom they should promote instead of him. But their opinions did not agree as to whom they should appoint, and they persisted in opposing one another; and as often as a man was named he was rejected. Then they cast lots with a view of electing him upon whom their lot should fall, and, after electing him, to appoint him to the office, if there were no fault or infirmity in him, and no defect in his family, or other cause; for if they found one who had the correct genealogy but was not learned, they rejected him and would not promote him; and this was a dispensation from the most high God, because of their strife, so that none might be promoted except the Lord of the priesthood, who was worthy of this place, namely, Jesus Christ. And behold, after this, the Holy Ghost moved in one of the priests, and he became zealous for God and stood up in the midst of them, and said: « We have to day been assembled for ten days, and yet we cannot appoint any one. And I know certainly that our discussion is thus pro-

ولم نستطع ان تقدم احداً وانا اتحقق واعلم ان الخطاب وتطويله لاجل من يقدمه * الله ¹⁰ تعالى وهذا سبب الخلاف بيننا وفساد رأينا وسوف يظهر ذلك بارادة الله تعالى فقالوا له ان كنت تعرف احداً فاذكره لنا علانية ونعترف جميعنا لك بمنة عظيمة فقال لهم حتى تعاهدوني الا تردوا ما اقوله وتقبلوا مني وانا اقول لكم من يصلح واعلم انكم لا تقدررون على رده فلما سمعوا جميع الكهنة ذلك حلفوا له ايماناً وحقاً¹ وصدق انهم اذا ظهر لهم من هو مستحق يقبلونه ويقدمونه فلما توثق منهم قال لهم يا اخوتي ان² الله تعالى طرح في فكري من هو مستحق لهذا هو يسوع الذي يعرف بابن يوسف لانه رجل كامل في جنسه وجماله وافعله وله القدرة على الكلام والفعال قدام الله تعالى والناس واعلموا انكم لا تجدون مثله في هذا الشعب الذي ليس فيه رياء ولا علة فلما سمعوا الكهنة كلامه وعرفوا منه هذا القول بهتوا وتحتيروا لاجل الايمان فقالوا له بمكر وظنوا انهم يردوا خطابه نعم من ذكرت لانا نطلب الجيد لكن ليس هو من قبيل الكهنة والشعب ايضاً يقذفون ميلاده لاجل الاطفال الذين قتلهم هيرودس بسببه بالسيف فاجاب وقال لهم

1. Mss. بان. — 2. Mss. وخوف.

¹⁰ longed because of him whom the most high God will appoint, * and this is the reason of the disputing among us and the overthrow of our intentions. And this will be made manifest by the will of the most high God ». Then they said to him : « If thou knowest anyone, mention him to us openly, and we will acknowledge it as a great favour on thy part ». So he said to them : « Not till you make an agreement with me that you will not reject what I say to you, but will accept it from me; and then I will tell you who is fit for the place; but I know that you cannot reject him ». So when all the priests heard this, they swore an oath by Truth and Sincerity¹ that, if one who was worthy was shown to them, they would accept and appoint him. When he was assured of them, he said to them : « O my brethren, the most high God has put it into my mind that he who is worthy of this place is Jesus, who is called the son of Joseph; for he is a man perfect in his pedigree and in his person and in his conduct, and is capable of speaking and acting before God and men. And know that you will find none like him among this people who has no deceit nor physical defect ». So when the priests heard his words, and understood his discourse, they were confounded and perplexed because of the oath; and therefore they said to him with guile, thinking they could reject his proposal : « He whom thou namest is worthy, for we are seeking a good man; but he is not of the lineage of the priests, and the people speak calumniously of his birth, be-

1. Urim and Thummim, Ἀλήθεια; καὶ Ἀλήθεια, Doctrina et Veritas.

بغير غضب ائبتوا على الحق فاني اهديكم الى الصواب من اجله لئلا تزوغوا عن الله تعالى فبعد من الحق وصدق الكذب لاني اعلم ان اذا فحصنا عن الحق انظروا الله تعالى فقالوا طيب قلوبنا كما تعلم لاجل ميلاده وقبيلته ونحن نساعد فيما تذكره فقال لهم فتشوا لتعلموا ان في زمان هرون الكاهن قد كان اختلاط من هرون ويهودا وقد شهد داود النبي على ذلك وقد فحصت انا كثيراً لاجل يسوع وقبيلته ونسبه فوجدت مريم امه مختلطة بالقبيلتين وهي ايضا بارة لاجل سر عظيم اخر ومن اجل ذلك انا افرح ان تفتشوا لتعرفوا بالحقيقة صحة قولي وتعرفوا اني عندكم صادق فظنوا انهم بهذا الفكر يطلوا امره وبدأوا يفحصون عن الجنس فوجدوا مريم تؤحد¹ القبيلتين فما قدروا ان يزوغوا عنه لاجل الايمان فبدأوا ان يتخاصموا عن القبيلة وقالوا رأى اخر نريد نعلم كيف كان ميلاده لا يكون من زنا لان امه لما سلمت ليوسف تكلموا عليها واتفقوا جميعهم على هذا الكلام واحضروا مريم امه الى الهيكل وخاطبوها بلطف لتعلمهم السبب في حبسها بيسوع ومن اين هو وكان

1. تأخذ Mss.

cause of the infants whom Herod slew with the sword on his account ». Then he answered and said to them without anger : « Cleave fast to the truth; for indeed I will guide you to the right course with regard to him, so that you may not turn away from the most high God; for then we should go far from the truth, and should believe lies, since I know that if we enquire into the truth God will reveal it to us ». Then they said : « Satisfy our minds, as thou knowest how, with regard to his birth and family, and we will consent to what thou sayest to us ». So he said to them : « Enquire and you will learn that in the days of Aaron the priest there was an alliance by marriage between Aaron and the tribe of Juda, to which the prophet David bore witness. Now I have enquired much about Jesus, his tribe and genealogy, and I find that his mother Mary is connected with both tribes. And she is also innocent of sin, through another great mystery. For this reason I desire that you make enquiries, that you may know with certainty that what I say is true, and may recognize that I speak honestly to you ». But the priests thought that by this notion of theirs they would bring his counsel to nought. And they began to enquire about the family of Jesus, and found that Mary united the two tribes, and therefore they could not evade this point on account of the oath. So they began to dispute about the pedigree of Jesus. For they said : « There is a different opinion on this point. We wish to know how his birth was not adulterous, since they accused his mother Mary, when she was given to Joseph ». And they all agreed on this subject. And they sent for his mother Mary to the Temple, and exhorted her gently to declare to them the matter of her conception of

الناموس في ايديهم شاهداً عليهم معها لئلا يظنوا بها سوءاً اذا قلت الحق وحلفوا لها على ذلك وقالوا لها ايتها الامراة هوذا ترينا كلنا مجتمعين لخير لا لشر بل لامر الله تعالى¹ نقيمه وقد انقضينا على رأى واحد لاجل ولدك لاتا نراه يرضى الله تعالى والناس وهو عجب عندهم وجماعة يمجدون الله تعالى من اجله لانه في هذا الزمان عندهم شبه سليمان بن داود الذى رزقه من امراة اوريا الحتى² ولذلك اصطفينا وتقارعنا عليه لقبه كاهناً لاجل صلاحه ولجل كلمة واحدة نحن شاكون الى الان ونريد ان نعرف منك من اين هو او ممن جلت وولديه ليعلم الحق منك لئلا يقال عنك كلام ردى ولا¹¹ عن الكهنوت فلهدا احضرنك لنعلم الصحيح ولا نكون مشككين³ ثم تزيلين الخصومة فيما بيننا وهوذا الناموس قدامنا ونحن معترفون قدام الله تعالى الذى لا يرى انه لا ينالك منا شر ولا تبكيت بل نشكرك كثيراً لانك لم تخف عنا الحق وكانت تظن ان السر المخفى الذى لولادتها العجيبه اذا اظهرته لهم لا يؤمنون به لاجل عظم الامر عليهم وانه لا تقبله

1. AB om. to يرضى الله تعالى — 2. Mss. بن حنان — 3. B مشككين F مشككين.

Jesus, and whence he was. And the Law was in their hands, bearing witness against them with her, that they should not think evil of her if she spoke the truth; and they swore to her accordingly. And they said to her : « O woman, behold, thou seest us all assembled for good, not for evil, but for the business of God most high which we are settling. For we have come to one conclusion with regard to thy son, whom we find to be acceptable to God and men. And he is wonderful among men, and they all glorify God most high on account of him, for he at this time is among them like Solomon son of David, who was given to him¹ by the wife of Uriah the Hittite; and therefore we have chosen him and selected him by lot, to establish him as priest on account of his virtues. But with regard to one report we are¹¹ still in doubt; for we wish to know from thee whence he is, * and by whom thou didst conceive and bring him forth; in order that the truth may be known from thee, so that no evil word be spoken of thee nor of the priesthood. For this reason we sent for thee, that we may know the truth, and may not remain in doubt; then thou wilt put an end to the dispute about the matter before us. And here is the Law before us, and we declare before God most high, the Invisible One, that no harm nor blame shall come to thee from us; but we shall thank thee greatly because thou hast not hidden the truth from us ». But Mary thought that if she revealed to them the hidden mystery of her miraculous maternity they would not believe it on account of the difficulty which the matter would present to them; and that their minds would not admit the idea that a virgin could become a mother, and that there could be a son

عقولهم ان تلد امرأة من غير رجل او يكون ابن بلا اب. فقالت لهم اذا قلت لكم ما اعرفه تقبلونه مني فاذا اظهرت لكم السر في حملي وولادتي العجبية ما تؤمنون بكلامي والجيد لي ان اسكت اما هم فلاجل فكرهم الردي قالوا لها يا مريم بالحقيقة نريد ان نسمع منك ابن من هو فقد مات ابوه يوسف وقلنا يشك فيه ان كان هو اباه ولهذا طلبنا منك القول الصحيح وتكف كل خصومة لاجل ولادتك ونحن نسئلك ان تظهرى لنا هذا السر بالحقيقة بغير شك ولا تحشمى من احد لانا ما يخفى عنا الصواب ومتى كمت الامر الناموس يحكم عليك باللعة الى الابد قالوا لها هذا وشبهه فاضطربت مريم قائلة انا قلت من كل وجه لاجل الذى ولدته الغير مدرك وهوذا اليوم حتى اظهره وانا الان عارفة بالولادة التى تلزمونى باظهارها واذا سمعتموها ما تصدقونها ولا تقبلون ما اقله لكم ويوسف الذى قلت مات كان قد شك في حملي به مثلكم سألنى قائلاً ما الذى حل بك فحلفت له ان لم يمسنى رجل قط فلم يصدقنى حتى ظهر له ملاك الله وطيب قلبه وليس

without a father. So she said to them : « If I told you what I know, would you accept it? Nay if I revealed to you the mystery concerning my conception and wonderful maternity, you would not believe my words. Therefore the best thing for me is to be silent ». But the priests, moved by their evil thoughts, said to her : « O Mary, in truth we desire to hear from thee whose son Jesus is. For his father Joseph is dead, and our hearts doubt with regard to him whether he was his father; and therefore we ask of thee the true account of the matter, for by giving it thou wilt stop the whole dispute about thy maternity. We beg thee to reveal to us this mystery truthfully and clearly; and do not fear anyone, for the right course is not concealed from us; but if thou hidest the matter, the Law decrees against thee a curse for ever ». This they said to her, and the like. So Mary was troubled, saying : « I am perplexed in every way on account of the incomprehensible One, whom I bore; and behold the day is come for me to declare him. And I understand now the secret of my maternity, which you urge me to reveal. But when you hear it, you will not believe it, and you will not accept what I shall tell you. Even Joseph who, as you say, is dead, doubted of my conception, as you do, and asked me, saying : « Who has been with you? » So I swore that no man had ever touched me; yet he did not believe me until the angel of God appeared to him and satisfied his mind. But he is not living to bear witness for me before you to the truth of what I say. For the Law accepts the evidence of two witnesses more readily than the evidence of one. But I affirm before God and this Law that I brought forth my son Jesus, although I am a virgin; and I will relate to you how I con-

فيشهد لي عندكم بصحة ما قلته لان الناموس يقبل شهادة شاهدين اكثر من واحد فانا اعترف قدام الله وهذا الناموس اني ولدت ابني يسوع بلا رجل وانا كم كيف كان حلي به فقالوا لها ان الامر ظاهر ونحن نعرف قدام الله وناموسه انك بالحقيقة ولدت هذا المولود وهذا شيء غير مخفي لان امرأة تقبل الجبل والاوجاع لادة هي التي تفرح بولادتها دون غيرها فقد اعترفت الان بالحق انك ولدته لنا زمان ما خاطبنا احداً والآن فنحن جلوس نخطب امرأة وقد قلنا لك انا ما اذا قلت ما يجوز ان نسمعه منك وقبله وكانت مريم مفكرة حائرة خائفة مطرقة على الارض باكية فقالت الان انا عالمة اتى ولدت يسوع كما تقولون وانا معتوقة فاما قولكم ان رجلاً سرقني فان خاتم عذرتي يشهد لي بصحة قولي لكم فلما هذا اضطربوا وقالوا هذا ما لا يقبله لانه كلام عجيب وكيف تقدر ان نكتب اسم النسبة بغير اسم ابيه¹ ومن اى سبط هو كما^{*} جرت العادة فلما سمعت مريم هذا^{P. 12} هتة قالت لهم قد قلت لكم من الاول اني ما اعرف شيئاً مما قلتم فافعلوا ما اردتم اقول لكم ما لم يجز² علي فلما قالت هذا لم يرادها احد منهم بل تحركوا

1. AF ابوة. — 2. Mss. بجري.

ceived him ». Then they said to her : « Verily the thing is manifest we acknowledge before God and his holy Law that thou didst in truth forth this son; and this is a thing not to be concealed, for a woman conceives and suffers the pangs of childbirth is she that rejoices more others when she brings forth. Now thou hast confessed truthfully that thou didst bring him forth; and thus we, who for a long time have conversed with no one, are now sitting conversing with a woman. But we told thee that we would not reprimand thee, if thou wouldst tell us what it is lawful to hear and accept from thee ». Then Mary began to think in perplexity and fear, bending her face towards the ground and weeping. At last she said : « Now I know that I brought forth Jesus as you say, and this I confess. But as for your suggestion that a man ravished me, indeed the seal of my virginity bears witness to me that I tell you the truth ». When they heard this, they were troubled and said : « This is a statement that we will not accept, for it is a tale of wonder. How can we write the name of thy son in the genealogy, without the name of his father and of the tribe to which he belongs, as the current custom is? » * When Mary heard the priests say this she said to them : « I told you from the beginning that I know nothing of what you have said; therefore do what you wish, for I will not tell you what has not happened to me ». So when she said this, not one of

بأمر الله وانقنوا واحضروا الثقات عندهم من النساء القوابل وسالوهم باجتهاد وحرص ان يكشفن أمرها ان كانت عذراء كما قالت قدام¹ الله والناموس فكشفنها وقلن لهم حقاً قالت هي عذراء كما قالت تامة لم تنفك عذرتها عند ولادتها يسوع كما تعرفون جميعكم انه ولد منها ثم انهم فتشوا من حيرانها ومعارفها لعلهم يجدون احداً يقاوم الولادة فما وجدوا بل كل احد مصدق لولادتها وزمانها الذي ولدت فيه الولاد العجيب بالسر الذي لا يدرك ولم يجدوا الكهنة شيئاً يحتجون به عليها او يكذبونها بل حقاً ظاهراً ثم بعد ذلك قدموها اليهم ضرورة بخوف وقالوا لها قد فتشنا فلم نجد شيئاً يخالف قولك وما ذكرته وليس هو صواب ان نكتب ما تقولينه ونحن الآن نقسم بالله الضابط الكل ان تعرفينا من هو ابو يسوع الذي ولدته منه حتى نكتب اسمه في المسطر² والنسبة فامتلات مريم من روح القدس وقالت ما اقول شيئاً بمكر ولا كذب والله الذي اقسمت عليّ باسمه شاهد وبدأت تقول لهم ان جبرائيل الملاك جاء اليّ وبشرني وشرحت

1. A om. to كما قالت. — 2. Mss. المنظره and so below.

contradicted her; but they were moved by divine providence, and sent and summoned trustworthy women from among their midwives, and begged them strenuously and eagerly to clear up the matter with regard to her, whether she was a virgin, as she said, before God and the Law. So the midwives examined her, and said to the priests: « She speaks the truth; she is a virgin inviolate, as she said; and her virginity was not lost when she brought forth Jesus, for as you all know, he was born of her. » Then they inquired among her neighbours and acquaintances, to see whether they might find someone to deny the birth. But they found no one, for everyone confirmed the fact of her bringing forth a son, and the time at which she so wonderfully became a mother, by a mystery which was understood by none. Thus the priests found nothing which they could allege against her, or by which they could prove her false, but only the manifest truth. Then after that they sent for her, moved by necessity, in fear, and said to her: « We have inquired, and have found nothing contrary to thy words, nor to what thou didst relate to us. But it is not right that we should write down what thou sayest. Now therefore we adjure thee by God Almighty to make known to us who is the father of Jesus, by whom thou didst bring him forth, that we may write his name in the register' and in the genealogy ». And Mary was filled with the Holy Ghost, and said: « I will say nothing with guile or falsehood, and God, by whose name you have adjured me, is my witness ». And she began to tell them thus: « The Angel Gabriel came to me, and

به حالها فبهتوا وتعجبوا وطلبوا الى الله ان يغفر لهم ما قد ظلموها به من القول
 ضهم حقاً ان هذا هو المسيح الذي ثبت عنه الانبياء انه يأتي من بيت داود ومن
 من سبط يهوذا فدعوا يسوع واقسموه كاهناً وكتبوه في النسبة اليوم والشهر
 قالوا يسوع ابن الله وابن مريم المذراء الذي ولدته وهي عذراء انه كاهن وهو
 وهذا الذي كان من التدبير كما قال لوقا الانجيلي المتطرب في فصل من انجيله
 ع لما رجع من الجليل بقوة الروح خرج خبرة في كل الكورة وكان يعلم في
 م ويمجده كل احد وجاء الى الناصرة حيث كان تربى ودخل كعادته الى مجمعهم
 ن فدفع له الخادم السفر الذي فيه نبوءة اشعيا النبي المكتوب فيه روح الرب علي
 بل هذا مسخني وارسلني لابشر المساكين وانذر المأسورين بالتخلية والعميان
 وارسل المربوطين وابشر بالسنة المقبولة للرب ثم طوى الكتاب ودفعه للخادم

1. AB عليه.

announced the good tidings to me ». So she explained to them all that
 happened to her. Then they were confounded and marvelled greatly,
 and prayed God to forgive them the unjust words which they had used
 against her. And one of them said : « Indeed this is the Messiah, of whom the
 prophets prophesied that he would come of the house of David, and from
 Bethlehem of the tribe of Juda. » Then they called Jesus, and tendered
 to him as priest, and wrote his name in the genealogy, with the day and
 month and the year, describing him as « Jesus, the son of God, and the
 son of Mary the virgin, whom she bore while still a virgin. He is
 priest, and is worthy of the office ». And this was a providential dispensation,
 as Luke the Evangelist, who is said to have been a physician, says in the
 passage of his Gospel', namely, that « When Jesus returned through
 Galilee in the power of the Spirit, his fame went forth through all the
 country, and he used to teach in their synagogues, and all glorified him; when
 he came to Nazareth where he had been brought up, and entered according
 to his custom into their synagogue on the Sabbath day. And the attendant
 gave him the book containing the prophecy of Isaias, in which it is written
 : The Spirit of the Lord is upon me, and therefore he has anointed me
 and sent me to preach good tidings to the poor, and to proclaim
 release to the captives, and recovery of sight to the blind, and to
 liberty those that are bound, and to announce the acceptable year
 of the Lord. Then he rolled up the book and gave it to the attendant,
 and sat down; and the eyes of those present were fastened upon him. And
 he began to say to them : To-day has this prophecy been fulfilled in me

وجلس وكانت عيون الحاضرين شاخصة اليه وبد يقول لهم اليوم كملت هذه النبوة في مسامعكم وكانوا جميعهم يشهدون له ويتمجبون من كلام النعمة الخارجة من فمه فلما سمع فيلبس النصراني هذا من تاوضوسيوس اليهودي فرح فرحاً عظيماً ثم قال له انما عرفت هذا وتكلمت به لاني من معلمى الناموس وقارئيه وهو الذى ثبت في قلبى ان الذى ولدته مريم هو المسيح وتمت عليه نبوة يعقوب ليهودا ولده * لا على غيره وانه لا يأتي بعده مسيح اخر وقد صح لنا انه الذى تنتظره الامم وهو الآتى الى العالم المنجى لمن آمن به ولا يكون بعده رئيس ولا مقدم ولا كاهن في اسرائيل كقول داود النبى عنه في مزمو^ر ^١ اقم الرب ولم يندم انك الكاهن الى الابد كشبه طقس ملشيداق فمن هو من ذرية آدم كاهن يعيش الى الابد وداود ايضا يقول في مزمو^ر ^٢ من هو الانسان الذى يعيش ولا يعاين الموت فهو المسيح الذى قال عنه داود انه الكاهن الحى الدائم فاجاب فيلبس وقال له يجب ان تعلم ان كتمانك هذا الامر يوجب عليك دينونة

ears. And all bare him witness, and wondered at the words of grace which proceeded out of his mouth ».

When Philip the Christian heard these words from Theodosius the Jew, he rejoiced greatly. Then the latter said to him : « I know these things and have spoken of them only because I am one of the teachers and readers of the Law; and it is the Law that has confirmed in my heart the belief that he whom Mary brought forth is the Messiah, and that in him and no other is fulfilled the prophecy of Jacob to Juda, his son, * and that no other Messiah shall come after him. For it is assured to us that he it is whom the nations were expecting, and he it is that was to come into the world and to deliver those that believe in him. And there shall not be after him any chief or leader or priest in Israel, according to the words of the Prophet David concerning him in the 109th Psalm¹ : « The Lord sware and repents not, Thou art a priest for ever according to the order of Melchisedech ». But who among the posterity of Adam is a priest who shall live for ever? For David also says in the 88th Psalm² : « Who is the man that shall live and shall not see death? » Therefore it is the Messiah of whom David said that he is the living and eternal priest. »

Then Philip answered and said to him : « It is right that thou shouldst know that thy concealment of this matter makes thee liable to judgment on the Great Day; and I should prefer to reveal what I have heard from thee to our religious prince, that he may send and bring to light the genealogy

1. Ps. cx, 4 (Sept. cix). — 2. Ps. lxxxix, 48 (Sept. lxxxviii).

في اليوم العظيم وانا اوتر ان اظهر الذي سمعته منك للملك المحب لله وينفذ ويحضر النسبة المكتوبة في المسطر لكي يظهر تبكيت اليهود وقلة ايمانهم فاجاب اليهودى وقال للنصرانى انت تعلم انك تأتى على نفسك بدينونة العهد الذى بيننا والامر الذى تظن انك تظفر به فلا تقدر عليه ولا تتمكن منه لان اليهود اذا علموا بهذا اثاروا حرباً كبيراً وتجرى امور يموت فيها خلق كثير واذا الزموا باظهار النسبة وما فيها مكتوب رأوا ان يحرقوها بالنار او يقتل جميعهم بالسيف ولا يظهرونها وتكون انت المخطفى وتضيع النسبة بعد ذلك والنصارى ما هم محتاجين لها لانها مسطر كهنة اليهود واتم قد آمنتتم به وعرفتتموه من اقوال الانبياء والرسل وتحققتم امر دينكم وهذا المسطر فهو يبكت اليهود الى الابد في بقاءه عندهم فلما ذا تريد ازالته من بينهم فصدقتى يا صديقى ان كل كتاب قرأته من التاموس ومن نبوات الانبياء من اجل المسيح كانت هذه وهذه نسخة النسبة عندى اقوى بها على ايمانى بالمسيح الذى تصدونه انتم وقد ظهر هذا لجميع المعلمين وانا اعلم انك ان ذكرتها ضيعتها فقبلت انا فيلبس منه مع سؤال كثير ان لا اظهر هذا

written in the register, and the Jews' want of faith, so that they may be openly condemned ». But the Jew answered and said to the Christian : « Thou knowest that thou wilt bring a judgment upon thyself for breaking the promise which stands between us. Moreover the thing which thou thinkest that thou wilt succeed in doing, thou wilt not be able to do, but wilt be powerless therein; for when the Jews hear of it, they will stir up a great war, and events will take place by which many men will lose their lives. And if they are urged to show the genealogy, and that which is written therein, they will prefer to burn it in the fire, or all of them will be slain with the sword; but they will not show it. Then thou wilt be to blame, and the genealogy will be lost after all. And the Christians do not need it, because it is the register of the Jewish priests; but you believe in Jesus and know him through the words of the prophets and apostles, and have already assured yourselves of the facts of your religion. But this register will condemn the Jews for ever, so long as it remains with them. Why then dost thou desire to take it away from among them? Believe me, my friend, that every book which I have read of the Law and of the Prophecies of the Prophets with regard to the Messiah is literally in agreement with the genealogy in my eyes, and by it I confirm my faith in the Messiah whom you worship; and this is manifest to all the doctors of the Law. And I know that if thou shouldst mention it, thou wouldst cause its destruction ».

Then I, Philip, in spite of many entreaties, at last yielded to his injunctions not to reveal this matter to the prince; for he made me afraid, and so I

الامر وخوفني فامسكت لانه استحکم على الله وقال ان هذه الشهادات تقنع انه يسوع المسيح بتبكيك اليهود وثبت لنا ولامانتنا انا فيلبس كتبت هذا واحضرته قدام جماعة البيعة واساقفة قديسين ورهبان مصطفين فلما علموا تعجبوا من ذلك وتحققوا صحة قول اليهودى وشهادة اليهود للسيد المسيح في الكهنوت كما قد كتب في المسطر ثم كتبوا الاساقفة والرهبان كتباً بسبب الكهنوت فوجدوا اوسايوس بنفلوس يذكر هذا في مواضع كثيرة في سير البيعة لان يسيوس¹ اظهره في كتب الهياكل وذكر هذا يسيوس² انه نظر يسوع مع الكهنة يدخل الهيكل في وقت التطهير ثم يذكر ايضاً شهادة لوقا الانجيلي على ما قدمنا شرحه ولاجل ان السيد المسيح ايضاً صنع مخصرة من جبل واخرج من الهيكل * صح هذا وجميع هذه الشهادات ان قول اليهودى صحيح وانه لاجل صداقته مع فيلبس اظهر له هذا الامر المخفى وشهد له به فلما تم اليهودى تاوضوسيوس هذا الكلام الصحيح لصديقه فيلبس تعمد وصار نصرانياً وختم بخاتم المعمودية واخذ

1. Mss. بسنتيوس اسقى فقط. — 2. Mss. بسنتيوس.

restrained myself. For he assured me in the name of God, that this evidence proves that Jesus is the Messiah sufficiently to condemn the Jews, and to confirm us and our faith. I, Philip, wrote this report, and laid it before the assembly of the church, and before certain holy bishops and chosen monks. And when they learnt these things they were astonished at them, and were assured of the truth of the Jew's words and the testimony of his people to the Lord Christ in the matter of the priesthood, as it was written in the register. Then the bishops and the monks wrote treatises about the priesthood of Christ; for they found that Eusebius Pamphili mentions this matter in several passages in the histories of the Church¹. For Josephus brings the subject to light in the books of the Captivity². And this Josephus says that Jesus was seen to enter the temple with the priests at the time of the sanctification. Then is mentioned also the testimony of Luke the evangelist concerning the incident that we have already quoted, and concerning the fact that the Lord Christ also made a scourge of cords, and drove the traffickers out of the temple. * This fact and all these testimonies prove that the Jew's words are true, and that on account of his sincere friendship with Philip he revealed this secret matter to him, and bore witness of it to him.

And when the Jew Theodosius had finished this true discourse to his friend Philip, he was baptized and became a Christian, and was sealed with the seal of baptism, and received the Holy Mysteries. And everyone was astonished

1. Cf. Eus., *H. E.*, I. 3. — 2. Ἐν τοῖς τῆς αἰχμαλωσίας αὐτοῦ ὑπομνήμασιν.

السرائر المقدسة وتمجّب كل احد من حسن ايمانه بالسيّد المسيح جلت قدرته وكانت مسرة عظيمة لى انا فيلبس مع تاوضوسوس المتعمد ولما رأى كثير من اليهود ذلك مع معرفتهم به انه من معلمى التاموس عندهم وانه كان مقدماً عليهم وينال منهم كرامات عظيمة فرفض جميع ذلك وصار نصرانياً آمن منهم جماعة وتممدوا فمجدت الله تعالى انا فيلبس على ربى نفس صديقى اليهودى كان وهو الآن نصرانى والمجد للسيّد يسوع المسيح مع الاب والروح القدس الآن وكل اوان والى دهر الدهرين امين امين امين¹

1. CE have the following preface: نبتدى بعون الله وارشاده بنسخ قليلاً من كثير من سير: الابه القديسين الفضلاء المويدين بنعمة الروح القدس البطاركة بكورة مصر وما ينسب اليها خلفاء الاب القديس ماري مرقس الانجيلي كاروز الديار المصرية وهو اول بطاركتها وما لقيوه وما صبروا عليه من الجهاد من قبل الامانة المقدسة من الملوك والولاة وغيرهم وذلك قليل من كثير منقول من سيرهم العجيبة لاجل الاقتصار وعدم ضجر القارى بركاتهم وصلواتهم تكون حافظة لنا الى الابد امين اول ذلك الاب الطاهر البشير ماري مرقس الانجيلي الرسول وهو الاول من العدد.

at the soundness of his faith in the Lord Christ, whose power is glorious. And I, Philip, had great joy with Theodosius the neophyte. And when many of the Jews saw this, knowing that he was one of the teachers of the Law among them, and that he was a ruler over them, and had acquired great honours among them, and had then abandoned all that, and become a Christian, many of them believed and were baptized. Therefore I, Philip, glorified God most high, because I had gained the soul of my friend, who was a Jew, but is now a Christian. And glory be to the Lord Jesus Christ with the Father and the Holy Ghost, now and at all times and for ever and ever. Amen. Amen. Amen.

بِسْمِ الْآبِ وَالْإِبْنِ وَالرُّوحِ الْقُدُسِ الْإِلَهِ الْوَاحِدِ
السيرة¹ الأولى من سير البيعة المقدسة سيرة ماري مرقس
الحواري الانجيلي رئيس اساقفة المدينة العظمى الاسكندرية واولهم

لما كان في زمان تدبير الرب المخلص الرحوم يسوع المسيح عند ما جعل له تلاميذ يتبعونه كان اخوان ساكنين في مدينة من اعمال الخمس مدن التي في المغرب تدعى كيرنابولوس² اسم اكبرهما ارستوبولس واسم الاخر برنابس وكانا فلاحين وكانا يزرعان ويحصدان وكان لهما اواصي كثيرة وكانا عارفين بناموس موسى معرفة جيدة وحفظا كتباً كثيرة من العتيقة ونالهما بلايا عظيمة من قبيلتي البربر والحشب ونهب جميع ما كان لهما

1. CE omit heading. — 2. AB ابريانولوس C ابريانولوس D ابريانولة E ابريانولة F ابريانولوس

PART I

CHAPTER I. — SAINT MARK.

* In the Name of the Father and of the Son and of the Holy Ghost, the One God.

The first biography of the history of the holy Church. The history of Saint Mark, the Disciple and Evangelist, Archbishop of the great city of Alexandria, and first of its Bishops¹.

In the time of the dispensation of the merciful Lord and Saviour Jesus Christ, when he appointed for himself disciples to follow him, there were two brothers living in a city of Pentapolis in the West, called Cyrene. The name of the elder of them was Aristobulus, and the name of the other was Barnabas; and they were cultivators of the soil, and sowed and reaped; for they had great possessions. And they understood the Law of Moses excellently well, and knew by heart many of the books of the Old Testament. But great troubles came upon them from the two tribes of the Berbers and

1. Cf. Bargès, *Homélie sur saint Marc*, Paris. 1877. p. 73-80 premier appendice).

في زمان اوغسطس قيصر ملك الروم ولاجل ذهاب مالهما وما نزل عليهما من البلايا رحلا من تلك الكورة واهتما بخلص انفسهما واتجعا الى بلاد اليهود وكان لارسطوبولس ولد ذكر يسمى يوحنا فلما سكنوا في اعمال فلسطين بالقرب من مدينة اورشليم وكان يوحنا الطفل ينمو وينشأ في قامته بنعمة روح القدس وكان لهذين الاخوين ابنة عم وهي زوجة سمعان بطرس الذي صار رئيس تلاميذ السيد المسيح وكان يوحنا المذكور قد سموه مرقس وكان يابى عند بطرس ويتعلم منه من الكتب المقدسة التعاليم المسيحية ولما كان يوم من الايام اخذ ارسطوبولس ولده مرقس الى الاردن فبينما هما ماشيان لقيهما اسد ولبوة فلما نظر ارسطوبولس اليهما مقبلين اليه ونظر شدة غضبهما قال لولده مرقس يا ولدى هوذا تنظر غضب هذا الاسد المقبل ليهلكنا فامض انت الآن وانج بنفسك يا ولدى ودعهما ان ياكلاني فكما اراد الله ضابط الكل اجاب تلميذ المسيح مرقس القديس قايلاً لايه لا تخف يا ابنت المسيح الذي اومن به نجينا من كل شدة فلما قرب منهم الاسد صاح عليهما مرقس عليهما السيد المسيح بصوت عظيم وقال السيد يسوع المسيح ابن الله الحق يأمركما ان تنشقا وينقطع جنسكما من هذا الجبل ولا

Ethiopians, when they were robbed of all their wealth, in the time of Augustus Caesar, prince of the Romans. So on account of the loss of their property, and the trials which had befallen them, they fled from that province, in their anxiety to save their lives, and travelled to the land of the Jews. Now Aristobulus had a son named John. And after they had taken up their abode in the province of Palestine, near the city of Jerusalem, the child John grew and increased in stature by the grace of the Holy Ghost. And these two brothers had a cousin, the wife of Simon Peter, who became the chief of the disciples of the Lord Christ; and the said John whom they had surnamed Mark, used to visit Peter, and learn the Christian doctrines from him out of the holy Scriptures. And on a certain day, Aristobulus took his son Mark to the Jordan, and while they were walking there a lion and a lioness met them. And when Aristobulus saw them approaching him, and perceived the violence of their rage, he said to his son Mark : « My son, seest thou the fury of this lion which is coming to destroy us? Escape now, and save thyself, my son, and leave them to devour me, according to the will of God Almighty. » But the disciple of Christ, the holy Mark, answered and said to his father : « Fear not, my father, Christ in whom I believe will deliver us from all danger ». And when the lions approached them, Mark, the disciple of the Lord Christ, shouted against them with a loud voice, and said : « The Lord Jesus Christ, son of the Living God, commands that you be rent asunder, and that your kind be cut off from these mountains, and that

كون لكما فيه ولد الى الابد فانشقا الاسد واللبوة للوقت والساعة من وسطهما وماتا وقتها من تلك الساعة وانقطع نسلها فلما نظر ارستوبولس ابوه هذه الاعجوبة لعظيمة التي ظهرت من مرقس ولده بقوة الرب يسوع المسيح الذي لا يظلب قال لولده نا¹ ابوك الذي ولدتك يا مرقس ابني وانت اليوم ابى ومخلصى ومنجى والان يا ولدى لحبيب انا واخى نسلك ان تجعلنا عبيداً للرب يسوع المسيح الذى تبشر به وحيث تعلم بو القديس مرقس وعمه تعاليم المسيح من ذلك اليوم * ومريم امه هي² اخت برنابا لميذ الرسل وبعد هذا كان فى تلك النواحي فى بلد يسمى ازدود اصل زيتون كبير جداً كان الناس يتعجبون من عظمه وكان اهل تلك المدينة يسجدون للقمر ويصلون لشجرة لزيتون فنظر القديس مرقس صلاتهم وقال لهم هذه الزيتونة التى تأكلون ثمرتها وتوقدون غصانها للنار ثم تسجدون لها كالاله ما ذا تصنع هوذا بكلمة³ الله الذى اعبدته امر هذه الشجرة ن تسقط على الارض بلا حديد يدنو منها فقالوا له نحن نعلم انك تعمل سحر الجليلي ساحك ومهما اردته فعلته ونحن فندعو الهنا القمر الذى اقام لنا هذه الشجرة الزيتون

1. E om. الى انا. — 2. D om. to القدس روح ظهر له p. 44, 1. 3. — 3. ABE كلمة.

there be no more offspring to you here for ever ». Then the lion and the lioness burst asunder in the midst at that moment, and perished straightway ; and their young were destroyed. And when Aristobulus, the father of Mark, saw this great miracle which was manifested by his son, through the power of the invincible Lord Jesus Christ, he said to his son : « I am thy father who begat thee, Mark, my son ; but to day thou art my father, and my saviour and deliverer. And now, my dear son, I and my brother pray thee to make us servants of the Lord Jesus Christ whom thou preachest ». Then the father of holy Mark and his uncle began to learn the doctrines of Christ from that day. * And Mary, the mother of Mark, was the sister of Barnabas, the disciple of the apostles.

After this, the following event took place. There was in those regions, in a town called Azotus, a very large olive-tree, the size of which was greatly admired. And the people of that city were worshippers of the moon, and prayed to that olive-tree. So when the holy Mark saw them pray, he said to them : « As for this olive-tree, which you worship as God, after eating its fruit and burning its branches for fuel, what can it do? Behold, by the word of God whom I worship, I will command this tree to fall to the ground, without being touched by any tool ». Then they said to him : « We know that thou workest the magic of the Galilean thy master, and whatever thou wilt thou doest. But we will call upon our god the moon, who raised up for

نصلى لها اجاب. القديس مرقس وقال لهم انا اطرحها على الارض فان اقامها الهكم فانا اعبدكم معكم فرضوا بهذا القول منه واجدوا جميع الناس عنها وقالوا انظروا. لئلا يكون انسان مختفياً فيها حينئذ رفع القديس مرقس وجهه الى السماء¹ وحول وجهه الى ناحية المشرق وفتح فاه ودعا وقال يا سيدى يسوع المسيح ابن الله الحى اسمع عبدك وأمر القمر الذى هو خادم ثان لهذا العالم الذى يضىء فى الليل بامرك وسلطانك ان يظهر صوته على هؤلاء الذين ليس لهم اله ويعرفهم. من خلقه وخلق جميع الخليفة وتمن هو الله حتى يعبدوه وانا اعلم يا ربى والاهى ان ليس له صوت ولا نطق ولا جرت عاداته ان يكلم احداً لكى يسمع كلامه فى هذه الساعة بقوتك التى لا تقاوم ليعرف هؤلاء الذين ليس لهم الاله ان ليس هو الاله لكن خادم تحت سلطانك وانت اله وهذه الشجرة التى يصلون لها تقع على الارض ليعرف الكل ربوبيتك ان ليس الاله الا انت والاب الصالح والروح القدس المحى الى الابد امين وفى تلك الساعة عند تمام صلاته حدثت ظلمة عظيمة نصف النهار وظهر لهم القمر مضيئاً² فى السماء وسمعوا صوتاً من القمر قائلاً ايها الناس القليلو

1. EF add. وصلا and om. to وفى تلك الساعة — 2. EF om. to السما and add. كما طلب القديس.

us this olive tree that we might pray to it ». The holy Mark answered and said to them : « I will cast it down to the ground ; and if your god shall raise it up, then I will serve him together with you ». And they were satisfied with these words. And they removed all men from the tree, saying : « See that there be no man concealed in it ». Then the holy Mark raised his face to heaven, and turned himself towards the East, and opened his mouth and prayed, saying : « O my Lord Jesus Christ, son of the Living God, hear thy servant, and command the moon, which is a second attendant on this world, and gives light by night, to let its voice be heard by thy decree and by thy authority, before these men who have no God, and to make known to them who created it, and who created all creation, and who is God, that they may serve him ; although I know, O my Lord and God, that it has no voice nor power of speech, and that it is not customary for it to speak to anyone ; so that its words may be heard at this hour through thy irresistible power, that these men who have no God may know that the moon is not a god, but a servant under thy authority, and that thou art its God. And command this tree, to which they pray, to fall to the ground, so that all may recognise thy dominion, and that there is no God but thou, with the good Father and the Holy Ghost, the giver of eternal life. Amen ». And at that hour, as soon as he had finished his prayer, a great darkness occurred, at midday. and the moon appeared to them shining in the sky. And they heard a voice

الايمان لست انا الله فتعبدوني بل انا عبد الله ومن بعض خلقه وانا خادم المسيح ربي الذي يشربه هذا مرقس¹ تلميذه فهو وحده الذي نهبته ونخدمه عند ذلك سقطت شجرة الزيتون وصار خوف عظيم على كل من شاهد هذه الاعجوبة فاما القوم الذين كانوا يخدمون الشجرة ويسجدون لها فانهم غضبوا وخرقوا ثيابهم ومسكوا القديس مرقس وضربوه وسلموه لليهود المخالفين وطرحوه في السجن وفي تلك الليلة رأى القديس مرقس في نومه السيد المسيح يقول لبطرس انا اخرج كل من هو معتقل فلما انتبه من نومه رأى ابواب السجن مفتوحة فخرج هو وكل من كان معه في السجن وكانوا حفظة السجن نياماً كالاموات فاما الجموع الذين شاهدوا ما كان قالوا ما يتم لنا عمل مع هؤلاء الجليليين لانهم يفعلون هذه الافعال بعلزبول رئيس الشياطين وكان مرقس من² السبعين تلميذاً وهو من جملة الخدام الذين استقوا الماء الذي صيرته سيدنا خمراً في عرس قانا الجليل وهو الذي حمل الجرة الماء في بيت سمعان القرياني في وقت العشاء السرى وهو ايضاً الذي كان يابى التلاميذ في منزله في زمان الآم السيد المسيح ومن بعد قيامته من الاموات

1. EF om. to ونخدمه. — 2. F مع.

from the moon, saying : « O men of little faith, I am not God, that you should worship me, but I am the servant of God and one of his creatures, and I am the minister of Christ my Lord, whom this Mark, his disciple, preaches; and it is he alone that we serve and to whom we minister ». At the same moment the olive-tree fell. And great fear came upon all who witnessed this miracle. But as for the people who served and worshipped the tree, they were angry, and rent their garments, and seized the holy Mark and beat him, and gave him up to the unbelieving Jews, who cast him into prison. That night the holy Mark saw in his sleep the Lord Christ, saying to Peter : « I will bring forth all those that are in prison ». So when he awoke from his sleep, he saw the doors of his prison open; and he and all those with him in the prison went forth; for the gaolers of the prison were asleep like dead men. But the multitudes who witnessed what took place said : « There is no end to our work with these Galileans, for they do these deeds by Beelzebub, the chief of the devils ».

And Mark was one of the Seventy Disciples. * And he was among the servants who poured out the water which our Lord turned into wine, at the marriage of Cana in Galilee. And it was he who carried the jar of water into the house of Simon the Cyrenian, at the time of the sacramental Supper. And he also it was who entertained the disciples in his house, at the time of the Passion of the Lord Christ, and after his Resurrection from the

حيث دخل عليهم والابواب مغلقة وبعد صعوده الى السماء مضى مرقس مع بطرس الى
 يروشلیم وبشرا الجموع بكلام الله وظهر الروح القدس لبطرس وامره ان يمضى الى
 المدن والقرى التى هناك فمضى بطرس ومعه مرقس الى عمل بيت عنيا وبشرا بكلام الله
 واقام بطرس هناك اياماً فنظر في المنام ملاك الله يقول له في كورتين¹ غلاء عظيم فقال²
 بطرس للملاك اى الكور تعنى قال له مدينة الاسكندرية وكورة مصر وكورة رومية³ وليس
 هو غلاء من خبز وماء بل هو غلاء من قلة معرفة كلام الله الذى تبشر به فلما استيقظ
 بطرس من نومه قال لمرس ما شاهدته في منامه ومن بعد ذلك مضى بطرس ومرقس الى
 اعمال رومية وبشرا هناك بكلام الله ولما كان في السنة الخامسة عشرة⁴ من بعد صعود
 المسيح انقذ القديس بطرس ماري مرس الاب الانجيلي الى مدينة الاسكندرية ليشر فيها
 ويكرز بكلام الله وانجيل السيد يسوع المسيح الذى له ينبغى المجد والكرامة والسجود
 وللاب والروح القدس الله الواحد الى الابد امين

1. EF كورة add. مصر والاسكندرية. — 2. EF om. to هو غلاء. — 3. Mss. om. these two words, which the sense requires; see Barges, *loc. cit.*, p. 92. — 4. Mss. وثلاثين.

dead, where he entered to them while the doors were shut. And after his Ascension into heaven, Mark went with Peter to Jerusalem, and they preached the word of God to the multitudes. And the Holy Ghost appeared to Peter, and commanded him to go to the cities and villages which were in that country. So Peter, and Mark with him, went to the district of Bethany, and preached the word of God; and Peter remained there some days. And he saw in a dream the angel of God, who said to him : « In two places there is a great dearth ». So Peter said to the angel : « Which places meanest thou? » He said to him : « The city of Alexandria with the land of Egypt, and the land of Rome. It is not a dearth of bread and water, but a dearth arising from ignorance of the word of God, which thou preachest ». So when Peter awoke from his sleep, he told Mark what he had witnessed in his dream. And after that Peter and Mark went to the region of Rome, and preached there the word of God.

And in the fifteenth year after the Ascension of Christ, the holy Peter sent Saint Mark, the father and evangelist, to the city of Alexandria', to announce the good tidings there, and to preach the word of God and the gospel of the Lord Jesus Christ, to whom is due glory and honour and worship, with the Father and the Holy Ghost, the one God for ever. Amen.

شهادة القديس ماري مرقس وبشارته بمدينة الاسكندرية وهي¹ الثانية من سير البيعة

لما كان في زمان تدبير الرب المخلص يسوع المسيح من بعد صعوده الى السماء قسم جميع الكور على الرسل بالهام الروح القدس ليكرزوا فيها بكلام البشارة بالسيّد يسوع المسيح ومن بعد زمان وقع نصيب مرقس الانجيلي ان يمضى الى كورة مصر ومدينة الاسكندرية العظمى بأمر الروح القدس لكي يسمعون كلام انجيل السيّد المسيح ويثبتهم² عليه لاجل ضلالتهم وانعاسهم في عبادة الاوثان وعبادة المخلوق دون الخالق وكان عندهم براى كثيرة لالهتهم المرذولة يخدمونها³ في كل مكان ويبدونها بكل اثم وسحر ويذبحون لها بينهم قرابين لانه اول من كرز في كورة مصر وافريقية والخمس المدن وجميع اعمالها فلما عاد⁴ القديس مرقس من روميّة قصد الى الخمس مدن اولاً وبشر في جميع اعمالها بكلام الله واظهر⁵ عجائب كثيرة حتى انه ابرأ الاعلاء وطهر البرص

1. DEF om. to البيعة. — 2. EF om. to الخالق and add. ويردّهم من ضلالتهم. — 3. EF om. to اعمالها. — 4. Mss. عدأ. — 5. EF om. to فيه.

CHAPTER II. — SAINT MARK.

Martyrdom of the holy Mark, and his preaching in the city of Alexandria'.¹

In the time of the dispensation of the Lord and Saviour Jesus Christ, after his Ascension into heaven, all the countries were allotted among the apostles, by the inspiration of the Holy Ghost, that they might preach in them the words of the good tidings of the Lord Jesus Christ. And after a time it fell to the lot of Mark the evangelist to go to the province of Egypt, and the great city of Alexandria, by the command of the Holy Ghost, that he might cause the people to hear the words of the gospel of the Lord Christ, and confirm them therein; for they were in error, and sunk in the service of idols, and in the worship of the creature instead of the Creator. And they had many temples to their contemptible gods, whom they ministered to in every place, and served with every iniquity and magical art, and to whom they offered sacrifices among themselves. For he was the first who preached in the province of Egypt, and Africa, and Pentapolis, and all those regions. So when the holy Mark returned from Rome, he betook himself first to Pentapolis and preached in all its districts the word of God, and shewed many miracles; for he healed the sick, and cleansed the lepers, and cast out devils by the grace of God which descended upon him. And many believed

1. Cf. Bargès, *loc. cit.*, p. 81-90 (second appendice); *Acta SS.*, Apr. 25.

واخرج الشياطين بنعمة الله الحالة فيه وآمن كثير بالسيد المسيح من اجله وكسروا اوثانهم التي كانوا يعبدونها وكل الشجر التي كانت الشياطين تأوى اليها وتخطب الناس منها¹ وعمدهم باسم² الاب والابن والروح القدس الاله الواحد* ولذلك ظهر له الروح القدس وقال له قم¹⁸ امض الى مدينة الاسكندرية لتزرع فيها الزرع الجيد الذي هو كلام الله فقام تلميذ المسيح ونهض وتقوى بروح القدس كمثل مقاتل في الحرب وسلم على الاخوة وودعهم وقال لهم السيد يسوع المسيح سهل طريقى لامضى الى الاسكندرية وابشر فيها بانجيله المقدس ثم دعا وقال³ يا رب ثبت الاخوة الذين قد عرفوا اسمك المقدس واعود اليهم فرحاً بهم فشتيموه الاخوة وتوجه الى مدينة الاسكندرية فلما دخل من بابها اتقطع شمع خذاء فلما رأى ذلك قال الآن قد علمت ان الرب سهل طريقى ثم التفت فنظر الى اسكاف هناك فتقدم اليه ودفع له الخذاء ليصلحه فلما اخذه الاسكاف وتناول الشفا ليعمله تقب الشفا كفه فقال ايس او⁴ تاوس الذي تاويله الواحد الله فلما سمعه القديس مرقس يذكر اسم الله فرح

1. EF add. وعجائب كثيرة. — 2. EF add. الثالث المقدس. — 3. E om. — 4. Mss. om. — add. فشتيموه الاخوة الى الله يشبتهم على الايمان.

in the Lord Christ through him, and broke their idols which they used to worship, and all the trees which the devils used to haunt, and from which they addressed the people. And he baptized them in the name of the Father¹⁸ and the Son and the Holy Ghost, the One God. * And so the Holy Ghost appeared to him, and said to him : « Rise and go to the city of Alexandria, to sow there the good seed which is the word of God ». So the disciple of Christ arose and set out, being strengthened by the Holy Ghost, like a combatant in war; and he saluted the brethren, and took leave of them, and said to them : « The Lord Jesus Christ will make my road easy, that I may go to Alexandria and preach his holy gospel there ». Then he prayed and said : « O Lord strengthen the brethren who have known thy holy name that I may return to them rejoicing in them ». Then the brethren bade him farewell.

So Mark journeyed to the city of Alexandria; and when he entered in at the gate, the strap of his shoe broke. And when he saw this, he thought : « Now I know that the Lord has made my way easy ». Then he turned, and saw a cobbler there, and went to him and gave him the shoe that he might mend it. And when the cobbler received it, and took the awl to work upon it, the awl pierced his hand. So he said : « *Heis ho Theos* »; the interpretation of which is, « God is One ». And when the holy Mark heard him mention the name of God, he rejoiced greatly, and turned his face to the East and

جدًا وحول وجهه الى الشرق وقال يا سيدي يسوع انت الذي تسهل طريقى في كل مكان ثم تفل على الارض واخذ منه طينًا ووضع على موضع ثقب البشا في يد الاسكاف وقال باسم الاب والابن والروح القدس الاله الواحد الحي الابدى تعافى يد هذا الانسان في هذه الساعة ليتمجد اسمك القدوس فعوفيت يده في تلك الساعة قال له القديس مرقس اذا كنت تعرف ان الله واحد فلما ذا تعبد هذه الالهة الكثيرة قال له نحن نذكر الله بافواهنا لا غير وما نعرف من هو وبقي الاسكاف متعجبًا من قوة الله الحالة في القديس مرقس ثم قال له انا اسلك يا رجل الله ان تصير الى منزل عبدك تستريح وتاكل خبزًا لاتي¹ اراك اليوم قد رحمتنى ففرح القديس مرقس وقال له يعطيك الرب خبز الحياة في السموات ومضى معه الى بيته فلما دخل منزله قال بركة الله تكون في هذا البيت وصلى فلما اكلوا قال له الاسكاف يا ابي اريد ان تعرفنى من انت الذى عملت هذه الاعجوبة العظيمة فاجاب القديس وقال له انا اعبد يسوع المسيح ابن الله الحي الى الابد قال له لاسكاف انا اريد ابصره قال له القديس مرقس انا ادعك ان تنظره ثم بدأ ينص له انجيل

1. E om. to السموات.

said : « O my Lord Jesus, it is thou that makest my road easy in every place ».

Then he spat on the ground and took from it clay, and put it on the place where the awl had pierced the cobbler's hand, saying : « In the name of the Father and the Son and the Holy Ghost, the One living and eternal God, may the hand of this man be healed at this moment, that thy holy name may be glorified ». Then his hand at once became whole. The holy Mark said to him : « If thou knowest that God is one, why dost thou serve these many gods? » The cobbler answered him : « We mention God with our mouths, but that is all; for we know not who he is ». And the cobbler remained astonished at the power of God which descended upon the holy Mark, and said to him : « I pray thee, O man of God, to come to the dwelling of thy servant, to rest and eat bread, for I find that to-day thou hast conferred a benefit upon me ». Then the holy Mark replied with joy : « May the Lord give thee the bread of life in heaven! » And he went with him to his house. And when he entered his dwelling, he said : « May the blessing of God be in this house! » and he uttered a prayer. After they had eaten, the cobbler said to him : « O my father, I beg thee to make known to me who thou art that hast worked this great miracle ». Then the saint answered him : « I serve Jesus Christ, the Son of the ever living God ». The cobbler exclaimed : « I would that I could see him ». The holy Mark said to him : « I will cause thee to behold him ». Then he began to teach him the gospel

البشارة وقوله المجد والعز والسلطان الذي لله من البداية ووعظه بمواعظ وتعاليم كثيرة يشهد بها سيرته ثم انتهى معه الى ان قال له ان السيد المسيح في اخر الزمان تجسد من مريم العذراء وجاء الى العالم وخلصنا من خطايانا ودين له ما ثبت به الانبياء عليه شيئاً شيئاً فقال له الاسكاف هذه الكتب التي ذكرتها ما سمعت بها قط لكن كتب الفلاسفة اليونانيين هي التي تعلمها الناس اولادهم هاهنا وكذلك المصريون¹ فقال له القديس مرقس * فلاسفة هذا العالم باطل عند² الله حكمتهم فلما سمع الاسكاف الحكمة وكلام الكتب¹⁹ من القديس مرقس معما نظره من العجب العظيم الذي فعله في يده مال قلبه اليه وآمن بالرب وتعهد هو وكل اهل بيته وكلمن يجاوره وكان اسمه انيانوس فلما كثروا المؤمنون بالمسيح وسمع اهل المدينة ان رجلاً يهودياً جليلاً قد دخل اليها وهو يريد ان يقلب عبادة الاوثان الهتهم وقد منع جماعة من عبادتها طلبوه في كل مكان ونصبوا له قوماً يرصدونه فلما علم القديس مرقس مؤامرتهم قسم انيانوس اسقفًا لاسكندرية وثلاثة قسوس

1. Mss. المصريين. — 2. AD حكمة الله.

of good tidings, and the doctrine of the glory and power and dominion which belong to God from the beginning, and exhorted him with many exhortations and instructions, of which his history bears witness, and ended by saying to him: « The Lord Christ in the last times became incarnate of the Virgin Mary, and came into the world, and saved us from our sins ». And he explained to him what the prophets prophetised of him, passage by passage. Then the cobbler said to him: « I have never heard at all of these books which thou speakest of; but the books of the Greek philosophers are¹⁹ what men teach their children here, and so do the Egyptians ». * So the holy Mark said to him: « The wisdom of the philosophers of this world is vanity before God ». Then when the cobbler had heard wisdom and the words of the Scriptures from the holy Mark, together with the great miracle which he had seen him work upon his hand, his heart inclined towards him, and he believed in the Lord, and was baptized, he and all the people of his house, and all his neighbours. And his name was Annianus.

And when those that believed in the Lord were multiplied, and the people of the city heard that a man who was a Jew and a Galilean had entered the city, wishing to overthrow the worship of the idols, their gods, and had persuaded many to abstain from serving them, they sought him everywhere; and they appointed men to watch for him. So when the holy Mark knew that they were conspiring together, he ordained Annianus bishop of Alexandria, and also ordained three priests and seven deacons.

وسبعة شمامسة هؤلاء الاحد عشر جعلهم يخدمون ويشتون الاخوة المؤمنين وخرج من عندهم ومضى الى الخمس مدن واقام بها سنتين يشر ويرسم اساقفة وقسوساً وشمامسة في كل اعمالها وعاد الى مدينة الاسكندرية فوجد الاخوة قد ثبتوا على الامانة وكثروا بنعمة الله واهتموا ان ينوا بيعة في موضع يعرف بمرعى البهائم قرية من البحر عند صخرة يقطع منها الحجارة ففرح القديس مرقس بذلك فرحاً عظيماً وسجد على ركبتيه وبارك الله اذ ثبت خدام الامانة الذين رتبهم في تعاليم السيد المسيح ونكثوا عن عبادة الاوثان فلما علم اولئك الكفرة ان القديس مرقس قد عاد الى الاسكندرية امتلأوا غضباً لاجل الاعمال التي يعملها المؤمنون بالمسيح من ابراء الامراض واخراج الشياطين واطلاق السنة الخرس واسماع الطرش وتطهير البرص وبخثوا عن القديس مرقس بغضب عظيم فلم يجدوه وصرخوا عليه باسنانهم في برايبهم ومواضع اوثانهم بغضب وقالوا ما تظنون ظلم هذا الساحر فلما كان في احد السبوت يوم عيد فصح السيد المسيح اتفق في تلك

and appointed these eleven to serve and to comfort the faithful brethren. But he himself departed from among them, and went to Pentapolis, and remained there two years, preaching and appointing bishops and priests and deacons in all their districts.

Then he returned to Alexandria, and found that the brethren had been strengthened in the faith, and had multiplied by the grace of God, and had found means to build a church in a place called the Cattle-pasture', near the sea, beside a rock from which stone is hewn. So the holy Mark greatly rejoiced at this; and he fell upon his knees, and blessed God for confirming the servants of the faith, whom he had himself instructed in the doctrines of the Lord Christ, and because they had turned away from the service of idols.

But when those unbelievers learnt that the holy Mark had returned to Alexandria, they were filled with fury on account of the works which the believers in Christ wrought, such as healing the sick, and driving out devils, and loosing the tongues of the dumb, and opening the ears of the deaf, and cleansing the lepers; and they sought for the holy Mark with great fury, but found him not; and they gnashed against him with their teeth in their temples and places of their idols, in wrath, saying : « Do you not see the wickedness of this sorcerer? »

And on the first day of the week, the day of the Easter festival of the Lord Christ, which fell that year on the 29th of Barmudah, when the

السنة يوم تسعة وعشرين من برمودة وكان فيه ايضاً عيد الكفار الوثنيين طلبوه باجتهد فوجدوه على الهيكل فهجموا واخذوه وجعلوا في حلقه حبلاً وجروه على الارض وكانوا يقولون جروا التين في دار البقر وكان القديس اذا جروه يسبح الله ويقول الشكر لك يا رب اذ جعلتني مستحقاً ان اتالم على اسمك القدوس وكان لحمه يتقطع ويلتصق بحجارة الشوارع ودمه يجرى على الارض فلما كان المساء مضوا به الى الاعتقال حتى يتشاوروا باى هلاك يهلكونه فلما اتصف الليل وابواب السجن مغلقة والحراس نيام على الابواب واذا زلزلة عظيمة واضطراب شديد فنزل له ملاك الرب من السماء ودخل الى القديس وقال له يا مرقس عبد الله هوذا قد كتب اسمك في سفر الحياة وعددت في جماعة القديسين وروحك تسبح مع الملائكة في السموات وجسدك لا يهلك ولا يزول من على الارض فلما استيقظ من نومه رفع عينيه الى السماء وقال اشكرك يا ربى يسوع المسيح واسئلك ان تقبلنى اليك لاتتم بصلاحك فلما تم هذا القول نام ايضاً فظهر له السيد المسيح في الشخص الذى يعرفه التلاميذ وقال¹ له السلام لك يا مرقس الانجيلي

1. E om. to واعطاه السلام وعزاه add. المصطفى

festival of the idolatrous unbelievers also took place, they sought him with zeal, and found him in the sanctuary. So they rushed forward and seized him, and fastened a rope round his throat, and dragged him along the ground, saying : « Drag ' the serpent through the cattle-shed ! » But the saint, while they dragged him, kept praising God and saying : « Thanks be to thee, O Lord, because thou hast made me worthy to suffer for thy holy name ». And his flesh was lacerated, and clove to the stones of the streets; and his blood ran over the ground. So when evening came, they took him to the prison, that they might take counsel how they should put him to death. And at midnight, the doors of the prison being shut, and the gaolers asleep at the doors, behold there was a great earthquake and a mighty tumult. And the angel of the Lord descended from heaven, and entered to the saint, and said to him : « O Mark, servant of God, behold thy name is written in the book of life; and thou art numbered among the assembly of the saints, and thy soul shall sing praises with the angels in the heavens; * and thy body shall not perish nor cease to exist upon earth ». And when he awoke from his sleep, he raised his eyes to heaven, and said : « I thank thee, O my Lord Jesus Christ, and pray thee to receive me to thyself, that I may be happy in thy goodness ». And when he had finished these words, he slept again; and the Lord Christ appeared to him in the form in which the disciples knew him,

المصطفى فقال له القديس اشكرك يا مخلصي يسوع المسيح اذ جعلتني مستحقاً ان اتلم على اسمك القدوس ودفع له السيد المخلص سلامه وغاب عنه فلما اتبه واصبح الصبح اجتمع الجمع واخرجوا القديس من الحبس وجعلوا في حلقه ايضاً حبلاً وقالوا جروا التين في دار البقر وزحفوا بالقديس على الارض وهو يشكر السيد المسيح ويمجده ويقول انا اسلم روحي في يديك يا الاهي قال القديس هذا القول واسلم الروح فجمع خدام الاوثان الانجاس حطباً كثيراً في موضع يدعى الانجيليون ليحرقوا جسد القديس هناك وكان بامر الله ضباب عظيم وريح شديدة حتى ارتعدت الارض وهطلت امطار كثيرة ومات قوم كثير من الخوف والرعب وكانوا يقولون ان زربس¹ الصنم افتقد الانسان الذي قتل في هذا اليوم فاجتمع الاخوة المؤمنون واخذوا جسد القديس ماري مرقس من الرماد ولم يتغير فيه شيء ومضوا به الى البيعة التي كانوا يقدسون فيها وكفنوه وصلوا عليه كما جرت العادة وحفروا له موضعاً ودفنوا جسده فيه ليتمموا تذكارة في كل وقت بفرح وابتهاج

1. Mss. زوس.

and said to him : « Hail Mark, the evangelist and chosen one! » So the saint said to him : « I thank thee, O my Saviour Jesus Christ, because thou hast made me worthy to suffer for thy holy name ». And the Lord and Saviour gave him his salutation, and disappeared from him.

And when he awoke, and morning had come, the multitude assembled, and brought the saint out of the prison, and put a rope again round his neck, and said : « Drag the serpent through the cattle-shed! » And they drew the saint along the ground, while he gave thanks to the Lord Christ, and glorified him, saying : « I render my spirit into thy hands, O my God ! » After saying these words, the saint gave up the ghost.

Then the ministers of the unclean idols collected much wood in a place called *Angelion*, that they might burn the body of the saint there. But by the command of God there was a thick mist and a strong wind, so that the earth trembled; and much rain fell, and many of the people died of fear and terror; and they said : « Verily, Serapis, the idol, has come to seek the man who has been killed this day ».

Then the faithful brethren assembled, and took the body of the holy Saint Mark from the ashes; and nothing in it had been changed. And they carried it to the church in which they used to celebrate the Liturgy; and they enshrouded it, and prayed over it according to the established rites. And they dug a place for him, and buried his body there; that they might preserve

؛ لاجل النعمة التي دفعها لهم السيد المسيح على يديه في مدينة الاسكندرية وجعلوه
 شرق من البيعة في اليوم الذي تمت فيه شهادته وهو¹ اول من استشهد من الجليليين
 اسم السيد يسوع المسيح بالاسكندرية في اخر يوم من برمودة للمصريين² وهو
 من قلنطر مايس من شهور الروم وهو اربعة وعشرون يوماً من نيسان من
 العبرانيين ونحن ايضاً بنو الارثوذكسين نصعد المجد والتقديس والترتيل لسيدنا
 صنا يسوع المسيح الذي له ينبغي المجد والكرامة والسجود وللاب والروح القدس
 المساوي الآن وكل اوان

1. E om. to الاسكندرية. — 2. E om. to end; add. معنا الى ابد. امين
 الابدين امين.

his memory at all times with joy and supplication, and benediction, on account of the grace which the Lord Christ gave them by his means in the city of Alexandria. And they placed him in the eastern part of the church, on the day on which his martyrdom was accomplished (he being the first of Galileans to be martyred for the name of the Lord Jesus Christ in Alexandria, namely the last day of Barmudah according to the reckoning of the Egyptians, which is equivalent to the 8th day before the kalends of May among the months of the Romans, and the 24th of Nisan among the months of the Hebrews.

And we also, the sons of the orthodox, offer glory and sanctification and praise to our Lord and Saviour Jesus Christ, to whom is due laud and honour and worship, with the Father and the Holy Ghost, the Giver of life and Consubstantial one, now and for ever.

* السيرة الثالثة من سير البيعة

انيانوس البطرك وهو الثاني من العدد

فلما توفي الانجيلي مرقس رسول السيد يسوع المسيح جلس بعده انيانوس بطركاً
وكثرت الاخوة المؤمنون بالمسيح ووسمهم كهنة وخداماً واقام اثنتين وعشرين سنة وتبيح
في العشرين من هاتور السنة الثانية من ملك دوماتيوس ملك رومية

مليانوس البطرك وهو الثالث من العدد

فاجتمع الشعب الارثوذكسي وتشاوروا واخذوا اسماً مليانوس وقسموه بطركاً
على كرسي ماري مرقس الانجيلي عوض انيانوس وكان هذا مليانوس ذا عفاف وثبتت

* CHAPTER III

ANNIANUS, THE SECOND PATRIARCH¹. A. D. 62-85.

When the evangelist Mark, the apostle of the Lord Christ, died, Annianus was enthroned as patriarch after him. In his time the brethren and believers in Christ increased in numbers, and he ordained some of them priests and deacons. He continued twenty-two years, and went to his rest on the 20th. of Hatur, in the second year of the reign of Domitian, prince of Rome.

AVILIUS, THE THIRD PATRIARCH². A. D. 85-98.

Then the orthodox people assembled and consulted together and took a man named Avilius, and elected him patriarch on the episcopal throne of Mark the evangelist, in the room of Annianus. This Avilius was a man of chaste life; and he confirmed the people in the knowledge of Christ. In

الشعب على معرفة¹ المسيح وكرر شعب الارثوذكسيين بمصر والخمس مدن وافريقية واقام اثنتي عشرة سنة على الكرسي وكانت البيعة في ايامه تحت سلامة وتيسر في اول يوم من توت في خامس عشر سنة من ملك الملك المقدم ذكره فسمع الكهنة والاساقفة الذين كانوا من قبله في البلاد بأن البطريرك قد تيسر فحزنوا واجتمعوا الى مدينة الاسكندرية وتشاوروا مع الشعب الارثوذكسي الذين فيها وطرحوا القرعة لكي يعرفوا من يستحق يجلس على كرسي القديس مرقس الانجيلي تلميذ السيد المسيح بعد هذا الاب ميلانوس فاتفق رأيهم بتأييد السيد المسيح ربنا على رجل مختار خائف من الله اسمه كردنوس

كردنوس البطريرك وهو الرابع من العدد

فاخذوه واوسموه على كرسي الاسكندرية وكان عفيفاً متضعاً معقياً في ايامه كلها واقام احدى عشرة سنة في رئاسته وتيسر في الحادي والعشرين يوماً من بوونة في تسع سنين من ملك ادريانوس² الملك

1. Mss. ادوماتيوس. — 2. الايمان بالمسيح E ملة B.

his time the orthodox people increased in numbers, in Egypt and Pentapolis and the province of Africa. He remained twelve years in the see; and the Church was in peace in his days. He went to his rest on the 1st. of Tut, in the 15th year of the reign of the above-named prince. When the priests, and the bishops, his suffragans in the land, heard that the patriarch was dead, they mourned for him. Then they assembled at Alexandria, and took counsel together with the orthodox laity of that city, and cast lots, that they might know who was worthy to sit upon the throne of Saint Mark, the evangelist and disciple of the Lord Christ, in succession to the Father Avilius; and their choice fell with one consent, by the inspiration of the Lord Christ, our Master, upon an elect man, who feared God, and whose name was Cerdo.

CERDO¹, THE FOURTH PATRIARCH. A. D. 98-109.

So they took Cerdo, and appointed him to the see of Alexandria. He was chaste, humble and innocent throughout his life. He held his office for eleven years, and went to his rest on the 21st. day of Baunah, in the ninth year of the reign of Trajan the prince.

ابريموس البطرك وهو الخامس من العدد

وبعد هذا كان في شعب المسيح الارثوذكسى انسان اسمه ابريموس¹ وكان عفيفاً كالملائكة ويفعل افعالاً حسنة بنسك فتشاوروا عليه واخذوه واوسموه على الكرسي الانجيلي بطرڪاً فاقام اثنتى عشرة سنة وكانت السلامة فى البيعة فى ايامه وتنيح فى الثالث من مسرى فى خامس سنة من ملك ادريانوس الملك²

يسطس البطرك وهو السادس فى العدد

وبعد هذا اجتمع الشعب ووقع اختيارهم على انسان فاضل حكيم منهم اسمه يوسطس فوسموه بطرڪاً واقام احدى عشرة سنة³ وتنيح فى الثانى عشر من بووتة فى سادس عشر سنة من ملك ادريانوس ودفن مع ابائه

فى هدو وسلامة لا يمل من 3. E add. — 2. BE add. مع ابائه. — 1. ابريموس ADEF. الوطظ والتعليق.

PRIMUS¹, THE FIFTH PATRIARCH. A. D. 109-122.

After this there was among the orthodox people of Christ a man named Primus, who was chaste as the angels, and piously performed many good works. So they took counsel with regard to this man, and chose him, and appointed him to the evangelical see, as patriarch. He remained in possession of it twelve years, and there was peace in the Church in his days. He went to his rest on the 3rd. of Misri, in the fifth year of the reign of Hadrian the prince.

JUSTUS², THE SIXTH PATRIARCH. A. D. 122-130.

After this the people assembled, and their choice fell upon an excellent and wise man among them, whose name was Justus, and they appointed him patriarch. He continued for eleven years, and went to his rest on the 12th. of Baunah, in the sixteenth year of the reign of Hadrian, and was buried with his fathers.

1. Eus., *H. E.*, IV, 1, 4. — 2. *Ibid.*, IV, 4, 5.

اومانيوس بطرك وهو السابع من عدد الآباء

بعد ذلك¹ وسموا اومانيوس بطركاً على كرسى الاسكندرية فاقام ثلاث عشرة سنة
الله والشعب وتبيح في العاشر من بابه في السنة السادسة لانطونيس الملك

مرقيانوس بطرك وهو الثامن من عدد الآباء

ما مضى بطرك المذكور اجتمع الشعب واخذوا انساناً محباً لله اسمه مرقيانوس
بوة بطركاً واجلسوه على كرسى البشير ماري مرقس واقام تسع سنين وشهوراً
عجيبية وتبيح في اليوم السادس* من طوبة في السنة الخامسة عشرة لانطونيس الملك * P. 22

كلاديانوس² بطرك وهو التاسع من عدد الآباء

كان في تلك الايام في الشعب انسان محب لله اسمه كلاديانوس فاجتمع الشعب والاساقفة

الشعب ووقع اختيارهم على انسان عالم فاضل متضعاً غنياً اسمه اومانيوس.
1. E add. — 2. ADEF. كلاديانوا وارسموه.

EUMENES¹, THE SEVENTH PATRIARCH. A. D. 130-142.

And after that they appointed Eumenes patriarch in the see Alexandria; and he remained for thirteen years, and was acceptable to and to the Church. He went to his rest on the 10th. of Babah, in the year of Antoninus, the prince.

MARK² II, THE EIGHTH PATRIARCH. A. D. 143-154.

So when the aforesaid patriarch departed, the people assembled took a man who loved God, and whose name was Mark, and appointed patriarch, and set him upon the throne of the evangelist Saint Mark. occupied it for nine years and some months, living an admirable life
* P. 22 went to his rest on the 6th * of Tubah, in the fifteenth year of Anton the prince.

CELADION³, THE NINTH PATRIARCH. A. D. 157-167.

There was in those days among the people a man who loved God whose name was Celadion. So the orthodox laity assembled, tog

1. Eus., *H. E.*, IV, 5, 11. — 2. *Ibid.*, IV, 11. — 3. *Ibid.*, IV, 11, 19.

الذين كانوا في الاسكندرية في تلك الايام واخذوه ووسموه بطركاً على الكرسي الانجيلي وكان محبوباً من جميع الشعب واقام اربع عشرة سنة من ملك اورالياس و الارفياس ولدى الملوك وتيسح¹ في التاسع من ايب وكفن ودفن مع ابائه البطاركة المقدم ذكرهم

اغرينوس² البطرك وهو العاشر من العدد

ثم ان الشعب اجتمعوا ايضاً باتفاق وجعلوا ايديهم على انسان من الشعب خائف من الله اسمه اغرينوس ووسموه بطركاً واجلسوه على الكرسي الانجيلي واقام اثني عشرة سنة وتيسح في الخامس من امشير في السنة التاسعة عشرة من ملك الملوك المذكورين

يوليانوس البطرك وهو الحادي عشر من العدد

كان انسان قس حكيم قد درس كتب الله اسمه يوليانوس سالكاً في طريق العفاف والتدين والهدوء فاجتمع جماعة اساقفة من السنودس والشعب الارندكسي بمدينة الاسكندرية

1. ABCD om. وتيسح — ايب — 2. Mss. اغرينوا.

with the bishops who were at Alexandria in those days, and took Celadion, and appointed him patriarch, and placed him upon the evangelical throne. He was beloved by all the people. He remained fourteen years, and died in the reign of Aurelius and Verus, the two sons of the princes, on the 9th. of Abib. He was enshrouded, and buried with his fathers, the patriarchs, whose names have been mentioned above.

AGRIPPINUS¹, THE TENTH PATRIARCH. A. D. 167-180.

Then the people assembled again with one consent, and laid their hands upon a man of the congregation who feared God, and whose name was Agrippinus; and they appointed him patriarch, and set him upon the evangelical throne. He sat for twelve years, and died on the 5th. of Amshir, in the nineteenth year of the reign of the princes already named.

JULIAN², THE ELEVENTH PATRIARCH. A. D. 180-189.

There was a man who was a wise priest, and had studied the books of God, and his name was Julian; and he walked in the path of chastity and religion and tranquillity. So a body of bishops of the synod assembled, together with the orthodox laity, in the city of Alexandria, and searched

أ عن جميع الشعب فلم يجدوا مثل هذا القس فجلسوا أيديهم عليه وأوسموه بطرکا
 ميامر ومقالات للقدسين وأقام عشر سنين ومن بعد هذا البطرک لم یقم اسقف
 ندریة فیها بل صار یرج سراً ویوسم کهنه فی کل مکان کماری مرقس الانجیلی
 المذكور فی الیوم الثامن من برمهات وقیل¹ فی ثانی عشر بابه فی السنه الخامسة
 لك سوریانوس الملك

دیتریوس البطرک وهو من العدد الثانی عشر

وهی السیره الرابعه من سیر البیعه

عند وفاة یولیانوس البطرک جاء الیه ملاک الرب فی منامه لیله وفاته وقال له الذی
 لك فی غد عنقود عنب هو البطرک بعدک فلما أصبح جاء الیه رجل فلاح متزوج
 أ ولا یکتب اسمه دیتریوس وكان قد خرج یقلم کرمه فوجد فیہ عنقود عنب فی

1. ABCDF om. to بابه.

among the whole people, but could find none like this priest. So they
 their hands upon him, and appointed him patriarch. He composed hor
 and sermons on the saints; and he continued in the see ten years. After
 patriarch, the bishop of Alexandria did not remain always in that city
 issued thence secretly, and ordained priests in every place, as Saint M
 the evangelist, had done. Julian went to his rest on the 8th. of Barmah
 on the 12th. of Babah, as some say, in the fifth year of the reign of Se
 the prince.

CHAPTER IV

DEMETRIUS¹, THE TWELFTH PATRIARCH. A. D. 189-231.

When the patriarch Julian was dying, an angel of the Lord can
 him in a dream, on the night before his death, and said to him : «
 man who shall visit thee to-morrow with a bunch of grapes shall be
 triarch after thee. » Accordingly, when it was morning, a peasant
 to him, who was married, and could neither read nor write; and his
 was Demetrius. This man had gone out to prune his vineyard, and :

1. Eus., *H. E.*, V, 22; VI. 2, 3, 8, 19, 26. Cf. *Acta SS.* Oct. 9.

غير زمان العنب فجاء به الى البطرك فقال يوليانوس للشمب الذين¹ كانوا حاضرين عنده هذا بطرككم كما قال لى ملاك الرب البارحة فأخذوه قهراً وقيدوه بقيد حديد وتبيح يوليانوس فى ذلك اليوم فكرزوا ديمتريوس بطركاً وحلت عليه النعمة الالهية وكان يشبه يوسف بن يعقوب لانه كان متزوجاً وكان افضل من يوسف لانه كان تزوج ولم يعرف امراته واذا قال قائل كيف * يجوز ان يكون بطرك متزوجاً نقول لهم قد قال التلاميذ فى قوانينهم ان الاسقف اذا كان متزوجاً بامرأة واحدة فلا يمنع من ذلك لان الزوجة المؤمنة طاهرة وفرادها طاهر ولا ذنب عليه والبطرك فهو اسقف مدينة الاسكندرية وله الرئاسة على اساقفة اعمالها لاجل انه خليفة مارى مرقس الرسول الى اقليم مصر جميعه والخمس مدن والنوبة والحبشة كل هذه الاماكن كانت قد خرجت فى قسم الاب مرقس الرسول البشير فيها بشرى الانجيل ولهذا وجب ان يكون حكم اسقف الاسكندرية على جميعها وكان الشمب يخت هذا البطرك ويقولون انه الثانى عشر من مرقس البشير وكلهم غير متزوجين الا هذا وكانوا يحسرون عليه وكان له موهبة من الله وذلك انه كان اذا كمل

الذين حاضرين D الذى حاضر BF الذى حاضرين A 1.

there a bunch of grapes, although it was not the season of grapes; so he brought it to the patriarch. And the patriarch Julian said to the bystanders : « This man shall be your patriarch; for so the angel of the Lord last night declared to me. » So they took him by force, and bound him with iron fetters. And Julian died on that very day; and Demetrius was consecrated patriarch.

And the grace of God descended upon this man, and he was like Joseph, the son of Jacob; yea, and more excellent than Joseph, for though Demetrius was married, he knew not his wife. And if any should say : « How * is it lawful that a patriarch should be married? » we reply that the apostles declare, in their canons, that if a bishop be wedded to one wife, that shall not be forbidden him; for the believing wife is pure, and her bed undefiled, and no sin can be laid to his charge on that account. And the patriarch is but bishop of Alexandria, with a right of primacy over the bishops of the different provinces subject to that city; for he is the successor of Saint Mark, the apostle and evangelist, who had jurisdiction over all Egypt and Pentapolis and Ethiopia and Nubia, through his preaching the gospel in those parts; and therefore the bishop of Alexandria also of necessity has jurisdiction over those countries. But the people were unjust towards this patriarch, Demetrius, saying that he was the twelfth of the patriarchs, counting from Mark, the evangelist, and that all of them were unmarried except Demetrius; and

القداس ومن قبل ان يقرب احداً من الشعب ينظر السيد المسيح يدفع القربان بيده فاذا تقدم انسان لا يستحق ان يتناول السرائر اظهر له السيد المسيح ذنبه ولا يقربه فيعرفه¹ سبب فعله ويعترف بخطيئته ويؤنبه عليها ويقول له تسح عن خطيئتك التي تفعلها وحينئذ تأتي لتأخذ السرائر المقدسة واقام على هذا مدة طويلة حتى ان المؤمنين كانوا بالاسكندرية لا يخطأون خوفاً من هذا البطرک لئلا يفضحهم وكان كل واحد من المؤمنين يقول لصديقه او قربه اياك ان تخطأ لئلا يفضحك البطرک قدام الشعب وكان بعض الناس يقول هذا رجل متزوج فكيف يوبخنا وقد² وصم هذا الكرسي لانه ما كان يجلس عليه الى اليوم الا بتول وبعض الناس كان يقول ما هذا شيء ينقصه لان التزويج طاهر تقي قدام الله فاراد الله ان يظهر فضائله حتى يتمجد ولا يدع هذا السر العظيم مخفياً كما قال في انجيله المقدس من فيه الطاهر لا تستطيع مدينة تخفى وهي على جبل فانظر لهذا البطرک فضائله ليزداد شعبه به صلاحاً وذلك انه اتاه في بعض الليالي ملاك الرب وقال له يا

1. ABDE om. to فعله. — 2. E om. to الله قدام.

they bewailed his fall. He had a gift from God, which was that when he had finished the liturgy, before he communicated any one of the people, he beheld the Lord Christ, giving the Eucharist by his hand; and when a person came up who was unworthy to receive the Mysteries, the Lord Christ revealed to him that man's sin, so that he would not communicate him. Then he told that man the reason, so that he confessed his offence. And Demetrius reproved him, and said: « Turn away from thy sin which thou dost commit, and then come again to receive the Holy Mysteries. » When this practice had continued a long time, the faithful of Alexandria left off sinning for fear of the patriarch, lest he should put them to open shame; and each one said to his friend or his kinsman: « Beware lest thou sin, lest the patriarch denounce thee in the presence of the congregation. » But some of the people said: « This is a married man. How then can he reprove us, seeing that he has dishonoured this see? For none has sat therein to this day who was not unwedded. » Again others said: « His marriage does not lessen his merits, for marriage is pure and undefiled before God. » But it was God's will to make his virtues manifest, that he might be glorified, and might not leave this great secret unknown. As he said in his holy gospel, by his pure mouth: « A city when it is set on a hill cannot be hidden, » so God made the merits of this patriarch manifest, that his people might increase in virtue thereby. Accordingly, on a certain night, an angel of the Lord came to Demetrius, and said to him: « Demetrius, seek not thine own sal-

ديمتريوس لا تطلب خلاصك وتدع قريبك واذكر ما قاله الانجيل ان الراعى الصالح يبذل نفسه عن خرقانه فقال ديمتريوس للملاك يا سيدي عرفني ما تأمرني به فان كنت تريد ترسلني للشهادة فانا مستعد ان يسفك دمي على اسم المسيح فقال له الملاك اسمع مني يا ديمتريوس واعلم ان السيد المسيح انما تجسد ليخلص شعبه وما يجب لك الآن ان تخلص نفسك فقط وتدع هذا الشعب يشك فيك قال ديمتريوس وما خطيتي الي الشعب يا سيدي عرفني لكي اتوب عنها فقال له الملاك هذا السر الذي بينك وبين زوجتك وانك لم تقربها قط اظهرة للشعب قال ديمتريوس للملاك انا اطلب اليك ان اموت قدامك ولا تدع احداً من الناس يعرف هذا قال له الملاك يجب ان تعرف ان الكتاب يقول من لا يطيع فهو هالك فاذا اصبحت بالغداة * بعد فراغ القداس اجمع الكهنة والشعب وعرفهم هذا السر الذي بينك وبين زوجتك فلما سمع البطريرك هذا تعجب وقال مبارك الرب الذي لا يرفض المتوكلين عليه ثم غاب الملاك عنه فلما كان بالغداة يوم عيد العنصرة قدس البطريرك وامر رئيس الشماسة ان يعلم الكهنة والشعب ان لا يخرجوا من البيعة بل يجتمعوا عند

vation by neglecting thy neighbour; but remember what the gospel says, that the good shepherd lays down his life for his sheep ». Then Demetrius said to the angel : « O my Lord, teach me what thou commandest me to do. If thou wilt send me to martyrdom, I am ready to let my blood be shed for the name of Christ. » Then the angel said to him : « Listen to me, Demetrius, and I will tell thee. The Lord Christ was incarnate only to save his people; and it is not right that thou shouldst now save thine own soul, and allow this people to be filled with scruples on account of thee. » So Demetrius answered : « What is my sin against the people? Teach me, my Lord, that I may repent of it. » Then the angel said : « This secret which is between thee and thy wife; namely, that thou hast never approached her. Now therefore make this known to the people. » But Demetrius said : « I pray thee that I may die before thee rather than that thou shouldst reveal this secret to any man! » Then the angel answered : « Know that the scripture says : He that is disobedient shall perish. Tomorrow, therefore, * after the end of the liturgy, assemble the priests and the people, and make known to them this secret which is between thee and thy wife. » When the patriarch heard this, he marvelled, and said : « Blessed is the Lord, who does not abandon those that trust in him. » Then the angel departed from him.

So on the morrow, which was the feast of Pentecost, the patriarch celebrated the liturgy, and bade the archdeacon give directions to the clergy and the people that not one of them should leave the church, but that they should

الكرسى فقال الارشى دياقن للجمع ان البطرك يقول لجميعكم انى اريد مخاطبتكم فلا يخرج احد منكم حتى يسمع ما اقله فلما جلسوا امر ان يجمع الاخوة حطباً كبيراً ففعلوا ذلك وهم متعجبون قائلون ماذا يصنع البطرك فقال لهم قوموا نضلى فصلوا وجلسوا فقال لهم انا اطلب من محبتكم ان تحضر عندكم زوجتى تاخذ بركتكم فحجبا وقالوا فى قلوبهم ايش هذا الفعل ثم قالوا له كلما تأمرنا به يكون فامر البطرك اخذ عبده وقال له ادع زوجتى عبدة القديسين لتاخذ بركتهم فجاءت الامراة القديسة ووقفت فى وسط الاخوة وقام زوجها البطرك بحيث يشاهدونه جميعهم ووقف على جمر النار وهى تقد وفرش بلارته واخذ يده جمرًا من النار جعلها فيها فشخص جميعهم من ككرة الجمر التى فى البلاية ولم تحترق ثم قال لزوجته افرشى بلىك الصوف الذى عليك فقرشته واقلب الاب البطرك تلك الجمر فيه وهى قائمة ورفع فى النار بخوراً وامرها ان تبخر جميعهم ففعلت كذلك هذا كله ولم يحترق البلىن فقال البطرك ثانى دفعة قوموا نضلى وكانت الجمر تقد فى

gather together round the patriarchal throne. The archdeacon, therefore, proclaimed to the congregation : « The patriarch's wish is to speak to you all. Let none of you, therefore, depart without hearing what he shall say. » When they had sat down, the patriarch bid the brethren collect much fuel; and they did so, marvelling thereat and saying : « What is this that the patriarch will do? » Then he said to them : « Rise and let us pray! » So they prayed, and afterwards sat down. And he said to them : « I beg you out of your love for me, to allow my wife to be present before you, that she may receive of your blessing. » Then they marvelled, and thought in their hearts : « What is this that he does? » And they all said : « Whatever thou biddest us do shall be done. » Then the patriarch commanded one of his servants, saying : « Call my wife, the handmaid of the saints, that she may receive their blessing. » So the holy woman entered, and stood in the midst of the congregation. And her husband, the patriarch, arose, where they could all behold him, and stood by the blazing logs, which had already been lighted, and spread out his cloak, and took burning embers from the fire with his hand and put them in his cloak; and all the spectators were astonished at the quantity of burning fuel in his garment, and yet it was not burned. Then he said to his wife : « Spread out thy woollen pallium which thou hast upon thee. » So she spread it out; and the patriarch transferred the embers to it while she stood there; and he put incense on the fire, and commanded her to incense all the congregation; and she did so, and yet her pallium was not burned. Then the patriarch said again : « Let us pray »; while the embers were blazing in his wife's pallium, which yet was not burned.

وسط بلين الامرأة ولم يحترق منه شيء سمعتم الآن يا احباءى هذا العجب العظيم اذا صير الانسان نفسه خصياً باختياره فهو اجل من الذى يولد خصياً ولاجل هذا لم يحترق هذا القديس ولا شيء من لباسه ولباس زوجته لانه اطفأ لهيب الشهوة والآن فلنختصر الكلام فى هذا ونعود الى السيرة ونمجد الله الى الابد فنقول ان الكهنة لما صلوا قالوا للبطرك نطلب من قدسك ان تعرفنا هذا السر العجيب قال لهم البطرك لسمع الآن جميعكم ما اقوله اعلموا انى ما فعلت هذا اطلب مجد الناس انا عمرى اليوم ثلث وستون سنة وزوجتى الآن التى هى قدامكم هى ابنة عمى ومات ابوها وامها وتركوها طفلة فدخل بها والذى على ولم يكن له ولد غيرى ولم يكن لعمى ولد غيرها فتربيت معها فى بيت ابي وكنا فى مكان واحد فلما صار لها خمس عشرة سنة اراد ابي وامى يزوجونى اياها وكان غرضهم فى ذلك ان لا يضيع مالهم للغريب بل نرثه فعملوا العرس كما تعمل الناس لاولادهم ودخلت عليها فلما اخلونا قالت لى كيف دفعونى لك وانا اختك فقلت لها اسمعى منى ما اقوله يجب ان نكون فى هذا المكان ولا نفترق ابداً ولا يكون بيننا شيء حتى¹ يفرق الموت بيننا واذا بقينا هاهنا بطهارة فنحن نجتمع فى اورشليم

You have now heard, my friends, this great wonder. This man had made himself an eunuch of his own free will, so that he was more glorious than those that are born eunuchs; and therefore the fire had no effect upon this saint, nor upon his garments, nor upon those of his wife, because he had extinguished the flames of lust. But now let us abridge our discourse upon this subject, and return to the history, glorifying God for ever and ever. So when the clergy had prayed, they said to the patriarch: « We beg of thy Holiness to explain to us this wonderful mystery. » And he replied: « Attend, all of you, to what I say. Know that I have not done this seeking glory from men. My age is now sixty-three years. My wife who stands before you is my cousin. Her parents died and left her when she was a child. My father brought her to me, for he had no other child than me, and she was the only child of my uncle. So I grew up with her in my father's house, and we dwelt together. When she was fifteen, my parents resolved to marry me to her, in order that their possessions might not pass to a stranger, but that we might inherit them. So the wedding was performed, as men do such things for their children; and I went in to her. And when they had left us alone, she said to me: « How could they give me to thee, seeing that I am thy sister? » So I said to her: « Listen to what I say. We must of necessity remain together in this chamber without being separated all our lives, but there must be no further connexion between us, until death shall part us; and, if we remain thus in purity, we shall meet in * the heavenly Jerusalem, and enjoy one ano-

السماية ويشبع بعضنا مع بعض في النعيم الدائم فلما سمعت منى هذا قبلته وبقي جسدها طاهراً ولم يرجع ابواى يطلمان ما بيننا وكانوا المدعيون في العرس طلبوا ما جرت به العادة من حال الزيجة كما تعلمون من افعال الناس البطالة فقالت لهم امى هؤلاء صبيان والايام قدامهم طويلة وبقينا على ما نحن عليه فلما ماتا ابواى وابواها بقينا جميعاً ايتاماً ولى منذ تزوجتها ثمان واربعون سنة ونحن تام على سرير واحد وفراش واحد وغطاء واحد علينا جميعنا والرب الذى يعلم ويدين الاحياء والاموات هو العارف بخفايا القلوب وهو يعلم اتى ما علمت قط انها امرأة ولا علمت هى ايضاً انى رجل بل بعضنا ينظر وجه بعض ققط ومرقد واحد يجمعنا ومضجع هذا العالم ما عرفناه قط بالجملة واذا نمنا جميعاً تنظر شخصاً كالنسر يأتى طائراً يحط على مرقدنا فيما بينى وبينها فيجعل جناحه الايمن على جناحه الايسر عليها الى الصباح يروح ونحن تنظرة حتى يغيب ولا تظنوا ايها الاخوة والشعب المحب لله اتى اظهرت لكم هذه الاسرار طلباً لمجد هذا العالم الفانى ولا اعلمتكم به بارادتى بل هو امر الرب امرنى به الذى يريد الخير لجميع الناس وهو

1. AB لثلا.

ther's company in eternal bliss. » And when she heard this, she accepted my proposal; and her body remained inviolate. But my parents knew nothing of our compact. Then the wedding-guests demanded the customary proof of the consummation of the marriage, as you know is done by foolish men; but my mother said to them : « These two are young, and the days before them are many. » Thus we kept our purity; and when my parents as well as her parents were dead, we remained orphans together. It is now forty-eight years since I married my wife, and we sleep on one bed and one mattress and beneath one coverlet; and the Lord, who knows and judges the living and the dead, and understands the secrets of all hearts, knows that I have never learnt that she is a woman, nor has she learnt that I am a man; but we see one another's face and no more. We sleep together, but the embraces of this world are unknown to us. And when we fall asleep, we see a form with eagle's wings, which comes flying and alights upon our bed between her and me, and stretches its right wing over me, and its left wing over her, until the morning, when it departs; and we behold it until it goes. Do not think, my brethren and ye people who love God, that I have disclosed this secret to you to gain the glory of this world which passes away, nor that I have told you this of my own will; but it is the command of the Lord, who bade me do it, for he desires the good of all men, and

المسيح المخلص فلما قال لهم هذا القول سجدوا كلهم على وجوههم على الارض وقالوا حقاً يا ابانا انك افضل من كثير من اهل الصلاح وقد رحمننا الرب لما جعلك رئيساً علينا وشكروه وسألوه ان يصفح عن ظنونهم فيه فبارك عليهم ودعا لهم فانصرفوا الى منازلهم يستبحون الله وبعد هذا امر الامراة ان تمضى الى بيتها فهل سمعتم¹ ايها السامعون بمثل هذه العجائب واقام هذا الاب الجليل القديس مع هذه الامراة الجميلة² الحسنة طول هذه المدة وصبر فابن هم المتزوجون الآن الذين يزنون ايضاً ويقولون انا نصارى يأتون الآن ويسمعون الاب دمترىوس البطريرك الذى يقول اتى لم اعرف الا وجه زوجتى فقط فيخزوا ويفضحوا يا لهذا الاب المجاهد القديس المقاتل للافكار الجسدانية يا لهذا العجب كيف لم يضطرب قلبه وهو ينظر هذه الامراة الحسنة الجميلة وكيف لم تحرك جسمه نعومة جسمها ما اعجب كلامك ايها القديس فى الخلوة ولم يرمك صاحب النشاب الذى يرمى جميع الناس اعنى الشيطان قال انا انسان ولى جسد مثل جميع الناس ولكنى اعلمكم الجواب كنت اذا اضطرب علقى قلبى بالفكر

1. ABE هذه العجائب من هذه تعجبتم من هذه العجائب — 2. E om. to وامانته المستقيمة add. فطوباه على عظم جهاده هذا وحفظ بتوليته.

When Demetrius had finished this discourse, the people all fell upon their faces on the earth, saying : « Verily, our father, thou art more excellent than many of the saints; and God has shewn his mercy towards us in making thee head over us. » And they gave thanks to him, and besought him to forgive their evil thoughts of him. Then he gave them his blessing, and prayed for them; and they dispersed to their own homes, praising God. And after this, Demetrius bade his wife depart to her house.

Have you ever heard, you that listen to me, of such wonders? This holy, father dwelt so long with his lovely and virtuous wife, and yet endured the trial. Where now are the men who are married, and yet commit adultery also, while professing to be Christians? Let them come and listen to the Father Demetrius, the patriarch, saying : « I have known the face of my wife and no more », that they may be ashamed and confounded! O that valiant saint, fighting against his bodily desires! O that miracle! How could his heart remain unmoved when he beheld his wife's beauty, and how could his senses remain unexcited before her loveliness! How wonderful was thy discourse, O thou saint, in thy bridal chamber! The archer whose arrows strike all men, namely Satan, was unable to strike thee. Demetrius said : « I am a man and have a body like all other men, but I will teach you how to answer the suggestions of the Devil. When my heart was troubled by evil thoughts, I remembered the

ذكرت العهد الذي قرره مع المسيح واني اذا فسخته حقت ان ينكرني في
 قدام الاب وملائكه القديسين وايضا اذا رأيت حسن جنمها ونعمته تفكرت
 التي تصير في القبور وتن رانحتها الكريمة فامنع نفسي من كلام غريب
 من النار التي لا تطفأ والدود الذي لا ينم في الاخرة حيث لا يقدر يكون * P. 26
 ، يفتح فله يا اجاني هذا الاب مصطفى من الله في جهاده وشجاعته اشجع ممن
 السباع كما قال بعض المعلمين ليس الشجاع¹ من يقتل الاسد لكن الذي يموت
 للهر من مضاجعة الامراة ومن مصايد النساء فطوبى لهذا القديس لانه قد تملك
 مثل يوسف لما كان في بيت المصرية وكانت تخاطبه في كل وقت تجد السبل
 طابه وهنا كان يتامل افكاره في كل يوم وليلة وهكذا تم جهاده وحفظ بتوليه
 المستقيمة واقلم تلك واربعين سنة بطركا وكان قد جرى هيج بالاسكندرية ونفاه
 سواريانوس الى موضع يعرف بمدينة موسين وتبع هناك في اليوم الثاني عشر
 رميات واطه يوم ظهور بتوليه واستشهد في ايم سوريانوس الملك شهيداً كبيرة

1. AB om.

compact I had made with Christ; and if I broke it, I feared that he
 reject me in the kingdom of Heaven, before the Father and his holy a
 Moreover, when I saw the beauty and grace of her form, I thought
 corpses lying in their tombs and the foulness of their odour, so to
 myself from strange words, through fear of the fire that is not quenche
 * P. 26 the worm that sleepeth not, in the other world, ' where none can op
 mouth ». O my friends, this Father was chosen by God, and in his cc
 and valour was braver than those that slay lions: as one of the doctors
 « The brave man is not he that kills wild beasts, but he that dies pure
 the embraces and snares of women ». Blessed is this saint, for his c
 is exalted! Like Joseph in the house of the Egyptian woman, who
 solicited him on every occasion that she could, so Demetrius fought a
 his desires every day and night until his battle was finished, and pre
 his chastity and his right faith throughout his life.

Demetrius remained patriarch forty-three years. In his time there
 disturbance at Alexandria, and the emperor Severus banished him to a
 called the quarter of the Museum; and there he died on the 12th. o
 Barmahat, which, I believe, was the day of the manifestation of his virg

Now in the reign of the emperor Severus many became martyrs f
 love of God. Among them was the father of a man named Origen'

بمجة منهم والد¹ رجل يعرف يرجانوس قد تعلم العلوم البرانية ورفض كتب الله وبدأ يظن عليها فلما علم به الاب دمترىوس ورأى الجمع قد ضل بعضهم الى كذبه ابعد عن البيعة فاما² الشهداء الذين هم فلوطرخس³ وسرنس فاحرقوهم احياء واما ارقلادا وارون⁴ فاخذوا رؤوسهما وكذلك سيرنس وارانى الامراة⁵ وبسيليس وابطوماينا واما مرقلا فلحقها تعب عظيم وجهاد شديد وانتلاس هو اب الملوك واوسابيوس ومقاريوس هو خال قلاديانوس ويسطس وتادرس المشرقى هولاء الشهداء كلهم اقرباء بعضهم لبعض وايضاً عذراء اخرى اسمها تكلا وكان بسيليس من الجند فتقدم باختياره ولما سأله قال انا نصرانى لاني رأيت منذ ثلثة ايام في منامى امرأة ظهرت لى وجعلت على رأسى اكليلاً من عند يسوع المسيح وكذلك نال اكليل الشهادة وهكذا جماعة كثيرة استشهدوا وكانت ابطوماينا الامراة تظهر لهم في المنام وتدعوهم الى الامانة بالسيد المسيح حتى نالوا اكليل الشهادة وجاء الى الاسكندرية وال عوضاً من بنطوس اسمه اقليموس

1. Mss. وكان. — 2. E om. to لفساد مقاله. — 3. Mss. ازيلاس وفلوطرخس. — 4. Mss. ازيلاس وفلوطرخس. — 5. Mss. الامراتين. انون.

learned the sciences of the heathen, and abandoned the books of God, and began to speak blasphemously of them. So when the Father Demetrius heard of this man, and saw that some of the people had gone astray after his lies, he removed him from the church.

In these days also the martyrs Plutarch¹ and Serenus were burnt alive, and Heraclides and Heron were beheaded. Likewise another Serenus, and the woman Heraïs, and Basilides; and Potamiaena, with her mother Marcella, who suffered many torments and severe agonies; also Anatolius, who was the father of the princes, and Eusebius, and Macarius, uncle of Claudius, and Justus, and Theodore the Eastern; all these martyrs were kinsmen. There was also another virgin named Thecla. Now Basilides was a soldier, and he came forward of his own free will; and when they questioned him, he replied: « I am a Christian because I saw three days ago in a dream a woman who appeared to me, and placed upon my head a crown from Jesus Christ ». Thus Basilides obtained the crown of martyrdom; and so likewise a great number were martyred; for Potamiaena was seen by them in dreams, and encouraged them to have faith in the Lord Christ, so that they received the crown of martyrdom.

Now there had come to Alexandria, in the room of Pantaenus, a new governor², whose name was Clement; and he remained governor until those

1. Eus., *H. E.*, VI. 4, 5. Aquila (ازيلاس) was the prefect of Egypt who carried on the persecution. — 2. τῆς κατ' Ἀλεξάνδρειαν κατηγήσεως καθηγέιτο. *Ib.*, VI, 6.

وكان والياً الى تلك الايام وصنع اقليمس كتباً من نفسه يطل بها التواريخ ثم ان انساناً يهودياً كاتباً كان اسمه يهودا كان يقرأ في كتاب روبا دانيال النبي في عاشر سنة من ملك سويرس وكان يصف¹ السنين والتواريخ الى زمان الدجال باختياره ويقول قد قرب الوقت من اجل افعال سويرس الملك العدو فلما نظره اورجاناس الذي قطعه الاب ديمتريوس بسبب فعله ما لا يجوز من كتب السحر ورفضه كتب القديسين انه وضع كتب كثيرة عن نفسه فيها تجديد كثير منه ان الاب خلق الابن وان الابن خلق روح القدس ولم يقل ان الاب والابن والروح القدس اله واحد وان الثالوث لا يحجزه شيء بل قوته واحدة وربويته واحدة * ولاجل سوء اعتقاده رفضته البيعة اذ كان غريباً منها²⁷ وليس هو من اولادها لفساد مقالته فلما طرد منها وزال طقسه خرج من الاسكندرية ومضى الى فلسطين واحتال² حتى نال درجة الكهنوت وقسم قساً من يد اسقف قيسارية فلسطين ثم عاد الى الاسكندرية واعتقد ان يتم له فيها كهنوت ويفعل³ ما⁴ اراده فلم يقبله

1. B. يسوف ADF. — 2. Mss. وتحيل. — 3. ABD om. — 4. ABD وما.

days. And this Clement composed out of his own head books, in which he overthrew the received chronology. Then a Jewish scribe, named Judas¹, who had read in the book of the Visions of Daniel, in the tenth year of the reign of Severus, explained the years and dates mystically up to the epoch of Antichrist, on a system of his own, and declared that the time was at hand, on account of the deeds of Severus, the hostile prince.

And when Origen, whom Demetrius had cut off on account of his composing unlawful books of magic, and leaving the books of the holy writers, saw this, he wrote many treatises containing many blasphemies. Among these was his doctrine that the Father created the Son, and the Son created the Holy Ghost; for he denied that the Father, Son and Holy Ghost are one God, and that the Persons of the Trinity are inferior one to another in²⁷ nothing, but have the same power and the same might. * So, on account of his wicked creed, the Church abandoned him, because he was strange to her, and was not one of her children, for he taught corrupt doctrines. And when he left the Church and was deposed from his office, he departed from Alexandria, and travelled to Palestine, and there intrigued until he obtained priestly rank, and was ordained priest by the bishop of Caesarea in Palestine². Then Origen returned to Alexandria, believing that he would there be recognized as a priest, and would do just as he desired; but the holy Father Demetrius would not receive him, saying to him : « According to the

الاب القديس ديمتريوس وقال له يوجب قانون الاباء الرسل ان لا يفارق كاهن المذبح الذى قسم عليه فامض الى الموضع الذى قسمت فيه قساً فاحتم فيه هناك باتضاع كالقانون وانا فما احل قانون البيعة لاجل مجد الناس فبقي مطروداً وكان هذا من قبل ان يعرف الاب البطرك تجديده وكفره وهذا صار شكاً لجميع الناس لانه صير نفسه معلماً وهو لا يستحق ان يكون تلميذاً واما سويرس الملك فاقام ثمانى عشرة سنة ملكاً ومات وملك بعده انطونينوس ابنه وبعد ذلك ظهر قوم اقوياء بتأييد المسيح بتدبير الله اسم احدهم الاكسندروس وهو المعترف وصار اسقفاً على اورشليم بعد نركيصوص وهذا الانسان نركيصوص كان يصنع عجائب كثيرة فى حياته حتى انه لما عجزت البيعة عن زيت امرهم ان يملوا القناديل ماء وكانت جمعة البسخة وصلى فصار الماء زيتاً ووقدت¹ القناديل فعل هذا دفوعاً عدة لايمانه باتحاد السيد المسيح وكل احد يشهد له بذلك وعرفنا خبره من الثقات فحسدوه قوم بشرهم وارادوا قتله وكذبوا عليه وحلفوا انه يفعل الرديء فوقف

1. E om. to بقلب واحد.

apostolic canon, a priest must not be removed from the altar to which he has been ordained. Return, therefore, to the place to which thou hast been ordained priest, and serve there in all humility according to the canon; for I will not break the canons of the Church to gain the approval of men ». So Origen remained rejected. This was before the patriarch knew of Origen's blasphemies and misbelief; and the thing became a scandal to all men, because he had made himself a teacher, although he was unworthy to be even a disciple.

Now Severus, the prince, reigned eighteen years, and then died. And Antoninus, his son, reigned after him. After this time lived many who were strong by the help of Christ, through the dispensation of God. One of these was Alexander, the confessor, and bishop of Jerusalem, who succeeded Narcissus¹. This Narcissus performed many miracles in his life time. For, when the church was in need of oil, Narcissus even bade them fill the lamps with water², during the vigil-service of Easter, and prayed; and the water was turned into oil, and the lamps were kindled. Such wonders he did many times, through his faith in the oneness of Christ; and all men bore witness to these miracles; and we have learnt his history from persons worthy of credit. But some men hated him in their wickedness, and wished to kill him, and invented lies concerning him, swearing that he did evil. And one of

احدهم يوخذ ناراً فاحرقته واخر نزل كلما في جوفه ومات واخر مرض وذاب جسمه واخر عمى فعلموا الناس كذبهم عليه لما ظهر من قدسه وصير اسقفاً ولم ينله شيء من السوء لانه كان متعبداً حكيماً معترفاً بالسيّد المسيح وكان امره انه هرب من البيعة واوى البرية لان الشعب كان مشتتاً وبعضهم قذفوه بالمحال فلم تصبر العين التي تنظر كل شيء وجازى المخالفين باعتقادهم الرديء وايمانهم الكاذب عليه فالاول منهم مات هو وكل بيته بحريق نار نزل عليهم والآخر لحقه وجع من رأسه الى قدمه بحرقه عظيمة وبدأ الآخر يهرب لعلمه بما صنع وعاجله الله وعمى للوقت واعترف على نفسه عند كل احد بفعله السوء الذي صنعه في القديس الاسقف واكله قلبه وندم وبكى لاجل انه عدم بصرة فاما نركيصوص الاسقف فانه اختفى في البرية ولم يعرف موضعه الا بعد زمان كثير فاوجب الحال لاجل خلو البيع التي كان اسقفاً عليها ممن يدبرها ان يوسموا¹ عوضه انساناً اسمه ديوس فلم يقيم الا مدة يسيرة وتبيح واوسم اخر عوضه يسمى كرمانيون وبعد ذلك

1. Mss. اوسموا.

these wicked men began to kindle a fire, and was burnt thereby; and another's bowels gushed out, so that he died; and another fell sick, and his body was consumed; and another became blind; so that men understood that their words ' against Narcissus were lies, through the proofs that were given of his holiness. Then Narcissus was made bishop; and no evil befell him because he was pious and wise, and confessed the Lord Christ. It came to pass that he fled from the church, and retired into the wilderness, because the people were in disorder, and some of them accused him of intrigue. But the all-seeing eye would not endure this; for God punished those that held an evil and heretical creed and a false faith concerning him; and the first of these men died, with all his household, in a fire from a spark which fell upon them; and another was afflicted with pains from his head to his feet, with a violent fever; and a third tried to flee because of his evil conscience, but God overtook him, and he was struck with sudden blindness, and acknowledged his wicked conduct towards the holy bishop, before all, and was devoured by remorse, and repented, and wept over the loss of his sight. And as for Narcissus, the bishop, he lay hid in the desert, and none knew where he was for many days. But, because the churches over which he was bishop were left without any to govern them, circumstances made it necessary that they should appoint in his stead a man named Dius², who, however, occupied the see for a short time only, and then died. So they ordained in his place another, named Germanion³.

ظهر الاب الجليل نركيصوص كمثل من قام من الاموات وسألوه ان يعود الى كرسيه * وفرح به الشعب فرحاً عظيماً وكان قد افرغ نفسه للحكمة والنعمة التي استحقتها من الله فلم يعد الى الخدمة لكرسيه واما الاكسندروس المقدم ذكره فانه كان في كرسي اخر فرأى ملاك الله في منامه يأمره بمساعدة نركيصوص هذا ويخدم الله لانه كان قسم اسقفاً في قبادوقيا أولاً وجاء الى يروشلیم في ذلك الزمان ليصلي فنظر البيع المقدسة التي كان يشتهي ان يراها وطاف حول المواضع المباركة كلها وعول على الرجوع الى قبادوقيا بلدة فمنعوه الاخوة واعلم في المنام وسمعوا باجمعهم صوتاً في البيعة يقول اخرجوا الى الباب فاول رجل يدخل منه تلقونه اجعلوه اسقفاً ففعلوا ذلك وتلقوا الاكسندروس وتعلقوا به فامتنع وقال ما افعل فاصلحوه قهراً بحضور جماعة من الاساقفة ببلد اورشليم وبامرهم ويرأى واحد واتفاق واحد وكتب الاكسندروس كتيبه التي كان انفذها الى انصنا وذكر فيها نركيصوص وانه معه بامانة واحدة واتفاق واحد في بيعة يروشلیم وكان في كل كتيبه يقول نركيصوص يقرأ عليكم السلام الذي هو قبلي في الاسقفية في هذا المكان وهو الآن

After that, the glorious Father Narcissus was found, like one risen from the dead; and they begged him to return to his see; * and the people were greatly rejoiced over him. But he had devoted himself to philosophy, and to the cultivation of the graces which God had granted to him; and therefore he would not return to serve his diocese. Now as for Alexander, who has been mentioned above, he was in possession of another see; but he saw in a dream the angel of God, who bade him go to help Narcissus, and serve God', for he had already been consecrated bishop in Cappadocia. So he went to Jerusalem at that time to pray, and saw the holy churches which he had desired to behold, and visited all the holy places. Then he was about to return to Cappadocia his native country; but the brethren prevented him; and he was warned in a dream. For they all heard a voice in the church, saying: « Go forth to the gate, and the first man whom you shall meet entering through it make your bishop. » This they did, and there they found Alexander; and they clung to him. But he refused to be their bishop, saying: « I will not consent. » So they appointed him by force, in the presence of an assembly of the bishops, in the city of Jerusalem, and by their command, with one purpose and one consent. And in the letters which Alexander wrote and sent to Antinoe, he spoke of Narcissus, and said that they had one faith in common, and were in agreement in all things in the church of Jerusalem. And in all Alexander's letters, he said: « Narcissus, who prece-

فُيدنى ويشدنى بصلواته لا قوى على هذه الخدمة وقد اقام مائة وست عشرة سنة
 في الخدمة وانا اطلب اليكم ان تكونوا معي بقلب واحد ومنهم سراييون الذي
 ركبنا على انطاكية وتنتيح ووسم اسكليباتوس المعترف ايضاً وعلت درجته وكان
 بوس قد كاتب اهل انطاكية بسببه وقال هكذا الاكسندرس عبد الله المعترف
 المسيح يكتاب البيعة المقدسة بانطاكية بالرب بفرح على يد القس العفيف اكليمينطس
 ي احب ان تقدموا اسكليباتوس فهو مستحق لهذه المنزلة فوسموة وكتب ايضاً
 بياً يقول فيه ان انساناً يهودياً اسمه مرقيانوس¹ عمل كتباً نسبها الى بطرس رأس
 وذكر فيها كلاماً كذباً فاحرسوا نفوسكم من هذه الكتب ونحن² نقبل بطرس
 لتلاميذ كقبولنا امر المسيح لانهم شاهدوه وسمعوا كلامه منه واما هذه الكتب
 فليس قبلها بل بعدها لان ليس فيها شيء من تعليم ابائنا فلما وصل اليهم القس
 قال لهم اثبتوا على الامانة الصحيحة ولا³ ترجعوا الى الكتاب الباطل الذي نسب

غنى عن كتبها to E om. — 3. E om. to ابائنا. — 2. E om. — 1. اريوس D اريانوس ABCEF.

ded me in this bishopric, salutes you. He is now with me and he enco
 me, and fortifies me by his prayers, that I may be strong in this mi
 He has continued to serve God thus for one hundred and sixteen yea
 pray you to be of one heart and mind. »

Among the holy men of this time was Serapion also, who was pa
 of Antioch; and when he died Asclepiades, the confessor, was appoint
 his degree was exalted. And Alexander wrote to the people of Antioch
 regard to Asclepiades, saying thus : « Alexander, the servant of Go
 believer in Jesus Christ, addresses the holy church in Antioch, in the
 with joy, by the hand of the chaste priest Clement. My brethren, I
 that you promote Asclepiades, who is worthy of that post. » So
 ordained to the see. Serapion also wrote to the people of Antioch a l
 in which he said that a Jew, named Marcian, had written books, wh
 attributed to Peter, the chief of the apostles, and in which the writ
 lies. « Beware, therefore, » continued Serapion, « of these writings
 receive Peter and the rest of the disciples, as we receive the comm
 Christ, because they saw him and heard his words. But these lying
 we do not accept, but reject them, because they contain nothing of th
 trine of our fathers. » Now when the priest arrived at Antioch with
 ters, he said to them : « Be confirmed in the true faith, and do not tur
 to the spurious writings attributed to Peter, for they are false and do

الى بطرس فهو كذب وضلال وفيه بداية الخلف ولهذا جئت اليكم مسرعاً وقد علمنا بان هذا مرقيانوس اليهودى قد اضل جماعة بكتبه وصاروا مخالفين لان هذا المخالف قد كتب كتباً كثيرة وشرح بعضها في السيرة ولما فيها من الطويل استغنى عى كتبها فاما ديمتريوس بطريرك الاسكندرية القديس فاطهر العلوم والحكمة بعد ان كان امياً لا يقرأ ولا يكتب وكانوا جميع اولاده موبخين منه* فلما رأى انه قد شاخ وكبر في الفحص عن¹ العلوم والكتب الالهية حتى انه كان يحمل الى البيعة في محفة وهو لا يفتر من التعليم من الغداة الى الليل والاخوة ماضون وجائثون اليه ليستفيدوا من تعاليمه استخلف ياروكلا وكان رجلاً مختاراً عارفاً بكتب الله معلماً بتعاليم البيعة ومعرفة كلام الله ويحفظ قوانين البيعة فلما رأى اروجانس الذى احرمه ديمتريوس بان البيعة قد ابعده مضى لليهود وفسر لهم كلاماً من الكتب العبرانية على غير جهتها واخفى ما فيها من نوات الانبياء عن السيد المسيح حتى² انه لما جاء الى ذكر الشجرة التى كان فيها كبش ابراهيم الخليل

1. Mss. place الالهية عن — after منه above. — 2. E om. to ليست لها صحة

and in them is the beginning of heresy; and for this reason I am come to you in haste, for we have learnt that this Marcian, the Jew, has led multitudes astray by his books, so that they have become heretics. » For this heretic wrote many books, and the history from which we are quoting contains an account of some of them. But because it would make our narrative too long, I think it needless to write down their names.

Now Demetrius, the holy patriarch of Alexandria, displayed much learning and wisdom, although he had formerly been ignorant and unable to read or write; and all his spiritual children were continually admonished by him. *But when he found that he was growing old in his researches into the divine doctrines and scriptures, so that he was carried into the church in a litter, although he did not cease from giving instruction from morning to night, while the brethren went and came that they might profit by his teaching, then he named Heraclas as his deputy and successor. Now Heraclas was an elect man, learned in the scriptures of God', teaching the doctrines of the Church and the science of the word of God; and he knew the canons of the Church by heart.

So when Origen, whom Demetrius had excommunicated, saw that the Church had rejected him, he went to the Jews, and expounded for them part of the Hebrew books, in a new fashion; and he concealed the prophecies which they contain of the Lord Christ, so that when he came to the mention of the thicket in which the ram of Abraham, the Friend of God, was caught

أما بقرنيه وفسر الآباء أنها مثال خشبة الصليب أخفى ذكرها وأزاله وفسر كذباً كثيرة
 ست لها صحة وصار معه مخالف آخر اسمه ساماخاس ظهر منه شقاق كثير قال¹ أن
 مولود من مريم ويوسف وانكر قوة الولادة العجيبة وأن السيد المسيح المولود
 هكذا ولد من العذراء بلا تعب هو الإله وهو الإنسان بالحقيقة وهو واحد من
 وخالف الإنجيل الصادق كما شهد متى وما قال في الولادة ولا تقدر أبواب
 أن تقاومها وكان هذا المخالف يظهر أنه نصراني ودفعه يقول أنه حكيم وقد
 بالصائبة والمعتزلة ثم صادق أرجاناس وأضل جماعة من السوادج وكان في ذلك
 إنسان فاضل قديس له حكمة الإلهية اسمه أمونيوس فرد عليهما وأظهر كذبهما
 راء من الكتب ضد الواجب وكذبهما ثم مضى أرجاناس إلى قيسارية فلسطين التي
 ير فيها قسيساً وجاء إلى الإسكندرية بكتب عناية فلم يقبله الأب ديمتريوس وانقلا
 بفعله فمضى إلى موضع يعرف بتمى من كوستانكية² ومو على اسقفها وكان اسمه

1. E om. to صادق أرجاناس — 2. B كرسى تلبانة ADEF كرسى تابانة

by its horns, which the Fathers interpret as a type of the wood of the
 Origen even concealed and abandoned this interpretation. He wrote
 full of lies and containing no truth. And there was with Origen an
 heretic named Symmachus, who was the cause of much dissension. He
 that Christ was born of Mary by Joseph¹, and rejected the miracle
 wondrous birth; denying also that Christ, who was born without
 (for so he was born of the Virgin), is very God and Man, and One of
 thus contradicting the true Gospel according to Matthew, and what he
 concerning the Nativity. But the gates of hell cannot prevail again.
 This heretic pretended that he was a Christian; and in one place he
 that he was a philosopher, and had read the books of the Sabaeans
 the schismatics. Subsequently he contracted a friendship with Origen
 led astray many simple women. At this time there was a holy and ex-
 man, who possessed divine wisdom, named Ammonius; and he refuted
 both, and exposed their false and unrighteous explanations of the Scrip-
 and their lies. After this, Origen went to Caesarea in Palestine, where
 had been made priest, and brought books back to Alexandria, in
 abundance. But the Father Demetrius would not receive him, and banished
 him, because he knew what his conduct was. So Origen departed and
 to a place called Thmuis in Augustamnica, and invented a plausible story
 the bishop, whose name was Ammonius; so he placed Origen in

امونة فجعله في احدى البيع فلما انتهى خبره الى ديمتريوس القديس سار بنفسه الى تمي قاصداً وتقى ارجانوس وقطع الاسقف امونة الذي قبله وشق عليه واقام اسقفاً غيره ولما علم وتحقق انه قبل هذا المخالف وعرف حاله وكذبه قسم عوضه اسقفاً اسمه فلاس وكان رجلاً خائفاً من الله مؤمناً فقال ما اجلس على الكرسي وامونة بالحياة فلما مات امونة جلس الاسقف فلاس المذكور واستشهد بعد ذلك بزمان ومضى الى الرب بسلام ومضى ارجانوس الممنوع الى مدينة قيسارية فلسطين وصار يقدس هناك اسقفاً فكتب الاب ديمتريوس الى الاكسندرس اسقف يروشلیم² يقول له ما سمعنا ثابقاً مارقاً يعلم في موضع فيه اساقفة قيام ويعتب على اسقف قيسارية المسمى تاودكطس ويلومه عنده ويصعب عليه الامر ويقول ما ظننت ان هذا يكون في قيسارية على هذا الاسقف وقد وجدنا في كتاب هذا* ارجانوس يقول ان الابن مخلوق والروح القدس فقرأ اسقف قيسارية كتاب

والاب تاوركيطس اسقف قيسارية add. واخرجه — 2. EF om. to عوصه اسقفاً — 1. F om. to. يجبرهم بافعاله فقطعه واخرجه.

the churches. But when Demetrius heard of this, he went himself straight-way to Thmuis, and banished Origen, and removed the bishop Ammonius who had received him, and in his indignation appointed another bishop in his stead; for having convinced himself that the bishop had received that heretic, although he knew his history and his false doctrine, he appointed in his place a bishop named Phileas, a man who feared God, and was full of faith. But Phileas said: « I will not sit upon the episcopal throne while Ammonius is alive. » So when Ammonius died, the aforesaid bishop, Phileas, sat after him; and he was martyred a long time afterwards¹, and departed to the Lord in peace. And Origen, the excommunicate, went to Caesarea in Palestine, and began to perform his priestly duties as if he were bishop there. So the Father Demetrius wrote to Alexander, bishop of Jerusalem, saying: « We have never heard of a prodigal and heretic teaching in a place in which there were bishops duly established². » And he proceeds to blame the bishop of Caesarea, whose name was Theoctistus, and reprehends Origen who was living in his diocese, and condemns his conduct in this matter, saying: « I never thought that such a thing would be done at Caesarea, with this bishop. » For we have found this* Origen saying* in certain books that the Son and the Holy Ghost are created. So the bishop of Caesarea read the letter of the Father Demetrius in the church, for the bishop of Jerusalem sent it to him; and also he suspended Origen, and drove

1. Eus., *H. E.*, VIII. 9. 10. — 2. Cf. Eus., *Ib.*, VI, 19.

ديمتريوس في البيعة لان اسقف يروشلیم انفذه اليه فقطع ارجانوس واخرجه من قيسارية فعاد بقله حيا الى الاسكندرية ولما تغيرت ملوك رومية وانطاكية وبطاركتها بنا عن شرحهم غرضاً في الاختصار وترك التطويل وصار على انطاكية بطرك اسمه ، وظهر في ايامه رجل مخالف كتب كتاباً برانية ومات فيلئس فصار عوضه على ، بطرك اسمه زابنوس¹ فامر ان لا تقرأ كتب هذا المخالف ولا كتب ارجانس ، نفي من الاسكندرية لان² كتبه اشتهرت وقال من يجب ان يقرأ الكتب فليقرأ ، التي هذه اسماؤها الكتب العتيقة خمسة اسفار التوراة كتاب يوشع بن نون سفر القضاة ، روث الموابية اسفار الملوك البرالوبومانون كتاب عزرا مزامير داود النبي كتاب ، سليمان كتاب اشعيا كتاب ارميا كتاب حزقيال كتاب دانيال كتاب ايوب كتاب استر ، صمويل كتاب شريت³ كتاب الاثني عشر انبياء الصغار الكتب الحديثة اناجيل⁴ متى ، العبراني في ورق طومار وهو في قيسارية عند انسان وذريته يحفظونه جيلاً بعد

1. Mss. اوزابنوس. — 2. E om. to اشتهرت. — 3. Mss. سرارت. — 4. EF have اناجيل المقدسة متى ومرقس ولوقا ويوحنا كتاب الابركسيس كتاب رسائل بولس كتاب فون (F om.) كتاب البوغالمسيس كتاب الدسقلية كتب الاباء المعلمين الذي وصفوها بتلقين روح القدس.

him away from the diocese of Caesarea. Then Origen shamelessly returned to Alexandria.

On account of the many changes among the princes and patriarchs of Rome and Antioch; we have thought it unnecessary to give an account of them with a view to brevity and to the avoidance of prolixity. Philetus became patriarch of Antioch, and in his days a heretic appeared, who wrote strange books. Then Philetus died, and Zebinus was appointed patriarch of Antioch instead of him. And Zebinus commanded that neither the works of the heretic nor those of Origen, who had been banished from Alexandria, should be read; for the writings of the latter had become celebrated¹.

Now these are the words of Origen²: « Let him who wishes to read the Scriptures read the books named below. The books of the Old Testament are as follows: The five books of the Law; the book of Josue the son of Nave; the book of the Judges; the book of Ruth the Moabitess; the books of Kings; the Paralipomena, the book of Esdras, the Psalms of the prophet David, the Wisdom of Solomon, the book of Isaias, the book of Jeremias, the book of Ezechiel, the book of Daniel, the book of Job, the book of Esther, the book of Machabees³, the book of the Twelve Minor Prophets. The books of the New Testament are these: the Gospel of Matthew, which he wrote

1. Eus., *H. E.*, VI, 23, 24, 25, 32, 36. — 2. *Ib.*, VI, 25. — 3. *Σαργηθ Σαργαυι Έλ.*

جيل وفسر بالرومي ونقل الى كل اللغات بقوة السيد المسيح انجيل مرقس كُتبه بالرومي وكان بطرس رئيس الرسل هناك وقرئ في مجمع الملوك ايضاً انجيل لوقا تلميذ بولس كُتبه باليوناني في انطاكية انجيل يوحنا بن زبدي سالوه التلاميذ بعد كبره سواً كثيراً الى ان كُتبه باليوناني في افسس كتاب اخبار الرسل والتلاميذ وهو كتاب الابركسس كتاب رسائل بولس المنتخب وهو اربع عشرة رسالة كتاب القناليقون¹ كتات جليان يوحنا الانجيلي وهو الابوغالمسيس كتاب الدسقلية وهو تعاليم الرسل وقوانين البيعة التي كتبها قبل افتراقهم للبشارة هذه الكتب التي سلمت للبيعة الجامعة الرسولية وبعدها كتب الآباء المعلمين التي وضعوها بتلقي روح القدس وهي الميامر وغيرها لم يزيدوا عليها ولم ينقصوا منها فاما ما كتبه ارجانس المخالف فهو مردول من الله وليس في كُتبه شيء مكتوب بالروح القدس كما قال في بولس الرسول انا لم ناخذ روحاً من هذا العالم بل الروح الذي اعطيناه من الله واما الاب الجليل ديمتريوس فاقام ثلث واربعين سنة وتييح كما ذكرنا

1. ABDF om.

Hebrew on a roll, when he was at Caesarea, at the house of a man whose descendants preserve it from generation to generation; and it was translated into Greek, and rendered into all languages by the power of the Lord Christ. Then the Gospel of Mark, which he wrote in Greek, while Peter, chief of the apostles, was with him, and which was read in the assembly of the princes. Then the Gospel of Luke, the disciple of Paul, which he wrote in Greek at Antioch. The Gospel of John, the son of Zebedee, whom his disciples, after he had grown old, frequently solicited until he wrote it in Greek at Ephesus. The book of the Acts of the Apostles and Disciples, called *Praxeis*. The book of the Epistles of Paul the Elect, which contains fourteen epistles. The book of the Revelation of John the Evangelist, or the Apocalypse ». There is also the book of the *Didascalia*, or Teaching of the Apostles, and Canons of the Church, written by the apostles before they dispersed to preach the gospel. These are the books delivered to the Catholic and Apostolic Church. After them come the books of the Fathers and Doctors, which they composed through the instruction of the Holy Ghost, such as the homilies and other writings; for they added nothing to the Scriptures, and took nothing from them. But the books of the heretic Origen are contemned by God, and there is nothing in them written with the Holy Ghost. As he said by Paul the apostle ' : « We receive no spirit of this world, but the spirit that God has given to us. »

Now the glorious father, Demetrius, remained patriarch forty-three years, and went to his rest, as we have related.

31 *السيرة الخامسة من سير البيعة المقدسة ياروكلا
البطرك وهو من العدد الثالث عشر

كان هذا الاب في زمان ديمتريويس البطرك معلماً في البيعة يتمجد بعلوم الله وكان برميليانوس¹ اسقف قيسارية قبادوقية قد وجد ارجاناس قد اختلط هناك باليهود واقام معهم زماناً وكان الاكسندرس قد ملك رومية ثلث عشرة سنة وملك بعده مكسيموس قيصر فاقام على مقدمى البيعة خاصة اضطهاداً كبيراً لانهم المعلمون لبني المعمودية واستشهد في ايامه كثير ومات مكسيموس وملك كرديانوس برومية وكان بطركها بنطيوس اقام ست سنين ومات وصار بعده اتارس² بطركاً اقام شهراً واحداً وطلبوا منه من يوسمونه عوضاً منه فوجدوا انساناً في القبط قد عمل اعجوبة ظهرت له وحلت عليه روح القدس كالحمامة فاخذوه وجعلوه بطركاً لرومية وتيسح زاوينوس³ بانطاكية وجعل فيها بعده واويلاس

1. ABDE برميليانوس F يميانوس — 2. Mss. فلثاوس. — 3. ABE تاوسوس DF تاوينوس.

CHAPTER V *

HERACLAS¹, THE THIRTEENTH PATRIARCH. A. D. 231-247.

This father had been, in the time of the patriarch Demetrius, a teacher in the Church, and gained distinction in the divine sciences². At this time Firmilian³, who was bishop of Caesarea in Cappadocia, discovered that Origen had associated himself with the Jews at that place, and had lived amongst them for a time. When Alexander had ruled in Rome for thirteen years, Maximinus Caesar reigned after him. And this prince set up a great persecution against the rulers of the Church⁴ only, because they were the teachers of those that were baptized; and many died in his days. And when Maximin died, Gordian reigned in Rome. And the patriarch of that city was Pontianus, who sat for six years⁵; and when he died, Anteros⁶ became patriarch after him, and occupied the see for one month. And they enquired of him whom they should appoint in his stead.

And they found a man in the fields upon whom a wonder had been manifested; for the Holy Ghost descended upon him⁷ in the form of a dove. So they took him, and made him patriarch of Rome. And Zebinus died at Antioch, and Babylas was appointed after him.

1. Eus., *H. E.*, VI, 26, 35. — 2. *Ib.*, VI, 15. — 3. *Ib.*, VI, 26. — 4. *Ib.*, VI, 28. —

وجعل ياروكلا بطركاً للاسكندرية بعد ديمتريوس وكان مستحقاً لخدمة الهيكل وجعل النظر في الاحكام بالاسكندرية الى ديونوسيوس وفوض اليه جميع امور بطركيته وكان هذا من جنس جليل ومعلماً مقدماً وربى بالاسكندرية وكان السبب في دعوته ودخوله في الامانة الارثوذكسية ما يأتي شرحه كان هذا ديونوسيوس رجلاً يعبد الاوثان على رأى الصابئة مقدماً فيها وكان حكيماً فينما هو جالس في بعض الايام اذ عبرت به عجوز ارملة ومعها كراسة مكتوبة من رسائل بولس الرسول فقالت له تشتري منى هذه فاخذها وتاملها فاعجبته ووقعت منه موقفاً عظيماً وحلت من قلبه محلاً جليلاً ولما فهمها اعجب بها جداً وفرح بها فرحاً شديداً ثم قال للعجوز كم تطلين فيها فقالت له قيراط ذهب¹ فدفع لها ثلثة قراريط وقال لها امضى وفتشى الموضع الذى وجدت هذه الكراسة فيه فمهما وجدته ايتيني به وانا ادفع لك اوفى من ثمنه فمضت العجوز وعادت اليه بثلث كراريس فاخذها منها ودفع لها تسعة قراريط وقرأها فعلم ان قد بقى من الكتاب شىء اخر فقال

1. ABD om.

So Heraclas was made patriarch of Alexandria after Demetrius, and was counted worthy to serve in the sanctuary. And Heraclas gave the direction of the studies at Alexandria to Dionysius, and entrusted to him all the affairs of the patriarchate. This man was of a noble family, and was a distinguished teacher; and he grew up in Alexandria. The cause of his being called, and entering into the orthodox faith was as follows. This Dionysius had formerly been a worshipper of idols, according to the religion of the Sabaeans, among whom he was a leader, and a philosopher. While he was sitting one day, behold there passed an aged widow, holding in her hand a book containing some of the epistles of saint Paul, the apostle; and she said to him : « Wilt thou buy this from me? » So he took the book, and studied it; and it filled him with admiration, and pleased him greatly, and took possession of his heart. And when he understood the book, he marvelled greatly thereat, and rejoiced over it exceedingly. So he said to the old woman : « What price dost thou ask for the book? » And she answered : « One carat of gold ». So he gave her three carats, and said to her : « Go and search the place in which thou didst find this book, and whatever thou shalt discover bring to me, and I will give thee more than its full price ». Then the old woman went away, and brought him three books; and he took them from her, and gave her nine carats. But when he had read the books, he became aware that a part of the contents was still wanting. So he said to the old woman : « If thou wilt find the rest of this book,

، وجدت بقية هذا الكتاب دفعت لك ستة الدنانير فقالت له العجوز لما رأته
 باده وعلمت انه قد قبل نعمة الروح القدس عند قراءته الكراريس لا تتعب نفسك
 الى بيعة واطلب الكتاب مكملاً من الكهنة فهم يدفعونه لك تقرؤه وانما¹ انا
 ت هذه الكراريس في كتب ابائي وكانوا قراء ومزمرين فقال لها واهل البيعة
 نى على هذا الكتاب قالت له نعم² ما يمنعون^{*} احدًا من علم اذا طلبه بل يدفعون³ P. 32
 من طلبه مجاناً فمضى الى اوغسطس احد خدام البيعة فدفعت له رسائل بولس كاملة
 ا وحفظها من قوة ذكاه ومضى الى ديمتريوس المتبحر وطلب منه الميلاد الثاني
 وعمده واعطاه النعمة وصار ملازماً له مقيماً في البيعة وبعد ان كان معلماً للصائبة
 بن صار معلماً في البيعة وصار له تلاميذ كثير وعوض³ تعليمه الاول واخذته
 الفانية نقله الرب الى الكرسي العظيم بعد ذلك عوضاً من تبعه وجعل بيته بيعة

1. E om. to مزمرين. — 2. E om. to مجاناً. — 3. E om. to خلفاً بالجملة.

I will give thee six denarii ». Then the old woman, when she saw his
 and courage, and knew that he had received the grace of the Holy Ghost
 he was reading the books, replied : « Trouble not thyself. Go to a ch
 and beg for the book in its entirety from the clergy, and they will g
 to thee, that thou mayest read it. I only found these manuscripts a
 the books of my fathers, who were readers and singers in the chur
 So Dionysius said : « But will the people of the church entrust this
 to me? » And the old woman answered : « Yes. They will hinder n
 * P. 32 from knowledge, * if he asks for it. They will give to all who
 without demanding payment ».

Then Dionysius went to Augustine, one of the deacons of the Church
 gave him the complete epistles of Paul. And Dionysius read them, and l
 them by heart through the power of his lively intelligence. Then he
 to Demetrius, of whose death we have spoken above, and begged o
 the second Birth; and Demetrius received Dionysius, and baptized him
 gave him the grace which he solicited; and Dionysius was attached t
 patriarch's person, and lived in the church. Thus after being a te
 among the idolatrous Sabaeans, he became a teacher in the Church
 many disciples came to him; and instead of teaching his former error
 receiving a transitory payment, he was afterwards removed by the Lord
 the great see, in reward for his labours; and his house was made i

الى الان مسماة باسمه وكان اسماء تلاميذه تاودورس واغريغوريوس واثناصورس¹ هؤلاء كان علمهم الحكمة البرانية اولاً ثم عند تميمه وتقدمه نقلهم الى الحكمة البيعية حتى انهم امتلؤوا من نعمة روح القدس واقاموا معه خمس سنين بعد تقدمته ثم نالوا رتبة الكهنوت وكان له تلميذ اخر اسمه افريقنوس² كتب خمسة كتب³ وتعب فيها فلما سمع بحكمة ياروكلا البطرک مضى الى الاسكندرية ليتعلم منه وكان ديونوسوس يقول له اعلم ان كل دابة تاكل البرونيا لا تنفع بها ولا تنجح وكل انسان لا ياكل الطعام الروحاني فهو هالك وقد كنت انا مشغولاً بالطعام الفاني وغافلاً عن خبز الحياة الباقي حتى هداني الرب واستجذب التلميذ بهذا الكلام الى التعليم السمائي حتى ان من فضله عرف صحة النسبتين في انجيل متى ولوقا ولم يجد فيهما خلفاً بالجملة واقام ياروكلا ثلث عشرة سنة وتيسح في اليوم الثامن من كيهك ولحق بابائه

1. AB تناصورس DF ناصورس — 2. Mss. مريقيوس — 3. F add. الصابة.

church which exists to this day, and is named after him. The names of his disciples were Theodore and Gregory and Athenodorus'. To these he had imparted in former days his strange philosophy; but, when he was baptized and advanced to the priesthood, he converted them to the wisdom of the Church, so that they were filled with the grace of the Holy Ghost. They lived with him for five years, after his ordination; and they also attained to priestly rank. Dionysius had also another disciple, named Africanus², who wrote five books with much labour; and when he heard of the wisdom of the patriarch Heraclas, he went to Alexandria to learn of him. And Dionysius used to say to him: « Know that no beast that eats bryony is profited or stimulated by it; and so every man that does not eat spiritual food is perishing. Formerly I was occupied with food that passes away and comes to an end, and neglected the bread of eternal life, until the Lord led me ». And he attracted his disciple by these words to the heavenly doctrines, until through his talents he learnt the true harmony of the genealogies in the Gospels of Matthew and Luke, and found no discrepancies whatever in them.

Now Heraclas occupied the see for thirteen years, and went to his rest on the 8th. of Kihak, and was gathered to his fathers.

1. According to Eus., *H. E.*, VI, 30, Theodore, or Gregory, and Athenodorus were two pupils of Origen. — 2. Eus., *ib.*, VI, 31.

السيرة السادسة من سير البيعة

ديونوسوس البطرک الحكيم وهو الرابع عشر من العدد

سم بطركاً من بعد ياروكلا وهو الذى تقدم ذكره وكثرت البيع والمؤمنون فى كانت ممتلئة من تعاليم الله علانية وفى ذلك الزمان وضعوا قوم مقالة فى اعمال بأن النفس تموت مع الجسد وتقوم معه فى يوم القيامة فابعدت البيعة المقدسة هذه بعد اجتماع مجمع للنظر فيها وظهرت مقالة اخرى مفسودة ثم اضمحلت وبطلت ة الله تعالى فى مملكة فيلبس الملك الذى اقام سبع سنين وملك بعده داكوس بينه وبين فيلبس الملك عداوة عظيمة فاقام على البيعة بلايا كثيرة واستشهد فاويانوس¹ ، وصار قرنيليوس بطركاً عوضه وكذلك الاكسندروس بطرك اورشليم اعترف

1. املاويانوس. Mss.

CHAPTER VI

DIONYSIUS¹ THE WISE, THE FOURTEENTH PATRIARCH. A. D. 247-264.

Of Dionysius, who was appointed patriarch after Heraclas, somewhat already been recorded. Churches grew more numerous, and the faithful were multiplied in his days. And the churches were filled with the doctrines; and all was done openly, and in public. At this time certain men in Arabia² taught a heresy, according to which the soul dies with the body, and shall rise again with it on the Day of Resurrection. But the Church rejected this heresy, after the assembling of a council to examine it. Another heresy³ also arose, which taught corrupt doctrines; but it was extinguished and brought to nought by God's help in the reign of Philip who ruled the empire during seven years.

After Philip reigned Decius; and there had been between Philip and Decius a great enmity; and therefore the latter inflicted a great persecution upon the Church. The patriarch Fabian was martyred, and Cornelianus became patriarch after him. Likewise Alexander, the patriarch of Jerusalem, twice confessed Christ, and showed forth his faith before the misbelievers.

1. Eus., *H. E.*, III, 28; VI, 29, 35, 40-42, 44-46; VII, 1, 2, 4-11, 20-28. — 2. *Ib.*, V, 11. — 3. I. e. that of the Helcesaites. *ib.*, VI, 38. — 4. *Ib.*, VI, 39.

دفتين واطهر الامانة قدام المخالفين والتقى في السجن وتبيح فيه بعد¹ ان لقي امور صعبة وكان فيه من القدس والصبر والجهاد موهبة عظيمة جداً وسموعة في الحبس يعترف ويمجد الى ان تبيح وجلس بعده بطرك يسمى ماساوانوس² وبطرك انطاكية واويلاس اعترف ايضاً وحبس وتبيح في السجن وجلس^{*} بعده فاوياس³ واما ديونوسيوس البطرك فقال اذكر^{1. 33} ما لقيته وأشهد الله علي ثم قال دايوس ملك رومية طلبني طلباً شديداً وسترني الله عنه ولم يعرف مكاني ومن بعد اربعة ايام امرني الله بالنقلة⁴ فهربت وتلاميذي وجماعة من الاخوة ومشينا مشياً كثيراً ولما مضى النهار وقد قربنا من تابوصير⁵ اخذونا الجند بعد اربعة ايام فتخلص منهم طيماتاوس احد تلاميذي وعاد الى البيت بعد⁶ ان التقى بزراع⁷ قال له ما خبرك فعرفه⁹ خبر البطرك وانه¹⁰ اخذ من كان صحبته ولما اخذوا من¹¹ الجند ديوناسيوس البطرك ركبوه حماراً عربياً كما حكى عن نفسه ومشوا نلاميذه وكان قد

1. E om. to الى ان تبيح. — 2. Mss. ماساوانوس; D om. to فاوياس. — 3. ABDE — 4. E بالقبلة. — 5. ABE بوصير DF أبوصير. — 6. E om. to صحبته. — 7. Mss. بمزارع. — 8. B قالوا. — 9. فعرفهم B. — 10. B اخذوا A وانهم اخذوا B. — 11. Mss. om. صحبته واند اخذ

and was thrown into prison, and there went to his rest after much suffering. Alexander was endowed by God with a great gift of holiness, patience and courage; and men heard him in the dungeon confessing and glorifying God until he died. After him, a patriarch named Mazabanes sat upon the episcopal throne. The patriarch of Antioch, also, Babybas, confessed Christ, and was imprisoned, and died in the dungeon; and Fabius sat after him. * As for the patriarch Dionysius, he says: « I will record what I endured, and call God to be my witness. Decius, the prince of Rome, sought diligently for me, but God concealed me from him, and he could not discover my hiding-place. After four days, God bid me remove from that place; therefore I fled with my disciples and a band of the brethren, and we wandered far. After four days, when the light had waned, and we were approaching Taposiris, the soldiers took us; and this was after four days of concealment. But Timothy, one of my disciples, escaped from our captors; and he returned to the house where we were, after meeting a countryman, who enquired of him what news he had to give him; so he told him what had befallen the patriarch. » And that rustic assembled his companions; and when they had rescued the patriarch Dionysius from the soldiers, they made him ride upon a bare-backed ass, as he relates of himself; but his disci-

انفذ الى فاويانوس بطرك انطاكية واعلمه بحال الشهداء الذين استشهدهم داكوس
بالاسكندرية¹ وكتب له قصصهم حتى² ان انساناً شيخاً اسمه مطرا اخذوه وقالوا له تسجد
للانصام فلم يفعل ذلك فضربوه ضرباً موجماً وجرحوا وجهه بالقصب ثم اخرجوه خارج
المدينة ورجموه حتى تبيح وكذلك امرأة مؤمنة قدموها لتسجد للانصام فامتعت فضربوها
وعروها وربطوا رجليها وجروها على الحجارة حتى يقطع لحمها وجرى دمها على
الارض في الشوارع وهي تجلد الي ان اخرجوها من المدينة وقتلوا ورموها هناك
وعادوا الى بيوت المؤمنين فنهبوا واخربوها واخذوا ما فيها من ذهب وفضة واثاث وفي
هذا الزمان استشهد بولس الاسكندراني واخذ اكليله بفرح ولم يكن احد يقدر يتظاهر
بمعرفة الله وفي تلك الايام ايضاً اخذت مؤمنة اسمها بلونية كسرت اعضاءها كلها
واحرقت بالنار وهي بالحياة خارج المدينة لانها لم تطعمهم في الكفر ولم تجحد السيد

وما قاسوا من انواع العذاب add. وعادوا اليها 2. E om. — لا يحصا عددهم 1. E add. —
وجميع البلايا الذي صبروا عليها وفي اخر كتابه قال له ان في اوان الشدة انكروا جماعة وعادوا اليها

Dionysius also sent a letter¹ to Fabius², patriarch of Antioch, and narrated to him the history of the martyrs, who suffered under Decius at Alexandria. He related that an old man named Metras was seized; and his captors said to him : « Wilt thou worship the idols? » But he refused; and so they inflicted upon him a painful beating, and wounded his face with styli³. Then they led him out of the city, and stoned him until he died. Likewise a certain believing woman⁴ was led in to offer worship to the idols; but she refused; and they beat her, and stripped her, and bound her feet together and dragged her over the stones so that her flesh was mangled, and her blood ran over the ground in the streets, while she was scourged all the time, until they had drawn her out of the city; and they killed her, and threw her body aside there. Then they returned to the houses of the faithful, and plundered them and wrecked them, and carried off all the gold and silver and furniture that they found in them. At this time Paul⁵ of Alexandria was martyred, and received his crown with joy. And none could openly profess the knowledge of God. In those days also a faithful virgin, named Apollonia, received the crown of martyrdom. All her limbs were broken, and she was burnt in the fire while still alive, outside the city, because she would not

1. Eus., VI, 41. — 2. The Arabic and some MSS of Eusebius have here « Fabian ». — 3. καλὰμοις ὀξείσι, *ib.* — 4. Quinta, *ib.* — 5. A misunderstanding of the passage : οἱ ἀδελφοὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων, ὁμοίως ἐκείνοις οἷς καὶ Παῦλος ἐμαρτύρησε Hebr. x. 34, μετὰ

المسيح وكانت تنظر لهيب النار وهم يحرقونها فلم يهولها بل صبرت على ذلك واسلمت روحها واخذ رجل آخر اسمه سرابيون وعذب عذاباً شديداً ورمى من ثالث طبقة فتكسرت عظامه واستشهد ولم يكن للمؤمنين ملجأ ولا مسكن لا نهاراً ولا ليلاً فمكثوا هكذا زمناً كبيراً وكان هذا من فعل داكوس الملك واستشهد شهداء كثير لا تحصى اسمائهم واخذ أيضاً المنبسط يوليانوس وكان رجلاً جسيماً كبير البطن لا يقدر يمشى ومعه رجلان وجازوا بهم الى الايوان فانكر احد الرجلين واعترف الاخر مع الشيخ يوليانوس فجروهما في المدينة واحرقوهما بالنار وكانوا شرط كثير متهمين لعذاب الناس وأخذوا احداً فصرخ وقال يا رب تقبلني اليك سريعاً قطعت راسه واحرق بالنار واثنان¹ اخران أيضاً استشهدا معه واخر يسمى الاكسندروس ومعه جماعة ساقوهم الى الحبس ثم اخرجوهم منه وقتلوا وامرأة تركت اولادها وقتلوا وامرأة مؤمنة ايضاً من شدة غيرتها

1. واثنين اخرين ABE.

obey them by giving up her faith, and would not deny the Lord Christ. And she looked at the flame of the fire while they burnt her; and it did not terrify her, but she endured it patiently, and gave up her spirit.

And another man was taken, named Serapion, and was severely tortured, and thrown from the third story, so that his bones were broken; thus he suffered martyrdom. And the faithful had neither a place of refuge nor a place of rest to go to, neither by day nor by night; and in this condition they remained for a long time; and this was the work of Decius the prince. And many were martyred whose names were not recorded. And the blessed Julian also was taken; and he was corpulent and stout in body, and was unable to walk, and therefore he had two men with him; so they led them all to the palace; and one of the two men apostatized, but the other confessed the faith together with the aged Julian; so they dragged¹ those two through the city, and burnt them in the fire. And there were many troops prepared for the punishment of the Christians; and they seized another man², who cried aloud, saying: « O Lord take me quickly to thyself! » Then his head was cut off, and he was burnt in the fire. And two others also were martyred with him; besides another man named Alexander, and a number with him, whom they drove to the prison, and afterwards brought forth thence; and they were put to death. And there was a woman³ who left her children, and was slain. And another believing woman⁴, in the greatness of her zeal for

1. Eus. καμήλοις ἐποχόμενοι, perhaps misread καμήλοις. — 2. Besas, *ib.* — 3. Dionysia, *ib.*
4. Αὐτομαρτυρία *ib.*

لدينها دعت¹ على الوالى قتلها وجماعة² كثيرة لا تحصى كانوا يتقدمون للاستشهاد على اسم السيد المسيح بفرح عظيم كمثل من يسعى الى العرس وكذلك جماعة من أهل المدن والقرى استشهدوا وساح في الجبال جماعة كثيرة لا تحصى هربوا من الكفار ومات منهم كثير بالجوع والعطش والحر وشيخ اسقف من مدينة تسمى مليج من كورة مصر هرب ومعه امرأة تبعته فلم يقدروا عليهما ولا عرف لهما خبر وجماعة كانوا الشرطيون يلقونهم فياخذوا منهم البرطيل ويطلقونهم وقوم هاموا على وجوههم ولم يعودوا هذا كله لم اقله انا ديونوسوس البطرک هنا ولا باطلاً لكنى اعلمت ابوتك يا اخى فاويانوس³ جميع البلايا التى احاطت بنا وما صبرنا عليه ولقينا وقد استحق الملكوت كل من ذكرته لك يا اخى بتعبهم وجهادهم على اسم السيد المسيح وممن⁴ كان انكر في الشدة جماعة عادوا الينا قبلناهم بفرح لمعرفتنا بفرح من يريد توبة الخاطى ولا يريد موته حتى يرجع

و.خاق كثير كانوا يتقدموا لاخذ الشهادة على اسم F. — 2. شتمت الوالى ودعت عليه F. 1. — 3. AB. — 4. F. om. to. اجتماع فيه اجتماع F. ابلاوناس D. ابلاوناس AB. —

the faith, defied the governor, who therefore put her to death. And a great multitude without number came forward to suffer martyrdom for the name of the Lord Christ * with great joy, as a man hastens to his wedding; and * likewise many of the inhabitants of the towns and villages.

And a great multitude without number wandered among the mountains, having fled from the unbelievers; and many of them died of hunger and thirst, and from the heat. And an old man, a bishop¹, from the city called Malij, of the province of Egypt, fled, in company with a woman, who followed him; and these two could not be found, nor were any tidings of them known. And many were captured by the soldiers, who afterwards took a bribe from them, and released them. But many wandered forth at random, and never returned.

« I, Dionysius, the patriarch, have not said all this to no purpose; but I have made known to thy Paternity, my brother Fabius, all the trials which have surrounded us, and what we have endured and encountered. And all those persons that I have mentioned to thee, my brother, merited the kingdom by their sufferings and combatings for the name of the Lord Christ. And many of those who apostatized in the persecution have returned to us, and we received them gladly, because we knew the joy of him who desires the repentance of the sinner, and not his death, so that he may be converted and live.

1. Chaeremon, bishop of Nilus, Eus.. H. E., VI. 42.

فبصبرنا وبصبركم ما احققته من مشاركتك لي ايها الاخ الحبيب شرحت لك ما نالنا لاجل الروح واحدة وامانة واحدة وكذلك اتم ايضا الاخوة والاولاد اردت اذكر هذا لكم بسبب الاولاد المبتركين وصبرهم لتعلموا ما نال اخوتكم المؤمنين من الجهاد على الامانة الارثوذكسية وما صاروا اليه من النعيم بصبرهم لاجل من صبر على الآلام عنا وعنهم واشترى جميعنا بدمه فتصبروا من لجه ولم يجهلوه في مجلس الكفار ولم يهلبهم في محبة حد بالسيف ولا نهب الاموال ولا حريق النار فظهر الله فضائلهم في الدنيا ولهم في الآخرة جزيل الثواب وحسن المآب وكان قس من اهل رومية قد افتخر وقال ليس يجوز ان يجبل احد من انبياء المسيح في زمان الفتنة والاضطهاد ورجع الى الرب لاجل انه قد سقط ولم يصبر بل يجعل من جملة المخالفين وكان يسمى الذين تثبتوا الانقياء وكان هذا القس رئيسا على جماعتهم فاجتمع برومية مجمع فيه ستون اسقفا واقسه¹ وشمامسة بسبب هذا القس وغيره وكتبوا الى كل موضع بما جرى وكان انسان يسمى نواتوس² مساعدا

1. Mss. وقسا. — 2. Mss. اروس and so throughout.

And because I am assured of thy fellowship with me, dear brother, I have expounded to thee what befell us; for we are of one spirit and one faith. And to you also, my brethren and my sons, I wish to relate this, for the sake of my blessed children and their patience; that you may know of the struggles of your faithful brethren for the orthodox faith, and of the happiness to which they have gone, through their endurance for the sake of him who suffered for us and for them, and redeemed us all by his blood. For they were patient for his sake, and would not deny him in the assembly of the unbelievers; and, in their love for him, neither the edge of the sword, nor the plunder of their goods, nor burning in the fire could terrify them. For God showed forth their virtues in this world; and in the next they have a great reward, and a glorious return to him. »

Now there was a certain priest ' a native of Rome, who said in his pride ' : « It is not lawful that we should receive any one of those who denied Christ in the time of trouble and persecution, even if he now returns to the Lord; for he fell and did not endure, but was made one of the misbelievers. » And this priest used to call those that had been constant, « the Pure ' » ; and he was the head over their community. So a council assembled at Rome, consisting of sixty bishops besides priests and deacons, to try the case of this man and his followers; and they wrote to every place an account of what took place. And there was a man called Novatus, who assisted this

القس مبغضاً للتائبين وكان يساعده على اخراج كل من يريد الرجوع الى البيعة منها ،
 ، يمنعهم ان يدفعوا للناس الدواء وهو التوبة والندامة والصوم والسهر والبكاء والتضرع
 ، الله في المغفرة فكتبوا كهنة رومية الى كهنة انطاكية بما جرى فجاوبوهم وانفقوا
 ، ما ان يقبلوا العائدين الى البيعة ويغفروا لهم ويعاونوهم على التوبة لان الله هو الذى
 ، هم ثم اخرجوا القس المفتخر المتعظم على هؤلاء العائدين واحضروا كتب نواتوس
 ، اعدتهم وعرفوا ما كبه لاجلهم ثم ان نواتوس اغتصب اسقفية بغير استحقاق واقام ثلث
 ، ن واوسم كهنة قوماً جهالاً لا يعرفون شيئاً ثم وهمهم انه رئيس اساقفة فكانوا يكرمونه
 ، ل ذلك حتى انتهت اخباره الى رومية فصار بينهم سجنس وافتراق عظيم ثم اجتمع بعد
 ، جماعة من الاساقفة وابطلوا جميع ما كان نواتوس عمله بكذبه فاعلموا الذين قبلوه
 ، م قوم سادجون لا معرفة لهم وان كل ما اوسمه وعمله لا صحة له فتقدم حينئذ واحد
 ، كان نواتوس اوسمه واعترف بخطيته وبكى قبلوه وسامحوه وكتبوا عنه الكراسى

priest, out of hatred for the penitents, and helped him to repel from
 Church all those that wished to return to her. Accordingly he began to for
 his followers to administer to the people the divine medicine, which cons
 in repentance and penitence and fasting and watching and weeping ;
 humbly imploring God's forgiveness. So the clergy of Rome wrote to
 clergy of Antioch an account of what had passed; and the latter return
 an answer to them; and they all agreed that they should receive those t
 returned to the Church, and absolve them, and help them to repentanc
 because God himself receives them. Then they excommunicated the pro
 priest, who despised those penitent apostates; and they sent for the lett
 of Novatus concerning the conciliation of such men, and learnt what he wr
 about them. After that, Novatus¹, unworthy as he was, usurped the title
 bishop and remained in that office for three years, ordaining as priests ign
 rant men who knew nothing; and he made his followers believe that he v
 the chief of the bishops, and they honoured him accordingly; until
 report of his deeds reached Rome, and there was trouble between the t
 parties in the Church and a great schism.

After that, a synod of bishops assembled, and cancelled all that Nova
 * had done by his lies, and proved to all those that had accepted him th
 they were simple men without knowledge, and that all his ordinations a
 other acts were invalid. Then one of those whom Novatus had ordain
 came forward and confessed his sin, and wept; and so the bishops receiv
 and pardoned him. And they wrote about Novatus to the various se

1. The name here should be Novatian, but Eusebius also has Νοβάτος.

وحذروهم من قبول هذا نواتوس ولا شيء من تعليمه وكان¹ عدة من اشتهر امره ومن اوسمه سبعة واربعون قساً وسبعة شمامسة وسبعة ابودياقنين وسبعة اغنسطيين وبواين² وكان قد عمل اشياء كثيرة غير صحيحة لا حاجة الى ذكرها ثم كتب ديونوسيوس البطرك الى جميع المواضع كتباً يأمر بقبول من يرجع عن انكاره وجعل³ هذا قانوناً باقياً لكل من يعود من غلظه وكتب ايضاً الى قونون⁴ اسقف الاشمونين كتاباً مفرداً بمثل ذلك سوى باقى الاساقفة وكان ينبه الشعب المقيم معه بالاسكندرية ويعرفهم جميع ما عمله ارجاناس في جميع البيع ويحذروهم منه ثم كتب قوانين وخلدها في البيعة فيها تعاليم واداب شرعية ثم ان ديونوسيوس البطرك العظيم على مدينة الاسكندرية العظمى كتب بما جرى عليه وما حل به في مدة رياسته وقد عرفنا ذلك من رسائله وتعاليمه التي رأيناها في جميع البيع في كل موضع

ويأمر جميع add. واخذ ذلك E om. — 2. Mss. واموين. — 3. E om. to ذكرها. — 4. Mss. قولونون. — الاساقفة الذي بكرسيه بذلك ثم ان داكيس الملك الكافر مات

and warned the Christians not to receive any of his doctrines. And the number of those who published his teaching, and whom he ordained, was as follows : forty-seven priests, and seven deacons, and seven subdeacons, and seven readers and doorkeepers'. And he had done many things that were invalid, but which it is unnecessary to relate.

Then the patriarch Dionysius wrote letters to all places, enjoining that those who returned from their apostasy should be received; and he made this a permanent canon for those who should repent of their error. He also wrote a separate letter to Conon, bishop of Al-Ushmunain², containing similar matter, besides those sent to the rest of the bishops.

And Dionysius warned the people who dwelt with him in Alexandria, telling them of all that Origen had done in all the churches, and putting them on their guard against him. Then he wrote canons, which he made perpetual in the Church, and which contained an exposition of doctrines and rules of legal discipline.

Then Dionysius, the great patriarch of the great city of Alexandria, wrote down what had happened to him, and what had befallen him during the period of his primacy; and we have learnt these things from his epistles and his instructions, which we have seen in all the churches, in every place. And altogether Decius did not reign two years; and on account of his

1. These are the numbers of the Catholic clergy in Rome. Eus. has 42 acolytes, 52 exorcists, readers and doorkeepers, *ib.* — 2. τῆς Ἐρμοπολιτῶν παροικίας ἐπίσκοπος, *ib.*, VI, 46.

وبجميع ما اقام دايوس الملك ستين ولاجل اضطهاده لاولاد البيعة وقتله¹ اياهم قتل هو واولاده واخذ ملكه وجلس بعده كلس² ملكاً فكتب اليه ديونوسيوس كتاباً وكان³ كلس الملك قد عرف جميع ما عمله دايوس لانه كان قد خلف صنم حجر كان عبده ويقول انه الذي دفع له الملك وقتل الكهنة الذين كانوا يطلبون الى الله في خلاصه وثبات ملكه ثم كتب ايضاً الى بطرك روميّة كتاباً قصداً منه في اتصال المكاتبه بينهم وقبول من يعود اليه ممن انكر في وقت الاضطهاد في ايام دايوس وذكر له فيه زوال كل اضطهاد كان في كرسيه بالاسكندرية وان السلامة قد صارت في البيعة وارداً نواتوس الضال عن فعله حتى⁴ لا يبقى للبيعة ضد لانه اغتصب الكهنوت لنفسه فقط ولم يكفر وبختمهم على اتفاق الكلمة وكان يومئذ دمتريانوس⁵ بمدينة انطاكية وتاوكتس⁶ بيسارية وماسابانوس⁷ باورشليم وهي⁸ ايليا ومرينوس بصور وتيح الاكسندروس بلادية وكانت جميع البيع متفقة على الامانة الارثوذكسية

1. AB. وقيلتم اياه. — 2. AB. كلاس DE. كلاس. — 3. E. om. to ملكه. — 4. E. om. to. وجماعة معهم. — 5. Mss. دمترينوس and so below. — 6. Mss. تاوكتس. — 7. Mss. باوريليا الارمني بصور. — 8. Mss. باوريليا الارمني بصور.

persecution of the children of the Church, and his putting them to death, he was slain with his sons, and his princely power was taken away from him.

And after him Gallus was enthroned as prince. And Dionysius wrote a letter to him. Gallus the prince had known all that Decius had done, for he had left behind him an idol¹ of stone which he used to worship, saying that this idol had given him the empire; and he slew the priests who used to pray to God for his salvation and the confirmation of his power.

Then Dionysius also wrote a letter to the patriarch of Rome², requesting of him the establishment of correspondence between them both, and the reception of those who had apostatized during the persecution of Decius, but had returned; informing him also of the entire cessation of the persecution which had been in his diocese of Alexandria, and of the coming of peace to the Church; and of the removal of the schism of Novatus, so that there did not remain an adversary to the Church, for he had only seized the pontificate for himself, and had never become an unbeliever. For Dionysius had examined the followers of Novatus on the unity of doctrine.

At that time « Demetrianus³ was bishop in the city of Antioch, and Theoctistus at Caesarea, and Mazabanes at Jerusalem, that is Aelia, and Marinus at Tyre. And Alexander had gone to his rest at Laodicea. And

1. This passage is a mistranslation of Eus., VIII, 1. — 2. Stephen, *ib.*, VII, 2-5. — 3. *ib.* VII 5.

ووحداية المسيح في كل موضع وصقع بهجة وتعظيم واتفاق قول الحق بمجد الله الاله السماء وسيدنا يسوع المسيح الكلمة وروح القدس الاله الواحد بكل موضع يكون فيه اجتماع بقول واحد ومجبة للاخوة هذا قول ديوناسيوس ثم كتب ايضا الى استفانوس بسبب تعمد الذين رجعوا من انكارهم المسيح في الاضطهاد وان يميزوا هذا الامر فانه عظيم جدا وان جماعة الاساقفة المجتمعين قد ذكروا هذا كما سمعنا وان الذين يدخلون التعليم ويتركون الشقاق والخلاف يجب ان يحموا حتى يصيروا جددًا * بصفة ليتخلصوا من اختلاطهم بالانجاس ويكلم ايضا ديونوس في كتابه بسبب خلف وشقاق سابليوس لانه سبب العلة التي كانت طريقا الى التجديف على الله ضابط الكل وقال ديونوس في كتابه قد انقذ التي بسبب الذين يحبون ان يعمدوا الكل من المريرين وهم الانوس وبرميليانوس وجماعة معهم واقامت البيعة هادئة مدة يسيرة حتى توفي الملك وملك بعده

انفذت اليك الذي يجب ان تعمدهم الكل من المريرين وهم اوليانوس وبرسيليس 1. Mss. وديكسانوس.

all the churches were in harmony in the orthodox faith and unity of Christ in every place and every region, rejoicing and magnifying God and at one in the true doctrines; with glory to God, the God of heaven, and our Lord Jesus Christ the Word, and the Holy Ghost, One God, wherever there is agreement in one creed, and love of the brethren. » These are the words of Dionysius.

Then he wrote also to Stephen concerning the baptism of those who had returned from their denial of Christ during the persecution, saying that they should settle this matter, because it was very important; and that the council of bishops who met together had spoken of this question, as we have heard; and that those who accepted instruction and abandoned schism and heresy must be washed, that they might become new by immersion, * so that they might be purified from their commingling with the filthy.

Dionysius also speaks in his letter of the schism and heresy of Sabellius, because he was the cause of the mischief which led to blasphemy against God Almighty. And Dionysius says in his letter: « He ' sent word to me of those that desire to rebaptize all the heretics; and they are Helenus and Firmilian and many with them ' . »

And the Church remained in tranquillity for a short time, until the prince died, and there reigned after him an unbelieving prince named Valerian.

1. He is here writing to Nystus and speaking of Stephen, *ib.*

ملك كافر اسمه ولاريانوس¹ فاخذوا نوابه ديوناسيوس واعتقلوه بامرهم وقتلوا جماعة شهداء لا يحصون حتى انهم كانوا يشقون بطون الاطفال وياخذون مصارينهم ويصلحونها لفائفاً على انابيب القصب ويرمون بها للشياطين ثم انهم عاقبوا ديوناسيوس البطريرك وطالبوه ان يسجد لاونانهم فقال لهم نحن نسجد لله تعالى واتم تسجدون لما تحبون وسجودنا للسيد المسيح خالق السماء والارض الذي نجهه فقال² له الوالى انت ما عرفت قدر صبر الملوك عليك فان سجدت لالهتهم اكرمنك وقتمنك وان لم تفعل وخالفت الامر ولم تسجد للالهة فسترى ما يجرى عليك واخذ جماعة كانوا معه قتلهم بعد ان خاطبه خطاباً كبيراً ثم اخرجه وتقاد الى موضع يقال له قولوثي³ وتفسيره⁴ حاجب⁵ فعمل اهل ذلك الموضع معه الجميل ومع كل من كان معه ممن لم يسجد للاصنام وبعد ذلك اعادوه ليحكموا عليه بالموت فاحضروه الى الوالى فقال له بلغنا انك تفرد في الموضع وتقدس انت واصحابك فقال له نحن ما

1. Mss. ولاريوس and so below. — 2. E om. to add. ما يجرى عليك. — 3. Mss. والوى. — 4. E om. with foll. word. — 5. Mss. حاجنا.

And by his command his deputies seized Dionysius, and imprisoned him. And they killed an innumerable number of martyrs; even ripping open the bodies of infants, and taking their intestines, and twisting them round pipes made of reeds which they cast at the devils'. Then they tortured Dionysius the patriarch, and demanded that he should worship their idols. So he said to them : « We worship God most high; but you worship what you love. Our worship is offered to the Lord Christ, Creator of heaven and earth, whom we love. » Then the governor said to him : « Thou knowest not the measure of the patience of the princes towards thee. For if thou wilt worship our gods, we will honour and promote thee. But if thou wilt not do so, and disobeyest the command, and wilt not worship the gods, then thou shalt see what will happen to thee. » And the governor took many of the patriarch's companions, and killed them, after exhorting him at length; and then drove him out, and banished him to a place, called the district of Coluthion, the interpretation of which is Chamberlain². But the inhabitants of that place treated Dionysius and all his companions, who would not worship the idols, hospitably. And after this they brought him back to condemn him to death; and they led him before the governor, who said to him : « We have heard that thou goest to a place apart, and performest the liturgy with

1. A misinterpretation of the words : *σπλάγχνα νεογενῆ διαίρειν, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ διακόπτειν καὶ καταχορδεύειν πλάσματα, ὡς ἐκ τούτων εὐδαίμονήσαντας, ib., VII, 10.* — 2. Severus perhaps derives this name from *coluthion*.

ندع جلاتنا ليلاً ونهاراً وخطبه¹ خطاباً كبيراً ثم تركه والتفت البطرك الى الذين كانوا معه وقال لهم امضوا الى كل موضع وصلوا وقدسوا فان غبت عنكم بالجسد فانا معكم بلروح ثم ان البطرك اعيد الى الموضع الذي كان فيه منفيًا فحزن الذين كانوا معه لانه اقترب منهم لكنهم قالوا نحن نعلم ان السيد المسيح معه في كل طرفة ثم استشهد في تلك الايام جماعة من الاخوة لا يحصى عددهم على اسم السيد يسوع المسيح لامتناعهم من السجود للاصنام واستشهد ولاريانوس الملك قوماً كبيراً في كل صقع وكل موضع ثم انه ثار عليه جماعة من البربر واتبعوه تبعاً عظيماً وكان له ولد حكيم جداً قام في الملك وكان قد ربي في ايام الاضطهاد فدفع هذا لديونوسيوس واصحابه كتاب اطلاق وامر² ان يكتب فيه بوليوس قيصر الضابط الملك المحب لله يكتب لديونوسيوس البطرك وديمترىوس ولباقى الاساقفة ويامر بمراعاتهم ومن كان يفضهم فليبعد عنهم وتفتح لهم يعهم فيتقوا

وكان اسمه بوليوس قيصر. add. لاعتترافه المسيح 2. E om. to في كل طرفة 1. E om. to. وكتب لباقي الاساقفة يامر بمراعاتهم ورفع الجهاد عنهم.

thy companions. » Dionysius answered : « We never cease to pray, night or day. » So the governor exhorted him at length, and then left him; and the patriarch returned to his companions and said to them : « Go to every place, and pray and celebrate the liturgy; and if I am absent from you in the body, yet I am with you in the spirit. » Then the patriarch was sent back to the place in which he had been in banishment, and his companions were sad because he was parted from them; but they said : « We know that the Lord Christ is with him in all his ways. »

Then an innumerable multitude of the brethren were martyred in those days for the name of the Lord Jesus Christ, because they refused to worship the idols. And Valerian, the prince, made martyrs of many people in every region and every place. Afterwards a multitude of the Barbarians attacked him, and brought great trouble upon him. But he had a son who was very wise, and who remained in possession of the government; and he had been brought up in the days of persecution. And he gave to Dionysius and his companions a letter of release, and commanded that these words should be written in it : « Publius Caesar, the reigning prince, who loves God, writes to Dionysius the patriarch, and Demetrius and the rest of the bishops, and commands that they be kindly treated. Let those that hate them depart from them, and let their churches be opened to them. Let them take courage from our letter; and let no chastisement touch them after this day, nor sadness

بكتابتنا ولا ينالهم بعد اليوم عذاب ولا خزن ولا غم بعد هذا الزمان لكي يكملوا خدمتهم لله وصلواتهم وقد اطلقناهم وقد وليت اريليوس¹ كيريانوس وامرته ان يحفظهم ويراعيهم * P. 37 ويصلون صلواتهم ويقدموا قداستهم وكان هذا الكتاب مكتوباً باليونانية وكتب كتاباً آخر للاساقفة بان ياخذوا دياراتهم ومواضعهم كلها وكان في ذلك الزمان كسطس اسقف رومية وديمتريانوس اسقف انطاكية وبرميليانوس² اسقف فيسارية قبادوقية واغريغوريوس اسقف بنتس واخوه اتاندرس³ اسقف قيسارية فلسطين واومانوس⁴ اسقف يروشلیم وهو الذي اخذوا رأسه لاعترافه المسيح فلما طعن ديونوسيوس في ايامه ضعف جسده من كثرة ما لحقه من الاضطهاد ولم يفتر مع هذا ليلة واحدة من قراءة الكتب المقدسة فلما علم الله تعالى محبته للكتب انعم عليه بقوة بصره حتى انه صار يبصر كما كان في ايام شبابه ولما لم يقدر يمضي الى المجمع الذي اجتمع على بولة السمساطي ارسل رسله برسالة مملوءة حكمة وتعاليم الى الاساقفة المجتمعين بسببه لان⁵ بولة كان كالذئب الذي يهر⁶

1. Mss. اريوس ابن كيريانوس. — 2. Mss. برميسوس. — 3. Mss. تادرس. — 4. Mss. ساويليانوس. — 5. E om. to يزند. — 6. F يهجم.

nor sorrow after this time; so that they may perform their service and their prayers to God; for we have set them free. And I have appointed Aurelius Cyrenius, and commanded him to guard the bishops safely, and treat them kindly. And let them say their prayers and celebrate their liturgies. »

* This letter was written in Greek. And the prince wrote another letter * P. 37 to the bishops, bidding them resume possession of all their monasteries and dwelling-places.

At this time Nystus was bishop of Rome¹, and Demetrianus bishop of Antioch, and Firmilian bishop of Caesarea in Cappadocia, and Gregory bishop of Pontus, and his brother Athenodorus bishop of Caesarea in Palestine; and Hymenaeus was bishop of Jerusalem; and he it is whose head they took off because he confessed Christ.

So when Dionysius advanced in age, his body grew weak from the great hardships that he had endured; but nevertheless he did not cease for one night to read the holy scriptures. For since God most high knew his love for the holy scriptures, he granted him the faculty of sight, so that he could see as well as he used to in the days of his youth.

And since he could not go to the council² which assembled to settle matters concerning Paul of Samosata, he sent his envoys with a letter full of

على الخراف فمضى اساقفة المجمع مسرعين الى انطاكية بمجد السيد المسيح ومن جملة من حضر المجمع برمليانوس اسقف قيسارية قبادوقية وغريغوريوس المقدم ذكره واخوه اتاندروس¹ والنوس² اسقف طرسوس ونيقوموس اسقف ايقونيا واومانوس³ اسقف اورشليم ومكسيموس اسقف وسطرا وجماعة معهم اساقفة واقسة وشمامسة فاحضروا بولة وسألوه عما قاله ووجوهه على تجديده على السيد المسيح فلما لم يرتد قطعوه ونقوه وفي هذا الزمان تتيح ديونوسيوس بطرك الاسكندرية وكان مدة مقامه على الكرسي سبع عشرة سنة وتيح في ثلثة عشر يوماً من برمهاث وفي⁴ نسخة بدير ابي مقار ان مقامه على الكرسي سبع سنين وقد شهد سعيد بن بطريق في كتاب التاريخ انها سبع عشرة سنة وهو موافق للسيرة التي نقلت منها هذه النسخة

1. Mss. نادروس. — 2. Mss. ووالنوس. — 3. Mss. وانانوس. — 4. EF om. to end.

wisdom and instruction to the bishops assembled on his account; for Paul was like the wolf that howls at the sheep. So the bishops of the council went in haste to Antioch for the glory of the Lord Christ. And among those present in the council were Firmilian, bishop of Caesarea in Cappadocia, and Gregory who has already been named, and his brother Athenodorus, and Helenus, bishop of Tarsus, and Nicomas, bishop of Iconium, and Hymenaeus, bishop of Jerusalem, and Maximus, bishop of Bostra; and with them a multitude of bishops and priests and deacons. Then they sent for Paul, and asked him concerning what he had said, and admonished him because he had blasphemed the Lord Christ; and when he would not retract his opinions, they excommunicated him and banished him.

At this time Dionysius, patriarch of Alexandria, went to his rest, after remaining in the see for seventeen years; and he died on the 13th. day of Barmahat. But in a copy in the Monastery of Father Macarius it is said that he continued upon the episcopal throne seven years. Said, son of Batrik, however, bears witness in the book of the annals that the period was seventeen years; and this agrees with the biography from which the

مكسيموس البطرک وهو من العدد الخامس عشر

وجعل بعد ديونوسوس مكسيموس على كرسى القديس مرقس بمدينة الاسكندرية العظمى في¹ سبع عشرة سنة من ملك غليانوس ووالاريانوس² واعان الاخوة في امور البيعة بكل موضع واخرج بولة السيساطى من البيعة لما عرف بانه مخالف لان كلما جرى في المجمع بانطاكية على بولة كتبوا به الى ديونوسوس بطرك رومية والى مكسيموس بطرك الاسكندرية لما جلس بعد ديونوسوس وكتب³ جميع المجمع باتفاق روحانى قطع بولة وقالوا انه لا يجب ان يسمى باسم بواس الرسول وكتبوا⁴ الى⁵ ديونوسوس بطرك رومية ومكسيموس بطرك الاسكندرية والى⁶ جميع اساقفة المسكونة والقسوس والشمامسة وجميع بنى المعمودية* والبيعة السماوية المتفقة ويسمونهم ويقولون في كتابهم⁷ اليس

1. E om. to وولاريانوس — 2. Mss. والباريانوس — 3. E om. to بانطاكية add. هؤلاء البطارقة الى جميع الاساقفة والكهنة وبنى المعمودية في سائر المسكونة يحذروهم منه ومن قبل كلامه الردى ومن افعاله الذميمة واقطعوه واقاموا عوضه رجلاً خائف من الله اسمه دنوس كتابهما — 4. Mss. وكتب — 5. Mss. om. — 6. Mss. الى — 7. Mss. add. الى.

MAXIMUS¹ THE FIFTEENTH PATRIARCH. A. D. 264-282.

After Dionysius, Maximus was placed upon the throne of Saint Mark in the great city of Alexandria, in the seventeenth year of the reign of Gallienus and Valerian, and he helped the brethren in the affairs of the Church in every place. And he drove out Paul the Samosatene from the Church, when he learnt that he was a heretic, because an account of all that happened in the council of Antioch with regard to Paul was written and sent to Dionysius, patriarch of Rome, and to Maximus, patriarch of Alexandria, when he took his seat after Dionysius. For the whole council subscribed with spiritual consent to the excommunication of Paul, and said that it was not fit that he should be named with the name of Paul the apostle. And they wrote to Dionysius, patriarch of Rome, and Maximus, patriarch of Alexandria, and to all the bishops of the inhabited world, and to the priests and deacons and all the baptized, and to the whole orthodox Church under heaven, naming the bishops, and saying in their letter : « Helenus and Hymenaeus

1. Eus., *H. E.*, VII, 11, 28, 32. — 2. *ib.*, VII, 30.

وهناوس وتاوفيلس وتاوتكنص¹ ومكسيموس وبرقلس ونيقوموس وإيليانوس² وبولس وبروطفونوس³ وولانوس وهيركس واوطاخوس وتادروس وملخيون ولوكيوس⁴ وبقيتهم الذين في المدن والقرى⁵ القرية منا⁶ قد كتبنا اليكم يا اخوتنا الاساقفة القديسين والشعوب المحبين للسيد المسيح ابن الله ندعوكم الى الصلاة للرب ان يزيل عنكم مؤامرة بولة السيساطي الذي معه تعليم يولد له الموت اكثر من كل احد لكي تكونوا منا بقلب واحد مثل ديونوسيوس بطريرك الاسكندرية وبرمليانوس اسقف قبادوقية الذين كتبوا الينا الى انطاكية حتى هدمنا رئيس الضلالة الذي لم يعلموا شيئاً من اقوابله الرديئة لانا نحن الذين قرأنا كته في المجمع بالامانة الفاسدة وشهدنا بهذا ومن معنا ومن بعد ذلك عاهدنا انه يتوب وكان ذلك منه هزوءاً وغدراً وقسا قلبه ولم يتب وبقي على ضلاله مفترياً على الله بكلامه فانكر وجحد الرب في امانته وصفة حال هذا بولة انه انتقل من امانته الى الكفر والضلالة والهلاك وكان فقيراً في جنس قفراً ظاهراً لانه لم

1. DF om. to وبولس. — 2. Mss. ومليانوس. — 3. Mss. وبرغوموس. — 4. Mss. ولوكيوس.
— 5. ABD om. — 6. ABD add. والبعية عنا.

and Theophilus and Theotecnus and Maximus and Proclus and Nikomas and Aelianus and Paul and Protogenes and Bolanus and Hierax and Eutychius and Theodore and Malchion and Lucius, and the rest, who dwell in the cities near to us. We have written to you, our brethren, the holy bishops, and the laity who love the Lord Christ, the Son of God, calling upon you to pray to the Lord that he may cause to cease from among you the opinions of Paul the Samosatene, who teaches doctrines which beget death for him more than any other; that thus you may be of one mind with us, like Dionysius, patriarch of Alexandria, and Firmilian, bishop of Caesarea in Cappadocia, who wrote to us at Antioch, so that we overthrew the leader of the error, of whose evil teachings they knew nothing, because it was we who read in the council his writings, containing his corrupt faith; and we and those with us bore witness of this. And after that he promised us to repent; but that was mockery and treachery on his part; for his heart was hard, and he would not repent, but remained in his error, imagining vain things about the Lord in his discourses. So he apostatized and denied the Lord in his creed.

Now the condition of this Paul was of such a nature that he went over from faith to misbelief and error and perdition. And he was notoriously poor by birth, because he inherited nothing from his ancestors, and earned nothing by the work of his hands; but he became rich by the wealth of the church, and

يرث شيئاً عن سلفه ولم يرزق شيئاً من صنعه يده واستقنى من مال البيعة وكان ينهب الهياكل بالناموس ويقطع مصانعات الاخوة في الحكم واذا زادوه خصومهم برطيلًا عاد معهم عليهم فاكسب له غنى باطلاً من كل وجوه الظلم وكان مع هذا يظهر انه عابد لله وكان يمشى مع الاعوان ويتسلط على الضعفاء ويدور في الشوارع ويحب ان يسمى باسم الاسقفية ويقلق الناس بكثرة من يصحبه من الجمع وكان معه كتب يقرأها كأنه يطلب الخراج ويوجد الناس انه مقدم ويصحبه قوم متسلجين قدّامه وخلفه وكان يبغض التعليم الروحاني ويحب التعاليم البرانية ويرفض الغرباء اذا دخل في البيعة ويطلب المجد من المقدمين ويحتال على المجد الفارغ بكل نوع حتى انه وضع له كرسياً¹ له² منبر³ عال كأنه تلميذ المسيح وهو غريب من البيعة وكان قد جعل النساء يقرأن في ليالي الاعياد وفي جمعة الفصح عوض المزامير والتسايح وكان الاخوة المؤمنون يسدون اذانهم اذا سمعوهن يقرأن وكان لا يقبل شيئاً من الكتب ولا يقول ان المسيح ابن الله ولا انه نزل من السماء وتجسد من مريم العذراء بل كان يجدف تجديفاً كثيراً ويظهر انه من

1. كرسيا عاليا F. — 2. F om. to عال. — 3. Mss. منظر.

used to rob the sanctuaries by the Law, and take bribes from the brethren when judging them; and if their adversaries offered him larger bribes, he turned round and took their side against the others. Thus he gained for himself vain riches by every kind of injustice. Yet in spite of that, he professed that he served God. And he used to walk with an escort, and to tyrannize over the poor, and to make a parade through the chief streets; and he loved to be called bishop, and troubled men by the multitude of his attendants. And he had letters with him, which he read while he walked, as if he was collecting taxes; and he made the people feel that he was a ruler; and he was accompanied by armed men before and behind him. And he hated spiritual teaching, and loved strange doctrines. And he neglected strangers, when he entered the church. And he sought glory from the rulers, and made plans for vain pomp of every kind, so that he even placed for himself a throne with a high platform; pretending to be a disciple of Christ, while in reality he was a stranger to the Church. And he made the women chant songs on the nights of the festivals and at the Easter assembly instead of the Psalms and hymns; but the faithful brethren stopped their ears when they heard them chant. And he would not accept any of the scriptures, nor confess that Christ was the Son of God, nor that he came down from heaven, and was incarnate of the Virgin Mary; but he uttered many blasphemies, and declar-

جملتنا فوجب ان اجتمعنا في مجمع وقطنناه واقمنا عوضه انساناً خائفاً من الله اسمه
دمنوس ولد¹ الطوباني ديمتريانوس² وهو الآن في البيعة مستحق لمجدها وقد كاتبناكم
بهذا لتكتبوا هذا الجديد وتقبلوا كبه بالسلامة كترتيب البيعة فاما بولة السيساطي فقد مرق
من الامانة واخذ دمنوس اسقفية ونحن* بانطاكية وبدأ الملك اوريليانوس يقيم الاضطهاد³
على البيعة ولم تكن معونة الرب معه فيما هم ان يفعله وبعد ست سنين مات وصار بعده
فروبوس³ الملك وفي⁴ زمان هذا الملك ظهر انسان ردى يسمى مانى واظهر افعالاً ردية
وجدف على الرب ضابط الكل وعلى الابن الوحيد وعلى الروح القدس المنبثق من الاب
وجسر ان قال ان جميعه بارقليط وكان⁵ هذا عبداً لامرأة ارملة كان لها مال كثير وكان قد اوى

1. AB والد — 2. Mss. ديمتريوس — 3. Mss. تاروس — 4. ABDE om. to مانى — 5.
وفي ذلك الزمان add. بغض البيعة to E om. وكان في زمان هذا الملك فروبوس عبد
ABD وكان هذا الملك عبداً F ظهر انسان وجعل نفسه انه البارقليط

ed that Christ was one of us. In consequence of these things it was necessary that we should assemble in council and cut him off. And we have appointed instead of him a man who fears God, named Domnus, son of the blessed Demetrianus, who is now in the Church, and deserves her praise. Thus we have written these things to you in order that you may write to this new bishop, and may receive his letters in peace according to the custom of the Church. Paul the Samosatene then has fallen away from the Faith, and Domnus has received his bishopric in our presence at Antioch. »

*And the prince Aurelian began to raise a persecution against the Church', but the help of the Lord was not with him in what he intended to do; and after six years he died. And after him was Probus the prince. In his time a wicked man named Manes appeared, and showed forth evil deeds, and blasphemed the Father Almighty, and the only-begotten Son, and the Holy Ghost who proceeds from the Father. And he dared to say that he himself was the Paraclete.

This man had been slave² to a widow woman, who had much wealth.

1. Eus., *H.E.*, VII. 30, 31. — 2. The following account of Manes, Marcellus and Archelaus is taken from the Acts of the Dispute of Archelaus, now only existing in a Latin version, first published, according to the imperfect MS. from Bobbio, by H. de Valois, at the end of his edition of Socrates and Sozomen, Paris, 1668, and from the complete copy at Monte Cassino, by L. Zaccagni in *Collectanea Monumentorum Veterum*, Rome, 1698. There are, however, some variations in the Arabic summary here given. Fragments of a Coptic version of these Acts, and also of Eusebius VII, 30, 32, coming from the White Monastery in Upper Egypt, and written in the tenth century, from which the Arabic version seems to have been translated, exist in the National Library in Paris

عظيم من اهل فلسطين وقع من فوق السطح فمات فاشترت الامراة ذلك
 وعلمته في المكتب فلما كبر دفعت له كتب ذلك الساحر فلما قرأها وعرف
 مضى الى الفرس وحضر الى الموضع الذي فيه السحرة والعرافون والمنجمون
 في علم الخطية ظهر له الشيطان وقواه وحبب له بغض البيعة فاضل قوماً كثيراً
 صارت الاموال تحمل اليه وصار له صبيان وصبايا يخدمون شهواته النجسة وكان
 بسحرة ويضل جماعة من الناس ويقول لهم انه البارقليط الذي وعد السيد
 انجيل يوحنا بارساله وكان انسان نصراني غنى اسمه مرقس رئيس مدينة
 الشام وكان لها اسقف اسمه ارشلاوس وكان ذلك الرئيس معه روح وبركة
 سحق ويعقوب وهو تلميذ البيعة وهو ملازم لها بكرة وعشية مثل الفقير الذي

انف بالمدن التجا الى بلد من add. قال له ارشلاوس الاسقف 1. E om. to
 م ونزل عند واحد ارخن فيها اسمه مرقاس وكان محب في الغربا وفعل الخير مع كل
 لهذه القرية اسقف قديس اسمه ارشلاوس فلما نزل هذا المخالف عند الرجل الغنى
 رة بدا يقول له عن نفسه انه البارقليط الذي وعد السيد المسيح في انجيل يوحنا بارساله
 الرجل الغنى واحضر الاب الاسقف لسمع كلامه فوبخه واطهر كذبه وقال له الاستف

For there had formerly lived with her a great magician, a n
 Palestine, who fell from the house-top and died. After that, the
 bought that wicked slave, and had him taught in the writing-sch
 when he grew up, she gave him the books of that magician. And
 had read them, and learnt magic from them, he went to Persia, an
 the place where the magicians and diviners and astrologers dwelt. A
 he was strong in the doctrines of sin, Satan appeared to him, and stren
 him, and encouraged in him the hatred of the Church. So he le
 many people by his magic; and money was brought to him; and
 youths and girls, who ministered to his evil desires, and whom h
 ved by his magic. And he led astray a multitude of people, saying
 that he was the Paraclete, whom the Lord Christ promised to sen
 Gospel of John.

And there was a rich Christian man, named Marcellus, chief of
 the province of Syria, where there was a bishop named Archelaus. A
 this chief was the spirit and blessing of Abraham, Isaac and Jacob
 was a disciple of the church, and constant in his visits there, mori

(MS. copte 129¹¹). See Crum, *Eusebius and Coptic Church Histories in Trans.*
 1914, p. 131, 132, 133.

كيس له شيء وكان يسمع مواعظ الإسقف كما يجب ويفعل الخير من ماله مع أهل
مدينته وكان بابه مفتوحاً لكل من يأتيه من المساكين والمظلومين بالخراج وغيرهم مثل
عاليوب القديس ولما كان في ذلك الزمان سبى الفرس أهل ضيعة قريبة منه واخربوا البلد
وقتلوا ناساً كثيراً فأتاه إليه المسيون وسأله أن يفعل بهم رحمة فاجاب سؤلهم بمحبة
واستجنى مقدم الفرس واخذ منه عدة للمسيين فلما حضر إليه اخرج له ولجماعة معه
مالاً وقال لهم خذوا ما شئتم عن هؤلاء المسيين فلما رأوا فضله الحسن امتنعوا من
مذلك وقالوا له ما نفعل هذا لكن ادفع لنا ما شئت عن الرجال الذين مضوا فاستقر
العالم بينهم على ثلثة دنانير عن كل نسمة فخلص جميع من كان معهم وقام لهم بالمال
والكرمهم شيء آخر خارجاً عن التمن وتظم السبي منهم وقام بهم سبعة ايام وكان يطل
للمرضى منهم مثل اولاده وانفذ الى بلدهم ودفن من قتله الفرس منهم ثم بنى للاحياء

1. F add. ويطي ماله مجاناً.

evening, like a poor man who possesses nothing. And he used to listen to the sermons of the bishop, as it was his duty to do, and to perform good works with his money among the people of this city. And his door was open to everyone who came to him, whether they were the poor or those oppressed by the taxes, or others; so that he was like the holy Job.

And at that time the Persians took captive the people of a village near the house of Marcellus, and laid waste the village, and killed many people. Then the prisoners sent to him, and asked him to perform an act of mercy towards them. Accordingly he consented to their request in charity, and interceded with the leader of the Persians, and received from him many of those that had been taken. And Marcellus, when he came before the Persian chief, offered money to him and to many who were with him, saying to them : « Take what you please in payment for these captives. » But when the Persians saw his good deed, they refused to do as he proposed, and said to him : « We will not do this, but give us what thou wilt as a ransom for the men who are with us. » So the affair was settled between the parties at three denarii for every person. Thus Marcellus delivered all that were in the hands of the Persians, and paid them the money, and presented to them as a gratuity something beyond the price agreed upon; and he received the captives from them, and remained with them seven days. And he tended the sick among those prisoners as if they were his own children; and he sent to their town, and buried those whom the Persians had slain of them. Then he rebuilt the houses of the living whom he had redeemed; and the hearts

الذين افتكهم مواضعهم واطمان قلوب من بقي في البلد وبنى لهم جميع البيع واسكنهم في بلدهم فلما مضوا الفرس من عنده الى بلدهم تحدّثوا بجميع ما فعله وكثرة ماله ومحبّة اهل بلده له فلما سمع مانخاوس الفاجر ما فعله هذا الرجل ففكر وقال ان انا ملكت وقبلت هذا الرجل فجميع الشام يكون تحت امرى فكتب اليه كتاباً يقول فيه البارقليط ماني يكاتب مرقس اننى سمعت جودة افعالك فعلت انك تكون لى تلميذاً * P. 40 مصطفى لاعرفك الطريق المستقيم الذى اتقذنى المسيح لاعلم الناس بها والآن فقد اضلكم معلموكم اذ يقولون ان الله جل ذكره حل¹ في بطن امرأة وقد قالوا الانبياء قولاً غير² الحق عن المسيح لان الاله العتيقة شرير لا يريد ان يؤخذ منه شيء فاما الاله الحديثه فهو صالح اذا اخذوا منه لا يتكلم وقال فيه كلاماً كبيراً تجديفاً لا يجوز ذكره ولا قال الشيطان قط مثله وسلم الكتاب الى واحد مثله واتقذه الى مرقس فلما سار الرسول الى

1. AB om. — 2. Mss. om.

of those who remained in the town were set at ease; and he rebuilt for them all the churches, and made them live in their town. And when the Persians went away from his country to their own land, they related all that he had done, and the greatness of his wealth, and the love of the people of his town for him.

Now when Manichæus, the evil one, heard what this man, Marcellus, had done, he thought over it, and said to himself : « If I could gain this man over, and receive him into my sect, then the whole of Syria would be under my influence. » So he wrote him a letter, in which he said : « The Paraclete, Manes, writes thus to Marcellus. Verily I have heard of the excellence of thy deeds, and therefore I know that thou wilt be a chosen disciple of mine, * that I may make known to thee the straight way, which * P. 40 Christ has sent me to teach to men. But now your teachers have led you astray, since they say that God, whose Name is glorious, entered the womb of a woman. And the prophets said untrue words of Christ; for the God of the Old Testament is evil, and wills not that anything should be obtained from him. But as for the God of the New Testament, he is good, and when they take aught from him he does not refuse. » And he said of Christ many words blasphemously, which it is not lawful to repeat; nor has Satan himself ever said the like!

And Manes gave the letter to one like himself, and sent him to Marcellus. But when the messenger came to Syria, none of the people received him on the way, to entertain him at his house; and he suffered greatly from hunger,

الشام لم يقبله احد من الناس في طريقه ليأويه عنده وناله صعوبة عظيمة من الجوع وكان يفتدى بالحشيش الى ان وصل الى مرقلس فلما اخذ مرقلس الكتاب وقرأه اتقده الى الاسقف ارشلاوس وجعل الرسول في مكان وقام بحاله فلما قرأ الاسقف الكتاب تنف شعراً¹ رأسه وقال ليت اني مت ولم اقرأ هذا الكتاب التجديف وانفذ الى مرقلس فأتاه بالرسول² فسأله عن سيرة هذا ماني وكيف حاله فاعلمه ذلك ورغب الرسول ان يقيم عندهما لما سمع كلامهما ورأى خيرهما وجودتهما فعرض مرقلس عليه الرجوع بجواب الكتاب ودفع له ثلاثة دناذير فقال اغفر لي يا سيدي اتى لا اعود اليه ففرحوا بخلص نفسه من شبك الموت وكتب مرقلس الى ماني جواب كتابه وبعثه اليه مع احد عبده وقال الاب ارشلاوس لذلك العبد لا تاخذ منه شيئاً ولا تأكل ولا تشرب عنده ثم سيرة وبعد سبعة ايام وصل ماني الى مرقلس³ وهو لابس اسكيمياً دقيقاً لنظن واستخارة دقيقة من تحته واشتمل برداء نازل على رجليه مزين بصور من قدّامه ومن خلفه ومعه اثنين وثلاثين صبياً وصبية يمشون خلفه فلما دخل منزل مرقلس عمد الى كرسي فجلس

1. F. ارشلاوس. 2. ABD. الرسول. 3. Mss. ارشلاوس. — 1. F. شعر لحيته ورأسه.

feeding only upon herbs, until he came to the house of Marcellus. So when Marcellus had received the letter and read it, he sent it to the bishop Archelaus; and having provided the messenger with a lodging, he waited. Then, when the bishop had read the letter, he tore the hair of his head, saying : « Would that I had died before reading this blasphemous letter! » And he sent to Marcellus, who brought the messenger to him; and the bishop asked him concerning the history of this Manes, and in what circumstances he was living. So the man informed Archelaus of those matters. And that messenger desired to remain with these two, when he heard their words, and saw their virtues and their excellence. Then Marcellus requested him to return to Manes with an answer to the letter, and gave him three denarii. But he said : « Pardon me, my lord, but I will not return to him. » Thereupon they rejoiced at the salvation of his soul from the snares of death. And Marcellus wrote to Manes an answer to his letter, and sent it to him by one of his slaves. And the Father Archelaus said to that slave : « Take nothing from him, and neither eat nor drink with him. » Then he sent him on his journey. And after seven days, Manes came to Marcellus, dressed in a habit of fine linen, with a tunic of fine material beneath it; and he was wrapped in a cloak descending over his feet, adorned with figures in front and behind; and with him were thirty-two youths and girls walking behind him. So when he entered the house of Marcellus, he

عليه في وسط المنزل وكان يظن انهم استدعوه ليتعلموا منه فانفذ مرقلس الى الاسقف ارشلاوس فلما رآه جالساً على الكرسي تعجب من قلة حياته فسأله الاسقف وقال له ما اسمك قال اسمي البارقليط قال له ارشلاوس انت البارقليط الذي قال السيد المسيح انه يرسله الينا قال نعم انا هو قال له الاسقف كم عمرك سنة قال خمس وثلاثون سنة قال له ارشلاوس الاسقف المخلص المسيح قد قال لتلاميذه اقيموا في اورشليم ولا تمضوا ولا تبشروا حتى تتدرعوا القوة من العلاء وهو البارقليط روح القدس ومن بعد عشرة ايام من صعوده الى السماء كما قال حل البارقليط على الرسل في يوم العنصرة وهو تمام خمسين يوماً بعد الفصح والتلاميذ الى¹ الان كما تذكر انت ينتظرونك باورشليم ولهذا الامر نحو² ثلثمائة سنة منذ³ بشروا وخرجت اصواتهم في جميع الارض وانتهى كلامهم الى اقطار المسكونة ولو كان الامر كما قلت ما كانوا بشروا وكانوا باقين احياء في اورشليم الى الان ومن اين رأيت انت السيد المسيح وعمرك خمس وثلاثون سنة

1. E om. to وسلط وانت عمرك نحو خمسة وثلاثون سنة فلما افصح الاسقف واطهر كذبه نفاه من البلد add. عليه فالتجأ الى بعض القرى فلما طلع خيرة طردوه اهلها ولم يقبله احداً فعاد الى بلاد الفرس لان كان اصله منها وكان اسمه مانى فوقع به ملك الفرس

went straight to a chair, and sat upon it in the midst of the house; and he thought that they would request him that they might receive instruction from him. So Marcellus sent to the bishop Archelaus, and when he saw Manes sitting on the chair, he was astonished at his want of shame. Then the bishop questioned him, and said to him : « What is thy name? » Manes replied : « My name is Paraclete. » Archelaus said to him : « Art thou the Paraclete of whom the Lord Christ said that he would send him to us? » He said : « Yes; I am he. » The bishop asked him : « How many are the years of thy life? » He answered : « Five and thirty years. » Archelaus, the bishop, said to him : « The Saviour Christ said to his disciples : « Remain in Jerusalem, and do not depart, nor preach the gospel, until you are clothed with the power from on high, which is the Paraclete, the Holy Ghost. And after ten days from his Ascension into Heaven, as he said, the Paraclete descended, on the day of Pentecost, which was the completion of fifty days after the Pasch. But according to thy words, the disciples are still awaiting thee at Jerusalem; and yet by Christ's command it is about three hundred years since they began to preach, and their voice went forth into all lands, and their words reached the ends of the world. If the event had been as thou sayest, they would not have preached, but would have remained alive

• P. 41 وهو قد امر ان* لا تجلس في صدور المجالس وها انت قد جلست في اعلى موضع في البيت فقال له ماني اليس الانجيل يقول اني انفذ اليكم البارقليط قال له ارشلاوس ان كنت تؤمن بالانجيل فهو يقول للسيدة مرتريم العذراء روح القدس تحل عليك وقوة العلى تظلك والذي تلدينه¹ قدس وابن الله يدعى ثم اخرج له كتابه الذي اتقده الى مرقلس وهو يجحد فيه ميلاد المسيح من امرأة وينكر موته وقيامته من بين² الاموات فبدأ ماني يتكلم بقوله³ الباطل انه الاهان احدهما النور والاخر الظلمة وما يشبه هذا من الكفر فقال له الاسقف ارشلاوس اذا انا اردتلك بقدر كذبك فانت تثبت لي على مقاتلك لكن هو ذا اتقده احضر لك امة لا يعرفون الله الاله السماء ليرذلوك من كلامك وانفذ احضر له رجلين احدهما حكيم⁴ طيب والاخر كاتب وقال لهما⁵ اسمعا ما يقوله هذا الرجل هل في كتبكم كلام تقبلونه وكلام ترفضونه قالا بل كلما في كتبنا قبله ولا نرفض

1. ABD تلهه F تلهه. — 2. AB om. — 3. DF بثوة الباطل. — 4. AB om. — 5. AB لهم.

till now. And where didst thou see the Lord Christ, thine age being thirty-five years? * And he bade thee not to sit in the chief places at assemblies; yet, behold, thou hast taken the highest seat in the house. »

Then Manes enquired : « Does not the gospel say, I will send you the Paraclete? » Archelaus answered : « If thou believest in the gospel, he said to our Lady Mary, the Virgin : The Holy Ghost shall descend upon thee, and the power of the Highest shall overshadow thee; and he whom thou shalt bring forth is Holy, and shall be called the Son of God. » Then the bishop brought forth the letter of Manes, which he had sent to Marcellus, in which he denied the birth of Christ from a woman, and declared his disbelief in Christ's death and resurrection from the dead. Thereupon Manes began to speak of his false doctrines, saying that there were two gods, one of them Light, and the other Darkness, and uttering similar infidelities. So the bishop Archelaus said to him : « If I refute thee according to thy lies, thou wilt still insist on thy doctrines before me. But behold, I will send and bring into thy presence people who do not know God, the God of Heaven, that they may put thee to shame in thy words. » Accordingly he sent and brought before him two men, one of them a philosopher and physician, and the other a scribe, and said to them : « Hear what this man says. Are there in your books some words which you accept, and other words which you reject? » They answered : « No; but we accept everything in our books, and we reject nothing in them. For if we separated part of our books from the rest, we should neither know how to read them nor how to accept them. »

منه شيئاً ومتى ميزنا بعضها من بعض لم تستقم لنا قراءته ولا قبوله فاجاب الاسقف وقال لهما هذا الرجل يبشر ويقول انه تلميذ المسيح وهو يرفض اوامر المسيح فقالا له ما نقبله ولا نقرب شيئاً من اموره فلما تكلم وسمع الجمع كلامه المملوء تجديفاً وثبوا عليه ليقتلوه فممنهم الاسقف عنه وقال لهم يقتل بيد غيرنا ثم نفاه من المدينة وقال له احذر ان توجد في اعمالنا لئلا تموت فلما خرج مضى الى ضيعة فيها قس يجب الغرباء فاوى اليه وقام عنده شهراً وهو لم يعرفه فكلم القس باقاويله الردية¹ فقال له القس ما سمعت انا بهذا الكلام قط لكننى انفذ الى ارشلاوس ياتى ويسمع منك ما تقوله فان كان جيداً قبلناه فلما سمع مانى اسم ارشلاوس قلق لذلك لمعرفته بشجاعته وحكمة الله الذى فيه وعاد من وقته الى بلاد الفرس وجرى على عادته فى التجديف فحكم عليه البارقليط الحقيقى بحكمته وسلط عليه ملك الفرس فسلخ جلده ورماه للوحوش فاكلوه²

واقام هذا الاب مكسيموس على كرسى الاسكندرية. 1. ABD om. — 2. E om. to end; add. بطريركاً ثمانية عشر سنة وتنيح فى رابع عشر برمودة صلاته وبركانه تكون معنا الى الابد امين.

Then the bishop answered and said to them : « This man preaches and says that he is the Paraclete whom Christ sent, and yet he neglects the commands of Christ. » Then they said to him : « We do not accept Christ nor do we touch anything of his. » And when Manes spoke, and the assembly heard his words full of blasphemy, they rushed upon him to kill him; but the bishop forbade them to do that, and said to them : « He will be slain by the hand of another than us. » Then he banished Manes from the city, saying to him : « Take heed that thou be not found in our province, lest thou die! »

When Manes went forth, he betook himself to a village where there was a hospitable priest, with whom he dwelt. And Manes remained for a month in the house of this priest, who did not, however, know who he was. At last he spoke to the priest of his wicked doctrines. So the priest said : « I have never heard of these words before; but I will send to the bishop Archelaus, that he may come and hear from thee what thou sayest, and then if it is good, we will accept it. » But when Manes heard the name of Archelaus, he was troubled thereat, because he knew his valour and the wisdom of God which was in him. Therefore he returned without delay to the land of the Persians, where he continued, as his custom was, to utter blasphemy. But the true Paraclete condemned him in his wisdom; for he delivered him into the power of the king of the Persians, who flayed off his skin, and cast

وفي تلك الايام توفي فليكس بطرك رومية وجلس بعده اوطيخيانوس وكان مقام فيلكس في البطركية خمس سنين واقام اوطيخيانوس عشرة شهور وتيسح وجلس بعده مرقلينوس¹ في ذلك الزمان اخذ بطركية انطاكية من بعد دمنوس تيماس² ومات اوراليانوس³ الملك واخذ المملكة بعده ابروبوس واقام ست سنين ومات ثم ملك بعده قاروس⁴ وقرنوس ونوماريانوس⁵ اقاموا ثلث سنين وماتوا وملك بعدهم ديقلاديانوس الذي حل منه على البيعة جهاد عظيم اكثر ممن تقدمه وهدم البيع واحرق الكتب وقتل اللاساقفة والكهنة وخلقاً كثيراً من المؤمنين واما سقراطيس فانه توفي في لادقية وصار عوضه اوساويوس هذا جاء⁶ من الاسكندرية من اجل المجمع الذي اجتمع بانطاكية على بولة السيساطي * وصار بعده اناطوليوس وكان قد وصل الى الشام من الاسكندرية وجعل سبب دخوله¹² اليها ومقامه بها ان يعلم اولادهم وتمهر في العلم حتى بلغ خبرة الى رومية وزحف

3. سموناوس DF سموناوس AB. — 2. مرتينوس F مرتينوس D مرتينوس B مرسوس A. — 1. جاء الى الاسكندرية وجعل Mss. 6. — اوماريوس Mss. 5. — قاريوس Mss. 4. — اوليانوس Mss. سبب دخوله اليها ومقامه بها اعلام اهلها حال المجمع الذي اجتمع بانطاكية على بولة السيساطي وكان قد وصل من الشام الى الاسكندرية وجعل سبب دخوله اليها ان يعلم الخ.

At that time died Felix¹, patriarch of Rome; and Eutychianus was enthroned after him. And the length of time that Felix remained in the patriarchate was five years. And Eutychianus remained ten months, and then went to his rest. And after him sat Marcellinus. And at that time Timaeus received the patriarchate of Antioch after Domnus.

When Aurelian, the prince, died, Probus received the empire after him, and remained six years and died. Then, after him, reigned Carus and Carinus and Numerian; and they continued three years and then died. And after them reigned Diocletian, through whom a great persecution descended upon the Church, greater than those of his predecessors; for he destroyed the churches, and burnt the books, and slew the bishops and priests and many of the faithful.

And Socrates died at Laodicea, and Eusebius was appointed bishop of that city instead of him. This man had come from Alexandria on account of the council which had assembled at Antioch concerning Paul the Samosatene. * His successor was Anatolius, who also had arrived in Syria from Alexandria, whither he had migrated, and where he had taken up his abode in order that he might teach the young people there. For he was skilled in learning, so that his fame reached as far as Rome. And when

عسكر من رومية الى مدينة الاسكندرية وحصرها ولم يزل اناطوليوس¹ المعلم يسفر بينهم بالسداد حتى اصلح الحال وثبت السلامة وزال الحرب وكانوا كبراء المدينة قد وجدوا عليه لانه الزمهم بما لا يريدون فقال لهم دعوا الشيوخ والمعجزة والاطفال يخرجون من المدينة لانهم غير مطلوبين وافعلوا اتم ما² تختارون بيلدكم وتبقون بما في ايديكم من الغلات المخزونة عندكم فطابت قلوبهم بذلك واجتمع بالعداء جند المدينة ورؤساءها وتشاوروا في ذلك فرأوه صواباً فاخرجوا الشيوخ والمعجزة والاطفال وقوم كبير غيرهم خرجوا من الابواب في الليل فأمر الملك اقلاديوس³ بعد هذا بقتل جند المدينة لانهم ساعدوا اهلها على الخروج منها واخربوها وكان اوسايوس ايضاً فيما بينهم مثل الطبيب او الاب الذي يداوى الجهتين جميعاً وكان هذا الرجل اسقف اللادقية وجاء الى⁴ كرسيه مع الاسقف الاخر من⁵ الاسكندرية باتفاق جيد ومن بعد القتال الذي كان بالاسكندرية كتب اناطوليوس تعاليم كثيرة ونفع بها اهل المدينة وكتب لهم حساب

1. Mss. ناطولوس. — 2. AB om. with foll. word. — 3. Mss. ديقلاديانوس. — 4. Mss. الى. — 5. Mss. من.

an army marched from Rome to the city of Alexandria, and besieged it, Anatolius the teacher did not cease negotiating between the two parties, with all fairness until he improved the state of affairs, and established peace, and the war ceased. And the great men of the city were incensed against him, because he urged them to do what they did not wish. So he said to them : « Let the old men and old women and young children leave the city, for they are not required here; but do you do what you will with your city, for so you will retain the provisions which are in your hands, stored up among you. » Thus their hearts were appeased by this advice; and the next day the soldiers and the captains of the city assembled, and took counsel about this matter, and decided that it was right so to act. So they sent out the old men and old women and children; and many others escaped through the gates by night. After that, the emperor Claudius commanded to slay the troops of the city, because they had helped the people to depart from it; and the city was laid waste. And Eusebius also acted between the two parties as a physician or father who heals both sides alike. And this man was bishop of Laodicea, and he came to his see with the other bishop from Alexandria in excellent agreement. And after the fighting which took place at Alexandria, Anatolius wrote many instructions, and the people of the city profited by them. And he wrote for them a calculation of Easter also.

الفصح أيضاً وفي أول يوم من الشهر بعد المجمع الذي كان بانطاكية على بولا السيساطى اقيم ثاوتكنص اسقفاً على كرسى قيسارية فلسطين واوسايوس المقدم ذكره على اللادقية وكان رجلاً عظيماً عند الرب وكذلك اناطوليوس فكانا كلاهما مؤيدين بروح القدس والتعاليم الروحانية ثم تنيحاً احدهما بعد الاخر وصار اصطفانوس اسقفاً على اللادقية وكان رجلاً ممتلئاً حكمة ويتعجب منه كل احد وليس حكمة الكلام فقط بل والامانة المستقيمة وبنى البيع التي كانت هدمت في مدينته وجددها بمعونة الله له وكان تاودوتوس¹ الاسقف في زمان الاضطهاد وكان مستحقاً الاسمين المسمى بهما لان اسمه تفسيره عطية الله واسم الاسقفية وكان مجباً للشعب وراعياً وطبيباً ماهراً لصلاح نفوسهم حتى قيل انه لم يكن له شبه في محبته وكان اغايوس² اسقف قيسارية فلسطين مثله أيضاً وكان قد تب مع شعبه بمحبة عظيمة وكان مجباً للفقراء وممسكاً شعبه مثل عبد امين لله واستحق بعد ذلك اكليل الشهادة مع كثير من قسوس الاسكندرية واستشهدوا أيضاً الذين معهم يريوس ومليطيوس³ الذي صار اسقف بنطس وهو المعروف

1. Mss. تاودوسيوس. — 2. Mss. اغناطيوس. — 3. Mss. وليطيوس.

And on the 1st. day of the month after the council, which took place at Antioch to judge Paul the Samosatene, Theotecnus was established as bishop on the episcopal throne of Caesarea in Palestine, and the above-mentioned Eusebius over Laodicea. And Eusebius was a man powerful with the Lord, as also was Anatolius; for they were both inspired by the Holy Ghost to impart spiritual doctrine. Then they went to their rest, one after the other; and Stephen became bishop over Laodicea. He was a man full of wisdom, and everyone was astonished at him; and it was not merely wisdom of words, but the true orthodox faith; and he rebuilt the churches which had been destroyed in his city, and renewed them with the help of God given to him. And his successor, the bishop Theodotus, lived in the time of persecution, and was worthy of the two names by which he was called; for the interpretation of his own name is Gift of God, besides the name of bishop. And he was a lover of the people, and their shepherd and physician, skilful in doing good to their souls, so that it was said that there had been none equal to him in his charity. And Agapius, bishop of Caesarea in Palestine, was like him also, and had laboured among his people in great charity; for he loved the poor, and controlled his people like a faithful servant of God; and after this he merited the crown of martyrdom, with many of the priests of Alexandria. And there were martyred also with them Pierius; and Meletius, who had become bishop of Pontus, and was called Honey, on account

بالعدل والشهد لاجل حلاوة لسانه المملوء من تعليم الله ونعمته وكان مجباً للصدقة على المساكين ولا يذخر شيئاً بالجملة وكان جميع تعليمه من الانجيل وكان في زمان تشتت الناس واضطهادهم وكان ثابت التعليم ولما تبيح همنايوس اسقف اورشليم جعل عوضه زبداس¹ * * P. 43 ولما تبيح صار بعده ارمون وكان هذا متعباً في زمان الاضطهاد وتبيح مكسيموس بطريرك الاسكندرية في² رابع عشر برمودة بعد ان قام ثمانى عشرة سنة

ثاونا البطريرك وهو من العدد السادس عشر

ولما تبيح مكسيموس جلس بعده ثاونا على الكرسي بالاسكندرية بعد اجتماع الشعب واتفاق رأيهم على صلاحه فقدموه في اول سنة من ملك نومريانوس³ وقاروس وقارينوس الملوك وبنى بيعة حسنة على اسم السيدة مرمريم⁴ وسميت طاوماتار⁵ والى هذا الوقت كانت

1. Mss. زبدالوس. — 2. ABDF om. to برمودة. — 3. Mss. وقارينوس وقارينوس. — 4. E om. to طاوماتار add. العذرى. — 5. Mss. طاموتا.

of the sweetness of his tongue, which was full of the doctrine and grace of God. Meletius loved to give alms to the poor, and grudged nothing; and all his teaching was from the gospel; and he lived in the time when men were scattered and persecuted, and yet was constant in doctrine.

When Hymenaeus, bishop of Jerusalem, went to his rest, Zambdas was appointed instead of him; * and when Zambdas died, there came after him * P. 43 Hermon, who suffered hardships in the time of persecution.

And Maximus, patriarch of Alexandria, went to his rest on the 14th. of Barmudah, after he had remained eighteen years in the sec.

THEONAS¹ THE SIXTEENTH PATRIARCH. A. D. 282-300.

When Maximus went to his rest, Theonas took his seat after him upon the episcopal throne of Alexandria, after the people had assembled, and had come to an agreement upon his fitness for the office. So they promoted him in the first year of the reign of Numerian, Carus and Carinus, the princes. And he built a handsome church in the name of our Lady Mary, which was called the Church of the Mother of God². For up to this time the people had celebrated the liturgy in caves and underground places and secret

الشعوب يقدسون في المغائر والكهوف والمواضع المخفية فمن ماري مرقس الانجيلي الى السنة الثالثة من بطريركية ثاونا مائتان وتسع عشرة سنة وتبيح في الثاني من طوبة بعد ان اقام تسع عشرة سنة وكان في ايام هذا الاب البطريرك ثاونا كاهن قديس وكان له زوجة طاهرة وكانا¹ جميعاً سالكين في طريق الرب حافظين وصاياها عاملين باوامرهم متمسكين بقوانين الديانة ثابتين على الامانة ولم يكن لهما ولد وكانا² حزنين القلب لاجل ذلك وكانا يكثران الصوم والصلاة والصدقة لينعم الرب عليهما ويرزقهما ولدًا تقر عيونهما به فلما حضر³ عيد التلميذين الجليلين بطرس وبولس في اليوم الخامس من ايب وحضروا⁴ جميع المؤمنين للبيعة ليبيدوا لهما وحضرت زوجة هذا الكاهن في حيث صورتها فابصرت المؤمنين يقدمون اولادهم ويدهنونهم بزيت القنديل الموقود قدام الصورتين فتهدت بقلب قريح واستشفعت بهما الى الرب وتناوات من السرائر المقدسة واخذت السلام الالهى وانصرفت الى منزلها شاكراً للرب سبحانه فرأت في تلك الليلة في منامها شخصين بلباس

1. E om. to على الامانة. — 2. E om. to عيونهما به. — 3. E om. to الجليلين add. كان. — 4. E om. to صورتها add. البيعة صحبة. ليلة شهادة روسا التلاميذ المؤمنين.

resorts. And from saint Mark the evangelist to the third year of the patriarchate of Theonas were two hundred and nineteen years. And he went to his rest on the 2nd. of Tubah, after remaining nineteen years in the see.

There was in the days of this Father, the patriarch Theonas, a holy priest, who had a pure wife; and these two walked together in the way of the Lord, keeping his commandments, and acting according to his precepts, cleaving to the canons of their religion, firm in the faith. But they had no child, and were sad at heart for this reason. And they multiplied fasts and prayers and alms, that the Lord might be gracious to them and grant them a child, by the sight of whom their eyes might be refreshed. When the feast of the two glorious disciples, Peter and Paul, came round, on the fifth day of Abib, and all the faithful were present in the church, to keep their feast, the wife of this priest, being present near the place where the picture of those two saints was, saw the faithful bringing their children forward, and anointing them with the oil of the lamp which was lighted before the two pictures. So she sighed, with a wounded heart, and prayed those two saints to intercede with the Lord for her. And she partook of the Holy Mysteries, and received the peace of God, and departed to her home, thanking the Lord of glory. And that night she saw in her sleep two persons in the dress of the patriarchs, who said to her : « Be not sad, for the Lord has heard thy petition, and has given thee a child with whom he will refresh

البطاركة يقولان لها لا تحزني فان الرب قد سمع دعائك ووهب لك ولداً يقر عينيك به ويكون اباً لشعوب كثيرة ويظهر اسمه وقده مثل صمويل النبي لانه ابن موعده فاذا اصبحت امضي باكراً الى الاب ثاونا البطرك واعلميه بهذا ليبارك عليك فان الله برحمته يهب لك ولداً مباركاً فلما اصبحت اعلمت زوجها الكاهن بذلك فقال لها امضي واعلمي ثاونا البطرك كما قيل فمضت اليه واعلمته بذلك فبارك عليها وقال لها يتم الله طلبتك ويجيب مسئلتك فالرب صادق واعماله عجيبة في قدسيه وانصرفت الى منزلها فحملت بعد ذلك بمدة يسيرة وكانت تحرس نفسها بكل الطهارة ومداومة الصوم والصلاة ليلاً ونهاراً الى يوم عيد القديسين بطرس وبولس في الخامس من ايب فولدت ابناً فمضى المبشر الى ابنا ثاونا البطرك واعلمه بانها قد ولدت ابناً ففرح بذلك جداً وفرح زوجها الكاهن الابروطس وقال لهما ابنا ثاونا* البطرك اسموا بطرس ففعل ذلك وكان الصبي يشب وينشئ وينمو مثل يوحنا المعمدان حتى بلغ ثلث سنين فحمله ابواه الى البطرك وقالوا له هذا ابن صلواتك فبارك عليهما وعليه وعمدة ولما صار في خمس سنين دفعه ابواه

thine eyes. And he shall be a father to many people; and his name and his holiness shall appear like those of Samuel the prophet, for he is the son of a promise. Therefore when the morning comes, go early to the Father Theonas, the patriarch, and make this known to him, that he may bless thee; for God in his mercy will give thee a child who shall be blessed. » Accordingly, when it was morning, she told her husband the priest, and he said to her : « Go and make this known to Theonas the patriarch, as thou wert bidden. » So she went to him, and made the dream known to him; and he blessed her, and said to her : « The Lord will perform thy request, and answer thy prayer; for the Lord is true to his word, and his works are wonderful among his saints. » And she departed to her home. And a short time after that, she conceived; and she guarded herself in all purity, and in continual fasts and prayers night and day, until the day of the feast of Peter and Paul, on the fifth of Abib, when she brought forth a son. And the messenger of good tidings went to Abba Theonas, the patriarch, and informed him that she had become the mother of a son; and he rejoiced greatly thereat. And her husband, the archpriest, also rejoiced. And Abba Theonas, the patriarch, said to them : * « Name him Peter. » And it was done so. And the child grew and waxed and increased, like John the Baptist, until he reached the age of three years. Then his parents carried him to the patriarch, and said to him : « This is the son of thy prayers. » So Theonas blessed them and the child, and baptized him. And when the child was five years

للتعليم فتعلم الحكمة في اسرع وقت وصار احفظ ممن في البيعة من ابناء جنسه وفي سابع سنة جعله اغسطس وامتلاً من النعمة الروحانية فلما صار في اثنتي عشرة سنة كمله شماساً وكان يصول على الشمامسة بالمعرفة والنسك وما وهبه الله له من النعمة الروحانية السمائية فلما كمل له ست عشرة سنة قدموه قسيساً لما رآه البطريرك من عفاه وصيائه وعلمه ونسكه وصحة اماته وجودة معرفته وطهارته وملازمته خدمة البيع ليلاً ونهاراً وكان قد ظهر في تلك الايام رجل مجدف يقال له صلبوس فقال مقالة خارجة عن الامانة وذلك¹ انه اعتقد اقنوماً واحداً للاب² والابن والروح القدس الثالث المقدس وليس هو ثلاثة اقانيم بل ثلاثة اسماء وهو كفر بالانجيل ولم يسمع الى المكتوب فيه ان سيدنا يسوع المسيح عند ما اعتمد من يوحنا ابصر روح القدس قد حل عليه شبه حمامة وسمع صوت الاب من السماء يقول هذا ابني الحبيب الذي به سررت فلما سمع جماعة تبعوه واضلهم بطغيانه ثم انه جمع شعبه وجاء الى البيعة عند حضور الاب البطريرك ابنا ثاونان في يوم عيد كبير فوقف على

1. E om. to واضلهم بطغيانه add. من قبل الثالث واطل بعض جماعة. 2. AB الاب.

old, his parents gave him to be instructed. And he learnt wisdom in a very short time, and came to have a better memory than the rest of his comrades who were in the Church. And in his seventh year the patriarch made him reader; and he was filled with spiritual grace. And when he was twelve years old, he made him fully deacon; and he surpassed the other deacons in knowledge and piety, and in the spiritual and heavenly grace which God gave him. When he was fully sixteen years old, he was promoted to be priest, on account of the chastity and modesty and knowledge and piety, and true faith, and soundness of learning, and assiduous service of the churches, night and day, which the patriarch saw in him.

And in those days there had appeared a blaspheming man, named Sabellius, who preached a doctrine divergent from the faith; and this was that he believed that the Father, Son and Holy Ghost, the holy Trinity, were one Person, and not three Persons, but merely three names. Sabellius disbelieved in the gospel, and would not listen to that which is written therein, that our Lord Jesus Christ, when he was baptized by John, saw the Holy Ghost descending upon him like a dove, and heard the voice of the Father from heaven, saying : « This is my beloved Son, in whom I am well pleased. » So many, who heard the teaching of Sabellius, followed him, and he led them astray by his impiety. Then he assembled the members of his sect, and came to the church, when the father and patriarch, Abba Theonas, was present, on the day of a great feast; and he

الباب واتخذ اليه رسولا قال له اخرج ناظرني في هذا اليوم فان كنت على صواب تبعك والا اعلم الشعب انك على الغلط فقال الاب بطرس القس اخرج الي هذا الكافر اسكته عنا فلما خرج ونظره صلبوس قال¹ انظروا الي صلف ناونا وبذخه لم يرسل التي الا اقل من عنده من الصبيان الصغار فقال له بطرس ان كنت انا عندك صغيرا فانا عند ابي ناونا كبير والرب يظهر كفرك به اليوم بان ينصرني عليك كما نصر داود النبي على جالوت الجبار ويظهر الرب آفته فيك وينتقم منك ويهلكك مع اصحابك ويطل قولك ويفسد رأيك حتى لا يبقى لك ذكر ولا مقال فما استم قوله حتى تعوج وجه صلبوس وصار خلف قفاه وسقط على الارض ميتا وتهاربوا اصحابه وكلمن كان معه وهلك وباد ذكره واقطعت مقاله ولم يبق له ذكر هذا منتهى ما كان من امر صلبوس واظهر الرب اية اخرى على يدي بطرس القديس وذلك انه كان عيد كبير في مدينة الاسكندرية

1. E om. to الصغار add. ارساله له ذلك القس. — 2. E om. to وينتقم منك.

stood at the door, and sent to the patriarch a messenger, who said to him : « Come out and discuss matters with me this day; and if thou art in the right I will follow thee, but if not I will make known to the people that thou art in error. » Then the father and patriarch said to Peter, the priest : « Go out to this misbeliever, and silence him, that he trouble us not. » So Peter went out; but when Sabellius saw him he said : « See the haughtiness and pride of Theonas; he has only sent out to me the least of the youths who attend him. » But Peter said to him : « Though I be young with thee, with my Father Theonas I am old. And the Lord will show thy misbelief hereby this day, for he will give me the victory over thee, as he made David victorious over Goliath the giant. For the Lord will bring his fate upon thee, and will punish thee, and destroy thee with thy companions, and bring thy doctrine to naught, and overthrow thy opinion, so that no word or syllable of thine shall remain. » And he had not finished his words before the face of Sabellius was convulsed, and his neck bent backwards, and he fell on the ground dead. And his followers fled in haste, and all those that were with him. So he perished, and his memory was lost, and his teaching was cut off, and no remembrance of him remained. This is the end of what happened to Sabellius.

And the Lord showed forth another sign by the hand of the holy Peter, which was as follows. There was a great feast in the city of Alexandria, at which the Father Theonas and all the clergy and people were present, glorifying God and keeping festival. And a man among them, in whom was

حضر فيه الاب ثاونا وجميع الكهنة والشعب يمجدون الله ويعيدون فوقف انسان منهم به
 ١٠. ٤٥ شيطان مارذ على الباب فجعل يرحم المؤمنين* بالحجارة ويزبد ويزثر مثل الجمل فيهرب
 الشعب منه الى داخل البيعة واعلموا البطرك بحال المجنون فقال للقديس بطرس اخرج له
 فاطرد عنه هذا الشيطان فاخذ صحنًا وجعل فيه ماء وقدمه الى الاب البطرك وسأل ان
 يصلب عليه ففعل ذلك وخرج بطرس ومعه وعاء الماء الى حيث الرجل المجنون وقال
 باسم سيدي يسوع المسيح الذي اخرج لاجاون وابرا من سائر الامراض والاستقام اخرج
 منه ايها الشيطان بصلوات ابي ثاونا البطرك ولا تعد اليه فللوقت خرج منه الشيطان
 وبرقى الرجل وصار سالمًا عاقلًا وديعًا ولو وصفنا المعجائب التي ظهرت من هذا القديس
 بطرس لطال شرحها وضاعت الكتب عنها فلما حضر ثاونا الوفاة لينتقل الى ابيه حضر
 جميع الكهنة والشعب باكين قائلين يا ابانا تخلينا مثل اليتامى فقال لهم ليس اتم ايتام بل
 هذا بطرس ابوكم وهو البطرك بعدى وقدمه ابنا ثاونا قبل ان يتسبح لذلك

a rebellious devil, stood by the door, and began to throw stones at the
 ١٠. ٤٥ faithful, * and to foam at the mouth, and growl like a camel. So the people
 fled from him into the interior of the church, and made known to the
 patriarch the state of that madman. Theonas, therefore, said to the holy
 Peter : « Go out to him, and drive this devil out of him. » So Peter took
 a basin, and poured water into it, and presented it to the patriarch, begging
 him to make the sign of the cross over it; and he did so. And Peter went
 out, taking the vessel of water, to the place where the madman was. Then
 he said : « In the name of my Lord Jesus Christ, who cast out the Legion of
 devils, and healed men of all diseases and sicknesses, go forth from him,
 Satan, by the prayers of my father Theonas, the patriarch, and return no
 more to him! » Then immediately the devil went out of him, and the man
 was healed, and became whole, and reasonable, and calm.

But if we were to describe the wonders which were manifested by this
 holy man, Peter, the exposition of them would be too long, and books would
 be too small to contain them.

And when Theonas came to die, so that he was to be gathered to his
 fathers, all the clergy and people were present with him, weeping and
 saying : « Alas our Father, thou leavest us like orphans. » Then he said
 to them : « You are not orphans, but this Peter is your father, and he shall
 be patriarch after me. » Thus Abba Theonas before his death appointed

APPENDICE

M. Paul Theillet, vice-consul de France, a collationné les épreuves de ce fascicule, au fur et à mesure de leur publication, sur le manuscrit arabe de Paris n° 4772 (copie de la fin du XIXe siècle) et a bien voulu relever les variantes suivantes :

Pages	Lignes	Texte	Ms. 4772
7	3	صلواتهم	add. امين
8	7	مدينة	بمدينة
»	8	وما	om.
»	9	وهب	ووهب
9	2	نقرأ	نقرؤه
»	6	الخلائق	الحال
»	6-7	عبده ad ومكونها	om.
10	1	الله ad القوى	om.
»	3	في	om.
11	5	العظيم	om.
12	»	٤ (pr.)	om.
»	»	الى	om.
15	10	يميل	om.
16	7	ومعطي	ويعطي
17	9	البانسة	البالية
»	10-12	القبطى ad واليونانى	om.
18	4	ما	om.
»	7	يفقرلى	يسمح على
»	8	وما	ومما
»	10	ويدعو	ويدعوا
20	1	خلقنا ورزقنا... زخوفنا	خلقنا ورزقنا... وخوفنا
»	6	انتخبته	add. من
21	5	مزمور	add. ps
22	9	(erratum) شيخ	شيخ
31	1	(id.) سالوهم	سالوهم
37	4	الرحوم	om.
39	»	الرب	om.
40	4	دعا وقال	قائلًا هذا

Pages	Lignes	Texte	Ms. 4772
43	9	الاسكندرية	add. ويكون
»	10	حتى انه	om.
44	3	الاسكندرية ad ولذلك	om.
45	»	الاله الواحد	om.
»	12	ينص	om.
46	5	هي	om.
48	2	حلقه	عنقه
50	7	اوان	add. والى دهر
52	10	عشرة	الداهرين أمين [عشر
53	4	اثني عشرة	اثني عشر
55	7	في الخامس	om.
59	2	خرافه	خرافه
60	6	الاحوة	الجماعة
62	7	انها	om.
63	10	ولكني ad وكيف	om.
65	4	امها	امهم
66	10	وقسم	واقسم
67	5	ثمانى عشرة	ثمانية عشر
69	10-11	يروشليم ad وذكر	om.
72	5	وما قال	وقال
74	4	مات فيلتس ad وظهر	om.
76	10	لرومية	om.
77	1	(pr.) وجعل	om.
»	10	وعادت	واتت
79	7	الفانى	add. الزائل
80	5	مع	om.
82	3	بالقصب	بالقضب
83	3	مسكن	مسند
86	6	اغتصب	غصب
87	1	هذا نواتوس و	om.
88	6	كل اضطهاد ad (sec.) في	om.

Pages	Lignes	Texte	Ms. 4772
89	8	الى التجديف	لتجديف
90	3	يرمون بها الشياطين	يرمونها للشياطين
93	9	النسخة	ولربنا المجد دائماً سرمداً add.
94	3	سبع عشرة	سبعة عشر
»	4	بانه مخالف	ان يخالف
95	3	الاساقفة	om.
»	6	اسقف	قسارية add.
96	3	عابد	يحب
»	4	الضعفاء	الصغار
97	8	هذا	add.
		ارملة ad	الملك فرنفوس من عيد امرأة
98	6	انه	om.
100	1	واطمان	طمن
»	7	معلموكم	معلمكم
»	»	ان	om.
101	10	اسكيمياً دقيقاً لنطن	اسكيم دقيق لطيف
102	10	ولو كان	لولا ان
»	»	وكانوا	ولا كانوا
103	8	الاله السماء	om.
104	1	مئزنا	مزجنا
106	1	حصرها	حاصرها
107	7	المسمى	om.
108	1	تعمته	حكمته
»	»	للصدقة على	om.
»	5	برمودة ad في	om.
109	10	واخذت	add. من

LE SYNAXAIRE ARABE JACOBITE

(RÉDACTION COPTE)

LE SYNAXAIRE ARABE JACOBITE

(RÉDACTION COPTE)

TEXTE ARABE

PUBLIÉ, TRADUIT ET ANNOTÉ

PAR

RENÉ BASSET

Correspondant de l'Institut

Directeur de l'École supérieure des lettres d'Alger

IMPRIMATUR.

Parisiis, die 19 Septembris.

E. THOMAS,
Vic. Gén.

La *Patrologia orientalis*, publiée sous la direction de M^{sr} Graffin et de M. l'abbé Nau, devant comprendre l'édition princeps du *Synaxaire éthiopien*, il a paru utile de faire précéder cette publication de celle du *Synaxaire arabe-jacobite*, dont le premier n'est qu'une traduction augmentée des vies de quelques saints particuliers à l'Abyssinie.

C'est dans ce but qu'il y a plusieurs années, M^{sr} Graffin m'envoyait la photographie du ms. du Synaxaire n° 256 de la Bibliothèque Nationale de Paris, et, en 1903, celle des ms. 4869-70 de la même collection. Il n'a pas été possible, pour diverses raisons, de donner immédiatement suite à ce projet de publication, mais elle n'en a pas été moins préparée depuis quatre ans, si c'est aujourd'hui seulement que paraît le premier fascicule qui sera suivi, à bref délai, de la suite de l'ouvrage. Il n'est pas nécessaire d'en signaler ici l'importance : il suffit de remarquer qu'il est le complément obligé de l'histoire des patriarches d'Alexandrie que publie en ce moment M. Evetts dans la même collection.

N'ayant eu à ma disposition que deux manuscrits, je ne pouvais songer à donner une édition critique et l'on ne devra y voir qu'un instrument de travail en attendant qu'une comparaison de tous les manuscrits connus permette d'établir, ou de tenter d'établir, un texte définitif. Peut-être ce problème ne sera-t-il jamais résolu, à moins qu'on ne parvienne à prouver que les différentes recensions du Synaxaire jacobite ont pour base un archétype unique qui aurait subi des additions

ou des retranchements suivant les différentes régions de l'Égypte, où les rédacteurs ont introduit des saints locaux. C'est ce qui a eu lieu pour la version éthiopienne : c'est ce que semblent indiquer les différentes recensions arabes qui nous sont parvenues.

Comme je l'ai dit, je n'ai pu utiliser que deux manuscrits de la Bibliothèque Nationale de Paris ; le n° 256 (ms. du xvie siècle), désigné dans les notes par A, et 4869-4870 (ms. de la fin du xive siècle), désigné par la lettre B. Il en existe, à la même Bibliothèque, un troisième dont je n'ai eu connaissance que lorsque le présent travail était en cours d'impression, en plus de celui dont s'est servi M. Amélineau dans ses *Actes des Martyrs de l'Église copte* (Paris, 1890, in-8°, p. 9-10) et qu'il donne comme ayant été rédigé dans la Haute-Égypte. — Nous indiquons en marge la pagination du manuscrit 256 (A).

En 1879, Wüstenfeld publia une traduction allemande du Synaxaire (*Synaxarium, das ist Heiligen-Kalender* Gotha, 1879, 2 vol. in-8°). Elle n'est pas complète, moins, comme le dit M. Amélineau (op. cit., p. 9), parce qu'il ne s'est servi que d'un manuscrit (en réalité il en cite deux, de rédactions différentes), mais surtout parce qu'elle est restée inachevée et ne comprend que les six premiers mois de l'année.

Aux manuscrits cités plus haut, il faut joindre les listes suivantes qui ont été consultées :

Ludolf, *Commentarius ad historiam Æthiopicam* (d'après Selden), Francfort-sur-le-Mein, 1694, in-f°, p. 389-436.

Assemani, *Bibliothecæ medicæ cod. mss. Orientalium catalogus*, Florence, 1742, in-f°, n° 115, p. 164-187, d'après un ms. de cette bibliothèque.

Mai, *Scriptorum veterum nova collectio*. Tome IV, Rome, 1831, p. 92 et suiv., d'après un double exemplaire en deux volumes (n°s 62-65).

Malan, *The Calendar of the coptic Church*, Londres, 1873, in-8°, d'après un manuscrit provenant du Caire.

Dans les notes qui accompagnent le texte et la traduction, je me suis borné à mentionner les additions, les suppressions, les lectures différentes des noms propres des diverses recensions arabes, et aussi les corrections et les divergences des deux mss. que j'ai eus sous les yeux. Le style en est des plus médiocres, les lois de la grammaire y sont méconnues à chaque ligne, sans qu'on puisse toujours déterminer si les

fautes sont dues à l'auteur ou aux copistes. Excepté quand ces dernières étaient évidentes pour les noms propres, j'ai reproduit le texte dans son incorrection, adoptant seulement la lecture correcte lorsqu'un des deux manuscrits la présente.

Un volume d'additions contiendra, outre les textes que pourront fournir les recensions que je n'ai encore pu consulter¹, la bibliographie, c'est-à-dire le renvoi pour chaque commémoration aux principales collections de ce genre et un certain nombre de textes arabes inédits, se rapportant à divers articles du Synaxaire.

RENÉ BASSET,

Correspondant de l'Institut,
Directeur de l'École supérieure des Lettres d'Alger.

¹ Entre autres les mss. de Florence et de Rome cités plus haut et les mss. arabes de Goettingen n°s 112, 113 et 113^b. Il faudrait y joindre le texte carchouni qui existe à la Bodléienne d'Oxford (n^o xcii Uri, I, p. 20); l'adaptation du Synaxaire copte au calendrier syrien (British Museum, orient. 2328, Supp. Rieu n° 29), etc.

SYNAXAIRE

ARABE JACOBITE

توت

* fol. 1 r°. * بسم الاب والابن والروح القدس الاله الواحد¹ له المجد² نتدى بهون الله تعالى وحسن توفيقه بنسخ الجزء الاول من السنكسارى³ اول ذلك شهر توت المبارك وهو اول الشهور القبطية وهو الاعتدال الخريفى لان النهار يكون فيه اثني عشر ساعة⁴

اليوم الاول منه

قال منجل انه⁵ راس السنة المباركة القبطية⁶ فلنجمه يوما مقدسا⁷ بكل طهر⁸ وتقيا⁹ ونبتعد¹⁰ من الاعمال المرذولة¹¹ ونبدأ¹² باعمال جديدة¹³ مرضية كما قال الرسول ان

كتاب السنكسارات (...الجزء 1). B. 3. — امين. et add. له المجد. B. 2. om. — واحد. B. 1. — B. 4. om. — يشتمل من اول توت الى غاية امسير اغانا الله على كماله بسلام من الرب امين. — الطهر. B. 8. — نجعله مقدس. B. 7. — عيد. B. 6. add. — الى ان. B. 5. — ساعة ad اول. — و. B. 13. om. — ونبتدوا. B. 12. — الرديّة. B. 11. — وانبيين. A. 10. — والنقا. B. 9.

* Au nom du Père, du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu. Gloire à lui. * fol. 1 r°.

Nous commençons, avec l'aide du Dieu Très-Haut et son assistance excellente, la copie de la première partie du Synaxaire.

Il commence par le mois béni de Tout (*septembre*); c'est le premier des mois coptes : c'est l'équinoxe d'automne, car le jour y est de douze heures.

PREMIER JOUR DE TOUT (29 août).

Comme c'est le commencement de l'année copte bénie, nous en faisons un jour sanctifié par la pureté et l'absence de souillures : nous nous abste-

كل شئى قد تجدد بالمسيح الاشياء الاولى قد مضت وهوذا اشياء جديدة¹ قد صارت
 وكل² شئى هو من قبل الله³ هذا الذى رضى عنا بالمسيح واعطانا خدمة الرضا وقال
 اشعيا النبى روح الله⁴ على من اجل هذا مسحى⁵ وارسلنى لابشر الماسورين بالانطلاق
 والعمى بالنظر⁶ والمربوطين بالتخلىة⁷ وابشر سنة مقبولة للرب وقال داوود النبى باركت⁸
 اكليل السنة بنعمتك⁹ تمتلى بقاعك سمننا
¹⁰ وفيه¹¹ استحتم ايوب الصديق بالماء فبرى من كل¹² اوجاعه فصارت¹³ عادة مستمرة
 مع الماء الجديد ليتباركوا¹⁴ به فى رأس السنة
 وفيه ايضا نباحة القديس التلميذ¹⁵ برتلوماوس احد الاتى عشر¹⁶ هذا الرسول خرج
 سهمه¹⁷ ان يمضى الى الواحات فمضى هو وبطرس¹⁸ اليهم وبشرهم ودعاهم الى معرفة

1. B om. جديدة et add. لل. — 2. B om. و. — 3. B الرب. — 4. B الرب. — 5. B
 مسيحين. — 6. B add. ايضا. — 7. B بالانمارل. — 8. B بارى. — 9. B add. سمننا. — 10.
 Ass. et Lud. om. hanc commemorationem. — 11. B add. ايضا. — 12. B om. كل. — 13.
 B وصارت. — 14. B om. ل. — 15. B om. — 16. B add. الرسل. — 17. B الى ان. — 18.
 B add. iterum ad بطرس هذا.

nons d'actions coupables; nous abordons une conduite nouvelle et satisfai-
 sante, selon ce qu'a dit l'Apôtre¹ : *Toute chose a été renouvelée par le Messie :
 Les anciennes choses sont passées; ce sont des choses nouvelles qui sont arri-
 vées; tout vient de Dieu, à qui le Messie a donné satisfaction pour nous, et
 il nous a accordé le bénéfice de cette satisfaction. Le prophète Isaïe a dit² :
 L'Esprit de Dieu est sur moi; c'est pourquoi il m'a oint et m'a envoyé pour annoncer
 aux prisonniers la bonne nouvelle de leur délivrance; aux aveugles, celle de la vue
 rendue; aux captifs, celle de leur mise en liberté, et pour annoncer une année
 agréable à Dieu. Le prophète David a dit³ : Que la couronne de l'année soit bé-
 nie par la grâce : puissent tes champs être remplis de graisse.*

En ce jour, Job le juste se baigna dans l'eau et fut guéri de toutes ses
 douleurs : c'est devenu une coutume courante de se baigner dans l'eau
 nouvelle pour être béni au commencement de l'année.

Ce même jour a lieu le deuil du saint disciple Barthélemy (*Bartolou-
 mados*), un des Douze. Le sort désigna cet apôtre pour aller dans les Oa-
 sis. Il partit avec Pierre (*Batros*) pour prêcher l'Évangile aux habitants et les
 appeler à la connaissance de Dieu après les avoir rendus témoins de miracles
 qui dépassent l'intelligence et de merveilles qui surprennent l'esprit. Pour
 pénétrer dans la ville, il employa cette ruse : Pierre le vendit comme es-

1. II Corinthiens, v, 77. — 2. Isaïe, LXI, 1. — 3. Psème LXV, 12.

الله بعد ان اظهر لهم من الايات الباهرة للعقول والمعجائب ما اذهل عقولهم بعد ان¹ احتال في دخول المدينة ان² اباعه بطرس كالعبد وصار يعمل في الكرم مع سيده وكلما هيا اغصان الكرم على القصب فيثمروا³ لوقتهم ولما مات ابن مقدم البلد⁴ اقامه الرسول من بين الاموات فامنوا كلهم وثبتهم على معرفة الله ثم امره السيد⁵ ان يمضي الى بلاد البربر وسير اليه اندراوس تلميذه لمساعدته واهل تلك المدينة⁶ اشرار جدا فلم يقبلوا من اية ولا من عجوبة فامر الرب واحدا⁷ من وجوه الكلاب الذين ياكلون⁸ الناس ان⁹ يطيع التلاميذ ولا يخالفهم في كلما يامروه به فاخذوه معهم الى تلك المدينة فوثب على وحوش كانوا قدموهم للتلاميذ لياكلوهم فاكل وجه الكلب الوحوش ومزق وجوههم واهلك كثيرين ايضا من اهل المدينة وبهذا السبب خاف جميعهم¹⁰ وعادوا الى قول التلاميذ واطاعوهم¹¹ ودخلوا الى دين المسيح واقاموا¹² لهم كهنة¹³ وبنوا لهم الكنائس وانصرفوا من عندهم فاما¹⁴ برتلوماوس فانه مضى الى البلاد التي على شاطئ البحر للذين لا يعرفون الله¹⁵ فنادا فيهم وردهم الى معرفة

1. B *add. iterum* ان. — 2. B *om.* ان. — 3. B *om.* غ. — 4. B
الكرم. — 5. B *add.* المسيح. — 6. B *add.* كلها. — 7. B واحد. — 8. B ياكلوا. — 9. A *om.*
الكلية. — 10. B *om.* وانهم اقاموا. — 11. A وطاعوهم B. اطاعوا. — 12. B. وانهم اقاموا. — 13. B. الكهنة. — 14. B. واما. — 15. B *om.* الله.

clave. Il travaillait à la vigne avec son maître et chaque fois qu'il adaptait les rameaux de vigne après des roseaux, ils produisaient des fruits sur-le-champ. Lorsque le fils du chef du pays mourut, * l'Apôtre le ressuscita d'entre les morts. Tous les gens crurent et il les confirma dans la connaissance de Dieu. Ensuite le Seigneur lui ordonna d'aller dans le pays des Berbères et il lui envoya André (*Andraïous*), son disciple, pour l'aider. Les gens de cette ville étaient très méchants; ils repoussèrent tout miracle et tout prodige. Le Seigneur ordonna à un de ces êtres au visage de chien et qui sont anthropophages, d'obéir aux disciples et de ne pas leur résister dans tout ce qu'ils lui commanderaient. Ils le prirent avec eux dans cette ville: il s'élança contre des bêtes féroces qu'on avait envoyées contre les disciples pour les dévorer: ce visage-de-chien les mangea, déchira leurs faces et fit périr aussi beaucoup de monde. C'est pourquoi tous eurent peur, se rendirent à la parole des disciples, leur obéirent et embrassèrent la religion du Messie. Ils leur consacrerent des prêtres, leur bâtirent des églises et partirent. Quant à Barthélemy, il se rendit dans le pays qui est au bord de la mer, chez les gens qui ne connaissaient pas Dieu. Il prêcha parmi eux, les ramena à la connaissance

الله والايمان بالسيد المسيح وان يعملوا اعمالا¹ تليق بالمسيحية وكان يامر بالطهارة والعتاف فسمع به اغربس² الملك فحرق عليه وامر ان يجلوه في تليس شعر ويملوهما رملا³ ويطرحوه في البحر ففعلوا به ذلك واكمل⁴ جهاده وسبعه في مثل هذا اليوم وفيه ايضا تنيح الاب⁵ ميلوس⁶ بابا⁷ الاسكندرية وهو الثالث من الاب مرقس الرسول⁸ هذا القديس تقدم في السنة الخامسة عشر من ملك دوماتيانوس ونيحت باسباسيانوس ملك رومية وذلك بعد صعود ربنا⁹ يسوع¹⁰ المسيح بخمس وثلاثين سنة¹¹ فرعا رعية السيد المسيح اجود رعاية واقام على الكرسي اثني¹² عشر سنة وتنيح بسلام¹³ صلاته تكون معنا امين والرب يجدد اعمارنا بغير خطية ويساعدنا على العمل بمرضاته بشفاعته الست السيدة الطاهرة مريم وجميع الشهداء والقديسين¹⁴ امين

1. AB اعمال. — 2. B اغربوس. — 3. AB رمل. — 4. B. واكملوا. — 5. B add. القدس. — 6. B ميلوس. — 7. B بمدينة. — 8. B om. وهو.... — 9. B سيدنا. — 10. B om. يسوع. — 11. B ثلاثون. — 12. B اثني. — 13. A om. بسلام. — 14. B (..... تكون ل). العذو الشرير.

de Dieu, à la croyance au Messie, à une conduite conforme au christianisme : il leur prescrivait la pureté et la chasteté. Le roi Agrippa (*Aghribas*) en entendit parler et s'irrita violemment : il ordonna de mettre le saint dans un sac de crin rempli de sable et de le jeter à la mer, ce qui fut fait. Le labeur et le travail de Barthélemy furent accomplis en ce jour.

En ce jour Dieu accorda le repos à notre Père Milyous¹, patriarche d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*). Ce fut le troisième depuis notre père Marc (*Marqos*) l'apôtre. Ce saint fut élevé à cette dignité la quinzième année du règne de Domitien (*Doumâtyânous*) qui est appelé Vespasien (*Aspâsyânous*), roi de Rome (*Roumyah*), trente-cinq ans après l'Ascension de notre Seigneur le Messie. Il gouverna très bien le troupeau du Messie et resta douze ans sur le siège patriarcal, puis s'endormit dans le Seigneur. Que sa prière soit avec nous : Que Dieu nous renouvelle nos vies à l'abri du péché et qu'il nous aide à agir à sa satisfaction par l'intercession de la dame immaculée, Marie, et de tous les martyrs et les saints. Amen.

1. Wüst. *Sabellios*.

1 اليوم * الثاني من توت

* fol. 2 r°.

في 2 هذا اليوم استشهد القديس السابق والنبى يوحنا المعمدان 3 ابن زكريا الكاهن على يد هيرودس الملك وذلك لما بكته النبى يوحنا منجل هيرودياس 4 زوجة اخيه فليس 5 التى اتخذها له زوجة قائلا له لا يجب 6 لك ان تاخذ زوجة 7 اخيك فاخذ القديس وقذفه فى السجن وكان مع ذلك يحفظه ويخافه فلما اتفق ميلاد لهيرودس صنع وليمة لأكابر المملكة ومقدمى الجليل وحضرت ابنة زوجة اخيه فرقصت فى الوسط فاعجب الملك 8 فاعدها 9 ان يطيبها كلما تساله ولو نصف مملكته فخرجت الى امها فقالت لها اسئلى رأس يوحنا المعمدان 10 فى طبق فلما سمع ذلك حزن ولاجل المتكئين معه لم ير 11 ان يردها فارسل 12 للوقت واخذ 13 رأس القديس واعطاها للصبية واعطتها الصبية لأمها وكان قلق عظيم فى ذلك اليوم فتبدل 14 فرحهم بحزن 15 فاما 16 الرأس

1. A add. وفيه ايضا — 2. B add. مثل. — 3. B. المعمدانى. — 4. B. هيرودياز. A. هيرورس. — 5. A om. فليس. — 6. B. لا يحل. — 7. B. امرأة. — 8. B om. ومقدمى. — 9. B. ان. — 10. B. اعدها. — 11. A. يرا. B. لم يريد. — 12. B add. ايضا. — 13. B. واخذوا. — 14. B. واما. — 15. B. لبحزن. — 16. B. وابتدى.

SECOND JOUR * DE TOUT (30 août).

* fol. 2 r°.

En ce jour mourut martyr le saint précurseur, le prophète Jean (*Youhannā*) le baptiste, fils de Zacharie (*Zakaryā*) le prêtre, de la main du roi Hérode (*Hiroudos*). Le prophète Jean l'avait blâmé parce qu'il avait pris pour épouse Hérodiade (*Hiroudyās*), femme de son frère. *Il ne l'est pas permis, dit-il, de prendre la femme de ton frère* 1. Il fit arrêter le saint et le jeta en prison; toutefois il le gardait et le craignait. L'anniversaire de sa naissance arriva : il donna aux grands de l'État et aux principaux de la Galilée (*El-Djalil*) un festin auquel assista la fille de la femme de son frère. Elle dansa au milieu. Le roi l'admira et lui promit de lui donner tout ce qu'elle demanderait, fût-ce la moitié de son royaume. Elle sortit pour aller trouver sa mère qui lui dit : Demande la tête de Jean le baptiste dans un plat. Quand Hérode entendit cela, il fut affligé, mais à cause de ses convives, il ne fut pas d'avis de la repousser. Il envoya sur-le-champ prendre la tête du saint et la donna à la jeune fille; celle-ci en fit présent à sa mère et il y eut ce jour-là un grand trouble : leur joie se changea en tristesse. La tête sacrée s'envola d'entre leurs mains et elle criait

1. Matthieu, xiv, 4.

المقدسة فطارت من بين ايديهم وكانت¹ تصرخ في الجوء قائلة لا يجب لك² ان
تاخذ امرأة اخيك وقيل انها باعمال حمص فاما جسده المقدس فان تلاميذه حملوه
ووضوه في قبر الى ايام اتناسيوس اراد الرب³ اظهاره صلاته تكون معنا امين
وفيه ايضا شهادة داسية⁴ الجندی من اهل تيدا⁵ هذا عذبه اريانا والى انصنا وضرب
رقبه صلاته تكون معنا امين⁶

اليوم الثالث من شهر توت

في⁷ هذا اليوم اجتمع مجمع مقدس بمدينة الاسكندرية في ثانی سنة من ریاسة ابينا
القدس البطريرك ديوناسيوس وكان هذا المجمع بسبب قوم ظهروا في اعمال اران⁸
يعتقدوا ان النفس تموت مع الجسد وفي يوم القيامة تقوم معه⁹ ووضوه في ذلك
مقالة وارسلوها الى قوم بالاسكندرية¹⁰ ولما بلغ ابانا¹¹ ديوناسيوس هذا صعب عليه جدا
* fol. 2 v.

1. B وكان. — 2. B om. لك. — 3. B om. الرب. — 4. B داسيا. — 5. B تندا. — 6. B
add. امين. — 7. B add. مثل. — 8. B اريانا. — 9. A
ابونا. — 10. B من الاسكندرية. — 11. AB معها.

en l'air : Il ne t'est pas permis de prendre la femme de ton frère. On dit
qu'elle est dans la province d'Émèse (*Hims*). Quant à son corps sacré, ses dis-
ciples l'emportèrent et le déposèrent dans un tombeau jusqu'au temps d'Atha-
nase (*Atandsyous*) : Dieu voulut le faire apparaître. Que sa prière soit avec
nous. Amen.

En ce jour eut lieu le martyre du soldat Dasya de Taidá'. Aryana, gou-
verneur d'Antinoé (*Anşinā*), le tourmenta et le fit décapiter. Que sa prière
soit avec nous. Amen.

TROISIÈME JOUR DE TOUT (31 août).

En ce jour eut lieu la sainte réunion dans la ville d'Alexandrie (*El-Iskan-
daryah*), la seconde année du gouvernement de notre père, le saint patriarche
Denys (*Dyoundasyous*, 247-264 de J.-C.), à cause de l'apparition dans la province
d'Arân, d'une secte qui prétendait que l'âme meurt avec le corps et qu'au jour
de la résurrection, elle ressuscitera avec lui. Ces gens composèrent là-dessus
* un écrit qu'ils envoyèrent à quelques personnes d'Alexandrie. A cette nou-
velle, notre père Denys en fut affecté. Il voulut les détacher de cette opinion,
* fol. 2 v.

1. A *Tandd. Malan Minda.*

وردعهم عن هذا الرأي فلم يرتدعوا فجمع عليهم هذا النجم وناظرهم وبين ظلالهم فلما لم يتوبوا ويرجعوا عن رأيهم احرمهم ولفنهم ووضع فيهم قولاً² اوله ان مجبة الله للبشر لمعظمة جدا واثبت فيه ان النفس لا تموت ولا تضحل³ وبقاية⁴ كبقا⁵ الملائكة والشياطين لانها روحانية لا تقبل استحالة ولا فساد وانها من حين تخرج من الجسد يذهب بها الى موضع كقدر⁶ استحقاتها وفي يوم القيامة عند ما ينفخ في الصور⁷ وتقوم⁸ اجساد الناس معا⁹ بامر مكونها تتحد كل نفس بجسدها وتال معه اما النعيم واما العذاب المختص بالانفس ويبقى كلاهما باقيا فيما نالوه¹⁰ لا ينتقلان منه الى ابد¹¹ الابد ودهر الادهار¹²

وفيه ايضا حدثت زلزلة عظيمة بمدينة مصر والقاهرة¹³ واكثر البلاد المصرية في الساعة الثالثة من النهار وانهدمت¹⁴ بها اماكن كثيرة وانهدمت¹⁵ كنيسة كانت بالجزيرة التي بظاهر مصر على اسم الملاك¹⁶ ميخائيل وقيل ان¹⁷ بعض الاشرار كان قد طلب من

1. B بل ببقيا. — 2. A قول. — 3. A ولا يضحل. — 4. B بل باقيت. — 5. B بقيا. — 6. B كبقدار. — 7. B العفور. — 8. B تقوم. — 9. B (1. اجساد). — 10. B ينالوا. — 11. B الابد. — 12. A وانهدت. — 13. B om. و. — 14. A وانهدت. — 15. A وانهدت. — 16. B add. الجليل. — 17. B عن.

mais ils n'y renoncèrent pas. Alors il convoqua contre eux cette assemblée, entama contre eux une controverse et mit leur erreur en évidence. Comme ils ne se repentaient pas et ne renonçaient pas à leur opinion, il les excommunia et les maudit. Il composa à leur sujet un traité qui commence ainsi : L'amour de Dieu pour le genre humain est immense. Il y démontre que l'âme ne meurt ni ne disparaît; qu'elle subsiste comme les anges et les démons, car c'est un esprit : elle n'éprouve aucun changement, aucune altération; quand elle sort du corps, elle est transportée dans un endroit conforme à ce qu'elle mérite; au jour de la résurrection, quand on sonnera de la trompette, quand les corps des gens ressusciteront ensemble par l'ordre de leur Créateur, chaque âme s'unira à son corps et recevra avec lui soit la récompense, soit le châtement assignés aux âmes; ils resteront ensemble dans ce qu'ils auront obtenu, sans s'en séparer dans les siècles des siècles et les temps des temps.

Ce même jour arriva, à la troisième heure du jour, un grand tremblement de terre dans la ville de Miṣr et du Qaire (*El-Qâhirah*) ainsi que dans la plus grande partie des villes d'Égypte. Beaucoup d'endroits furent détruits, entre autres une église qui se trouvait dans l'île, à l'extérieur de Miṣr, sous l'invo-

النصارى¹ مصانعة فلم يعطوه شيئا² فلما كان المساء في ذلك اليوم قام لها هو واخرين معه وهدموها³ وذلك في السنة التاسعة من بطركية ابينا⁴ مقارة في سنة ثمانماية وثمانية وعشرين للشهداء الاطهار⁵ شفاعتهم مضا⁶ امين

اليوم الرابع⁷ من توت

في⁸ هذا اليوم تنيح الاب القديس البكر الطاهر انبا مقارة بطريرك مدينة⁹ الاسكندرية¹⁰ هذا الاب كان عابدا ناسكا من صغر سنه فازتاج¹¹ الى سيرة¹² الرهبة فصعد¹³ الى برية¹⁴ مصر وترهب بكنيسة * القديس مقاريوس واقام نفسه¹⁵ للعبادة والمجاهدة * fol. 3 r°. وكان يروض نفسه في¹⁶ الكتب المقدسة وتفاسيرها والتميز¹⁷ في معانيها بالفضيلة¹⁸ وصار قسا بالبرية¹⁹ فلما تنيح الاب ميخايل²⁰ طلعت جماعة من الكهنة والاساقفة والعلماء

انبا A. بطرقة الاب القديس انبا B. — 4. وهدها A. — 3. شى AB. — 2. الناصرة A. — 1. انبا
8. — 7. A. التالت. — 6. B add. الشهيدا الابرار. — 5. B add. (بطركية ايننا 1).
— وهو من عدد الاب التاسع والستون. — 10. B add. المدينة العظيمة. — 9. B. مثل. — B add.
16. B. فانسبه A. — 15. مدينة B. — 14. B. وصعد. — 13. B. سنبل. — 12. B. وارتاح. — 11. B.
انبا خايل B. — 20. — فى البرية B. — 19. — ورقا فى الفضيلة B. — 18. — والتميز A. — 17. — بقرات.

cation de l'ange Michel (*Mikhâyil*). On dit qu'un scélérat avait demandé un cadeau aux Chrétiens : ils ne le lui donnèrent pas. Quand arriva le soir, ce jour-là, il partit avec d'autres et ils détruisirent cette église. Ceci arriva la neuvième année du patriarcat de notre père Macaire (*Maqârah*), en l'an 828 des purs martyrs (1112 de J.-C.). Que leur intercession soit avec nous. Amen.

QUATRIÈME JOUR DE TOUT (4^{or} septembre).

En ce jour (1129 de J.-C.), se reposa en Dieu le saint Père, vierge et pur Macaire (*Maqârah*), patriarche de la ville d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*); ce père était pieux et dévot depuis sa jeunesse; il aspira à la vie monastique, il alla dans le désert d'Egypte et devint moine dans l'église * de saint Macaire (*Maqâryous*); il se consacra à l'adoration de Dieu et à la lutte sainte. Il s'exerçait dans la lecture des livres saints, leurs commentaires, et le choix entre leurs interprétations avec science. Il reçut la prêtrise dans le désert. Lorsque le Père Michel (*Mikhâyil*) s'endormit dans le Seigneur, une troupe

الديانين¹ من² الديارة³ واجتمعوا في الكنيسة بالبرية⁴ ومكثوا زمانا يبحثوا ويستكشفوا اخبار من يصلح⁵ لهذه⁶ الرتبة الى ان استقر رأى الجميع على تقدمه هذا الصبي⁷ لما ذكر عنه من⁸ الخصال الحميدة⁹ والخلال¹⁰ فأخذوه جبرا وقيدوه وهو يصيح¹¹ ويقول¹² انا ابن ثانية ما اصلح للبطركية فعلموا انه يقول هذا ليخلا وجاء من شهد بان امه كانت بكرا فمسكوه قهرا¹³ واحضروه الى الاسكندرية واوسموه¹⁴ بطريركا وقرى تقليده بالمعلقة بمصر يونانيا وقبطيا¹⁵ وعربيا وكان في رياسته متزايد في نسكه وتعبداته¹⁶ وكان مداوما للتعليم والوعظ في كل يوم وكان يعطى¹⁷ الصدقات والرحمات الى ذوى¹⁸ الفاقات وارباب الحاجات ولم يتعرض في رياسته الى شئ من اموالهم¹⁹ بل كان ما يفضل عنه²⁰ من الديارية²¹ التي له يصرفه لله²² وكمل²³ في الرياسة سبعة وعشرين²⁴ سنة وتنيح بسلام ولربنا المجد دائما ابديا²⁵

1. A. مع مشانخ البرية B. — 2. AB. الى. — 3. A. الديار. — 4. B. مع مشانخ البرية. — 5. النيدية. — 6. B. add. الجميلة. — 7. B. ان. — 8. B. الاب. — 9. B. لهذا. — 10. B. يصير. — 11. B. add. بان يعفوه. — 12. B. add. انى. — 13. A. قسرا. — 14. B. واسم. — 15. A. عنه. — 16. B. om. امور البيه. — 17. B. ذو. — 18. B. يواصل. — 19. B. تعبده. — 20. B. قبلها. — 21. B. عشرون. — 22. B. add. له. — 23. B. add. تعالى. — 24. B. الديرية. — 25. B. صلواته تحفظنا امين (...ولربنا ا).

de prêtres, d'évêques et de docteurs pieux vinrent des couvents et se rassemblèrent dans l'église dans le désert. Ils restèrent quelque temps à chercher et à tâcher de connaître des nouvelles de celui qui conviendrait à cette dignité jusqu'à ce que, à l'unanimité, ils furent d'avis d'y élever ce jeune homme à cause des bonnes qualités et des vertus qu'on mentionnait en lui. Ils le prirent par contrainte et le lièrent pendant qu'il criait : Je suis fils d'une femme remariée; je ne conviens pas au patriarcat. Ils reconnurent qu'il ne disait cela que pour être relâché. Mais il vint des gens pour témoigner que sa mère était vierge. Ils le saisirent de force, l'amènèrent à Alexandrie et le sacrèrent patriarche. Son investiture eut lieu dans l'église d'El-Mo'allaqah à Miṣr, en grec, en copte et en arabe. Pendant son gouvernement, il ne fit qu'augmenter en ascétisme et en dévotions. Il était occupé continuellement à enseigner et à prêcher chaque jour. Il faisait des aumônes et des charités aux malheureux et aux pauvres. Il ne toucha, durant son gouvernement, à aucune parcelle de leurs richesses (des gens), mais il dépensait au service de Dieu le surplus (des revenus) des couvents qui lui appartenaient. Son gouvernement dura 27 ans complets. Il mourut en paix. Gloire à Notre Seigneur éternellement et perpétuellement.

اليوم الخامس من توت

في¹ هذا اليوم تذكارة² القديسة صوفية هذه القديسة ترددت في³ البيعة مع جارت لها⁴ مسيحين فامنت بالمسيح⁵ وقصدت تصير نصرانية فعمدوها⁶ باسم الاب والابن والروح القدس⁷ ولزمت⁸ البيعة فسعى بها عند قلوديس⁹ الوالى انها تعمدت فاستحضرها واستخبرها عن ذلك فاقرت ولم تنكر فعاقبها عقوبات عظيمة فاولا ضربها باعصاب* البقر¹⁰ ثم كوى¹⁰ مفاصلها وعلقها وكانت¹¹ تصيح¹² انا مسيحية فامر بقطع لسانها ثم اعادها الى الحبس¹³ وارسل لها زوجها ولاطفها ووعدتها¹⁴ بمواعيد كثيرة¹⁵ فلم تمثل¹⁶ الى شئ منها فامر بقطع راسها فصلت عند ذلك صلاة طويلة وسألت الله ان يسمع له¹⁷ وجندة بسببها ثم اخنت عنقها للسياف فاجتز بعنقها واخذت¹⁸ امرأة مسيحية¹⁹ جسدها الطاهر بعد

- 1. B add. مثل. — 2. B اشتهدت. — 3. B الى. — 4. B جاراتها. — 5. B بالسيد المسيح. — 6. B ولازمت. — 7. B الاله الواحد امين. — 8. B استغف منى فعمدها (...وقصدت 1). — 9. B بصوت عال وتقول. — 10. B لوى. — 11. B مع ذلك. — 12. B الى اكلوديس. — 13. B تميل. — 14. B بعبيد كثير. — 15. A فلاطفها واوعدها. — 16. B السجن. — 17. B واخذت. — 18. B اوضعت راسها فاخذتها (...اخذت 1). — 19. B الملك.

CINQUIÈME JOUR DE TOUT (2 septembre).

En ce jour a lieu la commémoration de sainte Sophie (*Soufyah*). Elle fréquentait l'église avec des voisines à elle, qui étaient chrétiennes (sous le règne d'Hadrien). Elle crut au Messie et voulut devenir chrétienne : on la baptisa au nom du Père, du Fils et de l'Esprit-Saint. Elle fut assidue à l'église et on la dénonça à Claude (*Qloudis*) le gouverneur, comme ayant été baptisée. Il la fit venir et l'interrogea là-dessus. Elle avoua sans rien nier. Il la châtia par de violents tourments : d'abord il la frappa à coups de nerf de bœuf ; * puis il brûla ses articulations au fer rouge et la suspendit en l'air, tandis qu'elle criait : Je suis chrétienne. Il lui fit couper la langue et la renvoya en prison. Ensuite, il envoya vers elle sa propre femme qui la flatta et lui fit de grandes promesses, mais elle ne s'y rendit pas. Il ordonna de lui trancher la tête. Elle adressa alors une longue prière et demanda à Dieu de pardonner, à cause d'elle, au gouverneur et à ses soldats, puis elle tendit le cou au bourreau qui lui coupa la tête. Une chrétienne recueillit son corps pur après avoir donné beaucoup de richesses aux gardes. Elle enroula dans

ان انققت¹ للجند اموالا كثيرة ولقت الجسم المكرم بلغايف² ووضعت في منزلها وكان يظهر منه ايات كثيرة وكان ينظر³ كل يوم عيها نور كثير⁴ على الجسم⁵ وكان تخرج منه⁶ رائحة طيبة ولما تملك قسطنطين وسمع⁷ بخبرها⁸ فنقل الجسد⁹ الى مدينة القسطنطينية و بنا له¹⁰ كيسة حسنة ووضعه¹¹ فيها صلاتها وبركتها¹² تكون معا اجمعين¹³ امين

وفيه¹⁴ ايضا كان القديس ماما الشهيد هذا كان على ايام مملكة اوريانوس فولد في¹⁵ بلاد الافلاطونيين هذا كان ابن الوالدين مسيحين وبسبب ايمانها حسبا في الجبس فولد هذا القديس في مدة اعتقالهما¹⁶ فبعد ان توفيا هناك في السجن اخذت هذا المغبوط¹⁷ امرأة مسيحية فربته بكل تربية واسمته ماما ولما صار له خمسة عشر سنة فغضب عليه لانه مسيحي وضرب بالعصى ثم علقوا في عنقه وقر ثقيل من مغارة ثم قبض عليه ايضا وطرح في اتون النار بعد ان دفع للوحوش ولم تجسر على اذيته و اخرجوه من هذه¹⁸

1. B. اجسد — 2. B. add. تينه. — 3. B. وكانت تنظر — 4. B. نورا كثيرا — 5. B. اجسد — 6. A. om. وكان يخرج منه ورائحة B... وكان — 7. B. وسعوا — 8. B. add. ارسل — 9. B. وبركتها — 10. B. لها — 11. B. فوضع et add. الجسد المقدس — 12. B. om. — 13. B. om. اجمعين — 14. Hanc sectionem om. A, Assemani, Maï et Malan. — 15. B. فولد — 16. B. اعتقاله — 17. B. المغبوة — 18. B. هذا.

des bandes ce corps vénérable et le déposa dans sa maison : de nombreux miracles se manifestèrent : chaque jour, on vit chez elle une lumière considérable sur le corps : il y avait aussi une odeur suave. Lorsque Constantin (*Qostantin*) monta sur le trône et qu'il apprit son histoire, il fit transporter le corps dans la ville de Constantinople (*Qostantinyah*), construisit pour lui une belle église et l'y plaça. Que sa prière et sa bénédiction soient avec nous tous. Amen.

En ce jour' est aussi (la commémoration de) saint Mammès (*Mamà*) : il vivait au temps du règne d'Aurélien (*Ouryanous*) et naquit dans le pays des Paphlagoniens (*El-Aflaounyin*). Ce saint était fils de deux parents chrétiens qui furent emprisonnés pour leur foi. Ce saint naquit pendant leur détention. Quand ils furent morts dans cette prison, ce bienheureux fut recueilli par une femme chrétienne qui lui donna une éducation complète et le nomma Mammès. Quand il eut atteint l'âge de quinze ans, il fut persécuté parce qu'il était chrétien : on le frappa de coups de bâton, puis on lui suspendit au cou une lourde charge de pierres ; ensuite on le saisit et on le jeta dans un four après l'avoir exposé aux bêtes féroces qui n'osèrent pas lui faire

1. Ce paragraphe manque dans A, Assemani, Maï et Malan.

الحياة وذلك ان المعاقبين جذبوا احشاه بذات ثلاثة شعب من حديد وبهذا كمل جهادة
صلاته تكون مضا ومع بنى المعمودية اجمعين امين

اليوم السادس¹ من توت

في² هذا اليوم تنيح النبي العظيم اشعيا ابن اموص لما نشرة³ منسى⁴ الملك بالمنشار
الخشب⁵ وهذا النبي⁶ تبا في زمان خمسة ملوك وهم عوزيا ويوتام واخاز⁷ وحزاقيا⁸ ابنة
ومنسى ابن حزاقيا وتبا لاخاز⁹ ان عنذراء¹⁰ تجلد وتلد ابنا ويدعا اسمه عمانويل وانه
سيرحم الامم ويدخل بهم الى الايمان به¹¹ ويطل ذبائح اليهود وكهنوتهم ويقبل قرابين
الخبز من¹² الكهنة الذين¹³ يقاوموا من الامم وتنبأ في زمان حزاقيا وقوى قلبه لما
حاصره سنحاريب ملك الموصل واعلمه ان¹⁴ الله تعالى سيهلكه لاجل افترائه عليه
فاهلك الله تعالى في تلك الساعة من عسكر سنحاريب مائة الف وخمسة وثمانين الف

— 1. منسا A. — 2. انشا A. — 3. في مثل B. — 4. وفيه ايضا اليوم السابع من شهر توت B. —
5. A om. — 6. هذا الذي B. — 7. وحام A. — 8. وحزاقيا A. — 9. B om. — 10. وقال et addit لاخاز
— 11. A om. به. — 12. A om. الخبز من. — 13. A الخبز من. — 14. A واعلمه الله انه الذي يقاوموا

du mal : on le fit sortir de la vie de cette façon : les bourreaux lui arrachèrent
les entrailles avec un instrument à trois griffes de fer. C'est ainsi que se ter-
mina sa vie. Que sa prière soit avec nous et avec tous ceux qui suivent la
religion du baptême. Amen.

SIXIÈME JOUR DE TOUT (3 septembre).

En ce jour se reposa dans le Seigneur le grand prophète Isaïe (*Icha'ya*)
fils d'Amos (*Amous*), quand le roi Manassé (*Manasa*) le fit scier avec une scie de
bois. Il prophétisa sous cinq rois, à savoir : Osias (*'Ouzyah*), Joatham (*You-
tâm*), Achaz (*Akhâz*), Ezéchias (*Hizâqya*) son fils, et Manassé, fils d'Ezéchias.
Il prophétisa en ces termes à Achaz : *Une vierge sera enceinte et mettra au
monde un fils : il sera appelé Emmanuel ('Amânouil)'* ; il aura pitié des nations,
les amènera à croire en lui, supprimera les sacrifices des Juifs et leur sacerdoce,
acceptera l'offrande du pain des prêtres qui surgiront d'entre les nations.
Il prophétisa au temps d'Ezéchias et fortifia son cœur lorsqu'il fut assiégé par
Sennachérib (*Sinahârib*), roi de Mossoul (*El-Maouzil*). Il l'informa que Dieu le
ferait périr parce qu'il l'avait injurié. Dieu très-haut *extermina 185.000 hom-*

1. Isaïe, vii, 14.

رجل¹ وطرد من بقي من الصكر هارب ولما مرض حزاقيا² اراد³ ان يوصى لانه مايت ولما صلى حزاقيا الى الله ارسل الله له اشعيا واعلمه ان⁴ قد زاده خمسة عشر سنة واوراه ايات يستدل⁵ بها على صدق النبوة وتبأ على هلاك بنى اسرائيل وابان ان ما يامن منهم الا اليسير وانبع الله ماء بصلاته⁶ لما عطش الشعب ولما عطش هو دفعة اخرى انبع⁷ له عين⁸ سلوان وتبأ في زمان منسى ابن حزاقيا⁹ الذي اثار عبادة الاصنام فلما بكته ووبه على هذا نشره بالمنشار الخشب¹⁰ وتبأ فوق السبعين سنة وسبق ورود المسيح بسبع¹¹ مائة سنة وثلاثة عشر سنة تكون مضا امين وفيه¹² ايضا كان جهاد القديسة الشهيدة باشيلية التي كانت في ايام ديقلاديانوس الكافر هذه¹³ كانت مسيحية عمرها تسع سنين قبضوا عليها وشدوا ايديها ورجليها وطرحوها في النار فتخلصت بقوة الله وانبت بصلاتها ماء وشربت ثم اودعت نفسها بيد الرب صلاتها تكون مضا امين

1. A om. رجل. — 2. om. A. — 3. B اعليه. — 4. B انه. — 5. A يعتدل. — 6. om. A. — 7. B add. اللد. — 8. B add. ما في. — 9. B om. ابن حزاقيا. — 10. om. A. — 11. B بتسع. — 12. A, Assemani, Maï, Wüst. et Malan om. hanc sectionem. — 13. B هذا.

*mes de l'armée de Sennachérib : le reste prit la fuite*¹. Quand Ezéchias tomba malade, il voulut faire son testament, car il était sur le point de mourir². Quand Ezéchias eut prié Dieu, celui-ci lui envoya Isaïe, l'informa qu'il augmentait de quinze* ans la durée de sa vie et lui fit voir des signes qui indiquaient la vérité de la prédiction³. Il prophétisa la perte des Israélites et montra qu'il n'y aurait qu'un petit nombre qui croirait. A sa prière, Dieu fit jaillir de l'eau quand le peuple eut soif, et une seconde fois, il fit jaillir la fontaine de Siloé (*Salouân*). Il prophétisa au temps de Manassé, fils d'Ezéchias, qui suivait le culte des idoles. Quand il l'eut réprimandé et blâmé pour cela, le roi le fit scier avec une scie de bois. Il prophétisa pendant plus de 70 ans et devança de 713 ans la venue du Messie. Que sa prière soit avec nous. Amen.

⁴En ce jour, eut lieu la lutte de la sainte martyre Basilissa (*Bâchililyah*) qui vivait au temps de Dioclétien (*Diqlâdyânous*) l'infidèle. Elle était chrétienne et âgée de neuf ans. On la saisit, on lui lia les mains et les pieds et on la jeta dans le feu. Elle fut sauvée par la puissance de Dieu. A sa prière, de l'eau jaillit : elle but et confia son âme aux mains du Seigneur. Que sa prière soit avec nous. Amen.

1. Isaïe, xxxvii, 36. — 2. Isaïe, xxxviii, 1. — 3. Isaïe, xxxviii, 5. — 4. Ce paragraphe manque dans A, Assemani. Maï, Wüstenfeld et Malan.

اليوم السابع من شهر توت

في¹ هذا اليوم تبيح الاب المغبوط انبا ديسقورس رئيس اساقفة² مدينة³ الاسكندرية وهو من العدد الخامس والعشرون وكانت نيحته⁴ في جزيرة غاغرا⁵ بعد ان جاهد الجهاد الحسن على الامانة الارتدكسية⁶ وذلك انه لما دعى الى المجمع⁷ بامر الملك مرقيان راي خلقا عظيما عددهم⁸ ستماية وثلاثين اسقفا فقال وما هو الذي تعجز به⁹ الامانة حتى اجتمعت هذه¹¹ الجماعة العظيمة فقالوا له هذه¹² الجماعة اجتمعت¹³ براى الملك فقال ان كان هذا المجمع براى السيد المسيح فانا اجلس فيه هاهنا واتكلم فيه¹⁴ بما يجيبه الرب على لسانى وان كان قد اجتمع براى الملك فيدبر الملك مجمه كما يريد ثم ابطل قول طومس لاون¹⁵ بطريرك رومية الذى اوجب للمسيح طبيعتين ومشيئين من بعد الاتحاد وثبت ان المسيح واحد هو الذى دعى الى¹⁶ العرس كالانسان

1. B add. مثل. — 2. B بطريركى. — 3. om. B. — 4. A om. وهو... — 5. B غاغره. — 6. B الامانة هذا. — 7. A om. الى المجمع. — 8. B عدتهم. — 9. AB تعجزه. — 11. B الامانة هذا. — 12. B هذا — 13. A om.... العظيمة. — 14. A om. فيه. — 15. B لاون. — 16. B om. الى.

SEPTIÈME JOUR DE TOUT (4 septembre).

En ce jour s'endormit dans le Seigneur le Père bienheureux Anbâ Dioscore (*Disqouros*), patriarche d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*) (446-451); il fut le vingt-cinquième. Sa mort arriva dans l'île de Gangre (*Ghâghrâ*) après qu'il eut combattu le bon combat pour la foi orthodoxe. Quand il fut mandé au concile (de Chalcédoine) par ordre de l'empereur Marcien (*Marqyân*), il vit une foule considérable, composée de 630 évêques, et demanda : Qu'est-ce qui affaiblit la foi pour qu'on ait rassemblé une réunion si nombreuse? — On lui répondit : Le concile a été réuni sur l'avis du souverain. — Il reprit : S'il est suivant l'esprit de notre Seigneur le Messie, j'y siégerai et j'y dirai ce que le Seigneur a imposé à ma langue; mais s'il est réuni suivant l'esprit de l'empereur, que celui-ci dirige son concile comme il le voudra. Puis il réfuta la parole du tome de Léon (*Lâoun*), patriarche (Pape) de Rome (*Roumyah*), qui attribuait au Messie deux natures et deux volontés après l'union. Il établit que le Messie est un, aussi bien celui qui, en tant qu'homme, fut invité à la noce, que celui qui, en tant que Dieu, changea l'eau en vin et

وهو الذي حول الماء خمرا كالاله ولم يفترق في جميع اعماله¹ واستشهد من قول الاب كيرلس اتحاد كلمة الله بالجسد كاتحاد النفس بالجسد² وكاتحاد³ النار بالحديد وان كان من طبيعتان⁴ مختلفان فباتحادهما صار⁵ واحدا⁶ كذلك السيد المسيح هو مسيح واحد ورب واحد⁷ طبيعة واحدة ومشيئة واحدة فلم يجسر احد من اوليك المجتمعين في المجمع⁸ ان يقاومه وقد كان فيهم من حضر مجمع افسس الذي اجتمع على* نسطور⁹ فاعلموا الملك مرقيان والملكة بلخارية ان ما¹⁰ يضاد امركم في الامانة الا ديسقورس بطريك الاسكندرية فاستحضروه هو وبعض اكابر المجمع من الاساقفة ولم يزالوا يرددوا القول ينهم الى عشية النهار والقديس ديسقورس لا يخرج عن امانته فصعب ذلك على الملك والملكة وامروا¹¹ بضربه على فمه وان ينتفوا شعر لحيته ففعل به ذلك فقبض على الشعر والاسنان الذي انقلعوا وارسلهم الى الاسكندرية قائلا لهم هذه ثمرة الامانة وبعد ذلك لما راي بقية الاساقفة ما جرى عليه واقفوا الملك لانهم خافوا ان يحل بهم كما حل به وكتبوا¹² خطوطهم ووجبوا على السيد المسيح بطبيعتين مفترقين فلما علم¹³

1. A om. وهو الذي حول... — 2. B om. كلمة الله... — 3. A كانا — 4. A طبيعان.
 — 5. B صاروا — 6. B جسدا — 7. B om. ورب واحد — 8. B في ايامهم — 9. B ايضا —
 — 10. B انها — 11. A نامرت — 12. B فكتبوا — 13. B عاد.

ne peut être divisé dans toutes ses actions. Il cita à l'appui les paroles du Père Cyrille (*Kirlos*) : L'union du Verbe avec la chair est comme l'union de l'âme avec le corps, ou du feu avec le fer, quoiqu'ils soient de natures différentes; mais par leur union, ils ne font plus qu'un : de même, notre Seigneur le Messie est un Messie un, une nature une, une volonté une. Aucun de ceux qui étaient réunis dans le concile n'osa s'élever contre lui; il y en avait cependant parmi eux qui avaient assisté au concile d'Éphèse réuni contre* Nestorius (*Nestour*). Ils informèrent l'empereur Marcien et l'impératrice Pulchérie (*Balkharyah*) en disant : Personne ne s'oppose à votre ordre sur la foi que Dioscore, le patriarche d'Alexandrie. Alors ils le mandèrent avec quelqu'un des principaux évêques du concile, et ils ne cessèrent de controverser jusqu'au soir de ce jour. Saint Dioscore ne quittait pas sa foi. Cela fut désagréable à l'empereur et à l'impératrice : ils ordonnèrent de le frapper sur la bouche et de lui tirer les poils de la barbe; ce qui fut fait. Il prit les poils et les dents qui avaient été arrachés et les envoya à Alexandrie avec ces mots : Voilà le fruit de la foi. Quand les autres évêques virent ce qui lui arrivait, ils s'accordèrent avec l'empereur parce qu'ils craignaient d'être traités comme lui, donnèrent leurs signatures et admirèrent que notre Seigneur

ديسقورس¹ ارسل طلب الطومس الذي كتبوا فيه يزعم ان يكتب فيه فكتب تحته يحرمهم ويحرم كل من يخرج عن الامانة المستقيمة فاغراض الملك وامر بنفيه الى جزيرة غاغرا² فنفي ومعه مقاره³ اسقف اتكوا واثنين اخر هربوا وبقي لمجمع⁴ خلقدونية ستمائة وثلاثون اسقفا⁵ فلما مضوا به⁶ الى هناك جرى عليه من اسقف تلك المدينة من الاستخفاف به⁷ والهوان ما لا يوصف لانه كان نسطوري حتى اجري الله على يد القديس ديسقورس ايات وعجائب كثيرة⁸ عظيمة فاطاعوه كلهم وبجلوه⁹ وزادوا في اكرامه لان الله يمجده مختاربه في كل صقع¹⁰ واما انبا مقاره فقال له انبا ديسقورس انت لك اكليل في الاسكندرية ثم ارسله مع احد التجار المومنين الى ثم وهناك¹¹ ثم نال¹² اكليل الشهادة فاما القديس ديسقورس¹³ لما اكمل جهادة الحسن انتقل من هذه¹⁴ الحياة الباطلة ونال اكليل الاعتراف هناك وكانت نياحته في جزيرة غاغرا ووضع جسده هناك¹⁵ صلواته تكون معنا امين

1. A. ديسقورس. — 2. B. غاغرا. — 3. om. A. — 4. B. وتبقا المجمع. — 5. A. وثلاثين اسقف. — 6. A. om. به. — 7. A. الاستخفاف. — 8. A. كثيرة. — 9. B. وبجلوا به. — 10. B. صقيع. — 11. B. الى هناك. — 12. A. نال. — 13. A. ديسقورس. — 14. B. هذا. — 15. B. om. وكانت نياحته....

le Messie a deux natures distinctes. Quand Dioscore l'apprit, il envoya demander le tome où ils avaient signé, prétendant qu'il voulait inscrire son nom, mais il écrivit au bas un anathème contre eux et contre quiconque sortirait de la foi bien établie. Le roi fut irrité et ordonna de l'exiler dans l'île de Gangres : il partit et avec lui Macaire (*Maqârah*) évêque d'Edkou (*Atkou*). Deux autres se sauvèrent; six cent trente évêques restèrent dans le concile de Chalcédoine (*Khalqadounyah*). Quand on emmena Dioscore en cet endroit il éprouva, de la part de l'évêque de cette ville, qui était nestorien, du dédain et des mépris qu'on ne saurait décrire. Cela dura jusqu'à ce que Dieu fit arriver par l'intermédiaire de saint Dioscore des miracles et des prodiges nombreux et grands. Alors tous lui obéirent, le vénérèrent et augmentèrent de respect pour lui, car Dieu glorifie ses élus en tout pays. Quant à Anba Macaire, Anba Dioscore lui dit : Une couronne t'attend à Alexandrie, et il l'y renvoya avec un marchand croyant. Il y reçut la couronne du martyr. Quant à saint Dioscore, quand il eut terminé sa belle vie, il quitta cette existence vaine et reçut la couronne du confesseur. — Il mourut dans l'île de Gangres et on l'y enterra. Que sa prière soit avec nous. Amen.

* وفيه ايضا¹ استشهدوا القديسين² اغاتا وبطرس ويوحنا وامون وامونا ورفقا امهم وهولاء من اعمال مونية³ من اعمال قوص ظهر⁴ لهم السيد المسيح وعرفهم⁵ ما يكون منهم وان سوف ينالوا⁶ اكليل⁷ الشهادة بشيرا⁸ التي⁹ عند الاسكندرية ويمضي باجسادهم الى تقرها¹⁰ بالبحيرة ففرحوا القديسين بهذا الرويا وقاموا باكرا¹¹ وفرقوا كلما لهم على الساكين وكان اغاتا اخوهم الكبير مقدم بلدة¹² وكان محبوبا من الكل وكانت رفقا امهم تقويهم وتصبرهم على العذاب على اسم السيد¹³ المسيح ثم اتوا الى مدينة قوص¹⁴ واعترفوا بالمسيح على يد ديوناسيوس الاسفهلار¹⁵ فعذبهم عذاب شديد وابتدا بامهم فعذبها وهي صابرة¹⁶ وفرحانة ثم اولادها الخمسة فلما تعب من عذابهم اشاروا عليه ان يسيرهم الى¹⁷ الاسكندرية ليلا يضلوا الناس لانهم كانوا محبوبين عند كل احد¹⁸ وامن بسببهم جماعة واعترفوا بالسيد المسيح ونالوا اكليل الشهادة فلما اتوا بالقديسين¹⁹ الى ارمانوس الدوقس²⁰ بالاسكندرية وكان بلد²¹ يقال

1. B om. ... وفيه. — 2. B استشهد القديس. — 3. B قولوا. — 4. A اظهر. — 5. om. وعرفهم. — 6. A تنالوا. — 7. A اكليل. — 8. B بشيرا. — 9. B om. التي. — 10. B مقرهم. — 11. A باكر. — 12. B بكرة. — 13. A om. السيد. — 14. B مدينته. — 15. B الاسفهلار كبير. — 16. om. B. — 17. B (ان يسيرهم الى). — 18. B احدا. — 19. A القديسين. — 20. B om. الدوقس. — 21. B بلدا.

* ' En ce jour moururent martyrs les saints Agathon (*Aghâtâ*), Pierre² (*Ba-* * fol. 5 r°
tros), Jean (*Youhannâ*), Amoun, Amounâ et leur mère Rebecca (*Rafiqâ*): ils étaient du district de Mamounyah², dans la province de Qouç. Notre-Seigneur le Messie leur apparut et leur annonça ce qui arriverait d'eux, qu'ils obtiendraient la couronne du martyr à Choubra, près d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*), et que leurs corps seraient transportés à Taqrahâ (*Naqrahâ*) dans El-Bohairah. Les saints se réjouirent de cette vision. Ils se levèrent de bonne heure et partagèrent tout ce qu'ils possédaient entre les pauvres. Leur frère aîné, Agathon, était le chef de son endroit et aimé de tous. Rebecca, leur mère, les fortifiait et les encourageait à souffrir les tourments au nom de notre Seigneur le Messie. Ils allèrent dans la ville de Qouç, et confessèrent le Christ en présence de Denys (*Dyounâsyous*) le chef militaire : il leur fit subir une torture douloureuse, en commençant par leur mère qu'il tortura : elle montra de la constance et de la joie, puis il continua par ses cinq enfants. Quand il fut fatigué de les faire souffrir, on lui conseilla de les envoyer à Alexandrie de peur qu'ils n'égarassent les gens, car ils étaient aimés de chacun. A cause d'eux, une foule de gens crurent, confessèrent notre Seigneur le Messie et reçurent la couronne du martyr. Quand on amena les saints au duc Arménus (*Armâ-*

1. Dans B cette commémoration est placée après la suivante. — 2. Amélineau : *Aghânâ*. — 2. Amélineau : *Samnouteh, Samnoutia*.

لها شبرا فلما عرف قضيتهم عذبهم عذابا شديدا وقطع لحمهم
والهنازين وصلبهم منكسين وفي هذا جميعه والسيد المسيح يقيمهم
الوالي وجماعته واخر ذلك امر ان تؤخذ رؤسهم وتفرق اجسادهم
اخذت رؤسهم² جملوهم في زورق³ ليرموهم في البحر⁴ ارسل
ارخن من اهل نقرها من اعمال البحيرة من كرسي مصيل واعلمه
القديسين وان ذلك الارخن فرح جدا وجاء الى حيث اجساد القديسين
فضة كثيرة واخذ الاجساد المقدسة وسمع صوتا يقول هذا مكن الاجساد
في الكنيسة ولم يزلوا الى ان مضى الاضطهاد فاطهروهم وبنوا عليهم
واظهر الرب من عظامهم⁵ ايات وعجائب وفي⁶ هذا الزمان حملوا⁷ اجسادهم
منوطية⁸ شفاعتهم تكون معنا امين
وفيه⁹ ايضا تبيح الاب القديس الفاضل¹⁰ سوريانوس اسقف جبلة¹¹ وكان

1. A. اجسادهم. — 2. A om. وتفرك. — 3. B زورق. — 4. AB البحيرة. — 5. A اجسادهم.
— 6. B om. و. — 7. B نقلوا. — 8. B سبناط. — 9. B ponit hanc sect. ante sect. praec.
— 10. B om. الاب... — 11. A add. iterum اسقف جبلة سوريانوس.
جبلة سوريانوس.

(Syrus) à Alexandrie, il était dans un endroit appelé Chabrà. En apprenant leur aventure, il les fit torturer douloureusement, fit couper leur chair, les jeta dans des chaudrons et après des crochets et les fit crucifier la tête en bas. Dans tout cela, notre Seigneur le Messie les maintenait sans dommage jusqu'à ce que le gouverneur et sa troupe furent couverts de honte. A la fin, il ordonna de les décapiter et de disperser leurs corps dans la mer. Après leur avoir tranché la tête, on les mit dans une barque pour les jeter dans la mer; Dieu envoya son ange à un chef des gens de Naqràha dans la province d'El-Boḥārah, dépendant du siège de Maṣil, et lui apprit qu'il devait recueillir les corps des saints. Ce chef se réjouit beaucoup; il alla à l'endroit où ils étaient, donna aux gardes beaucoup d'argent, prit les corps sacrés et entendit une voix qui disait : Ceci est la demeure des justes. * Ensuite on les plaça dans une église où ils restèrent jusqu'à ce que la persécution fût passée. Alors on les en retira et on bâtit pour eux une belle église. Dieu fit apparaître par leurs ossements des miracles et des prodiges. A cette époque-ci, on a transporté leurs corps dans la ville de Samnoutyah. Que leur intercession soit avec nous. Amen.

* fol. 5 v°.

En ce jour, se reposa dans le Seigneur le saint Père vertueux Sévérien

بلاريانوس¹ فتعلم الحكمة البرانية التي للاتين² ومضى الى قيسارية وتعلم³ علومها ثم⁴ عاد الى رومية وتعلم علوم الكنيسة⁵ وحفظ جميع⁶ الكتب⁷ العتيقة والحديثة في سنين قليلة وبعد هذا تبحروا والديه وتركوا له مالا جزيل⁸ لا يحصا⁹ فاراد ان يعطيه للمسيح لكي ينال العوض عنه مائة ضعف فبنا فندق برسم ضيافة الغربا والمساكين والمنقطعين¹⁰ وجعل عليهم وكلاء¹¹ حتى يحملوا ما يحصل منها من الغلات برسم المساكين حتى ان تلك المواضع سميت باسمه الى يومنا هذا وكان عمه والى المدينة فشكاه الى الملك¹² انوريوس انه قد بدد ماله وقال اعطيه للسيد المسيح¹³ لآخذ عوضه كما قال¹⁴ في انجيله فاعجب الملك ذلك كله وامره بان لا يفارقه من القصر ويأتي معه الى الكنيسة ويقوم في الصلاة الليل كله وقد كان الملك ايضا¹⁵ صديقا يعمل اعمال الرهبان في الخفية¹⁶ وعليه مسح شعر من تحت حلة المملكة وكان البطريرك برومية القديس يوناكيدونيوس اعلم من قبل الله ان سوريانوس يتمن¹⁷ على جموع كثيرة¹⁸ فصار يكرمه ويبجله

1. A. ابلازيانوس. — 2. A. للاتنايس. — 3. B. يتعلم. — 4. B. om. ثم. — 5. B. البيعة. — 6. B. om. جميع. — 7. A. om. الكتب. — 8. A. مال عظيم. — 9. B. add. جدا. — 10. B. المتقطعين. — 11. B. وكلاء. — 12. A. للملك. — 13. B. للمسيح. — 14. B. وكما وعد. — 15. A. جماعة كثير. — 16. A. الخفي. — 17. B. يتمن. — 18. B. فصار يكرمه ويبجله.

(Souryânous), évêque de Gabala (Djabalah). Le nom de son père était Valérien (Balâryânous). Il étudia la philosophie profane des Athéniens (Atanâyin), alla à Césarée (Qaisâryah) dont il étudia les sciences. Ensuite il retourna à Rome (Roumyah) où il étudia les sciences ecclésiastiques et apprit par cœur tous les livres anciens et modernes, en peu d'années. Après cela, ses parents moururent, lui laissant une fortune considérable, qu'on ne peut évaluer. Il voulut la donner au Messie pour recevoir à la place le centuple. Il bâtit un hospice pour accueillir les étrangers, les malheureux et les pauvres; il y établit des intendants pour en percevoir les revenus pour les pauvres, en sorte que jusqu'aujourd'hui, ces endroits sont appelés de son nom. Son oncle était gouverneur de la ville : il se plaignit de lui à l'empereur Honorius (Anouryous) parce qu'il avait dissipé sa fortune en disant : Je la donne à notre Seigneur le Messie pour en recevoir l'équivalent comme il l'a dit dans son Évangile. L'empereur admira tout cela et lui ordonna de ne pas se séparer de lui dans son palais, de venir avec lui à l'église et de passer la nuit entière en prières, car l'empereur était aussi un juste : il menait la vie des moines et portait un cilice sous sa robe royale. Le patriarche (pape) de Rome était alors saint Innocent (Younâqidounyous); il apprit de Dieu que Sévérien obligeait des foules

وشرع¹ ان لا يفارقه وصار محبوبا من الجميع² وبلغ خبره تاوضوس³ الملك
 بقسطنطينية فلما^{*} رأى اكرام الناس خشى ان يضيع تبعه فعزم على⁴ الخروج سرا
 * fol. 6 r. فظهر له⁵ ملاك الرب وامره ان يمضى الى مدينة⁶ جيلة فانه يكون مدبرا لنفوس
 كثيرة فخرج في الليل ومعه تادرس تلميذه بعد ان البسه⁷ اسكيم الرهبانية فارسل⁸
 الرب اليه نورا⁹ كشه البكرة يمشى قدامه الى ان اتى به الى¹⁰ جيلة وكان هناك
 دير فيه¹¹ رجل قديس¹² مقدم عليه اعلم برويا¹³ لاجل¹⁴ القديس سوربانوس فخرج
 واستقبله¹⁵ وعرفه بما قد راه فتعجب كثيرا فبلغ¹⁶ قصته¹⁷ الى تلك الكورة¹⁸ واجتمعوا
 اليه جموعا كثيرة¹⁹ لا تحصى وارسل الملك تاوضوس من عنده²⁰ متقدمين²¹ برسم²²
 عمارة الديارة²³ التي²⁴ كانت²⁵ له بعد ان ملاك الرب حدد²⁶ له المكان الذي يعمل
 فيه وصا معزى لنفوس كثيرة واجرى الرب على يديه آيات عجيبة²⁷ ومن جملتهم ان²⁸

1. A. ويشتهى. — 2. A. الجميع. — 3. B. لتاوضوس. — 4. B. عليه. — 5. B. لك. — 6. B.
 وفيه. — 7. A. لبس. — 8. B. وارسل. — 9. A. تورا. — 10. A. add. جبل. — 11. B. وفيه. —
 12. B. om. قديس. — 13. B. في الرويا. — 14. B. ايها. — 15. B. om. و. — 16. B. وبلغ. — 17.
 مقدمين. — 18. A. ملكف الكورة. — 19. om. A. — 20. A. عند. — 21. B. من. — 22. B. الى. — 23. B. الديارات. — 24. AB. الذي. — 25. om. A. — 26. A. جدد. — 27.
 ان. — 28. A. om. وعانبا.

considérables : il se mit à l'honorer et à le vénérer ; il lui prescrivit de ne pas
 se séparer de lui. Le saint était aimé de la multitude ; sa réputation arriva à
 * fol. 6 r. Théodose (*Tâoudhousyous*) qui régnait * à Constantinople (*Qostantinyah*). Quand
 le saint vit le respect qu'on lui portait, il craignit que sa peine ne fût vaine et
 il se décida à partir en secret. Un ange du Seigneur lui apparut et lui ordonna
 d'aller dans la ville de Gabala, où il dirigerait beaucoup d'âmes. Il partit la
 nuit accompagné de son disciple Théodose (*Tâdros*) à qui il avait fait revêtir le
 froc monastique. Le Seigneur lui envoya une lumière en forme de roue qui
 le précédait jusqu'à ce qu'il arrivât à Gabala. Il y avait là un couvent à la tête
 duquel était un saint. Celui-ci apprit par un songe ce qui concernait saint
 Sévérien. Il sortit à sa rencontre et lui fit connaître sa vision : le saint fut
 extrêmement surpris. Son histoire arriva jusqu'à cet endroit : on se ras-
 sembla autour de lui en foule innombrable. L'empereur Théodose envoya des
 supérieurs pour faire prospérer les couvents qui étaient à lui, après qu'un
 ange du Seigneur eut déterminé l'endroit où il devait agir. Celui-ci devint
 un refuge pour beaucoup d'âmes et le Seigneur produisit par lui des miracles
 nombreux. Il arriva entre autres que la fille du gouverneur de Gabala avait

ابنة والى جبلة كان بها شيطان¹ قال لايها² ان انت اخرجت سوريانوس من هذا الموضع خرجت منها فلما اتى ابوها الى القديس واعلمه بالامر وسأله معافاتها كتب اليه رقمة³ يقول فيها باسم يسوع المسيح تخرج منها ايضا⁴ وان قوما سمرة وغيرهم⁵ اجتمعوا بعسكر⁶ وارادوا ان يدخلوا الدير فجاب الرب عليهم ظلمة واقاموا ثلاثة ايام لا يبصروا⁷ حتى سألوا⁸ القديس بدموع كثيرة فاطلقهم وكذلك جميع الرهبان الذين⁹ كانوا تحت يده كل من كان به مرض وكان يصلى عليه فيشفيه¹⁰ وكل منهم كان يعزيه ويعلمه حتى صاروا جميعهم¹¹ مثل الملائكة وكان اسقف المدينة¹² يسمى فيلادلفس علم برويا من قبل الله ان القديس يجلس مكانه¹³ فارسل جميع¹⁴ الشعب ووصاهم ان ياخذوه بتدبير الله¹⁵ ومن رأى الملوك الصديقين والروؤسا جعلوه * اسقفا فابتدا بجهاد عظيم لرعاية¹⁶ شعبه وكان في تلك مدينة يهودى¹⁷ اسمه سكتار عالم جدا مفتخر¹⁸ بما معه من ناموس موسى وهذا¹⁹ جاء الى القديس وجادله ولم يطق²⁰ الكلام الخارج²¹ من فيه

* fol. 6 v°.

1. B شيطاننا. — 2. AB لايها. — 3. B دفعة. — 4. B om. ايضا. — 5. B om. سررة. — 6. AB عسكر. — 7. B om. لا. — 8. B فسألوا. — 9. A الذى. — 10. B ويشفيه. — 11. om. A. — 12. B add. الذى يجلس. — 13. B om. ييسى. — 14. B لجميع. — 15. B الله. — 16. B رعاية. — 17. A add. اليهودى سكتار. — 18. AB مفتخرا. — 19. B هذا. — 20. AB لم يطق. — 21. A الحجارة النعمة.

en elle un démon qui dit à son père : Si tu fais partir Sévérien de cet endroit, je la quitterai. Quand le père fut allé trouver Sévérien et l'eut informé de l'affaire, en lui demandant de la guérir, le saint écrivit un billet où il disait : Au nom de Jésus, le Messie, tu sortiras d'elle. Une troupe de Samaritains (*Samarah*) et d'autres gens se joignirent aux soldats et voulurent pénétrer dans le couvent. Le saint attira sur eux des ténèbres et ils restèrent trois jours sans voir, jusqu'à ce qu'ils l'implorèrent avec beaucoup de larmes, et il les renvoya. De même tous les moines qui étaient sous son autorité priaient sur quiconque avait une maladie et le guérissaient. Il encourageait et instruisait chacun d'eux si bien qu'ils devinrent tous comme des anges. L'évêque de cette ville se nommait Philadelphie (*Filadelfos*) : il apprit par un songe venu de Dieu que le saint occuperait sa place. Il envoya vers toutes les communautés et leur recommanda de le prendre pour (accomplir) le dessein de Dieu et, suivant l'avis des souverains justes et des chefs, on le fit * évêque et il com- * fol. 6 v°.

mença par une grande lutte pour la protection de son troupeau. Il y avait dans cette ville un Juif nommé Saktâr, très savant et fier de ce qu'il possédait de la loi de Moïse (*Mousa*). Il alla trouver le saint et disputa avec lui, mais aucune parole ne put sortir de sa bouche. Ensuite le Seigneur l'informa en songe

وبعد هذا كان الرب اعلمه برويا ان ذلك الانسان¹ يصير من القطيع المبارك فلما مضى الى بيته راى رويًا² مواضع العذاب الصعبة³ وكان واحد يقول هولاء⁴ اليهود الكفرة وكلمن⁵ لا يؤمن بالسيد⁶ المسيح وللفد اتى الى القديس سوربانوس وخر تحت قدميه⁷ وسأله ان⁸ يجعله مسيحي فصعد هو وكل⁹ اهل بيته¹⁰ فلما سمعوا باقية¹¹ اليهود ان مقدمه صار مسيحي امنوا وتمدوا وصاروا مسيحين حتى كانهم ولدوا في المسيحية وكذلك ملة¹² اخرى سحرة يسموا ينمونطانوس¹³ لما سألمهم القديس في الدخول الى الايمان لم يفعلوا لانهم كانوا مدلين¹⁴ بصنعتهم لانهم¹⁵ كانوا اذا اقبل اليهم انسان¹⁶ يرشوا التراب¹⁷ في وجهه فلا¹⁸ يبصر شيء فطلب القديس الى السيد المسيح بدموع كثيرة¹⁹ ان يردهم الى القطيع المقدس فاتى الرب عليهم بامراض مختلفة دون التصارى مثلما اصاب المصريين في ذلك الزمان فعرفوا انه بسبب قلة طاعتهم للقديس فاتوا اليه وصاروا نصارى وصارت المدينة كلها قطيع واحد فضج²⁰ الشيطان وكان يصرخ

1. A. ذاكى. — 2. B. *add.* في. — 3. B. الصعب. — 4. A. ليهولاء. — 5. A. كلمن. — 6. B. *om.* السيد. — 7. A. رجله. — 8. B. انه. — 9. B. *om.* كل. — 10. B. *add.* مدينته. — 11. B. وكل اهل مدينته. — 12. B. ملة. — 13. B. ينمونطاميس. — 14. B. متبطين. — 15. A. انهم. — 16. B. وذلك انهم. — 17. B. تراب. — 18. B. ولا. — 19. A. *om.* كثيرة. — 20. B. فصاح.

que cet homme ferait partie du troupeau béni. Quand Saktâr fut rentré dans sa maison, il vit en songe des lieux de supplices et une voix dit : Ce sont les Juifs infidèles et quiconque ne croit pas à notre Seigneur le Messie. Le lendemain, il alla trouver saint Sévérien, tomba à ses pieds et lui demanda de le faire chrétien. Il le baptisa, lui et tous les gens de sa maison. Quand les autres Juifs apprirent que leur chef était devenu chrétien, ils crurent, furent baptisés et furent chrétiens comme s'ils étaient nés dans la religion du Messie. De même une autre secte de magiciens qu'on appelait Montanistes (*Yanmountânous*, pour *bi Mountânous*?). Lorsque le saint leur demanda d'entrer dans la foi, ils ne le firent pas, car ils avaient confiance dans leur art : en effet, quand un homme s'avancait vers eux, ils versaient de la poussière sur sa face et il ne voyait rien. Alors le saint demanda à notre Seigneur le Messie, avec beaucoup de larmes, de les ramener au saint troupeau. Le Seigneur envoya sur eux, à l'exclusion des chrétiens, des maladies diverses comme ce qui atteignit les Égyptiens autrefois. Ils reconnurent que c'était la conséquence de leur désobéissance envers le saint : ils allèrent le trouver et devinrent chrétiens. La ville ne forma plus qu'un seul troupeau. Le démon hurla de douleur et se mit à crier sous l'apparence d'un vieillard, les vête-

في زى¹ شيخ مشفق الثياب قد احترت من كل ناحية لان مصر امتلات² رهبان قديسين ورومية فيها يوناكيدونيوس³ وقسطنطينية يوحنا فم الذهب وبقي هذا الموضع هوذا سوريانوس اخذ⁴ منى وكانوا الفرس قد ارسلوا رسالة للملك تاوضوسيوس⁵ وارغاديوس يطلبوا محاربتهم فارسلوا للقديس الرسالة فلما وقف عليها كتب اليهم يعزيهم⁶ اعنى الملوك الصديقين * ارغاديوس وتاوضوسيوس⁷ قائلا⁸ ان كنا للمسيح ومملكتنا⁹ من المسيح فما نحتاج الى سلاح ولا¹⁰ حراب ولا رجال وبدا يذكرهم بوحدة واحدة¹¹ من الذى¹² صنعهم الرب للملوك قبل الاربعين الصوم وهكذا¹³ مضوا عنهم الفرس وفي¹⁴ حال يوحنا فم الذهب مع¹⁵ الملكة احضروا القديس¹⁶ مع جملة الاساقفة وكان يكت الملكة بكل التبكيت¹⁷ وان القديس¹⁸ يوحنا فم الذهب¹⁹ لم يعمل شيء يوجب²⁰ النفي فلما لم تسمع منه عاد الى مدينته وكتب مقالات كثيرة ومواعظ وميامر وهى مدونة في البيعة الى الان وشاخ وبلغ من العمر²¹ مائة سنة وقبل خروجه من الجسد بعشرة ايام

1. B. ذى. — 2. AB. امتلت. — 3. A. يونا كدونوس. — 4. B. اخذ. — 5. B. انورينوس. — 6. B. om. اليهم يعزيهم. — 7. AB. انوريوس. — 8. A. om. قائلا. — 9. om. B. — 10. B. add. الى. — 11. B. om. احدة واحدة. — 12. om. B. — 13. B. وهكذا. — 14. B. om. فى. — 15. A. om. مع. — 16. B. احضروه. — 17. B. (بكل التبكيت). — 18. om. B. — 19. A. om. من العمر. — 20. B. يتوجب به. — 21. A. om.

ments déchirés : Je suis tourmenté de tous les côtés ; l'Égypte (*Misr*) est remplie de saints moines ; à Rome, il y a Innocent ; à Constantinople, Jean Chrysostome (*Youhannâ fom adz-dzahab*) ; il me restait cet endroit, et voici que Sévérien me l'a pris. — Les Perses envoyèrent un message aux rois Théodose et Arcadius (*Arghâdyous*), voulant leur faire la guerre : ils adressèrent la lettre au saint. Quand il en eut pris connaissance, il * leur écrivit pour les reconforter : Nous appartenons au Messie ; notre royaume vient du Messie ; nous n'avons donc pas besoin d'armes, ni de lances, ni d'hommes ; et il leur rappela une à une toutes les choses que Dieu avait faites aux rois, avant le jeûne de quarante jours : ainsi les Perses s'éloignèrent. — Lors de l'affaire de Jean Chrysostome avec l'impératrice, on fit venir le saint avec tous les évêques. Il adressa toutes sortes de blâmes à l'impératrice, disant que saint Jean Chrysostome n'avait rien fait qui méritât l'exil. Comme elle ne l'écoutait pas, il revint dans sa ville. Il composa des discours, des exhortations et des homélies qui sont transcrits dans l'Église jusqu'à présent. Il vieillit et atteignit l'âge de cent ans. Dix jours avant qu'il ne quittât son corps, un ange du Seigneur lui apparut et l'invita à partir. Il fit ses recommandations

ظهر له¹ ملاك الرب واستدعا الى الخروج فاوصى شعبه وتيسح بالرب² وكان نياحته قبل³
 نياحة القديس⁴ يوحنا فم الذهب بستين والسنة التي تيسح فيها يوحنا⁵ فم الذهب تيسح
 فيها ايضا ابيفانيوس اسقف قبرس⁶ فكفنا⁷ جسد الطوباني سوريانوس كما يليق به
 وعملوا له ترتيبات وتسابيح واودعوه⁸ في قبر صلاته تكون معنا امين

اليوم الثامن من توت

في⁹ هذا اليوم استشهد القديس والنبى¹⁰ زكريا ابن براشيا الكاهن على يد هيرودس
 الملك¹¹ وبعد ما بشره الملاك جبرائيل بمولد يوحنا ابنه وعند ما لم يصدق كلامه اوجب
 عليه الصمت الى حيث يولد الصبي عند ذلك تكلم وسبح الله وكتب اسمه يوحنا هذا
 الذى شهد الانجيل عنه انه كان بارا هو وزوجته سائرين في حقوق الرب بلا عيب فلما
 ولد السيد المسيح اتوا المجوس ليسانجوا له قلق هيرودس وخاف على مملكته وبهذا
 السبب ارسل وقتل كل صبيان¹² يت لحم من ابن سنتين الى ما دون ليقتل بزعمه¹³

1. B تك. — 2. B بسلام. — 3. B بعد. — 4. om. A. — 5. om. A. — 6. B قبرس. — 7.
 الملك. — 8. A وديعة. — 9. add. B مثل. — 10. A om. والنبى. — 11. B om. — 12. B
 ليقتلهم ويظن (ليقتل بزعمه). — 13. B لكل اطفال.

à son troupeau et s'endormit dans le Seigneur. Sa mort arriva deux ans avant celle de saint Jean Chrysostome et celui-ci mourut la même année qu'Épiphane (*Abifanyous*) évêque de Chypre (*Qobros*). On ensevelit le corps du bienheureux Sévérien comme il convenait; on lui fit des oraisons funèbres et des panégyriques et on le confia au tombeau. Que sa prière soit avec nous. Amen.

HUITIÈME JOUR DE TOUT (5 septembre).

En ce jour-là mourut martyr le saint prophète Zacharie (*Zakaryâ*), fils de Barâchya, le prêtre, par le fait du roi Hérode (*Hiroudos*). Après que l'ange Gabriel (*Djibrâyil*) lui eut annoncé la naissance de son fils Jean (*Youhannâ*), comme il n'avait pas cru à ses paroles, il le rendit muet jusqu'à ce que l'enfant naquit. Alors il parla, loua Dieu et écrivit pour lui le nom de Jean. C'est lui de qui l'évangile témoigne qu'il était vertueux et que lui et sa femme marchaient dans la vérité du Seigneur, sans commettre de faute. Quand notre Seigneur le Messie naquit, les Mages vinrent se prosterner devant lui; Hérode fut troublé et craignit pour sa royauté; aussi il envoya tuer tous les enfants de Bethléem (*Beit-Laḥam*) de deux ans et au-dessous, pour faire périr,

المسيح من جملتهم فظهر¹ ملاك الرب² ليوسف في الحلم³ فأخذ⁴ السيد المسيح⁵ ومريم امه واتوا مصر * واما يوحنا فاخذته امه وخرجت الى الجبل واقامت تربي الصبي ستة⁶ سنين وبعد ذلك تنيحت وبقي الصبي في البرية الى حين ظهوره لاسراييل وفي حال قتل الاطفال استشهر هيرودس ان يوحنا هو المسيح ارسل يطلبه من ابيه زكريا فقال ما ادرى اين الولد ولا والدته فهده⁷ بالقتل فلم يكترب به فامر الاجناد ان يقتلوه قتل⁹ بين الهيكل والمذبح واحفى الرب جسده فاما دمه¹⁰ فصار كالحجر فلما اتوا الكهنة والشعب كالعادة للصلاة فدخل احد الكهنة الى المذبح فوجد دمه¹¹ فسمعوا² بصوت يصرخ في الهيكل قائلا قد قتل زكريا ابن براشيا ودمه¹³ يصرخ حتى ياتي المنتقم له وليس هذا زكريا ابن براشيا الذي من الاتي¹⁴ عشر الصفار لان ذلك لم يقتل بل مات في كورة اوزياني ووجد جسده هناك سالما بغير فساد وبنوا له كيسة فاما¹⁵ هذا فلم يجدوا جسده بل دمه شاهدا بقتله ويقال ايضا ان هيرودس لما قتل الاطفال قال له

1. A. وظهر. — 2. B. الملائى. — 3. B. في الرويا. — 4. B. ياخذ. — 5. om. A. — 6. B. فوجدته. — 7. A. فهده. — 8. B. ولم. — 9. B. فقتلوه. — 10. B. صار. — 11. B. فوجدته. — 12. B. وسمعوا. — 13. B. add. الحجر. — 14. B. اثنتين. — 15. B. add. هو.

à ce qu'il s'imaginait, le Messie dans leur foule. L'ange du Seigneur apparut en rêve à Joseph (*Yousof*) : il prit notre Seigneur le Messie et Marie (*Maryam*) sa mère et ils allèrent en Égypte (*Misr*). * Quant à Jean, sa mère le prit et s'en alla dans la montagne. Elle resta à l'élever pendant six ans; après cela, elle s'endormit dans le Seigneur. L'enfant resta dans le désert jusqu'au moment où il apparut aux Israélites. Lors du massacre des enfants, Hérode s'imagina que Jean était le Messie; il l'envoya demander à son père Zacharie; celui-ci répondit qu'il ne savait où il était, non plus que sa mère. Le roi le menaça de mort, mais il ne s'en émut pas. Alors il ordonna à ses soldats de le tuer : il fut tué entre le temple et l'autel. Le Seigneur cacha son corps : quant à son sang, il devint comme de la pierre. Lorsque les prêtres et le peuple arrivèrent pour prier, suivant la coutume, un des prêtres entra vers l'autel et trouva le sang; alors l'on entendit une voix proclamer dans le temple : Zacharie, fils de Barachya, a été tué, et son sang criera jusqu'à ce qu'il lui vienne un vengeur. Ce Zacharie, fils de Barachya, n'est pas celui qui fait partie des douze petits prophètes, car ce dernier ne fut pas tué; il mourut dans la bourgade d'Ouziana; son corps s'y trouve intact, sans altération, et on lui a bâti une église. Quant à l'autre Zacharie, on ne trouva pas son corps, mais son sang qui témoigne de sa mort. On dit aussi que lorsque Hérode fit tuer les enfants.

بعض اليهود قد توالد لذكربا ولد بيشارة ملاك الرب لعل هو المسيح فارسل الجند¹ لقتل² الصبي فقال لهم ذكربا انا³ اخذت هذا⁴ الصبي من مكان تجوا معي⁵ وتأخذوه منه فاتوا معه الى ان دخل⁶ الهيكل فوضه⁷ على جناح⁸ الهيكل حيث بشر به فخطفه الملاك الى بيرة الزيفاتا فلما لم تجده الجند قتلوا ذكربا اباه⁹ وبهذا السبب قال الرب لليهود¹⁰ يجي عليكم دم ذكربا الذي قتلتموه اى¹¹ اتم سبب قتله شفاعة وصلاته تكون معنا امين

وفيه ايضا¹² تيح الصديق موسى رأس الانبياء هذا تعب مع شعب الله الى الدم واسلم نفسه عنهم¹³ هذا الذي صنع الايات والعجائب بمصر وفي* البحر الاحمر هذا الذي لم يرض¹⁴ ان يدعى ابنا لابنة فرعون التي ربه لما رموه ابويه بالنهر¹⁵ لاجل فرعون¹⁶ الذي امر ان يقتلوا الذكور من اولاد العبرانيين فلما وجدته ابنة فرعون في النهر رفعت وربته لها ولدا فلما كمل اربعين سنة وراى واحدا من المصريين قد قتل واحدا من العبرانيين¹⁷

1. om. A. — 2. A يقتل. — 3. B ان. — 4. B om. هذا — 5. B تجنوا — 6. B دخلوا. — 7. B وضعوا. — 8. B om. على جناح. — 9. AB ابيه. — 10. om. B. — 11. B om. اى. — 12. B om. وفيه ايضا. — 13. B منهم. — 14. B يرضى. — 15. A النهر. — 16. B om. التى.... — 17. B om. فلها وجدته....

un Juif lui dit : Il est né un fils à Zacharie, suivant l'annonce de l'ange du Seigneur; peut-être est-ce lui le Messie. Alors il envoya des soldats pour tuer l'enfant. Zacharie leur dit : Je l'ai reçu d'un endroit, venez avec moi et prenez-le de là. Ils l'accompagnèrent : il entra dans le temple, déposa Jean sur l'aile du temple où il lui avait été annoncé; l'ange le saisit et l'emporta dans le désert d'Ez Zifâtâ. Les soldats, ne le trouvant pas, tuèrent Zacharie, son père. C'est pourquoi le Seigneur a dit aux Juifs : *Le sang de Zacharie que vous avez tué* — c'est-à-dire : de qui vous avez causé la mort — *s'élèvera contre vous*¹. Que son intercession et sa prière soient avec nous. Amen.

En ce jour, s'endormit dans le Seigneur le juste Moïse (*Mousa*), le chef des prophètes. Il peina avec le peuple de Dieu jusqu'au sang et se consacra entièrement à lui. C'est lui qui fit les miracles et les prodiges en Égypte (*Miṣr*) et dans* la mer Rouge; c'est lui qui ne voulut pas être appelé fils de la fille de Pharaon (*Fira'oun*) qui l'avait élevé quand ses parents le jetèrent dans le fleuve, parce que Pharaon avait ordonné de tuer les enfants mâles des Hébreux. Quand la fille de Pharaon le trouva dans le fleuve, elle le prit et l'éleva comme son enfant. Lorsqu'il eut accompli ses quarante ans, il vit un Égyptien qui mal-

1. Matthieu, xxiii, 35.

انتقم له وقتل المصري وفي الغد رأى اثنان يتخاصمان فطلب ان يصلح بينهم فقام عليه الظالم قاتلا لملك تريد تقتلني مثلما¹ قتلت المصري بالامس فهرب من هذه الكلمة الى ارض مدين وتزوج هناك ورزق ولدين فلما اكمل² له ثمانون³ سنة ظهر له روبا نار⁴ في عليقة فلما اتى تامل⁵ كلمة الرب من العليقة وامره باخراج الشعب من⁶ ارض مصر ثم اجرى الله على يديه العشرة ضربات في المصريين فاولهم النهر الذي صار دما واخرهم قتل كل ابيكار المصريين ثم اخرج الشعب وافرق لهم البحر الاحمر واجاز الشعب فيه واطبق الماء على اعدائهم ثم انزل لهم المن في البرية اربعين⁷ سنة واخرج لهم الماء من الصخر ومع هذا جميعه كانوا يتدبروا⁸ عليه ودفوع⁹ ارادوا رجه¹⁰ وهو يطول روحه عليهم ويسأل الرب فيهم ومن افراط حبه لهم قال للرب¹¹ اذ¹² تخفر لهذا الشعب والا فامح¹³ اسمي من سفر الحياة وشهد الكتاب انه كلم الرب¹⁴ خمسمائة وسبعين كلمة كما يكلم الانسان خليته وتجلأ¹⁵ وجهه بالبهاء من مجد الرب حتى وضع على وجهه

— 1. في A. — 2. يتامل AB. — 3. نارا B. — 4. ثمانين A. — 5. كهل A. — 6. كيا B. — 7. اللرب om. B. — 8. ارادوا رجه B om. — 9. ودفوع عده B. — 10. يتدمروا A. — 11. للرب om. B. — 12. ان اذا B. — 13. فامحي B. — 14. الله A. — 15. تجلل B.

traitait un Hébreu. Il vengea celui-ci et tua l'Égyptien. Le lendemain, il vit deux hommes qui se disputaient; il chercha à faire la paix entre eux, mais l'oppresser lui dit : Peut-être veux-tu me tuer comme tu as tué hier l'Égyptien? A cause de cette parole, il s'enfuit dans la terre de Madian. Il s'y maria et eut deux enfants. Quand il eut quatre-vingts ans accomplis, il vit une vision de feu dans un buisson. En arrivant, il entendit la parole que Dieu lui adressait du buisson et reçut l'ordre de tirer le peuple de la terre d'Égypte. Puis Dieu fit arriver par lui les dix fléaux sur les Égyptiens : le premier fut le changement du fleuve en sang, et le dernier, la mort de tous les premiers-nés des Égyptiens. Il fit ensuite sortir le peuple, divisa pour lui la mer Rouge, la lui fit passer et referma l'eau sur ses ennemis. Il fit descendre sur les Juifs la manne dans le désert pendant quarante ans, fit sortir pour eux l'eau du rocher et, malgré tout cela, ils conspirèrent contre lui et, à plusieurs reprises, voulurent le lapider. Il se montrait patient envers eux, implorait, le Seigneur pour eux et, dans l'excès de son affection pour eux, il dit à Dieu : *Si tu ne pardonnes pas à ce peuple, efface mon nom du Livre de vie*¹. L'Écriture témoigne qu'il adressa à Dieu 570 paroles, comme un homme cause avec son ami. Son visage resplendissait d'un éclat tel par la

1. Exode, xxxii, 32.

برقعا¹ ليلا يموت من ينظر اليه من بني اسرائيل ولما اكمل له مائة وعشرين سنة امرة
 الرب ان يسلم الشعب ليوشع ابن نون تلميذة² فدعاه واوصاه بوصايا الرب ونواميسه³
 واعلمه انه هو⁴ الذي يدخل الشعب ارض الميعاد بعد ان عمل قبة الشهادة وجميع⁵ ما
 * fol. 8 v°. فيها كما امرة الرب وتوفى في الجبل⁵ ودفن هناك واخفى الرب جسده ليلا يجدوه⁶ بني
 اسرائيل فيجدوه⁷ لان الكتاب يشهد⁸ عنه انه لم يقم⁹ في اسرائيل نبي مثل موسى
 واراد الشيطان اظهار جسده فانتهره¹⁰ ميكائيل¹¹ رئيس الملائكة ومنه¹² من ذلك كما
 يشهد¹³ الرسول يهوذا¹⁴ في رسالته¹⁵ وناح عليه بنو اسرائيل ثلاثين¹⁶ يوما صلواته
 تكون معنا امين
 وفيه ايضا¹⁷ استشهاد¹⁸ القديس ديمديس¹⁹ كان هذا من اهل درشابة²⁰ من كرسي دنطوا²¹
 وكان مجبا²² للبيعة ومجبا²³ للمساكين ويفتقد²⁴ المرضى فظهر له انسان نوراني وانهضه²⁵

1. A برقع. — 2. om. B. — 3. ناموسه B. — 4. هو ان A. — 5. B om. في الجبل. — 6. A
 يجده. — 7. om. B. — 8. B قال. — 9. B يقيم. — 10. B وان. — 11. B ميخائيل. — 12.
 B منه. — 13. A الشهد. — 14. A يعقوب. — 15. B التتاليقون. — 16. A ثلثون. — 17. B om.
 18. B طوه. — 19. B الشيد. — 20. B درشانه. — 21. B طوه. — 22. A
 et B محب. — 23. A محب. — 24. A om. و. — 25. B add. وامره.

gloire du Seigneur qu'il plaçait un voile sur sa face pour que celui des Israé-
 lites qui le regardait ne mourût pas. Quand ses cent quatre-vingts ans furent
 accomplis, le Seigneur lui ordonna de remettre le peuple à Josué, fils de
 Noun (*Youcha' ibn Noun*), son disciple. Il le manda, lui transmit les recomman-
 dations du Seigneur et ses lois, lui apprit que ce serait lui qui introduirait le
 peuple dans la Terre Promise, après qu'il aurait fait l'Arche d'alliance et tout
 * fol. 8 v°. * ce qu'elle renferme, comme le Seigneur l'avait ordonné. Il mourut dans la
 montagne et fut enterré là. Le Seigneur cacha son corps pour que les Israé-
 lites ne le trouvassent pas et ne l'adorassent pas, car l'Écriture témoigne
 qu'aucun prophète ne se leva, pareil à Moïse, en Israël¹. Le démon voulut
 montrer son corps, mais Michel (*Mikâyil*) le chef des anges le réprimanda et
 l'en empêcha, comme l'atteste l'apôtre Jude (*Yahoudzâ*) dans son épître². Les
 Israélites le pleurèrent pendant trente jours. Que sa prière soit avec nous!
 Amen.

³ En ce jour, mourut martyr saint Diomède (*Dimidis*)⁴. Il était des gens de
 Tharchébi (*Derchâbah*)⁵, du siège de Danțuâ; il aimait l'Église et les pauvres et

1. Deutéronome, xxxiv, 10. — 2. Jude, 9. — 3. Maï place cette commémoration le
 9 de Tout. — 4. Malan : *Damatdalus*. — 5. Malan : *Darsân*.

ان يمضى وينال اكليل الشهادة واوعده بجوائز سماوية¹ ففرح² جدا وترك اباه وخرج من المدينة وصلى للرب كي يعينه على العذاب على³ اسمه⁴ واتى الى مدينة اتريب واعترف بالسيد المسيح فعذب عذابا شديدا⁵ ثم ارسلوه⁶ الى الاسكندرية الى لوكيانوس ولما كان في المركب ظهر له السيد المسيح وعزاه وقواه واوعده⁷ بالنياح الدائم فابتهجت نفسه جدا واما لوكيانوس فعذبه بانواع العذاب ثم امر باخذ رأسه فنال اكليل الشهادة واتوا اهل بلدة واخذوا جسده واكرموه بكرامة عظيمة صلواته تكون معنا امين

اليوم التاسع من شهر توت

في⁸ هذا اليوم تبيح⁹ الاب القديس¹⁰ الاسقف انا بسورة¹¹ هذا كان اسقف المدينة المجبة لله مصيل فلما كفر ديقلاديانوس وعذب المسيحيين فاشتبه¹² هذا القديس ان يسفك

1. B سيه. — 2. B ففرح. — 3. B om. جدا.... — 4. B باسبه. — 5. A عذاب كثيرا. — 6. B — 7. om. A. — 8. B add. مثل. — 9. B استشهد. — 10. B om. الاب القديس. — 11. B بيورا. — 12. B اشتبهى.

visitait les malades. Un homme de lumière lui apparut, lui ordonna d'aller recevoir la couronne du martyr et lui promit les récompenses célestes. Le saint se réjouit beaucoup : il laissa son père, sortit de la ville et pria le Seigneur de l'aider à souffrir en son nom. Il arriva dans la ville d'Atrib et confessa notre Seigneur le Messie; il souffrit des tortures violentes. Puis on l'envoya à Alexandrie (*El-Iskandaryah*), vers Lucien (*Loukyânous*). Quand il fut dans le vaisseau, notre Seigneur le Messie lui apparut, le réconforta, le fortifia et lui promit le repos éternel. Son âme en fut très réjouie. Quant à Lucien, il lui fit subir toute espèce de tortures, puis il ordonna de lui trancher la tête et le saint reçut la couronne du martyr. Les gens de sa ville vinrent prendre son corps et lui rendirent de grands honneurs. Que sa prière soit avec nous ! Amen.

NEUF DU MOIS DE TOUT (6 septembre).

En ce jour, s'endormit dans le Seigneur le saint père, l'évêque Anbâ Pisora (*Bisoura*)¹. Il était évêque de Mašil, ville chère au Seigneur. Lorsque Dioclétien (*Diqlâdyânous*) devint infidèle et qu'il persécuta les chrétiens, ce saint désira verser son sang pour le nom du Messie. Il rassembla tout son

1. Malan : *Syra*.

دمه على اسم المسيح فجمع الشعب جميعه ووقفهم قدام المذبح واوصاهم بوصايا الالاه
 وفي الاخر عرفهم ان يريد ينفك دمه على اسم المسيح فبكوا عليه¹ باجمعهم² الصغير
 منهم والكبير قائلين لم³ تتركنا يا ابانا⁴ ولا سبيل ان تمضى عنا⁵ وتتركنا⁶ ايتام وارادوا
 ان يسكوه فلما لم يقدروا على ذلك تركوه فاودعهم⁷ للسيد⁸ المسيح وخرج من^{*} عندهم⁹
 وهم يودعوه بكاء عظيم واتفق معه ثلاثة اساقفة وهم بسيخوس⁹ وفاناليخوس¹⁰
 وتاودورس¹¹ فمضوا جميعهم الى مدينة الوالى واعترفوا بالسيد¹² المسيح¹³ فعذبهم بذاب
 شديد ولا سيما لما عرف¹⁴ انهم اساقفة وابهات النصارى وكانوا¹⁵ الاساقفة الشجعان بصبر
 عظيم والسيد المسيح يقويهم وفي الاخر امر بضرب اعناقهم الاربعة ونالوا اكليل الشهادة
 وانتقلوا الى الحياة¹⁶ الى ملكوت السموات واما¹⁷ جسد القديس بسوره¹⁸ فهو الان
 بنشيل¹⁹ القناطر صلاة²⁰ الجميع تحرسنا²¹ امين

— 1. A om. عليه et فجمع. — 2. B جميعهم. — 3. B لمن. — 4. B يا ابونا. —
 5. B (.... ولا سبيل). — 6. B تخلينا. — 7. B وودعهم. — 8. om. B. — 9. B om. وهم
 10. B. — 11. B تادرس. — 12. om. B. — 13. B بالمسيح. — 14. A
 15. B. — 16. B (om. الى الحياة الى). — 17. B فاما. — 18. B علم.
 19. B. — 20. B بنسين. — 21. B بصلوات. — 22. B تحفظنا الى الابد.

peuple, le convoqua devant l'autel, lui recommanda les prescriptions de Dieu
 et, à la fin, lui annonça son intention de verser son sang pour le nom du
 Messie. Les gens pleurèrent tous, petits et grands, en disant : Père, pourquoi
 nous abandonner? il n'y a pas moyen que tu nous quittes et que tu nous
 laisses orphelins. Ils voulurent le retenir, mais, ne le pouvant pas, ils le lais-
 sèrent. Il les recommanda à notre Seigneur le Messie et les quitta, * tandis
 qu'ils lui disaient adieu avec beaucoup de larmes. Trois évêques se joignirent
 à lui : Pisikhos (*Bisikhous*)¹, Fanalikhos² et Théodore (*Tâoudouros*). Ils allèrent
 tous à la ville du gouverneur et confessèrent notre Seigneur le Messie. Il leur
 fit subir de durs tourments, surtout quand il sut qu'ils étaient évêques et
 pères des chrétiens; les courageux évêques montrèrent une grande constance :
 Notre Seigneur le Messie les fortifiait. A la fin, le gouverneur ordonna de
 leur trancher la tête à tous les quatre. Ils reçurent la couronne du martyr
 et furent transportés dans la vie (éternelle), dans le royaume des cieux. Le
 corps de saint Pisora est encore aujourd'hui à Nachil el Qanâtir³. Que leur
 prière à tous nous garde! Amen.

1. Amélineau : *Biskhoun*. Assemanni : *Sykhios*; Maï : *Sygius*. — 2. Amélineau : *Phal-
 nagous*. Maï : *Canalangius*. — 3. Wüstenfeld ajoute : dans l'église du grand saint Mar
 Georgios, en vue de la crainte de Dieu.

وفيه¹ ايضا عند الروم ذكر الاعجوبة الحادثة في مدينة قولوصية من بلاد فروحية وسببها كان هكذا وذلك ان قوما يونانيين اذا بهم الحسد منجل العجائب البديعة الكاينة في الهيكل ويهلكوا الرجل المكرم المقيم فيه فظهر رئيس القوات ميخايل الملاك الجليل وتقدم الى اريسوس المقيم فيه بخدمة ذلك الهيكل ان يتق² وضرب بالقضيب الذي كان بيده الضحرة فجعل النهر فيها نافذا ومنذ ذلك الوقت الى الان تبصر النهر فيها نافذا منصرفا شفاعته تكون معنا امين

اليوم العاشر من توت

نعيد³ فيه على حسب دلال⁴ ابومقار وبعض الصعايدة⁵ لمولد السيدة والدة الخلاص وقد كتب في اول يوم لا بشنس على رأى المصريين⁶
⁷ وفيه ايضا⁸ استشهدت القديسة مطرونة⁹ هذه¹⁰ كانت امة لامرأة يهودية على دين ابائها¹¹

1. A. Ass., Lud., Maï, Malan et Wüst. om. hanc sect. — Mendis scatet B. — 2. Lacuna. — 3. B. بعيد السيدة ان ميلاد الصحيح ان ميلاد السيدة بعيد (....) ليواد — وهو الصحيح ان ميلاد السيدة بعيد (....) ليواد — 4. A. لال. — 5. B. الصعديين. — 6. B. 1. ومولد مريم العذرى في اليوم الاول من شهر بشنش وفيه يوجد خير ميلادها بعيد (....) ليواد — 7. Lud. om. hanc sect. — 8. B. om. وفيه ايضا. — 9. B. مدرونة. — 10. B. هذا. — 11. B. على ابائها : A. اباتها على دين om.....

En ce jour ' a lieu chez les Grecs la commémoration du miracle arrivé dans la ville de Colosse (*Qoulouşyah*) dans le pays de Phrygie (*Farouljyah*). Voici à quelle occasion. Une troupe de païens (*Younányin*, de Grecs) conçut de la haine à cause des choses merveilleuses qui se passaient dans le temple et ils voulurent faire périr l'homme respectable qui s'y tenait. Le chef des puissances, Michel (*Mikhâyil*), l'ange glorieux, apparut et s'avança vers Archippos (*Arisous*) qui habitait au service du temple, pour qu'il ne craignît pas (?); il frappa avec une baguette qu'il avait à la main et y ouvrit un passage au fleuve. Depuis cette époque jusqu'aujourd'hui on voit le fleuve qui traverse et s'éloigne. Que son intercession soit avec nous! Amen.

DIX DU MOIS DE TOUT (7 septembre).

En ce jour, suivant le comput d'Abou Maqâr² et d'autres de la Haute-Égypte, nous célébrons la naissance de Notre Dame mère du Sauveur, que l'on place le premier du mois de pachons (26 juillet), suivant l'avis des Égyptiens.

En ce jour mourut martyre sainte Matrone (*Matrounah*); elle était servante

1. Ce paragraphe manque dans A, Assemanni, Ludolf, Maï, Malan et Wüstenfeld. — 2. Malan : *Abuamkar*.

وكانت ستمها¹ تنازعها على الانتقال الى الشريعة اليهودية فلم² تقبل³ وكانت لذلك تمينها⁴ وتقل عليها الخدمة وفي بعض الايام اوصلت⁵ ستمها الى مجمع اليهود⁶ ثم عادت فدخلت بيع المسيحين فلما سالتها⁷ ستمها⁸ الى اين ذهبتى ولم⁹ تدخل الى¹⁰ موضعنا¹¹ فاجابتها القديسة ان الكنيسة¹² التي¹³ لكم قد ابتعد الله عنها كيف ادخلها¹⁴ بل المكان الذي يجب الدخول اليه هي الكنيسة¹⁵ التي¹⁶ ابتاعها¹⁷ المسيح بدمه فغضبت ستمها لذلك وضربتها ضربا شديدا ثم حبستها في بيت مظلم فمكثت¹⁸ فيه اربعة ايام بلا اكل ولا شرب ثم اخرجتها منه¹⁹ وضربتها بالسياط ضربا موجعا ثم اعيدت²⁰ الى الحبس فتنيحت فيه فاخذتها ستمها و تسلقت²¹ على شئ عال ورمتها²² الى ظاهر²³ منزلها ليقال انها وقعت من ذاتها لانها خافت من السلطنة ان تطالب بقتلها فداهمها²⁴ امر الالهى²⁵ فولقت من فوق * الى اسفل²⁶ فماتت²⁷ وذهبت الى الجحيم الموبد واما القديسة فمضت²⁸ الى النعيم الدائم شفاعتها تكون معنا امين

* fol. 9 v°.

1. B. سيدتها. — 2. B. ولم. — 3. om. B. — 4. B. تمينها. — 5. om. B. — 6. B. اليهودية. — 7. B. ولها. — 8. A om. B ستمها. — 9. A om. لم. — 10. B om. الى. — 11. B. موضعنا. — 12. A الكنيسة. — 13. AB الذي. — 14. A. ادخل لها. — 15. A om. — 16. AB الذي. — 17. B add. السيد. — 18. om. B. — 19. B om. مند. — 20. B. اعدتها. — 21. B. وتسلقت. — 22. A وارمتها. — 23. A om. ظاهر. — 24. A. قدا همها. — 25. B. — 26. B. (الى اسفل I). — 27. B. ماكانت تسلقت عليه. — 28. B. مضت.

d'une femme juive qui suivait la religion de ses pères. Sa maîtresse disputait contre elle pour la convertir à la foi juive, mais elle refusait : aussi elle la méprisait et lui rendait le service pénible. Un jour, elle l'envoya à la synagogue ; la sainte revint et alla à l'église des chrétiens. Quand sa maîtresse lui demanda : Où es-tu allée ? Pourquoi n'es-tu pas allée à notre réunion ? elle lui répondit : Votre synagogue, Dieu s'en éloigne : pourquoi y entrerais-je ? L'endroit où je dois entrer, c'est l'église que le Messie a rachetée de son sang. Alors sa maîtresse se mit en colère : elle la battit cruellement, puis l'enferma dans une chambre obscure où elle resta quatre jours sans manger ni boire. Ensuite elle l'en fit sortir, la frappa douloureusement à coups de fouet et la remit en prison où elle s'endormit dans le Seigneur. Sa maîtresse la prit, la porta dans un endroit élevé et la jeta hors de sa maison pour qu'on dit qu'elle était tombée d'elle-même, car elle craignait d'être poursuivie par l'autorité pour l'avoir tuée ! Mais l'autorité divine la frappa : elle glissa de haut * en bas et mourut. Elle alla dans le feu éternel, tandis que la sainte allait dans les délices perpétuelles. Que son intercession soit avec nous ! Amen.

* fol. 9 v°.

1 و فيه ايضاً 2 تذكار القديسة باسين 3 واولادها الثلاثة صلواتهم 4 تكون معنا امين

الحادى عشر من شهر توت

5 استشهد القديس باسيلدس 6 اب الملوك هذا كان وزيراً 7 مدبر المملكة الرومية 8 وكانت المملكة تنقاد برأيه وكان له من الممالك والغلمان خلق كثير 9 وكان الملك يومئذ نوماريوس 10 وكان هذا قد تزوج اخت باسيلدس 11 البطريقة 12 ام تاودورس 13 المشرقى فرزقت 14 منه 15 يوسطس 16 واما ابادار واكلوديوس 17 فهم ايضاً اولاد اخوة 18 القديس باسيلدس 19 وزوجة باسيلدس 20 هى اخت ام 21 بقطر 22 القديس فرزق باسيلدس 23 ولدين اسم احدهما اوسايوس 24 واسم الاخر مقاريوس فلما اتفق 25 ان تارت الفرس على الروم وطرحوا 26 ابن الملك يوسطس 27 واوسايوس 28 بن باسيلدس 29 للحرب 30 ثم

1. Wüst. et Lud. om. hanc sect. — 2. B om. وفيه ايضاً. — 3. B يابين. — 4. B صلواتهم. — 5. B add. في مثل هذا اليوم. — 6. A اوسلدس. B اوسليدس. — 7. A وزير. — 8. B (1. مدبر). — 9. A كثيراً. — 10. A نوماريوس. — 11. B اوسليدس. — 12. B البطريقة. — 13. B تاودوروس. — 14. A ورزقت. — 15. B om. منه. — 16. B يسطس. — 17. A ابادارو اكلودياس. — 18. A اخت. — 19. B واوسليدس. — 20. B وزوجته. — 21. B اوسايوس. A اوسايوس. — 22. B بقطار. — 23. B اوسليدس. — 24. B اوسايوس. — 25. om. A. — 26. A فجردوا. — 27. B يسطس. — 28. AB اوسايوس. — 29. A واوسليدس. B. — 30. A في الحرب.

'En ce jour a lieu aussi la commémoration de saint Basin² et de ses trois enfants. Que leurs prières soient avec nous! Amen.

ONZE DU MOIS DE TOUT (8 septembre).

Saint Basilidès (*Aousilides*), père des rois, mourut martyr (vers 204 après J.-C.). Il était vizir et administrait l'empire romain. Cet État était gouverné par ses avis. Il avait une grande quantité d'esclaves et de serviteurs. A cette époque, l'empereur était Numérien (*Noumâryous*) : il avait épousé la sœur de Basilidès, Patricia (*El-Batriga*), mère de Théodore (*Tâoudouros*) l'oriental : elle eut de lui Juste (*Youstos*). Quant à Abadir et à Claude (*Akloudyous*), ils étaient les neveux de saint Basilidès dont la femme était sœur de la mère de saint Victor (*Biqtor*). Basilidès eut deux enfants : le nom de l'un était Eusèbe (*Aousâbyous*), celui de l'autre, Macaire (*Maqâryous*). Quand il arriva que les Perses attaquèrent les Romains, le fils de l'empereur, Juste, et Eusèbe furent

1. Cette commémoration manque dans Ludolf et Wüstenfeld. — 2. Assemanni et Mai : *Iasina*.

خرج الملك نوماريوس¹ لحرب قوم اخر فقتل في الحرب وبقيت المملكة خالية ممن
 يسوس² امرها وكانوا قد جمعوا من جملة الحشود³ للحرب وكان رجل يقال له اغريبطا
 صعيدى راعى معزى⁵ فجعلوه على اسطبل الخيل الذى للمملكة⁶ وكان ذابطش⁷ في
 عزمه وشيكا في اموره فطلعت له واحدة من بنات الملوك⁸ فاخذته لها زوجا⁹ وجمته
 ملكا واسمته ديقلاديانوس وبعد قليل¹⁰ ترك¹¹ عبادة اله السماء وعبد الاوثان فلما
 سمع باسيليدس¹² اغتم¹³ جدا و لم يعد¹⁴ الى خدمة¹⁵ الملك فلما يوسطس¹⁶ ابن الملك
 نوماريوس¹⁷ واوسايوس¹⁸ ابن باسيليدس¹⁹ فانهما عادا²⁰ من الحرب ظافرين كاسبين فلما
 رأوا الملك قد كفر فاشتد²¹ ذلك عليهم * وجردوا سيوفهم وارادوا قتل الملك الكافر²²
 ديقلاديانوس وان يعيدوا المملكة لصاحبها اعنى²³ يوسطس²⁴ ابن الملك فمنعهم باسيليدس²⁵
 ثم جمع باسيليدس²⁶ جيشه وعبيده وعرفهم انه يريد ان يسفك دمه على اسم المسيح
 فاجابوه²⁷ باجمعهم ان الموت الذى تموت به فنحن²⁸ نموت به باجمعنا²⁹ فاتفقوا جميعا³⁰

* fol. 10 r.

1. A. نوماريوس. B. دوماريوس. — 2. B. لهوس. — 3. A. الحشود. A. om. كان. — 4. B. رجل
 5. om. A. — 6. A. للملكة. — 7. B. ناشطا. — 8. B. الملك. — 9. B.
 10. B. om. ملكا. — 11. A. عنه. — 12. B. اوسليدس. A. اوسليدس. — 13. B. اختم.
 14. B. يعود. — 15. B. خدمة. om. — 16. B. يوسطس. — 17. A. نوماريوس. — 18. A.
 19. B. اوسليدس. A. اوسليدس. — 20. A. فانهم عادوا. — 21. A. اشتد. — 22. om. B. — 23. B.
 24. AB. يوسطس. — 25. A. اوسليدس. B. اوسليدس. — 26. A.
 27. B. باجمعهم. — 28. B. نحن. — 29. B. معك. — 30. B. جميعا.

envoyés à la guerre. Puis Numérius partit pour combattre un autre peuple et fut tué dans la lutte; alors l'empire se trouva dépourvu de quiconque pût exercer l'autorité. On avait rassemblé une foule de troupes pour la guerre. Il y avait un homme nommé Agrippa (*Aghribitā*), de la Haute-Égypte: il gardait les chèvres: on lui donna le commandement de l'écurie impériale. Il était violent dans ses résolutions et prompt à les exécuter. Une princesse jeta les yeux sur lui, le prit pour son mari, fit de lui un empereur et lui donna le nom de Dioclétien (*Diqlādyānous*). Peu de temps après, il abandonna le culte du Dieu du ciel et adora les idoles. Quand Basilidès l'apprit, il en fut très affligé et renonça à servir l'empereur. Pour Juste, fils de l'empereur Numérien, et Eusèbe, fils de Basilidès, ils revinrent de la guerre, victorieux et chargés de butin. Quand ils virent que l'empereur était devenu infidèle, cela leur fut pénible: ils tirèrent leurs sabres* et voulurent tuer l'empereur infidèle Dioclétien et rendre l'empire à son légitime possesseur, Juste. Mais Basilidès les en empêcha; il réunit ses soldats et ses esclaves et leur fit savoir qu'il voulait verser son sang pour le nom du Messie. Ils l'approuvèrent

* fol. 10 r.

ثم¹ تقدموا الى الملك فخاف منهم خوفا عظيما لانهم اصحاب المملكة فاشار عليه² رومانوس ابو بقطر ان ينفهم الى ديار مصر يعذبوا³ هناك فارسل كل منهم الى اقليم مع اباديروايراني⁴ اخته واوسابيوس⁵ ومقاريوس واكلوديوس وبقطر واما تاودرس⁶ المشرقي فسمرة على شجرة واما باسيلدس⁷ فارسله الى افريقية التي من الخمس مدن الى ماسورس⁸ الوالى فلما راه ذلك⁹ تعجب جدا من تركه مملكته و مجده وان السيد المسيح ارسل ملاكاه وصعد بروح القدس الى السماء وابصر المنازل الروحانية وتعزت نفسه جدا¹⁰ فاما عبدة فبعضهم عتقهم والبعض اخذوا¹¹ الشهادة معه¹² والقدس باسيلدس¹³ نال عذاب عظيم من قبل الوالى ماسورس¹⁴ بالهنازين ومشط الجسم بامشاط ثم غلاة في حلقين ثم¹⁵ رفعه على لولب فيه منشار ودفعه على سرير¹⁶ حديد ولم يترك شئ من انواع¹⁷ العذاب الا وعذبه به فلما¹⁸ لم يلين شئ من هذا امر ان تؤخذ¹⁹ رأسه

1. ارسانيوس B. اوسابيوس A. — 2. A. عليهم. — 3. A. فعذبوا. — 4. A. ايراني. — 5. A. اوسابيوس. — 6. B. تاودرس. — 7. A. واسيلدس B. اوسيلدس. — 8. B. ماريفوروس. — 9. B. om. ذلك. — 10. B. om. معه. — 11. A. اخذ. — 12. B. om. معه. — 13. A. واسيلدس B. واسيلدس. — 14. B. om. من قبل. — 15. A. om. ومشط. — 16. A. om. فيه. — 17. B. om. انواع. — 18. A. ولها. — 19. B. باخذ.

tous en disant : La mort dont tu mourras sera la nôtre à tous. Ils s'accordèrent unanimement, puis ils allèrent trouver l'empereur. Celui-ci fut extrêmement effrayé, car ils étaient maîtres de l'empire. Romanus (*Roumânous*), père de Victor, lui conseilla de les déporter en Égypte (*Maṣr*) pour les y livrer au supplice. Il envoya chacun d'eux dans un district, avec Abâdir, Irène (*Irâni*) sa sœur, Eusèbe, Macaire, Claude et Victor. Quant à Théodore l'Oriental, il le fit clouer à un arbre. Pour Basilidès, il l'envoya à Africa (*Ifriqyah*) qui fait partie de la Pentapole, chez le gouverneur Mâsouros¹. En le voyant, celui-ci s'étonna fort qu'il eût renoncé à l'empire et à sa gloire. Notre-Seigneur envoya son ange qui emporta aux cieus l'âme du saint, et lui fit voir les demeures spirituelles. Son âme fut très réconfortée. Quant à ses esclaves, il en affranchit une partie, et une partie rendit témoignage avec lui. Saint Basilidès éprouva des tourments douloureux de la part du gouverneur Mâsouros, par des chevaux : on déchira son corps avec des peignes ; on le fit bouillir dans une marmite, on l'éleva sur une roue où il y avait une scie ; on le plaça sur un siège de fer ; on ne laissa aucun genre de torture sans le lui faire souffrir. Comme rien de tout cela ne pouvait le fléchir, le gouverneur ordonna de trancher sa tête sacrée. Il reçut la couronne du martyr dans le royaume des

1. Amélineau : *Mysaure*.

المقدسة ونال اكليل الشهادة في ملكوت السموات عوض المملكة الارضية التي تركها صلته
تحفظنا¹ امين

² وفي هذا اليوم ايضا ذكر القديس قرنيليوس قائد المائة هذا كان في زمان الرسل
القديسين وكانت سيرته مرضية للرب فامر ملاكا يامره ان يستحضر بطرس الرسول يسمع
منه ما ينفي (?) فعند ما جاء اليه بطرس وكلمه هو ومن كان معه كلام ربنا امن واعتمد
وفوض اليه الرياسة في كنيسة الاسكندرية فلما وصل اليها وجدها مملوءة من عبادة الاصنام
فعمد جماعة من اهلها وامن الوالي ديمتريوس على يده وجميع اهل بيته واكمل جميع
حياته في سيرة الرسل وهو اول من امن من الامم صلته تكون معنا امين

³ (في مثل هذا اليوم) ذكر القديسة تاوضورة البارة التي كانت في الاسكندرية هذه⁴
كانت في زمان زينون الملك لان رجل غير زوجها افسدها فكتبت في السر شكل
الرجال وخرجت بصورة رجل واسمت نفسها تادرس ولبست الاسكيم الملايكي وكان

1. B معنا. — 2. A, Ass., Lud., Maï, Malan et Wüst. om. hanc sect. — 3. A,
Ass., Lud., Maï, Malan et Wüst. om. hanc sect. — 4. B هذا.

cieux, à la place de la royauté terrestre qu'il avait abandonnée. Que sa prière nous protège! Amen.

En¹ ce jour a lieu la commémoration de saint Corneille (*Qornilyous*) le centurion, qui vivait au temps des saints apôtres. Il menait une vie agréable au Seigneur. Celui-ci commanda à un ange de lui ordonner de faire venir l'apôtre Pierre (*Baṭros*) pour entendre de lui ce qui lui serait utile (?). Lorsque Pierre fut allé vers lui et qu'il lui eut répété la parole de Notre-Seigneur, à lui et à ceux qui étaient avec lui, il crut et fut baptisé. L'apôtre lui confia l'autorité sur l'Église d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*). Quand il y fut arrivé, il trouva cette ville pleine de l'adoration des idoles. Il baptisa une grande quantité de ses habitants : le gouverneur Démétrius (*Dimitryous*) crut par ses soins ainsi que tous les gens de sa famille. Il passa toute sa vie à se conduire comme les apôtres. Ce fut lui qui, le premier des gentils, eut la foi. Que sa prière soit avec nous! Amen.

En² ce jour a lieu aussi la commémoration de sainte Théodora (*Tâoudhou-rah*) la vertueuse, qui vivait à Alexandrie (*El-Iskandaryah*), au temps de l'empereur Zénon (*Zinoun*); un homme qui n'était pas son mari l'avait déshonorée : elle cousit en secret des vêtements masculins, sortit sous l'apparence d'un homme, prit le nom de Théodore (*Tâdros*) et revêtit le froc angé-

1. Ce paragraphe manque dans A, Assemani, Ludolf, Maï, Wüstenfeld et Malan. —
2. Ce paragraphe manque dans A, Assemani, Maï, Wüstenfeld et Malan.

كلمن ينظرها يظن انه خادم واظهرت التسك وصبرت على صعوبات في سيرتها حتى انها اتهمت بزنا مع امرأة فاخرجوها من الدير مع الطفل ومكثت معه سبع سنين مطرودة في القفر وصبرت على تجارب كثيرة من الشياطين وصنوف من عقوباتهم ثم قبلوها في الدير ايضا وبعد مدة يسيرة اسلمت روحها بيد الاب ونالت الحياة مع القديسين واكملت جهادها الحسن صلاتها تكون معنا امين

اليوم الثاني عشر من توت

في¹ هذا اليوم اجتمع المجمع المقدس المايثى بافسس وهو الثالث من المجمع الكبار في² السنة العشرين من³ ملك⁴ تاوداسيوس⁵ الصغير ابن ارغاديوس⁶ ابن تاوداسيوس⁷ الكبير وكان اجتماعهم على⁸ نسطور الذي كان * بطريركا على القسطنطينية وكان هذا⁹ يعتقد ان القديسة مرتيريم لم تلد الاها¹⁰ متجسدا بل انما انسانا سادجا¹¹ ثم حل فيه بعد ذلك ابن الاله¹² بلا¹³ حلول الاتحاد بل حلول المشية والارادة وان

1. B add. مثل. — 2. B om. في. — 3. B om. من. — 4. B مملكة. — 5. B تاوضوسيوس. — 6. om. A. — 7. B تاوضوسيوس. — 8. B بسبب. — 9. B om. هذا. — 10. B الاله. — 11. A لا. — 12. A الله. — 13. A لا. انسان سادج

lique. Tous ceux qui la voyaient la prenaient pour un serviteur. Elle montra de la dévotion, supporta toutes les difficultés de son existence jusqu'à ce qu'elle fût accusée de fornication avec une femme. On la fit sortir du couvent avec l'enfant et elle resta sept ans avec lui, bannie dans le désert. Elle supporta patiemment de nombreuses tentations des démons et toutes sortes de tourments de leur part. Puis on l'accueillit dans le couvent. Après un long temps, elle remit son âme entre les mains du Père et obtint la vie (éternelle) avec les saints, ayant achevé sa belle existence. Que sa prière soit avec nous! Amen.

DOUZE DU MOIS DE TOUT (9 septembre).

En ce jour, se réunit à Éphèse (*Efesos*) le saint concile des deux cents (431 de J.-C.) : ce fut le troisième des grands conciles, la vingtième année du règne de Théodose (*Táoudasyous*) le jeune, fils d'Arcadius (*Arghádyous*) fils de Théodose l'ancien. Il fut tenu contre Nestorius (*Nestour*) qui était * patriarche de Cons- * fol. 10 vº.
tantinople (*El-Qostantinyah*). Celui-ci prétendait que sainte Marie n'avait pas enfanté un Dieu incarné, mais simplement un homme ; puis, qu'ensuite le fils de Dieu était descendu en lui, non pas par union, mais par (un acte de sa) vo-

للمسيح¹ بهذا² السبب طبيعتين واقنومين³ واجتمع لاجل هذا⁴ هولاء الاباء⁵ وباخشوة⁶ في ذلك فاثبتوا⁷ له ان المولود من العذرى هو⁸ اله متانس بدليل قول الملاك ان⁹ الرب معك وان المولود منك¹⁰ قدوس وابن العالى¹¹ يدعا وقول اشعيا ان العذرى تجبل وتلد ابنا ويدعا اسمه عمانوئيل¹² وقوله يخرج¹³ من ايسا¹⁴ اصل¹⁵ ثابت والذى يقوم منه¹⁶ يكون رجا للامم¹⁷ وغاقبه ابونا القديس¹⁸ ابنا كيرلص¹⁹ واعلمه ان الطابع لا يجب ان تفرق من بعد الاتحاد بل تقول²⁰ طبيعة واحدة لله الكلمة المتجسد²¹ فلم يرجع²² عن كفره²³ ولا انشئ عن قوله²⁴ فهده²⁵ الاب كيرلص وبقية²⁶ المجمع بالقطع فلم يقبل فقطموه ونفوه عن كرسيه واثبتوا ان العذرى ولدت الاله²⁷ الكلمة متجسدا ثم وضعوا²⁸ في هذا المجمع قوانين²⁹ وحدودهم وهم يد المومنين الى الان

1. AB المسيح. — 2. A لهذا. — 3. om. B. — 4. A لاجله. — 5. B om. هولاء الابا. — 6. A باخشوة. — 7. B وقد اثبتوا. — 8. A هو. A habet deinde الاله. — 9. A om. ان. — 10. B اصلا. — 11. A ييسا. A ليس B. انه سيكون B. — 12. A عنويل. — 13. B انه سيكون B. — 14. B ليس B. — 15. A اصل. — 16. A كيرلص. — 17. B الامم. — 18. om. A. — 19. A كيرلص. — 20. B تقول. — 21. B متجسده. — 22. A فيها رجع. — 23. B قوله. — 24. B عن رايه ولافكره. — 25. A فهدا. — 26. B om. الاب... — 27. A الاله. — 28. B وردوا. — 29. A قوانينا.

lonté et qu'ainsi il y avait deux natures et deux personnes dans le Messie. Ces Pères furent réunis à cause de cela. Ils discutèrent avec lui à ce sujet et ils lui prouvèrent que celui qui était né de la Vierge était un Dieu fait homme, conformément à la parole de l'ange : *Le Seigneur est avec toi, et celui qui naîtra de toi est saint et il sera appelé le fils du Très Haut*¹; et à celle d'Isaïe (*Ich'aya*) : *La Vierge deviendra enceinte et mettra au monde un fils qu'on appellera du nom d'Emmanuel ('Ammânouyil)*²; et aussi : *Une tige forte sortira de Jessé (Isâ), et celui qui en sortira sera un espoir pour les nations*³. Notre père, le saint Anbâ Cyrille (*Kirlos*) et le concile le blâmèrent et lui apprirent qu'on ne peut séparer les natures après l'union; nous disons qu'il n'y a qu'une seule nature pour Dieu le Verbe incarné. Mais il ne renonça pas à son infidélité et n'abandonna pas sa doctrine. Alors notre père Cyrille et le reste du concile le menacèrent d'excommunication; il n'accepta pas (de se soumettre) : ils l'excommunièrent et le déposèrent. Ils établirent que la Vierge a enfanté Dieu le Verbe incarné; ils fixèrent aussi dans ce concile et définirent des dogmes qui existent encore chez les croyants. Si l'on dit qu'aujourd'hui les Nesto-

1. Luc, I, 28, 32. — 2. Isaïe, VII, 14. — 3. Isaïe, XI, 1.

فان قيل¹ ان الناطرة اليوم لا يقولون هذا قلنا² باختلاطهم يعاقبة الشرق والسريان³
وبمصاحبتهم⁴ لهم رجع بعضهم عن بعض رأيه⁵ الفاسد فنسال ربنا والاهنا⁶ ومخلصنا يسوع
المسيح⁷ ان يهدينا الى طريق الخلاص فله⁸ المجد والاكرام والسجود الان والى اخر
الدهور كلها⁹ امين

¹⁰ وفيه ايضا¹¹ نعيد لنقل اعضاء الشهيد¹² كليمنس¹³ واصحابه الشهداء الى مدينة¹⁴
الاسكندرية صلاتهم تكون¹⁵ معنا امين

اليوم الثالث عشر من توت

¹⁶ في¹⁷ هذا اليوم تذكرا الاعجوبة العظيمة التي صنعها القديس باسيلوس¹⁸ اسقف قيسارية
القبادوقية¹⁹ مع * الغلام الذي²⁰ هوى ابنة سيده والتهب بالشغف بها²¹ و قصد²² لشيطان * fol. 11 r°.

1. B قام. — 2. A لهم. قول لهم. — 3. B om. والسريان. — 4. A ومباحبتهم. — 5. B رايمهم. —
6. B الرب. — 7. B om. ... ومخلصنا. — 8. A له. لان له. — 9. B (1. الاكرام). — 10. Lud. om. hanc sectionem et addit commemorationem S. Thomae. — 11. B om. وفيه ايضا. —
12. A om. الشهيد. — 13. A اقليس. — 14. B بهدينة. — 15. A om. تكون. — 16. Lud.
om. hanc sectionem. — 17. B add. مثل. — 18. A باسيليدس. — 19. A القبادوق. — 20. B
add. لها. — 21. B بعشقاها. — 22. B om. و.

riens ne disent plus cela, nous répondrons que par suite de leur mélange avec les Jacobites de l'Orient et de la Syrie (*Es-Siryân*) et de leur fréquentation, une partie d'entre eux a renoncé à quelques-unes de ses opinions corrompues. Nous demandons à Notre-Seigneur et à notre Dieu, à notre Sauveur, Jésus le Messie, de nous guider vers la voie du salut : à lui gloire, honneur et adoration maintenant et jusqu'à la fin de tous les siècles ! Amen.

En ce jour nous célébrons la translation des membres de saint Clément (*Klimans*) et des martyrs ses compagnons dans la ville d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*). Que leur prière soit avec nous ! Amen !

TREIZE DU MOIS DE TOUT (10 septembre).

En ce jour a lieu la commémoration du grand miracle que fit saint Basile (*Bäsilyous*), évêque de Césarée (*Qaisäryah*) de Cappadoce (*El-Qabädouqyah*), à l'occasion d'un serviteur * qui était épris de la fille de son maître et brûlait de * fol. 11 r°.

1. Ludolf et le synaxaire de Wüstenfeld ajoutent à cette date la commémoration de l'archange Michel qui manque dans A, B, Assemanni, Maï et Malan.

عدو جنسنا على يد بعض الكفرة السحرة¹ فكتب² له ذلك خط ودفعه له وامره ان يمضى الى قبر بعض³ قبور غير المومنين⁴ ويقف على احد القبور⁵ في النصف الاول⁶ من الليل ويرفع يده وفيها الورقة فلما⁷ قبل منه⁸ العبد الشقى هذا القول فبينما هو قائم والورقة بيده اتى اليه احد من الشياطين وامسك يده⁹ واحضره قدام¹⁰ سيدهم الشيطان فتناول¹¹ منه الورقة وسأله قائلا تامن بى ايها¹² الانسان وتكفر بمسيحك ولا تعود اليه بعد قضاء حاجتك فاجابه ذلك الشقى¹³ نعم يا سيدى فقال له ابليس الفاش الخداع اكتب لى خطك بيدك¹⁴ انك تفعل ذلك فكتب له خطه وجحد المسيح الالهنا وامن بالشيطان عدونا وانفصل عنه بالجسد¹⁵ بعد ان اتحد به بالقلب والنفس وعند ذلك الهب الشيطان قلب الشابة ابنة سيده بجه¹⁶ فلم¹⁷ تطق¹⁸ الصبر¹⁹ عنه وجاهرت اباه²⁰ به وقالت له اذ لم تزوجنى لغلامنا فلان والا قتلت نفسى²¹ فعز ذلك على ابسها وبكا²² وجعل يصبرها فلم تصبر بل كانت تزداد له حبا والتهاها عليه فالجاء الخوف

1. بالسكر B. — 2. وكتب B. — 3. A om. قبر بعض. — 4. A الغير مومنين. — 5. B احدها. — 6. A om. الاول. — 7. B ولها. — 8. A om. منه. — 9. A om. اتى اليه. — 10. B امام. — 11. B بالجسم. — 12. B يايها. — 13. B العبد المسكين. — 14. B خط يدى. — 15. B بالجسد. — 16. A لجه. — 17. A ولم. — 18. B تطيق. — 19. A الصبر. — 20. B ابها. — 21. B فجعل. — 22. B ويجعل ييكى. روحى.

passion pour elle. Il s'adressa à Satan, l'ennemi de notre race, par l'intermédiaire d'un magicien infidèle. Celui-ci écrivit pour lui un papier et le lui remit en lui ordonnant d'aller à un des tombeaux des infidèles, de se tenir sur l'un d'eux dans la première moitié de la nuit et de lever la main où se trouvait le papier. Ce misérable serviteur accepta cette recommandation. Tandis qu'il était debout, le papier dans sa main, un des démons vint à lui, le prit par la main et l'amena devant son maître Satan. Celui-ci prit le papier et dit : « Tu crois en moi, ô homme ? Tu es infidèle à ton Messie et tu ne reviendras pas à lui après l'accomplissement de ton désir ? » — Ce malheureux répondit affirmativement : « Oui, seigneur. » Iblis le trompeur, le perfide, ajouta : « Écris-moi, de ta main, que tu feras cela. » Il écrivit ce papier, renia le Messie notre Dieu, crut en Satan notre ennemi et se sépara de lui en corps après s'être uni à lui en cœur et en âme. Alors le démon enflamma le cœur de la jeune fille, la fille de son maître, d'amour pour lui. Elle ne put supporter d'être séparée de lui, en informa son père et lui dit : « Si tu ne me maries pas à notre serviteur un tel, je me tuerai. » La chose fut pénible à son père ; il pleura et voulut lui faire prendre patience ; elle ne voulut pas se

من قتلها¹ وهتكها² الى ان دفعها للغلام فتسلمها ذلك العبد³ من ابيها وادخلها الى منزله وقضى منها وطرة⁴ بعد ان مكثت عنده⁵ مدة طويلة وابوها⁶ وامها يكشرون البكاء والندب امام الله ان يترأف عليهم ويزيل خزنهم فاستجاب السيد المسيح طلبتهم وقبل تضرعهم فبه عقل الصبية الشابة⁷ واطهر لها ان الشاب الذي هربته⁸ غير مسيحي اذ لم تعينه في طول مقامها معه⁹ يدخل¹⁰ البيعة ولا يتناول¹¹ من السرائر المقدسة ولا يرشم¹² نفسه بالصليب المحيي فبكت وندمت فلما¹³ علم الغلام ذلك منها انكر ذلك فاجابته ان كنت انت¹⁴ مسيحي وما تقوله حقا¹⁵ فادخل معي الى الكنيسة¹⁶ وتقرب امامي¹⁷ ولما لجت عليه اخبرها بكلما جرى عليه¹⁸ بسببها فلما علمت الشابة ذلك¹⁹ من اقراره بكت على²⁰ نفسها وونبت²¹ ذاتها واسرعت الى عمود البيعة وضياها القديس باسيليوس²² اسقف قيسارية²³ واعلمته²⁴ بما²⁵ جرى عليها²⁶ وبكت على قدميه وسالته ان

1. B موتها. — 2. وهتكها B. — 3. A om. العبد. — 4. بها حاجند B. — 5. A om. عنده. — 6. AB وايبها. — 7. B om. الشابة. — 8. A هربته. — 9. B مقامه معها. — 10. B دخل. — 11. B تناول. — 12. B يرشم. — 13. A ولما. — 14. A om. انت. — 15. A حق. — 16. B البيعة. — 17. B امامي. — 18. B لها. — 19. B add. منه و. — 20. B عن. — 21. B وونبت. — 22. A باسيليوس. — 23. B بلدتها. — 24. B واعلمت. — 25. A ما. — 26. B لها.

résigner : mais son amour et sa passion pour lui grandissaient. Craignant qu'elle ne se tuât et ne se déshonorât, il consentit à la livrer à son serviteur. Cet esclave la reçut de son père, la fit entrer chez lui et satisfit sa passion. Elle resta chez lui pendant longtemps, alors que son père et sa mère redoublaient de larmes et de gémissements devant Dieu pour qu'il eût pitié d'eux et fit cesser leur chagrin. Notre Seigneur le Messie exauça leur demande : il agréa leur soumission, éveilla l'esprit de la jeune femme et lui montra que l'homme qu'elle aimait n'était pas chrétien, puisque, depuis tout le temps qu'elle demeurait avec lui, elle ne l'avait pas vu entrer à l'église, ni prendre part aux saints mystères, ni se signer de la croix vivifiante. Alors elle pleura et se repentit. * Quand le serviteur apprit cela d'elle, il le nia, mais * fol. 11 v.
elle lui répondit : « Si tu es chrétien et si ce que tu dis est vrai, entre avec moi à l'église et entends la messe devant moi ». — Lorsqu'elle eut insisté, il lui raconta tout ce qui lui était arrivé à cause d'elle. En apprenant cela de son propre aveu, la jeune femme pleura sur elle-même, s'adressa des reproches et s'empressa d'aller trouver la colonne de l'Église et son flambeau, saint Basile, évêque de Césarée. Elle lui apprit ce qui était arrivé, pleura à ses pieds et lui demanda de la protéger et de la sauver. Le saint envoya chercher le scr-

ينجدها¹ ويخلصها² فارسل القديس خلف الغلام واستعلم منه قضيته وما جرى له مع الكفرة وسأله ايضا القديس³ فهل مشتاق انت⁴ ان تعود مسيحي فاجابه ذلك بكاء وقال⁵ ومن لى يهديني يا سيدى فنظر القديس اليه ورشمه بالصليب المقدس وحسه عنده في مكان⁶ ورسم له صلاة يصلحها ثلاثة ايام ومضى فصلى القديس⁷ من اجله الثلاثة ايام ثم افتقده فاعلمه انه⁸ في شدة من صراخ الشيطان عليه ويوروه⁹ الكتاب ويهددوه فسكن روعه¹⁰ وناولوه خبزا واعادة الى موضعه ثم مضى ايضا¹¹ وصلى¹² عنه اياما ثم عاد بعد ذلك¹³ افتقده فقال له اننى اسمع صراخهم ولا اراهم¹⁴ فناوله ايضا خبزا وطامن¹⁵ قلبه ثم اعاده الى مكانه ومضى¹⁶ وصلى عنه ايضا¹⁷ وبعد كمال اربعين يوما عاد اليه وساله عن حاله فاعلمه انه قد راه في تلك الليلة وهو يقاتل عنه الشيطان وقد غلبه فدعا القديس رهبان الديارة والكهنة وصلوا عنه¹⁸ تلك الليلة كلها وفي غد احضروه الى البيعة المقدسة¹⁹ وحضر شعب المدينة ورسم لهم القديس جميعهم²⁰ ان

1. A نجدتها. — 2. A وخلصها. — 3. B om. خلف الغلام..... — 4. B om. انت. — 5. B om. ومن اين لى هذا يا سيدى فظمن القديس قلبه *habet deinde*; وقال. — 6. A om. ورشمه..... — 7. B et om. وصلى. — 8. B انت. — 9. B ويوروه. — 10. B وروحه. — 11. A om. وطامن. — 12. B وصلى. — 13. A om. بعد ذلك. — 14. B ولا ابرهم. — 15. B وطمئن. — 16. A om. المقدسة. — 17. B addit iterum عاد اياما ثم..... — 18. A عن ذلك. — 19. A om. جميعهم. — 20. A om. جميعهم.

viteur, s'informa près de lui de son aventure et de ce qui lui était arrivé avec les infidèles. Il lui demanda aussi : « Désires-tu redevenir chrétien ? » — L'autre accepta en pleurant et dit : « Qui me guidera, seigneur ? » — Le saint le regarda, le signa de la croix sainte, l'enferma chez lui et lui prescrivit une prière qu'il devait répéter pendant trois jours. Puis il partit et pria lui-même pour lui pendant trois jours. Ensuite il le visita; le jeune homme lui apprit qu'il était en butte aux clameurs des démons qui lui montraient l'écrit et lui adressaient des reproches. Il calma sa terreur, lui donna un pain et le ramena à sa place. Puis il partit et pria encore pour lui pendant plusieurs jours. Après cela, il revint le visiter, le jeune homme lui dit : « J'entends leurs cris, mais je ne les vois pas ». Le saint lui donna encore un pain et rassura son cœur. Puis il le ramena à sa place, s'en alla et pria de nouveau pour lui. A l'expiration des quarante jours, il vint le trouver et le questionna sur son état. Le jeune homme lui apprit qu'il l'avait vu cette nuit, luttant pour lui contre le démon et triomphant. Alors le saint convoqua les moines des couvents et les prêtres : ils prièrent cette nuit tout entière. Le lendemain ils l'amènèrent dans l'église sainte : le peuple de la ville était présent. Le saint leur pres-

يرفعوا ايديهم ويصلون ويتهلون ويقولون¹ يا رب ارحم ففعلوا ذلك ولم يزلوا
يصرخون يا رب ارحم الى ان وقع الكتاب الذي كتبه الشياطين في وسط الجمع
ففتح القديس الكتاب وقرأ على الشعب وبارك على الغلام² وناوله من السرائر
المقدسة وسلمه³ لزوجته وبارك عليهما⁴ ومضيا⁵ وهما⁶ فرحين مسرورين بخلصهما⁷
وغفران خطاياهما⁸ شاكرين لله و للقديس⁹ ثم بعد ذلك رهبهما و نالوا الخلاص الابدي
شفاعته وبركته تحرسنا من العدو الشرير الى النفس الاخير امين¹⁰

اليوم الرابع عشر من توت

¹¹ في هذا اليوم تبيح القديس اغاثوا¹³ العمودي¹⁴ كان هذا من مدينة تيس¹⁵ وكان ابويه
قديسين¹⁶ خافين من الله محبين للصدقات ورحمة المساكين وكان فكر الرهبنة يصعد
على قلبه في كل حين وكان اسم ابيه مطرا¹⁷ و امه مريم فلما صار له خمس¹⁸ وثلاثون¹⁹

1. A om. ويتهلون ويقولون. — 2. B add. وقربه. — 3. B om. السرائر. — 4. B
add. خطاياهم. — 5. B. ومضت. — 6. B. وهم. — 7. B. بخلصهم. — 8. B. خطاياهم
الذي. — 9. A. الله وقديسه. — 10. (Lud. add. commemorationem Isaaci Badasaei) B
منع معهم بصلاته يغفر لنا خطايانا جميعنا امين. — 11. Lud. om. hanc sectionem. — 12. B
add. مثل. — 13. A. اغاتا. — 14. B. العامودي. — 15. B om. كان. — 16. B. اناس صديقيين.
— 17. B. بطرا. — 18. B. خمسة. — 19. A. وثلاثين.

crivit à tous de lever les mains, de prier Dieu, de le glorifier en disant :
« Seigneur, aie pitié! » Ils le firent et ne cessèrent de crier : « Seigneur, aie
pitié! » jusqu'à ce que le billet que le jeune homme avait écrit pour Satan
tomba au milieu de l'assemblée. Le saint l'ouvrit, le lut au peuple, bénit le
serviteur, le fit participer aux saints mystères, le remit à son épouse et les
bénit tous deux. Ils partirent joyeux et contents de leur délivrance et du pardon
de leurs péchés. Ensuite il leur fit embrasser l'état monastique, et ils
obtinrent le salut éternel. Que son intercession et sa bénédiction nous protègent
contre l'ennemi acharné jusqu'au dernier souffle! Amen.

QUATORZIÈME JOUR DE TOUT (11 septembre).

'En ce jour, s'endormit dans le Seigneur saint Agathon (Aghâtou)² le stylite :
il était de la ville de Tanis'; ses parents étaient deux saints, craignant Dieu,
aimant à faire l'aumône et à avoir pitié des malheureux. La pensée d'être
moine domina son cœur de tout temps. Le nom de son père était Maṭrâ; celui

1. Manque dans Ludolf. — 2. Malan : Aghata. — 3. Malan : Yensus.

سنة قدم قسا فلزم¹ البيعة المقدسة وكان يسال السيد² المسيح في الليل والنهار ان يسهل له السبيل في³ الخروج من هذا العالم ويمضى الى البرية فسهل⁴ له السيد⁵ المسيح بشى يخرج به من المدينة فاتى⁶ الى مريوط ومن هناك⁷ الى البرية فظهر له ملاك الرب في صفة راهب ومشى معه طول البرية الى ان اوصله الى دير القديس ابومقار فاتى الى الشيوخ القديسين انبا ابراهام⁸ وجاورجى⁹ وتلمذ لهم¹⁰ واقام عندهما¹¹ ثلاث¹² سنين وبعد هذا¹³ اوقفوه قدام المذبح امام الايغومانس انبا يوانس ثم مكثوا ثلاثة ايام يصلون على القماش ثم البسوه ووشحوه بالاسكيم الملايكي من تلك الساعة اجتهد¹⁴ نفسه بعبادات كثيرة واصوام متصلة وصلوات دائمة والرقاد على الارض الى ان لصق جلده بعظمه وكان مداوما¹⁵ للصلاة¹⁶ والقراءة في سيرة سمعان العمودى وكان يحسد سيرته فخطر بباله¹⁷ فكر الجبس فاستشار الابهات في ذلك فاستصوبوا رايه فاخذ منهم صلاة وخرج الى¹⁸ الريف الى ناحية من نواحي سخا واقام في كنيسة * صغيرة ثم ان

* fol. 12 v°.

1. B add. حينئذ. — 2. om. A. — 3. B om. في السبيل. — 4. B فسبب. — 5. A om. — 6. A (ل.فلتى). — 7. B ومنها. — 8. B ابراهام. — 9. A جرجه. — 10. B له. — 11. B عندهم. — 12. B ثلاث. — 13. B وبعدها. — 14. A اخذ. — 15. B مداوم. — 16. om. B. — 17. B له. — 18. om. A.

de sa mère, Marie (*Maryam*). Quand il eut trente-cinq ans, il alla trouver un prêtre et s'attacha à l'Église sainte. Nuit et jour, il demandait à notre Seigneur le Messie de lui faciliter le moyen de sortir de ce monde et d'aller dans le désert. Notre Seigneur le Messie lui rendit aisé de sortir de la ville : il alla à Maréotis (*Maryout*) et de là dans le désert. Un ange du Seigneur lui apparut sous l'apparence d'un moine et l'accompagna pendant toute la traversée du désert, jusqu'à ce qu'il l'amena au couvent de saint Macaire (*Abou Maqâr*). Il alla trouver les saints vieillards Anbâ Abraham et Georges (*Djâourdjî*) et se fit leur disciple. Il resta près d'eux pendant trois ans. Après cela, ils le firent tenir debout, en face de l'autel, devant l'higoumène Anbâ Jean (*Youânîs*); puis ils restèrent trois jours à prier sur les vêtements dont ils le revêtirent; ils le ceignirent du froc céleste. A partir de ce moment, il s'adonna à de nombreuses adorations, à des jeûnes incessants, à des prières continuelles : il couchait sur le sol jusqu'à ce que sa peau se collât à ses os. Il était continuellement occupé à prier et à lire la vie de Siméon (*Sim'an*) le stylite; il enviait son existence; l'idée de la réclusion se présenta à son esprit. Il demanda à ce sujet conseil aux pères; ils approuvèrent son dessein. Il reçut d'eux une prière et partit pour le Rif dans un des cantons de Sakha. Là,

المومنين بنوا له¹ عمودا² فصعد³ عليه⁴ وفي ايامه ظهر انسان فيه شيطان عنيد يضل الناس كثيرا وكان يجلس في وسط الكنيسة وحواليه الشعب الذي يسمع منه ومعهم اغصان⁵ الشجر فارسل القديس خلفه و⁶ احضره وصلى عليه واخرج منه فعل الشيطان الذي يحير به الناس وهكذا⁷ امرأة⁸ قالت ان ابومينا يكلمني وتركت هي⁸ اهل بلدها⁹ ثم احفروا¹⁰ بئرا على اسم القديس ابومينا ليبرا¹¹ كل من استحم منه¹² من مرضه فلم يزل¹³ القديس يصلى على الامرأة الى ان خرج منها روح الشيطان¹⁴ وامر اهل البلد ان يردموا¹⁵ البئر واخر ايضا كان ياخذ المجانين يضربهم¹⁶ فتسكن عنهم الشياطين وقت يسير فتظن الناس انه يخرج الشياطين فاجتمعت اليه جماعة من¹⁷ المجانين¹⁸ فارسل اليه الاب دفعوا فلم يطع¹⁹ ولم ينزل عن طغيانه حتى عبر الوالى فشتموه²⁰ اوليك المجانين الذين²¹ عند ذلك الرجل²² فاخذة وعذبه حتى مات وقس²³ اخر وقع في زنا مع امرأة في البيعة فبطل

من. A add. 5. — 4. A اليه. — 3. A وصعد. — 2. A عمود. — 1. B (1. ثم). — 6. A ثم. — 7. B هكذا. — 8. om. A. — 9. B add. كلهم. — 10. A et حفروا. — 11. B ليبرا. — 12. B منها يبرى. — 13. B فلم يزال. — 14. B الروح النجس. — 15. A يردموا. — 16. B يضربهم. — 17. A add. الشياطين. — 18. A add. المجانين. — 19. AB الذي عند ذلك الرجل. — 20. A وشتموه. — 21. A الذي. — 22. om. B الذين. — 23. A قسا.

il se tint dans une petite église. * Puis les fidèles lui élevèrent une colonne * fol. 12 v°. sur laquelle il monta. — De son temps apparut un homme, dans lequel était un démon rebelle qui trompait souvent les gens : il s'asseyait au milieu de l'église ayant autour de lui une foule qui l'écoutait; ils avaient avec eux des branches d'arbres. Le saint envoya après lui, le fit venir, pria sur lui et le débarrassa de l'œuvre démoniaque par laquelle il stupéfiait les gens. — De même, une femme disait qu'Abou Minâ lui parlait : elle abandonna les gens de son pays. On creusa un puits sous l'invocation de saint Abou Minâ pour guérir de sa maladie quiconque s'y baignerait. Le saint ne cessa de prier sur la femme jusqu'à ce que l'esprit de Satan sortit d'elle et il ordonna aux gens du pays de combler le puits. — Un autre prenait les possédés et les battait; ils étaient débarrassés des démons pour quelque temps. Les gens croyaient qu'il chassait les démons. Une foule de possédés se rassembla près de lui. Le père envoya vers lui à plusieurs reprises, mais il n'obéit pas et ne renonça pas à son orgueil jusqu'à ce qu'un jour, le gouverneur passant par là, ces possédés qui étaient chez cet homme l'injurèrent. Alors il le fit saisir et châtier jusqu'à la mort. — Une autre fois, un prêtre commit le péché de fornication avec une femme dans l'église. La moitié de son corps fut paralysée. On le porta au saint qui pria sur lui et le guérit après lui avoir imposé

نصفه فحملوه الى عنده فصلى عليه فشفى بعد ان اشرط عليه ان لا يخدم في الكهنوت بقية ايام¹ حياته وكثيرا مثل² هذا صنع القديس من اشفا المرضى والاعلاء وظهروا له الشياطين في زى الملائكة يرتل بترتيل حسن³ ويعطوه الطوبا فعرف مكرهم⁴ بقوة السيد⁵ المسيح فصلب عليهم فانصرفوا مهزومين فلما اراد الرب نياحته من اتعاب هذه الدنيا⁶ مرض مرضا قليلا⁷ واسلم روحه⁸ بيد الرب فاجتمعوا⁹ الشعوب الذين¹⁰ كانوا ينتفعوا من مواعظه وتعاليمه¹¹ وبكوا بكاء عظيما¹² الذين¹³ عدموا هذا الاب الفاضل¹⁴ وتيمموا منه وكان جميع * عمره مائة سنة اقام منها في العالم اربعين سنة وفي البرية * fol. 13 r. عشر¹⁵ سنين وفي الحبس خمسين سنة صلاته وبركاته تكون معنا¹⁶ امين

الخامس عشر من توت

¹⁷ في هذا اليوم استشهد القديس والرسول استفانوس رئيس الشماسة واول الشهداء

1. om. B. — 2. B. وكثير من. — 3. A. حسنا. — 4. B. فكرهم. — 5. om. B. — 6. B. العالم. — 7. A. قليل. B. مرض قليل. — 8. B. الروح. — 9. add. جماعات. — 10. A. الذى. — 11. A. عشرة. AB. — 12. B. عظيم. — 13. AB. الذى. — 14. B. om. هذا الاب الفاضل. — 15. AB. عشر. — 16. B. تشمل جميعنا. — 17. A. Ludolf, Assemani et Maï habent hoc loco caput illud (B om.).

pour condition de ne plus s'acquitter des fonctions du sacerdoce pendant le reste de sa vie. — Le saint fit beaucoup de miracles de ce genre en guérissant les malades et les infirmes. Les démons lui apparurent sous l'apparence d'anges, parlant mélodieusement et lui souhaitant le bonheur; il reconnut leur ruse grâce à la puissance de notre Seigneur le Messie, fit le signe de la croix sur eux et ils partirent en déroute. Quand Dieu voulut lui accorder le repos des fatigues de ce monde, il fut atteint d'une courte maladie et remit son âme entre les mains du Seigneur. Les gens qui profitaient de ses exhortations et de ses enseignements se rassemblèrent autour de lui et pleurèrent beaucoup de perdre ce père excellent et de devenir orphelins. La durée totale * de sa vie fut de cent ans, desquels il passa quarante dans le monde, dix dans le désert et cinquante dans la réclusion. Que sa prière soit avec nous! Amen.

* fol. 13 r.

QUINZIÈME JOUR DE TOUT (12 septembre).

' En ce jour mourut martyr le saint, l'apôtre Étienne (*Estifânous*), chef des

1. Le récit du martyre de saint Étienne ne se trouve, à cette date que dans le manuscrit A et dans Ludolf, Assemani et Maï.

هذا الذي شهد الكتاب عنه انه كان مملوا نعمة وقوة ويضع ايات وعجائب في الشعب فحسده اليهود واختطفوه واتوا به الى مجعهم قائلين هذا يجدف على الله وعلى موسى ويقول ان يسوع يغير عادات موسى ويتقض هذا الموضع المقدس الطاهر ثم راوه الجلوس في الحكم وجبه كوجه ملاك الله فلما قالوا له هل هذا الكلام الذي قيل عنك حق اجابهم بكلام مقنع وساق لهم القول من ابراهيم وخروجه من حران وختانه وميلاد اسحق ويعقوب وبنه ويعهم يوسف وكيف ظهر لاختواته واستدعاهم وساق القول الى بنيان الهيكل ثم ختم كلامه بل قال يا غليظي الرقاب والغلف في قلوبهم انتم في كل حين معاندين الحق والروح القدس مثل ابائكم الذين طردوا الانبياء الذين نادوا بمجي المسيح هذا الذي صلبتموه واسلمتموه وقام من الاموات فلما سمعوا صروا اسنانهم عليه والقديس استفانوس كان ممتلئا من الامان والروح القدس تطلع الى السماء وراى مجد الله ويسوع المسيح قائما عن يمين الله فسدوا اذانهم واخذوه ورجموه وجعلوا اتيابه عند شاوول الذي هو بولس واخرجوه خارج المدينة ورجموه فجئا على ركبته قائلا يا رب اقبل

diacres, le premier des martyrs, au sujet duquel l'Écriture a rendu ce témoignage qu'il était plein de grâce et de force et qu'il faisait des miracles et des prodiges dans le peuple. Les Juifs l'envièrent, se saisirent de lui et l'amènèrent à leur synagogue en disant : « Celui-ci blasphème contre Dieu et contre Moïse (*Mousa*) ; il dit que Jésus changera la loi de Moïse et détruira cet endroit saint et pur ». Puis ceux qui assistaient au jugement virent que son visage était comme celui d'un ange de Dieu. Quand on lui demanda : « Est-ce que tout ce qu'on dit de toi est vrai ? » il l'affirma avec ferveur et leur parla d'Abraham (*Ibrahim*), de sa sortie de Harrân, de sa circoncision, de la naissance d'Isaac (*Ishaq*), de Jacob (*Ya'qoub*) et de ses fils, de la vente de Joseph (*Yousof*) : il leur rappela comment il avait apparu à ses frères et les avait appelés ; il continua son récit jusqu'à la construction du temple, puis il conclut en disant : *Têtes dures, cœurs fermés, vous vous êtes en tout temps révoltés contre Dieu et l'Esprit-Saint comme vos pères qui ont chassé les prophètes qui leur annonçaient la venue du Messie, de celui que vous avez crucifié et abandonné, qui est ressuscité d'entre les morts. En l'entendant, ils grincèrent des dents contre lui, mais saint Étienne était rempli par la foi et l'Esprit-Saint : il leva les yeux au ciel et vit la gloire de Dieu et Jésus le Messie debout à la droite de Dieu*¹. Les Juifs se bouchèrent les oreilles, le prirent, lui jetèrent des pierres, remirent ses vêtements à Saul (*Chawoul*) le même que Paul (*Boulos*), firent sortir le saint de la ville et le lapidèrent. Il tomba sur ses genoux en disant : *Seigneur, reçois*

1. *Actes des Apôtres*, VII, 51-55.

روحي اليك ثم قال يا رب لاتحسب عليهم هذه الحظنة ولما قال هذا تبيح وان اتاس
 مومنين حملوا جسده ووضعوا عليه نجيب ثم دفنوه صلواته تكون معنا امين
 * fol. 13 v°. في¹ هذا اليوم نعيد لانتقال جسد القديس استفانوس اول الشهداء واول الشماسة واما
 كيف كان انتقاله فهو ما سلف منه من ايام كثيرة لنيافته وهي تريد عن ثلثمائة سنة بعد
 ان ملك قسطنطين واشتهرت العبادة الحسنة كان انسان من الضيعة التي الجسم المكرم
 فيها مدفون التي تسمى² كفر جماليل قريب اورشليم واسم ذلك الانسان لوكيانوس ظهر
 المجاهد في اليوم عدة مرار واعلمه المكان وعرفه باسمه فجاء الرجل وعرف اسقف
 اورشليم فقام الاسقف واخذ معه اسقفين واهل البيعة فاتي الى المكان واحفروا الموضع
 فحدثت³ زلزلة عظيمة وظهر تابوت فيه الجسد المقدس وفاحت منه روائح اطياب فاخرة
 وسمع اصوات الملائكة يسبحون قائلين الحمد لله في الملا وعلى الارض السلام وفي الناس
 المسرة ومكنت مكررة عشرة دفوع فوجدت رويسا الكهنة على الصندوق ثم حملوه بالترتيل

1. Loco capitis praeced. B, Wüst., Malan et Aethiop. habent praesentem S. Stephani translationem quam A, Lud. et Assem. omiserunt. — 2. B الذي يسمى — 3. B فحدثت.

mon âme¹. Puis il ajouta : *Seigneur, ne leur impute pas cette faute*². Quand il eut ainsi parlé, il s'endormit dans le Seigneur. Des fidèles emportèrent son corps et gémirent sur lui; puis ils l'enterrèrent. Que sa prière soit avec nous! Amen.

* fol. 13 v°. * En ce jour, nous célébrons la translation du corps de saint Étienne³, le premier des martyrs et le premier des diacres. Voici comme la chose arriva. Depuis sa mort, il s'était écoulé beaucoup de temps, plus de trois cents ans. Après que régnait Constantin (*Qostantin*) et qu'une belle adoration de Dieu s'était répandue, il y avait un homme du village dans lequel le corps sacré se trouvait enterré et qui se nommait Kefr Gamaliel (*Djamályâl*), près de Jérusalem (*Ourichelim*). Le nom de cet homme était Lucien (*Loukyânous*). Le martyr lui apparut plusieurs fois en un jour, lui fit connaître l'endroit et lui apprit son nom. L'homme alla en informer l'évêque de Jérusalem. Celui-ci se leva, prit avec lui deux évêques et le clergé et vint à cet endroit. On creusa à cette place : un grand tremblement de terre arriva et un cercueil dans lequel se trouvait le corps du saint apparut : des senteurs de parfums précieux s'en exhalaient et l'on entendit les voix des anges qui louaient le Seigneur en disant : Gloire à Dieu dans les hauteurs et paix sur la terre et joie pour les hommes;

1. *Actes des Apôtres*, vii, 58. — 2. *Actes des Apôtres*, vii, 59. — 3. Le récit de la translation du corps de saint Étienne remplace le précédent dans B, le syntaxaire éthiopien et ceux de Wüstenfeld et de Malan.

والشموع الى ان دخلوا به الى صهيون وبعد ذلك ابثني له رجل اسمه الاسكندروس من اهل القسطنطينية يعة نفيسة في مدينة اورشليم ونقل الجسم المقدس اليها وبعد ذلك بخمس¹ سنين تنيح الاسكندروس فدفنته زوجته بجانب تابوت القديس وبعد ذلك بثمانية سنين اخر اتفق لامرأة الاسكندروس ان توجهت الى القسطنطينية فاراد ان تاخذ زوجها فأتت الى المكان واخذت التابوت الذي فيه جسد القديس استافانوس تظن انه التابوت الذي فيه زوجها وكان من تدبير من الله ثم حملته الى عسقلان ومن هناك ركبت في مركب تريد القسطنطينية فلما توسطوا البحر صارت تسمع من التابوت تسيح وترتل كثير فتعجبت وقامت وتميزت التابوت فعرفت انه الذي فيه جسم القديس فعلمت ان ذلك بامر الله سبحانه ولم يمكنها ان تعود وشكرت الله على ذلك فلما دخلوا الى القسطنطينية مضت الامرأة الى الملك فاعلمته بالخبر فخرج الملك والبطريرك وجماعة الكهنة وشعب المدينة وحملوا التابوت على اعناقهم الى قصر المملكة واطهر الله منه في المركب وفي قصر الملك ايات كثيرة عظيمة منهم حملوه على عمارية بزوج ابغال لما

1. بخمسة B.

ces chants furent répétés dix fois. Les chefs du clergé se prosternèrent devant le cercueil; puis ils l'emportèrent avec des hymnes et des cierges jusqu'à ce qu'ils le firent entrer dans Sion (*Sihoun*). Après cela, un homme qui se nommait Alexandre (*El Iskandarous*), des gens de Constantinople (*El Qostantinyah*), lui bâtit une église magnifique dans la ville de Jérusalem. Le corps sacré y fut transporté. Cinq ans après, Alexandre mourut: sa veuve l'enterra à côté du cercueil du saint. Au bout de huit ans, il arriva qu'elle partit pour Constantinople. Elle voulut emmener son mari: elle alla à cet endroit et prit le cercueil dans lequel se trouvait le corps de saint Étienne, croyant que c'était celui de son mari: ceci arriva par un dessein de Dieu. Puis elle le transporta à Ascalon (*Asqalân*) et de là, elle s'embarqua sur un vaisseau qui allait à Constantinople. Quand on fut en pleine mer, on entendit venir du cercueil des louanges et des hymnes en grand nombre. La femme s'étonna, examina le cercueil et reconnut que c'était celui qui contenait le corps du saint. Elle comprit que c'était par l'ordre de Dieu, qu'il soit loué. Il ne lui était pas possible de revenir: elle en remercia Dieu. Quand ils furent entrés à Constantinople, elle alla trouver l'empereur et l'informa de l'affaire. Il sortit avec le patriarche, tous les prêtres et le peuple de la ville; ils transportèrent le cercueil sur leurs épaules jusqu'au palais impérial. Dieu fit apparaître, grâce à lui, dans le vaisseau et dans le palais de l'empereur des miracles nombreux et considérables, entre autres celui-ci: on le transporta sur un char

وصلوا الى الموضع المسمى قسطنطينيوس وهو الذي شاء القديس ان يوضع فيه فساقوا الابلان فلم تمش¹ فلما ضربوهم سمعوا صوت احد الابلان يقول هاهنا يوجب ان يوضع القديس فتعجب كل من سمعه وعلموا ان الذي انطق حمارة بلعام النجس هوا نطق الابلان الحاملين جسد القديس فامر الملك ان تبنى هناك بيعة فابنت ووضع فيها الجوهرة النفيسة جسد القديس الرسول استفانوس صلواته تكون مضا ومع كاتبه امين امين

^{2*} وفيه ايضا استشهد القديس لانديانوس هذا كان في زمان مكسيميانوس الملك الكافر في بلاد سورية فلما سمع القديس وعبادته ارسل احضرة وبذل له من الجوائز والاموال شيا كثيرة اذا ترك عنه عبادة المسيح وعبد اوثانته فاستهزا القديس بكلامه واستحقرة واعطى الويل لكراماته واستهان بعذابه وتهديداته فامر ان يعلق في الهنبازين ويعصر ثم يضرب بالدبايس ثم يفلأ زيت وشمج في خلقين ويطرح فيه وفي هذا جميعه وهو صابرة والسيد المسيح يقويه ويقمه سالما فلما ضجر من عذابه امر ان توخذ راسه

1. B. فلم تمشي. — 2. B, Maï, Lud., Malan, Wüst. et Aeth. om. hoc caput et addit Aeth. commem. Petri abbatis.

trainé par deux mulets. Quand on arriva à un endroit appelé Constantin (*Qos-tantinyous*), — c'était là que le saint voulait être placé, — on poussa les mulets, mais ils n'avancèrent pas. Quand on les frappa, on entendit la voix de l'un d'eux qui disait : C'est ici qu'il convient de déposer le saint. Tous ceux qui l'entendirent s'étonnèrent et reconnurent que Celui qui avait fait parler l'ânesse de Bala'am l'imposteur avait fait parler les mulets qui transportaient le corps du saint. L'empereur ordonna qu'on construisit là une église; elle fut bâtie, et il y déposa ce trésor précieux, le corps du saint apôtre Étienne. Que sa prière soit avec nous et avec l'écrivain! Amen, amen.

'En ce jour, saint Léontios (*Landyânous*) souffrit le martyre. Il vivait au temps de Maximien (*Maksimyânous*), l'empereur infidèle, dans le pays de Syrie (*Souryâh*). Quand celui-ci entendit parler du saint et de sa dévotion, il le fit venir et lui proposa une grande quantité de récompenses et de richesses s'il abandonnait le culte du Messie et s'il adorait ses idoles. Le saint se moqua de ses propositions, les traita avec mépris, maudit ses générosités et dédaigna ses tourments et ses reproches. L'empereur ordonna de l'attacher à des chevalets et de le broyer, puis on le frappa avec des massues. Ensuite, on fit bouillir de l'huile et de la graisse dans une marmite et on l'y jeta. Pendant ces tourments qu'il supportait avec patience, le Messie le fortifiait et le

1. Le récit qui suit n'est donné que par A. Dans le Synaxaire éthiopien, il est remplacé par la commémoration d'abbâ Pierre.

فعمل به كذلك ونال اكليل الشهادة فظهر من جسده ايات وعجائب كثيرة حتى خرج ذكره في كل ارض سورية وبنوا له كنائس وديارات وفي احد دياراته تعمد ابونا¹ القديس ساويرس البطريرك صلاته معنا امين

اليوم السادس عشر من توت

في² هذا اليوم نعيد³ لتكريز هياكل القيامة وذلك⁴ ان الملكة القديسة⁵ هيلانة لما ان كان في السنة العشرين من ملك ابنها قسطنطين بعد اجتماع المجمع المقدس بنيقية اخذت اموالا جزيلة⁶ وقالت لابنها اتى كنت قد⁷ نذرت⁸ ان امضى الى القيامة المقدسة واطلب عود الصليب المحيي ففرح بذلك وارسل معها عسكريا ودفع لها اموالا كثيرة⁹ فلما ان جاءت وتباركت من المواضع المقدسة ثم بحثت عن عود الصليب وجده¹⁰ بعد التعب الشديد فمجده تمجيدا عظيما واكرمه اكراما جزيلا ثم رسمت ببناء هياكل القيامة والجلجلة وبيت لحم والمغارة¹¹ والجسمانية وسائر الهياكل ورسمت ان¹² يكون ذلك مرصع

1. A ايينا. — 2. Ludolf om. hanc comm. — 3. B add. فيه. — 4. B ذلك. — 5. om. B. — 6. A جزيلا. — 7. B om. كنت قد. — 8. B انذرت. — 9. B اموال. — 10. A فوجدته. — 11. B add. والعلية. — 12. B وان.

maintenait intact. Quand l'empereur fut fatigué de le tourmenter, il ordonna de lui trancher la tête, ce qui fut fait. Le saint reçut la couronne du martyre. Son corps produisit des prodiges et des miracles nombreux, si bien que sa réputation se répandit dans toute la terre de Syrie et qu'on éleva, sous son invocation, des églises et des couvents. Dans un de ces couvents, fut baptisé notre père saint Sévère (*Sâouïrous*) le patriarche. Que sa prière soit avec nous! Amen.

SEIZIÈME JOUR DE TOUT (13 septembre).

¹ En ce jour, nous célébrons la consécration des églises de la Résurrection. La sainte reine Hélène (*Hilânah*), la vingtième année du règne de son fils Constantin (*Qostantin*), après la réunion du saint concile de Nicée (*Niqyah*), prit des richesses considérables et dit à son fils : « J'ai fait vœu d'aller à la sainte Résurrection et de chercher le bois de la Croix salutaire. » L'empereur s'en réjouit, envoya avec elle des soldats et lui remit des sommes importantes. A son arrivée, après avoir été bénie aux endroits sacrés, elle chercha le bois de la Croix et le trouva après une grande peine : elle le glorifia considérablement et lui rendit des honneurs importants. Puis elle résolut de construire les églises de

¹ Manque dans Ludolf.

* fol. 14 r°. بالجواهر معمولاً¹ بالذهب والفضة وكان بالقدس² اسقف قديس فاشار عليها ان * لاتعمل هذا وقال لها ان بعد قليل تجي الامم ويسبوا هذا المكان ويخذ ما عمله بل الواجب ان تنيه بنا حيداً³ كالعادة واعطى بقية⁴ الاموال للمساكين فقبلت قوله وسلمت له اموالاً كثيرة ورسمت له بالعمل وتوجهت⁵ الى ابنها واعلمته بما صنعت فقرح وارسل اموالاً اخر⁶ ومشدين⁷ على العمل ورسم ان يعطى الصنائع اجرتهم في اخر كل نهار⁸ على التمام حتى لا يصرخوا⁹ فيسخط الله عليه ولما اكمل¹⁰ البناء في السنة الثلاثين من ملك¹¹ قسطنطين ارسل اوانيا وكساويا عظيمة¹² مئمة وارسل بطيريك القسطنطينية ان ياخذ اساقفته¹³ وارسل¹⁴ الى اتاسيوس بطيريك الاسكندرية ان ياخذ ايضاً¹⁵ اساقفته ويجتمعوا¹⁶ مع بطيريك انطاكية و¹⁷ بطيريك القدس ويكرزوا الهياكل التي بنيت فاجتمع جميعهم¹⁸ ومكثوا الى اليوم السابع¹⁹ عشر من توت²⁰ طافوا بالصليب في تلك

1. A معمول. — 2. A للقدس. — 3. B جديداً. — 4. A add. هذا. — 5. B توجهت. — 6. B كثيرة. — 7. B تشديد. — 8. B يوم. — 9. B يصرخوا. — 10. B كمل. — 11. A ملكه. — 12. om. A. — 13. A اساقفه. — 14. om. B. — 15. A (وان ياخذ ايضاً 1). — 16. B ويجتمع. — 17. B add. جو. — 18. B جميعهم. — 19. B السادس. — 20. A om. من توت.

la Résurrection, du Golgotha (*El Djaldjalah*), de Bethléem (*Beit-Laham*), de la Grotte, de Gethsémani (*El Djismânyah*) et le reste des églises. Elle décida que ce serait incrusté de pierreries, travaillé en or et en argent. Il y avait à Jérusalem (*El Qods*) un saint évêque; il lui conscilla * de ne pas le faire et lui dit : « Dans peu de temps, les nations viendront, pilleront cet endroit et tout ce que tu auras fait sera détruit et emporté. Il vaut mieux que tu élèves un bel édifice, suivant la coutume, et que tu donnes le reste de l'argent aux pauvres. » Elle accepta cet avis, lui remit des richesses considérables, le chargea de les employer, revint trouver son fils et l'informa de ce qu'elle avait fait. Il en fut joyeux, envoya d'autres richesses et des surveillants pour le travail, et il décida qu'on paierait intégralement aux ouvriers leur salaire à la fin de chaque jour pour éviter leurs clameurs, ce qui aurait excité contre lui la colère de Dieu. Quand la construction fut finie, en l'an 30 du règne de Constantin, il envoya des vases et des vêtements d'un grand prix et manda au patriarche de Constantinople d'emmener ses évêques, à Athanase (*Atanâsyous*), patriarche d'Alexandrie (*El Iskandaryah*) de prendre aussi les siens, de se joindre au patriarche d'Antioche (*Anâkyah*) et à celui de Jérusalem et de consacrer les églises qui avaient été bâties. Ils se rassemblèrent tous, restèrent jusqu'au 17 de Tout, firent (ce jour-là), avec la croix, le tour de ces endroits saints, y adorèrent le Seigneur, offrirent le saint sacrifice, glorifièrent la croix et l'adorèrent,

المواضع المقدسة وسجدوا فيها للرب وقدموا للرب¹ القرابين ومجدوا الصليب وكرموا
ثم ساروا الى كراسيهم بسلام² صلواتهم وبركاتهم تحفظنا الى النفس الاخير³ امين

اليوم السابع عشر من شهر توت

في هذا اليوم ذكر⁴ الصليب المجيد الذي لربنا يسوع المسيح هذا الذي اظهرته
الملكة المحبة لله هيلانة ام قسطنطين لما نظفت كوم الجلجلة ووجدته وسبب كونه⁵
صار كوما انه لما كانت الاعاجيب تظهر من المقبرة المقدسة حتى الى اقامة الموتى والمقعدين
غضبوا اليهود⁶ جدا ونادوا في جميع اليهودية واورشليم⁷ ان من كنس دارة وكان⁸
عنده تراب⁹ لا يرميه الا على مقبرة يسوع الناصري واستمر الحال على ذلك ازيد¹⁰
من مائتي سنة فصار كوما عظيما حتى اتت هيلانة ومسكت اليهود واخذت^{*} يهودا وجبستهم
حتى عرفوها المكان واظهرت الصليب المقدسة وبنيت له كنيسة وكرزت وعيد له في
السابع عشر من توت وصارت الشعوب المسيحية¹¹ يحجون اليها مثل يوم¹² القيامة واتفق

1. om. B. — 2. om. A. — 3. B (لصلواتهم معنا). — 4. B add. ان. — 5. om.
B; add. انه. — 6. om. B. — 7. A باورشليم. — 8. A (ل. او كان). — 9. A ترابا. — 10. B
عيد. — 11. A المسيحيين. — 12. B عيد.

puis ils repartirent en paix pour leurs sièges. Que leurs prières et leurs bénédictions nous protègent jusqu'à notre dernier souffle. Amen.

DIX-SEPTIÈME JOUR DU MOIS DE TOUT (14 septembre).

En ce jour a lieu la commémoration de la Croix glorieuse, celle de notre Seigneur Jésus le Messie. C'est celle que fit apparaître l'impératrice chère à Dieu, Hélène (*Hilânah*), mère de Constantin (*Qostantîn*), quand elle nettoya la colline du Golgotha (*El Djaldjalah*) et la trouva. Voici comment cet endroit était devenu une colline. Lorsque les miracles apparurent au saint sépulcre, au point que les morts et les paralytiques se levèrent, les Juifs furent extrêmement fâchés et firent cette proclamation dans toute la Judée (*El Yahou-dyah*) et à Jérusalem (*Ourichelim*) : « Que quiconque balaiera sa maison et aura de la poussière chez lui ne la jette que sur le tombeau de Jésus le Nazaréen. » Il se passa de la sorte plus de deux cents ans, et cet endroit devint une colline considérable. Alors arriva Hélène qui empêcha les Juifs (de continuer). Elle en emprisonna * plusieurs jusqu'à ce qu'ils lui eussent fait connaître l'en- * fol. 14 v°.
droit; elle mit au jour la sainte croix, lui bâtit une église, et la consacra; on célébra la fête, le 17 de Tout. Les chrétiens se mirent à y aller en pèlerinage,

ان انسانا¹ يقال له اسحق السامري هو وجماعته كانوا يمشون² مع الشعب في الطريق وكان يكتهم على تعييبهم وعناهم وكيف يمضون ويسجدون لخشبة وكان في الشعب رجل قديس³ قسيس يسمى اوخيدس فلما مشوا⁴ في الطريق عطشوا ولم يجدوا ماء فاتوا الى جب فوجدوا⁵ فيه ماء منتن مر فلحق الشعب ضائقة عظيمة⁶ فبدأ⁷ اسحق السامري يستهزى بهم فغار القس لذلك غيرة الالهية وجادل اسحق السامري فقال له اسحق ان عاينت قوة باسم الصليب امننت بالمسيح فصلى القس على الماء المنتن فصار حلوا وشرب كل الشعب وداوبهم⁸ فاما اسحق لما عطش وجاء⁹ الى اوعيته التي فيها الماء فوجدهم مدودين فبلى واتى الى القديس القس¹⁰ اوخيدس وخر عند قدميه وامن بالسيد المسيح¹¹ وشرب الماء¹² وصار في الماء قوة ان يكون حلوا للمومنين ومرا لغير المومنين¹³ وظهر فيه صليب من¹⁴ نور وبنوا على الجب كيسة ثم لما مضى اسحق الى مدينة القدس¹⁵ اتى الى¹⁶ الاسقف فعمده¹⁷ وانتقل هو واهل يته جميعهم¹⁸ وصاروا

1. A انسان. — 2. B يمشوا. — 3. om. B et add. وكان قديسا. — 4. B مضوا. — 5. B. — 6. B (.... فلحق). — 7. A وبدأ. — 8. A om. وشرب. — 9. — 10. B (....). — 11. B وامن بالمسيح. — 12. B من الماء. — 13. B للغير مومنين. — 14. B من. — 15. A لمدينته. — 16. B للاسقف. — 17. B وعده. — 18. B كلهم.

aussi nombreux qu'au jour de la résurrection. Il arriva qu'un homme nommé Isaac le Samaritain (*Ishaq es Sāmiri*) marchait, lui et les siens, sur la route avec le peuple : il blâmait des gens qui prenaient de la peine et de la fatigue et allaient se prosterner devant un morceau de bois. Dans le peuple, il y avait un saint prêtre nommé Eukhidès (*Aoukhides*). En route, on eut soif et on ne trouva pas d'eau. On arriva à une citerne où il n'y avait que de l'eau infecte et saumâtre. Les gens furent en proie à une vive angoisse. Isaac se mit à les plaisanter. Le prêtre fut saisi d'une ardeur divine et se disputa avec Isaac le Samaritain. Celui-ci lui dit : « Si je vois quelque chose de fort accompli au nom de la Croix, je croirai au Messie. » Le prêtre pria sur l'eau infecte; elle devint douce; tous les gens et leurs montures en burent. Quant à Isaac, lorsqu'il alla vers ses outres où était l'eau, il les trouva remplies de vers. Il alla trouver le saint prêtre Eukhidès, tomba à ses pieds et crut à notre Seigneur le Messie. Il but de l'eau : celle-ci eut la vertu d'être douce pour les fidèles et amère pour les infidèles. Il y apparut une croix lumineuse; on bâtit une église sur la citerne. Puis, quand Isaac arriva à la ville de Jérusalem (*El Qods*), il alla trouver l'évêque qui le baptisa. Ensuite il s'en alla, avec

مومنين فاما ظهور الصليب المجيد¹ فكان في العاشر من برمهات ولما² لم يمكن ان يعيد له في الصوم جعلوا عبدة³ في يوم تكرر كنيسته وهو⁴ اليوم السابع عشر من توت ويوم⁵ ظهور المقبرة والمجد لرنا يسوع المسيح الان وكل اوان والى دهر الداهرين امين⁶

وفيه⁷ ايضا تبحت تاوغنسطا هذه كانت على ايام انوربوس وارغاديوس الملكين البارين وكان في احد الايام قد اتوا رسل * ملك الهند بهدية الى الملوك وفي عودتهم وجدوا هذه العذرى تاوغنسطا وفي يدها كتاب تقرا فيه فاخطفوها واتوا بها الى بلادهم وصارت رئيسة على حشم الملك ونسائه فاتفق ان ابن الملك مرض مرضا صعبا فاخذته في حضنها وصلبت عليه بعلامة الصليب فعوفي من ساعته فشاء خبرها في تلك البلاد ومن ذلك اليوم لم تكن عندهم في صورة عبدة بل سيدة⁸ واتفق للملك المضى الى الحرب فاتى عليه قاتم⁹ وظلام¹⁰ فافكر في باطنه¹¹ بعلامة الصليب التي¹² عملها¹³ تاوغنسطا ثم انه

1. om. B. — 2. B فلما. — 3. A عيد. — 4. A هو. — 5. B وهو. — 6. B (...لرنا 1). — 7. A لله دايبا (...لرنا 1). — 8. B بل سيدة. — 9. A Ludolf om. hanc commemorationem. وفي هذا اليوم B. — 10. B غتام; يقتام B. — 11. B وبمعرفته (...فافكر 1). — 12. B الذى. — 13. B تعمله.

sa famille, et ils furent croyants. Quant à l'apparition de la croix glorieuse, elle eut lieu le 10 de Barmahat et, comme on ne pouvait pas célébrer sa fête pendant le jeûne, on la plaça le jour de la consécration de son église qui est le 17 de Tout. C'est aussi le jour de la découverte du sépulcre. Gloire à notre Seigneur Jésus le Messie, à présent, dans les temps des temps et dans les siècles des siècles. Amen.

'Ce jour-là s'endormit dans le Seigneur Théognoste (Tàoughnostà). Elle vivait au temps d'Honorius (Anouryous) et Arcadius (Arghadyous) les deux empereurs vertueux. Un jour, * des ambassadeurs du roi de l'Inde vinrent * fol. 15 r. trouver ces empereurs avec un cadeau. A leur retour, ils trouvèrent cette vierge Théognoste ayant à la main un livre où elle lisait. Ils s'emparèrent d'elle et l'emmenèrent dans leur pays où elle fut mise à la tête des serviteurs du roi et de ses femmes. Il arriva que le fils du roi tomba gravement malade : elle le prit dans ses bras et fit sur lui le signe de la croix ; il guérit sur le champ. La nouvelle s'en répandit dans le pays : à partir de ce jour, la sainte ne fut plus considérée comme une esclave, mais comme une princesse. Il advint que le roi partit pour la guerre ; il fut surpris par des tourbillons de poussière et des ténèbres. Il songea en lui-même au signe de la croix que faisait

1. Manque dans Ludolf.

رشم بلامة الصليب¹ على الريح فصار صحوا وبلامة الصليب كسر² اعداء فلما عاد من الحرب تطارح على قدمي القديسة وسألها ان تعطيه المعمودية المقدسة هو وجماعة تلك الكورة فعرفتهم انه لا ينبغي لها ان تعمد احدا فارسلوا³ الى انوريوس الملك فعرفوه باعادتهم الى الايمان وسألوه ان يرسل⁴ لهم قسا⁵ يعمدهم فارسل⁶ لهم رجل قسيس⁷ جيس قديس فعمدهم⁸ جميعهم⁹ وناولهم¹⁰ من جسد المسيح ودمه ففرحت العذري بمجيئه¹¹ كثيرا وتباركوا من بعضهم بعضا¹² وبنت لها ديرا¹³ وصارفيه¹⁴ عندها¹⁵ عذارى كثيرات احبوا شكلها فاما الجيس¹⁶ لما عاد¹⁷ الى الملك وعرفه بعودة اهل الكورة الى الايمان بالسيد المسيح¹⁸ ففرح جدا واتفق مع البطريرك على قسمة ذلك¹⁹ الجيس اسقفا فاقسمه اسقفا²⁰ واعاد اليهم وابتهجت نفوسهم وكانوا قد بنوا كنيسة عظيمة واحتاجوا الى عمد وكان هناك بربا كبيرة²¹ وفيها²² عمد حسان فصلت العذري للسيد²³ المسيح

1. قس ان B. — 2. غلب B. — 3. فارسلوها B. — 4. يسير B. — 5. قس ان B. — 6. فسير B. — 7. رئيس A. — 8. عمدهم A. — 9. جميعا B. — 10. واعطاهم A. — 11. om. B et add. — 12. البعض B. — 13. دير A. — 14. om. B. — 15. om. A. — 16. B. — 17. عادوا B. — 18. بالسيد لمسيح B. — 19. اقسام (....وانفق) A. — 20. اقسام (....وانفق) A. — 21. عظيم B. — 22. وفيه B. — 23. قاسمه om. B.

Théognoste et le traça sur le vent : le ciel devint serein et il écrasa ses ennemis grâce au signe de la Croix. Quand il revint de la guerre, il se jeta aux pieds de la sainte, et lui demanda de lui conférer le saint baptême, à lui et aux gens de cette contrée. Théognoste leur fit connaître qu'il ne lui était pas permis de baptiser quelqu'un. Alors ils envoyèrent vers l'empereur Honorius, lui apprirent leur conversion à la foi de notre Seigneur le Messie et lui demandèrent de leur envoyer un prêtre pour les baptiser. Il leur adressa un saint prêtre voué à Dieu qui les baptisa tous et les fit participer au corps et au sang du Messie. La vierge se réjouit beaucoup de sa venue; ils se bénirent réciproquement; elle construisit pour elle un couvent où se rassemblèrent près d'elle de nombreuses vierges qui aimaient sa manière de vivre. Quant au prêtre, lorsqu'il revint trouver l'empereur et qu'il l'informa de la conversion des gens de cette contrée à la foi de notre Seigneur le Messie, le prince se réjouit beaucoup. Il s'entendit avec le patriarche pour sacrer évêque ce prêtre : il le sacra et le renvoya vers ces gens dont les âmes furent réjouies. Ils avaient bâti une église magnifique, mais ils n'avaient pas de colonnes : il y avait là un grand temple païen qui en renfermait de belles. La sainte pria avec des larmes notre Seigneur le Messie et les colonnes se

بدموع¹ فانتقلوا العمد من اماكنهم واتوا الى البيعة فمجدوا المومنين السيد² المسيح والذين كانوا³ قد بقوا في عبادة الاوثان عادوا الى معرفة السيد⁴ المسيح فاما العذراء فانها ابتهجت بما كان ثم⁵ * تبحت في ذلك الدير في وسط العذارى صلاتها تكون معنا⁶ امين * fol. 15 v°.

اليوم الثامن عشر من شهر توت

⁷ نعيد فيه للشهيد⁸ القديس مرقوريوس هذا كان خيالبا وكان اولاً لا⁹ مسيحياً فلما تنيح قسطس ابن قسطنطين الملك ملك¹⁰ بعده يوليانوس الكافر الذي قتل¹¹ القديس مرقوريوس وكان هذا الكافر ابن اخت قسطنطين الملك¹² واثار¹³ عبادة الاصنام واستشهد على يديه¹⁴ جماعة¹⁵ من الشهداء ولما بلغ¹⁶ يوم مولده¹⁷ جمع¹⁸ الملاهي للعب¹⁹ والمخالين وكان هذا القديس من جملة من فرسم لهم الملك المعاند ان يحاكي

1. A بدموعا. — 2. om. B. — 3. om. A. — 4. om. B. — 5. B om. ابتهجت.... — 6. B تبحرنا جميعا. — 7. Ludolf om. hanc commemorationem. — 8. om. B — 9. om. AB. — 10. AB وملك. — 11. AB قتله. — 12. om. B. — 13. AB اثار. — 14. B يديهم. — 15. A كثيرين. — 16. A add. انه. — 17. B مولد له. — 18. A جميع. — 19. om. B.

transportèrent de leur place dans l'église. Les fidèles glorifièrent notre Seigneur le Messie, et ceux qui étaient restés dans l'idolâtrie revinrent à la connaissance de notre Seigneur le Messie. Quant à la vierge, elle se réjouit de ce qui était arrivé; * ensuite, elle mourut dans ce couvent, au milieu des vierges. * fol. 15 v°. Que sa prière soit avec nous! Amen.

DIX-HUITIÈME JOUR DU MOIS DE TOUT (15 septembre).

'Nous célébrons la fête du martyr saint Mercure (*Maryouryous*)² : c'était un mime; au commencement il n'était pas chrétien. Lorsque Constance, (*Qostos*), fils de Constantin (*Qostantin*) l'empereur, s'endormit dans le Seigneur, (361 de J.-C.), il eut pour successeur Julien (*Youlyânous*) l'infidèle qui fit périr saint Mercure. Cet infidèle était fils de la sœur de l'empereur Constantin et il rétablit le culte des idoles. A cause de lui une foule de martyrs furent immolés. Un jour, à l'anniversaire de sa naissance, il rassembla des musiciens et des mimes, parmi lesquels était ce saint, et ce prince apostat lui ordonna de parodier les chrétiens. Il obéit, et lorsqu'il fut arrivé à la parodie du saint

1. Cette commémoration manque dans Ludolf. — 2. Il est appelé par erreur *Porphyrius* dans le Synaxaire de Wüstenfeld et dans celui de Malan.

بالمسيحين¹ فاحكا بهم² ولما بلغ ان يحكى المعمودية المقدسة وصلب على الماء
 بعلامة الصليب المقدس³ باسم الاب والابن والروح القدس فاضاه الرب عقله وابصر⁴
 نعمة الالهية قد حلت⁵ في الماء ونورا⁶ قد غشاه ولوقته تعرى من ثيابه⁷ وغطس⁸ في
 الماء ثلاثة غطسا ثم صعد من الماء ولبس⁹ ثيابه واقرا انه مسيحي¹⁰ فوعده¹¹ الملك
 وتوعده وردعه¹² عن ذلك وخوفه وهو يقول انا مسيحي¹³ فرسم بضرب عنقه فنال
 موهبة الشهادة¹⁴ واستحق اكليل الشهادة¹⁵ شفاعته¹⁶ تكون معنا امين
¹⁷ وفيه ايضا تذكرا استفانوس القس ونيكيطا الشهيد¹⁸ صلاتهم¹⁹ تكون²⁰ معنا امين

اليوم التاسع عشر من توت

²¹ تذكرا القديس اغريغوريوس بطريرك الارمن الذي صار شهيدا بغير سفك دم²
 وذلك انه جعله نفسه عبدا في بلاد الارمن على ايام طرداد الملك وكان الملك كافر

1. B للمسيحين. — 2. B لهم. — 3. B om. ... بعلامة. — 4. B فابصر. — 5. A فدخلت. —
 6. A ونور. — 7. B om. ... ولوقته. — 8. B فغطس. — 9. A فلبس. — 10. A مسيحيا. — 11. B
 الاكليل. — 12. B وردعه. — 13. A مسيحيا. — 14. B om. فنال. — 15. B الاكليل. — 16. B
 ومليطا. — 17. Ludolf, Wüst. et Malan om. has commem. — 18. A الشهيدة. — 19. B صلاتها. — 20. B om. — 21. Ludolf om. hanc comm. — 22. B بلا دم.

baptême et qu'il fit sur l'eau le signe de la sainte croix, au nom du Père, et du Fils et de l'Esprit-Saint, le Seigneur illumina son esprit et lui fit voir la grâce divine qui descendit sur l'eau et une lumière qui la couvrit. Sur-le-champ, il se dépouilla de ses vêtements, plongea trois fois dans l'eau, puis il en sortit, remit ses habits et confessa qu'il était chrétien. L'empereur lui fit des promesses et des menaces, chercha à l'en détourner et à l'effrayer, mais il répétait : « Je suis chrétien ». Il décida de lui trancher la tête. Le saint reçut le don du martyre; il fut jugé digne de la couronne du martyre, que son intercession soit avec nous! Amen.

En ' ce jour a lieu aussi la commémoration d'Étienne (*Estifânous*) le prêtre, et de Nicétas (*Nikiṭd*)² le martyr. Que leur prière soit avec nous! Amen.

DIX-NEUVIÈME JOUR DE TOUT (16 septembre).

³ Commémoration de saint Grégoire (*Aghrighouryous*) patriarche d'Arménie (*El-Armen*) qui fut martyr sans effusion de sang. Voici comment : il se fit esclave dans le pays d'Arménie au temps de Tiridate (*Tirdād*) le roi qui était

1. Cette mention manque dans les Synaxaires de Ludolf, de Wüstenfeld et de Malan.
 — 2. Assemani : *Melita*. — 3. Manque dans Ludolf.

فلما دخل في¹ بيت الاصنام ليبحر² واستدعا القديس ليبحر معه للاصنام فلم يفعل فعذبه
 بانواع العذاب الصعبة³ وبالنار⁴ واخر ذلك رماه⁵ في جب فارغ اقام^{*} فيه خمسة عشر سنة
 وكانت بجانب القصر عجوز ارملة ابصرت رويًا كان من يقول لها كوني اعلمى خبزاً⁶
 وارميه في هذا الجب فاقامت⁷ تعمل⁸ هكذا الى كمال خمسة عشر سنة الى حيث اتفق
 للملك انه قتل العذارى اعني اربسيما واغاتا⁹ ورققتهما اصعدا من الجب وبقية خبره
 على جليته تجده كاملاً¹⁰ في الخامس عشر من شهر¹¹ كيهك شفاعته وبركته تكون¹²
 معنا امين

اليوم العشرين من شهر توت

¹³ في هذا اليوم تبيح الاب القديس¹⁴ المغبوط اتاسيوس البطريك الثامن والعشرين¹⁵
 من بطاركة الاسكندرية كان هذا الاب قيما بالاسكندرية¹⁶ فلما تبيح الاب انا¹⁷
 بطرس اتفق رأى جماعة من الاساقفة و¹⁸ الاراخة ان يصيروه¹⁹ بطريكاً وذلك لما ذكر

1. om. B. — 2. om. B. — 3. A الصعب. — 4. om. B. — 5. A ارموه. — 6. B خيرا. —
 7. B فقامت. — 8. B تعجل. — 9. B واغاتا. — 10. B (ليوم... على جليته). — 11. B... وبركته. — 12. B om. — 13. Ludolf om. hanc comm. — 14. om. A. — 15. A
 على تصيره B. — 16. A om. كان..... — 17. om. B. — 18. A om. و. — 19. B وهو الثاني والعشرين

infidèle. Quand celui-ci entra dans le temple des idoles pour offrir de l'encens
 et invita le saint à en faire autant, il ne le fit pas. Le roi lui fit souffrir toutes
 sortes de châtiments douloureux et le tourment du feu : à la fin, il le fit
 jeter dans une citerne vide où il demeura * quinze ans. Il y avait près du * fol. 16 r.
 palais une vieille femme veuve, qui eut une vision. Une voix lui disait : « Fais
 un pain et jette-le dans la citerne ». Elle agit de la sorte jusqu'à la fin des quinze
 ans, lorsqu'il arriva que le roi fit périr les vierges, c'est-à-dire Repsima (*Arib-*
sima), Agatha (*Aghatâ*) et leurs compagnes; alors il le tira de la citerne. On
 trouvera le reste de son histoire, exacte et complète, au quinze du mois de
 Koïbak. Que son intercession et sa bénédiction soient avec nous! Amen.

VINGTIÈME JOUR DU MOIS DE TOUT (17 septembre).

En¹ ce jour, s'endormit dans le Seigneur le saint père, le bienheureux
 Athanase (*Atanásyous*), le vingt-huitième patriarche d'Alexandrie (*El-Iskanda-*
ryah). Ce père vivait dans cette ville. Lorsque le père abbâ Pierre (*Batros*)
 s'endormit dans le Seigneur (490 de J.-C.), une troupe d'évêques et de chefs

1. Manque dans Ludolf.

عنه من الاستقامة في دينه وعلمه وكان¹ رجلا صالحا² مملوا من الامانة وروح القدس حال فيه³ فلما صار⁴ بطريركا رعا رعية المسيح احسن رعاية وحرسهم⁵ من الذياب الخاطفة⁶ الابليسية بمواعظه وصلواته واقام في البطريركية سبع⁷ سنين وتيح بسلام صلاته معنا امين⁸

⁹ في هذا اليوم ايضا تذكور القديسة تاوبسته وذلك ان هذه القديسة قد تزوجت ورزقت ولدا واحدا وتيح بعلمها وهي صبية وقالت عن نفسها ان تترهب وابتدت¹⁰ بعمل السيرة الروحانية وواصلت¹¹ على الصوم والصلوات المتواترة وكثرت المطانوات في ليلا ونهارها وفي الاخر مضت الى الاسقف انا مقاره اسقف منفيوش وسجدت له وتباركت منه وطلبت منه ان يصلي عليها ويلبسها اسكيم الرهبة فاشار عليها الاب الاسقف ان تجرب نفسها سنة واحدة ويوعدها انه بعد سنة يلبسها الاسكيم الملائكي وانها مضت الى منزلها وحبت ذاتها في بيت صغير وكان ولدها له اثني عشر سنة

1. B فكان. — 2. B صالح. — 3. B حاله عليه. — 4. B صير. — 5. B وحرسهم. — 6. om. A. — 7. B سبعة. — 8. B add. صلاته تكون مع الناسخ والقارى. Wüst. add. comm. Sanctae Melusinae (lege Melitinae). Ludolf مديله. — 9. A, Ludolf, Assemani, Maï, Malan et Aeth. om. hanc sectionem. — 10. B واشترت. — 11. B وواصلت.

s'accorda à faire Athanase patriarche, à cause de la réputation de son orthodoxie dans sa religion et de sa science. C'était un homme pieux, vertueux, rempli de foi; l'Esprit-Saint résidait en lui. Quand il devint patriarche, il garda le troupeau du Messie de la meilleure manière et le protégea contre les loups ravisseurs du démon par ses exhortations et ses prières. Il resta sept ans au patriarcat, puis mourut en paix (497 de J.-C.). Que sa prière soit avec nous! Amen¹.

En² ce jour a lieu également la commémoration de sainte Théopista (Tàoubistah). Cette sainte était mariée et avait un fils unique. Son mari mourut quand elle était jeune : elle se promit à elle-même d'embrasser la vie monastique : elle commença par mener une existence spirituelle, elle jeûna continuellement, s'acquitta de prières réitérées et multiplia les adorations nuit et jour. A la fin, elle alla trouver l'évêque Anbâ Macaire (Maqârah), évêque de Nikyous (Manfyouch), se prosterna devant lui, reçut sa bénédiction, lui demanda de prier pour elle et de la revêtir de l'habit monastique. L'évêque lui conseilla de s'éprouver pendant un an et lui promit qu'au bout de ce temps, il la

1. Le Synaxaire de Wüstenfeld, comme le Synaxaire éthiopien, ajoute ici la commémoration de sainte Melusina (lisez Melitina). — 2. Ce paragraphe manque dans A et dans le Synaxaire éthiopien et ceux de Ludolf, Assemani, Maï et Malan.

يهتم لها بحاجة الحياة¹ واندفعت بعبادة تعب و نسكية صعبات ولما مضت السنة نسي² الاب الاسقف ما كان اوعد هذه القديسة به من لباس الرهبنة وان الاسقف رأى في النوم هذه القديسة وهى منيرة جدا وقالت له يا ابي كيف نسيته الى الان وانا فى هذه الليلة اتسبح فرأيت كانى قمت من نومى وكملت عليها صلاة الرهبنة والبستها زى الرهبنة ولما لم اجد قلسوة قلمت قلسوتى من على راسى وجعلتها عليها ووشحتها بالاسكيم المقدس وامرت تلميذى ان ياتينى³ بقلسوة اخرى فلبستها وان كان بيدها صليب فضة فاولته لى وقالت لى يا ابي اقبل من تلميدتك هذا الصليب وفى تلك الساعة استيقظت⁴ من نومى فوجدت فى يدي الصليب وتاملت صنفته اذ هو حسن جدا فتعجبت ومجدت الله ولما كان باكرامضيت انا وتلميذى الى بيت تلك الامراة المباركة فوجدت ابنا جالسا فلما نظرني واقام وتلقانى⁵ وهو يبكى بدموع⁶ غزار فسألته ما سبب بكاك فقال لى ان والدتى استدعتنى فى النصف من هذه الليلة وودعتنى وقالت يا ابنى مهما اشار اليك ابونا الاسقف افله ولا تخرج عنه وانا فى هذه الليلة اتسبح وامضى الى

1. B. الحنك — 2. B. نهشى — 3. B. ياتينى — 4. B. استيقضت — 5. B. والتلقانى — 6. B. بدموعا.

revêtirait de l'habit angélique. Elle alla à sa demeure, se cloîtra dans une petite chambre; son fils, qui avait douze ans, pourvut aux besoins de son existence. Elle se livra à des dévotions fatigantes et à de pénibles exercices de piété. Au bout de l'année, l'évêque oublia qu'il avait promis à cette sainte de la vêtir de l'habit monastique; il la vit en songe, toute resplendissante. — Elle me dit, [raconte-t-il]: « Mon père, comment m'as-tu oubliée jusqu'à présent? Voici que je mourrai cette nuit ». Il me sembla que je m'éveillais, que je prononçais complètement sur elle la formule monastique, que je la revêtais de l'habit de religieuse; comme je ne trouvais pas de coiffure, j'ôtai la mienne de ma tête, je la plaçai sur la sienne, je la ceignis de l'habit sacré; j'ordonnai à mon disciple de m'apporter une autre coiffure que je mis. Elle avait dans sa main un crucifix d'argent, elle me le donna en disant: « Mon père, accepte ce crucifix de ton élève ». A ce moment, je m'éveillai et je le trouvai dans ma main; j'examinai son travail; il était très beau. Je fus surpris et je louai Dieu. Dès le matin, je me rendis avec mon disciple à la maison de cette femme bénie. Je trouvai son fils assis. Quand il me vit, il se leva, vint à ma rencontre en versant des larmes abondantes. Je lui demandai la cause de ses pleurs; il me dit: « Ma mère m'a appelé au milieu de cette nuit et m'a fait ses adieux en me disant: « Mon fils, tout ce que notre père, l'évêque, te conseillera, fais-le; ne te sépare pas de lui; moi, je vais mourir cette nuit-ci et j'irai trouver notre Seigneur le Messie ». Ensuite elle pria sur moi et invoqua Dieu pour moi. Puis

السيد المسيح وصلت على ودعت لى وقالت لى احفظ جميع ما اوصيتك به ولا تخرج عن راي اينا الاسقف وها انا بين يديك وان الاب الاسقف اتى الى حبس القديسة وقرع عليها الباب فلم تتكلم فقال الاب الاسقف بالحقيقة تنيحت هذه المباركة وامر تلميذه ان يهد باب الحبس ففعل ذلك فلما دخل الاسقف وجد القديسة قد تنيحت وهى متوحشة بالاسكيم الذى وضعه¹ عليها فى المنام بالليل ووجدت ايضا تلك القلسوة الذى كنت البسها فى الليل فتفرقت عيني الاسقف بالدموع وسبح الله ومجده الذى يصنع مرضاة القديسة وان الاب الاسقف جلس وكفنها بيديه كعادة الرهبان واستدعى الكهنة وحملوها الى البيعة المقدسة وكملوا عليها الصلاة فى البيعة باكرام كبير وكان فى المدينة رجل مقعد معذب من الارواح الخبيثة فلما سمع ترتيل الكهنة قدام الجمع المقدس امر اهله ان يحملوه ويمضوا به الى حيث جسد القديسة وكان يعبد الاوثان فلما اتوا به اهله الى البيعة² دنا من الجسد المقدس بامانة فشفى للوقت وخرج منه الشيطان وكان يمشى صحيحا فأمن للوقت بالسيد المسيح هو وجميع اهله وان الاب الاسقف عمدهم الجميع وكان كل من به مرض او عاهه³(?) ياتوا الى البيعة المقدسة وعندما

1. B وضعته. — 2. B add. فلها. — 3. الم (?).

elle ajouta : « Observe toutes mes recommandations; ne t'écarte pas de l'avis « de notre père l'évêque ». Me voici entre tes mains. » — L'évêque alla au lieu de réclusion de la sainte et frappa à la porte. Elle ne répondit pas. En vérité, dit-il, cette femme bénie est morte; et il ordonna à son disciple de briser la porte de la cellule. Il le fit. Quand l'évêque entra, il trouva la sainte morte; elle était ceinte de l'habit qu'il avait mis sur elle en songe pendant la nuit. Je trouvai aussi, dit-il, cette coiffure que j'avais placée sur elle la nuit. — Les yeux de l'évêque se remplirent de larmes : il célébra la louange et la gloire de Dieu qui avait accompli le désir de la sainte. L'évêque s'assit et la mit de ses propres mains dans le linceul suivant la coutume des moines. Il manda les prêtres qui la transportèrent dans la sainte église et y prononcèrent sur elle toutes les prières avec beaucoup d'honneurs. — Il y avait dans la ville un paralytique tourmenté par les esprits malfaisants. Quand il entendit les chants des prêtres devant la sainte assemblée, il ordonna aux siens de le transporter et de l'apporter là où était le corps de la sainte. Lui-même était païen. Quand les siens l'eurent amené à l'église, il s'approcha avec ferveur du saint corps et fut guéri sur-le-champ; Satan sortit de lui : il se mit à marcher en bonne santé; il crut aussitôt, lui et toute sa famille, à notre Seigneur le Messie, et l'évêque les baptisa tous. Tous ceux qui souffraient allaient à la

لمسوا الجسد المقدس يبروا الجميع ولما سمع المتولى بالعجائب التى ظهرت من جسد
القديسة اتى الى البيعة وامن بالمسيح هو واكثر من فى المدينة وبعد ذلك حمل الجسد
المقدس ودفنه باكرام كثير ولربنا متولى خلاصنا يسوع المسيح¹ المجد ولايه الصالح
وللروح² القدس الى الابد امين
³ وفيه ايضا ذكر ملاسى القديسة صلاتها معنا امين

اليوم الحادى والعشرون⁴ من توت

فى هذا اليوم استشهد القديس كبريانوس⁵ ويوستينة⁶ وكان⁷ هذا كبريانوس⁸ كافرا
وساحرا⁹ قد تعلم بالمغرب علم السحر وفاق على كل من بالمغرب¹⁰ ثم حمله العجب بكفرة
وسحرة الى ان جاء الى مدينة انطاكية لينظر ان كان فيها¹¹ او عند اهلها¹² علما زاندا يتعلمه
والا فيفتخر عليهم¹³ فحيث حصل فى انطاكية وشاع خبره بها سمع¹⁴ به شاب من اولاد

1. B add. له. — 2. B والروح. — 3. A, Assemani, Maï, Malan om. hanc comm. Ludolf
— 4. A والعشرين. — 5. A كبريانوس. B غبريانوس. — 6. A ويوستينة. B يوستيتة. — 7.
هديلما. — 8. A كبريانوس. B كبريانوس. — 9. B om. و. — 10. B فى المغرب. — 11. B عندهم.
— 12. B om. او عند اهلها. — 13. A om. ولا... — 14. B فسمع.

sainte église, et dès qu'ils avaient touché le saint corps, ils étaient tous guéris.
Quand le gouverneur apprit les miracles qu'il produisait, il alla à l'église et
crut au Messie avec la plus grande partie des habitants de la ville. Ensuite, il
fit emporter le saint corps et l'enterra avec beaucoup d'honneurs. Gloire éter-
nellement au gardien de notre salut, Jésus le Messie, à son Père le juste et
à l'Esprit-Saint! Amen.

En ' ce jour a lieu aussi la commémoration de sainte Melitina (*Malîsi*). (Que
sa prière soit avec nous! Amen.

VINGT ET UNIÈME JOUR DE TOUT (18 septembre).

En ce jour moururent martyrs saint Cyprien² (*Kibryânous*) et Justine (*Yous-
tinah*). Ce Cyprien était infidèle et magicien. Il avait étudié la sorcellerie dans
l'Occident et surpassait tous ceux qui s'y trouvaient. Ensuite l'orgueil de son
infidélité et de sa magie le poussa à venir dans la ville d'Antioche (*Anṭākyah*) pour
voir s'il s'y trouvait, parmi ses habitants, une science supplémentaire qu'il
apprendrait, sinon il s'enorgueillirait au-dessus des gens. Lorsqu'il fut arrivé
à Antioche et que sa réputation s'y fut répandue, un jeune homme, fils d'un

1. Cette mention manque dans A, Assemani, Maï et Malan. Ludolf ajoute la sainte
Vierge. — 2. Malan : *Cyriil*. Ludolf : *Tibariou*.

اكبرها كان قد هوى شابة مسيحية عندها تدعى يوستينة¹ كان قد ابصرها وهى ماضية الى
 البيعة فالتهب بهواها ولم يقدر عليها² لا بترغيب ولا بمال³ ولا بتهديد القتل ولا
 بالسحر⁴ فلما سمع بخبر وصول كبريانوس⁵ وانه يفوق اهل العلم⁶ بسحرة قصده⁷
 وشكا له حاله يومئذ ان * ينال شفا⁸ على يديه فاعده⁹ كبريانوس¹⁰ بلوغ امله ثم
 حرك¹¹ عليها¹² كل صنم من اصناف صناعته¹³ فلم يقدر¹⁴ عليها وكان لما ارسل لها¹⁵
 قوة من قوى¹⁶ الشياطين فيجدونها¹⁷ تصلى ولا¹⁸ يستطيعوا القيام امامها¹⁹ دون حربهم
 لها²⁰ فلما كل وتجرد دعا الشياطين وقال لهم ان لم تجسروا²¹ الى يوستينة²² فانا²³
 ارجع مسيحا ففكر مقدم الشياطين²⁴ في حيلة ليخذه بها وذلك انه ترك بعض²⁵
 شياطينه يتزيا²⁶ بزيمها ويظهر²⁷ في صورتها ويأتيه ثم سبق فاعلم كبريانوس²⁸ بورودها²⁹
 ففرح ومكث يرقبها واذا بالشیطان المشبه³⁰ بها قد دخل³¹ اليه ففرح كبريانوس³²

* fol. 16 v°.

1. A. اوسينة. B. يوستينة. 2. B. ولم يتقدر. 3. B. لا لترغيب المال. 4. B. ولا بصناعة للسحر. 5. A. اوسينة. 6. B. العالم. 7. A. فقصدته. 8. B. شفا. 9. B. فاعده. 10. A. كبريانوس. 11. B. حرك. 12. B. عليها. 13. A. صنم. 14. B. يقدر. 15. A. ارسل. 16. B. قوى. 17. A. فيجدونها. 18. B. ولا. 19. A. امامها. 20. A. لها. 21. B. تجسروا. 22. A. يوستينة. 23. A. فانا. 24. B. مقدم. 25. A. بعض. 26. B. يتزيا. 27. B. يظهر. 28. A. كبريانوس. 29. B. بورودها. 30. B. المشبه. 31. B. اليه. 32. A. كبريانوس.

* fol. 16 v°.

des grands de la ville entendit parler de lui. Il s'était épris d'une vierge chrétienne qui s'appelait Justine et qu'il avait vue tandis qu'elle allait à l'église. Il brûlait de passion pour elle, sans pouvoir rien obtenir ni par promesses, ni par argent, ni par menaces de mort, ni par magie. Quand il apprit la nouvelle de l'arrivée de Cyprien et sa supériorité en sorcellerie sur tous les savants, il alla le trouver, se plaignit à lui de son état, espérant * obtenir du soulagement par son intermédiaire. Cyprien lui promit de réaliser son espoir; puis il mit en œuvre contre elle toutes les ressources de son art, sans rien pouvoir contre elle. Quand il envoyait contre elle une des puissances infernales, celles-ci la trouvaient priant et ne pouvaient tenir devant elle, loin de la combattre. Quand il fut fatigué et à bout de ressources, il appela les démons et leur dit : « Si vous n'osez rien contre Justine, je redeviendrai chrétien. Le chef des diables médita une ruse pour le tromper ». Il fit prendre à l'un de ses démons la forme de Justine; il apparut sous ses dehors pour aller le trouver : il le devança et avertit Cyprien de son arrivée. Celui-ci en fut joyeux et resta à l'attendre. Quand le démon qui ressemblait à Justine

وقام ليعانقها ومن عظم¹ ابتهاجه بها² قال مرحبا بست³ النساء يوستينة⁴ فعند ذكره
 لاسمها فقط صار الشيطان المشبه⁵ بها⁶ مثل الدخان وانحل منتا فعلم كبريا نوس⁷ انها
 خديعة من الشيطان لم يستطع⁸ ان يقوم قبالة ذكر اسمها فقط دون ان يخدعها فقام
 للوقت⁹ واحرق كتبه وتعمد من بطريرك انطاكية ثم رهبه وبعد قليل قدمه¹⁰ شاماها
 وايضا قسا فلما نجح في الفضيلة وفي علوم البيعة صار اسقفا على قرطاجنة¹¹ واخذ
 القديسة يوستينة¹² وجعلها¹³ رئيسة على دير الرهبانات ولما اجتمع المجمع المقدس بقرطاجنة
 كان هذا القديس احد المجتمعين فيه فلما علم¹⁴ داكْيوس الملك بكبريانوس ويوستينة¹⁵
 استحضرهما وطلب منهما الكفر فلما لم يطعاه عاقبهما عقوبات صعبة واخيرا ضرب
 اعناقهما¹⁶ صلاتهما¹⁷ معنا امين¹⁸

1. B. ولعظم. — 2. om. A. — 3. B. ست. — 4. A. اوسينة. B. يوستينة. — 5. B. المتشبه. —
 6. A. add. et فقط. — 7. A. كبريانوس. B. غبريانوس. — 8. A. لم يستطيع. — 9. B.
 جعلها. — 10. B. قدموه. — 11. B. قرطاجنا. — 12. A. اوسينة. B. يوستينة. — 13. B.
 شفاعتهما. — 14. B. add. بهما. — 15. om. B. A. بكبريانوس ويوستينة. — 16. B. ارقاها.
 — 17. B. ارقاها. — 18. add. Wüstenfeld et Syn. Aethiop. commem. Sanctae Virginis.

entra chez lui, il se réjouit et se leva pour l'embrasser; dans l'excès de son contentement, il lui dit : « Que la reine des femmes, Justine, soit la bienvenue! » — A cette seule mention de son nom, le démon qui ressemblait à Justine devint comme de la fumée et s'évanouit avec une odeur infecte. Cyprien reconnut que c'était une imposture de Satan et que le diable, ne pouvait tenir contre la simple mention de son nom, loin de pouvoir la tromper. Il se leva sur-le-champ, brûla ses livres, reçut le baptême du patriarche d'Antioche : celui-ci le fit moine, et au bout de peu de temps, le consacra diacre et aussi prêtre. Quand il fut avancé en mérite et en science ecclésiastique, il devint évêque de Carthage (*Qartâdjinnah*); il prit sainte Justine et fit d'elle la supérieure d'un couvent de religieuses. Quand le saint concile se réunit à Carthage, il fut un de ses membres. L'empereur Dèce (*Dâkyous*) ayant appris l'histoire de Cyprien et de Justine, les fit venir et leur demanda d'apostasier. Comme ils n'obéissaient pas, il leur fit subir de durs tourments et, à la fin, leur fit trancher la tête. Que leur prière soit avec nous! Amen¹.

1. Le Synaxaire de Wüstenfeld ajoute ensuite, comme le Synaxaire éthiopien, la commémoration de la sainte Vierge.

اليوم الثاني والعشرون¹ من شهر توت

في هذا اليوم استشهد القديس² كوتيلاس³ واكسوا اخته ابني صافور الملك⁴ ملك
 الفرس وطاطاس⁵ صديقه وذلك ان⁶ صافور كان يعبد * النار والشمس⁷ ويعذب المومنين
 كثيرا ولا يجسر احد⁸ يذكر اسم المسيح في بلاده وكان لابنه كوتيلاس⁹ صديق¹⁰ اسمه
 طاطاس¹¹ رئيس على كورة المسدسين¹² فسعى به عنده انه على ملة النصارى فارسل اليه
 ابراحس ابن¹³ طوماخر¹⁴ ليعرف صحة القول ان كان صحيحا فيعذبه فلما سمع¹⁵ كوتيلاس¹⁶
 ابن الملك ذلك¹⁷ اتى الاخر الى تلك الكورة الى صديقه طاطاس¹⁸ فلما حضر الابراخس¹⁹
 ووجده²⁰ على ملة المسيحيين امر ان يعمل له اتون نار²¹ ويحرق وان القديس طاطاس²²
 صلب على النار فانظفت وانتت راجعة فتعجب كوتيلاس²³ وقال لطاطاس²⁴ كيف عرفت
 هذا السحر يا اخي فاجابه²⁵ ليس هذا سحر يا اخي بل من اجل الامانة بالمسيح فاجابه

1. A والعشرين. — 2. B الاب. — 3. B كوتلاس. — 4. om. B. — 5. B طاطلس. — 6. B
 add. هذا. — 7. A الشمس والقمر. — 8. A et B احدا. — 9. B كوتلاس. — 10. om. AB. —
 11. B طاطلس. — 12. B الميسدين. — 13. A ابنة. — 14. B (1. ابرحس). — 15. om. A. — 16. B كوتلاس. — 17. A om..... ابن. — 18. B طاطلس. — 19. B الامير
 — 20. A فوجده. — 21. om. B. — 22. B طاطلس. — 23. B كوتلاس. — 24. B لطاطاس.
 — 25. B له.

VINGT-DEUXIÈME JOUR DU MOIS DE TOUT (19 septembre).

En ce jour moururent martyrs saint Cotylas (*Koutilās*)² et sa sœur Axouā (*Aksouā*), enfants de Sapor (*Šāfour*) roi de Perse, et son ami Ṭāṭās. Sapor adorait le feu et le soleil * et persécutait beaucoup les fidèles; personne, dans son pays, n'osait mentionner le nom du Messie. Son fils Cotylas avait un ami appelé Ṭāṭās qui gouvernait le district d'El-Mosaddisin. Il fut dénoncé au roi comme appartenant à la religion des chrétiens. Sapor envoya Abrākhs (*Abra-xas*?), fils de Ṭoumākher, pour connaître la vérité de cette dénonciation. Si elle était exacte, il le châtierait. A cette nouvelle, Cotylas alla rejoindre son ami dans ce district. Lorsque El-Abrākhs fut arrivé et qu'il eut trouvé en lui un chrétien, il ordonna de faire un four allumé et de l'y brûler. Mais saint Ṭāṭās fit le signe de la croix sur le feu qui s'éteignit et recula. Cotylas en fut étonné et lui dit : « Comment as-tu appris cette magie, mon frère? — Ce n'est pas de la magie, mon frère; cela vient de la foi dans le Messie. — Si je croyais,

1. Malan : *Cottus*. Ludolf : *Cotolas et Acou, frater ejus*.

اذا انا امت¹ افعل هذا فقال له² واكثر من هذا تفعل فامن كوتيلاس³ ابن الملك
 بالمسيح⁴ وتقدم الى النار وصلب عليها فانثنت راجعة خمسة عشر ذراعا فكتب
 الابراخس⁵ الى الملك ذلك اعنى قضية طاطاس⁶ وكوتيلاس⁷ ابنه⁸ فاستدعى الملك⁹
 بهم¹⁰ فاما¹¹ طاطاس¹² فاخذ رأسه ونال اكليل الشهادة واما ولده¹³ فعذبه بانواع العذاب ثم
 سلمه لمقدم يعذبه وان الملك ارسل¹⁴ اكسوا اخته اليه الى السجن¹⁵ لعلها¹⁶ تطيب قلبه
 فوعظها وميل قلبها الى الايمان¹⁷ ثم ارسلها الى¹⁸ قس مخفى فعمدها في السر فارتجعت
 الى ايسها قائلة¹⁹ لو كان لك ما²⁰ كان لآخي ولي فان ليس الاله الا يسوع المسيح فغضب
 الملك وامر بتعذيبها حتى اسلمت روحها في يد السيد²¹ المسيح وكوتيلاس²² ربطوه في
 اذنان²³ الخيل وطردهوا به فوق²⁴ الجبال حتى اسلم روحه ثم قطعوه ثلاثة²⁵ قطع ورموه
 في اعلا الجبل لياكلوه طيور السماء فلما انصرفوا الاجناد * اوحى الرب الى قسوس
 قديسين وشماس²⁶ فمضوا في الليل سرقة واخذوا الجسد المقدس وهو يضي كالثلج²⁷

1. B. اذا اكثرنا مت. — 2. B. لوا. قال. — 3. B. كوتيلاس. — 4. om. A. — 5. B. الايرحيس. —
 6. واما. — 7. B. طاطلس. — 8. B. ولده. — 9. om. A. — 10. A. الجميع. — 11. B. واما.
 12. B. طاطلس. — 13. B. ولد الملك. — 14. A. add. فانت. — 15. A. (l.... وان).
 16. A. لعل. — 17. B. للامان. — 18. B. add. رجل. — 19. B. add. ليس.
 20. B. add. قد. — 21. B. om. السيد. — 22. B. وكوتيلاس. — 23. B. ادباب. — 24. B. add.
 25. B. ثلاث. — 26. om. B. — 27. B. كمثل الثلج.

« en ferais-je autant? — Tu en ferais bien davantage », dit Tātās. — Alors Co-
 tylas crut au Messie : il s'avança vers le feu, fit sur lui le signe de la croix et
 le feu recula de quinze coudées. El-Abrākhs écrivit cela au roi, c'est-à-dire
 l'aventure de Tātās et de son fils Cotylas. Sapor les manda près de lui.
 Pour Tātās, il fut décapité et reçut la couronne du martyr. Quant à son fils,
 le roi lui fit subir toutes sortes de tourments, puis il le livra à un chef pour le
 torturer. Il envoya vers lui, dans la prison, sa sœur Axouā dans l'espoir qu'elle
 adoucirait son cœur; mais il la prêcha et fit incliner son esprit vers la foi :
 puis il l'envoya vers un prêtre caché qui la baptisa en secret. Elle revint trou-
 ver son père et lui dit : « Si seulement tu possédais ce que nous possédons,
 mon frère et moi ! Il n'y a pas d'autre Dieu que Jésus le Messie ». Le roi s'ir-
 rita et ordonna de la torturer jusqu'à ce qu'elle rendit l'âme entre les mains
 de notre Seigneur le Messie. On attachait Cotylas aux queues de plusieurs che-
 vaux et ils furent chassés avec lui sur les montagnes jusqu'à ce qu'il rendit
 l'âme. On coupa son corps en trois morceaux qu'on jeta sur le sommet d'une
 montagne pour servir de nourriture aux oiseaux du ciel. Quand les gardes
 furent partis, * le Seigneur envoya une révélation à de saints prêtres et diacres ; * fol. 17 v°.

ولفوه بلفائف حسنة واخفوه في موضع الى¹ انقضاء الجهاد صلاته وبركاته تكون
معنا² امين

³ وفيه⁴ ايضا استشهد القديس يوليوس⁵ الاقفصى⁶ كاتب سير الشهداء هذا الذي اقامه
المسيح ان يكون يهتم بسير الشهداء وابعادهم⁷ مع⁸ القديسين يكفنيهم ويرسلهم
الى بلادهم واجاب⁹ الرب على قلوب الولاة سهوا¹⁰ فلم يقل¹¹ له احد شيا¹² ولا كلفه
عبادة الاوثان وحفظه الله لاجل عبيده الشهداء وكان له ثلثماية عبد¹³ يعرفون¹⁴ الكتابة
وكانوا يكتبوا سير الشهداء والقديسين وكان هو يخدم القديسين يده ويداوى جراحتهم
وكانوا باجمعهم¹⁵ يدعون له ويقولون له¹⁶ لا بد لك¹⁷ ان يسفك دمك على اسم المسيح
وتحسب في عدد الشهداء فلما اتقضت ايام¹⁸ مملكة ديقلديانوس وملك قسطنطين البار¹⁹
اراد السيد²⁰ المسيح ان يجعله في عدد الشهداء كما تبوا له القديسين امرة الرب ان

1. A add. حتى زمان. — 2. B تحفظنا. — 3. Ludolf om. hanc comm. —
4. B و. — 5. A يولياس. — 6. B الاقفصى. — 7. B باجساد الشهداء. — 8. B و. —
9. B وجاب. — 10. B سهو. — 11. A فلم يقول. — 12. B شى. — 13. B غلام. — 14. B يعرفوا.
— 15. B كلهم. — 16. om. B. — 17. om. B. — 18. om. B. — 19. om. A. — 20. om. B.

ils allèrent l'enlever de nuit : ils prirent ce saint corps qui brillait comme la neige, l'enveloppèrent dans de belles étoffes et le cachèrent dans un endroit jusqu'à la fin de la persécution. Que sa prière et sa bénédiction soient avec nous ! Amen.

' En ce jour également eut lieu le martyre de saint Jules (*Youlyous*) d'Aq-fahs, le biographe des martyrs. C'est lui que le Messie avait établi pour s'occuper des vies et des corps des martyrs ainsi que des saints. Il les mettait dans le linceul et les envoyait dans leur pays. Dieu fit descendre de l'inattention sur les cœurs des gouverneurs : personne ne lui dit jamais rien ni ne voulut lui imposer d'adorer les idoles. Dieu le protégea à cause de ses serviteurs les martyrs. Il avait trois cents esclaves qui savaient écrire et qui écrivaient les biographies des martyrs et des saints. Lui-même servait les saints de ses propres mains et soignait leurs blessures ; tous faisaient des vœux pour lui et disaient : « Il faut absolument que ton sang soit versé au nom du Messie et que tu sois compté au nombre des martyrs ». A la fin des jours du règne de Dioclétien (*Diqladyanous*), quand régna Constantin (*Qostantin*) le vertueux, notre Seigneur le Messie voulut le placer au nombre des martyrs comme l'avaient prophétisé les saints. Le Seigneur lui ordonna d'aller à la ville de Samaunoud vers le gouverneur Arfanyous² et de confesser notre Seigneur le

1. Cette commémoration manque à cette date dans Ludolf. — 2. Amélineau : *Arcanios*.

يمضى الى مدينة سمنود للوالى ارفانيوس ويعترف¹ بالسيد المسيح² ولما فعل هذا³ عذبه ذلك عذابا كثيرا والرب يقيمه صلى ففتحت الارض فاها وابتلعت⁴ سبعين وثن ومائة واربعين⁵ كاهن الذين كانوا يخدمونهم⁶ لما ارادوا يحضرونهم⁷ كما زعم الوالى ان القديسين تسجد لهم لما رأى الوالى⁸ هلاك الكهنة والهة⁹ امن بالسيد المسيح¹⁰ ثم¹¹ مضى صحبة القديس الى والى اتريب فعذب ذلك¹² القديس يوليوس¹³ عذابا شديدا¹⁴ لا يحصى والسيد المسيح يقيمه بغير فساد ومات ثلاثة دفعوع والسيد المسيح يقيمه¹⁵ وفى بعض الايام كان عيد الاصنام¹⁶ فزينوا البرابى بكل زينة حسنة¹⁷ وبالقناديل¹⁸ والتماثيل¹⁹ وسعف النخل وغلقوا الابواب يظنوا²⁰ انهم ياتوا * فى²¹ القد ويعيدوا فطلب القديس من الرب فارسل ملائكة وقطع رؤس الاصنام وسخم وجوههم بالرماد واحرق سعف النخل²² وجميع²³ الة البربا فلما اتوا فى القد وهم مجملين باللباس ليعيدوا ورأوا تلك الحالة²⁴ عرفوا²⁵ ضعفهم فامن والى اتريب ايضا²⁶ بالسيد المسيح²⁷ وخلق لا يحصى ومن

1. B. ليعترف. — 2. B. بالمسيح. — 3. A. om. هذا. — 4. A. add. iterum الارض. — 5. A. om. ان القديسين. — 6. B. الذين يخدمونهم. — 7. B. ان يحضرونهم. — 8. A. om. يوليوس. — 9. B. يوليوس. — 10. B. بالمسيح. — 11. A. و. — 12. om. A. — 13. A. يولياس. — 14. B. عذاب شديد. — 15. A. om. ... بغير فساد. — 16. B. للاصنام. — 17. om. B. — 18. B. السعف. — 19. A. و. — 20. A. يظنوا. — 21. om. A. — 22. B. وجميع. — 23. B. وجميع. — 24. B. الحالة. — 25. B. وعرفوا. — 26. om. A. — 27. B. بالمسيح.

Messie. Quand il l'eut fait, le gouverneur le fit tourmenter de beaucoup de manières, mais le Seigneur le maintenait. Il pria : la terre s'ouvrit et engloutit soixante-dix idoles et cent quarante prêtres qui les servaient, quand ils voulurent les amener, suivant l'ordre donné par le gouverneur de faire prosterner les saints devant elles. Lorsqu'il vit la destruction des prêtres et de ses dieux, le gouverneur crut en notre Seigneur le Messie. Puis il alla avec le saint chez le gouverneur d'Atrib : celui-ci fit subir à Jules des tourments violents et innombrables ; mais notre Seigneur le Messie le préservait de tout dommage ; il mourut trois fois et trois fois il fut ressuscité par lui. — Un jour, il y eut une fête des idoles : on orna les temples magnifiquement avec des lumières, des images, des branches de palmier et on ferma les portes, pensant venir * le lendemain et célébrer la fête. Le saint invoqua le Seigneur qui envoya son ange couper les têtes des idoles, noircir de cendre leurs visages, brûler les branches de palmier et tous les objets du temple. Lorsque les gens vinrent le lendemain, parés de beaux habits pour célébrer la fête, et qu'ils virent ce dégât, ils reconnurent leur faiblesse et le gouverneur d'Atrib crut aussi en notre Seigneur le Messie ainsi qu'une foule innombrable. De là, le saint alla

هناك¹ مضى² القديس الى طوه وتبعه والى سمنود ووالى اتريب فاجتمع³
بالاسكندرس⁴ والى طوه⁵ فاعتقى من عذاب القديس⁶ فامر القديس غلمانه فجردوا⁷
سيوفهم عليه⁸ قائلين اذ لم تقض⁹ علينا ولا قتلناك فامر¹⁰ القديس روح نجس فاعتراه¹¹
حتى كتب قضيتهم وقتلوا بالسيف القديس يوليوس¹² وتادرس ابنه ويوقياس اخاه¹³
وعبيده¹⁴ ووالى سمنود¹⁵ ووالى اتريب وجماعة عظيمة كانت¹⁶ عدتهم الف وخمسمائة
نفر¹⁷ استشهدوا مع القديس وحملوا جسده واولاده¹⁸ الاثنين الى نغر¹⁹ الاسكندرية
لانه كان من اهلها واما نسبه²⁰ فكان من اهل اققص²¹ صلاته تكون معنا امين

اليوم الثالث والعشرين من شهر توت

²² في هذا اليوم استشهد²³ القديسان²⁴ البارين اونايوس²⁵ وانداروس هذان²⁶ القديسان

1. A add. ايضا. — 2. B انى. — 3. B واجتمع. — 4. B بالاسكندرية. — 5. B طوه. — 6. B
بالاسكندرس. — 7. B يجردوا. — 8. A عليهم. — 9. B لم تقضى. — 10. A امر. — 11. B
اعتراه. — 12. A ويوقياس. B يوليانوس. — 13. A et B اخيه. — 14. B وعبيده. — 15. A
بسمنود. — 16. A وجماعة عظيمة كانت. — 17. B نفر. — 18. B اولاده. — 19. om. B. — 20. B
نسبه. — 21. B اققص. — 22. Ludolf om. hanc comm. — 23. A استشهدوا. — 24. A
القديسين. — 25. B اونايوس. — 26. B هدا.

à Taouah, suivi du gouverneur de Samannoud et de celui d'Atrib. Il se ren-
contra avec Alexandre (*El-Iskandaros*), gouverneur de Taouah, qui s'abstint de
le tourmenter. Alors le saint donna un ordre à ses serviteurs : ils tirèrent leurs
épées contre le gouverneur de Taouah et lui dirent : « Si tu ne nous con-
damnes pas, nous te tuons ». Le saint ordonna à un esprit mauvais de s'em-
parer de lui jusqu'à ce qu'il eût écrit leur condamnation. — On fit périr par
l'épée saint Jules, Théodore (*Tadros*) son fils, Youqyas¹ son frère, ses esclaves,
le gouverneur de Samannoud, celui d'Atrib et une foule considérable, au
nombre de 1500 personnes. Ils moururent martyrs avec le saint. On porta
son corps et ses deux fils dans la marche d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*) parce
qu'il était de cette ville; de son origine, il était d'Aqfahs. (Que sa prière
soit avec nous! Amen.

VINGT-TROISIÈME JOUR DU MOIS DE TOUT (20 septembre).

² En ce jour moururent martyrs les deux saints vertueux Eunapius (*Aound-
byous*)³ et André (*Andrâous*). Ils étaient fils de grands personnages de Lydda

1. Amélineau : *Joukios*. — 2. Manque dans Ludolf. — 3. Malan : *Vetanius*. Wüstenf. :
Venatius. Assemani : *Eustathe*.

كانا من اولاد اكابر لد واتفقا¹ من صباحهما اتفقا الهيا وترها في بعض ديارات الشام ثم
 قصدا² القديس الجليل ابومقار وتتلماذا³ له وسكنا معه بحشورته فمكثا⁴ هكذا مدة⁵
 ثلاث⁶ سنين وكانا ملازمين الاصوام والصلوات مع الاتضاع والمجبة فشاع ذكرهما⁷ في
 نسكهما فاختيرا⁸ اونايبوس⁹ اسقفا وصير¹⁰ اندراوس قسا فرعا رعية المسيح اجود
 رعاية واشقيا انفسهما واجسادهما في الاتعاب النفسانية والجسدانية¹¹ * فسمع بهما¹² الملك
 الكافر يوليانوس فاستحضرهما وطلب منهما الخروج عن الايمان بالسيد المسيح والدخول
 الملة الفرية¹³ الردية الوثية فلما¹⁴ لم يوافقاه¹⁵ على ذلك فعاقبهما عقوبات كثيرة بانواع¹⁶
 شتى¹⁷ الى ان سلما¹⁸ نفوسهما¹⁹ بيد الرب²⁰ يسوع²¹ المسيح ونالا لذلك²² اكليل
 الشهادة واكليل الرهينة واكليل رياسة الكهنوت²³ ورياسة الرعية من الذياب الابليسية²⁴
 بركاتهما معنا²⁵ امين

1. A فانفقا. — 2. A قصدوا. — 3. A وتتلمدوا. — 4. A om.... معد. — 5. om. B مدة. —
 6. AB ثلثة. — 7. B add. وخبرهما. — 8. B فاختبروا. — 9. AB اوتانيبوس. — 10. B وصيروا. —
 11. B الجسمانية. — 12. B بها. — 13. om. B. — 14. A فلم. — 15. A يوافقا. — 16. om.
 B. — 17. B add. افضت بهما. — 18. A اسلموا. — 19. A نفوسهم. — 20. B السيد.
 — 21. om. B. — 22. om. A. B ثلث اكليل. — 23. B من اجل الرهينة والعبادة والنسك. —
 24. B add. والشهدا. — 25. B (l. hujus eulogiae) وسنك دمانهم من اجل الامانة المسيحية
 صلواتهما وبركاتهما A بركاتهم. تكون معنا.

Lodli, et dès leur jeunesse ils furent unis d'une façon divine et menèrent la vie
 monastique dans un couvent de Syrie (*Ech-Châm*). Puis ils allèrent trouver
 le saint illustre Abou Maqâr, devinrent ses disciples, habitèrent avec lui dans
 sa communauté et restèrent ainsi pendant un espace de trois ans, s'adonnant
 sans relâche au jeûne et à la prière avec humilité et amour. La réputation
 de leur dévotion se répandit : on choisit Eunapius pour évêque et on fit prêtre
 André. Ils gardèrent le troupeau du Messie de la meilleure manière et mor-
 tifièrent leurs âmes et leurs corps par des fatigues spirituelles et corporelles.
 L'empereur infidèle, Julien (*Youlydnous*), entendit parler d'eux : il les fit venir * fol. 18 v°.
 et leur demanda de quitter la foi en notre Seigneur le Messie, pour entrer
 dans la secte occidentale, détestable et païenne. Comme ils n'y consentaient
 pas, il les fit tourmenter par toute espèce de supplices jusqu'à ce qu'ils ren-
 dirent leurs âmes entre les mains du Seigneur le Messie. Ils obtinrent pour
 cela la couronne du martyr, celle de l'état monastique et celle d'un rang
 supérieur dans la prêtrise et la garde du troupeau contre les loups du diable.
 (Que leurs bénédictions soient avec nous! Amen.)

1 وفيه ايضا تذكار القديسة الشهيدة² تكلة صلاتها تحرسنا الى النفس الاخير³
امين

اليوم الرابع والعشرين من توت

في هذا اليوم⁴ تنيح القديس اغريغوريوس الراهب هذا كان من بلاد الصعيد من ابوين مسيحين وكان لهما ثروة جزيلة وكانا بارين اخيار وادبا⁵ ولدهما اغريغوريوس بكل الادب النفساني⁶ والجسداني⁷ ثم علماه علم الكلام والطب ثم فقهاء في علم البيعة وقدماه للاستقف الذي كان على⁸ بلدهما⁹ وهو انا اسحق فجمله شماسا صغيرا وطلبا منه¹⁰ ان يتزوج فابا ذلك وبعد ذلك قدمه شماسا¹¹ كاملا وكان مداوما¹² للاب باخوميوس¹³ فاخذ من والديه¹⁴ مالا جزيلا¹⁵ وقدمه للاب باخوميوس¹⁶ وسأله سوالا كبيرا¹⁷ ان ينفقه¹⁸ في عمارة الاديرة قبل الاب¹⁹ القديس صدقته واخذ²⁰ منه ما قدمه اليه²¹ واصرفه بحضوره في عمارة اديرة الشركة وبعد هذا قصد القديس باخوميوس²² وترهب عنده واتعب نفسه

1. Wüst. et Malan *om.* hanc commemor. — 2. *om.* A. — 3. B. تكون معنا. — 4. *om.* A. — 5. A. فادبا. — 6. B. ادب نفساني. — 7. B. وجسماني. — 8. A. في. — 9. B. بلدهم. — 10. *om.* A. — 11. B. كبيرا. — 12. A. *add.* للصلوات. — 13. B. باخوميوس. — 14. A. سوال. — 15. A. جزيل. B. اموالا جزيلة. — 16. B. باخوميوس. — 17. A. سوال. — 18. B. ينفقها. — 19. *om.* B. — 20. A. وقبل. — 21. *om.* B. — 22. B. باخوميوس.

En ce jour¹ a lieu également la commémoration de la sainte martyre Thècle (*Taklah*). Que sa prière nous garde jusqu'au dernier souffle! Amen.

VINGT-QUATRIÈME JOUR DE TOUT (21 septembre).

En ce jour, s'endormit dans le Seigneur saint Grégoire (*Aghrighouryous*) le moine. Il était de la Haute-Égypte (*Eṣ-Ṣa'id*), issu de parents chrétiens qui avaient une grande fortune et étaient vertueux et excellents. Ils firent instruire leur fils dans toutes les sciences de l'esprit et du corps, puis ils lui firent apprendre l'éloquence et la médecine et étudier les sciences ecclésiastiques. Ils le présentèrent ensuite à l'évêque de leur ville; c'était Anbâ Isaac (*Ishaq*), qui lui conféra les ordres mineurs. Ses parents lui demandèrent de se marier, mais il refusa: il reçut alors les ordres majeurs et s'attacha au père Pacôme (*Bākhoumyous*). Il reçut de ses parents une fortune considérable; il

1. Cette mention manque dans le Synaxaire de Wüstenfeld et dans Malan.

في كل صنف من اصناف¹ الفضيلة حتى كان من شكله ومنظره يعلم الشقين العفة فمكث عند القديس باخوميوس² ثلاثة عشر سنة ولما جاء القديس ابومقر عند القديس باخوميوس³ * fol. 19^{rs}. وعند خروجه سأل هذا⁴ الاب القديس⁵ باخوميوس⁶ ان ياذن له ان يمضى مع القديس ابومقر فاذن له بذلك⁷ فمكث مع القديس ابومقر سنتين ثم سأل ان يفرد هو⁸ بنفسه فاذن له فمضى فقرر له في الجبل مغارة صغيرة⁹ مكث¹⁰ فيها سبع سنين وكان ياتي الى الاب¹¹ مقاريوس دفعتين في كل سنة وهما¹² عيد الميلاد وعيد القيامة وكان القديس¹³ ابومقر يستخبر منه عن جميع تدبيره¹⁴ في طول السنة فيرتبه¹⁵ على ما يعمل¹⁶ ولما كان قد¹⁷ اكمل في العبادة اثني¹⁸ وعشرين سنة اراد¹⁹ الرب نياحته فاعلمه بملاك ان بعد²⁰ ثلاثة ايام ينتقل الى الرب²¹ فدعا مشايخ الشعب والرهبان²² وودعهم وسألهم ان يذكرود ومن بعد ثلاثة ايام تسيح بالسلام صلواته معنا²³ امين

1. A (1. صنف...) عمل. — 2. B باخوميوس. — 3. B باخوميوس. A scribit iterum ثلاثة... — 4. om. A. — 5. om. A. — 6. A باخوميس. B باخوميس. — 7. B في ذلك. — 8. om. B. — 9. A فمضى انفراد في مغارة صغيرة كان قد عملها له فقرر في الجبل. — 10. A فمكث. — 11. B — 12. A وهم. — 13. om. B. — 14. B تدبيراته. — 15. A يرتبه. — 16. A يعمل. — 17. B om. قد. — 18. A اثني. — 19. B اراد. — 20. B من بعد. — 21. B وبركاتنا تحرسنا جميعنا (معنا). — 22. B مشايخ البرية. — 23. B الى الرب.

la préenta à Pachôme et lui demanda avec instance de la dépenser à la construction des couvents. Le saint père reçut son offrande, prit ce qu'il lui présentait et le dépensa en sa présence à la construction de couvents de sa communauté. Ensuite Grégoire se rendit près de Pachôme, il embrassa près de lui la vie monastique, exerça son âme dans toutes sortes de vertus, si bien que par sa vue et par son aspect, il enseignait la pureté aux méchants. Il resta près de saint Pachôme pendant treize ans. Lorsque saint Macaire (*Abou Maqâr*) vint chez saint Pachôme, * à son départ, Grégoire demanda à ce dernier de l'autoriser à partir avec Macaire. Il le lui permit et il resta deux ans avec celui-ci. Puis il lui demanda de vivre seul : il y fut autorisé. Il se creusa dans la montagne une petite grotte où il habita pendant sept années. Deux fois par an, à Noël et à Pâques, il allait trouver Abba Macaire qui l'interrogeait sur sa conduite pendant l'année et lui donnait des instructions sur ce qu'il devait faire. Quand il eut passé vingt-deux ans entiers à adorer le Seigneur, celui-ci voulut lui accorder le repos : il lui fit savoir par un ange que, dans trois jours, il le rappellerait à lui. Le saint manda les chefs (spirituels) du troupeau et les moines, leur fit ses adieux et leur demanda de le mentionner dans leurs prières. Au bout de trois jours, il mourut en paix. Que sa prière soit avec nous! Amen.

¹ وفيه ايضا تذكار القديس الرسول ² قذراطس ³ احد ⁴ السبعين تلميذ ⁵ الذين اتخبهم الرب هذا الرسول مولده في ⁶ مدينة اتينة من اكابرها واكابر علمائها ⁷ فامن بالسيد المسيح ⁸ وخدمه ⁹ ولما نال نعمة ¹⁰ المعزى يوم العصرة بشر بالانجيل المحي وذهب الى بلاد كثيرة ودخل ¹¹ الى مدينة ¹² مغنسية ¹³ فبشر ¹⁴ فيها وانا اهلها بالايمان وعمدهم وعلمها الوصايا المحيية ثم عاد الى اتينة ¹⁵ فعلم فيها فرجموه بالحجارة وعذبوه بتعذيب ¹⁶ كثيرة ثم رموه ¹⁷ في النار ونال اكليل الشهدة صلاته ¹⁸ تكون معنا امين

اليوم الخامس والعشرين من توت

¹⁹ في هذا اليوم تبيح النبي العظيم يونس ²⁰ هذا الصديق كان ²¹ ابن ²² الارملة التي ²³ من صارقة ²⁴ صيدا وهو الذي ²⁵ اقامه ايليا النبي بعد ان كان مات فتبع النبي ايليا وخدمه ²⁶

1. Ludolf et Malan *om. hanc commem.* — 2. *om. A.* — 3. A. قطراطس. — 4. A. الواحد — 5. *om. A.* — 6. B. من. — 7. B. غلمانها. — 8. B. وامن بالمسيح. — 9. A. وعبد. — 10. B. *add.* المسيح. — 11. B. وذهب. — 12. B. بلاد. — 13. A. مغنسية. — 14. B. بشر. — 15. B. اتينة. — 16. A. تعذيب. — 17. B. ارموه. — 18. B. شفاعته. — 19. Ludolf et Malan *om. hanc commem.* — 20. AB. يرنان. — 21. *om. A.* — 22. B. من. — 23. A. الذي. — 24. AB. صارقة. — 25. B. التي. — 26. B. فخدم.

¹ En ce jour a lieu aussi la commémoration du saint apôtre Quadratus (*Qadratos*), un des soixante-dix disciples choisis par le Seigneur. Son lieu de naissance était la ville d'Athènes (*Atinah*) : ses parents étaient des principaux et des chefs des savants. Il crut en notre Seigneur le Messie et le servit. Quand il eut reçu, le jour de la Pentecôte, la grâce du Paraclet, il prêcha l'Évangile qui donne la vie et alla dans beaucoup de pays. Il vint dans la ville de Magnésie (*Maghnisyah*), y prêcha, éclaira les habitants par la foi, les baptisa et leur enseigna les dogmes salutaires. Puis il revint à Athènes où il enseigna : on l'accabla sous les pierres, on lui fit subir toutes sortes de tourments, puis on le jeta dans le feu et il reçut la couronne du martyr. Que sa prière soit avec nous !

VINGT-CINQUIÈME JOUR DE TOUT (22 septembre).

² En ce jour, s'endormit dans le Seigneur le grand prophète Jonas (*Younas*) : ce juste était fils de la veuve de Sarepta de Sidon (*Şareftah Şaidā*) : c'est lui qui, après sa mort, fut ressuscité par le prophète Élie (*Ilyā*) : il le suivit, le

1. Cette commémoration manque dans Ludolf et Malan. Assemani : *Cartatius*. — 2. Manque dans Ludolf.

وشقى معه فاستحق¹ نعمة النبوة بطاعته له فوحي² الله³ له ان يمضى الى نينوى المدينة
 وينذر اهله ان بعد ثلاثة ايام تتقلب مدينتهم فافكر في نفسه* ان لو كان الله يشاء هلاكهم * fol. 19 v°.
 لما يقدم⁴ بانذارهم وان اخشا⁵ ان امضى اليهم⁶ فاعلمهم⁷ فلا⁸ يهلكهم فابقى انا⁹
 عندهم في صورة كذاب ولا يعود احد يسمع مني¹⁰ ولا من قولي¹¹ وربما اقتل لانى¹²
 قلت عن الله الكذب فاقوم واهرب¹³ فماذا عسى ظن هذا النبى ان احدا يقدر يهرب من
 الله تعالى وينجا منه¹⁴ واذا كان هذا عقل نبى من بنى اسرائيل فكيف عقل¹⁵ بقية الشعب
 وعلى ما اظن ان الله تبارك اسمه¹⁶ دبر ان هذا يهرب¹⁷ حتى ظهرت الاية بمقامه في
 بطن¹⁸ الحوت ثلاثة ايام وخرج سالما رمزا ودليلا على قيامة المخلص من¹⁹ بعد ثلاثة ايام
 ولم²⁰ يتغير ققام وهرب يريد²¹ طرسوس المدينة²² فلما ركب السفينة²³ وسار قليلا هاج عليهم
 البحر واشرفوا على العطب فالهم²⁴ الله مدبر السفينة الى ان²⁵ قال للركاب اقترعوا لنعلم من
 هو الذى جاهدا علينا بسببه فلما اقترعوا اصاب²⁶ القرعة يونا²⁷ النبى فقال له رئيس

1. فاستحق. — 2. B. واوحي. — 3. A add. وتعالى. — 4. B. تقدم. — 5. B. فآخشا. —
 — 6. A. نمضى. — 7. B. فاعلموه. — 8. A. ولا. — 9. om. A. — 10. B. لى. — 11. B. om. ولا.
 قولى. — 12. B. لكونى. — 13. A. om. و. — 14. A. (l. فماذا...) الله تعالى. — 15. A. حال. — 16. A. تبارك وتعالى. — 17. A. هرب. — 18. om. B.
 — 19. B. ومن. — 20. B. om. و. — 21. A. فاصدا. — 22. om. B. — 23. B. سفينة. — 24. om. B.
 — 25. B. انه. — 26. B. اصابة. — 27. AB. يونا.

servit, souffrit avec lui et, par son obéissance envers lui, mérita la faveur du
 don de prophétie. Une révélation de Dieu lui ordonna d'aller à Ninive (*Ninouï*)
 et d'annoncer à ses habitants que, dans trois jours, leur ville serait renversée.
 Il réfléchit en lui-même : « * Si Dieu voulait les détruire, il ne les avertirait pas * fol. 19 v°.
 auparavant; et je crains, si je vais les informer et si Dieu ne les fait pas périr,
 que je ne sois considéré par eux comme un menteur, et que désormais per-
 sonne n'écoute plus mes paroles : peut-être serai-je tué si je leur rapporte
 de la part de Dieu une chose fausse. Je vais partir et m'enfuir. » Ce prophète
 s'imaginait peut-être que quelqu'un peut fuir Dieu et lui échapper. Si c'est là
 ce que pensait un prophète d'entre les Israélites, quelle devait être l'intel-
 ligence du reste du peuple ! A mon avis, Dieu — que son nom soit béni —
 décida la fuite de ce prophète pour manifester ce miracle par son séjour de
 trois jours dans le ventre du poisson et sa sortie sain et sauf, comme symbole
 et preuve de la résurrection du Sauveur après trois jours sans changement.
 Il se leva et s'enfuit à Tarse (*Tarsous*). Quand il se fut embarqué, au bout de
 peu de temps, la mer fut agitée et le vaisseau fut sur le point de périr.
 Alors Dieu inspira au commandant du navire de dire aux matelots : *Consultez
 le sort pour que nous connaissions celui à cause de qui ceci nous arrive. Quand on*

المركب ما فعلت يا هذا¹ حتى جاء هذا علينا² بسببك فقال لهم³ ارموني البحر فتسلمون⁴ فاستغفر الله⁵ الرئيس ورماه في البحر⁶ فابتلعه⁷ حوت عظيم فاقام في جوفه ثلاثة ايام وثلاثة ليال ثم قذفه⁸ الى شاطئ البحر⁹ فقام عند ذلك فدخل نينوى وانذر اهلها فتابوا جميعهم من الملك الى الفقير ومن الشيخ الى الطفل وجوعوا سائر حيوانهم¹⁰ وعطشوههم وطلبوا من الله تبارك اسمه¹¹ الرحمة فرحمهم ولما لم يهلكهم¹² قام واتى الى ارض اسرايل ومات بها وسبق مجي¹³ المسيح باكثر من تسعمائة سنة وتبا في زمان اموصيا¹⁴ وابنه عوزيا وكانت جملة حياته قريب المائة سنة تبا منها ائيف من سبعين سنة وبقية خبرة على جليلة في نبوته¹⁵ صلاته تكون¹⁶ معنا امين

اليوم السادس والعشرين من شهر توت

في هذا اليوم بشر زكريا ابن براشيا * الكاهن يوحنا المعمدان¹⁷ لان زكريا هذا كان * fol. 20 r.

1. om. B. — 2. A. حتى اتى علينا هذا — 3. om. B. — 4. om. B. — 5. A. لله. — 6. A. om. في البحر. — 7. B. فبلعه. — 8. AB. قدمه. — 9. B. om. الى... — 10. B. الهوان. — 11. A. — 12. A. يهلكوا. — 13. B. ورود. — 14. A. اموصا. — 15. B. om. وبقية. — 16. om. B. — 17. B. المعمدانى.

eut consulté le sort, il désigna Jonas le prophète¹ : alors le commandant du navire lui dit : « Qu'as-tu donc fait, toi, pour que ceci nous arrive à cause de toi? » — Jonas leur dit : « Jetez-moi à la mer et vous serez sauvés ». Le commandant demanda pardon à Dieu et jeta le prophète à la mer. Un poisson énorme l'avalait et il resta dans son ventre trois jours et trois nuits². Ensuite il le vomit sur le bord de la mer. Jonas se leva, entra dans Ninive et avertit les habitants. Ceux-ci se repentirent tous, depuis le roi jusqu'au pauvre, depuis le vieillard jusqu'à l'enfant. Ils firent souffrir la faim et la soif à tous leurs animaux et implorèrent la miséricorde de Dieu, — que son nom soit béni. — Il eut pitié d'eux. Comme il ne les avait pas fait périr, Jonas partit pour la terre d'Israël où il mourut. Il précéda la venue du Messie d'environ neuf cents ans, et prophétisa au temps d'Amasias (Amoušyā) et de son fils Ozias ('Ouzyā) : la durée de sa vie fut de près de cent ans, pendant lesquels il prophétisa plus de soixante-dix années. Le reste de son histoire se trouve en détail dans le livre de sa prophétie. Que sa prière soit avec nous! Amen.

VINGT-SIXIÈME JOUR DU MOIS DE TOUT (23 septembre).

* fol. 20 r. En ce jour, Zacharie (Zakaryā), fils de Barāchyā, * le prêtre, reçut l'annonce

1. Jonas, I, 7-8. — 2. Jonas, II, 1.

قد كبر وفات حد التناسل وزوجته اليصابات كانت عاقرا وفات زمان حملها¹ وايلادها² وكان زكريا مداوما للصلاة والطلبية الى الله تبارك اسمه ان يرزقه³ ولدا لان بني اسرائيل كانوا يعيرون من لم يرزق ولدا ويستقصون قدره ويقولون عنه انه عادم البركة التي⁴ قالها الله لادم⁵ انما واكثرنا وامليا الارض⁶ فلهدا⁷ كان الصديق مداوما للطلبية ان يرزقه الله ولدا فتحزن الله⁸ عليه وسمع طلبته وارسل⁹ اليه جبرائيل ملاك¹⁰ ليشره يوحنا فاتاه وهو في المذبح كما يقول الانجيل المقدس بشره¹¹ بالنبي العظيم يوحنا واعلمه انه يتقدم ورود المسيح¹² كما قيل من اجله ويكون مناديا امامه ولما كان يعرف من نفسه من ضعف الطبيعة وعقر¹³ زوجته راد الملاك وسأل كيف يكون¹⁴ لى هذا وانا رجل شيخ وامراتى قد طغنت¹⁵ فى ايامها فانتهره الملاك واعلمه انه من قدام الله اتان ليعلمه بهذا فما ينبغي له¹⁶ ان يشك فيه ثم اصمته الى ان ولد¹⁷ يوحنا¹⁸ السابق وحضر وقت ختانه¹⁹ وسئل عن²⁰ اسمه ولما كتب اسمه فى لوح انطلق لسانه وتكلم

التي هي. — 5. B add. — 6. B om. — 7. A. — 8. B add. — 9. B. — 10. B. — 11. B. — 12. A add. — 13. B. — 14. om. B. — 15. A. — 16. B. — 17. B. — 18. om. B. — 19. A. — 20. A et B.

de la (future) naissance de Jean (*Youhannâ*) le Baptiste. Ce Zacharie avait vieilli et dépassé la limite de l'âge d'engendrer et sa femme Élisabeth (*Alisibât*) était stérile et l'époque de la conception et de l'enfantement avait cessé pour elle. Zacharie pria et suppliait continuellement le Seigneur — que son nom soit béni — de lui donner un fils, car les Israélites méprisaient celui qui n'avait pas de fils et lui accordaient peu de considération, disant qu'il était privé de la bénédiction que Dieu a dite à Adam : *Croissez et multipliez, remplissez la terre*¹. C'est pourquoi ce juste demandait continuellement à Dieu de lui accorder un fils. Dieu eut pitié de lui et lui envoya son ange Gabriel (*Djibrâjil*) pour lui annoncer la naissance de Jean. Il alla le trouver tandis qu'il était à l'autel, comme dit le saint Évangile, lui annonça le grand prophète Jean et lui fit savoir qu'il devancerait la venue du Messie, comme il est dit à son sujet : Il proclamera devant lui. Mais comme Zacharie connaissait la faiblesse de son tempérament et la stérilité de sa femme, il repoussa les dires de l'ange et demanda : *Comment cela pourrait-il en arriver, alors que je suis un vieillard et que ma femme est avancée en âge*². L'ange le blâma, lui fit savoir qu'il venait de la part de Dieu pour lui annoncer cela, qu'il ne convenait donc pas qu'il en doutât. Puis il le rendit muet jusqu'à la naissance de Jean le précurseur et l'époque de sa circoncision. On lui demanda son nom

1. Genèse. 1. 28. — 2. Luc, 1, 18.

وسبح الله وتبنا على ابنه يوحنا وعلى المسيح وان ابنه يكون بيا وينطلق امام وجه
الرب المسيح صلاته معنا¹ امين

اليوم السابع والعشرون² من توت

في هذا اليوم استشهد القديس اسطاتيوس³ وولديه⁴ وهذا⁵ كان⁶ من وزراء ملك
رومية⁷ وكان كبيرا ولا⁸ يعرف الله وكان اسمه اولاً⁹ افلاقيديس¹⁰ وكان كثير الصدقة
والرحمة فلم يرد¹¹ الرب ان يجعل¹² تبعه باطلا وكان يرصد صيد الوحوش * فظهر له في
بعض الايام مثال صليب¹³ بين¹⁴ قرون ايل¹⁵ فالصليب¹⁶ شاهق الى السحاب فطرد¹⁷ الايل
في الجبل¹⁸ يريد¹⁹ صيده فخطبه الرب من بين قرون الايل²⁰ وعرفه باسمه²¹ وامره ان
يصير نصرانيا²² ويتعمد وانه²³ يجلب²⁴ عليه فقر في العاجل فلما سمع ذلك نزل من

1. B om. — 2. A العشرين. — 3. B انسطاسيوس. — 4. B والديه. — 5. B om. — 6. om. B. — 7. B الروم. — 8. B om. كبيراً و. — 9. om. A. — 10. B افلاقيديس. — 11. B فلم يريد. — 12. A يجعله. — 13. B الصليب. — 14. B يتل. — 15. A الايل. — 16. A في الصليب. — 17. A وطارد. — 18. B om. في الجبل. — 19. B يرصد. — 20. A القرون. — 21. A اسمه. — 22. B نصراني. — 23. B وان. — 24. B يجلب.

et quand il l'eut écrit sur la tablette, sa langue fut déliée, il parla, loua le
Seigneur, prophétisa sur son fils Jean et sur le Messie, annonça que son fils
serait un prophète et marcherait devant la face de notre Seigneur le Messie.
Que sa prière soit avec nous ! Amen.

VINGT-SEPTIÈME JOUR DE TOUT (24 septembre).

En ce jour moururent martyrs saint Eustathe (*Astâtjous*) et ses deux fils.
C'était un des ministres de l'empereur de Rome (*Roumyah*); il était âgé et ne
connaissait pas Dieu. Il s'appelait d'abord Placidus (*Aflâqidous*); il était très
charitable et très compatissant. Dieu ne voulut pas que sa peine fût inutile.
* Un jour, l'image d'une croix lui apparut entre les cornes d'un cerf: cette croix se dressait vers les nuages. Il
poursuivit le cerf dans la montagne, voulant le prendre, mais le Seigneur lui
adressa la parole d'entre les cornes du cerf, lui fit connaître son nom, lui
ordonna de devenir chrétien et de se faire baptiser, et lui apprit que bientôt
la pauvreté serait attirée sur lui. Quand il entendit ces paroles, il descendit
de la montagne, se fit baptiser par un saint évêque, lui sa femme et ses

الجبلى¹ وتعمد من يد اسقف قديس هو وزوجته وولديه وغير اسمه باسپاتايوس² ثم فى الحال فقد كل ماله من العبيد والجوار والخيول والاموال واخذ³ زوجته وولديه وخرج من مدينة رومية وركب سفينة⁴ ولم يكن معه اجرة فلما طلعا اخذوا زوجته على الاجرة فاخذ ولديه⁵ واتى الى نهر ليعدى⁶ بهما فاخذ الواحد وعبر به واتى لياخذ الاخر فجاء الاسد فخطفه ولما اتى الى الاخر⁷ فوجدته⁸ قد اخذه ذئب⁹ فحزن حزنا عظيما¹⁰ على عدم زوجته وولديه¹¹ فبقى يحرس فى¹² بستان مدة¹³ وبعد زمان مات ملك رومية وتملك¹⁴ اخر عوضه وطلب اسپاتايوس¹⁵ وارسل¹⁶ فى طلبه فاتفق ان احد الرسل جاء الى البستان الذى هو فيه فتعارفا ومضى به بكرامة عظيمة الى الملك فاکرمه واعاده الى مرتبه فاتفق¹⁷ ان الملك طلب من البلاد من كل بلد¹⁸ رجلين ياخذهما الى الحرب¹⁹ وكانا الولدان بمشية الله تعالى قد تخلصا من الاسد والذئب ولم يحصل لهما ضرر²⁰ وصعدا جميعا الى بلد واحدة واقاما فيها مدة طويلة²¹ ولم يعرف

1. B السا. — 2. بانسپاتايوس B. — 3. A فاخذ. — 4. A مركبا. — 5. B والديد. — 6. B عظيم. — 7. A om. فجاء..... — 8. A وجد. — 9. A الذئب قد خطفه. — 10. B عظيم. — 11. B عظيم. — 12. B om. فى. — 13. om. B. — 14. A وملك. — 15. B اسپاتايوس. — 16. A وارسل. — 17. B واتفق. — 18. A (ان الملك 1). — 19. A انهم جابوا على بلد. — 20. B ضررا. — 21. A (وكان الولدان 1). فاخذوهما.

deux fils, et changea son nom en celui d'Eustathe. Aussitôt après, il perdit tout ce qu'il possédait en fait d'esclaves, de servantes, de chevaux et de richesses. Il prit sa femme et ses enfants, sortit de la ville de Rome et s'embarqua sur un vaisseau. Il n'avait pas sur lui de quoi le payer. Quand on débarqua, on prit sa femme pour prix du passage. Il emmena ses deux enfants et arriva à un fleuve qu'il voulut leur faire passer. Il prit l'un et le fit traverser, puis il revint pour prendre l'autre, mais un lion arriva et l'enleva. Tandis qu'il allait chercher l'autre, il trouva qu'un loup l'avait emporté. Il éprouva un violent chagrin de la perte de sa femme et de ses enfants. Il resta à garder un jardin pendant un temps. Quelque temps après, mourut l'empereur de Rome; un autre lui succéda : il demanda après Eustathe et envoya à sa recherche. Il arriva qu'un des envoyés vint dans le jardin où il était : ils se reconnurent et il l'emmena avec de grands honneurs près de l'empereur qui l'honora beaucoup et lui rendit son rang. Il advint que l'empereur réclama à chaque ville deux hommes pour les employer à la guerre. Par la volonté de Dieu très haut, les deux enfants avaient été sauvés du lion et du loup; il ne leur était arrivé aucun mal. Ils vinrent tous dans une seule

احدهم الاخر¹ فلما طلب الملك الرجال للحرب² دفعوا اهل البلاد هولاء الاخوة³ فاتفق في بعض الايام ان الولدين تحدثا في الطريق⁴ فتعارفا⁵ انهما اخوان⁶ واما امهم فان صاحب المركب الذي اخذها على الاجرة كان بربري⁷ حرسها الله منه وتركها⁸ تحرس في بستان وان الولدين بمشية الله تعالى. نزلا في ذلك البستان⁹ فلما سمعت¹⁰ الولدين يتحدثان¹¹ فعرفتهما انهم اولادها¹² وكانا قد صارا على خزانة ابيهما¹³ وكانت هي قد تعارفت بزوجها¹⁴ فدخلت اليه¹⁵ وعرفته ان الغلامين اولاده ففرح بوجودهم الجميع¹⁶ فاجتمعوا¹⁷ كلمهم كما وعدهم الرب وبعد ذلك مات ذلك¹⁸ الملك وقام¹⁹ ملك اخر كافر²⁰ عابد الاوثان²¹ فاحضر اسطانيوس²² وولديه واعرض عليهم عبادة الاوثان²³ فلم يفعلوا هولاء بطاعته²⁴ فامر بعذابهم في النيران فلم يصيهم الم²⁵ ثم امر ان يعملوا في

* fol. 21 r°.

1. B البلدة. — 2. A om. فلما..... — 3. A هذين. — 4. فلما تحدثوا الولدين في بعض الايام. — 5. A. — 6. B. — 7. A (ل. واما). — 8. A. — 9. A. — 10. A. — 11. B يتحدثان et add. وتعارفا انهم اخوة. — 12. A om. — 13. B om. وكانا... — 14. A om. وكانت... — 15. A add. ولم تعرفهما. — 16. A om. فاجتمعوا... — 17. B. — 18. B om. ذلك. — 19. A. — 20. B. — 21. A. — 22. B. — 23. A om. فاحضر... — 24. B om. لم يفعلوا هولاء بطاعته. — 25. B om. ثم امر...

ville où ils restèrent longtemps, sans que l'un connût l'autre. Quand l'empereur réclama des hommes pour la guerre, les gens de la ville lui remirent ces deux frères. Il arriva qu'un jour, les deux enfants causaient ensemble en chemin. Ils reconnurent qu'ils étaient frères. Quant à leur mère, le commandant du bateau qui l'avait gardée comme prix du passage était Berbère : Dieu la protégea contre lui ; il lui fit garder un jardin. Par la volonté de Dieu, les deux jeunes gens descendirent dans ce jardin. Quand elle les entendit causer, elle reconnut qu'ils étaient ses enfants ; or, ils furent préposés au trésor de leur père. Elle fut reconnue de son mari, entra chez lui et lui apprit que les deux jeunes gens étaient ses fils. Il se réjouit de les avoir tous retrouvés. Ils furent tous réunis comme le Seigneur le leur avait promis. Après cela, cet empereur mourut : un autre lui succéda qui était infidèle et idolâtre. Il fit venir Eustache et ses fils, leur exposa le culte des idoles : ils ne voulurent pas lui obéir. Il ordonna de les châtier par le feu, * mais ils ne ressentirent aucun mal. Ensuite il ordonna de les placer dans un taureau d'airain sous lequel il fit allumer du feu : ils rendirent leurs âmes entre les mains du

* fol. 21 r°.

نور نحاس ويوقد عليهم بالنار¹ فاسلموا نفوسهم بيد الرب ونالوا اكليل المجد² من قبل الرب³ يسوع المسيح صلاتهم وبركاتهم المقدسة⁴ تكون معنا امين

اليوم الثامن والعشرون⁵ من توت

في هذا اليوم استشهد القديس ابادير وايراني اخته هذا كان ابن اخت باسيليدس⁶ الوزير بانطاكية وكان هو اسفهلار⁷ موضع ابيه وكان له قيطون يصلي فيه فظهر له السيد المسيح نصف الليل وقال له قم⁸ خذ اختك ايراني وامض⁹ الى ارض مصر لتلبس اكليل الشهادة وانا اجعل اناسا اسمه صمويل¹⁰ يهتم باجسادكما ويكفنكما¹¹ ثم¹² اعطاك السلام وصعد الى السماء و¹³ ظهرت هذه الرويا ايضا لاختها¹⁴ وقيل¹⁵ لها اسمعى من اخيك ولا تخالفى امره ولما استيقظت ارتعدت وجاءت الى¹⁶ اخيها وقصت عليه¹⁷ الرويا وقررت انها لا تخالفه فتخالفا جميعا¹⁸ انهما يمضيان¹⁹ يسفكا²⁰ دمهما على اسم المسيح فلما علمت

1. والعشرين A. — 2. الحياة B. — 3. ربنا B. — 4. وبركاتهم om. B. — 5. A. — 6. واسيليدس A et B. — 7. om. A. — 8. om. A. — 9. وامضى B. — 10. صمويل A. — 11. ويكفنهم B. — 12. B. — 13. B add. اخته. وكذلك الانسان. — 14. B (l. — 15. B. — 16. A add. عند. — 17. B. — 18. om. B. — 19. يمضيا B. — 20. B. يستكروا.

Seigneur et reçurent la couronne de gloire de la part de notre Seigneur Jésus le Messie. Que leur prière et leurs saintes bénédictions soient avec nous ! Amen.

VINGT-HUITIÈME JOUR DE TOUT (25 septembre).

En ce jour moururent martyrs saint Abâdir et sa sœur Irène¹ (*Irâni*). Il était fils de la sœur de Basilidès (*Bâsilidas*) le ministre, à Antioche (*Antâkyah*), et exerça les fonctions de général à la place de son père. Il avait une chambre où il priait. Notre Seigneur le Messie lui apparut au milieu de la nuit et lui dit : « Lève-toi, prends ta sœur Irène et va dans la terre d'Égypte (*Miṣr*) pour y recevoir la couronne du martyr. Je chargerai un homme du nom de Samuel (*Ṣamouïl*) de prendre soin de vos corps et de les mettre au linceul ». Puis il lui donna le salut et remonta vers le ciel. La même vision apparut aussi à sa sœur : « Écoute ton frère, lui fut-il dit, et ne désobéis pas à son ordre ». Quand elle s'éveilla, elle trembla de frayeur, alla trouver son frère, lui raconta son rêve et l'assura qu'elle ne lui désobéirait pas. Ils prirent l'engage-

1. Amélineau : *Iraï*. Ludolf : *Iraia*.

امه¹ شقت ثيابها هي وجوارها واتوا الى القديس فلم تنزل والدته تستحلفه ان لا يصير شهيدا² حتى حلف لها انه لا يكلم ديقلاديانوس من اجل الشهادة فطاب قلبها وسكت ولم تظن³ انه⁴ يمضى الى مكان اخر يستشهد وكان كل ليل يغير ثيابه ويخرج سرقة لا⁵ يزال يسقى⁶ الماء للمعتقلين⁷ الليل كله واوصى⁸ البواب ان لا يعلم احدا⁹ والا يقتله¹⁰ وبعد ذلك رأى روبا ثانية تذكره بالمضى فاخذ اخته واتى الى الاسكندرية فرفوه بعض الاجناد انه ابادير الاسفسلار فتبسم وقال هكذا¹¹ كثيرون من الناس¹² يقولون انى ابادير¹³ وانما انا اشبهه ثم فى موضع¹⁴ اخر عرفوه وهو ينكر نفسه ثم خرجا¹⁵ من الاسكندرية واتيا¹⁶ الى مصر فوجدوا¹⁷ القديس ابكرجون¹⁸ فعرفه القديس وبارك عليه ثم من * هناك اتيا¹⁹ الى الاشمونين واجتمعا بالشماس²⁰ صمويل وفى الغد²¹ مضى * fol. 21 v°. معها²² الى انصنا واعترفا بالسيد المسيح قدام اريانا والى انصنا²³ فعذبهما عذابا شديدا وكان القديس ابادير يطلب من المسيح تقوى²⁴ اماته وامانة اخته فى العذاب فاخذ الرب

1. والدته B. — 2. شهيد A. — 3. لم تقدر A. — 4. om. A. — 5. فلا B. — 6. يستقى B. — 7. هكدي B. — 8. فاوصى B. — 9. احد B. — 10. om. B. — 11. والمتطعين A. — 12. Bom. من الناس. — 13. يا ابادير B. — 14. مواضع B. — 15. خرجوا B. — 16. واتوا B. — 17. فوجدوا B. — 18. ابكرجون B. — 19. اتوا B. — 20. بالقديس B. — 21. وللغد B. — 22. معهم B. — 23. الوالى A. — 24. يقوى A.

ment mutuel d'aller verser leur sang au nom du Messie. Quand sa mère le sut, elle déchira ses vêtements, elle et ses servantes, et allèrent trouver le saint. Elle ne cessa de le conjurer de ne pas devenir martyr, si bien qu'il lui jura de ne pas parler à Dioclétien (*Diqlâdyânous*) au sujet du martyr. Son cœur se calma et elle se tut, ne pensant pas qu'il irait à un autre endroit pour chercher le martyr. Chaque nuit, il changeait de vêtements, sortait furtivement et ne cessait de porter de l'eau aux prisonniers pendant toute la nuit. Il recommandait au portier de n'en informer personne, sinon il le tuerait. Ensuite il eut une seconde vision qui lui rappela le passé. Il prit sa sœur et alla à Alexandrie (*El-Iskandaryah*). Plusieurs soldats le reconnurent pour Abadir, leur général, mais il sourit et dit : « Beaucoup de gens disent que je suis Abadir, mais je lui ressemble seulement ». On le reconnut encore dans un autre endroit, mais il se renia lui-même. Ensuite ils sortirent d'Alexandrie et allèrent à Mişr où ils trouvèrent saint Abakardjoun qui le reconnut et le bénit. De * là, ils se rendirent à El-Ochmounain, où ils se réunirent au diacre Samuel. Le lendemain, il partit avec eux pour Antinoé (*Anşinâ*). Ils confessèrent notre Seigneur le Messie devant Arianus (*Argânâ*) gouverneur de cette ville, qui leur fit appliquer un châtiment douloureux. Saint Abadir demandait au Messie de

* fol. 21 v°.

نفوسهما¹ الطوبانية ومضى بهما² الى يروشليم السماية ورأت تلك المراتب³ والممالك السماية⁴ السنة ثم عاد نفوسهما⁵ الى اجسادهما⁶ وفي الاخر كتب قضيتهما⁷ وقال له اريانا استحلفك بالاهك ان تصرفني اسمك ومن انت فقال له القديس تحلف لي انك لا تخرج عن خطك وانك تقضى علي فحلف له فقال له⁸ اسمي⁹ ابادير الاسفسلار فصرخ الوالي قائلا الويل لي يا سيدي اموت بين يديك فكيف ان لم تعلمني انك انت سيدي حتى عذبتك بهذا العذاب فاجابه لا تخف¹⁰ فانك سوف تنال اكليل الشهادة لان الملك¹¹ يطلبني ولا¹² يجدني ويسمع¹³ انك قتلتني فياخذك ويعذبك وتموت على اسم السيد¹⁴ المسيح فاسرع اقض علينا فكمل¹⁵ قضيتهما هو واخته ايراني¹⁶ واخذت رؤسهما وبسطوا لهم ثياب حسان ولفوا اجسادهما فيها¹⁷ واخذهما الشماس صمويل الى منزله المبارك الى زمان اتقضى الجهاد بنيت لهما بيعة حسنة شفاعتها تكون معنا امين¹⁸

1. A. — 2. B. — 3. B. — 4. B. om. — 5. A. — 6. B. — 7. A. — 8. om. — 9. B. — 10. B. — 11. B. — 12. B. — 13. A. — 14. om. — 15. B. — 16. B. — 17. A. — 18. om. B.

fortifier sa foi et celle de sa sœur dans les tourments. Le Seigneur prit leurs âmes bienheureuses, les emporta dans la Jérusalem (Yarouchalim) céleste; elles virent ces rangs et ces royaumes célestes et magnifiques, puis revinrent à leurs corps. A la fin le gouverneur les condamna et il dit à Abadir : « Je t'en conjure par ton Dieu, fais-moi connaître ton nom et qui tu es ». Le saint lui dit : « Jure-moi que tu ne renonceras pas à ton arrêt et que tu me condamneras ». Arianus l'ayant juré, il déclara : « Je suis Abadir le général ». Alors le gouverneur se mit à crier : « Malheur à moi, seigneur! je mourrai entre tes mains! Comment ne m'as-tu pas fait connaître que tu es mon seigneur, en sorte que je t'ai fait subir ces tourments ». — Le saint lui répondit : « Ne crains pas, car tu obtiendras la couronne du martyr. L'empereur cherchera après moi et ne me trouvera pas; il apprendra que tu m'as tué; il te prendra, te livrera au supplice et tu mourras au nom de notre Seigneur le Messie. Hâte-toi de nous condamner. » L'arrêt fut rendu contre lui et sa sœur Irène; on leur trancha la tête : on étendit pour eux de beaux vêtements dans lesquels on enveloppa leurs corps : le diacre Samuel les prit dans sa maison bénie jusqu'à ce que la persécution fut finie. On leur bâtit une belle église. Que leur intercession soit avec nous! Amen.

اليوم التاسع والعشرون من شهر توت

1 في 2 هذا اليوم كان استشهاد القديسات 3 اربسيما العذرا 4 وغانا 5 العذرا 6 وبقية العذارى اللواتي كانوا معهن 7 ورجال اخر وعدة الجميع ثمانية وسبعون 8 نفسا وذلك انه 9 كان في زمان 10 الملك 11 ديقلاديانوس طلب صبية حسنة يتزوج بها وامر ان يخرجوا 12 المصورين الى الاسقاع جميعا 13 يختاروا له 14 واحدة ويصوروا 15 له 16 صورتها * في لوح ويحكوا * fol. 22 r°.

له جميع اعضاها وحركتها فلما 17 وصلوا الى نواحي مدينة 18 رومية فاتوا الى دير العذاري فوجدوا 19 هذه القديسة اربسيما فلم 20 يكن مثلها احد 21 فصوروا صورتها وارسلوها للملك فلما راءها فرح جدا وارسل الى 22 الملوك والروسا 23 واستدعاهم 24 الى العرس 25 فلما 26 علموا العذاري بكين وقمن 27 وخرجن من الدير وهن 28 يسألن السيد المسيح ان يعينهن ويحفظ بتوليتهن فاتين الى بلاد ارمينية في مملكة طرداد فاقمن 29 في

1. Wüst. *add.* *commem. nativitatibus et resurrectionis J.-C.* — 2. B وفي. — 3. B القديسة — من كان معهن من العذاري A. — 4. *om.* A. — 5. A اغانا. — 6. A العذاري. — 7. A العذاري من العذاري. — 8. *om.* B... — 9. *om.* A. — 10. B *om.* — 11. *om.* A. — 12. B يخرج. — 13. B جميع الاسقاع. — 14. *om.* A. — 15. B *om.* و. — 16. B لها. — 17. A *add.* ان. — 18. *om.* A. — 19. B وجدوا. — 20. B ولم. — 21. A احدا. — 22. *om.* B. — 23. *om.* B. — 24. B *om.* و. — 25. A للعرس. — 26. A لما. — 27. B وقامن. — 28. B وهم. — 29. B فاقمنا.

VINGT-NEUVIÈME JOUR DU MOIS DE TOUT (26 septembre).

En ' ce jour eut lieu le martyre des saintes Repsima (*Arbsima*) 2 la vierge, Gaiané (*Ghānā*) la vierge et des autres jeunes filles qui étaient avec elles, ainsi que d'autres hommes, en tout soixante-dix-huit personnes. Il arriva qu'au temps de l'empereur Dioclétien (*Diqladyānous*), il chercha une belle jeune fille pour l'épouser. Il ordonna aux peintres d'aller dans tous les pays et de choisir une jeune fille dont ils feraient le portrait * sur une tablette et représenteraient exactement ses membres et ses mouvements. Quand ils furent arrivés dans les environs de la ville de Rome (*Roumyah*), ils allèrent au couvent des vierges et trouvèrent cette sainte Repsima qui n'avait pas sa pareille. Ils dessinèrent son portrait et l'envoyèrent à l'empereur. Quand celui-ci le vit, il fut très joyeux et envoya inviter au mariage les rois et les chefs. Lorsque les vierges l'apprirent, elles pleurèrent, se levèrent et sortirent du couvent, demandant à notre Seigneur le Messie de les aider et de conser-

* fol. 22 r°.

1. Le Synaxaire de Wüstenfeld mentionne ici une commémoration de la naissance et de la résurrection de Jésus-Christ. — 2. Ludolf et Malan : *Arsima*.

بعض البساتين في معصرة وكانت¹ عدتهم² ستة رجال واثنتين³ وسبعين امرأة⁴ منهم عذارى تسعة وثلاثون⁵ وكانوا⁶ بشدة يجدوا قوتهم لولا ان⁷ واحدة منهم كانت⁸ تعرف تعمل الزجاج وكن⁹ يقاتن¹⁰ من عملها فلما طلب الملك العذراء اربسيما ولم¹¹ يجدها وسمع انها في اعمال ارمنية ارسل الى طرداد الملك يعرفه بقضيتها وان يحتفظ بها فلما سمعن¹² العذارى اختفين¹³ في المدينة فغمزوا عليهن فامر طرداد الملك باحضار العذارى و¹⁴ اربسيما بكرامة وتبجيل فلما لم ترد جحفوها¹⁵ واتوا بها اليه فلما رآها ونظر حسنها¹⁶ اراد ان ينجس بتوليتها فلما لم¹⁷ تمكنه¹⁸ فاحضر امها غانا¹⁹ لعلها تطيب قلبها بذلك فلما حضرت اليها²⁰ كانت تعزيبها وتصبرها وتعظها ان لا تترك عنها²¹ عريسها المسيح العريس²² الحقيقي ولا تنجس بتوليتها بالغرباء فامر بكسر اسنان غانا²³ امها فاما القديسة اربسيما فان الرب اعطاها قوة على الملك فضربت²⁴ به الارض

1. A. وكان. — 2. B. add. سبعون نفسا. — 3. A. واثنتي. — 4. B. نساء. — 5. A. وثلاثين. — 6. B. وكان. — 7. B. وهو ان. — 8. om. A. — 9. B. كان. — 10. A. يقاتن. — 11. B. om. لم. — 12. A. فلما رأى حسن القديسة B. — 13. A. اختفوا. — 14. B. العذرى. — 15. B. جحفوها. — 16. B. فلما رأى حسن القديسة B. — 17. A. فلم. — 18. B. يمكنه. — 19. B. احذر لها. — 20. om. A. — 21. om. B. — 22. om. A. — 23. A. اغانا. — 24. B. فظربت.

ver leur virginité. Elles allèrent dans le pays d'Arménie (*Armenyah*) sous la domination de Tiridate (*Tirdâd*). Elles s'établirent dans un pressoir, dans un jardin. Leur nombre était de six hommes et de soixante-douze femmes dont trente-neuf vierges. Elles auraient difficilement trouvé leur subsistance si l'une d'elles n'avait su travailler le verre. Elles vivaient du produit de son travail. Quand l'empereur demanda la vierge Repsima, il ne la trouva pas et apprit qu'elle était dans le pays d'Arménie. Il envoya informer le roi Tiridate de son aventure lui recommandant de veiller sur elle. Quand elles l'apprirent, elles se cachèrent dans la ville, mais elles furent découvertes. Alors le roi ordonna qu'on les lui amenât, ainsi que Repsima, avec égards et respect. Comme elle refusait, on l'enleva de force et on la lui amena. En la voyant et en considérant sa beauté, Tiridate voulut la déshonorer; comme elle s'y refusait, il fit venir sa mère Gaïané dans l'espoir qu'elle y disposerait favorablement son cœur. Mais quand elle fut arrivée, elle se mit à l'encourager, à lui recommander la constance et à l'exhorter à ne pas renoncer à son fiancé, Notre-Seigneur le Messie, son véritable fiancé, et à ne pas laisser souiller sa virginité par des étrangers. Tiridate ordonna de briser les dents de Gaïané sa mère. Quant à la sainte, Dieu lui donna la force de résister au roi et elle le jeta à terre, le fit tomber à la renverse et sortit en le laissant étendu, bien qu'il fût exercé à

فطرحتة الى ورائه وخرجت وتركته ملقا مع انه كان معروفا في الحرب بطلا شجيا¹
 فافتضح لما غلبته الصبية العذراء² فامر ان توخذ رأسها فاتي³ الجند وشحطوها
 بالمواقيط⁴ وقطعوا لسانها * وقوروا عينيها وقطعوا رأسها اخيرا⁵ فلما افاق⁶ الملك * fol. 22 v.
 من غشوته ندم على قتل القديسة فلما علم بموتها امر ان تقتل جميع العذارى فاتوا
 الجند وثقبوا اكواب كل واحدة منهم⁷ وسلخوا جلودهم⁸ وقطعوهن⁹ جزو جزو¹⁰
 ورموهن¹¹ وكان فيهن¹² واحدة مريضة راقدة في موضع¹³ صاحت للجند حتى¹⁴
 قطعوا رأسها مثل اخواتها ونالوا اكليل الشهادة وقتلوا جماعة من كان معهم الذين
 اتوا صحبتهم من رومية¹⁵ وعدتهم¹⁶ ثمانية¹⁷ وسبعون نفسا وبقيت اجسادهم مطروحة
 بعد¹⁸ نياحتهم بستة ايام ثم¹⁹ تحنن²⁰ الملك ولم يزل²¹ معذبا الى ان²² جاء القديس²³
 اغريغوريوس وصلى²⁴ عليه فبرى وامن واخذ اجساد القديسين²⁵ جعلهم في مكان
 مقدس شفاعتهم المقبولة تحرسنا من العدو الشرير²⁶ امين

1. B شجاعا. — 2. B غلب من صبية عذرى. — 3. A فاترا. — 4. B بالمواقيط. — 5. B
 6. B استفاق. — 7. B منهم. — 8. B جلودهم. — 9. B وقطعوهن. — 10. A
 فاتوا الجند و. — 11. B ورموهن. — 12. B فيهن. — 13. B لوح. — 14. A
 15. B om. وقتلوا. — 16. B وعدة الذين قتلوا. — 17. om. A. — 18. B وبعد.
 19. B om. — 20. A تحنن. — 21. B ولم يزال. — 22. A الى حين. — 23. om. B
 24. B شفاعتهم الجميع معنا. — 25. B القديسات. — 26. B فصلى.

la guerre, vaillant et brave. Il fut honteux d'avoir été vaincu par une jeune fille
 vierge et ordonna qu'on lui tranchât la tête. Les soldats arrivèrent, la mal-
 traitèrent de coups, lui coupèrent la langue, * lui crevèrent les yeux, et lui cou-
 pèrent la tête. Quand le roi revint à lui de son évanouissement, il se repentit
 du meurtre de la sainte, et, quand il apprit qu'on l'avait mise à mort, il or-
 donna de tuer toutes les vierges. Les soldats vinrent, percèrent les talons de
 chacune d'elles, les écorchèrent, les coupèrent en morceaux et les jetèrent. Il
 y en avait une qui était malade et couchée dans un endroit : elle cria après les
 soldats jusqu'à ce qu'ils lui coupèrent la tête comme à ses sœurs. Elles reçurent
 la palme du martyr. Tous ceux qui étaient venus de Rome avec elles
 furent tués : leur nombre était de soixante-dix-huit. Après leur mort, leurs
 corps restèrent étendus pendant six jours. Puis le roi devint possédé et ne
 cessa pas ses persécutions jusqu'à ce que vint saint Grégoire (*Aghrighouryous*)
 qui pria sur lui. Il fut guéri, crut et recueillit les corps des martyrs qu'il
 plaça dans un endroit consacré. (Que leur intercession agréée nous préserve
 de l'ennemi dangereux ! Amen.)

اليوم الثلاثون من شهر توت

وفي¹ هذا اليوم² نعيد لذكر الاية العظيمة العجيبة التي صنعها الرب يسوع المسيح له المجد مع القديس الجليل اتناسيوس الرسولي بطريرك مدينة الاسكندرية وهي³ ان الملك قسطنطينوس⁴ ابن قسطنطين الملك القديس لما كفر هذا⁵ بالابن الوحيد وافصله من ابيه وشد من مقالة اللعين اريوس انقذ⁶ انسانا⁷ اسمه جرحيوس وسلم له خمسمائة فارس وكتب له كتابا⁸ ليكون بطريركا على الاسكندرية مع بقية الكراسي وان يثبت مقالة⁹ اريوس ويقتل من لم يطيعه فلما ان وصل هذا النجس الى المدينة كرز فيها بكفره فلم¹⁰ يقبل قوله احد¹¹ من اهل المدينة الا نفر يسير قتل من اهل الاسكندرية خلقا¹² كثيرا¹³ لا يحصى عددهم وهرب القديس اتناسيوس الرسولي¹⁴ وبقي مخفيا ستة سنين وبعد هذا خرج ومضى الى * القسطنطينية¹⁵ الى قسطنطينوس¹⁶ الملك اما يردة الى كرسيه واما ان يقتله فينال اكليل الشهادة فلما رآه الملك امر ان يحمل في مركب صغير

1. Ludolf *addit* comm. Gregorii Armenii et Abou Baoulah (ابو بوله) et *omitt.* hanc comm. — 2. A. فيد. — 3. A. وهو. — 4. A. قسطنطينوس. — 5. *om.* A. — 6. B. وانقذ. — 7. B. انسان. — 8. B. كتب. — 9. B. ما قاله. — 10. B. ولم. — 11. *om.* B. — 12. B. خلق. — 13. *om.* B. — 14. *om.* A. — 15. A. القسطنطينية. — 16. A. قسطنطينوس.

TRENTIÈME JOUR DU MOIS DE TOUT (27 septembre).

En ce jour, nous fêtons la commémoration¹ du miracle grand et merveilleux que Notre-Seigneur Jésus le Messie — gloire à lui — accomplit en faveur du glorieux saint Athanase (*Atandsyous*) l'apostolique, patriarche de la ville d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*). Lorsque l'empereur Constance (*Qostantinyous*), fils de Constantin (*Qostantîn*), le saint empereur, devint infidèle au Fils Unique, le sépara de son Père et appuya la doctrine du maudit Arius (*Aryous*), il envoya un homme nommé Georges (*Djirdjyous*), lui confia cinq cents cavaliers, écrivit des lettres pour qu'il fût patriarche d'Alexandrie et du reste des sièges, et pour qu'il affermit la doctrine d'Arius et qu'il tuât quiconque ne lui obéirait pas. Quand ce pervers arriva dans la ville, il y prêcha son infidélité, mais nul n'accepta sa doctrine sauf un petit nombre de personnes. Il fit périr une quantité considérable, innombrable, de gens d'Alexandrie. Saint Athanase l'apostolique s'enfuit et demeura caché pendant six ans, ensuite il sortit et alla à * Constantinople (*El-Qostantinyah*) vers l'empereur Constance : ou bien celui-ci le rétablirait sur son siège, ou bien il le ferait périr et le saint obtiendrait la couronne du martyr. Quand l'empereur le vit, il ordonna de le mettre dans un petit bateau, sans pain, sans eau et sans

1. Ludolf la remplace par celles de Grégoire l'Arménien et d'Abou Baoulah.

بلا خبز¹ ولا ماء ولا مدبر² ويسيب في البحر ظنا منه انه يهلك اما بالفرق واما³ بالجوع بالعطش⁴ لانه خاف ان يبكته⁵ على كفره ففعل بالقديس⁶ كامر الملك الا انه ان⁷ كان قد اعدمه الخبز والماء فكان معه خبز الله⁸ الذي نزل من السماء وماء الحياة الذي نفى⁹ بسببه وان كان لم يجعل في المركب مدبر¹⁰ فقد كان فيها من¹¹ يدبر السموات والارض بكلمته فسارت المركب في هدوء¹² وسلام¹³ محمولة على اجنحة الملائكة فوصل الى مدينة الاسكندرية في ثالث يوم فلما سمع به¹⁴ الشعب المومن ففرحوا¹⁵ جدا وخرجوا اليه وتلقوه بالشموع والقراءة وادخلوه الى البيعة واخرجوا منها جرجيوس الكافر واصحابه وضع القديس اتناسيوس ذلك اليوم عيدا عظيما للرب وكان ذلك في مثل هذا اليوم واستمر هذا العيد الى اليوم¹⁶ ولربنا¹⁷ والاهنا ومخلصنا¹⁸ يسوع المسيح المجد والاکرام والسجود مع ابيه الصالح والروح القدس الحى المحيى المساوى الان وكل اوان والى دهرالداهرين¹⁹ امين
والصبح لله دائما ابدا امين
تم وكمل شهر توت المبارك بعون الله تعالى²⁰

1. A خبزاً. — 2. A مدبراً. — 3. A om. — 4. A اما. — 5. B من تبيكته. — 6. A القديس. — 7. om. A. — 8. B الحياة. — 9. B بقى. — 10. A مدبراً. — 11. B add. كان. — 12. AB هدوا. — 13. B سلامد. — 14. om. B. — 15. B فرحوا. — 16. B يومنا هذا. — 17. B om. — 18. B om. ...الصبح. — 19. B (l. المجد...) الابد الى الابد. — 20. B om.

pilote, puis de le laisser aller sur mer, espérant qu'il mourrait, soit par submersion, soit de faim, soit de soif, car il craignait ses reproches sur son infidélité. On traita le saint comme l'empereur l'avait ordonné; mais s'il lui avait enlevé le pain et l'eau, Athanase avait avec lui le pain de Dieu qui est descendu du ciel et l'eau de la vie pour laquelle il était exilé. Si un pilote ne guidait pas la barque, Celui qui régit par sa parole les cieus et la terre s'y trouvait. Le bateau voyagea doucement et paisiblement, porté sur les ailes des anges, et le saint arriva le troisième jour dans la ville d'Alexandrie. Quand le peuple fidèle l'apprit, il se réjouit beaucoup, sortit et alla à sa rencontre avec des cierges et des cantiques; il l'introduisit dans l'église d'où il chassa Georges l'infidèle et ses partisans. Saint Athanase fit de ce jour-là une grande fête au Seigneur; elle eut lieu à cet anniversaire et cette fête subsiste encore aujourd'hui.

Gloire, honneur et adoration à Notre-Seigneur Jésus le Messie, ainsi qu'à son Père le juste, à l'Esprit-Saint qui vit et donne la vie, égal (au Père et au Fils), maintenant et dans tous les temps et dans les siècles des siècles. Amen.

Louange à Dieu perpétuellement et éternellement! Amen.

Le mois béni de Tout est achevé et fini avec l'aide de Dieu Très-Haut.

* بدؤ شهر بابه المبارك

* fol. 23 v°.

اليوم الاول منه

في هذا اليوم¹ استشهدت القديسة انسطاسية هذه المجاهدة كانت من اهل مدينة رومية القديمة² ابنة ابوين مسيحين قد ربوها³ باحسن⁴ تربية واجملها فتادبت⁵ بالاداب⁶ النفسانية⁷ والبيعية⁸ فلما نشأت ورام والديها تزويجها⁹ فلم توافقهما¹⁰ على ذلك بل اختارت السيرة الروحانية واشتافت الى الله من صغرها فدخلت الى بعض ديارات العذارى التي برومية فتوشحت فيه¹¹ بالشكل¹² الملايكي واضت¹³ جسما¹⁴ بالنسك والتكشف وقطعت¹⁵ اهوة العالم من نفسها وكانت تصوم في طول السنة يومين يومين وفي الاربعين المقدسة ما كانت تفطر الا¹⁶ يومى السبت والاحد بعد صلاة السادسة من النهار وكان غذاها في

1. B om. — 2. A القديم B om. — 3. B فربوها. — 4. A احسن. — 5. B وتادبت. — 6. B الاداب. A بالاداب. — 7. A النفساني. — 8. B والبيعي. — 9. AB زنجتها. — 10. — 11. B نفسها. — 12. B بالزى. — 13. B واظنت. — 14. B نفسها. — 15. B add. — 16. B سرى.

MOIS DE BABEH

(septembre-octobre)

* PREMIER JOUR DU MOIS DE BABEH (28 septembre).

* fol. 23 v°

En ce jour mourut martyre sainte Anastasie (*Anastásyah*). Cette combattante pour la foi était originaire de Rome (*Roumyah*) l'ancienne, née de parents chrétiens qui lui firent donner la meilleure et la plus belle éducation. Elle s'instruisit dans les sciences spirituelles et ecclésiastiques. Quand elle eut grandi, ses parents voulurent la marier, mais elle refusa d'y consentir, choisit la vie spirituelle et, dès son enfance, fut pleine de l'amour de Dieu. Elle entra dans un couvent de religieuses qui était à Rome, revêtit le costume angélique, se mortifia par l'ascétisme et la vie misérable et se retrancha toutes les affections du monde. Pendant toute l'année, elle jeûnait tous les deux jours, et pendant le saint Carême, elle ne rompait le jeûne que deux jours, le sa-

اكثر ايامها¹ الا² خبزا يابسا³ وملحا⁴ ولم تأكل⁵ في طول الايام في⁶ رهنتها شيا مطبوخا فاتفق. ان في بعض ديارات العذارى القريب من ديرها⁷ حضر له عيد فاخذت الرئيسة⁸ بعض العذارى ومضت تعيد في الدير واخذت معها من جملة الخوات هذه القديسة فينما هي ذاهبة اذ ابصرت جند داكوس الملك الكافر ومعهم قوم⁹ مسيحيين وهم يسحبوا بهم¹⁰ ويعذبونهم¹¹ فاحترق قلبها بالمحبة الالهية¹² وشتتهم قائلة لهم يا قساة القلوب يا كفر¹³ هكذا تفعلون بمن خلقهم الله على صورته ومثاله وابدل نفسه عنهم فقبض عليها بعض الجند وقدمها الى الامير¹⁴ فسألها حقا انتي مسيحية تعبدى المصلوب فاقرت بذلك ولم تنكر فعذبها عذابا شديدا والقي على جسمها نارا ثم صلبها ودخن تحتها فلما¹⁵ لم تثنى عن ايمانها بشيء من هذه التعذيب امر السيف ان¹⁶ "يقطع رأسها فصلت صلاة مديدة ثم اخذت رأسها للسيف¹⁷ فتعجب الحاضرون¹⁸ من شجاعة نفسها فعند ذلك ضرب¹⁹ السيف عنقها ونالت اكليل الشهادة صلاتها²⁰ تكون²¹ معنا امين

1. A ايام. — 2. om. A. — 3. om. A. — 4. A ملحا. — 5. A تعمل. — 6. A ايام. — 7. B om. من ديرها. — 8. om. B. — 9. A قوما. — 10. B يسحبونهم. — 11. B ويقدمونهم. — 12. B المسيحية. — 13. B والكفرة. — 14. B للامير. — 15. A ولما. — 16. B om. امر. — 17. A للسيف. — 18. A الحاضرين. — 19. A om. ضرب. — 20. B شفاعتها. — 21. om. B.

medi et le dimanche après la récitation de Sexte de ce jour-là. La plupart du temps, sa nourriture ne consistait qu'en pain et en sel; pendant toute sa vie religieuse, elle ne mangea rien de cuit. Il arriva qu'il y eut une fête dans un couvent de vierges voisin du sien : la supérieure de ce dernier choisit plusieurs vierges et alla célébrer la fête dans cet autre couvent. Parmi les sœurs qu'elle prit avec elle était cette sainte. En chemin, elle vit des soldats de Dèce (Dakyouss), l'empereur infidèle, avec une troupe de chrétiens qu'ils traînaient et maltrahaient. Le cœur de la sainte s'enflamma de l'amour de Dieu et elle les blâma en disant : « Cœurs durs, infidèles! est-ce ainsi que vous traitez ceux que Dieu a créés à son image et ressemblance, pour qui il s'est sacrifié? » — Alors un des soldats la saisit et la présenta au chef qui lui demanda : « Réellement, tu es chrétienne? Tu adores le crucifié? » — Elle le déclara et ne nia pas. Il lui fit subir un supplice douloureux, jeta du feu sur son corps, puis la fit mettre en croix et enfumer par-dessous. Comme ces tortures ne la faisaient nullement renoncer à sa foi, il ordonna au bourreau * de lui trancher la tête. Alors elle fit une longue prière, puis tendit sa tête au bourreau et les assistants admirèrent son courage. Il lui coupa la tête et elle reçut la couronne du martyre. Que sa prière soit avec nous! Amen.

* fol. 24 r°.

اليوم الثاني من شهر باه

في هذا اليوم اتى العظيم ساويرس بطريك انطاكية الى ديار مصر وكان ذلك¹ على ايام انسطاسيوس² الملك وهذا الملك كان مخالفا للقديس وكانت الملكة ارتدكية محبة للقديس انا ساويرس ولها³ فيه امانة عظيمة فلما حضر القديس للملك جرى بينهم خطوب كثيرة⁴ على الامانة والملك لا يرجع عن⁵ رايه ومع ذلك اراد قتل القديس ساويرس فسألته⁶ الملكة ان يمضى وينجى⁷ نفسه فلم⁸ يفعل ذلك وقال انا مستعد ان اموت على الامانة المستقيمة وبسوال كثير من الملكة ومن⁹ الاخوة المجيبين للاله قام وخرج¹⁰ من المدينة وهرب الى ديار مصر فاما الملك لما طلبه ولم يجده ارسل خيل ورجال في طلبه فستره الله منهم ولم ينظروه¹¹ وكان¹² بالقرب منهم وبجانبيهم ولم يجدوه¹³ ولما اتى الى ديار مصر كان يجول من مكان الى مكان ومن دير¹⁴ الى دير يختفى وكان الله يجرى على يديه ايات كثيرة وعجائب وكان في بعض الايام قد اتى

1. om. A. — 2. A انسطاسيوس. B انسطاسيرس. — 3. B لها. — 4. A كبير. — 5. B لا يخرج. — 6. B على. — 7. A ينجى. — 8. B لم. — 9. om. B. — 10. B. om. — 11. B I. ولم ينظروه. — 12. B كان. — 13. B ولم يروه. — 14. B add. يختفى. et om. يختفى.

DEUXIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (29 septembre).

En ce jour, l'illustre Sévère (Sàouiros), patriarche d'Antioche (Antàkyah), vint en Égypte (Miṣr). Ceci arriva au temps de l'empereur Anastase (Anastàsyous) (491-513). Cet empereur était opposé au saint, mais l'impératrice était orthodoxe et l'aimait; elle avait en lui une grande confiance. Quand le saint fut en présence de l'empereur, il y eut entre eux de nombreuses discussions sur la foi. Anastase ne renonçait pas à son opinion : il voulut même faire périr Sévère. L'impératrice demanda à celui-ci de partir et de sauver sa vie, il ne le fit pas et répondit : « Je suis prêt à mourir pour la foi orthodoxe. » A la suite des nombreuses instances de l'impératrice et des frères pieux, il se leva, partit de la ville et s'enfuit en Égypte. L'empereur, l'ayant demandé et ne l'ayant pas trouvé, envoya des cavaliers et des fantassins à sa recherche, mais Dieu le leur cacha et ils ne le virent pas, quoiqu'il fût dans leur voisinage et à côté d'eux; ils ne le trouvèrent pas. Quand il vint en Égypte, il errait en se cachant d'endroit en endroit et de couvent en couvent et Dieu fit arriver par son intermédiaire de nombreux miracles. Un jour, il était venu dans le désert

الى برية شيهات ودخل الكنيسة في زى راهب غريب وان القس رفع القربان ودار
 بالبخور على الشعب وبعد قراءة الفصول¹ والانجيل ورفع الابرسفارين طلب القس القربان
 في الصينية فلم يجده لانه كان قد خفى عنه² فبكا³ والتفت الى الشعب قائلا يا
 اخوة ما اعرف ان كان⁴ هذا من اجل خطيتي او خطاياكم⁵ لاني لم اجد القربان
 في موضعه وقد خفى عنى فبكا الشعب وللوقت ظهر ملاك الرب قائلا له⁶ ليس هذا
 بخطيتك ولا بخطايا⁷ الشعب بل انك * جسرت ورفعت القربان والبطريك واقف * fol. 24 v.
 فاجابه واين⁸ هو يا سيدى فاشار الملاك باصبعه اليه وكان⁹ في زاوية الكنيسة فعرف
 القديس بالنعمة فلما اتى اليه القس امره ان يكمل القداس من¹⁰ بعد ان ادخلوه
 بكرامة عظيمة الى المذبح فلما صعد القس الى المذبح وجد القربان على حاله
 وبعد ذلك خرج من هناك القديس ساويرس البطريك¹¹ واتى الى مدينة سخا واقام¹²
 هناك عند رجل¹³ ارخن محب لله اسمه دوروتاوس¹⁴ ولم يزل هناك الى ان تنيح
 بالسلام صلواته وبركاته تكون معنا¹⁵ امين

1. B. الكنب. — 2. B. (1. فلم...). فخفى عند. — 3. B. add. القس. — 4. B. om. ان كان. —
 5. B. خطيتكم. — 6. om. A. — 7. B. بخطية. — 8. B. اوين. — 9. om. A. — 10. om. B. —
 11. A. om. القديس... — 12. A. وقام. B. اقام. — 13. om. B. — 14. B. دوروتاوس. — 15. صلواته
 تحفظنا.

de Scété (*Chaihat*); il entra dans l'église sous l'apparence d'un moine étranger.
 Le prêtre éleva l'hostie et encensa à la ronde les fidèles. Après avoir lu les
 chapitres et l'évangile, il souleva le couvercle, chercha l'hostie dans le calice et
 ne la trouva pas, parce qu'elle lui était cachée. Alors il se tourna en pleurant
 vers l'assistance et dit : « Mes frères, je ne sais si ceci arrive à cause de mon
 péché ou des vôtres, car je ne trouve plus l'hostie à sa place : elle est invisible
 pour moi. » Le peuple pleura; alors apparut un ange du Seigneur : « Ce n'est
 pas à cause de ton péché, dit-il, ni à cause de ceux du peuple, mais * parce
 que tu as osé élever l'hostie en présence du patriarche. » — « Où est-il, Sei-
 gneur? » demanda le moine. L'ange le lui indiqua du doigt; il était dans un
 coin de l'église. Le moine le reconnut par cette faveur et alla le trouver. Le
 saint lui ordonna d'achever la cérémonie après qu'on l'eut fait entrer avec de
 grands honneurs près de l'autel. Lorsque le prêtre remonta, il trouva l'hostie
 à sa place. Ensuite saint Sévère le patriarche partit et alla dans la ville de
 Sakhà où il resta chez un chef pieux, du nom de Dorotheos (*Douroutiôs*). Il ne
 cessa d'y demeurer jusqu'à ce qu'il mourut en paix. Que sa prière et ses bé-
 nédictions soient avec nous! Amen.

اليوم الثالث من شهر بابيه

في هذا اليوم نعيد للقديس اغريغوريوس اسقف ارمينية¹ وتذكار القديسة تاودورة² ابنة ارغاديوس³ الملك ابن تاودوسيوس⁴ الكبير⁵ وفيه ايضا تنيح الاب الطاهر⁶ ابنا سيماون بطريرك مدينة الاسكندرية وكان هذا القديس من اولاد الاسكندرية⁷ ابن ابوين ارتدكسيين من اكابر المدينة وقد سقى لبن الايمان من صغره وتادب بالعلوم البيعية واختار⁸ لنفسه سيرة الرهبة فخرج من الاسكندرية وجاء الى برية⁹ شيهات وترهب في قلاية ابنا يعقوب البطريرك قبله فمكث معه مدة من السنين واضنك نفسه بالنسك الطويل والتعبد الزائد فلما تقدم ابونا مرقس الثاني اخذه من عند ابيه ابنا يعقوب لما يعلم منه من السيرة الفاضلة¹⁰ الصالحة والتدبير الحسن فمكث عنده الى ان تنيح ولما¹¹ تقدم ابنا يعقوب ابوه الروحاني اخذه ايضا عنده

1. B add. صلاند معنا امين. — 2. B تاودورا. — 3. B اكاديوس. — 4. B تاودوسيوس. — 5. B add. صلاند تكرون معنا امين. — 6. A البكر. — 7. B add. وكان هذا القديس. — 8. B فاختر. — 9. A جبل. — 10. om. A. — 11. B add. ان.

TROISIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (30 septembre).

En ce jour, nous célébrons la fête de saint Grégoire (*Aghrighouryous*), évêque d'Arménie (*Arminyah*), et la commémoration de sainte Théodora (*Tâoudourah*), fille d'Arcadius (*Arghadyous*), l'empereur, fils de Théodose (*Tâoudousyous*) le grand.

En ce jour s'endormit dans le Seigneur le vertueux Anbâ Simon (*Simâoun*), patriarche d'Alexandrie (*El-Iskandâryah*) : ce saint était des enfants de cette ville, fils de père et mère orthodoxes, d'entre les grands personnages d'Alexandrie. Dès son enfance, il but le lait de la foi et fut instruit dans les sciences ecclésiastiques. Il choisit pour lui-même la vie monastique, sortit d'Alexandrie, alla dans le désert de Scété (*Chaihât*) et se fit moine dans le cloître d'Anbâ Jacob (*Ya'qoub*) qui fut patriarche avant lui. Il resta avec lui pendant plusieurs années, se mortifiant par de longues austérités et une dévotion excessive. Quand Abouna Marc (*Marqos*) second fut élevé au patriarcat (798), il prit ce saint à son père Anbâ Jacob, à cause de la vie méritoire et vertueuse et de la belle conduite qu'il connaissait chez lui. Il demeura près de lui jusqu'à ce qu'il s'endormit dans le Seigneur. Lors de l'élévation au rang de patriarche de son père spirituel Anbâ Jacob (829), celui-ci le prit encore avec lui, trouvant

وكان ينتفع منه¹ كثيرا ويتعزى به ولما تبيح انا يعقوب ابوه² اجتمعت جماعة الكهنة من الاساقفة والقسوس والمشايخ واتفقوا على تقدمه هذا الاب لما راوا منه من حسن الصورة³ في مدة⁴ مقامه عند الابوين المذكورين⁵ فمسكوه وقيدوه ورسوموه⁶ بطريك * فسار السيرة الالهية المرضية لله وشاء الرب⁷ يناحته فلم يقم على الكرسي سوى خمسة * fol. 23 r°. اشهر ونصف ثم تبيح بسلام وهو الحادى والخمسون من البطاركة⁸ صلواته المقدسة تكون معنا⁹ امين

اليوم الرابع من شهر بابه

في هذا اليوم استشهد القديس واخس رفيق القديس سرجيوس على يد انطياخس الملك¹⁰ الطاغى كان لما قبض الملك على القديسين وعذبهما عذابا عظيما بعد ان قطع مناطقيهما لانهما كانا اجناد وبعد ذلك ارسلهما الى سورية الى الملك انطياخس فسجن القديس سرجيوس واما¹¹ القديس واخس¹² فانه امر بذبحه وان يعلق معه حجارة ويفرق في الفرات وان الرب حرس الجسد المقدس فرماة في البحر¹³ على الشاطي¹⁴ وكان بالقرب

1. B به. — 2. om. B. — 3. A om. من... — 4. B عدة. — 5. B add. المنينيين. — 6. B علانته تحرسنا وتخلصنا من شدائدنا B. — 7. A الله. — 8. A om. وهو الحادى — 9. B وان. — 10. om. B. — 11. B فاما. — 12. om. B. — 13. A om. الى الشحط B. — 14. B الى الشحط.

en lui beaucoup d'aide et d'appui. Lorsque Anba Jacob s'endormit dans le Seigneur, une assemblée d'ecclésiastiques, évêques, prêtres et supérieurs, se réunit et d'un commun accord choisit ce père pour patriarche, à cause de sa bonne tenue tout le temps qu'il avait été près des deux pères mentionnés plus haut. Ils se saisirent de lui, le lièrent et le consacrèrent patriarche. * Il mena une vie agréable à Dieu. Le Seigneur décida sa mort et il ne resta que cinq mois et demi sur le siège du patriarcat (836-837). Il mourut en paix : Ce fut le cinquante et unième patriarche. Que ses saintes prières soient avec nous ! Amen.

QUATRIÈME JOUR DU MOIS DE BABEL (4er octobre).

En ce jour mourut martyr saint Bacchus (*Ouakhos*), ami de saint Serge (*Serdjious*), par les mains du tyran Antiochus (*Antyakhos*). Lorsque l'empereur Maximien (*Maksimyânous*) s'empara des deux saints, il leur fit subir de grands tourments après leur avoir coupé leurs ceintures, car ils étaient soldats : après cela, il les envoya en Syrie (*Souryah*) au roi Antiochus ; il fit emprisonner saint Serge et quant à saint Bacchus, il ordonna de l'égorger, de lui attacher une

منه¹ قديسين نساك متوحدين احدهما يسمي² انا ماما والآخر انا بابا وهما³ اخوين
 فظهر لهما⁴ ملاك الرب وامرهما ان يذهبا⁵ ويحملا⁶ جسد القديس واخس⁷ فلما اتيا
 وجدا الجسد وعنده عقاب⁸ واسد يحرسانه⁹ بعد ان اقاما عنده يوم وليلة اولائك¹⁰
 الذين ليس¹¹ لهم طعاما الا لحم او مروا بالرمز الالهى¹² ان يحرسوا الجسد المقدس
 ثم ان¹³ اولائك القديسين اخذوا الجسد المقدس¹⁴ بكرامة¹⁵ عظيمة وهم يرتلون¹⁶ قدامه
 الى مغارتهم وفيها قبروه¹⁷ شفاعته معنا¹⁸ امين

اليوم الخامس من شهر بابيه

في هذا اليوم تبيح الاب القديس¹⁹ انا بولس²⁰ بطريك مدينة²¹ القسطنطينية هذا
 الاب كان تلميذ الاب الاسكندرس بطريك القسطنطينية فلما تبيح قدم هذا الاب عوضه فلما

1. om. A. — 2. om. A. — 3. A. وهم. — 4. A. ظهر لهم. — 5. A. يذهبا. — 6. A. ويحملا. —
 7. B. الشهيد. — 8. B. عقارب. — 9. A. يحرسوه. — 10. A. واولائك. — 11. om. A. — 12. B.
 بالعناية العلوية. — 13. A. om. ثم ان. — 14. om. A. — 15. B. بكرامات. — 16. B. يرتلون.
 — 17. B. دفنوه. — 18. B. وشفاعتهم تحفظنا. — 19. om. A. — 20. A. يوانس. —
 21. om. A.

Pierre et de le jeter dans l'Euphrate (*El-Forat*). Le Seigneur protégea ce corps sacré et le fleuve le rejeta sur le bord. Il y avait dans le voisinage deux saints religieux solitaires, appelés l'un Anbà Māmā et l'autre Anbà Bābā; tous deux étaient frères. Un ange du Seigneur leur apparut et leur ordonna d'emporter le corps de saint Bacchus. Quand ils arrivèrent, ils trouvèrent le corps et à côté de lui un aigle et un lion qui le gardaient. Ces animaux, qui n'ont d'autre nourriture que la chair, étaient restés près de lui un jour et une nuit. Ils avaient été chargés par une inspiration divine de garder ce saint corps. Ensuite ces deux saints le prirent avec un grand respect en chantant devant lui des hymnes et le transportèrent à leur caverne où ils l'enterrèrent. Que son intercession soit avec nous! Amen.

CINQUIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (2 octobre).

En ce jour, s'endormit dans le Seigneur le saint père Anbà Paul (*Boulos*), patriarche de la ville de Constantinople (*El-Qostantinyah*). Il fut le disciple du père Alexandre (*El-Iskandaros*), patriarche de Constantinople. Quand celui-ci s'endormit dans le Seigneur, ce père prit sa place. Lorsqu'il s'assit sur le trône du patriarcat, il poursuivit les partisans d'Arius (*Argous*), les chassa de la ville et de ses dépendances. Lorsque mourut l'empereur Constantin (*Qostantin*)

جلس على كرسى البطريركية¹ طرد اتباع اريوس ونفاهم² من القسطنطينية واعمالها فلما
 تيح قسطنطين الملك وملك ابنه قسطنطينوس³ على مدينة⁴ القسطنطينية واخوة على رومية
 كان قسطنطينوس هذا⁵ يرى براى اريوس ويعتقد معتقده النجس فعز عليه^{*} ما فعله
 الاب بولس⁶ باهل ملته فسأله ان يكف عنهم حرومه ولعنته فلم يكف فغضب عليه⁷
 ونفاه عن⁸ مدينة⁹ القسطنطينية وكان قد سبق فنفى الاب اتناسيوس من الاسكندرية
 ايضا¹⁰ فاجتمعا¹¹ كلاهما فى مدينة رومية عند القديس يوليوس¹² البابا فقبلهما احسن
 قبول وكتب لهما كتابا¹³ الى الملك يصف له فضلها ودينهما ويامر به بقبولهما فلما وصلا
 الى القسطنطينية ووقف الملك على الكتب الذى من عند¹⁴ البابا قبلهما حيا من البابا
 ثم¹⁵ اهملها يسيرا وبعد ذلك¹⁶ نفاهما ايضا فعادا¹⁷ الى رومية الى¹⁸ البابا فاخذهما
 البابا¹⁹ وادخلهما الى قونسطا الملك وشكا له حالهما فكتب لهم²⁰ قونسطا كتابا²¹ الى
 اخيه يامر به بقبولهما ويهدده بانه لم²² يقبلهما والا زالت السلامة من بينهما ويتجرد²³

* fol. 25 v°.

.....واخوه. — 5. B om. — 4. om. B. — 3. A قسطنطينوس. — 2. A اخلاهم من. — 1. A الكرسى.
 — 6. A بولس. B يونس. — 7. B جدا. — 8. A من. — 9. om. B. — 10. om. A. — 11. B
 فاجتمعا. — 12. A يولياس. — 13. A om. لهما كتابا. — 14. om. A. — 15. B و. — 16. B ثم.
 — 17. B add. ايضا. — 18. om. A. — 19. om. B. — 20. A له. — 21. om. A. — 22. om. B.
 — 23. B وتجرده.

et que son fils Constance (*Qostantinyous*) régna sur Constantinople, et son frère
 sur Rome (*Roumyah*), ce Constance partagea les opinions d'Arius et suivit sa
 croyance perverse. * La conduite du père Paul envers les gens de sa secte lui
 fut pénible; il lui demanda de s'abstenir d'anathème et de malédictions vis-
 à-vis d'eux. Mais le saint ne s'en abstint pas. L'empereur fut irrité contre lui
 et le bannit de la ville de Constantinople, comme il avait déjà banni le père
 Athanase (*Atansyous*) d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*). Tous deux se réunirent
 dans la ville de Rome (*Roumyah*) chez le pape saint Jules (*Youlyous*). Il leur
 fit le meilleur accueil et écrivit pour eux des lettres à l'empereur à qui il dé-
 crivait leur mérite et leur religion et à qui il ordonnait de les accueillir. Lors-
 qu'ils arrivèrent à Constantinople et que l'empereur eut pris connaissance des
 lettres du pape, il les accueillit par respect pour ce dernier et les laissa tran-
 quilles un peu de temps. Après cela, il les bannit de nouveau. Ils retournèrent
 à Rome auprès du pape qui les accueillit, les introduisit près de l'empereur
 Constant (*Qounstā*) et se plaignit de leur situation. Celui-ci écrivit en leur fa-
 veur à son frère, lui ordonnant de recevoir les deux saints, le menaçant, au cas
 où il ne les accueillerait pas, de rompre la paix qui existait entre eux et de lui
 faire la guerre. Le pape écrivit aussi une autre lettre. L'empereur Constance

* fol. 25 v°.

لحربه وكتب لهما ايضا¹ البابا كتابا اخر فقبل الملك كتب اخيه وكتب البابا واجلسهما على كراسيهما فلما² اتفق ان الملك قونسطا قتل برومية عاد اخوه³ قسطنطينوس¹ فنفى الاب بولس⁵ الى بلاد ارمنية⁶ وحبس بها ايام ثم ارسل الملك الى احد اتباع اريوس⁷ بارمنية⁸ يامرة بقتل القديس فدخل ذلك⁹ الكافر على القديس ليلا وخنقه¹⁰ وتبيح بسلام وكانت¹¹ جملة حياته منذ اخذ الرياسة الى حال نياحته¹² اربع سنين¹³ صلته¹⁴ تكون معنا وتحرسنا من مكائد الاعداء الاشرار الى النفس الاخير¹⁵ امين

اليوم السادس من شهر بابيه

¹⁶ في هذا اليوم تبيحت القديسة النبوة حنة ام صمويل النبي هذه البارة كانت من سبط لاوي فتزوج بها هلقانا ابن يرحوم¹⁷ وكانت¹⁸ له زوجة اخرى اسمها فنا ويقال فناة¹⁹ وله يكنى لحنة ولد²⁰ لانها كانت²¹ عاقرا وكانت فنا تعيرها في كل وقت بعدم الولد فبكت

1. om. B. — 2. A. ولما. — 3. A. اخيه. — 4. A. قسطنطينوس. — 5. A. بولس. — 6. B. رومية. — 7. B. اريوس. — 8. B. بارمنية. — 9. B. الملك. — 10. A. وقتله. — 11. A. وكان. — 12. B. اربع سنين. — 13. A. اربعة. B. اربع سنين. — 14. B. add. بركانه. — 15. B. om. نحرسنا. — 16. Pro hac habet Ludolf com. رواق. — 17. A. انطونيوس et رواق. — 18. A. وكان. — 19. B. فانه. — 20. AB. ولدا. — 21. om. A.

reçut les lettres de son frère et du pape et rétablit les deux saints sur leurs sièges. Mais, quand l'empereur Constant fut tué à Rome, son frère Constance recommença et exila le père Paul en Arménie (*Arminyah*) où il fut emprisonné pendant plusieurs jours. Ensuite il envoya en Arménie un des partisans d'Arius avec l'ordre de tuer le saint. Cet infidèle pénétra la nuit chez lui et l'étrangla. Il mourut en paix. La durée de sa vie, depuis qu'il avait reçu le patriarcat, fut de quatre ans. Que sa prière soit avec nous et nous garde des ruses des ennemis acharnés jusqu'à notre dernier souffle ! Amen.

SIXIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (3 octobre).

En ce jour s'endormit dans le Seigneur la sainte prophétesse Anne (*Hannah*), mère de Samuel (*Samouïl*) le prophète. Cette femme vertueuse était de la tribu de Lévi (*Léouy*), mariée à Halqanà, fils de Yarhoum¹. Il avait une autre femme appelée Penna (*Fanà*) ou Pennana (*Fanànah*). Anne n'avait pas d'enfants, car elle était stérile, et Penna l'humiliait continuellement parce qu'elle n'avait pas d'enfants. Elle pleura et ne mangea pas : son mari voulut la consoler, mais elle n'accepta pas ses consolations. * Elle monta au temple du

1. I Samuel. ch. 1.

* fol. 26 r.º. حنة ولم تاكل فغزاها هلقانا بعلمها¹ فلم تقبل منه عزاه² وصعدت³ الى بيت الرب في ايام³ عالي الكاهن فصلت وبكت امام الرب ثم انها انذرت نذرا لله⁴ قائلة⁵ اتى متى رزقت ولدا جعلته نذرا لله وكان عالي الكاهن يبصرها وهى قائمة ساكنة لانها كانت تصلى بقلبها فظن⁶ انها سكرانة فانتهرها⁷ وانكر⁸ عليها فاعلمته انها لم تشرب خمرًا بل هى حزينة النفس فدعا بها قائلاً انطلقى بسلام الرب⁹ الاله اسراييل يعطيك طلبتك فامنت بدعاء لها¹⁰ وانصرفت الى منزلها فحملت وولدت ولدا واسمته شموال الذى تفسيره شوال وهو صمويل¹¹ فلما¹² فطمته اصعدته الى بيت الرب كما نذرت¹³ وقدمته لعالي¹⁴ الكاهن واعلمته انها تلك المرأة¹⁵ التى صلت وطلبت هذا الصبي وقد استجاب الرب طلبتها واعطاها سواها¹⁶ قدمته للرب فيكون خادماً فى بيته ثم سبحت لله التسبحة المنسوبة اليها¹⁷ وهى الثالثة من التسايح وعاشت بعد ذلك مرضية لله وتنيحت بسلام صلاتها¹⁸ تكون معنا امين¹⁹

1. B (1. زوجها... هلقانا). — 2. A فصعدت. — 3. B om. الرب فى ايام. — 4. B للرب. — 5. om. B. — 6. A وطن. — 7. B add. عند ذلك. — 8. B فانكر. — 9. om. A. — 10. om. B. — 11. B om. وهو صمويل. — 12. A ولما. — 13. B انذرت. — 14. B لعالي. — 15. A om. تلك المرأة. — 16. B وقد. — 17. om. B. — 18. B صلاتها. — 19. Wüst. et Malan add. comm. martyrii Antonii episcopi urbis Bana.

Seigneur, du temps d'Héli ('Ali), le grand prêtre, pria et pleura devant le Seigneur, puis fit ce vœu à Dieu : Si je suis gratifiée d'un enfant, je le consacrerai au Seigneur. Le grand prêtre Héli la voyait tandis qu'elle était debout, silencieuse parce qu'elle priait dans son cœur. Il crut qu'elle était ivre, la repoussa et la blâma; mais elle lui apprit qu'elle n'avait pas bu de vin, seulement qu'elle était affligée. Alors il pria pour elle en ces termes : *Va en paix : le Seigneur, le Dieu d'Israël (Israÿil), t'accordera ta demande*¹. Elle eut confiance en sa prière et s'en retourna à sa demeure. Elle devint enceinte et mit au monde un fils qu'elle appela *Chamouâl* qui signifie *demande* : c'est le même mot que Samuel. Quand elle l'eut sevré, elle l'emmena au temple du Seigneur, comme elle en avait fait le vœu, le présenta au grand prêtre Héli et lui apprit qu'elle était cette femme qui avait prié et demandé cet enfant : Dieu avait exaucé son désir et lui avait accordé sa demande : elle le présentait au Seigneur pour qu'il servit dans son temple. Puis elle loua Dieu par le cantique qui porte son nom et qui est le troisième des cantiques (célèbres). Après cela, elle vécut agréable au Seigneur et mourut en paix. (Que sa prière soit avec nous! Amen)².

1. I Samuel. 1, 17. — 2. Le Synaxaire de Wüstenfeld et celui de Malan ajoutent la commémoration du martyr d'Antoine, évêque de Bana (Ludolf : *Raouâq* et *Antoine*). Elle manque aussi dans la version éthiopienne.

اليوم السابع من شهر باب

في هذا اليوم تنيح القديس انبا¹ بولا الذي من² طموية هذا كان يسكن⁴ في جبل انصا بالصعيد ومعه تلميذه⁵ يازكيل⁶ هذا الذي شهد بفضائله فان⁷ من عظم محبته في المسيح⁸ ومن⁹ كثرة نسكه قتل نفسه سبع¹⁰ دفعات الاولى ربط نفسه في شجرة منكس واقام¹¹ اربعين يوما وهو معلق حتى خرج جميع دمه من اتفه ومن فيه¹² ثم اسلم نفسه بيد الرب ثم اعاد الرب نفسه اليه وبعد حين اخر غرق نفسه في لجة البحر لعل التماسيح ياكلوه فلم يلمسوه¹³ بالجملة فاقام¹⁴ مكبوبا¹⁵ على وجهه في الماء اياما كثيرة حتى مات ودفنه اخرى دفن نفسه في الرمل ومات وكان تلميذه¹⁶ قائما¹⁷ يكي عليه فارسل الله ملاكاه¹⁸ فاقامه¹⁹ وعزاه ودفنه اخرى تدرج²⁰ على شقيف جبل وكان فيه حجارة مثل السكاكين فدخلوا في جسده واجنابه فمات²¹ لوقته ودفنه اخرى رمى²² نفسه من على²³ صخرة عالية على حجر عظيم له حرف²⁴ مثل السيف فاقسم²⁵ نصفين ودفنه

* fol. 26 v°.

1. B. ابوب. — 2. A. في. — 3. B. طموية. — 4. A. سكن. — 5. A. تلميذا. — 6. A. باركامل. B. يازكيل. — 7. B. وان. — 8. B. om. في المسيح. — 9. B. om. من. — 10. A. سبعة. — 11. B. واقام. — 12. A. وفنه. — 13. B. تاكلد. — 14. B. واقام. — 15. A. مكبوب. — 16. B. add. بارا. — 17. m. B. — 18. B. om. اللد ملاك. — 19. B. واقام. — 20. B. add. من. — 21. B. ومات. — 22. B. واقام. — 23. om. A. — 24. B. حرف. — 25. B. واقسم.

SEPTIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (4 octobre).

En ce jour s'endormit dans le Seigneur Anbà Paul (*Boulà*) de Thmouï (*Tamouyah*). Il habitait dans la montagne d'Antinoé (*Anšnà*) dans la Haute-Egypte (*Eṣ-Ṣa'ūd*); avec lui était son disciple Ezéchiél (*Yāzkiyal*) qui fut témoin de ses exploits. Par l'amour qu'il portait au Messie et par l'excès de sa dévotion, il se fit périr sept fois. — La première, il s'attacha à un arbre la tête en bas. Il y resta suspendu quarante jours jusqu'à ce que tout son sang lui sortit par le nez et la bouche. Ensuite il remit son âme entre les mains du Seigneur qui la lui renvoya. — Une autre fois il s'enfonça dans le fleuve, dans l'espoir que les crocodiles le mangeraient, mais ils ne le touchèrent pas du tout. Il resta couché sur la face dans l'eau pendant beaucoup de jours jusqu'à ce qu'il mourut. — Une autre fois, il s'enterra dans le sable et mourut : son disciple était debout, * pleurant sur lui. Dieu envoya son ange qui le ressuscita et le réconforta. — Une autre fois, il roula sur le flanc d'une montagne où il y avait des pierres comme des couteaux; elles entrèrent dans son corps et ses flancs : il mourut sur-le-champ. — Une autre fois, il se jeta du haut d'une roche éle-

* fol. 26 v°.

اخرى ربط نفسه مع رجله فاقام اربعين يوما ومات وفي كل دفعة يقيمه¹ السيد المسيح وبعد هذا ظهر له الرب وعزاه وقال له يكفاك يا حبيبي بولا مما تعب² نفسك فقال له دعني يا سيدى اتعب على اسمك القدوس³ كما اتعبت⁴ انت على⁵ جنس البشر اذ انت اله⁶ وابن اله⁷ ومت⁸ عن خطايانا⁹ نحن الغير مستحقين فعزاه وقواه وكان¹⁰ لما مضى ابونا ابو يشة الى جبل انصنا اجتمع به القديس انبا بولا وقال له¹¹ السيد المسيح¹² يعنى لانبا بولا¹³ ان جسدك يكون مع جسد انبا¹⁴ يشة فلما تنيح القديس¹⁵ في انبا بولا الدفعة السابعة لموته جعل جسده مع جسد القديس¹⁶ انبا¹⁷ يشة¹⁸ كما قيل له فلما ارادوا ان يحضروا جسد القديس انبا¹⁹ يشة الى جبل شيهات اعنى جبل القديس انبا²⁰ مقار واخذوا جسد القديس²¹ ابو يشة وتركوا جسد انبا بولا انعاقت المركب التي²² فيها الجسد ولم تبرح²³ ففرقوا انه لاجل جسد انبا بولا فاخذوه²⁴ وجعلوه²⁵ معه واتوا بهما الى شيهات وهو الى²⁶ الان مع جسد ابو يشة صلواتهما²⁷ تكون²⁸ معنا امين

1. A. واقامه. — 2. B. تتعب et add. تتقل. — 3. om. A. — 4. B. تعبت. — 5. B. عن. — 6. B. و. — 7. B. الاله. — 8. B. om. و. — 9. الخطاة. — 10. B. ولما كان. — 11. B. om. و. — 12. om. A. — 13. B. om. يعنى.... — 14. B. أبو. — 15. om. B. — 16. om. B. — 17. AB تتحركى. — 18. A. أبو. — 19. A. أبو. — 20. A. أبو. — 21. om. A. — 22. A. الذى. — 23. B. ففرقوا. — 24. om. A. — 25. A. فجعلوه. — 26. om. A. — 27. A. صلواتهم. — 28. om. B.

vée sur une énorme pierre dont l'extrémité était comme une épée; il se coupa en deux morceaux. — Une autre fois, il s'attacha par les pieds et resta quarante jours, puis mourut : chaque fois, notre Seigneur le Messie le ressuscitait. Ensuite le Seigneur lui apparut, le réconforta et lui dit : « Paul, mon ami, ces mortifications suffisent ». Il lui répondit : « Seigneur, laisse-moi me mortifier pour ton saint nom comme tu t'es mortifié pour le genre humain, toi Dieu et fils de Dieu, de même que tu es mort pour nos péchés, alors que nous ne le méritions pas. » Dieu le réconforta et le fortifia. Lorsque notre père Bisoès (*Bichah*) alla à la montagne d'Antinoé, il se joignit à lui. Dieu dit à Anbà Paul : « Ton corps sera avec celui d'Anbà Bisoès ». Quand le saint mourut pour la septième fois, réellement, on plaça son corps avec celui de saint Anbà Bisoès, comme il avait été dit. Quand on voulut transporter celui-ci à la montagne de Scété (*Chaihat*), je veux dire la montagne de saint Anbà Macaire (*Maqâr*), on prit celui de saint Anbà Bisoès et on laissa celui d'Anbà Paul. Mais le vaisseau où était le premier resta immobile et n'avança pas. On reconnut que c'était à cause du corps de saint Anbà Paul. On le prit, on le mit avec l'autre et on les emporta à Scété où ils sont encore ensemble. Que leurs prières soient avec nous! Amen.

¹ وفيه ايضا تذكارة² مينا³ وحاسينا⁴ الشهداء بركاتهما⁵ تكون⁶ معنا امين

اليوم الثامن من شهر بابيه

⁷ في هذا اليوم استشهد القديس مطرا الشيخ وجماعة شهداء هذا القديس كان من اهل مدينة⁷ الاسكندرية مومنا مسيحيا فلما ملك دايوس الملك المنافق⁸ اقام عبادة الاصنام⁹ واضطهد^{*} كل الشعب المسيحي فوصلت اوامره الى¹⁰ الاسكندرية واضطهد كثير¹¹ من اهلها وسفك دماهم ثم غمز¹² على هذا القديس انه مومن بالمسيح¹³ فاستحضرة الوالي وسأله عن ذلك فاعترف بالمسيح انه اله حق من اله حق فامره بالسجود للاصنام ووعده مواعيد¹⁴ كثيرة فلم يقبل منه مواعيد فتوعده وهدده بالعقاب فلم يرجع من رايه بل قال¹⁵ انا اسجد للمسيح خالق السموات والارض كيف ينبغي لي ان اترك المسيح واسجد للاصنام المعمولة من حجارة واخشاب لا تسمع ولا تبصر فحنق عليه الامير وامر

1. Ludolf et Malan *om.* hanc comm. — 2. B. نعيد. — 3. B. لميشا. — 4. B. جاسيتا. — 5. B. et بلافيه Ludolf habet Pro hac comm. بركاتهم A. شناتهما et صلواتهما. — 6. *om.* B. — 7. B. مينا. — 8. *om.* B. — 9. B. الاوثان. — 10. B. ثغر. — 11. A. كثيرا. — 12. B. وقال A. — 13. B. 1. غمز. — 14. B. بمواعيد. — 15. A. وامن بالمسيح.

En' ce même jour a lieu la commémoration des saints Ménas (*Minâ*) et Hâsinâ², les martyrs. (Que leurs bénédictions soient avec nous! Amen.

HUITIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (5 octobre).

³ En ce jour moururent martyrs le saint vieillard Maṭra et une troupe de martyrs. Ce saint était des gens d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*); c'était un fidèle chrétien. Quand régna Dèce (*Dākyous*), l'empereur hypocrite, il rétablit le culte des idoles et maltraita^{*} tout le peuple chrétien. Ses ordres arrivèrent à Alexandrie : beaucoup de ses habitants furent traités avec violence et leur sang coula. On dénonça ce saint comme croyant au Messie. Le gouverneur le fit venir et l'interrogea là-dessus. Il confessa que le Messie était un Dieu réel, issu d'un Dieu réel. Le gouverneur lui ordonna de se prosterner devant les idoles et lui fit de grandes promesses qui ne le touchèrent pas. Alors il le menaça du châtement. Mais ce saint ne changea pas d'avis. Au contraire, il lui dit : « Moi, qui me prosterne devant le Messie, créateur des cieux et de la terre, comment pourrais-je l'abandonner et me prosterner devant des idoles faites de pierre et de bois, qui n'entendent ni ne voient? » Le gouverneur entra

1. Cette commémoration manque dans les Synaxaires de Ludolf et de Malan. — 2. Assemani : *Asia*. — 3. Ludolf remplace cette comm. par celles de *Balāfyah* et de *Ouāhis*.

ان يضربوه¹ ف ضرب ضربا موجعا ثم علق بذراعه ثم حبس اياما في حبس مظلم نتن²
الرائحة ثم اخرج³ منه وضرب ايضا وجرحوا وجهه وجبينه بقضيب مخفف⁴ وفي
الآخر اخذت راسه المقدسة⁵ ظاهر المدينة صلته تكون معنا مين
⁶ وفيه ايضا ذكر القديس ابا هور وذكر صوسنا⁷ واولادها الشهداء بطموية⁸ وذكر
القديس انا اغاتن⁹ المتوحد صلاتهم تحرسنا¹⁰ امين

اليوم لتاسع من شهر بابه

¹¹ في هذا اليوم تسيح الاب لباريوس¹² بابا رومية هذا كان رجلا بارا تقيا¹³ قد تهرب
من صغرة¹⁴ ونشا في الرتب الكهنوتية ونجح¹⁵ في كل منها واتخب لرتبة البطريركية على
مدينة رومية فلما جلس على الكرسي الرسولي سار السيرة المرضية لله تعالى وكان مداوما
لتعليم الشعب وراذعا لمن كان مخالفا وزائغا فلما¹⁶ مات قسطنطينوس¹⁷ الملك¹⁸ ابن

ثم ضرب (...و في 1. A. — 2. B. منتن. — 3. B. اخرج. — 4. A. مخفف. — 5. A. (ل. وفي 1. A. — 6. Ludolf, Assem. et Malan om. omnes has comm. — 7. B. طوسيا. — 8. A. بطموية.
— 9. B. اغاتنوا. — 10. B. معنا صلاة الجميع تكون. — 11. Ludolf om. hanc comm. — 12. A.
ابو اريوس. — 13. B. لواريس. — 14. B. وهو صغير السن. — 15. om. A. —
16. B. add. ان. — 17. A. قسطنطينوس. — 18. om. A.

en grande colère contre lui et ordonna de le frapper. On lui appliqua des coups douloureux; puis il le fit suspendre par un bras; ensuite on l'enferma pendant plusieurs jours dans une prison obscure et infecte : on l'en tira, on le battit, on lui blessa le visage et le front avec des baguettes sèches; à la fin on trancha, hors de la ville, sa tête sacrée. Que sa prière soit avec nous! Amen.

En ' ce jour a lieu aussi la commémoration de saint Abba Hor (*Hour*), de sainte Suzanne (*Sousand*) et ses enfants martyrs à Thmoui (*Tamouyah*), du saint anachorète Anba Agathon (*Aghaton*). Que leur prière nous garde! Amen.

NEUVIÈME JOUR DU MOIS DE BABEL (6 octobre).

² En ce jour s'endormit dans le Seigneur notre père Libérius (*Libaryous*)³, pape de Rome (*Roumyah*). Dès sa jeunesse, il embrassa la vie monastique et grandit dans les grades ecclésiastiques. Il réussit dans chacun d'eux et fut élu au poste de patriarche de la ville de Rome. Quand il s'assit sur le siège apostolique, il mena une vie agréable à Dieu Très-Haut. Il était occupé continuellement à instruire le peuple et à réfuter les adversaires et les hérétiques.

1. Ces commémorations manquent dans les Synaxaires de Ludolf, d'Assemani et de Malan. — 2. Manque dans Ludolf. — 3. Assemani : *Honorius*.

قسطنطين الملك¹ وملك بعده يوليانوس المعاند ابن عمته² فتح بيوت الاصنام واجتهد³ واضطهد وطلب⁴ الشعب⁵ المسيحي وعذب كثيرين⁶ منهم فقدم هذا⁷ القديس من رومية الى قيسارية فاجتمع بالقديس باسيليوس واتفق رايهما ان يذهبا الى * انطاكية ويحتمعا بيولبانوس الملك ويرداه على⁸ ضلالتة لانهما كانا يعرفاه من المكتب⁹ ققاما وجاء¹⁰ الى انطاكية واتيا الى يوليانوس الملك¹¹ ولما¹² وقفا قدماه¹³ يقصدا مخاطبته بما يزيله عن ضلالتة قال هو¹⁴ لهما اين خليتم ابن النجار فاجابه القديس باسيليوس خليته يعمل في تابوتك¹⁵ فحسق عليهما وامر بجسهما فحبس هذا القديس مع باسيليوس فلما كان في الليل وهو نائم في الحبس¹⁶ ابصر القديس مرقوريوس يقول حقا ما اخلى هذا الكافر يجدف على الالهى فاستيقظ واعلم القديس باسيليوس بالمنام وكان القديس باسيليوس ايضا قد نظر¹⁷ هذا المنام فلما¹⁸ وصلت¹⁹ بعد ذلك الاخبار²⁰ بقتل يوليانوس الكافر²¹ وملك بعده يوبيانوس²² وكان مومنا بالمسيح فاخرج القديسين²³ من الحبس فمضى كليهم²⁴

1. B om. — 2. B عمد. — 3. om. A. — 4. om. A. — 5. om. B. — 6. B كثير. — 7. A جاود. — 8. B عن. — 9. A الكذب. — 10. B واتيا. — 11. B om. — 12. B ... واتيا. — 13. B فلما. — 14. B فقال. — 15. A (في تابوتك). — 16. A لك تابوت. — 17. B وابصر وهو محبوس في النوم (... فلما كان). — 18. A ولما. — 19. A add. بعض. — 20. A واخبروا. — 21. om. A. — 22. A نوماريوس. — 23. A القديس. — 24. B كلا منهم.

Lorsque l'empereur Constance (*Qostantinyous*), fils de l'empereur Constantin (*Qostantin*), mourut et qu'après lui régna son cousin Julien (*Youlyânous*) l'apostat. il rouvrit les temples des idoles, maltraita, persécuta et poursuivit le peuple chrétien : beaucoup d'entre eux furent torturés. Ce saint alla de Rome à Césarée (*Qaisiryah*) et se rencontra avec saint Basile (*Bäsilyous*). Tous deux furent d'avis d'aller à * Antioche (*Antäkyah*), de s'y réunir à l'empereur Julien * fol. 27 v°. pour lui reprocher son erreur, car ils le connaissaient depuis l'école. Ils se mirent en route, arrivèrent à Antioche et vinrent trouver l'empereur Julien. Quand ils se tinrent devant lui pour lui demander de mettre fin à son erreur, il leur dit : « Où avez-vous laissé le fils du charpentier ? » — Saint Basile lui répondit : « Je l'ai laissé travaillant à ton cercueil. » L'empereur entra dans une violente colère contre eux et ordonna de les mettre en prison. Saint Libérius fut enfermé avec saint Basile. Tandis qu'il était endormi, la nuit, dans la prison, il vit saint Mercure (*Marqouryous*) qui lui disait : « En vérité, je ne laisserai pas cet infidèle blasphémer mon Dieu. » Il s'éveilla et informa de son rêve saint Basile qui avait eu le même songe. Après cela, quand arrivèrent les nouvelles de la mort de Julien l'infidèle, remplacé par Jovien (*Youbyânous*) qui croyait au Messie, les deux saints furent tirés de prison. Chacun d'eux

الى كرسية فمضى هذا القديس الى رومية وعاند¹ الاربوسية معاندة كثيرة² وطردهم³ وقاهم⁴ عن كرسية وسار السيرة التي ترضى⁵ المسيح⁶ وتيح بعد ان اكمل⁷ في الرياسة ستة سنين⁸ صلاته تكون معنا⁹ امين

¹⁰ وفيه ايضا تذكور سمعان الاسقف صلاته معنا¹¹ امين

¹² وفيه ايضا في سنة تسع مائة وثمانية وخمسين للشهداء في مملكة الصالح¹³ ايوب في رياسة الاب انا كيرلس حدث في العالم شئ غريب عجيب حتى اذهل من نظرة اوسمع به وهو ان الشمس اظلمت اول فاول الى ان اظلم الوجود بالنهار الظلام الليلي وابصرت بعض الناس النجوم واوقد بعضهم السرج وخافت الناس خوفا عظيمة وابتهلوا الى الله سبحانه بكل قلوبهم وطلبوا رحمته وتخضعت المعهود لهم منه فترآف الله عليهم ورحمهم وازال خوفهم وانكشفت الظلمة ليس اول باول * كما كانت بل في دفعة واحدة *
* fol. 28 r. *
وظهرت الشمس كالعادة واضت الدنيا وطفيت السرج وكانت مسافة الوقت الذي كشفت

1. A *add.* هذا القديس. — 2. B (l. عاندة....) كثيرا. — 3. A فطردهم. — 4. *om.* B. — 5. A بسلام من الرب. — 6. A لله. — 7. B (l. وتنيح....) وكان له. — 8. B *add.* وتنيح. — 9. B *om.* صلواته.... — 10. Malan *om.* hanc comm. — 11. B تحفظنا. — 12. B et Ludolf *om.* hanc comm. — 13. A الصالح.

retourna sur son siège : saint Libérius alla à Rome où il livra un combat acharné aux Ariens : il les chassa et les expulsa de son siège. Il mena une vie agréable au Messie et s'endormit dans le Seigneur après avoir passé six ans entiers dans le gouvernement de l'Église. Que sa prière soit avec nous ! Amen.

En ' ce même jour a lieu la commémoration de l'évêque Siméon (*Sim'an*). Que sa prière soit avec nous ! Amen.

² A cette même date, en l'an 958 des martyrs (1242 J.-C.), sous le règne d'Eş-Şalih Ayoub et le patriarcat d'Anbâ Cyrille (*Kirlos*) (1235-50), il arriva dans le monde une chose extraordinaire et étrange, qui stupéfia tous ceux qui la virent ou en entendirent parler. Le soleil s'obscurcit progressivement, jusqu'à ce que le monde fût en plein jour couvert par les ténèbres nocturnes : quelques personnes virent les étoiles : quelques-unes allumèrent des lampes. Les gens ressentirent une grande crainte, s'humilièrent devant Dieu de tout leur cœur, implorèrent sa miséricorde et la grâce qu'il leur avait promise. Dieu fut compatissant pour eux : il eut pitié d'eux et fit cesser leur terreur. Les ténèbres se dissipèrent, non pas peu * à peu comme elles étaient venues, mais d'un seul coup. Le soleil apparut comme à l'ordinaire et éclaira le

* fol. 28 r.

1. Cette commémoration manque dans Ludolf et Malan. — 2. Manque dans B et Ludolf.

فيه الشمس قدر ساعة واحدة وكانت في نصف الساعة الثامنة الى نصف الساعة التاسعة وزادت الناس في تمجيد الله وتقديسه الذي لم يبادر بهلاكهم لاجل خطاياهم بل عاملهم برحمته وامهاله ولربنا المجد دائما الى الابد امين¹

اليوم العاشر من شهر بابيه

في هذا اليوم استشهد القديس سرجيوس رفيق واخس هذا كان من السرجينية²(?) لذي في بلاط الملك مكسيميانوس³ ومن بيت المملكة فلما عذبهما الملك ارسلهما الى انطاخس الى سورية فعذب القديس⁴ بالضرب العظيم حتى اسلم روحه وامر ان يطرح جسده في الفرات⁵ فستره الرب لان البحر رماه على الشاطى⁶ وارسل الرب عقابا واسدا فحرسوه⁷ حتى اوحى الرب الى قدسين اخوة⁸ كانوا هناك اتوا واخذوا الجسد وبقي سرجيوس حزين عليه⁹ فرأى روبا ان اخوة واخس في عمارية حسنة وهو بنور ساطع

1. B *om.* hanc comm. — Wüst. et Malan *add.* comm. Eumenii, Alexandrini patriarchae, quae commemoratio agitur iuxta Aeth. die decima mensis Tēqēmt (seu Babe). — 2. B السرختية. — 3. A الذى لمكسيميانوس. — 4. B *add.* واخس. — 5. A التراب. — 6. B الى الشط. — 7. B حرسوه. — 8. *om.* A. — 9. B *om.* وبقي.....

monde; les lampes furent éteintes. La durée du temps pendant lequel le soleil fut obscurci fut d'une heure, de sept heures et demie à huit heures et demie. Les gens redoublèrent de louanges et d'actions de grâces envers Dieu qui ne s'était pas hâté de les faire périr à cause de leurs péchés, mais qui les avait traités suivant sa miséricorde et son indulgence. Gloire perpétuellement à Notre-Seigneur dans l'éternité! Amen¹.

DIXIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (7 octobre).

En ce jour mourut martyr saint Serge (*Serdjyous*), compagnon de Bacchus (*Oukhos*). Il était d'entre les... qui se trouvaient dans le palais de l'empereur Maximien (*Maksimyánous*) et de famille royale. Lorsque celui-ci les persécuta (lui et Bacchus), il les envoya à Antiochus (*Antyákhos*), en Syrie (*Souryah*). Ce dernier fit frapper si douloureusement saint Bacchus qu'il rendit l'âme. Il ordonna que son corps fût jeté dans l'Euphrate (*El-Forát*). Dieu le protégea, car le fleuve le jeta sur le bord. Le Seigneur envoya, pour le garder, un aigle et un lion, jusqu'à ce qu'il fit une révélation à deux saints frères qui

1. Les Synaxaires de Wüstenfeld et de Malan ajoutent ici la commémoration d'Anbà Euménios, 7e patriarche d'Alexandrie (129-142), placée par la version éthiopienne, le 10 de Tēqēmt (= 10 de bābel).

فتعزت نفسه كثيرا وبعد هذا امر الحاكم ان يسمر في رجليه مسامير حديد طوال وارسله¹ الى الرصافة صحبة خيل وكان يجرى بجريمهم ودمه يجرى على الارض فوجدوا² في الطريق جارية عذراء فاستسقوا³ منها ماء⁴ وتلك تحزنت عليه ورثت شبابة واخس⁵ فقال لها القديس الحقينى الى الرصافة لتأخذى⁶ جسدى فتبعته الى الرصافة وكما امر⁷ الحاكم قائلا اذ لم يدعن لامرى⁸ والا اخذت راسه فاخذت راسه⁹ المقدسة على يد¹⁰ الحاكم بعد ان اعتقى من هذا الامر¹¹ لانه كان صديقا للقديس ومن جهته نال تلك المرتبة¹² فتقدمت تلك¹³ الجارية ومعها جزءة صوف اخذت فيها الدم¹⁴ الذى خرج من عنقه المقدس¹⁵ وحفظوا جسده المقدس¹⁶ * الى زمان اقبضاء الجهاد فنوه بيعة حسنة بالرصافة * fol. 28 v°. وحضر¹⁷ خمسة عشر¹⁸ اسقف وجعلوا جسده المقدس فيها وتلك البيعة الى الان وجسده المقدس فيها في جرن رخام ينبع منه دهنا طيبا¹⁹ شفا لكل الاغلاء²⁰ شفاعته تكون معنا امين

1. B. وارسلوه. — 2. B. ووجدوا. — 3. A. فاستقوا. — 4. A. om. وتلك. B. add. ومنظره. — 5. sic. — 6. B. لتأخذ. — 7. A. امره. — 8. A. تدعن. — 9. B. om. فاخذت... — 10. B. يدا. — 11. A. المقدسة. — 12. B. الرتبة. — 13. om. A. — 14. B. دم شهادته. — 15. A. والجسد ينبع منه دهنا طيبا (... وجسده. 1). — 16. om. B. — 17. A. وحضرها. — 18. om. A. — 19. A. في جرن رخام. — 20. B. (لكل الاغلاء. 1).

étaient là. Ils vinrent chercher le corps. Serge demeura affligé à cause de lui, mais il vit en songe que son frère Bacchus était dans une belle construction, au milieu d'une lumière rayonnante. Alors son âme fut grandement reconfortée. Ensuite le gouverneur ordonna qu'on lui enfonçât dans les pieds de longs clous de fer et l'envoya à Er-Roşáfah avec des cavaliers. Il marchait à leur pas et son sang coulait sur le sol. En route, ils trouvèrent une jeune vierge à qui ils demandèrent à boire, elle s'apitoya et s'émut à cause de la jeunesse de Serge. Le saint lui dit : « Accompane-moi à Er-Roşáfah pour recueillir mon corps. » Elle l'y suivit. Suivant l'ordre du gouverneur qui portait : « S'il n'obéit pas à mon ordre, qu'on lui tranche la tête », il fut décapité par les soins du gouverneur qui auparavant lui en demanda pardon, car il était des amis du saint et devait sa place à son intervention. Cette jeune fille s'avança; ayant un flocon de laine dans lequel elle recueillit le sang qui avait coulé de sa gorge sainte. On garda son corps sacré * jusqu'à la fin de la persécution. Alors on lui construisit une belle église à Er-Roşáfah : quinze évêques y assistèrent; on y plaça son saint corps. Cette église y est encore aujourd'hui et son saint corps s'y trouve dans un bassin de marbre, d'où coule une huile parfumée qui guérit toutes les maladies. Que son intercession soit avec nous! Amen.

* fol. 28 v°.

اليوم الحادى عشر من شهر بابيه

في هذا اليوم تبيح الاب القديس انبا يعقوب بطريرك انطاكية هذا القديس لقي شدائد كثيرة ونفى من اجل الامانة المستقيمة فمكث في النفي مدة من السنين¹ ثم اجتمعت² اهل المدينة وارسلوا احضروه ثم رجعت³ اصحاب اريوس تقووا ايضا⁴ ونفوا⁵ القديس فمكث في النفي الثانى سبع⁶ سنين ثم⁷ تبيح بسلام شفاعته⁸ معنا امين⁹ وفيه ايضا تبيحت القديسة بلاجية¹⁰ هذه البارة كانت من مدينة انطاكية ابنة ابوين كافرين وكانت قد اقتنت مع نجاسة معتقدها¹¹ نجاسة سيرتها ايضا وذلك انها ملازمة الماخور¹² مداومة في اللعب والرقص والزنا فوجدها رجل قديس اسقف يدعى بولس¹³ فوعظها¹⁴ وعظا¹⁵ كثيرا¹⁶ فامنت بالسيد المسيح¹⁷ على يديه واقرت بجميع ما صنعت¹⁸ فقوى قلبها¹⁹ واعلمها ان لا تايس²⁰ من التوبة ثم عمدتها باسم الاب والابن والروح القدس فاستارت

1. B. الزمان. — 2. A. فاجتمعت. — 3. B. رجعوا. — 4. om. B. — 5. B. ونفوا. — 6. B. ثمانية. — 7. B. و. — 8. B. add. وبركاتك تكون. — 9. Ludolf om. hanc comm. — 10. B. دلالية. — 11. A. om. نجاسة معتقدها. — 12. A. ثابتته في الماخور. — 13. A. بولس. — 14. A. فوعظها. — 15. A. وعظا. — 16. B. وعظا. — 17. A. فامنت بالمسيح. — 18. A. صنعتها. — 19. B. om. فقوى. — 20. B. تاتيس.

ONZIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (8 octobre).

En ce jour s'endormit dans le Seigneur le saint père Anba Jacques (*Ya'-Jacob*), patriarche d'Antioche (*Antàkyah*). Ce saint éprouva beaucoup de malheurs et fut exilé à cause de la foi orthodoxe. Il resta en exil pendant plusieurs années. Puis les gens de la ville s'unirent et l'envoyèrent chercher. Ensuite les partisans d'Arius (*Aryous*) devinrent forts et bannirent le saint. Il resta sept ans dans ce second exil et mourut en paix. Que son intercession soit avec nous! Amen.

En ce jour également s'endormit dans le Seigneur sainte Pélagie (*Beldalgyah*). Elle était de la ville d'Antioche (*Antàkyah*), fille de parents infidèles : elle joignait à sa croyance mauvaise une conduite coupable. Elle fréquentait la taverne, et était adonnée au jeu, à la danse et à la fornication. Un saint évêque, du nom de Paul (*Boulos*), la trouva et lui adressa de fréquentes exhortations. Par son intermédiaire, elle crut en notre Seigneur le Messie et avoua tout ce qu'elle avait fait. Il fortifia son cœur et lui apprit qu'elle ne devait pas désespérer du pardon; puis il la baptisa au nom du Père, du Fils et de l'Esprit-Saint. Elle fut éclairée par la grâce du baptême et elle s'approcha

1. Cette commémoration manque dans Ludolf.

بنعمة المعمو ديه ثم تقدمت الى التوبة بقلب تائب ونية ملتبهة واضنت جسمها واشقته ثم تزيت¹ بزى الرجال ومضت الى يروشلیم² فسجدت في هياكلها واجتمعت بالاب الاسكندر³ بطيريك القدس فارسلها الى بعض الديارات التي بظاهر البيت المقدس فمكنت فيه اربعين سنة وانصرفت الى الرب سبحانه⁴ صلاتها تكون معنا⁵ امين

اليوم الثاني عشر من شهر بابيه

في⁶ هذا اليوم⁷ استشهد القديس المصطفى⁸ متى الانجيلي الرسول بعد ان نادى في بلاد الكهنة ورددته الى معرفة الله وذلك انه لما⁹ اراد الدخول الى * المدينة وجدة *^{fol. 29 r.} شاب فقال له لا تقدر تدخل هذه المدينة الى ان تحلق راسك ولحيتك وتأخذ في يدك سفة ففعل كما امره¹⁰ فينما¹¹ هو متفكر¹² في هذا ظهر¹³ له الرب في الشكل¹⁴ الذي عرفه منه¹⁵ فقواه وعزاه وهو الشاب الذي رآه¹⁶ وغاب عنه¹⁷ فلما دخل المدينة اى انه

1. B تزایت. — 2. B ايروشليم. — 3. A اكسندرس. — 4. om. B. — 5. B جميعنا. — 6. Wüst. et Aeth. add. hoc loco comm. S. Michaelis Archangeli. — 7. B om. فى... — 8. om. A. — 9. om. B. — 10. فىنما... invenitur infra in B. — 11. A وفيما. — 12. A متفكرس. — 13. B اظهر نسد. — 14. A الشبد. — 15. om. A. — 16. A om. وهو... — 17. B om. عنه.

de la pénitence avec un cœur contrit et une vive ardeur : elle mortifia et affaiblit son corps. Puis elle prit des habits d'homme et alla à Jérusalem (*Yarouchalim*); elle se prosterna dans les temples, se joignit à notre père Alexandre (*El-Iskander*), patriarche de cette ville. Il l'envoya dans un des couvents qui sont autour de Jérusalem : elle y demeura quarante ans, puis elle partit vers le Seigneur, qu'il soit loué. Que sa prière soit avec nous ! Amen.

DOUZIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (9 octobre).

¹ En ce jour fut martyrisé le saint, l'élu, Matthieu (*Matta*) l'évangéliste, l'apôtre, après qu'il eut prêché dans le pays des devins et qu'il les eut ramenés à la connaissance de Dieu. Quand * il voulut entrer dans leur ville, un jeune homme qui le trouva lui dit : « Tu ne pourras pas entrer dans cette ville jusqu'à ce que tu aies rasé ta tête et ton menton et que tu aies pris un rameau dans ta main. » Il fit comme il le lui avait recommandé. Tandis qu'il réfléchissait à cela, le Seigneur lui apparut sous la forme qu'il lui connaissait; il le fortifia et le réconforta : c'était ce jeune homme qu'il avait vu, puis il

1. Le Synaxaire de Wüstenfeld, ainsi que la version éthiopienne, place ici la commémoration de l'archange saint Michel.

واحد¹ من الكهنة مضى الى هيكل ابلون² فوجد رئيس الكهنة فخطبه من اجل
الالهة وعرفه انهم لا يبصرون³ ولا يسمعون وان الله الذى خلق السموات والارض⁴
هو الاله القوى وكان يظن ان الاله هو⁵ من بعض الهة⁶ الاوثان فعمل الرسول
قدامه اية وهي⁷ ان نورا اشرق⁸ عليهم ومائدة هبطت لهم⁹ من السماء فلما عاين
ارميوس¹⁰ الكاهن ذلك قال للتلميذ ما هو اسم الالهك فقال له التلميذ الالهى هو¹¹
السيد المسيح فامن ارميوس¹² الكاهن¹³ بالمسيح وتبعه جماعة كثيرة¹⁴ فلما سمع
بذلك¹⁵ ملك المدينة امر باحراقهم فعند ذلك مات¹⁶ ابن¹⁷ الملك فطلب¹⁸ التلميذ
من الرب فاقام ولد الملك¹⁹ الذى مات²⁰ فلما رأى الملك ذلك²¹ امن هو²² وبقية
اهل المدينة فعمدهم²³ وقسم لهم اسقفا²⁴ وكهنة وبنا لهم بيعة وخرج للبلاد البرانية
وردهم الى معرفة الله بعد ان كان يمضى²⁵ الى بلاد الطوبانيين ورأى الرب يحضر²⁶
عندهم فى كل وقت ومعه نفوس المائة الف اربعة واربعين²⁷ الف وكل عيد يحضر

1. om. A. — 2. A (l. ...مضى). — 3. A om. انهم... — 4. A (l. ...وان). —
5. om. B. — 6. B الالهة. — 7. om. A. — 8. B add. قدامة. — 9. om. A. —
10. B ارميس. — 11. A om. ...للتلميذ. — 12. B ارميس. — 13. A om. ارميس... — 14. A
كثيرة. — 15. om. A. — 16. A فمات. — 17. A ولد. — 18. B التلميذ طلب. — 19. A
فقام ولده. — 20. A om. الذى مات. — 21. A om. فلما... — 22. A الملك. —
23. om. A. — 24. A اسقف. — 25. B (l. ...بعد). — 26. A add. من السماء. —
27. B الاربعين والاربعه.

disparut. Quand le saint entra dans la ville, pareil à un des devins, il alla au temple d'Apollon (*Aboloun*) et y trouva le chef des devins. Il lui parla au sujet des dieux, lui apprit qu'ils ne voient, ni n'entendent, que le Dieu qui a créé le ciel et la terre est le Dieu puissant. L'autre crut que ce dieu était une des idoles : l'apôtre fit devant lui un miracle : une lumière brilla sur eux et une table descendit pour eux du ciel. A cette vue, Armyous le prêtre demanda au disciple : « Quel est le nom de ton Dieu ? » — Il répondit : « Mon Dieu, c'est mon Seigneur le Messie. » Armyous le prêtre crut au Messie et fut suivi par une foule considérable. Quand le roi de la ville apprit cela, il ordonna de les brûler. Là-dessus, le fils du roi mourut. Le disciple implora le Seigneur et il ressuscita l'enfant qui était mort. A cette vue, le roi crut, ainsi que le reste des habitants de la ville. Le saint les baptisa, leur consacra un évêque et des prêtres et leur construisit une église. Puis il partit pour un pays étranger et ramena les habitants à la connaissance de Dieu après être allé au pays des Bienheureux. Il vit le Seigneur présent auprès d'eux en tout temps : avec lui étaient les âmes de 144.000 personnes : à chaque fête, notre Seigneur le

السيد المسيح معهم ومعه ملائكته بعد هذا¹ اتى التلميذ² الى يروشليم³ وارض⁴ يهودا⁵ وكتب اتجيله بالبراني ثم خرج الى بلاد برانية⁶ ووجد في⁷ المدينة رجلا مسجوناً⁸ لانه كان يفتقد المسجونين والمحبوسين⁹ وكان ذلك المسجون عليه دين لسيدة لانه اعطاه تجارة فهلكت في البحر فعرفه التلميذ¹⁰ ما كان مضى عليه وعرفه¹¹ مكان¹² شيء مخفي¹³ فمضى اليه فوجد¹⁴ صرة مال فاخذها واعطاها¹⁵ لسيدة وتخلص¹⁶ فشاخ خبره في المدينة وامن كثير بالسيد¹⁷ المسيح¹⁸ فلما سمع فسطس غضب جدا وامر ان توخذ رأس التلميذ ويرمى * جسده للطير فاخذت رأسه المقدسة واتوا اقوام مومنين * fol. 29 v°. واخذوا جسد القديس وجعلوه في مكان مقدس صلواته وبركاته تكون¹⁹ معنا²⁰ امين وفي هذا اليوم²¹ ايضا تبيح القديس البكر الطاهر مجاهد الشهوة وقاهر الطبيعة الاب ديمتريوس²² بطريك مدينة²³ الاسكندرية الثاني عشر²⁴ هذا القديس كان فلاحا اميا لا

1. B ثم. — 2. om. B. — 3. B اورشليم. — 4. B ارخن. — 5. B اليهودية. — 6. B نورية. — 7. B سجن في. — 8. B om. رجلا مسجوناً. — 9. om. B. — 10. om. A. — 11. B مضى... — 12. B بمكان. — 13. B om. شيء... — 14. A (ل. فضعى). — 15. B om. و. — 16. B فتخلص. — 17. om. B. — 18. om. A. — 19. B صلواته وشفاعته. — 20. B add. ومع كاتبه. — 21. A وفيه. — 22. B دمترىوس. — 23. A مدينة om. — 24. B om. الثاني عشر.

Messie est avec eux et ses anges avec lui. Après cela, le disciple alla à Jérusalem (*Yarouchalim*) et dans le pays de Juda (*Yehoudâ*). Il y écrivit son évangile en hébreu. Puis il partit pour un pays étranger. Il trouva dans la ville un homme emprisonné; il visitait, en effet, les captifs et les prisonniers. Cet homme avait une dette envers son maître qui lui avait donné des marchandises, elles avaient péri en mer. Le disciple lui apprit ce qui lui était arrivé et lui fit connaître la place d'une chose cachée. L'autre y alla, trouva une bourse d'or, la prit, la donna à son maître et fut libéré. L'histoire se répandit dans la ville et beaucoup de gens crurent à notre Seigneur le Messie. Quand Festus (*Fastos*) apprit cela, il entra dans une violente colère et ordonna de couper la tête du disciple et de jeter * son corps aux oiseaux. On trancha sa tête sainte. Des troupes de fidèles vinrent prendre son corps sacré et le placèrent dans un endroit saint. Que sa prière et ses bénédictions soient avec nous! Amen.

* fol. 29 v°.

Ce même jour s'endormit dans le Seigneur, le saint resté vierge, le pur, luttant contre la passion et vainqueur du tempérament, le père Démétrius (*Dimitryous*), douzième patriarche de la ville d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*) (189-232). C'était un laboureur illettré, ne connaissant pas ses lettres. Il avait épousé une femme et resta avec elle pendant quarante-sept ans, jusqu'à ce qu'il arrivât

يعرف الكتابة وكان قد تزوج بامرأة¹ واقام² معها الى ان تبطرك³ سبعة واربعين سنة وهما جميعا اباكار⁴ اظهار⁵ ولم⁶ يعرف بهما⁷ سوى عالم ما في⁸ للقلوب فلما قربت⁹ نياحة الاب¹⁰ يوليانوس ظهر له ملاك الرب واعلمه بهذا القديس انه¹¹ الذي¹² يصير بطريركا بعده¹³ واعطاه فيه¹⁴ علامة وهي انه قال له في غد ياتيك انسان ومعه عنقود غنب في غير زمان الغنب¹⁵ فامسكه وصلى عليه بطريركا فلما اتبه القديس يوليانوس¹⁶ اعلم من كان عنده من الاساقفة والكهنة بالمنام فلما كان باكرا وجد هذا القديس في كرمه¹⁷ عنقود غنب¹⁸ في غير زمان الغنب فحملة الى الاب يوليانوس يقصد¹⁹ بركته فمسك²⁰ يده وقال للجماعة هذا بطريرككم²¹ بعدى ثم صلى عليه فمسكوه وقيده بقيد الى ان تنيح الاب يوليانوس فكملا عليه الصلاة² فامتلا²³ من النعمة السمائية وتعلم علوما²⁴ كثيرة. وحفظ كتب البيعة²⁵ وتفسيرها ونطق باقوال وعلوم كثيرة وهو الذي رتب حساب الابقطنى ورتب حساب الصوم²⁶ لان المومنين لم يزالوا يغطسوا ويصوموا ثاني يوم الغطاس يكملوا اربعين يوما²⁷ ثم²⁸ يفصحوا²⁹ في جمعة الفطير يعيدوا اسبوع

1. امرأة B. — 2. واقام A. — 3. الى حين صار بطريركا B. — 4. اباكارا B. — 5. om. B. — 6. B add. يكن. — 7. بها A. — 8. B (ما في ل). — 9. قاربت A. — 10. om. B. — 11. وانه B. — 12. om. B. — 13. om. A. — 14. om. B. — 15. A om. في... — 16. om. B. — 17. A الكرم. — 18. om. A. — 19. ليقدسه B. — 20. فامسك B. — 21. بطركم B. — 22. A om. فمسكوه... — 23. وامتلا B. — 24. علوم A. — 25. الكنيسة B. — 26. A om. ورتب... — 27. om. B. — 28. B و. — 29. B add. تم.

au patriarchat. Tous deux étaient vierges et purs, ignorés de tous, excepté de Celui qui connaît ce qui est dans les cœurs. Quand la mort de notre père Julien (*Youlyânous*) (178-189) fut proche, un ange du Seigneur lui apparut, l'informa que ce saint serait patriarche après lui et lui donna l'indice suivant : « Demain, dit-il, un homme viendra à toi, ayant une grappe de raisins hors de la saison. Prends-le et prie sur lui comme patriarche. » Quand saint Julien s'éveilla, il informa de ce songe les évêques et les prêtres qui étaient auprès de lui. Au matin, Démétrius trouva dans sa vigne une grappe de raisins hors de la saison. Il la porta à notre père Julien dans le but d'obtenir sa bénédiction. Celui-ci le prit par la main et dit à la réunion : « Voilà votre patriarche après moi. » Puis il pria sur lui. On le saisit et on l'attacha jusqu'à la mort de notre père Julien. On acheva la consécration et il fut rempli de la grâce céleste. Il connut de nombreuses sciences, sut par cœur les livres ecclésiastiques et leurs commentaires, parla sur beaucoup de sujets et de sciences. C'est lui qui régla le calcul de l'épacte et celui du jeûne, car les fidèles ne cessaient de célébrer la fête du Baptême et jeûnaient le lendemain

الا لامر وحدة¹ الى زمان هذا الاب فانه نطق بالابقطى ورتب حساب الصوم وسير منه رسالة الى كل رئيس من رووساء رومية وانطاكية وافس وبيروشليم² فلما وقفوا عليه³ استحسونه⁴ ورتبوه واستقروا به⁵ الى يومنا هذا وكان الله مع هذا الاب لطهارته وكان * ينظر⁶ السيد المسيح وقت القربان يقرب بيده المستحقين⁷ القربان * fol. 30 r.
ويطرد الخطاة وكان هو ييكتهم ويكشف ذنوبهم امام الناس ويمنعهم القربان ويقول لهم امضوا⁸ وتوبوا⁹ وبعد ذلك تعالوا لتاخذوا من السرائر المقدسة ليلا تاخذوه وانتم مقيمين على خطاياكم فتذهبوا الى جحيم النار¹⁰ فاستقامت رعيته في زمانه¹¹ ولم يجسر احد¹² يخطى خوفا من ان يظهره للناس وكانت المومنين يحذروا بعضهم بعضا خوفا من ان يخطوا ليلا ينهتكوا ولما شك¹³ فيه¹⁴ بعض عوام¹⁵ الشعب لكونه متزوجا¹⁶ ظهر له ملاك الرب وامره ان يكشف سره مع زوجته للمومنين¹⁷ ليلا يهلكوا بسببه

1. B. وحدها. — 2. B. اورشليم. — 3. B. om. فلما.... — 4. B. فاستحسونه. — 5. A. om. — 6. B. واستقروا به. — 7. B. المسيحيين. — 8. om. B. — 9. B. و. — 10. B. جهنم اقوام. — 11. B. om. في زمانه. — 12. A. احدا. — 13. B. سكت. — 14. om. B. — 15. B. متزوج. — 16. B. متزوج. — 17. om. A. الناس و

de cette fête en complétant les quarante jours, puis ils célébraient la Pâque dans la semaine du pain azyme; et celle de la Passion toute seule, jusqu'au temps de ce Père. Il traita de l'épacte, fixa le calcul du jeûne et envoya une épître à chacun des chefs de Rome (*Roumyah*), d'Antioche (*Antakyah*), d'Éphèse (*Efesos*) et de Jérusalem (*Yarouchalim*). Quand ils en eurent pris connaissance, ils l'approuvèrent, l'établirent comme règle et la tinrent en vigueur jusqu'à nos jours. Dieu était avec ce Père, à cause de sa pureté : au moment de la communion, * il voyait notre Seigneur le Messie faire approcher avec sa main ceux qui étaient dignes de l'hostie et repousser les pécheurs : il les blâmait, découvrait leurs péchés devant les gens, leur défendait de communiquer et leur disait : « Allons, repentez-vous; et, après cela, venez prendre votre part des saints mystères; n'y participez pas tant que vous êtes dans le péché, sinon vous iriez dans le feu de l'enfer. » Tout le temps de son patriarcat le peuple resta dans la voie droite, personne n'osait pécher, de peur qu'il ne le fit connaître aux gens : les fidèles s'avertissaient l'un l'autre, de peur de pécher et d'être dévoilés. Comme plusieurs du commun du peuple avaient des doutes à son sujet, parce qu'il était marié, un ange du Seigneur lui apparut et lui ordonna de révéler aux croyants son secret avec sa femme pour qu'ils ne périssent pas, à cause de lui; ce qu'il fit. De son temps ap-

* fol. 30 r.

فاظهر ذلك فظهر¹ في زمانه مخالفون اسم بعضهم اقليمس واريجانس² واريوس³ وغيرهم ووضعوا كتابا⁴ كذبا فلعنهم واحرمهم ولم يفتروا في طول بطريركته⁵ من التعليم والتثبيت للمؤمنين على الايمان المخلصة⁶ في كل يوم ولما كبر وضعف كان يحمل على محفة ويوضعوه في البيعة⁷ يعلم من باكر الى عشية والناس متواصلين اليه ووصل الى مائة وخمس⁸ سنين منها خمسة عشر سنة الى ان⁹ تزوج وسبعة واربعين سنة¹⁰ الى ان صار بطريركا وثلاثة واربعين سنة في الرياسة وتنيح بسلام¹¹ صلاته وبركاته¹² تكون معنا¹³ امين

اليوم الثالث عشر من باب

¹⁴ في هذا اليوم تنيح الاب القديس¹⁵ انبا زخريا الراهب هذا المجاهد كان ابوه يسمى قاريوس¹⁶ وكان قد حصل له¹⁷ فكر الرهبانية فلما اعلم¹⁸ زوجته بالفكر طاوعته على ذلك

1. بطريركته B. — 2. كتابا B. — 3. ارفكاس B. انس A. — 4. ارنجاس B. — 5. وظهر A. — 6. om. الى حين B. — 7. وخمسة B. — 8. ويحط في كل بيعة B. — 9. على... om. A. — 10. om. B. — 11. وتنيح بسلام B. — 12. om. B. — 13. ومع كآئبه B. add. — 14. Pro hac communem. Ludolf Abtalamon (ابطلامن) et fratrum ejus mentionem facit. — 15. om. B. — 16. B علمت A. — 17. لا ييه B. لابنه A. — 18. فارئيس

parurent des hérétiques : quelques-uns se nommaient Clément (*Aqlimes*), Origène (*Aridjanes*) et Arius (*Aryous?*). Ils rédigèrent des livres de mensonge : Démétrius les maudit et les excommunia. Pendant toute la durée de son patriarcat, il ne cessa chaque jour d'instruire et d'affermir les fidèles dans la foi pure. Quand il vieillit et s'affaiblit, on le portait sur une litière et on le plaçait dans l'église où il enseignait depuis le matin jusqu'au soir et les gens affluaient vers lui. Il parvint à l'âge de cent cinq ans, desquels quinze s'écoulèrent jusqu'à son mariage et quarante-sept ans jusqu'à ce qu'il devint patriarche, et quarante-trois ans dans le patriarcat. Il mourut en paix. Que sa prière et ses bénédictions soient avec nous! Amen.

TREIZIÈME JOUR DE BABEH (10 octobre).

' En ce jour s'endormit dans le Seigneur le saint père Anbâ Zacharie (*Zakaryâ*). Le père de ce combattant pour la foi se nommait Carius (*Qaryous*). Il avait conçu la pensée d'embrasser la vie monastique. Lorsqu'il en informa sa femme, elle s'accommoda avec lui là-dessus. Il alla dans la montagne de

1. Ludolf remplace cette commémoration par celles de saint Abtalamon et de ses frères.

فطلع الى جبل شيهات وترهب هناك عند شيخ قديس وكان له ولد ذكر وابنة¹ واحدة فتركهم عند امهم وبعد قليل حدث في البلاد غلاء عظيم فاخذت * الامراة الولدين *
 واتت² الى البرية الى ايهما³ قاريوس وشكت له بما⁴ تقاسيه من الجهد⁵ من اجل الغلاء⁶ ثم⁷ قالت للولدين اذهبا مع⁸ ابيكما فمشيا⁹ الولدين يسيرا مع ايهما¹⁰ ثم انه اعاد¹¹ البنت الى امها وقال¹² لها ان الله قسم الولدين بيننا خذي اتى البنت وانا اخذ الصبي فاخذت الامراة¹³ البنت وانصرفت واخذ هو¹⁴ الصبي وهو زخريا هذا¹⁵ فتاتي به الى المشايخ فصلوا¹⁶ عليه وتنبوا عنه¹⁷ ان يكون راهبا كاملا وتربي¹⁸ زخريا في البرية بكل تربية سالحة ونشا في كل فضيلة وكان حسنا في صورته في غاية الجمال فصار في الاسقيط تدمر بسببه ان كيف يكون صيا مثل هذا بين الرهبان في البرية فلما سمع القديس زخريا هذا الذكر عنه¹⁹ مضى الى بحيرة النظرون²⁰ من حيث لم يعلم احد²¹ فخلع ثوبه ودخل في²² البركة وانغمس فيها ومكث تحت الماء ساعات فقط كل²³ جسمه واسود وصار كانه مجذوم ثم صعد ولبس ثيابه واتى الى ابيه فلما

1. B. و بنت. — 2. om. B. — 3. B. والدعا. — 4. B. ما. — 5. A. الجهاد. — 6. A. الغلام. — 7. om. B. — 8. A. الى. — 9. A. فمشا. — 10. A. om. مع ايهما. — 11. A. ثم عادت. — 12. A. قتال. — 13. om. A. — 14. om. A. — 15. om. A. — 16. A. وصلوا. — 17. B. عليه. — 18. B. وريا. — 19. A. om. الذكر عنه. — 20. B. النظرون. — 21. A. احدا. — 22. B. الى. — 23. om. B.

Scété (*Chaihât*) et se fit moine auprès d'un saint vieillard. Il avait un fils et une fille qu'il laissa chez leur mère. Peu après une grande cherté se produisit dans le pays; alors elle prit * les deux enfants et alla dans le désert retrouver son mari Carius. Elle se plaignit à lui du mal qu'elle avait à cause de la disette, puis elle dit aux enfants: « Allez avec votre père. » Ils y allèrent un peu de temps, puis il renvoya la fille à sa mère en disant: « Dieu a partagé les enfants entre nous: toi, prends la fille; moi, je prendrai le garçon. » — La femme prit sa fille et partit; lui prit son fils qui était ce Zacharie et l'emmena à ses supérieurs qui prièrent sur lui et prophétisèrent qu'il serait un moine accompli. Zacharie reçut dans le désert une éducation vertueuse et grandit dans tous les mérites. Il était extrêmement beau de figure et il y eut à cause de lui des murmures à El-Asqit. On disait: « Comment un jeune homme comme celui-ci est-il parmi les moines dans le désert? » Quand le saint apprit ces propos, il alla, à l'insu de tout le monde, à l'étang de natron, enleva ses vêtements, y entra, s'y plongea et resta dans l'eau pendant plusieurs heures. Tout son corps se flétrit, devint noir et sembla atteint d'élé-

نظرة¹ ولم يعرفه ومن بعد ان تفرس فيه بالجهد² عرفه ولما سأله ما الذي غير منظرة
اعلمه بما عمل ولما كان في يوم الاحد مضى مع ابيه الى القس بالبيعة³ ليتقرب فكشف
الله للاب ايسيدورس⁴ بالاسقيط⁵ ما صنعه الاب زخريا فلما راه الاب عجب⁶ وقال
الرهبان ان زخريا تقرب في الاحد مثل انسان والان فقد⁷ صار ملاكا ثم ان هذا الاب
اقتنى⁷ جميع الفضائل⁸ الاتضاع⁹ وكان فيه كاملا¹⁰ حتى ان ايه قال اتى¹¹ صنعت
تعا كثيرا ولم اصل الى رتبة ابني واقام¹² هذا الاب مجاهدا وناسكا خمس¹³ واربعين
سنة ودخل الى البرية وهو ابن * سبع سنين فكانت جملة حياته اثنين وخمسين سنة¹⁴
ثم تبيح بسلام صلاته¹⁵ معنا امين

اليوم الرابع عشر من شهر بابيه

في هذا اليوم تبيح الرسول القديس فيلبس هذا كان من اهل¹⁶ قيسارية فلسطين

1. B. ابصره. — 2. om. A. — 3. B. البيعة الى. — 4. B. ايسيدارس. — 5. B. الاسقيطن. —
6. B. تعجب. — 7. B. قد. — 8. B. add. من. — 9. B. والمحبة والاتضاع. — 10. B. وهو
11. A. يا ابني. — 12. B. وقام. — 13. B. خمسة. — 14. B. وخمسون. — 15. B.
شأناته تكون. — 16. om. B.

phantiasis. Ensuite il remonta, remit ses vêtements et alla trouver son père. Quand celui-ci le vit, il ne le reconnut pas, mais, après l'avoir examiné avec beaucoup de soin, il le reconnut. Lorsqu'il lui demanda ce qui avait changé son aspect, son fils lui apprit ce qu'il avait fait. Le dimanche suivant, il alla avec son père à l'église pour communier; Dieu révéla au père Isidore (*Isidouros*) à El-Asqit ce qu'avait fait le père Zacharie. En le voyant, Isidore fut saisi d'admiration et dit aux prêtres : « Dimanche, Zacharie a communiqué comme un homme : maintenant, il est devenu un ange. » Ce père possédait, outre toutes les qualités, l'humilité et il y était si accompli que son père disait : « J'ai pratiqué de nombreuses mortifications, mais je ne suis pas arrivé au niveau de mon fils. » Ce père demeura zélé et dévot pendant quarante-cinq ans. Il avait sept ans quand il vint dans le désert et la durée de sa vie fut de cinquante-deux ans. (Que sa prière soit avec nous! Amen.) * fol. 31 r°.

QUATORZIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (11 octobre).

En ce jour s'endormit dans le Seigneur le saint apôtre Philippe (*Filibos*)¹. Il était des gens de Césarée de Palestine (*Qaisariyah Falestin*). Quand notre Sci-

1. Malan : *Philas*.

ولما عبر الرب¹ يسوع بقيسارية وعلم بها سمع² هذا الرسول³ تعليمه واطاع⁴ اوامره⁵ وتبعه من ساعته ولما اختار الرب من الذين تبعوه⁶ سبعين تلميذا وارسلهم يكرزون ويشفون المرضى كان التلميذ⁷ احدثهم واختارته⁸ الرسل الاثنى عشر من جملة السبعة شمامسة الذي اقاموهم فبشر في مدن السامرة وعمدهم وعمد سيمون الساحر الذي هلك لما قصد ان⁹ يقتنى موهبة روح القدس بالمال وظهر له ملاك الرب وامره ان يذهب في طريق غزة فقام ومضى الى هناك فوجد الخصى وكيل قنذاقس ملكة الحبش وهو يقرأ في سفر¹⁰ اشعيا النبي وكان الفصل الذي يقرأ فيه مثل¹¹ خروف سيق الى الذبح ومثل النعجة امام الذي¹² يجزها ففسره¹³ له بمعنى¹⁴ الفصل وانه من اجل السيد¹⁵ المسيح المتالم بارادته لاجل¹⁶ خلاص البشر فامن¹⁷ الخصى على يد الرسول وسأله ان يعمده فعمده ومن بعد¹⁸ ان عمده¹⁹ خطفه ملاك الرب الى اسدود فبشر فيها وطاف بلاد اسيا²⁰

1. om. B. — 2. A. وسمع. — 3. B. القديس. — 4. B. وطاع. — 5. B. امره. — 6. B. تابعه. — 7. B. من. — 8. A. واختاره. — 9. om. A. — 10. om. A. — 11. B. كمثل. — 12. B. من. — 13. B. ففسر. — 14. B. معنى. — 15. om. B. — 16. B. اجل من. — 17. B. وامن. — 18. B. وبعد. — 19. B. عماده. — 20. A. اسية.

gneur Jésus le Messie passa par cette ville et y enseigna, cet apôtre entendit ses enseignements, obéit à ses prescriptions et le suivit sur-le-champ. Quand Notre-Seigneur choisit parmi ceux qui le suivaient soixante-dix disciples et les envoya prêcher et guérir les malades, Philippe fut l'un d'entre eux. Les douze apôtres le choisirent pour être du nombre des sept diacres qu'ils instituèrent et il annonça l'évangile dans les villes de Samarie (*Es-Sâmîrah*). Il baptisa les gens, entre autres Simon (*Simoun*) le magicien, qui périt pour avoir voulu acquérir à prix d'argent le don du Saint-Esprit. Un ange du Seigneur apparut à Philippe et lui ordonna d'aller sur la route de Gaza (*Ghâzah*). Il se leva, s'y rendit et trouva l'eunuque, intendant de Candace (*Qandâqis*), reine d'Abyssinie (*El-Habach*), qui lisait le livre d'Isaïe (*Icha'yâ*) le prophète. Il y avait dans le chapitre qu'il lisait : *comme le mouton poussé à l'abattoir et la brebis devant celui qui la tond*¹. Le saint le lui expliqua d'après le sens du chapitre, et lui fit connaître qu'il s'agissait de notre Seigneur le Messie qui a souffert volontairement pour le salut du genre humain. L'eunuque crut par l'intermédiaire de l'apôtre et lui demanda le baptême. Il le baptisa et aussitôt après, un ange du Seigneur l'enleva et le transporta à Azot (*Asdoul*). Il y annonça l'Évangile et parcourut les pays d'Asie (*Asyâ*), y prêchant la bonne nouvelle qui donne la vie. Il eut quatre filles qui prophétisèrent et évangélisèrent avec

1. Isaïe, LIII, 7.

وكرز فيها بالبشارة المحيية وكانت له اربعة بنات يتبين¹ ويشرن معه ولما رد كثيرين² من اليهود والسامرة ومن بقية الامم تبيح³ بسلام بركاته⁴ معنا امين

اليوم الخامس عشر من شهر بابيه

⁵ في هذا اليوم تنيح القديس الجليل بنتلايمون⁶ هذا القديس كان من مدينة نيقوميدي⁷ وكان ابوه يعبد الاصنام واهه مسيحية * فادباه وعلماه صناعة الطب ثم⁸ اجتمع بقس اسمه ارمولاس⁹ فعلمه الايمان بالسيد المسيح¹⁰ وعمده وبلغ في الفضيلة مبلغا عاليا¹¹ واجرى الله على يديه ايات عظام من ذلك ان انسانا¹² اعمى قصده ليداويه بصناعة الطب فصلب على عينيه باسم الاب والابن والروح القدس فبرت عيناه واصر بهما بصرا صحيحا فلما اتصل بالملك خبر شفاه¹³ هذا الاعمى استحضرة وسأله عن سبب ابراء عينيه فاعلمه ان القديس بنتلايمون¹⁴ ابراهم¹⁵ بوضع¹⁶ يده عليهم¹⁷ وتسميته¹⁸ باسم الاب والابن

1. B. كثير. — 2. A. نيين. — 3. B. وتنيح. — 4. B. صلواته. — 5. Ludolf om. hanc comm. — 6. A. بيدلايمون. B. بنتلاون. — 7. A. نيقوميدي. — 8. B. add. انه. — 9. A. ارمولاس. — 10. B. بمبلغ. — 11. B. مبالغ غالية. — 12. A. انسان et om. اعمى. — 13. B. شفاة. — 14. B. وتسميته. — 15. B. ابراه. — 16. B. فوضع. — 17. B. اليه. — 18. A. وتسميته.

lui. Quand il eut converti beaucoup de Juifs, de Samaritains et de gens d'autres nations, il mourut en paix. Que ses bénédictions soient avec nous! Amen.

QUINZIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (12 octobre).

'En ce jour s'endormit dans le Seigneur le glorieux saint Pantaléemon (*Pantaläimoun*)². Ce saint était de la ville de Nicomédie (*Niqoumidi*) : son père adorait les idoles ; sa mère était chrétienne. Ils lui firent donner de l'éducation et apprendre le métier de médecin. Ensuite * il se joignit à un prêtre du * fol. 31 v. nom d'Hermolaüs (*Armouliôs*) qui lui enseigna la foi en notre Seigneur le Messie et le baptisa. Il arriva à un haut degré dans la vertu et Dieu opéra par ses mains de grands prodiges. Ainsi un homme alla le trouver pour qu'il le soignât par l'art de la médecine ; Pantaléemon fit sur ses yeux le signe de la croix, au nom du Père, et du Fils et du Saint-Esprit. Les yeux furent guéris et l'homme jouit d'une vue saine. Quand la nouvelle de la guérison de cet aveugle arriva à l'empereur, il le fit venir et lui demanda comment ses yeux avaient été guéris. Il lui apprit que le saint les avait guéris en mettant sa

1. Manque dans Ludolf. — 2. Malan : *Nannitæmon*.

والروح القدس ثم اقر قدام الملك انه مسيحي فضرب عنقه من ساعته ثم ارسل فاستحضر¹ القديس بنتلايمون² وسأله عن معتقده فافر انه مسيحي³ فلاطفه⁴ الملك ملاطفات كثيرة ووعدة⁵ مواعيد جزيلة فلم يلين⁶ بشيا منها فغلظ بعد ذلك عليه الخطاب وهول عليه باصناف العذاب فلم يتزعزع بشي منها⁷ فعوقب عقوبات شديدة في ايام مختلفة بالضرب والتعليق والرمى في الماء⁸ وفي النار ولم يهوله شيء من ذلك⁹ ثم ظهر¹⁰ له السيد المسيح في شبه ارمولاس¹¹ القس الذي عمده وشجعه وصار كانه داخل معه في كل عقوبته جميعا¹² وبعد ذلك امر الملك بضرب عنقه¹³ فلما¹⁴ تقدم¹⁵ لضرب¹⁶ العنق¹⁷ صلى وابتهل الى السيد المسيح فجات¹⁸ صوت من السماء¹⁹ يبشره بما اعدة الله من²⁰ النعم السماوية فسمعوا الجند ذلك الصوت فامنوا²¹ وتقدموا الى الملك²² واقروا بالايمان بالمسيح²³ فضرب²⁴ اغناقمهم معه صلواتهم²⁵ الجميع تكون²⁶ معنا²⁷ امين

1. B استحضر. — 2. B بنتلايمون. — 3. A مسيحيا. — 4. A ولاطفه. — 5. B اوعدة. — 6. B فظهر. — 7. A om. ولم. — 8. A om. في البحر. — 9. A om. في كل عقوبة من العقوبات B. — 10. A om. في. — 11. A om. في شبه. — 12. B في. — 13. A om. في. — 14. A ولما. — 15. B قدم. — 16. A الى ضرب. — 17. A عنقه. — 18. B فجاه. — 19. B om. من السما. — 20. B add. و. — 21. A (لما سمعوا). — 22. B add. والصوت (..... فسمعوا فرسم B. — 23. B اعترفوا بالسيد المسيح (...واقروا). — 24. B الجند. — 25. B شفاعة. — 26. B om. — 27. B add. ومعنا الناسخ.

main sur eux et en nommant le Père, le Fils et le Saint-Esprit, puis il déclara qu'il était chrétien. L'empereur lui fit trancher la tête sur-le-champ, ensuite il envoya chercher le saint et l'interrogea sur sa croyance. Pantaléon déclara qu'il était chrétien; l'empereur lui prodigua les caresses et lui fit de grandes promesses, mais il ne put le fléchir par rien de tout cela. Alors il lui tint un langage sévère et voulut l'effrayer par toutes sortes de châtements, mais le saint ne fut ému par rien. Pendant plusieurs jours consécutifs, il subit de violentes tortures : on le frappait, on le suspendait, on le jetait dans l'eau ou dans le feu; mais rien de tout cela ne l'effraya. Ensuite, notre Seigneur le Messie lui apparut sous la forme d'Hermolaüs le prêtre qui l'avait baptisé, et l'encouragea : il semblait qu'il entraît avec lui dans chaque supplice. Après cela, l'empereur ordonna de lui trancher la tête. Quand il alla pour être décapité, il pria et implora notre Seigneur le Messie. Une voix vint du ciel pour lui annoncer les félicités célestes que Dieu lui réservait. Les soldats entendirent cette voix; ils crurent, allèrent trouver l'empereur et confessèrent leur foi dans le Messie. Il leur fit trancher la tête avec lui. Que leurs prières à tous soient avec nous! Amen.

اليوم السادس عشر من بابه

1 في 2 هذا اليوم تنيح ابونا 3 القديس 4 انبا اغاثوا بطريرك مدينة الاسكندرية وهو التاسع والثلاثون 5 هذا الاب لما تنيح الاب القديس 6 انبا 7 بنيامين اختير للمرتبة 8 الجليلة البطريركية فاخذ وقيد وقدم بطريركا فلقى شدايد كثيرة من اجل الامانة من ذلك ان * fol. 32 r°. في زمانه مضى * انسان 9 اسمه تاوداسيوس 10 وكان ملكي المذهب الى مدينة دمشق وتقدم الى يزيد ابن 11 معاوية الخليفة بها وقدم له اموالا كثيرة واخذ 12 منه منشورا 13 بان يتولا مدينة 14 الاسكندرية والبحيرة ومربوط فلما اتى 15 تسلط 16 على ايننا 17 البطريرك ووزنه الجزية ووزن تلاميذه في كل سنة ستة وثلاثين ديناراً 18 والزمه بكلما ينفق على مراكب 19 الاسطول في كل سنة وكان 20 يزن عنه 21 سبعة الاف دينار 22 في 23 كل سنة ولكثرة شره لم يختلط به اهل ملته 24 لانهم كرهوا منه ما عمل مع البطريرك ولا يمكن الاب ان

1. Pro illa com. Malan habet Achillis commem. — 2. B *add.* مثل. — 3. *om.* B. — 4. B *add.* البطريركي. — 5. B *om.* وهو.... — 6. A *om.* لما... — 7. *om.* B. — 8. B المرتبة. — 9. A انسانا. — 10. A ديونا سيوس. — 11. B مريردين. — 12. A فاخذ. — 13. A منشور. — 14. B. — 15. A *om.* فلما اتى. — 16. A فتسلط. — 17. B ابونا. — 18. A دينار. — 19. *om.* A. — 20. A فكان. — 21. *om.* B. — 22. B ديناراً. — 23. A *om.* في et eadem verba iterum refert. — 24. لم يجسر احد من اهل ملته يختلط به.

SEIZIÈME JOUR DE BABEH (13 octobre).

'En ce jour s'endormit dans le Seigneur notre saint père Anbâ Agathon (Aghâtou), patriarche de la ville d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*) : ce fut le trente-neuvième (659-667). Quand mourut le saint père Anbâ Benjamin (*Benyâmin*) (620-659), Agathon fut élu pour occuper la dignité éminente de patriarche. On le prit, on le lia et on le sacra patriarche. Il éprouva de nombreux maux pour la foi. Ainsi, de son temps, un homme appelé Théodose (*Tâoudâsyous*) qui * fol. 32 r°. était melkite de secte, alla dans la ville de Damas (*Dimichq*) et se présenta au khalife Yazid, fils de Mo'auyah. Il lui offrit des richesses considérables et reçut de lui un diplôme lui confiant l'administration de la ville d'Alexandrie, de la Bohairah et de Maryout. Quand il arriva, il opprima notre père le patriarche, lui imposa la capitation, ainsi qu'à ses disciples, trente-six dinars par an. Il mit aussi à sa charge la dépense annuelle des vaisseaux de la flotte : elle se montait à sept mille dinars par an. Sa méchanceté était telle que ses coreligion-

1. Malan remplace cette commémoration par celle d'Achille, XVIIIe patriarche d'Alexandrie (312-313).

يخرج من قلايته¹ وقال² كلمن وجد البطيريك في الطريق يقتله³. فمكث⁴ الاب في قلايته مجبوسا⁵ الى ان اهلك الله هذا المنافق وفي زمان هذا الاب⁶ كملت عمارة كنيسة ابو مقار⁷ وفي بعض الليالي⁸ ظهر ملاك الرب لهذا الاب⁹ واعلمه ان بالقيوم رجل راهب قديس كان من رهبان كنيسة القديس ابو مقار واسمه يوحنا وامر¹⁰ ان يسير فيستحضره¹¹ ليسانده¹² في وعظ الشعب وتعليمهم واعلمه انه هو¹³ الذي يصير بطيريكاً بعده فارسل فاستحضره¹⁴ وسلم له امر البيع وترتيبها وتعليم المومنين ووعظهم وكان يستريح عليه كثيرا وكمل هذا الاب في الرياسة سبعة عشر سنة ثم تنيح بسلام صلاته¹⁵ تكون معنا امين

¹⁶ وفيه ايضا تذكار القديس¹⁷ قربوا والقديس¹⁸ ابدلوا¹⁹ والقديس²⁰ بطرس تلميذ ابنا²¹ اشعيا المتوحد²² صلاتهم²³ معنا امين

1. B om. ... ولا يمكن. — 2. B قال. — 3. B hoc loco add. من قلايته. — 4. B مكث. — 5. A مجبوس. — 6. B القديس. — 7. B add. ان. — 8. B الايام. — 9. A لد. — 10. om. A. — 11. B om. و. — 12. A ويساعده. — 13. B ان. — 14. B احضره. — 15. B بركانته وصلواند. — 16. Desunt hae com. ap. Ludolf, Assemani et Malan. — 17. om. B. — 18. om. B. — 19. B ايلوا. — 20. om. B. — 21. om. B. — 22. om. A. — 23. B شفاعتهم.

naires ne le fréquentaient pas; sa conduite envers le patriarche leur répugnait : ce dernier ne pouvait sortir de sa cellule, car Théodose disait : « Que quiconque trouvera le patriarche dans la rue, le tue. » — Le Père demeura prisonnier dans sa cellule jusqu'à ce que Dieu eût fait périr cet hypocrite. — Du temps de ce Père, la construction de l'église de Macaire (*Abou Maqâr*) fut achevée. Une nuit, l'ange du Seigneur lui apparut et lui apprit que, dans le Fayoum, il y avait un saint moine, de ceux de l'église de Macaire, nommé Jean (*Youhannâ*). Il lui ordonna de l'envoyer chercher pour l'aider à prêcher le peuple et à l'instruire et lui apprit qu'il serait son successeur au patriarcat. Agathon le fit venir, lui remit les affaires ecclésiastiques et leur administration, ainsi que l'enseignement du peuple et la prédication, et se reposa beaucoup sur lui. Ce Père passa dix-sept ans entiers au patriarcat et mourut en paix. Que sa prière soit avec nous! Amen

¹ En ce jour a lieu la commémoration de saint Carpus (*Qirbou*)², de saint Papyrus (*Abdalou*)³ de saint Pierre (*Batros*), disciple d'Anbâ Isaïc (*Ichâ'yi*), le solitaire. Que leur prière soit avec nous! Amen.

1. Ces commémorations manquent dans les Synaxaires de Ludolf, Assemani et Malan. — 2. Maï : *Tarbus*. — 3. Maï : *Apollo*.

اليوم السابع عشر من بابه

في¹ هذا اليوم تذكّار القديس اغريغوريوس اخو باسيلوس وليس نيافته صلاته معنا

امين

وفيه ايضا¹ نيافة الاب ديسقورس الذي قدم بطريركا على مدينة الاسكندرية وهو
 * fol. 32 v°. الحادى والثلاون² بعد انا يوحنا³ كان هذا الاب وديعا في اخلاقه فاضلا في علمه
 وعمله كاملا في حياته⁴ حتى لا يكون⁵ في زمانه من يشبهه فقدم بطريركا⁶ برأى الروح⁷
 القدس فابتدى اولا وكتب⁸ رسالة جامعة وارسلها الى انطاكية⁹ الى الاب القديس معلم
 البيعة¹⁰ ساويرس يعلن له فيها بذكر الثلوث المقدس والمساوى¹¹ في الجوهر¹² الالهية ثم
 استثنى بذكر التجسد وان الله الكلمة قد اتحد بجسد بشرى كامل في جميع انجانه¹³
 بنفس عاقلة ناطقة وانه صار معه بالاتحاد¹⁴ ابنا¹⁵ واحدا¹⁶ مسيحا واحدا ربا¹⁷ واحدا¹⁸
 لا يفرق الى اثنين وان الثلوث ثلوث واحد قبل الاتحاد¹⁹ وبعده لم يدخل عليه زياد

1. B add. ذكر. — 2. A ثلاثون. — 3. A يرانس. — 4. B جيله. — 5. B لم يكن. — 6. om.
 و. — 7. B روح. — 8. B فكتب. — 9. B om. الى انطاكية. — 10. B الكنيسة. — 11. B om.
 و. — 12. B add. و. — 13. B اتحاد. — 14. B بالاتحاد. — 15. B بايننا. — 16. B add. و.
 — 17. A و. — 18. A واحد. — 19. B الاتحاد.

DIX-SEPTIÈME JOUR DE BABEH (14 octobre).

' En ce jour a lieu la commémoration de saint Grégoire (*Aghrighouryous*), frère de Basile (*Básilyous*), mais ce n'est pas l'anniversaire de sa mort. Que sa prière soit avec nous! Amen.

En ce jour également s'endormit dans le Seigneur le père Dioscore (*Dis-qouros*) qui exerça les fonctions de patriarche de la ville d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*) (517-520?) : il fut * le trente et unième patriarche et succéda à Abbâ * fol. 32 v°. Jean (*Youhannâ*) (507-517). Ce saint était doux de caractère, plein de mérite pour sa science et ses actions, accompli dans sa vie, en sorte que personne ne l'égalait de son temps. Il fut sacré patriarche par l'inspiration de l'Esprit-Saint. Il commença par écrire une lettre œcuménique qu'il adressa à Antioche (*Antakyah*) au saint Père, le docteur de l'Église, Sévère (*Sâouiros*). Il y traitait de la sainte Trinité, de la consubstantialité divine, puis il passait à la mention de l'Incarnation, déclarant que Dieu le Verbe s'était uni à un corps humain, doué de tous ses attributs, avec une âme intelligente et raisonnable : que, par cette union, il avait formé avec lui un Fils unique, un Messie unique, un Seigneur unique, indivisible en deux parties : que la Trinité est une Trinité une, avant

بالتجسد¹ فلما وصلت الرسالة الى الاب ساويرس وقراها وفرح بها غاية الفرح وكرز بها امام الشعب الانطاكي واستبشروا² جميعا بها³ ثم كتب له القديس ساويرس جواب الرسالة يهنيه بالرسالة⁴ المسيحية والامانة الارتدكسية ويوصيه⁵ ان لا يخرج عنها ولا يحد⁶ يمينا ولا شمالا ويعتمد⁷ في جميع اقواله وافعاله على الامانة التي وضعتها الاباء⁸ الثثمائة وثمانية⁹ عشر بنيقية¹⁰ وعلى¹¹ ما¹² امروا به من القوانين¹³ والسنن ثم حثه على تعليم الشعب واكد عليه في ذلك كثيرا ققبل الاب رسالته وفرح بوصولها وامر بقرأتها لسمعها الشعب المسيحي فقريت¹⁴ على الابن¹⁵ وكان هذا الاب مداوما على تعليم¹⁶ الشعب والقرأة¹⁷ ويحض¹⁸ الكهنة في كل بلد¹⁹ ويوصيهم على ذلك²⁰ وعلى حراسة الرعية التي تسلموها ولما اكمل سعيه تنيح بسلام صلاته وبركاته المقدسة²¹ تكون معنا امين

1. B بالجسد. — 2. A وانبشروا B. واستشروا. — 3. A om. بيا. — 4. B بالرياسة. — 5. A om. — 6. om. B. — 7. B يعتقد. — 8. om. A. — 9. A ثمانية. — 10. om. A. — 11. A om. و. — 12. A و. — 13. A في القوانين. — 14. A om. لسمعها... — 15. B الانبا. — 16. A لتعليم. — 17. B add. عليهم. — 18. B ويحث. — 19. A add. على ذلك. — 20. A om. على ذلك. — 21. B om. صلواته...

l'union aussi bien qu'après, ne subissant pas d'accroissement par l'Incarnation. Lorsque cette épître arriva à notre père Sévère et qu'il la lut, il en ressentit une grande joie et la prêcha devant le peuple d'Antioche. Tous s'en réjouirent. Puis saint Sévère lui écrivit une réponse dans laquelle il le félicitait de son épître sur le Messie, de sa foi orthodoxe, lui recommandant de ne pas s'en écarter, de ne pas pencher à droite, ni à gauche, de s'appuyer dans toutes ses paroles et toutes ses actions sur la foi qu'ont établie les trois cent dix-huit Pères à Nicée (*Niqyâ*), et sur les règles et les prescriptions qu'ils ont formulées. Ensuite, il l'encouragea à instruire le peuple et il l'y exhorta vivement. Le Père reçut son épître dont l'arrivée lui causa de la joie et ordonna de la lire pour que le peuple chrétien l'entendit : on la lut sur l'ambon. Ce Père était constamment occupé à instruire le peuple et à lire les Écritures ; il stimulait les prêtres en tout pays et leur recommandait de le faire et de veiller sur le troupeau qui leur était confié. Quand il eut accompli le cours de sa vie, il mourut en paix. Que sa prière et ses saintes bénédictions soient avec nous ! Amen.

اليوم الثامن عشر من شهر بابيه

¹ في هذا اليوم تنيح ² الاب ³ القديس تاوفيلس بطريرك نجر ⁴ الاسكندرية هذا القديس كان تلميذا للاب انبا ⁵ اتاسيوس الرسولي قد تربا في قلايته وتادب منه بكل ادب تقاني * fol. 33 r. وروحاني * فلما تنيح الاب القديس ⁶ طيماتاوس فقدم ⁷ هذا الاب موضعه وكان ⁸ عالما حافظا لكتب البيعة ⁹ بتفاسيرها فوضع في ايامه ميامر كثيرة واقوالا ¹⁰ غزيرة ¹¹ في الحث على المحبة والرحمة والتحذير من الدنيا من السرائر المقدسة ¹² والانسان على غير الاستقامة ¹³ وفي القيامة والعذاب المعد للخطاة وغير ذلك من الاقوال النافعة وكان ابوة القديس كيرلس ابن اخته فاجتهد فيه ¹⁴ وارسله الى عند الاب سرايون بجبل ¹⁵ شيهات ليربيه تربية روحانية ¹⁶ فادبه انبا سرايون بكل ادب روحاني وحفظ كتب الكنيسة فلم يكمل في علمه وعمله ¹⁷ ارسل استحضره ¹⁸ الى قلايته وكان ملازما للقراءة ¹⁹ بين يدي

1. Pro hac comm. Ludolf mentionem facit de Heraclide, patriarcha Alexandriae (ارقلس البطريركى). — 2. B. استشهد. — 3. om. B. — 4. om. B. — 5. om. B. — 6. om. B. — 7. B. قدم. — 8. A. add. iterum هذا الاب. — 9. A. add. iterum عالما. — 10. B. واقوال. — 11. B. محمية. — 12. B. الالوية. — 13. B. استقامة. — 14. B. نفسه. — 15. A. جبل. — 16. B. حسنة. — 17. om. B. — 18. B. حضرة. — 19. B. ملازم القراءة.

DIX-HUITIÈME JOUR DU MOIS DE BÀBEH (15 octobre).

¹ En ce jour se reposa dans le Seigneur le saint père Théophile (*Tiouflos*) patriarche de la province d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*) (385-412). Ce saint était disciple du père Anbà Athanase (*Atanàsious*) : il avait été élevé dans sa cellule et instruit par lui dans toutes les sciences de l'esprit * et de l'âme. Après * fol. 33 r. la mort du saint père Timothée (*Timâtédous*) (380-385) ce père occupa sa place. Il était instruit et savait par cœur les livres ecclésiastiques avec leurs commentaires. Il composa de son temps de nombreux mandements et beaucoup de discours pour exhorter à la charité et à la miséricorde, pour détourner de s'approcher des saints mystères si l'on n'y est pas préparé, sur la résurrection, le châtement réservé aux pécheurs et d'autres sujets utiles. Notre saint père Cyrille (*Kirlos*) était fils de sa sœur. Il s'occupa de lui et l'envoya chez le Père Sérapion (*Sarabyoun*), dans la montagne de Scété (*Chaihât*), pour qu'il y reçût l'éducation spirituelle. Anbà Sérapion l'instruisit dans toutes les sciences de l'esprit : il apprit par cœur les livres ecclésiastiques. Quand il fut accompli en science et en conduite, Théophile le fit venir dans sa cellule. Cyrille était as-

1. Ludolf remplace cette commémoration par celle du patriarche Héraclide 232-247.

على الشعب وكان ابونا تاوفيلس لما¹ كان عند الاب انبا² اتناسيوس سمعه يوما³ يقول وقد رفع عينيه وابصر⁴ اكوام قبالة⁵ قلايته قال ان وجدته⁶ زمانا⁷ تقضت⁸ هذه الاكوام وبنيتها⁹ بيعة للقدس يوحنا المعمدان¹⁰ واليشع النبي فلما قدم بطريركا تذكر الاكوام وكان برومية امراة غنية توفى زوجها وترك لها ولدين فاخذتهما واخذت المال وبقوة¹¹ الملاك رفايل¹² سارت¹³ من رومية الى الاسكندرية فلما سمعت الاب تاوفيلس يتنعم بذكر الاكوام¹⁴ نشطت بغيرة الالهية واخرجت الاموال¹⁵ وتقضت الاكوام¹⁶ فظهر من تحت احدهم¹⁷ كنز مغطا ببلطة عليه¹⁸ منقوش ثلاث¹⁹ نيطات²⁰ فلما راءهم الاب تاوفيلس علم بالروح القدس سرهم وقال قد اتى الزمان الذى يظهر فيه هذا الكنز لان الثلاث نيطات²¹ قد²² اجتمعوا²³ فى زمان واحد وهم ثاوس الله وتاودوسيوس الملك لان الملك كان تاودوسيوس الصغير ابن ارقديوس ابن تاودوسيوس²⁵ الكبير وتاوفيلس

* fol. 33 v°.

1. B add. ان. — 2. om. A. — 3. om. A. — 4. B فابصر. — 5. B قدام. — 6. B وجده. — 7. A زمان. — 8. B نقضت. — 9. A بنيتهم. — 10. A المعمدان. — 11. AB وقوة. — 12. B رفايل. — 13. AB وسارت. — 14. A الكومين. — 15. B الاكوام. — 16. B ونقضتهم. — 17. A احدهما. — 18. B وعليها. — 19. A ثلاثة. — 20. A نيطات. — 21. A نيطات. — 22. B om. فلما.... — 23. A اجتمعا. — 24. B وتاودوسيريس. — 25. B om. لان.

sidu à lire en sa présence, devant le peuple, les livres saints. Quand notre père Théophile était près de notre père Anbâ Athanase, il l'entendit dire un jour qu'il levait les yeux et voyait des monticules devant sa cellule : « Si je trouvais le temps, je raserai ces monticules et je bâtirai à la place une église en l'honneur de saint Jean (*Youhannâ*) Baptiste et du prophète Élisée (*Elicha*). Lorsqu'il arriva au patriarcat, il se rappela les monticules. Il y avait à Rome (*Roumyah*) une femme riche dont le mari était mort lui laissant deux fils : elle les prit, emporta sa fortune et, par la protection de l'ange Raphaël (*Rafâyil*), elle partit de Rome pour Alexandrie. Quand elle apprit que notre père Théophile se plaisait à mentionner les monticules, elle s'empressa avec un zèle divin, dépensa de l'argent et rasa les monticules. Alors, sous l'un d'eux, apparut un trésor caché sous une dalle sur laquelle étaient gravés trois *thêdâ*. Quand notre père Théophile les vit, il comprit leur secret, grâce à l'Esprit-Saint, et dit : « Le moment où ce trésor devait apparaître est arrivé puisque les trois *thêdâ* se trouvent réunis en un seul temps : ce sont *théos* (*thaous*) [qui signifie] Dieu, Théodose (*Tâoudousyous*) l'empereur — car à cette époque, l'empereur était Théodose le jeune, fils d'Arcadius (*Arqadyous*) fils de Théo-

البطيريك يعنى¹ ذاته ووجد تاريخ الكنز في² زمان الاسكندر ابن³ فيليس الماقدونى⁴ له نحو سبعمائة سنة ثم ان الاب سير⁵ الى الملك عرفه بما اتفق⁶ ثم سأله ان يحضر اليه ويعاينه⁷ فحضر الملك وعايته⁸ ودفع منه شيا⁹ للقديس تاوفليس فبنا عدة كنائس¹⁰ وابتدى¹¹ بكنيسة على اسم يوحنا المعمدانى¹² واليشع النبي وقتل جسدهما اليها وهى معروفة يومئذ¹³ بالديماس ثم بنا كنيسة على اسم السيدة وهى الان بيد الملكية فى شرقى المدينة وبنا كنيسة على اسم الملاك رفايل¹⁴ بالجزيرة وكنائس اخر يقال¹⁵ انهم سبعة ثم قدم اولاد تلك الارملة¹⁶ اساقفة فلما رأى الملك عزم الاب البطيريك ومحبتة¹⁷ فى عمارة البيع سلم اليه¹⁸ مال البرابى التى فى ديار مصر كلها فهدم اكثرهم وبناهم¹⁹ كنائس²⁰ ومواضع للغرباء واقام لهم اوقاف ولما سار هذا²¹ السير المرضى لله انتقل الى الرب صلواته تكون معنا امين

1. A add. عن. — 2. om. A. — 3. om. A. — 4. B. المقدونى. — 5. B. الاب. — 6. B. جرى. — 7. B. om. اليد et و. — 8. B. رأى الكنز. — 9. om. A. — 10. B. من الكنائس. — 11. B. فابتدا. — 12. A. المعمدان. — 13. A. يومئذ. — 14. B. روفاييل. — 15. B. ويقال. — 16. B. اولاد الامراه. — 17. B. وبمحبتته. — 18. B. له. — 19. B. وبناهم. — 20. A. بيع. — 21. B. جند.

Joseph l'ancien, — et Théophile le patriarche, c'est-à-dire lui-même. Il trouva * fol. 33 v.
 que le trésor datait du temps d'Alexandre (*El-Iskander*), fils de Philippe (*Fili-*
pos) le Macédonien, et qu'il avait environ 700 ans. Il envoya vers l'empereur
 pour l'informer de ce qui était arrivé et lui demanda de venir le voir. L'em-
 pereur y alla, contempla le trésor et lui en remit une partie. Le patriarche
 bâtit un grand nombre d'églises : il commença par celle sous l'invocation de
 Jean-Baptiste et du prophète Élisée; il y fit transporter leurs corps; elle est
 connue aujourd'hui sous le nom d'Ed-Daïmâs. Il construisit ensuite une église
 sous l'invocation de Notre-Dame : elle est maintenant en possession des Mel-
 kites, dans la partie orientale de la ville; il en bâtit une autre sous l'invoca-
 tion de l'ange Raphael à El-Djezirah, et d'autres églises, au nombre de sept,
 dit-on. Ensuite il sacra évêques les enfants de cette veuve. Quand l'empereur
 vit la résolution de notre père le patriarche et son empressement à bâtir des
 églises, il lui livra les trésors de tous les temples qui étaient en Égypte
 (*Misr*). Théophile en détruisit la plus grande partie et construisit à leur place
 des églises et des asiles pour les étrangers : il y affecta des fondations. Quand
 il eut mené cette vie agréable à Dieu, il fut transporté près du Seigneur. Que
 sa prière soit avec nous! Amen.

اليوم التاسع عشر من شهر بابه

¹ في² هذا اليوم استشهد القديس تاوفلس وزوجته بمدينة الفيوم على ايام ديقلاديانوس هولاء غمز عليهم المتولى بالفيوم انهم مسيحين فلما استحضرهما³ وسالهما⁴ عن ذلك⁴ اعترفا بالمسيح⁵ فامر ان تحفر⁶ لهما⁷ حفرة عميقة ويلقوا⁸ فيها ويردم عليهما⁹ بالحجارة ففعل بهما ذلك ونالا اكليل الشهادة صلاتهما¹⁰ معنا¹¹ امين

¹² وفيه¹³ اجتمع المجمع المقدس بكنيسة انطاكية على بولس¹⁴ الشميصاتي¹⁵ هذا المسكين كان من اهل شميصات وقدم بطريركا على مدينة انطاكية وان الشيطان¹⁶ زرع في عقله يعتقد¹⁷ ان المسيح كان انسانا سادجا خلقه الله واصطفاه ليخلص به البشر وان مبدأ المسيح بكليته من مريم وان اللاهوت¹⁸ لم يتحد به بل صحبه وحل فيه بالمشيه وان الله¹⁹ اقنوم²⁰

1. Ludolf *om.* hanc comm. — 2. B *add.* مثل. — 3. A *استحضرهم* وسالهم. — 4. A *معتقدهم*. — 5. A *فاعترفوا له*. — 6. B *يحفر*. — 7. *om.* A; B *add.* الاثنين. — 8. A *ويلقوهم*. — 9. B *عليهم فيردم*. — 10. B *صلاتهم تكون*. — 11. B *add.* جميعين. — 13. Pro hac comm. Ludolf *ment. facit de S. Bartholomæ.* — 13. *om.* B. — 14. B *بولس*. — 15. A *الشميصاتي*. — 16. B *قد وكان هذا*. — 17. B *om.* يعتقد. A *add.* iterum *في عقله*. — 18. B *ساجدا*. — 19. B *اللاهوت*. — 20. A *قنوم*.

DIX-NEUVIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (16 octobre).

¹ En ce jour moururent martyrs saint Théophile (*Tâoufilos*) et sa femme, dans la ville de Phiom (*El-Fayoum*), au temps de Dioclétien (*Diqladyânous*). On les dénonça comme chrétiens au gouverneur de Phiom. Quand il les fit venir et les interrogea sur leur foi, ils confessèrent le Messie. Il ordonna qu'on creusât pour eux une fosse profonde, qu'on les y jetât et qu'on la comblât sur eux avec des pierres, ce qui fut fait. Ils obtinrent la couronne du martyre. Que leur prière soit avec nous! Amen.

² En ce même jour se réunit le saint concile dans l'église d'Antioche (*An-tâkyah*) contre Paul (*Boulos*) de Samosate. Ce misérable était originaire de Samosate (*Chomaïšât*) et il était devenu patriarche de la ville d'Antioche. Satan sema dans son esprit la croyance que le Messie était un simple homme, que Dieu avait créé et choisi pour sauver par lui le genre humain, que l'origine du Messie provenait tout entière de Marie (*Maryam*), que la Divinité ne s'était pas unie à lui, mais se tenait avec lui et séjournait en lui volontairement, que

1. Cette commémoration manque dans Ludolf. — 2. Ludolf remplace cette commémoration par celle de saint Barthélemy.

* fol. 34 r°. واحد ولم يكن يعتقد بالابن ولا بالروح القدس فاجتمع هذا¹ المجمع المقدس بمدينة انطاكية بسببه وكان ذلك في مملكة نولاريوس² الملك وبطريكية³ الاب ديونيسيوس⁴ على الاسكندرية والاب⁵ ديونيسيوس⁶ ايضا على رومية وذلك قبل مجمع نيقية⁷ بخمسة واربعين سنة وكان الاب ديونيسيوس⁸ بطريك الاسكندرية قد كبر فلم⁹ يحضر معهم بل¹⁰ كتب رسالة يتضمن فيها¹¹ ان المسيح كلمة الله وابنه وانه¹² مساوي¹³ له في الجوهر وفي الالهية وفي¹⁴ الازلية وان الثالوث ثلاثة اقانيم في¹⁵ خواصها ذو الهوت¹⁷ واحد وان احد الثالوث الذي¹⁶ هو الابن تجسد بانسان¹⁸ كامل واتحد به اتحادا طبيعيا ثم استشهد على ذلك شهادات كثيرة من كتب¹⁹ العتيقة والحديثة وارسل الرسالة مع قسيسين من علماء شعبه فاجتمع ثلاثة عشر اسقفا والقسيسين وحضر بولس²⁰ المذكور وسألوه عن كفره فاقربه ولم ينكره فانكروا عليه الالباء على²¹ قوله وقرؤا عليه رسالة²² الاب ديونيسيوس²³ وبوخوة بقول الرسول ان المسيح كلمة الله وابنه وشعاع مجده وصورة اقنومه الجوهرية

1. om. A. — 2. B. ولاريوس. — 3. B. وبطريكية. — 4. A. ديونيسيوس. B. ديوناسيوس et add. البطريكية. — 5. om. A. — 6. A. ديوناسيوس. B. ديوناسيوس. — 7. B. بنيقية. — 8. A. مساويا. B. مساويا. — 9. B. add. يقدر. — 10. B. ثم. — 11. B. ضمنها. — 12. om. A. — 13. B. مساويا. — 14. om. B. — 15. B. و. — 16. A. لاهوت. — 17. om. A. — 18. A. بانسانا. — 19. om. B. — 20. B. بولس. — 21. om. A. — 22. B. (.....) وقرؤا (l). — 23. A. ديوناسيوس.

* fol. 34 r°. Dieu était une seule personne; * il ne croyait pas au Fils ni à l'Esprit-Saint. Ce saint concile se rassembla à cause de lui dans la ville d'Antioche : ceci avait lieu sous le règne de l'empereur Aurélien (*Noularyous*) et sous le patriarcat à Alexandrie (*El-Iskandaryah*) de notre père Denys (*Dyounisyous*) (247-265). A cette époque, un Denys était aussi pape à Rome (*Roumyah*); c'était quarante-cinq ans avant le concile de Nicée (*Niqyah*). Notre père Denys, patriarche d'Alexandrie, était vieux et n'assista pas au concile, mais il écrivit une lettre où il était dit que le Messie était le Verbe de Dieu et son Fils; qu'il lui était égal en essence, en divinité et en éternité; que la Trinité se composait de trois personnes distinctes, qu'elle était divine et une : qu'une des personnes de la Trinité, le Fils, s'était incarnée en un homme accompli et s'était unie à lui par une union naturelle. Il cita à l'appui de nombreux témoignages des livres anciens et modernes. Il envoya cette épître par deux prêtres pris parmi les docteurs de son peuple. Treize évêques et les deux prêtres se réunirent : Paul comparut; on l'interrogea sur son hérésie : il l'avoua et ne la nia pas. Les Pères le blâmèrent à cause de son opinion, lui lurent la lettre de notre père Denys et le réprimandèrent en lui citant cette parole de l'apôtre : *Le Messie est*

فلم يقبل قولهم ولا رجع عن كفره فقطعوه ولعنوه ولعنوا كل من يقول بقوله ونقوه عن كرسيه ووضعوا هولاء الابهاء في المجمع قوانينا وهي يد المومنين ينتفعوا بها ويتشرعوا بفرائضها¹ بركة² صلواتهم تكون معنا وتحل علينا الى ابد الابدية ودهر الداهرين³ امين

اليوم العشرين من شهر بابه

في هذا اليوم تبيح القديس الضياء⁴ العظيم ابنا⁵ يحبس القصير اليفومنس⁶ هذا كان من هل بلد تسمى ييشا⁷ من صعيد مصر وكان هو واخ له لابوين صالحين خائفين من الله ولم يكن لهما غناء هذا العالم بل كانوا اغنياء بالايمان⁸ الصالحة فلما كانت له ثمانية عشر سنة حركته نعمة الله ان يمضى الى جبل⁹ شيهات واشتاق الى اللباس الملائكي¹⁰ الروحاني الذي للرهبنة فاتفق انه وجد شيخا مجربا¹¹ يقال له ابنا بمويه من اهل شيخا¹² فضرب له المطانوة وسأله ان يقيم عنده وذلك¹³ اراد ان يجربه فقال له¹⁴ يا ابني لا يستقيم لك

— ومع الناسخ وجميع بنى المعمودية (..... وتحل). — 1. B بنصايلها. — 2. om. B. — 3. B (1. B). — 4. A الصفا. — 5. B ابو. — 6. om. B. — 7. om. A. — 8. B بالاعمال. — 9. om. A. — 10. om. B. — 11. A شيخ مجرب. — 12. A om. من اهل. — 13. B وذاسى. — 14. om. A.

le Verbe de Dieu, son Fils, le rayon de sa gloire, l'image substantielle de sa personne ¹. Mais il n'accepta pas leurs paroles et ne renonça pas à son hérésie. Alors ils l'excommunièrent, le maudirent, maudirent quiconque parlerait comme lui et l'expulsèrent de son siège. Ces pères établirent dans ce concile des règles qui sont entre les mains des fidèles qui en profitent et se conforment à leurs prescriptions. Que la bénédiction de leurs prières soit avec nous et descende sur nous dans les siècles des siècles et dans tous les temps! Amen.

VINGTIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (17 octobre).

En ce jour s'endormit dans le Seigneur le saint, la grande lumière, Anbâ Jean (*Yohannes*) le Petit, l'higoumène. Il était d'une ville appelée Bichâ² dans la Haute-Égypte (*Sa'id Mīsr*). Son frère et lui avaient des parents vertueux, craignant Dieu. Ils n'avaient pas les richesses du monde, mais ils étaient riches en foi pure. Quand il eut atteint sa dix-huitième année, la grâce divine le poussa à aller dans la montagne de Scété (*Chaihat*). Il désira^{*} prendre l'habit angélique et spirituel qui sert aux moines. Il arriva qu'il trouva un vieillard expérimenté nommé Anbâ Bamouyah³, des gens de Cheïkhâ; il se prosterna devant

1. Épitre aux Hébreux, 1, 3. — 2. Malan : *Tosma*. Wüstenfeld : *Basta*. — 3. Wüst. : *Bumadscha*.

ان تقيم هاهنا لان هذه برية تعبة يعملوا بايديهم ويقتاتوا ومع ذلك الصوم الكثير¹ والسهرة² والصلاة³ والرقاد على الارض⁴ وشطف عظيم جدا فارجع الى العالم وعيش جيدا فقال له ابو يحسن من شان الله يا ابي لا تردني لاني اتيت لآكون⁵ تحت طاعتك وفي ظل صلاتك فاذا⁶ ما قبلتني⁷ فانا اومن⁸ ان الرب يطيب قلبك على وكان ابنا بمويه لا يعمل شيئا⁹ بعجلة¹⁰ فسأل السيد المسيح لاجله ان يكشف له امره فظهر له ملاك الرب قائلا ان الرب يقول لك ان تقبل هذا الاخ فانه سيكون آ مختارا وانه ادخل ابو يحسن وجز شعرة يعنى شعر رأسه¹¹ واخذ ثياب الرهبنة واقام يصلى عليها¹² ثلاثة ايام وثلاثة ليال وبعد هذا ظهر ملاك الرب وصلب على الثياب والبسه اياهم وابتدأ ابو يحسن من ذلك الوقت¹³ فى نسك عظيم واعمال فضيلة¹⁴ فاراد فى بعض الايام ابنا بمويه ان يجرب ابنا¹⁵ ابو يحسن فطرده من عنده قائلا له¹⁶ ما اقدر اسكن معك فاقام سبعة ايام برا الباب وهو كل يوم يخرج يضربه بجريدة وابو يحسن يضرب له المطانوة وفى

1. om. A. — 2. om. A. — 3. add. الكثير. — 4. B. ورقاد الارض. — 5. B. ولا اكون — 6. B. واذا. — 7. A. قتلتنى. — 8. B. اعلم. — 9. B. شى. — 10. B. بالعجلة. — 11. B. om. — 12. B. عليهم. — 13. A. ابو. — 14. A. فاضلة. — 15. om. B. — 16. om. B يعنى.....

lui et lui demanda de demeurer chez lui. L'autre voulut l'éprouver et lui dit : « Mon fils, il ne convient pas que tu restes ici, car c'est un désert pénible où l'on travaille de ses mains pour se nourrir : en outre, il y a des jeûnes nombreux, des veilles, des prières ; on dort sur la terre et on supporte de grandes privations. Retourne dans le monde : vis agréablement ». Abou Yohannes lui dit : « Par Dieu, mon père, ne me repousse pas : car je suis venu pour être sous ton obéissance et à l'ombre de ta prière ; si tu m'acceptes, je crois que Dieu adoucira ton cœur à mon égard ». Anbâ Bamouyah ne faisait rien avec précipitation. Il demanda à notre Seigneur le Messie de lui découvrir sa volonté à son égard. Un ange du Seigneur lui apparut et lui dit : « Le Seigneur te dit d'accepter ce frère, car il sera un vase d'élection ». Il fit entrer Abou Yohannes, lui coupa les poils, c'est-à-dire les cheveux de sa tête, et prit le vêtement monastique sur lequel il pria trois jours et trois nuits. Après cela, un ange du Seigneur apparut, fit le signe de la croix sur les vêtements et en revêtit Abou Yohannes. Celui-ci commença dès lors à vivre dans une grande austérité et à faire des œuvres méritoires. — Un jour, Anbâ Bamouyah voulut l'éprouver ; il le chassa d'auprès de lui en lui disant : « Je ne peux plus habiter avec toi ». Le saint demeura pendant sept jours à la porte : chaque jour, Anbâ Bamouyah sortait et le frappait avec une branche de palmier : Abou Yohannes se proster-

اليوم السابع خرج الشيخ ليمضى الى الكنيسة فرأى سبعة اكاليل مع سبعة¹ ملائكة يضعونها² على رأس ابويحس ومن ذلك اليوم صار عنده كريما مجلا وفي بعض الايام وجد انا بمويه عودا يابسا اعطاه³ لابو يحس قائلا خذ هذا⁴ واسقيه حتى يطلع⁵ فطاعه وصار يسقيه كل يوم دفتين وكان الماء بعيدا⁶ عن⁷ سكنهم اثني عشر ميلا وبعد ثلاث⁸ سنين طلع العود وصار شجرة مثمرة فاخذ الشيخ انا بمويه⁹ من الثمرة ودار بها على الشيوخ قائلا خذوا كلوا من ثمرة* الطاعة وكان¹⁰ انا بمويه قد¹¹ مرض واقام¹² اثني عشر سنة وابو يحس يخدمه ولم يقل¹³ له قط يوما¹⁴ ما قصرت لان الرجل كان شيخا مختبرا¹⁵ مجربا جدا وكان الرب قد اضعفه بالمرض حتى صار كالخشبة المحروقة ليكون قربانا مختارا وعند نيافته¹⁶ جمع الشيوخ ومسك بيد ابو يحس وسلمه لهم قائلا احتفظوا بهذا فانه¹⁷ ملاك وليس¹⁸ بانسان¹⁹ ووصى ابو يحس بانه يقيم²⁰ في المكان الذي غرس فيه الشجرة وبعد هذا اتى²¹ اخوه الكبير²² وترهب²³ عنده وصار راهبا

* fol. 35 r.

1. A سبع. — 2. A ليضعوهم. — 3. A فاعطاه. — 4. B add. العود. — 5. A om. حتى يطلع. — 6. A بعيد. — 7. B من. — 8. B ثلاثة. — 9. A om. انا بمويه. — 10. B وان. — 11. om. B. — 12. A فاقام. — 13. B ولا قال. — 14. A يوم. — 15. B om. شيخا مختبرا. — 16. B add. قربانا مختارا وعند نيافته. — 17. A add. بعد. — 18. B add. هو. — 19. B انسان. — 20. A (....ووصى ل). — 21. B وترهبوا. — 22. B كثير. — 23. B ان يسكن.

nait devant lui. Le septième jour, le vieillard sortit pour aller à l'église : il vit sept couronnes avec sept anges pour les placer sur la tête d'Abou Yoḥannes. Dès lors celui-ci fut honoré et respecté près de lui. — Un jour, Anbā Bamouyah trouva un bâton desséché; il le donna à Abou Yoḥannes en lui disant : « Prends ce bois et arrose-le jusqu'à ce qu'il germe ». Il obéit et se mit à l'arroser deux fois par jour : or l'eau était à douze milles de distance de leur demeure. Après trois ans, le bois germa et devint un arbre chargé de fruits. Anbā Bamouyah en prit et les porta à la ronde chez les vieillards en disant : « Prenez et mangez des fruits de l'obéissance ». * Anbā Bamouyah tomba malade et resta douze ans en cet état : Abou Yoḥannes le servait sans jamais lui dire : « Je ne suis pas de force », — car cet homme était un vieillard éprouvé et expérimenté. Le Seigneur l'affaiblit tellement par la maladie qu'il devint comme un morceau de bois brûlé, pour qu'il fût une victime de choix. Au moment de mourir, il rassembla les moines, prit Abou Yoḥannes par la main et le leur remit en disant : « Veillez sur lui, car c'est un ange et non un homme ». Il lui recommanda de demeurer dans l'endroit où il avait planté l'arbre. — Après cela, son frère aîné vint le trouver, il se fit moine près de lui et devint un reli-

* fol. 35 r.

مختارا وكان لما حملوا ابو يحسن ايغومانس¹ على كنيسته وفيما البطريرك يضع يده عليه اتى صوت² من السماء وكل احد يسمعه قائلا مستحق مستحق مستحق³ وكان ابو يحسن كل دفعة يقدر ينظر الى⁴ الذي يستحق اخذ القربان والذي لا يستحق اخذه وكان ابنا تاوفيلس البطريرك قد بنا كنيسة للتلاميذ وصح انها⁵ لثلاثة فتية بالاسكندرية فطلب⁶ حضور اجسادهم من بابل فسال القديس ابو يحسن ان يمضى يحضرهم وبعد سوال كثير خرج من عند البطريرك تاوفيلس يريد المضى الى بابل⁷ فحملته صحابة⁸ ومضت⁹ به الى بابل وابصر¹⁰ المدينة واثارها وفصورها ورأى اجساد القديسين وبختصر الى جانبهم¹¹ فضرب لهم المطانوه وعرفهم السبب الذى حضر اليه من ثغر الاسكندرية حسب اشارة الاب البطريرك وقبل ان يوضح لهم سرا¹² خرج¹³ صوت¹⁴ من الاجساد المقدسة¹⁵ واقعه¹⁶ ان¹⁷ لا يفارقوا ذلك المكان الى يوم الدينونة ولكن لاجل محبة البطريرك تاوفيلس وتعبك ايضا نحن ما نضيع تعبكم فنعرف البطريرك بجميع الشعب في

1. B. قصا. — 2. A. صوتا. — 3. A. مستحق ثلاثة دفعوع. — 4. om. B. — 5. B. om. — 6. B. وقصده. — 7. A. (من عند.....) للتلاميذ. — 8. B. السحابة. — 9. B. انت. — 10. B. وابصروا. — 11. B. بجانبهم. — 12. A. om. — 13. A. فخرج. — 14. A. صوتا. — 15. om. A. — 16. A. واقنعوا. — 17. B. لا ان لا يمكنهم ان لا.

gieux d'élite. Quand on fit Abou Yoüannes higoumène de son église, et quand le patriarche lui imposa les mains, une voix descendit du ciel et tous les assistants l'entendirent qui disait : « Il en est digne ! Il en est digne ! Il en est digne ! » Chaque fois qu'Abou Yoüannes disait la messe, il voyait celui qui était digne de recevoir la communion et celui qui n'en était pas digne. — Anbá Théophile (*Táoufilos*) le patriarche avait bâti une église en l'honneur des disciples¹ — ce sont les trois jeunes gens — à Alexandrie (*El-Iskandaryah*) et il voulait faire venir leurs corps de Babylone (*Bâbel*). Il demanda à saint Abou Yoüannes d'aller les chercher. Après de nombreuses instances, il quitta le patriarche Théophile pour aller à Babylone. Un nuage l'emporta et l'y transporta. Il contempla la ville, ses ruines, ses palais, et vit les corps des saints et Nabuchodonosor (*Bokht-Naşr*) à côté d'eux. Il les salua et leur exposa la cause de sa venue de la marche d'Alexandrie, conformément aux indications du patriarche. Mais avant qu'il la leur eût fait connaître en secret, une voix sortit des corps sacrés et lui fit savoir leur désir de ne pas quitter cet endroit jusqu'au jour de la résurrection. « Mais, par affection pour le patriarche Théophile et à cause de ta peine, nous ne rendrons pas vos fatigues inutiles, nous le ferons savoir au patriarche avec tout le peuple dans l'église : qu'il ordonne au ser-

1. Les trois Hébreux dans la fournaise.

الكنيسة ويامر القايم ان يعمر القناديل ويدعمهم بغير وقود ونحن نحضر ونظهر قوة فيها واعطوه السلام وانصرف من بابل ولما حضر في¹ الاسكندرية عرف الاب البطريك بالذى قالوه القديسين ففرح البطريك بذلك واثار بعمارة القناديل بغير وقود لما اجتمعت كل الشعوب حكمت القديسين في البيعة واشعلوا كما قرروه مع ابنا يحسن² وفي بعض الايام دخل اخ الى قلاية ابو يحسن فوجدته راقدًا³ وملائكة يروحوا عليه وكل منهم يقول للاخر⁴ دعنى⁵ اضع⁶ جناحى عليه وبعد ذلك اتوا البربر الى شيهات فمضى ابو يحسن وسكن في جبل انطونيوس عند القلزم ليس خوفا من الموت بل قال ليلا ياتى بربرى فيقتلنى⁷ ويروح⁸ بسببى الى * الجحيم فما⁹ اريد ان اكون في راحة وغيرى في العذاب بسببى فان كان في العبادة مقاومى فهو اخى في الصورة فسكن في جانب قرية فرزقه الله منها رجلا مومنا كان يخدمه فلما اراد الرب نياحته من سجن هذا العالم ارسل اليه قديسه الابرار ابو مقار وانطونيوس ليعزوه¹⁰ ويعرفوه بانتقاله

بل تعمر قناديل البيعة بغير وقيد ونحن نظهر فيها (.....ولكن من اجل 1). — من B. 1. قوة وكان كذلك انه لما اتى ابو يحسن وعرف الاب البطريك وعمر قناديل البيعة اشتعلوا B. 8. — يقتلنى B. 7. — ادع A. 6. — om. B. 5. — om. B. 4. — راقدا A. 3. — جميعهم B. 8. — يعزوه B. 10. — كما B. 9. — فيروح

viteur de remplir les lampes, mais de les laisser sans les allumer : nous serons là et nous ferons apparaître un prodige ». Ils lui donnèrent le salut. Il partit de Babylone et quand il fut à Alexandrie, il informa notre père le patriarche de ce que les saints lui avaient dit. Théophile se réjouit et avertit de remplir les lampes sans les allumer. Quand tout le peuple fut rassemblé, les saints se trouvèrent dans l'église et allumèrent [les lampes] comme ils l'avaient affirmé à Anbâ Yoħannes. — Un jour, un frère entra dans sa cellule et le trouva endormi pendant que des anges l'éventaient. Chacun d'eux disait à l'autre : « Laisse-moi étendre mes ailes sur lui ». — Après cela, les Berbères vinrent à Scété : Abou Yoħannes partit et habita dans la montagne d'Antoine (Antounyous), près de Qolzoum (El-Qolzom). Ce n'était pas par crainte de la mort; mais, disait-il, « de peur qu'un Berbère ne vienne, me tue et aille, à cause de moi, en * enfer. Je ne veux pas être dans le repos, tandis qu'un autre sera dans le châtement à cause de moi : s'il est mon adversaire pour la religion, il est mon frère pour l'apparence ». Il s'établit à côté d'une ville et Dieu lui accorda un fidèle qui le servait. Quand le Seigneur voulut le délivrer de la prison de ce monde, il lui envoya ses deux saints, les justes, Macaire (Abou Maqâr) et Antoine, pour le fortifier et lui annoncer son départ. Il tomba légèrement malade et envoya son serviteur pour lui apporter quelque chose de la

* fol. 35 v.

فمرض مرضاً¹ قليلاً² وارسل الخديم ليأتي³ بشي من القرية فلما كان ليلة الاحد حضروا الملائكة وجماعة القديسين وتسلموا نفس الطوباني وصعدوا بها الى السماء وفي مجي الخديم رأى نفس القديس وجماعة القديسين محدقين⁴ بها والملائكة يرتلون⁵ قدامها وقدام الكل واحد مثل الشمس يرتل فلما دهش ساعة اتاه ملاك وعرفه اسم كل واحدا واحدا⁶ من القديسين وكان الملاك⁷ يقول له هذا انبا⁸ بخوم وهذا ابو مقار وهذا فلان وكان يشير الى كل⁹ واحده باصبعه فقال له من¹⁰ هو هذا المتقدم المنير كالشمس¹¹ فقال له هذا انطونيوس اب الرهبان فلما اتى الخديم الى المغارة وجد¹² جسد القديس¹³ ساجدا يصلى على ركبتيه وقد اسلم الروح¹⁴ فبكا بكاء عظيماً¹⁵ واسرع¹⁶ الى اهل القرية واعلمهم فاتوا وحملوا جسده¹⁷ بكرامة عظيمة وفي دخوله المدينة¹⁸ اجرى الله¹⁹ من جسده عجائب ومن²⁰ بعد هذا اتوا اولاده وحملوه²¹ وهو الان بديره مينا لكلمن يلتجى اليه شفاعته²² تكون معنا²³ امين

1. B مرض. — 2. A et B قليل. — 3. B له. — 4. A. — 5. B يرتلوا. — 6. B كمثل الشمس. — 7. om. A. — 8. om. A. — 9. B لكل. — 10. B ومن. — 11. A. — 12. A فوجد. — 13. A add. وهو. — 14. A om. يصلى..... — 15. B عظيم. — 16. A فاسرع. — 17. A وحملوه. — 18. B للتربة. — 19. A جرى. — 20. om. B. — 21. B وحملوا جسده. — 22. B صلواته. — 23. B add. ومع الناسخ.

ville. Quand arriva la nuit du dimanche, les anges et une troupe de saints furent présents, reçurent l'âme du bienheureux et la portèrent aux cieux. A son arrivée, le serviteur vit l'âme du saint entourée par tous les saints tandis que les anges chantaient des hymnes devant elle. En avant de tous était quelqu'un pareil au soleil, qui chantait des hymnes. Après un moment de stupéfaction du serviteur, un ange vint à lui et lui fit connaître, un par un, les noms de tous les saints; il lui disait : « Voici Anbâ Pacôme (Bâkhoun); voici Macaire; voici un tel »; et il lui indiquait du doigt chacun d'eux. — « Quel est celui qui est en avant et qui brille comme le soleil? demanda le serviteur. — « C'est Antoine, le père des moines ». — Quand il vint à la grotte, il trouva le corps du saint prosterné et priant sur ses genoux; il avait rendu l'âme. Il pleura beaucoup sur lui et courut avertir les gens de la ville. Ceux-ci arrivèrent et emportèrent son corps avec de grands honneurs. Lorsqu'il entra dans la ville, Dieu fit arriver par lui des miracles. Après cela, ses fils vinrent et l'emportèrent : il est aujourd'hui dans le couvent de Minà, pour quiconque y cherche un refuge. Que son intercession soit avec nous! Amen.

اليوم الحادى والعشرين من شهر بابيه

في¹ هذا اليوم نعيد لنقل اعضاء العازر الذى اقامه الرب من بين² الاموات نقلها الى مدينة القسطنطينية احد الملوك المسيحيين لما سمع بخبرها انها في جزيرة قبرص فارسل قوما امنا من³ رؤساء الكهنة الى جزيرة قبرص فوجدوا⁴ الجسم المقدس مدفونا تحت الارض موضوعا⁵ في جرن رخام وعليه منقوش مكتوب هذا هو⁶ جسم العازر صديق الرب يسوع المسيح الذى اقامه من الاموات من بعد* اربعة ايام فلما وجدوه فرحوا به * fol. 36 r°. وحملوه الى مدينة القسطنطينية وخرجت⁷ الكهنة وتلقوه باكرام كثير وتوقير جزيل وصلوات⁸ وبخور ووضع في الهيكل الى ان بنيت له بيعة⁹ فنقل اليها¹⁰ جسده وعيد¹¹ له فيها صلواته¹² تكوب¹³ معنا امين¹⁴ وفيه ايضا نعيد لياحة النبي العظيم يوييل¹⁴ هذا الصديق تبا في زمان اسا¹⁵ ابن ايا¹⁶ ابن

1. B add. مثل. — 2. om. B. — 3. B om. امنا et add. والكهنة و. — 4. A فوجد. — 5. om. B. — 6. om. B. — 7. B وخرجوا. — 8. B وصلوات. — 9. B كنيسة. — 10. om. B — 11. A om. جسده... — 12. B شفاعة. — 13. om. B. — 14. Ludolf om. hanc comm. — 14. A يوييل. — 15. A ايسا. B ايسيميا. — 16. A ارايا. B ايسا.

VINGT ET UNIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (18 octobre).

En ce jour, nous célébrons la fête de la translation du corps de Lazare (*El'azer*)¹ que le Seigneur ressuscita d'entre les morts. Un des empereurs chrétiens le fit transporter à Constantinople (*El-Qostantinyah*) quand il apprit qu'il était dans l'île de Chypre (*Qobros*). Il envoya une troupe de confiance, d'entre les chefs des prêtres, dans l'île de Chypre. Ils trouvèrent le corps enfoui sous la terre et placé dans un sarcophage de marbre, sur lequel était gravée l'inscription suivante : Ceci est le corps de Lazare, l'ami de notre Seigneur Jésus le Messie qui le ressuscita d'entre les morts * après quatre jours. Quand ils l'eurent trouvé, ils se réjouirent et l'emportèrent dans la ville de Constantinople. Les prêtres sortirent et le reçurent avec de grands honneurs et une immense vénération, des prières et de l'encens. On le plaça dans un temple jusqu'à ce qu'on lui eût bâti une église où on lui célébra une fête. Que ses prières soient avec nous! Amen².

Nous célébrons aussi en ce jour la commémoration de la mort du grand prophète Joel (*Youyil*). Ce juste prophétisa au temps d'Asa, fils d'Abya, fils

1. Malan. p. 9, traduit par *the maid* par confusion entre العازر et العذراء. — 2. Cette commémoration manque dans Ludolf.

راجعاً¹ ابن سليمان ووعظ الشعب وبكتهم وتبا على حلول الرب بصيهون وعلى² تالمه وعلى حلول³ الروح القدس⁴ المعزى على⁵ التلاميذ الاطهار في يوم العنصرة وابان انهم يتبون هم وبنوهم⁶ وبناتهم⁷ ومشائخهم⁸ واحداثهم والنساء الحاضرات الذين معهم⁹ وان اعترض وقال ان النبي قال¹⁰ في نبوته اتى افيض من روحى على كل¹¹ ذى بشر¹² ولم يفيض سوى على التلاميذ القديسين فالجواب عن هذا السؤال له معنيتين احدهما ان التلاميذ القديسين حل عليهم الروح القدس¹³ لكمال البشرية فيهم دعاهم كل البشر لان كل من لم يكن كامل في البشرية والسيرة المرضية ما¹⁴ يسمى انسان والمعنى الثانى ان منهم فاض الروح على كل المومنين الذين هم¹⁵ من لدنهم الى¹⁶ يوم القيامة وتبا هذا النبي على خروج شرعة الانجيل من صيهون اذ قال يخرج ينبوع من بيت الرب يسقى وادى شاطيم وابان ان¹⁷ الحروب بعد مجى المسيح تقوم في الارض وتكلم على¹⁸ امر القيامة قال¹⁹ الشمس يظلم والقمر يستحيل الى الدم²⁰ والكواكب تتيب

1. A راجعاً. B راجعاً. — 2. A om. على. — 3. om. B. — 4. A المقدس. — 5. B وعلى. — 6. A وبنوهم. — 7. om. B. — 8. om. A. — 9. B فيهم. — 10. A (.....وان ل). — 11. A لكل. — 12. B جسم. — 13. A om. فالجواب. — 14. B لا. — 15. A om. دم. — 16. A والى. — 17. om. B. — 18. B فى. — 19. A (قال ل). — 20. A دم.

de Roboam (*Rāḥabē'ām*), fils de Salomon (*Solaimān*). Il prêcha le peuple, le réprimanda; annonça la venue du Seigneur dans Sion (*Ṣaiḥoun*), sa passion; la descente de l'Esprit-Saint, le Paraclet, sur les disciples purs, le jour de la Pentecôte. Il révéla aux gens qu'ils prophétiseraient, eux, leurs fils, leurs filles, leurs vieillards, leurs enfants, et les femmes qui étaient parmi eux¹, si un contradicteur se présente et dit : Certes le prophète dit dans sa prophétie² : *Je prodiguerai mon esprit à tout être humain*, et il ne l'a prodigué qu'aux saints disciples; on peut répondre que cette question a deux interprétations : la première c'est que l'Esprit-Saint est descendu sur eux à cause de la perfection de leur humanité : il les a appelés *tout être humain* parce que celui qui n'est pas accompli dans sa nature humaine et sa conduite satisfaisante, ne peut être appelé *homme*. — La seconde, c'est que l'Esprit a afflué sur tous les fidèles qui seront de leur côté jusqu'au jour de la résurrection. Ce prophète a aussi annoncé que la loi de l'Évangile sortirait de Sion, quand il dit³ : *Une source jaillira de la maison du Seigneur et arrosera la vallée de Chāṭim*. Il a révélé que les guerres surgiraient sur la terre après la venue du Messie, et il a dit, au sujet du jour de la résurrection⁴ : *Le soleil s'obscurcira et la lune se*

1. Cf. Joel, II, 28. — 2. Joel, *ibid.* — 3. Joel, III, 18. — 4. Joel, II, 31.

نورها وسبق نبوته ورود المسيح فوق¹ الالف² سنة وكان هذا النبي من سبط روييل وتوفي في شيخوخة مرضية ودفن في حقله صلاته تكون معنا امين³ وفيه ايضا اوامرنا ان نعيد للسيدة الطاهرة والدة الاله تعبيدا تذكارا لاحسانها لانها تذكرونا * دائما وتتوسل لانها من اجلنا شفاعتها وبركتها تدركننا في هذا الدهر و في * fol. 36 v°
الانى امين

اليوم الثانى والعشرون من شهر بابيه

في هذا اليوم استشهد الرسول⁴ لوقا الانجيلى القديس المتطرب هذا كان من جملة السبعين تلميذ⁵ الذى ذكرهم الانجيل المقدس وكان يصحب بطرس وبولس⁶ ويكتب اخبارهم وبعد نياحة هولاء⁷ الرسولين⁸ بقى هذا⁹ القديس¹⁰ الرسول¹¹ ينشر في نواحي رومية فاتفقوا عباد الاوثان واليهود وتوجهوا¹² الى نيرون الملك صاريخين¹³

1. B. — 2. B. — 3. B et Malan om. hanc comm. — 4. A والعشرين. — 5. om. A. — 6. B بولس. — 7. om. A. — 8. A الرسولان et add. لان. — 9. om. B. — 10. om. B. — 11. B add. لوقا. — 12. B واتوا. — 13. B مستصريخين.

changera en sang; les étoiles perdront leur lumière. Dans sa prophétie il a devancé la venue du Messie de plus de mille ans. Ce prophète était de la tribu de Ruben (Roubil); il mourut dans une vicillesse agréable à Dieu et fut enterré dans son champ. Que sa prière soit avec nous! Amen.

* Il nous est également prescrit en ce jour de célébrer une fête en l'honneur de Notre-Dame, l'immaculée mère de Dieu, en commémoration de ses bienfaits, parce qu'elle se souvient * constamment de nous et qu'elle intervient pour nous près de son Fils. Que son intercession et sa bénédiction nous parviennent dans cette vie et dans la vie future! Amen.
* fol. 36 v°.

VINGT-DEUXIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (19 octobre).

En ce jour mourut martyr l'apôtre Luc (*Louqâ*), l'évangéliste, le saint médecin. Il était des soixante-dix disciples que mentionne le saint Évangile, accompagnait Pierre (*Batros*) et Paul (*Boulos*) et écrivait leur histoire. Après la mort de ces deux apôtres, ce saint se mit à annoncer l'Évangile dans les environs de Rome (*Roumyah*). Les idolâtres et les Juifs se réunirent et allèrent trouver l'empereur Néron (*Niroun*) en criant à cause de ce disciple : il a

1. Cette commémoration qui se trouve aussi dans la version éthiopienne, Assemani, Ludolf, Mai et le Synaxaire de Wüstenfeld, manque dans B et Malan

من اجل التلميذ لوقا وانه قد رد جماعة الناس الى تعليمه وسحرة فامر باحضاره فلما علم التلميذ انه ينتقل من هذا العالم وجد¹ رجلا شيخا صياد سمك² فاعطاه ما كان معه من³ الكتب والمدرجات⁴ وقال له احتفظ بهؤلاء فانهم⁵ ينفعوك ويرون لك⁶ طريق الله فلما⁷ وصل الى نيرون الملك برومية قال⁸ له الى كم⁹ تظل الناس¹⁰ بسحرك فاجابه¹¹ القديس¹² ليس¹³ انا ساحر لكنى رسول¹⁴ يسوع المسيح ابن الله الحي¹⁵ فامر ان تقطع¹⁶ ساعده الايمن قائلا اقطع هذه¹⁷ اليد التي كانت تكتب فقال له التلميذ نحن ما نكرة¹⁹ موت هذا العالم ولكن حتى تعرف²⁰ قوة سيدى ثم مد يده واخذ²¹ يده²² المقطوعة والصقها²³ في²⁴ مكانها فالتصقت ثم افصلها فانفصلت فتعجبوا الحاضرين فعند ذلك امن²⁶ الوزير وزوجته وجمع كثير²⁷ عدتهم مأتى ستة وسبعون نفسا فكتب الملك²⁹ قضيتهم بان توخذ رؤسهم مع الرسول المختار³⁰ لوقا الانجيلي³¹ وهكذا³² تمت شهادته وجعل جسده في كر شعر والقاء في البحر وتبدير الله طرحته الامواج

1. الذى معد. — 2. A السمك. — 3. A om. من ماكان معه. — 4. A add. — 5. A فهم. — 6. B ويوروك. — 7. A ولما. — 8. A فقال. — 9. B لم. — 10. om. B. — 11. A اجاب. — 12. om. B. — 13. A اليس. — 14. B add. سيدى. — 15. om. A. — 16. B يقطع. — 17. B هذا. — 19. B ليس نكرة. — 20. B نحن نعرف (.....حتى). — 21. A فاخذ. — 22. A اليد. — 23. B om. و. — 24. om. B. — 26. A وامن. — 27. B كبير. — 28. add. كان. — 29. om. A. — 30. om. A. — 31. om. A. — 32. B وهكذا.

amené une foule de gens à sa doctrine et à sa magie. L'empereur ordonna de le lui amener. Quand le disciple sut qu'il devait quitter ce monde, il trouva un vieux pêcheur, lui donna les livres et les rouleaux qu'il avait avec lui et lui dit : « Garde-les bien, car ils te serviront et te montreront la route de Dieu ». Lorsqu'il fut arrivé à Rome, près de l'empereur Néron, celui-ci lui dit : « Jusques à quand tromperas-tu les gens par ta magie ? » — Il lui répondit : « Je ne suis pas un magicien, mais l'apôtre de Jésus le Messie, fils du Dieu vivant ». — L'empereur ordonna de lui couper le bras droit en disant : « Qu'on coupe cette main qui écrivait ». — Le disciple lui dit : « Nous ne redoutons pas la mort de ce monde, mais pour que tu connaisses la puissance de mon maître.... » Ensuite il étendit la main, prit celle qui était coupée, la remit à sa place et elle y adhéra. Puis il la détacha et elle se sépara. Les assistants furent émerveillés et le ministre et sa femme crurent, ainsi qu'une foule considérable dont le nombre était de 276 personnes. L'empereur les condamna à être décapités avec l'apôtre choisi, Luc l'évangéliste. Ainsi se consumma son martyre. On mit son corps dans une natte de poil et on le jeta dans la mer. Par les soins de Dieu, les vagues le poussèrent vers une île. Un fidèle

الى جزيرة فوجده رجل مومن فاخذة وكفنه * باكفان حسنة وهذا القديس كتب انجيله * fol. 37 r°. لتاوفيليا وكان من الامم فاستثنى¹ بقصص الرسل شفعاته وبركته تجرنا من ضربات الخبيث الى النفس الاخير² امين

اليوم الثالث والعشرون³ من شهر بابه

⁴ في هذا اليوم تبيح الاب القديس⁵ البطريرك انبا يوساب بطريرك الاسكندرية هذا الاب كان من اولاد كبراء منوف وكان لهم مال كثير فلما تنيحا وتركاه يتيم رباة بعض محبي الله ولما كبر قليلا قام واخذ ماله وصدق باكثره⁶ ثم طلع الى برية مصر وترهب بها⁷ عند رجل شيخ قديس فلما تقدم انبا⁸ مرقس الثاني سمع بسيرته فارسل اليه واخذة⁹ عنده فاقام في قلايته مدة ثم سأله الرواح الى البرية فقدمه قسا وارسله الى البرية¹⁰ فمكث بها مدة من السنين الى ان تنيح الاب انبا سيماون¹¹ البطريرك وبقي

1. B لما استثنى له. — 2. B (ل. وبركته.....) معنا. — 3. A والعشرين. — 4. Ludolf om. hanc comm. — 5. om. B. — 6. A om. واخذ... — 7. om. A. — 8. B ابونا. — 9. B (ل. فارسل.....) فاستحصرة. — 10. B om. فقدمه. — 11. B سيمون.

* fol. 37 r°. le trouva, le prit et le mit * dans de beaux lincculs. Ce saint écrivit son évangile pour Théophile (*Tàoufilâ*) qui était d'entre les gentils, puis il y ajouta les Actes des Apôtres. Que son intercession et sa bénédiction nous préservent des coups de l'ennemi jusqu'au dernier soupir! Amen.

VINGT-TROISIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (20 octobre).

¹ En ce jour s'endormit dans le Seigneur le saint père, le patriarche Anbâ Yousâb, patriarche d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*) (837-849). Ce père était issu de grands personnages de Manouf qui avaient une fortune considérable. Lorsqu'ils moururent et le laissèrent orphelin, il fut élevé par un homme pieux. Quand il eut un peu grandi, il alla prendre sa fortune et en distribua la plus grande partie en aumônes. Puis il alla dans le désert d'Égypte (*Miṣr*) et y embrassa la vie monastique auprès d'un saint vieillard. Quand Anbâ Marc (*Marqos*) second fut élu au patriarcat (799), il entendit parler de sa manière de vivre : il le manda et le prit chez lui. Yousâb resta quelque temps dans sa cellule. Puis il lui demanda de partir dans le désert. Le patriarche le consacra prêtre et le renvoya au désert. Il y demeura plusieurs années, jusqu'à la mort de notre père, Anbâ Siméon (*Simioun*) le patriarche. Le siège patriarcal resta vacant

1. Cette commémoration manque dans Ludolf.

الكرسى خاليا¹ مدة من السنين فقامت² الاساقفة اخذوا الرشوة من رجل صاحب الديوان وكان متزوجا وعلمانيا ووافقهم³ بعض عوام الاسكندرية على⁴ ان يصروه بطريركا فقامت عليهم بقية رؤساء الاساقفة وانكروا فملهم ثم طلبوا جميعهم الى الله تعالى⁵ فاذاكرهم⁶ بهذا الاب وتذكروا سيرته⁷ الصالحة وتديبيرة الطاهرة⁸ لما كان عند الاب⁹ انا مرقس¹⁰ وارسلوا¹¹ بعض الاساقفة ليحضروه فصلوا المرسلين قدام الله قائلين نسالك يا رب ان تعرفنا بشيء محسوس ان كان اخترت هذا الرجل المبارك¹² لهذه الرتبة فلتكن¹³ علامة ذلك عندنا انا نجد بابه عند وصولنا¹⁴ اليه¹⁵ مفتوحا¹⁶ فلما¹⁷ وصلوا وجدوا بابه مفتوحا قد ودع رهبان وهو يريد يفتح الباب فلما راهم سلم عليهم وبدا يستقبلهم¹⁸ بفرح وادخلهم¹⁹ الى القلاية فلما دخلوا امسكوه وقيدوه وقالوا مستحق فصاح وبكا وبدا²⁰ يظهر لهم مناقص وعشرات فلم يقبلوا منه ثم اخذوه ومضوا به الى ثغر²¹ الاسكندرية ووضعوا عليه اليد وصيروه بطريركا²² فلما جلس

* fol. 37 v°.

1. A. خال. B. خالى. — 2. B. وان. — 3. B. ووافقهم. — 4. B. الى. — 5. om. A. — 6. B. فادركهم. — 7. B. بسيرته. — 8. om. A. — 9. om. B. — 10. A. يعقوب. — 11. B. فارسلوا. — 12. A. om. الرجل. — 13. A. ولتكن. B. فليكن. — 14. B. وصولها. — 15. om. B. — 16. B. منتوح. — 17. B. add. ان. — 18. A. واستقبلهم. — 19. B. فادخلهم. — 20. B. add. ان. — 21. A. (1. اخذوه.) الى. ودخلوا الى. — 22. A. om. بطريركا.

pendant des années. Alors les évêques reçurent des cadeaux d'un fonctionnaire de l'administration qui était marié et vivait dans le monde. Quelques gens de la populace d'Alexandrie s'accordèrent avec eux pour en faire un patriarche. Mais les chefs des autres évêques s'y opposèrent et désavouèrent cet acte. Puis ils invoquèrent Dieu Très-Haut et il leur rappela ce père en mémoire. Ils se souvinrent de sa conduite vertueuse et de son administration intègre quand il était près de notre père Anbâ Marc. On l'envoya chercher par plusieurs évêques. Les envoyés prièrent devant Dieu en ces termes : « Seigneur, nous te demandons de nous faire connaître par quelque chose de sensible si tu as choisi pour cette dignité cet homme béni : comme indication, que nous trouvions sa porte ouverte à notre arrivée chez lui ». Lorsqu'ils arrivèrent, ils trouvèrent sa porte ouverte : il avait dit adieu à des moines et il allait la fermer. Quand il les vit, il les salua, les accueillit avec joie et les introduisit dans sa cellule. Lorsqu'ils furent entrés, ils le saisirent, le lièrent * et dirent : * fol. 37 v°.

« Il est digne ! » Il cria, pleura et voulut révéler des défauts et des fautes, mais ils n'y accédèrent pas ; puis ils le prirent et l'emmenèrent dans la marche d'Alexandrie. Ils lui imposèrent les mains et le firent patriarche. Quand il

على الكرسى المرقسى اهتم بالبيع كثيرا وكان ما يفضل عنه من¹ دياريته يشتري به املاكاً² ويوقفها على البيع وكان كبير التعليم للشعب لا يفقل عن احد منهم فحسده الشيطان وسبب له احزاناً³ من ذلك ان اسقفين اضرا بشعبهما فانكر عليهما⁴ دفوعاً⁵ كثيرة وسألهما ان يرققا برعيتهما فلم يقبلا منه فتركهما فاستغانت⁶ رعيتهما عليه فيهما وقالوا له⁷ ان انت ارغمت⁸ علينا باسقفيتهما خرجنا الى ملة اخرى فاجتهد جهدا عظيماً⁹ ليصلح¹⁰ بينهما¹¹ فلم يقدر¹² فاستحضر الاساقفة من سائر البلاد وتبرا من قضيتهما يعنى الاسقفين¹³ فكتبوا جميعا بقطعهما فلما¹⁴ سقطوا مضوا الى المتولى بالقاهرة ورفعوا على الاب رفاعات¹⁵ زور فارسل الامير اخاه ومعه جند¹⁶ ليضروا¹⁷ البطريرك¹⁸ ويحضره فلما وصل اليه استحضره اخو الامير وجرد سيفه¹⁹ واراد قتله فلما ضربه بالسيف امال²⁰ الله تعالى²¹ يده عنه فجاء السيف²² فى العمود فانكسر²³ فازداد غضبا وجرد²⁴ سكينه

1. A (1). — 2. A املاكى. — 3. A احزان. — 4. B عليهم. — 5. A دفوع. — 6. B (1). — 7. A om. له et add. ان هذا الكلام. — 8. B حكمت. — 9. B (1). — 10. B (1). — 11. A بينهم. — 12. B فما قدر. — 13. B من قضيتهم. — 14. A add. (..... جهدا). — 15. B رفعات. — 16. A جند. — 17. B ليعيروا. — 18. A بالبطريركى. — 19. A (1). — 20. A مال. — 21. A. — 22. A. — 23. om. A. — 24. B فجرد. — 25. B يده.

fut assis sur le siège de saint Marc, il s'occupa beaucoup des églises. Avec le surplus des revenus de ses couvents, il achetait des propriétés et les constituait en fondations pour les églises. Il instruisait fréquemment le peuple sans négliger jamais personne. Satan le détesta et lui causa des chagrins. Ainsi deux évêques maltraitèrent leur troupeau, il les blâma à plusieurs reprises et leur demanda d'être bons pour leur troupeau, mais ils le repoussèrent. Alors il les laissa. Les fidèles lui demandèrent du secours et dirent : « Si tu nous les imposes pour évêques, nous passerons à une autre religion ». Il fit de grands efforts pour rétablir la paix entre eux sans y réussir. Il convoqua les évêques de tout le pays et se déchargea de la condamnation de ces deux-là. A l'unanimité, leur excommunication fut souscrite. Quand ils furent tombés, ils allèrent trouver le gouverneur du Qaire (*El-Qâhirah*) et portèrent de fausses accusations contre le patriarche. L'émir envoya son frère avec une troupe de soldats pour maltraiter Yousab et le lui amener. Quand le frère de l'émir arriva, il le manda, tira son sabre et voulut le tuer, mais lorsqu'il le frappa, Dieu Très-Haut détourna sa main ; le sabre donna contre un pilier et se brisa. La colère de l'autre augmenta, il tira son poignard de

من وسطه وضرب الاب البطريك¹ في جنبه بكل قوته فقطعت الثياب مع الزونية ولم
تصل الى جسمه فتحقق الامير ان في البطريك نعمة الالهية فصد² عن قتله ووقره³
عند ذلك واکرمه⁴ واحضره⁵ الى اخيه واعلمه بما جرى له معه فنذ ذلك احترمه⁶
الامير وخافه ثم استخبره عن قضية التي رفع عليه⁷ بها فاثبت له عدم صحتها واعلمه
بقضية الاسقفين قبل منه الامير جوابه واکرمه وكتب له سجلا⁸ بان لا يعارضه احد في
تقدمه ولا في عزل ولا في جميع ما يعمل وكان مداوما لردع⁹ الخطاة والمخالفين
وكان * ثبت¹⁰ الشعب¹¹ على الايمان المستقيم الذي تسلموه عن ابائهم مفسرا لهم ما
اشكل عليهم فهمه حارسا¹² لهم بتعاليمه وصلواته واظهر الله تعالى¹³ على يدي¹⁴ هذا
القديس عجائب كثيرة ولما اكمل هذا السير الالهى تتيح بسلام بعد ان اقام على الكرسي
تسعة عشر سنة وفي الرهبنة تسعة¹⁵ وثلاثين¹⁶ سنة وقبلها انيف عن¹⁷ عشرين سنة وكانت
جملة حياته اثنين وثمانين¹⁸ سنة صلواته تكون معنا امين¹⁹

1. om. A. — 2. B تصده. — 3. B فوفرة. — 4. A om. عند..... — 5. B وتوجه. — 6. B
فاحترمه. — 7. A عليها. — 8. A سجل. — 9. B لرجع. — 10. B (1. وكان.....). مثبت. — 11. B
الشعب. — 12. B حارصا. — 13. om. B. — 14. A يد. — 15. B ثلث. — 16. B ثلثون. — 17. om.
A. — 18. B ثمانون. — 19. A om. وكانت.....

sa ceinture et frappa de toute sa force notre père le patriarche dans le côté. Les vêtements furent coupés ainsi que la ceinture, mais le fer n'arriva pas jusqu'au corps. Alors l'émir constata qu'une grâce divine était dans le patriarche. Il renonça à le tuer, le vénéra, l'honora et l'amena à son frère qu'il informa de ce qui lui était arrivé avec lui. Alors l'émir le respecta et le craignit, puis il lui apprit la plainte portée contre lui. Le patriarche lui en démontra la fausseté et lui fit connaître la condamnation des deux évêques. — L'émir agréa sa réponse, l'honora, et écrivit en sa faveur un diplôme ordonnant que personne ne lui ferait opposition dans ses nominations, ses destitutions, ni dans tous ses actes. Il était très zélé pour écarter les pécheurs et les hérétiques; * il affermissait les fidèles dans la foi orthodoxe reçue de leurs pères: il leur commentait les passages difficiles pour leur intelligence; il les préservait par ses enseignements et ses prières et Dieu Très-Haut fit apparaître beaucoup de miracles par son intermédiaire. Lorsqu'il eut mené cette conduite divine, il mourut en paix après être resté dix-neuf ans sur le siège patriarcal, avoir passé trente-neuf ans dans la vie monastique et vécu plus de vingt ans auparavant: la durée totale de sa vie fut de quatre-vingt-deux ans. Que ses prières soient avec nous! Amen.

وفيه ايضا ذكر القديس الطوباني¹ ديونوسيوس² اسقف قرنتيوس المستشهد في ايام ديقلاديانوس ومكسيميانوس هذا عوقب عفوبات كثيرة من اجل الايمانه بالمسيح³ واخيرا ضربت رقبة بالسيف صلته تكون معنا امين

اليوم الرابع والعشرين من شهر بابيه

⁴ في هذا اليوم ذكر ايننا البار المجاهد⁵ القديس ايلاريون⁶ الراهب المتوحد هذا القديس كان من اهل غزة ابن ابوين كافرين فادباه بالعلوم اليونانية فلما بلغ فيها مبلغا جيدا⁷ وتميز على اقرانه وصار لها في نفسه⁸ محل في كل سنة اشتاق الى اتقانها جيدا ولم يكن في بلدة من يوصله الى غاية مقصوده فقصد⁹ مدينة الاسكندرية ودخل الى مدارس العلوم¹⁰ بها وتعلم علوما¹¹ كثيرة فحركت¹² فيه غيرة الهية ان يقرأ علوم النصرانية فطلبها وقرأها وكان الاب الاسكندرس¹³ يشرح له ما عسر¹⁴ عليه فهمه فامن بالمسيح فعمده¹⁵

1. om. B. — 2. B ديوناسيوس. — 3. A om. من اجل..... — 4. Pro hac comm. Ludolfus ment. fac. de S. Martha. — 5. A om. البار..... — 6. A ايلاريون. B ابلاريوس. — 7. A فلما نشأ منها. — 8. B om. في نفسه. — 9. A قصد. — 10. A العلماء. — 11. A علوم. — 12. B وعمده. — 13. الاسكندروس. — 14. اشكل B. — 15. B وعمده.

En ce jour a lieu aussi la commémoration du bienheureux saint Denys (*Dyounousyous*), évêque de Corinthe (*Qorintyous*), martyr au temps de Dioclétien (*Diqladyánous*) et de Maximien (*Maksimyánous*). Il subit de nombreux tourments pour la foi du Messie et finalement fut décapité. Que sa prière soit avec nous! Amen.

VINGT-QUATRIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (21 octobre).

¹ En ce jour a lieu la commémoration de notre père le vertueux athlète, saint Hilarion (*Ilaryoun*)² le moine, l'ermite. Ce saint était né à Gaza (*Ghazah*) de parents infidèles. Ils le firent instruire dans les lettres grecques où il acquit un rang distingué et surpassa ses condisciples; chaque année, elles prenaient une grande place dans son âme. Il désira vivement s'y perfectionner, mais, dans sa ville, il n'y avait personne qui pût le faire arriver à son but. Il alla dans la ville d'Alexandrie (*El-Iskandaryah*), entra dans les universités et y étudia de nombreuses sciences. Un zèle divin le poussa à lire les sciences chrétiennes: il les rechercha et les étudia. Le père Alexandre (*El-Iskandaros*)

1. Cette commémoration manque dans Ludolf qui la remplace par celle de sainte Marthe. — 2. Maean: *Abelation*.

بسم الاب والابن والروح القدس ونال النعمة الالهية¹ ثم انه اقام² عنده زمانا كثيرا فلما³ بلغه موت والديه الجسدانيين مضى⁴ الى بلدة واخذ ما تركوه وفرقه على الفقراء وذوى الحاجة ثم دخل الى دير⁵ من ديار الشام وسلك في كل باب من النك مسلما عظيما وكان يصوم الاسبوع كاملا وكان⁶ يتعدى يقول وحشائش الارض فاستضاء⁷ عقله واعطا الرب نعمة النبوة وعمل الايات وبعد ان مكث في الدير مدة من الزمان * ترهب * fol. 38 v°.
 القديس ايفانيوس في الدير⁸ فسلمه⁹ اب الدير للقديس ايلاريون¹⁰ فادبه بعلم الرهبنة وعلمه علوم البيعة وتبا عليه ان¹¹ يصير اسقفا على قبرس وبلغ هذا الاب من العمر ثمانين¹² سنة منها عشرة سنين¹³ في منرل والده وسبع سنين في مدينة الاسكندرية وثلاثة وستين سنة في العبادة وتييح سلام بعد ان وصل الى¹⁴ شيخوخة¹⁵ حسنة سالحة¹⁶ مرضية لله وقد مدح هذا القديس يوحنا فم الذهب وذكره القديس¹⁷ باسيليوس في بعض نسكياته صلواته تكون معنا امين

1. B (1. بسم.....). — 2. B واقام. — 3. A ولما. — 4. B. — 5. A ديار. — 6. om. B. — 7. B واستضاء. — 8. B add. المذكور. — 9. A سلمه. — 10. A ايلاريون. B ابلاريوس et add. فعلمه. — 11. A (1. انه (عليه ان). — 12. A ثمانون. — 13. om. A. — 14. B om. بالسلام. — 15. B بشيخوخة. — 16. B om. حسنة سالحة. — 17. om. A.

lui expliquait ce qui lui était difficile à comprendre. Il crut au Messie, fut baptisé au nom du Père, du Fils et de l'Esprit-Saint, et reçut la grâce divine. Il resta près de lui pendant longtemps. Lorsqu'il apprit la mort de ses parents selon la chair, il alla dans sa ville, prit ce qu'ils lui avaient laissé, le partagea entre les pauvres et les malheureux. Puis il entra dans un des couvents de Syrie (*Ech-Châm*), où il s'avança loin dans chaque genre d'austérités. Il jeûnait la semaine entière et se nourrissait de légumes et d'herbes sauvages. Son intelligence fut illuminée. Dieu lui accorda le don de prophétie et il fit des miracles. Après qu'il fut resté quelque temps dans le couvent, * saint Épiphane * fol. 38 v°. (*Abifinyous*) y embrassa la vie religieuse. Le supérieur le confia à saint Hilarion, qui l'instruisit dans la science monastique et lui apprit les sciences ecclésiastiques. Il lui prédit qu'il deviendrait évêque de Chypre (*Qobros*). Ce père atteignit l'âge de quatre-vingts ans dont dix furent passés dans la maison de son père, sept dans la ville d'Alexandrie et soixante-trois au service de Dieu. Il mourut en paix après être arrivé à une vieillesse belle, vertueuse et agréable à Dieu. Saint Jean Chrysostome (*Youhannâ Fomm edz-Dzahab*) a fait son éloge et saint Basile (*Básilyous*) l'a mentionné dans un de ses écrits pieux. Que sa prière soit avec nous! Amen.

¹ وفيه ايضا ذكر القديس بولس ولتجيناوا الشهداء والقديسة زينة الشهيدة صلاتهما
تكون معنا

اليوم الخامس والعشرين من شهر بابيه

في هذا اليوم تنيح القديس ² انبا ابيب العابد المجاهد ونعيد معه ³ لانبا ابلوا⁴
المتشبه بالملائكة⁵ كالعادة بالصعيد هذا القديس ابلوا⁶ كان ابوه اسمه امانى من مدينة
اخميم وامه تسمى ⁷ ايسى وكانا كلاهما بارين قدام الله سائرين في حقوقه محبين القديسين⁸
والغرباء ولم يكن لهما ولدا فرأت امه في بع. ض الليالى ر كان انسان نورانى ومعه
شجرة قد غرسها في منزلهما⁹ فطلعت¹⁰ واثمرت فقال¹¹ لها من ياكل¹² من هذه
الثمرة¹³ يحيى الى الابد وانها اكلت منها فرأتها حلوة المذاق جدا فقالت ترى ان يكون
لى ثمرة فلما افاقت¹⁴ من النوم اعلمت بعلمها فاعلمها هو ايضا انه قد¹⁵ رأى هذه¹⁶

1. B om. hanc comm. Wüst. add. comm. Sanctae Irenae. — 2. om. A. — 3. om. B.
— 4. B ابلوا. — 5. B المشابه للملائكة. — 6. A om. كالعادة.... B ابلوا. — 7. B وكان اسم امه —
8. B للتديسين. — 9. B منزل. — 10. B وقد طلعت. — 11. B وقال. — 12. B اكل. — 13.
B الشجرة. — 14. B استيقظت. — 15. om. A. — 16. om. B.

'En ce jour a lieu également la commémoration des saints martyrs Paul
(*Boulos*) et Longin (*Londjinou*) et celle de sainte Zéna (*Zinah*), martyre. Que
leur prière soit avec nous! Amen.

VINGT-CINQUIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (22 octobre).

En ce jour s'endormit dans le Seigneur saint Anbà Abib, le pieux
athlète : nous célébrons aussi la fête de saint Apollon (*Abolou*)² semblable aux
anges, suivant la coutume de la Haute-Égypte (*Es-Sa'id*). Le nom du père
de ce saint était Amàni, de la ville d'Akhmim : sa mère s'appelait Aïsi :
tous deux étaient vertueux devant Dieu, marchant dans ses voies droites,
aimant les saints et les étrangers. Ils n'avaient pas d'enfant. Une nuit, sa
mère vit en songe un être étincelant de lumière; il avait un arbre qu'il
planta dans leur demeure. L'arbre poussa et donna des fruits; alors ce per-
sonnage dit : « Quiconque mangera de ce fruit, vivra éternellement ». Elle en
mangea un, le trouva très doux au goût et dit : « Peut-être aurai-je aussi un
fruit ». Quand elle se réveilla, elle en informa son mari : celui-ci lui apprit qu'il

1. La commémoration qui suit manque dans B. Le Syntaxaire de Wästenfeld ajoute
celle de sainte Irène. — 2. Malan : *Ablasadiq*.

الرويا بعينها فمجدوا الله كثيرا وزادوا على¹ برهم ونسكهم فكان² طعمهم خبزا وملحاً³ ويصوموا يومين يومين فلما⁴ حبلت الامراة كانت تصلي صلوات كثيرة تفوق اتعاب الرجال وذلك انها كانت تضرب كل ليلة الف مطانية⁵ وبالنهار الف⁶ وخمسمائة مطانية⁷ * fol. 39 r°. مدة تسعة شهور⁸ الى ان ولدت الطفل فاسموه⁹ * ابلوا¹⁰ ثم زادوا على خيرهم كثيرا فلما نشا الصبي وتعلم العلوم البيعية¹¹ بدأ¹² يشتاق الى الرهبة ولم يزل¹³ حتى¹⁴ وجد وسيلة فاخذ¹⁵ صديقا له يقال له ابيب وخرجوا ترهبوا في بعض الديارة وكانوا يصنعوا نسكا عظيما واقاموا مدة على ذلك¹⁶ تتيح الاب ابنا ابيب في الخامس والعشرين من بابه وبقى القديس ابلوا¹⁷ بمفرده¹⁸ فحينئذ¹⁹ مضى ابنا ابلوا²⁰ الى جبل ابلوج فاجتمعت²¹ اليه جماعة عظيمة وكان يعلمهم خوف الله تعالى²² والعبادة الحسنة وفي بعض الايام كانوا يعملوا²³ تذكار القديس²⁴ ابنا ايب فقال²⁵ لهم ابنا ابلوا²⁶ يا اخوة من صلى اليوم صلاة باسم القديس ابنا ايب غفر السيد المسيح له خطيته كما وعد بذلك

1. B في. — 2. A وكان. — 3. B وملح. — 4. B ولما. — 5. B مطانية. — 6. om. A. — 7. om. B et add. اقامت تفعل هذا الفعل. — 8. B اشهر. — 9. B فسموه. — 10. B ابلوا. — 11. A الى ان. — 12. A add. الصبي. — 13. B add. متابرا على ذلك. — 14. B حتى. — 15. A اخذ. — 16. A (ل. واقاموا). — 17. B ابلوا. — 18. A om. وبقي. — 19. A om. فحينئذ. — 20. B om. ابنا ابلوا. — 21. A واجتمعت. — 22. om. B. — 23. A يعملوا. — 24. om. A. — 25. قال. — 26. B ايب.

avait eu précisément le même songe. Ils louèrent Dieu beaucoup et redoublèrent de piété et d'austérités. Comme nourriture, ils avaient du pain et du sel : ils jeûnaient chaque deux jours. Quand la femme fut devenue enceinte, elle fit de nombreuses prières, surpassant les fatigues des hommes : en effet, chaque nuit elle se prosternait mille fois et chaque jour quinze cents fois, et cela pendant neuf mois jusqu'à ce qu'elle mit au monde cet enfant. Ils le nommèrent * Apollon et redoublèrent leurs bonnes œuvres. Lorsque l'enfant eut grandi et qu'il eut appris les sciences ecclésiastiques, il commença à désirer la vie monastique et il ne cessa jusqu'à ce qu'il eut trouvé une occasion. Il prit un de ses amis nommé Abib : ils partirent se faire moines dans un couvent. Ils pratiquaient de grandes austérités et restèrent ainsi pendant quelque temps. Le vingt-cinq de Babeh, notre père Anbà Abib s'endormit dans le Seigneur et Anbà Apollon resta seul. Alors il alla dans la montagne d'Abloudj; une foule considérable de moines se réunit autour de lui : il leur apprenait à craindre Dieu et à bien le servir. Un jour qu'ils faisaient la commémoration de saint Anbà Abib, Anbà Apollon leur dit : « Mes frères, si quel- * fol. 39 r°. qu'un d'entre vous fait aujourd'hui une prière au nom du saint Anbà Abib,

وكان في تلك الساعة قد تنيح احد من¹ الاخوة وهم قيام² يجنزوة³ فشك بعضهم⁴ في قول ابنا ابلوا⁵ فجلس الاخ⁶ الميت وبدأ يتكلم وقال لهم لماذا تشكون في قول ابونا ابنا ابلوا⁷ ان⁸ الرب قد⁹ وعد¹⁰ بهذا في كل¹¹ يوم يعمل فيه¹² تذكار القديس ابنا ايب فلما¹³ قال هذا عاد ورقد فتمعجوا الاخوة ومجدوا الله كثيرا¹⁴ وعاش ابنا ابلوا¹⁵ سنين كثيرة وصار له ديارات كثيرة واخوة كثير¹⁶ وكان على زمان القديس¹⁷ ابو مقار الكبير فلما¹⁸ سمع به القديس¹⁹ ابو مقار فرح به²⁰ جدا²¹ وكتب له رسالة يعزيه هو والاخوة ويثبتهم على العمل بطاعة الله وفيما ابونا القديس ابو مقار²² يكتب الرسالة عرف ابنا ابلوا²³ بالروح وكان حوله جماعة كثيرة²⁴ من الاخوة يتحدثوا بكلام الله فقال لهم اصمتوا يا اخوة²⁵ هوذا العظيم ابو مقار قد كتب لنا رسالة مملوة من كل عزا²⁶ وبعد²⁷ ان تكلم بهذا²⁸ وصل²⁹ الاخ ومعهم الرسالة فخرحوا وتلقوا الاخ³⁰ بفرح

1. A واحدًا. — 2. B قيامًا. — 3. B يختبروه. — 4. B بعض الاخوة. — 5. B ابلوا. — 6. om. B. — 7. A om. ابنا ابلوا. B ابلوا. — 8. A لان. — 9. om. B. — 10. B اوعد. — 11. om. A. — 12. A om. يعمل في. — 13. A ولما. — 14. om. A. — 15. B ابلوا. — 16. A om. وصار... — 17. A ابونا. — 18. A ولما. — 19. om. A. — 20. om. B. — 21. om. A. — 22. A (ل. ابونا). — 23. B ابلوا. — 24. om B. — 25. A om. اصمتوا... — 26. B مملوة عزا وتعلما روحانيا. — 27. B om. و. — 28. A هذا تكلم. — 29. A فوصل. — 30. B وتلقوه.

Dieu lui pardonnera ses fautes comme il l'a promis ». Il y avait à ce moment un religieux qui était mort et les autres étaient debout, faisant ses funérailles. Quelques-uns doutaient de la parole d'Anbà Apollon. Alors le frère qui était mort s'assit et se mit à parler : « Pourquoi, dit-il, doutez-vous de la parole de notre père Anbà Apollon relativement à la promesse que Dieu lui a faite chaque jour où on célébrera la commémoration de saint Anbà Abib? » Quand il eut dit cela, il se recoucha. Les religieux s'étonnèrent et louèrent Dieu beaucoup. Anbà Apollon vécut encore de nombreuses années : il eut beaucoup de couvents et un grand nombre de moines. Il vivait au temps de saint Macaire (*Abou Maqâr*) l'ancien. Quand celui-ci entendit parler de lui, il se réjouit beaucoup et envoya une lettre pour le reconforter, lui et ses frères, et les affermir dans leur conduite pleine d'obéissance envers Dieu. Tandis que saint Macaire lui écrivait, Anbà Apollon en eut connaissance en esprit : il y avait en ce moment autour de lui une troupe nombreuse de religieux qui s'entretenaient de la parole de Dieu. « Silence! mes frères, leur dit-il : voici que l'illustre Macaire nous a écrit une lettre pleine de reconfort ». Après qu'il eut dit ces mots, le moine porteur de la lettre arriva. Ils sortirent à sa rencontre avec une grande

عظيم¹ وقروها على الاخوة فتعزت² قلوبهم وفرحوا كثيرا وهذا القديس انبا ابلوا³ هو الذي⁴ مضى الى القديس انبا امانى ورأى السادج عنده اعنى الامراة القديسة ولما اراد الرب⁵ المسيح ان يريجه من اتعاب هذا العالم * تنييح بسلام وكانت نياحته في مثل هذا اليوم⁶ بركاته⁷ تكون معنا⁸ امين * fol. 39 v°.

⁹ وفيه ايضا تكرر بيعة القديس يوليوس الاقفاصى لما ان القديس استشهد بطوة¹⁰ حسب ما ينصه خبره وذلك بعد هلاك ديقلاديانوس وتملك قسطنطين قبل ان يعتمد بمدة يسيرة فلما اعتمد وانتشر باع المملكة المسيحية وبنيت الكنائس على اسماء الشهداء الذى قتلهم الكفار سمع الملك قسطنطين بخبر¹¹ القديس يوليوس¹² وكيف اقامه الله يهتم باجساد الشهداء هو وغلمانه ويحمل اجسادهم ويكفنهم ويكتب سيرتهم وكيف استشهد خيرا مدح سيرة هذا القديس وطوب فعله وارسل اموالا الى ديار مصر وامر ان تبنى

1. om. A. — 2. A. وتغزت. — 3. B. ابلا. — 4. A. add. كان. — 5. om. A. — 6. A. om. و..... — 7. B. صلاته. — 8. B. add. ومع الناسخ. — 9. A, Ludolf, Assemani, Maï, Malan et Wüstenf. om. hanc comm. — 10. B. طموه. — 11. B. بخبره. — 12. B. يوليانوس.

joie, on lut la lettre aux religieux dont les cœurs furent fortifiés et qui se réjouirent beaucoup. C'est ce saint Anbà Apollon qui alla chez saint Anbà Amàni et vit chez lui Es-Sàdidj, c'est-à-dire la sainte femme. Quand notre Seigneur le Messie voulut lui accorder le repos des fatigues de ce monde, il mourut en paix. Sa mort eut lieu ce même jour. Que ses bénédictions * fol. 39 v°.
soient avec nous! Amen.

' En ce jour eut lieu aussi la consécration de l'église de saint Jules (*Youlyous*) d'Aqfalhas; ce saint était mort martyr à Taouah, à ce que raconte son histoire. Ceci arriva après la mort de Dioclétien (*Diqladyànous*) et l'avènement de Constantin (*Qostantin*), peu de temps avant que celui-ci ne fût baptisé. Lorsqu'il eut reçu le baptême, que la puissance du royaume chrétien s'étendit et qu'on bâtit des églises au nom des martyrs que les infidèles avaient fait périr, l'empereur Constantin entendit raconter l'histoire de saint Jules, comment Dieu l'avait établi pour avoir soin des cadavres des martyrs, lui et ses serviteurs; comment il emportait leurs corps et les ensevelissait, écrivait leurs vies, et comment il subit le martyre. Il loua la conduite de ce saint, approuva ses actions, envoya des richesses en Égypte (*Misr*), ordonna de lui bâtir une belle église à Alexandrie (*El-Iskandaryah*) et d'y transporter son corps. Elle fut consacrée par notre père le patriarche Alexandre (*El-Iskandarous*) (313-326)

1. Cette commémoration manque dans A. Assemani, Ludolf, Maï, Wüstenfeld et Malan.

له كنيسة حسنة بالاسكندرية ويحمل جسده اليها وكرزها الاب بطريرك الاسكندروس
واساقفه وعمل لها عيدا عظيما في هذا اليوم شفاعته تكون معنا امين

اليوم السادس والعشرون¹ من شهر بابيه

² في هذا اليوم استشهد القديس الرسول³ طيمون هذا التلميذ اختاره الرب من جملة
السبعين تلميذ الذي انتخبهم وميزهم وارسلهم واعطاهم القوة على شفاء الامراض واخراج
الشياطين ونال هذا القديس من النعمة والموهبة ما ذلت به الشياطين والامراض خضعت⁴
له ثم خدم الرب بعد ذلك⁵ مدة مقامه على الارض و من بعد ما صعد الرب الى السماء
تابر (?) على خدمة التلاميذ الى ان حلت عليهم وعليه نعمة الروح القدس المعزى⁶ ثم ان
التلاميذ انتخبوه من جملة السبعة شمامسة الذين اقاموهم شهد الكتاب عنهم⁷ انهم كانوا
ممتليون روحا وحكمة وبعد ان اقام⁸ في خدمة الشمامسة مدة وضعوا عليه اليد اسقفا
على مدينة بسرى⁹ الغرية التي¹⁰ من اعمال البلقا فبشر¹¹ فيها بالايمان بالسيد المسيح¹²

1. A والعشرين. — 2. Pro hac comm. Ludolf ment. facit de S. Jacobo. — 3. om. A. —
4. B وشهدوا لهم (.....شهد ا). — 5. A om. بعد ذلك. — 6. om. A. — 7. A (ل. شهد ا). — 8. A. — 9. A. — 10. B الذي. — 11. B وبشر. — 12. B بالمسيح.

et ses évêques. Il fit en ce jour une grande fête. Que son intercession soit
avec nous! Amen.

VINGT-SIXIÈME JOUR DU MOIS DE BABEH (23 octobre).

En ce jour mourut martyr le saint apôtre Timon (*Timoun*)¹, le disciple : il fut élu par le Seigneur parmi les soixante-dix disciples qu'il choisit, tria, envoya, et à qui il donna le pouvoir de guérir les maladies et de chasser les démons. Ce saint reçut la grâce et le don d'humilier les mauvais esprits et de dompter les maladies. Après cela, il servit le Seigneur pendant tout son séjour sur la terre. Lorsque le Christ fut monté aux cieux, il continua de servir les disciples jusqu'à ce que la grâce de l'Esprit-Saint, le Paraclet, descendit sur eux et sur lui. Ensuite les disciples le choisirent parmi les sept diacres qu'ils instituèrent² et de qui l'Écriture témoigne qu'ils étaient remplis de l'esprit (saint) et de sagesse. Après qu'il fut demeuré quelque temps au service des diacres, ils lui imposèrent les mains en qualité d'évêque de Basra de l'Occident, dans le district d'El-Balqa. Il y annonça la foi en notre Seigneur le Messie et baptisa beaucoup de Grecs et de Juifs. Alors le gouverneur de la

1. Malan : *Thomas*. — 2. Actes des Apôtres. vi, 3.

تلاميذه الخصيصين¹ به عن سبب بكاه² عرفه انه كان ينظر خطايا الشعب واعمالهم الردية كما³ ينظر الزيت في الوعا الزجاج ودفعه اخرى رأى السيد المسيح على الهيكل والملائكة يقدمون⁴ له اعمال الشعب⁵ واحد واحدا وسمع صوت يقول يا اسقف لماذا⁶ تغفل عن شعبك ولا تعظمهم فقال⁷ يا رب هم لا يقبلون⁸ كلامي⁹ فقال يجب على الأسقف ان يعظ الشعب فان قبلوا والا دماءهم على رؤسهم ولاجل ذلك كان يبكي في كل وقت ولما دعوه الى المجمع صحبة الاب انبا ديسقورس ووصلوا الى قصر الملك لم يدعوه يدخل لاجل لباسه الحقيق حتى عرفهم انبا ديسقورس انه اسقف فلما دخل وسمع قولهم في السيد المسيح بدأ يحرم الملك في المجمع وكان يقول هذا وقد اسلم نفسه للموت عن الامانة الارتدكسية فنقوه مع الاب ديسقورس الى جزيرة غاغرا ومن هناك ارسله الاب ديسقورس صحبة رجل تاجر مومن الى الاسكندرية لانه قال له ان لك هناك اكليل شهادة فلما وصل الى مدينة الاسكندرية واتفق وصول رسول الملك بكتاب فيه الايمانه بذكر الطبيعين بعدا ان اوصاه الملك ان اى من كتب خطه اولا في

لم B 6. — الناس B 5. — يقدموا B 4. — كمن B 3. — بكاه B 2. — المختصين B 1. — وقال A 7. — لا يقبلوا A 8. — Hic adest lacuna in B inter fol. 63 v° et fol. 64 r°.

Un de ses disciples familiers lui demanda la cause de ses larmes. Il lui apprit qu'il voyait les fautes des gens et leurs mauvaises actions comme on voit l'huile à travers un récipient de verre. — Une autre fois, il vit sur l'église notre Seigneur le Messie et les anges lui présentait les actions des hommes une à une. Il entendit une voix qui disait : « Évêque, pourquoi négliges-tu ton troupeau et ne l'avertis-tu pas ? — Seigneur, répondit-il, on n'accepte pas ma parole. » — La voix reprit : « Il faut que l'évêque prêche son troupeau : si les gens acceptent la parole (ils seront justifiés) mais s'ils ne l'acceptent pas, que leur sang retombe sur leurs têtes. » C'est pourquoi il pleurait continuellement. — Lorsqu'on l'appela au concile en compagnie de notre père Anbâ Dioscore (*Disqouros*) et qu'ils arrivèrent au palais de l'empereur, on ne le laissa pas entrer à cause de son humble vêtement, jusqu'à ce qu'Anbâ Dioscore eut fait connaître qu'il était évêque. Quand il fut entré et entendit les paroles sur notre Seigneur le Messie, il se mit à anathématiser l'empereur dans le concile : il parlait ainsi, ayant fait le sacrifice de sa vie pour la foi orthodoxe. On l'exila avec notre père Dioscore dans l'île de Gangres (*Ghaghra*). De là, le patriarche l'envoya avec un marchand croyant à Alexandrie (*El-Iskandaryah*), car il lui avait dit : « Tu obtiendras là la couronne du martyr ». Son arrivée à Alexandrie coïncida avec la venue de l'envoyé impérial, porteur d'une lettre

الكتاب اجعله بطريركا على المدينة وكان بالمدينة مقدم القسوس اسمه براتويارى¹ اخذ الكتاب ليكتب فيه اولا واذكره ابو مقار الاسقف القول الذى قاله الاب ديسقورس عند سيرة الى المجمع انك تستولى على كنيستى * من بعدى فذكر الكلام وتوقف على الكتابة فلما علم الرسول ان الاسقف غير موافق لامانة الملك ولم يفعل هو ايضا بكتب خطه وثب قائما على الاسقف² ورفض القديس ابو مقار فصادقت على انثيه فتسبح بسلام للوقت ونال اكليل الشهادة فاخذوه المومنين وجعلوه مع جسد يوحنا واليشع لان القديس قد رأى هولاء القديسين فى الرويا وهم قائلين له ان جسدك يكون مع اجسادنا فمضى الى السيد المسيح وهو لابس الصبر صلاته تكون معنا امين

اليوم الثامن والعشرين من باب

³ فى هذا اليوم استشهدوا القديسين العظيمين مركيانوس ومركوريرس هولاء القديسين كانوا يتلمذوا للاب القديس بولس الشهيد بطريرك مدينة القسطنطينية وسبب استشهادهم.

1. انروبارى. — 2. A الرسول. — 3. Ludolf om. hanc comm.

sur la foi avec la mention des deux natures. — L'empereur lui avait fait cette recommandation : « Celui qui signera le premier cet écrit, je l'établirai patriarche de la ville ». Il y avait à Alexandrie un chef des prêtres nommé Protérius (*Bratouyari*) : il prit l'écrit pour y souscrire le premier. L'évêque Macaire lui rappela la parole qu'avait dite notre père Dioscore en partant pour le concile : « C'est toi qui gouverneras mon église * après moi ». Il se rappela * fol. 40 v.^e cette parole et s'arrêta avant de signer. Lorsque l'envoyé sut que l'évêque était opposé à la croyance de l'empereur et qu'il ne donnerait pas sa signature, il s'élança sur lui et lui lança un coup de pied qui l'atteignit aux testicules. Le saint mourut en paix sur-le-champ et reçut la couronne du martyr. Les fidèles le prirent et placèrent son corps avec ceux de Jean (*Youhannâ*) et d'Élisée (*Elicha*), car ce saint les avait vus en songe et ils lui avaient dit : « Ton corps sera avec les nôtres ». Il alla trouver notre Seigneur le Messie, revêtu de constance. Que sa prière soit avec nous! Amen.

VINGT-HUITIÈME JOUR DE BABEH (25 octobre).

' En ce jour moururent martyrs les saints illustres Marcien (*Markyanous*) et Mercure (*Markouryous*). Ces deux saints étaient disciples du saint père Paul (*Boulos*) le martyr, patriarche de la ville de Constantinople (*El-Qostantinyah*).

1. Cette commémoration manque dans Ludolf.

ان الملك قسطنطينوس ابن قسطنطين الملك لما شد من مقالة اريوس وعاند الاب
البطربرك فنا الى بلاد الارمن وقتل هناك مخوقا فبكا هولاء القديسين يوم نفيه وسبا
الملك وقالوا انه يعتقد معتقد اريوس المحروم فاوصل¹ من كان حاضرا من شيعة اريوس
سبهما² الى الملك فكان بعض³ الضياع فارسل واحضرهما⁴ اليه⁵ وامر⁶ بقتلهاما بالسيف
فقتلا ودفنا حيث قتلا ولم يزالا الى زمان القديس يوحنا فم الذهب فاطلع على قضيتهما
فارسل واحضر اجسادهما المكرمة الى مدينة القسطنطينية وبنا لهما هيكلنا حسنا ونقل
اجسادهما اليه وعيد لهما صلاتهما تكون معنا⁸ امين

* fol. 41 r.

9اليوم التاسع¹⁰ * والعشرين من شهر بابه

في¹¹ هذا اليوم شهادة الاب العظيم¹² القديس¹³ ديمتريوس¹⁴ كان في¹⁵ زمان مكسيميانوس

1. Finis lacunae in B. — 2. B بسببهما. — 3. A (ل. فكان). — 4. B واستحضرة. — 5. om. B. — 6. B فامر. — 7. B بحيث. — 8. B (ل. تكون). — 9. Wüst. Ludolf et vers. aethiop. add. comm. nativitatis Domini. Ludolf om. comm. S. Demetrii. — 10. B التامن. — 11. B add. مثل. — 12. A om. الاب..... — 13. om. B. — 14. B ديمتريوس et add. هذا. — 15. B من.

La cause de leur martyre fut la suivante. Lorsque l'empereur Constance (*Qos-
tantinous*), fils de l'empereur Constantin (*Qosstantin*), s'attacha à la doctrine
d'Arius (*Aryous*), persécuta notre père le patriarche et l'exila en Arménie (*El-
Armen*) où il mourut étranglé, ces saints pleurèrent le jour de son exil, inju-
rièrent l'empereur et dirent qu'il partageait la foi d'Arius l'excommunié. Un
assistant, qui était de la secte d'Arius, rapporta leurs injures à l'empereur
qui était dans un de ses domaines. Il les envoya chercher et ordonna de les
faire périr par l'épée. Ils furent mis à mort et enterrés là où on les avait tués.
Ils restèrent ainsi jusqu'au temps de saint Jean Chrysostome (*Youhannâ Fomm
elz-Dzahab*). Il connut leur histoire, fit apporter leurs corps sacrés à Constan-
tinople, leur bâtit une belle église, y fit transporter leurs cadavres et célé-
bra une fête en leur honneur. Que leur prière soit avec nous! Amen.

* fol. 41 r.

VINGT-NEUVIÈME * JOUR DU MOIS DE BABEL (26 octobre).

¹ En ce jour eut lieu le martyre du père illustre, saint Démétrius (*Dimi-
tryous*). C'était, au temps de l'empereur Maxime (*Maksimyânous*), un jeune

1. Les Synaxaires de Wüstenfeld et de Ludolf et la version éthiopienne placent ici une
commémoration de la Nativité du Seigneur, qui manque dans A et B. La commémora-
tion de saint Démétrius manque dans Ludolf.

الملك وكان¹ شابا² من اهل مدينة³ تسالونيقية⁴ يسمى ديمتريوس وكان مسيحيا⁵ وقد تعلم علوما⁷ كثيرة واعظمهم علم⁸ البيعة الارتدكية وكان يعلم دائما وينذر باسم المسيح ورد⁹ كثيرين الى الايمان فسعى به عند¹⁰ الملك الكافر فامر¹¹ باحضاره واتفق عند حضوره ان كان عند الملك رجلا مصارعا قويا في جسمه ضخم¹² في جثته¹³ قد فاق على اهل زمانه بقوته وكان الملك يحبه ويفتخر به على كل احد وكان بذل اموالا كثيرة لمن يغلبه فنهض رجلا مسيحيا يسمى نسطر من الحاضرين ذلك الوقت وجاء الى القديس ديمتريوس¹⁴ وسأله ان يصلى عليه ويصلب يده¹⁵ المقدسة على جسمه فصلى عليه القديس ورشمه بالصلب المقدس¹⁶ الذي لا يغلب من اعتمد عليه ودخل الى عند الملك وسأله مصارعة ذلك القوى الذي يفتخر به فاذن له الملك ان يصارعه¹⁷ ظنا منه ان ذلك يغلبه كما غلب كل من صارعه وذلك لما صارعه غلبه¹⁸ فاغتم الملك لذلك وخجل وتعجب كيف ذاك غلب عليه¹⁹ وسأل²⁰ الجند عن ذلك فاعلموه ان

1. A om. — 2. B add. حسنا مسيحيا. — 3. om. B. — 4. A تسالونيقية. — 5. B om. — 6. B وكان... — 7. A علوم. — 8. B وبالاكثر علوم. — 9. B فرد. — 10. B الى. — 11. B وأمر. — 12. B ضخما. — 13. B خشنة. — 14. B ديمتريوس. — 15. B بيديه. — 16. om. A. — 17. A om. يفتخر الذي. — 18. B (.....وذلك ل). — 19. B (.....كيف ل). — 20. A فسأل.

homme des gens de la ville de Thessalonique (*Tasalouniqyah*); il était chrétien. Il avait appris de nombreuses sciences, et les plus importantes de toutes, celles de l'Église orthodoxe. Il enseignait continuellement, exhortait au nom du Messie; il ramena beaucoup de gens à la foi. Il fut dénoncé à l'empereur infidèle qui ordonna de le faire venir. Quand il arriva, il se trouva qu'il y avait près de l'empereur, un athlète vigoureux, un corps plein de force, énorme de structure; il surpassait par sa force les gens de son temps: l'empereur l'aimait, le vantait sur tous et avait fixé une somme considérable pour qui le vaincrait. Un chrétien nommé Nestor se présenta parmi ceux qui étaient là à ce moment: il demanda à Démétrius de prier pour lui et de faire avec sa main sacrée le signe de la croix sur son corps. Le saint pria sur lui et le marqua de la croix sainte qui rend invincible celui qui croit en elle. Nestor entra chez l'empereur et lui demanda de lutter contre cet athlète dont il se glorifiait. Il le lui permit dans l'espoir qu'il le vaincrait comme il avait vaincu tous ceux qui s'étaient mesurés avec lui. Mais dès qu'ils luttèrent, Nestor le vainquit. L'empereur en fut attristé et honteux: il s'étonna de cette victoire et interrogea là-dessus les gardes. Ils lui apprirent que saint Démétrius

القدیس دیمتریوس¹ صلی علیہ وصلب علی وجهه فاغتاض الملك علی القدیس
وامر بضربه الی ان یبخر لآلهته² ویسجد لها فلما لم یطیع امره³ امر بطعنه⁴ بالحراب
الی ان یتھرا جسمه⁵ ویموت فاعلموا القدیس بذلك انهم یخوفوه حتی⁶ یشنی⁷ عن
الایمان بالمسیح⁸ ویکفر به⁹ ویسجد للاصنام فقال اعلموا انی رجل مومن بالمسیح¹⁰
فاعملوا¹¹ ما شئتم فانی ما اسجد ولا ابخر الا لربی¹² یسوع * اله¹³ الحق فطعنه¹⁴
الجند بالحراب الی ان اسلم روحه الطاهرة بید السید¹⁵ المسیح فلما رمیت¹⁶ جثته
المقدسة اخذت بعض المومنین¹⁷ المسیحیین ووضعه فی جرن رخام¹⁸ فلم یزل مخفیا¹⁹
الی ان²⁰ انقضی²¹ الاضطهاد فاطهره الذی كان عنده وبنیت له كنيسة عظيمة بتسالونيقية
ووضع جسده فیها وهو الان یفعل عجائب كثيرة ومعجزة²² ویسئل منه كل يوم دهنا
طیبا فیہ²³ شفا²⁴ لكلمن یاخذ منه بامانة وبخاصة فی يوم عیده فانه فی ذلك الیوم

1. B دمتریوس. — 2. A للاله. — 3. B اوامره. — 4. A بضربه. — 5. A om. یتھرا. — 6. B
(.....). — 7. B یلتھی. — 8. B بالمسیح. — 9. om. A. —
10. B om. اعلموا. — 11. B om. ف. — 12. B لسیدی. — 13. B اله. — 14. A بضربه. —
15. om. A. — 16. B رمیت. — 17. A المسیحیین (المومنین). — 18. om. A. — 19. A مخفیا.
— 20. om. B. — 21. A انقضی (انقضی). — 22. A om. و. — 23. om. A. — 24. B add.
عظیما.

avait prié sur Nestor et avait fait le signe de la croix sur son visage. L'em-
pereur fut irrité contre le saint et ordonna de le frapper jusqu'à ce qu'il offrît
de l'encens à ses dieux et se prosternât devant eux. Comme il refusait d'obéir,
Maximien ordonna de le percer de javelots jusqu'à ce que son corps fût entiè-
rement déchiré et qu'il mourût. On en informa le saint, pensant l'effrayer et
l'amener à s'écarter de la foi dans le Christ, à lui être infidèle et à se pros-
terner devant les idoles. Il leur dit : « Sachez que je suis un homme qui crois
au Messie ; faites ce que vous voudrez ; je ne me prosterne que devant mon Sei-
gneur Jésus, Dieu de vérité, et je n'offre d'encens qu'à lui ». * Les gardes le
percèrent de javelots jusqu'à ce qu'il rendit son âme pure entre les mains
de notre Seigneur le Messie. Quand on jeta son corps sacré, il fut recueilli
par un chrétien fidèle qui le plaça dans une auge de marbre. Il y resta caché
jusqu'à ce que la persécution fut finie. Alors celui chez qui il était le montra :
on lui bâtit une église magnifique à Thessalonique et on y plaça son corps ; et
aujourd'hui il y fait des miracles nombreux et prodigieux. Chaque jour, il coule
une huile parfumée qui procure la guérison à quiconque en prend avec foi,
et particulièrement le jour de sa fête. En effet, il en coule plus que les au-
tres jours, et il en coule des murailles et des colonnes de l'église. Les gens,

يسيل منه أكثر من كل يوم ويسيل¹ من حيطان البيعة ومن الاعمدة وتبقى الناس مع² كرتهم يمسحوا من على الحيطان ويعملوا في اوعيتهم وهذه الاية موجودة الى اخر وقت ومن³ عاين ذلك من الكهنة الابرار حكاه وشهد به⁴ ولربنا المجد دائما ابديا⁵ شفاعته تكون معنا وتحرسنا امين⁶

اليوم الثلاثين⁷ من شهر بابه

⁸ في هذا اليوم تبيح¹⁰ القديس العابد العظيم المجاهد ابراهيم¹¹ المتوحد هذا الاب كان من اهل منوف ابن ابوين عابدين للسيد المسيح¹² وكان لهما في الدنيا حالة جليلة فلما كبر هذا القديس اشتاق الى الرهبانة فصعد الى بلاد اخميم وجاء الى القديس الكبير بخوميوس ولبس لباس الرهبنة واضنك جسمه بالنسك والعبادة واقام¹³ عنده في الشركة الذي له ثلاثة وعشرين¹⁴ سنة وبعد ذلك سأله ان يتركه يتوحد في بعض المغائر ودخل¹⁵ اليها¹⁶ وكان يعمل يديه¹⁷ الشباك الذي لصيد¹⁸ السمك وسبب له المسيح اخ علماني كان

1. B om. أكثر. — 2. B من. — 3. B وما. — 4. B عند. — 5. B om. لربنا. — 6. A om. شفاعته. — 7. B التاسع والعشرين. — 8. Ludolf om. hanc comm. — 9. B add. مثل. — 10. B add. الاب. — 11. B om. العظيم. — 12. B للمسيح. — 13. A فاقام. — 14. A تصيد. — 15. A فدخل. — 16. B ودخلها. — 17. B بيده. — 18. B تصيد.

si nombreux qu'ils soient, essuient les murs et mettent de cette huile dans leurs outres. C'est un miracle qui existera jusqu'à la fin des temps : des prêtres vertueux qui l'ont vu l'ont raconté et ont rendu témoignage là-dessus. Gloire éternellement et à toujours à Notre-Seigneur. — Que son intercession soit avec nous et nous protégé! Amen.

TRENTIÈME JOUR DE BABEH (27 octobre).

' En ce jour s'endormit dans le Seigneur le saint, le dévot, l'illustre, l'athlète Abraham (*Ibrâhim*) le solitaire. Ce père était des gens de Memphis (*Manouf*), fils de parents dévots envers notre Seigneur le Messie. Ils occupèrent une situation considérable dans le monde. Quand ce saint eut grandi, il désira embrasser la vie monastique. Il alla dans la ville d'Akhmim, se rendit auprès du grand saint Pacôme (*Bakhoumyous*), revêtit l'habit religieux, fatigua son corps par des austérités et resta dans sa communauté pendant vingt-trois ans. Puis il lui demanda de le laisser vivre en solitaire dans une

1. Cette commémoration manque dans Ludolf.

ياتي اليه وياخذ¹ عمل يديه ويذهب يبيعه² ويشترى له³ منه فول يابس ويتصدق⁴ عنه بالباقي وكانت موته في⁵ كل يوم عند المساء ربع قدح * فول مبلول بملح يرشه عليه * fol. 42 r.
 فاقام في المغارة على هذه الحالة⁶ ستة عشر سنة واما⁷ اللباس الذي قد⁸ خرج به من الدير عليه تقطع لطول المدة وكان يستر جسده بخيشة وكان يصعد الي⁹ عند الاخوة بعد كل¹⁰ سنتين او ثلاثة¹¹ يتقرب وكان في اول سكنه¹² في المغارة تاتي اليه مخيفة¹³ الشياطين وتفزعوه وتسمعه اصوات وجلبات وكان يطردهم كما يطرد الانسان الكلب ولما دنت وفاته ارسل¹⁴ الاخ العلماني الي الدير فاستدعى الاب تادرس¹⁵ تلميذ القديس بخوميوس فلما حضر اليه¹⁶ ضرب¹⁷ له المطانوة على رجليه وقبلهم وسأله ان يذكره ويصلي عليه ثم قام وصلى هو والقديس تادرس ثم رقد متوجها الي الشرق واسلم روحه المقدسة¹⁸ فارسل القديس تادرس¹⁹ الي الدير²⁰ فحضرت الرهبان وحملوه الي الدير²¹ وصلوا جميعهم عليه وتباركوا منه ثم وضعوه²² مع²³ اجساد القديسين صلاته وبركاته تكون معنا²⁴ وتحرسنا

1. B om. و. — 2. B om. ويذهب..... — 3. om. A. — 4. A ويصدق. — 5. om. B. — 6. B الطريفة. — 7. om. A. — 8. om. B. — 9. B om. الي et add. كل. — 10. om. A. — 11. A تاودرس B. — 12. B add. دفعة. — 13. B add. وثلاثة. — 14. B add. خلف. — 15. B add. تادرس. — 16. A om. فلما..... — 17. A فضرب. — 18. om. A. — 19. B تاودس et add. القديس. — 20. om. B. — 21. B للدير. — 22. B ووضعوه. — 23. A في. — 24. B نحفظنا امين. Quae sequuntur om. B qui hoc loco habet comm. Maximi, Petri, Philippi etc. (Cf. ad 1um Hatur).

caverne où il entra. Il y fabriquait de ses mains les filets qui servent à la pêche du poisson. Le Messie lui amena un frère lai qui venait le trouver, prenait le travail de ses mains, allait le vendre, achetait pour lui des fèves sèches et faisait en son nom des aumônes avec le reste. Sa nourriture quotidienne se composait le soir d'un quart d'une coupe * de fèves mouillées et saupoudrées de sel. Il resta ainsi dans cette caverne pendant seize ans. Quant aux vêtements qu'il portait en sortant du couvent, ils étaient usés à cause de la longueur du temps; il couvrait son corps d'une grossière étoffe de lin. Il allait trouver ses frères chaque deux ou trois ans environ pour communier. Au commencement de son séjour dans la caverne, les démons venaient le trouver, l'effrayaient, lui faisaient entendre des voix et des cris, et il les chassait comme l'homme chasse un chien. Quand sa mort fut proche, il envoya le frère lai au couvent et demanda le Père Théodore (*Tādros*), disciple de saint Pachôme. Quand il arriva, le saint se prosterna à ses pieds, les embrassa et lui demanda de le mentionner et de prier pour lui. Ensuite il se leva et pria ainsi que saint Théodore, puis il se coucha en se tournant vers l'Orient et rendit son âme sainte. Saint Théodore envoya au couvent : les moines vinrent

* fol. 42 r.

من مكائد العدو الشرير ومن جميع اعدائنا المصددين لنا وتوصلنا¹ الى مينا السلامة
 بطلبات جميع الشهداء والقديسين وثبتنا² على الايمان المستقيم باسمه العظيم الى النفس
 الاخير بطلبات من قبلت شفاعتهم وطلباتهم من الان وكل اوان والى دهر الدهرين
 امين والسبح لله دائما ابديا
 كملت شهر بابه المبارك بسلام من الرب الذى له المجد والتسبيح والعظمة والوتار
 والغرة والسجود الى الابد امين

1. يوصلنا A. — 2. يثبتنا A.

et emportèrent son corps à leur monastère : ils prièrent tous sur lui, furent bénis à cause de lui, puis ils le placèrent parmi les corps des saints. — Que sa prière et sa bénédiction soient avec nous et nous protègent contre les ruses de l'ennemi acharné et contre tous nos ennemis opiniâtres; qu'elles nous fassent arriver au port du salut à la demande de tous les martyrs et de tous les saints, qu'elles nous affermissent dans la vraie foi, par son nom auguste, jusqu'au dernier soupir, à la demande de ceux dont les prières et les requêtes sont agréées depuis ce temps et dans tous les temps jusque dans les siècles des siècles! Amen. Louange à Dieu éternellement et perpétuellement.

Fin du mois béni de Bâbeh avec la paix du Seigneur à qui soient éternellement la gloire, la louange, la grandeur, la majesté, la puissance et l'adoration! Amen.

HISTORY
OF THE PATRIARCHS

OF THE COPTIC CHURCH OF ALEXANDRIA

II

PETER I TO BENJAMIN I (661)

ARABIC TEXT EDITED, TRANSLATED, AND ANNOTATED

BY

B. EVETTS

بطرس البطرک الشہید

* P. 45

وهو السابع عشر من العدد¹

ولما تنيح ابا ثاونا البطرک اجتمعوا كهنة الاسكندرية والشعب ووضعوا ايديهم على بطرس القس² ولده وتلميذه فاجلسوه على كرسى الاسكندرية كما امرهم ثاونا الاب القديس وذلك فى السنة السادسة عشرة³ لديقلايانوس الملك فلما رأى ان اريوس الردى قد بلبل كل الاماكن بكفرة قطعه ونقاه من البيعة ولما كان فى السنة التاسعة عشرة من ملك ديقلايانوس وصلت كنبه الى الاسكندرية ومصر⁴ وانزل البلايا على النصارى واخرى كائس الله وقتل خلقاً كثيراً بالسيف وهرب المؤمنون بالمسيح للبرارى والكهوف

1. E add. يارومارديروس يعنى خاتم الشهدا. — 2. AB القس E om. بطرس ولده القس F — 3. Mss. العاشرة. — 4. E add. بعبادة الاصنام.

CHAPTER VI (suite)

PETER I', THE MARTYR, THE SEVENTEENTH PATRIARCH. A. D. 300-311.

* P. 45

When Abba Theonas, the patriarch, went to his rest, the clergy of Alexandria assembled with the people and laid their hands upon Peter the priest, his son and disciple, and seated him upon the episcopal throne of Alexandria, as Theonas, the holy father, bade them; and that was in the sixteenth year of Diocletian the prince. And when Peter saw that the wicked Arius had filled the whole country with confusion through his unbelief, he cut him off and banished him from the Church.

And in the nineteenth year of the reign of Diocletian, his letters came to Alexandria and Egypt; and he brought trials upon the Christians, and destroyed the churches of God, and killed many persons with the sword; and those that believed in Christ fled into the wilderness, and into dens and caves. Then Diocletian established guards and watchmen in every place of the

1. Eus., *H. E.*, VII, 32; VIII, 13; IX, 6. — The seven mss. collated for the preceding fasciculus have been consulted also for the present one, the Paris ms. 4772 being here designated by the letter G. C., like E, contains an abridged text.

والمغاير فحينئذ اقام ديقلاديانوس حراساً وحفظه في كل مكان من¹ كورة مصر والصعيد الاعلى الى بلنطن² وامرهم بقتل كل من يجدون من النصارى ثم ان اولئك الحراس اخذوا المغبوط بطرس بطرك الاسكندرية ورموه في السجن واعلموا الملك بانهم قد قبضوه وقيدوه فامر الملك الكافر بان ياخذوا رأسه فلما اتاهم الكتاب بذلك اسرعوا ليمتوا امر الملك وفيما هم يريدون اخراجه من الاعتقال لياخذوه ويقتلوه اجتمع الشعب الى باب السجن وجلسوا عليه يحرسون راعيهم وقالوا اذا قتلنا كلنا حينئذ توخذ رأسه وكانوا اولئك الجند مفكرين كيف يخرجونه حتى لا يموت خلق كثير بسببه لاجتماع³ كل الشعوب بسببه الشيوخ والشباب والرهبان والنساء والعداري وهم باكون بدموع عزيزة * وتشاوروا الجند في ان يدخلوا ويخرجوه ومن قاومهم من الشعب يقتلوه⁴ كما ورد به P. 46 * كتاب الملك وكان السبب فيما امر به الملك من طلب هذا الاب البطريك وقتله انه كان

1. E om. to بلنطن. — 2. DF بلطين بلطم. — 3. E om. to كتاب الملك. — 4. Mss. يقتلوه.

province of Egypt and the Thebaid as far as Antinoe, and commanded them to kill all the Christians that they found. Afterwards those guards seized the blessed Peter¹, patriarch of Alexandria, and threw him into prison, and made known to the prince that they had seized him and bound him; and so the unbelieving prince commanded that they should take off his head. When the letter came to them with this order, they hastened to perform the prince's bidding. But when they wished to bring Peter out from the prison that they might take him and kill him, the people assembled at the door of the prison, and sat by it, to watch over their shepherd, saying: « When we are all put to death, then his head shall be taken. » So those soldiers began to consider how they should bring him forth, so that a great multitude might not die on account of him; for all the people had assembled for his sake, the old and the young, and the monks and the women and the virgins, and were weeping abundant tears. * And the soldiers agreed together that they should enter and bring him forth, and slay any of the people who opposed them, as the prince's letter directed.

Now the reason of the prince's command to seek and put to death this

1. See the three versions of the Acts of St. Peter, published by Baronius and afterwards Mai, *Spicil. Rom.*, III, p. 673, Rome, 1840; Surius (25 Nov.); and Combetis, *Illustrium Christi Martyrum lecti Triumphi*, etc. p. 189, Paris, 1660. The last alone is in the original Greek, the others being Latin translations. Cf. Viteau (Greek text), *Passions des saints Ecatérine, Pierre d'Alex.*, etc., Paris, 1897; Bedjan (Syriac version), *Acta mart. et sanct.*, t. V, Paris, 1895, pp. 543-561; Hyvernac, *Actes des Martyrs, tirés des Mss. coptes*, etc., Paris, 1886.

بانطاكية انسان اسمه سقراطيس وكان من جملة امراء الجند¹ المستخدمين في القصر وهو² رفيق لبدير³ الذي استشهد واخته ايراني وكان هذا سقراطيس اوله⁴ نصرانياً متعمداً فجحد دينه⁵ وصار مبغضاً للنصارى وكان له امرأة صالحة خيرة نصرانية فرزق منها ولدين فلما⁶ كبرا وصلحا ان يعمدا قالت الامراة لزوجها انا اسئلك يا اخي ان تسير معي للاسكندرية نعدم ولدينا لثلا يموتا بلا تعميد فيغضب⁷ علينا السيد المسيح لغفلتنا عن ولدينا فقال لها الكافر اسكتي فانك⁸ لا تعرفين الصعوبة التي علينا اليوم لثلا يسمع الملك فيغضب علينا جدداً وكان غرضه تخويقها⁹ بهذا حتى تدع ولديها بلا معمودية فلما علمت انه لا يطيعها ولا يسير معها اخذت ولديها وغلامين مأمونين كانا لها وخرجت الى البحر وصلت وقالت¹⁰ يا ربي يا ضابط¹¹ الكل ابا سيدنا ومخلصنا يسوع المسيح ان كنت تسهل طريقى فوفق لى مركباً اسير فيه فينما هي تصلى ابصرت مركباً يريد يقلع فنادت¹²

1. ABG امرا الجند الذى بقصر الملك E الامرا المستخدمين DF الامرا لجند
2. E om. وتبع الملك الكافر add. للنصارى to E om. 3. DF ابادير 4. DF اولا 5. E om. 6. E om. to اولادنا 7. E om. to فلما جان وقت عمادهما add. يعمدا 8. E om. to اليوم 9. E om. to معمودية add. بغير عماد 10. E om. to فيه 11. ABDG الضابط 12. E om. to الى ذلك الى الاسكندرية add.

father and patriarch was as follows. There was at Antioch a man named Socrates, who was one of the commanders of the troops which served at the palace, and was a comrade of Apater, who was martyred with his sister Irene. This Socrates was by birth a Christian, and was baptized; but he denied his religion, and came to hate the Christians. And he had a wife who was good and charitable and a Christian, by whom God granted him two children. So when they grew and were fit for baptism, the wife said to her husband : « I pray thee, my brother, to travel with me to Alexandria, that we may baptize our children, so that they may not die without baptism, lest the Lord Christ be angry with us for our neglect of them ». Then the unbeliever replied : « Be silent; for thou knowest not the troubles which have come upon us in these days; lest the king should hear and be exceeding wroth with us. » Now his intention was to frighten her by this; so that she might leave her children without baptism. But when she perceived that he would not consent, nor travel with her, she took her two children and two trustworthy menservants whom she had; and she went out to the sea-shore, and prayed, saying : « O Lord Almighty, Father of our Lord and Saviour Jesus Christ, if thou wilt make my journey easy, prepare for me a ship in which I may depart. » Then while she was praying, she saw a ship about

بواحد من البحارة وقالت له الى اين تسيرون قال لها الى الاسكندرية قالت له احملوني معكم وانا ادفع لكم اوفى اجرة فاجابها الى ذلك وطلعت¹ ومعها ولداها وغلماها فمن بعد يومين هاجت عليهم ريح عظيمة حتى قلق كلمن في المركب فقالت² تلك الامراة المؤمنة ان الله لا يسمع لمنلى من الخطاة لكن الذى خطر بقلبي انا افعله ثم قامت فبسطت يديها وحولت وجهها الى الشرق وصلت قائلة يا الله الذى يعلم كل شىء قبل ان يكون انت تعلم ما فى قلبي واننى لا احب روحاً ولا مالاً مثلك حتى اولادى ولا نفسى ايضاً وهو ذا نموت فى اللجج من اجل اسمك المقدس يا مخلص يا رب يا الاهى ومخلص نفسى وجسدى انظر لولدتى اللذين صارا يتيمين³ من اجل اسمك المقدس ولا⁴ تدعهما يموتان بغير رسم المعمودية ولما تمت هذا القول اخذت سكيناً وقالت⁵ يا رب يا ضابط الكل انت تعرف قلبى وشرطت بالسكين نديها اليمين فاخذت منه ثلث قط دم فصلبت به على جبين ولديها الاتين وفؤادهما باسم الاب والابن والروح القدس وغطستهما فى البحر وقالت قد عمدتكما يا ولدتى باسم الاب والابن والروح القدس ثم

فقامت تلك الامراة القديسة وصلت وبعد add. هذا القول E om. — 2. E om. فنزلت فيها E. — 3. ABDG متسمين F ايتاما. — 4. ABDG om. to المعمودية. — 5. E om. to قلبى.

to set sail. So she called one of the sailors, and said to him : « Whither are you voyaging? » He answered : « To Alexandria ». She said to him : « Carry me with you, and I will pay you a high fare ». So he consented to that. And she embarked on that ship, taking her two children, and her two men-servants. And after two days a high wind rose against them, so that everyone in the ship was troubled. Then that believing woman thought : « Verily God will not hear a sinner like me; but that which has come into my mind I will do ». Then she arose and spread out her hands, and turned her face to the East, and prayed, saying : « O God, who knowest everything before it takes place, thou knowest what is in my heart, and that I love thee more than life or wealth, more even than my children and my own soul. Behold, we die in the midst of the waves for thy holy name's sake. O Saviour, O Lord, O my God and Saviour of my soul and my body, have a care for my children who are become orphans on account of thy holy name, and let them not die without baptism. » And when she had finished those words, she took a knife and said : « O Lord Almighty, thou knowest my heart ». And she cut her right breast with the knife, and took from it three drops of blood, with which she made the sign of the cross on the foreheads of her two children, and over their hearts, in the name of the Father, the Son, and the Holy Ghost; and she dipped them in the sea, saying : « I baptize you, my

جعلتهما في حضنها وقالت ان كان لنا موت فاموت الان انا وولداي فلما نظر الرب امامتها الثابتة هكذا هدأ ذلك الريح الشديد وصار هدوءاً كبيراً ووصلوا بعد ثلثة ايام الى مدينة اسكندرية فلما دخلوا الى المدينة بمعونة الله الرحوم وكان ذلك اليوم يوم * P. 47 من جمعة المعمودية وهي سادس * جمعة من الصوم الذي تعمد فيها الاطفال فتقدمت تلك الامراة الى احد الشماسة وقالت له يا ابي اريد اجتمع بالبطرك فقال لها وما حاجتك الى البطرك فقالت له يا ابي انا غريبة واريد اعمد ولدي هاذين فقال لها الشمس ما لك حاجة غير هذا قالت لا قال لها اجلسي في البيعة هو ذا البطرك يحضر ويعمد الاطفال ويعمد اولادك معهم ففعلت فلما جاء الوقت وكمل الاب البطرك القداس قدموا له الاطفال المتعمدين للمعمودية فعمدهم ثم قدموا له الولدين اللذين للامراة الانطاكية فلما اخذ البطرك الطفلين ليعمدهما جمد الماء وصار كالجبر فلما رأى بطرس البطرك القديس هذا تعجب وامر بافرادهما ولم يعلم احداً بجمود الماء ثم امر ان يقدم له

1. E om. to لها لا قال لها add. لاني غريبة واريد عماد اولادي.

children, in the name of the Father, the Son, and the Holy Ghost ». Then she embraced them, saying : « If death is to come to us, then let me die now, me and my two children. » So when the Lord saw her faith thus firm, he quelled that tempestuous wind; and there was a great calm. And they arrived after three days at the city of Alexandria.

So when they entered the city by the help of the merciful God, since that day was in the week of Baptism, which is the sixth * week of the Fast, when * P. 47 infants are baptized, that woman went straightway to one of the deacons, and said to him : « My Father, I wish to have an interview with the patriarch ». So he said to her : « What is thy business with the patriarch? » She answered : « My Father, I am a stranger, and I wish to baptize these two children of mine ». The deacon asked her : « Hast thou no other business than this? » She replied : « No ». He said to her : « Take thy seat in the church; behold the patriarch will come and baptize the infants, and will baptize thy children with them ». So she did as he bade her; and when the time came, and the father and patriarch had finished the liturgy, they presented to him for baptism the infants who were to be baptized; and so he baptized them. Then they brought to him the two children of the woman of Antioch; but when the patriarch took the two infants to baptize them, the water was congealed, and became like stone. When Peter, the holy patriarch, saw this, he was astonished; and he commanded to set those two aside; but he told no one of the congealing of the water. Then he bade that

غيرهما فلما قدم له غيرهما من بعض الاطفال انحل الماء وصار كما كان اولاً وعمد الذين قدموا له ثم امر ان يقدم ولدا الامراة ثانياً دفعة فلما قدموا له جمد الماء ايضاً وصار كالحجر فاجدهما وقدموا اليه من اطفال المدينة ايضاً فانحل الماء وعمدهم ثم استدعى ولدى الامراة ثالث دفعة فجمد¹ الماء ايضاً وصار مثل الحجر فامر البطرك ارشى دياقن البيعة ان يحضر امهما فاحضرها بين يديه فقال لها عرفني ايها الامراة حالك وما دينك فقالت له انا من انطاكية وابائي نصارى قال لها البطرك فما الذى صنعتيه لان هو ذا الرب لم يقبل اولادك للمعمودية قالت له اسمعنى يا سيدى الاب وطول روحك علقى فان ابوتك تعرف العذاب الذى هو على نصارى المسكونة فى هذه الايام واكثره بانطاكية ولما كبرا ولدائى هذان ولم اجد سبيلاً لتعميدهما هناك قلت لابيئهما ان يسير معى الى هاهنا ليعمدهما فلم يفعل فاخذت ولدى هاذين وخرجت بهما الى البحر وركبنا فى مركب فلما توسطنا اللجج قام علينا نوء حتى كاد² المركب

1. E om. to فامر الاب باحضار امهم فلما حضرت سالها عما فعلت add. فقال لها البطرك. 2. DF كادت. فقالت له على الذى صنعتته الى اخرى

the other children should be presented to him, and when the other infants were brought the water was liquefied, and became as it was at first; and he baptized those that were presented to him. Then he gave orders that the two children of the woman should be presented a second time; but when they were brought to him, the water was congealed again, and became like stone. So he sent them back, and the infants of the city were offered to him again; and the water was unbound, and he baptized them. After that, he asked for the two children of the woman a third time; and the water was congealed again, and became like stone. Thereupon the patriarch bade the archdeacon of the church fetch their mother; and so he brought her before him; and he said to her: « Make known to me, woman, thy circumstances, and tell me what thy religion is ». She replied: « I am of Antioch, and my family are Christians ». The patriarch said to her: « Then what hast thou done? For behold, the Lord will not accept thy children for baptism ». She replied: « Hear me, my Lord and Father, and be patient with me. For indeed thy Paternity knows how Christians are persecuted throughout the world in these days, and the worst of the trouble is at Antioch. And when these two children of mine grew up, and I found no way of baptizing them there, I asked their father to journey with me to this city, in order to baptize them here, but he would not. So I took these two children of mine, and went out with them to the sea-shore, and there we embarked in a ship; but afterwards

ان يفرق فاخذت سكيناً وجرحت نديى اليمين واخذت منه ثلث تقط دم وصلبت على وجهها وفؤادها وغطستها فى البحر باسم الاب والابن والروح القدس ثلث دفعات وهذا هو السبب فى منع الرب لهما من المعمودية فهذا وحق ابوتك المقدسة الذى فعلته فقال لها البطرك يشتد قلبك يا ابنتى لا تخافى فان¹ الرب معك وفى الوقت الذى جرحت² فيه نديك واخرجت³ منه الدم وصلبت⁴ على وجه ولدك بامانة الله الكلمة المتجسد الذى طعن جنبه على الصليب بالحربة وخرج منه الماء والدم هذا الذى صلب على ولدك بيده الالهية ثم ان البطرك صلى عليهما فقط مع المعمدين ولم⁵ يقدر يعمدهما دفعة ثانية لان الرب قبلهما فى البحر * وقال البطرك لا يقدر احد ان يعمد دفعتين لانها معمودية واحدة وهذان قد عمدا دفعة واحدة بنية امهما واماتهما وما فعلته ثم انه وضع فى ذلك ميمراً يقول فيه رحمة الله التى تنزل على الناس وتناول الطفلين من السرائر

1. E om. to الالهية add. الالهية. — 2. ABD جرحتى. — 3. ABDG اخرجتى. — 4. ABDG وصلبتنى. — 5. E om. to الناس على.

when we were in the midst of the waves, a tempest arose against us, so that the ship was near sinking. Therefore I took a knife, and wounded my right breast, and took from it three drops of blood, and made the sign of the cross upon the faces and hearts of my little ones, and dipped them in the sea, in the name of the Father, the Son, and the Holy Ghost, three times. For this reason the Lord withholds them from baptism. And this, by the truth of thy holy Paternity, is what I did ». So the patriarch said to her : « Let thy heart be comforted, my daughter; fear not, for the Lord is with thee. When thou didst wound thy breast, and take from it the blood, and make the sign of the cross upon the faces of thy two children, in the faith of God the Incarnate Word, whose side was pierced on the cross with the spear, when the water and the blood came forth from it, he it was who made the cross over thy two children with his divine hand ». Then the patriarch blessed those two among the baptized, but did no more to them; for he could not baptize them a second time, because the Lord had accepted them on the sea. * For the patriarch said : « None can be baptized twice, for there is one * P. 48 baptism only; and these two have already been baptized once by the intention and faith of their mother, and by what she did ».

Then the patriarch composed on this subject a homily, beginning thus : « The mercy of God which descends upon men ». And he gave to the two children of the holy Mysteries. And he took them and their mother into his

المقدسة ومسكهما وامهما عنده حتى عيدوا عيد الفصح المقدس ثم ساروا الى مدينتهم
بسلام فلما علم زوجها ما فعلته مضى الى ديقلاديانوس الملك الكافر وقال¹ له اعلم يا
سيدي الملك ان زوجتي قد زنت في هذه المدينة ولما منعها مضت الى الاسكندرية
وزنت مع النصارى من ايام كثيرة واخذت ولدتي وعملت عليهم شيئاً يقال له المعمودية
وهو ذا هي قد عادت الى هاهنا ما ترى ان اصنع بها فتقدم ديقلاديانوس الى سقراطيس
زوجها باحضاها وولديها ففعل ذلك فلما وقفت بين يديه قال لها ايها الامراة المستحقة
الموت لما ذا تركت² زوجك ومضيت³ الى الاسكندرية زنت⁴ مع النصارى فقالت له تلك
القديسة النصارى لا يزنون ولا يعبدون اوثاناً فمهما اردته افعله فانك لا تسمع مني كلمة
اخرى قال⁵ لها الملك عرفيني ما كان منك بالاسكندرية فلم تجاوبه فامر الملك ان تشد
يديها الى خلفها وان يجعل ولداها على بطنها ويحرقوا الثلاثة بالنار فحوّلت⁶ القديسة
وجهها الى الشرق وولداها معها وهكذا اسلموا نفوسهم واخذوا اكليل الشهادة ثم قال

1. E om. to زوجها add. واعلمه فامر الملك. — 2. Mss. (تركك G). — 3. Mss.
نفوسهم. — 4. Mss. زنيته. — 5. E om. to تجاوبه. — 6. E om. to ومضيتي.

house until they had kept the Feast of the Holy Easter. Then they returned to their own city in peace.

But when her husband learnt what she had done, he went to Diocletian, the unbelieving prince, and said to him : « Know, my lord the prince, that my wife committed adultery in this city; and when I hindered her, she went away to Alexandria, and committed adultery with the Christians during many days; and she took my children, and performed upon them a rite called baptism. And behold, she has returned hither. What thinkest thou that I should do with her? » Then Diocletian commanded Socrates her husband to bring her and her two children before him; and he did so. And when she stood before him, he said to her : « O woman deserving of death, why didst thou leave thy husband, and go away to Alexandria, and commit adultery there with the Christians? » Then that holy woman answered him : « The Christians do not commit adultery nor worship idols; but do whatsoever thou wilt; for thou wilt not hear another word from me ». The prince said to her : « Make known to me what happened to thee at Alexandria. » But she would not answer him. Therefore the prince commanded that her hands should be fastened behind her, and that her two children should be placed on her lap, and that all three should be burnt in the fire. So the holy woman turned her face to the East, and her children with her; and thus they gave up their souls, and received the crown of martyrdom.

الملك لزوجها سقراطيس من يفعل هذا بالاسكندرية قال له بطرس البطرک الذي للنصارى فلما سمع هذا امتلاً غضباً وغيظاً لانه¹ كان مملوءاً حقناً على القديس بطرس البطرک لاجل ما وضعه من الكتب ردّاً على عبادة الاوثان فكتب الى النواب عنه بالاسكندرية بان ياخذوا رأسه وفيما الجند مزعمون على ما امر به الملك وبترس في السجن كما قلنا علم اريوس الكافر انهم يريدون قتله فخاف ان يتنحى البطرک فيبقى هو مربوطاً فمضى الى اقسه وشمامسة وجماعة من الشعوب وسالهم الدخول الى السجن بان يتراموا على رجلى البطرک ويسالوه ان يحل من رباطه وظنوا انه فعل ذلك ديانة فاجابوا سواه ودخلوا الى السجن وسجدوا بين يديه وصلوا ثم وضعوا له مطانوات وسالوه ان يحل اريوس من رباطه فصرخ البطرک بصوت عظيم وقال² تسألوني في اريوس ثم رفع يديه وقال يكون اريوس في هذا الزمان وفي الآتى ممنوعاً من مجد ابن الله سيدنا يسوع المسيح فلما قال هذا نزل عليهم خوف عظيم ولم يجسر

1. E om. to الاوثان. — 2. E om. to هذا فلما قال هذا. — 3. E om. to add. وزادة حروم.

Then the prince asked her husband Socrates : « Who is it that does these things at Alexandria? » He replied : « It is Peter, the patriarch of the Christians ». So when he heard this, he was filled with anger and wrath, because he was full of indignation against the holy Peter, the patriarch, on account of the writings which he had composed in refutation of the worship of idols. Accordingly he wrote to his deputies at Alexandria, commanding that they should take his head. And while the soldiers were zealously obeying the commands of the prince, and Peter was in prison, as we have said above, Arius, the unbeliever, learnt that they wished to kill the patriarch. Then Arius feared that Peter would go to his rest, while he would remain bound by his sentence of excommunication. So he went to certain priests and deacons and many of the laity, and begged them to visit the prison, that they might throw themselves at the feet of the patriarch, and pray him to set Arius loose from his bonds of excommunication. Now they thought that Arius made this request out of piety, and therefore they consented to his petition. So they entered into the prison, and cast themselves down before Peter, and prayed. Then they made prostrations to him, and besought him to loose Arius from his bonds. But the patriarch cried out with a loud voice : « Do you intercede with me for Arius? » Then he raised his hands and said : « Arius shall be at this time, and in the time to come, excluded from the glory of the Son of God, our Lord Jesus Christ ». When he had said this, a great fear came upon them, and not one of them dared to answer

احد يرجع بكلمة فلما رأهم قد خافوا منه طيب نفوسهم ونهض من وسطهم واخذ معه الشيخين ارشلا والاكسندروس تلميذيه وانفرد بهما وقال لهما الله الاله السموات يعينني على كمال شهادتي * وانت يا ارشلا القس تكون تجلس على هذا الكرسي بعدي واخوك P. 49 الاكسندرس بعدك ولا¹ تقولان ان ليس فتي رحمة فانا رجل خاطئ لكن في اريوس مكر² مخفياً وليس انا أحرمته³ بل المسيح احرمه انا اعلمكم اني في هذه الليلة لما اكملت صلاتي ونمت رأيت شاباً قد دخل علي ووجهه يضيء كضوء الشمس وعليه ثوب متشح به الى رجليه وهو مشقوق وهو يمسك موضع الخرق بيديه ويغطي به صدره وعريه فلما رأته نهضت مسرعاً وصرخت بصوت عال وقلت يا سيدي من الذي شق لباسك فقال لي اريوس خرقه فلا تقبله ولا تكن له معك شركة واليوم ياتيكم قوم يسألونك فيه فلا يرض قلبك عليه وقد نهيتك عن ذلك وكذلك تلميذك ارشلا والاكسندرس اللذين يجلسان بعدك على الكرسي اوصهما ان لا يقبلاه وهاهنا اقطع الكلام معه وانا الآن اكمل شهادتي وقد اوصيتكما ما امرت به وانتما يا اخوان تعلمان كيف كنت معكما زماني

1. E om. to مخفي. — 2. BG كفر. — 3. E احرمت اريوس.

a word. But when he saw that they were afraid of him, he comforted their souls. Then he rose up from the midst of them, and took with him the two old men, Achilles and Alexander, his two disciples, and went apart with them, and said to them : « God, the God of heaven, will help me to P. 49 accomplish my martyrdom. * Then thou, Achilles, the priest, shalt sit on this throne after me; and thy brother Alexander after thee. Say not that there is no mercy in me, for I am a sinful man; but Arius is full of hidden guile; and it is not I that have excommunicated him, but Christ. I tell you that this night, when I had finished my prayers and fallen asleep, I saw a youth coming in to me, with his face shining like the light of the sun, wearing a garment which clothed him down to his feet, but it was torn; and he took up the part where it was rent in his hands, and covered with it his breast and his nakedness. So when I saw him, I rose hastily, and cried with a loud voice, and said : O my Lord, who is it that has torn thy garment? He answered : Arius has rent it. Therefore receive him not, and have no fellowship with him. To-day there will come to thee some who will intercede with thee for him; but let not thy heart accept him, for I have forbidden thee to do so. Likewise charge thy disciples, Achilles and Alexander, who will sit after thee on the episcopal throne, that they receive him not. There my speech with him ended. And now I shall accomplish my martyrdom, having charged you as he commanded me. You,

كله وما لقيته من التجارب ومؤامرة الكفرة عباد الاوثان وكيف كنت هارباً من مكان الى مكان من سادما الى الشام والى فلسطين والرملة وللجزائر ولم افتر من مكاتبتكما سرّاً وجهرّاً وتقوية الشعب بقوة السيد المسيح نهاراً وليلاً ولم اغفل عن القطيع الذي اوتمنت¹ عليه وكان قلبي متألماً جداً ومع² هذا كله لم ادع الاهتمام بفيللا وسيخوس وبخوم وتاودوروس³ الذين سجنوا لاجل الامانة بالسيد يسوع المسيح واستحقوا النعمة من الله وكنت اكتبهم واذكرهم في رسائلي من سادما⁴ وكان عليّ تعب عظيم ومجاهدة لاجلهم لتلا يجرى عليهم شيء مع الكهنة الذين في السجن واكثر من ستمانة وستين نفساً صاروا شهداء وانا الآن كما تعلمان انتما مهتم بجمعكم فلما سمعت انهم استشهدوا سجدت وشكرت الذي قوّاهم يسوع المسيح واعدهم مع شهدائه كذلك اسئله ان يعدني معهم وقد علمتما الشرور التي لحقتني من مليطيوس الاسيوطي الذي قسم بيعة الله التي اشتراها السيد المسيح كلمة الله بدمه المقدس ووضع نفسه عنها وجعل الاب بطرك ابنا

سادثنا. — 4. Mss. تاودوسيوس. — 3. Mss. ان يعدني معهم. — 2. E om. اتمنت. — 1. ADFG

my brethren, know how I have been all my time with you, and what trials I have encountered, and the conspiracies of the unbelievers and idol-worshippers; and how I was continually fleeing from place to place, from Mesopotamia to Syria, and to Palestine and Ramleh and the islands. Yet I did not cease to write to you two, secretly and openly, nor to comfort the people through the power of the Lord Christ, day and night; and I neglected not the flock with which I was entrusted. And my heart was greatly grieved; but in spite of all this I did not neglect the care of Phileas and Hesychius and Pachomius and Theodore, who were imprisoned for their faith in the Lord Jesus Christ, and merited grace from God; for I used to write to them, and to speak of them in my epistles from Mesopotamia. And I suffered great trouble and torment for their sakes, lest anything should happen to them together with the priests who were in prison; for more than six hundred and sixty souls became martyrs. Now, as you know, I have the care of you all; therefore, when I heard that they had been martyred, I worshipped and thanked him who strengthened them, Jesus Christ, who also counted them among his martyrs. So likewise I pray him to number me among them. Moreover you two know the evils which have befallen me from Meletius of Asyût, who divided the Church of God, which the Lord Christ, the Word of God, redeemed with his holy blood, when he laid down his life for it ».

Then the father and patriarch, Abba Peter, began to teach those two,

بطرس يعلمهما ويوصيهما بالتحفظ من مكر مليطيوس المذكور ان لا يختلطا معه وقال لهما هو¹ ذا شاهداتي مرتبطاً بمحبة الله وانا منتظر ارادته لان اعوان ديقلاديانوس توامروا كل يوم بالقتل كما تعلمان وهم مزعمون على ما أمروا به فانا غير خائف على نفسي بل مشته ان اكمل سعيي الذي قدمنى الله له وخدمتى التى قبلتها من الرب يسوع المسيح الالهى وهو يعينى على كمالها ومن الان ما تريان وجهى فى الجسد بعد هذا اليوم وانا اشهد لكما انى قد اظهرت لكما كل شىء وخلصت وبرئت من الاثم فاحفظا القطيع * الذى أئتمنكما² عليه روح القدس واحرسا بعه الله التى اشتراها بدمه وانا³ * P. 50 اعلم ان⁴ بعد مفارقتكم يقوم قوم من الشعب ويتكلمون بكلام تجديف غرضاً فى ان يقسموا البيعة كما فعل مليطيوس الذى تبعه جمع من الشعب وانا اطلب اليكما ان تتيقظا لانكما تلقيان قلقاً وقد علمتما ما لحق الاب ثاونا الذى ربانى وجلست بعده على كرسيه وما لقيه من الشرور من عباد الاوثان وارجو ان يصير لى مثل نعمته ونعمة الاب

1. E om. to كمالها add. وعرفهما بامور كثيرة. — 2. F ائتمنكما عليه بالهام الروح القدس — 3. E om. to ائتمنكما عليه روح القدس G — 4. Mss. اننى.

and charge them to beware of the guile of the aforesaid Meletius, that they should not associate with him. And he said to them : « Behold, you two see me bound for the love of God, while I am awaiting his will; for the officers of Diocletian daily deliberate how to kill some of us, as you know, and they assiduously carry out what they are commanded to do. But I do not fear for myself, and only desire to finish the course which God has appointed for me, and my ministry, which I accepted from the Lord Jesus Christ, my God; and he will help me to complete it; henceforth, therefore, you two will not see my face in the body after this day. I testify to you that I have declared everything to you; and I am pure and free from sin.

* P. 50 Therefore keep the flock * which the Holy Ghost has entrusted to you, and guard the Church of God which he bought with his blood; for I know that, after I am separated from you, some of the people will arise and speak words of blasphemy, with the intention of dividing the Church, as Meletius has done, whom many of the people have followed; but I beseech you to be vigilant, for you will encounter trouble. For you know what befell the Father Theonas, who brought me up, and upon whose episcopal throne I sat after him, and the evil which he suffered from the worshippers of idols. And I hope that a grace like his will come to me, similar also to the grace given to the Father Dionysius, who hid himself in various places on account of the heretic Sabellius. What shall I say also concerning He-

ديونوسيوس الذي كان مختفياً من مكان الى مكان من اجل صلبوس المخالف وما ذا اقول من اجل ياروكلا ودمتريوس الاثنين المقبوضين وما لقيا من الشغب والمشاحنة من ارجانيس المعتوه وجميع ما كان منه وابائنا الذين كانوا قبلنا وما احتملوه عن بيعة الله لكن نعمة الله التي كانت معهم هي التي كانت تظلمهم وتحفظهم وقد سلمتكما الآن الى الله بكلمة النعمة التي لها القدرة ان تحفظكما وتحفظ قطيعه ولما قال هذا جثا على ركبته وصلى وسجد معها وشكر وضمهما اليه معتنقاً لهما وقبلهما وكانا يقبلان يديه ويودعانه بالبكاء اعنى ارشلا والاكسندروس لاجل قوله لهما انكما لا تريايتي بعد هذا اليوم في الجسد ثم عاد الى الجمع الذي كان قائماً فيه فوقف معهم وخطبهم وقواهم وصلى عليهم وباركهم وعزاهم واصرفهم بسلام فلما مضوا عنه حدثوا¹ الشعب بما قال وبما جرى منه في السجن بسبب اريوس فلما سمع الشعب ذلك تعجبوا وعلموا ان الله معه وقد افرق اريوس منهم وعلم اريوس بهذا الامر فسكت واخفى روحه وامره ومكرة لا تقطاع رجاء من بطرس البطريرك فلما علم الاب بطرس ما صار بين الجند وبين

1. تحدثوا ABG.

raclas and Demetrius, the two blessed ones, and the disorders that they encountered, and the hostility which they endured from Origen, the madman, and all that took place through him; and concerning all our fathers, who were before us, and what they bore for the Church of God? But the grace of God, which was with them, was that which overshadowed them and protected them.

And now I commit you to God by the word of grace, which has the power to preserve you, and to preserve his flock ».

And when the Father Peter had said this, he fell upon his knees and prayed and worshipped with those two, and gave thanks, and clasped them to himself, embracing them, and kissed them. And Achilles and Alexander kissed his hands and bade him farewell weeping, because of his saying to them that they would not see him after that day in the body.

Then he returned to the assembly near which he was standing, and remained among them and exhorted them, and comforted them, and prayed for them, and blessed them, and consoled them, and dismissed them in peace. And when they went away from him, they informed the people of what he had said, and of what he had done in the prison with regard to Arius. And when the people heard this, they marvelled, for they knew that God was with him, and had separated Arius from them. But when Arius learnt this thing, he kept silence and concealed himself and his opinions and his guile, because his hope in the patriarch Peter was cut off.

اهل المدينة بسببه ومنعهم الجند ان يدنوا من الحبس الذي هو فيه خاف ان يقتلوا احداً بسببه واراد حفظ شعبه المؤمنين ان يفديهم بنفسه فانفذ الى الجند سرّاً وقال لهم تعالوا الليلة الى حائط السجن الذي ادقه لكم من داخل فاقبوه وافعلوا ما امركم به الملك فلما سمعوا¹ ذلك قبلوا قوله ومضوا في تلك الليلة سرّاً الى الموضع الذي قال لهم وهو مكان كان فيه مفرداً عن المعتقلين لا يعرفه احد منهم فدق الحائط من داخل فلما سمعوا قبوا موضع الدق وفتحوه فصلب على وجهه واخرج رأسه لهم من الطاقة² التي فتحوها وقال الاصلح ان اسلم روحى ولا يهلك من اجلى الشعب ققطعوا الجند رأسه ومضوا فيا لهذا الفعل العجيب جدّاً فحدث في تلك الساعة ريح شديد حتى لم يسمع احد من الشعب الذين كانوا يحرسون باب السجن حس النقاين ولا سمع احد من المعتقلين فيه وكمل هذا الاب المغبوط قول الانجيل المقدس وما حكاة من قول اليهود يوم الصلبوت ان الاصلح ان يموت واحد عن الشعب ولا يهلك * الشعب كله وتشبه بسيدته الراعى الصالح الذى بذل * P. 51

1. ABG فعلوا. — 2. ABDEF الطاق.

So when the Father Peter heard of the strife on his account between the troops and the people of the city, who prevented the soldiers from approaching the prison in which he was, he feared that some would be slain for his sake, and resolved to preserve his faithful people, and to redeem them with his own life. Therefore he sent word to the soldiers secretly, saying to them : « Come this night to the wall of the prison at the place where I will knock for you from within : and make a hole through it, and do what the prince has commanded you to do ». And when they heard this, they accepted his words. Accordingly they went that night secretly to the place of which he told them, which was a cell where he was separate from the other prisoners, of which none of the people knew ; and then he knocked at the wall from within, and when they heard him, they broke open the place where he knocked, and made an opening there. So he made the sign of the cross on his face, and put his head out to them, through the hole which they had opened, saying : « It is better that I should give up my life than that the people should perish for my sake ». Thereupon the soldiers cut off his head, and went away. Behold then this most admirable deed !

Now there arose at that hour a violent wind, so that none of the people who were guarding the door of the prison heard the sound of those that pierced the wall ; nor did any of the prisoners hear it. Thus this blessed father accomplished the words of the holy Gospel, and the words of the Jews which it relates ' on the day of the blessed crucifixion, namely, that

1. S. John, xi, 50; xviii, 14.

نفسه عن خرافه وكان الشعب جلوساً عند باب السجن ولم يعلموا بما كان من امره وقيل في نسخة اخرى انه خرج من النقب واخذوه الجند ومضوا به الى مكان يعرف بوقولوا وتفسيره دار البقر وهو الموضع الذي تمت فيه شهادة الاب الجليل ماري مرقس البشير وان الجند لما رأوا القديس بطرس انه اسلم نفسه للموت خافوا ولحقهم الزرع فسألهم وقال لهم احب منكم ان امضى اتبارك من جسد الاب ماري مرقس الانجيلي فاجابوه وهم محتشمون منه مطرقون الى الارض وقالوا مهما اردت ايها الاب افعله سرعة فمضى الى حيث جسد الاب ماري مرقس الانجيلي البشير وصلى وتبارك منه وجلس عنده كاتّه يخاطبه قائلاً يا ابي الانجيلي البشير بالسيّد المسيح الابن الوحيد الشاهد باوجاعه انت اول شهيد واول بطرك كان في هذا الكرسي وانت يا¹ طاهر يا قديس الذي اصطفاك المسيح القدوس الحقيقي وانت كرزت باسمه في كورة مصر وبهذه المدينة والاعمال المحيطة بها ونظرت في الخدمة التي فعلتها واخذت اكليل الشهادة

الذي اصطفيت ابهاتي واجدا بعد واحد الى حقايتي لاني النح. add. وانا الخاطي 1. E om. to

it is better that one should die for the people than that the whole people should perish; * and he was like his Lord, the Good Shepherd, who gave his * P. 51 life for his sheep. But the people meanwhile were sitting by the door of the prison, and knew not what had happened to him.

In another copy, however, it is said that he came out through the hole in the wall, and the soldiers took him and led him away to a place called *Boucolia*, the interpretation of which is Cattle-yard; and this is the place where was accomplished the martyrdom of the glorious father, Saint Mark the evangelist. But when the soldiers saw the holy Peter thus giving himself up to death, they were filled with awe, and dread fell upon them. So he asked them, and said to them : « I pray you that I may go and receive a blessing from the body of the father, Saint Mark the evangelist ». Then they consented to his request, and said with shame and downcast looks : « Whatever thou desirest, father, do quickly ». So he went to the place where the body of Saint Mark, the evangelist and bringer of good tidings, lay; and he prayed and received a blessing from the relics, and knelt by them, as if he were discoursing with the saint, saying : « O my father, evangelist and messenger of the Lord Christ, the Only-Begotten Son, who dost bear witness to his passion, thou art the first martyr and the first patriarch of this see. Thou, O pure and holy one, art he whom Christ, truly the most holy, elected. Thou didst preach his name in the land of Egypt, and in this city, and in the provinces which surround it, and didst diligently exercise the ministry which was thy work; and thou didst receive the crown of martyrdom. For

ومن اجل ذلك ايها الاب الانجيلي البطرک التلميذ الشهيد استحققت ان تظهر الايمان بالله الكلمة المخلص السيد يسوع المسيح وانت اصطفيت ايناوس¹ الطوباني لانه كان مستحقاً وبعده ميلانوس ومن كان بعدهما ثم ديمتريوس وياوركلا وديونوسيوس ومكسيموس والمغبوط ثاونا ابي الذي رباني حتى وصلت الى خدمة هذا الكرسي بعده وانا خاطي لا استحق هذه الكرامة لكن بكثرة رأفته نلت ذلك فاشفع في ان اكون شهيداً بالحقيقة ان كنت مستحقاً تمام صليبه وقيامته ويجعل في روائح الامانة المحيية لكي اكون له بخوراً طيباً بسفك دمي على اسمه القدوس وقد حضر وقت زوالي فصل يا ابي علي ان لا اكون بقلبين ونييتين ويقويني الرب حتى افارق هذا العالم وهو ذا اترك لك الرعيّة التي أيتمتت عليها وسلمتها لي ولمن كان قبلي ايضاً فانت معلمنا يا سيدنا فكن² معنا ومع اولادك كما اعطاك السيد المسيح ثم قام من عند القبر ورفع يديه الى السماء وقال يا ابن الله يا يسوع المسيح كلمة الاب ادعوك واسألك ان تزيد عنا هذا الاضطهاد الذي

1. ABG انايوا F انايوا — 2. ABEG فلتكن F فتكن.

this reason, O father and evangelist, disciple and martyr, thou wast worthy to show forth thy faith in God, the Word and Saviour, the Lord Jesus Christ. Thou didst elect the blessed Annianus because he was worthy; and after him was Avilius, and those who succeeded those two; then Demetrius and Heraclas and Dionysius and Maximus; and the blessed Theonas, my father, who brought me up until I came to the ministry of this see after him, though I am a sinner, unworthy of this honour which I received only by the greatness of his compassion. Therefore intercede for me, that I may be a martyr in truth, if indeed I be worthy to imitate Christ's crucifixion and resurrection; and that he may fill me with the perfume of life-giving faith, so that I may be to him sweet-smelling incense, by the shedding of my blood for his holy name. For the time is come for my decease; therefore pray, O my father, for me, that I may not be divided into two hearts or purposes, and that the Lord may strengthen me, until I depart from this world. And behold, I leave to thee the flock with which thou didst entrust me, and which thou didst hand over to me, and to those who were before me also, for thou art our teacher, O our lord; therefore be with us and with our children, according to the charge which the Lord Christ gave to thee ».

Then Peter rose from beside the tomb, and lifted up his hands to heaven, and said : « O Son of God, Jesus Christ, Word of the Father, I pray and beseech thee to make to cease from us this persecution which is upon thy people, and to grant that the shedding of the blood of this thy ser-

على شعبك ويكون سفك دمي انا عبدك ازالة لهذا الاضطهاد عن رعيك الناطقة وكاف
بالقرب من القبر مسكن فيه صبية عذراء وابوها رجل شيخ وكانت قائمة تصلى ولما
تمت صلاتها سمعت صوتاً من السماء يقول بطرس رأس الحواريين وبطرس هذا تمام
P. 52 * الشهداء فلما اكمل الاب القديس دعاء¹ قبل القبر وقبور الابهاء * التي هناك ثم صعد الى
الجند فنظروا وجهه كوجه ملاك الله فخافوا منه ولم يخاطبوه لان الله لا يتخلى عن
يتوكل عليه ثم رفع يديه الى السماء وشكر الرب وصلب على وجهه وقال امين وقلع
بليته وكشف رقبته الطاهرة للرب وقال لهم افعلوا ما امرتم به فخافوا من ان تلحقهم
عقوبة بسببه فنظر بعضهم الى بعض ولم يجسر احد منهم يقطع راسه لما وقع عليهم من
الخوف ثم تشاوروا وقالوا من قطع راسه منا دفع له كل واحد منا خمسة دنائير وكانوا
سته نفر وكان مع احدهم دنائير فاخرج منها خمسة وعشرين ديناراً وقال الذي يتقدم
اليه ويقطع راسه يأخذ هذه الدنائير عني وعن الاربعة الباقيين فتقدم احدهم واستجراً

1. ودعاه ABG.

vant may put an end to the oppression of thy reasonable flock ». Now there was in the neighbourhood of the tomb a dwelling-place, where lived a young virgin with her aged father, and she was at that moment standing to pray; and when her prayer was ended, she heard a voice from heaven saying : « Peter was the first of the apostles; and now Peter is the last of the martyrs ». So when the holy father had finished his invocation, he kissed the apostle's tomb, and the tombs of the fathers * which * P. 52 were there also. Then he ascended to the soldiers, who saw his face as it were the face of an angel of God, and so they were afraid of him, and did not speak to him; for God does not abandon those who trust in him. Thereupon the saint raised his hands to heaven, and thanked the Lord, and made the sign of the cross on his face, and said « Amen ». And he took off his pallium, and bared his neck, which was pure before the Lord, and said to them : « Do as you have been commanded ». But the soldiers feared that trouble would befall them because of him. So they looked one at another, and not one of them dared to cut off his head, because of the dread which had fallen upon them. Then they took counsel together and said : « To him that cuts off his head each one of us will give five denarii ». Now they were six persons; and one of them had some money; so he took out five and twenty denarii from among the coins and said : « He that will go up to him, and cut off his head, shall receive this money from me and from the four others ». So one of the men

وقطع راس الشهيد القديس بطرس البطرک في التاسع والعشرين من هاتور وكان مدة مقامه على الكرسي الانجيلي احدى عشرة سنة فاما ذلك الجندي الذي جعل نصيبه مع يودس الاسخريوطي فانه اخذ الدنانير وهرب هو واصحابه خوفاً من الشعب وبقي جسد القديس ملقى الى وقت كثير من النهار حتى عرف الشعب الجلوس عند الجبس الخبر ونظروا النقب في الحائط فمضوا اليه مسرعين ووجدوا جسده وثوبه عليه والشيوخ والصيئة العذراء جالسين¹ يحفظانه فالصقوا الراس بالجسد ونشروا عليه سبيته وجمعوا دمه ووقفوا باكين وتبلبت المدينة واضطربت عند مشاهدتهم² الشهيد الذي للسيد المسيح ثم حضر مقدمو المدينة ولفوا جسده في النطع الذي كان ينام عليه ومضوا به الى البيعة وجعلوه على السترنس الى ان قدسوا واتموا القداس ودفنوه مع الابهاء صلواته يكنّ معنا ومع جميع بني العمودية امين

1. ABG يجلسون EF جلوس يحفظونه ABG يجلسون. 2. ABG شهادتهم.

went forward, and summoned up his courage, and cut off the head of the holy martyr and patriarch Peter; that day being the 29th of Hatür. Now Peter had sat on the evangelical throne for eleven years. But as for that soldier who cast in his lot with Judas Iscariot, he took the money and fled, he and his companions, in fear of the people.

And the body of the saint remained lying as it was far into the day, until the people who were sitting before the prison learnt what had taken place, and saw the hole in the wall. Then they went in haste to the place where he was, and found his body covered with his garment, and the old man and the young virgin sitting there and guarding it. So they joined the head to the body, and spread over it a linen cloth; and they collected his blood; and they stood there weeping.

And the city was in confusion, and was greatly disturbed, when the people beheld this martyr of the Lord Christ. Then the chief men of the city came, and wrapped his body in the leathern mat on which he used to sleep; and they took him to the church, and placed him there on the *synthronus*, until the celebration of the liturgy. And, when the liturgy had been performed, they buried him with the fathers. May his prayers be with us and all those that are baptized! Amen.

ارشلا البطرك

وهو من العدد الثامن عشر

فلما تبيح الاب بطرس وعدموه اهل الاسكندرية انفذوا وجمعوا الاساقفة وصيروا
ارشلا القس بطركاً عوضه كما كان اوصى قبل وفاته فلما جلس ارشلا على الكرسي
الرسولي الانجيلي تقدم اليه جماعة من الشعب وسألوه في قبول اريوس فقبل سؤالهم وجعله
شماساً ولما قبله وخالف وصية ابيه بطرس لم يقم على الكرسي سوى ستة شهور وتبيح
في تاسع عشر بوونته

السيرة السابعة من سير البيعة

الاكسندرس البطرك

* وهو التاسع عشر من العدد

* P. 53

فلما تبيح ارشلا البطرك اجتمع الشعب ووضعوا ايديهم على الاب الاكسندرس القس
وصار بطركاً كما اوصى الاب بطرس آخر الشهداء وجلس على الكرسي فتقدم اليه بعض

ACHILLAS, THE EIGHTEENTH PATRIARCH. A. D. 311-312.

When the Father Peter went to his rest, and the people of Alexandria were thus deprived of his presence, they sent and assembled the bishops together. And they made Achilles, the priest, patriarch instead of Peter, as he had charged them before his death. Then, when Achilles had taken his seat upon the apostolic and evangelical throne, a body of the people came to him, and prayed him to receive Arius. Accordingly he admitted their request, and made Arius deacon. But since Achilles received Arius, and thus disobeyed the command of his father Peter, he only remained in the see six months. And he went to his rest on the 19th of Baunah.

CHAPTER VII

ALEXANDER I, THE NINETEENTH * PATRIARCH. A. D. 312-326.

* P. 53

When Achilles, the patriarch, went to his rest, the people assembled and laid their hands upon the Father Alexander, the priest, as the Father Peter, the last of the martyrs, had charged them; and he sat upon the

الشعب وسألوه ان يقبل اريوس فلما رآه الاكسندرس الفاضل رفضه ولم يقبله وقال لمن سأله فيه قال لى الاب بطرس وهو فى الحبس ولاخى ارشلا ان السيد المسيح احرم اريوس فلا تقبله ولما خالفه ارشلا اخى لم يقم على الكرسي غير ستة اشهر وانا فما اقبله بالجملة وهو مفروز فمكث اريوس منفياً تحت الحروم مدة فمضى بعد ذلك الى القسطنطينية وشكا حاله لقسطنطوس¹ ابن الملك قسطنطين المغبوط وانه قد تاب ورجع عن مقالته وحلف على ذلك وهو يخفى المكر فى قلبه الى ان اظهر الله له قدرته فيه ونزلت امعاه من دبره فهلك كما سينكر ذلك فيما بعد وبسببه كان المجمع المقدس بيقية واحرم فيه واستقرت الامانة المستقيمة وايام الصوم ويوم عيد الفصح وكان ابونا الاكسندروس البطرک مقدم المجمع وبعد ذلك تنيح وهو متمسك بالامانة الارثوذكسية وكانت نيحته فى الثانى والعشرين من برمودة وكانت مدة مقامه على الكرسي ست عشرة سنة

1. Mss. لتسوطوس.

episcopal throne. And some of the people came to him, and prayed him to receive Arius. But when Alexander, the excellent, saw Arius, he rejected him, and would not receive him, and said to those who interceded with him for that man : « The Father Peter, while he was in prison, said to me and to my brother Achillas : The Lord Christ has anathematized Arius; therefore receive him not. And when Achillas, my brother, disobeyed the Father Peter's injunction, he only remained upon the episcopal throne six months. Therefore I will not receive Arius at all, since he is separated from us ». So Arius remained in banishment under sentence of excommunication for many years. After that he went to Constantinople, and laid a complaint before Constantius, son of the blessed prince Constantine, describing how he had been treated, and declaring that he had repented and renounced his false doctrine; and he swore to this. And thus he continued to hide his guile in his heart, until God revealed to him his power over him, and his bowels gushed forth from his body, and so he perished, as it shall be related hereafter. For it was on account of Arius that the holy council at Nicaea took place, at which he was anathematized, and the orthodox faith was established, and the days of the fast and the day of the feast of Easter were fixed. And our Father, the patriarch Alexander, was president of that council. And after that, he went to his rest, holding fast to the orthodox faith. His death took place on the 22nd of Barmudah; and the period of his occupation of the see was sixteen years.

السيرة الثامنة من سير البيعة
 اتناسيوس الرسولى البطررك
 وهو من عدد الابهاء العشرون

فلما تنيح الاب المغبوط الاكسندروس ترملت البيعة اياماً يسيرة واجتمع الشعب وتشاوروا وقدموا الاب اتناسيوس واجلسوه على الكرسي الانجيلي وكتب مقالات حسنة وميامر كثيرة وسقى في بطركيته الرسولى لشرف افعاله المتشبهة بالرسول وفي ايامه كان المجمع في جلاطية¹ وكان فيه باسيلوس الكبير صاحب القداس وقطعوا الاريمانوس² في ايام يوليانوس الملك الكافر وكان يويانوس³ البطريرق على هذا المجمع وقتل يوليانوس الملك بيد الشهيد الجليل مرقوريوس وجلس بعده يويانوس البطريرق ملكاً فاراح البيعة في ايامه وصبر اتناسيوس البطررك⁴ على بلايا كثيرة ونفى ونصب له فخاخ السوء حتى ابد عن كرسيه لكثرة ما ناله ومضى الى صعيد مصر واقام هناك سنين كثيرة واظهر انه فاعل

1. E. في غلاطيا F بغلاطيا — 2. ABG اريانوس DEF ارييس — 3. Mss. يوليانوس — 4. G om. to كرسيه.

CHAPTER VIII

ATHANASIUS I, THE APOSTOLIC, THE TWENTIETH PATRIARCH. A. D. 326-373.

So when the blessed Father Alexander went to his rest, the Church was widowed for a few days. Then the people assembled and took counsel, and appointed the Father Athanasius, and seated him on the evangelical throne. And he wrote excellent treatises and many homilies; and he was called during his patriarchate the Apostolic, on account of the nobility of his deeds, which were like those of the Apostles.

In his days took place the council of Galatia at which Basil the Great, author of the Liturgy, was present, and in which they excommunicated the Arians, in the reign of Julian the misbelieving prince; and Jovian, the patrician, presided over this council; and Julian, the prince, was slain by the hand of the glorious martyr Mercurius; and after him Jovian the patrician was enthroned as prince, and gave rest to the Church during his reign. And Athanasius, the patriarch, endured many trials, and was sent into exile; for evil snares were laid for him, so that he was forced to leave his see by the frequent persecutions that he underwent: and he fled to Upper Egypt, and remained there for many years, and feigned himself a

* P. 54 وصير نفسه احيراً ولم يظهر انه بطرك واقام¹ الملوك الكفرة اعنى ولاس² * وولانديانوس³ احدى عشرة سنة فلما اراد الرب اعادته الى كرسيه⁴ دفعة اخرى بصلواته المقدسات المقبولات اهلك هولاء الملوك⁴ بموت سوء لاجل ما فعاوه بالارندكسية واقام الرب ملكاً مؤمناً اسمه تاوضوس فابتهجت البيعة في ايامه وكان هدوء وأمن وسلامة وعاد اتناسيوس الى كرسيه وكان⁵ في ظهوره فرح ومسرّة⁶ في بلاد مصر اذ جعلهم الرب مستحقين لرجوع واعينهم اليهم واقام هذا الراعى الصالح الروحانى على كرسي مارى مرقس الانجيلى سبع واربعين سنة وتنتج⁷ في السابع من بشنس وهو ضابط البيعة وغالب المعاندين للحق المناصبين للدين الارندكسى ولبس كرامة السيد المسيح فحزن الشعب لاجل هذا الراعى الرسولى الذى عدموه فاما سيرته فانه كان قد غاب عن كرسيه ثلث دفعات للشدائد التى ناله وتغلب⁸ المخالفين على كرسيه وكانت غيبته في الدفعة الاخيرة احدى عشرة سنة وكان كتب من النفى الى عذارى بمدينة الاسكندرية يقول لهن ان عروسكن

1. E om. to سنة F الكفرة الخ. — 2. ABDG اناولاس. — 3. E om. to المقبولات. — 4. E add. ولانديانوس. — 5. A الكفرة وهم اناولاس ولانديانوس. — 6. E om. to وعاد ظهوراً وفرحاً G وكان فرحاً كثير E وكان ظهور فرحاً B وكان وظهور فرحاً اليهم. — 7. E om. to تربية حسنة. — 8. ABG تغلب على كرسيه المخالفين.

workman, and disguised himself as a hired labourer, and did not disclose
* P. 54 that he was patriarch. And the misbelieving princes, Valens and * Valentinian, reigned eleven years. So when it was the Lord's will to restore Athanasius to his see again, through this patriarch's holy and accepted prayers, he destroyed those princes by an evil death, on account of what they had done against orthodoxy. And the Lord set up a believing prince, named Theodosius; and the Church rejoiced in his days, and there was tranquillity and security and peace.

When Athanasius returned to his see there was joy and gladness in the land of Egypt at his reappearance, because the Lord had counted the people worthy of the return of their shepherd to them. And this good spiritual shepherd remained on the throne of Saint Mark the evangelist forty-seven years, until he went to his rest on the 8th of Bashans, governing the Church, and subduing those who rebelled against the truth, and resisted the orthodox religion, and wearing as a garment the honour of the Lord Christ. So the people mourned for this apostolic shepherd of whom they were deprived.

And as for his history, he quitted his diocese three times, on account of the persecutions which overtook him, when the heretics took possession of his see; and his absence the third time lasted eleven years. And he wrote

هو المسيح الذي لا يرى ولا يموت فما دتمت تحت¹ محبته فما تكن ارامل واعلمن اننى كنت كاتباً لابي الاكسندروس وكان ما يقرأ قط الانجيل فى قلايته ولا فى غيرها جالساً بل قائماً والضوء قدامه وكان الله تعالى قد حبب له قراءة الكتب فىما هو ليلة قائم يصلى ويقرأ فى الانجيل اذ اتين رهبانات واستاذن عليه ثم طلعن اليه فسجدن بين يديه وقلن له عندنا عذارى يصمن ستة ايام ولا يعملن شيئاً بايديهن ليفضل منه ما يطعمنه للمستورين ونريد منك يا ابانا ان تتقدم لهن ان يعملن ويكون صومهم بقدر فقال لهن صدقنى² يا اخواتى اتى ما صمت قط يومين ولا افطرت قط بالنهار ولا اكلت الا بقدر ولا اتعبت نفسى ولا ادبت جسمى لانه جيد ان يكون الصوم بقدر والشراب بقدر والنوم بقدر فاذا اكل الانسان كما يجب قوى على الصلاة وكذلك اذا نام بقدر وللطعام حد وللشراب حد وللنوم حد فقلن لهن يفطرن بقدر ويعملن كل شيء جيد بقدر لتلا يكثر الكلام فىسى اوله هذا ما كتب به اتناسيوس الرسولى وحكى به عن

اعلمونى ABG 2. — ثابتين فى محبته F 1.

from his exile to certain virgins in the city of Alexandria, saying to them :
« Verily your bridegroom is Christ, the invisible and immortal one, so that, as long as you remain obedient to his love, you will not be widows. Know that I used to act as scribe for my father Alexander; and he never read the gospel in his cell or elsewhere seated, but always standing, with the light in front of him; for God most high had made him love to read the scriptures.

So while he was one night standing and praying and reading in the gospel, behold, some nuns came, and asked leave to see him. Then they came up to him, and prostrated themselves before him, and said to him : There are in our convent certain virgins who fast during six days of the week continuously: but they do no work with their hands, by which something might be earned to feed the poor. Now we desire of thee, our father, that thou shouldst bid them work, and direct that their fast be kept in moderation. So he said to them : Believe me my sisters, I have never fasted for two whole days together, without breaking my fast during the day; but I only ate in moderation, and neither wearied my soul nor punished my body. For it is good that fasting should be in moderation, and drinking in moderation, and sleep in moderation. For if a man eats as he ought, he is strong for prayer; and so likewise if he sleeps in moderation; but to food there should be a limit, and to drink a limit, and to sleep a limit. So tell them to break their fast in moderation, and to work, for everything is good in moderation, that words may not be multiplied, and the beginning of them may not be forgotten ».

ابيه القديس الاكسندروس وانه كان كلامه كالعسل لمن يسمعه وكان يكثر النعمة¹ للسيد المسيح وقد قيل ان اريوس كان اتى الى هذا الاب الاكسندروس وسأل ان يدخل اليه فقال الاكسندروس قولوا له اوصاني ابي ان لا اقبلك ولا تدخل التي ولا اجتمع بك لان ابي شهد ان السيد المسيح ارآه² في منامه ثوبه مشقوقاً منك وامره ان لا يقبلك او ما تعلم ان لسانك هو الذي ابعثك منه بما قلته فاطلب من السيد المسيح المخلص واعترف له بخطيئتك فاذا قبلك فهو يامرني * بقبولك كما امر بطرس ابي ان لا يقبلك وقد امر^{* P. 55} المسيح ان لا نمنع احداً من المؤمنين به دخول البيعة فاذا اجرم واخطأ منعناه حتى يندم ويتوب فاذا قبله المسيح قبلناه فلما سمع اريوس هذا غضب ومضى فجمع اليه جمعاً كثيراً ووضع مقالات تجديف وكفر بلسانه المستحق القطع وقال ان ابن الله مخلوق وكان المجمع في نيقية لاجله وكان فيه رؤوس الاربع كراسي مجتمعين فيه اعني بطاركة رومية والاسكندرية وافسس وانطاكية وجلس معهم قسطنطين الملك المؤمن

ظهر له في منامه وثوبه مشقوق 2. F — 1. F الشكر.

This is what Athanasius the Apostolic wrote and reported of his holy father, Alexander. He declared also that his words were like honey to those that heard them, for he was full of the grace of the Lord Christ; and that it was reported that Arius had come to this Father Alexander, and prayed that he might enter to him. But Alexander said : « Tell him thus : My father charged me that I should not receive thee, and that thou shouldst not enter to me, and that I should not associate with thee. For my father bore witness that the Lord Christ showed him in a dream his garment rent by thee, and commanded him not to receive thee. Or knowest thou not that it is thy tongue that has separated thee from him by what thou hast said concerning him? Therefore pray to the Lord Christ, the Saviour, and confess^{* P. 55} thy sin to him; and if he receive thee, then he will command me * to receive thee, as he commanded Peter, my father, not to receive thee. For Christ has commanded that we should forbid none of those that believe in him to enter the church. But if a man has committed an offence, and has sinned, then we forbid him, until he repents and is converted; and then if Christ receives him we receive him ».

So when Arius heard this he was angry, and went away, and collected to himself a great body of followers, and composed blasphemous treatises, and denied his faith with his tongue that deserved to be cut out, saying that the Son of God was created. And the council at Nicaea was held on account of him; and there the heads of the four sees were assembled to judge him,

فاكملوا وقرروا الامانة الارندكسيّة والصوم والفصح وقال لهم الملك اسئلكم ان تجعلوا مدينة القسطنطينية بطركية لآبها مدينة الملك وكذلك اورشليم لآبها مدينة الملك الحقيقي السمائي فلما رأوا تواضعه فعلوا ذلك وقطعوا اريوس الكافر وكتب قسطنطين الملك المؤمن حرم اريوس الكافر بخط يده وقال فيه انه اهلك الذين اشتراهم المسيح بدمه المقدس فهرب اريوس الى افريقية ولم يجد راحة في ايام قسطنطين الملك وايام الاكسندروس البطرک وكان الاكسندروس قد ربي اتناسيوس تربية حسنة لانه¹ كان ابن امرأة رئيسة عابدة للآوان وكانت غنية جداً وكان يتيمًا فلما كبر ارادت ان تزوجه فلم يشته ذلك فاحتالت عليه ليقع² مع امرأة زانية لتوحله³ في الزيجة فلم يفعل وكان الرب يحفظه لامر⁴ عظيم وكانت تاخذ البنات الحسنات تزينهن وتطيبنهن وتجملهن يدخلن عليه في مرقدة وينمن عنده ويتعرضن له فاذا استيقظ ضربهن وطردهن وكانت تشتهى ان تزوجه

1. فلا يفعل E om. to. — 2. ترغبه E. — 3. وكان هذا الاب ابن امرأة الخ E. — 4. لترغبه E.

namely the patriarchs of Rome and Alexandria and Ephesus and Antioch; and Constantine, the believing prince, sat with them. And they finally settled the orthodox faith, and the time of the Fast and of Easter. And the prince said to the bishops in council : « I pray you to make the city of Constantinople a patriarchal see, because it is the city of the prince, and likewise Jerusalem because it is the city of the true, heavenly prince. » So when they saw his humility, they did this as he prayed them. And they cut off Arius the unbeliever; and Constantine, the believing prince, wrote the excommunication of Arius the unbeliever in his own handwriting, saying therein that he had caused those to perish whom Christ bought with his holy blood. Then Arius fled to Africa, and found no rest in the days of Constantine, the prince, and in the days of Alexander the patriarch.

Now Alexander had brought up Athanasius excellently well. For he was the son of a principal woman, a worshipper of idols, who was very rich; and he was an orphan on the father's side. So when he grew up she wished to marry him to a wife, but he did not desire that. Then she intrigued against him, that he might fall with a woman who was a sinner, that she might involve him in the mire of matrimony; but he would not do it, for the Lord was keeping him for great things. And she used to take beautiful girls, and adorn them and perfume them, and make them enter to him into his chamber, and sleep near him and solicit him; but when he awoke he beat them, and drove them away. For her constant desire was to marry him and to establish him in his father's possessions

وتقيمه على اواسى ابيه وامواله فلا يفعل واحضرت رجلاً ساحراً اسكندرانياً¹ حكيماً من حكماء الصابة وعرفته ما² عندها من حال ابنها فقال لها دعيني اليوم آكل معه خبزاً ففرحت واولمت وليمة عظيمة واجتمع بابنها واكلوا وشربوا فلما كان بالغداة مضى الفيلسوف اليها وقال لها لا تتعبى فانك لا تقدرين على ابنك لانه قد صار جليلاً على رأى الجليلين وسيكون رجلاً عظيماً قالت³ ومن هم الجليليون قال لها اصحاب الكنيسة الذين قد اهلكوا البرابي وابدوا الاوثان فلما سمعت هذا قالت فى نفسها ان توانيت عنه مضى عنى وبقيت وحيدة فحينئذ نهضت واخذته معها ومضت به⁴ الى الاسكندرس وقالت له قضية حال اتناسيوس ابنها وجميع سيرته ثم تعمدت هى وولدها وبعد زمان توفيت وبقي هو عند الاب الاكسندروس مثل الولد ورباه بدعة بكل فن وحفظ الاناجيل وقرأ كتب الله فلما كبر اقسامه⁵ شماساً وجعله كاتبه وصار كأنه ترجمان الاب المذكور * وخادماً للكلام الذى يريد يقوله فلما تنيح قسطنطين الملك المؤمن بشيخوخة حسنة⁶ P. 56 وجلس بعده قسطنطيوس⁶ ابنه فلم يشب على الامانة المستقيمة وانما كان يخاف ويحشتم

1. E om. to الصابة. — 2. E om. to ابنها add. ابيه. — 3. E om. to الاوثان. — 4. E add. الاسكندرية. — 5. E. اوسمه. — 6. ABDG قسطنطوس.

and wealth, but he would never consent. And she sent for a man who was a magician of Alexandria, a wise man among the Sabaeans, and informed him of her circumstances with regard to her son; so he said to her : « Let me eat bread with him to-day. » Thereupon she rejoiced, and prepared a great feast. And the philosopher accompanied her son, and they ate and drank; but when the morning came, he went to her, and said to her : « Trouble not thyself, for thou canst have no power over thy son, for he has become a Galilaeen according to the doctrines of the Galilaeans; and he will be a great man. » She said : « Who are the Galilaeans? » He answered : « The people of the Church, who have ruined the temples and destroyed the images. » Therefore when she heard this, she said within herself : « If I neglect him, he will go away from me, and I shall be left alone. » So straightway she arose, and took him with her, and went with him to Alexander, and related to him the circumstances of Athanasius her son, and all his history. Then she was baptized, and her son also.

And after a time she died, and Athanasius remained like a son with the Father Alexander, who educated him quietly in every branch of learning. And Athanasius learnt the gospels by heart, and read the divine scriptures; and when he was fully grown, Alexander ordained him deacon, and made him his scribe, and he became as though he were the interpreter of the

* P. 56 aforesaid father, * and a minister of the word which he wished to utter.

من الناس فوجد اريوس حينئذ الفرصة ومال الى اخذ¹ الملك وجذبه الى قلبه وافسد قلبه وحمله على استمال الملك الى مقالته واغواه الى ان انفذ احضر الاكسندروس من الاسكندرية الى القسطنطينية ولم يعلم الملك قدر الاكسندروس ولا سبب حرمة لاريوس وابعاده له عن البيعة وكان الاكسندرس قد شاخ وكبر غير انه ثابت الحواس² سالم الجواس وكان اتناسيوس ترجمانه وكتابه والمتكلم عنه بقوة الروح القدس لمعرفته بالامانة الارثوذكسية³ فجلس الاب الاكسندروس بحضرة الملك واحضر اريوس وتكلم كلامه الطمث واكثر الكلام السمج فضمه اتناسيوس بالاقوال التي اوردها وابطل كلامه فقلق اريوس وافسخ المجلس وقال يكون لنا مجلس آخر ولما علم اريوس انه لا قوة له باتناسيوس دفع مالا⁴ لاصحاب ابواب الملك وقرر معهم ان يمنعوا اتناسيوس من الدخول معهم في المجلس الاخر فلما كان بالغداة امر الملك باحضارهم فلما دخل الاكسندرس منعوا البوابون اتناسيوس الرسولي من الدخول فلما جلس الملك والبطرك

1. F add. خدام. — 2. Mss. الحاس. — 3. DF الحق. — 4. E om. to معهم add. رشوة للبوابين واوصاهم.

So when Constantine, the believing prince, died in a good old age, Constantius his son was enthroned after him, but did not remain firm in the orthodox faith, only fearing and respecting the people. Then Arius found his opportunity, and aimed at taking hold of the prince, and drew him to his own mind, and corrupted his heart, and induced him to incline the empire to his doctrine, and led him astray, till he sent and summoned Alexander from Alexandria to Constantinople. For the prince did not know the power of Alexander, nor the cause for which he had anathematized Arius and removed him from the Church. Now Alexander had grown old and advanced in years, although he was strong in sense and sound in faculties; and Athanasius was his interpreter and scribe and mouthpiece, through the power of the Holy Ghost, on account of his knowledge of the orthodox faith. So the Father Alexander took his seat in the presence of the prince, who then summoned Arius; and Arius uttered his impure discourse, and multiplied his vile phrases. But Athanasius confuted him by the arguments which he delivered, and brought his discourse to naught. Thereupon Arius was troubled, and broke up the assembly, saying: « We will have another sitting. » And since Arius knew that he had no power against Athanasius, he gave money to the attendants at the royal doors, and settled with them that they should prevent Athanasius from entering with the others into the next assembly. So when the morrow came the prince commanded to bring them in; but when Alexander entered, the doorkeepers prevented Athanasius

مربوطاً¹ بعدل لانه ظن آتاه يبلغ بقوته من الملك وبذله المال لحاشيته بغيته وتيسح الاب
الاكسندروس مع ابائه بعد ان اوصى الكهنة والشعب عند نياحته ان يجلسوا اتناسيوس
بعده على الكرسي ففرحوا بذلك لمحبتهم له فلما جلس على الكرسي الرسولى اخرج
* P. 57 شيعه اريوس من البيعة واخرج * الحرم الذى فى خط قسطنطين الملك واهل المجمع
المقدس وقرأه فى البيعة على الجماعة فلما سمع اريوس بذلك غضب جداً والتهب
شيطانه كالنار ومضى الى الملك وقال له ان قبلنى الاكسندرس بطرك القسطنطينية بامرک
بلغت غرضى فدعاه الملك وقال هو ذا بطرك اسكندرية قد امتنع من قبول اريوس
وخالفنا وانت تعلم انا اقمناك واجلسناك بطركاً على كرسى القسطنطينية ويجب ان لا
تخالفنا كغيرك وانت² طيب وتأخذ اريوس اليك وتقبله قال له البطرك ان البيعة لا تقبله
ولا يجب ان نقبل الا من هو موافق لامانتها وهذا فقد جعل الثالث مخلوقاً وقد
ابعد من البيعة بحق قال له الملك لا يفعل بل هو معترف بالثالث قال له البطرك

1. E om. to بعينه. — 2. F om. with foll. word.

Church, for he had supposed that he would succeed in obtaining his desires by his power over the prince, and by giving money to the attendants.

And the Father Alexander went to his rest with his fathers, after he had charged the priests and the people, at the time of his death, that they should seat Athanasius after him upon the throne. So they rejoiced at that, on account of their love for Athanasius. When he sat upon the apostolic throne, he drove the sect of Arius out of the Church, and brought * forth the * P. 57 letter of excommunication which was in the handwriting of Constantine, the prince, and the members of the holy council, and read it in the church before the congregation. But when Arius heard of this, he was exceedingly angry, and his pride blazed up like fire, and he went to the prince, and said to him : « If Alexander, patriarch of Constantinople, will receive me by thy command, I shall attain my object. » So the prince summoned the patriarch, and said to him : « Behold, the patriarch of Alexandria has refused to receive Arius, and has disobeyed our command. But thou knowest that we have raised thee, and seated thee as patriarch upon the throne of Constantinople; and therefore it behoves thee not to resist us, as others do, since thou art good, but to take Arius to thyself, and receive him. » The patriarch answered : « Nay, the Church will not receive him, and it is not right that we should receive any except those who agree with her faith. For this man has declared that one of the Trinity is a creature, and has been rightly removed from the Church. » The prince rejoined : « That he does not do,

فيكتب لي خطه باماته حتى اعرفها فاحضره الملك وكان ذلك شيئاً من الله تعالى وكتب خطه بالامانة وهو يضمخ خلافها في نفسه ثم استخلفه البطرك ان ما بقي في نفسه شك منها فحلف له فقال الملك للبطرك اى شيء تبقى لك عليه بعد هذا فقال الاب الاكسندرس بطرك القسطنطينية للملك ان الاب اتاسيوس بطرك اسكندرية قد جدد قراءة حرم اريوس المكتوب بخط الملك قسطنطين ايك المغبوط وخطوط جماعة نيقية بالاسكندرية ونقى شيعته من بيعته فان لم يجز على اريوس هذا شيء من الآفات من اليوم الى يوم الاحد فانا اقبله واستدعيه للشركة مع الكهنة فخرج اريوس وكان منتظراً ليوم الاحد فلما كان يوم الاحد دخل الى البيعة وقد لبس ثياباً فخرة وتعطر وتطيب وجلس عند باب الاراديون في طقس الكهنة وكان البطرك ومن معه قد اقاموا الجمعة كلها صياماً قياماً بين يدي السيد المسيح يسألونه ان لا يحسب عليهم خطيئة اريوس لان الملك كان قد اقسم له ان لم تقبل اريوس يوم الاحد بعد يمينه لاخرن

but on the contrary he acknowledges the Trinity. » The patriarch said to him : « Then let him write for me a confession of his faith in his own handwriting, so that I may know what he believes. » So the prince sent for Arius; for this was a thing from God most high; and he wrote a confession of the faith in his own hand, concealing his heresy in his own soul. Then the patriarch asked him to swear that no doubt of the truth remained in his heart; and so he swore to him. Then the prince said to the patriarch : « What remaining objection hast thou against Arius after that? » So the Father Alexander, patriarch of Constantinople, said to the king : « Verily the Father Athanasius, patriarch of Alexandria, has read afresh at Alexandria the anathema pronounced against Arius, written in the handwriting of the prince Constantine, thy blessed father, and in the handwriting of the fathers of the council of Nicaea, and has banished his sect from his church. But if no misfortune happen to this Arius from to-day till Sunday, then I will receive him, and will invite him to association with the priests. »

Then Arius went away, and waited for Sunday. So when Sunday came he entered the church, having put on splendid garments, and perfumed and scented himself, and sat by the door of the sanctuary, among the ranks of the priests. But the patriarch and his friends had remained all through the week fasting, and standing before the Lord Jesus, and beseeching him not to reckon to them the sin of Arius; for the prince had sworn to Alexander, saying : « If thou wilt not receive Arius on Sunday after his oath, I will exact from the church a large sum of money ». So when the clergy and the

البيعة مالا كثيراً فلما اجتمعوا الكهنة والشعب في ذلك اليوم في البيعة واريوس حاضر
اهتم الاب بطريرك بالقداس وهو حزين فلما قرأ القارئى تحركت احشاء اريوس عليه
فمضى الى زاوية بالبعد يتغوط فنزلت جميع امعاءه وكلما في جوفه من دبرة ولما غاب
عنهم سألوا عنه فلم يجدوه ففتشوا عليه فاصابوه وهو قاعد جامدا¹ فارغاً خاوياً يابساً وكل
ما كان في بطنه قاعد قدماه فاعلموا الاب بطريرك بذلك فتعجب منه وسكت وشكر
الرب يسوع المسيح ومجده الذى حكم على اريوس واهلكه عاجلاً لاجل يمينه الكاذبة
وامانته الفاسدة فظهر للملك والجمع جميع صحة ما قاله الاب بطرس الشهيد بطريرك
الاسكندرية * فتمم الاكسندرس القديس بطريرك القسطنطينية القداس في ذلك اليوم بفرح
ومجد وتهليل وارسل الى اتناسيوس بطريرك الاسكندرية يقول نحن نمجد الله
ونعلمك ايها الاخ ان اريوس مات موتاً عجيباً وانقطعت مقالته وتبددت شيعته ولم
يكتف الملك بذلك لاجل اصدقاء اريوس وهم سوريانوس² وجرجيوس ومن معهما هولاء³
الذين وثبوا على بيعة الاسكندرية وذلك ان الملك دفع لجرجيوس خمس مائة فارس

1. ADFG جمادا E om. — 2. Mss. اوجانيوس. — 3. E om. to وذلك.

people were assembled on that day in the church, while Arius was present, the father and patriarch performed the liturgy, though he was sad. But when the reader read, the bowels of Arius were moved; and he went out to a corner at a distance, that he might relieve himself, and all his bowels gushed out from his body. And as he remained absent from the congregation, they asked after him, but could not find him. So they searched for him, and discovered him sitting rigid, empty, and shrivelled, with all his internal organs lying before him. Then they brought word of this to the father and patriarch, and he marvelled thereat, and was silent, and thanked the Lord Jesus Christ, and glorified him who had passed judgment upon Arius, and destroyed him swiftly, on account of his false oath and his corrupt faith. Then he showed to the prince and the congregation all the truth of what the Father Peter, the martyr, patriarch of Alexandria had said.

* So Alexander, patriarch of Constantinople, finished the liturgy on that day with joy and glory and praise, and sent to Athanasius, patriarch of Alexandria, saying: « We glorify God and make known to thee, brother, that Arius has died a wonderful death, and his doctrine has been cut off, and his sect scattered. » But the prince was not satisfied with that, on account of the friends of Arius, namely Syrianus and George and their followers. These are they who made the assault upon the church of Alexandria.

من جنده وانفذهم معه ليصروه بطركاً على الاسكندرية¹ وكتب كتباً الى كل مدينة وكرر فيها كلام اريوس ان ابن² الله مخلوق فلم يقبله احد في ارض مصر وكانوا يتقربون من قسوس كان اتناسيوس اوسمهم فدخل هذا جرجيوس الى بيعة الاسكندرية بجيلة وقتل بيد الجند الذين جاءوا معه خلق كثير من الشعب المسيحي الذي على رأى اتناسيوس حتى انتهى الدم في البيعة الى الركب ونهبوا آنية البيعة وافسدوا العذارى اللاتي كن فيها وكان اتناسيوس مخفياً واقام الناس زماناً طويلاً يتقربون في المغاير والبراري والحقول في جميع اعمال مصر كلها الى الصعيد وكانوا الارويسيون اصحاب الملك قد انتشروا في كل مكان وكان سراييون اسقف تمي يكتب البطرک اتناسيوس وجميع الشعب ان³ يتحفظوا من الارويسيين وبعد ست سنين ظهر اتناسيوس ومضى الى الملك ظناً منه انه يقتله فياخذ اكليل الشهادة فامر الملك ان يحمل في مركب صغيرة ولا يعطى خبزاً ولا ماء ولا يكون معه ملاح ولا احد يدبرها بل ينزل⁴ فيها وحده

1. F om. to البيعة الاسكندرية. — 2. ABG om. ابن E om. from ان to مخلوق. — 3. Mss. om. — 4. EF يتترك.

For the prince gave to George five hundred horsemen of his army, and sent them with him, that they might make him patriarch of Alexandria. And he wrote to every city letters, in which he repeated the doctrine of Arius, that the Son of God was created; but not one in the land of Egypt would accept it, and the people continued to receive the communion from priests whom Athanasius had ordained. So this George entered into the church of Alexandria by guile; and many of the Christian people who followed the doctrine of Athanasius were killed by the soldiers who came with George, until the blood in the church rose up to their knees; and they plundered the vessels of the church, and violated the virgins who were in it.

Meanwhile Athanasius lay hid; and the people continued for a long time to communicate in caves and deserts and in the fields in all the provinces of Egypt as far as the Thebaid; for the Arians, who were friends of the prince, were spread over every place. And Serapion, bishop of Thmuis, wrote to the patriarch Athanasius and all the people, that they should keep themselves from the Arians. And after six years Athanasius showed himself, and went to the prince, thinking that he would kill him, and that he would receive the crown of martyrdom. So the prince commanded that he should be placed in a small boat, and that neither bread nor water should be given him, and that there should be no sailor with him nor anyone to guide the vessel, but that he should embark in it alone, and be sent out to sea; so

ويطلق في البحر ففعل به ذلك وسارت به الامواج والله حافظه ومدبره حتى وصل الى الاسكندرية في اليوم الثالث بغتة فخرج اليه الكهنة والشعب وتلقوه بالفرح والقراءة الى ان دخل البيعة واخرج منها جرجيوس ومن يعتقد امانته الفاسدة وصنع اتناسيوس في ذلك اليوم عيداً للرب وفرح الشعب في اعمال مصر كلها ومن بعد سبع سنين وصل انسان اسمه اغريغوريوس ومعه الفا رجل من الجند ونهب البيعة واقام اربع سنين واخذ اتناسيوس وسلمه الملك لرجل اسمه¹ فيلغوريوس كافر وثى فاراد قتله وقتل لياريوس² بطريك رومية وديونوسيوس بطريك انطاكية هؤلاء³ الذين هم اباة الامانة الارندكسية فانقدهم الرب من يده وخلصهم فمضى اتناسيوس مع لياريوس الى رومية فلم يزل عنده الى ان مات قسطنطيوس ومملك ابنه قسطنس بعده وكان ارندكسياً فساعة جلوسه امر باعادة اتناسيوس الى كرسيه وكان في ذلك الزمان كيرلس بطريك اورشليم⁴ وظهر على يده اعجوبة عظيمة وذلك ان عمود نور ظهر على قبر السيد المسيح * مخلصنا وشاهده * P. 59

1. E om. with foll. word ABG سليس D اسمه سليس F سليس. — 2. Mss. انباريوس and so below. — 3. ABDG om. هؤلاء E om. هؤلاء. — 4. E ايروسليم.

this was done to him. And the waves carried him, while God guarded and guided him, until he arrived at Alexandria unexpectedly on the third day. Thereupon the priests and people went out to him, and met him with joy and chanting, and so accompanied him until he entered the church, and expelled from it George, and those who believed in his corrupt faith. And Athanasius kept on that day a festival to the Lord; and the people rejoiced in all the provinces of Egypt.

And after seven years a man came whose name was Gregory, with whom were two thousand men who were soldiers; and he pillaged the church, and remained in possession of the see four years. And Athanasius was arrested; and the prince delivered him to a man named Philagrius, an unbeliever and idolater, for he wished to kill him, and to kill Liberius, patriarch of Rome, and Dionysius, patriarch of Antioch, because those three were the fathers of the orthodox faith; but the Lord rescued them from his hand, and saved them. So Athanasius went away with Liberius to Rome, and did not cease to remain with him until Constantius died, and his son Constans reigned after him; and he was orthodox. And as soon as Constans took his seat upon the throne he commanded to restore Athanasius to his see.

At that time Cyril was patriarch of Jerusalem; and a great miracle was manifested by his hand, for a pillar of light appeared by the tomb of the Lord Christ * our Saviour; and a multitude of the Romans witnessed it, for all * P. 59

جماعة من الروم وكل من في المدينة وما يجاورها حضروا وشاهدوه ومكث من الداعة الثالثة الى التاسعة والناس يسعون الى نظرة من كل مكان وكتب كيرلس الى قسطنطوس¹ الملك فعلمه بهذه الاعجوبة وكان الملك يحب اتناسيوس ولما عاد الى كرسيه اقام خمسا وعشرين سنة في هدوء وسلامة وكان له قبل ذلك في الكرسي اثنتان وعشرون سنة في النفي والجهاد والاضطهاد ومات قسطنطوس وملك بعده يوليانوس² الكافر الرومي الوثني وكان ابن اخت قسطنطين الملك الكبير فبدأ من ساعته بفتح البرابي وكان بانطاكية مقيماً لانه³ لم يستحق ان يسكن في مسكن العظيم قسطنطين ومضى الى موضع الاوثان واخذ سقراً دفعه لكاهن الاوثان فقربه للشيطان واخذ هو قلبه فاكله وكان له ابن اخت اسمه ايضاً يوليانوس كافر مثل خاله فاخذ القس تاوضوريتس⁴ المؤمن فقتله وجاء الى خاله واعلمه بقتله فغضب عليه وقال له ما كنت اريد ان تقتله لان النصراني يفتخرون اذا قتلوا ويقولون انهم قد صاروا شهداء لكن انا اقرر ان عدت من قتال الفرس ان يوخذ من كل واحد من النصراني ثلث اواق بقطاً يريد بهذا ان يضيق على

1. Mss. قسطنطين. — 2. يولياس. — 3. E om. to قسطنطين. — 4. Mss. تاوضورجيس.

those that were in the city and its neighbourhood came and beheld it. And it remained from the third hour to the ninth; and the people hastened to see it from every place. And Cyril wrote to Constantius the prince, and informed him of this wonder. Now Constans the prince loved Athanasius; and when he returned to his see, he remained twenty-five years in tranquillity and peace, although before that time he had passed twenty-two years in the see, in exile and conflict and persecution.

And Constans died, and Julian, the misbelieving gentile and idolater, reigned after him, being the son of the sister of Constantine, the great prince, and began immediately to open the heathen temples. Julian lived at Antioch, because he was unworthy to dwell in the residence of the great Constantine; and when he went to the place of the idols, he took a hawk, which he gave to the priest of the idols, who offered it to Satan, and Julian took its heart and ate it. And he had a sister's son named also Julian, an unbeliever like his uncle, who took the faithful priest Theodoret, and killed him, and then came to his uncle and informed him that he had put him to death. But Julian was angry with him, and said to him : « I did not desire that thou shouldst kill him; for the Christians take a pride in being slain, and say that they have become martyrs; but I am determined, if I return from fighting the Persians, that from everyone of the Christians shall be taken three ounces as a tax » ; meaning thereby that he would oppress the Christians,

النصارى حتى يعبدوا اوثانه لانهم لا يقدرون على البقط وكانت البيعة يومئذ غنية ولها اربعة اعمدة يحملونها وهم اتناسيوس البطرك وانطونيوس¹ وخبوم الراهبان بمصر وباسيليوس اسقف قيسارية قبادوقية وكان² ليواربوس بطرك رومية وباسيليوس المذكور كان صديقاً ليوليانوس الملك وتربى³ معه في المكتب فلما سمع⁴ مقالته الرديّة اخذ⁵ اسقفين معه ومضوا اليه فامل⁶ لباسهم ولحاهم ثم قال لهم ما ذا تطلبون قالوا نطلب راعياً جيداً يرعانا فقال لباسيليوس اين خليت ابن التجار وجئت الى هاهنا قال له باسيليوس تركه يعمل تابوتك ليجعلك فيه قال له الملك لو لا انك صديقي ولك عندي محبة لضربت الساعة رقبتك قال له باسيليوس اليس قد كنت محباً للعلم مشتتياً له فكيف تركت الحكمة قال له الملك قرأتها وحفظتها ورددتها قال له باسيليوس ما قرأتها جيداً ولا حفظتها ولو عرفتها وحفظتها ما رددتها قال له الملك الواجب ان اعتقلكم الى ان اعود من قتال الفرس فتظنروا ما يكون قال له باسيليوس ان مضيت وعدت ما تكلم الله فتي

1. E om. to بمصر. — 2. E ليواربوس ABDFG رومية وباسيليس المذكور اصديقاً ليوليانوس الملك. — 3. ABDFG يربى E om. with foll. word. — 4. ABDFG اخذ باسيليوس اثنين E اخذوا معهم اساقفة. — 5. ABDFG اخذوا معهم اساقفة ومضى اليه. — 6. E om. to ثم.

so that they might worship his idols, because they would not be able to pay the tax. Now the Church was in those days rich, and had four pillars to sustain her, namely Athanasius the patriarch, and Anthony and Pachomius, the two monks, in Egypt, and Basil, the bishop of Caesarea in Cappadocia; and Liberius was patriarch of Rome. And the aforesaid Basil was a friend of Julian, the prince, and was brought up together with him in the school; so when he heard his evil doctrine, he took with him two bishops, and went to visit him. So Julian looked at their garments and their beards, and then said to them : « What do you seek? » They replied : « We seek a good ruler to rule over us. » Julian said to Basil : « Where didst thou leave the son of the carpenter when thou camest hither? » Basil answered : « I left him making thy coffin to put thee in. » The prince said to him : « If thou wert not my friend, and if I had not an affection for thee, I would cut off thy head forthwith. » Basil said to him : « Didst thou not love knowledge, and long after it? How then hast thou abandoned philosophy? » The prince replied : « I have studied it and learnt it by heart, and I have found it vile. » Basil said to him : « Thou hast not studied it well, nor learnt it by heart; for if thou hadst understood it, thou wouldst not have thought it base. » The prince answered : « I must imprison you until I return from fighting the

قال يوليانوس الملك ما ذا اصنع بهذا الجليلي الكذاب القائل ساهدم الهيكل الذي هو بناء اليهود وابنيه بناء الملوك ويظهر لكل احد ان قوله لا يبني كذب ثم انه طرح باسيلوس والاثنيين اللذين معه في الاعتقال¹ وسار الى بلاد الفرس * وعبر على يروشلیم * P. 60 ورأى الهيكل قد خرب ولم يبق فيه حائط قائم لانه كان اسباسيانوس الملك قد اخربه لما اهلك اليهود وسباهم وامر ان يكس² ويبنى جديداً وسار يوليانوس المذكور بعد ان استخلف من يتولى العمارة فبدأ متولى عمارة الموضع بان هدم بقية الهيكل حتى لم يبق فيه حجر على حجر كما قال الانجيل المقدس وشرع في البناء الجديد ليسيه بربا فكانوا الفعلة ينون بالنهار كله الى الليل وينصرفون فاذا جاؤوا بالعداء يجدون كلما بنوه مهدوماً بغير يد انسان بل يجدون الحيطان مقلوعة من اصولها مطروحة على الارض فمكثوا هكذا شهرين لم يقدروا على عمارة شيء فقالوا لهم اليهود احرقوا هذه القبور التي فيها النصارى وحينئذ يثبت لكم البناء الذي تبنونه ففعلوا ذلك وطرخوا النار

1. F. يكس وينصف F ينصف E. — 2. E. الحبس F.

Persians, so that you may see what will happen. » Basil rejoined : « If thou go and return, God has not spoken in me. » Julian, the prince, said : « What have I to do with that lying Galilaean, who said, I will destroy the temple which the Jews built? For I will rebuild it as kings build; and it shall be evident to all men that his words, It shall not be built, are false. » Then he cast Basil and the two who were with him into prison.

* P. 60 So Julian marched into the land of the Persians; * and when he passed by Jerusalem, he saw the temple in ruins, without a wall standing, for Vespasian, the prince, had demolished it when he destroyed the Jews, and took them captive. But Julian commanded that the ground should be cleared, and the temple constructed anew, and proceeded on his march after leaving behind him one to superintend the building. Then he who directed the work of rebuilding the place began by pulling down the remains of the temple, so that there was not left therein one stone upon another, as the holy Gospel says; and afterwards he began to reconstruct it as a heathen temple. And the builders used to work during the whole day until night-fall, and then they departed to their homes; but when they came on the morrow, they used to find all that they had built destroyed, though not by human hands; nay, they even found the walls torn up from their foundations, and cast down on the ground. So they went on for two months, without being able to rebuild anything. Then the Jews said to them : « Burn down these tombs, in which the Christians lie, and then the building which you erect will be strong. » This advice they followed, and set fire to the tombs, beginning with two

في القبور وبدؤوا بقبرين فيها جسد يشع النبي وجسد يوحنا المعمدان فلم تسلط عليهما النار بالجملته فكثر تعجبهم واقامت النار عدّة ايام تشعل ولم تدن منهما فمضى بعض المؤمنين الى الوالى وبدلوا¹ له مالاً على² ان يمكنهم من اخذ الجسدين اللذين في القبرين فاخذ المال وفسح لهم في ذلك فاخذوا الجسدين المقدسين وانفذوهما الى الاب اتناسيوس بطرك اسكندريّة فلما وصلا اليه فرح بهما كانه قد شاهدهما حين واخذهما واخفاهما في موضع الى ان يجد السبيل فيبني عليهما بيعة وبينما اتناسيوس جالس ذات يوم وعندة جماعة من المؤمنين لسمعوا كلامه الذي به حياة نفوسهم اذ رفع عينه فنظر احوالاً مقابل المكان الذي كان فيه فقال ان وجدت زماناً بنيت هذه الاكوام بيعة ليوحنا المعمدان واليشع النبي وكان ثاوفيلس كاتبه جالساً معه على المائدة وجماعة من المؤمنين فسمعه اذ قال هذا القول وبقي في نفسه فاما يوليانوس الملك الكافر فمضى الى الفرس فاسلمه الله في يد اعدائه لاجل³ القديسين الذين اعتقلهم قبل مسيره

وكان موته add. منذ صباه — 3. E om. to في ذلك — 2. E om. to. وجعلوا له رشوة E 1. بيد الشهيد ابو مرقورة حكم روية القديس باسيلوس ورفقائه وهم معتقلين وملك بعده رجلاً مومن اسمه اويانوس.

tombs, in which were the body of Eliseus, the prophet, and the body of John the Baptist; but the fire had no power over them at all, therefore they wondered greatly. And although the fire continued to be lighted for many days, yet it would not touch them. Then some of the faithful went to the governor, and offered him money, if he would empower them to take away the two bodies which were in the two tombs; and he accepted the money and gave them permission to do so. Then they carried away the two holy bodies, and sent them to the Father Athanasius, patriarch of Alexandria; and when they were brought to him, he rejoiced over them, as if he saw them alive before him; and he took them, and concealed them in a certain place, until he should find means of building a church over them.

And while Athanasius was sitting one day, and many of the faithful were with him to hear his discourses which gave life to their souls, behold, he raised his eyes and observed certain mounds opposite to the place in which he was. So he said: « If I find an opportunity, I shall build upon these mounds a church to John the Baptist and Eliseus the prophet. » And Theophilus, the scribe of Athanasius, was sitting with him at the table, with others of the faithful, and heard him say these words, which therefore remained in his memory.

But as for Julian, the unbelieving prince, he marched on into Persia; and God delivered him into the hand of his enemies, on account of the saints

وتواعدهم وكان موته انه نظر في الليل جنداً وقد نزلوا عليه من الجوّ وضربه احدهم برمح في رأسه حتى انتهى الى بطنه فعلم انه احد الشهداء فلماً يده من الدم ورمى به الى فوق وقال خذ هذا يا يسوع فقد اخذت المكان كاملاً فلما جدف وقع ميتاً ونجى الله شعبه وعاد الروم الى مساكنهم وكان باسيلوس القديس قبل موت يوليانوس بثلاثة ايام وهو في السجن قد استيقظ من النوم فقال للاتين اللذين معه رأيت الليلة الشهيد ابا مرقورة وقد دخل الى بيته واخذ رمحه وقال حقاً ما اترك هذا الكافر يجدف على الهى ولما قال هذا غاب عنى ولم ارجع * ابصرة فقال له كل واحد منهما حقاً لقد رأيت * P. 61 انا ايضاً هكذا سواء فقال بعضهم لبعض نحن نؤمن بذلك بالحقيقة انه يكون وانفذوا الى بيعة الشهيد ابي مرقورة لينظروا رمحه الذى كان فيها هل هو باق ام لا فلم يجدوا الرمح فتحققوا المنام ومن بعد ثلثة ايام وصلت الكتب والابخار الى انطاكية بموته فاجتمع وجوه المملكة واجلسوا رجلاً اسمه يوبيانوس على المملكة وكان مؤمناً قديساً خائفاً من الله منذ صباه فساعة جلوسه اطلق الابهاء من السجن وصح قول عمود الحق

whom he had imprisoned and threatened before his march. His death was thus. He saw in the night an army which came down upon him from the air, and one of the soldiers struck him with a lance on the head so that it pierced him through the body. Then, knowing that it was one of the martyrs, he filled his hand with his blood, and threw it upwards, saying : « Take that, Jesus, for thou hast conquered the whole world. » And after blaspheming thus, he fell dead. Thus God delivered his people; and the Romans returned to their own country. And Basil, the holy man, three days before the death of Julian, being in prison, had awaked from his sleep, and said to the two who were with him : « I have seen to-night the martyr, Saint Mercurius, entering into his church, and taking his lance, saying : In truth, I will not suffer this unbeliever to blaspheme my God. And when * P. 61 he had said this, he disappeared from me, and I did not * see him again. » Then both his companions said to him : « Verily I also saw the same thing. » So they said one to another : « We believe this firmly, that it is so. » And they sent to the church of the martyr, Saint Mercurius, that they might look for his lance which was kept there, to see whether it was still there or not; and as they could not find the lance, they were assured of the truth of the dream. And after three days the letters with the news of Julian's death arrived at Antioch.

Then the chiefs of the empire assembled, and seated on the throne of the empire a man named Jovian, who was a believer and a holy man, fearing God from his youth. Accordingly at the moment of his election he released

باسيلوس ليوليانوس الكافر انه لا يعود كما كان ميخا النبي قال لآخاب الملك الكافر ملك ي اسرائيل لان الله صانع العجائب هو اله الاثنين اعنى ذلك النبي وهذا الاب القديس الذى قبل قولهما وقدم يوبيانوس الملك الثلاثة الابه واکرمهم ودفع لهم كرامات كثيرة وسيرهم الى كراسيمهم وكان يواصل الصلاة فى البيع فكتب الى اتناسيوس بطريرك الاسكندرية كتاباً يقول فيه ايها الاب الحقيقى الراعى المأمون اتناسيوس شهيد المسيح الاله مملكتى ترتجيك جداً فقتر قلبك وامسك قضيب الكهنوت واطرد به الذئاب الخاطفة عن الرعية الناطقة اولئك الذين افواهم مملوءة لغنة ومرارة سم الافاعى وهم قتلة الانفس وقرئ هذا الكتاب فى بيعة الاسكندرية وانفذ اتناسيوس البطريرك الى اعمال مصر وقرئ فى كنائسها تثبيتاً للمؤمنين وتقوية لهم فانطرد اصحاب اريوس وشنوا وحزنوا ثم مضى بعد هذا بعضهم الى يوبيانوس الملك ورفعوا على الاب اتناسيوس فلم يلتفت اليهم لمعرفة بشرهم ثم ان اتناسيوس شاخ وكبر بعد ان كتب عدة ميامر ومقالات وكتب¹ لاجل ملشيسداق ولجل الاب انطونيس وذكر سيرته وكتب سبعة واربعين

1. E om. to بالجملة.

the fathers from prison; and thus the saying of that pillar of the truth, Basil, to Julian, the unbeliever, was fulfilled, when he foretold that he would not return; as the prophet Michaeas predicted to Achab, the unbelieving king of the children of Israel; for God, the worker of miracles, was the God of both those men, namely of that prophet and of this holy father, and he accepted their words.

And Jovian, the prince, brought out the three fathers, and honoured them, and gave them many gifts, and sent them to their sees. And he used assiduously to attend the prayers in the churches. And he wrote to Athanasius, patriarch of Alexandria, a letter, in which he said : « O true father and trusty shepherd, Athanasius, martyr of Christ who is God, my empire hopes much of you; therefore be of good courage, and take the priestly staff and drive out with it the ravening wolves from among the reasonable flock, namely those whose mouths are full of cursing and the bitterness of the poison of asps, for they are the slayers of souls. » This letter was read in the church at Alexandria, and Athanasius the patriarch sent it to the provinces of Egypt, where it was read in their churches, to comfort and strengthen the faithful. So the followers of Arius were driven away because they were hated; and they were filled with sadness; and after this some of them went to Jovian, the prince, and appealed against the Father Athanasius, but he would not attend to them because he knew their wickedness.

Then Athanasius grew old and advanced in age, after he had written

ارطستكا وكتب لاجل الصليب المقدس وان السيد المسيح عمى به على ابليس حتى ظن انه انسان سادج فلما تقدم اليه خرمه السيد في انفه باصبعه التي تلى الخنصر وابهامه لما صيرهما خلفه اى انه اخرق قوته وشقتها واضعفها وارانا انه قد غلب قوة ابليس بالضعف لان الاصبع الثانية للخنصر لا يعمل الانسان بها شيئاً وهي اضعف الاصابع ولم يقتله سريعاً بل اضعف قوته كما قال الكتاب مزمو^ر ٦٧ يقوم الله ويهلك اعداءه وكتب تعاليم كثيرة واشياء لا تحصى وكان يكتب الى باسيلوس ويجاوبه باسيلوس عليها وكان يخاطبه بابى وكتب ايضاً رسالة الى ارسانيوس يعزيه بتاودورس اخيه لما تنيح وقال فيها ليت كلاً منا ينال موضع تاودوروس اخيك وليت مركبنا ترسى في رسالة وكتب مقالة * بين * فيها ان الشر من ابليس خزاه الله وأن ليس عند الله شر بالجملة ويقال ان هذا الاب اتناسيوس البطرك حمله ملاك الرب في بعض اسفاره عند ما كان هارباً من الملوك الكفرة حتى اوصله الى حيث اراد كما حمل الملاك حبقوق النبي من اورشليم الى

many homilies and treatises; and he wrote concerning Melchisedech, and concerning the Father Anthony, whose biography he related; and he wrote forty-seven Festal Epistles. He wrote also concerning the holy cross, how the Lord Christ was unknown to the devil thereby, so that he believed that he was a mere man; and when he came to him, the Lord pierced his nostrils with his finger, which is next to the little finger, and his thumb, putting them behind him: which means that he rent, shattered, and destroyed Satan's power; showing us that he had overcome the devil's strength by weakness, for the finger which is next to the little finger is one that a man never uses, and is the weakest of the fingers; for he did not kill him speedily, but weakened his power, as the Scripture says, in the 67th Psalm: « Let God arise, and let his enemies be destroyed. » Athanasius also wrote many works on doctrine, and things that cannot be numbered. And he used to write to Basil; and Basil used to answer his letters, and used to address him as My Father. And he wrote also an epistle to Arsenius, to console him for Theodore his brother, when he went to his rest; and he said in it: « Would that all of us had obtained the place of Theodore thy brother, and would that our ship had * P. 62 anchored in his harbour! » And he wrote a treatise * in which he proves that evil comes from the devil, (may God shame him!) and that there is no evil at all with God.

It is said that this Father Athanasius, the patriarch, was borne by an angel of the Lord on one of his journeys, when he was fleeing from the unbelieving princes, until he brought him to the place to which he desired to go,

1. Ps. LXVIII, 1 (Sept. LXVII).

بابل وكما حمل حزقيال النبي من بابل الى يروشلیم وليس ذلك مستصعباً من فعل الله تعالى وكان بالاسكندرية صنم يسمى زرايل فلما توعك اتناسيوس وقربت نياحته قال ان وجدت عند سيدي المسيح رحمة فانا اسجد بين يديه ولا ارفع وجهي حتى يعلق باب هذا الصنم فشهدوا كهنة الاسكندرية ان بعد سبعة ايام من يوم وفاته انفذ الملك¹ وسد باب البربا الذي فيه الصنم²

السيرة التاسعة من سير البيعة المقدسة

بطرس البطرک

وهو من العدد الحادى والعشرون

ولما تنيح اتناسيوس الرسولی البطرک اجتمع الاساقفة³ والكهنة والشعب الارثوذكسى ووضعوا ايديهم على رجل قس اسمه بطرس واوسموه بطركاً فجرى عليه بلايا كثيرة من

- . يوساريوس الملك G بونيايوس النخ F يونتيانوس النخ D يوساريوس الملك المؤمن AB 1. وهذا الاب اول من لبس شكل الرهبنة من يد القديس العظيم انطونيوس وجعله رسماً. 2. E add. لكل البطاركة والاساقفة وهو الذى اوسم القديس انطونيوس قساً وقمصاً وتنيح هذا الاب فى وكان تنيح G add. السابع من بشنس وقيل فى العشرين من توت بركة صلانه تكون معنا امين C add. فى عشر من شهر توت as E. — 3. ABDE om. with foll. word.

as the angel carried Habacuc the prophet from Jerusalem to Babylon, and as Ezechiel the prophet was carried from Babylon to Jerusalem; for that is not difficult for God most high to do. And there was in Alexandria an idol named Serapis; and when Athanasius was consumed by fever, and his death drew near, he said : « If I find mercy with my Lord Christ, I will prostrate myself before him, and will not raise my face until the gate of this idol be shut. » Accordingly the priests of Alexandria bore witness that after seven days from the day of his death, the prince sent and blocked up the door of the temple in which the idol was.

CHAPTER IX

PETER II, THE TWENTY-FIRST PATRIARCH. A. D. 373-380.

When the patriarch Athanasius, the Apostolic, went to his rest, the bishops and clergy with the orthodox people assembled, and laid their hands upon a priest, named Peter, and appointed him patriarch. And many troubles

رجل كافر اسمه لوكيوس الاسم الكذاب من قبل بلاديوس¹ الكاتب² بغير امر الملك ومن بعد ايام بلغ الخبر الملك فانفذ اميراً قبض على لوكيوس الكافر وبلاديوس³ الكاتب واتقدهما الى النفي ومكثا فيه الى حين وفاتهما واقام الاب بطرس بطريراً ثمانين سنين وتنيح في العشرين من امشير⁴

السيرة العاشرة من سير البيعة المقدسة

طيماثاوس البطرك

وهو من عدد الالياه الثاني والعشرون

واجتمع الشعب والاساقفة بعد وفاة الاب بطرس ووضعوا ايديهم على قس اسمه طيماثاوس وجعلوه بطريراً⁵ وفي ايامه كان المجمع بالقسطنطينية وعدته مائة وخمسون اسقفاً وقطعوا مقدونيوس الكافر بطرك القسطنطينية مكان المجمع واخر يسمى اونوميوس لانهما جدفا على روح القدس وقالا بكفرهما انه مخلوق وذلك في ايام

1. Mss. داديانوس ABDF add. الملك. — 2. ABDFG الكافر. — 3. Mss. دادايوس. — 4. E add. وصار الى النياح الدائم مع ابائه صلواته معنا امين. F add. صلواته تكون معنا. — 5. F add. على الكرسي الانجيلي المرقسي.

befell him through a misbelieving man named Lucius, the deaf-eared liar, who was appointed by the scribe Palladius, without authority from the prince. But after some time the matter reached the ears of the prince, and he despatched an officer who seized Lucius the unbeliever and Palladius the scribe, and sent them both into banishment; and they remained in exile until they died. And the Father Peter remained patriarch for eight years, and went to his rest on the 20th of Amshir.

CHAPTER X

TIMOTHY I, THE TWENTY-SECOND PATRIARCH. A. D. 380-385.

And the people assembled, with the bishops, after the death of the Father Peter, and laid their hands upon a priest named Timothy, and made him patriarch. In his days took place the council of Constantinople, at which the number of the bishops who took part in it was one hundred and fifty; and they excommunicated Macedonius, the misbeliever, patriarch of Constantinople, where the council was held, and another, Eunomius, because those two had blasphemed against the Holy Ghost, and said, in their misbelief,

تاوضوس الملك المؤمن واقام طيماتاوس جميع ايامه في هدوء وسلامة وكان مدة
مقامه على كرسى الاسكندرية تسع سنين ونصفاً وتوفى في السادس والعشرين من ابيب
وهو متمسك بالامانة الارثوذكسية¹

السيرة الحادية عشرة من سير البيعة * المقدسة

* P. 63

ناوفيلس البطرك

وهو من عدد الابهاء الثالث والعشرون

ولما تنيح الاب طيماتاوس اجتمع الاساقفة والشعب وقسموا² ناوفيلس بطركاً وكان
كاتب اتناسيوس البطرك وكان مستقيم الحال عند الله والناس فلما جلس على الكرسى
بلغه ان الوثنيين قد مضوا الى يروشلیم يفتحون³ بيت اصنامهم فانفذ رهباناً الى هناك
ليطردوهم فلم يقدروا الرهبان على الوثنيين فانفذ ناوفيلس البطرك الى دير بخوم
بصعيد مصر واحضر السواح⁴ واقدمهم الى يروشلیم فلما دخلوها صلوا فهربت الشياطين

هذا الاب اطلق اكل اللحم للبطاركة والاساقفة والرهبان بسبب المنية لان
حافظ رعيته بدعة وصار الى المسيح F add. المذكورين ما ياكلون اللحم بركة صلاته تكون معنا
وفتحوا F ففتحوا D 3. — واخذوا ناوفيلس واوسموه بطركاً F 2. — الذى احبه صلته معنا امير
المشاخ F 4. —

that he was created. This was in the time of Theodosius, the faithful prince.
And Timothy remained all his days in tranquillity and peace. The period of
his occupation of the throne of Alexandria was nine years and a half; and
he died on the 7th of Abib, maintaining the orthodox faith.

CHAPTER XI

* THEOPHILUS, THE TWENTY-THIRD PATRIARCH. A. D. 385-412.

* P. 63

When the Father Timothy died, the bishops and people assembled, and
appointed Theophilus patriarch. He had been secretary to the patriarch
Athanasius, and was righteous in his conduct before God. When he took
his seat upon the patriarchal throne, news was brought to him that the ido-
laters had gone to Jerusalem, to open the house of their idols. So he sent
some monks thither to drive them away; but the monks were unable to
overcome the idolaters. Then Theophilus sent to the monastery of Pachomi-
us in Upper Egypt, and fetched the religious thence, and despatched them
to Jerusalem. And when they reached that city, they offered up prayers,

من البربا وصيروا ذلك الهيكل مسكنًا لرهبان اورشليم ولما عادوا ضبطهم ثاوفيلس
البطرك ليكونوا ياكلون معه وحدهم¹ من يوم الاحد الى يوم الاحد ودفع لهم بستانًا كان
للأب اتناسيوس البطرك ثم ان الاب ثاوفيلس البطرك ذكر قول اتناسيوس لما كان ياكل
معه وهو كاتبه انه يشتهي ان ينظف الاكوام التي رآها ويبني في موضعها بيعة على اسم
المعمداني واليشع النبي وعند ذلك جاءت امرأة كان لها ولدان فكنست الاكوام على ما
يشهد به كتابه وظهرت البلاطة المكتوبة عليها ثلث ثيطات وشرح حديثها وقصة ثاوفيلس
مع رفائيل الملاك لم تكتب في هذه السيرة فلما قلع ثاوفيلس البلاطة وجد المال تحتها
فبنى منه الكنائس وبنى في موضع كنيسة في جانب البستان وحمل اليها جسد القديس يوحنا
المعمدان وجسد اليشع النبي وظهرت منهما عجائب كثيرة في ذلك اليوم وبرئ² جماعة
من الناس كانوا مرضى ومسقومين من امراضهم وكتب ثاوفيلس في مدة حياته عدة ميامر
ومقالات واقام ولنديانوس³ الملك اثنتي عشرة سنة ومات وملك بعده ولنديانوس⁴ وكرديانوس⁵

1. E om. — 2. E om. to امراضهم. — 3. AB يونيانوس DF يونيانوس EG يوسانوس —
4. Mss. ولنديوس F ولانديوس D وكيدنوس BEG الندنوس A. — 5. A. ولانوس.

and the devils fled from the heathen temple; and that temple was made a habitation for the monks of Jerusalem. When the monks of Upper Egypt returned homewards, the patriarch Theophilus forced them to remain and eat with him by themselves, and entertained them from Sunday to the following Sunday; and he gave them a garden which had belonged to the patriarch Athanasius.

Then the Father Theophilus, the patriarch, remembered the words of Athanasius, which he uttered when he was eating with Theophilus, while he was his scribe. Athanasius said that it was his desire to clear away the mounds of rubbish which he saw, and to build on their site a church to the names of the Baptist and the prophet Eliseus. And at that time, a woman, who had two sons, cleared away the mounds, as his letter testifies, and a stone slab was discovered, upon which three thetas were inscribed; and her history is related in that letter, besides a story of Theophilus and the Angel Raphael, which is not written in this biography. And when Theophilus removed the slab, he found beneath it the money which he required; so he built the churches with it. He built in a certain spot beside the garden a church to which he translated the body of Saint John the Baptist, and the body of the prophet Eliseus; and many miracles were performed by them both on that day, and a number of people who had been sick were healed.

Theophilus wrote, in the course of his life, many homilies and treatises.

ولداه وكانا مؤمنين محبتين لله جل اسمه وكان ثاوفيلس اذا عمد ينظر قضيب نور يصلب على المعمودية بين يديه فلما كان في بعض السنين وقف في جمعة التنصير يصلى على المعمودية فلم يظهر له عليها صليب النور فحزن فاوحى اليه انه ان لم يحضر ارسانيوس الشماس يصلى معه والا فما يظهر له شيء فصرف الناس في ذلك اليوم وانفذ طلبه فوجده في اعمال اشمون فاتاه مسرعاً ففرح به وطيب نفسه فظهر الصليب النور ولما رأى ثاوفيلس البطرک تواضع الشماس المذكور وفعله اراد ان يصيره قساً فلم يفعل وسأله ان يعفيه من ذلك وان يصلى عليه ويدعه يمضى الى وطنه ففعل له ما التمسه وكان * ثاوفيلس البطرک * ابن اخت اسمه كيرلس قد علمه ورباه احسن تربية ثم انقذه الى جبل النطرون الى برية ابي مقار القديس فاقام هناك خمس سنين في الديارات يقرأ الكتب العتيقة والحديثة وكان¹ يوصيه بالمواظبة على التعليم ويقول له انك بذلك تصل الى

1. E om. to للبرية.

Now the emperor Valentinian had died after reigning twelve years; and Valentinian and Gratian, his two sons, reigned after him; and they were believers, and loved God, whose name is glorious. When Theophilus administered the sacrament of baptism, he used to behold a beam of light in the form of a cross over the font before him. But in a certain year, when he stood and blessed the font, during the week of baptism, the cross of light did not appear to him; and he was sad. And it was revealed to him that the reason was that he had not sent for the deacon Arsenius to pray with him, and that if he did not do so the light would not appear to him. So Theophilus dismissed the congregation that day, and sent to seek Arsenius, and found him in the neighbourhood of Ushmûn, and brought him to the church in haste. And the patriarch rejoiced greatly over the arrival of Arsenius, and was consoled; and the cross appeared once more over the font. Theophilus, when he saw the humility of this deacon, and his virtue, desired to ordain him priest; but Arsenius would not consent, and begged the patriarch to spare him that promotion, and to bless him, and let him return to his native country. So the patriarch granted the request of Arsenius.

Now Theophilus had * a nephew, his sister's son, named Cyril, whom he * P. 64 had instructed and brought up to the best of his power. And after some time the patriarch sent him to the Mount of Nitria, to the desert of Saint Macarius. And Cyril dwelt there five years in the monasteries, reading the books of the Old and New Testaments; for Theophilus urged him to apply himself assiduously to his studies, saying to him : « By these studies thou

اورشليم العلوية التي هي مسكن¹ القديسين وكان ملازمه في قلاية البطركية وكان اغسطساً ولما انفذ للبرية سلمه لسرابيون الحكيم ووصاه ان يعلمه علوم البيعة التي هي علوم الله الحقيقية فحفظ جميع الكتب وكان² يقف قدام معلمه يقرأ وفي يده سيف حديد فاذا نسي ينخسه به فيستيقظ وكان في اكثر ليلته يقرأ في ليلة واحدة الاربعة اناجيل والقالتيقون والابركسس ورسالة بولس المغبوط الاولى الى اهل رومية فاذا كان بالغداة ينظر معلمه وجهه فيعلم انه قد وقف ليلته كلها وكانت معه نعمة الله حتى انه كان اذا قرأ كتاباً دفعة واحدة يحفظه فحفظ³ في تلك السنين جميع الكتب الشرعية وبعد هذا انفذ ثاوفيلس البطرک اليه واعاده الى الاسكندرية وكان معه في قلايته ويقرأ بين يديه فتعجب منه الكهنة والعلماء والفلاسفة ويفرحون به لحسن⁴ صورته وطيب جرمه الذي لا يتغير كما هو مكتوب اني فتحت فتي⁵ واستنشقت روحاً وكان كل الشعب اذا سمعوه

1. BG مجمع. — 2. E om. to ليلته كلها. — 3. E om. to الشرعية. — 4. E om. to بالنعمة
فأى. — 5. Mss. والحكمة.

wilt some day arrive in Jerusalem on high, which is the dwelling-place of the saints ». For Cyril was the attendant of Theophilus in the patriarchal cell, and was ordained reader. The patriarch, when he sent Cyril to the desert, entrusted him to Serapion the Wise, and charged him to teach Cyril the doctrines of the Church, which are the true doctrines of God; so Cyril learnt all the Scriptures by heart. He used to stand before his teacher studying, with a sword of iron in his hand; and if he felt an inclination to sleep, he pricked him with the sword, and so he woke up again; and during most of his nights he would read through in a single night the Four Gospels, and the Catholic Epistles, and the Acts, and the first Epistle of the Blessed Paul, namely, that addressed to the Romans; and on the morrow after this, Cyril's teacher would know, by looking at his face, that he had studied all night. And the grace of God was with Cyril, so that when he had read a book once, he knew it by heart; and in these years in the desert he learnt by heart all the canonical books. After this, the patriarch Theophilus sent to him and brought him back to Alexandria, and there Cyril dwelt with the patriarch in his cell, and read aloud in his presence; and the priests and learned men and philosophers were astonished at him, and rejoiced over him on account of the beauty of his form, and the sweetness of his voice which never changed, as it is written ' : « I opened my mouth and drew in my breath ». And all the people, when they heard him read, desired that he might never cease

1. Psalm cxix, 131 (Sept. cxviii).

يقرأ يشتهون ان لا يسكت لحلاوة قراءته وحسن صورته وكان خاله الاب ثاوفيلس يفرح به جداً ويشكر الله اذ رزقه ولداً روحانياً قد نشأ بالنعمة والحكمة وكان له سيرة حسنة وتواضع ولا¹ يخرج عن العلوم الروحانية والنظر في اقوال الابهاء معلمى البيعة الارثوذكسية اتناسيوس وديونوسيوس واكليمنطس² بطريرك رومية واوسابيوس وباسيليوس اسقف ارمنية وباسيليوس اسقف قبادوقية هؤلاء الابهاء الارثوذكسيون الذين قرأ تعاليمهم وكان يرفض مقالة ارجانس ولم يمك كتابه بيده يوماً قط فاذا بلغه ان احداً من المؤمنين قرأه رفضه وابعده وكان كيرلس لما قرأ في الانجيل المقدس استلوا تعطوا اطلبوا تجدوا فهم ذلك وطلب من الله العلم فاعطاه اياه وكان كالتحل الذي يخرج يرعى من على كل النبات والاشجار ويجمع ربح نفسه الى ان يملأ وعاءه عسلاً خالصاً بغير دنس وسيرة الاب ثاوفيلس كثيرة جداً منها ما جرى له في الاسكندرية مع تاوضوسيوس الملك الكبير وعجائب رفائيل الملاك معه وخبر الامراة الارملة وولديها اللذين صيرهما

1. E om. to بغير دنس. — 2. BDG واكليمنطس واوسابيوس بطريرك رومية. — 3. B و. وباسيليوس واوسابيوس بطريرك رومية وباسيليوس اسقف ارمنية.

reading, because he read so sweetly, and was so beautiful in countenance. And his uncle Theophilus loved him greatly, and thanked God that he had granted him a spiritual son who had grown in grace and wisdom. Cyril's conduct was excellent, and his humility great; and he never ceased to study theology, nor to meditate upon the words of the doctors of the orthodox Church, Athanasius and Dionysius and Clement, patriarch of Rome, and Eusebius, and Basil, bishop of Armenia, and Basil, bishop of Cappadocia. These are the orthodox fathers whose works he studied. And he would not follow the doctrine of Origen, nor even take his books into his hand for a single day; but when he heard that one of the faithful had read Origen, he condemned and excommunicated him who had so read. When Cyril read in the Gospel the words ' : « Ask and ye shall receive; seek and ye shall find », he understood these words, and prayed to God for knowledge, and God gave it him. For he was like the bee, which goes forth to feed upon every plant and tree, and collects what is profitable for itself, until it has filled its bag with pure untainted honey.

Now the history of the Father Theophilus is very copious; for it contains the account of his dealings at Alexandria with Theodosius, the great prince; and the miracles which the Angel Raphael performed for him; and the affair of the widow and her two sons, whom he made bishops; and the three thetas

1. S. Matth., vii, 7; S. Luke, xi, 9.

اسقفين والثلاث نبطات المكتوبات على بلاطة الكنوز الموجودة بالاسكندرية * وما اظهره * P. 65
رفائيل الملاك من العجائب في البيعة التي بناها ثاوفيلس في الجزيرة ثم تسليط الملك له
على مال البرابي من اسوان الى حدود ارض الشام وما مع ذلك¹

السيرة الثانية عشرة من سير البيعة المقدسة

كيرلس البطرک

وهو من العدد الرابع والعشرون

فلما تبيح الاب ثاوفيلس البطرک جلس الاب كيرلس على الكرسي الرسولي ورفع²
الاساقفة الاناجيل الاربعة على رأسه وصلوا عليه وقالوا اللهم قوّ هذا الرجل الذي
اصطفيته لنا وبدأ فاقام قومة للبيع التي في جميع الكرسي لتلا تشتغل عن الطعام الروحاني
الذي به تقوى³ على الامور المرضية لله وبدأ في الحكمة المحيية واما الملك تاودوسيوس

واقام هذا الاب بطرکاً وتبيح في وفي زمانه كان يوحنا فم الذهب بركة 1. E add.
يتقوا ABEG 3. — وبدأ 2. E om. to — صلاة الجميع تكون معنا امين

which were found written on the slab of stone which concealed the treasures
* P. 65 that were discovered at Alexandria; * and the wonders manifested by the
Angel Raphael in the church which Theophilus built upon the island; and
then the authority given to him by the prince over the property of the
heathen temples, from Aswan to the confines of Syria, and in the provinces
that lie between them.

CHAPTER XII

CYRIL I, THE TWENTY-FOURTH PATRIARCH. A. D. 412-444.

When the patriarch Theophilus died, the Father Cyril took his seat upon
the apostolic throne; and the bishops raised the Four Gospels over his head,
and prayed over him, saying : « O God, strengthen this man whom thou hast
chosen for us. » The first thing that Cyril did was to appoint priests to take
charge of the churches throughout his diocese, so that they might not be drawn
away from the spiritual food by which they were able to do that which pleases
God; and he began his patriarchate full of the wisdom which gives life. And
the prince, Theodosius the Younger, who loved God, followed the injunctions

الصغير¹ المحب لله فانه اتبع وصية ابائه فكان يجمع اليه الرهبان ويتعبّد معهم ولم يكن له ولد وكانت اخته تدبر الملك وكان كيرلس البطرک لا يفتر من وضع الميامر والمقالات بقوة الروح القدس الناطقة فيه حتى² ان اكثر رؤساء الاسكندرية قسموا النساخ ينسخون لهم ما يضعه الاب فقال له³ قوم من الفلاسفة ان هناك⁴ ميامر وضعها يوليانوس الملك يرذل فيها موسى وجميع الانبياء ويجعل المسيح انساناً سادجاً وكنا⁵ تقرأها لان الملك وضعها وقال ان كلام الجليلي ساجله كذباً لانه قال لا يبقى حجر على حجر في هيكل يروشلیم الا يتقض وانا ارید ابنه وابطل قوله وهدم يوليانوس المذكور ما كان بقي من⁶ الهيكل لیبنيه فمات ولم يبن فيه شيئاً فقد صح لنا كلام المخلص وعرفنا ربوبيته لانه لم يبطل شيء من كلامه فلما سمع كيرلس هذا قلق جداً الى⁷ ان وجد ما وضعه يوليانوس وقرأه فوجده اشد مما وضعه ارجانس وبرفاريوس فلما لم يقدر الاب كيرلس ان يجمع

وفيما هو كذلك اتوا اليه جماعة واخبروه add. الفلاسفة to E om. — 2. الكبير AB EFG. — 3. BF لهم. — 4. F موجود. — 5. E om. to كلامه. — 6. ABDG في. — 7. E om. وبحث F add. وفتش فوجد الكلام صحيح add. وبرفاريوس to

of his fathers, and assembled the monks around him, and performed his devotions in their company; but he had no son, and his sister administered the empire. Now the patriarch Cyril never wearied of composing discourses and homilies by the power of the Holy Ghost, who spoke through him; so that most of the principal inhabitants of Alexandria appointed copyists to transcribe for them what the father composed. Then certain philosophers said to him: « Behold, here are discourses written by the prince Julian, in which he casts contempt upon Moses and all the prophets, and alleges that Christ was a mere man; and we used to read his books because it was the prince who wrote them. Julian says: The words of the Galilean will I make lies; for Christ said: There shall not remain one stone upon another in the temple of Jerusalem that shall not be thrown down. But I will rebuild the temple, and falsify his words. Accordingly Julian destroyed what remained of the temple, that he might rebuild it; but after all he died without restoring any part of it. Thus the words of the Saviour were proved to be true, and we have learnt how great is his power and majesty, because none of his words have been falsified. » Now when Cyril heard these things, he was much troubled, until he had found a copy of Julian's works, and had read them; and he found them worse even than the works of Origen and Porphyry.

1. S. Matth., xxiv, 2; S. Mark, xiii, 2; S. Luke, xix, 44; xxi, 6.

النسخ التي تفرقت من تلك الكتب في ايدي الناس كتب الى تاودوسيوس الملك يعلمه بذلك ويقول¹ له ان شئت هلاك ما وضعه يوليانوس وابادة كفره فاجمع هذه الكتب التي وضعها واضل² الناس بها واحرقها ففرح الملك بكتابه ومجد الله وفعل كل ما قاله له وكتب الجواب يسأله ان يصلى على مملكته ففرح الاب كيرلس بذلك ووضع ميامر ومقالات يدحض³ فيها اقوال يوليانوس الملك ويكث افعاله وان الملاك اهلكه في الحرب مثل شاءول وقال فيه اقوالاً كثيرة وبعد هذا وصل اليه خبر * نسطور ومقالته الفاسدة⁶⁶ P. * فحزن لذلك وقال⁴ ما مضى بعد كفر يوليانوس حتى جاء تجديد نسطور بطيريك القسطنطينية فلما تحقق كيرلس فساد مقالة نسطور كتب اليه يقول هكذا كيرلس بطيريك الاسكندرية يكتب نسطور بطيريك القسطنطينية بسلام الاخوة في الله الحقيقي الذي وهب لنا النعمة واحدة وجعل جميع المسكونة في اتفاق وفكر واحد بسفك دمه التي هي

1. E om. to واحرقها add. ويجرقها هذه الكتب ويجمع. — 2. Mss. وصل. — 3. E om. to وأرسل له كتاباً يرجعه عن كفره add. في هذه السيرة. — 4. E om. to وقال فيه اقوالاً كثيرة.

So when Cyril found that he was unable to collect all the copies of Julian's works which were scattered here and there in the possession of different persons, he wrote to the prince Theodosius to inform him of this matter, saying : « If it is thy pleasure that Julian's works be destroyed and his misbelief rooted out, order these books which he composed, and by means of which he led men astray, to be collected, and cause them to be burnt. » And the prince approved of Cyril's letter, and glorified God, and acted in accordance with Cyril's suggestions, and wrote a reply, in which he requested him to bless his empire. So the Father Cyril rejoiced, and composed homilies and discourses, in which he refuted the writings of the prince Julian, and condemned his actions, pointing out how the angel destroyed him in war like Saul; and much besides.

* P. 66 After this the news concerning * Nestorius reached the ears of Cyril, and he was informed of the corrupt doctrine of that heretic. And Cyril was sad when he heard this, and said : « No sooner has the misbelief of Julian passed away, than the blasphemies of Nestorius, patriarch of Constantinople, have appeared. » So Cyril, when he had ascertained how false the opinions of Nestorius were, wrote to him as follows :

« Cyril, patriarch of Alexandria, addresses Nestorius, patriarch of Constantinople, with the salutation of the brethren in the true God, who has given us the grace which is one, setting all the world in agreement and

الامانة بابن الله يسوع المسيح وباقي الرسالة معروف لم يكتب في هذه السيرة واعاد اليه الجواب بتجديف فكتب ابنا كيرلص الى الاساقفة يعلمهم حال نسطور فاجتمعوا اليه وقالوا له قد سمعنا خبره وهذه حادثة صعبة لان اريوس واشياعه وبولا ومانى وغيرهم من المخالفين ما كانوا بطاركة وقد اضلوا جماعة من الناس فكيف هذا بطرك القسطنطينية فكتب اليه الاب كيرلص كتاباً ثانياً يقول¹ فيه كلاماً كبيراً من جملته اننى ما اصدق ما حكى لى عنك ويعظه ويخوفه ويعرفه الايمان المستقيم ويسئله ان يرجع عن قوله الكفر ويعلمه انه لا يقدر ان يضادد الله² الذى صعد على الصليب من اجلنا وهذه نسخة الى الاخ الشريك فى الخدمة ما صدقت فيك ما قيل عنك اولاً والكتب التى وصلت التى وقيل انك كتبتها لم اصدق ايضاً ما فيها انه منك لان الاقوال الكذب قد تسبت الى القديسين لانها كتب مملوءة تجديفاً وانا الآن اوصيك ان تبعد عن هذا التجديف وهذه الخصائم

1. E om. to والسلام add. ويخوفه ويحذره وحكمة ومملوءة نعمة وحكمة. — 2. B om. E الله ابن.

in one belief, by the shedding of his blood, which grace is the faith in the Son of God, Jesus Christ ».

The rest of the epistle is well known, and therefore has not been transcribed in this history. And Nestorius returned an answer which was full of blasphemies. So Abba Cyril wrote to the bishops, to inform them of the case of Nestorius; and they met the patriarch in synod, and said to him : « We have heard the reports concerning Nestorius, and there is a special difficulty in regard to his circumstances. For Arius and his followers, and Paul and Manes and the rest of the heretics were not patriarchs, and yet they led a multitude of men astray. How then can this man remain patriarch of Constantinople? »

Then the Father Cyril wrote to Nestorius a second letter in which he said many things, including the following words : « Verily I do not fully believe what is told me of thee ». And he added exhortations and warnings, and taught Nestorius what is the right faith, and begged him to return from his heretical doctrine, and told him that he was not strong enough to oppose God who mounted the Cross for our sakes. The following is a transcription of Cyril's letter :

« To my brother and fellow-minister. I did not believe at first what was reported of thee, nor that the contents of the letters, which came to me, and which were said to be written by thee, in reality proceeded from thee. For the lying doctrines which they contained were attributed to the saints; for they were letters full of blasphemy. And now I charge thee to cast away this blasphemy and these disputes; for thou hast no power to fight against

* P. 67 * تجديف لا تقدر تثبته ولا تحققة واذا فشتت * العتيقة لم تجد فيها ان المسيح يستمي انساناً
 محضاً كما تزعم وانما انت تظهر انك تقاوم الله خالقك الذي اشترك بدمه وهو الله الابن
 ابن الله الاب كما ستمى في العتيقة والحديثة وكما ستمى في انجيل يوحنا انه الابن الوحيد
 الذي في حضن ابيه ومتى الانجيلي يقول انه عنوييل الذي تفسيره الله معنا كما قال
 اشعيا في نبوته ومرقس يشهد في انجيله انه لما سأله رئيس الكهنة وقال له انت ابن الله
 قال له نعم انا هو ومن الآن ترون ابن الله جالساً عن يمين القوة ومقبلاً على السحب
 ليدين الاحياء والاموات اليس هذه الشهادة هي التي يشهد بها بولس انها الاعتراف الحسن
 الذي اعترف به قدام بلاطس البنطي هذا الاعتراف هو الذي البيعة ثابتة عليه ولاجله
 صار ربوات شهداء لا يحصى عددهم الم تسمع جبرائيل الملاك يقول للست السيدة
 مريم ان الذي تلدينه هو من روح القدس وابن الله يدعى الذي على الكل الممجّد
 الى ابد الابد من هذا الذي حمل خطايا العالم اليس هو يسوع المسيح ابن مريم
 الذي ولدت لنا الله الكلمة متجسداً ان كنت تعتقد انه نبي كموسى فما قدر موسى ولا

For if thou searchest * the Old Testament, thou canst not find therein that * P. 67
 Christ is called a mere man, as thou pretendest; and in saying thus thou
 showest only that thou dost resist God thy Creator, who bought thee with
 his blood, namely God the Son, Son of God the Father. So he is called both
 in the Old and New Testaments. So he is called in the Gospel of John,
 which speaks of him as the Only-begotten Son, who is in the bosom of his
 Father¹. Matthew the evangelist also says² that Christ is Emmanuel, the
 interpretation of which is God with us, as Isaias says³ in his prophecy. Mark
 testifies⁴ in his Gospel that when the high priest asked of Jesus : Art thou
 the Son of God? he answered : Yea, I am he; and hereafter you shall see
 the Son of God sitting on the right hand of power, and coming on the clouds
 to judge the living and the dead. Is not this testimony that of which Paul
 says⁵ that it was the good confession which Jesus made before Pontius
 Pilate? This is the confession in which the Church perseveres, and for it
 myriads of martyrs have died, whose numbers cannot be counted. Hast
 thou not heard Gabriel saying⁶ to our Lady Mary that he whom she should
 bear was of the Holy Ghost, and should be called the Son of God, who is
 over all, and glorified for ever and ever? Who is it that bears the sins of
 the world? Is it not Jesus Christ, the son of Mary, whom she bore for us,
 God the Word incarnate? If thou believest that he was a prophet like

1. S. John, i, 18. — 2. S. Matth., i, 23. — 3. Is., vii, 14. — 4. S. Mark, xiv, 61, 62.
 — 5. I Tim., vi, 13. — 6. S. Luke, i, 32-35.

احد من الانبياء يحمل خطايا العالم لكن رئيس الصلاح المسيح حمل خطايا العالم بضعوده على الصليب من اجلنا الم تسمع بولس الرسول يقول ليس هو انسان بل هو الله صار انساناً ويقول ايضاً بولس ان ليس ملاك ولا شفيع خلصنا بل يسوع المسيح والله الاب اقامه من الاموات ارايت الآن كيف اعترف انه الاله وكيف اعترف بالالام التي قبلها بجسده المقدس فان كان ليس هو الاله فكيف اعترف بولس ان خلاصنا ليس هو من انسان ولا من عند انسان ولا ملاك ولا شفيع لكن من عند الله يسوع المسيح واعترف ايضاً بموته اذ قال ان الاب اقامه من بين الاموات فرأيت الآن هذه الحكمة المملوءة امانه بسيدنا المسيح والآن فقد انقذنا اليك هذه المكاتبه ايها الاخ لتذخرها في وسط البيعة وليس انت غير عارف فاقراً الكتب لتعلم منها هذا واكثر منه وقد انقذت اليك الاخوة وسألتهن ان يقيموا عندك لتبحث وتجتهد شهرًا وتفحص الكتب وتكتب لنا بما عندك والسلام فلما وقف نستور على هذه الرسالة لم يقبل الاخوة الواصلين بها اليه ولا قبلها ولا كتب عنها جواباً فاقاموا شهرًا كاملاً هناك¹ كما امرهم² ابنا كيرلس البطريرك وهم

1. E om. to البطريرك. — 2. Mss. كما امرتهم انا (ابنا D) كيرلس.

Moses, yet neither Moses nor any of the prophets was able to bear the sins of the world; but it is the Prince of goodness, even Christ, who bears the sins of the world by his being raised upon the cross for our sakes. Hast thou not heard Paul, the apostle, saying¹: He is not man, but he is God who became man? Again Paul says² that it was no angel or intercessor that saved us, but Jesus Christ; and God the Father raised him from the dead. Seest thou now how he confesses that he is God, and how he acknowledges the sufferings that he endured in his holy body? For if he be not God, how could Paul acknowledge that our salvation came not by a man nor from a man, nor by an angel or intercessor, but by God, even Jesus Christ, whose death he also acknowledges, when he says that the Father raised him from the dead? Thou seest now this wisdom, full of faith in our Lord Jesus Christ. I have sent thee these letters, my brother, that thou mayest preserve them in the church. Thou art not without knowledge, so read the scriptures and learn from them these things and more besides. I have sent the brethren to thee, and have asked them to remain with thee, that thou mayest enquire diligently during a month, and search through the scriptures, and write to us of what befalls thee. Farewell. »

When Nestorius had perused this epistle, he would not receive the brethren who had brought it to him, nor would he accept the advice contained

1. Phil., ii, 6, 7. — 2. I Thess., i, 10; Hebr., i, 4-6, 13; ii, 5, 8, 9.

يترددون الى نسطور فلم ياذن لهم في الدخول بل قسى قلبه مثل فرعون وكان نسطور صديقاً لتاودوسيوس الملك منذ كانا في المكتب وكان الملك يقول له ما سمعت احداً من * معلمى البيعة يقول * مثل قولك قط فلم يسمع منه فعاد الرسل الى الاب كيرلص واعلموه بما كان فعند ذلك تقوى¹ كيرلص بسلاح ابويه الاكسندرس واتاسيوس ولبس درع الايمان الذى خلفوه اباؤه فى بيعة ماري مرقس الانجيلي وخرج الى الحرب مثل داود وقلبه ثابت بالمسيح الله وكتب الى بقيّة الاساقفة وكتبوا الملك يسألونه ان يكون لهم مجمع للنظر فيما قاله نسطور ويذكرون له ان اباؤه الذين ملكوا قبله كانوا في كل وقت وزمان يرتبون البيعة وكان لهم الصبر الجيد ومساعدة الاساقفة على تثبيت الامانة المستقيمة لكي يصلوا على ملكهم والآن فهذا نسطور قد شئت البيعة وليس هو بعيداً من ضلالة عبادة الاوثان بقوله المجدف المملوء تجديفاً اذ قال ان المسيح انسان فقط وانه نبي لا غير وقد جاء الى العالم انبياء كثير ولم يعبد احد منهم فاذا كان هذا يعبد انساناً فقد صار عابد

1. F تقوى ابونا بالروح وتسليح سلاح F.

in the letter or write an answer to it. So the messengers remained a whole month at Constantinople, as Abba Cyril, the patriarch, commanded them, and * paid frequent visits to Nestorius; but he would not allow them to enter, * P. 68 and hardened his heart, as Pharaoh did.

Now Nestorius had been a friend of the prince Theodosius since the time when they were together in the school; and the prince used to say to Nestorius : « I have never heard any of the doctors of the Church teach according to thy doctrine. » But Nestorius would not listen to him. — So the messengers sent to Nestorius by Cyril returned to him, and told him what had happened. Then Cyril availed himself of the weapons of his fathers, Alexander and Athanasius, and put on the breastplate of faith which his predecessors had handed down in the Church of Saint Mark the Evangelist; and he went out to war, as David did, with his heart strong in Christ who is God. And he wrote to the other bishops, and they sent a letter to the prince, begging him to allow them to hold a council to enquire into the teaching of Nestorius, and reminding him that his fathers, who had reigned before him, had at all times been supporters of the Church. « They constantly assisted the bishops to confirm the orthodox faith, that they might bless their empire. But now this Nestorius has divided the Church, and is not far from the error of idolatry, since he blasphemously teaches that Christ is a mere man, and no more than a prophet. Many prophets have come into the world, but none of them has ever been worshipped; so that if Nestorius

وثن ولما قال بطرس لسيدنا المسيح حسناً يا معلم ان نكون هاهنا¹ وتتخذ تلك مظال واحدة لك وواحدة لموسى وواحدة لايلىا لانه خالقيهما والاهبهما واطهر مجده لتلاميذه باحضارهما الواحد من السماء والاخر من الارض وحن فسئل ملك الضابط ان يكون لنا مجمع للنظر في هذا ونصلى عليك وعلى ملكك لتخلص ايها المحب لله فلما قرأ الملك الكتاب تحرك بقوة الرب وجمع الاساقفة الى مدينة افسس هو والبطرك فاجتمع هناك مائتا اسقف من سائر المدن كل واحد منهم معه قسيسان² وشماس من كرسية واتقدوا الى نسطور ليحضر وابتظروه عدة ايام فلم يحضر فكتبوا الى الملك واعلموه ان نسطور لم يحضر فانهم ينتظرونه فسأل نسطور الملك ان ينفذ معه مقدماً يحفظه وقال له انهم كبير³ وانا خائف ان⁴ يقتلونى فاتخذ معه بطريقاً يقال له قنطييانوس وكان رأيه رأى نسطور فلما وصل الى المجمع اخذ كيرلص في الليل وحسبه فى موضع فيه قمع هو

1. ABDEG هاهنا ثلاثة مظال ABDEG om. — 2. ADF قسيس — 3. F كثيرون — 4. ABDEG om.

worships a man, he is become an idolater. When Peter said ' to our Lord Christ : Master, it is good for us to be here, and let us make three tabernacles, one for thee, and one for Moses, and one for Elias, he said it because Christ was the Creator of those two and their God, and had manifested his glory to his disciples by bringing those two, the one from heaven and the other from the earth. Therefore we beg of thy imperial power that we may hold a council to enquire into this man's doctrines. And we will pray for thee and for thy empire that thou mayest obtain salvation, O thou that lovest God! »

When the prince had read this letter, he was moved by the power of the Lord, and, acting together with the patriarch, he summoned a council of the bishops to meet in the city of Ephesus. Accordingly, two hundred bishops assembled there from all the cities, each bishop taking with him two priests and a deacon from his diocese. They sent to Nestorius, demanding his presence; and they waited for him many days, but he did not appear; so they wrote to the emperor, informing him that Nestorius had not appeared but that they were waiting for him. And Nestorius requested the prince to send an official with him to protect him, saying : « The bishops are many, and I fear that they will kill me. » So the prince sent with Nestorius a patrician named Candidian, whose opinions agreed with those of Nestorius. When Candidian came to the council, he seized Cyril by night and imprisoned him in a place in which wheat was kept, together with his friends. And Cyril said to his friends : « What is this beneath

1. S. Matth.. xvii, 4; S. Mark, ix, 4; S. Luke. ix, 33.

واصحابه فقال كيرلس لاصحابه اى شىء تحت ارجلنا قالوا له قمح قال الشكر لله المبارك الذى اعطانا الغلبة لانهم جعلونا فى بيت الحياة وكان فعل قنطيانوس هذا مساعدة لسطور ليخيف كيرلس ومن معه من الاساقفة المجتمعين بسببه حتى يتفرقوا فلم يتم له ذلك بانهم ما كانوا اجتمعوا الا وقد ابدلوا نفوسهم للموت على الامانة فلما تحقق منهم ذلك اطلق كيرلس واصحابه وخاف ان يتصل الامر بالملك فيهلكه فجعل يحفظ الطرقات ومنع اصحاب الاخبار ان يكتبوا بشىء من ذلك الى الملك ثم اقاموا الابهاء عدة ايام ومعهم * P. 60 اسقف افسس مجتمعين مصلين ونسطور منفرد عنهم ولم ياتيهم فانفذوا اليه * ثلثة اساقفة يسألونه ان يحضر معهم للصلاة فلم يمكنهم الجند اصحاب قنطيانوس من الدخول اليه فلما احتجب عنهم وطال عليهم الامر لبعدهم عن كراسيهم احتاجوا ان يعبدوا عدو الله من يعته فاحضروا الاربعة اناجيل واحضروا كتبه المملوءة كفرًا من كلامه المجدف وكان لكيرلس كاتب شماس يستى بطرس عالم فهم وكان يعرف مواضع تجديف نسطور الذى فى

our feet? » They answered : « It is wheat. » « And he said : « Thanks be to God who has given us the victory; for they have put us into the house of life. » Now Candidian had done this in order to support Nestorius, and to intimidate Cyril and the bishops with him, who had come together on account of him, that they might be scattered. But Candidian's object was not attained, for the bishops had not met together without having devoted themselves to death, if it should be necessary, for the faith. So when Candidian was convinced of this, he released Cyril and his friends; and as he was afraid lest the affair should reach the ears of the prince, who would cause him to be executed on account of it, he began to guard the roads, and prevented the reporters of news from writing to the prince any account of what had passed. Then the fathers continued for some time, in company with the bishop of Ephesus, assembling together and praying, while Nestorius remained separated from them, and would not join them. So they sent to him * three bishops, requesting him to be present with them * P. 69 for prayer; but the soldiers under the orders of Candidian would not allow these bishops to enter the house where Nestorius was. And as he thus held aloof from them, and the transactions lasted so long that the bishops were troubled at being so far from their dioceses, they were forced to expel that enemy of God from God's Church. Accordingly they brought the four gospels, and also brought the blasphemous writings of Nestorius; and a learned deacon, namely Peter, who was the scribe of Cyril, and knew the blasphemous passages in the compositions of Nestorius, read them out briefly before the holy council; and when they heard them, his misbelief was proved

كتبه فجعل¹ يخرجها للجمع المقدس من مواضعها بسرعة فلما وقفوا عليه اتضح لهم كفره فاحرموه وقطعوه وكتبوا خطوطهم في كتاب حرمة وانفذ اليه فلم يقبله ولم يرجع عن كفره فارادوا انفاذ ما كتبوه الى الملك فلم يقدرُوا لاجل من جملة قنطيانوس البطريق لحفظ الطريق فتشاوروا² الى ان اخذ احدهم الكتاب وجعله في قصة غليظة وغير لباسه وسار حتى وصل الى القسطنطينية وسلم³ الكتاب لطلميوطوس واوطيخيس⁴ السائحين فسلماه⁵ للملك وسلمه الملك لاستاذ فاخذته منه⁶ وسلمه للكاتب ليقرأه على الملك فلما قرأه كان فيه قال المجمع المجتمع بانفس نحن نعلم ان عنوييل هو الله المتأنس قيل ان لا⁷ يشاركنا نسطور في هذه الامانة فلذلك هو غريب من الاب والابن والروح القدس وغريب من ميراث الحوارين وغريب من البيعة الواحدة المقدسة⁸ وكل من لا يقول ان يسوع عنوييل اي هو الله المتأنس فهو محروم وكلمن لا يقول ان العذراء مريم ولدت الله الكلمة متجسداً بالحقية فهو محروم يسوع الخالق يسوع الغالب يسوع المتخلص للكل له المجد الى الابد

1. ABG يجعل. — 2. F فانفقوا ان اخذ. — 3. E om. to فسلماه. — 4. Mss. وانا بقطر السائح. — 5. ABDG فسلمناه F رقيقه فسلماه. — 6. ABD add. FG انا بقطر. — 7. BDG om. F يشاركنا. — 8. F add. الجامعة الرسولية.

to them. So the bishops anathematized Nestorius and excommunicated him, and subscribed their signatures to the letter of excommunication, which was sent to him; yet he would not receive it, nor give up his misbelief. Then the bishops desired to send a copy of their letter to the prince, but were not able to do so because of those whom Candidian, the patrician, had set to guard the road. So they consulted together; and at last one of them took the letter, and put it inside a stout cane, and disguised himself, and started off and travelled to Constantinople. There he gave the letter to Dalmatius and Eutyches, the two monks. And they presented it to the prince; and the prince handed it to an eunuch, who received it from him, and gave it to the scribe that he might read it before the prince. And when he read it, the contents proved to be as follows: « The Council assembled at Ephesus declares thus. We believe that Emmanuel is God Incarnate. But it is said that Nestorius does not share with us in this faith. Therefore he is a stranger to the Father, to the Son, and to the Holy Ghost, and a stranger to the tradition of the Apostles, and a stranger to the one Holy Church. Everyone who denies that Jesus is Emmanuel, that is to say, God Incarnate, is anathema. And everyone who denies that the Virgin Mary is the Mother of God the Word, truly Incarnate, is anathema. Jesus is the Creator, Jesus is the Conqueror, Jesus is the Saviour of all. To him belongs glory for ever. Amen. »

امين فلما قرئ هذا الاعتراف على الملك صرخ وكلمن في قصره وقالوا¹ يسوع هو
 عنويل الله المتأس فقال² اوطيخيس السائح للملك تكتب جلالتك حرمة وتكتب للاساقفة
 ان يحضروا عندك ويسلموا على رئاستك ويباركوا على ملكك ففعل ذلك فسار الجمع
 الى القسطنطينية وقبلهم الملك احسن قبول وجلس دونهم وسجد لهم واخذ بركتهم وامر
 بأن ينفي نسطور فسير الى النفي وصحبه حاجب يوصله الى ديار مصر وانفذوا له
 الاساقفة قبل مسيره يقولون له اعترف بان المصلوب اله متجسد ونحن نقبلك ونفئك
 من النفي قسى قلبه مثل فرعون ولم يجبهم بشيء فلما قال للحاجب نستريح هاهنا قد
 تعبت فقال له الحاجب قد تعب ربك³ اذ مشى الى السادسة وهو الاله فما تقول انت
 قال له نسطور اجتمع مائتا اسقف يطلبون مني ان يسوع هو الله المتأس فما قلت
 * P. 70 فاقول⁴ لك انت ان الله تعب * وسار به الحاجب حتى اوصله الى اخميم من اعمال

1. E om. to دونهم add. عندہ. واحضر الاساقفة الى عنده. — 2. AG
 بهذا القول وكتب حرمة وارسل واحضر الاساقفة الى عنده. — 3. ABG وربك E ورباكى. — 4. Mss. اقول. فقلت انا بقطر BDF فقال انا بقطر

And when this confession of faith was read to the prince, he and all
 that were in his palace cried out, saying : « Jesus is Emmanuel, God
 Incarnate. » Then Eutyches, the monk, said to the prince : « Let thy
 majesty subscribe to his excommunication, and write to the bishops, com-
 manding them to appear before thee, to salute thee and bless thy empire. »
 And the prince did so. Therefore the assembly of bishops journeyed to
 Alexandria, and thence to Constantinople. And the prince received them
 graciously, and sat in a lower seat than they, and prostrated himself before
 them, and received their blessing. But he commanded that Nestorius should
 be sent into banishment. So Nestorius was exiled in company with a cham-
 berlain who conducted him to Egypt. And the bishops sent a letter to
 him before he started, in which they said : « Confess that the Crucified is
 God Incarnate, and we will receive thee again and obtain the repeal of thy
 sentence of banishment. » But Nestorius hardened his heart like Pharaoh,
 and returned no answer to them. And when he said to the chamberlain :
 « Let us rest here, for I am tired, » the chamberlain replied : « Thy
 Lord also was weary when he walked until the sixth hour, and he is God.
 What sayest thou? » And Nestorius answered : « Two hundred bishops
 assembled to make me confess that Jesus is God Incarnate, but I would
 not do so. Shall I then say to thee that God suffered fatigue? » * And * P. 70
 the chamberlain conducted Nestorius on his journey until he brought him
 to Ikhim in Upper Egypt; and there he remained in banishment, anathe-
 matized and excommunicated, until he died.

الصعيد فاقام هناك منفياً محروماً مقطوعاً الى ان مات وقد كتب الاب القديس كيرلس عدّة رسائل منها¹ رسالة الى ابنا يوحنا بطرك انطاكية اولها² تفرخ السموات وتسهل الارض ورسالة الى اكاكيوس اسقف ملطية اولها³ ما احلى اجتماع اخوة كاملين يتذكرون التعليم الروحانية ورسالة الى ولاريانوس اسقف قونية اولها⁴ الاخ الحبيب الشريك في الخدمة ورسالة الى الكهنة والشمامسة والرهبان والنسك الثابتين على الامانة المستقيمة بعد قطع نسطور ونفيه ورسالة الى اولوقوس⁵ القس الاسكندراني الذي كان مقيماً بالقسطنطينية اولها ان اساً واجدون علينا بسبب المقالة التي قالها اساقفة المشرق ورسالة الى انسطاسيوس والاكسندروس ومرتنيانوس⁶ ويوحنا وبرغوريس⁷ القس ومكسيموس الشماس اولها انا امدح جداً محبتكم للعلم وفي كل رسالة يذكر الامانة المستقيمة ويبيّن كفر نسطور وفساد مقالته وانها مخالفة لامانة الابهاء القديسين وما تضمنه كتب الله العتيقة والحديثة ويبيّن ذلك بشهادات واضحات صحاح من الكتب المقدسة التي نطق بها الروح القدس على

1. E om. with foll. word. — 2. E om. to الى add. و. — 3. E om. to الى add. و. — 4. E om. to الى add. و. — 5. E om. to محبتكم للعلم ADG اولوقوس F اولينوس — 6. ABDG اولينوس F اولوقوس — 7. Mss. وبرغوريس و مرسوسانوس F om.

Now the holy Father Cyril wrote many epistles, among which was an epistle to Abba John, patriarch of Antioch, beginning thus : « Let the heavens rejoice, and the earth exult. » Cyril also wrote an epistle to Acacius, bishop of Malatia, beginning : « How sweet is an assembly of perfect brethren, who remind one another of spiritual doctrines. » And he addressed a letter to Valerian, bishop of Iconium, beginning : « The beloved brother and fellow-minister. » And he sent an epistle to the priests and deacons and monks and ascetes who remained firm in the orthodox faith after the excommunication and banishment of Nestorius; and an epistle to Eugolius, the Alexandrian priest who dwelt at Constantinople, beginning : « Men are wroth with us on account of the faith proclaimed by the bishops of the East. » And he wrote an epistle to Anastasius and Alexander and Martinian and John, and Paregorius, the priest, and Maximus, the deacon, beginning : « I greatly praise your love for learning. » And in every epistle Cyril makes mention of the orthodox faith, and exposes the errors of Nestorius and the corruption of his doctrine, pointing out that it is opposed to the faith of the holy fathers, and to that which is contained in the divine scriptures of the Old and New Testaments; and he proves this by genuine testimonies from the holy writings, in which the Holy Ghost speaks by the

السن الانبياء الصادقين والرسل المنتخبين والاباء القديسين معلمى البيعة المقدسة الجامعة الرسولية سوى¹ رسائله الى نسطور قبل نفيه التى كتبها بلطافة ويعظه ويوقفه ويرشده فلم يسمع² منه ولا رجع عن سوء رأيه وقساوة قلبه وفساد اعتقاده³

السيرة الثالثة عشرة من سير البيعة المقدسة

ديسقرس البطرك

وهو من العدد الخامس والعشرون

وجعل بعد نياحة انا كيرلس البطرك القديس ديسقرس بطركاً على كرسى مدينة الاسكندرية ولقى من الجهاد على الامانة الارثوذكسية شداً صعبة من مرقيان الملك ومن زوجته وثقوة عن كرسية بتحمل مجمع خلقدونية وميلهم الى هوى الملك وزوجته

واقام هذا. — 3. E add. ولا. — 2. ADF تنفع فيه. — 1. F غير رسائله G om. to بلطافة. — 2. ADF تنفع فيه. — 3. E add. ولما اكمل. F add. الاب على الكرسى الرسولى وتنيح بركة صلواته تكون معنا امين
الاب كيرلس سعيه بشيخوخة حسنة مرضية للرب واراد الرب انتقاله الى النياح الابدى فتتبر
بالسلام وصار الى ابائهم صلواته تحفظنا وتحرسنا. امين امين

languages of the veracious prophets, the elect apostles, and the holy fathers and doctors of the Holy Catholic and Apostolic Church. Cyril also wrote letters to Nestorius, before his banishment, which are conceived in a spirit of benevolence, and in which Cyril exhorts Nestorius, and aims at conciliating and guiding him. Yet Nestorius would not listen to Cyril, nor return from his misbelief and hardness of heart and corrupt creed.

CHAPTER XIII

DIOSCORUS I, THE TWENTY-FIFTH PATRIARCH. A. D. 444-458.

After the holy patriarch Cyril had departed to his rest, Dioscorus was made patriarch in the see of the city of Alexandria. He endured severe persecution for the orthodox faith at the hands of the prince Marcian and his wife; and they banished him from his see, through the partial action of the council of Chalcedon, and their subserviency to the will of the prince and his wife. It is for this reason that the members of that council and all the followers of their corrupt creed are called Melkites, because they follow

حتى انهم سموا الملكية هم وكلمن يتبع امانتهم الفاسدة لاجل اتباعهم رأى الملك وزوجته فى اظهار مقالة نسطور وتجديدها وكانت عادة الاوائل ان يكتبوا سير المتقدمين فى كل جيل واما¹ فى زمان بنى اسراييل فكتب فيلون² الفارى ويوستوس³ ويوسابوس⁴ واكيبوس⁵ بعض سيرة سيدنا يسوع المسيح وخراب اورشليم بيد اسبسيانوس وطيطس ابنه وما* كان من بعدهما ومن بعد ذلك كتب افريقنوس⁶ واوسايوس⁷ * P. 71 ومينا التجارب والجهاد الذى نال الرعاة والشعوب فى ايام انا كيرلس الحكيم البطرک وما جرى بينه وبين نسطور وما لقيه الاب ديسقرس بعده من مجمع خلقدونية ثم افتقرت الامانة والكراسى حتى انه لم يبق من يكتب سيرة وانقطع ذلك والرب باق الى الابد ولذلك لم توجد سيرة القديس ديسقرس البطرک بعد تقيه وحفظ الامانة الارثوذكسية الباقية فى كرسي البشير مارى مرقس الى الآن والى الابد حتى اخذ اكليل الشهادة بجزيرة غاغرا من مرقيان الملك وتنتيح هناك⁸

1. E om. to حتى add. الى هذا الاب. — 2. Mss. فيلين. — 3. Mss. فرسيوس. — 4. Mss. نوساويوس. — 5. Mss. يسيروس. — 6. Mss. مريقوس. — 7. Mss. اوسانس. — 8. E add. بعد ان رد الاهل تلك البلاد الى الامانة وصار الى الرب الذى احبه صلواته وبركاته معنا امين.

the opinion of the prince and his wife, in proclaiming and renewing the doctrine of Nestorius.

It was a custom of the ancients to write histories of their predecessors in every generation. In the time of the Israelites, Philo, the Pharian, and Justus and Josephus and Hegesippus wrote part of the life of Jesus Christ, and an account of the ruin of Jerusalem by Vespasian and Titus his son, and * P. 71 of what * took place after them. And after that, Africanus and Eusebius wrote, and Mennas wrote of the trials and persecution endured by the pastors and their flocks in the days of the patriarch Abba Cyril the Wise, and what passed between him and Nestorius; also of what the Father Dioscorus after him suffered in the council of Chalcedon. But at that time the creeds were separated, and the sees were torn asunder, so that none was left to write histories of the patriarchs, and the practice of composing them was interrupted. But the Lord remains for ever. In this way no biography of the holy patriarch Dioscorus after his banishment has been found. He preserved the orthodox faith, which persists in the see of the evangelist Saint Mark to this day and for ever, until he received the crown of martyrdom in the island of Gangra, by the command of the prince Marcian; for it was in that island that Dioscorus died.

طيماثوس البطرک

وهو من العدد السادس والعشرون

ومن بعد ان تتيح الاب المجاهد ديسقوس البطرک اقام السيد المسيح بطرکاً يسمى طيماثوس على كرسى مدينة الاسكندرية وصبر على الشدائد وجهاد المخالفين ونفى هو واخوه اناطوليوس¹ الى جزيرة غاغرا ايضاً الى كمال سبع سنين وعاد بنعمة الله بامر الملك الى الاسكندرية وكان تكريزه² في ايام لاون الملك واقام بطرکاً اثنتين وعشرين سنة وتنيح في اليوم السابع من مسرى³

بطرس البطرک

وهو من العدد السابع والعشرون

فلما مضى طيماثوس للرب كرز بامر الله بطرس القس بيعة الاسكندرية وجعل بطرکاً وكانت مملكة الروم باقية ثابتة جدّاً على تجديد ذكر مجمع خلقدونية الطمث

1. Mss. اناطولوس. — 2. F تقدمته على الكرسى. — 3. EF add. معناه تكون.

TIMOTHY II, THE TWENTY-SIXTH PATRIARCH. A. D. 458-480.

And after the militant Father Dioscorus, the patriarch, went to his rest, the Lord Christ raised up a patriarch, named Timothy, upon the episcopal throne of the city of Alexandria; and he suffered from hardships, and from warfare with the dissidents. He and his brother Anatolius were banished to the island of Gangra, like Dioscorus, for seven full years, but he returned by the grace of God, at the command of the prince, to Alexandria. His ordination took place in the days of Leo, the prince. He remained patriarch twenty-two years, and went to his rest on the seventh day of Misri.

PETER III, THE TWENTY-SEVENTH PATRIARCH. A. D. 480-488.

So when Timothy went to the Lord, Peter the priest was ordained by command of God in the church of Alexandria, and was made patriarch. But the empire of the Romans remained established upon the ever-renewed memory of the impure council of Chalcedon; for it was not built upon the

في كل وقت لانه غير مبنى على اساس الصخرة الثابتة التي لله الكلمة يسوع المسيح وبعد ذلك بمدة كتب اقاكيوس بطرك القسطنطينية الى بطرس بطرك الاسكندرية يسأله ان يقبله اليه برسائل كثيرة انفذها اليه ومكاتبات لانه رفض مجمع خلقدونية وسماهم مخالفين وطومس لاون المملوء تجديفاً وكذلك مقالة نسطور رفضها وكتب له بطرس كتاباً ليتحقق من¹ عجوتها صحة قوله فلما وصلت اليه قبلها بفرح ومسرة واظهرها لمن يريد ممن يعتقد الامانة الارثوذكسية ثم كتب سنوديقا وانفذها الى بطرس المغبوط وكان بعض الاساقفة لم يحضروا في وقت ان كتب الكتب من البطريركين بطرس واقاكيوس واثار الشيطان خزاه الله السجس في قلوب اولئك الاساقفة وصار لهم رئيساً يعقوب اسقف صامينا اسقف منية طامة وساروا الى مدينة الاسكندرية وقالوا للبطرك كيف قبلت اقاكيوس وهو * من جملة من حضر المجمع الخلقدونى فاجابهم بدعة² ومسكنة انى³ انما قبلته³ P. 72 لرجوعه عن ذلك الرأى وعرفهم ما وصل اليه من رسائله التى تشهد برجوعه واعترافه بالامانة

1. E om. with foll. word. — 2. E om. with foll. word. — 3. ABDG انه.

foundation of the firm Rock, which belongs to God the Word who is Jesus Christ. And, after the consecration of Peter, patriarch of Alexandria, Acacius, patriarch of Constantinople, wrote to him many epistles which he sent to him, and letters to ask him to receive him to himself; for he rejected the council of Chalcedon, the members of which he called heretics, and the blasphemous Tome of Leo; and he likewise rejected the doctrine of Nestorius. Therefore Peter wrote letters to Acacius in order that he might be assured that his doctrine was sound to the core. And when they came to him he accepted them with joy and gladness, and showed them to those that wished among the believers in the orthodox faith; and then he wrote a synodical epistle and sent it to the blessed Peter. But there were certain bishops who were not present at the time when the letters were written by the two patriarchs, Peter and Acacius; and Satan (may God confound him!) stirred up trouble in the hearts of those bishops; and James, bishop of Sá, became their chief, with Mennas, bishop of Munityat Támah. And they went to the city of Alexandria, and said * P. 72 to the patriarch : « How couldst thou receive Acacius, * when he is one of those who were present at the Chalcedonian council? » So he answered them quietly and calmly : « I received him only because he abandoned that doctrine. » And he informed them of the epistles of Acacius which had come to him, which bore witness of his return to the truth, and of his confession of the orthodox faith; and he reminded them that he had sent the bishops to Acacius, that they might hear his expressions, according to the canon of

المستقيمة وذكر¹ لهم انفاذه الاساقفة اليه لسمعوا لفظه بحكم قانون البيعة فلم يقبلوا قوله لاستحكام الكبرياء في قلوبهم وافرزوا نفوسهم من كرسى الانجيلي ماري مرقس الرسول وقالوا بجهلهم كما قال بنو اسرائيل ان ليس لهم نصيب في داود ولا ميراث مع ابن يسا وافترقوا من البطرک القديس بطرس ولم يدخلوا تحت طاعته حتى ان الارثوذكسيين سموهم الذين لا رأس لهم وكانت الرسائل المكتتبه بين البطرکين المذكورين خمس عشرة كراسه وكان هذا بطرس لما صار بطرکاً على الاسكندريه لقي شدايد من المخالفين وقوه وسلموا كرسيه لرجل يسمي طيماتاوس ويدعى² انطونيوس³ وتاوغنسطس⁴ الذي لقانوبوس ثم يوحنا الدوانيسياس⁵ الذي جعلوه بعد موت انطونيوس ثم عاد بطرس البطرک الى كرسيه بمجد عظيم وكان مدة جلوسه على الكرسى ثمانى سنين وتنيح بسلام وكرامة كثيره في الثانى من هتور وجميع رسائله ثابتة في دير ابى مقار وفيها رساله لزيون الملك المغبوط وجوابها وفيها جواهر الكلام وقدس واعتراف الامانة المستقيمة⁶

1. E om. to البيعة. — 2. E om. to موت انطونيوس. — 3. AD انطونس BEG انطونس F الدوايسادين ABG. — 4. A تاوغسطس B باوغسطس D ياوغسطس G ناوغسطس. — 5. D الدوابسادس F الدواينادس. — 6. E add. صلانه تكون معنا F add. مع بركاته تكون صلانه وبركاته تكون معنا.

the Church. But they would not accept his words because pride was established in their hearts; and they separated themselves from the throne of the evangelist, Saint Mark, the apostle, saying in their ignorance, as the children of Israel said, that they had no portion with David, nor inheritance with the son of Isai¹. And since they were divided from the holy patriarch Peter, and would not enter under his obedience, the orthodox called them Those that had no head². Now the epistles written between the two patriarchs aforesaid formed fifteen books.

This Peter, when he became patriarch over Alexandria, met with trouble from the heretics. For they banished him, and delivered up his see to a man called Timothy, who is also named Anthony or Theognostus, and belonged to Canopus. Then followed John the Tabennisiote, whom they appointed after the death of Anthony. Subsequently, the patriarch Peter returned to his see with great glory; and the period of time during which he sat upon the patriarchal throne was eight years; and he died, in peace and great honour, on the 2nd of Hatûr. All his epistles are preserved in the Monastery of Father Macarius; and among them is an epistle of Zeno, the blessed prince, with the answer to it, in which are jewels of language, and words of holiness, and the confession of the orthodox faith.

1. III Kings, xii, 16. — 2. The Acephali.

اتناسيوس البطرک

وهو من العدد الثامن والعشرون

ولما تبيح الاب بطرس القديس قدم اتناسيوس وكان قيماً في بيعة الاسكندرية وصير عليها بطركاً وكان رجلاً صالحاً مملوءاً امانة وروح القدس¹ وتم ما أوتمن عليه ولم يكن في ايامه شعث ولا اضطهاد في البيعة المقدسة واقام سبع سنين وتبيح في العشرين من توت²

يوحنا البطرک الراهب³

وهو من العدد التاسع والعشرون

ولما تبيح اتناسيوس الصغير قدم يوحنا الراهب وصير بطركاً على الكرسي الانجيلي فسلك سيرة من تقدمه من الآباء الفضلاء وكان البيعة والشعب واهل البرية في ايامه في⁴

بسلام الرب. F add. بركة صلاته تكون معنا امين. — 2. E add. روح DF روح قدس AEG. — 3. ABG add. كان. — 4. ABE om. صلواته تحفظنا امين امين امين

ATHANASIUS II, THE TWENTY-EIGHTH PATRIARCH. A. D. 488-494.

When the holy Father Peter went to his rest, Athanasius was appointed. He had been priest in charge of the church of Alexandria; and now he was made patriarch over it. He was a good man, full of faith and the Holy Ghost; and he accomplished that with which he was entrusted; and in his days there was no disorder or persecution in the holy Church. He remained seven years, and went to his rest on the twentieth of Tüt.

JOHN I, THE MONK, THE TWENTY-NINTH PATRIARCH. A. D. 494-503.

When Athanasius the Younger went to his rest, John the Monk was appointed, and made patriarch upon the evangelical throne; and he walked according to the lives of the excellent fathers who preceded him. The Church and the people and the inhabitants of the country-districts were in his days in security and peace through the grace of the Lord Christ. And he lived in the time of the holy Zeno, the blessed prince; and on

امن وسلامة بنعمة السيد المسيح وكان على¹ عهد القديس زينون الملك المغبوط ولاماته
وصلاحه امر الملك في ايامه ان يحمل الى دير ابي مقار بوادي هيب كلما² يحتاجون اليه
* P. 73 * من قمح وخمر وزيت * وجميع ما كان يحتاجونه لعمارة قلايهم وكمل ابا يوحنا
البطرك خدمته اماناً مطمئناً في ايام زينون الملك المغبوط المؤمن وتيح في الرابع من
بشس بعد ان اقام ثمانى سنين بطركاً ولحق باباته

يوحنا البطرك

الحيس كان وهو من العدد الثلثون

فلما تنيح ابا يوحنا البطرك جعل عوضه رجل حيس يسمى يوحنا وكان ذلك
بامر الله وكان قرابة للبطرك المنتيح وكتب في ايامه كتباً وميامر كثيرة واطهر الله في
ايامه امرأ عجيباً واقام مملكة وكهنوتاً معاً للبيعة وهو الملك انسطاسيوس المؤمن التقى
والبطرك ساويرس الفاضل لابس³ النور صاحب كرسي انطاكية الذي صار قرن خلاص

1. G على القديس — 2. ABDG F om. to بما — 3. DF اللابس.

account of his faith and goodness the prince commanded in his days that
there should be carried to the monastery of Saint Macarius, in the Wadi
Habib, all that the monks needed of wheat and wine and oil, * and whatever * P. 73
they required for the furnishing of their cells. So Abba John, the pa-
triarch, accomplished his ministry in security and tranquillity in the days
of Zeno, the blessed and faithful prince, and went to his rest on the 4th
of Bashans, after remaining eight years as patriarch, and was gathered to
his fathers.

JOHN II, FORMERLY THE HERMIT, THE THIRTIETH PATRIARCH. A. D. 503-515.

So when Abba John, the patriarch, went to his rest, there was appointed
instead of him a man who was a hermit, called John; and this was by
the command of God. This John was a kinsman of the departed patriarch.
And he wrote in his days many books and homilies. And God shewed
forth in his days a wonderful thing, and raised up royalty and priesthood
together for the Church, in the persons of the prince Anastasius, the
pious believer, and the patriarch Severus, the excellent, clothed with
light, occupant of the see of Antioch, who became a horn of salvation to the
orthodox Church, and who sat upon the throne of the great Ignatius.

للبيعة الأرثوذكسية الذي جلس على كرسى الكبير اغناطيوس وكتب سنوديقا الى الاب يوحنا البطرک بالاتحاد في الامانة ويشر¹ فيها² بالاتفاق³ بينهما بالامانة الواحدة الارثوذكسية التي للاباء القديسين قبلها يوحنا البطرک واساقفته وقرؤوها في كنائسهم وكورة مصر واصعدوا صلوات وشكروا⁴ للسيد المسيح الذي اعاد الاعضاء المقطوعة الى مواضعها⁵ وبفرح عظيم وابتهاج روحاني كتب يوحنا البطرک القديس الى الكبير ساويرس جوابها بكلام قانوني مملوء من الامانة المستقيمة التي لمعلمي البيعة كما كتب اليه المغبوط ساويرس ولما عاد اليه الرسل بهذه⁶ الهدية التي تشبه خللته فرح وتهلل جداً واقام يوحنا بطرکاً احدي عشرة سنة وتنيح في السابع والعشرين من بشنس

ديسقرس الجديد البطرک

وهو الحادي والثلاثون من العدد

ولما تنيح الاب يوحنا البطرک كان له كاتب اسمه ديسقرس وكان رجلاً كاملاً في جميع اسبابه وديعاً صالحاً ليس في زمانه من يشبهه فكرزوة بطرکاً على الكرسي

1. E om. to القديسين. — 2. A om. B فيه DF om. with preceding word G في الاتفاق. — 3. DF والاتفاق. — 4. Mss. شكر. — 5. DF اماكنها. — 6. E om. to خللته.

And Severus wrote a synodical letter to the Father John, the patriarch, concerning the unity of the faith, wherein he announced the agreement between them in the one orthodox creed of the holy fathers. So John, the patriarch, and his bishops accepted this letter, and read it in their churches throughout the land of Egypt; and they offered prayers and thanked the Lord Christ, who had restored the divided members to their places. And with great joy and spiritual exultation did John, the holy patriarch, write to the great Severus an answer to his letter in canonical language, full of the orthodox faith, which is that of the doctors of the Church, as the blessed Severus had written to him. And when the envoys of Severus returned to him with this gift, which was a fitting reward for his friendship, he rejoiced and was glad exceedingly. John remained patriarch eleven years, and went to his rest on the twenty-seventh of Bashans.

DIOSCORUS II, THE THIRTY-FIRST PATRIARCH. A. D. 515-517.

And when the Father John, the patriarch, went to his rest, he had a scribe whose name was Dioscorus, and who was a man perfect in all his

الانجيلي فكتب سنوديقا الى الاب ساويرس يذكر له فيها نياح الاب المغبوط يوحنا وجلوسه بده على الكرسي الرسولي فكتب اليه يعزيه ويثبتته على الامانة المستقيمة ويوصيه بتعليم الشعب وان لا يفتر من التعليم ويؤكد عليه في ذلك واقام ديسقرس بطركاً ثلث سنين وفي سيرة اخرى انه اقام سنة واحدة ونصف وتنيح في السابع عشر من بابة ولحق بابائه

* طيماتاوس البطرك

* P. 74

وهو من العدد الثاني والثلاثون

وجلس طيماتاوس بطركاً على كرسي الاسكندرية وتوفى انسطاسيوس الملك المؤمن واقاموا بعده رجلاً ردياً مخالفاً اسمه يوسطيانوس¹ ليدبر المملكة فلما جلس بذل جهده في ان يعيد كل المؤمنين الارثوذكسيين الى امانة المجمع الخلقدونى واول ما ابتداءً بان اخذ القديس ساويرس البطرك وجمع مجعاً في مدينة القسطنطينية من نفسه وكان فيه

1. Mss. and so throughout.

relations, humble and good; and there was none like him in his time. So they ordained him patriarch upon the evangelical throne. Then he wrote a synodical letter to the Father Severus, in which he informed him of the death of the blessed Father John, and announced that he had taken his seat after him upon the apostolic throne. So Severus wrote an answer to him, to console him, and to confirm him in the orthodox faith, and to charge him to teach the people, and not to cease teaching, and to encourage him in this work. And Dioscorus remained patriarch three years; though in another history it is related that he continued one year and a half; and he went to his rest on the twenty-seventh of Babah, and was gathered to his fathers.

* TIMOTHY III, THE THIRTY-SECOND PATRIARCH. A. D. 517-535.

* P. 74

Then Timothy took his seat as patriarch on the throne of Alexandria. And Anastasius the believing prince died; and they raised up after him an evil man, a heretic, whose name was Justinian, that he might govern the empire. When Justinian took his seat upon the throne, he employed all his efforts to make the orthodox believers return to the faith of the Chalcedonian council; and the first thing that he began with was that he seized the holy

وكليوس¹ بطرك رومية وابوليناريوس الذي صيره الملك بطركاً على مدينة الاسكندرية واوطيخوس² بطرك³ مدينة القسطنطينية والاساقفة الذين تحت ايديهم وانفذ ليحضر الاب ساويرس البطرك واساقفة المشرق وكان يظن انه يطيب قلب القديس ساويرس ويستميله الى رأيه لكي ينقاد له الكل ليقينهم⁴ به وباماته فيقولوا بمقالته الرذية فلم يلتفت الكبير ساويرس اليه ومضى هو واساقفته الى القسطنطينية ليثبت الامانة وكان يظن ان ذلك الملك الكافر يرجع عن رأيه الفاسد فلما وصل الاب ساويرس الى القسطنطينية فكرمه الملك في البداية اكراماً عظيماً ورفع منزلته وكلمه كلاماً طيباً طلباً منه انه يساعده على طومس لاون ويبلغ⁵ اماته فاما هو المجاهد في الله فكان قد جعل في قلبه قول بطرس الرسول لسيمن الساحر ان كراماتك معك⁶ يكتن في الهلاك لانى ارى انك مملوء مرارة امر من التين وكان يوسطيانوس الملك مثل نسطور فلما كان في بعض الايام

1. Mss. وكليوس (G) وكليس. — 2. ABDG اوطيخوس EF اوطيخوس. — 3. ABG om. D. — 4. D. واوطيخوس على القسطنطينية F بطركى القسطنطينية E واوطيخوس على القسطنطينية. — 5. Mss. يبلغ. — 6. ABEG وانت.

patriarch Severus. And Justinian assembled a council in the city of Constantinople, on his own initiative, at which were present Vigilius, patriarch of Rome, and Apollinaris, whom the prince had made patriarch over Alexandria, and Eutychius, patriarch of the city of Constantinople, and the bishops who were under their jurisdiction. Moreover Justinian sent to fetch the Father Severus, the patriarch, and the bishops of the East; for he thought that he could conciliate the mind of the holy Severus, and incline him to his doctrine, so that all the bishops might obey him, because they firmly believed in Severus and in his faith, and so they might acknowledge the prince's evil doctrine. But the great Severus paid no heed to the prince. And Severus, with his bishops, went to Constantinople that he might confirm the faith; for he thought that that unbelieving prince would be converted from his corrupt doctrine. So when the Father Severus arrived at Constantinople, then the prince at first honoured him greatly, and exalted his rank, and spoke good words to him, seeking from him that he should make concessions to him with regard to the Tome of Leo, by adopting his faith. But Severus, God's champion, had placed in his heart the words of Peter the Apostle' to Simon the Magician : « Let thy gifts perish with thee, for I see that thou art full of bitterness, even more than the serpent. » And Justinian the prince was like Nestorius; and one day he commanded that the bishops, falsely so called, should assemble for that council. But neither the Father Severus, the valiant one, nor any of

1. Acts. viii, 20, 23.

امر الملك ان يجتمع الغير اساقفة الى ذلك المجمع فلم يحضر معهم الاب ساويرس الشجاع ولا احد من اساقفته لانه قال ان لم يحرموا اولاً طومس لاون والمجمع الخلقدونى الطمث المرذول والا فما اجتمع معهم في قول الكفر ثم جرى من الملك امور يضيق الكتاب عن شرحها لثلاث طول السيرة بذكرها فلما بلغ ساويرس البطرک امر الملك فلم يجتمع معهم ولا مضى اليهم انزلوا عليه البلايا وحلت به الشدائد ومن بعد سنتين¹ بسؤال الملكة تاوضرة المؤمنة افرج عنه ووجه لها فسيرته الى كرسيه وكان في تلك الايام طيماتاوس بالاسكندرية فلما اخرج ساويرس البطريرك من انطاكية واساقفته الذين من المشرق ووصلوا الى مصر جاء الاساقفة² الى مدينة الاسكندرية فطردوا رهبانات كثيرة غدارى من الديارات وكان الاب ساويرس في زمان هذا التعب . P. 73 يهرب من مدينة الى مدينة سرا وعلاية ومن * دير الى دير ويكتب الاساقفة اصحابه الذين بالاسكندرية ويعزيهم ويصبرهم ويوصيهم ان يتشبتوا على الشدائد بشجاعة وكان معهم غير اسقف اسمه يوليانوس واظهر انه³ يشارك مجمع خلقدونية لانه يقسم

1. BEG سنين. — 2. E add. in margin البراطقة. — 3. Mss. add. لا.

his bishops would be present with them, for he said : « If they will not first anathematize the Tome of Leo and the impure, contemptible council of Chalcedon, I will not consent with them to the doctrine of unbelief. » Then things were done by the prince which this book is too small to relate, lest the narrative should grow too long by recording them. So when the command of the prince reached Severus, and yet he did not meet the bishops in council nor go to join them, they brought trials upon him, and persecutions came upon him.

But after two years, at the request of the believing princess, Theodora, the prince left Severus alone, and gave him up to her; and so she sent him back to his see.

And in those days Timothy was at Alexandria. So when Severus, the patriarch, and his bishops, who were from the East, were driven away from Antioch, and came to Egypt, those bishops came to the city of Alexandria. And many nuns, who were virgins, were driven out of the monasteries. And the Father Severus, at the time of this trouble, was fleeing from city to city, secretly or openly, and from * monastery to monas- * P. 73 tery. And he wrote to the bishops, his companions, who were at Alexandria, and consoled them, and encouraged them to have patience, and charged them to endure the persecutions with fortitude.

And there was with them one who was no true bishop, whose name

السيد المسيح الواحد اثنين ويجعله طبيعتين بعد الاتحاد الغير مدرك فلما وجد هذا زماناً بغيبة الاب سويرس كتب طومار بمؤامرة سوء لقوم¹ سكارى مرضى فيه امانة اوطيخيوس² الكافر وابوليناريوس ومانى واودكسيس الكفرة وملأه³ ايضاً تجديفاً من اعتقاد الذين يعتقدون التخييل وينكرون آلام المسيح السيد المحيية وانقذه الى اعمال مصر والى رهبان البرية قبلوه ووقعوا فى الفخ الا سبعة نفر اضاء الله قلوبهم فلم يقبلوه وسمعوا صوتاً يقول هذا الطومار النجس⁴ فقام عليهم الذين وقعوا فى ضلالة يوليانوس فقتلوا منهم اثنين ففترقوا البقية⁵ وصاروا يقدسون فى قلايهم بدير ابي مقار وغيره وهذا السبب فى تفرقهم وكثرة⁶ الضلالة فى الاربعة ديارات وفى الجواسق فبقوة الروح القدس ونعمته كانت المعونة للخمسة نفر الرهبان الباقين من السبعة فمنعوا الرهبان ان يلبوا الطومار وكان ينبوع هذه الضلالة يوليانوس لا يفتر من انقاذ كبه الى البلاد ليضل⁷

1. E. كتوم. — 2. Mss. اوطيخيوس. — 3. ABDG ملأه. — 4. E. نجس. — 5. ABEG om. — 6. E om. to الجواسق. — 7. Mss. om.

was Julian. This man plainly showed that he was a partaker in the council of Chalcedon, because he divided the Lord Christ, who is One, into Two, and made him into Two Natures after the Ineffable Union. And when he found an opportunity in the absence of the Father Severus, he wrote a *Tomarion*, with an evil purpose, addressed to certain sick and intoxicated people, in which he expresses his approval of the faith of Eutyches, the unbeliever, and Apollinaris and Manes and Eudoxius, the unbelievers; and he filled it also with the blasphemous creed of those who believe in the doctrine of the Phantasiasts, and deny the lifegiving Passion of Christ the Lord. And he sent this book about Egypt, and to the monks of the desert. And they received him, and fell into the snare, except seven persons, whose hearts God enlightened, and so they would not accept it; for they heard a voice saying: « This is the impure *Tomarion*. » Then those who had fallen into the error of Julian rose up against them, and killed two of them. So the rest were scattered, and began to celebrate the liturgy in their cells in the Monastery of Saint Macarius and in other monasteries. And this was the cause of their separation, and of the prevalence of error in the four monasteries and in the hermitages. Then by the power and grace of the Holy Ghost, assistance came to the five monks who remained of the seven, and so they prevented the other monks from accepting the *Tomarion*. But the source of this error, Julian, did not cease to send his writings into the country to lead men astray and draw them to himself.

الناس ويجذبهم اليه فلما علم الاب ساويرس ذلك بقوة روح القدس الساكنة فيه كتب الى كل موضع ليتبدد امره ويبدد فكرة واعلم الناس في كتبه ان يوليانوس تنين ردى ممتلئ تجديفاً وكان القديس ساويرس مهتماً بمن ضرب بهذه الضربة ليداويه وثبتاً لمن لم يتبع الطومار وكان من ذلك قلق ومقاومة وعند ذلك تتيح الاب طيماتاوس البطرک المقبوط وهو ثابت في الامانة المستقيمة وكان مجاهداً عنها مثل الاب ساويرس ودحض يوليانوس وجميع مقالاته وكانت مدة مقامه بطرکاً على كرسى الاسكندرية سبع عشرة سنة وتوفى في الثالث عشر من امشير

تاودوسيوس البطرک

وهو من العدد الثالث والثلاثون

وبامر الله اجتمع الاساقفة والشعب الارثوذكسى بعد نياحة طيماتاوس وتديير السيد المسيح قسموا² الاب القديس تاودوسيوس بطرکاً وكان بتولاً عارفاً بالكتابة³ البيعة وبعد

بكتابة البيعة G بالكتب E. — 2. F. اوسموا. — 3. مثبت E ويثبت BDFG.

So when the Father Severus learnt this, by the power of the Holy Ghost which dwelt in him, he wrote to every place, in order that a true account of the facts might be disseminated, and that Julian's true meaning might be made known. For he informed men in his letters that Julian was an evil serpent, filled with blasphemy. And Severus bestowed his care on those that were afflicted with this plague, that he might heal them, and encouraged those that did not follow the *Tomarion*, from which there arose trouble and antagonism.

And meanwhile the Father Timothy, the blessed patriarch, went to his rest, being established in the orthodox faith. For he fought on its behalf, like the Father Severus, and refuted Julian and all his doctrine. The period during which Timothy remained patriarch on the throne of Alexandria was seventeen years; and he died on the 13th of Amshir.

THEODOSIUS I, THE THIRTY-THIRD PATRIARCH. A. D. 535-567.

By the command of God, the bishops and orthodox people assembled after the death of Timothy, and, by the dispensation of the Lord Christ, they ordained the holy Father Theodosius patriarch. He was a virgin, and a

* P. 76 أيام * قلائل اقام المبعوض للخير تجربة عليه وطرح سجناً بين اقوام اشرار من اهل المدينة اصحاب صنائع مرذولة وكان انسان قد كبر وطعن في السن اسمه قيانوس¹ وكان ارشى دياقن البيعة بالاسكندرية وكان قائماً في وقت قسمة الاب تاودوسيوس بطريراً مع الاساقفة والكهنة ومقدمى المدينة حتى قسموه وكتبوا تقليده وقدموه لرتبة الرئاسة على الكرسي الرسولى وكملوه باتفاق من جميع الشعب المسيحى المحب لله ومن بعد هذا اضله قوم وغيروا فكرة اعنى الارشى دياقن بسداجته و اشاروا عليه قائلين هذه الرتبة والتقدمة تجب لك ولا يجوز لاحد ان يتقدم عليك ودخلوا في عقله قليلاً قليلاً بالكلام الردى حتى قبل مشورتهم فاحذوه ومضوا به الى بيت قس اسمه تاودورس² وكان ردى الفعل وله³ مال كثير قسموا قيانوس⁴ الارشى دياقن بطريراً وكان معهم معاوناً لهم يوليانوس الفاسد الامانة باتفاق مع تاودورس⁵ القس لان تاودوسيوس المغبوط كان لما صار بطريراً قد احرم يوليانوس لانه كان ملجأ للمخالفين ثم انه مضى الى الوالى⁶ والى متولى المعونة

1. Mss. داقيانوس. — 2. ABD تاودارس F تاودراس E تاودارس. — 3. BEG تاودارس D تاودرس ABG. — 4. ABG افاقيانوس D افاقيانوس F افاقيانوس E om. — 5. ABG تاودرس D تاودرس ABG. — 6. E om. to المعونة add. الولاية E om. with 2 preceding words.

master of the literary style used in ecclesiastical writings. But, after a short * P. 76 time, * the hater of good raised up a trial for him, and stirred up trouble among evil people of the inhabitants of the city, the masters of vile arts. For there was a man who was old and advanced in age, and whose name was Gaianus; and he was archdeacon of the church of Alexandria; and he was standing, at the time of the ordination of the Father Theodosius as patriarch, among the bishops and priests and chief men of the city, until they had ordained him, and written his diploma of consecration, and promoted him to the degree of primate over the apostolic diocese, and ratified his appointment with the consent of all Christian and God-loving people. But after that, certain persons led the archdeacon astray, and changed his thoughts, in his simplicity, and gave him counsel, saying : « This degree and this promotion are thy due, and it is not lawful for anyone to be promoted before thee. » Thus they insinuated their evil suggestions into his mind little by little, until he accepted their advice. So they took him, and went with him to the house of a priest, named Theodore, who was an evil-doer and had much wealth; and there they ordained Gaianus, the archdeacon, as patriarch. And there was with them, assisting them, Julian, the corrupt of faith, in agreement with Theodore the priest; for Theodosius the blessed, when he became patriarch, had anathematized Julian, because

وصانعهم وطيب قلوبهم بكثرة¹ الهدايا حتى اقاموا على الاب تاودوسيوس البطرک وعلى البيعة شراً عظيماً وطردها تاودوسيوس القديس عن كرسى الاسكندرية الى حرسمانوس فمكث هناك ستة شهور وكنم الوالى عن الملك امره وقسمتهم² غيره وكلما جرى من يوليانوس وتاودورس³ وقيانوس⁴ المجتمعين عليه وكان الحكيم ساويرس البطرک يسمى تاودوسيوس احياناً ومعيناً وشريكاً فى الفعل الواحد الانجيلي الحقيقي وكان يعزبه ويقويه على ما ناله لاجل الامانة الارثوذكسية ويشبهه⁵ بالعظيم بولس الرسول فى اول اصطفائه واماتته بالمسيح وكيف طردوه اهل بيته وخاصته وكيف انزلوه المؤمنون من الحصن فى قفة حتى هرب من دمشق وكان الاب تاودوسيوس تحت القلق من المخالفين واضطهادهم له وكان ذلك فى سنة مائتين واثنين واربعين لديقلاديانوس وكان ساويرس البطرک مخفياً من يوستيانوس⁶ الملك المخالف فى قرية محبة للمسيح تعرف بسخا من اعمال مصر عند رجل اسمه دروتانوس المهتم بامور الشيوخ الرهبان الذين رفضوا ضلالة يوليانوس الكافر

1. E om. with foll. word. — 2. E om. to عليه. — 3. ABDG وتاودورس F om. — 4. AD استيانوس BG واقايانوس F واقاكيوس. — 5. ABG ويشبهه E om. to دمشق. — 6. AB اسبسيانوس DEFG.

he was the refuge of the heretics. Then Gaianus went to the governor, and to the commander of the forces, and offered them bribes, and won their hearts by his many gifts, until they were induced to stir up great trouble against the Father Theodosius, the patriarch, and against the Church, and drove out the holy Theodosius from the see of Alexandria to Hierasycaminus, where he remained six months. And the governor hid from the prince what they had done to the patriarch, and also that they had ordained another in his place, and all that was done by Julian and Theodore and Gaianus, who joined together against him. But the wise Severus, the patriarch, used to call Theodosius brother and helper and partner in the one true evangelical work, and used to console and encourage him in his sufferings for the orthodox faith, comparing him to the great Paul the Apostle, when he was first chosen and first believed in Christ, and reminding Theodosius how Paul's family and friends rejected him, and how the believers let him down from the wall in a basket, so that he could flee from Damascus. For the Father Theodosius suffered continual trouble and persecution from the heretics. And this was in the year 242 of Diocletian.

Now Severus, the patriarch, was hiding himself from Justinian, the heretical prince, in a Christ-loving town, called Sakhá, in Egypt, at the house of a man, named Dorotheus, who took care of the affairs of the aged monks who had rejected the error of Julian the unbeliever. And the said

وكان الرجل المذكور قد امكته¹ ان يمضى الى والى اعمال مصر وهو ارسطاماخوس وسأله ان يترآف على شيوخ الرهبان الذين في البرية بان ينعم عليهم ويمكنهم ان ينوياً يعباً وجواسق عوضاً مما اخذ منهم يوليانوس واصحابه ويتيح² الرهبان فرسم له بذلك وشكر الله تعالى وكان ساويرس البطرک قد وضع كتباً قهر بها هارسيس³ اصحاب الطيبتين وابداد⁴ * P. 77 اكثر معتديها بمجد⁴ الله وتعاليمه بلسانه السيف الروحاني وكان يدرس في كتب الحكمة الالهية دائماً الى ان كبر ودنت ايام انتقاله من التعب الى النباح لانه اقام في الجهاد والصبر على اضطهاد المخالفين ثلثين سنة على كرسى انطاكية في عناد وقلق ست سنين ولم يفتر في هذه المدة من الجهاد على الامانة الارثوذكسية حتى الى⁵ الموت فلما اكمل سعيه وهو حافظ الامانة الصحيحة مضى الى السيد المسيح الذي احبه واخذ اكليل الغلبة مع⁶ الاباء القديسين في بيعة الابكار السمائية واما الاب المغبوط تاودوسيوس فاقلقوه قلقاً كثيراً

1. F. اتفق له المضى. — 2. D. ABEG om. وتسمح للرهبان. — 3. Mss. فرسم له بذلك. — 4. E om. to الروحاني. — 5. E om. to الصحيحة. — 6. E om. to السمائية.

man was allowed to visit the governor of Egypt, Aristomachus, and begged him to take pity on the aged among the monks who were in the desert, by granting them the favour of authorizing them to build churches and towers, instead of those that had been taken from them by Julian and his companions, that so he might give rest to the monks. Accordingly the governor gave orders to Dorotheus to do as he wished; and Dorotheus returned thanks to God most high.

Severus, the patriarch, had composed books in which he refuted the * P. 77 heresy of those that believe * in the Two Natures, and brought to naught most of those that hold this view, by the glory of God, and through the instructions that he gave with his tongue, which was a spiritual sword. And he continued to teach concerning the books of divine wisdom, until he grew old, and the days of his removal from trouble to rest grew near. For he remained in the midst of struggles, and enduring persecution from the heretics for thirty years, upon the throne of Antioch, and among opposition and distress for six years; and he did not cease from this life of fighting for the orthodox faith until death. So when he had accomplished his course, still preserving the true faith, he went to the Lord Christ whom he loved, and received the crown of victory with the holy fathers in the assembly of the heavenly virgins.

And as for the blessed Father Theodosius, he was greatly troubled by the heretic Gaianus and his followers. But John, the governor of Alexan-

شديداً جداً اعنى قيانوس¹ المخالف ومن معه وكان يوحنا مقدم الاسكندرية وغيره مجتهدين في خلاصه منهم فتشاوروا² مع الاباء واخذوه سراً وانزلوه في مركب في البحر ومضوا به الى قرية تسمى مليج من اعمال مصر اقام بها سنتين قلق شعبي الاسكندرية وكهنتها ومقدميها لبعده عنهم وقالوا للوالي لما ذا ابعدت عنا الراعي الصالح تاودوسيوس فخاف الوالي منهم وكره ان ينتهي الخبر الى الملك فاخرج قيانوس³ المخالف من المدينة ثم مضى بعض المقدمين لقضاء حوائج له من الملك فاعلم الملكة تاودورة⁴ المؤمنة نفى المغبوط تاودوسيوس من مدينة الاسكندرية لان اصلها منها فدخلت الى الملك بسكون وحكمة ووداعة واعلمته بكلما جرى على الاب تاودوسيوس البطريرك بمدينة الاسكندرية بغير امره فلما سمع ذلك فرح في قلبه بما نال⁵ الارثوذكسيين من القلق والجهد اذ لم يرضوا ان يشاركوه في اماته الفاسدة الخلقونية الطمثة ثم اراد ان يرضى

البطريرك الجديد E om. with foll. word, add. افاقيس and so below D افاقيانوس ABG
 فتشاور مع الاب واخذوه سراً وانزلوه في F فاخذوه E om. to واخذوه F افاقيس — 2. E om. to
 G تاودورة E تاودورة A — 4. افاقيس F افاقيس D — 3. مركب على البحر وسيرة الخ
 نالت G — 5. تاودورة.

dria, and others were struggling to save him from them: and so they consulted with the fathers, and took Theodosius secretly, and put him on board of a boat on the river, and conveyed him to a town called Malij, within the province of Egypt, and there he remained two years.

And the laity of Alexandria, and the clergy and officials of the city, were troubled because their patriarch was taken away from them, and said to the governor: « Why hast thou removed the good shepherd Theodosius from us? » Then the governor was afraid of them, and dreaded lest the affair should be reported to the prince; and so he sent Gaianus, the heretic, out of the city. After that, one of the officials went to carry out some business which he had with the prince, and so he made known to the faithful princess Theodora that the blessed Theodosius had been banished from the city of Alexandria, whence she herself had originally come. So she went in to the prince calmly and wisely and humbly, and informed him of all that had happened, without his sanction, to the Father Theodosius, patriarch in the city of Alexandria. Then, when the prince heard that, he rejoiced in his heart at the trouble and conflict which the orthodox had endured, because they would not consent to share the corrupt and impure faith of Chalcedon, which he held. But afterwards, wishing to please the

الملكة ويطيب نفسها¹ فاعطاها السلطان ان تفعل بامرءة في ذلك ما تريد ف ارسلت الى مدينة الاسكندرية لتكشف عن الخبر وتعيد الاب تاودوسيوس البطرک الى كرسيه وامرت الرسل ان يعلموها كيف كانت بطرکيته عند قسمته وهل هي مكملة بقانون البيعة فلما² وصلوا رسلها الى المدينة على ما امرتهم به كشفوا عما امرتهم بكشفه واستوضحوا³ كيف كانت قسمته وهل هي مكملة بقانون البيعة وكيف كانت قسمة قيانوس⁴ الارشي دياقن ومن كان منهم الاول فدىس الوالى وصاحب⁵ المعونة قوماً لاجل ما اخذاه⁶ من الهدايا والبراطيل وصرخون ويقولون قيانوس⁷ اول في القسمة فلم يثبت قولهم وكتب مائة وعشرون رجلاً من الكهنة ومقدمى المدينة خطوطهم بان تاودوسيوس هو اول في القسمة ثم اجتمعوا ومعونة السيد المسيح* معهم وحضروا امراء الملك وقواده الذين هم رسله وامناء واجتمع جميع^{* P. 78} الاسكندرانيين معهم في البيعة المقدسة وقدموا الانجيل المقدس وسجل الملك الذى فيه

1. F قلبها. — 2. D om. to بقانون البيعة. — 3. E om. to معهم add. كهنة جميع اجتمعوا. — 4. BD افاقوس F افاقوس. — 5. ABDG صاحب. — 6. ABG اخذه. — 7. BD افاقوس F افاقوس الذى اخذوها.

princess, and to delight her heart, he gave her power to do by his authority in this matter whatever she desired.. So she sent to the city of Alexandria, to enquire into the matter, and to restore the Father Theodosius, the patriarch, to his see; and she bade the messengers inform her how his appointment as patriarch took place at his ordination, and whether it was accomplished according to the canon of the Church. So when her messengers came to the city, according to what she commanded them to do, they enquired into what she bade them enquire into, and examined the circumstances of his ordination, and sought to discover whether it was accomplished according to the canon of the Church; and they also enquired how Gaianus, the archdeacon, had been appointed, and which of them was the first to be consecrated. Therefore the governor, and the commander of the forces, in return for the gifts and bribes which they had received, suborned certain persons who cried aloud saying : « Gaianus was the first to be ordained. » Their words, however, were not confirmed; for one hundred and twenty men, of the priests and officials of the city, subscribed their signatures to a statement that it was Theodosius who was the first to be ordained.

* P. 78 Then they assembled together, and the help of the Lord Christ was* with them, and the officers and military chiefs of the prince, who were his envoys and trusted counsellors, were present, and all the Alexandrians were assembled with them in the holy church. And they brought the holy

وتأودورس¹ وماني وجميع من خالف وتبعهم قُبت الاسم عليهم انهم مخالفون ولم يتوبوا
فما قيانوس² فصار تحت طاعة تاودوسيوس البطررك فلما استقام امر البيعة والشعب المؤمن
المسيحي فرح الاب تاودوسيوس وكتب كتباً يشكر فيها الملك والملكة وارسلها مع رسلهم
وهم³ ارستينس ونيقيطس وفيلودورس وشكرهم على ما فعلوه فلما وصلوا وسلموا
الكتب للملك وعرفوه جميع ما جرى كانت⁴ افكاره مائلة موجعة وقال هو ذا انا قد
سلمت كرسي الاسكندرية لتاودوسيوس ولو اضفت له جميع ولايات ارض مصر وكورتها
وافريقية وكل البلاد ما ساعدني على الامانة التي اوثرها لتكون البيعة كلها امانة واحدة ثم
انه اعنى الملك يوستينيانوس⁵ بعد ذلك فكر وكتب الى والي الاسكندرية ومقدميها وللأب
تاودوسيوس يجتذبه اليه وان يقبل طومس لاون ويساعده على ذلك وتكون له الرنستان
البطركية والولاية ويكون جميع اساقفة افريقية تحت طاعته ويكون⁶ له الامر في جميع

F قيانوس ABDG 2. — تاودورس G تدرس F تدرس D يادروس B تاودورس A 1. — افافيرس E om. 3. — وهم ارستينس ونيقيطس وفولاديروس ABDFG فعلوه E om. 4. — اسبسيانوس ABDF 5. — فلما سمع ذلك اراد يدبر امر ليميل بد الاب الى امانته add. فكر G 6. — ذلك E om. — سبسيانوس G

And as for Julian and Theodore and Manes and all those that dissented, and their followers, the name of heretic was established as their due, for they did not repent; but Gaianus submitted to the obedience of Theodosius, the patriarch.

So when the affairs of the Church and the faithful Christian people were well established, the Father Theodosius rejoiced, and wrote letters in which he thanked the prince and princess; and these letters he sent by their messengers, namely Aristaenetus and Nicetas and Philodorus, whom he thanked for what they had done. And when the envoys arrived, and delivered the letters to the prince, and made known to him all that had happened, his thoughts were despondent and troubled. For he thought : « Behold, I have given up the throne of Alexandria to Theodosius; and yet, even if I bestowed upon him in addition all the provinces of Egypt and Africa and all other countries, he would never agree with me in the creed which I prefer, so that the whole Church might be of one faith. »

Then the prince Justinian, after that, took thought, and wrote to the governor and officials of Alexandria, and to the Father Theodosius, with the view of attracting him by the hope of reward, praying him to receive the Tome of Leo, and yield to him on that point, and promising in that case that he should have the two offices, both the civil patriarchate, and the civil governorship, and that all the bishops of Africa should be under

ذلك وان هو لم يطع ولم يرض فليخرج من البيعة ويمضى الى حيث يشاء لان¹ من لا يوافقني على امانتي لا تكون له رئاسة لا على شعب ولا على بيعة فلما سمع الاب المجاهد المغبوط البطريرك تاودوسيوس المعترف بالمسيح كتاب الملك وما قاله قال امام² P. 79 * الجمع والوالي والرسل قال الانجيل المقدس ان ابليس اخذ السيد* المخلص واصعداه الى جبل عال واوراه² جميع ممالك العالم ومجده وقال له هذا كله لي وانت ان سجدت لي³ دفعته لك هكذا ما وعدتموني به وهو هلاك نفسي ان فعلته واصير به غريباً من المسيح الملك الحقيقي ورفع يديه قدام الرسول⁴ المنفذ من الملك والوالي وذلك الجمع العظيم وقال بالحقيقة احرم طومس لاون ومجمع خلقدونية وكل من يعترف به فهو محروم من الان والى الابد آمين ثم قال للوالي ولجميع جيش الملك ليس للملك سلطان الا على جسدي والسيد يسوع المسيح الملك الحقيقي العظيم له السلطان على نفسي وجسدي

ان سجدت F دفعة واحدة. — 3. BEG add. واره آه. — 2. EF. — 1. E om. to بيعة على. ولا على. — 4. E om. to وذلك. — 4. E om. to امانتي اعطيتك لك.

his obedience, and that he should have the command over all that territory; « but » added the prince, « if he will not obey nor consent, then let him be driven out of the Church, and depart whithersoever he will; for he that does not agree with me in my faith shall have no prelacy either over people or Church ».

But when the blessed father and patriarch Theodosius, the confessor of Christ, heard the letter and proposals of the prince, he exclaimed in the presence of the assembly, and of the governor and envoys : « The holy gospel says' that the Devil took the Lord* and Saviour, and led him to^{*} P. 79 the summit of a high mountain, and shewed him all the kingdoms of the world and the glory of it, and said to him : All this is mine, and if thou wilt worship me I will give it to thee. So likewise what you promise me will be the destruction of my soul, if I do as you propose, and I shall become thereby a stranger to Christ, the true king ». And he raised his hands before the envoy sent by the prince, and before the governor and that great assembly, and said : « In truth I anathematize the Tome of Leo and the council of Chalcedon; and whoever acknowledges them is anathema henceforth for ever. Amen. » Then he said to the governor and to all the prince's troop : « The prince has no power except over my body; but the Lord Jesus Christ, the true and great prince, has power over my soul and body together. And now behold the churches are before you

1. S. Matth., iv, 8-10. S. Luke, iv, 5-8.

جميعاً والآن هو ذا البيع قدامكم وكلما فيها فمهما اردتم فافعلوه واما انا فتابع لابائي الذين تقدموني معلماً¹ البيعة الرسولية اتناسيوس وكيرلس وديسقرس وطيماثاوس ومن كان قبلهم الذين صرت انا لهم نائباً بغير استحقاق فقام خرج وقال² من كان يحب الله فليتبني لاني خرجت من بطن امي عرباناً وامضى اليه عرباناً والذي يهلك نفسه في هذا الزمان لاجل الامانة فهو يخلصها فمضوا به الى الايوان محتاطاً عليه يوماً وليلة فلما كان بالغداة اطلقوه كما امر الملك في كتابه ليمض الى حيث يشاء فخرج من المدينة وقوة السيد المسيح ترشده فاهتم³ ارسطاماخس بامره واعد له ما يحتاج اليه وحمله في مركب⁴ الى صعيد مصر فاقام هناك يعلم الناس والرهبان في الديرات ويشبهم على الامانة الارثوذكسية ويصبرهم على الجهاد حتى الموت واما رسول الملك فانه عاد اليه وعرفه جميع ما جرى وكيف⁵ خرج تاودوسيوس البطرک من المدينة ولم يقبل من جميع مواعيد الملك شيئاً

1. E om. to استحقاق. — 2. E om. to فخرج. — 3. E om. to وحمله add. ونزل. — 4. E add. صغير وترجه. — 5. E om. to شيئاً.

with all that they contain, therefore do whatever you wish with regard to them. But as for me, I follow my fathers who have preceded me, the doctors of the apostolic Church, Athanasius and Cyril and Dioscorus and Timothy, and those who were before them, whose deputy I am, although unworthy. » Then Theodosius arose and went out, saying : « Let those that love God follow me. For I came forth from my mother's womb naked, and I shall return to it naked. And he that loses his life at this time for the Faith, shall save it. »

So they took him to the palace, where they guarded him for a day and a night; but when the morrow came, they sent him away, as the prince had commanded in his letter, saying : « Let him go whithersoever he pleases. » Therefore he went out from the city, and the power of the Lord Christ guided him; for Aristomachus provided for his needs, and prepared for him all that he required, and carried him in a boat to Upper Egypt, where he remained teaching the people and the monks in the monasteries, and confirming them in the orthodox faith, and encouraging them to endure the conflict until death.

And the prince's envoy returned to him, and made known to him all that had happened, and how Theodosius, the patriarch, had gone forth from the city, and would not accept any of the offers made by the prince. When the prince heard that, he and all his attendants were astonished that the patriarch had rejected that post of governor, and had disputed the royal command, and remained firm in the faith. Then Justinian

فلما سمع ذلك الملك هو وجميع جيشه تعجبوا من رفضه هذه المملكة ومخالفته لامره وثبوتة على الامانة ثم فكر في نفسه وقال ان تركه بحيث هو فجميع الناس يتبعون اماتة فلا يدعهم يقبلوا طومس لاون فكتب كتاباً مملوء ايماناً وعهوداً للبطرك تاودوسيوس انه لا يلحقه منه الم ولا اديّة بل كل صلاح وخير وارسله مع كاتب وقال له الطف به الى ان تاتيني به وقل له غرض الملك مشافهتك فلما وقف البطرك المغبوط على كتاب الملك استعان بقوة السيّد المسيح واخذ معه من الكهنة رجالاً حكماً عارفين فضلاء وركبوا¹ وساروا حتى وصلوا قسطنطينية ودخل الى الملك والمملكة فلما عاينوا سكنيته وتواضعه وفضله استقبلوه حسناً فانزلوه في مواضع اعدّوها له ومن معه ثم استدعاه الملك دفعة ثانية وثالثة الى سادس دفعة وهو في كل دفعة يخاطبه بلطف ويريد منه ان * P. 80 * يساعد على تثبيت مجمع خلقدونية واعطاه كرامات كثيرة وتقدمة ورياسة وهو يقول لا حياة ولا موت ولا غلاء ولا عرى ولا سيف يصد قلبي عن امانة اباي ولا² ارفض

1. ABDEG add. دوابهم. — 2. E om. بتدبير الله.

thought within himself and said : « If I leave him where he is, then all the people will follow his faith, and he will not allow them to accept the Tome of Leo. » So he wrote a letter full of assurances and promises to the patriarch Theodosius, declaring that no pain nor damage should come to him from him, but all good and kindness; and he sent this letter by a scribe, to whom he said : « Treat him courteously until thou bringest him to me, and say to him : The prince desires to confer with thee. » So when the blessed patriarch had perused the prince's letter, he prayed for the help of the power of the Lord Christ, and took with him of the clergy certain wise men, learned and excellent; and they embarked in a ship, and journeyed until they arrived at Constantinople. There Theodosius entered to the prince and princess, who, when they saw his serenity and humility and excellence, received him kindly, and lodged him in chambers which they had prepared for him and his companions. Afterwards the prince sent for him a second time, and a third time, until the sixth time, and each time he addressed him courteously, and desired of him that * he * P. 80 * should yield to him in confirming the council of Chalcedon, and gave him many marks of honour and priority and precedence. But Theodosius said : « Neither life nor death nor dearth nor nakedness nor sword will turn my heart from the faith of my fathers; nor will I abandon a jot or tittle of what my fathers, the inspired doctors, wrote before me. those shepherds of the reasonable flock of Christ, from Mark the evangelist

يوطة ولا خظة مما كتبه ابائي المعلمون المؤيدون قبلي رعاة القطيع الناطق الذي للمسيح من مرقس الانجيلي الى اليوم الذي جعلني فيه الاب طيماتاوس شماساً وصرت انا بعده بطرکاً بتدير الله فلما لم يقدر الملك على اجتذابه الى مقالته توجه وارسله الى النفي مزعجاً وارضى كهنة الاسكندرية ووسم لهم انساناً يسمى بولس التنيسي بطرکاً على كرسي الاسكندرية يد مينا بطرك القسطنطينية وارسله وصحبه عسكرياً الى مدينة الاسكندرية فلما وصل اليها لم يقبله احد من اهلها وكانوا يقولون هذا يودس الجديد فاقام سنة وهو لا يسمع احد منه ولا يتقرب من يده احد الا الرسول¹ الذي جاء صحبه والواصلون معه والوالي ومن معه فقط وكانوا² اهل المدينة يشتمونه ويقولون هذا يودس الدافع فكتب الى الملك يعلمه بما جرى عليه وهروبهم منه كهروب الضان من الذئب وارسله مع بطريق فحقق الملك وارسل كتاباً مع بطريق آخر يامر فيه ان تغلق ابواب البيع التي بمدينة الاسكندرية ويختم عليها بخاتمه ويجعل³ عليها حراس حتى لا يدخل

1. E om. to معه من add. جماعة العسكر الواصلين معه والوالي. — 2. E om. to الدافع. — 3. E om. to بالجملة.

to the day on which I was made a deacon by the Father Timothy, after whom I became patriarch by the dispensation of God. »

So when the prince could not draw Thodosius to his doctrine, he left him and sent him into banishment in disgrace. But he showed favour to the clergy of Alexandria, and caused Mennas, patriarch of Constantinople, to ordain for them a man, named Paul of Tinnis, that he might be patriarch on the throne of Alexandria, and sent him, accompanied by a troop of soldiers, to the city of Alexandria. But when Paul arrived there, not one of the inhabitants would receive him; for they said : « This is the new Judas ! » And he remained a year, during which none would listen to him, nor would any communicate from his hand, except the envoy who accompanied him, and the soldiers who arrived with him, and the governor and his attendants only. And the people of the city used to insult Paul, saying : « This is Judas the betrayer ! » So he wrote to the prince to make known to him what had happened to him, and how they fled from him as sheep flee from a wolf; and he sent the letter by a patrician. Then the prince was enraged, and sent a letter by another patrician, in which he commanded that the doors of the churches in the city of Alexandria should be shut and sealed with his seal, and guards set before them, so that no one at all might enter. When that sinful letter arrived in the city, there was great sadness on account of it, and anguish and unbounded sorrow that cannot

أحد بالجملة فلما وصل ذلك الكتاب المملوء اثناماً الى المدينة كان منه حزن عظيم وضيق ونوح لا حد له ولا صفة على الشعب الارثوذكسى ومكثوا على هذا سنة كاملة بلا قربان ولا بيعة يصلون فيها ولا موضع يعمدون فيه لكن كانت كتب ايهم تاودوسوس السعيد تتواصل اليهم من النفى تذكرهم الامانة وتعزيهم وتصبرهم فلما زاد قلقهم اجتمع جماعة الارثوذكسين كهنة وعلمانيون فتشاوروا فى ان ينوا بيعة يلتجئوا اليها لكيلا يصيروا مثل اليهود ففعلوا ذلك وبنوها بقوة المسيح فى غربى الاسكندرية فى¹ الموضع المعروف بالسوارى والصريون² وهى الانجيليون سراً فى المائة وخمس درج وقوم اخر من الشعب بنوا ايضاً بيعة اخرى على اسم قرمان ودميان شرقى الملعب وغربى الاعمدة قليلاً وكملوها وذلك فى سنة مائتين وثمان وسبعين³ لديقلاديانوس فعلم الملك بذلك فانفذ وفتح جميع البع وجعلها تحت سلطان الخلقدونيين فلما علم الاب المغبوط تاودوسوس انه لم يبق له غير هاتين البيعتين المستجديتين بيعة الانجيليون وبيعة قرمان وداميانوس

1. E om. to درج. — 2. A التصرم BDFG المصرم. — 3. Mss. واربعين.

be described, upon the orthodox people. And they remained in this condition for a whole year, without communion, or church to pray in, or place to be baptized in. But the letters of their blessed Father Theodosius came to them from his place of exile, reminding them of the faith, and consoling them, and encouraging them to patience. So when their trouble increased, an assembly of the orthodox met together, priests and laymen, and took counsel together as to building a church in which they might take refuge, so that they might not be like the Jews. And they did what they proposed, and built a church by the power of Christ, in the western part of Alexandria, in the place called the Pillars, or the Serapeum; and this church is the Angelion, which they built secretly at the hundred and five steps. And another congregation of the people also built another church, in the name of Cosmas and Damian, to the east of the amphitheatre, and a little to the west of the colonnade; and they finished it in the year 278 of Diocletian. When the prince learnt this, he sent and opened all the churches, and put them under the authority of the Chalcedonians. So when the blessed Father Theodosius learnt that there remained to him no other than these two newly-built churches, the church of the Angelion, and the church of Cosmas and Damian the Martyrs, he sighed and wept, because he knew the people of Alexandria, and that they loved pomp and honour, * and he feared that they * P. 81 would depart from the orthodox Faith, with a view to gaining honour from the prince. And he used to pray, saying: « O my Lord Jesus Christ, thou

الشهداء شهد وبكى لانه¹ كان عارفاً بشعب الاسكندرية وانهم محبوبون الفخر والكرامة وخاف ان يرجعوا عن الامانة المستقيمة طلباً لكرامة الملك وكان يصلى ويقول يا ربى * P. 81 يسوع المسيح انت اشتريت هذا الشعب بدمك الشريف وانت المهتم بهم فلا تدع يدك عنهم بل تكون ارادتك واقام ثمانياً وعشرين سنة فى النفى وغيره وفى صعيد مصر اربع سنين وهو حافظ الامانة الارثوذكسية ووضع من الميامر والتعاليم فى مدة بطركيته وهى اثنتان وثلثون سنة ما لا يحصى وانتقل بسلام السيد المسيح الذى يحبّه فى اليوم الثامن والعشرين من بؤونة واخذ اكليل الغلبة مع جماعة القديسين فى كورة الاحياء الى الابد وحن المؤمنين الباقين على الامانة الارثوذكسية الذين استحقينا ان ندعى تاودوسيوسين² كاسمه نضرع وتوسل الى الله الاب والابن والروح القدس ان تكون لنا ضمائر روحانية وتبيت حافظين الامانة المستقيمة بلا تعب كما حفظها هذا الاب القديس³ الرئيس المعترف امام الهرطقة المخالفين الملوك والرؤساء والسلاطين الذين كانوا فى ذلك الزمان الردى وتكون سيرتنا امامه بلا عيب ولا تحيد عن ارادته ويكون لنا اتفاق معه فى النصب

1. E om. to ارادتك add. وصار لا يفتر من التضرع الى الله عن شعبه. — 2. AD تاودوسيوس F تاودوسيوس E تاودوسيوس BG تاوداسيوس. — 3. E om. to اوان.

didst buy this people with thy precious blood, and thou providest for them; therefore remove not thy hand from them; but thy will be done! » And Theodosius remained twenty-eight years in banishment and otherwise, and in Upper Egypt four years, preserving the orthodox faith. And he composed of homilies and doctrinal treatises during his patriarchate, which lasted for thirty-two years, too many to be counted.

Theodosius was removed, in the peace of the Lord Jesus Christ whom he loved, on the 28th day of Baunah; and he received the crown of victory with the assembly of the saints in the land of the living for ever.

And let us, the believers who remain in the orthodox faith, and are counted worthy to be called Theodosians after his name, supplicate and implore God the Father, the Son, and the Holy Ghost, that we may have spiritual thoughts, and encouragement, while we keep the right faith without wearying, as it was kept by this holy father and prelate, who confessed before heretics, kings and princes and authorities who lived at that evil time, and that our life before him may be without offence, and that we may not turn aside from his will, and that we may have a full share together with him in the kingdom of heaven, by the grace and mercy and compassion of our God, the Lover of Mankind, Jesus Christ our Lord and

الاففر فى ملكوت السماء بنعمة ورحمة ورافة الالهنا محب البشر يسوع المسيح ربنا
ومخلصنا له المجد مع الاب والروح القدس المحيى الآن وكل اوان والى دهر الدهرين امين

السيرة الرابعة عشر من سير البيعة المقدسة

بطرس البطرک

وهو من العدد الرابع والثلاثون

وكان لما تقى الاب تاودوسىوس البطرک يد يوستيانوس¹ الملك وجعل عوضه قبل
وفاته بولس التنيسى الذى اصلح بالقسطنطينية فصار هذا الرسم لبطاركة الملكية ان
يقسموا بالقسطنطينية ويسيروا للاسكندرية وبعد زمان قليل اهلك الرب بولس التنيسى
موت سوء وجعلوا عوضه ابوليناريوس² فسلط ايضاً على البيع بامر الملك وامر ان لا
يظهر احد من الاساقفة³ المؤمنين فى مدينة الاسكندرية وكان اتحاد بين بيعة انطاكية

1. Mss. اسبسيانوس. — 2. AB تاوناريوس F باوناريوس G. — 3. EG om.

Saviour, to whom is due glory with the Father and the Holy Ghost, the
Giver of Life, now and always, and for ever and ever. Amen.

CHAPTER XIV

PETER IV, THE THIRTY-FOURTH PATRIARCH. A. D. 567-569.

When the patriarch Theodosius was banished by Justinian, the prince,
there was set up instead of him, though he was still alive, Paul of Tinnis,
who was appointed at Constantinople. So this custom began for the
patriarchs of the Melkites, that they should be ordained at Constantinople,
and then proceed to Alexandria. And after a short time the Lord des-
troyed Paul of Tinnis by an evil death; and they appointed in his stead Apol-
linaris, who also took possession of the church, by the prince's authority;
and he ordered that none of the believing bishops should be seen in the
city of Alexandria. At that time there was union between the Church of
Antioch and the Church of Alexandria in the orthodox faith and in Christian
love; for Theodosius confessed before the prince, both he and those who were
with him, that he was in union with the Father Severus, patriarch of Antioch.

وبيمة الاسكندرية في الامانة الارثوذكسية والمجبة المسيحية لان تاودوسيوس اعترف هو ومن معه قدام الملك باتحاده مع الاب سويرس بطرك انطاكية وقال انا اقبل جميع ما قاله ماري يوحنا فم الذهب والحكيم كيرلس ولما تتيح تاودوسيوس * فرح ابوليناريوس¹ * المنافق بذلك جداً وعمل وليمة عظيمة للكهنه واهل المدينة وظن انهم يوافقونه على ما هو عليه لان الابهاء الاساقفة ما كان احد منهم يستطيع الظهور بالاسكندرية وانطاكية لاجل ما امر به الملك المخالف وبرحمة ربنا يسوع المسيح ولى الاسكندرية انسان فاضل محب للناس وكان له نصيب في الارثوذكسين فامر ان يقسموا لهم بطركاً في السر عوضاً من الاب تاودوسيوس فقال لهم اخرجوا الى دير الزجاج كانكم تريدون الصلاة فيه فقدموا عليكم من تختارونه بطركاً فشكروا الله ومجدوا السيد المسيح وارسلوا الى بلاد ارض مصر البحرية واحضروا ثلثة اساقفة وخرجوا معهم الى دير الزجاج وقسموا رجلاً قساً اسمه بطرس بطركاً وتعزى به الشعب وقويت امانتهم لكن ما كانوا يقدرون يدخلون به المدينة ظاهراً خوفاً² من الملك ومن ابوليناريوس³ بطرك

1. ABDEG بوليناريوس F بلوياريوس. — 2. E om. to المخالفين. — 3. AG بوليناريوس BD F om.

and said : « I accept all that was said by Saint John the Golden Mouth, and by the wise Cyril. »

* P. 82 And when Theodosius went to his rest, * Apollinaris, the hypocrite, rejoiced greatly, and made a great feast for the clergy and people of the city; for he thought that they would conform to his creed, because not one of the fathers and bishops was able to show himself, neither in Alexandria nor in Antioch, on account of what the heretical prince had commanded. But, by the mercy of our Lord Jesus Christ, Alexandria was governed by an excellent and philanthropic man, who had thrown in his lot with the orthodox; and therefore he commanded that they should ordain a patriarch for themselves secretly, in succession to the Father Theodosius. And he said to them : « Go out to the Monastery of Az-Zajaj, as if you wished to pray there, and appoint over yourselves him, whom you shall elect, as patriarch. » So they thanked God, and glorified the Lord Christ, and sent to the northern cities of the land of Egypt, and summoned three bishops, and went out with them to the Monastery of Az-Zajaj, where they ordained a man, who was a priest, named Peter, as patriarch. And the people received consolation through him, and their faith was strengthened; but they could not bring him into the city openly, through fear of the prince, and of Apollinaris, the patriarch of the heretics. So his residence was outside Alexandria, at a

المخالفين وكان مقامه خارجاً عن الاسكندرية مقدار¹ تسعة اميال في² البيعة التي هي على اسم يوسف وكانوا يحملون اليه جميع ما يحتاج³ ولم يعلم الملك به وبعد هذا ظهر الامر ان بطرس صار بطركاً عوض المتنيح تاودوسيوس فلما علم ابوليناريوس⁴ غضب جداً وكتب الى الملك يعلمه بما كان ومن قبل ان يصل كتابه الى يوستينيانوس⁵ الملك الى⁶ القسطنطينية⁷ ضربه ملاك الرب فمات موتة سوء مثل موت هيرودس فلما بطرس فكان رجلاً حسن الصورة بهي المنظر مزيناً بكل فعل جميل محباً لمن فيه علم الله ومن اجل ذلك طلب انساناً فاضلاً عالماً بالقوانين المقدسة ليكون له كاتباً فارشود الى راهب شماس اسمه دميانوس في دير تابور⁸ وكان عارفاً بالكتابة فمضى الاب بطرس البطرک الى الدير فتحدث معه وسأله ان يسامحه ويتعب معه في اعمال البيعة وطلب اليه وطيب قلبه ان يقيم معه في الدير كانه اسقف اذ كان لا يقدر يظهر انه بطرك ولا

1. E om. to به الملك. — 2. AB lacuna between اميال and على F مكان على اسم F — 3. ABDG يحتاجوا. — 4. AG بوليناريوس BDE يوليناريوس F om. — 5. ABDFG اسبليانوس E om. — 6. EF om. with foll. word. — 7. Mss. المساطرة. — 8. F طور تابور.

distance of nine miles, at the church dedicated to the name of Joseph; and they used to carry to him all that he needed; but the prince knew nothing of him.

And after this the thing became known, that Peter had become patriarch instead of Theodosius the deceased; and when Apollinaris learnt this, he was exceedingly angry, and wrote to the prince to inform him of what had happened. But before his letter reached Justinian, the prince, at Constantinople, the Angel of the Lord smote him and he died; and his death was evil like the death of Herod.

And as for Peter, he was well formed and of beautiful countenance, adorned with every noble deed, loving those in whom was the knowledge of God. For this reason he sought a man excellent and learned in the holy canons, that he might be his scribe. So they pointed out to him a monk who was a deacon, and whose name was Damian, in the Monastery of Mount Tabor, and this man was a skilful writer; and the Father Peter, the patriarch, went to the monastery, and talked with Damian, and asked him to help him and labour with him in the works of the Church. And the patriarch begged him and persuaded him to remain with him in the monastery as if he were a bishop, since he could not reveal that he was patriarch, and was not able to enter into the city of Alexandria openly. And the deacon and monk.

يتمكن من الدخول الى مدينة الاسكندرية جهراً فاجابه الشماس الراهب دميانوس الى ذلك واطاع البطريرك فيما امره به وكان في ذلك الموضع ستمانية دير عامرة كلها بالارثوذكسيين وجميعهم رهبان ورهبانات مثل خلايا النحل من عمارتهم سوى اثنتين وثلاثين ضيعة تسمى¹ سكاطينا جميعهم ارثوذكسيون وكان الاب البطريرك بطرس مدير جميع احوالهم فلما سمع شعب انطاكية الارثوذكسيون بما فعله اهل الاسكندرية عمدوا هم ايضاً الى انسان اسمه تاوفانيوس فجعلوه بطريراً عوض الاب المغبوط ساويرس واجلسوه في دير يعرف بدير امونيوس² لان الهرطقة منعوا الاساقفة الارثوذكسيين * ان يدخل احد منهم * P. 83 الى مدينة انطاكية كما فعل بالاسكندرية فكانا البطريركان على هذه القضية مقيمين في ديرين خارجاً عن مدينتهما ثم ان بطرس بطريرك مدينة الاسكندرية اعتل وتيسح بعد ان اكمل سعيه وخدمته المرضية لله وكان مدة مقامه بطريراً سنتين وكانت نياحته في الخامس والعشرين من بؤونة صلواته معنا امين

1. E om. with foll. word. — 2. Mss. امنونياس.

Damian, consented to do this, and obeyed the patriarch in what he bade him accomplish.

And there were in that place six hundred flourishing monasteries, like beehives in their populousness, all inhabited by the orthodox, who were all monks and nuns, besides thirty-two farms called Sakatinâ, where all the people held the true faith. And the father and patriarch, Peter, was the administrator of the affairs of all of them.

When the orthodox people of Antioch heard of what the inhabitants of Alexandria had done, they also took a man whose name was Theophanes, and made him patriarch in succession to the blessed Father Severus, and seated him on the throne in a monastery called the Monastery of Ammonius; * P. 83 because the heretics forbade the orthodox bishops * to enter, any one of them, into the city of Antioch, as was done also at Alexandria. So the two patriarchs were in similar circumstances, living in two monasteries outside their respective cities.

Then Peter, patriarch of the city of Alexandria, fell sick and went to his rest, after finishing his course and his ministry which was pleasing to God. The period of time during which he remained patriarch was two years; and his death took place on the 25th of Baunah. May his prayers be with us! Amen.

داميانوس البطرک

وهو في العدد الخامس والثلاثون

ولما تبيح الاب القديس بطرس اجلسوا عوضاً منه كاتبه داميانوس الشماس الراهب وكان قوياً بالفعل والكلام ونعمة الرب الحالة عليه لانه كان راهباً من صباه داخلًا في برية وادي هيب ورباه قديسون¹ في دير ابي يحسن واقام هناك ست عشرة سنة يتعبّد كعبادة السواح القديسين قبل ان يجيء بهاناطون² دير طور تابور³ اي دير الابهاء في زمان عمارة الاربعة ديارات بوادي هيب وكان بنائها⁴ ينمو مثل نبات الحقل في الامن والهدوء واهلها ياتيهم جميع ما يحتاجون اليه وكانوا ينون مداومين وكان معهم المليطيانيون اعني اصحاب مليطيوس⁵ الذين كانوا ياخذون الكأس دفعات كثيرة في الليل قبل ان يحضروا الي

- ييهاباطون F الى — E om. with foll. word, add. فيها ناطون BD. — 1. F prefix اباء. — 2. BD. — 3. ABDFG. تابارون. — 4. F. بناها ينمو في كل يوم. — 5. ADEF. ملطيس BG مليطس.

DAMIAN, THE THIRTY-FIFTH PATRIARCH. A. D. 569-605.

When the holy Father Peter went to his rest, they enthroned in his place his scribe Damian, the deacon and monk, who was strong in deed and word and in the grace of the Lord which descended upon him. For he had been a monk from his youth in the wilderness of Wadi Habib, and was brought up by saints in the Monastery of Saint John, where he remained sixteen years, serving God according to the service of the holy ascetes, before he came to Pihenaton, to the Monastery of Mount Tabor, otherwise called Monastery of the Fathers. This was at the time of the rebuilding of the four monasteries in Wadi Habib, which were growing up like the plants of the field in security and guidance from God; and to their inhabitants was brought all that they needed, and they worked industriously at the building.

But there were among them the Meletians, I mean the followers of Meletius, who used to receive the Chalice many times in the night, before they came to the church. For this reason, when the Father Damian, the patriarch, was counted worthy to sit upon the evangelical throne, he wrote to the holy mountain, and commanded that the Meletians should be banished from it. And after a short time, a voice came from heaven upon that desert, saying : « Flee! Flee! » And when the inhabitants of the four

البيعة¹ ولاجل هذا اما استحق الاب داميانوس بطرك الجلوس على الكرسي الانجيلي كتب الى الجبل المقدس وامر ان ينفي منه المليطيانيون ومن بعد زمان سير جاء صوت من السماء على تلك البرية يقول الهرب الهرب فلما خرجوا اهل الاربعة ديارات منها خربت ولما اتصل ذلك بدميانوس بطرك حزن جداً وكان هذا الاب القديس بطرك منفرداً في دير طور تابور كما قلنا بدياً بطقس اسقف وبحكمة الله الموهوبة له كان يكتب اللوغس وهو كلام حكمة وكتب ايضاً مصطاغوجيات² خارجاً عن الارتسطيكتات³ وعن القاتكيسيات⁴ وكان اصحاب الهاريسس النجسة ياتون اليه ويجادلونه على الامانة وبنعمة الرب التي معه كان يحل موامرتهم مثل العنكبوت ويلطف بهم ويفهمهم بالاقوال العجيبة ويجعلهم⁵ مثل اخاب⁶ قدام ابينا ايليا النبي ولما كان في السنة الثامنة من بطركيته وقع في قلوب الذين لا رأس لهم وكانوا يسكنون شرقي مصر فكر شيطاني وكانوا اربعة اقساء قد فضلوا من ذلك المجمع الطمث فقالوا ما ذا نضع قد فئنا ولم يبق لنا اسقف

1. E add. in margin العشا في العشا مرات في العشا عدة مرات في العشا. — 2. Mss. مصطاغوجيات. — السرى ليلة الصلب ولم يقول هذا هو دمي الا في اخر مرة صح.
3. ADF الارسطيتكات BG الارسطيات E om. — 4. AD الفليكيسيات BG الفليكيسيات E om. F الفلينكيسيات.
5. E om. to النبي. — 6. ABDF قدام ايليا.

monasteries had left them, they were laid waste. When news of this reached the patriarch Damian, he was exceedingly sad. Now this holy father, the patriarch, was living in seclusion, in the Monastery of Mount Tabor, as we said at the beginning, in the condition of a suffragan bishop. And, by the wisdom of God which was given to him, he wrote the Logos, which is a discourse of wisdom. And he also wrote the Mystagogiae, besides the Festal Letters and the Catecheses. And the followers of the impure heresy came to him, and disputed about the Faith; but by the grace of the Lord which was with him he resolved their arguments, sweeping them away like a spider's web; and he spoke courteously to them, and taught them to understand the mysteries of Christian doctrine, and made them like Achab before our Father Elias, the prophet.

In the eighth year of Damian's patriarchate, a satanic thought fell into the hearts of the Acephali who were living in the east of Egypt. For there were four priests remaining over from that impure council, and they said: « What shall we do? We are perishing, and no bishop is left to us. Come therefore, let us make one of ourselves bishop, lest the remembrance of us perish from the face of the earth. » Then they chose the oldest among them, whose name was Barsanuphi, and the three priests * took him and

* P. 84

فانهضوا بنا نجعل واحداً منا اسقفاً لئلا يبيد ذكرنا من على الارض ثم انهم اختاروا
 اكبرهم وكان اسمه بارسنوقة² فاخذوه^{*} الثلاثة اقساء وجعلوه اسقفاً وسميت مقاله المخالفة
 كاسمه فلما سمع اهل غربى مصر بذلك غضبوا جداً لاجل انهم فعلوا ذلك ولم يشاوروهم
 فافترقوا منهم ولم يساعدوهم وبهذا الحكم لم يكن لهم من يعتمدهم ولا يقربهم ولا
 يصلى بهم فوسموا الاخر لهم اسقفاً وكان الملك ذلك الزمان موريق وكان محباً للمال
 جداً وكان يطرد الارثوذكسين ولما تبيح الاب تاوفانيوس³ البطرک ومضى الى الرب عمد
 اهل انطاكية الى رجل من كهنة البيعة اسمه بطرس فجعلوه بطرکاً وكان غليظ القلب
 مظلماً في افكاره مضطرب العقل مقاوماً للإمامة المستقيمة كما قال الحكيم في الله كيرلص
 البطرک القديس لاجل اصحاب اناطوليوس انهم مظلومو الافكار ومن اجل الاتحاد الذى
 بين الكرسيين كتب بطرس رسالة سنوديقا الى الاب دميانوس البطرک كما جرت العادة
 فلما وصلت السنوديقا اليه فرح بها وجمع الاساقفة وفيما هو يميز كلامه المنصوص فيها

1. G om. to مقاله add. مقاله ما قالته. — 2. B ارستوقة E ورسنوقة F ارشنوقة. — 3. ABDE
 تاوفيلس G تاوفيلس.

made him bishop, and his heretical doctrine was named after his name.

When the people of the west of Egypt heard of this, they were exceedingly angry because they had done this without consulting them; so they separated from them, and would not join them. For this reason they had none to baptize them or give them communion or pray with them. So the others ordained a bishop for them. Now the prince at that time was Maurice, who loved money exceedingly, and rejected the orthodox.

When the Father Theophanes, the patriarch, went to his rest and departed to the Lord, the people of Antioch took one of the priests of the church, whose name was Peter, and made him patriarch. And he was coarse-minded, and sinful in his thoughts, and disturbed in his intellect, and opposed to the right faith, as that wise man in the Lord, Cyril, the holy patriarch, said with regard to the followers of Anatolius: « They are dark in their thoughts ».

On account of the union between the two sees, Peter wrote a synodical epistle to the Father Damian, the patriarch, according to the usual custom. So when the synodical letter came to Damian, he rejoiced at it, and assembled the bishops. But when he examined Peter's doctrine declared in it, he found in it an error in the confession of the Holy Trinity. Therefore he sought in his wisdom and gentleness to draw the said Peter to himself by kindness, that the Church might not be divided, nor the union between the two sees be

وجد فيه عشرة في الاعتراف بالثالوث المقدس¹ وطلب بحكمته ودعته ان يجذب اليه بطرس المذكور برفق حتى لا تنقسم البيعة ولا يفترق الاتحاد الذي بين الكرستين فكتب اليه ميمراً يذكر فيه جميع المخالفين والتعليم الذي وضعه ساويرس البطرک² غرضاً في ان يفهمه الامانة ليدبر عقله لان بطرس قال بحكمته البرانية ان لا حاجة الى ذكر الثالوث وكانوا معلمو البيعة اجمعون وكيرلس الحكيم ومن جاء بعده الى ايام دميانوس في كتبهم يعترفون بالثالوث المقدس انه ثلثة اقانيم طبيعة واحدة لاهوت واحد خالق ليس فيه مخلوق وانه مفترق بالاقانيم متحد بالجواهر والاسم³ بوحدانية وان الله خالق النيرين العظيمين فالشمس لسلطان النهار والقمر النير الاصغر لسلطان الليل وكان الفعل يسبق التسمية وقال الله لتجتمع المياه ويظهر اليس فسمى الله موضع اجتماع المياه بحوراً وسمى اليس ارضاً ان الفعل يسبق التسمية وهكذا يجب عليك ان تفهم هذا ان طبيعة الخالق الواحدة الفاعلة لكل شيء فمن الذي عرف ضمير الرب ومن كان له مشيراً ومن يدفع له حتى يطلب منه العوض لان كل شيء من عنده والمجد للثالوث

1. E add. بالثالوث المقدس الى ذكر الثالوث. — 2. E om. to انه يعترفون بالثالوث المقدس انه. — 3. E om. to هذا الكلام add. كثير. وكلام كثيرة وان الثالوث المقدس add.

broken. So he wrote to him a homily in which he reminded him of all the heretics, and of the doctrine laid down by Severus, the patriarch, with the object of making him understand the faith, in order to guide his intelligence. For Peter said in his strange philosophy : « There is no necessity to name the Trinity ». Yet all the Doctors of the Church, and Cyril the Wise, and those that came after him, till the days of Damian, in their writings confess the holy Trinity, declaring that it is Three Persons and One Nature and One Godhead, creating and containing nothing created; and that it is divided in Persons, and truly united in substance and in name. They declare that God is the Creator of the two great luminaries; for the sun is made to rule the day, and the moon, as the lesser luminary, to rule the night; and that the act of creation took place before the name was given; and that God said : « Let the waters be gathered together, and let the dry land appear »; and God called the place of the gathering of the waters the seas, and called the dry part land; and that the act preceded the naming. « So likewise must thou understand this », adds Damian, « that the nature of the Creator is the one single nature which does all things. For who knows the thoughts of the Lord, and who can point them out; and who can give to him that he may seek from him a reward? For all things are from him. And glory be to the Holy Trinity, the consubstantial, the all-perfect, who accepts no new thing

المقدس المساوي الكامل في كل شيء الذي لا يقبل شيئاً جديداً ولا اسماً جديداً بالجملة بل اساميه¹ ثابتة وافعاله معاً هذا الكلام كتب به الاب دميانوس البطرک الى بطرس بطرك انطاكية وكان بطرس بطرك انطاكية مثل الافعى الصماء التي تسد اذنيها فلا تسمع كلام الحاوي² ولا دواء يصنعه حكيم بل بقي مدمناً على فكرة الضال يعترف³ ويقول بلسانه الذي يستحق القطع ما* الحاجة الى تسمية الثالوث وكان يقسم الثالوث الغير منقسم فصار بين المصريين والمشرقيين خصومة بهذا السبب واقاموا هكذا عشرين سنة مختلفين بغير اتفاق حتى رحم الله شعبه الذي هو يهتم به في كل حين وقصف عمر المخالف وباداه من العالم وكان دميانوس البطرک المغبوط مهتماً في كل ايامه بما يقهر به المخالفين بكتبه وميامره واقاويله وكان في زمانه اساقفة يتعجب منهم ومن طهارتهم وفضلهم فمنهم يوحنا البرلسي ويوحنا تلميذه وقسطنطين الاسقف واكليسطس واخرون كثير مهتمون بكرم رب⁴ الصباوت ولم يكن دميانوس البطرک يفتقر من التعليم كل ايام حياته ومن كثرة

1. ABDG اساميا ثابتة وافعالها الخ. — 2. EG الراقي. — 3. E om. to الغير منقسم. — 4. Mss. الرب.

and no new names at all; but his names are sure, and his deeds together with them ».

This discourse the Father Damian, the patriarch, wrote to Peter, patriarch of Antioch. But Peter, patriarch of Antioch, was like the deaf asp¹ which stops its ears and will not listen to the voice of the charmer nor to the medicine which a wise man prepares; nay he remained obstinate in his erroneous ideas, confessing and saying with his tongue which deserved to be cut out : « What* is the need of naming the Trinity? » Thus he divided the Undi- * P. 85
vided Trinity. So there was a conflict between the Egyptians and the Orientals on this account; and they remained thus for twenty years disputing without coming to an agreement, until God had mercy on his people of whom he has care at all times, and broke off the life of the heretic, and removed him from the world.

And Damian, the blessed patriarch, remained all his days composing letters and homilies and treatises, in which he refuted the heretics. And there were in his days certain bishops whom he admired, marvelling at their purity and excellence; and among them was John of Burlus, and John his disciple, and Constantine the bishop, and Cleistus, and many others who tended the vineyard of the Lord of Sabaoth. And the patriarch Damian did not cease to teach all the days of his life. And through the multitude

1. Ps. LVIII, 4, 5 (Sept. LVII).

صومه وصلاته ومجاهدته وتكميل سعيه اعتل وتيسح بسلام الرب بعد ان اقام بطركاً ستاً
وثلاثين سنة حافظاً للامانة الصحيحة في شيخوخة حسنة ومضى الى السيد المسيح الذي
احبه في اليوم الثامن عشر من بؤونة

انسطاسيوس¹ البطرک

وهو من عدد الابهاء السادس والثلاثون

والسيد المسيح نظر الى شعبه اذ هو رئيس الرعاة وهاديهم واقام انساناً حكيماً مزيناً
بالفضائل اسمه انسطاسيوس من اهل الاسكندرية من اقساء² يعقها عارفاً بالكتب وحقيقة
الامانة فاجلس باحكام الله الغير مدركة على الكرسي الرسولي وكان يصلح الاساقفة
والكهنة كقانون البيعة وكان قوي القلب يمضى الى المدينة في كل وقت ويدخلها
ويقسم فيها الكهنة وقد ذكرنا فيما تقدم ان الاساقفة الارثوذكسين كانوا ممنوعين من
الدخول الى الاسكندرية وكان يجذب اليه كثيراً من الشعب بحكمته لانه كان انساناً

1. Mss. نسطاسيوس and so frequently. — 2. Mss. قسا.

of his fasts and prayers and conflicts, when his course was finished, he fell ill, and went to his rest in the peace of the Lord, after remaining patriarch thirty-six years, preserving the true faith in a good old age. And he departed to the Lord Christ whom he loved on the 28th day of Baunah.

ANASTASIUS, THE THIRTY-SIXTH PATRIARCH. A. D. 605-616.

And the Lord Christ considered his people, for he is the chief and leader of shepherds, and raised up a wise man adorned with virtues, whose name was Anastasius, an inhabitant of Alexandria and one of the priests of the church there, learned in the scriptures and in the doctrines of the faith. So he was placed by the ineffable decrees of God upon the apostolic throne, and began to appoint the bishops and the priests according to the canon of the Church. Anastasius was brave of heart, and went to the city at all times, and entered therein, and ordained the priests there; for, as we have mentioned above, the orthodox bishops were forbidden to enter Alexandria; and he drew many of the people to himself by his wisdom, for he was a learned man, known through his appointment to the city-council. He had been presiding priest in the two churches that we have mentioned,

عالمًا معروفًا بالتقدمة في الديوان وكان قسًا مقدماً في البيعتين اللتين ذكرناهما اعني الانجيليون وقسما ودميانوس وديارات العذارى واكثر الديارات وبدأ يبنى بيعة بعد بيعة واخذ البيعة التي هي بربرة¹ اثارا وبيعة على اسم ميكائيل وكان له تعب عظيم من جماعة² تيباريوس وابلساريوس³ الذين صار عليهم اسم قيانوس⁴ واصحاب⁵ المجمع الخلقدونى الطمث واخر كان يدعى اولوقيوس هذا كان حنق على الاب انطاسيوس جدا وكان يشتبهى ان يوقع به كل الاسواء والعذاب فلم يسلمه الله في يديه وفي تلك الايام قام انسان من الايوان رئيس بطارقة اسمه فوقا وقتل الملك وجلس موضعه وفعل افعالاً قبيحة وكان مجباً للشهوة وافسد جميع بنات البطارقة⁶ وكان⁷ مجباً للشقاق * P. 86 بغير خوف فلما علم هذا⁸ اولوقيوس وسمع خيرة^{*} كتب في⁹ الاب انطاسيوس سعاية الى الملك مملوءة كذباً وباطلاً وقال¹⁰ انه لما كرز انطاسيوس في بيعة يوحنا المعمدانى

1. A بربروس BF بربوب EDG برنوب. — 2. E om. to قيانوس. — 3. A برناريوس G برياريوس وابلساريوس F برناريوس وايلساريوس D ثرباريوس واتلساريوس B وابلساريوس بطارقة AB. — 4. ABG فاقيانوس DF فاقيانوس. — 5. E اصحاب. — 6. AB بطارقة G om. with prec. word. — 7. ABDFG add. بطريق. — 8. ABDFG om. with foll. word, add. بالاب البطريرك. — 9. ABDFG فيه om. 2 foll. words. — 10. E om. to وكتب add. وارسلها الى الملك فوقا المذكور فلما وصلت اليه الرسالة كتب.

namely the Angelion and the church of Cosmas and Damian, and over the convents of virgins, and most of the monasteries.

Then Anastasius began to build church after church. And he took the church which is at Rabwat Atharat, and a church named after Michael. He had great trouble from Tiberius and Belisarius, upon whom the name of Gaianus had come, and from the followers of the impure Chalcedonian council, and from another man who was called Eulogius. This man was exceedingly indignant against the Father Anastasius, and desired to bring upon him all evils and torments; but God did not deliver him into his hands.

In those days there arose a man from the palace, one of the chief officers, whose name was Phocas, and killed the prince, and sat in his place, and did wicked deeds; and he loved carnal pleasure, and corrupted all the daughters of the patricians; and he loved discord without fear. Therefore when Eulogius knew of this, and heard the report of these * things, * P. 86 he wrote to the prince a calumnious letter, concerning the Father Anastasius, full of lies and folly. For he said that, when Anastasius preached in the church of John the Baptist, he anathematized him and the victorious princes and the Chalcedonian council, adding: « And I marvelled that the springs and

أحرمه هو والملوك الغالبين والمجمع الخلقدونى ولقد عجت اذ لم تجف العيون والمياه
 هذا كتب به الى الملك ليثير على الارثوذكسين البلاء فلما سمع فوقا المتقلب على الملك
 هذا قلق وكتب الى الوالى الذى بالاسكندرية ان ياخذ من الاب بطرك انسطاسيوس
 بيعة قسما وداميانوس وجميع رباعها وكلما لها ويدفعها لاولوقوس الضال فاخذوا البيعة
 وحزن الاب انسطاسيوس المغبوط وعاد الى الدير بحزن شديد وتهد عظيم وكان يشتهى
 ان يجمع الله اعضاء البيعة التى فرقها الشيطان اعنى فرقة انطاكية من الاسكندرية التى
 كان سببها بطرس بطرك انطاكية فسمع الله صلواته ومات بطرس المذكور وجلس
 عوضه على كرسي ساويرس بانطاكية انسان راهب قس عالم اسمه اتاسيوس حكيم جداً
 طاهر القلب وهو¹ الذى قال ميمراً يذكر فيه القديس ساويرس وكلمن قرأه علم ان
 السيد المسيح معه وحكمته فيه فلما سمع الاب انسطاسيوس بجلوس اتاسيوس بطركاً
 على كرسي² انطاكية سبق وكتب اليه سنوديقاً مملوءة حكمة وجعله فيها شريكاً له واخاً

1. E om. to وحكمته فيه. — 2. ABG om. DF om. from انطاكية to على.

the waters were not dried up ». This Eulogius wrote to the prince that he might stir up trials for the orthodox. So when Phocas, who had taken possession of the empire, heard this, he was troubled, and wrote to the governor in Alexandria, that he should take from the patriarch Anastasius the church of Cosmas and Damian and all its dependances, and all that belonged to it, and give it to Eulogius, the misguided. Accordingly they seized that church; and the Father Anastasius, the blessed, was sad, and returned to the monastery with great grief and much sighing. And he desired that God might reunite the members of the Church which Satan had divided; I refer to the division of Antioch from Alexandria, the cause of which was Peter, patriarch of Antioch; and God heard his prayers; for Peter the aforesaid died, and there sat instead of him, upon the throne of Severus at Antioch, a man who was a monk and priest and scholar, named Athanasius, exceedingly wise, and pure in heart. And it was he who delivered a homily in which he spoke of the holy Severus; and everyone that read it knew that the Lord Christ was with him, and his wisdom was within him.

So when the Father Anastasius heard that Athanasius had taken his seat as patriarch upon the throne of Antioch, he hastened to write to him a synodical letter full of wisdom, in which he styled him his colleague and one who was brother and friend, and one turning his attention to the faith, and to the rectification of that which had been corrupted by Peter, the misguided one who was now dead. « For the whole of the spiritual Israel

وصاحباً¹ ومديراً غرضاً في الامانة واصلاح² ما افسده بطرس الضال المتوفى وجميع اسرائيل الروحاني قطع واحد وتوحدة لكي تاخذ اكليل الشهادة والاتحاد وكان اتاسيوس رضاً جيدة مثمرة قبل البذر الروحاني بفرح واخذ السنوديقا الواصلة اليه وجمع الاساقفة الذين في كرسية وقال لهم اعلموا ان المسكونة اليوم تفرح بالسلامة والمعجة لان الظلمة الخلقونية قد جازت وقد بقي هذا الفصن الواحد المنير المثمر من الكرمة الحقيقية الذي هو كرسي مرقس الانجيلي وكورة مصر وقد كنا نحن مختلفين مبددين من بعد البطريرك ساويرس الذي كان لنا مرشداً وطريقاً للخلاص وقد عرفتم ان بطرس الرسول ومرقس الانجيلي كانت بشارتهما واحدة وبها كانا يشران وكذلك ساويرس وتاودوسيوس كان لهما امانة واحدة واتحاد واحد وصبروا على النفى والجهاد الى التمام فلما سمع الاباء الاساقفة كلامه فرحوا جداً واتفقوا على قبول السنوديقا وان³ تكون البيعتان واحدة ويكون البطريرك روحاً واحدة وسراجاً منيراً للارثوذكسين فقام المغبوط اتاسيوس واخذ معه خمسة

1. E om. to والاتحاد. — 2. ABDG وصلاح. — 3. E om. to للارثوذكسين.

is one flock », wrote Anastasius, « and thou shalt unite it, that thou mayest receive the crown of testimony and unity ».

Now Athanasius was good fruitful ground, and therefore he received the spiritual seed with joy, and took the synodical letter which had come to him, and assembled the bishops of his diocese, and said to them : « Know that the world to-day rejoices in peace and love, because the Chalcedonian darkness has passed away, and there has remained this one light-giving and fruit-bearing branch of the true vine, which is the seed of Mark the evangelist, and the province of Egypt. For we have been heretics and schismatics since the patriarch Severus, who was to us a guide and a way of salvation. And you know that Peter the apostle and Mark the evangelist had one gospel which they preached; and so also Severus and Theodosius had one faith, and lived in unity, and endured exile and conflicts to the end ».

So, when the fathers and bishops heard his discourse, they rejoiced greatly and agreed to accept the synodical letter, and declared that the two churches should be one, and that the two patriarchs should be of one spirit, and a lamp illuminating the orthodox.

So the blessed Athanasius arose, and took with him five bishops, excellent and learned, and journeyed in a ship to Alexandria. But when they arrived, they were informed that the Father Anastasius was in the monasteries; and therefore they went out to him. Then, when he heard that the patriarch of

اساقفة فضلاء معلمين وسار في مركب الى الاسكندرية فلما وصلوا اعلموهم ان الاب انسطاسيوس البطرك في الديارات فخرجوا اليه فلما سمع ان بطرك انطاكية قد جاء اليه جمع الاساقفة والكهنة والرهبان وقام بتواضع كثير عظيم وخرج ماشياً حتى تلقاه بالقراءة * والتسبيح والفرح والبهجة ودخلوا جميعاً الى الدير الذي هو ساحل البحر شرقي بحري * P. 87 الديارات وجلسوا فيه هناك بسلامة وفرح وانفذ الاب انسطاسيوس للوقت واحضر كهنة الاسكندرية كلهم ليحضروا اجتماع الابهاء وليكملوا القداس معهم ويتناولوا من السرائر المقدسة وتكلم اتاسيوس في ذلك المجمع بكلام عجيب مملوء حكمة حتى تعجب كل من كان حاضرًا ثم قال في هذه الساعة يا احبائي يجب ان ناخذ قيتارة داهود ونرتل بصوت المزمور وقول الرحمة والحق تلاقيا اتاسيوس وانسطاسيوس قبلًا¹ بعضهما بعضاً الحق من ارض مصر ظهر والبر من الشرق اشرق وصارت مصر والشام مقالة واحدة صارت الاسكندرية وانطاكية بيعة واحدة وعذراء واحدة لعريس واحد طاهر تقي هو الرب يسوع المسيح الابن الوحيد كلمة الاب واقام الاب اتاسيوس عند الاب انسطاسيوس شهرًا

1. Mss. قبل.

Antioch had come to him, he assembled the bishops and priests and monks, and arose in great humility, and went out on foot, until he met him, with * P. 87 chants * and hymns and joy and gladness. And they entered together into the monastery which is on the sea-shore, to the north-east of the monasteries, and there they sat in peace and joy.

And the Father Anastasius sent at once and summoned all the clergy of Alexandria, that they might be present at the meeting of the fathers, and might celebrate the liturgy with them, and communicate of the Holy Mysteries. And Athanasius pronounced at that assembly a wonderful discourse, full of wisdom, so that everyone who was present marvelled; and at the end he said : « At this hour, O my friends, we must take the harp of David, and sing with the voice of the psalm', saying : Mercy and truth have met together; Athanasius and Anastasius have kissed one another. The truth has appeared from the land of Egypt, and righteousness has arisen from the East. Egypt and Syria have become one in doctrine; Alexandria and Antioch have become one Church, one virgin-bride of one pure and chaste bridegroom, who is the Lord Jesus Christ, the Only-Begotten Son, the Word of the Father ».

And the Father Athanasius remained with the Father Anastasius for one month, while they meditated together upon the holy scriptures and profitable

1. Ps. lxxxv, 10 (Sept. lxxxiv, 11).

واحدًا¹ ينظران¹ كلاهما في الكتب المقدسة والكلام المربع ويتكلمان على ذلك ويتحدثان فيه ثم عاد الى كورته بسلام وكرامة عظيمة ومن ذلك اليوم صار الاتفاق بين كرسى انطاكية وكرسى الاسكندرية الى يومنا هذا وكان الاب انطاسيوس مهتمًا بامور البيعة بحرص عليها وبالعلوم الروحانية لان² الرب انعم عليه بهدوء ومن اول سنة جلس على الكرسي بدأ من اول الحروف α β وجعله اول حرف يكتب به في كل سنة في كتاب مسطاغوجي وسنوديقا وسطاتيكا³ وارطستكا⁴ وميمر واقام على الكرسي اثنتي عشرة سنة ضابطًا الامانة المستقيمة الارثوذكسية وكتب فيها اثني عشر كتابًا فلما⁵ كان في اربعين يوم الصوم الذي للميلاد نظر السيد المسيح اليه المتفقد للمؤمنين به صانع العجائب في قديسه واراد ان ينقله الى كورة الاحياء الى الابد فتبيح في الثاني والعشرين يوماً من كيهك سنة ثلثمائة وثلاثين لديقلاديانوس قاتل الشهداء الابرار شفاعتهم تكون معنا امين

1. E om. to فيه. — 2. E om. to وميمر. — 3. Mss. واسطاتيكا. — 4. ABDG وانطستكا F وارطستكا. — 5. E om. to الابد الى.

doctrines, speaking of these matters and discussing them. Then Athanasius returned to his province in peace and great honour; and from that day there has been agreement between the see of Antioch and the see of Alexandria to this day.

And the Father Anastasius provided for the affairs of the Church with assiduity, and for spiritual learning, for the Lord granted him tranquillity. And from the first year that he sat upon the throne, he began from the first of the letters of the alphabet, and made each successive letter the first letter of that which he wrote every year in a book, whether mystagogia, or synodical epistle, or systatic epistle, or festal epistle, or homily. And he remained upon the throne, holding the orthodox faith, for twelve years, during which he wrote twelve books.

And during the forty days of the Fast before Christmas, the Lord Christ, who longs for those that believe in him, and who does wonders among his saints, looked upon him, and was pleased to translate him to the land of those that live for ever. So he went to his rest on the 22nd day of Kihak, in the year 330 of Diocletian, the slayer of the Righteous Martyrs. May their intercessions be with us! Amen!

اندرونيقوس البطرک

وهو السابع والثلاثون من العدد

فلما تتيح انسطاسيوس اجلسوا على الكرسي انساناً عالماً شماساً من كنيسة الانجيليون بتولاً كاتباً اسمه اندرونيقوس وكان غنياً جداً يحب الصدقة مقدماً في الشعب محباً للرحمة لا يفتر من الاعطاء وكان اهله مقدمى المدينة حتى انهم ولوا ابن عمه ديوان الاسكندرية ومن اجل قوة سلطانه وتقدمته لم يقدروا الهراطقة يخرجونه من الاسكندرية الى الديارات * كما كان تقدم قبله بل جلس في قلايته في بيعة الانجيليون * P. 88 ايامه كلها وكان قد قام في الفرس ملك اسمه كسرى فجمع امة كبيرة وجاء بقوة عظيمة على جيش الروم فاهلكهم وابادهم وافناهم وتسلط على ارض الروم وارض الشام وسبي ارض فلسطين ودميا¹ وارض مصر وداسهم كما تدوس البقر الاندر وجمع اموالهم وكلما كان لهم الى خزائنه وكان لكثرة محبته في المال يقتل انساناً على دينار واحد وعلى ما مقداره ثلاثة دنانير لانه كان كثير الشعب لا يعرف الله بل كان يعبد الشمس

1. E دمياط F om.

ANDRONICUS, THE THIRTY-SEVENTH PATRIARCH. A. D. 616-622.

When Anastasius went to his rest, they seated upon the throne a learned man, a deacon of the church of the Angelion, a virgin and a scribe, whose name was Andronicus. He was very rich, much inclined to almsgiving, a leader of the people, loving mercy, and incessant in giving; and his family were leading people of the city, inasmuch as his cousin had been appointed head of the council of Alexandria. Therefore on account of the power of his authority and his eminence the heretics could not drive him out of Alexandria to the monasteries, * as had been done before him; but he resided in his cell at the church of the Angelion. all his days.

Now there had arisen in Persia a king named Chosroes, who assembled a great host, and came with mighty power against the army of the Romans, and destroyed them utterly, and annihilated them. He took possession of the land of the Romans, and the land of Syria, and took captive the land of Palestine and Idumaea, and the land of Egypt, and trod them down as the oxen tread the threshing-floor, and collected their wealth and all that they had into his treasuries. And, on account of his love of money, he would kill a man for one denarius, or for something worth three denarii; for he had many subjects, and he knew not God, but worshipped the sun.

فلما اخذ مصر وتسلط جعل اهتمامه ان يفتح المدينة العظمى الاسكندرية وكان هناك ستمائة دير عامرة بهاناطون¹ مثل ابراج الحمام وكانوا مستغنين بطرين بلا خوف من كثرة نعمتهم ويفعلون افعال الهزوء وكان جيش الفرس قد احاط بهم من غربي الديارات ولم يبق لهم ملجأ قتلوا جميعهم بالسيف الا قليلاً منهم احتفوا فخلصوا وجميع ما كان هناك من المال والاواني نهبوا الفرس واخربوا الديارات الى الان ولما وصل الخبر الى الاسكندرية فتحوا ابواب المدينة ورأى الوالى الفارسى مقدم الحرب النائب عن الملك كسرى في منامه شخصاً في الليل يقول له في منامه سلمت هذه المدينة لك وبناءها وكلما فيها فايك ان تؤذيها بل لا تبغ اهلها فيها لانهم مناقفو الدين ويدعون² مقدمهم بلقتهم السلار اى الامير فلما اخذ السلار ملكهم وهو الذى بنى في الاسكندرية الايوان الذى يدعى³ طراوس وهو الآن يسمى قصرًا فارسياً وتفسيره بيت الملك جعل بمكره امرًا فامر كل شاب في المدينة من ابن ثمانى عشرة سنة الى خمسين سنة ان يخرجوا ياخذون

1. ABG يتهانفون. E om. — 2. E om. to ملكهم add. هذا والمقدم هذا. — 3. E om. to الان.

So when he took Egypt, and gained power, he made it his care to conquer the great city of Alexandria. And there were at Henaton near that city six hundred flourishing monasteries, like dovecotes; and the monks were independent, and insolent without fear, through their great wealth; and they did deeds of mockery. But the army of the Persians surrounded them on the west of the monasteries, and no place of refuge remained for them; and so they were all slain with the sword, except a few of them, who hid themselves, and so were safe. And all that was there of money and furniture was taken as plunder by the Persians; and they wrecked the monasteries, which have remained in ruins to this day.

And when the news arrived at Alexandria, the inhabitants opened the gates of the city. And the Persian governor, the leader of the war and lieutenant of king Chosroes, saw in his dream at night a personage who said to him : « I have delivered up to thee this city and its buildings and all that it contains. Therefore take heed that thou injure not the city, but let not its inhabitants be left within it; for they are hypocrites in religion ». Now the Persians call their leader in their own language *Salar*, which means « commander »; and it was this *Salar* who built at Alexandria the palace which is called *Tarâvus*, the interpretation of the name being « House of the King », and is now named Castle of the Persians. So when he received authority over the people of Alexandria, he did in his cunning as follows. He commanded all the young men in the city, from the age of eighteen to

عشرين ديناراً كل واحد فاجتمع جميع شباب المدينة وكتب اسماؤهم وهم يظنون انهم ياخذون العطية التي وعدهم بها فلما علم ان جميعهم قد خرج ولم يبق احد منهم امر جيشه ان يحيط بهم ويقتلهم الجميع بالسيف فكان عدد من قتل ثمانين الف رجل ولما فعل هذا عاد الى الصعيد وكان في مدينة قيقوس التي هي ابشدى قوم فاعلموه حال الرهبان الذين في الجبال والمغاير وتقديرهم سبع مائة راهب وان الحصن يجمعهم وان افعالهم ذميمة من كثرة ما عندهم من النعم فلما سمع السلار خبرهم ارسل جيشه فاحاط بهم فلما اشرفت الشمس دخلوا قتلوا جميعهم بالسيف ولم يبق واحد منهم وفعل هذا السلار من البلايا كثيراً لانه ما كان يعرف الله والزمان يضيق عن ذكر افعاله فلما كمل البطرك اندرونيقوس¹ ست سنين في بطركيته وقاسى هذه الامة ورأى هذه الامور * الصعبة التي لقيها وصبر عليها تنسّح ومضى الى الرب بسلام كامل وهو ضابط الامانة⁸⁹ P. *

المستقيمة امانة ابائه في الثامن من طوبة

1. Mss. اندرونيقوا.

fifty, to go out and receive twenty denarii each. So all the young men of the city assembled, and their names were written down; while they thought that they would receive the gift which he had promised them. And when he knew that all of them had come out, and that not one of them was left within the city, he commanded his troops to surround them, and slay them all with the sword. And the number of those that were thus slaughtered was eighty thousand men.

And when the *Salar* had done this, he marched away to Upper Egypt. And there were in the city of Niciu, which is also called Ibshadi, certain persons who gave him information concerning the monks who lived on the mountains and in the caves, the number of whom was seven hundred, and told him how they were enclosed within a fortified wall, and that their deeds were reprehensible, on account of the greatness of their wealth. So when the *Salar* heard this report of them, he sent his troops and surrounded them. And when the sun rose, they entered and slew all of them with the sword, and not one of them remained.

And this *Salar* was the cause of many troubles, because he knew not God. But the time is too short to recount his deeds.

So when the patriarch Andronicus had accomplished six years in his patriarchal office, and had suffered from this nation of the Persians, and seen all these * disasters, which he encountered and patiently endured, he went to his rest, and departed to the Lord in perfect peace, holding fast to the right faith, the faith of his fathers, on the 8th. of Tubah.

بنيامين البطرك

وهو الثامن والثلاثون من العدد

وكان قبل نيافة الاب اندرونيقوس¹ بسنة واحدة اخ خائف مؤمن اسمه بنيامين في دير يعرف بدير قنوبوس² اتى اليه في ذلك الوقت واوى فيه الى شيخ قديس اسمه ثاونا لان هذا الدير لم تخربه الفرس معما اخربوه لانه كان في شرقي بحرى المدينة وكان سائطوس³ حافظاً لها وهذا الاخ بنيامين هو من اهل البحيرة ومن ضيعة⁴ تعرف برشوط وكان قد رغب في الرهبنة والزهد ورفض والديه وكلما كان لهم وكانوا اغنياء جداً ومضى الى الدير فالبسه الشيخ القديس ثاونا اسكيم الرهبنة ورباه بخوف الله وكان ينمو يوماً بعد يوم حتى⁵ تقدم قدسه وصبره⁶ وتغلبه وحفظ الكتب حتى ان الذى حل بالكبير بولس حل به مثله لان بولس تربى باورشليم عند رجل اسمه عمالائيل فرفعت همتة ونعمة السيد المسيح حتى

1. Mss. اندرونيقوا. — 2. A. قديس BG فيرنوس DEF قيربوس. — 3. Mss. مليطوس. — 4. D قريّة. — 5. E om. to هذا بنيامين كان. — 6. DF om. with foll. word.

BENJAMIN I, THE THIRTY-EIGHTH PATRIARCH. A. D. 622-661.

One year before the Father Andronicus died, there was a God-fearing and believing brother, whose name was Benjamin, in a monastery called the Monastery of Canopus, who came to it at that time and took refuge there with a holy old man whose name was Theonas. For the Persians had not destroyed this monastery among the rest that they had wrecked, because it lay to the north-east of the city, which Saitus was protecting. This brother Benjamin was a native of the province of Al-Buhairah, and came from a hamlet called Barshût. And he had longed after the monastic life and the practice of asceticism; and so he left his parents and all that they had, for they were very rich, and departed to the monastery, where the holy old man, Theonas, clothed him with the habit of the monastic life, and brought him up in the fear of God; and he grew day by day until his holiness and patience and self-restraint made great advances. And he learnt the scriptures by heart, until what happened to Paul happened likewise to him; for Paul was brought up at Jerusalem with a man whose name was Gamaliel; and then his own assiduity and the grace of the Lord Christ raised him, until he became many times more capable and more excellent than his teacher. So also this Benjamin used to chastise himself

صار اوفى وافضل من معلمه دفعات كثيرة وكذلك هذا بنيامين كان يعذب نفسه بالنسك ولا ينام ليلة يكون فيها اجتماع في البيعة وكان اكثر قراءته في انجيل يوحنا المغبوط لانه حفظه فظفر في بعض الليالي في منامه رجلاً منيراً وقف به وقال له افرح يا بنيامين الخروف المتواضع والراعى معاً الذى يرعى القطيع الناطق الذى للسيد المسيح فلما سمع هذا الكلام اضطرب وقلق ثم انه فرح بما انعم به عليه من السماء وقام مسرعاً فاعلم اباه ثاونا فصدق الشيخ قوله في هذه الرؤيا لكنه قال له لا تطيح يا ولدى فان الشيطان اراد بهذا ان يهلكك بالكبرياء فامض الآن واستيقظ لنفسك ولا تعثر بالمجد الفارغ لان هو ذا لي في هذا الدير خمسون سنة ما رأيت شيئاً من هذا ولا قال لي احد انه رأى مثل هذا فسكت بنيامين وقبل قول معلمه وكانت النعمة تتزايد عنده يوماً بعد يوم من عند الله سبحانه وكان جميع كلامه وتقلباته بتأييد سمائى وكان الشيخ ثاونا وكلمن يعرفه يهتون عن نعمة الله التى عليه وظنوا انه قد اختل حتى ان الشيخ ثاونا اخذه ومضى الى الاب اندرونيقوس البطرک وشرح له حاله فقال قدمه لى لاسمع كلامه فلما دخل اليه

by ascetic practices, and took no sleep during the nights when there was an assembly in the church. And he read especially in the Gospel of the Blessed John, for he learnt it by heart.

And on a certain night he saw in his dream a man in shining raiment standing by him, who said to him : « Rejoice, O Benjamin, thou humble sheep, who art also the shepherd that shall feed the reasonable flock of the Lord Christ. » So when he heard these words he was troubled and vexed; but afterwards he rejoiced over the grace given to him from heaven; and he rose hastily and told his Father Theonas; and the old man believed his words with regard to this vision, but said to him : « Err not, my son; for Satan desires by this to cause thee to perish through pride. Go now therefore, and watch over thyself, and fall not by vain-glory. For behold, I have spent fifty years in this convent without seeing any such vision, nor has anyone ever told me that he has seen any such thing ». So Benjamin was silent and accepted his teacher's words; and grace increased in him day by day, sent from the God of glory; and all his words and actions were assisted by heaven. And the old man Theonas, and all who knew Benjamin, were astonished at the grace of God which was upon him, and thought that he was beside himself, until the old man Theonas took him, and went to the Father Andronicus, the patriarch, and explained his circumstances to him. So he said : « Bring him to me that I may hear him speak ». When Benjamin entered, he prostrated himself before the Father Andronicus, the patriarch, who saw the grace of Christ

سجد بين يديه فرأى الاب اندرونيقوس البطرک نعمة المسيح عليه فسأله بسكون ان يعلمه
 * P. 90 * ما شاهده فاعترف * وقال له صفة الحال فامسكهما البطرک تلك الليلة فلما كان بالغداء طلب
 ثاونا ان ياذن لهما في المضي الى ديرهما بسلام قال له البطرک اندرونيقوس اما انت فامض
 بسلام واما هذا الاخ بنيامين فليس هو لك من الآن بل الرب قد اصطفاه ليكون له خادماً
 وللوقت اخذه وقسمه قساً وصار عنده مساعداً له في الاعمال البيعية وملكه على الكل
 وفرح به اندرونيقوس فرحاً عظيماً ولما دنت وفاته اوصى بان يكون بعده فلما تنيح
 جعلوا بنيامين المذكور بطرکاً على الكرسي الانجيلي ومكثوا الفرس بعد ذلك ست
 سنين اخر ملوك مصر واعمالها ثم ان هرقل مقدم البطارقة من قبل فوقا الملك الكافر
 اخذ المملكة وصرف اهتمامه لقتال الفرس وبنعمة السيد المسيح سار اليهم ققتل كسرى
 ملكهم الكافر واخرب مدينته وجعلها برية وحمل¹ نعمتها وسببها بفرح الى قوسطنطينية²
 فلما ملك الارض اقام الولاية في كل موضع وانفذ والياً الى ارض مصر يدعى قيرس

1. E om. to قوسطنطينية. — 2. Mss. هرطاطن.

which was upon him, and asked him quietly to make known to him what he had witnessed; and Benjamin confessed, * and described the event to * P. 90 him; and the patriarch kept them both with him during that night.

And when morning came, Theonas asked Andronicus to allow them to depart to their monastery in peace. But the patriarch said to him : « As for thee, depart in peace; but the Brother Benjamin henceforth belongs not to thee, for the Lord has elected him to be a servant to himself ». And straightway he took Benjamin, and ordained him priest. And Benjamin began to live with the patriarch, assisting him in ecclesiastical works, and in his general administration. And Andronicus rejoiced exceedingly over him, and when his death drew near, charged them that Benjamin should be patriarch after him; and so, when he went to his rest, they made the aforesaid Benjamin patriarch upon the evangelical throne.

And the Persians remained rulers of Egypt and its provinces for six more years after that. Then Heraclius, who had been chief of the patricians under Phocas, the misbelieving emperor, succeeded him on the throne, and devoted himself to the task of fighting the Persians. For by the grace of Christ, he marched against them, and slew Chosroes, their misbelieving king, and ruined his city and made it a wilderness, and carried away its wealth and captives in triumph to Constantinople. And when Heraclius obtained possession of the land, he appointed governors in every place. And he sent a governor to the land of Egypt, named Cyrus, to be prefect and patriarch at the same time.

ليكون بطركاً ووالياً معاً فلما وصل الى الاسكندرية اعلم الاب بنيامين ملاك الرب به وامره ان يهرب فقال له الملاك اهرب انت ومن معك هاهنا لان شدائد عظيمة تنزل عليكم لكن تعرّ فما يقيم هذا الجهاد الا عشر سنين واكتب الى جميع الاساقفة الذين في كرسيةك ليخفوا حتى يجوز غضب الرب فدبر الاب بنيامين المعترف المقاتل بقوة ربنا يسوع المسيح حال البيعة ورتبها وتقدّم الى الكهنة والشعب واوصاهم بالتمسك بالامانة المستقيمة حتى الى الموت ثم كتب الى سائر اساقفة كورة مصر بان يختفوا من قدام التجربة الاتية وبعد هذا خرج من طريق مريوط وهو ماش على رجليه ليلاً ومعه اثنان من تلاميذه حتى وصل الى المنى ومن هناك مضى الى وادي هيب وكان الرهبان هناك قليلاً لانه عقيب الخراب الذي كان في ايام دميانوس البطرك وكانت البربر لا تدعهم يكثرون هناك ثم انه خرج من الديارات بوادي هيب ومضى الى الصعيد واقام مخفياً هناك في دير صغير في البرية الى كمال العشر سنين كما قال له ملاك الرب وهي السنين التي كان فيها هرقل والمقوقس¹ مسلطين على ديار مصر ولعظم البلاء والضيق والعذاب

1. المقوقز. Mss.

So when Cyrus came to Alexandria, the angel of the Lord announced his coming to the Father Benjamin, and bade him flee. For the angel said to him : « Flee thou and those that are with thee here, for great troubles will come upon you. But take comfort, for this conflict will last only ten years. And write to all the bishops who are within thy diocese, that they may hide themselves until the wrath of the Lord pass ».

So the Father Benjamin, the confessor, the militant by the power of our Lord Jesus Christ, settled the affairs of the Church and put them in order, and gave injunctions to the clergy and laity, and charged them to cleave to the right faith even unto death. Then he wrote to the rest of the bishops of the province of Egypt, that they should hide themselves before the coming temptation.

And after that he went forth by the road towards Mareotis, walking on foot by night, accompanied by two of his disciples, until he came to Al-Munā. Thence he went to Wadi Habib. And the monks there were few in number, because it was only a short time after the ruin which took place in the days of the patriarch Damian; and the Berbers did not allow them to multiply there. Then Benjamin went forth from the monasteries in Wadi Habib, and departed to Upper Egypt; and he remained hidden there in a small monastery in the wilderness until the accomplishment of the ten years, as the angel of the Lord had told him. These were the years during which

الذى انزله بالارندكسيين لكى يدخلوا فى الامانة الخلقونية ضل جماعة منهم لا يحصى عددها قوم منهم بالعذاب وقوم بالهدايا والتشريف وقوم بالسؤال والخداع حتى ان قيرس اسقف نيقوس وبقطر اسقف الفيوم وكثيراً مثلهم خالفوا الامانة الارندكسيّة لانهم لم * P. 91 يسمعوا وصية الاب المغبوط * بنيامين ولم يخفوا كثيرهم فصادهم بصنارة ضلالتة فضلوا بالمجمع الخلقودنى الطمث ونظر هرقل بالمغبوط مينا اخى الاب بنيامين البطرک فانزل عليه بلايا عظيمة واشعل فى جنبه المشاعل حتى خرج شحم كلاله من جنبه وسال على الارض وقلع اضراسه واسنانه باللکم لاعترافه بالامانة وامر ان يملأ جوالق رملًا ويجعل القديس مينا فيه ويغرق فى البحر وكان هرقل الكافر قد اوصاهم وقال ان قال احد ان مجمع خلقدونية حق خلوة ومن قال انه ضلال وكذب غرقوه فى البحر ففعلوا ذلك ورموه فى البحر وهم يسكون الجوالق واخرجوه من البر مقدار سبع غلوات وقالوا له

Heraclius and the Colchian ' ruled over the land of Egypt. And on account of the greatness of the trials and the straits and the affliction which the Colchian brought down upon the orthodox, in order that they might enter into the Chalcedonian faith, a countless number of them went astray, some of them through persecution, and some by bribes and honours, and some by persuasion and deceit. So that even Cyrus, bishop of Niciu, and Victor, bishop of the Faiyûm, and many others denied the orthodox faith, because they had not obeyed the injunctions of the blessed Father * Benjamin, and * P. 91 had not hidden themselves as the others did; for the Colchian caught them with the fishing-line of his error, and so they went astray after the impure Chalcedonian council. And Heraclius seized the blessed Mennas, brother of the Father Benjamin, the patriarch, and brought great trials upon him, and caused lighted torches to be held to his sides until the fat of his body oozed forth and flowed upon the ground, and knocked out his teeth because he confessed the faith; and finally commanded that a sack should be filled with sand, and the holy Mennas placed within it, and drowned in the sea. For Heraclius the misbeliever had charged them, saying : « If any one of them says that the council of Chalcedon is true, let him go; but drown in the sea those that say it is erroneous and false. » Therefore they did as the prince bade them, and cast Mennas into the sea. For they took the sack, and conveyed him to a distance of seven bowshots from the land, and said to

1. *Mukaukas* seems to be the Coptic ⲙⲓⲕⲁⲩⲁⲓⲛⲟⲥ , « Colchian » or « Caucasian », and to denote Cyrus, bishop of Phasis, appointed by the emperor Heraclius to be patriarch of Alexandria, and prefect of Egypt. See Dr. A. J. Butler, *On the identity of Al-Mukaukis of Egypt in Trans. of Soc. of Bib. Arch.* 1901.

قل ان مجمع خلقدونية جيد لا غير ونحن نخليك فلم يفعل وفعلوا هذا به ثلث دفعات فلما لم يفعل غرقوه ولم يخلبوا هذا المجاهد مينا بل غلبهم بصبره المسيحى ثم ان هرقل اقام اساقفة في بلاد مصر كلها الى انصا وكان يلى اهل مصر بلايا صعبة وكمثل الذئب الخاطف كان ياكل القطيع الناطق ولا يشبع وهذا الشعب المبارك هم التاودوسيون وفي تلك الايام رأى هرقل مناماً وقيل له انه ستاتى عليك امة مختونة وتغلبك وتملك الارض فظن هرقل انهم اليهود فامر ان تعمد جميع اليهود والسامرة في جميع الكور التى تحت سلطانه ومن بعد ايام سيرة نار رجل من العرب من نواحي القبلة من¹ مكة ونواحيها اسمه محمد فرد عباد الاوثان الى معرفة الله وحده وان يقولوا ان محمد رسوله وكانت امة مختونة بالجسد لا بالناموس ويصلون الى الجهة القبلية مشرقين الى موضع يسمونه الكعبة وملك دمشق والشام وعبر الاردن وسادمه وكان الرب يخذل جيش الروم قدامه

1. A om.

him : « Say that the council of Chalcedon is good and not otherwise, and we will release thee. » But Mennas would not do so. And they did this with him three times; and when he refused they drowned him. Thus they were unable to vanquish this champion, Mennas, but he conquered them by his Christian patience.

Then Heraclius appointed bishops throughout the land of Egypt, as far as the city of Antinoe, and tried the inhabitants of Egypt with hard trials, and like a ravening wolf devoured the reasonable flock, and was not satiated. And this blessed people who were thus persecuted were the Theodosians.

And in those days Heraclius saw a dream in which it was said to him : « Verily there shall come against thee a circumcised nation, and they shall vanquish thee and take possession of the land ». So Heraclius thought that they would be the Jews, and accordingly gave orders that all the Jews and Samaritans should be baptized in all the provinces which were under his dominion. But after a few days there appeared a man of the Arabs, from the southern districts, that is to say, from Mecca or its neighbourhood, whose name was Muhammad; and he brought back the worshippers of idols to the knowledge of the One God, and bade them declare that Muhammad was his apostle; and his nation were circumcised in the flesh, not by the law, and prayed towards the South, turning towards a place which they called the Kaabah. And he took possession of Damascus and Syria, and crossed the Jordan, and dammed it up. And the Lord abandoned the army of the Romans before him, as a punishment for their corrupt faith, and because of

لاجل امامتهم الفاسدة والحروم التي حلت بهم لاجل مجمع خلقدونية من الاباء الاولين فلما رأى هرقل ذلك جمع جميع جيشه من¹ مصر الى حدود اسوان ومكث يدفع القطيعة التي سأل حتى يقرها² على نفسه وعلى جميع جيوشه ثلاث³ سنين للمسلمين⁴ وكانوا يسمون المقرر البقط اى انه بقط رؤوسهم الى ان دفع لهم معظم ماله ومات كثير من الناس من التعب الذي كانوا يقاسونه فلما تمت عشر سنين من مملكة هرقل والمقوقس وهو يطلب بنيامين البطرك وهو هارب منه من مكان الى مكان مخفياً في البيع الحصينة انقذ ملك المسلمين سرية مع امين من اصحابه يستى عمر⁵ بن العاص في سنة ثمانمائة وسبع وخمسين لديقليطيانوس⁶ قاتل الشهداء فنزل عسكر الاسلام الى مصر بقوة عظيمة في اليوم الثانى عشر من بؤونة وهو⁷ السادس من * يونيو⁸ من شهر الروم وكان الامير عمرو قد هدم الحصن واحرق المراكب بالنار واذل الروم وملك

1. BE om. ثلاث سنين. — 2. Mss. قررها. — 3. Mss. ثمان. — 4. DF om. — 5. Mss. بدسيمة من القبط add. الروم. — 6. AG لديقليطيانوس. — 7. E om. to الرابع من دنكطس. — 8. Mss. الرابع من دنكطس.

the anathemas uttered against them, on account of the council of Chalcedon, by the ancient fathers.

When Heraclius saw this, he assembled all his troops from Egypt as far as the frontiers of Aswan. And he continued for three years to pay to the Muslims the taxes which he had demanded for the purpose of applying them to himself and all his troops; and they used to call the tax the *bakt*, that is to say that it was a sum levied at so much a head. And this went on until Heraclius had paid to the Muslims the greater part of his money; and many people died through the troubles which they had endured.

So when ten years were over of the rule of Heraclius together with the Colchian, who sought for the patriarch Benjamin, while he was fleeing from him from place to place, hiding himself in the fortified churches, the prince of the Muslims sent an army to Egypt, under one of his trusty companions, named Amr son of Al-Asi, in the year 357 of Diocletian, the slayer of the martyrs. And this army of Islam came down into Egypt in great force, on the twelfth day of Baunah, which is the sixth of * June, according to the * P. 92 months of the Romans.

Now the commander Amr had destroyed the fort, and burnt the boats with fire, and defeated the Romans, and taken possession of part of the country. For he had first arrived by the desert; and the horsemen took the road through the mountains, until they arrived at a fortress built of stone, between Upper Egypt and the Delta, called Babylon. So they pitched their

بعض البلاد وكان مجيؤه للبرية فاخذوا الخيل الجبل حتى وصلوا الى قصر مبنى بالحجارة بين الصعيد والريف يسمى بابلون فضربوا خيمهم هناك حتى ترتبوا لمقاتلة الروم ومحاربتهم ثم انهم سموا ذلك الموضع اعنى القصر بلقتمهم بابلون الفسطاط وهو اسمه الى الآن وبعد قتالهم ثلث دفعات غلبوا المسلمون الروم فلما رأى رؤساء المدينة هذه الامور مضوا الى عمرو واخذوا اماناً على المدينة لثلاث تنهب وهذا العهد الذى اعطاهم اياه محمد رئيسهم سموه الناموس يقول فيه كورة مصر ومدينة تستقر مع اهلها دفع الخراج لكم وان تعبد لسطانكم عاهدوهم ولا تظلموهم ومن لا يرضى ذلك ويخالفكم انبهوهم وايسروهم فلذلك مسكوا ايديهم عن الكورة واهامها واهلكوا جنس الروم وبطريقهم المسمى ماريانوس¹ ومن سلم منهم هربوا الى الاسكندرية واغلقوا ابوابها عليهم وتحصنوا فيها وفي سنة ثلثمائة وستين لديقلاديانوس في شهر دكبريوس² من بعد ان ملك عمرو مصر بثلث سنين ملكوا المسلمون مدينة الاسكندرية وهدموا سورها واحرقوا بيعاً كثيراً بالنار وبيعة ماري مرقس التى هى مبنية على البحر حيث كان

1. Mss. اريانوس. — 2. ABDFG الدر كطس الاول E om. with 2 preceding words.

tents there, until they were prepared to fight the Romans, and make war against them; and afterwards they named that place, I mean the fortress, in their language, Bāblūn Al-Fustāt; and that is its name to the present day.

After fighting three battles with the Romans, the Muslims conquered them. So when the chief men of the city saw these things, they went to Amr, and received a certificate of security for the city, that it might not be plundered. This kind of treaty which Muhammad, the chief of the Arabs, taught them, they called the Law; and he says with regard to it: « As for the province of Egypt and any city that agrees with its inhabitants to pay the land-tax to you, and to submit to your authority, make a treaty with them, and do them no injury. But plunder and take as prisoners those that will not consent to this and resist you ». For this reason the Muslims kept their hands off the province and its inhabitants, but destroyed the nation of the Romans, and their general who was named Marianus. And those of the Romans who escaped fled to Alexandria, and shut its gates upon the Arabs, and fortified themselves within the city.

And in the year 360 of Diocletian, in the month of December, three years after Amr had taken possession of Memphis, the Muslims captured the city of Alexandria, and destroyed its walls, and burnt many churches with fire. And they burnt the church of Saint Mark, which was built by the sea, where his body was laid; and this was the place to which the father and

جسده موضوعاً هناك وهو الموضع الذي مضى اليه الاب بطرك بطرس الشهيد قبل استشهاده وبارك فيه وسلم اليه القطيع الناطق كما تسلمه فاحرقوا هذا الموضع وما حوله من الديارات وكانت اعجوبة عند حرق البيعة المذكورة فعلها الرب وذلك انه احد رؤساء المراكب وهو رئيس مركب الدوقس سانوتيوس تسلق ونزل الى البيعة واتى الى التابوت فوجد الثياب قد اخذت لانهم ظنوا ان في التابوت مالا فلما لم يجدوا شيئاً اخذوا الثياب من على جسد ماري مرقس وبقيت عظامه فيه فلما جعل رئيس المركب يده في التابوت وجد رأس القديس مرقس واخذها وعاد الى مركبه سراً ولم يعلم به احداً وخبأها في الخزن في قماشه فلما ملك عمرو المدينة ورتب امورها خاف الكافر والى الاسكندرية وهو كان واليها وبطركها من قبل الروم ان يقتله عمرو فمص خاتماً مسموماً فمات لوقته فلما سانوتيوس التمس المؤمن فانه عرف عمرراً سبب الاب المجاهد بنيامين البطرك وانه هارب من الروم خوفاً منهم فكتب عمرو بن العاص الى اعمال مصر كتاباً يقول فيه الموضع الذي فيه بنيامين بطرك النصارى القبط له

patriarch, Peter the Martyr, went before his martyrdom, and blessed Saint Mark, and committed to him his reasonable flock, as he had received it. So they burnt this place and the monasteries around it.

And at the burning of the said church a miracle took place which the Lord performed; and that was that one of the captains of the ships, namely the captain of the ship of the duke Sanutius, climbed over the wall and descended into the church, and came to the shrine, where he found that the coverings had been taken, for the plunderers thought that there was money in the chest. But when they found nothing there, they took away the covering from the body of the holy Saint Mark, but his bones were left in their place. So the captain of the ship put his hand into the shrine, and there he found the head of the holy Mark, which he took. Then he returned to his ship secretly, and told no one of it, and hid the head in the hold, among his baggage.

When Amr took full possession of the city of Alexandria, and settled its affairs, that infidel, the governor of Alexandria, feared, he being both prefect and patriarch of the city under the Romans, that Amr would kill him; therefore he sucked a poisoned ring, and died on the spot. But Sanutius, the believing duke, made known to Amr the circumstances of that militant father, the patriarch Benjamin, and how he was a fugitive from the Romans, through fear of them. Then Amr, son of Al-Asi, wrote to the provinces of Egypt a letter, in which he said : « There is protection and security for the place

العهد والامان والسلامة من الله فليحضر اماناً مطمئناً ويدبر حال بيعته وسياسة طائفته
 فلما سمع * القديس بنيامين هذا عاد الى الاسكندرية بفرح عظيم بعد غيبة ثلث عشرة 93 * P.
 سنة منها¹ عشر سنين لهرقل الرومي الكافر وثلث سنين قبل ان يفتحوا المسلمون
 اسكندرية لابسا اكليل الصبر وشدة الجهاد الذي كان على الشعب الارثوذكسي من
 الاضطهاد من المخالفين فلما ظهر فرح الشعب وكل المدينة واعلموا بمجيئه سانوتيوس
 التمس المؤمن بالمسيح الذي كان قرر مع الامير عمرو حضوره واخذ له منه الامان
 فمضى لذلك الامير وعرفه بوصوله فامر باحضاره بكرامة واعزاز ومحبة فلما رآه اكرمه وقال
 لاصحابه وخواصه ان في جميع الكور التي ملكناها الى الان ما رأيت رجلا الله يشبه²
 هذا³ وكان الاب⁴ بنيامين حسن المنظر جدا حيد الكلام بسكون ووقار ثم التفت عمرو
 اليه وقال له جميع بيعك⁵ ورجالك اضطهم ودبر احوالهم واذا انت صليت علي حتى

1. E om. to ظهروا. — 2. BG يشبهه E مثل. — 3. ABG om. — 4. ABDG هذا بنيامين E
 om. from وكان ووقار. — 5. A بيعتك B شعبك.

where Benjamin, the patriarch of the Coptic Christians is, and peace from
 God; therefore let him come forth secure and tranquil, and administer the
 affairs of his Church, and the government of his nation ». Therefore
 * P. 93 when the holy Benjamin heard this, * he returned to Alexandria with great
 joy, clothed with the crown of patience and sore conflict which had
 befallen the orthodox people through their persecution by the heretics, after
 having been absent during thirteen years, ten of which were years of
 Heraclius, the misbelieving Roman, with the three years before the Mus-
 lims conquered Alexandria. When Benjamin appeared, the people and
 the whole city rejoiced, and made his arrival known to Sanutius, the
 duke who believed in Christ, who had settled with the commander Amr
 that the patriarch should return, and had received a safe-conduct from Amr
 for him. Thereupon Sanutius went to the commander and announced that
 the patriarch had arrived, and Amr gave orders that Benjamin should be
 brought before him with honour and veneration and love. And Amr, when
 he saw the patriarch, received him with respect, and said to his companions
 and private friends : « Verily in all the lands of which we have taken
 possession hitherto I have never seen a man of God like this man ». For
 the Father Benjamin was beautiful of countenance, excellent in speech, dis-
 couraging with calmness and dignity.

Then Amr turned to him, and said to him : « Resume the government
 of all thy churches and of thy people, and administer their affairs. And if
 thou wilt pray for me, that I may go to the West and to Pentapolis, and

امضى الى المغرب والخمس مدن واملكتها مثل مصر واعدود اليك سالماً بسرعة فعلت لك كلما تطلبه منى فدعا له القديس بنيامين واورد له كلاماً حسناً اعجبه هو والحاضرين عنده فيه وعظ وربح كثير لمن يسمعه واوحى اليه باشيء وانصرف من عنده مكرماً مبهجاً وكلما قاله الاب الطوباني للامير عمرو بن العاص وجده صحيحاً لم يسقط منه حرف واحد فلما جلس هذا الاب الروحاني بنيامين البطرک في شعبه دفعة اخرى بنعمة المسيح ورحمته فرحت به كورة مصر كلها وجذب اليه اكثر الناس الذين اضلهم هرقل الملك المخالف وكان¹ يجذبهم للرجوع الى الامانة المستقيمة بسكينة ووعظ وملاطفة وتعزية وكثير ممن هرب الى الغرب والخمس مدن خوفاً من هرقل الملك المخالف فلما سمعوا بظهور راعيهم عادوا اليه بفرح ونالوا اكليل الاعتراف وكذلك الاساقفة الذين خالفوا امانته دعاهم ان يعودوا الى الامانة الارثوذكسية فمنهم من عاد بدموع غزيرة ومنهم من لم يعد حياء من الناس ان² يشهر عندهم بانه كان مخالفاً للامانة فبقى على كفره الى ان مات ومن بعد ذلك سار عمرو من الاسكندرية وعسكره

1. E om. to الملك المخالف. — 2. E om. to مات.

take possession of them, as I have of Egypt, and return to thee in safety and speedily, I will do for thee all that thou shalt ask of me. » Then the holy Benjamin prayed for Amr, and pronounced an eloquent discourse, which made Amr and those present with him marvel, and which contained words of exhortation and much profit for those that heard him; and he revealed certain matters to Amr, and departed from his presence honoured and revered. And all that the blessed father said to the commander Amr, son of Al-Asi, he found true, and not a letter of it was unfulfilled.

Thus when this spiritual father, Benjamin the patriarch, sat among his people a second time, by the grace and mercy of Christ, the whole land of Egypt rejoiced over him; and he drew to himself most of the people whom Heraclius, the heretical prince, had led astray; for he induced them to return to the right faith by his gentleness, exhorting them with courtesy and consolation. And many of those that had fled to the West and to Pentapolis, through fear of Heraclius, the heretical prince, when they heard of the reappearance of their shepherd, returned to him with joy, and obtained the confessor's crown. So likewise the bishops, who had denied their faith, he invited to return to the orthodox creed; and some of them returned with abundant tears; but the others would not return through shame before men, that it should be known among them that they had denied the faith, and so they remained in their misbelief until they died.

And after that, Amr and his troops marched away from Alexandria, and

وسار معه التمس سانوتيوس المحب للمسيح وفي تلك الليلة رأى الاب في منامه انساناً
 منيراً لابساً ثياب التلاميذ وهو يقول له يا حبيبي اعمل لى عندك موضعاً اقيم فيه فى
 هذا اليوم لاتى احب موضعك وكان الموضع الذى فيه البطرک موضعاً طاهر بلا دنس فى
 دير يعرف بدير مطرا الذى هو البسقوبيون لان سائر البيع والديارات التى للعذارى
 والرهبان تنجست من هرقل المخالف عند الزامهم بامانة خلقدونية الا هذا الدير وحده
 فان¹ الذين فيه اقوام اقوياء كثيراً مصريون وجميعهم اهل ليس بينهم * غريب فلم يقدر² P. 94
 يميل قلوبهم اليه ولاجل ذلك لما عاد الاب بنيامين من الصعيد نزل عندهم لحفظهم
 الامانة الارثوذكسية وانهم لم يحدوا عنها فلما اراد² المراكب التى فيها زاد العسكر
 وانفاله وحوائح التمس سانوتيوس المؤمن واصحابه تعلق وقف المركب الذى لخاصته
 ولم يقدر يقلع فاجتمع اليه جمع كثير فظنوا انه قد وحل فربطوا فيه لباتات وجروه
 بجهدهم فلم يتحرك بالجملة فمضوا³ الى التمس واعلموه ذلك لانه كان راكباً مع الامير

1. E om. to يجيدوا عنها — 2. DF ارادوا — 3. ABG مضى.

the Christ-loving duke Sanutius marched with him. And on that night the father saw in his dream a man in shining garments, clothed in the raiment of the disciples, who said to him : « O my beloved, make a place for me with thee, that I may abide therein this day, for I love thy dwelling. » Now the place, wherein the patriarch dwelt, was a pure habitation without defilement, in a monastery called the Monastery of Metras, which was the episcopal residence. For all the churches and monasteries which belonged to the virgins and monks had been defiled by Heraclius the heretic, when he forced them to accept the faith of Chalcedon, except this monastery alone; for the inmates of it were exceedingly powerful, being Egyptians by race and all of
 * P. 94 them natives, without * a stranger among them; and therefore he could not incline their hearts towards him. For this reason, when the Father Benjamin returned from Upper Egypt, he took up his residence with them, because they had kept the orthodox faith, and had never deviated from it.

And when the ships, containing the provisions and booty of the troops, and the baggage of the believing duke Sanutius and his companions, were about to set sail, his own particular ship remained motionless, and could not be got under weigh. Therefore a great crowd assembled near that ship, supposing that it had grounded, and fastened towing-ropes to it, and pulled at it with all their might; and yet it did not move at all. So they went to the duke, and made this known to him, for he was sailing with the commander. Then the duke was greatly astonished; and he anchored the ship

فتعجب جدًّا وارسى المركب الذى الامير عمرو فيه وعاد منه التمس ومعه جمع كثير فلما وصل الى المركب رأى عنده خلقاً كثيراً لا يحصى عددهم وهم لا يقدرين يحركونه فقال لهم اديروا¹ مقدم هذا المركب الى المدينة فلما اداروه للدخول الى المدينة جرى اليها مثل السهم فقال لهم جروه الى برا فجروه حتى انتهى الى مكانه الاول فوقف ولم² يتحرك ثم اعدوه الى داخل فجرى³ وعادوا جروه الى برا فوقف هكذا ثلث دفعات فعند ذلك قال التمس لرئيس المركب اصعد الى بقماش النواتية افتشه لى انظر ما هو واعرف السبب الذى اوجب وقوف هذا المركب دون جميع هذه المراكب كلها فخاف الرئيس الذى كان اخذ رأس القديس مرقس الانجيلي فطرح نفسه على رجلى التمس واعترف له بما فعله وان الرأس مخبأ فى قماشه فصعدوا بقماشه من الخن فوجدوا الرأس فيه فمضوا بسرعة واعلموا الاب بنيامين بالخبر على جليته فركب لوقته واخذ معه جماعة من الكهنة واتى الى التمس وحدته بالنام الذى رآه فى ليلته فقال جميعهم حقاً ان هذه رأس القديس مرقس الانجيلي وفى الوقت الذى

1. Mss. اديروا. — 2. E om. to فوقف add. وفعلا. — 3. ABG تجرى.

in which the commander Amr was, and returned accompanied by many people, and when he arrived at the ship, he saw by it an innumerable crowd of men who were unable to move it. So he said to them : « Turn the prow of this ship to the city. » And when they turned it round as if to enter the city, it sped towards it like an arrow. Then the duke said to them : « Draw it outwards. » So they drew it until it arrived at its former position, and then it stood still and motionless. Then they turned the ship inwards again, and it sped; and they drew it outwards again, and it stood still. This happened three times. Then the duke said to the captain of the ship : « Bring up to me the baggage of the sailors, that I may search among it, so that I may see what it is, and discover the cause which has forced this ship to stand still alone of all these ships ». Then the captain who had taken the head of the holy Mark, the evangelist, was afraid, and threw himself at the feet of the duke, and confessed to him what he had done, and that the head was hidden among his baggage. So they brought up his baggage from the hold, and found the head among it.

Then they went in haste and made known to the Father Benjamin exactly what had taken place. So he mounted his horse at once, and took with him a body of the clergy, and came to the duke, and related to him the dream which he had seen that night; and thereupon they all said : « Truly this is the head of the holy Mark the evangelist ». And as soon as the Patriarch

جاء فيه بنيامين البطرك الى المركب واخذ الرأس الطاهرة واطلقه فاقلع المركب لوقته اقلعاً مستقيماً فعلم هو والتكس وجميع الشعب صحة الخبر وشاهدوا هذه الاعجوبة ومجدوا الله ودفع التكس للبطرك مالا كثيراً وقال له ابن بيعة القديس ماري مرقس واسأله السلامة لنا وعاد الاب البطرك الى المدينة والرأس في حضنه يحملها والكهنة قدامه بالقراءة والتسبيح كما يشاكل استقبال¹ تلك الرأس الشريفة الجليلة وصنع تابوتاً من خشب الساج وقفلاً عليه وجعل الرأس فيه وكان ينتظر زماناً يجد فيه السبيل الى بناء بيعة وكان اهتمامه ليلاً ونهاراً في اعادة اعضاء البيعة التي تفرقت في ايام هرقل لا يشغله شيء عن ذلك وهو ممتلئ من الامانة ومن الروح القدس ونعمة الروح القدس التي كانت مع اتناسيوس الرسولي كانت معه في كلامه وافعاله وعلى يديه وبصلواته ترأف الرب على شعبه وبطلبته بدأت عمارة ديارات وادي هيب والمنى وكانت اعمال^{*} الارثوذكسيين الصالحة⁹⁵ تنمو وكانت الشعوب فرحين مثل العجول الصغار اذا حل رباطهم واطلقوا على لبنان²

1. ABG استعمالها. — 2. Mss. البان.

Benjamin came to the ship and took the pure head, and so released the ship, it got under sail at once and departed in a straight course. So he and the duke and all the people knew the truth of the story, and bore witness to this miracle, and glorified God.

And the duke gave to the patriarch much money, and said to him : « Rebuild the church of the holy Mark, and pray to him for safety for us ». And the Father Patriarch returned to the city, carrying the head in his bosom, and the priests went before him, with chanting and singing, as befitted the reception of that sacred and glorious head. And he made a chest of plane wood with a padlock upon it, and placed the head therein; and he waited for a time in which he might find means to build a church.

And his care was bestowed night and day upon the conversion of those members of the Church who had been separated from her in the days of Heraclius; and no other business made him neglect that; for he was filled with faith and the Holy Ghost; and the grace of the Holy Ghost, which was with Athanasius the Apostolic, was with him in his words and in his deeds; and, through his agency and through his prayers, the Lord shewed mercy to his people. By his intercession began the rebuilding of the monasteries of^{*} P. 95 Wadi Habib and of Al-Muná; and the good works^{*} of the orthodox grew and increased, and the people rejoiced like young calves, when their halters are unfastened and they are set free to be nourished by their mothers' milk.

When Amr returned to Egypt, he departed thence once more to assist

امهاتهم فلما عاد عمرو الى مصر خرج منها الى معونة كبيرهم وانفذ¹ الى مصر عوضه رجل يسمى عبد الله بن سعد² فوصل ومعه خلق كثير وكان مجباً للمال فجمع له بمصر اهراماً وهو اول من بنى الديوان بمصر وامر ان يستخرج فيه جميع خراج الكورة وحدث في ايامه غلاء عظيم لم يحدث مثله من زمان اقلوديس الملك الكافر والى ايامه وانحدر كل من في الصعيد الى الريف في طلب الغلة وكان الموتى مطروحين في الشوارع والاسواق مثل السمك الذي يرميه الماء على البر لا يجدون من يدفنههم واكلوا بعضهم بعضاً ولو لم يترأف الرب بكثرة رحمته وصلاة ابينا بنيامين القديس ويزل ذلك الغلاء بسرعة كان قد فنى كل من في كورة مصر لانه كان يموت كل يوم من الناس ربوات لا يحصين لكن الرب قبل صلاة البطرک ورحم شعبه واشبعهم من خيراته وافتقد ميراثه بصلاحه كما هو مكتوب ان اعين الكل اليك ناظرة ترجوك لتعطيهم طعامهم في حينه واذا اعطيهم يعيشون ومن الطيبات يشبعون وكان القديس بنيامين معه انسان مملوء

1. ABDFG om. — 2. Mss. سعيد.

the prince of the Muslims; and a man named Abd Allah, son of Sa'd, was sent to Egypt instead of him. This man arrived, accompanied by many people; and, as he was a lover of money, he collected wealth for himself in Egypt; and he was the first who built the Divan at Misr, and commanded that all the taxes of the country should be regulated there.

And in the days of Abd Allah, son of Sa'd, a great dearth took place, the like of which had not been seen from the time of Claudius the unbeliever up to his time. For all the inhabitants of Upper Egypt came down to the Delta, in search of provisions; and the dead were cast out into the streets and market-places, like fish which the water throws up on the land, because they found none to bury them; and some of the people devoured human flesh. And if the Lord had not been compassionate, through the multitude of his mercies and the prayers of our Father Benjamin, the holy one, and speedily put an end to that dearth, all the inhabitants in the land of Egypt would have perished; for every day there died of the people countless myriads. But the Lord accepted the prayers of the patriarch, and had mercy on his people, and satisfied them with his good things, and sought out his heritage in his beneficence, as it is written: « The eyes of all look unto thee, hoping for thee, that thou mayest give them their meat in its season; and when thou givest it them they live and are satisfied with good things. »

Now the holy Benjamin had with him a man full of grace and wisdom, meek like a dove, whose name was Agathon; and he was a priest in the

1. Ps. CIV, 27, 28; CXLV, 15, 18 (Sept. CH. CXLIV.)

نعمة وحكمة وديع مثل الحمام اسمه اغاثون¹ وكان قساً في الكنيسة وهو من اهل مريوط وكان في زمان هرقل يتزبى بزى العلمانيين في مدينة الاسكندرية ويطوف في الليل يثبّت الارثوذكسيين المختفين ويقضى حوائجهم ويعطيهم من السرائر المقدسة واذا كان بالنهار حمل على كتفه قفة فيها الات النجارين ويظهر انه نجار حتى لا يعترضوه المخالفون ويجد بذلك السبيل الى دخول دور الارثوذكسيين ومنازلهم يعطيهم من السرائر ويصبرهم ويعزيهم فمكث هكذا عشر سنين الى حين ظهور المسلمين فلما عاد المغبوط بنيامين الى كرسيه بسلام جعله معه مثل ابنه في تدير البيعة المقدسة ولحق الاب المغبوط بنيامين مرض في رجله معما انتهى اليه من الشيخوخة فاقام بهذا المرض سنتين حتى سألوا فيه القديسون ان يخرجهم الله من سجن هذا العالم المملوء احزاناً وان ينقله اليهم في الموضع الذي لا حزن فيه ولا كآبة المملوء فرحاً في كورة الاحياء قبل دعاءهم واتفق اليه ثلاثة اشخاص وهم اتناسيوس الرسولى وساويرس وتاودسيوس البطاركة فحضروا نيحته

1. Mss. اغاثون¹ and so throughout.

church, and was a native of Mareotis. And he used to disguise himself at Alexandria in the days of Heraclius in the garb of a layman, and went about at night, comforting the orthodox who were concealing themselves there, and settling their affairs, and giving them of the Holy Mysteries. And if it was in the daytime, he carried on his shoulder a basket containing carpenters' tools, and pretended to be a carpenter, that the heretics might not hinder him, and that so he might find a means of entering the houses or lodgings of the orthodox, that he might give them of the Mysteries, and encourage them to patience, and console them. And so he remained ten years until the time of the appearance of the Muslims. Then, when the blessed Benjamin returned to his see in peace, he adopted Agathon as his son in the administration of the holy Church.

Then the blessed Father Benjamin was attacked by a disease in his feet, besides the old age which had come upon him. And he remained thus sick for two years, until the saints prayed for him that God would release him from the prison of this world, so full of sadness, and would bring him to them in the place wherein is no sadness nor sorrow, but which is full of joy, in the land of the living. And God accepted their prayers, and sent to Benjamin three personages, namely Athanasius the Apostolic, and Severus and Theodosius the patriarchs, who were present at his death, and went before his holy soul, while the holy angels bore it on their pure wings, ascending with it to heaven with glory and honour, with the voices of praise and

وكانوا قدام نفسه الشريفة والملائكة المقدسون يحملونها على اجنحتهم الطاهرة صاعدين بها الى السماء بالمجد والكرامة واصوات التسبيح والتمجيد بين ايديها حتى وصلت الى كورة القديسين كما يدخل العريس الى خدره والملك الى قصره فمضى الى المسيح مالكة بعد ان اتم جهاده واكمل سعيه وحفظ امانته ولم يهلك واحداً من قطيع رعيته في الثامن من طوبة بعد ان كان بطركاً تسعاً وثلاثين سنة وهو حافظ الامانة لابس اكليل النفي من¹ عند السيد المسيح الذي له المجد مع الاب الرحوم وروح القدس المحيي امين قال ابنا اغاثون ان الذين عقولهم في السماء يضيءون بمجد الله الذي هو ابو النور ومحبة الله الروحانية تكون فيهم كما هو مكتوب ذوقوا وانظروا ان الرب طيب كذلك الاب بنيامين البطريرك معلم الارثوذكسية الذي عرف تفسير الكتب وسكن البرية وظفر سرائر كثيرة لانه اقام جسده وقطع شهواته لاجل محبة السيد المسيح الالهنا الذي هو

وذلك كما رأى في تكريز بيعة التديس الجليلي 1. E om. to end of life of Benjamin; add. ابو مقلار الجليلي الذي بنيت في وطا الصخرة فيما بين القلالي ورأى التديس ابو مقلار في وقت التكريز وهو قائماً بين اولاده بفرح عظيم وخاطب السارافيم من اجله وقال له هذا ابو مقلار اب البطاركة والاساقفة ورأى ايضاً يد السيد المسيح المخلص في وقت التكريز يمسح البيكل بالميرون المقدس وكانت اعجوبة في ذلك النهار وهو ان واحد ارخن ولد ولد عليل فحضر به الى البيعة المقدسة لياخذ بركة الاب التديس ابو مقلار فظهر التديس للصبي وشفاه من مرضه وحدث الاب البطريرك بجميع ما رآه وان السارافيم اخبر ابنا الاب بنيامين بانتقاله في مثل ذلك النهار الذي هو الثامن من طوبة وكان كذلك بركة صلواته تكون معنا امين.

glorification preceding it, until it reached the land of the saints, as the bridegroom enters his chamber, or the king his palace. So he departed to Christ his king, after finishing his conflict, and accomplishing his course, and keeping his faith, without losing one of his flock, on the 8th of Tubah, when he had been patriarch thirty-nine years, keeping the faith, wearing the crown of exile, which he received from the Lord Christ, to whom be glory with the merciful Father and the Holy Ghost, the Giver of Life. Amen.

Abba Agathon says : « Those whose thoughts are in heaven are enlightened by the glory of God, who is the Father of Light; and the spiritual love of God is in them, as it is written ' : Taste and see that the Lord is good. Such was the Father Benjamin, the patriarch, the teacher of the orthodox, who understood the interpretation of the scriptures, and dwelt in the desert, and grasped many mysteries; for he despised his body and cut off his desires, for the love of the Lord Christ our God who is above all. And as for me,

1. Ps. xxxiv, 8 (Sept. xxxiii. 9).

فوق الكل فاما انا الخاطي اغاثون فكنت ولد الاب بنيامين وعرفت كثيراً من فضائله لملازمتي معه وقال لي ما رآه من السر العظيم ظاهراً في تكرير الهيكل المقدس الـ للاب الجليل ابي مقار بوادي هيب وما رتبته من القوانين والطقوس فمن ذلك قوله لي لما كنت في مدينتي الاسكندرية ووجدت زماناً بسلامة وخلصاً من الاضطهاد ومن محاربة المخالفين وحضر يوم عيد ميلاد السيد المسيح في الثامن والعشرين من كيهك ونحن مجتمعون في بيعة السيدة الطاهرة مرتميم ام النور التي تدعى اسطوا انجالون¹ قد عملنا صلوات كثيرة بمحضر من جماعة الكهنة ومقدمي المدينة وجميع الشعب الكبار والصفار لنعيد للسيدة العذراء التي ولدت الله الكلمة المتجسد بالحقيقة في العالم رب الارباب وملك الملوك الذي يحق له المجد مع الاب والروح القدس الاله الواحد ونعيد ايضاً فيه للسيد المسيح الابن الوحيد الذي تجسد وصار انساناً وولده الطاهرة العذراء في بيت لحم يهوذا مسيحاً واحداً غير مفترق فرأيت رهبان قد دخلوا الى وسط الشعب ومنهم كهنة ومنهم من برية القديس ابي مقار وعليهم سكينه ووقار كانهم من

1. انجالين. Mss.

the sinner Agathon, I was the son of the Father Benjamin, and knew much of his virtues through my intimacy with him.

And he told me of the great mystery which he had seen manifestly at the consecration of the holy sanctuary of the glorious father, Saint Macarius, in Wadi Habib, and of the canons and rules which he had drawn up. And to that belongs the following account which he related to me :

When I was in my city of Alexandria, having found a time of peace and deliverance from persecution and from the warfare of the heretics, the festival of the Nativity of the Lord Christ arrived on the 28th of Kihak, and we assembled in the church of the Pure Lady Mary, the Mother of the Light, which is called the Porch of the Angels. And we offered many prayers, in the presence of the clergy, and of the chief men of the city, and of all the people old and young, to celebrate the praises of the Lady and Virgin, who brought forth God the Word, the truly Incarnate in this world, the Lord of Lords and King of Kings, to whom is due glory with the Father and the Holy Ghost, the One God: and to observe at the same time also the festival of the Lord Christ, the Only-begotten Son, who was incarnate and was made man, and was born of the Pure Virgin at Bethlehem of Juda, one undivided Christ. Then I saw certain monks of calm and dignified appearance, like angels, who had entered into the midst of the congregation; and some of them were priests and some of them were from the desert of the holy Macarius; but they

الملائكة فلم يقدروا يصلون لى من كثرة الشعب فتقدم الى احد الكهنة وعرفنى بدخولهم فقلت له قد رأيتهم وامرته فاستدعاهم فلما دنوا منى استعلت منهم سب مجيئهم ووصولهم فقالوا جئنا اليك قاصدين نسأل ابوتك بمطانوة من اجل الله ان تتكلف مشقة الطريق الى الدير فى الجبل المقدس وادى هبيب مسكن ايننا ابى مقار الكبير لتكرز البيعة الجديدة التى بنيت له فى وطاء الصخرة فيما بين القلالى لان كثيراً من الشيوخ والضعفاء سكان قلالى بعيدة قريبة من الماء ويتعبون اذا صعدوا الى فوق وانعم علينا يا ابانا وتحمل التعب لتأخذ الالباء الرهبان بركتك لانهم كلهم مشتبهون لنظر قدسك فلما سمعت * هذا منهم قلت لهم بمسكنتى بفرح اترى حقاً يجعلنى الله مستحقاً لهذا الامر فاقاموا حتى كملنا العيد ذلك اليوم وغده الذى هو تسعة وعشرون يوماً من كيهك وثالثه ثم قلت لك يا اغاثون ولقسما الكتاب رفيقك اهتموا لنا بحاجات المسير الى وادى هبيب لتبارك من الاب ابى مقار ومن الاخوة الرهبان ففعلنا ذلك وقدمنا مسيرنا فى اليوم الثانى من طوبة فلما وصلنا الى تروجة تلقانا اهلها بفرح عظيم ثم وصلنا الى برية

could not reach me, on account of the multitude of the people. So one of the priests came towards me, and made their entrance known to me; therefore I said to him : I have seen them; and I bade him go to them, and he invited them to come to me. When they approached me, I enquired of them the cause of their coming so far. Then they said : We are come to thee with the object of praying thy Paternity, with a prostration, for God's sake to undertake the trouble of a journey to the monastery in the Holy Mountain, Wadi Habib, the home of our father, Macarius the Great, in order to consecrate the new church which has been built to him at the foot of the rock among the cells; because many of the old and sick inhabit cells far away, which are near the water, and are wearied if they mount to the top of the rock. Be gracious then to us, O our father, and endure the fatigue, that the fathers and monks may receive thy blessing; for they all long to behold thy Holiness.

When I heard this, * I said to them, in my poverty, with joy : Ah indeed * P. 97 may God make me worthy of that task! So they waited until we had finished the festivities of that day, and of its morrow, which is the 29th of Kihak, and of the third day of the feast. Then I said to thee, O Agathon, and to Cosmas, the scribe, thy companion : Provide for us what we need for the journey to Wadi Habib, that we may receive a blessing from the Father Macarius, and from the brethren and monks.

So we undertook this task; and we began our journey on the second day of Tubah. And when we arrived at Tarūjah, the inhabitants thereof met us

المنا التي لآبا اسحق عند جبل برنوج ففرحوا بنا ايضاً الاخوة الذين هناك واقمنا يومين وودعونا وسار بعضهم معنا ليدلونا على الطريق الموتية الى البرية والى الجبل وكانوا قديسين فضلاء فوصلونا الى غاية بزية جبل النطرون ثم توجهنا الى دير برموس ومكسيموس ودوماديوس ونزلنا بيعة القديس ايسيدرس واقمنا هناك يوماً واحداً ومضوا الاخوة الرهبان الذين كانوا اتونا الى مدينة الاسكندرية فاعلموا رهبان دير ابي مقار بوصولنا وبقي عندنا اثنان من كهنتهم مع الاخوة الذين صحبونا من المنى¹ فخرج الينا بعض الرهبان وتوجهنا في اليوم السابع من طوبة الى بقية الديارات وتباركنا منها وتوجهنا الى دير القديس ابي مقار فلما قربنا منه تلقانا رهبان شباب بزغف النخل في ايديهم وبعدهم شيوخ في ايديهم معامر البخور وجماعة من الكهنة يقرؤون مثل الملائكة متشبهين بمن تلقى السيد المسيح من اورشليم يوم الشعانين وجعلوا يعطون ضعفى ما لا استحقه وكان معهم المعلم الكبير بسليوس اسقف قيوس فمجدت السيد المسيح اذ جعلنى مستحقاً

1. Mss. المنا.

with great joy. Then we reached the desert of Al-Munâ, which is that of Abba Isaac, near the mountain of Barnûj; and the brethren who were there rejoiced greatly over us, and we remained there two days, after which they took leave of us: but some of them accompanied us to show us the way leading to the desert and to the mountain; and they were holy and excellent men. So they brought us to the extremity of the desert of the mountain of Nitria.

Then we turned to the Monastery of Baramus, or Maximus and Domitius, where we alighted at the Church of the Holy Isidore; and we abode there one day. Then the brethren and monks who had come to visit us in the city of Alexandria departed, and made our arrival known to the monks of the Monastery of Saint Macarius, save two of their priests who remained with us, together with the brethren who had accompanied us from Al-Munâ; and therefore some of the monks came out to us. And on the 7th day of Tubah we visited the rest of the monasteries, and received blessings from them.

Finally we proceeded to the Monastery of the holy Macarius. And when we drew near to it, the young monks met us with palm-branches in their hands; and after them came old men, carrying smoking censers, and a body of the clergy, chanting like angels, resembling those who came to meet the Lord Christ from Jerusalem on Palm Sunday.

And they began to give to my weakness that of which I was not worthy. And there was with them the great teacher Basil, bishop of Niciu. So I glorified the Lord Christ because he had counted me worthy once more to

دفعه اخرى ان انظر هذه البرية الجليلة وهؤلاء الآباء والاخوة القديسين واطهار الامانة الارثوذكسية وخلصني من اضطهاد المخالفين ونجى نفسي من التين العظيم المظني الطارد لي لاجل الامانة المستقيمة ووهبني ان اشاهد اولادي دفعه اخرى وهم محيطون بي ثم سار جميع الكهنة والاخوة الرهبان امامي الى ان دخلت البيعة المسيحية المستجدة فصرت كاتني قد دخلت الفردوس مجمع الملائكة ومسرة القديسين وموضع راحة الصديقين واذ كنا¹ بالغداة اليوم الثامن من طوبة فقلت ايتوني بالقس اغاثون الذي تصب معي على الامانة في زمان الشدائد التي لحقتني عند مطاردة المقوقس عدو الحق لضعفي فلما اتيته قلت لك يا ولدي اخرج الكتب التي تصلح للتكريز فالخرجتها² لي³ ثم بدأنا الصلاة ومعى ابا باسيليوس اسقف قيوس وكل الكهنة محيطون بي وجميع الرهبان كما قد رأيت فينما انا كذلك * P. 98 في نفسي هذا يصلح ان يجعل اسقفاً ليرعى شعباً كبيراً فان اراد الرب اذا خلا كرسي

1. ABDG بالغداة يوم. وادلجنا يوم. — 2. F احضرتبا D om. — 3. ABG لك DF om.

see this renowned desert, and these holy fathers and brothers, and the manifestation of the orthodox faith; and had delivered me from the persecution of the heretics, and saved my soul from the great dragon, the tyrant who drove me away on account of the right faith; and had vouchsafed to me that I should behold my children once more around me. Then all the monks, the priests and the brethren, went before me until I entered the newly built church of Christ. There I seemed to enter Paradise, the place of meeting of the angels, and the joy of the saints, and the abode of rest for the just.

When the morrow arrived, the 8th day of Tubah, I said : Bring to me the priest Agathon, who suffered with me for the faith, in the time of the troubles which came upon me, when the Colehian, that enemy of the truth, attacked my weakness. So when thou camest to me, I said to thee : O my son, bring forth the books which are requisite for the consecration; and accordingly thou didst bring them forth for me. Then we began the prayers; and with me were Abba Basil, bishop of Niciu, and all the clergy surrounding me, and all the monks, as thou sawest. At that time, while I was thus performing the rite of consecration, * behold, I saw an old man, * P. 98 with a great light and radiant brilliancy upon his face; and as I gazed upon him and considered him, I said within myself : This man is fit to be made a bishop, to rule over many people; and if the Lord be pleased, as soon as a see is vacant, I will set him over it; for this person is a holy

جعلته عليه لان هذا الشخص رجل قديس يصلح لهذا الامر فينما انا مفكر في هذا اذ رأيت سارافيم قد ظهر لي وله ستة اجنحة وهو قائم الى جانبي فقال لي يا اسقف لما ذانت مفكر في هذا الشيخ هذا ابو مقار ابو¹ البطاركة والاساقفة والرهبان الذين في هذه البرية قد حضر لتكريز هذه البيعة فبهت اليه وتاملته وهو قائم بين اولاده بفرح عظيم وكان صوت ذلك السارافيم يطن في مسامعي وقد خفت منه ثم قال لي ان سلكوا اولاده الطريق المستقيم الذي سلكه فسيدخلون معه الى موضع الملك ويفرحون معه ومن خالف وصاياه لم يكن له معهم نصيب بل يطرد من القطيع ولا يكون له معه ميراث فقال له القديس ابو مقار لا تختتم يا سيدي على اولادي بهذا القول لانه اذا وجد في العقود حبة واحدة لا يتلف لان بركة الله فيه فانا ايضا أومن بالمسيح حبيب نفسي انه اذا وجد في اولادي وصية واحدة وهي المحبة بعضهم² لبعض او يرفعون اعينهم الى السماء الى السيد المسيح ولو دفعة واحدة في كل يوم فالرب لا ينساهم من رحمته بل ينجيهم من عذاب الجحيم الابدي لان الرب محب البشر قد جعل للخاطي التوبة

1. Mss. أب. — 2. F لبعضهم البعض.

man, fit for that office. So, while I was thinking of this, I saw a seraph with six wings, who appeared to me, and stood beside me. And he said to me : O bishop, why art thou thinking of this old man? This is Saint Macarius, father of the patriarchs and bishops and monks who have lived in this desert; and he has come for the consecration of this church. Thereupon I was confounded before him, and considered him while he was standing among his sons with great joy; and the voice of that seraph resounded in my ears, and I was afraid of him. Then he said to me : If his sons walk in the straight way in which he walked, then they will enter with him into the place of the king, and rejoice with him. But he that breaks his commandments has no lot with him, but shall be driven out of the flock and shall have no inheritance with him.

Then the holy Macarius said to him : Put not thy seal, O my Lord, upon my sons with these words; for if a single grape be found in a bunch, it shall not perish, because the blessing of God is in it; and so I also trust in Christ, the Lover of my soul, that if he find among my children a single commandment kept, namely the love of one another, or if they raise their eyes to heaven to the Lord Christ even once every day, he will not forget them in his mercy, but will deliver them from the punishment of eternal hell. For the Lord, the Lover of mankind, grants repentance to the sinner, and desires not his death, in order that he may turn and repent, that so he may receive him.

وليس يريد موت الخاطئي الى ان يرجع ويتوب فيقبله فلما سمعت كلام القديس ابي مقار مع السارافيم عرفت محبته لاولاده وتفسير اسم الاب ابي مقار المكرم من الله ومن الناس الطوباني هذا هو الشبكة التي تجمع من كل جنس الى ملكوت الله اعني الاب ابا مقار تلميذ الله الرب فقلت بحيث يسمنى من هو قريب منى طوباك يا ابا مقار وطوبى لطقسك وطوبى لاولادك اذ استحقوا ان تكون لهم شفيعاً قوياً امام موضع حكم الله محيينا اذ اتى ملكنا والاهنا يسوع المسيح فى ظهوره الثانى ليجازى كل احد كاعماله بالحقيقة انت يا ابا مقار السفينة العظيمة الحاملة الانفس الكثيرة الموتية لها الى مينا السلامة والخلص والشفيع لجميعنا انت كما قال داود فى مزمورة طوبى للرجل الذى لم يسلك فى مؤامرة المنافقين وفى¹ طريق الخاطئين لم يقف وعلى مجالس المستهزئين لم يجلس انت المجاهد بالحقيقة الملك طوباها البطن التى حملتك وولدتك فى العالم اذكرنى يا قديس الله الحقيقى فقلت لى انت يا اغاثون وقال لى اسقف قيقوس لمن تخاطب يا ابانا

1. ولا فى AB.

Thus when I heard the words of Saint Macarius to the seraph, I understood his love for his children. For the interpretation of the name of the Father Macarius is the Blessed one, honoured by God and man. He, the Father Macarius, the disciple of God the Lord, is the net which gathers together of every kind for the kingdom of heaven. Then I said, so that those that were near me might hear me : Blessed art thou, O Saint Macarius, and blessed is thy order and blessed are thy children, since they deserve that thou shouldst be a powerful intercessor for them before the judgment-seat of God our Lifegiver, when our King and our God, Jesus Christ, shall come at his second appearing, to reward everyone according to his works in truth. Thou, O Saint Macarius, art the great ark which carries so many souls, and brings them into the harbour of safety and salvation, and thou art the intercessor for us all. As David says in his psalm¹ : Blessed is the man who hath not walked in the counsel of hypocrites, nor stood in the way of sinners, nor sat in the seats of the scornful! Thou art indeed the champion and the prince! Blessed is the womb that carried thee and brought thee forth into the world! Remember me, O thou true saint of God!

Then thou, O Agathon, didst say to me, and the bishop of Niciu said to me : To whom speakest thou, O our father? So I said to you both : I am addressing Saint Macarius, the father of this mountain. For there is a time to speak and a time * to be silent.

* P. 99

1. Ps. 1, 1.

* P. 99 ققلت لكما انا اخاطب ابا مقار ابا¹ هذا الجبل لانه زمان كلام وزمان * سكوت وانا
 صعدت الى الهيكل وقلت صلاة الميرون وتناولته لانقط على الهيكل المقدس وسمعت
 صوتاً يقول تأمل يا اسقف فلما نقطت الميرون على الهيكل رأيت يد السيد المسيح
 المخلص على الهيكل تمسح الهيكل فنانى لذلك خوف عظيم ورعدة كما رأيتنى ولم
 تعلم انت ولا الحاضرون سبب ذلك ولا ما رأيت وسمعت ثم قلت مع الاب يعقوب ان هذا
 الموضع مخوف وهذا بيت الله بالحقيقة وهذا هو باب السماء وموضع راحة العلى قال
 اغاثون القس في هذا الوقت نظرنا اليه وهو كالنار ووجهه يشرق بالنور فلم يستطع احد
 منا يكلمه بلفظة بل كنا باهتين له فقال الاب بنيامين هذه مظلة الاب والابن والروح
 القدس ودار الهيكل ثلث دفعات وهو يقول الليلويا ثم زمر زمور ~~سك~~ قائلاً ما احب
 مساكنك يا رب القوات تاقت نفسى واشتاقت الى ديار الرب مذابحك يا رب القوات
 ملكى والهسى وكمل قول الزمور الى اخره فلما كمل تكرير القبة خرج الى البيعة

1. Mss. اب.

And I went up to the sanctuary, and said the prayer over the chrisim, and took it to anoint the holy sanctuary. And I heard a voice saying : Observe, O bishop! So when I marked the sanctuary with the chrisim, I saw the hand of the Lord Christ, the Saviour, upon the walls, anointing the sanctuary. Therefore great fear came upon me and trembling, such as thou sawest in me; but thou and those present did not know the cause of it, nor what I had seen and heard. Then I said, with the Father Jacob¹ : Verily this is a dreadful place, and this is the house of God in truth, and this is the gate of heaven, and the resting-place of the most High. »

Agathon the priest says : « At that time we had looked upon him, and he was like fire, and his face shone with light; and not one of us could speak a word to him, but we were confounded at him. Then the Father Benjamin said : This is the tabernacle of the Father, the Son, and the Holy Ghost. And he walked round the sanctuary three times, saying Alleluia. Then he chanted the eighty-third Psalm, saying : How lovely are thy tabernacles, O Lord of hosts! My soul longeth and pineth after the dwelling-places of the Lord, thy altars, O Lord of Hosts, my King and my God². And he finished saying the psalm to the end.

Then, when he had completed the consecration of the dome, he went out into the body of the church, to consecrate its walls and columns; and at the end he returned and sat in the dome. And he said to us : I have been carried away to-day to the Paradise³ of the Lord of Sabaoth, and I have

1. Gen., xxviii, 17. — 2. Ps. lxxxiv, 1, 2, 3 (Sept. lxxxiii). — 3. II Cor., xii, 4.

يكرز حيطانها وعمدها ثم عاد وجلس في القبة فقال لنا لقد مضى بي اليوم الى فردوس رب¹ الصاوت وسمعت اصواتاً لا ينطق بها ولا تخطر على قلب بشر كما قال الرسول بولس الحكيم فصدقوني يا اخوة فاني رأيت اليوم مجد المسيح قد ملأ هذه القبة ونظرت بعيني الخاطنتين الكف المقدس يد السيد يسوع المسيح المخلص العلية تمنح مائدة هذا الهيكل المقدس وشاهدت اليوم السارافيم والملائكة ورؤساء الملائكة وجميع قوات العلي القديسات² يسبحون الاب والابن والروح القدس في هذه القبة ورأيت ابا البطاركة والاساقفة ومعلمي البيعة الارثوذكسية قائماً فيما بيننا هاهنا في وسط الاخوة اولاده بفرح اعنى الاب ابا مقار الكبير حقاً ان هذا الهيكل تحت كرسى ضابط الكل هذا الهيكل هو الذي ذكره اشعيا النبي اذ قال يكون لله بارض مصر مذبح ودكة وخمس قرى يتكلمن بالكناينة قوموا الآن يا اولادى نكمل القديس ونغتم بركة الاباء ونمجد الله تعالى قال اغاثون القس قال لي الاب البطرك فلما كملت الخدمة الالهية وقربت الكهنة رأيت ايضاً

1. A الرب B الرب D om. with foll. word. — 2. Mss. القديسين.

heard voices that cannot be uttered nor conceived in the heart of man, as the wise apostle Paul says. Believe me, my brethren, I have seen to-day the glory of Christ filling this dome; and I beheld with my own sinful eyes the holy palm, the sublime hand of the Lord Jesus Christ, the Saviour, anointing the altar-board of this holy sanctuary. I have witnessed to-day the seraphim and the angels and the archangels, and all the holy hosts of the Most High, praising the Father and the Son and the Holy Ghost in this dome. And I saw the father of the patriarchs and bishops and doctors of the orthodox Church, standing among us here in the midst of the brethren, his sons, with joy, — I mean the Father Macarius the Great. Truly this sanctuary is beneath the throne of the Almighty. This sanctuary is that which Isaias the prophet describes, when he says' : There shall be an altar to God in the land of Egypt, and a platform, and five towns that speak the language of Chanaan.

Arise now, my children, and let us finish the liturgy, and obtain the blessing of the fathers, and glorify God most High ».

Agathon the priest says : « The patriarch continued his narrative as follows. When I had finished the divine service and communicated the clergy, I saw again a great grace which I must not hide from thee. For when the old men came up for communion, I saw a vapour of incense ascending like perfume from their mouths, so that I thought that each one of

1. Isaias, xix, 19, 18.

نعمة عظيمة لا يجب ان اخفيها عنك فلما تقدم الشيوخ الى القربان رأيت دخان بخور يصعد كالعطر من افواههم حتى ظننت ان كل واحد من اولئك الاباء الرهبان يحمل بخوراً عند تقدمه الى القربان ثم افتتح سقف البيعة فصعد* منه ذلك العطر وتأملت افواههم *P.100 ودعاهم عند دنوهم من القربان فرأيت الكلام يخرج من افواههم والبخور يخرج من افواههم صاعداً الى السماء فتحقت حينئذ انه دعاهم وصلاتهم التي يقولونها عند اخذهم السرائر المقدسة التي هي جسد ودم الرب يسوع المسيح الطاهر ورأيت الملائكة يتسلمون صلواتهم تلك ويصعدونها امام كرسي الرب فمن عظم دعاهم وصلواتهم قلت حقاً ان هذه المنارة الذهب التي عليها المصباح والجوهرة الثمينة وكوكب الصبح المشرق المضيء على كل المسكونة وسبحت بتسبحة الثلاثة فتية حانيا وعزاريا وميصائيل التي قالوها في اتون النار الموقدة مبارك انت يا رب الاله ابائنا ومسيح وممجد الى الابد ومبارك بالحقيقة الرب الاله هؤلاء القديسين الذين استقامة العالم بهم وبامثالهم هذا مجمع الملائكة ومينا كل الانفس الذين هربوا الى الله منجى كل الاتقس ثم مجدت وشكرت الرب يسوع المسيح الذي جعلني مستحقاً ان اشاهد ما رأيت ولما نمت في تلك الليلة رأيت وقد وقف امامي

those fathers and monks carried incense when he came up to communion.
*P.100 Then the roof of the church opened, and that perfume * ascended from it. And I observed their mouths as they prayed when they approached the Host, and I saw the words and the incense which issued from their mouths ascending to heaven. So I was assured then that it was their petitions and their prayers, which they uttered when they received the Holy Mysteries, which are the Body and Blood of the pure Lord Jesus Christ. And I saw the angels receiving those prayers of theirs, and carrying them up before the throne of the Lord. And, on account of the power of their prayers and supplications, I thought : Verily this is the golden candlestick holding the lamp; and this is the precious jewel; and this is the morning star which rises and shines upon the whole world. And I sang the hymn of the three young men, Ananias, Azarias, and Misael, which they recited in the furnace of burning fire : Blessed art thou O Lord, God of our fathers, and praised and glorified for ever'. And blessed in truth is the Lord, the God of these saints, by whom and by whose like he directs the world. This is the meeting-place of the angels, and the harbour of all the souls which flee to God, the Deliverer of all souls. Then I glorified and thanked the Lord Jesus Christ, who made me worthy to witness what I saw.

And when I fell asleep that night, I saw standing before me a shining

1. Daniel, iii, 52 (Greek).

رجل منير وقال لي استيقظ يا اسقف وقم لترتب قوانين هذه البيعة وهذه القبة معاً ليحترز كل احد في سلوكه فيها من قس وشماس بصبر تام وسكون صالح لان المسيح ربنا وجميع ملائكته هاهنا واكتب هذه القوانين تذكيراً لهذه البيعة المقدسة الى الابد لانه سيأتي جيل معوج يحبون مجد الناس اكثر من مجد الله ويدوسون هذا الموضع المقدس بقلة خوف وتفخه ويبدلون نعمة الروح القدس التي اعطاها لشعبه بالذهب ويقاومون القوانين الرسوليّة فمن اراد ان يكون له ميراث في هذا الموضع المقدس وهو¹ بلا مخافة من الرب ولا تجرب نفسه بديا ويبدل مجد هذا الموضع المقدس الجليل المكروم ويكون عنده مثل مواضع البهائم في دخوله اليه فهؤلاء الذين هم هكذا قلوبهم كقلوب البهائم لا يقرؤون ولا يفهمون وجميعهم قد زاغ ورذل وهمتهم في بطونهم ومجدهم بخزي وهم يجرون على بطونهم مثل الحيات وينفخون ويلدغون المرئين² شتامين مبغضين لاختوتهم

1. F om. to ولا add. يحترز. بغير خوف. — 2. Mss. امرين.

personage who said to me : Awake, O bishop, and arise to set in order the canons of this church and this sanctuary together ; so that every one, whether priest or deacon, may guard himself in his conduct therein in perfect patience and virtuous tranquilly, because Christ our Lord and all his angels are here ; and write these canons as a memorial for this holy church for ever. For there will come a crooked generation who will love the praise of men more than the glory of God, and they will trample down this holy place shamelessly and haughtily, and will barter for gold the grace of the Holy Ghost which he gave to his people, and will break the apostolic canons. For who can desire to have an inheritance in this holy place who is without fear of the Lord and whose soul is not tried at the beginning? And the glory of this holy and renowned and venerated place shall be changed by such, who shall occupy as it were stalls for cattle at their entrance into it ; for those who are of this kind have hearts like the hearts of cattle, and neither read nor understand. All of them go out of the way and become abominable ; and their care is for their bellies, and their glory is in shame ; and they go upon their bellies like serpents, and swell, and bite men, and are insolent, haters of their brethren, occupied with eating and drinking, as cattle which have no understanding or their like ; and the Apostolic Church separates them from herself.

CANONS FOR THE MONASTERY OF SAINT MACARIUS.

[1]. No priest shall ascend to this sanctuary until he has put on his pallium first, before he carries the incense into the sanctuary.

متطلعين للمأكل والمشارب كالبهائم التي لا فهم لها ومشابيتها والبيعة الرسولية تفرزهم لا يصعد قس الى هذا الهيكل الا بعد ان يلبس بلبنه اولاً قبل ان يحمل البخور عليه لا يتقرب فيه كاهن ولا شماس الا بعد لباسه الابمس¹ او بلبناً لا يتكلم قس ولا شماس في هذه القبة المقدسة * بكلام فارغ ولا يجلس فيها ليقراً كتاباً من الكتب ومن قاوم *P.101 هذا القانون يكون محروماً أى كاهن او راهب دخل الى هذه القبة من غير ان يكون مرسوماً لخدمة هذا الهيكل فليكن محروماً اي كاهن من كهنة هذا الموضع يدخل بكاهن غريب من كهنة مصر او رئيس الى هذه القبة الاسكنا المقدسة لاجل مجد الناس فليكن محروماً اي انسان استطال ودخل الى هذه القبة المقدسة يخرج الرب يسوع المسيح خارجاً واي انسان يتعدى ليكون له نصيب في هذا الموضع المقدس بمال او هدية فليكن هو وكل من يساعده على دخوله اليه لاجل مجد الناس لا سيما ان كان معروفاً بالشر والتجبر مردولين اعلموا يا اخوتي ان نصيب يعقوب لا يكون لواحد من هؤلاء والقوة الساكنة في هذا الموضع والهيكل المقدس لا ترضى بشيء من هذه الامور بل يكون متواضعاً طاهراً وديعاً تاماً في جميع الخصال المرضية كما شهد المعلم بولس

1. البرنس F الانهس BD.

[II]. No priest or deacon shall communicate therein until he has vested himself in the epomis or a pallium.

* P. 101 [III]. No priest or deacon shall speak in this holy dome * any idle words, nor sit therein to read any book. And he that shall break this canon shall be anathema.

[IV]. If any priest or monk shall enter into this dome, unless he be appointed for the service of this sanctuary, let him be anathema.

[V]. If any of the priests belonging to this place bring a strange priest from Misr or an official into this dome and holy tabernacle, for the sake of human glory, let him be anathema.

[VI]. If any man shall persist in entering into this holy dome, the Lord Jesus Christ shall cast him out.

[VII]. And if any man transgresses in order that he may have a lot in this holy place by means of money or bribe, then let him, and everyone who assists him to enter it for the sake of human glory, be degraded, especially if he be notorious for evil and pride.

Know, my brethren, that not one of these shall receive the lot of Jacob; and the power which dwells in this place and in this holy sanctuary will not consent to any of these things. But let a monk be humble, pure, peaceable, perfect in all the approved qualities, as the Teacher Paul testified in what he

في قوله على هذه الرتبة اذ يقول ما هو ثابت في مكاتبه الجليلة ثم قال لى الشخص
المضى لا استحق ان يخاطبني خروجك يا بنيامين من هذا العالم الذى هو مفارقة نفسك
لجسدك يوافق يوم تكريز هذه البيعة وتمضى الى السيد المسيح الذى تحبه لتستريح
في يروشلیم السماوية مدينة المنتخبين مع جميع المختارين فقلت له يا سيدى ارجو ان
يجعلنى الله مستحقاً لما قد ذكرته ويقبلنى انا العبد الخاطى واصير اليه في اليوم المذكور
ومبارك سيدى يسوع المسيح حبيب نفسى وروحي لان رحمته سابقة على وعند هذا
غاب عنى السارافيم وقال لنا¹ بنيامين البطرك لا تظنوا يا اخوتى اتى كتبت هذه الحروم
على الجيل بل كتبتها² لاجل انه سيأتى حيل آخر في آخر الزمان يستحق ما كتبه على ما
اخبرنى به السارافيم الذى خاطبني فيجب لكل مؤمن ان يحذر اتباع مجد الناس ويعمل
ما يراهى مجد الله ويحبه من كل قلبه وانت يا ولدى اغاثون القس اكتب عندك تأريخ
هذا التكريز واذكرنى به فى كل وقت وكل يوم لاذكر قول السارافيم فيه لى ان فيه

1. Mss. انا. — 2. Mss. كتبت.

said about this degree; for he says what is certain in his glorious epistles.

Then this shining personage, by whom I am unworthy to be addressed, said to me : Thy departure, O Benjamin, from this world, which is the separation of thy soul from thy body, will correspond to the day of the consecration of this church. And thou shalt depart to the Lord Christ whom thou lovest, that thou mayest rest in the heavenly Jerusalem, the city of the predestined, together with all the elect. So I said to him : O my Lord, I trust that God may make me worthy of what thou sayest, and may receive me, his sinful servant; and that I may go to him on the said day. And blessed be my Lord Jesus Christ, the Lover of my soul and spirit, because his mercy is abundant towards me. Thereupon the seraph disappeared from me.

And the patriarch Benjamin said to us : Think not, my brethren, that I have written these anathemas for this generation. Nay, rather I have written them because there will come another generation in the last times which will deserve what I have written, according to that which the seraph announced to me, who talked with me. Therefore it behoves every believer to beware of following the praise of men; but let him do what is fitting for the glory of God, and love him with all his heart. And do thou my son Agathon, the priest, write down for thyself the date of this consecration; and remind me of it constantly and every day, that I may remember the words of the seraph on this day, that on the same day will take place my departure from this world, it being the 8th of Tubah, on which took place the consecration of the holy church in the name of the holy Macarius, our father.

يكون خروجي من هذا العالم الذي هو الثامن من طوبة الذي كان فيه تكريز البيعة المقدسة على اسم القديس ابي مقار ايننا ونذكر ايضاً اعجوبة كانت في اليوم المذكور وذلك انه كان بمدينة قيقوس ارخن عظيم مقدم وكانت عاداته ان يدخل كل وقت الى الديارات المقدسة بوادي هيب فحضر يوم تكريز بيعة ابي مقار ومعه ولد له كان مبتلياً *^{P. 102} وظهرت منه ايضاً اية عظيمة ظاهرة من الاب المغبوط ابي مقار الذي هو ابو الجبل المقدس بوادي هيب وعز جميع البطاركة والاساقفة والرهبان والمعلمين في جميع المسكونة الذي روائح بخور اعماله وحسن افعاله قد ملأ الاقليم واطاء مصباحه على كل من ياتي اليه وكانت عادة هذا الارخن ان يحضر الى الدير في كل وقت في اعياد الميلاد والغطاس والفصح فحضر في يوم التكريز وولده معه وسلمه لراهب قديس ومعه غلام يخدمه فلما كمل التكريز والقداس وتقرب الشعب كان ولد الارخن نائماً في البيعة المقدسة فصرخ في النوم حتى اربع الناس الحاضرين من صراخه فقوى ذلك الراهب قلبه وتقدم الى الصبي وانبهه فلما استيقظ تأمله الجمع فاذا هو عوفي وكانه كما ولد جديد في يومه هذا

Now we will record another miracle which took place on the same day. There was in the city of Niciu a great and eminent official, whose custom it was to enter at all times into the holy monasteries in Wadi Habib; and accordingly he was present on the day of the consecration of the church of Saint Macarius, accompanied by a son of his who was afflicted by disease, *^{P. 102} in whom was manifested another great and conspicuous wonder, worked by the blessed Father Macarius, who is the father of the holy mountain in Wadi Habib, and the comforter of all the patriarchs and bishops and monks and teachers in the whole world; for the odour of the incense of his works, and the beauty of his deeds have filled the land, and his lamp illumines all that come to him. And it was the custom of this official to come to the monastery always at the feasts of the Nativity and of the Baptism and of Easter; and thus he was present on the day of the consecration together with his son, whom he entrusted to the charge of a holy monk, with whom was a youth who served him. When the consecration and the liturgy were finished, and the people had communicated, the son of the official was sleeping in the holy church; and at that moment he cried out in his sleep so that he frightened the people who were present with his cries. But that monk took courage, and went up to the lad, and awoke him; and when he awoke, the congregation observed him, and behold, he was healed, and seemed like a new creature on that day. So they glorified God for this great miracle which had taken place.

فمجدوا الله لهذه الاعجوبة العظيمة التي كانت قال الاب بنيامين البطرک القديس فلما فرغت من القربان استدعيت الارخن والد الصبي واستعلمت منه حال ولده فاخبرني بمرضه وجميع ما حل به ثم استدعيت الصبي وقلت له يا ولدي اشرح لي ما رأيته في منامك ولا تخف عنى شيئاً منه فقال الصبي بينما انا نائم رأيت رجلاً طويلاً شيخاً بلحية خفيفة نازلة على صدره وهو يعصر جسمي بيديه فصرخت من الوجع ثم انه امسك يده طرف ثوبي واصعد من رأسي فرأيت جميع وجعي وجراحي ملتصقة بثوبي وقد انقلعت معه عن جسمي وقال لي تقويا ولدي هو ذا قد عوفيت فلما اتسهي هذا الاب الراهب قمت وانا معافى هذه قضية حالي يا سيدي الاب فشاهدته انا بنيامين بعيني في ذلك اليوم وقد برئى فمجدت السيد يسوع المسيح الذي اظهر لي قوته وعجائبه على يد القديس ابي مقار¹ الذي يعافى النفوس والاجساد بشفاعته عند الله الذي صار مينا لخلاص العالم فطوبى لجبل النطرون الذي استحق ان يكون فيه ابو مقار شفيحنا ولجميع من يابى اليه ايها الجبل الذي سر الله به ايها الجبل الذي جمع اليه هؤلاء المصطفون الذين يضيئون

1. F القديس مقاريوس.

The Father Benjamin, the patriarch, said : So when I had finished the communion, I called the official, the father of the lad, and inquired of him concerning the circumstances of his son, and he informed me of his sickness and all that had happened to him. Then I called the lad and said to him : O my son, explain to me what thou sawest in thy dream, and hide nothing of it from me. So the lad said : While I was sleeping, I saw a tall old man with a light beard descending over his breast, and he squeezed my body with his hands, so that I cried out with the pain. Then he grasped with his hand the edge of my garment and drew it up over my head, and I saw all my disease and sores adhering to my garment, and they were stripped off with it from my body. And he said to me : Be of good courage, my son, for behold, thou art cured. So when this father and monk had finished, I rose up healed. This is what happened to me, O my lord and father.

So I, Benjamin, beheld him with my eyes on that day, and he was healed; and I glorified the Lord Jesus Christ, who showed to me his power and wonders by the hand of the holy Saint Macarius, who heals souls and bodies by his intercession with God, and who is become a harbour for the salvation of the world. Blessed therefore is the Mountain of Nitria, which was worthy to be inhabited by Saint Macarius, the intercessor for us and for all who visit him. O mountain in which is the mystery of God ! O mountain on which are assembled those elect ones who shine therein more

فيه أكثر من نور الشمس نهاراً وتصعد صلواتهم كالنار المشتعلة ايها الجبل الذي اثمرت فيه الثمار الروحانية ثلثين وستين ومائة ايها الجبل الذي يملح الانفس ويردها من الخطيئة وينقيها بالتوبة. فتبيض كالثلج انت الجبل الحقيقي الذي تجتمع فيه الملوك والاعنياء والفقراء ليخدموا الله فيك انت جبل الملح بالحقيقة المملح الانفس الذي تتت بالخطيئة والاثم انت الذي جعلت اللصوص معلمين وشهداء وصالحين فليدعوا الآن بغير ملل بين يدي سيدنا يسوع المسيح ان يثبتنا على الامانة الارثوذكسية في بيعته المنيرة لنفتخر * نحن *^{P. 103} جميع بني المعمودية في كل زمان بها ونسأله ان ينجينا من شدائد المتولين علينا ومكر الصياد عدو الحق الشيطان الاركون الشرير والمجد لله الاب والابن والروح القدس والقدرة والعظمة الان وكل اوان والى دهر الدهرين امين

كامل بعون الله النصف الاول من الجزء الاول
من كتاب سير البطاركة بالمدينة العظمى الاسكندرية
خلفاء ماري مرقس الانجيلي رزقنا الله بركة صلواته
وصلواتهم وعدتهم ثمانية وثلاثون بطركاً

brightly than the light of the sun by day, and whose prayers ascend like a flaming fire! O mountain in which the spiritual fruit bears thirtyfold and sixtyfold and a hundredfold! O mountain which salts souls, and restores them from sin, and purifies them by repentance, so that they are white like snow! Thou art the true mountain on which are assembled the kings and the rich men and the poor, to serve God there. Thou art the mountain of salt in truth, which salts souls that stank with sin and iniquity. It is thou that hast made robbers into teachers and martyrs and saints. Therefore may they pray now without weariness before our Lord Jesus Christ, that he may strengthen us in the orthodox faith, in his illuminating Church, * that all of us who are baptized may exult at all times therein. And we pray him to deliver us from the persecutions of those who rule over us, and from the wiles of the hunter and enemy of the truth, Satan, the evil prince.

Glory and power and majesty be to God the Father, the Son, and the Holy Ghost, now and always and for ever and ever. Amen. »

With the help of God is finished the first half of the first part of the book of the Histories of the Patriarchs in the great city of Alexandria, successors of Saint Mark the Evangelist. May God grant us the blessing of his prayers and of their prayers! And their number is thirty-eight patriarchs.

LE SYNAXAIRE ÉTHIOPIEN
LES MOIS DE SANÊ, HAMLÊ ET NAHASÊ

LE SYNAXAIRE ÉTHIOPIEN
LES MOIS DE SANÊ, HAMLÊ ET NAHASÊ

PUBLIÉS ET TRADUITS

PAR

IGNAZIO GUIDI

AVEC LE CONCOURS DE MM. L. DESNOYERS ET A. SINGLAS

I

MOIS DE SANÊ

PERMIS D'IMPRIMER

Paris, le 26 Décembre 1905.

H. ODELIN,

v. g.

Tous droits réservés.

AVERTISSEMENT

Le plan d'une édition du Synaxaire éthiopien fut conçu par M^{sr} Graffin en 1897, à l'occasion du Congrès des Orientalistes de Paris ; les collaborateurs désignés, alors étaient M. Conti Rossini pour les mois de maskaram, teqemt et hedâr, M. Perruchon pour tâhsâs, ter et yakâtît, M. René Basset pour magâbit, miyâzyâ et genbot, et moi-même pour le reste.

Quelque temps après, je reçus les photographies du manuscrit de Paris, qui furent bientôt suivies par celles du ms. d'Oxford ; la précieuse collection d'Abbadie étant passée en 1902 à la Bibliothèque nationale de Paris, M^{sr} Graffin put me remettre en 1904 les photographies d'un manuscrit très ancien faisant partie de cette collection. Voici quelques renseignements sur ces trois manuscrits, que je désignerai par A, O et P, les seuls que j'aie pu utiliser pour la présente édition :

1) A = d'Abbadie, n° 66 (Cf. Catalogue raisonné de manuscrits éthiopiens appartenant à A. d'Abbadie, p. 79) ; ce manuscrit qui, par sa paléographie, peut remonter à la fin du xve siècle, est, semble-t-il, le plus ancien manuscrit connu du Synaxaire éthiopien.

2) O = Oxford, Bodleian Library, n° XXV (Cf. Dillmann, Catal. cod. mss. Bibl. Bodl. Oxon., 64) ; ce manuscrit a été écrit sans doute en même temps que le n° XXII, c'est-à-dire sous le règne d'Iyâsu (probablement Iyâsu II, 1730-1755).

3) P = Paris, Bibliothèque nationale, Fonds éthiopien n° 128 (Cf. Zotenberg, Catalogue des manuscrits éthiop. etc., 178) ; ce manuscrit est également du xviiie siècle.

Le premier de ces manuscrits (A), contemporain, ou presque, de la traduction de l'ouvrage arabe en ge'ez, répond en général assez exacte-

ment au texte arabe tel que j'ai pu le lire dans les deux manuscrits du Vatican : arab. 63 et 65 ; toutefois il ne dérive pas *immédiatement* du texte qui figure dans ces manuscrits.

Les deux autres manuscrits O et P, qui reproduisent à peu près un même texte, s'écartent souvent de A et de l'arabe, auxquels ils ajoutent des légendes et des commémorations et notamment les « salâm » si caractéristiques du Synaxaire éthiopien ; parfois, quoique rarement, P ajoute des salâm etc. qui manquent dans O et vice versa. Une partie assez grande de ces additions n'est certainement que la traduction de textes arabes, et il est possible que ces textes figurent dans quelques manuscrits du Synaxaire arabe, d'où ils seraient passés dans le Synaxaire éthiopien. Mais c'est là une question qu'on ne saurait résoudre sur l'examen de peu de manuscrits, comme tout ce qui se rapporte à l'histoire de la formation des Synaxaires arabe et éthiopien.

Les trois manuscrits se divisent donc en deux familles bien distinctes : L'une très ancienne représentée par A, et l'autre plus récente représentée par O et P. Il y a lieu de croire que la plupart des manuscrits connus en Europe se rattachent à cette seconde famille, à en juger, pour le manuscrit de Tubingue, par les morceaux publiés dans la Chrestomathie de Dillmann, et pour quelques manuscrits du British Museum, par des photographies que M^{sr} Graffin a bien voulu me procurer. Tel est le cas notamment pour le manuscrit Orient. 670 écrit dans la première moitié du XVIIe siècle et tout à fait conforme à O, ce qui montre que cette seconde recension s'est bientôt formée et, en tout cas, un siècle avant que les manuscrits O et P fussent écrits.

Dans les parties communes aux trois manuscrits j'ai suivi A, sauf le cas de fautes évidentes ou d'omissions ; la comparaison avec l'arabe permettait ordinairement de constater avec certitude qu'elles étaient dues au copiste ; j'ai donné en note toutes les variantes quelque peu importantes de O et P, qui se trouvent également dans les deux manuscrits et qu'on peut croire propres à la famille plus récente. Toutes les additions qui figurent dans O et P et manquent dans A sont entre crochets : [].

Beaucoup de variantes, surtout dans O et P, ne sont que des fautes ou des omissions du copiste de l'un ou de l'autre manuscrit, et il est inutile de les publier intégralement. On sait du reste que les manuscrits éthiopiens qui n'ont pas été révisés par les « Mammeràn » sont souvent

fautifs, et beaucoup de leurs variantes n'ont aucune valeur pour la critique. L'orthographe que j'ai suivie est celle de A, et pour les parties qui ne se trouvent que dans O et P, celle de P.

La traduction, pour le mois de Sanê, est presque entièrement l'œuvre de M. Desnoyers et, pour le mois de hamlê, de M. Singlas; les mots imprimés en italique ne sont pas dans le texte, et ont été ajoutés pour rendre la traduction plus claire. Dans les noms propres on a conservé en général la forme, souvent défigurée, qui leur est propre dans le Synaxaire comme dans n'importe quel ouvrage éthiopien; l'index des noms propres qui terminera le volume, donnera la correspondance des noms éthiopiens avec leur forme originaire grecque ou latine.

Ignazio GUIDI.

መጽሐፈ ስንክሳር ።

* በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ።
ወርኃ ፡ ሰኔ ፡ ቡሩክ ፡ መዓልቱ ፡ ፲ወጁሰዓት ፡ ወእምዝ ፡ የሐጽጽ ።

* A f. 254 a
O f. 1 a
P f. 107 a

አመጸለሰኔ ፡ ምንባብ ።

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ኮነ ፡ ቅዳሴሃ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘቅዱስ ፡ ላውንቴዎስ¹ ፡ ዘእምሀ
ገረ ፡ ሶርያ ፡ ወተእምር ፡ ዘአስተርአየ ፡ እምኔሁ ። ወውእቱኬ ፡ እስመ ፡ ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡
ሶበ ፡ ኮነ ፡ ሰማዕተ ፡ በሀገረ ፡ ጠራብሉስ ፡ አመጸወጸለወርኃ ፡ ሐምሌ ፡ መጽአት ፡ ብእ
ሲት ፡ ክርስቲያናዊት ፡ ብእሲተ ፡ ጅመኩንን ፡ እመኳንንት ፡ ዓብያን ፡ ወነሥአት ፡ ሥጋ
ሁ ፡ ለቅዱስ ፡ እምድገረ ፡ ወሀበት ፡ ንዋየ ፡ ብዙኃ ፡ ለሐራ² ። ወገንዘቶ ፡ በልብስ ፡ ዘ
ወርቅ ፡ ዘኮነ ፡ ለምታ ፡ ወእምዝ ፡ አንበረቶ ፡ ውስተ ፡ ሣጹን ፡ በውስተ ፡ ቤታ ፡ ወሰ
ቀለት ፡ ቅድሚሁ ፡ ማነትወ ፡ ዘያበርሀ ፡ ወሠዓለት ፡ ሥዕሉ ። ወኮነ ፡ ምታ ፡ መስፍነ³ ፡

1. 0, P ለውንትዮስ ፡ — 2. 0, P add. እስክ ፡ ነሥአቶ ፡ — 3. 0, P add. ናሁ ፡

LE LIVRE DU SYNAXAIRE

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.
Mois de sané, béni; le premier jour a 15 heures, puis va en décroissant.

PREMIER JOUR DE SANÉ (26 mai) LEÇON.

En ce jour est la dédicace de l'église de saint Lăwentėwos (*Léonce*)
originnaire de la Syrie et l'on rappelle le prodige dont il fut l'auteur. Voici
le fait : lorsque ce saint eut été martyrisé dans la ville de Tarabelos
(*Tripolis*), le 22 du mois de ḥamlé, il vint une femme chrétienne, épouse de
l'un des magistrats supérieurs; elle prit le corps du saint après avoir donné
beaucoup d'argent aux soldats et l'enveloppa dans un vêtement *tissu* d'or qui
appartenait à son mari. Ensuite elle le déposa dans une chässe, chez elle, et
suspendit devant lui une lampe qui éclairait; elle fit aussi peindre son image.

ተምዓ ፡ ላዕሌሁ ፡ ዲዮቅልጥያኖስ ፡ ወሞቅሖ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ በሀገረ ፡ አንጾኪ
ያ ። ወሶበ ፡ ገነዘት ፡ ብእሲቱ ፡ ሥጋሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ላውንቴዎስ ፡ ወገብረት ፡ ላዕሌሁ ፡
ሠናዩ ፡ ወአልበሰቶ ፡ ልብስ ፡ ወርቅ ፡ ወኢፈቀደ ፡ ሰማዕቱ ፡ ለክርስቶስ ፡ ላውንቴዎስ ፡
ከመ ፡ ትጸገው¹ ፡ ላዕሌሁ ፡ ብእሲት ፡ አላ ፡ ዓሠያ ፡ በዝንቱ ፡ ዓለም ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡
አድጎኖ ፡ ለምታ ፡ እምቤተ ፡ ሞቅሕ ። ወሀለዎ² ፡ ከመ ፡ ይግበር ፡ ምስሌሃ ፡ ሠናዩ ፡ በ
ዓለም ፡ ዘይመጽእ ፡ ወይተነበል ፡ በእንቲአሃ ፡ በቅድመ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ።
ወበይእቲ ፡ ሌሊት ፡ አስተርአዩ ፡ ቅዱስ ፡ ለመስፍን ፡ ምታ ፡ በውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅ
ሕ ፡ ወሠረቀ ፡ ላዕሌሁ ፡ ብርሃን ፡ ዓቢይ ፡ እስከ ፡ አብርሀ ፡ ለቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ ነሉንታ
ሃ ። ወእምዝ ፡ ርእዮ ፡ ለቅዱስ ፡ አምሳለ ፡ ፈረሳዊ ፡ ወብርሃኑ ፡ ይበርቅ³ ፡ ወውእቱ ፡
በኅቤሁ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ እንዘ ፡ ይለብስ ፡ ውእተ ፡ ልብስ ፡ ወርቅ ፡ ዘዩአም
ር ፡ መስፍን ፡ ከመ ፡ ውእቱ ፡ ልብስ ፡ ዘኢሁ ። ወይቤሎ ፡ ቅዱስ ፡ ዘውእቱ⁴ ፡ ፈረሳ
ዊ ፡ ለመስፍን ፡ ኢትሕዝን ፡ ወኢትተክዝ ፡ እስመ ፡ በሳኒታ ፡ ትድጎን ፡ ወትበልዕ ፡ ም
ስለ ፡ ንጉሥ ፡ ዲበ ፡ ማዕዱ ፡ ወተሐውር ፡ ኅበ ፡ ቤትከ ። ወከነ ፡ ውእቱ ፡ መኩንን ፡
* A. C. 254 b ድንገፀ ፡ በብዙኅ ፡ ምግባራት ፡ በእንተ⁵ ፡ ዘከመ ፡ ርእዮ ፡ ለውእቱ ፡ ፈረሳዊ ፡ * ወበእ
ንተ ፡ ብርሃን ፡ ዘሠረቀ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወበእንተ ፡ በዊኦቱ ፡ ኅቤሁ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅ

1. P ትጸገው ፡ — 2. O, P add. ካዕበ ፡ — 3. O, P ህ ፡ — 4. O, P ለውንተዮስ ፡ — 5. O, P om.

Or son mari était un gouverneur; Diyoqeltyânos (*Dioclétien*) s'irrita contre lui et il le fit mettre en prison dans la ville d'Antioche. Comme sa femme avait enveloppé le corps de saint Lawentéwos, l'avait traité comme il faut et revêtu d'un vêtement tissu d'or, le martyr du Christ, Lawentéwos, ne voulut pas qu'une femme lui fit des bienfaits sans récompense¹, mais il la gratifia d'une belle récompense dans ce monde-ci, puisqu'il délivra son mari de la prison, et il devait encore lui prodiguer ses bienfaits, dans le monde à venir, et intercéder pour elle devant N.-S. Jésus-Christ.

Cette nuit même, le saint apparut au magistrat, son mari, dans la prison; et il s'éleva sur lui une grande lumière, au point qu'elle illumina la prison tout entière. Puis le prisonnier vit le saint en la ressemblance d'un cavalier resplendissant de lumière; il se tenait dans la prison près de lui, revêtu de cet habit tissu d'or que le gouverneur reconnut pour son propre vêtement. Alors le saint, à savoir le cavalier, dit à ce gouverneur : « Ne t'attriste point, ni ne t'afflige, car tu seras libre demain; tu mangeras en compagnie de l'empereur, à sa table, et tu iras chez toi. » Alors ce magistrat fut stupéfait par la multiplicité des événements : parce qu'il avait vu ce cavalier; puis pour cette lumière qui l'avait illuminé; pour le fait que le cavalier avait pénétré jusqu'à lui dans une prison pourtant scellée; et enfin pour ce vêtement

1. Le mot à mot de A et O serait « feminam beneficio allici supra eum », mais le traducteur a dû mal comprendre l'arabe, تنفصل عليه; la leçon de P n'est probablement qu'une correction postérieure.

ሕ : እንዘ : ሕቱም : ውእቱ = ወበእንተ : ልብሰ : ወርቅ : ዘዘአሁ : ዘጎደጎ : ውስተ :
 ቤቱ = ወእምዝ : ተጎብአ : እምኔሁ : ቅዱስ : ላውንቴዎስ : ወሐረ : ጎበ : ንጉሥ : በ
 ይእቲ : ሌሊት : ከዕበ¹ : ወረገጸ : በእግሩ² = ወነቅሀ : ንጉሥ : ዲዮቅልጥያኖስ = ሶበ :
 ርእዮ : ለቅዱስ : ፈርሀ : ወደንገፀ = ወይቤሎ : ቅዱስ : ለንጉሥ : ለእመ : ኮነ : ጊዜ :
 ጽባሕ : አውዕአ : ለመስፍን : እገሌ : እምቤተ : ሞቅሕ : ወአክብሮ : ወጎደጎ : ይሐር :
 ጎበ : ቤቱ : ከመ³ : ኢትጥፋእ = ወአውሥአ : እንዘ : ይርዕድ : እምኔሁ : ወይቤሎ : እ
 ወ : አእግዘእየ : ዡሎ : ዘአዘዝከኒ : አነ : እገብር = ወሶበ : ኮነ : ጽባሕ : ፈነወ : ንጉ
 ሥ : ወአውዕአ : ለመስፍን : እምቤተ : ሞቅሕ : ወአክብሮ : ክብረ : ዓቢዩ : ወአልበ
 ሶ : አልባሳተ : ሠናያተ : ወአርፈቆ : ምስሌሁ : ዲበ : ግዕዱ = ወነገሮ : ዘከመ : አ
 ስተርአዩ : ሎቱ : ውእቱ : ፈረሳዊ : ወአድመሞ : ለውእቱ : መስፍን : ወአንከረ :
 ፈድፋዶ = ወኮነ : ንጉሥ : ይሐሊ : ከመ : ገብረ⁴ : ውእቱ : በሥራይ = ወአው*ሥአ : * P. f. 107 b
 ውእቱ : መስፍን : ወይቤሎ : አንሰ : ኢያአምር : * ወኢምንተኒ : እምሥራይ : ግሙ
 ራ⁵ : ወኢዩአምር : መኑ : ውእቱ : ዘአስተርአዩ : ለከ = ወኢደፈረ : ንጉሥ : ከመ :
 ይትናገሮ : ነገረ : ሕሁመ : ግሙራ : አላ : ፈነዎ : ጎበ : ሀገሩ : በክብር : ዓቢይ⁶ : ወ
 እንዘ : የሐውር : ውእቱ : መስፍን : በውስተ : ፍኖት : አስተርአዩ : ሎቱ⁷ : ቅዱስ :

1. om. O, P. — 2. O, P add. ለንጉሥ : ነዕበ : ወሥልበ — 3. O, P add. ኢትመት : ሞተ : እኩይ :
 ወ — 4. om. A. — 5. O, P ወኢእምሥራይኒ : ወኢምንተኒ : እምሥራይ : ከትቤ — 6. O, P add. እንበይን :
 ፍርሃት : ዘአስተርአዩ — 7. O, P add. ወልከ : እግዚአብሔር : በእምሳለ :

tissu d'or qui était à lui et qu'il avait laissé à sa maison. Ensuite saint Lawentéwos disparut d'auprès de lui, et alla chez l'empereur, et, cette nuit-là même, il frappa le pied de l'empereur et l'empereur Diyoqeltyanos se réveilla. A la vue de saint Lawentéwos, il eut peur et fut saisi d'une extrême frayeur. Et le saint dit à l'empereur : « Quand la matinée sera venue, fais sortir le magistrat un tel de la prison; honore-le et laisse-le aller chez lui, afin que tu ne périsses point. » L'empereur lui répondit, tout tremblant par crainte de lui, et lui dit : « Oui, mon Seigneur; tout ce que tu m'as ordonné, je l'accomplirai. » Le matin venu, l'empereur envoya faire sortir le gouverneur de la prison, lui rendit de grands honneurs, le revêtit d'habits magnifiques, le fit asseoir en sa compagnie à sa table et lui raconta comment lui était apparu ce cavalier. Ce récit remplit de stupéfaction le gouverneur qui fut saisi d'un grand étonnement. L'empereur pensait que c'était lui, le gouverneur, qui par des charmes avait fait cela, mais celui-ci lui répondit en disant : « Pour moi, je ne comprends rien du tout aux charmes, et je ne sais qui est celui qui t'est apparu. » L'empereur n'osa point lui dire la moindre mauvaise parole, mais l'envoya dans sa ville avec de grands honneurs. Pendant que le gouverneur était en route, lui apparut [O, P : l'ange de Dieu sous les apparences de]

ላውንቴዎስ ፡ ወኮነ ፡ ይትናገር ፡ ምስሌሁ ፡ ወይናዝዞ ፡ እስከ ፡ በጽሐ ፡ ኅበ ፡ ሀገሩ ፡ ጠራብሎስ ፡ ወተኃብእ ፡ እምኔሁ ፡ ሶቤሃ ።

ወቦእ ፡ ውእቱ ፡ መስፍን ፡ ኅበ ፡ ቤቱ ፡ ወተአምኖሙ ፡ ለሰብእ ፡ ቤቱ ፡ ወነገሮ ሙ ፡ ዘከመ ፡ አስተርአዩ ፡ ሎቱ ፡ ውእቱ ፡ ፈረሳዊ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ እንዘ ፡ ይለብስ ፡ ውእተ ፡ ልብሰ ፡ ዘወርቅ ፡ ወዘከመ ፡ ተካዩዶ ፡ ከመ ፡ ውእቱ ፡ ያድጎኖ ፡ እምቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ ወዘከመ ፡ አውፅአ ፡ *እምቤተ ፡ ሞቅሕ¹ ፡ በጽባሕ ፡ ወዘከመ ፡ አስተርአዩ ፡ ሎቱ ፡ በውስተ ፡ ፍኖት ፡ እንዘ ፡ ይለብስ ፡ ውእተ ፡ ልብሰ ፡ ወርቅ ፡ ወእእመረት ፡ ብእሲቱ ፡ ከመ ፡ ውእቱ ፡ ቅዱስ ፡ ላውንቴዎስ ፡ ወአውሥአቶ ፡ ወትቤሎ ፡ ሶበ ፡ ትሬእዮ ፡ ታአምርኑ ፡ ወአውሥአ ፡ ወይቤላ ፡ እወ ። ወእምዝ ፡ አብአቶ ፡ ውስተ ፡ መካን ፡ ኅበ ፡ ሀሎ ፡ ሥፅሎ ፡ ለቅዱስ ፡ ላውንቴዎስ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ ይቤ ፡ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ በአማን ፡ ዘአስተርአዩ ፡ ሊተ ። ወእምዝ ፡ አርኃወት ፡ ሣጺነ ፡ ዘው*ስቴቱ ፡ ሥጋሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ላውንቴዎስ ፡ ወርእዮ ፡ እንዘ ፡ ይለብስ ፡ ውእተ ፡ ልብሰ ፡ ወርቅ ፡ ዘዚአሁ ፡ ወከሠተ ፡ ግልባበ ፡ ገጹ ፡ ወጠየቀ ፡ ከመ ፡ ውእቱ ፡ ዘአስተርአዩ ፡ ሎቱ ፡ ወአድኃኖ ። ወተሰአለ ፡ መስፍን ፡ ለብእሲቱ ፡ በእንቲአሁ ፡ *ወይቤላ ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ወነገረቶ ፡ ገድሎ ፡ ለቅዱስ ። ወወደሳ ፡ ለብእሲቱ ፡ በእንተ ፡ ዘገብረት ፡ ወሰብሐ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡ ገባሬ ፡ ተአምራት ፡ በላዕለ ፡ ቅዱሳኒሁ ። ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ ለብእሲቱ ፡ ከመ ፡ ኢታጽርፅ ፡ ማጎቶተ ፡ ወዕጣነ ፡ ቅድሜሁ ። ወኮነት ፡ ትገብር ፡ ከመዝ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ አጥፍአ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዲዮቅልጥያኖስ ፡ ወሐነጹ ፡

* O f. 1 b

* A f. 255 a

1. O, P እመታሌሁ ፡

saint Lawentéwos, qui lui parlait et le consolait jusqu'à ce qu'il arriva à sa ville, Tarábelos, et à l'instant il disparut d'auprès de lui.

Le gouverneur vint à sa demeure et salua les gens de sa maison. Il leur raconta comment lui était apparu ce cavalier dans la prison, revêtu du vêtement *tissu* d'or, comment il lui avait fait la promesse de le délivrer de la prison, comment il l'avait fait sortir de la prison, le matin, et comment il lui était apparu en chemin, revêtu du vêtement d'or. Alors sa femme comprit que c'était S. Lawentéwos. Elle répondit donc à son mari et lui dit : « Si tu le voyais, le reconnaitrais-tu ? » Il lui répondit et lui dit : « Oui. » Alors elle le fit entrer dans le lieu où était l'image de saint Lawentéwos, et quand il la vit il dit : « C'est lui, vraiment, qui m'est apparu. » Puis elle ouvrit la chässe dans laquelle se trouvait le corps de saint Lawentéwos, et il le vit revêtu de son propre habit d'or, et il écarta le voile du visage et s'assura que c'était le *personnage* qui lui était apparu et l'avait délivré. Et le gouverneur interrogea sa femme à son sujet et lui dit : « Qui est-ce ? » Et elle lui raconta la lutte, *le martyre* du saint; il loua sa femme de ce qu'elle avait agi ainsi, et glorifia Dieu très-haut, auteur des miracles, pour ses saints. Ensuite il commanda à sa femme de ne pas laisser manquer l'encens et la lampe devant lui, *devant son corps*. Elle agit ainsi jusqu'à ce que Dieu eut fait périr Diyoqeltyános;

ሎቱ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወአፍላሱ ፡ ሥጋሁ ፡ ኅቤሃ ፡ ወአንበርዎ ፡ ውስቴታ ፡ ወቀ
 ደስዎ ፡ በከመ ፡ ዛቲ ፡ ዕለት ፡ ወከነ ፡ እምሥጋሁ ፡ ተአምራት ፡ ወመንክራት ፡ ዓበይ
 ት = እግዚአብሔር ፡ ይምሐረነ ፡ በጸሎቱ ፡ አሜን =

[ሰላም ፡ ለለውንትዮስ ፡ ጸዋሬ ፡ መቅሠፍት ፡ በነፍሱ ፡
 እስከ ፡ ተበልዓ ፡ ሥጋሁ ፡ ወእስከ ፡ ተበጸለ ፡ ግዕሱ ፡
 ድኅረ ፡ ተአተተ ፡ እምድር ፡ ለዲዮቅልጥያኖስ ፡ ንግሡ ፡
 ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ቀደሱ ፡
 ወአዕፅዎጥሁ ፡ በሕርዩ ፡ ውስቴታ ፡ አፍላሱ ፡]

[ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ ዕረፍቱ¹ ፡ ለዮሴፍ ፡ ጸድቅ ፡ ወልደ ፡ ያዕቆብ ፡ እስራኤ
 ል ፡ ወአስኔት ፡ ብእሲቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐረነ ፡ በጸሎቱ ፡ አሜን =]

[ሰላም ፡ ለዮሴፍ ፡ ዘተብህለ ፡ አምሳሉ ፡
 ለእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ኃይሉ ፡
 ለዝ ፡ ጠቢብ ፡ ጸዋሬ ፡ ዕንቀ፡ መዝገበ ፡ ብዕሉ ፡
 እንዝ ፡ ዩሳልዩ ፡ አዕፅዎትዩ ፡ ነሱ ፡
 አንቲ ፡ ውእቱ ፡ ግርያም ፡ ይብሉ ፡]

[ሰላም ፡ ለአስኔት ፡ ከመ ፡ ፀሐይ ፡ ፀዳላ ፡
 ወከመ ፡ ጽጌ ፡ ረዳ ፡ ቀይሕት ፡ እንተ ፡ * ወዕኦት ፡ እምነ ፡ ቁጽላ ፡
 እለ ፡ ሴሰያሃ ፡ አንሀብት ፡ በአክናፈ ፡ መንፈስ ፡ ተልዕላ ፡]

* P f. 108 a

1. O ተዝካሩ ፡

alors on bâtit *au saint* une église, on y transféra son corps qu'on y déposa, et on la consacra juste en ce jour; il y eut par son corps de grands miracles et prodiges. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière! Amen.

[Salut à Lawentyos qui supporta les tourments dans son âme jusqu'à ce que sa chair fut dévorée et sa peau déchirée. Après que la domination de Diyoqeltyânos eut disparu de la terre, en ce jour son église fut consacrée, et l'on y transféra ses ossements *qui étaient* une perle précieuse.]

[En ce jour aussi, mort (O : mémoire) de Joseph, le Juste, fils de Jacob-Israël, et *mémoire* d'Asnét, sa femme. Que Dieu nous fasse miséricorde, par leurs prières! Amen.]

[Salut à Joseph, qui fut dit image du chef des troupes de Dieu. Tandis que tous mes os chantent ce sage qui portait une perle précieuse, le trésor de sa richesse, ils s'écrient : il est bien ta *figure*, ô Marie!

Salut à Asnét, son éclat est comme le soleil, et comme la fleur de la rose rouge, qui est sortie de son feuillage. Les abeilles qui la nourrissent

ወእለ : ፈቀዳ : ኪያሃ : ያቀሰላ ።
 ወስተ : ምድር : ወድቃ : ወግብተ : ተኃጉላ ።]

[ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ተገካርሙ : ለሰግዕታት : ወቶግስ : ሊቀ : ጳጳሳት :
 ዘሀገረ : እስክንድርያ ። እግዚአብሔር : ይምሐረን : በጸሎቶሙ : አሜን ።]

ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ተገካሩ : ለቅዱስ : ቆዝሞስ : ሰግዕት : ዘእምሀገረ : ጠ
 ሐ¹ : ዘእምላዕላይ : ግብጽ : ወአብያጺሁ = እግዚአብሔር : ይምሐረን : በጸሎቶሙ :
 አሜን ።

ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ተገካሩ : ኮነ² : ለቅዱስ : በፋሞን : ሰግዕት : [መስተጋ
 ድል : ወቅዳሴ : ቤተ : ክርስቲያኑ : ቀዳሚት : እምአብያተ : ክርስቲያናት : እለ : ተ
 ሐንፃ : በስሙ] ። እግዚአብሔር : ይምሐረን : በጸሎቱ : ለዓለሙ : ዓለም = አሜን ።

[ሰላም : ለቆዝማ : ወለአብያጺሁ : አምኃ ።

ዘሀገረ : ጣሃ ።

ለበፋሞን : ሰላም : ዘተጋደለ : ብዙኃ ።

ከሙ : ኢይፍረይ : አሜከላ : ወሦከ : በሊሐ ።

ገራህተ : ልብዩ : ያንጽሑ : ርሱሐ ።]

1. 0, P ጣሃ : — 2. 0, P om.

s'élevèrent sur les ailes du vent, mais celles qui voulurent la blesser, tombèrent à terre et à l'instant périrent.]

[En ce jour aussi tombe la commémoration des martyrs et de Tomàs, patriarche d'Alexandrie. Que Dieu nous fasse miséricorde, par leur prière! Amen.]

En ce jour aussi, tombe la commémoration de saint Qozmos, martyr, de la ville de Tahà de la haute Égypte, et de ses compagnons. Que Dieu nous fasse miséricorde, par leur prière! Amen.

En ce jour aussi, c'est la commémoration du saint martyr Bifàmon, [ascète, et la consécration de son église, la première des églises qui furent élevées sous son vocable]. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière, dans les siècles des siècles! Amen.

[Salut à Qazmà, et à ses compagnons originaires de la ville de Tàhà; salut à Bifàmon, qui lutta beaucoup. Puissent-ils purifier le champ inculte, mal entretenu, de mon cœur, afin qu'il ne produise ni chardons ni épines aiguës.]

በሰመ : አብ : ወወልድ : ወመንፈስ : ቅዱስ : አሐዱ : አምላክ ።

አመ : ቧለሰኔ ።

በዛቲ : ዕለት : አስተርአዩ : ሥጋሁ : ለቅዱስ : ዮሐንስ : መጥምቅ : ወሥጋሁ : ለቅዱስ : ኤልሳዕ : ነቢይ : ረድኡ : ለኤልያስ : ቀናኢ : ወውላቱ : በሀገረ : እስክን ድርያ ። እስመ : በመዋዕሊሁ : ለሉልያኖስ : ከሐዲ : ሶበ : ፈቀደ : ከመ : ይሕንጽ : ምክራብመ : ለአይሁድ : በኢየሩሳሌም : እምድጎረ : አንሐሎ : አስባስያኖስ : ንጉሠ : ሮም : ወወልዱ : ቲቶ ። እስመ : ሉልያኖስ : ፈቀደ : በእከዩ : ምክሩ ። ከመ : ይሥዓር : ቃለ : እግዚእነ : በወንጌል : ቅዱስ : ዘይቤ : እስመ : ኢይትኃደግ : ዝዩ : እብን : ዲበ : እብን : ዘእንበለ : ይትነሰት ። ወሶበ : * ሐነጸ : ቀዳማይ : ወዳግማይ : ወሣልሳይ : ውላቱ : ይትነሰት' ። ወይቤልዎ : አይሁድ : እስመ : ሀሎ : ውስተ : ዝንቲ : መካናት : አብድንጉሆመ : ለልሂቃን : ክርስቲያን : ወለእመ : ኢታወፅአመ : እምዝዩ : ወእመአከ : ኢይትሐነጽ ። ወእዘዘ : ሉልያኖስ : ከመ : ያውፅኡ : አብድንጉሆመ : ለቅዱሳን : እምውላቱ : መካን : ወያውዕይዎመ : በእሳት ። ወሶበ : ረከቡ : ሥጋሁ : ለቅዱስ : ዮሐንስ : መጥምቅ : ወለሥጋሁ : ለኤልሳዕ : ነቢይ : ወፈቀዱ : ከመ : ያውዕይዎመ : በእሳት ። ወመጽኡ : መሃይምናን : ወወሀቡ : ንዋዩ : ብዙኃ : ለሐራ : ወነሥኡ : ሥጋሆመ : ለቅዱሳን : እምድጎረ : አምሐልዎመ : ሐራ : ከመ : ኢ

1. O, P እዘዘ : ለሐነጽ : ዩጌዜ : ተነስተ : ቦቱ ።

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

DEUXIÈME JOUR DE SANÉ (27 mai).

En ce jour se découvrirent le corps de saint Jean-Baptiste et le corps de saint Élisée, prophète, disciple d'Élie, le zélé. Ce fait eut lieu dans la ville d'Alexandrie, au temps de Lulyanos (*Julien*) l'Apostat, quand il voulut reconstruire le temple des Juifs à Jérusalem, après la destruction de celui-ci par Asbasyanos (*Vespasien*) empereur de Rome et son fils Tito (*Titus*). Car Julien voulait, dans son mauvais dessein, réduire à néant la parole de Notre-Seigneur, dans le saint évangile, qui dit qu'il ne sera laissé ici pierre sur pierre qui ne soit renversée'. Ayant reconstruit le temple, une première, une deuxième et une troisième fois, la reconstruction se détruisait. Alors les Juifs lui dirent : « C'est qu'il y a dans ces lieux les corps de grands personnages chrétiens; on enlève-les de là, ou l'on n'y construira point ». Lulyanos ordonna donc aux chrétiens d'ôter les corps des saints de cet endroit et de les consumer par le feu. Lorsqu'ils trouvèrent les corps des saints Jean-Baptiste et Élisée le prophète, on voulut les consumer par le feu. Mais il vint des fidèles qui donnèrent beaucoup d'argent aux soldats et emportèrent les corps des saints, après que les soldats leur eurent fait jurer de ne point laisser les corps

1. Mt., xxiv, 2.

ያትርፍዎሙ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ ከመ ፡ ኢይሥግዕ ፡ ንጉሥ ፡ ወኢያጥፍአሙ ።
 ወዜናሁስ ፡ ለሉልያኖስ ፡ ንጉሥ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ሶበ ፡ ዓገትዎ ፡ ጸላእቱ ፡ በው
 ስተ ፡ ፀብእ ፡ ፈነወ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለቅዱስ ፡ መርቆርዮስ ፡ በመንፈስ¹ ፡ እምድጎ
 ረ ፡ ነሥአ ፡ አክሊሊ ፡ ስምዕ ። ወረገዝ ፡ በኩናት ፡ ውስተ ፡ ከሳዱ² ። እምቅድመ ፡ ይሙ
 * O f. 2 a ት ፡ ሉልያኖስ ፡ ከሐዲ ፡ * ነሥአ ፡ እምድሙ ፡ ምልአ ፡ እራሑ ፡ ወዘረወ ፡ ውስተ ፡ አ
 * A f. 255 b ዩር ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኦኢዮሱስ ፡ ነሥአ ፡ ለነፍስ ፡ ዘወሀ*ብከኒ ፡ ወሶቤሃ ፡ ሞተ ፡ በእኩ
 ይ ፡ ሞት ። ወሥጋሆሙስ ፡ ለቅዱሳን ፡ ዮሐንስ ፡ መጥምቅ ፡ ወኤልሳዕ ፡ ነቢይ ፡ አብጽሕዎ
 ሙ ፡ እሉንቱ ፡ ሰብእ ፡ ኅበ ፡ ሀገረ ፡ እስክንድርያ ፡ ኅበ ፡ ቅዱስ ፡ አባ ፡ አትናስዮስ ።
 * P f. 108 b ወተፈሥሐ ፡ በሙ ፡ ዓቢይ ፡ ፍሥሐ ፡ * ወአንበርሙ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ የሐንጽ ፡ ሉሙ ፡ ቤ
 ተ ፡ ክርስቲያን ። ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ እንዘ ፡ ሀሉ ፡ አባ ፡ አትናስዮስ ፡ ይነብር ፡ ውስ
 ተ ፡ አእዋድ ፡ ዘለአበዊሁ ፡ ወምስሌሁ ፡ ቲምፍሉስ ፡ ጸሐፊሁ ። ወይቤ ፡ ለእመ ፡ ወሀ
 በኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ መዋዕለ ፡ ሠናየ ፡ * አነ ፡ አሐንጾ ፡ ለዝንቱ³ ፡ መካን ፡ ቤተ ፡ ክ
 ርስቲያን ፡ በስሙ ፡ ለቅዱስ ፡ ዮሐንስ ፡ መጥምቅ ፡ ወኤልሳዕ ፡ ነቢይ ፡ ወአነብር ፡ ሥ
 ጋሆሙ ፡ ውስቲታ ። ወሶበ ፡ ተሠይመ ፡ ቅዱስ ፡ ቲምፍሉስ ፡ ተዘከረ ፡ ውእተ ፡ ቃለ ፡
 ዘተናገረ ፡ አባ ፡ አትናስዮስ ፡ ወሐንጾ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወነሥአ ፡ ምስሌሁ ፡ ብዙኃ
 ነ ፡ ከሀናተ ፡ ወኩሉሙ ፡ ሕዝበ ፡ ወሐሩ ፡ ኅበ ፡ ሥጋሆሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ወጸርዎሙ ፡
 በክብር ፡ ዓቢይ ፡ ከመ ፡ ይውስድዎሙ ፡ ኅበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ።
 ወእንዘ ፡ የሐልፋ ፡ በጽሑ ፡ ኅበ ፡ ቤተ ፡ ዘሀለወት ፡ ውስቲቱ ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡

1. A add. ቅዱስ ፡ — 2. O, P add. ሞተ ፡ — 3. O, P ኤካጎ ፡ እነ ፡ በዝ” ፡

dans cette ville, de peur que l'empereur ne l'apprit et ne les fit périr.
 Pour ce qui est de l'histoire de l'empereur Lulyános, quand ses ennemis
 l'eurent cerné, durant la guerre, Dieu envoya S. Marqoryos en esprit, après
 qu'il eut reçu la couronne du martyr, et il lui perça le cou avec un javelot;
 avant de mourir, Lulyános l'Apostat prit une poignée de son sang et le
 jeta en l'air en disant : « Jésus, reprends l'âme que tu m'as donnée. » Et
 à l'instant il mourut de mort mauvaise. Quant aux corps de saint Jean-Baptiste
 et d'Élisée, le prophète, ces gens les transportèrent à la ville d'Alexandrie
 auprès du saint Abbâ Athanase. Il en ressentit une vive joie et les déposa *chez*
lui jusqu'à ce qu'il leur eut élevé une église. Un jour que Abbâ Athanase se
 trouvait dans les domaines de ses parents, accompagné de Têwoflos son
 secrétaire, il dit : « Si Dieu me donne des jours heureux, je ferai de ce lieu,
 (j'y *construirai*) une église sous le vocable des saints Jean-Baptiste et Élisée le
 prophète, et j'y déposerai leurs corps ». Une fois ordonné, saint Têwoflos se
 souvint de cette parole qu'avait prononcée Abbâ Athanase; il édifia l'église,
 puis se fit accompagner d'un clergé nombreux et de tout le peuple. On se
 rendit près des corps des saints et on les emporta en grande pompe, pour
 les amener à l'église.

Durant la procession, on arriva auprès d'une maison où se trouvait une

አረግዊት ፣ እንዘ ፣ ነበረት ፣ ጀመላት ፣ በማሕጽ ፣ ግሕምም ፣ ዘወሊድ ፣ ወይእቲ ፣ ት
 ጸርጎ ፣ ሌሊት ፣ ወመላት ፣ እስከ ፣ አልጸቀት ፣ ለመዊት ፣ ወሶበ ፣ ሰምዓት ፣ ግጎሌቶ
 ሙ ፣ ለካህናት ፣ እንዘ ፣ የኃልፋ ፣ ምስለ ፣ ሥጋሆሙ ፣ ለቅዱሳን ፣ ወነጸረት ፣ እመስከ
 ተ ፣ ቤታ ፣ ወተስእለት ፣ ወትቤ ፣ ምንት ፣ ዝንቱ ፣ ወይቤልዋ ፣ ዝንቱ ፣ ሥጋሁ ፣ ለቅዱ
 ስ ፣ ዮሐንስ ፣ መጥምቅ ፣ ወሥጋሁ ፣ ለኤልሳዕ ፣ ነቢይ ፣ ወሶቤሃ ፣ ግብዕአት ፣ በአሚኖ
 ት ፣ እንዘ ፣ ትብል ፣ አቅዱሱ ፣ ለእግዚአብሔር ፣ ዮሐንስ ፣ ለእመ ፣ ድጎንኩ ፣ እምዝን
 ቱ ፣ ምንዳቤ ፣ አንሰ ፣ እከውን ፣ ክርስቲያናዊተ ፣ ወእምቅድመ ፣ ይትፈጸም ፣ ዝንቱ ፣ ቃ
 ል ፣ እምአፋሃ ፣ ወሶቤሃ ፣ ወለደት ፣ ሕፃን ፣ ሕያወ ፣ ወሰመየቶ ፣ ዮሐንስ ፣ ወእምድጎረ
 ዝ ፣ ተጠምቀት ፣ ጥምቀተ ፣ ክርስትና ፣ ወኩሉ ፣ ሰብአ ፣ ቤታ ፣ ወሥጋሆሙስ ፣ ለቅዱ
 ሳን ፣ አንበርዎሙ ፣ ውስተ ፣ ቤተ ፣ ክርስቲያን ፣ ወአስተርአየ ፣ እምሥጋሆሙ ፣ ተአም
 ሬት ፣ ወመንክራት ፣ ብዙኃት ፣ ወቅዱስሰ ፣ አባ ፣ ቴዎፍሉስ ፣ ወብዙኃን ፣ ቅዱሳን ፣
 ርእይዎሙ ፣ ለቅዱስ ፣ ዮሐንስ ፣ ወላኤልሳዕ ፣ ነቢይ ፣ ወእመንቱ ፣ የዐውዱ ፣ ውስተ ፣
 ቤተ ፣ ክርስቲያን ፣ ምስለ ፣ ሊቀ ፣ ጳጳሳት ፣ እንዘ ፣ ይቄድሳ ፣ ለቤተ ፣ ክርስቲያን ፣ ወ
 ከነ ፣ አርአያሁ ፣ ለዮሐንስ ፣ መጥምቅ ፣ * ብእሲ ፣ ዘጸጉር ፣ ወጽሕሙ ፣ ይወርድ ፣ ጎ
 በ ፣ እንግድግሁ ፣ ወኤልሳዕ ፣ ነቢይ ፣ ነዊጎ ፣ ቆሙ ፣ ወበራህ ፣ ርእሱ ፣ ወእምድጎረዝ ፣
 ሶበ ፣ ከነ ፣ ቅዱስ ፣ አባ ፣ መቃርስ ፣ ኤጲስ ፣ ቆጶስ ፣ ሰማዕተ ፣ ረሰዩ ፣ ሥጋሁ ፣ ምስለ ፣
 ሥጋሆሙ ፣ እግዚአብሔር ፣ ይምሐረነ ፣ በትንብልናሆሙ ፣ ለኩሉሙ ፣ ለዓለመ ፣ ዓለም ፣
 አሚን ።

1. P, O ጎበይት ፣ — 2. P, O ጎጎር ፣

femme païenne qui, depuis quatre jours, se trouvait en proie aux douleurs de l'enfantement; elle criait jour et nuit; elle était près de mourir. Quand elle entendit le chant du clergé qui passait avec les corps des saints, elle regarda de la fenêtre de sa maison, et demanda en disant : « Qu'est-ce? » On lui dit : « Ce sont les corps des saints Jean-Baptiste et Elisée le prophète. » Et aussitôt elle prononça un vœu, avec foi, en disant : « O saint de Dieu, Jean! si je suis délivrée de ce tourment, oui, je serai chrétienne. » Ces paroles n'étaient pas encore complètement sorties de sa bouche, qu'elle mit au monde un enfant vivant et elle le nomma Jean. Dans la suite, elle reçut le baptême chrétien ainsi que tous les gens de sa maison. Pour ce qui est des corps des saints, ils furent déposés dans l'église. Ils furent la cause de prodiges et de miracles nombreux. Le saint abbâ Têwosflos, lui, et de nombreux saints *personnages*, en circulant dans l'église avec le patriarche pendant que celui-ci la consacrait, virent saint Jean et Elisée le prophète. Jean-Baptiste avait l'aspect entièrement velu, et sa barbe descendait sur sa poitrine. Elisée, le prophète, était de haute stature et avait la tête chauve. Plus tard, quand le saint abbâ Maqâres (*Macaire*) évêque eut subi le martyre, on plaça son corps avec les leurs. Que Dieu nous fasse miséricorde, par l'intercession d'eux tous, dans les siècles des siècles! Amen.

[ሰላም : አብል : ለአስተርእዮ-ቶሙ : ነዮ ።
 ለሥጋ : ዮሐንስ : መጥምቅ : ወለሥጋ : ኤልሳዕ : በኢተፈልዮ ።
 አቅረበ : ሎሙ : አኩ-ቴተ : ወተጋንዮ ።
 ከመ : ከሀሉ : አረግዊተ : እምሕግመ : ወሊድ : አጥዕዮ ።
 ተአምሪሆሙ : ቴዎፍሉስ : ርእዮ ።]

[ወበዛቲ : ዕለት : ከነ : ዕረፍቶሙ : ለቁርሉስ : ወአኬልጥስ' : ሰግዕት : ወቀውስ
 ጦስ : መነኮስ : ዘአግዳዢ ። እግዚአብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቶሙ : አሜን ።]

በስመ : አብ : ወወልድ : ወመንፈስ : ቅዱስ : አሐዱ : አምላክ ።

አመፈለሰኔ ።

በዛቲ : ዕለት : አዕረፈት : ቅድስት : መስተጋድልት : ወንጽሕት : ግርታ ። ዛቲ : ቅ
 ድ* ስት : ከነት : እምው* ሉደ : ሰብአ : ሀገረ : ምስር : ወኮኑ : አበዊሃ : ብዑላን : ፈድ
 ፋደ ። ወፈተወት : ርኩስና : ወዝሙተ : እምንእሳ ። ወኮኑ : ውሉደ : ለሂቃነ : ሰብ
 እ : ወከቡራኒሆሙ : ይመጽኡ : ኅዜሃ : በኅቡእ ። ወሶበ : ተከሥተ : ግብረ : አግሃ
 ደት : ገቢረ : ርኩስና : ወኮነት : ትዜሙ : ገሃደ : ወሶበ : ከነ : በዓለ : ልደት : ቅድስ
 ት : ዘለእግዚእነ : ክርስቶስ ። ሖረት : ኅበ : ቤተ : ክርስቲያን : ወፈቀደት : ከመ : ትባ

* P 109 a
 * A 256 a.

1. 0 ወእኤልስ :

[Salut, dis-je, à la manifestation du corps de Jean-Baptiste et du corps d'Élisée, sans séparation; Têwoflos, voyant qu'ils purent guérir la païenne des douleurs de l'enfantement, voyant leurs prodiges, leur offrit louange et supplication.]

[En ce jour eut aussi lieu la mort de Qérellos et de Akéltes, martyr, et de Qawsjos, moine éthiopien. Que Dieu nous fasse miséricorde, par leur prière! Amen.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE TROIS DE SANÉ (28 mai).

En ce jour mourut la sainte pénitente et pure Mária. Cette sainte était originaire du pays d'Égypte; ses parents étaient fort riches. Elle ressentit le désir de la débauche et de l'impureté dès sa jeunesse, et les fils des anciens, *des chefs* du peuple, et des grands personnages, venaient secrètement vers elle. Sa conduite ayant été découverte, elle se livra publiquement à ses actions impudiques et se mit à se prostituer, tout à fait au grand jour. Lorsque arriva la fête de la sainte nativité de Notre-Seigneur Jésus-

እ ፡ ወከልእ ፡ ዓቃቤ ፡ ኖኅተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወይቤላ ፡ አንቲሰ ፡ ኢይደልወኪ ፡ ከ
 መ ፡ ትባኢ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ አንቲ ፡ ርኩስት ፡ ወሶበ ፡ አገበረ
 ቶ ፡ እንዘ ፡ ተኅሥሥ ፡ እምኔሁ ፡ ከመ ፡ ትባእ ፡ ወውእቱ ፡ ይከልእ ፡ ኮነ ፡ ግእከሌሆ
 መ ፡ ጽልእ ፡ ዓቢይ ፡ ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ ኤዲስ ፡ ቆዳስ ፡ ይእተ ፡ ሁከተ ፡ ተንሥእ ፡ ወበጽ
 ሐ ፡ ኅበ ፡ ኖኅተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ከመ ፡ ይርአይ ፡ ምንት ፡ ዘኮነ ፡ ወሶበ ፡ ርአያ ፡ ኤ
 ዲስ ፡ ቆዳስ ፡ ለግርታ ፡ ይቤላ ፡ አኮኑ ፡ ታአምሪ ፡ እስመ ፡ ቤቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
 ቅዱስ ፡ ወንጹሕ ፡ ወአንቲሰ ፡ ርኩስት ፡ ወኢይደልወኪ ፡ ከመ ፡ ትባኢ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡
 እግዚአብሔር ፡ ወበከየት ፡ ወትቤሎ ፡ እምደእዜ ፡ ኢይትመየጥ ፡ ወኢይኤብስ ፡ አላ ፡
 ለእመ ፡ አንተ ፡ ተወከፍከኒ ፡ አነ ፡ እኔስሕ ፡ ወእመነኩስ ፡ ወይቤላ ፡ ኤዲስ ፡ ቆዳስ ፡ አ
 ንሰ ፡ ኢየአምነኪ ፡ ለእመ ፡ አያምጸእኪ ፡ ብሐላኪ ፡ ወኩሎ ፡ ንዋየኪ ፡ ኅበ ፡ ዝየ ፡ ወ
 ናውዕየ ፡ በቅድሚኪ ፡ በእሳት ፡ ወሐረት ፡ ፍጡነ ፡ ኅበ ፡ ቤታ ፡ ወጸረት ፡ ኩሎ ፡ ንዋ
 ያ ፡ ወሰርጉሃ ፡ ዘብዙኅ ፡ ሄጦመ ፡ ወአብጽሐቶ ፡ ኅበ ፡ ኤዲስ ፡ ቆዳስ ፡ ወወገረቶ ፡ ቅ
 ድሚሁ ፡ ወአዘዘ ፡ ኤዲስ ፡ ቆዳስ ፡ ከመ ፡ ያውዕየ ፡ ኩሎ ፡ ንዋያ ፡ በእሳት ፡ ወአውዓይ
 ዎ ፡ በቅድሚኒ ፡ ወእምዝ ፡ ጸለየ ፡ ኤዲስ ፡ ቆዳስ ፡ ወ*ላጸየ ፡ ሥዕርተ ፡ ርአሳ ፡ ወአውዕ
 አ ፡ አልባሲሃ ፡ ወአልባሳ ፡ አልባሳ ፡ ጸጉረ ፡ ፀምር ፡ ወራነዋ ፡ ኅበ ፡ ደብረ ፡ ደናግል ፡
 ወተጋደለት ፡ ተጋድሎ ፡ ዓቢየ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ደብር ፡ ወኮነት ፡ ወትረ ፡ ትጌሥጽ ፡
 ርአሳ ፡ ወትብል ፡ ለእመ ፡ ኢኅደጉኪ ፡ ከመ ፡ ትባኢ ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ፡ መካናት ፡ እለ ፡

Christ, elle alla à l'église et voulut entrer; mais le gardien de la porte de
 l'église (*ostiarius*) l'en empêcha et lui dit : « Toi, il ne te convient pas d'entrer
 à la maison de Dieu, car tu as une conduite impure. » Elle le pressa en lui
 demandant d'entrer, mais lui l'empêcha, et il s'éleva entre eux un fort litige.
 En entendant ce tumulte, l'évêque se leva et vint à la porte de l'église pour
 voir ce qui était arrivé. Quand l'évêque vit Marta, il lui dit : « Ne sais-tu
 pas que la maison de Dieu est une maison sainte et pure, et toi, tu es impure,
 et il n'est pas convenable que tu entres dans la maison de Dieu. » Alors elle
 pleura et dit à l'évêque : « Dorénavant je ne reviendrai pas à mes péchés;
 mais si tu m'accueilles *bien* je ferai pénitence et je serai religieuse. » L'évêque
 lui dit : « Je ne te croirai point, si tu n'apportes ta fortune et toutes tes richesses
 ici et nous les consumerons par le feu en ta présence. » Alors elle s'en alla
 vite à sa demeure, prit tous ses biens et ses parures qui étaient d'un grand
 prix, les apporta à l'évêque et les jeta devant lui. L'évêque fit consumer par
 le feu toutes ses richesses *qu'elle avait apportées*, et on les brûla en présence
 d'elle, *de Marthe*. Puis l'évêque pria et lui coupa sa chevelure, lui fit quitter ses
 vêtements, la revêtit d'un habit de laine et l'envoya dans un monastère de
 vierges. Elle s'adonna dans ce monastère aux exercices d'une grande péni-
 tence : elle était toujours à se reprendre elle-même et à dire : « Si l'on ne t'a
 pas laissée entrer dans ces lieux construits de pierres et d'argile (*dans l'église*).

ሕኑዳን ፡ በአእባን ፡ ወዕቡር ፡ እር ፡ ትከውኒ ፡ በኅበ ፡ እሙንቱ ፡ ማኅደር ፡ ብርሃናዊ
ት፡ ምንተ ፡ ዘእገብር ፡ ወመኑ ፡ ውእቱ ፡ ዘይትሐበየኒ ፡ በሀየ ፡ አው ፡ መኑ ፡ ውእቱ ፡
ዘይተነብል ፡ በእንቲአየ ፡ ወኮነት ፡ ትቤ ፡ በጸሎታ ፡ እግዚአ ፡ ለእመ ፡ ኢተክሀለኒ ፡ ከ
መ ፡ እጸር ፡ ኃፍረተ ፡ እምዓቃቤ ፡ ኅኅተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያንክ ፡ ወአንስ ፡ እስእለክ ፡ ኦ
እግዚእየ ፡ ከመ ፡ ኢተስተኃፍረኒ ፡ በቅድመ ፡ መላእክተክ ፡ ወቅዳሳኒክ ፡ ወነበረት ፡
ዛቲ ፡ ቅድስት ፡ እንዘ ፡ ትትጋደል ፡ ጸወጅምተ ፡ እስክ ፡ ሞአቶ ፡ ለሰይጣን ፡ ጸላኢ ፡
ወኢወዕአት ፡ እምአንቀጸ ፡ ደብር ፡ መጠነ ፡ ዝንቱ ፡ ነሉ ፡ መዋዕል ፡ እስክ ፡ አመ ፡
አዕረፈት ፡ በሰላም ፡ ጸሎታ ፡ ወበረከታ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡
[ሰላም ፡ ለማርታ ፡ ጥዕምተ ፡ ዝክር ፡ ወዜና ፡
ዘተአጽፈት ፡ ሠቀ ፡ አልባሰ ፡ ወርቅ ፡ መኒና ፡
አመ ፡ ገሠጸ ፡ ኢትባእ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እንበለ ፡ ንጽሕና ፡
እስክነ ፡ ሞአቶ ፡ ለእኩይ ፡ ሕሊና ፡
ዓቃቤ ፡ ኅኅት ፡ ምክንያተ ፡ ኮና ፡]

* P 109 ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ ኮነ ፡ ቅዱስ ፡ አላርዮስ³ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስ ፡ ሰማዕተ ፡ ዝንቱ ፡
ቅዱስ ፡ ገሠጸ ፡ ለዮላንክዮስ⁵ ፡ ከሐዲ ፡ በእንተ ፡ አምልኮቱ ፡ ለጣዖታት ፡ ወአውሥአ ፡
* A 256 ዮላንክዮስ ፡ አንተሰ ፡ ትቤለኒ ፡ ከመ ፡ አነ ፡ ከሐዲ ፡ ሶበ ፡ ኢያምለክ⁶ ፡ ለዘ ፡ ሰቀል

1. O, P — ፍጥን ፡ — 2. O, P om. — 3. O አላርዮስ, P ካርዮን ፡ — 4. O, P — ተ ፡ — 5. O, P
ዮንዮስ ፡ ንጉሥ.

comment seras-tu dans ces demeures lumineuses *du paradis*? Que ferai-je? Qui sera mon garant en ce lieu? Ou, qui est-ce qui intercédéra pour moi? » Et elle avait coutume de dire dans sa prière : « O Dieu! s'il ne me fut pas possible de supporter un affront de la part du gardien de la porte de ton église, moi, ô mon Seigneur, je te prie, ne me couvre pas de honte devant tes anges et tes saints. » Cette sainte demeura dans cette vie pénitente 25 ans, jusqu'à ce qu'elle eut vaincu Satan, l'ennemi; elle ne franchit pas les portes du monastère durant tout ce temps, jusqu'à ce qu'elle mourut en paix. Sa prière et sa bénédiction nous soient *accordées* dans les siècles des siècles. Amen!

[Salut à *Martà*, douce de mémoire et de renommée; elle qui a revêtu le sac, méprisant les vêtements d'or. Quand le gardien de la porte (*ostiarius*) la reprit *disant* : « Il n'entre dans l'église que pureté », il fut la cause de sa victoire, même sur les mauvaises pensées.]

En ce jour également fut martyrisé Saint Alaryos, évêque. Ce saint reprit l'empereur Yolankyos (*Julien*) l'Apostat au sujet du culte qu'il rendait aux idoles. Yolankyos lui répondit et lui dit : « Toi, tu me dis que je suis un impie quand je ne sers pas celui que crucifièrent les Juifs; mais

ዎ : አይሁድ : ናሁ : አነ : እሬስየክ : እምብዝኃ : ነኑኔ : ወምንዳቤ : ተኃድግ : አምልኮቶ = ወእምገ : መጠዎ : ለጅእመካንንቲሁ : ወአዘዘ : ከመ : ይኩንኖ : ነኑኔ : ዓቢየ : ነተሉ : አሚረ : ወኢይምሐር = ወነሥኦ : ወ-እቱ : ወኩነኖ : በነተሉ : በዘዘዘኢሁ : ነኑኔ = ወነበረ : እንዘ : ይኩንኖ : መጠነ : አሐቲ : ዓመት : ፍጽምት : ወኢያጽርዓ : እምላዕሌሁ : ነኑኔ : አሐተ : ዕለተ : ግሙራ : በይእቲ : ዓመት = ወወገርዎ : ወ-ስተ : እሳት : ወቆመ : ወ-ስቲታ : እንዘ : ይሴብሐ : ለእግዚአብሔር : ወይቄድሶ = ወበእንተ : ዛቲ : ትእምርት : አምኑ : ብዙኃን : ሰብእ : በእግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ወኮኑ : ሰማዕተ = ወእምድኅረዝ : አውፅእዎ : እምእሳት : ከመ : ዘይወፅእ : እምወ-ስተ : ንነት = ወሶበ : ደክመ : ወ-እቱ : መኩንን : እምነኑኔሁ : ወኢያአምር : በምንት : ዘይገብር : ቦቱ : አዘዘ : ከመ : ይምትሩ : ርእሶ : * ወመተሩ : ርእሶ : ቅድስተ : በሰይፍ : ወነሥኦ : አክሊሊ : ስምፅ : በመንግሥተ : ሰማያት = እግዚአብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቱ : ወበጸሎቶሙ : ለነተሎሙ : እለ : ኮኑ : ሰማዕተ : ምስሌሁ : አሚን =

[ሰላም : ለኢላርዮስ : ዘተአገሠ : ሥቃያተ ።
 መጠነ : ጅግመት : ዘአልቦ : ጽርዓተ ።
 እንዘ : ኢይፈርሀ : ምንተ : ዘያንበለብል : እሳተ ።
 ግእከለ : እቶን : ጸለየ : ጸሎተ ።
 እስከ : ብዙኃን : አምኑ : ወኮኑ : ሰማዕተ ።]

1. O, P ቅድስተ ሰላም : መሙ : ርእሶ :

voici que moi, par une foule de tortures et de tourments, je te ferai quitter son culte. » Ensuite, il le livra à l'un de ses magistrats, avec ordre de lui faire subir de grands tourments chaque jour et sans miséricorde. Celui-ci le prit donc et lui fit endurer tour à tour toutes espèces de tortures, et il continua à le tourmenter l'espace d'une année entière, sans cesser de le tourmenter, pas même un seul jour dans cette année. On jeta le *saint* au feu, mais il s'y tint debout, glorifiant Dieu et exaltant sa sainteté. Par suite de ce prodige un grand nombre de personnes crurent en Notre-Seigneur Jésus-Christ, et subirent le martyre. Puis on le retira du feu, comme s'il sortait d'un jardin. Quand le magistrat fut las de le torturer et ne sut plus que lui faire, il donna l'ordre qu'on lui coupât la tête; on la lui coupa donc, sa tête sainte, par le glaive, et il reçut la couronne du martyre dans le royaume des cieux. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière et par la prière de tous ceux qui furent martyrs avec lui. Amen.

[Salut à Ilaryos qui supporta les tourments durant une année, sans relâche; ne craignant en rien le feu qui flambe, au milieu de la fournaise il a fait une prière, à ce point que beaucoup crurent et furent martyrs.]

በስሙ : አብ : ወወልድ : ወመንፈስ : ቅዱስ : አሐዱ : አምላክ ።

አመ : ፱ለሰኔ ።

በዛቲ : ዕለት : ኮነ : ቅዱስ : ሰኑሲ : ሰማዕት¹ : ዘእምሀገረ : በልኪም ። ዝንቱ : ቅ
 ዱስ : እንዘ : ሀሎ : ወሬዛ : ኮነ : የዓቅብ : አባገዓ : አቡሁ ። ወኮነ : ይሁብ : ሲሳዮ :
 ለወራዙት : ናሎት : ነሎ : አሚረ : ይጸውም : ውሉቱ : እስከ : ምሴት : ወአበዊሁ
 ሰ : ኢያሌሙፋ : ዘይገብር ። ወኮነ : የሔውጸሙ : ለድውያን : ወለሙቁሐን ። ወበአሐ
 ቲ : ሌሊት : አስተርአዮ : ሎቱ : መልአ²ከ : እግዚአብሔር : ወይቤሎ : ተንሥእ : አሰ
 ኑሲ : ወሐር : ኅበ : መኩንን : ወተአመን : በአምላክከ : ከመ : ትንሣእ : አክሊለ : ስ
 ምዕ ። ወሶበ : ነቅሃ : እምንዋሙ : አይድዓ : ለእሙ : ዘከመ : አስተርአዮ : ሎቱ : መ
 ልአከ : እግዚአብሔር ። ወሐዘነት : ወበከየት : ወኢተክሀላ : ከመ : ተአኃዘ : ወሰም
 ዓ : በእንተ : ብእሲት : ቅድስት : በውስተ : ሀገረ : ሰብራ : እንተ : ስማ : ማርያ : ከ
 ነት : ትትወከፎሙ : ለነዳያን : ወለፈላሲያን : ወትገብር : ሎሙ : ምሕረተ : ብዙኃተ ።
 ወሐረ : ዝንቱ : ቅዱስ : ኅቤሃ : ወተሰነአው³ : ምስሌሃ : ከመ : ይንሥኡ : አክሊለ :
 ስምዕ ። ወሐሩ : ኅቡረ : ኅበ : መኩንን : ዘስሙ : ኦርሳኖስ² : ወረከብም : በውስተ :
 ሐመር : ኅበ : ሐይቀ : በሕረ : ምስር ። ወጸርኑ : ቅድሚሁ : እንዘ : ይብሎ : ንሕነ :
 ክርስቲያን : ገሃዶ : ወአዘዘ : ከመ : ይኩንንዎሙ : ወኩንንዎሙ : በዘዘ : ዘአሁ : ነ
 ኔ ። ወቅድስትሰ : ማርያ : መጠወት : ነፍሳ : እንዘ : ሀለወት : ውስተ : ነኑኔ : ወነ

1. O, P — +. — 2. O, P እር" (ar. اورسانوس). — 3. O, P ።

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 4 DE SANÉ (29 mai).

En ce jour, c'est saint Sanusi, martyr, de la ville de Balkim. Ce saint, dans sa jeunesse, gardait les moutons de son père; il donnait sa nourriture aux jeunes bergers, chaque jour, et lui, jeûnait jusqu'au soir, sans que ses parents connussent sa conduite; il visitait aussi les malades et les prisonniers. Une nuit, lui apparut l'ange de Dieu qui lui dit : « Lève-toi, ô Sanusi, va vers le gouverneur et confesse ton Dieu, pour recevoir la couronne du martyr. » A son réveil, il raconta à sa mère l'apparition de l'ange de Dieu; elle s'attrista, pleura, mais ne put le retenir. Il entendit parler d'une sainte femme de la ville de Sabrà, dont le nom était Màryà, elle recevait les pauvres et les passagers et leur témoignait beaucoup de pitié. Ce saint alla chez elle et il s'entendit avec elle pour recevoir tous deux la couronne du martyr. Ils s'en allèrent de compagnie près du gouverneur nommé Orsànos; ils le trouvèrent sur un navire au bord de la mer, du fleuve de l'Égypte, et crièrent en sa présence disant : « Nous sommes ouvertement chrétiens. » Il ordonna alors de les torturer, et on les tortura par toute espèce de tourments. Sainte Màryà rendit l'esprit au milieu de la torture et reçut la couronne du martyr. Quant à saint

ሥአት : አክሊሊ : ስምዕ = ወቅዱስሰ : ሰኑሲ : ኮነ : ይት*ዲገሥ : በውስተ : ነኑኔ : በኃ * P 110 a
 ደለ : እግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ዘየኃድር : ላዕሌሁ = ወሶበ : ደክመ : መኩንን :
 እምኩነኔሁ : ፈነዎ : ምስለ : ብዙኃን : ሰማዕታት : ኅበ : መኩንን : ሀገረ [አንደኛው :
 ወኩነኛ : መኩንን : አንደኛው : ነኑኔ : ዓቢያ = ወአዘዘ : ከመ : ደስቀሩ : ሰከናሁ : ወ
 ደስሐብዎ : ውስተ : ሀገር : ኩልንታሃ : ወገብሩ : ቦቱ : በከመ : አዘዘ : ወኢበጽሖ : ወ
 ኢምንትኒ : እሙስ*ና = ወእምድኅረዝ : አምጽአ : ሎቱ : መሠርዩ : እምሀገረ : አክማ. * A 257 a
 ም = ወሠረዩ : ሎቱ : ጽዋዓ : እንዘ : ውስተቱ : መስቲ : ወድሙር : ምስለ : ሕምዝ :
 ወአዘዘ : ከመ : ደስተዮ = ወዓተበ : ቅዱስ : ላዕሌሁ : በትእምርተ : መስቀል : ወሰተ
 ዮ : ወኢበጽሖ : እሙስና : ወኢምንትኒ = ወሶበ : ደክመ : መኩንን : እምኩነኔሁ : አ
 ዘዘ : ከመ : ደምትሩ : ርእሶ : ወመተሩ : ርእሶ : በሰይፍ : ወነሥአ : አክሊሊ : ስምዕ :
 በመንግሥተ : ሰማያት = ወከማሁ : ውእቱ : መሠርይ : ካዕበ : አምነ : በእግዚእነ : ኢ
 የሱስ : ክርስቶስ : ወነሥአ : አክሊሊ : ስምዕ : በመንግሥተ : ሰማያት = እግዚአብሔር :
 ይምሐረነ : በጸሎቶሙ : ለዓለመ : ዓለም : አሜን =

[ሰላም : ለሰኑሲ : ምቱረ : አብራክ : ወእድ :
 ወገርው : ሰከናሁ : በአምሳለ : ጉንድ :
 ለማርያም : ሰላም : መፍቀሪተ : ነግድ :
 ዘኩንንዎ : ምስሌሁ : ወሣቀይዎ : በዓውድ :
 ምስለ : መሠርይ : ኅቡረ : ዘአምነ : በወልድ :]

Sanusi, il faisait preuve de patience au sein des tourments, grâce à la force de Notre-Seigneur Jésus-Christ, qui reposait sur lui. Quand ce magistrat se trouva à bout de forces de le torturer, il l'envoya avec un grand nombre de martyrs près du gouverneur de la ville d'Andénâw (*Antindou*) qui le tortura grandement, et il ordonna de lui percer le pied et de le trainer dans la ville tout entière. On lui fit ce dont on avait reçu l'ordre, mais il ne lui en advint pas le moindre mal. Puis *ce magistrat* lui fit venir du pays d'Akmim un sorcier qui lui fit des incantations sur une coupe où se trouvait un breuvage mêlé de poison, et il lui ordonna de boire. Le saint fit sur lui-même le signe de la croix, puis la but, et il ne lui advint pas le moindre mal. A bout de ressources pour le torturer, le gouverneur ordonna qu'on lui tranchât la tête; on lui trancha la tête par le glaive, et il reçut la couronne du martyr dans le royaume des cieux. Il fut aussi *martyr* comme lui, ce sorcier qui crut en Notre-Seigneur Jésus-Christ, et reçut la couronne du martyr dans le royaume des cieux. Que Dieu nous fasse miséricorde, par leur prière! Amen, dans les siècles des siècles, amen!

[Salut à Sanusi, à qui furent coupés genoux et mains, dont le pied fut percé (*taillé*) à la manière d'un tronc. A Maryâm, salut, l'amie du voyageur (*des pèlerins*) : On la tourmenta, on la tortura avec lui, au tribunal, avec le sorcier aussi, qui crut au Fils.]

[ወበዛተ፡ ፅለት፡ ካዕበ፡ ስምዓ፡ ኮነ፡ ዮሐንስ፡ ዘእምሀገረ፡ ሐረቅሊ፡ ለዝንቱ፡ ቅዱስ፡ ኮነ፡ ስመ፡ አቡሁ፡ ዘካርያስ፡ መኩንን፡ ሀገረ፡ አንጦርስን፡ ወአብልያ፡ ወስመ፡ እሙኒ፡ ኤልሳቤጥ፡ ወእሙንቱስ፡ ሶበ፡ ተጸገው፡ ዘንተ፡ ወልደ፡ አመ፡ ጅለዝንቱ፡ ወርኅ፡ ሰመይዎ፡ ስሞ፡ ዮሐንስ፡ እስመ፡ እሉ፡ ኮኑ፡ ኅቡራነ፡ ስም፡ ምስለ፡ አቡሁ፡ ወእሙ፡ ለዮሐንስ፡ መጥምቀ፡ አምላክ ። ወእምዝ፡ አልሐቅዎ፡ በተግሣጽ፡ ወበፈሪሃ፡ እግዚአብሔር፡ ወመሐርዎሙ፡ መጻሕፍተ፡ ቤተ፡ ክርስቲያን፡ ወሐሳባተ፡ ወዡሉ፡ ጥበበ ። ወነበረት፡ እሙ፡ እንዘ፡ ታማኅዕና¹፡ አምጣነ፡ ዡሉ፡ መዋዕሊሃ፡ ከመ፡ ኢይድኃዕ፡ እምፍፍተ፡ እግዚአብሔር፡ ወከግሁ፡ ኮነ፡ አቡሁ፡ ይጌሥጸ ። ወእምድኅረ፡ ዝንቱ፡ አእረፈ፡ አቡሁ፡ ወኃደኅ፡ ለዝንቱ፡ ወልደ፡ ቅዱስ፡ እንዘ፡ ወልደ፡ ጁዓመት፡ ወውእቱ፡ ኮነ፡ መስፍነ፡ ሀዩንተ፡ አቡሁ፡ ወነበሩ፡ እንዘ፡ ይትጌዘዙ፡ ሉቱ፡ በሐውርተ፡ ጳንጦስ፡ ወሐረቅሊ፡ ወካልአት፡ አሀጉር ። ወእንዘ፡ ከመዝ፡ ሀሉ፡ በአሐቲ፡ ሌሊት፡ አስተርአዮ፡ ሰይጣን፡ በአምሳለ፡ መልአክ፡ ወይቤሉ፡ ከመዝ፡ ያቤለክ፡ እግዚአብሔር፡ ሑር፡ ሀገረ፡ አንጸኪያ፡ ወአውስብ፡ ወለተ፡ ንጉሥ፡ ኑግርያኖስ፡ ከመ፡ ትንግሥ፡ አንተ፡ ወትንበር፡ ምስሌሁ፡ ሳዕለ፡ አሐቲ፡ መንበር ። ወቅዱስሰ፡ ሐለዩ፡ ወይቤ፡ ቦኑ፡ ዝንቱ፡ መልአክ፡ መልአክ፡ ሰይጣናዊ ። ወበሕቱ፡ እምከመ፡ ሰማዕኩ፡ ስመ፡ እግዚአብሔር፡ እምአፋሁ፡ አሐውር፡ ሀገረ፡ አንጸኪያ ። ወእምዝ፡ ሑረ፡ ወተራከቦ፡ ለዲዮቅላጥያኖስ፡ ወዲዮቅላጥያኖስሰ፡ አፍቱር፡ ወአክበ

1. Sic P, O ተግ" (l. ትግሣጽ).

[En ce jour, également, fut martyr Yohannes (*Jean*), de la ville d'Haraqli (*Héraclée*). Le père de ce saint, nommé Zakaryás, était préfet des villes de Antorsen (O : Antarsen) et de Ableyá. Le nom de sa mère était Èlsabèt. Tous deux, quand ils furent gratifiés de cet enfant, le 5 de ce mois, l'appelèrent du nom de Yohannes, car ils portaient le même nom que le père et la mère de Jean qui baptisa Dieu. Ensuite ils l'élevèrent dans la bonne éducation et dans la crainte de Dieu, et lui apprirent les écritures de l'Église, le calcul et toute science. Sa mère continua à le surveiller, toute sa vie durant, pour qu'il ne tombât point hors des voies de Dieu, et pareillement son père lui faisait des admonestations. Dans la suite, son père mourut; il laissait ce saint enfant âgé de 20 ans. Celui-ci fut préfet en remplacement de son père et sous sa juridiction se trouvaient les provinces du Pontos (*Pont*), de Haraqli (*Héraclée*) et d'autres régions. C'est dans cette situation qu'une nuit lui apparut Satan, sous l'apparence d'un ange, qui lui dit : « Ainsi te parle Dieu : va dans la ville d'Antioche, et épouse la fille du roi Numáryanos (*Numérien*) pour régner toi-même et t'asseoir avec lui sur un seul trône. » Mais le saint réfléchit et dit : « Cet ange ne serait-il pas un ange satanique ? Pourtant, comme j'ai entendu le nom de Dieu de sa bouche, j'irai à la ville d'Antioche. » Il y vint donc et se rencontra avec Diyoqeltyános (*Dioclétien*), qui

ሮ : ጥቀ : አመ : ዕለተ : ርእዮ : ወበሳኒታሁ : እንዘ : ሀሎ : ኅቡረ : ውስተ : ምሳሕ :
 ምስሌሁ : አዘዘ : ውእቱ : ዕልው : ዲዮቅልጥያናስ : * ያምጽእዎ : ለአጳሎን : ወአምጽ * P 110 b
 እዎ : ቅድሚሁ : ወቅዱስስ : ርእዮ : ወአስተሐተሮ : ለውእቱ : ጣዖት : ወለንጉሥኒ :
 ረገሞ : ወጸአሎ : በእንተ : ዝንቱ ። ወሶበ : ርእዮ : ዲዮቅልጥያናስ : ዘገብረ : ቅዱስ :
 ተምዕዓ : ዐቢዩ : መዐተ : ወአሠሮ : ውስተ : ቤተ : ሞቅሕ : ወእንዘ : ሀሎ : ውስተ :
 ቤተ : ሞቅሕ : አስተርእዮ : እግዚእነ : በሠረገላ : ብርሃን : ወምስሌሁ : መላእክት : ወ
 አኃዘ : ወሰዓሞ : አፈ : በአፍ : ወአወፈዮ : ብዙኃ : ከዳነ : ወአመ : ሳኒታ : ፈነወ :
 ዲዮቅልጥያናስ : ወአውዕለ : እምቤተ : ሞቅሕ : ወደቤሎ : ነዓ : ስግድ : ለአጳሎን :
 ወለአርዳሚስ ። ወቅዱስስ : ዓበዩ : ወደቤ : እር : አሰግድ : ለግቡራን : በእድ ። ወንጉ
 ሥስ : ተናገሮ : በብዙኅ : ኂጣነ : ነገር : እንዘ : ይፈቅድ : ተዓርቆ : ምስሌሁ ። ወእም * O 3 b
 ዝ : ፈነዎ : ብሔረ : ግብጽ : ያስተዋዕለ : ሎቱ : ፀባሕተ : ወለአከ : በእንጉሉሁ : ኅብ :
 ስርያቆስ : መኩንን : ግብጽ : እንዘ : ይብል : ወወሀብክዎ : ሥልጣነ : ለዮሐንስ : ሐረቅ
 ሊ : ላዕለ : ኩሎ : ጸባሕት : እምኢየሩሳሌም : እስከ : ኢትዮጵያ : አብያተ : አግልክት
 ሂ : ያንህል : ወደሕንጽ : በሠናይ ። ወቅዱስስ : ነሥአ : ዘንተ : ምክንያተ : ወአንሐለ :
 ኩሎ : አብያተ : ጣዖት : ወረሰዮሙ : ምዝቡራነ : ወእምድኅረ : ዝንቱ : መዋዕል : ነ
 በረ : ስርያቆስ : መኩንን : ውስተ : ምኩናን : ከመ : ዩአዝዝ : መቲረ : አርአስቲሆሙ :
 ለሰግዕታት ። ወሶቤሃ : መጽኡ : ሰብእ : እምስዒድ : አለ : ይብልዎሙ : ዲዮስቆርስ :

lui témoigna beaucoup d'affection et d'honneur le jour où il le vit. Mais, le lendemain, comme Jean se trouvait en sa compagnie au repas, l'impie Diyoqeltyânos ordonna d'apporter Apollon; ils l'apportèrent en sa présence. Mais le saint l'ayant vu, se moqua de cette idole, et il maudit l'empereur aussi et le couvrit d'injures à cause de cela. En voyant l'action du saint, Diyoqeltyânos entra dans une violente colère et le fit lier dans la prison. Pendant que le saint était dans la prison, Notre-Seigneur lui apparut sur un char de lumière, et, en sa compagnie, des anges. Il le prit et le baisa bouche à bouche et lui donna de nombreuses promesses. Le lendemain, Diyoqeltyânos envoya le faire sortir de prison, et lui dit : « Allons, prosterne-toi devant Apollon et devant Ardâmis (Artemis). » Le saint refusa et dit : « Comment me prosternerais-je devant des œuvres de main? » L'empereur lui adressa beaucoup de paroles séduisantes, voulant se réconcilier avec lui. Puis il l'envoya dans la province d'Égypte pour qu'il lui prélevât les impôts, et expédia un message à son sujet à Seryâqôs, gouverneur d'Égypte, et il disait : « J'ai donné pouvoir à Yohannes d'Haraqli pour tous les impôts de Jérusalem à l'Éthiopie, il devra aussi démolir les temples des dieux et les bien reconstruire. » Mais le saint saisit ce prétexte pour renverser tous les temples d'idole, et les mit en ruines. Après ces jours siégea le

ወቢፋዎን ፡ ወአሀራጋኖስ ፡ ወኪሮን ፡ ወዮልዮስ ፡ ወእለ ፡ እስከንድሮስ ፡ ወዮሴፍ ፡ ወ
ይስሐቅ ፡ ወእስጢፋኖስ ፡ እሉ ፡ ነሉሙ ፡ ከልሑ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ከርስተያን ፡ ንሕነ ፡
ገሃደ ። ወአሜሃ ፡ ተምዕዓ ፡ መኩንን ፡ ወኩነኖሙ ፡ እንበለ ፡ ምሂከ ፡ ወቅዱስስ ፡ ዮሐ
ንስ ፡ ሶበ ፡ ርእየ ፡ ዘንተ ፡ ኃደገ ፡ ሥርዓተ ፡ ምስፍናሁ ፡ ወፀርኃ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ከር
ስተያናዊ ፡ አነ ፡ ገሃደ ፡ ወተምዕዓ ፡ መኩንን ፡ ወአዘዘ ፡ ይእስርዎ ፡ በመዋቅሕት ፡ ዘ
ሐጊን ፡ ወፈነወ ፡ ሀገረ ፡ እንጽና¹ ፡ ኅበ ፡ አርያኖስ ፡ መኩንን ፡ ወውእቱሂ ፡ ሐተቶ ፡ በ
እንተ ፡ ነሉ ፡ ዘኮነ ፡ ወተምዕዓ ፡ እምሰሚዓ ፡ ቃሉ ፡ ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ ይስቅልዎ ፡ ዲበ ፡
ሕንባዝ ፡ ወዮአጽርዎ ፡ በመንኩራነረ ፡ ሐጊን ፡ ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ ያውርድዎ ፡ እምዲ
በ ፡ ሕንባዝ ፡ ወይቅሥፍዎ ፡ በእስዋጥ ፡ ከርሃ ፡ ወርእሶ ፡ እስከ ፡ ተመስወ ፡ ሥጋሁ ፡
ወተመልአት ፡ ምድር ፡ እምደሙ ። ወአዘዘ ፡ ይደይዎ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ።
ወካዕበ ፡ እምድጎረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ አዘዘ ፡ ይጥብሑ ፡ ሥጋሁ ፡ በመጥበሕት ፡ ወእ
ምዝ ፡ አዘዘ ፡ ያምጽኡ ፡ ሠቀ ፡ ፀጉር ፡ ወደመዝምዙ ፡ ቦቱ ፡ ቀሰሉ ። ወዓዲ ፡ ነጸፋ ፡
ሎቱ ፡ ሐመደ ፡ ወአፍሐመ ፡ እሳት ፡ ታሕተ ፡ ገበዋተሁ ። ወካዕበ ፡ አዘዘ ፡ ያምጽኡ ፡
ቅንዋተ ፡ ሐጊን ፡ እለ ፡ ርሱናት ፡ በእሳት ፡ ወያንብርዎሙ ፡ ዲበ ፡ ገጹ ፡ ወውስተ ፡ እዘ
ኒሁ ፡ ወገብሩ ፡ ቦቱ ፡ ከመዝ ። ወእምዝ ፡ ወደይዎ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ ወእም

1. Sic mss. (à lire እንጽናዎ?).

gouverneur Seryaqôs dans son tribunal pour donner l'ordre de couper la tête aux martyrs. Tout aussitôt il vint des gens de la haute Égypte, appelés Diosqoros, Bifamon, Ahrâgânos, Kiron, Yolyos, et Eskenderos, Yoséf, Yeshaq, Estifânos, eux tous criant et disant : « Nous sommes ouvertement chrétiens. » Alors le gouverneur s'irrita et les tortura sans merci. Saint Yohannes, à cette vue, délaissa l'administration de ses pouvoirs et s'écria en disant : « Je suis chrétien ouvertement. » Le gouverneur se courrouça et le fit lier avec des chaînes de fer et l'expédia à la ville d'Ensenâ, près du gouverneur Aryânos. Celui-ci le questionna sur tout ce qui s'était passé et s'irrita à entendre ses paroles; il ordonna de le suspendre sur l'instrument de torture, et de le comprimer avec une roue de fer. Ensuite il ordonna de le descendre de dessus l'instrument de torture et de frapper, avec des fouets, son ventre et sa tête, à ce point que sa chair tombât et que la terre fût remplie de son sang; puis il le fit jeter en prison. De nouveau, après quelques jours, il fit taillader sa chair avec un couteau; puis il fit apporter une pièce de tissu de poils et en essuyer ses plaies; on lui étendit encore à terre sous ses flancs des cendres et des charbons ardents; il fit aussi apporter des pointes de fer rougies au feu et les placer sur son visage et dans ses oreilles. On le lui fit; ensuite, on le jeta en prison. Puis l'ange de Dieu lui apparut, cette nuit-là, et il lui donna le salut. Le lendemain, on le fit sortir et on le tortura avec des verges de fer brûlant. Après tout cela, on lui lia mains et

ዝ : አስተርአዮ : መልአክ : እግዚአብሔር : በይእቲ : ሌሊት : ወወሀቦ : ሰላሙ ።
 ወበሳኒታ : አውፅእዎ : ወኩነንዎ : በአብትረ : ኃጊን : ርሱን ። ወእምድጎረ : ዝንቱ :
 ኩሉ : አሠሩ : እደዊሁ : ወእገሬሁ : በሐብል : ወአሰርዎ : በዘነበ : ፈረስ : እንዘ : ግዱ
 ፍ : ገጹ : ውስተ : ምድር : ወእምዝ : መጽአ : ሰያፊ : ወመተረ : እደዊሁ : ወእገ*ሬ ። P 111 a
 ሁ : ወርእሶሂ : በሰይፍ : ወለዳኒ : እደው : እለ : ነበሩ : ምስሌሁ : መተርዎሙ : ከግ
 ሁ : ወፈጸመ : ስምዖ : ቅዱስ : ወገድሎ : ሠናዩ = ጸሎቱ : ለዝንቱ : ጎሩይ : መስተጋ
 ድል : መዋኢ : የሀሉ : ምስሌነ : ለዓለመ : ዓለም = አጫን =]

[ሰላም : ለዮሐንስ : ምክሐ : ሐረቅሊ : ወአድያሙ ።

ፈዋሴ : ድውያን : በአፅሙ ።

ለእለ : ምስሌሁ : ሰላም : ዘተጋድሎ : ቀደሙ ።

ወሰላም : እንተ : ድጎሬሁ : ዘተከፀወ : ደሙ ።

ለእገወ : እሙ : በፋሞን : ስሙ ።]

[ወበዛቲ : ፅለት : ከፅበ : ስምዓ : ኮኑ : አቅርጎዮስ : ወዲሙናስያ : እጎቱ : አሞኒ :
 ወጫናስ : ግብጻዊያን : ወሐራዊ : ዘንጉሥ : ዲዮቅልጥያናስ ። ለእሉ : ቅዱሳን : ሶበ :
 ወደዮሙ : ንጉሥ : ውስተ : ግበ : አናብስት¹ : ምስለ : አባ : እብሶይ : መጽአ : ገብ
 ርኤል : መልአክ : ወአውፅእሙ : እምውእቱ : ግበ : አናብስት¹ ። ወበጸሐሙ : ቅዱ

1. O ጠት :

pieds avec une corde et on l'attacha à la queue d'un cheval, le visage tourné vers la terre; puis vint un licteur qui lui trancha les mains, les pieds et la tête avec un glaive, ainsi qu'aux deux hommes qui demeuraient avec lui, à qui l'on coupa la tête comme à lui. Il consumma son saint martyre et sa belle lutte. Que la prière de ce lutteur, choisi et victorieux, nous soit accordée, dans les siècles des siècles! Amen.]

[Salut à Yohannes, orgueil d'Haraqli et des alentours, qui guérit les malades par ses ossements. A ses compagnons, salut, qui luttèrent avant lui; et salut à celui dont le sang fut répandu après lui, au frère de sa mère: Bifamon est son nom.]

En ce jour aussi, furent martyrs Aqronyos et Dimunasyà, sa sœur, Amoni et Minàs, égyptiens et soldats de l'empereur Diyoqeltÿanos (Dioclétien). Ces saints, quand ils eurent été jetés par l'empereur dans la fosse aux lions (O : au feu¹) avec abbà Ebsoy, l'ange Gabriel vint et les fit sortir de la fosse aux lions (O : au feu). Puis les saints, étant venus vers l'empereur, lui adressèrent des malédictions en lui disant : « Pourquoi retardes-tu,

1. Comme dans le « salâm », v. ci-après: il est possible que la leçon de O ait été suggérée par le salâm.

ሳን : ገበ : ንጉሥ : ረገምዎ : ወይቤልዎ : ለምንት : ትትሀከይ : ዕለተ : እምዕለት : ወ
 ኢትጽሕፍ : ፍጻሜ : ግብርነ : ወሰሚያ : ንጉሥ : ተምዕዓ = ወእዘዘ : ይምትፋ : አርእ
 ስተሆሙ : በሰይፍ : በሊሕ : ወያውዕዩ : ሥጋሆሙ : በእሳት ። ወከመዝ : ፈጸሙ : ስ
 ምያሙ : ወአብዓሉ : ምስለ : ጸድቃን : በመንግሥተ : ሰማያት ። እግዚአብሔር : ይም
 ሐረን : በጸሎቶሙ : ለዓለመ : ዓለም : አሜን ።]

[ሰላም : ለአቅርጋዮስ : ወለዲሙናስያ : እኅቱ ።
 አሞኒ : ወሚናስ : ለእግዚአብሔር : ሰማዕታቱ ።
 አመ : ወደዮሙ : ንጉሥ : ውስተ : ግበ : እሳት : ለፀቱ ።
 ያድኅናሙ : መጽአ : እምሰማይ : መድኃኒተ : ደቂቅ : ሺቱ ።
 መልአከ : ፍሥሐ : ገብርኤል : ዘፍጡን : ፋፀቱ ።]

* ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ከነ : ቅዱስ : አበ : አሞን : ሰማዕት : ወቅድስት : ሰፊያ :
 ምስሌሁ ። እግዚአብሔር : ይምሐረን : በጸሎቶሙ : ለዓለመ : ዓለም : አሜን' ።

[ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ስምዓ : ከነት : ቅድስት : ወንጽሕት : ወመስተጋድልት :
 ፈድፋድ : ሰፍያ : ወእኅሃ : አሞንዮስ : በመዋዕሊሁ : ለዲዮቅልጥያኖስ : ከሐዲ ። ለዛ
 ቲ : ቅድስት : ከኑ : አበዊሃ : ክርስቲያን : ወሶበ : ወለድዋ : ሐፀንዋ : ሠናዩ : ሕፅነተ :
 በፈሪሃ : እግዚአብሔር : ወመሐርዋ : መጻሕፍተ : ቤተ : ክርስቲያን : ወኸሎ : ሕገ :

1. O, P om.

un jour après l'autre et ne prescrivis-tu pas de terminer notre affaire? »
 En entendant cela, l'empereur s'irrita et ordonna de couper leur tête avec
 un glaive acéré et de brûler leurs corps au feu. C'est ainsi qu'ils achevèrent
 leur martyre et célébrèrent la fête avec les saints dans le royaume des cieux.
 Que Dieu nous fasse miséricorde, par leur prière, dans les siècles des siècles.
 Amen.

[Salut à Aqronyos et à Dimunasyà, sa sœur, à Amoni et à Minàs,
 martyrs de Dieu. Quand ils furent jetés par l'empereur dans la fosse de
 feu, tous les quatre, il vint du ciel pour les délivrer *celui qui fut* le salut
 des trois jeunes gens, *Daniel, Misaël et Asaria*, l'ange de joie *Gabriel*, dont
 la course est rapide, *qui accourt vite*.]

En ce jour également *on fête* le saint abbà Amou martyr et sainte Sofiyà
 avec lui. Que Dieu nous fasse miséricorde, par leur prière, dans les siècles
 des siècles Amen.

[En ce jour également fut martyr la sainte et pure Sofyà qui sup-
 porta de rudes combats, ainsi que son frère Amonyos, au temps de Diyoquel-
 tyànos (*Dioclétien*), l'impic. Cette sainte avait des parents chrétiens. Quand
 ils l'eurent mise au monde, ils lui donnèrent une excellente éducation dans

ሐዋርያት ፡፡ ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ልሀቀት ፡ ፈቀዱ ፡ ያስተዋስብዋ ፡ ለጅብእሲ ፡ እመኳንንተ ፡
 ሀገር ፡ ወሶበ ፡ አእመረት ፡ ቅድስተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘንተ ፡ ወተንሥአት ፡ እምዓበ ፡
 ትነብር ፡ ወሚጠት ፡ ገጸ ፡ መንገለ ፡ ምሥራቅ ፡ ወሰገደት ፡ ሾስግደተ ፡ ወቆመት ፡ ወጸለ
 የት ፡ ጸሎተ ፡ ነዊታ ፡፡ ወትቤ ፡ በውስተ ፡ ጸሎታ ፡ ኦእግዚእየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡
 ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘስብሐቲክ ፡ ብዙኅ ፡ ምርሐኒ ፡ እግዚአ ፡ ለአመትክ ፡ ሶፍያ ፡ ፡ O 4 a
 ፍኖተክ ፡ ርትዕተ ፡ በዘ ፡ እበጽሕ ፡ ኅቤክ ፡ ወኢትኅድገኒ ፡ እዒል ፡ ውስተ ፡ ፍኖት ፡ ጠ
 ዋይ ፡ እንተ ፡ ትወስድ ፡ ውስተ ፡ ሐጉል ፡ ወካዕበ ፡ ኢትኅድገ ፡ ለልብየ ፡ የሐሊ ፡ ፍ
 ኖተ ፡ ዓለም ፡ ማሳኒተ ፡ ወክሎ ፡ ፍትወተ ፡ ዝሙት ፡ እንተ ፡ ይመክሩ ፡ ብየ ፡ አበው
 የ ፡፡ ኢትኅድገኒ ፡ እግዚእየ ፡ ለአመትክ ፡ ከመ ፡ እኩን ፡ አመተ ፡ ለጎጡአት ፡ ወኢት
 ረስየኒ ፡ እጸመድ ፡ ወእሰከም ፡ ጸረ ፡ ፍትወተ ፡ ዓለም ፡ ክቡድ ፡፡ አላ ፡ ረስየ ፡ ለከሳድ
 የ ፡ ያድንን ፡ ወይሰከም ፡ አርዑተ ፡ ትእዛዝክ ፡ ቀሊል ፡፡ ወእምድኅረ ፡ ፈጸመት ፡ ጸሎ ፡ P 111 b
 ታ ፡ ነበረት ፡ ላዕለ ፡ ዓራታ ፡ ወጉንድያ ፡ ሀቀ ፡ መጽእ ፡ ሕሊና ፡ ዘይብል ፡ እትኅሣእ ፡
 ወእገእ ፡ በኅቡእ ፡ ወእሑር ፡ ፍኖተ ፡ ርሑቀ ፡ ወእባእ ፡ ውስተ ፡ ውሳጤ ፡ አሐቲ ፡ ገዳ
 ም ፡ ወእፀመዶ ፡ ለልዑል ፡፡ ወሶበ ፡ ፈጸመት ፡ ሐልዮ ፡ ጸውዓታ ፡ ለቀልዒታ ፡ ዘወሀብ
 ዋ ፡ አበዊሃ ፡ ከመ ፡ ትኩና ፡ ዓመታ ፡ ወአዘዘታ ፡ ከመ ፡ ታምጽእ ፡ ወይነ ፡ ወታስትያ ፡
 ወአምጽአት ፡ ላቲ ፡ ወጥዒማ ፡ ንስቲተ ፡ አዘዘታ ፡ ለቀልዒታ ፡ ከመ ፡ ትስተይ ፡ እስ
 ክ ፡ የሐልቅ ፡ ወይን ፡ ዘአምጽአት ፡ ወሰትየት ፡ ወሶበ ፡ ተሰልበ ፡ ልባ ፡ እምስካረ ፡

1. P om. — 2. P ክቡድ ፡

la crainte de Dieu et lui enseignèrent les écritures de l'Église et toute la loi des Apôtres. Puis, quand elle eut grandi, ils voulurent la marier à l'un des magistrats de la ville. L'ayant su, la sainte de Dieu se leva du lieu où elle se trouvait assise et, le visage tourné vers l'orient, elle accomplit cent prostrations, se tint debout et fit une longue prière. Et elle dit dans sa prière : « Mon Seigneur Jésus-Christ, fils de Dieu, toi dont la louange est immense, guide-moi, ô Seigneur, moi ta servante Sofyâ, dans ta voie droite, par laquelle je parviens vers toi, et ne me laisse pas errer dans la voie tortueuse qui mène à la perdition. Et ne laisse pas non plus mon esprit penser aux voies corruptibles du monde et à tous les désirs d'impureté que projettent contre moi mes parents. Ne me laisse pas, ô mon Seigneur, moi, ta servante, devenir la servante du péché et ne me fais pas servir et porter le poids pesant du désir du monde; mais fais incliner mon cou pour qu'il porte le joug léger de ton obéissance. » Ayant achevé sa prière, elle s'assit sur son lit et ayant demeuré ainsi un peu, il lui vint une pensée qui disait : « Je me lèverai et sortirai en cachette; je parcourrai un long chemin, j'entrerai dans l'intérieur d'un couvent et je servirai le Très-Haut. » Quand elle eut fini de penser, elle appela sa servante que ses parents lui avaient donnée pour la servir, et lui commanda d'apporter du vin et de lui donner à boire. Elle lui en apporta, et Sophie en ayant un peu goûté,

ወይን ፡ ወትቤላ ፡ አምጽኢ ፡ ልብሰኪ ፡ ወንሥኢ ፡ ልብስየ ፡ ወወሀበታ ። ወእምዝ ፡
 አዘዘታ ፡ ከመ ፡ ትኑም ፡ እስመ ፡ አንበዘ ፡ ልባ ፡ እምስከር ። ወሶበ ፡ ከብደት ፡ አመታ ፡
 እምንዋም ፡ ወዕኢት ፡ በጎቡእ ፡ ወአለቦ ፡ ዘርእያ ፡ እስመ ፡ ግገደራ ፡ ርጉቅ ፡ እምአበ
 ዊሃ ። ወሶበ ፡ ሐረት ፡ ወበጽሐት ፡ ጎበ ፡ አሐቲ ፡ ፍኖት ፡ ወረከበት ፡ ሰብእ ፡ እንዘ ፡
 ይጉይዩ ፡ እምዲዮቅልጥያኖስ ፡ በእንተ ፡ ሃይማኖት ፡ ይፈቅዱ ፡ ይትኃብኡ ፡ ውስተ ፡
 አድባር ፡ ወበአታት ። ወአውሥኦት ፡ ወትቤሎመ ፡ እምአይቲ ፡ አንትመ ፡ ወነገርዋ ፡
 ለለ ፡ ሀገርመ ። ወትቤሎመ ፡ አይቲ ፡ ተሐውፋ ፡ ወነገርዋ ፡ ዙሎ ፡ ዘከነ ፡ በእንተ ፡
 ዲዮቅልጥያኖስ ፡ ወበእንተ ፡ ሃይማኖት ። ወትቤሎመ ፡ ቦኑ ፡ ታበጽሐኒ ፡ ዛቲ ፡ ፍኖ
 ት ፡ ጎበ ፡ ዲዮቅልጥያኖስ ፡ ወይቤልዋ ፡ እወ ። ወሐረት ፡ ንስቲተ ፡ ወጸለየት ፡ ጸሎተ ፡
 ነዊኃ ፡ ወሐረት ፡ ወበጽሐት ፡ ጎበ ፡ ዲዮቅልጥያኖስ ፡ ወተአመነት ፡ በክርስቶስ ፡ ሎቱ ፡
 ስብሐት ። ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ ዲዮቅልጥያኖስ ፡ ስመ ፡ ክርስቶስ ፡ ሎቱ ፡ ስብሐት ። መል
 ዓ ፡ መዓተ ፡ ወአዘዘ ፡ ያቅርብዋ ፡ ቅድሚሁ ፡ ወሶበ ፡ በጽሐት ፡ ይቤላ ፡ ስግዲ ፡ ለአጵ
 ሎን ፡ ወትቤሎ ፡ እፎ ፡ እሰገድ ፡ ለግብረ ፡ እደ ፡ ሰብእ ፡ ለጣዖታት ፡ ርኩሳን ። ወበጊ
 ዜሃ ፡ ተምዕዓ ፡ ዲዮቅልጥያኖስ ። ወአዘዘ ፡ ይቅሥፍዋ ፡ በአስዋጠ ፡ ኃጊን ። ወካዕበ ፡
 አዘዘ ፡ ይደዩ ፡ ውስተ ፡ ክሳዳ ፡ አብነ ፡ ክቡደ ፡ ወይስሐብዋ ፡ ላዕለ ፡ ኖየ ፡ እስከ ፡ ይት

1. P om.

ordonna à sa servante de boire, jusqu'au bout, le vin qu'elle avait apporté. Celle-ci but, et, quand son esprit lui eut été ravi par suite de l'ivresse du vin, sa *maîtresse* lui dit : « Apporte-moi ton vêtement et prends le mien » ; et elle *le* lui donna. Alors elle lui commanda de dormir parce que son esprit était affaibli par suite de l'ivresse. Quand sa servante fut alourdie par le sommeil, *Sophie* sortit en secret et sans qu'on la vit, car sa demeure était loin de ses parents. Étant parvenue à un chemin, elle rencontra des gens qui fuyaient *Diyoqeltyanos* à cause de la foi, et qui voulaient se cacher dans les montagnes et les cavernes. Elle parla à son tour et leur dit : « D'où êtes-vous? » Et ils lui dirent chacun son pays. Elle leur dit : « Où allez-vous? » Et ils lui racontèrent toute l'histoire *de leur fuite* à cause de *Diyoqeltyanos* et de la foi. Elle leur dit : « Est-ce que ce chemin me conduit vers *Diyoqeltyanos*? » Et ils lui dirent : « Oui. » Alors elle marcha un peu et fit une longue prière, puis marcha *encore* et arriva vers *Diyoqeltyanos*, et confessa le Christ, — qu'il soit loué! — *Diyoqeltyanos*, en entendant le nom du Christ, — qu'il soit loué! — fut rempli de colère, et la fit approcher en sa présence; quand elle fut venue, il lui dit : « Prosterne-toi devant Apollon. » Et elle lui dit : « Comment me prosternerai-je devant l'œuvre d'une main humaine, devant des idoles immondes? » Sur l'heure *Diyoqeltyanos* s'irrita et ordonna de la flageller avec des fouets *garnis* de fer. Puis il commanda aussi de placer sur son cou une lourde pierre et de la

ነተፍ ፡ ሥጋሃ ፡ ወእምዝ ፡ ወደያ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ ወበሳኒታ ፡ አዘዘ ፡ ያምጽእ
 ዋ ፡ ወይቤላ ፡ ሠራ ፡ ለአጵሎን ፡ ከመ ፡ ኢትሙተ ፡ እኩየ ፡ ሞተ ፡ ወአውሥአቶ ፡ ወ
 ትቤሎ ፡ እኩይሰ ፡ ሞት ፡ ለከ ፡ ውእቱ ፡ ፡ ሊተሰ ፡ ሞትየ ፡ በጎቤከ ፡ ሕይወት ፡ ውእቱ ፡
 በጎበ ፡ አምላኪየ ፡ ወይቤላ ፡ ቦኑ ፡ እምድጎረ ፡ አሞትኩኪ ፡ ተሐይዊ ፡ ወአውሥአ
 ት ፡ ወትቤሎ ፡ አአብድ ፡ ጎድግሰ ፡ ሊተ ፡ ለከሂ ፡ ትንሣኤ ፡ ጽኑሕ ፡ ወበሕቱ ፡ ትንሣ
 ኤከሰ ፡ ዘለደይን ፡ ውእቱ ፡ ምስለ ፡ ጣዖታተከ ፡ ጎቡረ ፡ ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ ዘንተ ፡ ቃለ ፡
 ተምዕዓ ፡ መዐተ ፡ ወአዘዘ ፡ ይዝብጥዋ ፡ በአብትረ ፡ ሐጂን ፡ እስከ ፡ ይሰበር ፡ ነሉ ፡ አ
 ዕዕምተ ፡ ሥጋሃ ፡ ወገብሩ ፡ ባቲ ፡ ከመዝ ፡ ወካዕበ ፡ አዘዘ ፡ ያስከብዋ ፡ ላዕለ ፡ ዓራተ ፡
 ሐጂን ፡ ወያንድዱ ፡ እሳተ ፡ መትሕቲሁ ፡ ወገብሩ ፡ ባቲ ፡ ወሶበ ፡ መስየ ፡ ብሔር ፡ አ
 ዘዘ ፡ ይደይዋ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ ወበይእቲ ፡ ሴሊት ፡ መጽአ ፡ ጎቤሃ ፡ መልአከ ፡
 እግዚአብሔር ፡ ወገሰሳ ፡ ወፈወሳ ፡ ወበሳኒታ ፡ አዘዘ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ ያምጽእዋ ፡ ወ
 መጽአት ፡ እንዘ ፡ ተሐውር ፡ በእገሪሃ ፡ ወይእቲ ፡ ትመስል ፡ ዘከመ ፡ ተሐዕበት ፡ ውስ
 ተ ፡ ቤተ ፡ ብለኔ ፡ ወወዕአት ፡ ወተቀብዓት ፡ ወሶበ ፡ ርእያ ፡ ዲዮቅልጥያኖስ ፡ እንዘ ፡
 ተሐውር ፡ በእገሪሃ ፡ ይቤ ፡ ርእዩ ፡ ጽንዓ ፡ ሥራያ ፡ ለዛቲ ፡ ከርስቲያናዊት ፡ ትግልም ፡
 * አሕመምናሃ ፡ በእሳት ፡ ወዮምኒ ፡ ጥዕየት ፡ ወትቤሎ ፡ ቅድስት ፡ ሶፍያ ፡ ሥራይሰ ፡ ኢ * P 112 a

1. P om.

traîner sur le sable jusqu'à ce que son corps fût déchiré. Ensuite il la jeta en prison. Le lendemain, il la fit amener et lui dit : « Sacrifie à Apollon, pour ne pas mourir d'une mort mauvaise (*terrible*). » Elle lui répondit et lui dit : « La mort mauvaise (*terrible*), c'est toi qui l'auras; car pour moi, mourir auprès de toi c'est vivre auprès de mon Dieu. » Il lui dit : « Est-ce que, après que je t'aurai mise à mort, tu vivras? » Elle répondit et lui dit : « O sot! non seulement moi, mais toi aussi, la résurrection t'attend; mais ta résurrection, c'est pour la condamnation en compagnie de tes idoles. » En entendant cette parole, il se courrouça fortement et ordonna de la battre avec des verges de fer, jusqu'à ce que fussent brisés tous les os de son corps. On le lui fit. Il commanda aussi de la coucher sur un lit de fer et d'allumer du feu par dessous ce lit; on le lui fit. Quand il se fit soir, il la fit jeter en prison. Mais cette nuit-là même, vint près d'elle l'ange de Dieu qui la toucha et la guérit. Le lendemain, l'empereur ordonna de l'amener, et elle vint, marchant de ses propres pieds, et elle-même était tout comme si elle se fût lavée dans un bain, et qu'étant sortie, elle se fût frottée d'huile. Diyoqeltyános, en la voyant qui marchait de ses propres pieds, dit : « Voyez la force du charme de cette chrétienne : hier nous l'avons soumise à la torture du feu, et aujourd'hui elle est pleine de santé. » Sainte Sophie lui dit : « De charme, je n'en connais pas; mais au contraire mon Dieu conjure les charmes. » Aussitôt l'empereur lui fit des cajoleries pour la faire con-

የአምር ፡፡ ወባሕተ ፡ አምላኪያ ፡ ፈታሔ ፡ ሥራያት ፤ ወሶቤሃ ፡ ሄጣ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ ፡ አ
 ሆ ፡ ያብሀላ ፡ ወሶበ ፡ ዓብየት ፡ አዘዘ ፡ ይምትሩ ፡ ርእሳ ፡ ወእንዘ ፡ ይወስድዋ ፡ ይምትር
 ዋ ፡ ወአስተርአያ ፡ ላቲ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሎቱ ፡ ስብሐት ፡፡ ወተካየዳ ፡
 ኪዳናት ፡ ብዙኃት ፡ ወይቤላ ፡ ነሉ ፡ ዘይገብር ፡ ተገነካረኪ ፡ ወዘይሁብ ፡ ምጽዋተ ፡ በስ
 ምኪ ፡ ወነሉ ፡ ዘይጽሕፍ ፡ መጽሐፈ ፡ ገድልኪ ፡ አነ ፡ እትዌከፎ ፡ ውስተ ፡ መንግሥት
 የ ፡ ዘበሰግያት ፡፡ ወእምድኅረዝ ፡ መተሩ ፡ ርእሳ ፡ በሰይፍ ፡ ወነሥአት ፡ አክሊለ ፡ ስም
 ፡ 04b ፡ በመንግሥተ ፡ ሰግያ*ት ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐረነ ፡ በጸሎታ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለ
 ም ፡ አሜን ፡ =]

[ለክ ፡ አሞንዮስ ፡ አቄርብ ፡ ሰላመ ፡፡
 ወለሶፍያ ፡ ምስሌክ ፡ ዘተሳተፈት ፡ ሕግመ ፡፡
 በእንተ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሥመሩ ፡ ፍጹመ ፡፡
 ከዊነከመ ፡ ትሕፅኑ ፡ ኪያየ ፡ ደክታመ ፡፡
 ለሊክ ፡ አበ ፡ ወይእተ ፡ እመ ፡፡]

[ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ ስምዓ ፡ ኮነ ፡ አበ ፡ በሞን ፡ ወአገነሐስ ፡]

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ፡ =

1. P om. Au lieu de ce long récit, A n'a que les quelques mots qui le précèdent, p. 546.

sentir; et, comme elle refusa, il ordonna qu'on lui coupât la tête; pendant qu'on l'emmenait pour la lui couper, lui apparut Notre-Seigneur Jésus-Christ, — qu'il soit loué! — Il lui fit de nombreuses promesses et lui dit : « Quiconque fera ta mémoire et donnera l'aumône en ton nom, et quiconque écrira le livre de ta vie, moi, je le recevrai dans mon royaume qui est aux cieus. » Puis on coupa sa tête au glaive et elle reçut la couronne du martyr dans le royaume des cieus. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière, dans les siècle des siècles! amen.]

[A toi, Amonyos, j'offre un salut, et à Sofyâ, qui fut ta compagne de torture. Pour Jésus-Christ, qu'il vous plaise tout à fait de m'élever, moi orphelin, en étant, toi, père, et elle, mère.]

[En ce jour également, furent martyrisés abbâ Bâmon et Aznehas.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

አመጅለሰኔ ።

በዛቲ፡ ዕለት፡ አዕረፈ፡ አብ፡ ቅዱስ፡ አባ፡ ያዕቆብ፡ ምሥራቃዊ፡ ተአማኒ ። ዝ
 ንቱ፡ ቅዱስ፡ ተጸምዶ፡ ወተጋደለ፡ ለእግዚአብሔር፡ በውስተ፡ ጅደብር፡ እምአድባ
 ራተ፡ ሀገረ¹፡ ምሥራቅ፡ በመዋዕሊሁ፡ ለቄስጦንጢኖስ፡ ወልደ፡ ቄስጦንጢኖስ፡
 ዘየዓቢ ። ወበመዋዕሊሁ፡ ለሉልያኖስ፡ ከሐዲ፡ ወበመዋዕሊሁ፡ ለዋልንጦስ፡ መሃይም
 ን ። ወሶባ፡ ተቀትለ፡ ዋልንጦስ፡ መሃይምን፡ ወነግሠ፡ ዋልስ፡ እኑሁ፡ ሀየንቲሁ፡
 ወኮነ፡ አርዮሳዊ፡ ወአዘዘሙ፡ ለአርዮሳዊያን፡ ከመ፡ ያርጎው፡ አብያተ፡ ክርስቲያ
 ናቲሆሙ፡ ወገብሩ፡ በከመ፡ አዘዘ ። ወአፀወ፡ አብያተ፡ *ክርስቲያናት፡ ዘርቱዓነ²፡ ሃይ
 ማኖት፡ እስከ፡ ይበውኡ፡ ውስተ፡ ሃይማኖቱ፡ እኪት ። ወበጽሐ፡ ዝንቱ፡ ትእዛዝ፡
 ውስተ፡ ከሉ፡ ብሔረ፡ መንግሥቱ ። ወነደ፡ ልቡ፡ *ለዝንቱ፡ ቅዱስ፡ በጸጋ፡ መንፈ
 ስ፡ ቅዱስ³፡ ወተንግሥት፡ ወሐረ፡ ኅባ፡ ሀገረ፡ ቍስጥንጥንያ ። ወረከቦ፡ ለንጉሥ፡ እን
 ዘ፡ ይወዕእ፡ ከመ፡ ይሖር፡ ይግብአሙ፡ ለጸላእቱ፡ እለ፡ ተንግሥት፡ እመንገለ፡ ምዕ
 ራብ ። ወቆመ፡ ቅድሚሁ፡ ዝንቱ፡ ቅዱስ፡ ወይቤሉ፡ አነ፡ እስእለከ፡ ከመ፡ ታርጉ፡
 አብያተ፡ ክርስቲያናቲሆሙ፡ ለመሃይምናን፡ ከመ፡ ይጸልዩ፡ በእንቲአክ፡ ወይትራድእ
 ከ⁴፡ እግዚአብሔር፡ ላዕለ፡ ጸላእትክ ። ወለእመ፡ ኢገበርክ፡ ዘንተ፡ ናሁ፡ እግዚአብሔ
 ር፡ ይገድፈክ፡ ወትጉይይ፡ በቅድመ፡ ጸላእትክ ። ወተምዓ፡ ንጉሥ፡ ወአዘዘ፡ ከመ፡

1. 0, P om. — 2. 0, P — ቲሆሙ፡ ለር"፡ — 3. 0, P በጸ"፡ መ"፡ ቅ"፡ ለዝ፡ ቅ"፡ (P om. alt.
 ቅ"). — 4. 0, P ወይርጸእከ፡

LE 5 DE SANÈ (30 mai).

En ce jour mourut le Père saint abbâ Ya'qob (*Jacques*) l'Oriental, confesseur. Ce saint servit Dieu et lutta, *s'adonna à l'ascétisme* pour lui dans un des monastères d'Orient, au temps de Constantin fils de Constantin le Grand, au temps de Lulyânos (*Julien*) l'Apostat et au temps de Walentos (*Valentinien*) le fidèle; lorsque le fidèle Walentos fut tué, son frère Wâles (*Valens*) régna à sa place, et il était arien. Il ordonna aux ariens d'ouvrir leurs églises, et ils firent selon son ordre; il ferma les églises des orthodoxes, jusqu'à ce qu'ils fussent entrés dans sa foi perverse. Cet ordre parvint dans toutes les provinces de son empire. Mais le cœur de ce *saint* fut enflammé de la grâce de l'Esprit saint; il se leva, et vint à la ville de Questentenyâ (*Constantinople*), et rencontra l'empereur au moment où il partait faire la guerre à ses ennemis qui s'étaient soulevés contre lui du côté de l'occident. Ce *saint* se plaça devant lui et lui dit : « Je te prie d'ouvrir les églises des fidèles, afin qu'ils prient pour toi et que Dieu te secoure contre tes ennemis; si tu ne le fais pas, il te rejettera et tu fuiras devant tes ennemis. » L'empereur s'irrita et commanda de le

ይዝብጥዎ : ወይሞቅሕዎ = ወይቤሉ : ቅዱስ : አእምር : ወአንተ : ትጉይይ : በቅድ
 * A. f. 257 b መ : ጸላእትከ : ወትመውት : * በሞዕየ : እሳት = ወመጠዎ : ንጉሥ : ለዘ : የግቅቦ : እስ
 ከ : ይትመየጥ : በዳጎና : በከመ : ሐለየ : ውእቱ = ወይቤሉ : ቅዱስ : ያዕቆብ : ለእመ :
 አንተ : ተመየጥከ : በዳጎና : ኢተናገረ : እግዚአብሔር : ውስተ : አፋየ = ወሶበ : ይቤ :
 ቅዱስ : ዘንተ : ነሥእዎ : ወዘበጥዎ : ወሞቅሕዎ = ወንጉሥስ : ሐረ : ከመ : ይፃብአ
 ሙ : ለጸላእቱ : ወሶበ : ቆመ : ምስለ : ሰራዊቱ : አንጻረ : ጸላእቱ : ገደረ : ወል
 ደ : እግዚአብሔር : ፈጣሪ : ዘዕሩይ : ምስለ : እግዚአብሔር : አቡሁ : ዘከሐዶ : ውእ
 * P. f. 112 b ቱ = ወተራድእዎ : ሕዝበ : አርዮስ : በጸሎታቲሆሙ : ወጉየ : እምቅድመ : ጸላእቱ :
 ወእመንቱ : እንዘ : ይተልዎዎ : እስከ : ቦአ : ውስተ : አሐቲ : ግጾድ : ወአውዳይዎ :
 በእሳት : ወጉየ : ሰብአ : ዘአሃ = ወተረፈ : ውእቱ : ወእሊአሁ : እለ : የአምኑ : በሃይ
 ግናቱ : እከት : ወውዕየ : ነሎሙ : በእሳት =

ወተመይጡ : እለ : ተርፉ : እምሰራዊቱ : ወጉየ : ጎበ : ሀገረ : ቀስጥንጥንያ : ወ
 ዜነውዎሙ : ለመሃይምናን : ዘንተ : ዜና : ሠናይተ = ወተፈጸመ : ትንቢቱ : ለዝንቱ :
 ቅዱስ : ወተጋብኡ : መሃይምናን : ወአውዕእዎ : ለዝንቱ : ቅዱስ : እምቤተ : ሞቅሕ :
 በክብር : ግቢይ = ወጠየቱ : መሃይምናን : ወከሐዲያን : ከመ : ላዕለ : ዝንቱ : ቅዱስ :
 ጸጋ : መለከታዊት : ወመንፈስ : ትንቢት = ወተመይጡ : ብዙኃን : እምሕዝበ : አርዮ
 ስ : ውስተ : ሃይግናተ : እግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ወሰገዱ : ታሕተ : እገሪሁ :
 ለዝንቱ : ቅዱስ : ወተአምኑ¹ : ከመ : ወልደ : እግዚአብሔር : ዕሩይ : ምስለ : አብ : በ

1. O, P — ሙ :

battre et de l'emprisonner. Le saint lui dit : « Sache-le donc : tu fuiras devant tes ennemis et tu mourras consumé par le feu. » Alors l'empereur le livra à un gardien jusqu'à ce qu'il revint sain et sauf, comme il pensait ; et saint Ya'qob lui dit : « Si tu reviens sain et sauf, Dieu n'a point parlé par ma bouche. » Après ces paroles du saint, on le prit, on le battit et on l'emprisonna, et l'empereur partit en guerre contre ses ennemis. Quand il se trouva avec ses troupes en face de ses ennemis, il fut délaissé du Fils de Dieu, créateur, égal à Dieu son père, lui qu'il avait renié. Les partisans d'Arius l'aidèrent de leurs prières, mais il prit la fuite devant ses ennemis, ceux-ci le poursuivant, jusqu'à ce qu'il eût pénétré dans un village auquel ils mirent le feu; ses habitants s'enfuirent. Il resta avec les siens qui partageaient sa foi perverse et ils furent tous consumés par le feu.

Les restes de son armée s'en retournèrent et s'enfuirent jusqu'à la ville de Questentenyá (*Constantinople*), et ils racontèrent aux fidèles cette histoire admirable : la prophétie de ce saint s'était accomplie. Les fidèles, s'étant rassemblés, firent sortir ce saint de prison, en grande pompe. Fidèles et infidèles virent bien que sur ce saint reposait la grâce divine et l'esprit de prophétie; aussi un grand nombre d'Ariens revinrent-ils à la foi de Notre-Seigneur Jésus-Christ. Ils se prosternèrent aux pieds de ce saint et confes-

መለከቱ = ወእምድኅረዝ : ሐይወ : ዝንቱ : አብ : በከመ : ኮነ : ቀዳሚ : በተጸምዶት :
 ወተጋድሎት : ወእምዝ : አዕረፈ : በሰላም : ወነሥአ : ትፍሥሕተ¹ : ዘለዓለም = እግ
 ዘእብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቱ : ወበረከቱ : የሀሉ : ምስሌነ : አሜን =

[ሰላም : ለያዕቆብ : በብሔረ : ምሥራቅ : ዘአስተርአዩ ።

ከዊኖ : በንጽሕ : ለእግዚአብሔር : ቅኑዩ ።

ላዕለ : አርዮሳዊ : ንጉሥ : ከመ : ተነበዩ ።

እምገጸ : ጸላእቱ : ዘበኅበ : ዐፀድ : ጉዩዩ ።

ምስለ : ሠራዊቱ : ኅቡረ : በእሳት : ውዕዩ ።]

[ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : * ስምዓ : ኮነ² : አባ : እብሶይ : ኅሩይ : መስተጋድል = ለ
 ዝንቱ : ቅዱስ : መስተጋድል : ኮነ : አበዊሁ : ክርስቲያነ : ወያመልክዎ : ለክርስቶስ :
 ሎቱ : ስብሐት ። ወዩዓቅቡ : ትእዛዛቲሁ : ወኮነ : ስመ : አቡሁ : ታግሥጦስ : መኩን
 ነ : ታው : ዘአንጾኪያ³ : ወእሙሂ : ክርሳ : ወእሙንቱሂ : ነበሩ : እንዘ : አል*ቦሙ : * O. f. 3 a
 ውሉድ : መጠነ : ፲ወ፯ዓመት : ወዩኃዝኑ : ፈድፋዶ : በእንተዝ : ወበአሐቲ : እመዋዕ
 ል : በሌሊት : አስተርአዩ : ለታግስጦስ : ብእሲ : ብርሃናዊ : ወዩቤሎ : ሰላም : ለከ :
 አመፍቀሬ⁴ : እግዚአብሔር : ናሁ : ተሰምዓ : ጸሎትከ : ኅበ : እግዚአብሔር : ናሁ : ብ
 እሲትከ : ትወልድ : ለከ : ወልደ : ወትሰምዮ : ስሞ : እብሶይ : ወይከውን : ንዋዩ : ኅ

1. O, P add. ሕይወት ; — 2. O አዕረፈ ; — 3. O ወእን ; — 4. O አፍቀሬ ;

sèrent que le Fils de Dieu est égal au Père dans sa divinité. Dans la suite, ce Père saint vécut comme il avait fait d'abord dans le service de Dieu et l'ascétisme; après quoi il mourut en paix et reçut la joie (O P : de la vie) éternelle. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière et que sa bénédiction demeure avec nous. Amen.

[Salut à Jacques qui apparut dans le pays d'Orient; il fut, avec pureté, le serviteur de Dieu. Comme il l'avait prédit contre l'empereur arien, dans le village où celui-ci s'enfuit de devant ses ennemis, avec ses troupes, tout en même temps, il fut consumé par le feu.]

[En ce jour également fut martyr Abbâ Ebsoy, ascète de choix. Ce saint ascète avait des parents chrétiens qui adoraient le Christ, — qu'il soit loué! — et gardaient ses commandements. Son père se nommait Tâgestos; il était gouverneur de Qaw (O : et) d'Antioche; sa mère s'appelait Kersâ. Ils demeurèrent sans enfant l'espace de dix-sept années, ce dont ils s'attristaient fortement. Mais un jour, *une fois*, durant la nuit, apparut à Tâgestos un homme tout couvert de lumière et qui lui dit : « Salut à toi, ô ami de Dieu; voici que ta prière a été entendue de Dieu; voici, ta femme t'enfantera un fils et tu l'appelleras du nom de Ebsoy; il sera un instrument de choix pour Dieu

ፋዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወይከውን ፡ ስምዓ ፡ ለክርስቶስ ፡ ሎቱ ፡ ስብሐት ፡ ወይከውን ፡ ሰማዕተ ፡ ዐቢዩ ፡ ወይትዌክፍ ፡ ኩንንያተ ፡ ብዙኃ ፡ ወይነሥእ ፡ አክሊሊ ፡ ሕይወት ። ወዜነዋ ፡ ለብእሲቱ ፡ ዘከመ ፡ እፎ ፡ ርእዩ ።

ወእምድኅረ ፡ ኅዳጥ ፡ መዋዕል ፡ ፀንሰት ፡ ወወለደቶ ፡ አመ ፡ ጀላሚያዝያ ፡ ወእምድኅረዝ ፡ ሐፀንዎ ፡ በአእምሮ ፡ ወበጥበብ ፡ ወበፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወሶበ ፡ ኮኖ ፡ ጌዓመተ ፡ ፈነውዎ ፡ አበዊሁ ፡ ብሔረ ፡ አከሚም ፡ ወወሀብዎ ፡ ለጅመምሀር ፡ አረጋዊ ፡ ዘስሙ ፡ ዮሴፍ ። ወነበረ ፡ በህዩ ፡ እንዘ ፡ ይፀመድ ፡ ለጸም ፡ ወለጸሎት ፡ ምስለ ፡ እጉሁ ፡ ጴጥሮስ ፡ ወይገብር ፡ በህዩ¹ ፡ ተአምራተ ፡ ወመንክራተ ። ወእምዝ ፡ ሶበ ፡ ኮኖ ፡ ጸወጌዓመተ ፡ መጽአ ፡ መኩንነ ፡ ስዒድ ፡ ኅበ ፡ ሀገረ ፡ ቃው ። ወውእቱሰ ፡ መኩንን² ፡ ይሰድድ ፡ ክርስቲያነ ፡ ወይቀትል ፡ ብዙኃነ ፡ እምአመናን ፡ ወአሚሃ ፡ መጽአ ፡ ሰብእ ፡ እኩያን ፡ ወአስተዋደይዎሙ ፡ ኅቤሁ ፡ ለአሉ ፡ ቅዱሳን ፡ አባ ፡ እብሶይ ፡ ወአባ ፡ ጴጥሮስ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ሀለው ፡ ጁያቆናት ፡ ዘኢይትኤዘዙ ፡ ለቃልክ ፡ ወዩዐብዩ ፡ ሰጊደ ፡ ለአግልክት ፡ ወሶቤሃ ፡ አዘዘ ፡ ያምጽእዎሙ ፡ ወአቀምዎሙ ፡ ቅድሚሁ ፡ ወሐተቶሙ ፡ በእንተተ ፡ ኩሉ ፡ ምግባርሙ ፡ ወሰሚዎ ፡ እምኔሆሙ ፡ ቃላቲሆሙ ፡ አዘዘ ፡ ይሞቅሕዎሙ ፡ ወእምድኅረ ፡ ፫አውራኅ ፡ አስተርአዮሙ ፡ መልክክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይቤሉሙ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ ገብርኤል ፡ መበሥር ፡ ፈነወኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኅቤክሙ ፡ ከመ ፡ አይድዕክሙ ፡ አስመ ፡ ሀለዎ ፡ ይንበር ፡ ተገካርክሙ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ፡ ወለከ

* P. f. 113 a

1. O add. ብዙኃ ፡ — 2. O add. ኮነ ፡

et sera martyr pour le Christ », — qu'il soit loué! — « Ce sera un grand martyr; il supportera des tourments nombreux et recevra la couronne de vie. » Il raconta à sa femme la vision qu'il avait eue.

Et après quelques jours elle conçut, puis mit au monde l'enfant, le premier de miyazyá. Ensuite ils l'élevèrent dans la science, la sagesse et la crainte de Dieu. Quand il eut sept ans, ses parents l'envoyèrent dans le pays d'Akmim et le confièrent à un vieux docteur, dont le nom était Yoséf (Joseph). Il y demeura en s'adonnant au jeûne et à la prière avec son frère Pêtros (Pierre) et en y faisant des miracles et des merveilles. Après qu'il eut atteint sa vingt-septième année, le gouverneur de la Haute-Égypte vint à la ville de Qâw. Or ce gouverneur proscrivait les chrétiens et tuait un grand nombre de fidèles. Alors vinrent des gens pervers qui lui dénoncèrent ces saints, abbá Ebsoy et abbá Pêtros, en disant : « Il y a deux diacres qui n'obéissent pas à ta parole, et ils refusent de se prosterner devant les dieux. » Alors, il les fit venir et placer devant lui, et les questionna sur toute leur conduite. En entendant leurs paroles, il les fit emprisonner. Au bout de trois mois, leur apparut l'ange de Dieu qui leur dit : « Je suis Gabriel, messenger de bonne nouvelle; Dieu m'a envoyé vers vous pour vous annoncer que votre mémoire demeurera à jamais; pour toi, mon bien-aimé Ebsoy, il t'est réservé

ሰ ፡ ፍቁርዮ ፡ እብሶይ ፡ ጽኑሕ ፡ ለከ ፡ ተጋድሎ ፡ ዓቢይ ፡ ሀለዎሙ ፡ ይሰዱከ ፡ ሀገረ ፡ * እስከንድርያ ፡ እምሀየ ፡ አንጸኪያ¹ ፡ ወበሀየ ፡ ትፈጽም² ፡ ስምዓከ =

ወእምድኅረዝ ፡ አውፅኦ ፡ መኩንን ፡ እምቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ ወአገበሮ ፡ ሰጊደ ፡ ለጣ ያታት ፡ ወሶበ ፡ አበዮ ፡ አዘዘ ፡ ያዕርግዎ ፡ መልዕልተ ፡ ሕንባዝ ፡ ወየዓፅርዎ ፡ ወዓል ት³ ፡ ጥቀ ። ወእምዝ ፡ ወረደ ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ገብርኤል ፡ ወሰበሮ ፡ ለሕንባዝ ፡ ወገሰሰ ፡ ሥጋሁ ፡ ወፈወሶ ፡ ወእምዝ ፡ ወደይዎ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ ወኮነ ፡ ይፈ ውስ ፡ በሀየ ፡ ብዙኃነ ፡ ዱያነ⁴ ፡ ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ መኩንን ፡ ያውፅእዎ ፡ እምቤተ ፡ ሞ ቅሕ ፡ ወይሞቅሕዎ ፡ በከርሠ ፡ ሐመር ፡ ወይእስሩ ፡ ውስተ ፡ ክሳዱ ፡ ሰናስለ ፡ ሐጊን ፡ ወመሞቅሕተ ፡ ሐጊን ፡ ላዕለ ፡ እደዊሁ ፡ ወእገረሁ ፡ ወኢየሀብዎ ፡ ኅብስተ ፡ ወማየ = ወ ከመዝ ፡ ነበረ ፡ ፲መዋዕለ ፡ ወአመ ፡ ሳኒታ ፡ አውፅኦ ፡ ወአቀሞ ፡ ቅድሜሁ ፡ ወይቤሎ ፡ ስግድ ፡ ለአማልክት ፡ ወሶበ ፡ አበዮ ፡ አዘዘ ፡ ይኩንንዎ ፡ ወያስተጻንዕዎ ፡ ዲበ ፡ ሕንባ ዝ ፡ ወየዓፅርዎ ፡ እስከ ፡ ይውሕዝ ፡ ደሙ ፡ ከመ ፡ ማይ ፡ ወእምዝ ፡ ሞቅሕ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ። ወእንዝ ፡ ሀሎ ፡ በሀየ ፡ አስተርአዮ ፡ ዓዲ ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ገብርኤ ል ፡ ወይቤሎ ፡ ጽናዕ ፡ አኅሩዮ ፡ እግዚአብሔር ፡ እብሶይ ፡ ወኢትፍራህ ፡ አነ ፡ እሄሎ ፡ ምስሌክ ፡ እስከ ፡ ትፈጽም⁵ ፡ በድረከ ።

ወእምድኅረዝ ፡ አብጽሕዎ ፡ ሀገረ ፡ እስከንድርያ ፡ ኅበ ፡ ቅልቅልያኖስ ፡ መኩንን ፡

1. O እን" ፡ እ" ፡ እሀህ" ፡ — 2. P ይተረጎም ፡ — 3. P መዕልተ ፡ — 4. om. P. — 5. P ትፈ" ፡

une lutte violente; on va te conduire dans la ville d'Alexandrie, de là à Antioche, où tu consommeras ton martyre. »

Puis le gouverneur le fit sortir de prison et le força à se prosterner devant les idoles; le saint le refusant, il ordonna aux gardes de le faire monter sur l'instrument de torture et de l'y comprimer fortement. Alors descendit l'archange Gabriel qui brisa l'instrument de torture, toucha son corps et le guérit. Après, on le jeta en prison où il guérissait beaucoup de malades. Ensuite le gouverneur ordonna de le sortir de prison, de le lier dans le fond d'un bateau, d'attacher à son cou des chaînes de fer et des entraves de fer à ses mains et à ses pieds, et de ne lui donner ni pain ni eau. C'est ainsi qu'il demeura pendant dix jours; le lendemain le gouverneur le fit sortir et placer en sa présence et lui dit : « Prosterne-toi devant les dieux. » Sur son refus de le faire, il commanda de le torturer et de le lier fortement sur l'instrument de torture. On le comprima si fort que son sang coula comme de l'eau; après quoi, on l'enchaina en prison. Il s'y trouvait, quand de nouveau lui apparut l'archange Gabriel qui lui dit : « Courage, ô élu de Dieu, Ebsoy; ne crains point: je serai avec toi jusqu'à ce que tu achèves ta course. »

Ensuite on l'emmena dans la ville d'Alexandrie au gouverneur Qel-qelyānos; celui-ci le questionna sur tout ce qui le concernait et le fit

ወውእቱኒ ፡ ሐተቶ ፡ በእንተ ፡ ነሉ ፡ ግብሩ¹ ፡ ወእዘዘ ፡ ይዝብጥዎ ፡ እስከ ፡ ወድቁ ፡ አባላቲሁ ፡ ዲበ ፡ ምድር ፡ ወእምድጎረዝ ፡ አፍልሐ ፡ ዘይተ ፡ በእሳት ፡ ወከዐው ፡ ውስተ ፡ እዘኒሁ ፡ ወአፋሁ ፡ ወእንግድዓሁ ፡ ወእዘዘ ፡ ዓዲ ፡ ከመ ፡ ያጎትው ፡ ግጎትው ፡ እሳት ፡ ወያውይዕዎ ፡ ገበዋቲሁ ፡ ወዓዲ ፡ እዘዘ ፡ ያምጽኡ ፡ መራውደ ፡ ሐጊን ፡ ርሱናተ ፡ ወይደይዎ ፡ ውስተ ፡ አዕይንቲሁ ፡ ፡፡ ወካዕበ ፡ እዘዘ ፡ ያውዕኡ ፡ አስራው ፡ እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ፡ ወይምስው ፡ አባላቲሁ ፡ ወግብሩ ፡ ቦቱ ፡ ከመዝ ፡ ወሶቤሃ ፡ መጽአ ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ገብርኤል ፡ ወገሰሶ ፡ አባላቲሁ ፡ ወፈወሶ ፡ ፡፡ ወእምዝ ፡ ኡብጽሕዎ ፡ ቅድመ² ፡ ዲዮቅልጥያኖስ ፡ ወውእቱሂ ፡ ኩነኖ ፡ በእሳት ፡ ወዝፍት ፡ ወተይ ፡ ወበዕፀው ፡ ወይን ፡ ወእምዝኒ ፡ ባልሐ ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ገብርኤል ፡ ወዓዲ ፡ እዘዘ ፡ ከመ ፡ ይውርው ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ አሲርሙ ፡ ውስተ ፡ ክሳዱ ፡ በሰናስል ፡ ሐጊን ፡ እብነ ፡ ዐቢዩ ፡ ወእንኩርኩርዎ ፡ ለእብን ፡ መትሕተ ፡ ባሕር ፡ ወሰሐቡ ፡ እብነ ፡ ዘእሱር ፡ ላዕለ ፡ ክሳዱ ፡ ወአስጠምዎ ፡ እስከ ፡ መንፈቀ ፡ ሥጋሁ ፡ ወመንፈቆስ³ ፡ ከመ ፡ ኢዲሰጠም ፡ አሰርዎ ፡ በላዕለ ፡ ዓምድ ፡ ዐቢይ ፡ ተኪሎሙ ፡ ላዕለ ፡ ጽንፈ ፡ ባሕር ፡ ወጎደግዎ ፡ በዝንቱ ፡ ነነኔ ፡ እስከ ፡ ጊዜ ፡ ጿሰዓት ፡ ዘመዐልት ፡ ፡፡ ወእምድጎረዝ ፡ ወረደ ፡ መልአከ ፡
* P f. 113 b እግዚአብሔር ፡ ወረሰዩ ፡ ገበዋቲሁ ፡ ጥዑዩ ፡ ከመ ፡ ቀዲሙ ፡ ወንጉሥስ* ፡ ሶበ ፡ ርእዩ ፡
* O f. 5 b አንከረ ፡ ወይቤሉ* ፡ ለሰያፊ ፡ አፍጥን ፡ ወምትር ፡ ርእሶ ፡ ፡፡ ወሶቤሃ ፡ መተረ ፡ ክሳዩ ፡ ወ

1. O ግግሩ ፡ — 2. P om. — 3. O — ቁሳ ፡

flageller au point que ses membres tombèrent à terre. Puis ayant fait bouillir de l'huile au feu, on en versa dans ses oreilles et sa bouche et sur sa poitrine. Il commanda aussi d'allumer des flambeaux ardents et de lui brûler les flancs. Il fit encore apporter des « mirwad »¹ de fer, rougis au feu, et les lui mettre dans les yeux. Également, il fit enlever les muscles de ses mains et de ses pieds pour que ses membres se détachassent, et on le lui fit. Mais aussitôt vint l'archange Gabriel qui toucha ses membres et le guérit. Ensuite on le fit venir devant Diyoqeltÿanos qui le tortura par le feu, la poix, le soufre et avec des sarments de vigne; mais, de ceci encore, le sauva l'archange Gabriel. Il donna aussi l'ordre de le jeter à la mer après avoir attaché à son cou, par des chaines de fer, une grosse pierre; ils roulèrent cette pierre dans la mer et la traînèrent étant attachée à son cou: ils le plongèrent jusqu'à mi-corps et ils lièrent l'autre moitié du corps à une grande colonne plantée sur le bord de la mer, pour qu'il ne fût pas submergé, et ils le laissèrent dans cette torture jusqu'au moment de la sixième heure du jour. Puis l'ange de Dieu descendit et rendit ses flancs sains et saufs, comme auparavant. L'empereur, à cette vue, s'émerveilla et dit au lecteur: « Hâte-toi de lui couper la tête »; et aussitôt il lui trancha le cou et fit tomber sa

1. C'est l'arabe مرآة, pl. de مرآة, espèce de spéculum ou instrument, ordinairement en bois, pour mettre le collyre dans les yeux.

አውደቀ ፡ ርአሶ ፡ ላዕለ ፡ ጽንፈ ፡ ባሕር ፡ ወነሥአ ፡ ሥጋሁ ፡ ወወደዮ ፡ ውስተ ፡ ዝቅ ፡
 ወተላጸቀ ፡ ክሳዱ ፡ ምስለ ፡ ሥጋሁ ፡ ወኮነ ፡ ከመ ፡ ዘኢተመትረ ፡ ግሙራ ፡ ወዝቅሰ ፡
 ኮነ ፡ የሐውር ፡ ባሕተቱ ፡ እንበለ ፡ ይጸረ ፡ ሰብእ ፡ እስከ ፡ በጽሐ ፡ ሀገረ ፡ እስክንድር
 ያ ፡ በአዕለት ፡ ወሶበ ፡ ሰምዑ ፡ ሰብእ ፡ ሀገረ ፡ ቦሐ ፡ መጽኢ ፡ ወጸርዎ ፡ ወአግብእዎ ፡
 ቤቶ ፡ ዘሀገረ ፡ ቦሐ ፡ ወቀበርዎ ፡ ምስለ ፡ ጲጥርስ ፡ እጉሁ ፡ ጸሎቱ ፡ ለዝንቱ ፡ ቅዱ
 ስ ፡ ዐቢይ ፡ መስተጋድል ፡ የሁሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።]

[ሰላም ፡ ለአባ ፡ እብሶይ ፡ ዘቦሐ ፡ ሀገሩ ፡
 እለ ፡ አውዕኡ ፡ በመጥባሕት ፡ አስራወ ፡ እደዊሁ¹ ፡ ወእግሩ ፡
 ላዕሌሁ ፡ ዳግመ ፡ እንዘ ፡ ይትጌየሩ ፡
 መንፈቀ ፡ ሥጋሁ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ወገሩ ፡
 ወመንፈቆ² ፡ ኢይረድ ፡ ዲበ³ ፡ ዓምድ ፡ አሰሩ ፡]

[ወበዛተ፡ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ ስምዓ ፡ ኮነ³ ፡ ቅዱስ ፡ ቢፋሞን ፡ ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ኮነ ፡
 ወልደ ፡ እጎወ ፡ አቡሁ ፡ ለዮሐንስ ፡ ዘሐረቅሊ ፡ ወኮነ ፡ ይትራድኦ ፡ ወይትለአኮ ፡ እን
 ዘ ፡ ሀሎ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ሞቅሕ ፡ ወሶበ ፡ ፈጸመ ፡ ስምዖ ፡ ዮሐንስ ፡ ዝነዘ ፡ ሥጋሁ ፡
 ወበከየ ፡ ላዕለ ፡ በድጉ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እር ፡ ተጋድገኒ⁴ ፡ ባሕተትየ ፡ ነኪረ ፡ እምጸጋ ፡
 እግዚአብሔር ፡ ወወዕኦ ፡ ቃል ፡ እምሥጋ ፡ ቅዱስ ፡ ዮሐንስ⁵ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ አፍቁር
 የ ፡ ቢፋሞን ፡ እመሰ ፡ ትፈቅድ ፡ ተሀሉ ፡ ምስሌየ ፡ ሐር ፡ ፍጡነ⁵ ፡ ኅበ ፡ መኩንን ፡

1. O እዲሁ. — 2. Ainsi les 2 mss., supp. ከመ. — 3. P om. — 4. O ጋድገኒ. — 5. O om.

tête sur le rivage de la mer; il prit son corps et le mit dans une outre; mais sa nuque s'appliqua à son corps et fut comme si elle n'avait point du tout été tranchée; quant à l'outre, elle se mit à marcher seule, sans qu'on la portât, jusqu'à ce qu'elle parvint à la ville d'Alexandrie, le 20° jour. Quand les habitants de la ville de Boha l'apprirent, ils vinrent, l'emportèrent, le ramenèrent chez lui, dans la ville de Boha, et l'enterrèrent avec son frère Pétros. Que la prière de ce saint et grand ascète soit avec nous. Amen.

[Salut à Abbâ Ebsoy, dont Boha fut la patrie. Ceux qui firent sauter au couteau les muscles de ses mains et de ses pieds, en renouvelant contre lui leurs outrages, plongèrent la moitié de son corps dans la mer, et l'autre moitié, pour qu'elle ne coulât point, la lièrent à une colonne.]

[En ce jour également, eut lieu le martyre de saint Bifamon. Ce saint était fils du frère, *nerew* du père de Yohannes (*Jean*) d'Haraqli (*Héraclée*). Il était l'aide de celui-ci et le servait lorsqu'il était en prison. Yohannes ayant consommé son martyre, il ensevelit son corps et pleura sur son cadavre en disant : « Comment me laisses-tu seul, étranger à la grâce de Dieu (*au martyre*)? » Et une voix sortit du corps de saint Yohannes qui disait : « O mon bien-aimé. Bifamon! si tu désires être avec moi, va vite près du gouverneur et confesse

ወተአመን ፡ በክርስቶስ ፡ ሎቱ ፡ ስብሐት ፡ ወኔሠመ ፡ ትመጽእ ፡ ኅቤዩ ። ወረዊጾ ፡ ቢ
 ፋሞን ፡ ጸአሎ ፡ ለአርያኖስ ፡ ወጸረፈ ፡ አማልክተሁ ። እምድኅረ ፡ ኩነኖ ፡ ከነኔ ፡ ጽኑ
 ዓ ፡ መተረ ፡ ርእሶ ፡ በሰይፍ ፡ ወተመጠወ ፡ አክሊለ ፡ ስምዕ ። በረከቱ ፡ ቅድስት ፡ ትኩ
 ን ፡ ምስሌን ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።]

[ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ ስምዓ ፡ ኮነ ፡ ቅዱስ ፡ መርቆሬዎስ ፡ * ወአፍላግ ፡ ወአብላዊ
 ግ' ፡ ወይስሐቅ ፡ ወስምዑ ፡ ለቅዱስ ፡ አብላርዮስ ። እግዚአብሔር ፡ ይምሐርን ፡ በጸሎ
 ቶሙ ፡ ለዓለም ፡ ዓለም ፡ አሜን ።]

ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ * ኮነ ፡ ቅዱስ ፡ መቃርስ ፡ ሰማዕት² ፡ በስጥመተ ፡ ግይ ፡ እ
 ግዚአብሔር ፡ ይምሐርን ፡ በጸሎቱ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[ሰላም ፡ ለከ ፡ መቃርስ ፡ ኅሩይ ።
 በእንተ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘሞትከ ፡ በስጥመተ ፡ ግይ ።
 ቅድመ ፡ እረድ ፡ አንሰ ፡ ቂላተ ፡ ብካይ ።
 ነዓ ፡ ነዓ ፡ ዓቃቤ ፡ ከሉ ፡ ሥራይ ።
 እስመ³ ፡ እፈቅደክ ፡ ለጥዕይ ፡ ብእሲ ፡ ድውይ ።]

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ።

1. P ወፍግ ፡ ወአፍላግ ፡ — 2. O, P ስምዓ ፡ ኮነ ፡ ቅ' ፡ መ" ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ — 3. O om.

le Christ », — qu'il soit loué! — « et demain tu viendras vers moi. » Bifamon courut outrager Aryanos et insulter ses dieux. Après lui avoir infligé une rude torture, le magistrat lui fit couper la tête au glaive, et il reçut la couronne du martyre. Que sa bénédiction sainte demeure avec nous dans les siècles des siècles. Amen.]

[En ce jour aussi fut martyrisé saint Marqorèwos, Aflâg, Ablâwig et Yeshaq, et eut lieu le martyre de saint Ablâryos. Que Dieu nous fasse miséricorde par leurs prières. Amen.]

En ce jour aussi saint Macaire fut martyr, ayant été noyé dans l'eau. Que Dieu nous fasse miséricorde par ses prières dans les siècles des siècles. Amen.

[Salut à toi Macaire, l'élu, qui, pour le Christ, es mort noyé. Avant que je ne descende moi-même à la vallée des larmes, viens, viens, médecin de tout mal, car c'est de toi que je demande la santé, moi, homme malade.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

አመኝለሰኔ =

በዛቲ፣ ዕለት፣ ኮነ፣ ቅዱስ፣ ክቡር¹፣ ቴዎድሮስ፣ መነኮስ፣ ሰግዕት፣ ዘእምሀገረ፣
 እስክንድርያ = ዝንቱ፣ ቅዱስ፣ ኮነ፣ መሃይምነ፣ ወንጹሐ፣ ወተጻምደ፣ ወተጋደለ፣
 ተጋድሎ፣ መለኮታዊ = ወኮነ፣ የኃድር፣ ውስተ፣ ሸደብር፣ እምአድባራተ፣ ሀገረ፣ እስ
 ክንድርያ = ወሰበ፣ ፈነወ፣ * ቁስጠንጢኖስ፣ ወልደ²፣ ቁስጠንጢኖስ፣ ዘየግቢ፣ ጎበ፣
 ሀገረ፣ እስክንድርያ፣ ሊቀ፣ ጳጳሳት፣ ዘስሙ፣ ገርግዮስ፣ ወኮነ፣ አርዮሳዊ = ወፈነወ፣
 ምስሌሁ፣ ሰራዊተ፣ ብዙኃ፣ ወሰደደዎ፣ ለቅዱስ፣ አባ፣ አትናስዮስ፣ * ሐዋርያዊ፣ * P. f. 114 a
 እመንበሩ = ወአንበርዎ፣ ለውእቱ፣ ከሐዲ፣ ገርግዮስ፣ ሊቀ፣ ጳጳሳት፣ ላዕለ፣ ሀገረ፣
 እስክንድርያ = እምድጎረ፣ ኮነ፣ በማእከሌሆሙ፣ ለሰብአ፣ ሀገር፣ ወማእከሌሆሙ፣
 ለሰራዊተ፣ ንጉሥ፣ ተቃርኖ፣ ግቢይ፣ ወተተሉ፣ እምሰብአ፣ ሀገረ፣ እስክንድርያ፣
 ብዙኃነ³ = እምድጎረ፣ ነበረ፣ ገርግዮስ፣ ከሐዲ፣ ዲበ፣ መንበረ፣ ግርቆስ፣ ወንጌላ
 ዊ፣ ዘኢይደልዎ፣ ከመ፣ ይንበር፣ ዲቤሁ = አይድዕዎ፣ በእንተ፣ ዝንቱ፣ አብ፣ ቅዱ
 ስ፣ ቴዎድሮስ፣ ከመ፣ ውእቱ፣ ይትዋሥእሙ፣ ለሕዝበ፣ አርዮስ፣ ወይመውእሙ፣
 ወያስተኃፍርሙ፣ ወ*ያቤይን፣ ሎሙ፣ ከሀደቶሙ = ወአዘዘ፣ ከመ፣ የአኃዝዎ፣ ወይኩ * A. f. 258 a
 ንንዎ፣ ወገብሩ፣ ቦቱ፣ በከመ፣ አዘዘ፣ ወኢበጽሐ፣ ወኢምንተኒ⁴፣ እሙስና =
 ወእምድጎረዝ፣ አዘዘ፣ ውእቱ፣ ከሐዲ፣ ዘኢይደልዎ፣ ከመ፣ ይሰመይ⁵፣ ሊቀ፣ ጳ

1. A om. — 2. O, P om. — 3. A — ኃን፣ — 4. A — ቲን፣ — 5. A ይሰደም፣

LE 6 DE SANÉ (31 mai).

En ce jour est le glorieux saint Tèwodros (*Théodore*), moine, martyr de la ville d'Alexandrie. Ce saint fut croyant et pur; il servit Dieu et accomplit le divin combat. Il demeurait dans un des couvents de la ville d'Alexandrie. Quand Constantin, fils de Constantin le Grand, envoya à la ville d'Alexandrie le patriarche nommé Gargeyos (*Georges*), qui était arien, il envoya avec lui des troupes considérables qui chassèrent saint Abba Athanase, l'apostolique, de son siège, et établirent cet impie Gargeyos patriarche de la ville d'Alexandrie, après que de grandes luttes eurent eu lieu entre les habitants de la ville et les soldats du roi qui tuèrent un grand nombre des habitants d'Alexandrie. Après que Gargeyos l'impie se fut assis sur le siège de Marc l'évangéliste, lui à qui il ne convenait pas d'y siéger, on l'informa que ce saint père Tèwodros contredisait les partisans d'Arius, en triomphait, les couvrait de confusion et leur faisait comprendre leur impiété. Il ordonna de le saisir et de le torturer; on lui fit ce dont il avait donné l'ordre; mais il ne lui en arriva pas le moindre mal.

Ensuite cet impie, à qui ne convient pas l'appellation de patriarche,

ጳጳት ፡ ከመ ፡ ያእስሩ ፡ እደዊሁ ፡ ወእገሪሁ ፡ ለገነቱ ፡ ቅዱስ ፡ ወይእስርዎ ፡ ውስተ ፡ እገሪሆሙ ፡ ለአፍራስ ፡ ዕፁባት ፡ * ዘእንበለ ፡ ይትለጉሙ¹ ፡ ወያረውጹ ፡ ቦቱ ፡ ውስተ ፡ ዐውድ ፡ ስፉሕ ፡ ወሶበ ፡ ገብሩ ፡ ቦቱ ፡ ዘንተ ፡ ተበትኩ ፡ ነሉ ፡ መልያልያተሁ ፡ ወተነትፈት ፡ ርእሱ ፡ በበምታር ፡ ወመጠወ ፡ ነፍሶ ፡ ውስተ ፡ እደሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘከነ ፡ ሰግዕተ ፡ በእንቲአሁ ፡ ወነሥኦ ፡ አክሊላተ ፡ ርበእንተ ፡ ሃይማኖተ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘከነ ፡ ሱታፊ ፡ ባቲ ፡ ምስለ ፡ ነሉሙ ፡ መሃይምናን ፡ ወዳግማይ ፡ አክሊላ ፡ በእንተ ፡ ተጋድሎ ፡ ምንነሱና ፡ ወአምልኮ ፡ ሠናይ ፡ ዘፈጸመ ፡ ወሣልሳይ ፡ አክሊላ ፡ በእንተ ፡ ስምዑ ፡ ወምትረተ ፡ መልያልያተሁ ፡ በእንተ ፡ ሃይማኖት ፡ ርትዕት ፡ ወእምድጎረዝ ፡ አስተጋብኡ ፡ መሃይምናን ፡ መልያልያተ ፡ ሥጋሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ወእንበርዎሙ ፡ ውስተ ፡ ሣጹን ፡ በክብር ፡ ዓቢይ ፡ ወገብሩ ፡ ሎቱ ፡ በዓለ ፡ በከመ ፡ ዛቲ ፡ ፊላት ፡ ወደ*ረሱ ፡ ሎቱ ፡ ውዳሴ ፡ በጊዜ ፡ ጸሎት ፡ በልሳነ ፡ ርማይስጥ ፡ በከመ ፡ ነሉሙ ፡ ቅዱሳን ፡ ወጸሐፍዎ ፡ ውስተ ፡ መጽሐፈ ፡ ጸሎታት ፡ ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሜን ።

[ሰላም ፡ ለከ ፡ ቲዎድሮስ ፡ መነኮስ ።
 እሱረ ፡ አዕዳው ፡ ወአዕጋር ፡ በእግረ ፡ ፈረስ ።
 እምኃይለ ፡ ፋፀቱ ፡ ፍሉሕ ፡ አምሳለ ፡ ነፋስ ።
 እምአባልክ ፡ ተመተራ ፡ ለእንተ ፡ ሰረረት ፡ ርእስ ።
 እግዚአብሔር ፡ አስተቀጸላ ፡ በአክሊላ ፡ ሠላስ ።]

I. A om.

ordonna de lier les mains et les pieds de ce saint et de l'attacher aux pieds de chevaux fougueux et sans frein qui le traîneraient en courant sur un vaste espace. Quand on le lui eut fait, tous ses membres furent rompus, et sa tête fut coupée par morceaux. Et il remit son âme entre les mains de Dieu, pour qui il avait été martyrisé et reçut trois couronnes : une pour la foi en Notre-Seigneur Jésus-Christ, dans laquelle il était le compagnon de tous les fidèles ; — une seconde couronne, pour les combats de la vie monastique et l'admirable culte de Dieu qu'il accomplit : — et la troisième couronne, il la reçut, pour le martyre et le dépeçage de ses membres pour la foi orthodoxe. Ensuite les fidèles rassemblèrent les membres du corps du saint et les déposèrent en grande pompe dans une châsse. Ils lui firent une fête juste en ce jour et composèrent son éloge à lire au moment de la prière, dans la langue de Rum (*grecque*) comme pour tous les saints, et l'inscrivirent dans le livre des prières. Que sa prière et sa bénédiction soient avec nous dans les siècles des siècles. Amen.

[Salut à toi, Têwodros, moine, lié par les mains et les pieds au pied d'un cheval. La tête qui, détachée de ton corps, sauta, par la violence de sa course, du cheval, bouillante rapide comme le vent, Dieu la couronna de trois couronnes.]

[ወበዛቲ፡ ዕለት፡ ካዕበ¹፡ ተገዝሮሙ፡ ለግሰግዕታት፡ ዘመርዮ፡ ወግሰግዕታት፡ ካልአን፡ ወገብረ፡ ክርስቶስ፡ መነኮስ = እግዚአብሔር፡ ይምሐረነ፡ በጸሎቶሙ፡ ለዓለመ፡ ዓለም = አሜን =]

[ወበዛቲ፡ ዕለት፡ ካዕበ፡ ስምዓ፡ ኮኑ፡ ጄመኳንንት፡ ዐበይት፡ *ዘሀገረ፡ እስና²፡ እሉ፡ እሙንቱ፡ አውሳፍዮስ፡ ወታማን፡ ሐርዋግ፡ ወበኮስ = ወኮኑ፡ አዕማዲሃ፡ ወጸሐፍታ፡ ለሀገር፡ ወይመጸውቱ፡ ብዙኃ³፡ *ላዕለ፡ ነዳያን፡ ወምስኪናን⁴ ። ወሶበ፡ ተመይጠ፡ አርያኖስ፡ መኩንን⁵፡ ዳግመ፡ ኅበ፡ ይእቲ፡ ሀገር፡ ተቀበልዎ፡ እሉ፡ ቅዳሳን፡ ወከልሐ፡ ቅድሚሁ፡ እንዘ፡ ይብሉ፡ ንሕነ፡ ክርስቲያን፡ ገሃደ፡ ምእመናን፡ በእግዚእነ፡ ኢየሱስ፡ ክርስቶስ፡ ሎቱ፡ ስብሐት፡ ቃለ፡ እግዚአብሔር፡ ቀዳማዊ፡ ዘቦቱ፡ ቆሙ፡ ሰማያት፡ ወምድር ። ወሰሚዎ፡ አርያኖስ፡ ኩነኖሙ፡ በዘዘዚአሁ፡ ነኑኔ ። ወሶበ፡ ደክመ፡ እምኩንኖቶሙ፡ መተረ፡ አርእስቲሆሙ፡ በሰይፍ፡ ወረጸሙ፡ ስምዖሙ ። በረከቶሙ፡ ቅድስት፡ ትኩን፡ ምስሌነ፡ ለዓለመ፡ ዓለም፡ አሜን =]

[ሰላም፡ እብል፡ መኳንንት¹፡ ርብዓ ።
 ዘያጸግቡ፡ ርትብ፡ ወያረውዩ፡ ጽሙዓ ።
 ሀገሪተ፡ እስና፡ ያመዝብር፡ አመ፡ አርያኖስ፡ መጽአ ።
 በእንተ፡ ክርስቶስ*፡ ከመ፡ ይኩኑ፡ ስምዓ ፤
 እምነ፡ ሕዝበሙ፡ *ቀደሙ፡ ወጸአ⁶ ።]

* P f. 114 b

1. P om. — 2. O no"፡ እንላ፣ — 3. O no"፡ ወለም"፡ — 4. P — ተ፡ — 6. P ቀዲሙ፡ መጸአ፡

[En ce jour, également il y a mémoire des quarante martyrs de Maryut, de quarante autres martyrs et de Gabra-Krestos, moine. Que Dieu nous fasse miséricorde par leur prière. Amen.]

[En ce jour également furent martyrs quatre grands magistrats de la ville d'Esna; ce sont : Ausafyos, Tamán, Harwág et Bákos; ils étaient les colonnes et les secrétaires de la ville et faisaient grande aumône aux infortunés et aux pauvres. Au second retour d'Aryanos le gouverneur dans cette ville, ces saints vinrent à sa rencontre et crièrent devant lui en disant : « Nous sommes chrétiens ouvertement, croyant en Notre-Seigneur Jésus-Christ », — qu'il soit loué! — « Verbe primordial de Dieu, par qui furent établis les cieus et la terre. » Les ayant entendus, Aryanos leur infligea toutes espèces de tortures. Quand il fut à bout de les tourmenter, il leur coupa la tête par le glaive et ils consommèrent leur martyre. Que leur bénédiction sainte soit avec nous dans les siècles des siècles. Amen.

Salut, dirai-je, pour les quatre magistrats, qui rassasièrent l'affamé et donnèrent à boire à qui eut soif. Lorsque Aryanos vint désoler les habitants de la cité d'Esna, ils furent les premiers à sortir de leur peuple pour être martyrs au nom du Christ.]

[ወበዛቲ፡ ዕለት፡ ካዕበ፡ አዕረፈ፡ አብ¹፡ ቅዱስ፡ አግንዮስ፡ ሊቀ፡ ጳጳሳት፡ ዘሀ
 ገረ፡ እስክንድርያ፡ ወውሉቱ፡ እምጉልቆሙ፡ ለአበው፡ ሊቃነ፡ ጳጳሳት፡ ጌበመዋዕሊ
 ሁ፡ ለዝንቱ፡ አብ፡ ኮነት፡ ቅድስት፡ ሶፍያ፡ ሰማዕተ፡ ወ፫አዋልዲሃ፡ ወዐቀበ፡ መር
 ዲቶ፡ በሠናይ፡ ወአሥመር፡ ለእግዚአብሔር፡ ወነበረ²፡ በሢመቱ፡ ፲ወ፫ዓመተ፡ ወአ
 እረፈ፡ በሰላም = እግዚአብሔር፡ ይምሐረነ፡ በጸሎቱ፡ ለዓለመ፡ ዓለም፡ አሜን =]

በስመ፡ አብ፡ ወወልድ፡ ወመንፈስ፡ ቅዱስ፡ አሐዱ፡ አምላክ =

አመጺለሰኔ፡

በዛቲ፡ ዕለት፡ ኮነ፡ ቅዱስ፡ ከኩር፡ ወመዋኢ፡ አባ፡ እስኪርን³፡ ሰማዕት፡ ዘእ
 ምሀገረ፡ ቀሊን = ዝንቱ፡ ቅዱስ፡ ኮነ፡ እምሐራሁ፡ ለአርያኖስ፡ መኩንነ፡ ሀገረ፡
 አንዲናው = ወሶበ፡ በጽሐ፡ ትእዛዙ፡ ለንጉሥ፡ ከሐዲ፡ ዲዮቅልጥያኖስ፡ * በአምልኮ
 ከ፡ ጣዖታተ¹ = ተንሥአ፡ ዝንቱ፡ ቅዱስ፡ በማእከለ፡ ሕዝብ፡ ወረገጥ፡ ለንጉሥ፡
 ወለአማልክቲሁ፡ ወኢደፈረ፡ መኑሂ፡ ከመ፡ ይኩንኖ፡ በእንተ፡ ውሉቱ፡ ሐራ፡ አላ፡
 ጥቅሕዎ፡ ውስተ፡ ጽርሑ፡ ለመኩንን = ወሶበ፡ ሐረ፡ መኩንነ፡ ሀገረ፡ አንዲና
 ው፡ ኅበ፡ ሀገረ፡ አስዩጥ፡ ፈነውዎ፡ ኅቤሁ፡ ለዝንቱ፡ ቅዱስ፡ ወምስሌሁ፡ ጅሐራ፡

1. O om. — 2. P om. — 3. O, P, ici et plus bas, እስከ — 4. O, P በእንተ፡ እምልኮተ፡ ጣዖታተ፡

[En ce jour également, mourut le saint père Amányos, patriarche de la ville d'Alexandrie; dans le nombre des pères patriarches, il est le septième. Au temps de ce père fut martyrisée sainte Sophie ainsi que ses trois filles. Il garda bien son troupeau et fut agréable à Dieu, et il resta dans sa charge treize années, puis mourut dans la paix. Que Dieu nous fasse miséricorde par leur prière dans les siècles des siècles. Amen.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 7 DE SANÉ (1er juin).

En ce jour c'est le saint et glorieux vainqueur abbà Eskiron (O, P : Abaskiron¹) martyr de la ville de Qalin. Ce saint faisait partie des soldats d'Arýanos, gouverneur de la ville d'Andénâw (Antinôou). Quand arriva l'ordre de l'impie empereur Diyoqeltýanos (Dioclétien) d'adorer les idoles, ce saint se leva au milieu de la foule et maudit l'empereur et ses dieux. Personne n'osa le juger parce qu'il était soldat; mais on l'emprisonna dans la demeure du gouverneur. Quand le gouverneur de la ville d'Andénâw se rendit à la ville

1. ἀβέσζ Ἰσχυρίων.

ከልአን : ወእሉ : አስማተሆሙ : * ወአልፍዮስ¹ = አርማስዮስ² = አርኪያስ³ : ጲጥር
 ስ = ቂራንዮን⁴ : እሉ : እሙንቱ : ተሰናከው : ምስለ : አባ : እስኪርን : ከመ : ይትከዓ
 ው⁵ : ደሞሙ : በእንተ : ስሙ : ለእግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ = ወሶበ : ቆሙ : በቅ
 ድመ : መኩንን : አንዴናው : አዘዘ : ከመ : ይምትሩ : ቅናታተሆሙ : ወይኩንንም
 ሙ⁶ : ወገብሩ : በሙ⁷ : በከመ : አዘዘ = ወእሉንቱስ⁸ : ጅሐራ : በእምኔሆሙ : ሰቀልም
 ሙ⁹ : ወበእምኔሆሙ : መተሩ : አርእስተሆሙ : ወነሥኡ : አክሊል : ስምዕ = ወለቅዱ
 ስሰ : አባ : እስኪርን : አዘዘ : ከመ : ይቅሥፍም : መቅሠፍተ : ዓቢዩ : ወእምድኅረዝ :
 ይጥብሑ : አነዳ : ርእሱ : እስከ : ከሳዱ : ወገብሩ : ቦቱ : ዘንተ : ወእምዝ : አሰርም :
 ውስተ : ዘነበ : ፈረስ : ወሰሐብም : ውስተ : ኩላ : ሀገር = ወእምድኅረዝ : ረሰይም :
 ውስተ : ቲገን : ዘአረር : ወፈጸሙ : አፋሁ : ዲቤሁ : ወእምድኅረዝ : ወደይም : ውስ
 ተ : ምንዳደ : ብለኔ = ወበውስተ : ዝንቱ : ኩሉ : ኩነኔ : ኮነ : መልአከ : እግዚአብሔ
 ር : ይመጽእ : ኅቤሁ : ወይረድኦ : ወይናዝዘ : ወያስተጌግሦ : ወያነሥኦ : ጥዑዩ : ዘእ
 ንበለ : ሙስና =

ወሶበ : ደክሙ : እምኩነኔሁ : አምጽኦ : ሎቱ : አሐደ : መሠርዩ : ዓቢዩ : ዘስሙ :
 አላስከንድርስ¹⁰ : ይሔሊ : ከመ : ውእቱ : ይሠሪ : ፀሐዩ : ወወርኃ : ወዩዓርግ : ኅበ : አ

1. A ወልላፍ" (?), P ወል" — 2. O, P አርማንዮስ — 3. A አርጊዮስ (ar. اركياس). — 4. O ወ
 ቀራንዮ, P ወቀራንዮስ — 5. O, P ይከጎሙ — 6. O, P. om. — 7. O, P add. ከግሁ : ወእዘዘ : ከ
 ሙ : ይኩንንምሙ : ወኩንንምሙ (O — ጥሙ) — 8. O, P ወእሉ" — 9. O ዘ — (om. P). —
 10. O, P እለ : እስከ :

de Asyut, on lui expédia ce saint en compagnie de cinq autres soldats dont
 voici les noms : Wa'alfyos (? A : Walelafyos, P : Walfeyos), Armasyos (O P :
 Armányos), Arkiyas (A : Armiyos), Pétros, Qiranyon (O : Qaranyo, P : Qarā-
 nyos). Ceux-ci s'étaient entendus avec abbā Eskiron pour verser leur sang
 pour le nom de Notre-Seigneur Jésus-Christ. Quand ils se tinrent devant le
 gouverneur d'Andénaw, celui-ci ordonna qu'on leur coupât leurs ceintures¹,
 et qu'on les torturât; et on leur fit ainsi. Pour ces cinq soldats, les uns
 furent pendus, les autres eurent la tête coupée et ils reçurent la couronne du
 martyre. Quant à saint abbā Eskiron, le gouverneur ordonna de lui faire
 subir une rude flagellation, puis découper la peau de la tête jusqu'au cou;
 on le lui fit. Ensuite on le lia à la queue d'un cheval et on le traîna par toute
 la ville, ensuite on le mit dans une poêle pleine de plomb *liquéfié*, dont on
 ferma l'ouverture sur lui, quand il fut dedans. Ensuite on le jeta dans le foyer
 d'un bain. Durant toute cette torture l'ange de Dieu, venu vers lui, le sou-
 tenait et le consolait, l'exhortait à la patience et le faisait se lever sain et
 sauf, sans mal.

A bout de tortures, on lui fit venir un grand sorcier, nommé Alasken-
 dros (O, P : Ella Eskendros), qui prétendait pouvoir faire des incantations au

1. C'est-à-dire qu'on leur fit subir la dégradation militaire.

የር : ወይትናገር : ምስለ : ከዋክብት = ወአዘዘ : ከመ : ይዕዕው : አንቀጸ : ቤተ : ብለኔ :
 ወይንዝሕዎ : ለቤተ : ብለኔ : በስንት : ወገብሩ : በከመ : አዘዘ = ወነሥአ : ከይሴ : ወ
 ተናገረ : ላዕሌሁ : ወተሠጥቀ : ጀክፍለ = ወነሥአ : ሕምዘ : ወከብዶ : ወአንበርሙ :
 ውስተ : ጸሕል : ዘብርት : ወአብሰሎሙ : ወአብጽሖሙ : ኅበ : ቅዱስ : አባ : እስኪሮ
 * O f. 6 b ን : ወአብ*አ : ውስተ : ቤተ : ብለኔ : ወወሀቦ : ውለተ : ሕምዘ : ዘብሱል : ወበልዓ =
 ወጸርኃ : ውለቱ : መሠርይ : እንዘ : ይብል : አሊቆሙ : ለመኳንንተ : ሰይጣናት : ግበ
 ር : ኃይለክ : ላዕለ : ዝንቱ : ክርስቲያናዊ : ወሶበ : አብጽሖ : ለቅዱስ : ወኢምንትኒ :
 እምእኩይ : ወአንከረ : ውለቱ : መሠርይ = ወይቤሎ : ቅዱስ : አባ : እስኪሮን : ለው
 ለቱ : መሠርይ : ሰይጣንሰ : ዘተራዳእከ¹ : ቦቱ : ወኢይረድአክ : ውለቱሰ : ይኳንክ :
 * P f. 115 a በኃይለ : እግዚእነ : *ኢየሱስ : ክርስቶስ = ወሶቤሃ : ተጽዕነ : ሰይጣን : እኩይ : ላዕለ :
 ውለቱ : መሠርይ : ወአኅዘ : ያንገርግሮ : እስከ : ተአመነ : በእግዚእነ : ኢየሱስ : ክ
 ርስቶስ = ወአዘዘ : መኩንን : ከመ : ይምትሩ : ርአሶ : ለውለቱ : መሠርይ² : ወመተ
 ሩ : ርአሶ³ : ወነሥአ : አክሊል : ስምፅ =
 ወቀዱስሰ : አባ : እስኪሮን : እስመ : መኩንን : ተወሰከ : ላዕሌሁ : ቀጥጥጥ : ወከ
 ነኖ : ኩነኔ : ኃቢያ : ወመተረ : እስኪቶ = ወኮነ : ቅዱስ : ውስተ : ዝንቱ : ኩሉ : ኩ
 ነኔ : ያአኩቶ : ለእግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ = ወእምድኅረዝ : አዘዘ : መኩንን :

1. A — ድእክ — 2. om. A. — 3. O, P add. በጸፍ :

soleil et à la lune, s'élever dans les airs et s'entretenir avec les étoiles. *Le sorcier* commanda de fermer la porte de la maison de bain, et d'arroser d'urine cette maison de bain. On fit selon son ordre. Il prit un serpent, prononça sur lui des paroles et celui-ci fut brisé en deux tronçons; il prit le venin et le foie et les déposa sur un plateau d'airain, les fit cuire, les apporta à saint abba Eskiron et le fit entrer dans la maison de bain; il lui donna ce venin cuit et il le mangea. Alors ce magicien cria en disant : « O chef des princes des démons, exerce ta puissance sur ce chrétien! » Mais comme il n'en arrivait pas le moindre mal au saint, ce magicien s'émerveilla; et saint abba Eskiron dit à ce sorcier : « Satan, à qui tu as demandé un secours¹ qu'il ne t'a pas prêté, te tourmentera par la puissance de Notre-Seigneur Jésus-Christ. » Aussitôt un mauvais démon obséda ce sorcier et se mit à le faire tourner jusqu'à ce qu'il confessât Notre-Seigneur Jésus-Christ. Alors le gouverneur fit trancher la tête de ce sorcier et on la lui trancha (O, P : par le glaive) et il reçut la couronne du martyr.

Quant à saint abba Eskiron, le gouverneur, comme sa colère s'augmentait contre lui, lui infligea une rude torture et lui coupa les testicules. Durant tout ce tourment, ce saint glorifiait Notre-Seigneur Jésus-Christ. Après quoi le

1. Le contexte et l'original arabe qui emploie تستغيث بد exigent également ce sens pour ተረድኦ.

ከመ ፡ ይምትሩ ፡ ርእሶ ፡ ወመተሩ ፡ ርእሶ ፡ ለቅዱስ ፡ በሰይፍ ፡ ወነሥእ ፡ አክሊል ፡ ስም፡ ፍጹመ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ።

እምተአምራቲሁ ፡ ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ እስመ ፡ ሀለወቶ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ውስተ ፡ አሐቲ ፡ ዓጾ ፡ በደቡብ ፡ ግብጽ ፡ ወኮኑ ፡ ከሀናተ ፡ ይእቲ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ይገብሩ ፡ ምግባረ ፡ እኩይ¹ ፡ ወጸንሐመ ፡ ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ከመ ፡ ይትመየጡ ፡ እምእከዮሙ ፡ ወይነስሐ ። ወኢተመይጡ ፡ ወኢነስሐ ፡ ወሰአለ ፡ ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአምጽእ ፡ ላዕሌሆመ ፡ ሕግመ ፡ ብድብድ ፡ ወሞቱ ፡ ከሎሙ ፡ በአሐዱ ፡ ጊዜ ። ወሐረ ፡ ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይጸዓን ፡ ዲበ ፡ ፈረሱ ፡ ወበጽሐ ፡ ኅበ ፡ ሀገር ፡ እንተ ፡ ስማ ፡ ብያሁ ፡ በላዕላይ ፡ ግብጽ ፡ በጊዜ ፡ ንዋም ፡ እንዘ ፡ ሰብእ ፡ ሀገር ፡ ይትናገሩ ፡ በበይናቲሆመ ፡ በብርሃነ ፡ ወርኅ ፡ እምቅድመ ፡ ይኑሙ² ፡ ወበጽሐ ፡ ኅቤሆመ ፡ ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይጸዓን ፡ ዲበ ፡ ፈረሱ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ሰላም ፡ ለከመ ። ወሰበ ፡ ርእይዎ ፡ ተንሥኡ ፡ ሶቤሃ ፡ ወተቀበልዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ *ወአንተ ፡ ሰላም ፡ ለስ ፡ አ ፡ ለእግዚእነ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ቅዱስ ፡ እፈቅድ ፡ ከመ ፡ ተሀቡኒ ፡ ንስቲተ ፡ ምድረ ፡ ወአመረ ፡ በኩናቱ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ወይቤ ፡ ዝንቱ ፡ የአክለኒ ። ወአውሥእዎ ፡ ወይቤልዎ ፡ እወ ፡ አእግዚእነ ፡ በከመ ፡ አዘዝከ ፡ ይኩን ። ወወሀቦሙ ፡ ጀዲናረ ፡ ዘወርቅ ፡ ወተሰወረ ፡ እምኒሆመ ፡ ሶቤሃ ፡ ወአንከሩ ፡ እምራእዩ ፡ ወእምነገሩ ። ወእምድኅረ ፡ ኖሙ ፡ እ

* A. f. 259 n

1. O, P እኩዩ ፡ — 2. A ይነውሙ ፡

gouverneur lui fit trancher la tête; on coupa la tête du saint *abbà Ischyriou* par le glaive, et il reçut la couronne du martyr en toute perfection dans le royaume des cieux.

Parmi les miracles de ce saint *est le suivant*. Il y avait une église dans un enclos du nord de l'Égypte; les prêtres de cette église avaient une mauvaise conduite. Ce saint attendit qu'ils se convertissent de leur crime, mais ils ne se repentirent point ni ne se convertirent. Le saint pria Dieu et il fit tomber sur eux la maladie de la peste et ils moururent tous, dans un seul instant. Alors ce saint vint, monté sur son cheval, et arriva à la ville nommée Beyâhu, dans la Haute-Égypte, au moment du sommeil, tandis que les habitants de la ville s'entretenaient entre eux au clair de lune avant de dormir. Le saint arriva vers eux, monté sur son cheval, et leur dit : « Je vous salue. » A sa vue, ils se levèrent immédiatement, vinrent à sa rencontre et lui dirent : « A toi aussi, salut, ô notre seigneur! » Le saint leur dit : « Je désire que vous me donniez un peu de terre », — et il montra *une place* sur la terre avec son javelot, et dit : « Ceci me suffit. » Ils lui répondirent et lui dirent : « Oui, notre seigneur; comme tu nous l'as ordonné, qu'il soit. » Et il leur donna cent deniers d'or, puis disparut tout à coup d'auprès d'eux. Aussitôt ils s'émerveillèrent sur son aspect et sur sa parole. Après que ces gens se furent endormis chez eux, le saint transporta son église du nord de l'Égypte

ሉንቱ፣ ሰብእ ፣ ውስተ ፣ አብያተ፡ሆሙ ፣ አፍለሳ ፣ ቅዱስ ፣ ለቤተ ፣ ክርስቲያን ፣ እምደ
 ቡብ ፣ ግብጽ ፣ ወአብጽሐ ፣ ኅበ ፣ ሀገረ ፣ ብያሁ ፣ በላዕላይ ፣ ግብጽ = ወሶበ ፣ ተንሥኦ ፣
 ሰብእ ፣ ሀገር ፣ በጽባሕ ፣ ረከብዋ ፣ ለይእቲ ፣ ቤተ ፣ ክርስቲያን ፣ አንከሩ ፣ ፈድፋድ ፣ ወ
 ሰብሕዎ ፣ ለእግዚአብሔር = እምውእቱ ፣ ጊዜ ፣ ይትገበር ፣ ባቲ ፣ ተአምራት ፣ ብዙኃ
 ት ፣ እስከ ፣ ዮም = ጸሎቱ ፣ ወበረከቱ ፣ ወትንብልናሁ ፣ ለዝንቱ ፣ ቅዱስ ፣ አባ ፣ እስኪ
 ሮን ፣ የሀሉ ፣ ምስሌነ ፣ ለዓለሙ ፣ ዓለም ፣ አሜን =

[ሰላም ፣ ለአበስኪሮን ፣ ዘተግገሠ ፣ መከራ ።
 እስኪቱ ፣ ወርእሱ ፣ እስከ ፣ በመጥባሕት ፣ ተመትራ ።
 በእደ ፣ አርማንዮስ ፣ ምወት ፣ ለሕይወተ ፣ ክርስቶስ ፣ ዘተናከራ ።
 ዘተከለሉ ፣ ምስሌሁ ፣ ወዘተቀጸሉ ፣ ጌራ ።
 ሰላም ፣ አብል ፣ ለኃምስ ፣ ሐራ ።]

[ወበዛቲ ፣ ዕለት ፣ ካዕበ ፣ ስምዓ ፣ ኮነ ፣ እልፍ ፣ ወጳጳሰግዕታት² ፣ እለ ፣ ኩነኖሙ ፣ አ
 ሮማንዮስ ፣ መኩንን ። ጸሎቶሙ ፣ ወበረከቶሙ ፣ የሀሉ ፣ ምስሌነ ፣ ለዓለሙ ፣ ዓለም ፣
 አሜን =]

[ሰላም ፣ ለእልፍ ፣ ወስሳ ፣ አምኦት ፣ ዘተፈቀዱ ።
 እንበለ ፣ ዘውዕዩ ፣ ሰብእ ፣ ወእንበለ ፣ አፍኦ ፣ ተሰዱ ።
 እለ ፣ ፈጸሙ ፣ ምንዳቤ ፣ ለአርማንዮስ ፣ በእዱ ።

1. O, P λη" : — 2. O ωπχ" :

et l'emmena dans la ville de Beyâhu de la Haute-Égypte. En se levant, le
 matin, les habitants de la ville trouvèrent cette église, éprouvèrent de grands
 sentiments d'admiration et glorifièrent Dieu. Depuis lors jusques aujourd'hui,
 il s'y fait une foule de miracles. Que la prière, la bénédiction et l'interces-
 sion de ce saint abbâ Eskiron soient avec nous dans les siècles des siècles.
 Amen.

[Salut à Abaskiron qui a supporté l'épreuve jusqu'à ce que ses testicules
 et sa tête fussent coupés au couteau. Aux cinq soldats tués de la main
 d'Arménios, mort, car il était étranger à la vie du Christ, qui furent couronnés
 avec lui, S. Ischyriou, à eux, qui furent couronnés du diadème, je dis salut.]

[En ce jour également furent martyrisés les 16.000 martyrs, que jugea
 Armányos. Que leur prière et leur bénédiction soient avec nous pour les
 siècles des siècles. Amen.]

Salut aux seize mille qui furent comptés, outre ceux qui furent brûlés et
 outre ceux qui furent exilés à l'étranger. Eux qui consommèrent la souf-

አርእስተ ፡ ፀርየ ፡ ከመ ፡ በአእጋር ፡ ይኪዱ ፤
መንገለ ፡ ነገድኩ ፡ ምስሌየ ፡ ይንገዱ ።]

ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ ተርጎወት ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘእግዝእትነ ፡ * ቅድስት ፡ ድ • O f. 7 a
ንግል ፡ ግርያም ፡ በመራጎብተ ፡ ዘዊላ ፡ በሀገረ ፡ ምስር ፡ እምድጎረ ፡ ነበረት ፡ ዕፁታ ፡
፤ዳመተ ፡ ወጌአውራኃ ፡ ወውእቱ ፡ አመ፲፻ዓመት ፡ ወ፳ዓመት ፡ ለሰማዕታት ፡ ጸድቃ
ን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐረነ ፡ በትንብልናሃ ፡ ለእግዝእትነ ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ ግር
ያም ፡ ወበረከታ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሜን ፡ ወአሜን ።

[ሰላም ፡ እብል ፡ ተርጎወ ፡ ቤትኪ ፡ ዮም ።
ከመ ፡ ኤልያስ ፡ አርኃወ ፡ ፕጎተ ፡ ዝናም ።
በስሱ ፡ አውራጎ ፡ ወሠላስ ፡ ዓም ።
ግርያም ፡ ሥመሪ ፡ አርጎዎቶ ፡ ለሕሊናየ ፡ ሕቱም ።
ከመ ፡ በላዕሌየ' ፡ ይትከዓው ፡ ምስለ ፡ ጽድቅ ፡ ሰላም ።]

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ።

1. P እምላ' :

france par la main d'Armányos; puissent-ils se rendre avec moi *aux lieux*
où je me rends, pour fouler aux pieds les têtes de mes ennemis.]

En ce jour également [ré]ouverture de l'église de Notre-Dame, la sainte
vierge Marie, au quartier de Zawelâ', dans la ville de Miçr (*le Caire*), après
qu'elle fut restée fermée trois ans et sept mois, et cela en l'an 1020 de
l'ère des saints Martyrs. Que Dieu nous fasse miséricorde par l'intercession
de Notre-Dame la sainte Vierge Marie, et que sa bénédiction soit avec
nous. Amen, amen.

[Salut, dis-je : ton église fut ouverte aujourd'hui. Comme Élie ouvrit la
porte de la pluie, après six mois et trois ans, Marie, daigne ouvrir mon es-
prit qui est scellé, pour que, sur moi, soit déversée la paix avec la justice.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

1. حارة زويلة.

አመ : ቿለሰኔ =

በዛቲ : ዕለት : ተገዝረ : ቅዳሴሃ : ለቤተ : ክርስቲያን : ቅድስት : ዘእግዝእትነ :
 ቅድስት : ድንግል : ግርያም : ዘዕውቅት : ምሕፃብ = ኅበ : ነቅዓ : ግይ : ቡሩክ : ዘፃን
 ቅአ : እግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ምስለ : ወላዲቱ : ግርያም : በጊዜ : ተመይ
 ጦቶሙ : እምብሔረ : ግብጽ = እስመ : ዮሴፍ : ጳድቅ : ሶበ : አስተርአየ : ሎቱ : መ
 ልአከ : እግዚአብሔር : በሕልም : እንዘ : ይብል : ተንሥእ : ወንሥእ : ለሕፃን : ወለ
 እሙ : ወሐር : ኅበ : ምድረ : ግብጽ = ወተንሥእ : ወንሥእ : ለእግዝእትነ : ግርያም :
 ወለእግዚእነ : ክርስቶስ : ወለሰሎሜ : ወለተ : እኅተ : እግ : ለእግዝእትነ : ግርያም :
 ወበጽሑ : ኅበ : ብሔረ : ግብጽ : ወኅበ : ደብረ : ቊስቋም : ወኅበ : ካልአት : መከና
 ት = ወሶበ : ነበሩ : ውስተ : ብሔረ : ግብጽ : ቿመተ : ወኒአውራጃ : ወሞተ : ሄሮ
 ድስ : አስተርአየ : መልአከ : እግዚአብሔር : ለዮሴፍ : ወእዘዘ : ከመ : ይትመየጥ :
 ኅበ : ኢየሩሳሌም = ወሶበ : ተመይጦ : በጽሑ : ኅበ : ሀገረ : ግሐርቃ¹ : ወእምህየ :
 ኅበ : ሀገረ : ምስር : ወእምህየ : ኅበ : ሀገረ : መጠርያ : ወእምህየ : ኅበ : ሀገረ : ም
 ሕፃብ = ወአንቅዓ : እግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ዛተ : ነቅዓ : ግይ : እንዘ : ሀሎ :
 ምስለ : እሙ : ግርያም : ወይአቲ : ትነብር : እስከ : ዛቲ : ዕለት = ወይመጽኡ : ኅቤ
 ሃ : ኩሎሙ : ሰብእ : እምኩሎ : አሀገር : ወእምኩሎ : ዘመድ : ወይተነብሎ : በእ

1. O, P መ''

LE 8 DE SANÉ (2 juin).

En ce jour a lieu la mémoire de la dédicace de l'église de Notre-Dame, la sainte vierge Marie, connue *sous le nom* de « Mehşab »¹, où est la source bénie que fit jaillir Notre-Seigneur Jésus-Christ, avec sa mère, Marie, au temps de leur retour du pays d'Égypte; car le juste Joseph, quand lui apparut l'ange de Dieu dans un songe en disant : « Lève-toi, prends l'enfant et sa mère et va dans la terre d'Égypte », saint Joseph se leva et prit Notre-Dame, Marie, Notre-Seigneur Jésus-Christ, et Salomé, fille de la sœur de la mère (*cousine*) de Notre-Dame Marie, et ils vinrent au pays d'Égypte, au couvent Quesquâm, et dans d'autres lieux. Quand ils furent restés dans le pays d'Égypte trois ans et sept mois, Hérode mourut et l'ange de Dieu apparut à Joseph et lui ordonna de retourner à Jérusalem. En retournant ils vinrent à la ville de Mâharqâ, puis de là à la ville de Miçr (*le Caire*), de là à la ville de Mařaryâ et de là à la ville de Mehşab; alors Notre-Seigneur Jésus-Christ fit jaillir cette source, étant avec sa mère la vierge Marie; et cette *source* demeure jusqu'à ce jour. Tout le monde y vient de toutes les villes et de

1. « Le Bassin » ou « le Lavoir » : ar. *محم* ¹. Amélineau. *Géogr. de l'Ég.*, 236.

ግዝእትነ፡ ቅድስት፡ ድንግል፡ ግርያም፡ ወይትባረኩ፡ እምቤተ፡ ክርስቲያና፡ ወእም
 ነቅዓ፡ ማይ፡ ቡሩክ = እግዚአብሔር፡ ይምሐረነ፡ በትንብልናሃ፡ ለእግዝእትነ፡ ቅድስ
 ት፡ ድንግል፡ ግርያም፡ ጸሎታ፡ ወበረከታ፡ የሀሉ፡ ምስሌነ፡ ለዓለመ፡ ዓለም፡ አ
 ሚን፡ =

[ሰላም፡ እብል፡ ለቅዳሴ፡ ቤትኪ፡ ሕንጽት፡ ።
 ኅበ፡ አንቅዓ፡ ወልድኪ፡ ማየ፡ በረከት፡ ።
 ግርያም፡ በስምኪ፡ ስመ፡ በቀላት፡ ።
 ይትወሀቢ፡ ለዘጸለየ፡ በዙሉ፡ ሰዓት፡ ።
 ሠናይ፡ ሀብት፡ ወፍጹም፡ ፍት፡ ።]

[ወበዛቲ፡ ዕለት፡ ካዕበ፡ ስምዓ፡ ኩነ፡ ፲፻፳፬ሰማዕታት፡ ወበዓሉ፡ ለአትካሮን፡ ወ
 አውሎጊስ፡ ። እግዚአብሔር፡ ይምሐረነ፡ በጸሎቶሙ፡ ለዓለመ፡ ዓለም፡ አሚን፡ ።]

ወበዛቲ፡ ዕለት፡ ካዕበ፡ ተዝካሮሙ፡ ለቅዳሳን፡ ትማዳ፡ ወውሉዳ፡ ወአርማኖስ፡ ።
 ወእም፡ = እግዚአብሔር፡ ይምሐረነ፡ በጸሎቶሙ፡ ለዙሉሙ፡ አሚን፡ ወአሚን፡ =

[ሰላም፡ ሰላም፡ ትማዳ፡ ወውሉዳ፡ ።
 አርማኖስ፡ ወእም፡ ዘተካፈሉ፡ ክበዳ፡ ።
 ጽሑፋነ፡ መልክዕ፡ ወስምዕ፡ ለኢየሩሳሌም፡ በውስተ፡ ዓውዳ፡ ።]

1. A om.

toutes les races, demandant l'intercession de Notre-Dame, la vierge Marie, cherchant les bénédictions par son église et par la source bénie. Que Dieu nous fasse miséricorde par l'intercession de la sainte Vierge Marie; que sa prière et sa bénédiction soient avec nous pour les siècles des siècles. Amen.

[Salam, dis-je, pour la consécration de ton église, bâtie là où ton fils fit jaillir l'eau bénie; Marie, à qui prie par ton nom, nom profitable, est (ou « soit ») accordé, à toute heure, un don admirable et un présent parfait.]

[En ce jour aussi, furent martyrisés les 1.002 martyrs, et fête de Atkâron et de Awlogis. Que Dieu nous fasse miséricorde par leur prière dans les siècles des siècles. Amen.]

En ce jour aussi, mémoire des saints Temâdâ et ses enfants, et d'Armânos et de sa mère. Que Dieu nous fasse miséricorde par leurs prières, à eux tous. Amen, amen.

Salut, salut à Temâdâ et ses enfants, à Armânos et à sa mère, qui se partagèrent sa gloire, dont le malke' et le martyr sont écrits dans le district de Jérusalem. Par le sang de leur martyr qu'ils se portent ma

1. Prop. « effigie »; espèce d'hymnes sacrées en l'honneur des saints.

በደመ : ስምዖሙ : ይትሐበዩኒ : እምዕዳ ።
 በእንተ : ኃጢአት : ወጽድቅ : አመ : ይከውን : ፍዳ ።]

* A. C. 259 b

* በስመ : አብ : ወወልድ : ወመንፈስ : ቅዱስ : አሐዱ : እምላክ ።

አመ : ጀለሰኔ ።

በዛቲ : ዕለት : አዕረፈ : ነቢይ : ኃቢይ : ሳሙኤል ። ለዝንቱ : ጻድቅ : ኮነ : ስሙ : ለአቡሁ : ህልቃና : እምነገደ : ሌዊ : እምዘመደ : አርን : ካህን : ወስማ : ለእሙ : ሐና : ወኮነት : መካነ ። ወበእንተ : ስእለታ : ወአስተብቀዖታ : ኅበ : እግዚአብሔር : ዘሎቱ : ስብሐት : ወትረ ። ወሀባ : እግዚአብሔር : ዘንተ : ነቢየ : ወሐጸነቶ : ውስተ : ቤታ : ፫ኛመት ። ወእምዝ : አቅረቦቶ : ኅበ¹ : ቤተ : መቅደሱ : ለእግዚአብሔር : በከመ : በዕለት² : እምቅድመ : ትዕንሶ : ወተለአክ : ለኤሊ : ካህን : እስከ : አመ : ይላህቅ ። ወኮነ : ደቂቀ : ኤሊ : አማሰኑ : መልእክቶሙ : ወአገበርዎሙ : ለደቂቀ : እስራኤል ። ወፈነወ : እግዚአብሔር : * ለኤሊ : ነቢየ³ : ወይቤሎ : ናሁ : አነ : አስቄረርኩ⁴ : ለደቂቅክ : ወኩሉ : ዘርእክ : እምክህነት⁵ ። ወአነሥእ : ሊተ : ካህነ : ምእመነ :

1. O, P ውስተ . — 2. A ኅበዕለት . — 3. O, P መልእክተ : ነቢይ : (O ሙ'' : ነቢየ) : ኅበ : ኤሊ . — 4. A — ረረክ (ar. ذلت) O, P እስቄረርኩሙ . — 5. O እምነ : ካህነት P እምነ : መካነት :

caution pour la dette, quand, pour le péché et la justice, se fera la rétribution.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu

LE 9 DE SANÉ (3 juin).

En ce jour mourut le grand prophète Samuel. Le père de ce saint se nommait Helqanà, de la tribu de Lévi, de la race d'Aaron, le prêtre; sa mère s'appelait Anne et elle était stérile. A cause de sa prière et de son insistance auprès de Dieu, — qu'il soit toujours loué! — Dieu lui donna ce prophète et elle l'éleva chez elle trois années, puis le présenta au sanctuaire de Dieu comme elle en avait fait le vœu avant qu'elle ne l'eût conçu, et il servit le prêtre Éli jusqu'à ce qu'il fût grand. Les fils d'Éli déshonoraient leur ministère et usaient de violence envers les enfants d'Israël. Alors Dieu envoya un prophète à Éli, et il lui dit : « Voici, j'ai en abomination tes enfants et toute ta race; *les rejetant* du sacerdoce, je me susciterai un prêtre fidèle qui accomplira mon bon plaisir tous les jours de sa vie. » Et Dieu suscita ce grand prophète Samuel. Lorsque le prêtre Éli fut

ዘይገብር : ሥምረትዮ : በተሉ : መዋዕለ : ሕይወቱ = ወአንሥአ : እግዚአብሔር : ለዝንቱ : ነቢይ : ዓቢይ : ሳሙኤል = እስመ : ኤሊ : ካህን : ሶበ : ልሀቀ : ጸውዖ : እግዚአብሔር : ለሳሙኤል : በአሐቲ : ሌሊት : እንዘ : ይሰክብ : ውእቱ = ወመሰሎ : ለሳሙኤል : ከመ : ኤሊ : ውእቱ : ዘጸውዖ : እስመ : ውእቱ : በውእቱ : ጊዜ : ኢኮነ : ያአምር : ራእዮ : ዘእምኅበ : እግዚአብሔር = ወተንሥአ : ወበጽሐ : ኅበ : ኤሊ : ካህን : ወይቤሎ : ጸዋዕከኒት : ኦእግዚእዮ¹ : ወይቤሎ : ኤሊ : አልቦ : ሖር : ወስክብ = ወሶበ : ሖረ : ወሰከበ = ጸውዖ : እግዚአብሔር : ዳግሚተ : ወሣልሲተ : ወውእቱ : ይትንሣእ² : ወይበጽሕ : ኅበ : ኤሊ =

ወአእመረ : ኤሊ : ከመ : እግዚአብሔር : ጸውዖ : ለሳሙኤል = ወይቤሎ : ኤሊ : ለሳሙኤል : ሖር : ወስክብ : ወሶበ : ይጸውዓክ : በሎ : ተናገርአ : ኦእግዚአ³ : እስመ : ናሁ⁴ : ገብርክ : ይሰምዕ⁵ = ወሶበ : ሖረ : ሳሙኤል : ወሰከበ : መጽአ : ኅቤሁ : ቃል : እምኅበ : እግዚአብሔር : እንዘ : ይብል : ሳሙኤል : ሳሙኤል = ወይቤሎ⁶ : ተናገር : ኦእግዚአ⁷ : እስመ : ናሁ : ገብርክ : ይሰምዕ : ቃለክ : ወተናገሮ : እግዚአብሔር : በዘ : ይቤሎ : ለኤሊ : ካህን : ወበእንተ : ዘገብሩ : ደቂቁ⁸ : ወበእንተ : ዘይፈቅድ : ይግበር : ላዕለ : ደቂቁ : ኤሊ : ወላዕለ : ደቂቁ : እስራኤል = ወእምድኅረዝ : አዘዘ : እግዚአብሔር : ለዝንቱ : ነቢይ : ከመ : ይቅብአ : ለሳኦል : ወልደ : ቂስ : ንጉሠ : ላዕለ : ደቂቁ : እስራኤል = ወሶበ : ተዐደወ : ሳኦል : ትእዛዝ : እግዚአብሔር = አዘዘ : እግዚአብሔር : ለዝንቱ : ነቢይ : ወቀብአ : ለዳዊት : ወልደ : ዕሴይ : * ንጉሠ : ወነቢ

1. O እግ"; P om. — 2. A — ሥእ; O, P om. avec le o suiv. — 3. O, P — እዮ" — 4. O, P om. — 5. O, P — ምኅክ. — 6. A om. — 7. O, P እግ". — 8. O, P add. እኩዮ :

devenu vieux, Dieu appela Samuel une nuit, pendant qu'il était couché; il sembla à Samuel que c'était Éli qui l'avait appelé, car, à ce moment, il ne connaissait point encore la vision qui vient de Dieu; il se leva, vint près du prêtre Éli, et lui dit : « Tu m'as appelé, mon maître? » Et Éli lui dit : « Non, va t'étendre sur ta couche. » Quand il s'en fut allé se coucher, Dieu l'appela une deuxième et une troisième fois et il se levait et venait près d'Éli.

Eli comprit que Dieu avait appelé Samuel, et il dit à Samuel : « Va, couche-toi; et quand l'on t'aura appelé, dis : Parle, ô mon Seigneur; car voici que ton serviteur t'écoute. » Quand Samuel fut allé se coucher, il vint vers lui, d'auprès de Dieu, une voix qui disait : « Samuel, Samuel! » Et il lui dit : « Parle, ô mon Seigneur, car voici que ton serviteur écoute ta voix. » Alors Dieu l'entretint de ce qu'il avait dit au prêtre Éli, de ce que' faisaient ses enfants, de ce qu'il voulait faire envers les fils d'Éli et les enfants d'Israël. Ensuite Dieu ordonna à ce prophète d'oindre Saül, fils de Kis, roi sur les enfants d'Israël. Lorsque Saül eut transgressé l'ordre de Dieu, Dieu enjoignit à ce prophète d'oindre David, fils d'Isaï, roi et prophète. Et ce

1. O. P : du mal que...

የ¹ : ወኩነኖሙ : ዝንቱ : ሳሙኤል : ለደቂቀ : እስራኤል : ሸዓመተ : ወአዕረፈ : በሰ
 ላም = ወካዕበ : ይገብሩ : በዓሉ : አመቿወጊለወርታ : ነሐሴ : ወደእቲ : ዕለት : ዘጸው
 ዖ : እግዚአብሔር : ወአዘዘ : ዘይገብር² = ወተነበየ : ዝንቱ : ነቢይ : እምቅድመ : ትስ
 ብእቱ : ለእግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : በ፲፱፱ወጅ³ : ዓመት = ጸሎቱ : ወበረከቱ : የ
 ሀሉ : ምስሌነ : አሜን =

P. f. 116 b [ሰላም : ለሳሙኤል : እንተ : ልሀቀ : እምንእሱ ።
 ለእግዚአብሔር : ውስተ : መቅደሱ ።
 እኒዘ : በእዲሁ : ከመ : ኢያንሶሱ ።
 ሳኦል : ቀዳሚ : ሶበ : ሰጠጣ : ለልብሱ ።
 እግዚአብሔር : ሰጠጣ : ለንግሡ ።]

ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ኮነ : ቅዱስ : ሉኪያያኖስ¹ : ሰማዕት : ወፀሰማዕታት : ካ
 ልአን : ምስሌሁ = ዝንቱ : ቅዱስ : ኮነ² : ካህነ : ለጣዖታት = ወሶበ : ርእየ : ምንዳቤሆ
 ሙ : ለሰማዕታት : እንዘ : ያውዕይዎሙ : በእሳት : ወደመትሩ³ : መልያልያተሆሙ :
 ወደቀሥፍዎሙ = ወእምዝ : ርእየሙ : ለብዙኃን : ሰማዕታት : ወገርሙ⁴ : ንጉሥ : ኢ-
 ርልያኖስ : ውስተ : እቶነ : እሳት* : እንተ : ትነድድ⁵ : ወኢለከፈቶሙ : እሳት : ግሙ-
 ራ : አላ : ኮነ : ይቀውሙ : ወያንሶስው : ውስቲታ : ወደሴብሕዎ : ለእግዚአብሔር :
 በከመ : ኮነ : ፲ደቂቅ : ውስተ : እቶነ : ባቢሉን = ወአንከረ : ዝንቱ : ቅዱስ : ወጠየ

1. A ንጉሥ : ወነቢይ . — 2. O, P ይገበር . — 3. A om. ዛወኛ . — 4. Le second A ne se voit pas clairement : O, P ሉኪያኖስ . — 5. O, P add. ቀዳሚ . — 6. O, P — ርዎሙ . — 7. O, P እንዘ : ይወገርሙ . — 8. O, P ዘይነድድ : ጥቀ : እሳቱ :

Samuel fut juge pour les enfants d'Israël, vingt années, et il mourut en paix. On fait encore sa fête le 27 du mois de nahasé; mais ce jour est celui où Dieu l'appela et lui prescrivit ce qu'il ferait. Ce prophète exerça la prophétie 1035¹ ans avant l'incarnation de Notre-Seigneur Jésus-Christ. Que sa prière et sa bénédiction soient avec nous. Amen.

[Salut à Samuel qui grandit, depuis son enfance, dans le sanctuaire de Dieu. Lorsque jadis Saül, le tenant, *son habit*, de sa main pour qu'il (*Samuel*) ne s'éloignât pas, déchira son habit², Dieu déchira son règne (*de Saül*).]

En ce jour également fut martyrisé saint Lukilyános³(?), ainsi que quatre autres martyrs avec lui. Ce saint était (O P : d'abord) prêtre des idoles; quand il vit les souffrances des martyrs que l'on brûlait au feu, dont on coupait les membres, que l'on flagellait; puis qu'il vit au sujet des nombreux martyrs que l'empereur Urlyános (*Aurélien*) jetait dans une fournaise dont le feu était ardent, que le feu ne les touchait pas du tout mais qu'ils s'y

1. A. 1000. — 2. Cf. I (Sam.) Rois, xv, 27. — 3. O, P Luḳyános (*Lucilianus*).

ቀ : ከመ : ጣዖታት : ዘውእቱ : ይትለአከሙ : ኢይክሉ : ይግበሩ : ከመዝ : ዳእሙ : ለ
 እመ : ወገርዎሙ : ውስተ : እሳት : እምውዕዩ¹ = ወአምላክሰ : ዘይገብር : ዘንተ : ተአ
 ምራተ : አምላክ : ውእቱ : ዘበአማን = ወሶቤሃ : ጸርጎ² : እንዘ : ይብል : ኢጎ³ : ክር
 ስቲያናዊ : ገሃዶ = ወአቅረብዎ : ኅበ : ንጉሥ : ወገሠጸ : በእንተ : ኃዲገ : መልእክ
 ተ⁴ : ጣዖታት = ወተካዩዶ : ኪዳናተ : ብዙጎተ : ለእመ : ተመዶጠ : ኅበ : መልእክቶ
 ሙ : ለጣዖታት = ወኢያጽንጎ⁵ : ለኪዳኑ : ወኢሰምዓ : ትእዛዘ : ወኢፈርሃ : እምኩንኔ
 ሁ : ወኩነኖ : ንጉሥ : ኩንኔ : ዓቢዩ : ፈድፋድ⁶ : ወሰበረ : መንክሶ : በአእባን : ወ
 ቀሠፎ : መቅሠፍተ : ዓቢዩ : * ወሰቀሉ : ቀልቀሊተ⁷ = ወእምድኅረዝ : ወደዮ : ውስ
 ተ : ቤተ : ሞቅሕ : ወነበረ : ውስቲቱ : ብዙጎ : መዋዕለ = ወእምድኅረዝ : አብጽሖ :
 ወምስሌሁ : ሸክርስቲያን⁸ : ኩኑ : ሙቁሐን⁹ = ወይቤሉሙ : ንጉሥ : ውግሩ : ዕጣነ : ለ
 አማልክት : ወእመአከ : እኳንነከሙ : ኩንኔ : ዓቢዩ : ወኢተአዘዙ : ሎቱ : በክሕደቱ :
 ወተምዓ : ላዕሌሆሙ : ወወደዮሙ : ውስተ : እቶነ : እሳት : ወአዝነመ : እግዚአብሔ
 ር : ላዕሌሆሙ⁶ : ዝናመ : ብዙጎ¹⁰ : ወአጥፍአታ : ለእሳት : እምላዕሌሆሙ = ወአዘዘ :
 ንጉሥ : ከመ : ይሥቅልዎ : ለዝንቱ : ቅዱስ : ዲበ : ዕፀ : መስቀል : * እንዘ : ይብል :
 እስመ : ውእቱ : አምላክ : ዘተሰቅለ¹¹ = ወሰቀልዎ : ዲበ : ዕፀ : መስቀል : ወቀነውዎ :

1. O, P add. ፍጡሃ — 2. O, P add. ቅድመ : ንጉሥ — 3. O, P add. ውእቱ — 4. O, P
 እምልዎ — 5. O ወኢዳነ, P ወኢዳነጎ — 6. O, P om. — 7. O, P avant ወሰበረ — 8. O, P add.
 እሊ — 9. O, P — ሃ — 10. O, P add. እምሳማይ — 11. O እንዘ : ይብል : ከመ : እምላኩ : ተሰ” P
 om. (A om. እንዘ : ይብል, et donne እምላክ pour እምላክ; ar. : عَبْدُ الْمَلِكِ)

tenaient debout et y marchaient en glorifiant Dieu comme firent les trois enfants dans la fournaise de Babylone, — alors ce saint fut frappé d'admiration et il comprit que les idoles qu'il servait ne pouvaient faire de même, mais qu'au contraire, si elles étaient jetées au feu, elles brûleraient, et que certes le Dieu qui faisait ces prodiges, était Dieu véritablement. Et aussitôt il cria, disant : « Je suis chrétien ouvertement. » On le fit avancer près de l'empereur qui le reprit sur son abandon du service des idoles et lui fit une foule de promesses s'il revenait au service des idoles; il ne se plia point à ses promesses, ni n'obéit à son ordre; il n'eut aucune peur de sa torture. L'empereur lui fit subir une rude torture : il lui brisa la mâchoire à coups de pierres, le flagella très violemment et le suspendit la tête en bas. Puis il le jeta en prison où il demeura un grand nombre de jours. Après quoi, l'empereur le fit venir et, avec lui, quatre chrétiens qui étaient emprisonnés et il leur dit : « Offrez de l'encens aux dieux, sinon vous subirez de grands tourments. » Et ils ne lui obéirent pas dans son impiété; alors il s'irrita contre eux et les précipita dans une fournaise ardente. Mais Dieu fit tomber une pluie abondante qui éteignit le feu de par-dessus eux. L'empereur ordonna de crucifier ce saint sur une croix, disant : *Qu'il soit ainsi,*

ውስተ ፡ ነሱ ፡ ሥጋሁ ፡ ቅንዋተ ፡ ነዊኃተ ፡ ወመጠወ ፡ ነፍሶ ፡ ውስተ¹ ፡ እግዚአብሔር ፡ * ወመተረ ፡ አርእስቲሆሙ ፡ ለእሙንቱ ፡ ጀዕደው² ፡ ወነሥኡ ፡ ነሱሙ ፡ አክሊለ ፡ ስምዕ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐረን ፡ በጸሎቶሙ ፡ አሜን ።

[ሰላም ፡ ለሉክያናስ ፡ ዘአድምዓ ፡ ተወድሶ ።
 ምስለ ፡ ጀዕደው ፡ ሥቃያተ ፡ ስምዕ³ ፡ በተዓግሦ ።
 ሶበ ፡ ለአማልክት ፡ ኢሥዓ ፡ መሥዋዕተ ፡ ልዑል ፡ አስተኃይሶ ።
 ጊዜ ፡ ቀነውዎ ፡ መጠወ ፡ ነፍሶ ።
 እምድገረ ፡ ሰበሩ ፡ በአእባን ፡ መንከሶ ።]

[ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ⁴ ፡ ተዝካርሙ ፡ ለዮሐንስ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስ ፡ ወአርኮላ⁵ ፡ ጳጳስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐረን ፡ በጸሎቶሙ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።]

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ።

* P f. 117 a

አመጵለ * ሰኔ ፡

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ኮና⁶ ፡ ቅዱሳት ፡ ሰማዕታት ፡ ዳባሞን⁶ ፡ ወበስጣሞን ፡ ወሶፍያ ፡ እሞን ፡ ወውለቱኬ ፡ እስመ ፡ ጅብእሲ ፡ ዘስሙ ፡ ዋርስኖፍ ፡ ፈቀዱ ፡ ከመ ፡ ይሢምዎ ፡ ኤ

1. O, P add. እደሁ ፡ ለ (ar. عند الرب). — 2. O, P ወለእሙ ፡ ጸእ ፡ ሙ ፡ እርእ ፡ — 3. P om. — 4. O — ከላ — 5. O, P add. ደናገል ፡ — 6. O, P, ici et plus bas, ደባ ፡

puisque'il a adoré le Crucifié. » On le crucifia sur la croix, et on enfonça, dans tout son corps, de longs clous, et il rendit son âme en la main de Dieu. On coupa la tête à ces quatre hommes, et ils reçurent tous la couronne du martyre dans le royaume des cieux. Que Dieu nous fasse miséricorde, par leur prière. Amen.

[Salut à Lukyānos qui a obtenu d'être loué en endurant les tourments du martyre avec quatre hommes. Quand il ne sacrifia pas aux dieux, préférant le sacrifice du Très-Haut, au moment où il fut cloué sur la croix, il rendit son âme, après qu'on eut brisé sa mâchoire à coups de pierres.]

[En ce jour également, mémoire de Yohannes, évêque, et d'Arkolā (O : Arkalā), métropolitain. Que Dieu nous fasse miséricorde par leurs prières, dans les siècles des siècles. Amen.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 10 DE SANÈ (4 juin).

En ce jour, ce sont les saintes vierges martyres Dabāmon et Bestāmon et Sophie, leur mère. Voici le fait. Un homme, du nom de Waresnof, qu'on

ጲስ : ቆጶስ : ወጉዮ : ኅበ : ሀገረ : ጣሀሙን¹ : ዘእምደወለ : በና² = ወኃደረ : በኅበ :
 እላንቱ : ቅዱሳት = ወበይእቲ : ሌሊት : አስተርአዩ : ሎቱ : መልአከ : እግዚአብሔር :
 ወይቤሉ : ለምንት : አንተ : ትንወም : ወተጋድሎ : *የሀሉ : ወአክሊላት : አስተዳ
 ለምሙ³ = ተንሥእ : ወሖር : ኅበ : መኩንን : ወተአመን : ቅድሚሁ : በእግዚእነ⁴ :
 ኢየሱስ : ክርስቶስ : ከመ : ትንሣእ : አክሊሊ : ስምዕ = ወሶበ : ነቅሃ : እምንዋሙ : አ
 ዶድዶን : ለእላንቱ : ቅዱሳት : ዘከመ : ርአዩ : ወተሰናአው : ኩሎሙ : ከመ : ይንሥ
 ኡ : አክሊሊ : ስምዕ = ወተንሥኡ : ሶቤሃ : ወሖሩ : ወበጽሑ : ኅበ : መኩንን : ወተ
 አምኑ⁵ : ቅድሚሁ : *በስሙ : ለእግዚእነ⁶ : ኢየሱስ : *ክርስቶስ : ወኩነኖሙ : ኩነኔ : * A f. 260 b
 ዓቢዩ : ወወደዮሙ : ውስተ : ቤተ : ሞቅሕ = ወእምድኅረዝ : ነሥአመ : *እምኅበ : በል
 በል⁷ : ምስሌሁ : *ኅበ : ሀገረ : ሰንሁር : ወከነት : እሞን : ትተልዎን = ወይቤሉን : መ * O f. 8 a
 ኩንን : ወግራ : ዕጣነ : ለጣዖታት⁸ : ወአበዖ = ወእምድኅረዝ : ኩነኖን : ወፈነወ :
 እግዚአብሔር : መልአከ : ኅቤሆን : ወአጽንዖን : በውስተ : ኩነኔ : ወፈወሰ : ቍስላቲ
 ሆን⁹ = ወእምዝ¹⁰ : ነሥአን : ምስሌሁ : ኅበ : ሀገረ : ዓ = ወገነውተ : ጣዖታትሰ : ነገር
 ዎ : ለመኩንን : በእንተ : ቅድስት : ዳባዎን : ከመ : ይእቲ : ትረገሞሙ : ለአማልክት =
 ወሀለወት : አሐቲ : ብእሲት : ሠናይት : ወብዙኅ : ምሕረታ : ወትጺሊ : ወትረ :

1. O ገሕሙስ, P ገሕሙን. — 2. O, P ሳና. — 3. sic A; O, P ሀሉ : ወእክሊሊ : ድልው. — 4. O, P
 በበሙ : ለእ" — 5. O, P — ሙ. — 6. O, P በእግ" — 7. A om. (O ነበል"). — 8. O, P ለአግልነት :
 — 9. A — ሙ. — 10. O, P ወእምድኅረዝ :

voulait sacrer évêque, s'enfuit à la ville de Tâhmun¹ du district de Banâ,
 et demeura près de ces saintes. Cette nuit, lui apparut l'ange de Dieu qui
 lui dit : « Pourquoi dors-tu, quand il y a à combattre et que les couronnes
 sont prêtes? Lève-toi, va vers le gouverneur. et, devant lui, confesse Notre-
 Seigneur Jésus-Christ, pour que tu reçoives la couronne du martyr. »
 Dès son réveil, il apprit à ces saintes sa vision, et ils convinrent tous de
 recevoir la couronne du martyr. S'étant aussitôt levés, ils se mirent en
 marche, arrivèrent près du gouverneur et confessèrent, en sa présence, le
 nom de Notre-Seigneur Jésus-Christ. Il leur fit subir de grands tourments
 et les jeta en prison; puis les emmena avec lui de Balbal² à la ville de
 Senhur. Leur mère les suivait. Et le gouverneur leur dit : « Offrez de
 l'encens aux idoles »; mais elles refusèrent. Après cela, il les tortura, et
 Dieu envoya son ange auprès d'elles: il les fortifia dans les tourments et
 guérit leurs blessures. Puis le gouverneur les emmena avec lui à la ville de
 Sâ, et les prêtres des idoles dirent au gouverneur, de sainte Dâbâmôn, qu'elle
 maudissait les dieux.

Or il y avait une femme, belle et très charitable, qui priait toujours sans

1. O Gehmus, P Gehmun (Cf. Amélineau *Géogr. de l'Égypte*, 84. 96). — 2. O ?
 Nabalbal, A omet ce nom. Amélineau. 96. بنشليل Benschil; ms. vat. ar. 63. تليل (?).

ዘእንበለ : ጽርዓት ። * ወሀለወታ : አሐተ፡ ወለት¹ : እንተ : ስግ : ዮና : ወኮና : የአን
 ግ : አልባሳተ : ሠናያተ : * በዘዘ : ዚአሆሙ² : ጎብሮሙ ። ወይመጸውታ : በዘተርፈ :
 እምኔሆን ። ወሶበ : ሰምዓ : መኩንን : ዜናሃ : ፈነወ : ሰያፌ : ከመ : ይምትር : ርእሳ :
 ወስሙ : ለውእቱ : ሰያፌ : አውሎጊ ። ወሶበ : በጽሐ : ጎቤሃ : ወርእየ : ስነ : ገጸ : ወ
 አርአያሃ : ዘአምሳለ : መላእክት ። አለበወቶ : ጸጋ : እግዚአብሔር : ከመ : ኢይቅትላ :
 አላ : ወሰዳ : ምስሌሁ : ጎበ : መኩንን ። ወተአምታት : ሰብአ : ቤታ : ወወፅአት : እም
 ሀገረ : ድንፉ³ ። ወሶበ : በጽሐት : ጎበ⁴ : ሀገረ : ፃ : ተራክበት : ምስለ : ቅዱስ : ዋርስና
 ና⁵ : ወአብያጺሁ : ወተአምት : በበይናቲሆሙ : ወሰያፌሰ : አውሎጊ : ተአምነ⁷ : በእ
 ግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ወኮነ : ሰማዕተ : ወመተሩ : ርእሶ : በሰይፍ : ወከማሁ :
 እላንቱ⁶ : ቅዱሳት : ተአምና⁷ : በእግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ወኮና : ሰማዕተ : ወ
 ለቅድስትስ : ዳባሞን : ሰቀልዋ : * ውስተ : መንኩራኩራት⁸ : ወኩንንዋ : ኩነኔ : ዓቢ
 የ ። ወነበረት : ውስተ : ኩነኔ : ብዙነ : መዋዕለ : ወያጸንዓ : እግዚአብሔር : ወያስተ
 ዒግሣ : ወይፈውስ : ቀስሳተ፡ሃ ። ወእምዝ : ወደይዋ : ውስተ : ቤተ : ሞቅሕ : ወነበረ
 ት : ውስተ፡ታ⁹ : ሕዳጠ : መዋዕለ : ወአውፅእዋ : እምቤተ : ሞቅሕ ። ወይቤላ : መኩን
 ን : ውግረ : ዕግነ : ለአማልክት ። ወሶበ : ኢሰምዓት : ትእዛዘ : አዘዘ : ከመ : ይምት
 ሩ : ርእሳ ። ወአውፅእዋ : አፍአ : ሀገር¹⁰ : ወኩሎን : አንስት : * የአውድዋ : እንዘ¹¹ : ይ

1. O ወሀለወት : ብእሲት : ወለታ (P ወለታ et om. ሠናያት — አሐተ). — 2. O, P ዘዘ : ዚአሁ : —
 3. O, P ድንፉ. — 4. O, P om. — 5. A — ፍብ : — 6. A እሎ" O, P — ቱኒ : — 7. O, P — መ — :
 — 8. O, P በመንኩራኩር : — 9. A om. — 10. O add. ከመ : ይምትሩ : ርእሳ, P om. ወአው" : እፍ" :
 ህ". — 11. O, P እንዘ ; የእ" : ወ.

cesser jamais; et elle avait une fille nommée Yonà. Elles tissaient de beaux vêtements de différentes couleurs, et elles faisaient l'aumône de ce qui leur restait. En apprenant son histoire, le gouverneur envoya un licteur pour lui couper la tête; ce licteur se nommait Awlogi. En arrivant près d'elle et en voyant la beauté de son visage et son air angélique, il fut inspiré, par la grâce de Dieu, de ne la point tuer, mais il la conduisit avec lui vers le gouverneur. Elle salua donc les gens de sa maison et sortit de la ville de Denfa¹. Quand elle arriva à la ville de Sa, elle se rencontra avec saint Waresnof et ses compagnes et ils se saluèrent entre eux. Le licteur Awlogi confessa Notre-Seigneur Jésus-Christ, et fut martyrisé : on lui coupa la tête au glaive. Comme lui, ces saintes confessèrent Notre-Seigneur Jésus-Christ, et furent martyrisées. Sainte Dabàmon fut suspendue à une roue et on lui fit subir de grands tourments: elle resta à la torture de nombreux jours; Dieu la fortifiait, lui donnait la patience et guérissait ses blessures. Ensuite, on la jeta en prison où elle demeura quelques jours; puis on la fit sortir de prison et le gouverneur lui dit : « Offre de l'encens pour les dieux. » Comme elle n'écoula pas son ordre, il commanda de lui couper la tête; on l'emmena

1. O. P Denfà; voir le salàm.

በከያ : ወይላት : ትትፌሣሕ : ወትትሐሠይ = ወመተሩ : ርእሳ : በሰይፍ : ወከግሁ :
ለእግ : ወእናታ¹ : ወመተሩ : ርእሶን : ወነሥኦ : አክሊለ : ስምፅ : በመንግሥተ : ሰማ
ያት = እግዚአብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቶሙ : አሜን =

*[ሰላም : ለሰፍያ : ወአዋልዲሃ : ደባሞን : ወብስጣሞን : ዘተሳተፋ. ❖

* P. f. 117 b

ይሰነግዋ : በስምፅ : ምስለ : ወርስኖፋ =

ዮና : ወእግ : ዘሀገረ : ድንፋ. ❖

እምን : ወዲቅ : ኪያየ : ይሕቅፋ. ❖

ከመ : እጉሊሃ : ተሐቅፍ : ዶርሆ : በከንፋ. ❖]

[ወበዛተ : ዕለት : ካዕበ : ተዝካሮሙ : ለአቅሊሞስ : ሰማዕት : ወአባ : ነጻን : ወይ
ሰክ ❖ እግዚአብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቶሙ : ለዓለመ : ዓለም : አሜን ❖]

ወበዛተ : ዕለት : ካዕበ : ተዝካረ : ፍሥሐ : ዓቢይ : ዘበጽሐ : ውስተ : ነሱ : አ
ጽናፈ : ዓለም : ወተፈሥሐ : በእንተአሁ : መላእክት : ሰማያዊያን = እስመ : በዛተ : ዕ
ለት : ወፅአ² : ትእዛዙ : ለንጉሥ : መሃይምን : ቅዱስ³ : ቂስጠንጢኖስ : ጻድቅ : ኅበ :
ነሱ : አሀጉር : ወበሐውርት : እለ : ውስተ : መንግሥቱ = ወአዘዘ : ከመ : ይዕፅው :
አብያተ : ጣዖታት : ወያርኅው : አብያተ : ክርስቲያናት = ወበጽሐት : ዛተ : መልእ
ክት : እንተ : ምልእት : ፍሥሐ : ኅበ : ሀገረ : እስክንድርያ : በከመ : ዛተ : ዕለት =

1. O, P ወለእ' — 2. O, P — እት — 3. O, P om.

hors de la ville; toutes les femmes l'entouraient et pleuraient, mais elle, se réjouissait et exultait: on lui trancha la tête au glaive; de même, à sa mère et à sa sœur on coupa la tête; et elles reçurent la couronne du martyr, dans le royaume des cieux. Que Dieu nous fasse miséricorde par leur prière. Amen.

[Salut à Sophie, et à ses filles Dabâmon et Bestâmon qui s'unirent et s'entendirent pour le martyr avec Waresnofâ, Yonâ et sa mère, de la ville de Denfâ; qu'elles m'enlacent de leurs mains, pour m'empêcher de tomber, comme la poule couvre ses petits de son aile.]

[En ce jour également, mémoire d'Aqlimos, martyr, d'abbâ Na'an et de Yesak. Que Dieu nous fasse miséricorde par leur prière, dans les siècles des siècles. Amen.]

En ce jour aussi, est la commémoration de la grande joie, qui parvint aux confins du monde et dont se réjouirent les anges célestes; en ce jour, en effet, fut promulgué l'édit de l'empereur fidèle saint Constantin le juste, dans toutes les villes et les provinces de son empire. Il décrétait la fermeture des temples d'idoles et l'ouverture des églises chrétiennes. Ce message, rempli de joie, arriva à la ville d'Alexandrie, juste à ce jour; puis on expédia ce

* A f. 261 a ወእምዝ ፡ ፈነውዋ ፡ ለዛቲ ፡ መልእክት ፡ ኅበ ፡ ኩሉ ፡ በ*ሐውርተ ፡ ግብጽ ። ወተፈሥ
 ሐ ፡ መሃይምናን ፡ በልዕልና ፡ ቀርነ ፡ ሕገ¹ ፡ ክርስቲያን ። ወክብረ² ፡ መስቀል ፡ ማሕዩ
 ዊ ። ወዓፀውዎሙ ፡ ለአብያተ ፡ ጣዖታት ፡ ወኦርኃውዎሙ ፡ ለአብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡
 ወገብሩ ፡ በዓለ ፡ በከመ ፡ ዛቲ ፡ ዕለት ። ወውእቱኬ ፡ አመ፲ወጅዓመተ ፡ መንግሥቱ ፡ በ
 ቀዳሚት³ ፡ ሢመቱ ፡ ለአባ ፡ እስክንድርስ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ዘሀገረ ፡ እስክንድርያ ። እ
 ግዚአብሔር ፡ ይምሐረነ ፡ በጸሎቶሙ ፡ አሚን ፡ ወአሚን ።
 [* ለዛቲ ፡ ዕለት¹ ፡ በዓለ ፡ ፍሥሐ ፡ ሰመይዋ ፤
 ጽጉብን² ፡ ዕደው ፡ እምሐሊበ ፡ ጥበብ ፡ አምሳለ ፡ ጣዕዋ ።
 መልእክተ ፡ ንጉሥ ፡ ጳድቅ ፡ አመ ፡ ተዜነዋ⁶ ።
 እንተ ፡ እምትካት ፡ በአምልኮ ፡ ጣዖት ፡ ተዓፅዋ ፤
 አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ኩሉን ፡ እስመ ፡ ዮም ፡ ተርጎዋ ።]

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ።

፲፩ለሰኔ ፡

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ኮነ ፡ ቅዱስ ፡ ገላውድዮስ ፡ ሰማዕት ፡ አርአያ ፡ መላእክት ፡
 ወዘመደ ፡ መንግሥት ፡ መዋኢ ፡ በውስተ ፡ ፀብእ ። ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ተጋደለ ፡ ተጋ

1. O, P om. — 2. O, P ወሕገ ፡ ነ" — 3. A በ — 4. O ሰገም ፡ ዕለተ ፡ — 5. P ጉቡእን ፡ —
 6. P ኪ".

message dans toutes les provinces d'Égypte. Les fidèles se réjouirent de l'élévation de l'exaltation de la loi chrétienne et de la gloire de la Croix vivifiante; ils fermèrent les temples des idoles, ouvrirent les églises chrétiennes, et firent une fête, juste en ce jour, et c'était durant la onzième année de son règne à Constantin et dans la première constitution d'Alexandre comme patriarche de la ville d'Alexandrie. Que Dieu nous fasse miséricorde par leur prière. Amen, Amen.

[Ce jour a été nommé la fête de la joie par les hommes rassasiés du lait de la sagesse comme le petit qui tette encore. Recevant le message du roi juste, les anciens temples dédiés au culte des idoles furent fermés, car toutes les églises chrétiennes, en ce jour, furent ouvertes.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 11 DE SANÉ (5 juin).

En ce jour mourut saint Galâw yos, martyr, semblable aux anges, de race royale, vainqueur dans le combat. Ce saint lutta d'une façon admirable et

1. L'ar. بطرركية في اول aux premiers temps du patriarcat » : ce que le traducteur éthiopien n'a pas compris : A omet le mot « première ».

ድሉ፡ ሠናዩ፡ ወነሥኦ፡ አክሊሊ፡ ዘኢይማስን¹ ። ወመነን፡ ከብረ፡ ዝንቱ፡ ዓለም፡ ኃ
 ላፊ፡ ወወረሰ፡ ስብሐተ፡ ዘለዓለም፡ ዘኢደሐልቅ፡ ወጸጋተ²፡ ሰማያዊተ ። ለዝንቱ፡ ቅ
 ዱስ፡ ከነ፡ አቡሁ፡ እኅወ፡ ኖማርያናስ፡ ንጉሠ፡ ሮም፡ ወስሙ፡ አብጥልማስ³ ። ወ
 ከነ፡ ዝንቱ፡ ቅዱስ፡ አርአያሁ፡ ሠናይ፡ ፈድፋድ፡ *ከመ፡ ዮሴፍ፡ ወልደ፡ ያዕቆብ፡ * O. f. 8 b
 አበራኤል ። ወከነ፡ ጸጉዓ፡ በውስተ፡ ፀብእ፡ ወይትሚካሕ፡ ላዕለ፡ ከሉሙ፡ ውሉደ፡
 አንጸኪያ ። *ፍቁር፡ በኅበ፡ ከሉ፡ በእንተ፡ ሥነ፡ ወጽንዑ ። ወበእንተ፡ ብዝኃ፡ ዘ
 ያፈቅሩ፡ ኪያሁ፡ ሠዐሉ፡ ሥዕሉ፡ ኅበ፡ አንቀጸ፡ ሀገር፡ ዘአንጸኪያ⁴፡ ወሠዐሉ፡ ሥ
 ዕሉሙ፡ ለጸላእያን፡ *ምውአን፡ ቅድሚሁ፡ ወጉዩያን⁵ ። ወከነ፡ ቅዱስ፡ አንበበ⁶፡
 መጻሕፍተ፡ ብዙኃተ፡ እመጻሕፍተ፡ ቤተ፡ ክርስቲያን ። ወሰምዓ፡ ዜናሁ፡ ንጉሠ፡ ሮ
 ሚ፡ ወፈተወ፡ ከመ፡ ይርአዮ፡ ወፈነወ፡ ኅበ፡ አቡሁ፡ ወኅሠሦ⁷፡ እምኔሁ፡ ወፈነ
 ሦ፡ ሉቱ ። ወሶበ፡ በጽሐ፡ ኅበ⁸፡ ህዩ፡ ወፅኦ⁹፡ ንጉሠ፡ ሮሚ፡ ምስለ፡ ሰራዊቱ፡ ወተ * P. f. 118 a
 ቀበሎ፡ ወተፈሥሐ፡ ቦቱ፡ ወከሉሙ፡ ሰብአ፡ ሀገር ። ወበእማንቱ፡ መዋዕል፡ ተን
 ሥአ፡ ፀብእ፡ ዓቢይ፡ እምሰብአ፡ ቀኅዝ፡ ወእምሰብአ፡ አርማን⁹ ። ወወፅአ¹⁰፡ ኅቤሆ
 ሙ፡ ቅዱስ፡ ገላውድዮስ፡ ወሞአሙ፡ ወአኅዝ¹¹፡ ንጉሦሙ፡ ወሰበሮሙ ። ወእምድኅ
 ረዝ፡ ገብአ፡ ኅበ፡ ሀገረ፡ አንጸኪያ፡ ወረከቦ፡ ለንጉሥ፡ ዲዮቅልጥያናስ፡ እንዘ፡ ከሕ
 ዶ¹²፡ ለእግዚእነ፡ ኢደሱስ፡ ክርስቶስ፡ ወአምለከ፡ ጣዖታተ ።

1. O, P ስምዕ፡ ዘኢ"፡ በመንገሥተ፡ ሰማያት፡ — 2. O, P ጸጋ (ar. المجد). — 3. O አብጥልማስ, P አብጥልዋስ — 4. om. A. — 5. O, P — ን. በቅ"፡ — ን — 6. O, P ያንብብ — 7. O, P ወኃሠሠ — 8. O, P om. — 9. O, P አርማንያ — 10. O, P መጽአ — 11. O, P add. ሰወልደ — 12. O, P ይኸ"፡

reçut la couronne incorruptible du martyr; il méprisa la gloire de ce monde éphémère et hérita la glorification éternelle qui ne cesse point et la grâce céleste. Le père de ce saint était frère de Nomaryanos (Numérien) empereur de Rome, et se nommait Abtelmâwos (O : Abtelyanos, P : Abtelwos). Ce saint était fort beau d'aspect, comme Joseph, fils de Jacob-Israël; il était brave à la guerre et se distingua par-dessus tous les jeunes gens d'Antioche, cher à chacun à cause de sa beauté et de sa bravoure. A cause de la vive affection qu'on avait pour lui, on peignit son image à la porte de la ville d'Antioche et l'on peignit aussi l'image des ennemis vaincus devant lui et fuyant. Le saint avait lu beaucoup de livres des écrits ecclésiastiques. L'empereur de Rome entendit son histoire et désira le voir; il l'envoya demander à son père qui le lui envoya. Quand il y arriva, l'empereur de Rome sortit avec ses troupes à sa rencontre et fut très content de lui, ainsi que tous les habitants de la ville. En ces jours, éclata la grande guerre des habitants de Quez et des habitants d'Armân (Arménie); saint Galâwdyos marcha contre eux, les battit, prit leur roi¹ et les mit en déroute; après quoi il retourna à la ville d'Antioche et trouva que l'empereur Diyoqeltyanos (Dioclétien) avait renié Notre-Seigneur Jésus-Christ, et servait les idoles.

1. O, P : le fils de leur roi.

→

ወሀለዎ : ዓርክ : ዘስሙ : ፈቅጦር : ወልደ : ሀርግኖስ = ወኮኑ : ከሉ : ጊዜ : ይ
 ዜከሩ : ቃለ : መጻሕፍት : ቅዱሳት : ወዘይበቀዎሙ¹ : በእንተ : መድኃኒተ : ነፍሱሙ :
 ወተሰናኸው : በበይናተሆሙ : ከመ : ይክዓው : ደሞሙ : በእንተ : ስሙ : ለእግዚእነ :
 ኢየሱስ : ክርስቶስ = ወአስተርአዮሙ : ሰይጣን : በአምሳለ : ብእሲ² : አረጋዊ : ወረሰ
 ዮ : ነፍሱ³ : ከመ : ውእቱ : የሐዝን : ሉሙ : እንዘ : ይብል : አውሉድየ : አንትሙ⁴ :
 ወራዙት : ሠናዖን : ወውሉደ : ነገሥት : ወአንሰ : እፈርሀ : ላዕሌክሙ : ወአሐዝን : ለ
 ክሙ : ወአነ : አመክረክሙ : ከመ : ትሰናኸው : ምስለ : ዝንቱ : ንጉሥ : ከሐዲ : ወት
 ውግሩ : ዕጣነ : ለአማልክቲሁ⁵ : ሰበ : ይኤዝዘክሙ⁶ : ዘንተ = ወኢትትዓደው : ትእዛ
 ዘ : ወአንትሙሰ : ታመልክዎ : ለክርስቶስ : በውስተ : አብያተክሙ = እስመ : ዝንቱ :
 ንጉሥ : ጸኑዕ : ወኃዖል : ወአልቦቱ : ምሕረተ⁶ = ወአለበዎሙ : እግዚእነ : ኢየሱስ :
 ክርስቶስ : *እስመ : ዘይትናገር : ምስሌሆሙ : ሰይጣን : ውእቱ = ወይቤልዎ : ቅዱሳ
 ን : አምሉእ : እምከሉ : እኩይ : አክቡሃ : ለሐሰት : ረሐቅ : እምኔነ : እስመ : አንተ :
 ከሉ : ጊዜ : ትትቃረኖ : ፍኖተ⁷ : እግዚአብሔር : ወወለጠ⁸ : አርአያሁ : ሰቤሃ : ወከ
 ነ : ከመ : ገብር : ጸሊም = ወይቤሉሙ : ናሁ : አነ : እቀድመክሙ : ኅበ : ንጉሥ : ወ
 አሬስዮ : ይክዓው : ደመክሙ = ወሐረ : ሰይጣን : ኅበ : ዲዮቅልጥኖኖስ : ወይቤሉ :
 ለእመ : ኢቀተልክሙ : *ለገላውድዮስ : ወለፈቅጦር⁹ : እመ : አክ : እሙንቱ¹⁰ : ይትነ

* A. f. 261 b

1. 0, P om. — 2. 0, P om. — 3. 0, P ርእሶ — 4. 0, P add. መግታቲሁ : — 5. 0, P
 ለዘዘ : — 6. 0, P — ት : — 7. 0, P ለፍ : — 8. 0, P ወተወ : — 9. 0, P ለፈ : ወገ : —
 10. 0, P après ወይተሉክ :

Il avait un ami du nom de Fiqtôr, fils de Hermânos, et en tout temps ils s'entretenaient sur les paroles des saintes écritures ce qui leur était et sur utile pour le salut de leur âme. Ils convinrent entre eux de verser leur sang pour le nom de Notre-Seigneur Jésus-Christ. Or Satan leur apparut sous la forme d'un vieillard et feignit d'être contristé à leur sujet en disant : « O mes enfants, beaux jeunes gens, fils de rois, j'ai peur pour vous et suis contristé pour vous, et je vous conseille de vous entendre avec cet empereur impie afin d'offrir de l'encens à ses dieux, quand il vous l'aura ordonné. Ne transgressez pas son ordre; pour vous, vous adoreriez le Christ dans vos maisons, car cet empereur est énergique, puissant et implacable. » Mais Notre-Seigneur Jésus-Christ leur fit comprendre que celui qui parlait avec eux, c'était le diable. Alors les saints lui dirent : « O être rempli de tout mal, et père du mensonge, éloigne-toi de nous, car toi, tu t'opposes à la voie de Dieu, à tout instant. » Aussitôt son aspect se changea et il devint comme un esclave noir. Il leur dit : « Voici que je vous préviendrai auprès du roi, et je lui ferai verser votre sang. » Satan alla vers Diyoqeltiyânos et lui dit : « Si tu ne mets à mort Galâwdyos et Fiqtôr, ils se révolteront contre toi, ils te tueront et prendront ton empire, car ils sont de famille royale. » C'est pourquoi l'empereur envoya

ሥኡ : ላዕሌከ : ወይቀትሉከ : ወይነሥኡ : መንግሥተከ : እስመ : እመ-ንቱ : ውሉደ : መንግሥት = ወበእንተዝ : ፈነወ : ንጉሥ : ኅበ : ቅዱስ : ገላውድዮስ : ወጸውዖ : ወበ ጽሐ : ኅቤሁ : ወሰአሎ : ከመ : ይግር¹ : ዕጣነ : ለአማልክተሁ² : ወተከየዶ : ከመ : ይረስዮ : ህየንተ : አቡሁ : በሚመቱ = ወኢተመይጦ : ለኪዳነ : ወኢተአዘዘ : ሎቱ = ወኢደፈረ : ንጉሥ : ከመ : ይትናገር : በውስተ : ሀገረ : አንጾኪያ = ወከነ : ቅዱስ : ገላውድዮስ : ይትናገር : ለንጉሥ : በድፍረት : ዘእንበለ : ፍርሃት : ወይጸርፍ : ላዕሌሁ = ወአምከር : ሀርማኖስ : * ለንጉሥ : ዲዮቅልጥያኖስ³ : ከመ : ይፈንዎ : ለቅዱስ : ገላውድዮስ : ኅበ : ብሔረ : ግብጽ : ወይቅትልዎ : በህየ : እስመ : ውእቱ : ዓላዊ : በ ከመ⁴ : ወልድዮ : ፈቅጦር = ወጸሐፈ : ንጉሥ : መልእክተ : ኅበ : መኩንነ : ሀገረ : አን ዲናው : እንዘ : ይብል : እስመ : ገላውድዮስ : ኢተወክፈ : እምኔነ : ወኢሰምዓ : ቃለ ነ : ወኢተአዘዘ : ለነ⁵ = ወአንተ : ኒጦ : በከተ : ጸማከ : * ወለእመ : ተመይጦ⁶ : ኅ በ : ትእዛዝነ : ወእመ : አከ : ምትር : ርአሶ : በሰይፍ = ወሶበ : አእመረ : ቅዱስ : ገላው ድዮስ : ከመ : ንጉሥ : አዘዘ : ይስድድዎ⁷ : ኅበ⁸ : ብሔረ : ግብጽ : ጸውዖ : ለሰድሪ ኮስ⁸ : ምታ : ለእኅቱ : ወአዘዘ⁹ : ወተአምኖ = ወ*ሐረ : ኅበ : ብሔረ : ግብጽ : ምስ * P f. 118 b ለ : ላእካኒሁ : ለንጉሥ = ወሶበ : በጽሐ : ኅበ : አርያኖስ : መኩንነ : አንዲናው : ወር እዮ¹⁰ : ተንሥኢ : ሎቱ : ወሰዓመ : እደዊሁ¹¹ : ወሰአሎ : እንዘ : ይብል : አእግዘእየ : ገላውድዮስ : ኢትግበር : ዘንተ : ግብረ : ወኢትትዓደው : ትእዛዘ : ንጉሥ = ወአውሥ

1. sic A : O, P ይውገር : — 2. O, P ለጣዖታተሁ : — 3. O, P ለዲ" : — 4. O, P ከመ : — 5. O, P om. — 6. O, P ከመ : ይትመየጥ : (A ኢተመ" ar. فان رجع). — 7. O, P ይስድዎ : — 8. O, P ለሊ ድረ-ኮስ : — 9. O, P add. በእንተእየ : ወእግገሰጥ : — 10. O, P ወሶበ : ር" : አርያኖስ : — 11. O, P አደሁ :

appeler saint Galawdyos qui vint vers lui; et il lui demanda d'offrir de l'encens à ses dieux et lui promit de le mettre à la place et dans la charge de son père. Mais il ne se rendit pas à sa promesse et ne lui obéit point. L'empereur n'osa point l'entretenir dans cette ville d'Antioche; mais saint Galawdyos parlait audacieusement à l'empereur, sans crainte, et le maudissait.

Alors Hermānos conseilla à l'empereur Diyoqeltyānos d'envoyer saint Galawdyos au pays d'Égypte et de l'y faire tuer, « car il est, dit-il, rebelle ainsi que mon fils Fiqtōr ». L'empereur écrivit un message pour le gouverneur de la ville d'Andēnāw, disant : « Galawdyos ne nous a pas obéi et n'a pas écouté notre parole et ne s'est pas soumis; toi donc, gagne-le par tous tes efforts, s'il se rend à notre prescription, c'est bien; sinon, tranche-lui la tête au glaive. » Quand saint Galawdyos apprit que l'empereur le faisait expédier au pays d'Égypte, il appela Sadrikos¹, mari de sa sœur, lui fit ses recommandations (O, P : sur cette dernière, la lui confia), lui dit adieu et partit au pays d'Égypte avec les envoyés de l'empereur. A son arrivée chez Aryānos, gouverneur de la ville d'Andēnāw, Aryānos, l'ayant vu, se leva vers lui,

1. O, P : Sidrakos.

2

አ : ቅዱስ¹ : አንሰ : ኢተፈነውኩ : ኅቤክ : ከመ : ታስሕተኒ : በቃልክ : አላ : ከመ : ት
 ፈጽም : *ዘአዘዘክ : ቦቱ² : ንጉሥ = ወኮኑ : ይትናገሩ : በበይናቲሆሙ : ከመዝ : እስከ :
 ተምፃ : አርያኖስ : ወሀሎ : ውስተ : እደሁ : ኩናት : ወረገዝ : ለቅዱስ : ባቲ : ወመጠ
 ወ : ነፍሶ : ሶቤሃ : ወነሥአ : አክሊሊ : ስምዕ : በመንግሥተ : ሰማያት = ወመጽአ :
 ሰብእ : መሃይምናን : ወነሥኡ : ሥጋሁ : ለቅዱስ : ገላውድዮስ : ወገንዝም : ሠናየ : ግ
 ንዘተ : ወአንበርዎ : ምስለ : ሥጋሁ : ለቅዱስ : ፈቅጦር : ወነበሩ : ከመዝ : እስከ : ተ
 * O. f. 9 a ፍጻሜተ : መዋዕለ : ስደት = ወመጽአ*ት : እሙ : ለፈቅጦር³ : ኅበ : ሀገረ : አንደና
 ው : ወገንዘት : ሥጋሆሙ : ወጸረቶሙ : ኅበ : ሀገረ : አንጸኪያ = አላ⁴ : ይብሉ : ከ
 * A. f. 262 a መ : ሥጋሁ : ለቅዱስ : ገላውድዮስ : *ይእዜ : ይነብር⁵ : በሀገረ : አስ*ዩጥ = እግዚአ
 ብሔር : ይምሐረን : በጸሎቱ : ወበረከቱ : የሀሉ : ምስሌን : አሚን =
 [ሰላም : ለገላውዲዎስ : ሃይማኖተ : ክርስቶስ : ተፃሪዝ ::
 አልባሰ : መንግሥት : ዘኢሐወዘ ::
 ለመኩንን : አላዊ : እንዘ : ይትገወዘ ::
 እምደሰማዕ : ወእምደሠጠው : ትእዛዘ ::
 በኩናተ : እዱ : በሊሕ : አብደረ : ተረገዝ ::]

1. O, P add. ገላውዲዎስ : ወይቤሎ : — 2. O, P ሎቱ : ዘእ" : — 3. O, P ለቅዱስ : ፈ" : — 4. O, P
 add. ባሕቱ : — 5. O, P ይፃ" : ይእ" :

baisa sa main, et le supplia par ces paroles : « O mon seigneur Galáwdyos, ne fais pas cette chose, ne transgresse pas l'ordre de l'empereur ! » Saint Galáwdyos répondit en lui disant : « Pour moi, je n'ai pas été envoyé vers toi pour que tu me séduises par tes discours, mais pour que tu accomplisses ce que t'a commandé l'empereur. » Et ils s'entretenaient ensemble ainsi jusqu'à ce que Aryános se fut irrité; il avait dans sa main un javelot, et il en perça le saint qui rendit l'esprit aussitôt et reçut la couronne du martyr dans le royaume des cieus. Il vint des personnes fidèles qui prirent le corps de saint Galáwdyos, l'enveloppèrent magnifiquement des linceuls funébres et le mirent avec le corps de saint Fiqtór. Ils demeurèrent ainsi jusqu'à la fin des jours de persécution; alors la mère de saint Fiqtór vint à la ville d'Andénaw, enveloppa leurs corps, et les apporta à la ville d'Antioche; pourtant, on dit que le corps de saint Galáwdyos repose maintenant dans la ville d'Asyut. Que Dieu nous fasse misericorde par sa prière et que sa bénédiction soit avec nous. Amen.

[Salut à Galáwdéwos qui, revêtu de la foi au Christ, n'a pas aimé les vêtements royaux; pendant qu'il réprimandait le gouverneur impie, du glaive acéré de sa main il préféra être percé, plutôt que lui prêter l'oreille et répondre à son ordre.]

[ሰላም ፡ ለክሙ ፡ አምኢት ፡ ጅወጃ ።
 ዓዲ ፡ ጅወጂለአርዑተ ፡ ስምዕ ፡ ፀግዳ ።
 ግሃበረ ፡ ገላውዴዎስ ፡ ግር ፡ እምቤተ ፡ መንግሥት ፡ ሙላዳ ።
 ለልበ ፡ ዘኢአየ ፡ በዘ ፡ ይትፈጸም ፡ መፍቅዳ ።
 ውስተ ፡ ምሥዋዒሁ ፡ ለአብ ፡ ስእለትየ ፡ ሰዳ ።]

ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ ተዝካረ ፡ ቅዳሴሃ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘግሰግዕታት¹ ፡ ዘ
 ውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘመድኃኒን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በሀገረ ፡ እስክንድርያ ።
 [ወተዝካሩ ፡ ለኪሩብያኑ² ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ።] እግዚአብሔር ፡ ይምሐረን ፡ በጸሎቶሙ ፡
 ወበረከቶሙ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌን ፡ አሜን ።

[ሰላም ፡ ለቅዳሴ ፡ ቤትክ ፡ ኢየሱስ ፡ መድኃኒን ።
 በእለ ፡ እስክንድርያ ፡ ዘኮነ ።
 ኅቤክ ፡ እግዚአ ፡ አንቀዓዳ ፡ አነ ።
 ከመ ፡ ተሀበኒ ፡ እምቅኔ ፡ ኃጢአት ፡ ግዕዛነ ።
 እጸንሕ ፡ አንሰ ፡ እምዘመን ፡ ዘመነ ።]

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዳ ፡ አምላክ ።

1. O, P ስዳሐራ ፡ ሰ" ፡ — 2. O ለኪሩብያኑ ፡

[Salut à vous, ô centaines vingt et une, et encore soixante-sept compagnons sous le joug du martyr, compagnie de Mar Galawdewos, de naissance royale; veuillez présenter ma prière sur l'autel du Père, pour que le désir de mon cœur soit accompli.]

En ce jour également a lieu la commémoration de la dédicace de l'église des 40 (O, P : soldats) martyrs, dans l'église de notre Sauveur Jésus-Christ, dans la ville d'Alexandrie; [et la commémoration de Kirubyānu, patriarche]. Que Dieu nous fasse miséricorde par leur prière et que leur bénédiction soit avec nous. Amen.

[Salut à la dédicace de ton église, Jésus notre Sauveur, qui est à Alexandrie; vers toi, ô Seigneur, j'éleve mes yeux; que, de l'esclavage du péché, tu me donnes la liberté, je l'attends d'un instant à l'autre, *toujours*.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

አመገደ ፡ ለሰኔ ፡

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ * ተገዝሩ ፡ ለመልአክ¹ ፡ ከቡር ፡ ሚካኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ * ዘ
ይተነብል ፡ በእንተ ፡ ዘመደ ፡ እንላ ፡ እመሕያው ፡ ዝንቱ ፡ ዘአስተርአዮ ፡ ለኢያሱ ፡ ወ
ልደ ፡ ነዌ ፡ ወሶበ ፡ ፈርሃ ፡ እምኔሁ ፡ ኢያሱ ፡ ይቤሉ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ ሊቀ ፡ ሰራዊተ ፡
እግዚአብሔር ፡ ወረድኦ ፡ ወአጥፍአሙ ፡ ለሰብአ ፡ አማሌቃዊያን ፡ ወአርኃው ፡ ኢያሪ
ከ ፡ ወአቀመ ፡ ሉቱ ፡ ፀሐዮ² ።

ወሀለወት ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ እንተ ፡ ሰማ ፡ አውፈምያ³ ፡ ዛቲ ፡ ቅድስት ፡ ኮነት⁴ ፡
ብእሲቱ ፡ ለብእሲ ፡ ዘይፈርሆ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወኮነ ፡ ይገብር ፡ ምጽዋታተ ፡ ብዙኃ
ተ ፡ ወይገብር ፡ ርብዓተ ፡ ለለ ፡ ወርጉ ፡ ወእመንቱ ፡ በዓለ ፡ መልአክ ፡ ከቡር ፡ ሚካ
ኤል ፡ አመገደ ፡ ለለ ፡ ወርጉ ፡ ወበዓለ ፡ እግዚእትን ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ ማርያም ፡
አመ ፡ ሸወጃለለ ፡ ወርጉ ፡ ወበዓለ⁵ ፡ ልደቱ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢያሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘአመ
ጃወጃለለ ፡ ወርጉ ፡ ወሶበ ፡ ቀርቦ ፡ ጊዜ ፡ ዕረፍቱ ፡ አዛዛ ፡ ለዛቲ ፡ ቅድስት ፡ ብእሲቱ ፡
ከመ ፡ ኢታጽርዕ ፡ ምጽዋተ ፡ ዘኮነ ፡ ውእቱ ፡ ይገብር ፡ ወፈድፋደሰ ፡ እሉ ፡ ርብዓተ ፡
ወሰአለቶ ፡ ለምታ ፡ ከመ ፡ ይሰዓል ፡ ላቲ ፡ ሥዕለ ፡ መልአክ ፡ ከቡር ፡ ሚካኤል ፡ ውስ
ተ ፡ ቤታ ፡ ወይመጥዋ ፡ ወገብረ ፡ ላቲ ፡ ዘንተ ፡ ወሶበ ፡ አዕረፈ ፡ ኮነት ፡ ዛቲ ፡ ቅድስ

1. O, P ያብሉ ፡ ለተዛኒ ፡ ሙ" ፡ — 2. O, P om. Dans O et P, la légende de sainte Euphémie suit celle du temple de Saturne. — 3. A — ም (sic) ; O, P, et A plus bas, እርምያ ፡ (Cf. Budge, *St. Michael the arch.*, 76). — 4. A ወዮ" ፡ — 5. O, P add. ተዛኒ ፡

LE 12 DE SANÉ (6 JUIN).

En ce jour a lieu la commémoration de l'ange glorieux Michel, chef des anges, *archange*, qui intercède pour le genre humain. C'est lui qui apparut à Josué, fils de Nawé, et lorsque Josué eut peur de lui, il lui dit : « Je suis le chef des milices de Dieu. » Il l'aïda, il détruisit les Amalécites, il s'empara de Jéricho et pour lui, *pour Josué*, il arrêta le soleil.

Il y avait une femme du nom d'Awfimyà¹ ; cette sainte était la femme d'un homme qui craignait Dieu ; il avait l'habitude de faire de nombreuses aumônes, et de célébrer trois fêtes, chaque mois, à savoir : une fête de l'ange glorieux, Michel, le 12 de chaque mois ; — une fête de Notre-Dame la sainte Vierge Marie, le 21 de chaque mois ; — et une fête de la nativité de Notre-Seigneur Jésus-Christ, le 29 de chaque mois. Quand approcha le jour de sa mort, il commanda à cette sainte femme de ne point cesser les aumônes qu'il avait coutume de faire, et principalement ces trois fêtes-là. Elle demanda à son mari de faire peindre pour elle l'image de l'ange glorieux Michel dans sa maison et de la lui remettre ; et il le lui fit. Après la mort *de cet homme*, cette sainte avait

1. O, P et plus bas A : Afomyà.

ት ፡ ትገብር ፡ በከመ ፡ ኮነ ፡ ምታ ፡ ይገብር ። ወቀንአ ፡ ላዕሌሃ ፡ ሰይጣን ፡ * ወተመሰለ ፡ * P f. 121 a
 ላቲ ፡ በአምላላ ፡ መበለት ፡ መነከሳይት ፡ ወመጽአ ፡ ገቤሃ ። * ወኮነ ፡ ይትናገር ፡ ምስሌ * A f. 263 a
 ሃ ፡ ወይቤላ ፡ አነ ፡ አሐዝን ፡ ለኪ ፡ ወእምሕከኪ ። ወይእዜኒ ፡ አነ ፡ አመከረኪ ፡ ከመ ፡
 ትትወሰቢ ፡ ወትወልዲ ፡ ውሉደ ፡ እምቅድመ ፡ ይኅልቅ ፡ ንዋይከመ¹ ፡ ወትደነሲ² ፡ ድ
 ኅረ ። ወእምዝ ፡ ይቤላ ፡ እስመ ፡ ናሁ ፡ * ምትኪ ፡ ወረሰ³ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ወኢ
 ይፈቅድ ፡ ምጽዋተ ። ወአውሥአቶ ፡ ወትቤሉ ፡ እስመ⁴ ፡ ተካድከም ፡ ለእግዚአብሔ
 ር ፡ ከመ ፡ ኢይልጽቅ⁵ ፡ ለካልእ ፡ ብእሲ ። እስመ ፡ ለእመ⁶ ፡ ኮነ ፡ መንጤታት ፡ ወቋ
 ዓት ፡ ኢያአምራ ፡ ካልአ ፡ ምተ ። እፎ ፡ ይከውተ⁷ ፡ ሰብእ ፡ እለ ፡ ተፈጥሩ ፡ በከመ ፡
 አርአያሁ⁸ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ከመዝ ። ወሶበ ፡ ኢሰምዓት ፡ ምክሮ ፡ ወለጠ ፡ አርአያ
 ሁ ፡ ወከልሐ ፡ ላዕሌሃ ፡ ወይቤላ ፡ ናሁ⁹ ፡ አነ ፡ እመጽእ ፡ ገቤኪ ፡ በካልእ ፡ ዕለት ። ወ
 ነሥአት ፡ ሥዕሉ ፡ ለመልአክ ፡ ከቡር ፡ ሚካኤል ፡ ወሰደቶ ፡ ቦቱ ። ወሶበ ፡ ኮነ ፡ አመ
 ፤ ወደለወርታ⁹ ፡ ሰኔ ፡ ወሐለዩት¹⁰ ፡ በግብረ ፡ በዓል ፡ በከመ ፡ ል * ማዳ ። ወአስተርአዩ ፡ ላ * O f. 11 a
 ቲ ፡ ሰይጣን ፡ ከዕበ ፡ በአምላላ ፡ መልአክ ፡ ወይቤላ ፡ ሰላም ፡ ለኪ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ ሚ
 ካኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ፈነወኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ገቤኪ ፡ ውእቱ ፡ ይኤዝዘኪ ፡ ከ
 መ ፡ ትኅድጊ ፡ እምኔኪ ፡ ዘንተ¹¹ ፡ ምጽዋታተ ፡ ወትትወሰቢ ፡ ለጅብእሲ ፡ መሃይምን ።
 ወይቤላ ፡ አእምሪ ፡ እስመ ፡ ብእሲት ፡ ዘእንበለ ፡ ብእሲ ፡ ትመሰል ፡ ሐመረ ፡ ዘእንበለ ፡
 ሊቅ¹² ፡ ወአኅዝ ፡ ያምጽእ ፡ ላቲ ፡ ትእምርታተ ፡ እመጻሕፍተ ፡ ብሊት ፡ በከመ ፡ አጻር

1. O, P — n. — 2. A ወትግሊ. — 3. O, P om. ፡ ም. — 4. O, P add. እነ. — 5. O, P ኢይትላእ" (A ኢል"). — 6. O, P om. — 7. O, P ይከውተ ፡ እም. — 8. O, P add. ወእምላሊሁ. — 9. O, P om. ወርታ ፡ — 10. O, P መላወት (ar. الملائكة) — 11. A ዝንተ ፡ — 12. O, P መላህት ፡

coutume de faire ce que faisait son mari. Satan conçut de la jalousie contre elle et se montra à elle sous l'apparence d'une veuve religieuse; il vint à elle et se mit à l'entretenir et il lui disait : « J'éprouve de la tristesse à ton sujet, et j'ai de la tendresse pour toi. Maintenant, je te conseille de te marier; tu auras des enfants avant que ta fortune ne disparaisse et qu'à la fin tu ne tombes dans la misère. » Puis il ajouta : « Ton mari a hérité le royaume des cieus et il ne désire point les aumônes. » Elle lui répondit en disant : « J'ai fait promesse à Dieu de ne point m'attacher à un second homme : car si les tourterelles et les corbeaux ne connaissent point de second mari, et comment en serait-il de la sorte chez les hommes qui ont été créés selon l'image de Dieu? » Comme elle n'avait pas écouté son conseil, il changea son aspect et vociféra contre elle en disant : « Je reviendrai vers toi un autre jour. » Alors elle prit l'image de l'ange glorieux Michel et, grâce à elle, le mit en fuite. Quand arriva le 12 de sané, elle songeait à célébrer la fête selon son usage, quand Satan lui apparut à nouveau sous l'apparence d'un ange, et il lui dit : « Salut à toi. Je suis Michel archange; Dieu m'a envoyé vers toi; il t'ordonne de suspendre ces aumônes que tu fais et d'épouser un homme croyant. » Et il ajouta : « Sache qu'une femme sans mari ressemble à un na-

ሃም ፣ ይስሐቅ ፣ መያዕቆብ ፣ ወዳዊት ፣ ወከልኦን¹ ፣ እሉ ፣ እሙንቱ ፣ አውሰቡ² ፣ ወ
 አሥመርም ፣ ለእግዚአብሔር = ወአውሥአቶ ፣ ቅድስት ፣ ወትቤሎ ፣ እስመ³ ፣ አንተ ፣
 መልአክ ፣ እግዚአብሔር ፣ አይቲ ፣ ትእምርተ ፣ መስቀል ፣ ዘምስሌክ = እስመ ፣ ሐራሁ ፣
 ለንጉሥ ፣ ኢየሐውሩ ፣ ኅበ ፣ ካልእ ፣ መካን ፣ ዘእንበለ ፣ ትእምርቱ ፣ ለውአቱ⁴ ፣ ንጉ
 ሥ ፣ ምስሌሁ = ወሶበ ፣ ሰምዓ ፣ ሰይጣን ፣ እምኔሃ ፣ ዘንተ ፣ ወወለጠ ፣ አርአያሁ ፣ ወአ
 ኅዛ ፣ ወኅነቃ = ወተንበለት ፣ በመልአክ⁵ ፣ ሚካኤል ፣ ወበጽሐ ፣ ኅቤሃ ፣ በጊዜሃ ፣ ወአ
 ድኃና ፣ እምኔሁ ፣ ወአኅዘ ፣ ለሰይጣን ፣ ወአኃዘ⁶ ፣ ይኩንኖ = ወሰአሎ ፣ እንዘ ፣ ይብ
 ል ፣ እስመ ፣ እግዚአብሔር ፣ ተዓገሠ ፣ ላዕሌነ ፣ እስከ ፣ ተፍጻሚተ ፣ ዓለም ፣ መሐረኒ ፣
 ወኢትኩንነኒ ፣ ይእዜ ፣ ወሰደዶ = ወይቤላ⁷ ፣ ለቅድስት ፣ አርምያ ፣ ሐሪ ፣ አስተዳልዊ ፣
 ግብረኪ ፣ እስመ ፣ አንቲ ፣ ትፈልሲ ፣ እምዝንቱ ፣ ዓለም ፣ በዛቲ ፣ ዕለት = ወናሁ ፣ አስ
 ተዳለወ ፣ ለኪ ፣ እግዚአብሔር ፣ *ዘኢያስተርኢ ፣ ለዓይን ፣ ወኢይሰግዕ ፣ ለዕዝን ፣ ወ
 ኢይትሐለይ ፣ ውስተ ፣ ልበ ፣ ሰብእ⁸ ፣ ወወሀባ ፣ ሰላመ ፣ ወዓርገ ፣ ውስተ ፣ ሰማይ ፣ ወ
 እምድኅረዘ⁹ ፣ ፈጸመት ፣ ግብረ ፣ በዓል ፣ በከመ ፣ ይደሉ = ፈነወት ፣ ኅበ ፣ ኡጲስ ፣ ቆጶ
 ስ ፣ ወኅበ ፣ ካህናት ፣ ወመጽኡ¹⁰ ፣ ኅቤሃ ፣ ወመጠወት ፣ ሎሙ ፣ ዙሎ ፣ ንዋያ ፣ ከመ ፣
 የሀብዎ ፣ ለነዳያን ፣ ወለምስኪናን ፣ ወጽኅኅን = ወእምዝ ፣ ተንሥአት ፣ ወጸለየት ፣ ወነ

1. O, P — ጊሆሙ ፣ — 2. A ወእ" — 3. O, P እሙ — 4. O, P ለ ፣ — 5. O, P ኅበ ፣ ሙ" ፣ ዘቡ
 ር ፣ — 6. O, P መመን ፣ — 7. O, P add. መልአክ ፣ — 8. O, P ዘዓይን ፣ ኢርአየ ፣ ወእዝን ፣ ኢዕምዓ ፣ ው
 ስተ ፣ ልበ ፣ ሰብእ ፣ ዘኢተሐለየ ፣ (A ወኢይሰምዕ) ፣ — 9. (P om. ዝ) A et O ዝ ፣ — 10. A ወእምዝ ፣

vire sans capitaine¹. » Et il se mit à lui apporter des témoignages des livres de l'Ancien Testament, qu'Abraham, Isaac, Jacob, David et d'autres encore, ceux-là s'étaient mariés et avaient plu à Dieu. La sainte lui répondit en disant : « Si tu es l'ange de Dieu, où as-tu l'insigne de la croix? car les soldats du roi ne vont nulle part sans avoir avec eux l'insigne du roi. » En lui entendant dire cela, Satan changea son aspect, puis la saisit et chercha à l'étouffer; mais elle invoqua l'ange, Michel; celui-ci, sur-le-champ, arriva près d'elle et la délivra de Satan qu'il saisit et se mit à châtier; et Satan le suppliait en disant : « Puisque Dieu a patience avec nous jusqu'à la fin du monde, aie pitié de moi et ne me torture pas maintenant. » L'ange le laissa, puis dit à sainte Afomya : « Va mettre ordre à tes affaires, car tu sortiras de ce monde aujourd'hui. Voici que Dieu t'a préparé ce que l'œil ne voit pas ni l'oreille n'entend, ce qui, dans l'âme de l'homme, n'est pas pensé. » Et il la salua et monta au ciel. Après l'accomplissement de la célébration de la fête de façon convenable, elle envoya un message à l'évêque et aux prêtres; ils vinrent vers elle et elle leur remit toute sa fortune pour qu'ils la donnassent aux pauvres, aux malheureux et aux indigents. Ensuite

1. O. P : ancre.

ሥአት ፡ ሥዕሉ ፡ ለመልአክ¹ ፡ ሚካኤል ፡ ወተንበለት ፡ ቦቱ ፡ ወአንበረቶ ፡ ዲበ ፡ እን
ገድግገ ፡ ወዲበ² ፡ ገጸ ፡ ወእምዝ ፡ አዕረፈት³ ።

[ሰላም ፡ ለአፎምያ⁴ ፡ ዘዋአቶ ፡ ለመስቲግ ።

በቃለ ፡ ትምይንት ፡ አመ ፡ ተቃወግ ።

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ በከመ ፡ አደግ ።

ሥዕለ ፡ ሚካኤል ፡ እንዘ ፡ ታኑብር ፡ በፍጽግ ፤

ውስተ ፡ ዘለግለም ፡ ዕረፍት ፡ ፈለሰት ፡ እምጸግ ።

* ወበእንተ ፡ ምንትሰ ፡ ምክንያት ፡ ዘከኑ ፡ ይገብሩ ፡ በዓለ ፡ * ለመልአክ ፡ ከቡር ፡ ሚ^{* A f. 263 b}

ካኤል ፡ በዛቲ ፡ ዕለት⁵ ፡ ወውእቱኬ ፡ እስመ ፡ ሀሎ ፡ በሀገረ ፡ እስክንድርያ ፡ ምክራብ ፡
ዓቢይ ፡ ኮነት ፡ አክለአበጥራ ፡ ንግሥት ፡ ወለተ ፡ በጥልሞስ⁶ ፡ ንጉሠ ፡ ግብጽ ፡ ሐነጸ
ቶ ፡ በስመ ፡ ኮከብ ፡ ዘሀል ። ወገብሩ ፡ * ሎቱ ፡ በዓለ⁷ ፡ በእስክንድርያ ፡ አመ፲ወደለወር
ኃ ፡ ሰኔ ፡ ወኮነ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ምክራብ ፡ ጣዖት ፡ ዓቢይ ፡ ዘብርት ፡ ግሩም ፡ ፈድ
ፋደ ፡ ወስመ ፡ ዘሀል⁸ ። ወከኑ ፡ ይጠብሑ ፡ ሎቱ ፡ ዝቡሐተ ፡ ብዙኃተ ፡ በዕለተ ፡ በዓ
ሉ ። ወነበሩ ፡ ከመዝ ፡ እንዘ ፡ ይገብሩ ፡ በዓለ ፡ ለውእቱ ፡ ጣዖት ፡ እስክ ፡ መዋዕለ ፡ ሢ
መቱ ፡ ለአባ ፡ አልስክንድርስ⁹ ፡ ወውእቱ ፡ * ዘይፈደፍድ ፡ እም፫፫፫፫፫፫፫፫¹⁰ ። ወሶበ ፡ ተ
ሠይመ ፡ አባ ፡ አልስክንድርስ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ኅበ ፡ ሀገረ ፡ እስክንድርያ ፡ ወነገሠ ፡
ቄስጠንጢኖስ ፡ ጻድቅ ፡ ወሰፍሐ ፡ ሃይማኖተ ፡ ክርስቲያን ፡ ርትዕት ፡ ፈቀደ¹¹ ፡ አባ ፡ እ

1. O, P add. ህቡር. — 2. O, P ፀ. — 3. O, P add. በሰላም. — 4. P ለአፎም. — 5. O, P ግ
ክንያት ፡ ዘፍብሎ ፡ ቦቱ. — 6. O በጥልሞስ ፡ P እጥልሞስ. — 7. O, P ሰ" ፡ ሎ". — 8. A ህሀር. (P
ዙ") — 9. O (ici et plus bas) እስክ" P እለ ፡ እስ". — 10. O, P ተፍጻጌተ ፡ ፫፫፫፫፫፫፫፫፫ ፡ ወዘይፈደፍድ ፡
እም፫፫፫፫፫፫፫፫፫. — 11. O, P ፀፈ".

elle se leva, pria, prit l'image de l'ange glorieux Michel qu'elle invoqua, la
déposa sur sa poitrine et sur son visage, puis mourut.

[Salam à Afomyà qui a vaincu le diable, quand il l'attaquait en un discours
mensonger. En ce jour, comme il lui plut¹, en plaçant l'image de Michel sur
son front, elle passa de la peine *de ce monde* au repos éternel.]

Quant à la raison pour laquelle on célèbre en ce jour la fête de l'ange
glorieux Michel, la voici. Il y avait dans la ville d'Alexandrie un grand
temple qu'avait construit la reine Akla'obaṭrà (*Cléopâtre*) fille de Baṭlemos
(*Ptolémée*) roi d'Égypte sous le nom de la planète Zohal (*Saturne*) et on en
faisait la fête à Alexandrie le 12 du mois de sané. Il sè trouvait dans ce
temple une grande idole d'airain, extrêmement imposante, du nom de Zohal.
On avait coutume de lui immoler de nombreuses victimes au jour de sa
fête. On demeura dans cette pratique de célébrer la fête de cette idole
jusqu'aux jours où Abbà Alexandre fut ordonné *patriarche*, c'est-à-dire plus
de 300 ans². Quand Abbà Alexandre fut ordonné patriarche de la ville
d'Alexandrie, que régna Constantin le juste, et que la foi chrétienne orthodoxe

1. Ou « comme Dieu l'avait fixé ». — 2. O, P : à la fin de 300 ans et davantage.

ልስክንድርስ ፡ ከመ ፡ ይሰብር ፡ ለውእቱ ፡ ጣዖት ፡ ወይከልእዎ ፡ ኅሠራን ፡ ሰብእ ፡ ዘሀ
 ገረ ፡ እስክንድርያ ፡ ወይቤልዎ ፡ ንሕነ ፡ ለመድነ ፡ ከመ ፡ ንግበር ፡ በዓሉ ፡ ለዝንቱ ፡ ጣ
 ዖት ፡ ወናሁ ፡ ኃለፉ ፡ እምቅድሚነ¹ ፡ ፲ወጁሊቃነ ፡ ጳጳሳት ፡ ወኢወለጡ ፡ ላዕሌነ ፡ ል
 ግደነ ፡ ወግሠጸሙ ፡ አባ ፡ እልስክንድርስ ፡ ብዙኃ ፡ ወከሠተ ፡ ሎሙ ፡ ወይቤሎሙ ፡
 እስመ ፡ ዝንቱ ፡ ጣዖት ፡ ወኢያሐስም² ፡ ወኢይበቀሳ ፡ ወዘሰ ፡ ያብዕል ፡ ሎቱ ፡ ወ-እቱ ፡
 ያመልከሙ ፡ ለሰይጣናት ፡ ወካዕበ ፡ ይቤሎሙ³ ፡ እልስክንድርስ ፡ ለእመ ፡ ሰግዕከሙ ፡
 ምክርዮ ፡ አነ ፡ እሰርዕ ፡ ለከሙ ፡ *ዘንተ ፡ በዓለ⁴ ፡ በከመ ፡ ከነ ፡ ቀዳሚ ፡ ወውእቱኬ ፡
 *እስመ ፡ ንሰብር⁵ ፡ ለዝንቱ ፡ ጣዖት ፡ *ወንቁድስ ፡ ምክራብ⁶ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በስ
 ሙ ፡ ለመልአክ ፡ ክቡር ፡ ሚካኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ወንሠርዕ ፡ *ዘንተ ፡ በዓለ⁶ ፡ ሎ
 ቱ ፡ ወመሥዋዕትሰ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡ ወአላህምት ፡ ወአባግዕ ፡ ዘይጠብሕዎ
 ሙ ፡ ይብልዕዎሙ ፡ ነዳያን ፡ ወምስኪናን ፡ ወዕነሳን ፡ ከመ ፡ ይተንብል ፡ መልአክ ፡ ክቡ
 ር ፡ ሚካኤል ፡ በእንቲአከሙ ፡ ቅድመ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወአሥመርሙ⁷ ፡
 ዝንቱ ፡ ምክር ፡ ሠናይ ፡ ወተአዘዙ ፡ ሎቱ ፡ ወሐነጹ ፡ ወ-እተ ፡ ምክራብ ፡ ቤተ ፡ ክርስ
 ቲያን ፡ በስሙ ፡ ለመልአክ ፡ ክቡር ፡ ሚካኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ወከነት ፡ ዕውቅት⁸ ፡
 ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘቁሳርያ ፡ ወነበረት ፡ እስከ ፡ ነግሡ ፡ ተንበላታት ፡ በብሔረ ፡ ግብ
 ጽ ፡ ወአመዝበርዋ ፡ ለይሉቲ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወተሠርዓ ፡ ዝንቱ ፡ በዓል ፡ ወኮነ ፡
 *ሰብእ ፡ ነሎሙ⁹ ፡ በሐውርት ፡ ይገብሩ ፡ ዘንተ ፡ በዓለ ፡ ለመልአክ ፡ ክቡር ፡ ሚካ

1. O, P — ጢዝ. — 2. O, P om. ዕ. — 3. O, P add. አባ. — 4. A (ici et plus bas)
 ዝንቱ ፡ በዓል. — 5. O, P ከመ ፡ ንስብ. — 6. O, P ወንቱ. ም. ፡ ወንቁድስ. — 7. A ወሠምርሙ. —
 8. P — ተ (O om.) — 9. O, P ነ. ሰ.

se fut répandue, Abbâ Alexandre voulut briser cette idole; mais il en fut empêché par la populace de la ville d'Alexandrie qui lui dit : « Nous sommes accoutumés à faire la fête de cette idole; voici que 18 patriarches nous (O, P : t') ont précédés et ils ne nous ont pas modifié notre usage. » Abbâ Alexandre les réprimanda beaucoup et leur déclara par ses paroles que c'était une idole qui ne faisait ni mal ni bien; mais que celui qui en faisait la fête adorait les démons. Et Abbâ Alexandre ajouta : « Si vous écoutez mon conseil, je vous organiserai cette fête de la façon dont elle a été jusqu'ici; voici comment : nous briserons cette idole, nous consacrerons le temple, *en en faisant* une église sous le vocable de l'ange glorieux, Michel l'archange, nous fixerons cette fête en son honneur, et le sacrifice sera pour le Dieu très-haut; les bœufs et les moutons que l'on sacrifie, que les pauvres, les besogneux et les indigents les mangent pour que l'ange glorieux, Michel, intercède pour vous auprès de Notre-Seigneur Jésus-Christ. » Ce sage avis leur plut; ils lui obéirent, et arrangèrent le temple en église sous le vocable de l'ange glorieux, Michel l'archange; ce fut l'église connue sous le nom d'église de Qaysâriyyâ (*Césarée*); elle subsista jusqu'au règne des musulmans dans le pays d'Égypte, qui ruinèrent cette église. Cette fête ayant été instituée, les

ኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ እስከ ፡ ዛቲ ፡ ዕለት ፡ እግዚአብሔር ፡ ይዎሐረነ ፡ ለከልነ ፡ በ
ትንብልናሁ ፡ ለመልአክ ፡ ከቡር ፡ ሚካኤል ፡ ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሁሉ ፡ ምስሌነ ፡ አ
ሚን ።

[ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ሢዋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሎቱ ፡ ስብሐት ፡ ለሚካኤል ፡ ሊቀ ፡ መ
ላእክት ፡ ውስተ ፡ ጸታሁ ፡ መልዕልተ ፡ ነሎሙ ፡ መላእክት ፡ ምስለ ፡ ዕብዩ ፡ ወብዙጎ ፡
ተአምራቲሁ ፡ ለዝንቱ ፡ መልአክ ፡ ከቡር ፡ ሚካኤል ፡ ። ወእምውስቲቶሙ ፡ ሀሎ ፡ ስብ
እሲ ፡ ዘይፈርሀ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወኮነ ፡ ይገብር ፡ ተዝካረ ፡ ከቡር ፡ ሚካኤል ፡ አ
መ ፡ ፲ወዩለለወርጉ ፡ ወፈድፋድሰ ፡ በዓሎ ፡ ለኅዳር ፡ ወሰኔ ፡ ወኮነ ፡ በእግዋሪሁ ፡ ስብእ
ሲ ፡ ባዕል ፡ ዘአልቦ ፡ ምሕረት ፡ ወይጸልኦ ፡ ለውእቱ ፡ ዘይፈርሀ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሶ
ቦ ፡ ይገብር ፡ በዓሎ ፡ ለመልአክ ፡ ከቡር ፡ ሚካኤል ፡ ፡ ወይሃለቅ ፡ ላዕሌሁ ፡ ። ወሶቦ ፡ ተ
ፈጸመ ፡ መዋዕሊሁ ፡ ለውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘይፈርሀ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወቀርቦ ፡ ጊዜ ፡
ዋቱ ፡ ከመ ፡ ያዕርፍ ፡ እምጸግ ፡ ዝንቱ ፡ ዓለም ፡ ኃላፊ ፡ አዘዛ ፡ ለብእሲቱ ፡ ከመ ፡ ት
ኩን ፡ መሐሪተ ፡ ወትግቦር ፡ ተዝካሮ ፡ ለመልአክ ፡ ከቡር ፡ ሚካኤል ፡ ። ወፈድፋድሰ ፡
ተዝካሮ ፡ አመ ፡ ፲ወዩለኅዳር ፡ ወአመ ፡ ፲መዩለሰኔ ፡ ወበጊዜ ፡ ዕረፍቱ ፡ ለውእቱ ፡ ብእ
ሲ ፡ ሀለወት ፡ ብእሲቱ ፡ ዕንስተ ፡ ። ወእምድኅረዝ ፡ አዕረፈ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ወገዝ
ዎ ፡ ወበውእቱ ፡ ጊዜ ፡ አልጸቀት ፡ ብእሲቱ ፡ ለወሊድ ፡ ወአኃዛ ፡ ሕግም ፡ ወኮነት ፡
ውስተ ፡ ምንዳቤ ፡ ዐቢይ ፡ ወትቤ ፡ አመልአክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሚካኤል ፡ ተሃህል ፡

1. 0 add. ሊቀ ፡ መላእክት ፡ — 2. 0 om.

habitants de toutes les provinces la célébraient en l'honneur de l'ange glorieux, l'archange Michel, jusques aujourd'hui. Que Dieu nous fasse miséricorde à nous tous, par l'intercession de l'ange glorieux Michel, et que sa prière et sa bénédiction soient avec nous. Amen.

[En ce jour, Dieu, — qu'il soit loué! — plaça Michel, l'archange, à son rang, au-dessus de tous les anges, par la grandeur et les nombreux miracles de cet ange glorieux, Michel. Entre autres *miracles est le suivant*. Il y avait un homme qui craignait Dieu et célébrait la mémoire du glorieux Michel, le 12 de chaque mois, et faisait plus grande fête en hedâr et en sanè. Dans son voisinage vivait un homme riche, dépourvu de pitié, détestant cet homme qui craignait Dieu, quand il faisait la fête de l'ange glorieux, Michel, et il se moquait de lui. Lorsque furent terminés les jours de cet homme qui craignait Dieu, et que s'approcha le moment de sa mort où il devait se reposer de la peine de ce monde éphémère, il commanda à sa femme d'être miséricordieuse et de célébrer la mémoire de l'ange glorieux, Michel, et plus spécialement la commémoration *qui tombe* le 12 de hedâr et le 12 de sanè. Or, au temps de la mort de cet homme, sa femme était enceinte. Après quoi cet homme mourut et on l'ensevelit. Dans ce temps, sa femme était près d'accoucher; les douleurs la saisirent; elle passa par de grands tour-

* P. 119b ላዕሌየ ። ወሰአሎ ፣ ለእግዚ. * ኣብሔር ፣ በእንቲአየ ፣ ከመ ፣ ያድጎነኒ¹ ፣ እምንዳቤ ፣ ከሀለ
 ውኩ ፣ ቦቱ ፣ ወዘበጽሐኒ² ፣ ዮም ፣ እስመ ፣ * ለከ ፣ ሞገስ ፣ ዐቢይ³ ፣ በጎበ ፣ እግዚአብሔ
 ር ፣ ወሶበ ፣ ትቤ ፣ ዘንተ ፣ ነገረ ፣ አብርሃ ፣ * ውስተ ፣ ቤት ፣ ከሀለወት⁴ ፣ ውስቲቱ ፣ ወበጊ
 ዜሃ ፣ ድጎነት ፣ እምንዳቤሃ ፣ ወወለደት ፣ ሕፃን ፣ ዘሠናይ ፣ አርአያሁ ። ወወረደ ፣ መልአ
 ክ ፣ ከቡር ፣ ሚካኤል ፣ እምሰማይ ፣ ወባረከ ፣ ለሕፃን ፣ ወልዳ ። ወይቤ ፣ ከመዝ ፣ ይቤ ፣
 እግዚአብሔር ፣ እስመ ፣ ዝንቱ ፣ ሕፃን ፣ ይወርስ ፣ ንዋዮ ፣ ለዝንቱ ፣ * በእሲ ፣ ባዕል⁵ ፣
 ዘአልቦቱ ፣ ምሕረት ፣ ዡሎ ፣ ጥሪቶ ፣ ወገራውኒሁ ፣ ወበውእቱ ፣ ጊዜ ፣ ከነ ፣ ውእቱ ፣
 ባዕል ፣ ይኔጽር ፣ እመስኮተ ፣ ቤቱ ፣ ላዕለ ፣ ቤታ ፣ ለይእቲ ፣ ብእሲት ፣ ወሰምዓ ፣ ቃሎ ፣
 ለመልአክ ፣ ከቡር ፣ ሚካኤል ፣ ሶበ ፣ ይቤ ፣ ዝንቱ⁶ ፣ ሕፃን ፣ ይወርስ ፣ ንዋዮ ፣ ለዝንቱ ፣
 ብእሲ⁷ ፣ ባዕል ። ወሶበ ፣ ሰምዓ ፣ ዘንተ ፣ በጽሐ ፣ ላዕሌሁ ፣ ጎዘን ፣ ዐቢይ ፣ ወኮነ ፣ የኃ
 ሥሥ ፣ ምክንያተ ፣ ከመ ፣ ይቅተሎ ፣ ለውእቱ ፣ ሕፃን ፣ ወኮነ ፣ * እግዚአብሔር ፣ የዓቅቦ⁸ ፣
 ለውእቱ ፣ ሕፃን ፣ በትንብልናሁ ፣ ለመልአክ ፣ ከቡር ፣ ሚካኤል ፣ ወሶበ ፣ ኮነ ፣ መዋዕሊ
 ሁ ፣ ለሕፃን⁶ ፣ ገዳመት ፣ ኃልቀ ፣ ንዋያ ፣ ለእሙ ፣ ወተመክነየ ፣ ውእቱ ፣ ባዕል ፣ ዘውሐ
 ደ ፣ ምሕረት ፣ ላዕለ ፣ ይእቲ ፣ ብእሲት ፣ ወይቤላ ፣ ወልደኪ ፣ ይትለአከኒ ፣ ወአነ ፣ እሴ
 ስዮ ፣ ወአለብሶ ፣ ወእሁበኪ ፣ ሸዲናረ ፣ ወርቅ ፣ ወሶበ ፣ ሰምዓት ፣ ይእቲ ፣ ብእሲት ፣ ዘ
 ንተ ፣ ነገረ ፣ እምውእቱ ፣ ባዕል ፣ ተረሥሐት ፣ በእንተ ፣ ንደታ ፣ ወወሀባ ፣ ውእቱ ፣ ባ

1. O ታድ" — 2. O om. ወ — 3. O ጎ" ፣ ጥ" ፣ ለ" — 4. O ውስቲቱ ፣ ቤ" ፣ ዘሠ" — 5. O ጎ" ፣
 ብ" — 6. O om. — 7. P om. — 8. O ጥ" ፣ እ" ፣

ments et elle dit : « O ange de Dieu, Michel! aie pitié de moi! et intercède auprès de Dieu pour la délivrance des tourments où je me trouve et qui me sont arrivés aujourd'hui; car ta faveur est grande auprès de Dieu. » Pendant qu'elle disait ces paroles, il se fit une lumière dans la maison où elle était, et à l'instant même, elle fut délivrée de ses souffrances et mit au monde un enfant de bel aspect. Alors l'ange glorieux, Michel, descendit du ciel et bénit le nouveau-né, enfant de cette femme, et dit : « Ainsi a parlé Dieu : cet enfant héritera les biens de cet homme riche qui est sans pitié, toutes ses richesses et ses terres. » En ce moment, ce riche portait les yeux, d'une fenêtre de sa maison, sur la maison de cette femme, et il entendit la voix de l'ange glorieux Michel quand celui-ci disait : « Cet enfant héritera les biens de ce riche. » Quand il eut entendu cela, une grande tristesse vint sur lui, et il cherchait un prétexte pour tuer cet enfant. Mais Dieu protégeait cet enfant, grâce à l'intercession de l'ange glorieux, Michel. L'enfant ayant atteint l'âge de dix ans, les ressources de sa mère vinrent à manquer. Alors ce riche qui avait peu de pitié, imagina un expédient contre cette femme; il lui dit : « Que ton fils me serve et je le nourrirai, le vêtirai et je te donnerai, à toi, 20 deniers d'or. » En entendant ces paroles de la part de ce riche, la femme se réjouit à cause de sa pauvreté. Le riche lui donna 20 deniers d'or et elle lui donna

ፅል¹ : ጽዲናረ : ወርቅ : ወወሀበቶ : ወልዳ ። ወሶበ² : ነሥኦ : ተፈሥሐ : ዐቢየ : ፍሥ
 ሐ : ወይቤ : በነፍሱ : ናሁ¹ : ተፈጸመ : ሊተ : ዘእፈቅድ ። ወእምዝ : ገብረ : ሣፁን :
 ዘዕዕ : በእምጣን : ቆሙ : ለሕፃን : ወአብአ : ውስተ : ሣፁን : *ለውእቱ : ሕጻን¹ : ወ
 አፀወ : ላዕሌሁ = ወያሮ : እስከ : ባሕር : ወወረዎ : ውስተታ : ለሣፁን : ወከግሁ : መ
 ራሁቶሂ : ለሣፁን : ወረዎ : ውስተ : ባሕር : ወበፈቃዱ : ለእግዚአብሔር : ኮን : የሐው
 ር : ውእቱ : ሣፁን : መልዕልተ : ገጸ : ግይ : እስከ : በጽሐ : ገበ : መርሶ : አሐቲ :
 ሀገር : እንተ : ርገቅት : እምባሕር = ወሀሎ : ጸኅላዌ : አባገዕ : ኮን : የዓቅብ : ወይሬ
 ኢ : አባግዲሁ : ቅሩብ : እምባሕር : ወሶበ : ርእዮ : ለውእቱ : ሣፁን : ውስተ : ባሕ
 ር ። ነሥኦ : ወወሰዶ : ውስተ : ቤቱ : ወኮን : ይሔሊ : እር : ያርጎም : ለውእቱ : ሣ
 ፁን ። ወእንዘ : ዘንተ : ይሔሊ : ወደየ : እግዚአብሔር : ሕሊና : ውስተ : ልቡ : ከ
 መ : ይሐር : ውስተ : ባሕር : ወበጊዜሃ : ሐረ : ወረከበ : ለጸብእሲ : እንዘ : ያሠገር :
 ዓሣ ። ወይቤሎ : ናላዌ : አባገዕ : ለውእቱ : መሠገር : ደይ : መርበብተ : ውስተ : ባ
 ሕር : በስምየ : ወዘተሠግረ : እምዓሣ : አነ : እሁበከ : ሢጦ ። ወገብረ : መሠገር : በ
 ከመ : ይቤሎ : ወወፅኦ³ : ዓሣ : ዓቢይ : ውስተ : መርበብት : ወወሀበ : ሢጦ : ወንሢ
 ኦ : ሐረ : ውስተ : ቤቱ : ወጠብሐ : ከመ : ይጥብሶ : በእሳት : ወይብላፅ : ውእቱ : ወ
 ሰብአ : ቤቱ : ወሶበ : ሠጠጠ : ከርሃ : ለውእቱ : ዓሣ = ረከበ : በውስተቱ : መራጉ
 ተ : *ወይቤ : በነፍሱ : ዮጊ : ዝንቱ : መራጉት : ዘዝንቱ : ሣፁን : ውእቱ : ወሶበ : አ
 ብአ : መራጉት¹ : ውስተ : ስቀረቱ : ለሣፁን : ተርጎወ : ፍጡን : ወእንከረ : *ናላዌ :

1. 0 om. — 2. P o. — 3. sic O et P.

son enfant. Quand il le prit, il ressentit une grande joie et il dit en lui-même :
 « Voici accompli pour moi ce que je désirais. » Ensuite il confectionna un
 coffre de bois à la taille de l'enfant et fit entrer l'enfant dans le coffre qu'il
 referma sur lui. Il le porta jusqu'à la mer et y jeta le coffre; et aussi la
 clef du coffre, il la jeta à la mer; mais, par la volonté de Dieu, ce coffre
 flottait à la surface de l'eau; enfin il parvint au port d'une ville éloignée de
 la mer. Il y avait un berger de moutons qui gardait et paissait ses moutons
 tout près de la mer. Ayant vu ce coffre sur la mer, il le prit, et le porta
 à sa maison; et il réfléchissait comment il ouvrirait le coffre; pendant cette
 réflexion, Dieu lui jeta dans l'âme la pensée d'aller à la mer; aussitôt il y
 alla et rencontra un homme qui prenait des poissons. Le gardeur de moutons
 dit à ce pêcheur : « Jette le filet dans la mer à mon intention, et ce qui se
 prendra de poisson, je t'en donnerai le prix. » Le pêcheur fit comme il lui
 avait dit; un grand poisson ayant pénétré dans le filet, le berger le lui paya
 et, le prenant, alla chez lui; puis il le découpa pour le faire cuire au feu
 et en manger, lui et les gens de sa maison. Mais, pendant qu'il fendait
 le ventre de ce poisson, il y trouva une clef, et il se dit en lui-même : « Peut-
 être cette clef est-elle celle de ce coffre »; et quand il introduisit la clef
 dans le trou du coffre, celui-ci s'ouvrit subitement. Le berger fut extrêmement

ፈድፋድ¹ : ወረከቦ : በውስተ : ሣፁን : ለውእቱ : ሕፃን : ዘፈቀደ : ውእቱ : ባዕል : ቀ
 ቲሎቶ ። ወሶበ : ርእዮ : ተፈሥሐ : * ቦቱ : ዐቢዩ : ፍሥሐ² : ወሰመዮ : ባሕራን : በ
 * P f. 120 a እንተ : ዘረከቦ : በውስተ³ : ባሕር : ወኮነ : በኅቤሁ : በከመ : ወልዱ : ወመ* ጠነ⁴ : ፍና
 ትሰ : እምነ : ሀገር : ዘተወልደ : ባቲ : ሕፃን : እስከ : ይእቲ : ሀገር : ዘይነብር : ውስቲ
 ታ : ኖላዊ : አባግዕ : ፲መዓልተ ። ወእምድኅረ : ብዙኅ : መዋዕል : ፈቀደ : ውእቱ :
 ባዕል : * ዘአልቦ : ምሕረተ⁵ : ከመ : ይሖር : ወይንግድ : በጽሐ : በንግድቱ : ኅበ : ኖላ
 ዌ : አባግዕ : ጊዜ : የዓርብ : ፀሐይ ። ወይቤሎ : ለኖላዊ : ዮጊ : በኅቤከ : መካን : ነ
 ኃድር : ውስቲቱ : እስከ : ሳኒታ : እሁበከ : ዐስበከ⁶ ። ወአብአ : ውእቱ : ኖላዊ : ለባዕ
 ል : ውስተ : ቤቱ : ወኮነ : ኖላዊ : ይዲውዖ : ለወሬዛ : በስመ : እንዘ : ይብል : አባሕ
 ሬን : ሶበ⁶ : ይትለአከ : በግብሩ : ወባዕልሰ : ሶበ : ሰምዖ : ለዝንቱ : ስም : ተስእሎ :
 ለኖላዊ : ወይቤሎ : ዝንቱ : ወልድከኑ : ወይቤሎ : እወ : እስመ : አነ : ረከብከዎ : ለ
 ዝንቱ : ወሬዛ : እንዘ : ሀሎ : ሕፃን : ንኡስ : ውስተ : ሣፁን : በውስተ : ባሕር ። ወነ
 * O f. 10 a ሣእከዎ : ወሐፀንከዎ : ሊተ : ከመ : ወል* ድ : ወሶበ : ሰምዓ : ውእቱ : ባዕል : ዘአል
 ቦ : ምሕረት : ዘንተ : ነገረ : ኅዘነ : * ፈድፋድ : በልቡ⁷ : ወእእመረ : ከመ : ውእቱ : ሕፃ
 ን : ዘወረዎ : ውስተ : ባሕር : ከመ : ይቅትሎ ። ወበሳኒታ : ፈቀደ : * ውእቱ : ባዕ
 ል⁸ : ከመ : ይሖር : ወአመክነዩ : ምክንያተ : ሰይጣናዌ = ወይቤሎ : ለኖላዊ : እፈ
 ቅድ : እምኔከ⁹ : ተሀበኒ : ዘንተ : ወልደከ : ከመ : እፈንዎ : ለመልእክት : ኅበ : ቤ

1. O ፈ'' : ኖ'' : — 2. O om. — 3. O ሠ'' : — 4. O om. ሠ : — 5. O — ቦቱ : — ኅ : — 6. mss. (O, P) መብ. — 7. O በ'' : ፈ'' : — 8. O om. — 9. O add. ከመ :

surpris, et dans le coffre trouva cet enfant que le riche avait voulu tuer. L'ayant vu, il en ressentit une grande joie et le nomma Bāḥrān, parce qu'il l'avait trouvé dans la mer. L'enfant vécut près de lui comme son fils. Quant à la longueur du chemin de la ville où était né l'enfant jusqu'à la ville où demeurait le berger de moutons, elle était de dix journées. Après de nombreux jours, le riche sans pitié voulut partir en voyage. Dans son voyage il arriva chez le berger de moutons au moment du coucher du soleil. Et il dit au berger : « Peut-être as-tu une place où nous pourrions rester jusqu'à demain; je t'en donnerai le prix. » Le berger introduisit le riche dans sa demeure. Le berger appelait le jeune garçon par son nom, disant : « ô Bāḥrān » lorsque celui-ci le servait. Le riche, en entendant ce nom, fit des questions au berger et lui dit : « Est-ce ton fils? » Il lui dit : « Sans doute; car j'ai trouvé ce jeune garçon, alors qu'il était petit enfant, dans un coffre, en mer. Je l'ai pris, et l'ai élevé pour moi comme un fils. » En entendant ces paroles, ce riche sans pitié s'attrista profondément en lui-même, et reconnut que c'était l'enfant qu'il avait jeté à la mer pour le faire mourir. Le lendemain, ce riche voulut partir; il imagina un prétexte satanique et dit au berger : « Je te demande de me donner cet enfant, le tien, afin que je l'envoie pour un message, chez

ትዩ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ እንተ ፡ ትትበሀል ፡ እገሊት ፡ ወናሁ ፡ ዓስቡ ፡ ሸዲናረ ፡ ወርቅ ፡
 እሁበክ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ ረሳእኩ ፡ ግብረ ፡ ውስተ ፡ ቤትዩ ፡ * ወተፈሥሐ ፡ ውእቱ ፡ ናላ
 ዊ ፡ በእንተ ፡ ወርቅ ፡ ወጸውዖ ፡ ለውእቱ ፡ ወሬዛ ፡ ወይቤሉ ፡ አወልድዩ ፡ ባሕራን ፡ ነፃ ፡
 ከመ ፡ ይፈኑክ ፡ ዝንቱ ፡ ብእሲ ፡ ክቡር ፡ ኅበ ፡ ቤቱ ፡ * በእንተ ፡ ግብረ ፡ ቤቱ¹ ፡ ወትገ
 ብእ ፡ ውስተ ፡ ቤትዩ ፡ በሰላም ፡ ወይቤሉ ፡ ኣሆ ፡ አቡዩ ፡ ዘትኤገዘኒ ፡ አነ ፡ እገብር ፡ *
 ወበጊዜሃ ፡ ጸሐፈ ፡ ውእቱ ፡ ባዕል ፡ መልእክተ ፡ ኅበ ፡ መጋቢሁ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ በጊ
 ዜ ፡ ትትንበብ ፡ ዛቲ ፡ መልእክት ፡ ቅትሉ ፡ ለዘይጸውራ ፡ ወስመ ፡ ባሕራን ፡ ወግድፎ ፡
 ውስተ ፡ ግብ ፡ ወኢዩአምር² ፡ መኑሂ ፡ * ዘንተ ፡ እስከ³ ፡ እገብእ ፡ በሰላም ፡ * ወጸሐፈ⁴ ፡
 ውስተ ፡ መልእክቱ ፡ ትእምርተ ፡ በማዕከሌሁ⁴ ፡ ወማእከለ ፡ ክልኤሆሙ ፡ ወሐተማ ፡
 ለመልእክቱ ፡ ወወሀበ ፡ ለባሕራን ፡ ወሀቦ¹ ፡ ስንቀ ፡ ለፍኖቱ ፡ ወሐረ ፡ ወእንዘ ፡ * ዩሐው
 ር ፡ ውእቱ⁵ ፡ ውስተ ፡ ፍኖት ፡ ወተረፈ ፡ ማእከሌሁ ፡ ወማእከለ ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ አሐ
 ቲ ፡ ዕለት ፡ ወናሁ ፡ መልእክ ፡ ክቡር ፡ ሚካኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ በጽሐ ፡ ኅቤሁ ፡
 እንዘ ፡ ይጸዓን ፡ ዲበ ፡ ፈረስ ፡ በአምሳለ ፡ ሐራ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤሉ ፡ ሀሉ¹ ፡ ምንት ፡ ዘ
 ምስሌክ ፡ ወይቤሉ ፡ ሀሉ ፡ ምስሌዩ ፡ መልእክት ፡ እምኅበ ፡ ብእሲ ፡ ባዕል ፡ ፈነወኒ ፡
 ኅበ ፡ ቤቱ ፡ ውስተ ፡ ሀገረ ፡ እገሊት ፡ ወይቤሉ ፡ መልእክ ፡ ክቡር ፡ ሚካኤል ፡ አርእዩ
 ኒ ፡ ይእተ ፡ መልእክተ ፡ ፈርሃ ፡ እምኔሁ ፡ ባሕራን ፡ ወወሀቦ ፡ መልእክተ ፡ ወመልእክ
 ሰ ፡ ነፍሐ ፡ ውስተ ፡ ክርታስ ፡ ወደምሰሰ ፡ ዡሉ⁶ ፡ ዘጽሑፍ ፡ ውስቴቱ ፡ ወመልእክሰ ፡

1. O om. — 2. O add. እንከ — 3. O laissé en blanc. — 4. O — ለሆሙ ፡ les deux mots
 suivants sont identiques dans les deux mss. : la leçon parait douteuse. — 5. O «-” : r” :
 — 6. O ውስተ ፡ ዡሉ :

moi, à la ville qui se nomme une telle; voici son salaire, vingt deniers d'or que je te donne; car j'ai oublié quelque chose chez moi. » Le berger fut très heureux à cause de l'or; il appela ce jeune garçon et lui dit : « Mon fils Bâhrân, ici, que cet homme illustre t'envoie chez lui au sujet d'une affaire domestique; puis tu reviendras en paix dans ma demeure. » Et il dit : « Oui, mon père; ce que tu m'ordonnes, je le ferai. » Aussitôt le riche écrivit une lettre pour son intendant en ces termes : « A l'instant où sera lue cette lettre, tue celui qui l'apportera; il se nomme Bâhrân; puis jette-le dans une fosse pour que personne ne le sache, jusqu'à mon heureux retour. » Il inscrivit sur sa lettre le signe convenu entre eux deux, scella sa lettre, la remit à Bâhrân et lui donna des provisions pour sa route. Bâhrân partit. Pendant qu'il cheminait sur la route, et qu'il restait un jour encore avant qu'il n'atteignit la ville, voici que l'ange glorieux, Michel l'archange, arriva vers lui, monté sur un cheval, semblable à un soldat de l'empereur, et il lui dit : « Qu'est-ce que tu as avec toi? » Il dit : « J'ai avec moi une lettre d'un homme riche qui m'a envoyé chez lui, dans telle ville. » L'ange glorieux, Michel, lui dit : « Fais-moi voir cette lettre. » Bâhrân eut peur de lui et lui donna la lettre. L'ange souffla sur le papier et effaça tout ce qui s'y trouvait écrit; puis

ክቡር ፡ ሚካኤል ፡ ጸሐፊ ፡ በእዲሁ ፡ ንጽሕት ፡ ውስተ ፡ ውለቱ ፡ ክርታስ ፡ እንዘ ፡ ይ
 ብል ፡ ። አነ ፡ ውለቱ ፡ እገሌ ፡ ባዕል ፡ ፈነውኩ ፡ ኅቤክሙ ፡ ጸዋሬ ፡ ዝንቱ ፡ መልእክ
 ት ፡ ዘሰሙ ፡ ባሕራን ፡ በጊዜ ፡ ትትነበብ ፡ ዛቲ ፡ መልእክት ፡ አስተዋሰብዋ ፡ ለወለትዮ ፡
 እገሊት ፡ ሉቱ ፡ ። እስመ ፡ አነ ፡ ወሀብኩ ፡ ነሉ ፡ ንዋይዮ ፡ ቤትዮ ፡ ወገራውሃዮ ፡ ወኢት
 * P f. 120 b ጽንሐኒ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ እገነዲ ፡ በንግደትዮ ፡ ። ወዘፈቀደ ፡ ይግበር ፡ በቤት*ዮ ፡ ። እስመ ፡
 አነ ፡ ወሀብኩ ፡ ሥልጣነ ፡ ላዕለ ፡ ነሉ ፡ ንዋይዮ ፡ ወዛቲ ፡ ትእምርት ፡ ማእከሌዮ¹ ፡ ወማእከ
 ሌክ ፡ ። *አመጋቤ ፡ ቤትዮ² ፡ አመጋቤ ፡ ዚአዮ ፡ እገሌ ፡ ወሐተማ ፡ መልእክ ፡ ክቡር³ ፡ ሚ
 ካኤል ፡ ወወሀቦ ፡ ለባሕራን ፡ ። ወይቤሉ ፡ ሑር ፡ ኅበ ፡ ቤቱ ፡ ለባዕል ፡ ወሀብ ፡ ዘንተ ፡
 መልእክተ ፡ ለመጋቢሁ ፡ ወኢትንግሮ ፡ ከመ ፡ አነ ፡ ረከብኩክ ፡ በውስተ ፡ ፍኖት ፡ ወ
 ወለጥኩ ፡ ዘንተ ፡ መልእክተ ፡ ከመ ፡ ኢይቅትልክ ፡ ። ወይቤሉ ፡ አእግዚአዲሱ⁴ ፡ ነሉ ፡
 ዘአዘዝከኒ ፡ አነ ፡ እገብር ፡ ወሑረ ፡ ባሕራን ፡ እስከ ፡ በጽሐ ፡ ኅበ ፡ ይአቲ ፡ ሀገር ፡ ወተ
 ስእለ ፡ በእንተ ፡ ቤቱ ፡ ለባዕል ፡ እገሌ ፡ ። ወአብጽሕዎ ፡ ኅቤሁ ፡ ወወሀቦ ፡ ለመጋቤሁ ፡
 መልእክቶ ፡ ። ወሶበ ፡ አንበባ ፡ ለበወ ፡ ውለቱ ፡ ዘውስቲታ ፡ ወአእመረ ፡ ትእምርቶ ፡ ።
 ከመ ፡ እሙን ፡ ውለቱ ፡ ወበውለቱ ፡ ጊዜ ፡ ገብሩ ፡ ሉቱ ፡ ለባሕራን ፡ ከብክበ ፡ ዓቢዮ ፡
 ምስለ ፡ * ወለተ ፡ ባዕል⁵ ፡ በአክሊል ፡ ዘሰብሳብ ፡ በውስተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በቅድ
 መ ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወነበሩ ፡ በውስተ ፡ ፍሥሐ ፡ ከብክብ ፡ መጠ
 ነ ፡ ምመዓልት ፡ ወበተፍጻሚተ ፡ ውለቱ ፡ ከብክብ ፡ ገብአ ፡ ውለቱ ፡ ባዕል ፡ ኅበ ፡ ሀገ

1. O ዝግ" — 2. O om. — 3. P om. — 4. O እግዚ" ፡ ኪያዮ. — 5. O — ቱ ፡ ለባ".

l'ange glorieux, Michel, écrivit de sa main pure sur ce papier en ces termes : « Moi, le riche un tel, je vous envoie le porteur de cette lettre; il s'appelle Bâhrân; une fois cette lettre lue, donnez-lui en mariage ma fille une telle; car je lui donne toutes mes richesses, ma maison et mes terres; ne m'attendez pas, car je demeurerai longtemps en voyage. Qu'il fasse dans ma maison ce qu'il veut, car je lui ai donné pouvoir sur toute ma fortune. Et voici le signe convenu entre moi et toi, intendant de ma maison, mon intendant un tel. » L'ange glorieux Michel la scella, la donna à Bâhrân et lui dit : « Va à la maison du riche et donne cette lettre à son intendant; mais ne lui dis pas que je t'ai rencontré dans ce chemin ni que j'ai changé cette lettre, de peur qu'il ne te tue. » Et Bâhrân lui dit : « O mon Seigneur, tout ce que tu m'ordonnes, je le ferai. » Et Bâhrân marcha jusqu'à ce qu'il parvint à cette ville et il prit des informations sur la maison du riche un tel; on l'y mena, et il donna sa lettre à l'intendant. L'ayant lue, celui-ci en comprit le contenu et reconnut que le signe du riche était vrai, authentique. Aussitôt, on célébra les noces grandioses de Bâhrân avec la fille du riche, avec le rite de la couronne nuptiale dans l'église, en face du sanctuaire de Dieu. On demeura dans la joie des noces l'espace de 40 jours, et à la fin de ces noces, le riche revint à sa ville. En entendant le bruit des réjouissances et de la joie,

ሩ : ወሰበ : ሰምዓ : ድምፀ : ተውኔት : ወፍሥሐ : ወተስእለ : ወይቤ : ምንት : ውእ
 ቱ : ዘዕሰምዕ : ወቦ : እምነ : ሰብእ : እለ : ይብልም : እስመ : መልእክትከ : በጽሐ : በ
 እዲሁ¹ : ለጃወሬዛ : ዘስሙ : ባሕራን : ወአዘዝከ : ከመ : ያስተዋስብዋ : ለወለትከ : እ
 ገሊት : ወወሀብዋ : ሎቱ ፤ ወናሁ : ሃመዓልት : እንዘ : ይትፈሥሑ : ሌሊት : ወመዐ
 ልተ : በውስተ : ከብካብ : ወወሀብዋ : ነሎ : ንዋየከ : ወቤተከ : ወአግብርቲከ : ወአእ
 ማቲከ : ወነሎ : ጥሪተከ : በከመ : አዘዝከ : በውስተ : መልእክትከ ። ወሰበ : * ሰምዓ :
 ውእቱ : ባዕል : ዘንተ : ነገረ² : ከልሐ : በዐቢይ : ቃል : ወወድቀ : ወሞተ ። ወሶቤሃ :
 ነሥእም : ሰይጣናት : ነፍሶ : ውስተ : ሲኣል : ታሕቲት : * ወወረሶ : ውእቱ : ወሬዛ³ : ነ
 ሎ : ንዋየ : በከመ : አዘዘ : እግዚአብሔር : ሎቱ : ስብሐት ። ወኮነ : ውእቱ : ባሕራ
 ን : ወሬዛ : ይገብር : ተዝካር⁴ : ለመልእክ : ክቡር : ሚካኤል : ሊቀ : መልእክት ። አ
 መገደለለወርት : ወጠየቀ : ውእቱ⁵ : ወሬዛ : ባሕራን : ከመ : መልእክ : ክቡር : ሚ
 ካኤል : ሊቀ : መልእክት = ውእቱ : ዘአስተርአየ : ሎቱ : ወነፍሐ : ውስተ : መልእክ
 ቱ : ወደምሰሰ : ዘጽሑፍ : ውስቲታ : ወጸሐፈ : ሎቱ : ህየን* ቴሁ ። ወእምድጎረዝ : * O f. 10 b
 ሐነፀ⁶ : ቤተ : ክርስቲያን⁷ : ሠናይተ : በስሙ : ለመልእክ : ክቡር : ሚካኤል : * ሊቀ :
 መልእክት⁵ : ወሠዐለ : ሥዕሎ : ውስቲታ : ቅድመ⁸ : ቤተ : መቅደስ : ወአስተርአየ : እ
 ምኔሃ : ተአምራት : ወመንክራት : ወፈውስ : ለድውያን ። ወተሰይመ : ባሕራን : ቀሲ
 ሰ : ላዕለ : ይእቲ : ቤተ : ክርስቲያን : ወኮነ : ይትለእክ : እስከ : ዕለተ : ሞቱ : ውእ
 ቱ : ወእሙ : ወውሎዱ : ወወረሱ : ሕይወተ : ዘለዓለም : በትንብልናሁ : ለመልእክ :

1. P ገበ : እ". — 2. P ሰበ : ዘ" : ን" : ሰ" : ው" — 3. O መሬ" ው" ወረ" — 4. O በገሎ : —
 5. O om. — 6. O add. ሎቱ. — 7. O — ን : — 8. O ውስተ :

il questionna en disant : « Qu'est-ce que j'entends? » Il y eut des gens qui
 lui dirent : « Ta lettre est parvenue par l'intermédiaire d'un jeune homme du
 nom de Bâhrân; tu as ordonné qu'on lui donne en mariage ta fille une telle
 et on la lui a donnée. Voici quarante jours qu'on est en réjouissances nuit et
 jour pour ces noces. Et on lui a donné toute ta fortune, ta maison, tes es-
 claves, tes servantes et tous tes biens, comme tu l'avais commandé dans ta
 lettre. » En entendant ces paroles, le riche poussa un grand cri, s'affaissa et
 mourut. Aussitôt les démons emportèrent son âme au séol inférieur, à l'enfer.
 Alors ce jeune garçon hérita toute sa fortune selon l'ordre de Dieu, — qu'il soit
 loué! Ce jeune Bâhrân avait coutume de faire la mémoire de l'ange glorieux,
 Michel l'archange, le 12 de chaque mois. Le jeune Bârhân reconnut que c'était
 l'ange glorieux, Michel l'archange qui lui était apparu, avait soufflé sur sa
 lettre, effacé ce qui y était écrit et écrit pour lui *ce qui avait été mis* à la place.
 Dans la suite, il édifia une belle église sous le vocable de l'ange glorieux,
 Michel l'archange, et y peignit son image en face du sanctuaire; elle fut la
 cause de miracles, de prodiges et de guérison pour les malheureux. Bâhrân,
 ordonné prêtre de cette église, s'occupa du service divin jusqu'au jour de sa

ክቡር : ሚካኤል : * ሊቀ : መላእክት¹ ፤ ወበዕለተ : ትንሣኤ : ይሰግድ : መልአክ : ክቡር : ሚካኤል : ቅድመ : መንበሩ : ለእግዚአብሔር ። ወይስሉ : እንዘ : ይብሉ : እስላክ : ወአኃሥሥ : እምነ¹ : ሣህልክ = አአምላኪዩ : አነ : ገብርክ : ወላእክክ : ከመ : ትምሐር : ሊተ : ነሉ : እለ : * ኮኑ : ይገብሩ² : ተዝካርዩ : በዲበ : ምድር : በእንተ : ኪዳነ³ : ጽድቅ : እስመ : አንተ : መሐፊ : ወመስተሣህል : ወይሰጠዎ : እግዚአብሔር : * ሉቱ : ስብሐት = ወይቤሉ : አሚካኤል : ሊቀ : ኃይላት : ሰማያዊያን : ምእመናን ። ናሁ : እኤገዘክ : ከመ : ትጹር : ዲበ : ክነፊክ : ዘእሳት : ነሉ : ዘይትከሀለክ : ጸዊርቶ : ፫ጊዜ ፤ ወሶበ : ሰምዐ : ሚካኤል : መልአክ : ዘንተ : ተፈሥሐ : ወተኃሥዩ : ወጸረ : ዲበ : ክነፊሁ : ፫ጊዜ : እምነ : ሰብእ : ዘይገብሩ : ተዝካር : በዲበ : ምድር : ወአገለፎሙ : ባሕረ⁴ : እሳት : ወእሙንቱ : አልፍ : አእላፍ : ወትዕልፊተ : አእላፋት : ዘኢይኃልቆሙ : መኑሂ : ዘእንበለ : እግዚአብሔር : ባሕቲቱ ። ወበእንተዝ : ፍቁራንዩ : ይደልወነ : ከመ : ንትጋደል : ወንግበር : ተዝካር : ለመልአክ : ክቡር : ሚካኤል : ሊቀ : መላእክት : በከመ : ክሂሉትነ : ወለእመ : ኮነ : ዘይሁብ : ጽዋዓ : ማይ : ቄሪሪ : በስሙ⁵ : በከመ : ይቤ : እግዚእነ⁶ : ሉቱ : ስብሐት ፤ * በወንጌል : ቅዱስ⁷ : ወንስእል : ምሕረቶ : ለእግዚአብሔር : በትንብልናሁ : ለመልአክ : ክቡር : ሚካኤል : ከመ : ያድሃነነ : እመሣግሪሁ : * ለሰይጣን : ርጉም⁸ : ወያርጎቅ : እምነነ : ነሉ : ሕማመ : ወብድብደ : ወያብዝጎ⁹ : ፍሬያተ : ምድርነ : ወይርድእነ¹⁰ : ለገቢረ : ሥምረቱ : ወይ

1. O om. — 2. O ደ'' : ኮኑ : — 3. P ጊዳንክ. — 4. P በባ''. — 5. O om. — 6. O add. ኢዩሱስ : ክርስቶስ : — 7. O om. P add. ንእነ. — 8. O — ጣናት : ርኩላን. — 9. Mss. ወያብ'' : — 10. Mss. ወይረ'' :

mort, lui, sa mère et ses enfants, et ils héritèrent la vie éternelle par l'intercession de l'ange glorieux, Michel l'archange. Et au jour de la résurrection l'ange glorieux Michel se prosternera devant le trône de Dieu et lui adressera sa demande ainsi : « Je te supplie et je demande de ta clémence, ô mon Dieu, moi, ton serviteur et ton ministre, que tu fasses miséricorde, pour moi, à tous ceux qui faisaient ma mémoire sur terre, à cause de ta véritable promesse; car tu es miséricordieux et clément. » Et Dieu, — qu'il soit loué! — lui répondra et lui dira : « O Michel, chef des milices célestes fidèles, voici, je t'ordonne de porter sur ton aile de feu tout ce qu'il te sera possible de porter, trois fois. » En entendant cela, l'ange Michel se réjouira et exultera et portera sur son aile, trois fois, la partie des hommes qui faisaient sa mémoire sur terre et les fera passer sur la mer du feu; ils seront dix mille milliers et des myriades de milliers; personne ne les compterait sinon Dieu seul. Et par conséquent, nos bien-aimés, il nous faut nous adonner à l'ascétisme et faire la mémoire de l'ange glorieux, Michel l'archange, selon notre pouvoir, et même en donnant un verre d'eau fraîche en son nom, comme dit Notre-Seigneur, — qu'il soit loué! — dans le saint évangile. Nous implorons la miséricorde de Dieu par l'intercession de l'ange glorieux, Michel, pour qu'il nous sauve des filets du

ስረይ ፡ ለነ ፡ ኃጣውኢነ ፡ ወያዕርፍ ፡ ነፍሶሙ ፡ ለእለ ፡ ሞቱ ፡ እምኔነ ፡ ወይሚጠሙ ፡ ለእለ ፡ ነገዱ ፡ አበዊነ ፡ ወአኃዊነ¹ ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ በዳኅና ፡ ወበሰላም ፡ ወይረ ሲ ፡ ፍቅረ ፡ ማእከሌነ ፡ ወያጽንዓነ ፡ ውስተ ፡ ሃይማኖት ፡ ርትዕት ፡ እስከ ፡ ነፋስ ፡ ደኃ ሪት ፡ ወያጽንዖ² ፡ ለፍቅሩ ፡ ዲበ ፡ መንግሥቱ ፡ ለብዙኅ ፡ ዓመታት ፡ ወለነዊኅ ፡ ከራማ ት ፡ ወይምትሮሙ ፡ ለጸላእቱ ፡ * እምቅድሜሁ ፡ ፍጡነ³ ፡ ወበደኃሪ⁴ ፡ ይረሲ⁵ ፡ ማኅደ ሮ ፡ ምስለ ፡ ሰማዕታት ፡ ቅዱሳን ፡ ወነገሥት ፡ ጸድቃን ፡ አሜን ፡ ውብዙኃት ፡ ተአም ራቲሁ ፡ ለዝንቱ ፡ መልአክ ፡ ክቡር ፡ ሚካኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ዘኢይትኃለቀ ፡ ትንብልናሁ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለሙ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡

[ሰላም ፡ ለሚካኤል ፡ መሐሪ ፡ ውእቱ ፡ ወተአዛዚ ፡ ለሰብእ ፡ በዲበ ፡ ሠናይቱ ፡ ለቀርነ ፡ ዝንቱ ፡ መልአክ ፡ በድምፀ ፡ ንፍሐቱ ፡ በከመ ፡ ከነ ፡ ቀዳሚ ፡ ውስተ ፡ ሰማያት ፡ ዕርገቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይከውን ፡ ዳግመ ፡ ምጽአቱ ፡]

ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ አዕረፈ ፡ አብ ፡ ቅዱስ ፡ ዮስጦስ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ዘሀገረ ፡ እስክንድርያ ፡ ወውእቱ ፡ እምኖልቆሙ ፡ ለአበው ፡ ሊቀነ ፡ ጳጳሳት ፡ ጁ ፡ ዝንቱ ፡ አብ ፡

1. O om. — 2. P espace en blanc suivi de : ለዓለሙ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡ — 3. O ፍ" ፡ እ" ፡ — 4. O ወበደኃሪት ፡ ሞጥፅል. — 5. Mss. ይረሲ ፡

Satan maudit, et éloigne de nous toute souffrance et peste, qu'il multiplie les fruits de notre terre, et nous aide à accomplir sa volonté; qu'il nous pardonne nos péchés; qu'il donne le repos à l'âme de ceux qui meurent d'entre nous; qu'il fasse revenir nos pères et nos frères qui sont en voyage, dans leurs demeures, en santé et en paix; qu'il mette l'affection entre nous; qu'il nous affermisse dans la foi orthodoxe jusqu'au dernier souffle, qu'il fortifie le roi... ' dans son règne, pour de nombreuses années et de longues années, qu'il taille vite en pièces ses ennemis devant lui, et qu'à la fin il place son séjour près des saints martyrs et des rois justes. Amen! Les nombreux prodiges de cet ange glorieux, Michel l'archange, sont incalculables. Que son intercession soit accordée à nous dans les siècles des siècles. Amen!

Salut à Michel, il est miséricordieux et préposé au bonheur des hommes. Au son du souffle de la trompette de cet ange, comme fut jadis son ascension aux cieus, ainsi sera la seconde venue de Dieu.

En ce jour aussi, mourut le saint père Juste, patriarche de la ville d'Alexandrie; il est dans le nombre des pères patriarches, le sixième. Ce père

1. Le nom est en blanc.

ከነ፣ * ብእሲ፣ ክቡር፣ ግእምር፣ ወውእቱ፣ እምሰብአ፣ ሀገረ፣ እስከንድርያ = ዘአጥ
 መቆ¹፣ ቅዱስ፣ ግርቆስ፣ ወንጌላዊ፣ ጥምቀተ፣ ክርስትና፣ ምስለ፣ አቡሁ፣ ወእሙ፣
 ወካልአን²፣ ብዙኃን = ወእምዝ፣ ሄሞ፣ አናጉንስጢስ፣ ወሄሞ፣ አንያኖስ፣ ዲያቆነ፣
 ፍጹመ፣ ወእምዝ፣ ሄሞ፣ ቀሲስ፣ በካልእ፣ ጊዜ = ወላህቀ፣ ውስተ፣ ሕገ፣ ቤተ፣ ክርስ
 ቲያን፣ ወእእመረ፣ ክሉ፣ መጻሕፍተ = ወከነ፣ ወትረ፣ ይነብር፣ ኅበ፣ ቅዱስ፣ አባ፣
 አንያኖስ፣ ወይሜህርሙ፣ ለሕዝብ፣ ወያጸንዖሙ፣ ውስተ፣ ሃይማኖት፣ ርትዕት = ወሶ
 በ፣ አዕረፈ፣ አብ፣ አባ፣ ብሪምዮ³፣ ነሥእዎ፣ ለዝንቱ፣ አብ፣ ዘእንበለ፣ ፈቃዱ = ወ
 ሄምዎ፣ ሊቀ፣ ጳጳሳት፣ ላዕለ፣ ሀገረ፣ እስከንድርያ፣ ወዓቀባ፣ ለቤተ፣ ክርስቲያን⁴፣
 ዘእግዚአብሔር፣ በክሉ፣ ብሔረ፣ ግብጽ፣ በሠናይ፣ ተዓቅቦ፣ ወረዓዩ፣ መርዒቶ፣ በ
 ከመ፣ ይደሉ = ወእምዝ፣ ነበረ፣ ዲበ፣ መንበረ፣ ግርቆስ፣ ወንጌላዊ፣ ሸወዳመተ፣
 ወአዕረፈ፣ በሰላም፣ በርሥዕና፣ ሠናይት፣ ወአሥመር፣ ለአምላክነ = ጸሎቱ፣ ወበረከ
 ቱ፣ ለዝንቱ፣ ቅዱስ፣ የሀሉ፣ ምስሌነ፣ አሜን =

[ሰላም፣ ለዮስጦስ፣ ግርቆስ፣ ዘአጥመቆ ።
 ምስለ፣ አቡሁ፣ ወእሙ፣ በተላጽቆ ።
 ረሲዎ፣ በንጽሕ፣ ወበቅድስና፣ ልሔቆ ።
 በዛቲ፣ ዕለት፣ * አመ፣ ድድቀ፣ ክሉ፣ ተዳደቆ ።
 ለፈጣሪሁ፣ ወሀቦ፣ ዘአርብሐ፣ ወርቆ⁵ ።]

1. O, P ብእሲ፣ ግእምረ፣ ወክቡረ፣ እምሰብአ፣ እ"፣ ወአጥመቆ፣ — 2. O, P add. ሰብእ፣ — 3. O
 ባርምዮ፣ P ባረምዮ (?). — 4. O, P om. avec le H suiv. — 5. O ዘእለቦ፣ ነፍቆ = በድር፣ ፈእሙ፣ ወሰ
 ለመ፣ ጸሕቆ =

était un homme savant et illustre parmi les habitants de la ville d'Alexandrie. Il fut baptisé du baptême chrétien par saint Marc évangéliste ainsi que son père et sa mère et un grand nombre d'autres personnes. Puis il l'ordonna lecteur, et Anyanos l'ordonna diacre parfait, puis prêtre dans un autre temps, *successivement*. Il grandit dans les préceptes de l'Église et sut toutes les Écritures. Il demeurait constamment près de saint Abbā Anyanos, enseignait le peuple et le fortifiait dans la foi orthodoxe. A la mort du père abbā Berimyu¹, on prit ce père contre son gré et on l'institua patriarche de la ville d'Alexandrie. Il garda de belle manière l'église de Dieu dans tout le pays d'Égypte et fit paître comme il faut son troupeau. Après qu'il eut demeuré sur le trône de Marc l'évangéliste douze années, il mourut paisiblement dans une belle vieillesse et plut à notre Dieu. La prière et la bénédiction de ce saint soient avec nous! Amen.

[Salut à Juste que Marc baptisa avec son père et sa mère tout ensemble. Ayant vieilli dans la pureté, et gagné en âge dans la sainteté, en ce jour où l'accident commun, *la mort*, lui arriva, à son créateur il remit son or qu'il avait fait fructifier.]

1. P Bārimyu: O Bārimyu (*Primus*).

ወበዛቲ፡ ዕለት፡ ካዕበ፡ አዕረፈ¹፡ አብ፡ ቄርሎስ፡ ሊቀ፡ ጳጳሳት፡ ዘሀገረ፡ እስክን
ድርያ፡ ወውእቱ፡ እምኖልቆሙ፡ ለአበው፡ ሊቃነ፡ ጳጳሳት፡ ጌወጂ፡ ገንቱ፡ አብ፡
ሶበ፡ አዕረፈ፡ አብ፡ አባ፡ ገብረ፡ ክርስቶስ፡ ሊቀ፡ ጳጳሳት፡ ዘእምቅድሜሁ፡ ተሰና
አው፡ ኤጲስ፡ ቆጶሳት፡ ወሊቃውንተ፡ ሕዝብ፡ ወዓርጉ፡ ጎበ፡ ደብረ፡ ቅዱስ፡ አባ፡
መቃርስ፡ በገዳሙ፡ አስቄጥስ፡ ወነበሩ፡ ጀአውራኃ፡ እንዘ፡ የሐትቱ፡ በእንተ፡ ዘይደ
ልዎ፡ ለዛቲ፡ ሢመት፡ ክብርት፡ ። ወሀሎ፡ በደብረ፡ ቅዱስ፡ አባ፡ የሐንስ፡ ከማ፡ ብ
እሲ፡ ጳድቅ፡ ዘስሙ፡ ገብረ፡ ኢየሱስ፡ ኮነ፡ ይሬኢ፡ በመንፈስ፡ ቅዱስ፡ ። ወአስተር
አዮ፡ መልአከ፡ እግዚአብሔር፡ ወይቤሎ፡ ንግሮሙ፡ ለኤጲስ፡ ቆጶሳት²፡ ኢትሕዝ
ኑ፡ እስመ፡ ናሁ፡ ሀሎ፡ በማእከሌክሙ፡ በደብረ፡ ቅዱስ፡ አባ፡ መቃርስ፡ ዘይደል
ዎ፡ ለዛቲ፡ ሢመት፡ ክብርት፡ ዘስሙ፡ ጋአርጊ፡ ። ወሶቤሃ፡ ነገሮሙ፡ ቅዱስ፡ ገብረ፡
ኢየሱስ፡ *ዘንተ፡ ነገረ፡ ወአኃዝዎ፡ ለዝንቱ፡ አብ፡ ዘእንበለ፡ ፈቃዱ፡ ወሢዎዎ፡ ሊ
ቀ፡ ጳጳሳት፡ ላዕለ፡ ሀገረ፡ እስክንድርያ፡ ። ወበርሃት፡ ቦቱ፡ ቤተ፡ ክርስቲያን፡ ወተፈ
ሥሐ³፡ ከሎሙ፡ ሕዝበ፡ ክርስቲያን፡ በብሔረ፡ ግብጽ፡ በሢመቱ፡ እስመ፡ ውእ
ቱ፡ ኮነ፡ ማእምረ፡ ፈድፋድ፡ ወሢመ፡ ኤጲስ፡ ቆጶሳት፡ ወቀሳውስተ፡ ወዲያቆናተ፡
ወሐደሰ⁴፡ አብያተ፡ ክርስቲያናተ⁵፡ ብዙኃተ፡ ። ወበሢመቱ፡ ሢመ፡ ጅጳሰ፡ ለብሔረ፡

O 11 b

1. O, P add. ቅዱስ — 2. O, P add. ወበሎሙ — 3. O, P add. ቦቱ — 4. A ወእኩደስ (O om. avec tout ce qui suit jusqu'à ጎበ p. 600. — 2. et add. ወእኳተ፡ በብሔረ፡ ኢትዮጵያ ። ወተሐዕነ፡ ውስተ፡ ቤቱ፡ በ). — 5. O, P — ት.

En ce jour, également mourut Abbâ Cyrille, patriarche de la ville d'Alexandrie; dans le nombre des Pères patriarches, il est le 67°. A la mort du Père Abbâ Gabra Krestos, le patriarche son prédécesseur, les évêques et les anciens du peuple s'entendirent pour monter au monastère de saint Abbâ Macaire, au désert d'Asqêtes (Scété), et passèrent deux mois à chercher qui conviendrait pour cette honorable fonction. Or il y avait dans le monastère de saint Abbâ Yohannes Kamâ, un homme juste, nommé Gabra Iyasus, qui était voyant par l'Esprit-Saint. Il lui apparut un ange de Dieu qui lui dit : « Parle aux évêques et dis-leur : « Ne vous affligez pas, car, voici, au milieu de vous, dans le monastère de saint Abbâ Macaire, est celui qui convient à cette honorable fonction; son nom est Gâ'argi (George). » A l'instant saint Gabra Iyasus leur tint ce langage et ils prirent ce père, malgré lui, et l'instituèrent patriarche de la ville d'Alexandrie. L'église en fut éclairée. Ce fut, à son sujet, une joie générale chez le peuple chrétien du pays d'Égypte pour son institution, car il était fort instruit; il ordonna des évêques, des prêtres et des diacres, et renouvela de nombreuses églises. Durant sa charge, il ordonna un métropolitain pour le pays d'Éthiopie; celui-ci se nommait Sâwiros et était frère du mé-

ኢትዮጵያ፣ *ዘስሙ፣ ሳዊርስ፣ ዘኮነ፣ እኅወ፣ ጳጳስ፣ በብሔረ፣ ኢትዮጵያ¹፣ ወተሐ
 ፅነ²፣ ውስተ፣ ቤቱ፣ በህዩ = ወሶበ፣ በጽሐ፣ አባ፣ ሳዊርስ፣ ኅበ፣ ብሔረ፣ ኢትዮጵ
 P 122 b ያ፣ ተፈሥሑ፣ ቦቱ፣ ፈድፋድ = ወበእንተ፣ አእምሮቱ፣ ወጽድቁ፣ ሚጦ*ሙ፣ *ለብ
 ዙኃን፣ ሕዝብ³፣ እምግባር፣ እኩይ፣ ወአብአሙ፣ ውስተ፣ ንስሐ፣ ወፈሪሃ፣ እግዚአብ
 ሔር = ወሀለዎ፣ ለንጉሥ፣ ብዙኃት፣ አንስት፣ ወከግሁ፣ ለመኳንንቲሁ፣ ወበእንተ፣
 A 264 b ትምህርቱ፣ ሎሙ፣ ኅደጉ፣ ዙሎ*ሙ፣ አንስቲያሆሙ፣ ወተንስሐ፣ ጳጳእምኔሆሙ፣ ወ
 ነበሩ⁴፣ ምስለ፣ አሐቲ፣ ብእሲት = ወሶበ፣ ተፈጸመ፣ ሎቱ፣ በሢመቱ፣ ፲ወጃምት፣
 ወ፫አውራኅ፣ ወመንፈቅ፣ *ወአፅረፈ፣ በሰላም፣ እምድኅረ፣ ተመጠወ፣ ምሥጢራተ፣
 ቅድሳት⁵ = ወጸሩ፣ ሥጋሁ፣ ኅበ፣ ደብረ፣ ቅዱስ፣ አባ፣ መቃርስ፣ ወአንበርዎ፣ ምስ
 ለ፣ ሥጋሆሙ፣ ለሊቃነ፣ ጳጳሳት = ጸሎቱ፣ ወበረከቱ፣ የሀሉ፣ ምስሌነ፣ አሜን =
 [ሰላም፣ እብል፣ ለቄርሎስ፣ ሊቅ፣
 ጽጵስናሁ፣ ዘኮነ፣ በትንቢተ፣ ብእሲ፣ ጻድቅ ።
 ለዝ፣ መምህር፣ እምስብሐተ፣ ዓለም፣ ፅሩቅ ።
 በውኒዝ፣ ቃሉ፣ ለምለሙ፣ አፅፀቅ፣
 ወበትምህርቱ⁶፣ ነበሩ፣ ደቂቅ ።]

[ወበዛቲ፣ ዕለት፣ ካፅበ፣ ኮነ⁷፣ ብፁፅ፣ ወንጹሕ፣ ወረዓዩ፣ ምሥጢረ፣ ሰግዖት፣

1. A om. — 2. A ወሐነዳነ፣ — 3. A ለብሕዝቡ (sic). — 4. A om. — 5. O, P ወእምድኅረ፣ ተ”፣ ም”፣ ቅ”፣ እፅረፈ፣ በሳ”፣ — 6. P ወት”፣ — 7. O እፅረፈ፣

tropolitain du pays d'Éthiopie; il y avait été élevé, chez lui. A l'arrivée de Abba Sâwiros dans le pays d'Éthiopie, on en éprouva une grande joie, et, par sa science et sa sainteté, il ramena un grand nombre d'habitants du pays d'une conduite mauvaise et les introduisit dans la pénitence et dans la crainte de Dieu. Le roi possédait beaucoup de femmes et, comme lui, ses officiers; grâce aux instructions que le saint leur donna, ils quittèrent tous leurs femmes, firent chacun sa pénitence, et restèrent avec une seule femme. Quand il (Cyrille) fut parvenu, dans sa charge, à 11 ans et 3 mois et demi, après avoir reçu les saints mystères, il mourut paisiblement. On porta son corps au monastère de saint Abba Macaire et on le mit avec les corps des Patriarches. Que sa prière et sa bénédiction soient avec nous. Amen.

[Salut, dis-je, à Cyrille, patriarche; son patriarcat eut lieu par la prophétie d'un homme juste. Par le fleuve de la parole de ce maître dépouillé de la louange du monde, bourgeonnèrent des rameaux, et dans son enseignement restèrent ses enfants.

[En ce jour également, c'est ' le bienheureux, le pur, le voyant du

1. O : mourut.

ላሊበላ ፡ ንጉሠ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ሶበ ፡ ወለድዎ ፡ አበዊሁ ፡ ሐዕንዎ ፡ በ
 ፈሪሃ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፡ ወሶበ ፡ ልሀቀ ፡ ወበጽሐ ፡ አምጣነ ፡ አካለ ፡ ብእሲ ፡ ሰምዓ ፡
 ንጉሥ ፡ እኅሁ ፡ ዘይልሀቅ ፡ ከመ ፡ ውእቱ ፡ ይወርስ ፡ መንግሥቶ ፡ ወይነብር ፡ ዲበ ፡
 መንበሩ ፡ ቦአ ፡ ላዕሌሁ ፡ ቅንአት ፡ ወፈነወ ፡ * ወጸውዎ ፡ ፡ ወሶበ¹ ፡ መጽአ ፡ ወቆመ ፡ ቅ
 ድሚሁ ፡ አመክነዩ ፡ ላዕሌሁ ፡ ነገረ ፤ ወአዘዘ ፡ ወቀሠፍዎ³ ፡ ብዙኃ ፡ ቅሥፈታተ ፡ እም
 ጊዜ ፡ ቫሰዓተ ፡ መዓልት ፡ እስከ ፡ ሸሰዓተ³ ፡ መዐልት ፡ ፡ ወእምድጎረዝ ፡ አዘዘ ፡ ያቅምዎ ፡
 ቅድሚሁ ፡ ወሶበ ፡ ቆመ ፡ ቅድሚሁ ፡ አንከረ ፡ ንጉሥ ፡ ወኰሎሙ ፡ ሠራዊቱ ፡ ሶበ ፡ ር
 እዩ ፡ ከመ ፡ አልቦ ፡ ዘበጽሐ ፡ እሙስና ፡ ፡ ወኮነ ፡ ይሢውሮ ፡ ሎቱ ፡ መልአክ ፡ እግዚአ
 ብሔር ፡ ፡ ወእምዝ ፡ ይቤሎ ፡ ስረይ ፡ ሊተ ፡ አእኅዩ ፡ ዘገበርኩ ፡ ላዕሌክ ፤ ወእምዝ ፡ ገ
 ብሩ ፡ ዕርቀ ፡ ወሰላመ ፡ በበይናቲሆሙ ፡ ወርእዩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኅበ ፡ ኰነኔሁ ፡ ዘይ
 እቲ ፡ ዕለት ፡ ወአውረሶ ፡ ወወሀቦ ፡ ይእተ ፡ መንግሥተ ፡ ፡ ወሶበ ፡ ነግሠ ፡ ሐለዩ ፡ በዘያ
 ሠምሮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወገብረ ፡ ምጽዋታተ ፡ ብዙኃ ፡ ለነዳያን ፡ ወለምስኪናን ፡ ፡
 ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኅበ ፡ ጽንዓ⁴ ፡ ፍቅሩ ፡ አስተርእዩ ፡ ሎቱ ፡ መልአክ ፡ እ
 ግዚአብሔር ፡ በሕልም ፡ ወመሠጦ ፡ ኅቤሁ ፡ ወአርአዮ ፡ ዘከመ ፡ ይገብርን ፡ ለ፲አብያ
 ተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ዘዘዚአሆን ፡ ኅብርን ፡ ወገብረ ፡ በከመ⁵ ፡ አርአዮ ፡ እግዚአብሔር ፡
 ወሶበ ፡ ፈጸመ ፡ ሐኒዎቶን ፡ ለእግንቱ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ አውረሶ ፡ መንግሥ

1. O ላእከ ፡ ወፈነዎ ፡ ሶ" (sic). — 2. O ይቅሥ". — 3. O ጸሰዓተ, P om. ሰ" (Cf. Sapeto, *Viaggio e miss. cattol.*, 427). — 4. Sapeto; O, P ጸ" — 5. O ከመ (= Sapet.).

mystère des cieux Lalibalâ, roi d'Éthiopie. Ce saint, dès sa naissance, fut élevé par ses parents dans la crainte de Dieu. Quand il fut grand et parvenu à l'âge mûr, le roi, son frère aîné, entendant que celui-ci hériterait son royaume et s'assiérait sur son trône, fut assailli par l'envie et l'envoya appeler; celui-ci étant venu et se tenant devant lui, il imagina une accusation contre lui et, sur son ordre, ou lui infligea de nombreux coups de verges depuis la 3e heure du jour jusqu'à la 9e heure du jour. Après quoi, il le fit se tenir en sa présence; quand il fut devant lui, le roi et tous ses généraux furent stupéfaits en voyant qu'il ne lui était point arrivé de mal: il avait été protégé par un ange de Dieu. Ensuite il lui dit: « Pardonne-moi, mon frère, ce que je t'ai fait. » Puis ils se réconcilièrent et firent la paix entre eux. Dieu eut égard à ses tourments de ce jour et il lui fit hériter et lui donna ce royaume. Durant son règne, il réfléchit comment il plairait à Dieu et fit de nombreuses aumônes aux indigents et aux pauvres. Quand Dieu vit la fermeté de son amour, l'ange de Dieu lui apparut en songe et l'emporta auprès de Dieu; celui-ci lui montra comment il ferait 10 églises différentes. Il fit comme Dieu lui avait indiqué. Ayant achevé la construction de ces églises, il transmet le royaume au fils de son frère, puis mourut paisiblement.

ተ : ለወልደ : እኑሁ : ወእምዝ : አዕረፈ : በሰላም ። እግዚአብሔር : ይምሐረን : በጸሎቱ : ለዝንቱ : ቅዱስ : ላሊበላ : ለዓለመ : ዓለም : አሜን ።]

[ሰላም : ለላሊበላ : ሐናኢ : መቅደስ : በጥበብ ።

በእብን : ይቡስ : እንበለ : መሬት : ርጡብ ።

በዘይትአመር : ዘሎቱ : መስፍና : ወምግብ ።

አምሳለ : መዐር : ተድላ : ነገሥት : ወሕዝብ ።

በዕለተ : ተወልደ : ተዓግተ : በንሀብ ።]

በስመ : አብ : ወወልድ : ወመንፈስ : ቅዱስ : አሐዱ : አምላክ ።

አመ : ሺርለስኔ : ምንባብ ።

ወበዛቲ : ዕለት : አዕረፈ : አብ : ቅዱስ : አባ : ዮሐንስ : ኤጲስ : ቆጶስ : ዘሀገረ² : ኢየሩሳሌም : ዝንቱ : ቅዱስ : መንኲስ : እምንእሱ : ውስተ : ደብረ : ቅዱስ : አባ : ኢላርዮን : ዘየዓቢ : ምስለ : አብ : ኤጲፋንዮስ ። ወተጸምደ : ወተጋደለ : ተጋድሎ : ዓቢዩ : ፈድፋደ : ወተሰምዓ : ዜና : አእምሮቱ : ወትሩፋቲሁ : ወኃረይዎ : ወሤምዎ :

1. Ici P ajoute le « salâm » suivant en l'honneur de Krestos Kebrâ, sœur de Basalota
P 123 a Mikâ'él : ሰላም : ለኢ : እንቱ : ዘበእግን ። እለ : በጸሎተ : ግዝኤል : ካህን ። ዘርባብ : ዘብሩ : ዕገሥተ : መቃሌ : ሐጂን ። እድገንጊ : እምእስከቱ : ለብእሊ : ምስኪን ። አመ : እጥቅሕ : ጸንፅ : ይትፈታሕ : ሰይጣን ። — 2. O, P II.

Que Dieu nous fasse miséricorde par la prière de ce saint Lalibalâ dans les siècles des siècles. Amen.]

[Salut à Lalibalâ, constructeur habile de sanctuaires en pierre sèche sans poussière humide, sans mortier. Pour montrer que le règne et l'administration, le gouvernement devaient revenir à lui, qui, semblable au miel, était la joie des rois et du peuple, au jour de sa naissance, il fut entouré par les abeilles.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 13 DE SANÉ (7 juin).

En ce jour mourut le Père saint Abbâ Yoḥannes, évêque de la ville de Jérusalem. Ce saint mena la vie monastique depuis son enfance, au monastère de saint Abbâ Ilâryon le Grand, avec le Père Êpifanyos; il servit Dieu et pratiqua un ascétisme extrêmement rigoureux. On apprit l'histoire de sa

ኤጲስ : ቆጶስ : ላዕለ : ሀገረ : ኢየሩሳሌም : እምድጎረ¹ : ተሠይመ : ኤጲፋንዮስ : ኤ
 ጲስ : ቆጶስ : ላዕለ : ሀገረ : ቆብሮስ = ወሶበ : ነበረ : ዝንቱ : አብ : በሢመቱ : አስ
 ሐቶ : ሰይጣን : በአፍቅሮ : ብሩር : ወጥሪት = ወአስተጋብአ : ንዋየ : ብዙኃ : ወገብ
 ረ : እምኔሁ : ጸሕላተ² : ብሩር : ለማዕዳ : ወኮነ : ይበልዕ : ውስቴቶሙ³ = ወኢኮነ :
 ይሁብ : ለነዳይ⁴ : ወኢለምስኪን⁵ : ወኢአሐተ : ፍታተ : ኅብስት = ወሰምዓ : ዜና
 ሁ : ቅዱስ : ኤጲፋንዮስ : ወተዘከረ : ተጋድሎቶ : *ዘቀዳሚ : ወመንኖቶ : ለዝንቱ :
 ዓለም : ወተጸምዶቶ⁶ : ወአምልኮቶ : ወምሕረቶ : ወገዓረ : ላዕሌሁ : እማዕመቀ : ልቡ =
 ወተዘከረ : ፍቅሮ : እስመ : ውእቱ : እኅሁ : በመንፈስ⁷ : ወዓርኩ : እምቀዳሚ = ወተ
 ንሥአ : ኤጲፋንዮስ : እምቆብሮስ : ወበጽሐ : ኅበ : ሀገረ : ኢየሩሳሌም : በእንተ :
 ዝንቱ : አብ : አባ : ዮሐንስ = ወያስተርኢ : ለሰብእ : ከመ : ውእቱ : መጽአ : በእ
 ንተ : ሰጊድ : ውስተ : ቤተ : መቅ*ደስ : በኢየሩሳሌም : *ወበኅቡእ : ከመ : ያድኅ O 12 s
 ኖ⁸ : ለአባ : ዮሐንስ : እምስሕተቱ⁹ = ወሶበ : በጽሐ : ¹⁰ኤጲፋንዮስ : ኅበ : ሀገረ :
 ኢየሩሳሌም : ጸውዖ : ዝንቱ : አብ : አባ : ዮሐንስ : ኅበ : ቤቱ : ወአንበረ : ቅድሚሁ :
 ማእደ : *ወዲቤሃ : እሙንቱ¹¹ : ጸሕላት : ዘብሩር : ሠናያት : ወውስቴቶሙ¹² : ጸብ
 ሕ = ወእምዝ : ርእየ : ከመ : አልቦ : ውስቴቱ : ምሕረት : ላዕለ : ነዳያን¹³ : ወሐዘነ :
 ኤጲፋንዮስ¹⁴ : በልቡ : ላዕሌሁ =

1. P ወእ" : (O om.) — 2. O, P ገሕሌ. — 3. O, P ሙ. — 4. O, P — ያገ. — 5. O, P — ናገ. —
 6. O, P መን" : ዘንተ : ኅሎ : ዘቀዳሚ : ወተፀም" : ወተጋድሎቶ : — 7. O, P add. ቅዱስ. — 8. O, P
 ወያድኅኖ : በኅቡእ. — 9. O, P — ተት : — 10. O, P add. እባ. — 11. O, P በእግንቱ. — 12. O, P ዘ
 ው" : — 13. O, P add. ወላዕለ : ምስኪናገ. — 14. O, P ቅዱስ : ኤጲ" : ወሐመ.

science et de ses vertus, on le choisit et on le sacra évêque de la ville de Jérusalem après l'élévation de Èpifanyos comme évêque de Qopros (*Chypre*). Et quand ce Père fut installé dans sa charge, Satan le fit tomber par l'amour de l'argent et des richesses : il assembla de grandes richesses et en fit des plats d'argent pour sa table. Il avait coutume de manger dedans et il ne donnait à un indigent ou à un pauvre quelconque pas même un morceau de pain. Saint Èpifanyos apprit son histoire et se rappela son ancien ascétisme et son mépris de ce monde, ses observances, sa religion, sa miséricorde ; il gémit sur lui du fond de son âme et se souvint de son affection, car il était son frère dans l'esprit et son ami depuis longtemps. Èpifanyos quitta Qopros (*Chypre*) et vint à la ville de Jérusalem, à cause de ce Père Abbà Yoḥannes. Apparemment, pour le monde, il était venu adorer dans le sanctuaire de Jérusalem, mais au fond *c'était* pour délivrer Abbà Yoḥannes de son péché. A l'arrivée de Abbà Èpifanyos dans la ville de Jérusalem, ce père Abbà Yoḥannes l'invita à venir chez lui, et il dressa, devant lui, la table avec ces plats magnifiques d'argent où étaient les mets. Saint Abbà Èpifanyos vit qu'il n'avait pas pitié des pauvres, et il fut contristé dans son âme à son sujet.

ወእምድኅረ : ወዕአ : እምኅቤሁ¹ : አመክንዮ : ላዕሌሁ : ምክንያተ : ሠናዩ = ወውእቱ
 ኬ : እስመ : ውእቱ² : ኅደረ : ውስተ : ጅደብር : እምአድባራተ : ኢየሩሳሌም : ወረኒ
 ወ : ኅበ : አባ : ዮሐንስ : እንዘ : ይብል : አእምር³ : ከመ : ለሂቃነ : ሀገረ : ቶብርስ :
 በጽሑ⁴ : ኅቤዩ : ወአነ : እፈቅድ : እምኅቤክ : ከመ : ታክብረኒ⁵ : በቅድሚሆመ : ወት
 ፈኑ : ሊተ⁶ : ንዋያተ : ማእድክ : ዘብሩር : ከመ : ይብልዑ : በመ⁷ : *ወረኒምመ : ኅቤ
 ሁ⁸ = ወነሥአመ : ቅዱስ⁹ : ኤጲፋንዮስ : ወሢጦመ : *ወወሀበ : ሢጦመ¹⁰ : ለነዳያን :
 ወለምስኪናን = ወእምድኅረ : ሕዳዮ : መዋዕል : ይቤሉ : አባ¹¹ : ዮሐንስ : ለአባ¹² : ኤ
 ጲፋንዮስ : ሀበኒ : ንዋያተ : ማዕድዮ¹³ : ወይቤሉ : እወ : ወእምዝ : ኅሠሦመ : እምኔ
 ሁ : ፪¹⁴ : ወሣልሳዩ : ወውእቱ : ይቤሉ : እ*ወ = ወሶበ : ኢወሀበ : ኪያሆመ : አኅዘ :
 በዓጽፋ¹⁵ : በውስተ : ቤተ : ክርስቲያን : ዘትንሣኤሁ : ለእግዚእነ¹⁶ : *ወይቤሉ : ኢየሩ
 ድገክ : ትሐር : እስከ : ትሁበኒ : ንዋይዩ = ወጸለዩ : ቅዱስ¹⁷ : ኤጲፋንዮስ : ወሰአለ :
 *እምኅበ : እግዚእነ : ክርስቶስ : ወአዖር¹⁸ : አዕይንቲሁ : ለአባ : ዮሐንስ = *ወበከዩ :
 ቅዱስ : አባ : ዮሐንስ¹⁹ : ወአስተብቀኅዓ : ኅበ : ቅዱስ : አባ : ኤጲፋንዮስ : ወሰአለ :
 ውእቱ : ኅበ : እግዚእነ : ክርስቶስ²⁰ : ወከሠተ : ሎቱ : አሐተ : ዓይዮ = ወይቤሉ : ና
 ሁ : እንከ : እግዚእነ² : ክርስቶስ¹⁶ : ኃደገ : ለከ : አሐተ : ዓይነከ : ዕውርተ : ከመ :

A 265 a
 P 123 b

1. O, P እምኒሁ. — 2. O, P om. — 3. O, P add. ኦእጉዮ. — 4. O, P ወዮሎመ : ረባናተ : ሕዝ
 ብ : መጽኤ. — 5. O, P add. ሊተ. — 6. O, P add. እምኃቤከ. — 7. O, P add. ጸብሐ. — 8. O, P
 ወረኒወ : ሎቱ : ገ" (A ኅቤሆመ). — 9. O, P add. አባ. — 10. O, P ወነሥአ : (O om.) ሢጦ (O ሢጦ) :
 ንዋዮ : ብሩር : ወወሀበመ : ምጽዮተ. — 11. O, P add. ቅዱስ. — 12. O, P ለቅዱስ : ወበጸሐ : እ". —
 13. O, P add. ዘረኒወኩ : ለከ. — 14. O, P ጸገመ : — 15. O, P በጽገፈ : ልብሉ. — 16. O, P add.
 ኢየሱስ : ክርስቶስ : ሎቱ : በብሐት. — 17. O, P add. አባ. — 18. O, P ኅበ : እግዚእብሐር : ወአዖር. —
 19. O, P om. — 20. O, P ወእምላከነ : ኢየሱስ : ክር" : ሎቱ : በብሐት.

Étant sorti d'auprès de lui, il imagina contre lui un beau stratagème. Le voici. Il prit demeure dans un des couvents de Jérusalem et envoya dire à saint Abbâ Yoḥannes ces paroles : « Apprends que les anciens de la ville de Qopros sont venus vers moi ; je te demande donc de me faire honneur devant eux et de m'envoyer le service d'argent de ta table, pour qu'ils y prennent le repas. » Yoḥannes le lui envoya, et saint Épifānyos le prit, le vendit, et en donna le prix en aumônes aux indigents et aux pauvres. Quelques jours après, Abbâ Yoḥannes dit à Abbâ Épifānyos : « Donne-moi mon service de table. » Il lui dit : « Oui. » Puis il lui en fit la demande une deuxième et une troisième fois, et il répondait : « Oui. » Et comme Épiphane ne le lui rendait pas, Jean le prit par son vêtement dans l'église de la Résurrection de Notre-Seigneur et lui dit : « Je ne te laisse point aller que tu ne m'aies rendu mon service. » Saint Abbâ Épifānyos pria et supplia Notre-Seigneur Jésus-Christ qui priva de la lumière les yeux de saint Abbâ Yoḥannes ; saint Abbâ Yoḥannes pleura et demanda assistance à saint Abbâ Épifānyos qui pria Notre-Seigneur Jésus-Christ. Il lui rendit la vue pour

ትዘከር ፡ ነፍሰከ ። ወገሠጸ ፡ ወይቤሉ ፡ ተዘከር ፡ ገድለከ ፡ ሠናዩ ፡ *ዘቀዳሚ ፡ ወተጋድሉተከ¹ ፡ ወአእምር ፡ ከመ ፡ አነ ፡ ሢጥከዎሙ ፡ ለንዋያተ ፡ ግእድከ ፡ ወመጽወትከዎሙ² ፡ ለነዳያን ፡ ወለምስኪናን ፡ በእንቲአከ ። ወአንሰ ፡ ኢመጸእከ³ ፡ ኅበ ፡ ኢዩሩሳሌም ፡ ዘእንበለ ፡ *በእንቲአከ ፡ ወሶበ⁴ ፡ ሰግዕኩ ፡ ከመ ፡ አንተ ፡ አፍቀርከ⁵ ፡ ጥሪተ ። ወእምውእቱ ፡ ጊዜ ፡ ነቅሃ ፡ ቅዱስ ፡ አባ ፡ ዮሐንስ ፡ እምንዋመ ፡ ሀኬት ፡ ከመ ፡ ዘንቃሕ⁶ ፡ እምንዋም ። ወሐረ ፡ ወስተ ፡ ፍኖተ ፡ ምሕረት ፡ ፈድፋዶ ፡ እምተሎሙ ፡ ሰብእ ፡ ወመጽወተ ፡ ከሉ ፡ ንዋዩ ፡ ወአልባሲሁ⁷ ። ወመነነ ፡ *ከሉ ፡ ጥሪተ⁸ ፡ ወከሉ ፡ ንዋዩ ፡ ዓለም⁹ ፡ እስከ ፡ ኢተረከበ ፡ በኅቤሁ ፡ በጊዜ ፡ ዕረፍቱ ፡ ሸድርኺመ ፡ ብሩር¹⁰ ። ወወሀቦ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸጋ¹¹ ፡ ገቢረ ፡ ተአምራት¹² ፡ ወኮነ ፡ ይፈውሶሙ ፡ ለከሉሙ ፡ ዘቦሙ ፡ ደጭ ፡ ወሕማም ፡ ሶበ ፡ ይቀብአሙ ፡ በዘይት¹³ ፡ በትእምርተ ፡ መስቀል ፡ ግሕዩዊ ። ወሶበ ፡ ፈጸመ ፡ ዘንተ¹⁴ ፡ ገድሉ ፡ መንፈሳዊ¹⁵ ፡ ወአሥመር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአዕረፈ¹⁶ ፡ በሰላም ። እግዚአብሔር ፡ ይምሐረነ ፡ በጸሎቱ ፡ አሜን ።

1. O, P ተጋ" ፡ ወጥበእተከ ፡ ዘተዳሚ. — 2. O, P መሀብዎሙ ፡ ምጽዋተ. — 3. O እመ ፡ ኢ" ፡ P እምእ". — 4. O, P ሶበ ፡ — 5. O, P add. ንዋዩ ፡ ወ. — 6. O, P ዘንቅሐ. — 7. O, P ዘኮነ ፡ ሉቱ. — 8. O, P እጥርፍ ፡ ጥሪተ. — 9. O, P add. ኃላፊ. — 10. O, P ወርቅ ፡ ወኢዘይንእስ ፡ እምኒሁ. — 11. O, P. add. ፈውሶ ፡ ኅቤ. ወ. — 12. O add. ኅቤይተ ፡ P add. ብዙገ. — 13. O, P ዘይተ (P እምን ፡ ዘይት) ቅዱስ ፡ ዘመቃብሪሁ ፡ ለእግዚእን ፡ መድኃኒን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ (P ኢ" ፡ ዘ" ፡ መድ") ፡ ሉቱ ፡ በብሐት ፡ ወየጥቅሶሙ ፡ ገጸሙ. — 14. O, P om. — 15. O, P add. መንፈሳዊ ፡ እምላካዊ ፡ (O መለገታዊ). — 16. O, P add. በሰብር ፡ ወ.

un de ses yeux. *Épiphane* lui dit : « Voici donc que Notre-Seigneur *Jésus-Christ* t'a laissé un œil aveuglé, pour que tu te souviennes de ton âme. » Il le reprit par ces paroles : « Rappelle-toi comme tu as bien soutenu tes combats et ton ascétisme d'autrefois, et apprends que j'ai vendu ton service de table et l'ai donné en aumônes aux indigents et aux pauvres, en ton nom. Pour moi, je ne suis venu à Jérusalem qu'à cause de toi, et parce que j'avais ouï dire que tu aimais les richesses. » A dater de ce moment, saint *Abba Yohannes* s'éveilla du sommeil de la négligence, comme l'on se réveille du sommeil. Et il marcha dans la voie de la piété avec plus d'ardeur que qui que ce soit; il distribua en aumônes tous les biens et les vêtements qu'il possédait; il dédaigna d'acquérir les richesses et tous ces biens de ce monde au point qu'on ne lui trouva, au moment de sa mort, pas même un dirhem d'argent. Aussi Dieu lui donna-t-il la grâce d'accomplir des miracles; il guérissait tous ceux qui avaient maladie ou douleur, en les oignant de l'huile¹, en les signant du signe de la croix rédemptrice. Ayant parfait son combat spirituel, et ayant accompli le bon plaisir de Dieu, il mourut paisiblement. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière. Amen.

1. O et P ajoutent : (huile) sainte du tombeau de Notre-Seigneur *Jésus-Christ*, notre Sauveur, qu'il soit loué! et en gardant (corr. en signant) leur visage...

[ሰላም : እብል : ለዮሐንስ : ፍጹም ፤
 ኤጲስ : ቆጶስ : በኢየሩሳሌም ።
 ገዲ። ፊባዩ : ወክብረ : ዝንቱ : ዓለም ።
 መጽወተ : ለነዳያን : እንበለ : መሥረርት : ወአቅም ።
 እስከ : በዕረፍቱ : ኢተረከበ : ጅድርህም ።]

ወበዛቲ : ዕለት : ከዕበ : ኮነ : ልግዶሙ : ለሕዝበ : ክርስቲያን : በብሔረ : ግብጽ : ከመ : ይግበሩ¹ : በዓለ : ለመልአክ : ክቡር : *ገብርኤል : ሊቀ : መላእክት = መልአክ : ዘሐዳስ : ዘሰበከ : ባቲ : ቀዲሙ : ወሐዳስ² : ቀዲሙሰ : ውእቱ : ዘሰበከ : ለዳንኤል : ነቢይ : ሶበ : ኮነ³ : ይጸሊ : ወያስተበቀሳ : ጎበ : እግዚአብሔር : በእንተ : ሚጠቶሙ : ለደቂቀ : እስራኤል : እምጊዋዌ : ወአድጎናቶሙ⁴ : እምእደሁ : ለሰይጣን = ወአስተርአዮ⁵ : ዝንቱ : መልአክ : ዓቢይ : ወዜነዎ : በአድጎናቶሙ⁶ : ለደቂቀ : እስራኤል : እምጊዋዌ : ባቢሎን : ወሕንጾቱ : ለቤተ : መቅደስ : በኢየሩሳሌም = ወዜነዎ : በእንተ : ምጽአቱ : ለእግዚእነ : ክርስቶስ : እምድጎረ : ዘወሰነ⁷ : ሎቱ : ዓመታተ : ዘይመጽአ : ክርስቶስ : በተፍጻሚቶሙ = ወአጠየቆ : መልአክ⁸ : ከመ : ክርስቶስ : ይትቀተል = ወእምድጎራሁ : ያመዘብርዎ : *ለሀገረ : ኢየሩሳሌም⁸ = ወኢይመጽአ :

1. A ይገብሩ. — 2. O, P ሊ" : መ" : ገ" : ወሊቀ : ወረዳተ : ለግያውያን (P ለግያተ) ዘሰበከ : ዜፍ : ሐጺ ስ. — 3. O, P om. — 4. O, P ወድጎጎ". — 5. A — እየ, O — እየ : ሎቱ : — 6. O, P በእንተ : እ". — 7. O, P om. ስ. — 8. O, P ለኢ" : ህ".

[Salut, dis-je, à Yoḥannes, le parfait, évêque de Jérusalem; rejetant la grandeur et la gloire de ce monde, il fit l'aumône aux indigents sans mesure et sans retenue, au point qu'à sa mort on ne trouva pas un dirhem.]

En ce jour également, c'est la coutume du peuple chrétien du pays d'Égypte, de célébrer la fête du glorieux ange Gabriel, archange, qui est l'ange du Nouveau Testament, qu'il annonça anciennement et dans le temps du Nouveau Testament (?); anciennement, car c'est lui qui prédit au prophète Daniel quand il priait et implorait l'assistance de Dieu pour le retour des enfants d'Israël de la captivité et leur délivrance de la main de Satan. Ce grand ange lui apparut et lui annonça la délivrance des enfants d'Israël de la captivité de Babylone et la construction du temple de Jérusalem; il lui apprit aussi la venue de Notre-Seigneur Jésus-Christ, après lui avoir fixé les années au terme desquelles viendrait le Christ, et il lui fit connaitre que le Christ serait mis à mort. Après lui, arriverait la destruction de la ville de Jérusalem, et après lui il ne viendrait pas d'autre Messie, excepté le faux Messie, l'Antechrist.

1. L'ar. porte : قديما وحديثا; le traducteur paraît avoir confondu حديثا avec الحديث. Dans la rédaction postérieure (O, P) toute la phrase a été corrigée, mais elle ne reproduit plus l'original arabe.

እምድኅሬሁ ፡ ካልእ ፡ መሲሕ ፡ ዘእንበለ ፡ ሐሳዌ ፡ መሲሕ ፡ ወሶበ ፡ ተፈጸመ ፡ ዓመታ
ት ፡ ዘወሰነ ፡ ሎቱ ፡ ወ*ጊዜ ፡ ዘይመጽእ ፡ መድኅን ፡ መጽእ ፡ ዝንቱ ፡ መልእክ¹ ፡ እም
ኅበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዜነዋ ፡ ለእግዝእትነ ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ ግርያም² ፡ በእንተ ፡
ምጽአቱ ፡ ለወልደ ፡ እግዚአብሔር³ ፡ ኅቤሃ ፡ ወተሰግዎቱ ፡ እምኔሃ ፡ ወአስተርእዮቱ ፡
በሥጋ ፡ ወበእንተ ፡ አክብሮቱ ፡ እግዚአብሔር⁴ ፡ ልዑል ፡ ለዝንቱ ፡ መልእክ ፡ ፈነዎ ፡
*በእሉ ፡ ጀመልእክታት ፡ ዓበይት ፡ አዘዙነ ፡ አበዌነ ፡ መምህራነ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ከ
መ ፡ ንግበር ፡ ሎቱ ፡ በዓ*ለ ፡ ለለ ፡ ዓመት ፡ ወንስአሉ ፡ ከመ ፡ ይተንብል ፡ በእንቲአነ ፡
ኅበ ፡ እግዚእነ⁵ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ከመ ፡ ያድኅነነ ፡ እምጸላእትነ⁶ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡
ቅሩብ⁷ ፡ እምኔሁ ፡ ወይቀውም ፡ ቅድመ ፡ መንበሩ⁸ ፡ ከመ ፡ በትንብልናሁ ፡ ንርከብ ፡
ሞገስ ፡ በቅድመ ፡ አምላክነ ፡ ወመድኃኒነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘሎቱ ፡ *ሰብሐት ፡ ለዓ
ለም⁹ ፡ ትንብልናሁ ፡ ለዝንቱ ፡ መልእክ ፡ ክቡር ፡ ንብርኤል ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሜን ፡
[ሰላም ፡ ለገብርኤል ፡ በእደዊሁ ፡ ዘተአስሩ ፤
መላእክተ ፡ ሰግይ ፡ ጌጋዮ ፡ በአዋልደ ፡ ሰብእ ፡ ዘገብሩ ።
ለዝመልእክ ፡ በእንተ ፡ ዕበዩ ፡ ወክብሩ ።
በብሔረ ፡ ግብጽ ፡ መምህራነ ፡ ሥርዓት ፡ አንበሩ ፤
በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ይትገበር ፡ ተዝካሩ ።]

P 123 a

A 263 b

O 12 b

1. O, P ክቡር (O om.) ሊቀ ፡ መላእክት ፡ መሠረዊተ ፡ ኃይላተ ፡ ሰግይ ፡ — 2 O, P add. ወላዲተ ፡ እ
ምላክ. — 3. O, P add. እያው. — 4. Sic A, P; O ለእ". — 5. O, P add. መድኃኒነ ፡ — 6. O, P
እምእደ ፡ ጸ". — 7. O, P add. ወልደት ፡ — 8. O add. ለእግዚአብሔር, P add. ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡
ክርስቶስ ፡ ሎቱ ፡ ሰብሐት. — 9. O, P om. et add. ደረት፡ ወይደሉ ፡ በሳሌ ፡ ወኃይል ፡ ውሳይ ፡ ወክሂል ፡
እኩቴት ፡ ወክብር ፡ በዘሉ ፡ መሞል =

A l'achèvement des années qu'il lui avait fixées et au temps où allait venir le Sauveur, cet ange vint d'auprès de Dieu et apprit à Notre-Dame, la sainte vierge Marie, la venue à elle du Fils du Dieu vivant, qu'il prendrait chair d'elle, et apparaîtrait dans la chair. En raison de l'honneur que le Dieu très-haut fit à cet ange en l'envoyant pour ces deux importants messages, nous avons reçu l'ordre de nos pères, les docteurs de l'Église, de lui faire une fête chaque année et de le prier d'intercéder pour nous auprès de Notre-Seigneur Jésus-Christ, pour qu'il nous délivre de nos ennemis; car ce saint est proche de lui et se tient en face de son trône, — pour que, par son intercession, nous trouvions grâce devant notre Dieu et Sauveur Jésus-Christ, à qui appartient louange en tout temps. Que l'intercession de cet ange glorieux Gabriel soit avec nous. Amen.

[Salut à Gabriel, par les mains de qui furent enchainés les anges du ciel qui, avec les filles des hommes, commirent l'iniquité¹. Pour sa grandeur et sa gloire, dans le pays d'Égypte, les maîtres des institutions ont fixé qu'en ce jour on célébrerait la mémoire de cet ange.]

1. Gen., vi.

[ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ተዝካሩ : ለቃይናን : ወልደ : ሄኖክ : እምድገረ : ሐይ
 ወ : ፱፻፵፯፻፵፱ : ወአእረፈ : በረቡዕ : ዕለት = እግዚአብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቱ :
 ለዓለመ : ዓለም : አሜን ።]

[ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ተዝካሩ : * ለአብ : ላግ¹ : ሰግዕት : ወ፱፻² ሰግዕታት : ወ
 ተዝካሩ : ለአቡነ : ግትያን³ : ዘተሰደ : በእንተ : ጽድቅ = እግዚአብሔር : ይምሐረነ :
 በጸሎቱ : ለዓለመ : ዓለም : አሜን ።]

[ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ኮነት : ቅድስት : መገደላዊት : ሰግዕተ : ክርስቶስ : እ
 መ : ፋኑኤል : እመኳንንተ : ደዋር : እምዘመደ : መንግሥት : እስራኤላዊት : ይእቲ :
 እምዘርአ : ንጉሥ : ክቡር : ሰይፈ : አርአድ ። ወኩነንዋ : ተንባላት : በዘመነ : ግራኝ :
 ብዙኃ : በዘዘ : ዘአሁ : ነነኔ : ዓቢዩ ። ወፈጸመት : ስምዓ : በስቅለት : ወተለወቶ : ለ
 ክርስቶስ : እግዚአ : ። ወነሥአት : አክሊለ : ስምዕ : በመንግሥተ : ሰግያት = ጸሎታ :
 ወበረከታ : ወሀብተ : ረድኤታ : የሀሉ : ምስሌነ : ለዓለም : ዓሜን⁴ ።]

1. O ለአቡላግ. — 2. O ግደ. — 3. O — ስ. — 4. Cette commémoration de Magdalawit se lit seulement dans P.

[En ce jour également, mémoire de Caïnan, fils d'Enoch¹; après une vie de 910 ans il mourut un mercredi. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière, dans les siècles des siècles.] Amen.

[Dans ce jour il y a encore mémoire de Ab Lag (O : Abulag) martyr et de 200 (O : 2) martyrs, — puis mémoire de Abuna Mátyán (O : Matyás), exilé pour la justice. Que Dieu nous fasse miséricorde, par leur prière, dans les siècles des siècles.] Amen.

[En ce jour également c'est sainte Magdalawit, martyre du Christ, mère de Phanuel, de la famille des princes de Dawaro, de la race royale; elle était israélite salomonienne, descendante du roi glorieux Sayfa Ar'ad²; les musulmans la torturèrent violemment au temps de Grāñ³ et par diverses rudes tortures. Elle termina le martyre par la crucifixion et ainsi marcha sur les traces du Christ son Seigneur; elle reçut la couronne du martyre dans le royaume des cieux. Que sa prière, sa bénédiction et le don de son assistance nous soient accordés dans les siècles des siècles.] Amen.

1. Ainsi dans les 2 mss. — 2. 1344-1372. — 3. Muhammad ou Ahmad Grāñ, le conquérant de l'Abyssinie (m. 1544).

በስመ : አብ : ወወልድ : ወመንፈስ : ቅዱስ : አሐዱ : አምላክ ።

አመጸጋለሰኔ : ምንባብ ።

በዛቲ : ዕለት : ኮኑ : * ቅዱሳን : ሰግዕታት¹ : አባ : አክራ : ወዮሐንስ : ወአ
 ብጥልግ : ወፊልጳ² ። ወኮነ : ዝንቱ : ቅዱስ : አባ : አክራ : እምሰብአ : ሀገረ : ደመን
 ሁር : እምደወለ : ቡጊር : እምደቡብ : ግብጽ : እምዕራብ : ባሕረ : ምስር ። ወሀለዎ :
 ሉቱ : እገው : ዘስሙ : ፊልጳ³ : ወኮነ : ባዕለ : ፈድፋድ ። ወተሰናኸው : ምስለ : ቫ
 ቀሳውስት : ወስሙ⁴ : ለጳውሎስ : ወለካልኦ : አብጥልግ ። ወበ*ጽሑ : አርባዕቲሆ P 124 b
 ሙ : ጎበ : ሀገረ : ቀርጥሳ⁵ : ወተአምኑ⁶ : በእግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : በቅድመ :
 መኩንን ። ወአዘዘ : ከመ : ይንድፍዎሙ : በአሕፃ : ወገብሩ : ቦሙ : ዘንተ : ወኢቀ
 ረቦሙ : አሕፃ : ግሙራ ። ወእምድጎረዝ : አዘዘ : ከመ : ይደይዎሙ : ውስተ : እቶ
 ነ : እሳት : እንተ : ትንድድ : ወገብሩ : ቦሙ : ዘንተ : ወአንደዱ : ዲቤሆሙ : ወፈነ
 ወ : እግዚአብሔር : መልአኮ : ወአድጎሃሙ : እምአሳት ። ወእምዝ : አዘዘ : ከመ :
 ይእስርዎሙ : ውስተ : ዘነቦሙ : ለአፍራስ : ወይስሐብዎሙ : እምሀገረ : ቀርጥሳ⁵ :

1. O, P ስ" : ቅ" : — 2. O, P ፊልጳ; arab. فيلنا ou فيلنا. — 3. O, P om. ። : — 5. O,
 P — ስ (ar. قبطا). — 6. O, P — ሙ :

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 14 DE SANÉ (18 juin).

En ce jour ce sont les saints martyrs Abbâ Akrà, Yoḥannes, Abṭelmä et Filpâ¹. Ce saint Abbâ Akrà faisait partie des habitants de la ville de Damanhur, du canton de Buṣir, dans l'Égypte septentrionale et au couchant de la mer, du fleuve d'Égypte. Il avait un frère nommé Filpâ; il était fort riche. Ils s'entendirent avec deux prêtres dont l'un se nommait Yoḥannes et l'autre Abṭelmä, et ils vinrent tous quatre à la ville de Qartèsâ, et confessèrent Notre-Seigneur Jésus-Christ en présence du gouverneur. Celui-ci ordonna de leur décocher des flèches; on le leur fit, mais les flèches ne les atteignirent point du tout. Après cela, il ordonna de les précipiter dans une fournaise ardente et enflammée; on le leur fit et l'on alluma du feu par-dessus eux; mais Dieu envoya son ange et les délivra du feu. Ensuite il ordonna de les attacher à la queue de chevaux et de les trainer depuis la ville de Qartèsâ

1. O et P ici, et après Filpos (Philippe).

እስከ ፡ ሀገረ ፡ ደመንሁር ፡ ወገብሩ ፡ ቦሙ ፡ ዘንተ ፡ ነሉ ፡ ወኢበጽሖሙ ፡ ወኢምንትኒ ፡ እሙስና ፡

ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ ይምትሩ ፡ ርእሶሙ ፡ ወአውፅእምሙ ፡ አናኦ ፡ ሀገረ ፡ ደመንሁር ፡ ወመተሩ ፡ አርእስቲሆሙ ፡ በሰይፍ ፡ ወነሥኡ ፡ አክሊሊ ፡ ስምፅ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ወመጽኡ ፡ ሰብእ ፡ እምሀገረ ፡ ፃ ፡ ወነሥኡ ፡ ሥጋሁ ፡ ለቅዱስ ፡ አባ ፡ አክራ ፡ ወሐነጹ ፡ ሎቱ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሠናይተ ፡ ወአንበሩ ፡ ሥጋሁ ፡ ውስቲታ ፡ ወከነ ፡ እምኔሁ ፡ ተአምራት ፡ ብዙኃት ፡ ወከግሁ ፡ ለአሉ ፡ ቫቅዱሳን ፡ * ሶሐንስ ፡ ወአብጥልግ ፡ ወፊልጳ' ፡ ነሥእምሙ ፡ ሰብእ ፡ ገሀረ ፡ ደመንሁር ፡ ወገንዝምሙ ፡ በአልባሳት² ፡ ሠናያት ፡ ወሐነጹ ፡ ሎሙ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሠናይተ ፡ ወአንበሩ ፡ ሥጋሆሙ ፡ ውስቲታ ፡ ወከነ ፡ እምኔሆሙ ፡ ተአምራት ፡ ወመንክራት ፡ ፃበይት³ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐረነ ፡ በጸሎቶሙ ፡ አሜን ።

[ሰላም ፡ ለአብጥልግ ፡ ወፊልጳስ ፡ አብያጽ ።
ሶሐንስ ፡ ወአክራ ፡ እምደቡብ ፡ ግብጽ ።
አመ ፡ ቆሙ ፡ ለስምፅ ፡ በአውደ ፡ መኩንን ፡ ስሑጽ ።
እግዚአብሔር ፡ ባልሖሙ ፡ እምዘ ፡ ይሰርር ፡ ሐፅ ።
ወአድኃኖሙ ፡ እምእሳት ፡ ብቀጽ ።]

1. 0, P ፊልጳስ ፡ ወአ' ፡ ወሶ' ፡ — 2. 0. P በአልባስ ፡ — 3. 0, P add. ብዙኃት ፡ ዘኢይትኃላቶ ፡

jusqu'à la ville de Damanhur; on leur fit tout cela, mais il ne leur en advint pas le moindre mal.

Alors il commanda de leur trancher la tête; on les fit sortir hors de la ville de Damanhur, on leur trancha la tête au glaive et ils reçurent la couronne du martyr dans le royaume des cieux. Il vint de la ville de Sa des gens qui prirent le corps de saint Abbâ Akra et lui élevèrent une belle église où ils déposèrent son corps; il fut la cause de miracles nombreux. De même pour les trois saints Yoħannes, Abtelmâ et Filpâ; les habitants de Damanhur les prirent, les enveloppèrent dans de magnifiques vêtements, *linceuls funèbres*, et leur élevèrent une belle église où ils déposèrent leurs corps. Ils furent la cause de miracles et de prodiges signalés. Que Dieu nous fasse miséricorde, par leur prière. Amen.

[Salut à Abtelmâ et à Filpos, les compagnons; à Yoħannes et Akra, du nord de l'Égypte; quand ils se tinrent, pour le martyr, devant le tribunal du gouverneur féroce, Dieu les sauva des flèches qui volaient, et les délivra aussi du feu apprêté.]

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ።

አመ ፡ ፲፯ለሰኔ ፡ ምንባብ ።

በዛቲ ፡ ዕለት¹ ፡ በዓለ ፡ ቅዱስ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘቅዱስ² ፡ ሚናስ ፡ ሰግዕት ፡
 በሀገረ³ ፡ መርዮጥ ፡ ወአስተርአዮ ፡ ተአምራቲሁ ፡ ባቲ⁴ ፡ *ወዘከመ ፡ ተከሥተ⁵ ፡ ሥ
 ጋሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ወውእቱኬ ፡ እስመ ፡ ሥጋሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ኮነ ፡ ኅቡአ ፡ ውስተ ፡ ም
 ድር ፡ ወፈቀደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይክሥቶ ፡ ወበውእቱ ፡ መዋዕል ፡ ሀሎ ፡ ጅብ
 እሴ⁶ ፡ ናላዊ ፡ አባግዕ ፡ ዘየዓቅብ ፡ አባግኢሁ ፡ በህየ ፡ በቅሩብ ፡ እምነ ፡ ወግር ፡
 ዘኮነ ፡ *ሥጋሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ኅቡአ ፡ *ውስቴቱ⁷ ፡ ወርአየ ፡ ውእቱ ፡ ናላዊ ፡ ለጅብግዕ ፡ A 266 a
 ዘይደዊ⁸ ፡ ተጠምቀ ፡ በግይ ፡ እምነ ፡ ዓዘቅት ፡ ኅብ ፡ ውእቱ ፡ መካን ፡ ወአንገርገ
 ረ ፡ ውስተ ፡ መሬተ ፡ ውእቱ ፡ ወግር ፡ ወተፈወሰ ፡ ሶቤሃ ፡ ወአንከረ ፡ ውእቱ ፡ ናላ
 ዊ⁹ ፡ ወነሥአ¹⁰ ፡ ለኵሎሙ ፡ አባግዕ ፡ እለ¹¹ ፡ ይደውዩ ፡ እምውስተ ፡ አባግኢሁ ፡ ወሐ
 ፀቦሙ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ ግይ ፡ ወአንገርገርሙ ፡ ውስተ ፡ መሬተ ፡ ውእቱ ፡ ወ
 ግር ፡ ወተፈወሱ ፡ ሶቤሃ ፡ ወኮነ ፡ ውእቱ ፡ ናላዊ ፡ ይገብር ፡ ዘንተ ፡ ምስለ ፡ ኵሎ
 ሙ ፡ ሰብእ ፡ ኵሎ¹² ፡ ዘይደዊ ፡ ይበጽሕ¹³ ፡ ኅቤሁ ፡ ወይደምር ፡ ውእተ¹⁴ ፡ መሬተ ፡

1. O, P add. ተዝህረ ፡ — 2. O, P ለብዕፅ ፡ ወለት" ፡ መስተጋድል ፡ መጥእ ፡ ሐረ ፡ ሰግያዊ ፡ እቡ ፡
 (O ፡ እባ) ፡ — 3. O, P በሀገር ፡ ዘትሰመደ ፡ — 4. O, P om. — 5. O ወተ" ፡ P ወተክሥተ ፡ — 6. O, P
 add. ወፈቀደ ፡ — 7. O, P ባ*ቲ ፡ ሥ" ፡ ለ" ፡ እባ ፡ ሚናስ ፡ ኅ" ፡ ወድተነ ፡ — 8. O, P እምነ ፡ አባግኢሁ ፡ ዘኮ
 ነ ፡ ይደዊ ፡ ደዊ ፡ ፅፁብ ፡ ወ ፡ — 9. O, P ናላዊ ፡ አባግዕ ፡ — 10. O, P — እሴ ፡ — 11. O, P add. ኮ
 ነ ፡ — 12. O, P ወኵሎ ፡ — 13. O, P ይመ" ፡ — 14. O, P om. ፡ O 13 a

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 15 DE SANÉ (9 juin).

En ce jour, tombe la fête de la consécration de l'église de saint Minás¹, mar-
 tyr, dans la ville de Maryut, des miracles qui s'y produisirent, et de la décou-
 verte du corps du saint. Voici comment : Le corps du saint ayant été caché en
 terre, Dieu voulut le montrer. En ce temps-là, il y avait un homme berger de
 moutons qui gardait ses moutons précisément près de la colline où le corps du
 saint était caché *enfoui*. Or ce berger vit un de ses moutons qui était malade
 et qui, s'étant plongé dans l'eau d'une citerne située en ce lieu et roulé dans
 la poussière de cette colline, fut guéri sur-le-champ. Étonnement de ce
 gardeur de moutons qui prit tous ceux de ses moutons atteints de maladie,
 les lava dans cette eau et les roula dans la poussière de la colline : ils
 furent immédiatement guéris. Le berger en agissait de la sorte avec tout
 le monde; chaque malade venait à lui, et lui, mélangeait de la poussière

1. O, P : du bienheureux et saint athlète, le victorieux, le soldat céleste Abu M.

ወገር ፡ ምስለ ፡ ግይ ፡ ወቀብኦ¹ ፡ ቦቱ ፡ ወይትፈወሱ² ፡ ሶቤሃ ። * ወኢኮነ ፡ የአምር³ ፡ ምክንያቶ ፡ ለውእቱ ።

ወተሰምፍ ፡ ዜናሁ ፡ ለውእቱ ፡ ናላዊ ፡ ኅበ ፡ ንጉሠ ፡ ሮሜ ፡ ወሀለወቶ ፡ ወለት ፡ እንተ ፡ ትደዊ ፡ ደዌ ፡ ዘቀኅል⁴ ። ወፈነዋ ፡ ኅበ ፡ ውእቱ ፡ ናላዊ⁵ ፡ ወፈወሳ ፡ እም
P 125 a ደዌሃ ፡ በከመ ፡ ፈወሶሙ ፡ * ለአባግሂሁ ። ወሶበ ፡ ተፈወሰት ፡ ፈቀደት ፡ ከመ ፡ ታእምር ፡ ምክንያተ ፡ ውእቱ ፡ መከን ። ወአስተርአየ ፡ ላቲ ፡ ቅዱስ ፡ ሚናስ ፡ በራእይ ፡ ወይቤላ ፡ እስመ ፡ * ሥጋየ ፡ ሀሎ⁶ ፡ ኅቡእ ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ፡ መከን ። ወናሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ አዘዘኪ ፡ ከመ ፡ ትክርዬ ፡ ወታዕርጊዮ ። ወሶበ ፡ ነቅሐት ፡ ንብረት ፡ በከመ ፡ አዘዛ ፡ ቅዱስ ፡ ወአዕረገት ፡ ሥጋሁ ፡ ከቡረ ፡ ወሐነጸት ፡ ላዕሌሁ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሠናይተ ፡ ወአንበሩ ፡ ሥጋሁ ፡ ከቡረ ፡ ውስቲታ ፡ ወአዘዘ⁷ ፡ ንጉሥ ፡ ለመኳንንቲሁ ፡ ወለስዮማን⁸ ፡ ከመ ፡ ይሕንጹ ፡ አብያቲሆሙ ፡ ውስተ ፡ ውእቱ ፡ መከን ፡ ወተሐንጸት ፡ ሀገር ፡ ዓባይ ፡ ወተሠምየት⁹ ፡ መርዮጥ ። ወከሠተ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምሥጋሁ ፡ * ለቅዱስ ፡ ተአምራተ ፡ ብዙኃተ¹⁰ ። ወመጽአ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ወኤጲስ¹¹ ፡ ቆጶሳተ ፡ ዚአሁ ፡ ወቀደስዋ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በከመ ፡ ዛቲ ፡ ዕለት ። ወተሰምፍ ፡ ዜና ፡ ተአምራት ፡ ወመንክራት ፡ ዘያስተርአየ¹² ፡ ባቲ¹³ ፡ በትንብልናሁ¹⁴ ፡

1. O, P ወይቶ" — 2. P — ስ ፡ 0 — ሶ ፡ — 3. O, P ወነገ ፡ እ" — 4. O, P om. ዘ ፡ — 5. A om. — 6. O, P ሐ" ፡ ሥ" ፡ — 7. O, P — ዘሙ ፡ — 8. O, P — ኒሁ ፡ — 9. O, P add. ይእቲ ፡ ማር ፡ — 10. O, P ለዝንቱ ፡ ቅ" ፡ እግ ፡ ሚናስ ፡ ተእ" ፡ መንክራተ ፡ ብዙ" (O ናባይተ) ፡ ዘኢይትጋሳተ ፡ — 11. O, P ምስለ ፡ እ" ፡ — 12. O, P — ርኢ ፡ — 13. O, P add. በውስተ (O ዘ") ፡ ይእቲ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ — 14. O, P add. ወእስተብተጥቱ (O ወበ") ፡

de la colline avec de l'eau et l'en oignait, et ils guérissaient aussitôt. Il ignorait la cause de ce fait.

L'histoire de ce berger parvint aux oreilles de l'empereur de Rome qui avait une fille malade d'un ulcère. Il l'envoya près du berger qui la guérit de sa maladie comme il avait guéri ses moutons. Ayant été guérie, elle voulut savoir la cause, *ce qu'il y avait* en ce lieu. Saint Minàs lui apparut dans une vision et lui dit : « Mon corps est caché en ce lieu. Voici, Dieu t'ordonne de creuser et de le retirer. » A son réveil, elle fit comme le saint lui avait commandé et retira son corps glorieux, construisit sur cet endroit une belle église et on y déposa son corps glorieux. L'empereur ordonna à ses magistrats et à ses fonctionnaires de bâtir leurs maisons en ce lieu; et il s'éleva une grande ville, qui fut nommée Maryut. Dieu fit apparaître par le corps du saint beaucoup de miracles. Le patriarche vint avec ses évêques et ils consacrèrent l'église juste en ce jour. Et la nouvelle se répandit des miracles et des prodiges qui avaient lieu là, dans cette église, par l'intercession

ለቅዱስ ፣ ሚናስ ፣ ሰግዕት ፣ እግዚአብሔር ፣ ይምሐረን ፣ በጸሎቱ ፣ ወበረከቱ ፣ የሀሉ ፣ ምስሌን ፣ ለዓለም ፣ አሜን ።

[ሰላም ፣ ለቅዱስ ፣ ቤተክ ፣ እንተ ፣ ተሐንፀት ፣ በመርዮጥ ።
በትእዛዘ ፣ ንጉሥ ፣ ስሉጥ ።
ሚናስ ፣ አንቃህክ ፣ በድን ፣ ሐራውያ ፣ እምጸጥ ።
አስተዋጺአሙ¹ ፣ ዕደው ፣ ዘበበ ፣ ጀቂራጥ² ።
መበአ ፣ ለከ ፣ ዘነሥኡ ፣ በሜጥ] ።

በስመ ፣ አብ ፣ ወወልድ ፣ ወመንፈስ ፣ ቅዱስ ፣ ሩክምላክ ።

አመ ፣ ፲፯ለሰኔ ።

በዛቲ ፣ ዕለት ፣ አዕረፈ ፣ አብ ፣ ጽሙድ ፣ ወመስተጋድል ፣ ዘዝክሩ ፣ ክቡር ፣ ወ
ርሥእናሁ ፣ ሠናይ ፣ ቅዱስ ፣ አባ ፣ ነፍር³ ፣ ገዳግዊ ፣ በገዳመ ፣ ላዕላይ ፣ ግብጽ ፣
ወውእቱኬ ፣ ዘዜነወን ፣ በእንቲአሁ ፣ ቅዱስ ፣ በፍናትዮስ ፣ እስመ ፣ ለቅዱስ ፣ በፍና
ትዮስ ፣ ሆኮ ፣ ጸጋ ፣ እግዚአብሔር ፣ ወፈተወ ፣ ከመ ፣ ይርአዮሙ ፣ ለአግብርተ ፣ እ
ግዚአብሔር ፣ ገዳግዊያን ፣ ወርእዮ ፣ * ብዙኃን ፣ እምኔሆሙ⁴ ፣ ወጸሐፈ ፣ ገድሎሙ ፣

1. P — ጸሎ — 2. O om. ጸ — 3. O, P toujours ፍፍር — 4. O, P እ" ፣ ብ" ፣

de saint Minás, martyr. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière et que sa bénédiction soit avec nous dans les siècles. Amen.

[Salut pour la dédicace de ton église qui fut bâtie à Maryut, par l'ordre d'un empereur puissant; ô Minás, tu as réveillé de la tranquillité, tu as ressuscité (?) le corps du porc, que des hommes, en dépensant chacun deux qirát, avaient porté comme offrande à toi, achetée par ce prix¹.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 16 DE SANÉ (10 juin).

En ce jour mourut le père, le dévot et l'ascète à la glorieuse mémoire et à la belle vieillesse, saint Abbâ Nafr (*Onuphre*) le solitaire au désert de la Haute-Égypte. Voici ce que nous a raconté à son sujet saint Bafnotyos (*Paphnuce*). Mû par la grâce de Dieu, saint Bafnotyos voulut voir les serviteurs de Dieu, les ermites; il en vit un grand nombre et écrivit leur vie; de leur nombre est

1. Ce salâm paraît se rapporter à une légende qui ne figure pas dans le Synaxaire.

ወእምኖልቆሙ¹ : ዝንቱ : ቅዱስ : አባ : ነፍር = እስመ : ወ-እቱ : ሶበ : ቦእ : ውስ
 ተ : ገዳም : ረከበ : ነቅግ : ግይ : ወአሐተ : በቀልተ = ወነበረ : ውስተ : ይእቲ
 ገዳም : ቿግመተ =

ወበአሐቲ : ዕለት : ርእዮ : ቅዱስ : በፍኖትዮስ : ለዝንቱ : ቅዱስ : አባ : ነፍር :
 እንዘ : ይመጽእ : ጎቤሁ : ወውእቱ : ዕራቁ : ወሥዕርተ : ርእሱ : ወጽሕሙ : ከደኑ :
 ሥጋሁ = ወሶበ : ርእዮ : በፍኖትዮስ : ፈርሀ : እምኔሁ : ወመሰሉ : ከመ : ወ-እቱ : መን
 ፈስ² = ወአጽንዖ : ቅዱስ : አባ : ነፍር : ወአተበ : ትእምርተ³ : መስቀል : ቅድሚሁ :
 ወጸለዩ : ወይቤ : አቡነ : ዘበሰግዖት = ወእምዝ : ይቤሉ : ቅዱስ : አባ : ነፍር : *ሠና
 ይ : ምጽአትከ⁴ : አበፍኖትዮስ : ወሶበ : *ጸውዖ : በስሙ : ወጸለዩ : ቅድሚሁ⁵ :
 ወተአተተ¹ : እምላዕሌሁ : ፍርሀተ = ወእምዝ : ጸለዩ : ክልኤሆሙ : ጎቡረ : ወነበሩ :
 እንዘ : ይትናገሩ : በዕበዖቲሁ⁶ : ለእግቢአብሔር = ወሰአሉ : ቅዱስ : በፍኖትዮስ : ለ
 ቅዱስ : አባ : ነፍር : ከመ : ይንግሮ : ዘከመ : እፎ : ኮነ : ምጽአቱ : ጎበ : ይእቲ : ገ
 ዳም : ወዘከመ : እፎ : ኮነ : ንብረቱ =

A 266 b

ወአውሥአ : ቅዱስ : ነፍር : ወይቤሉ : እስመ : አነ⁷ : ነበርኩ : ውስተ : ጳ⁷ደብር :
 ዘውስቲቱ : መነኮሳት : ጸድቃን : ወኔረን = ወሰግዕክዎሙ : እንዘ : ይትናገሩ : በክብ
 ርሙ⁸ : ለገዳማዊያን : እለ : ዮኃድሩ : ውስተ : ገዳም : ወይንእድዎሙ : በኩሉ : ምግ
 ባረ : ሠናይ = ወአንሰ : እቤሉሙ : ቦኑ : ሀሉ : በሀየ : ዘይኔይስ : እምኔከሙ = ወይ

1. O, P om. = — 2. O, P add. ርኩስ — 3. O, P ስኦ" (P ወአተቦ). — 4. O, P add. ጎቤዩ :
 — 5. O, P ጸለ" : ኦ" : ወጸ" : ሰ" : — 6. O, P — ጸ : — 7. O, P om. : — 8. O, P ስሰጸሙ :

ce saint Abbâ Nafr. Ce dernier, en entrant dans le désert, trouva une source et un palmier et demeura dans ce désert soixante ans.

Un jour saint Bafnotyos vit ce saint Abbâ Nafr qui venait à lui, nu, le corps recouvert de sa chevelure et de sa barbe. En le voyant, Bafnotyos eut peur de lui, et il lui sembla que c'était un esprit¹; alors saint Abbâ Nafr le saisit et fit le signe de la croix devant lui, et pria en disant le « Pater noster ». Après quoi, saint Abbâ Nafr lui dit : « C'est bien à toi de venir vers moi, ô Bafnotyos. » Après qu'il l'eut appelé par son nom, et qu'il eut prié devant lui, la crainte se retira de Bafnotyos. Ayant prié tous deux ensemble, ils restèrent à s'entretenir des grandeurs de Dieu. Saint Bafnotyos pria saint Abbâ Nafr de lui dire comment il était venu dans ce désert et comment il y demeurait.

Saint Abbâ Nafr lui répondit en ces termes :

« Je demeurais dans un monastère où se trouvaient des moines justes et bons; je les entendis s'entretenir de la grandeur des ermites qui demeuraient au désert et les louer pour toute leur belle conduite; et moi, je leur dis : « Y en a-t-il ici de meilleur que vous? » Ils me dirent : « Oui, ceux qui de-

1. O et P : esprit impur.

ቤሉኒ ፡ እው ፡ እለ ፡ *የኃድሩ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ወእሙንቱ ፡ ከቡራን ፡ በኅብ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ንሕነ ፡ ቅሩባን ፡ እምነ ፡ ዓለም ፡ ወእምሰብእ ፡ ወለእመ ፡ ተከዝነ ፡ ወሐዘነ ፡ ረከብነ¹ ፡ ዘይናዝዘነ ፡ ወለእመ ፡ ደወይነ ፡ ረከብነ² ፡ ዘይሔውጸነ ፡ ወለእመ ፡ ዓረቅነ ፡ ረከብነ² ፡ ዘያለብሰነ ፡ ወለእመ ፡ ፈተውነ ፡ ፍትወተ ፡ ንሕነ ፡ ንረከባ ፡ ወለእለሰ³ ፡ የኃድሩ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ወእሙንቱሰ ፡ የኃጥኡ ፡ ዘንተ ፡ ነሎ ፡ ወሶበ ፡ ሰግዕኩ ፡ እምኒሆሙ ፡ ዘንተ ፡ ነገረ ፡ ውዕየ ፡ ልብየ ፡ ከመ ፡ እሳት ፡ ወሶበ ፡ ከነ ፡ ሌሊት⁴ ፡ ነሃእኩ ፡ ንስቲተ ፡ ኅብስተ ፡ ወወገእኩ ፡ እምደብር ፡ ወጸለይኩ ፡ ወሰአላክም ፡ ለእግዚእ⁵ ፡ ክርስቶስ ፡ ከመ ፡ ይምርሐኒ ፡ ውስተ⁵ ፡ መካን ፡ ዘእነብር ፡ ውስቲቱ ፡ ወእምዝ ፡ ሖርኩ ፡ ወአስተዳለው ፡ ሊተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብእሴ ፡ ጸድቀ ፡ ወረከብኩ ፡ ወነበርኩ ፡ በኅቤሁ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ይምሀረኒ ፡ ፍናተ ፡ ገዳግዊያን ፡ ወእምዝ ፡ በጸሕኩ ፡ ኅብ ፡ ዝየ ፡ ወረከብክዋ ፡ ለዛቲ ፡ በቀላት ፡ ወትፈሪ ፡ ፲ወጀአስካለ ፡ ለለግመት ፡ ወየአክለኒ ፡ ለለ⁶ ጀአስካለ ፡ ለለጀወርኅ ፡ ወእሴሰይ ፡ ቦቱ ፡ ወእስቲ ፡ ግየ ፡ እምዛቲ ፡ ነቅዕ ፡ ወናሁ ፡ ነበርኩ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ገዳም ፡ እስከ ፡ ዮም ፡ ጁግመተ ፡ ኢርኢኩ ፡ ገጸ ፡ ብእሴ ፡ ግሙራ ፡ ዘእንበሌክ ።

P 125 b
 O 13 b

ወእንዝ ፡ እሙንቱ ፡ ይትናገሩ ፡ ወረደ ፡ ኅቤሆሙ ፡ መልክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወመጠዎሙ ፡ ምሥጢራተ ፡ ቅድሳት⁷ ፡ ሥጋሁ ፡ ወደሙ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወበልዑ ፡ ሲሳየ ፡ ንስቲተ ፡ ወእምዝ ፡ ተወለጠ ፡ አርአያሁ ፡ ለቅዱስ ፡ አባ ፡ ነፍር ፡

1. O, P ንረከባ ፡ — 2. A om. O, P ንረከባ ፡ — 3. Sic A; O, P om. ለ ፡ — 4. O, P — ተ ፡ — 5. O, P add. ፍናተ ፡ ኅብ ፡ — 6. O, P om. ፡ — 7. A — ተ ፡

meurent au désert sont illustres auprès de Dieu ; car nous, nous sommes près du monde et des hommes ; si nous ressentons de l'ennui et de la tristesse, nous trouvons qui nous console ; si nous sommes malades, nous trouvons qui nous visite ; si nous sommes nus, nous trouvons qui nous habille, et quels que soient nos désirs, nous trouvons à les *satisfaire*. Mais ceux qui demeurent au désert sont dépourvus de tout cela ». Quand je leur eus entendu tenir ce langage, mon âme brûla comme du feu, et, la nuit venue, je pris un peu de pain et sortis du monastère. Je priai Notre-Seigneur Jésus-Christ de me conduire à un lieu où je pusse demeurer. Puis je marchai, et, Dieu ayant disposé pour moi un homme juste, je le trouvai et m'arrêtai auprès de lui jusqu'à ce qu'il m'eut appris le chemin des ermites. Je parvins ensuite en ce lieu et trouvai ce palmier : il produit 12 grappes chaque année ; une grappe, chaque mois, me suffit pour ma nourriture et je bois de l'eau de cette source ; voici que j'ai demeuré dans ce désert, jusqu'aujourd'hui, 60 années, et je n'ai vu absolument aucun visage humain, si ce n'est toi ».

Pendant leur entretien, près d'eux descendit l'ange de Dieu qui leur remit les saints mystères, le corps et le sang de Notre-Seigneur Jésus-Christ, puis ils mangèrent quelque nourriture. Ensuite, l'aspect de saint abbâ

ወኮነ ፡ ከመ ፡ እሳት ፡ ወእምዝ ፡ በረከ ፡ በብረኪሁ ፡ ወሰገደ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡
 ወተአምኖ¹ ፡ በፍኖትዮስ ፡ ወመጠወ ፡ ነፍሶ ፡ ውስተ ፡ እደሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወገ
 ነዘ ፡ ቅዱስ ፡ በፍኖትዮስ ፡ በልብስ ፡ ጸጉረ² ፡ ጸምር ፡ ዘኮነ ፡ ይለብስ ፡ ወቀበር ፡ ውስተ ፡
 ይእቲ ፡ በዐት ፡ ወሐለዩ ፡ በፍኖትዮስ ፡ በልቡ ፡ ከመ ፡ ይንበር ፡ ውስተ ፡ መካኑ ፡ ሀዩን
 ቲሁ ፡ ወሶበ ፡ ቀበር ፡ ወድቀት ፡ ይእቲ ፡ በቀልት ፡ ወዩብሰት ፡ ይእቲ ፡ ነቅዓ ፡ ግደ ፡
 ወኮነ ፡ ዝንቱ ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይባእ ፡ ቅዱስ ፡ በፍኖትዮስ ፡ ውስተ ፡
 ዓለም ፡ ወይስብክ ፡ ዜናሆሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ገዳግዊያን ፡ እለ ፡ ርእዮሙ ፡ ወፈድፋደሰ³ ፡
 አባ ፡ ነፍር ፡ ወቦአ ፡ ቅዱስ ፡ በፍኖትዮስ ፡ ውስተ ፡ ዓለም ፡ ወሰበክ ፡ በገድሉ⁴ ፡ ለዝን
 ቱ ፡ ቅዱስ⁵ ፡ አባ ፡ ነፍር ፡ ወዕለት ፡ ዘአዕረፈ ፡ ባቲ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐ⁶ ረነ ፡ በ
 ጸሎቱ ፡ ወትንብልናሁ ፡ ወበረከቱ ፡ ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ አባ ፡ ነፍር ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡
 አሜን ፡ ወአሜን ፡

A 267 a

[ሰላም ፡ ለአቡናፍር ፡ ጊዜ ፡ ተዳደቆ ፡ መዊት ፡
 እንተ ፡ ተወለጠ ፡ ገጹ ፡ አምሳለ ፡ እሳት ፡
 ድጎረ ፡ ቀበር ፡ በብኑዳ ፡ በውሣጤ ፡ በዐት ፡
 ኢትትወረስ ፡ ለካልኦን ፡ ዘተውሀበቶ ፡ ሲሲት ፡
 *ነቅዓ ፡ ግደ⁶ ፡ የብስ ፡ ወወድቀ ፡ በቀልት ፡]

1. O, P add. ቅዱስ (P ለት) ; — 2. O, P — c, n. — 3. O, P add. ዜና ፡ ቅዱስ (P ዝንቱ ፡ ቅ) ; — 4. O, P ገድሎ et mox ወዕለተ ; — 5. O, P om. — 6. P ነቅዕ ፡

Nafir fut transformé et il devint comme du feu, puis il tomba à genoux et se prosterna en présence de Dieu; saint Bafnotyos le baisa, et il rendit son âme dans la main de Dieu. Saint Bafnotyos l'enveloppa dans le vêtement de poils de laine dont il était revêtu, s'en servant comme linceul funèbre, et l'enterra dans cette grotte. Et Bafnotyos pensa en lui-même à demeurer dans ce lieu, à sa place; mais quand il l'eut enterré, le palmier tomba et la source se tarit. Ceci eut lieu par la volonté de Dieu, pour que saint Bafnotyos allât dans le monde et y publiât l'histoire des saints ermites qu'il avait vus et surtout d'abbâ Nafr. Alors saint Bafnotyos vint dans le monde et fit connaître la vie de ce saint abbâ Nafr et le jour où il mourut. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière et son intercession, et que la bénédiction de ce saint abbâ Nafr soit avec nous. Amen! amen!

Salut à Abunafir! au temps où le surprit la mort, quand fut transformé son visage comme du feu, après que Babnudâ l'eut enterré dans l'intérieur de la caverne, personne d'autre ne reçut en héritage la nourriture qui lui avait été donnée: la source se tarit et le palmier tomba.

[ሰላም : ለክሙ : ብዙኃነ : ኂሩት : እምናፃ ።
 መድበለ : ቅዱሳን : አኃው : እለ : ነበርከሙ : በምድረ : ፈጻ ።
 ምዕዳነ : ጽድቅከሙ : በሊሕ : ሶበ : ለልቡ : ደጉፃ ።
 ተአተተ : አቡናፍር : ለዓለም : እምገጸ ።
 ለነፍሰ : ትሑታን : ነፍሱ : ከመ : ትኩን : ቢጸ ።]¹
 [ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : አስተርአዮ : መልአክ : እግዚአብሔር : ለዮሴፍ : በሕል
 ም : ከመ : ይንዛእ : ሕፃነ : ወእዋ : ወይትመየጥ : ምድረ : እስራኤል ። በረከቱ : ት
 ኩን : ምስሌነ : ለዓለመ : ዓለም : አሜን ።]

በስመ : አብ : ወወልድ : ወመንፈስ : ቅዱስ : ጅአምላክ ።

አመ : ፲፯ : * ለሰኔ : ምንባብ ።

P 125^b a

በዛቲ : ዕለት : አዕረፈ : አብ : ቅዱስ : አባ : ለትጾን² ። ዝንቱ : አብ : ኮነ : እምሰ

1. P ajoute le « salâm » suivant, ሰላም : ለክ : ዘኢየሱስ : ቡሩካ ። እንተ : ተኃብር : አግን : ምስለ :
 ርክፍ : እምላክ ። እምልበ : አኃው : ታሰሰል : ሕሊፍ : ሕክክ ። ሶበ : ገደፍጥ : ለሰምዕ : እንዘ : እንተ : ላእከ ።
 ጸዋን : ስቱ : ምክር : ፋሙ : ግእከለ : በበክ ። — 2. O, P toujours — ጸ.ን :

[Salut à vous, justes plus nombreux en vertu que le sable, groupe des saints frères qui avez demeuré au pays de Fêsa. Quand l'entraînement de votre justice *comme un fer* aigu piqua son cœur, Abunâfr se retira de la surface du monde, pour que son âme devînt compagne de l'âme des humbles]¹.

En ce jour également, l'ange de Dieu apparut à Joseph en songe, pour que celui-ci prit l'Enfant et sa Mère et revînt au pays d'Israël. Que sa bénédiction soit avec nous dans les siècles des siècles. Amen!]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 17 DE SANÈ 11 juin .

En ce jour mourut le saint père abbà Latson. Ce père était de la ville

1. Ici suit dans P un « salâm » dont voici la traduction :
 « Salut à toi, ô Za-lyasus béni! partageant la foi avec Yekuno Amlâk. Lorsque pour chasser de l'âme des frères la pensée de trouble, tu as jeté le cierge, accomplissant le service divin, la coupe de la boisson de bière resta seule au milieu ».
 La légende à laquelle il est fait allusion ici nous étant inconnue, ce « salâm » est quelque peu obscur. Dans le calendrier de Ludolf (*Comm.* 419) on ne lit que « Za-lyasus cum lekuno Amlâk ». Celui-ci régna de 1270 à 1285.

ብአ : ሀገረ : ብሀንሳ : ወእንዘ : ውእቱ : ወራዛ : ሰምዓ : ወንጌለ¹ : ቅዱስ : ዘይቤ : ዘ
 ፈቀደ : ያድገና : ለነፍሱ : ለይግድፋ : ወዘሰ : ገደፋ : ለነፍሱ² : ይረከባ : ለሕይወት :
 ዘለዓለም = ወሶበ : ሰምዓ : ዘንተ : ነደ : ለቡ³ : በእንተ : ፍቅረ : እግዚአብሔር = ወ
 እምድገረ : ተመጠወ : ምሥጢራተ : ቅድሳት : ሖረ : ኅበ : ደብረ : አስዋህት : ወተጋ
 ደለ : ተጋድሎ : ዓቢዩ : በአጽዋማት : ወጸሎታት : ዘእንበለ : ጽርዓት = ወኮነ : ይጸው
 ም : በበ : ሱባዔ : ወትረ = ወአስተርአዮ : መልአከ⁴ : እግዚአብሔር : ወአዘዘ : ከመ :
 ይሖር : ኅበ : ቅዱስ : አባ : ኢስድሮስ : ወያልብሶ : አልባሰ : ምንኩስና = ወሖረ : አ
 ባ : ለትጾን : ኅበ⁵ : አባ : ኢስድሮስ = ወነበረ : እንዘ : ይጸሊ : ላዕለ : አልባሳት : ወ
 አስኬማ⁶ : ምንኩስና : ግመዓልተ : ወአልበሶ : ኪያሆመ : ወወሰከ : ተጸምዶቶ : ወተ
 ጋድሎቶ =

ወእምዛ : ወፅአ : በምክረ : መምህሩ : ወነበረ : በባሕተቱ : ወኮነ : ይተግህ : ወይ
 ጸውም : ወይጸሊ : ወትረ = ወሀሉ : በቅሩብ : እምኔህ : ሿደብር : ወኮነ : ይሔውጸመ :
 ለመነኮሳተ : ውእቱ : ደብር = ወበአሐቲ : ዕለት : ሖረ : ኅበ : ውእቱ : ደብር : ወረከ
 ቦ : ለአበ : ምኔት : ውእቱ⁷ : እንዘ : ይደዌ : ወአልጸቀ : ለመዊት : ወኩሎመ : መነኮ
 ሳት : የዐውድዎ : እንዘ : ይበከዩ = ወእምዛ : ርእዩ : ቅዱስ : አባ : ለተጾን : ወሰራዊ
 ተ : ሰይጣናት : እንዘ : የዐውድዎ = ወሰአሎ⁸ : ቅዱስ : ለአበ : ምኔት : ወይቤሎ : ም
 ንተ : ዘኮነ : ብከ : አሐብ = ወአዘዘመ : አበ : ምኔት : ለመነኮሳት : ከመ : ይጻኡ : እም

1. A, P — A : — 2. O, P add. በእንቲእዮ : — 3. O, P add. ከመ : እሳት : — 4. A om. : —
 5. O, P add. ቅዱስ : — 6. O, P add. መላእክት : ፀ : — 7. P om. : ደብር (O om.). — 8. O, P ተሰ

de Behnesá. Encore tout jeune, il entendit la parole du saint Évangile : « Qui veut sauver son âme, qu'il la perde; et qui perd son âme, trouvera la vie éternelle ». Quand il eut entendu cette *parole*, son cœur s'enflamma pour l'amour de Dieu. Après avoir reçu les saints mystères, il alla au monastère d'Aswáhet et y mena une admirable vie d'ascète dans les jeûnes et les prières, sans interruption; il jeûnait chaque semaine constamment. L'ange de Dieu lui apparut, et lui ordonna d'aller vers saint abba Isderos (*Isidore*) pour qu'il le revêtît des habits monastiques. Abba Latson alla donc vers saint abba Isderos qui resta à prier sur les vêtements et l'habit (σχιμα) des moines quarante jours, puis il l'en revêtit; et il augmenta sa dévotion et son ascétisme.

Étant sorti sur le conseil de son maître, il demeura seul et passait ses veilles dans la prière et le jeûne ininterrompus. Dans son voisinage, il y avait un couvent, et il avait coutume de visiter les moines de ce monastère. Un jour, il vint au couvent et y trouva l'abbé du monastère, malade et tout près de mourir. Tous les moines l'entouraient en pleurant. Après qu'abba Latson eut vu les troupes de démons qui l'entouraient, ce saint fit à l'abbé du monastère une demande en ces termes : « Quelle chose t'est arrivée, ô Père? »

ጎቤሁ ፡ ወአጋዘ ፡ ይንግር ፡ ዙሉ ፡ አበሳሁ ፡ ወዘገብረ ፡ በውርዙቱ ። ወኮነ ፡ ኃጣውኢ ፡
 ሁ ፡ ዓበይተ ፡ ፈድፋድ ። ወእምኖልቆሙ¹ ፡ ይቤሉ ፡ ስረይ ፡ ሊተ ፡ ኦአቡዮ ፡ እስመ² ፡
 ገበርኩ ፡ እኩያተ ፡ ብዙኃተ ፡ * ዘኢገብረ ፡ መኑሂ ፡ እምቅድግዮ³ ፡ ከግሁ ፡ ግሙራ ።
 ወውለቱኬ ፡ እስመ ፡ አነ ፡ ሶበ ፡ ፈቀድኩ ፡ ከመ ፡ አሠዩም ፡ ቀሲሰ ፡ ወኢሂሙኒ ። ወ
 ሐርኩ ፡ ጎበ ፡ ካልእ ፡ መካን⁴ ፡ ወእቤ ፡ ከመ ፡ ኤዲስ ፡ ቆጶስ ፡ ሂመኒ ፡ ቀሲሰ ። ወኮን
 ኩ ፡ እቄድስ ፡ ቀርባነ ፡ ዘእንበለ ፡ ፍርሀት ፡ ወእነሥእ ፡ ሥጋሁ⁵ ፡ ቅዱስ ፡ ወእገብር ፡
 ቦቱ ፡ ሥራዩ ። ወሰከብኩ ፡ ምስለ ፡ እምዮ ፡ ዘወለደተኒ ፡ ዐሠርተ ፡ ጊዜ ፡ ወፀንሰት ፡
 እምኔዩ ፡ ወእምአመ⁶ ፡ አልጸቀት ፡ ለወሊድ ፡ ኮንኩ ፡ አሰትያ ፡ ሥራዩ ፡ ከመ ፡ እቅት
 ሉ ፡ ለሕፃን ፡ ወኃጠአትዩ ፡ ብዙጎ ፡ ፈድፋድ ። * ወናሁ ፡ በጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ሞትዩ ፡ ወፀአ
 ትዩ ፡ እምዝንቱ ፡ ዓለም⁷ ፡ ወአልብዩ ፡ ወኢምንተኒ ፡ እምሠናይ ፡ ዘአቀርብ ፡ ለእግዚ
 አብሔር ። ወእስእለከ ፡ ኦአቡዮ ፡ ወእሰግድ ፡ ለከ ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ት
 ዘከረኒ ፡ በጸሎትከ⁸ ።

O 14 a

ወበከዩ ፡ ቅዱስ⁹ ፡ አባ ፡ ለትጾን ፡ ወርእያ ፡ ለነፍሱ ፡ ለውለቱ ፡ ምስኪን¹⁰ ፡ እንዘ ፡
 ይትመጠውዋ ፡ ሰይጣናት ፡ * ወእሙንቱ ፡ ይኳንንዋ ፡ በመቅሠፍት ፡ በአስዋጠ ፡ እሳት ፡ A f. 267 b
 ወኮነት ፡ ጽልመተ ። ወእምድጎረ ፡ ገንዘዎ ፡ ወቀበርዎ ፡ ተዘከረ ፡ ቅዱስ ፡ ለጥጾን ፡ ቃ
 ሉ ፡ ለውለቱ ፡ ምስኪን ፡ ሶበ ፡ ይቤሉ ፡ በእንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተዘከረኒ ፡ በጸሎት

1. O, P om. ። — 2. O, P add. እነ ፡ — 3. O, P ዘእሙኑሂ ፡ እም¹ ፡ ጎ¹ ፡ — 4. A om. —
 5. A ሥጋሁ ፡ — 6. O, P — ከመ ፡ — 7. O, P add. ኃላፊ ፡ — 8. O, P add. ቅድስት ፡ — 9. O,
 P om. — 10. O, P ብእሊ ፡

Et l'abbé du monastère fit sortir les moines d'auprès de lui, puis se mit à lui raconter tous ses péchés et ce qu'il avait fait dans sa jeunesse. Ses péchés étaient extrêmement graves, et terrifié par leur nombre, il dit : « Pardonne-moi. ô mon père, car j'ai fait une foule de choses mauvaises, et avant moi personne du tout n'en avait fait de semblables. Les voici : ayant voulu être ordonné prêtre, et comme on ne m'ordonnait pas, j'allai en un autre lieu et je dis qu'un évêque m'avait ordonné prêtre et je célébrais le Sacrifice de la Messe sans crainte; je prenais le corps sacré et j'en faisais un philtre; je couchai avec ma mère, qui m'avait mis au monde, dix fois, et elle conçut de mon fait; quand elle fut sur le point d'accoucher, je lui donnai à boire un médicament pour tuer l'enfant. Oui, mon crime est tout à fait énorme, et voici venue l'heure de ma mort et de ma sortie de ce monde, et je n'ai rien de bien à présenter à Dieu. Je te prie, mon père, je me prosterne devant toi, au nom de Dieu, pour que tu te souviennes de moi dans ta sainte prière ».

Saint abbâ Latson pleura et vit l'âme de ce pauvre malheureux prise par les démons qui la tourmentèrent à coups de fouets enflammés, et elle était toute noire. Après l'ensevelissement et l'enterrement de cet homme, saint Latson se souvint de la parole de ce malheureux quand il lui avait dit : « Au

ከ = ወተከከረ : ቃለ : * ቅዱስ : ወንጌል¹ : ዘይቤ : መኑ : ፍቅር : ዘየግቢ : እምዝንቱ : ከመ : ይመጡ : ብእሲ² : ነፍሶ : በእንተ : ቢጸ : ወነበረ : ዝንቱ : ቅዱስ : ይኳንፍ : ለነፍሱ : በዘዘ : ዘአሁ : ዠነኔ : ወይስእሉ : ለእግዚእነ : ክርስቶስ : በእንተ : ነፍሱ : ለውእቱ : ኃጥእ : ከመ : ይምሐራ : ወኩነነ : ነፍሶ : ወሞተ : ጅጊዜ = ወከነ : ሊቀ : መላእክት : ሚካኤል : ያስተርእ : ሉቱ : ወይቤሉ : ኢትቅተል : ነፍሰከ : እስመ : ኢ
P 125^{ba} b, ይደሉ : ከመ : ይምሐሮ : * ለውእቱ : ኃጥእ : ወኢያኃድግ³ : ሉቱ : አበሳሁ = እስመ : እግዚአብሔር : አምላክ : ጽድቅ : ወገባራ : ዠነኔ : ወፍትሕ : ኢይጸገው⁴ : ላዕለ : ዘ ኢይደልዎ : ጸጋ : ወኢይኳንን : ዘኢይደልዎ : ዠነኔ =

ወሶበ : ቀተለ : ነፍሶ⁵ : ዝንቱ : ቅዱስ : ጅጊዜ : እንዝ : ይስእል : ኅበ : እግዚአብሔር : በእንተ : ነፍሱ⁵ : ለውእቱ : ኃጥእ = ወሚካኤል : ሊቀ : መላእክት : ይመጽእ : ኅቤሁ : ወይብሉ : ኢትቅተል : ነፍሰከ : እግዚአብሔር : ኢይምሕሮ : ለውእቱ : ኃጥእ = ወእምድኅረዝ : አስጠመ : ነፍሶ : ውስተ : ባሕር : ወሞተ = ወሶቤሃ : ከነ : ንጉድጓድ : ግቢይ : ወወረደ : እግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : እምሰማይ : ወነበረ : ኅበ : ጽንፈ : ባሕር = ወአዘዘ : ለሚካኤል : ወአውፅኦ : ለቅዱስ : እምውስተ : ባሕር : ወአሕየዎ : እሞት = ወይቤሉ : እግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ = ሰላም : ለከ : አኅሩይዩ : አባ : ለጥጸን : ለምንት : ቀተልከ : ነፍሰከ : ብዙኃ : ጊዜ : በእንተ : ውእቱ : ኃ

1. O, P ፊ" : ቅ" : — 2. A om. : — 3. O, P ወኢያኃድግ : — 4. sic A ; O, P ደጸጉ cf. plus haut p. 528, n. — 5. A om. ; O : ነፍሱ : ፊ" :

nom de Dieu, souviens-toi de moi dans ta prière! » Et il se rappela aussi la parole du saint Évangile qui dit : « Quelle plus grande charité que celle de l'homme qui se livre lui-même pour son compagnon? » Alors ce saint s'occupa à se faire souffrir de toutes les façons qu'il pouvait et à prier Notre-Seigneur Jésus-Christ pour l'âme de ce pécheur, afin qu'il en eût pitié. Il se tortura lui-même et voulut cinq fois mourir. L'archange Michel lui apparaissait et lui disait : « Ne te tue pas, car il ne convient pas que Dieu fasse miséricorde à ce pécheur et il ne lui pardonnera pas. Dieu, en effet, Dieu juste et qui opère la condamnation et la justification, ne donnera pas la grâce à qui elle ne convient pas et ne punira pas qui ne mérite pas la punition ».

Quand ce saint voulait cinq fois se tuer en priant Dieu pour l'âme de ce pécheur, Michel, archange, venait à lui *chaque fois* et lui disait : « Ne te tue pas toi-même, car Dieu ne fera pas miséricorde à ce pécheur ». Mais après que, s'étant noyé lui-même dans la mer, *le fleuve*, il fut mort, aussitôt il y eut un grand coup de tonnerre et Notre-Seigneur Jésus-Christ descendit du ciel, resta sur le bord de la mer, ordonna à Michel de retirer le saint de la mer et le ramena de la mort à la vie. Puis Notre-Seigneur Jésus-Christ lui dit : « Salut à toi, mon élu, abbà Latson, pourquoi as-tu voulu te tuer toi-même à maintes reprises pour ce pécheur, puisqu'il ne mérite pas miséricorde; car ses péchés

ጥእ ። እስመ ፡ ለውእቱ ፡ ኢይደልዎ ፡ ምሕረት ፡ እስመ ፡ ኃጢአቱ ፡ ብዙኃት ፡ ፈድ
 ፋድ ፡ ወሕሠማት ፡ ወደአክዩ ፡ እምነተሉ¹ ፡ ኃጣውእ ፡ ወኢይደሉ ፡ ለሰብእ ፡ ከመ ፡ ይ
 ትናገር ፡ በሙ ። ወአውሥአ ፡ ቅዱስ ፡ አባ ፡ ለጥጾን ፡ ወይቤሉ ፡ እስእለከ ፡ አእግዚ
 እዩ ፡ ኢዩሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ከመ ፡ ትምሐሮ ፡ ለውእቱ ፡ ኃጥእ ፡ እምነነኔ ። ወለእ
 መ ፡ ኢመሐርኮ ፡ ውስዳ ፡ ለነፍሱዩ ፡ ምስሌሁ ፡ ውስተ ፡ ነነኔ ።

ወአእመረ ፡ እግዚእነ ፡ ከመ ፡ ቅዱስ ፡ ይቀተል ፡ ነፍሶ ፡ ብዙኃ ፡ ጊዜ ፡ በእንተ ፡
 ውእቱ ፡ ኃጥእ ። ወአዘዘ ፡ እግዚእነ ፡ * ወአብጽሖ ፡ ለውእቱ ፡ ኃጥእ ። ወነሥአ ፡ እግ
 ዘእነ² ፡ ወገሰሳ³ ፡ በእደዊሁ ፡ ወረሰዖ⁴ ፡ ከመ ፡ መሬት ፡ ወይቤ ፡ ኢተብጻሕ ፡ ዛቲ ፡ ነ
 ፍስ ፡ ውስተ ፡ ነነኔ ፡ እምይእዚ⁵ ፡ ወኢትርከብ ፡ ምሕረተ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ፡ አላ ፡
 ትኩን ፡ ከመ ፡ ነሉ ፡ መሬት ። ወቅዱስሰ ፡ አባ ፡ ለጥጾን ፡ ሰብሖ ፡ ለእግዚእነ ፡ ክር
 ስቶስ ፡ በእንተ ፡ ብዙኃ⁶ ፡ ሣህሉ ፡ ወምሕረቱ ፡ ዘመሐሮ ፡ ለውእቱ ፡ ምስኪን ፡ ወአ
 ውዕኦ ፡ እምውስተ ፡ ነነኔ ።

ወእምድጎረዝ ፡ ይቤሉ ፡ እግዚእነ ፡ ለቅዱስ ፡ አባ ፡ ለጥጾን ፡ አሚን ፡ እብለከ ፡
 አጎሩይዩ ፡ ለጥጾን ፡ እስመ ፡ ነሉ ፡ ዘይገብር ፡ ተዝካረከ ፡ አው ፡ ይሁብ⁷ ፡ ዕጣነ ፡ አ
 ው ፡ ቀርባነ ፡ አው ፡ ዘይተ ፡ አው ፡ ሰምዓ ፡ አው ፡ ዘያጸግብ ፡ ርኑ⁸ በ ፡ አው ፡ ዘያሰ
 ቲ ፡ ጽሙአ ። አው ፡ ዘያለብስ ፡ ዕሩቀ ፡ በእንተ ፡ ስምክ ፡ በዕለተ ፡ ተዝካርክ ። አው ፡
 ዘይጽሕፍ ፡ ገድለከ⁹ ፡ አነ ፡ እጽሕፍ ፡ አስግቲሆሙ ፡ ውስተ ፡ መጽሐፈ ፡ ሕይወት⁹ ፡

A 265 u

1. 0 — ሎሙ, P — ሎን ; — 2. 0, P om. — 3. 0, P — ሶ ; — 4. 0, P — ጥ ; — 5. 0, P
 add. ለግሙረ ; — 6. 0, P ብዙኃ ; — 7. 0, P ዘይ" ; — 8. 0, P መጽሐፈ ፡ ገድለከ ; — 9. 0, P
 add. ዘሰማያት ;

sont tout à fait nombreux, honteux, et plus grands que tous les péchés, et il ne faut pas même que les hommes s'en entretiennent ». Saint abbâ Latson répondit en disant : « Je te prie, ô mon Seigneur Jésus-Christ, d'avoir pitié de ce pécheur et de le sauver des tourments; si tu n'en as pas pitié, jette-moi moi-même avec lui dans les tourments ».

Alors Notre-Seigneur comprit que le saint se tuerait lui-même bien des fois pour ce pécheur, et Notre-Seigneur ordonna de faire venir ce pécheur; Notre-Seigneur le prit, le toucha de la main et le rendit comme de la poussière, puis il dit : « Que cette âme ne subisse plus de tourments, depuis maintenant à jamais, et qu'elle ne trouve pas de miséricorde pour l'éternité, mais qu'elle soit comme toute poussière ». Alors saint abbâ Latson glorifia Notre-Seigneur Jésus-Christ pour la grandeur de sa clémence et de sa miséricorde, lui qui avait eu pitié de ce pauvre et l'avait retiré des tourments.

Ensuite Notre-Seigneur dit à saint abbâ Latson : « En vérité, je te le dis, ô mon élu Latson : quiconque fera ta mémoire ou qui donnera de l'encens, ou une offrande pour l'eucharistie, ou de l'huile, ou un cierge, ou qui rassasiera l'affamé ou qui donnera à boire à qui a soif, ou qui vêtira celui qui est nu, en ton nom, au jour de ta mémoire, ou qui écrira ta vie, moi, j'écri-

ወእደመስስ : ነሉ : ኃጣውኢሆመ = ወዘንተ : ብሂሉ : እግዚእነ¹ : ሉቱ : ስብሐት :
 ዓርገ : ውስተ : ሰግዖት : በዓቢይ : ስብሐት = ወቅዱስስ : አባ : ለትጾን : ተፈሥሐ :
 ዓቢዩ : ፍሥሐ = ወተመይጠ : ኅበ : በዐቱ : ወነበረ : እንዘ : ይትጋደል : ብዙኃ : መ
 ዋዕለ = ወሶበ : ፈጸመ : ተጋድሎቶ : ወአሥመሮ : ለእግዚአብሔር : ወአዕረፈ : በሰላ
 ም = እግዚአብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቱ : ወበረከቱ : የሀሉ : ምስሌነ : አሜን : ወአ
 ሜን =

[ሰላም : ለአባ : ለትጾን : በአንኖ : ግግ : ዘክህላ ።
 ከመ : ያውዕለ : እምደይን : ብእሴ : ኅጉለ ።
 ለለ : መዋዕል : ሠሉስ² : እንዘ : ይበልዕ : ቁጽለ ።
 በትምሕርቱ³ : ዐቢይ : እምብዝኃ : ተጋደለ⁴ : ገድለ ።
 በአምሳለ : ነፋስ : ኮነ : ሥጋሁ : ቀሊለ ።]

[ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ተገዝኩ : ለአባ : ጳላሞን : ፈላሲ : ዐቢይ : ወበሕታዊ :
 P 126 a መናኔ : ዓለም : ዘየኃድር : ውስተ : ደብር⁵ : ወይጸመዶ : ለእግዚአ*ብሔር : በተጋድ
 ሉ : ብዙኅ : እስከ : ደክመ : ሰይጣን : እምተጋድሎቱ : ዝንቱሰ : ቅዱስ : ነበረ : ነዋ
 ኃ : መዋዕለ : በአርምዋ : ወተባሕትዎ : ወኢይስሕቅ : ግመራ : ወኢይትናገር : ምስ
 ለ : መኑሂ : ዳዕመ : ይበኪ : በእንተ : ኃጣውኢሁ : መዐልተ : ወሌሊተ⁶ = ብዙኃ :

1. O, P add. ኢየሱስ : ክርስቶስ — 2. O ለጉስ — 3. Ainsi les 2 ms.; à lire በትምሕርቱ — 4.
 O — ድሉ — 5. O ባሕር — 6. P om.

rai leurs noms dans le livre de vie et j'effacerai tous leurs péchés ». Ayant dit cela, Notre-Seigneur Jésus-Christ — qu'il soit loué! — monta aux cieus avec une grande gloire. Alors saint abba Latson ressentit une vive joie; il retourna à sa caverne et passa de nombreux jours dans les exercices spirituels. A la fin de ses combats et ayant accompli le bon plaisir de Dieu, il mourut en paix. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière, et que sa bénédiction soit avec nous. Amen! amen!

[Salut à abba Latson qui, par la prolongation de la souffrance, put faire sortir de la damnation un homme perdu. Tous les trois jours il ne mangeait que du feuillage; par suite de la vie d'ascète, à cause de la grande lutte spirituelle qu'il soutint, son corps était devenu léger comme un souffle].

En ce jour également, tombe la mémoire d'abba Palamon, grand solitaire, anachorète, contempteur du monde; il demeurait dans une montagne¹ et servait Dieu dans un ascétisme rigoureux au point que Satan fut lassé par son ascétisme. Ce saint demoura de longs jours dans le silence et la solitude; il ne riait point du tout ni ne s'entretenait avec qui que ce fût, mais au con-

1. Ou bien : un couvent; O « mer » ou « le fleuve (Nil) » (?).

ጊዜያተ ፡ አምጽአ ፡ ኅቤሁ ፡ ሰይጣን ፡ ተላሕዮ ፡ ወስሒቀ ፡ ወኢያክሞሰሰ ፡ ፍጹመ ፡
 ባሕቱ ፡ ኮነ ፡ ትኩዝ ፡ ወኅዙነ ፡ በስመ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወበእንተዝ ፡
 ተምዕዓ ፡ ላዕሌሁ ፡ ሰይጣን ፡ ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ ተንሥኡ ፡ አባ ፡ ጳላሞን ፡ ወሐረ ፡ ኅ
 በ ፡ ሀገ*ረ ፡ ግብጽ ፡ ከመ ፡ ይሂጥ ፡ ግብረ ፡ እደዊሁ ፡ ወእንዝ ፡ የሐውር ፡ ውእቱ¹ ፡ O 14 b
 በፍኖት ፡ ወይበኪ ፡ በእንተ ፡ ኃጢአቱ ፡ እስከ ፡ አልጸቀት ፡ ትትመላሕ ፡ አዕይንቲሁ ፡
 እምብዝኃ² ፡ አንብዕ ፡ አስሐቶ ፡ ሰይጣን ፡ ፍኖተ¹ ፡ ወኢያኅደጎ³ ፡ ያእምር ፡ ኅበ ፡ አ
 ይቲ ፡ የሐውር ፡ ወበተፍጻሚተ ፡ ኋመዋዕል ፡ ሶበ ፡ አልጸቀ ፡ አረጋዊ ፡ ለመዊት ፡ እም
 ረኃብ ፡ ወጽምዕ ፡ ወወድቀ ፡ ውስተ⁴ ፡ ምድር ፡ ወእግዚአብሔር ፡ መፍቀሬ ፡ ሰብእ ፡
 ኢኃደጎ ፡ ለገብሩ ፡ ጳላሞን ፡ ይትኃጉል ፡ ለሰይጣን⁵ ፡ አላ ፡ ሰደዶ ፡ ለመንፈስ ፡ ርኩስ ፡
 ወአርኃቆ ፡ እምኔሁ ፡ ።

ወሶበ ፡ አእመረ ፡ ጳላሞን⁶ ፡ አረጋዊ ፡ ነሎ ፡ ዘኮነ ፡ ላዕሌሁ ፡ ከልሐ ፡ እንዝ ፡ ይብ
 ል ፡ እእግዚእየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ርድአኒ ፡ ወበጊዜሃ ፡ ሰምዓ ፡ ቃለ ፡ ዘይቤሎ ፡
 ኢትፍራህ ፡ እስመ ፡ ጸላኢ ፡ ኢይክል ፡ ላዕሌከ ፡ ወበሕቱ ፡ ተንሥኡ ፡ ወሐር ፡ ህቀ ፡
 ኅበ ፡ ደቡብ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ትረከብ ፡ ህየ ፡ ጽድቀ⁷ ፡ መነኮስ ፡ አረጋዊ ፡ ዘይነብር ፡
 ውስተ ፡ ሕዕነ ፡ ደብር ፡ ወስመ ፡ ለትጹን ፡ ወውእቱ ፡ ተወክፈ ፡ ብዙኃ ፡ ጸግ ፡ በእን
 ተ ፡ ስምየ ፡ ወንግሮ ፡ ነሎ ፡ ዘገበርከ ፡ እምንእስከ ፡ ወዘከመ ፡ አመከረከ ፡ ሰይጣን ፡
 ውእቱ ፡ ይጸሊ ፡ ላዕሌከ ፡ እስከ ፡ ትሰረይ ፡ ኃጢአትከ⁸ ፡ ወሶቤሃ ፡ ተንሥኡ ፡ ብፁዓ

1. O om. — 2. O እም. — 3. O ወኢኃደጎ — 4. O ጸብ. — 5. O በእንተ ፡ ሰ". — 6. P om. —
 7. Sic mss. — 8. P — ተከ.

traire, il pleurait à cause de ses péchés, nuit et jour. Souvent Satan lui procurait des agréments et des choses qui faisaient rire et il ne souriait absolument pas, mais était triste et affligé, au nom de Notre-Seigneur Jésus-Christ; et, à cause de cela, Satan se facha contre lui. Un jour abbà Palàmon se leva et alla dans une ville d'Égypte (le Caire?) pour vendre le travail de ses mains; pendant qu'il cheminait sur la route et pleurait sur ses péchés au point qu'il était près d'avoir les yeux arrachés à force de larmes, Satan le fit se tromper de chemin et ne le laissa point s'apercevoir de la direction qu'il suivait; au bout de sept jours, le vieillard, près de mourir de faim et de soif, tomba à terre; Dieu, ami des hommes, ne laissa pas son serviteur Palàmon devenir la victime de Satan, mais il chassa l'esprit impur et l'écarta de lui.

Le vieillard, comprenant tout ce qui lui était arrivé, s'écria en disant : « O mon Seigneur Jésus-Christ, secours-moi ! » Et aussitôt il entendit une voix qui lui disait : « Ne crains point, car l'Ennemi n'a aucun pouvoir sur toi; seulement, lève-toi et marche un peu vers le nord, car tu y rencontreras un moine, juste et âgé, qui demeure dans le sein d'une montagne; il se nomme Latşun; il a enduré beaucoup de peines pour mon nom; dis-lui tout ce que tu as fait depuis ton enfance et la façon dont Satan t'a tenté. Il priera pour toi

ዊ : ጳላዋን : ወጸረ : ሕዳጠ : እምግብረ : እደዊሁ : ወሐረ : ኅበ : ደቡብ¹ : ደብር : እ
 ንዝ : ያነብብ : መዝሙረ : ዳዊት : ዘይቤ : እግዚአ : በስምከ : አድኅነኒ : እስከ : ፍጻ
 ሜ ። ወዓዲ : መዝሙረ : ዘጽእስከ : መርሐ : እግዚአብሔር : መካነ : አረጋዊ : ለትጹ
 ን ። ወሶበ : ርእዮ : አረጋዊ : ለትጹን : ተፈሥሐ : ፈድፋድ : ወተአምኖ : ወአፅረኅ :
 ላዕለ² : ኩኩሕ ።

ወእምድኅረ : ጸለዩ : ወነበሩ : አኅዘ : ቅዱስ : ጳላዋን : ይብኪ : መሪረ : ወይንግ
 ሮ : ኩሎ : ኃጢአቶ : ዘገብረ : እምንእሱ : ምስለ : ተጋንዮ : ብዙኅ ። ወዓዲ : ነገር :
 ከመ : አመክሮ : ሰይጣን ። ወይቤሎ : በአሐቲ : ዕለት : እምዕለታት : እንዘ : አሐው
 ር : ውስተ : ግብጽ : ከመ : እሢጥ : ግብረ : እደውየ : መጽአ : ኅቤየ : ሰይጣን : ወአ
 ስሐታ : ለልብየ : ወኢኃደገኒ : እጸውዕ : ስመ : እግዚአየ : ኢየሱስ : ክርስቶስ ፣ ወዓ
 ዲ : አርአየኒ : ሀገረ : ሕንጽተ : ከመ : ሀገረ : ንጉሥ : ዘባቲ : ማያት : ወገነታት : ወ
 አዕዋማት ። ወእንዘ : አነ¹ : እሔሊ : እሢጥ : ግብረ : እደውየ : አስተርአየኒ : በእም
 ሳለ : ብእሲት : ኅዝንት : ዘሞተ : ምታ : ወኃደገ : ላቲ : ንዋየ : ብዙኃ : ወትቤለኒ :
 አነ : እሣየጥ : እምኔከ : ወአብአተኒ : ውስተ : ጽርሐ : ቤታ : ወአውረደት : አስፈሬዳ
 ተ : እምርእስየ : ወአንበረተኒ : ወሐፀበት : እገርየ : ወአዘዘቶን : ለአእማቲፕ³ : ያምጽ

1. 0 om. — 2. 0 ውስተ — 3. 0 add. ከመ :

jusqu'au pardon de tes fautes ». Sur-le-champ le bienheureux Palàmon se leva, emporta un peu de l'ouvrage de ses mains et marcha vers le nord de la montagne, en récitant le psaume de David qui dit : « O Seigneur, en ton nom, sauve-moi », jusqu'à la fin; et aussi le psaume Lx^e, jusqu'à ce que Dieu l'eut conduit à l'endroit où était le vieillard Latşun. A sa vue, le vieillard Latşun éprouva une grande joie, le baisa et le fit monter sur une pierre.

Après leur prière, ils s'assirent, et saint Palàmon se mit à pleurer amèrement et à lui raconter toutes les fautes qu'il avait commises depuis son enfance, en demandant souvent son pardon. Il lui expliqua encore comment Satan l'avait tenté. Et il lui dit : « Un jour entre autres que j'allais en Égypte (au Caire?) pour vendre le travail de mes mains, Satan vint à moi, troubla mon esprit, et ne me laissa pas invoquer le nom de mon Seigneur Jésus-Christ; il me montra aussi une ville bâtie comme la ville du roi, la capitale, où il y avait des eaux, des jardins et des arbres. Et pendant que je pensais à vendre le travail de mes mains, le diable m'apparut sous l'aspect d'une femme triste, dont le mari était mort en lui laissant de grands biens. Elle me dit : « Je t'achète quelque chose », et me fit entrer dans une chambre de sa maison, déposa les corbeilles de ma tête, me fit asseoir, lava mes pieds, commanda à ses servantes d'apporter une table et du vin, et me fit beaucoup d'instances pour que je mangeasse avec elle. Nous mangeâmes, nous bûmes et nous nous enivrâmes. Tandis que nous nous entretenions, toutes les ser-

አ ፡ ግዕደ ፡ ወወይነ ፡ ወአስተብቀኝተኒ ፡ ብዙኃ ፡ እብላዕ ፡ ምስሌሃ ፡ በላዕነ¹ ፡ ወሰተ
ይነ ፡ ወሰከርነ ፡ ወእንዘ ፡ ንዛዋዕ ፡ ንሕነ ፡ ወዕአ ፡ ነሉን ፡ አእማት ፡ ወተረፍነ ፡ ክልሌ
ነ ፡ ፡ ወሶቤሃ ፡ ነደ ፡ አዕይንትዮ² ፡ ከመ ፡ እሳት ፡ በፍትወተ ፡ ዝመት ፡ ወኢተዘከርከዎ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ዘውስተ ፡ ሰማይ ፡ ወኢመላእክተሁ ፡ ዘይትዐይኑ ፡ ቦቱ* ፡ ወከንኩ ፡ ከ
መ ፡ ዘይሰከብ ፡ ምስሌሃ ፡ ጥዩቀ ፡ ፡ ወእምድኅረዝ ፡ ሶበ ፡ ነቃህኩ ፡ ነጻርኩ ፡ ወኢረከብ
ኩ ፡ ምንተኒ ፡ ኢብእሲተ ፡ ወኢቤተ ፡ ወኢግዕደ ፡ ወኢሰብአ³ ፡ ወኢእንስሳ ፡ ወኢግ
ያተ ፡ ወኢገታተ ፡ ፡ ዳዕመ ፡ ረከብኩ ፡ ርእስዩ ፡ እንከርከረ ፡ ታሕተ ፡ ደብር ፡ ዘግኅ
ደርዩ ፡ ወከንኩ ፡ ከመ ፡ ዘኢበልዐ ፡ ወኢሰትዮ ፡ ፡ ወእምዝ ፡ በከይኩ ፡ ጥቀ ፡ ወርኢክ
ዎ ፡ ለሰይጣን ፡ ቀደም ፡ ርኅቀ³ ፡ እምኔዩ ፡ እንዘ ፡ ይስሕቅ ፡ ላዕሌዩ ፡ ወይቤለኒ ፡ አሌ ፡
ለከ ፡ ጳላምን ፡ ረላሲ ፡ በእንተ ፡ ዘተላሐይከ ፡ ወሰሐቀ ፡ ምስሌዩ ፡ ናሁ ፡ ነዐውኩከ ፡ ከ
መ ፡ ሆፍ ፡ ፡ ወሶበ ፡ ሰማዕኩ ፡ ነገር ፡ አተብኩ ፡ ላዕሌዩ⁴ ፡ ወጉዩ ፡ እምኔዩ ፡ ፡

P 126 b

ወይእዜኒ ፡ አአቡዮ ፡ ለትጹን ፡ ተማኅዕንኩ ፡ በቅድስናክ ፡ ሰአሉ ፡ ለእግዚአብሔር
ር ፡ ከመ ፡ ይስረይ ፡ ሊተ ፡ አበሳዩ ፡ ወኒጋይዩ ፡ ፡ ወአውሥአ ፡ አባ ፡ ለትጹን ፡ ወይቤ
ሉ ፡ ለአባ ፡ ጳላምን ፡ ኢትፍራህ ፡ አንሰ ፡ እትአመን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ይስረ
ይ ፡ ለከ ፡ ኃጢአተክ ፡ ወእምዝ ፡ ተንሥኡ ፡ ወጸለዩ ፡ ቫዕለተ ፡ ወቫለያልዩ ፡ ፡ ወመጽ
አ ፡ ኅቤሆመ ፡ ቃል ፡ ዘይብል ፡ ኢትፍርሁ ፡ አግብርትዮ ፡ ምእመናን ፡ እምደእዜ ፡ ኢ
ይክል ፡ ጸላኢ ፡ ላዕሌክመ ፡ ወኃጢአተኒ ፡ ዘገብረ ፡ ጳላምን ፡ ረሰይኩ ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ፡

1. 0 om. — 2. 0 — ቴና — 3. 0 om. — 4. 0 — ሌሁ ፡

vantes sortirent, et nous restâmes tous deux. Aussitôt mes yeux brûlèrent
comme du feu de la passion de l'impureté; je ne me souvins plus de Dieu
qui est au ciel, ni de ses anges qui l'entourent, et il me paraissait évident
que je couchais avec elle. Puis, à mon réveil, je regarde et ne trouve plus
rien, ni femme, ni maison, ni table, ni homme, ni bêtes, ni eaux, ni jardins.
Mais je me trouvai roulé au pied de la montagne où je demeurais et j'étais
comme qui n'a ni mangé ni bu. Alors je pleurai très fort et je vis Satan
debout loin de moi qui riait de moi et me disait : « Malheur à toi, Palàmon
« solitaire, parce que tu t'es égayé et que tu as ri avec moi : voici que je t'ai
« pris comme un oiseau ». En entendant ses paroles, je fis sur moi le signe
de croix, et il s'enfuit loin de moi.

« Et maintenant, ô mon père Latsun, j'ai recours à ta sainteté: prie Dieu
de me pardonner mon péché et mon crime! » Abbà Latsun répondit en disant
à abbà Palàmon : « Ne crains point; j'ai confiance en Dieu qu'il te pardon-
nera ta faute ». Alors ils se levèrent et prièrent trois jours et trois nuits, et
une voix parvint jusqu'à eux qui disait : « Ne craignez point, mes fidèles ser-
viteurs! Désormais l'Ennemi n'aura plus pouvoir sur vous; quant au péché

ለሰይጣን ፡ ወአክ ፡ * ኃጢአተ ፡ ጳጳሮች ፡ በሕቲቱ ፡ ዳዕሙ ፡ ለክሉ ፡ ሰብእ ፡ ዘአመክር
 ሙ ፡ እራሲ ፡ ላዕሌሁ ፡ ኃጣውኢሆሙ ። ወእምድጎረዝ ፡ ተባረከ¹ ፡ አባ ፡ ጳጳሮች ፡ እ
 ምአባ ፡ ለትጹን ፡ ወሐረ ፡ ጎበ ፡ ግጎደሩ ፡ እንዘ ፡ ይሌብሐ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአእረ
 ፈ ፡ በሰላም ። ጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሁሉ ፡ ምስሌን ፡ ለዓለሙ ፡ ዓለም ፡ አግኝን ።]

[ሰላም ፡ ለአባ ፡ ጳጳሮች ፡ እምድጎረ ፡ አስፈጦ ፡ መፍቀሬ ፡ ኃጉል ።
 እንዘ ፡ ይገብር ፡ ምትሐተ ፡ በዘዘዚሁ ፡ አምሳል ።
 እምእግዚአብሔር ፡ መሐሪ ፡ ወመስተሣህል² ።
 ሰራዩ ፡ ጌጋዩ ፡ ተፈነወ ፡ ቃል ።
 ዲባ ፡ ርእሰ ፡ ሰይጣን ፡ ዘንተ ፡ ገበርኩ ፡ ዘይብል ።]

[ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ ተገካሩ ፡ ለቅዱስ ፡ ወብፁዕ ፡ አባ ፡ ገሪግ ፡ ለዝንቱ³ ፡
 ፀ 15 a ቅዱስ ፡ ኮነ ፡ አቡሁ ፡ ንጉሠ ፡ ሮም ፡ ወስሙ ፡ መስፍያኖስ ፡ ወስመ ፡ እ*ሙ ፡ ስፍንግያ⁴ ፡
 P 127 a * ወኮነት ፡ መካነ ፡ ወሶበ ፡ ሰአለት ፡ ጎበ ፡ እግዝእትነ ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ ግርያም ፡ ወ
 ሀበታ ፡ ዘንተ ፡ ወልደ ፡ * ወትሰምዮ ፡ ስሞ⁵ ፡ ይስሐቅ ። ወሶበ ፡ ልህቀ ፡ መሀርም ፡ መ
 ጸሕፍተ⁶ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወእምዝ ፡ ተሰይመ ፡ ዲያቆን ፡ ወሶበ ፡ ሞተ ፡ አቡሁ ፡
 አንገሥዎ ፡ ሰብእ ፡ ሮም ፡ በመንበረ⁷ ፡ አቡሁ ፡ ወነበረ⁷ ፡ ጌጋመተ ፡ እንዘ ፡ ይኳንን ፡ በ

1. O om. — 2. O ወብደጌጋ ፡ ግህል ፡ — 3. O ወላ ፡ — 4. O እፍ ፡ — 5. O ወሰመያፍ (sic). — 6. O ወስተ ፡ — 7. O በመንገሥተ ፡

commis par Palámon, je l'ai mis sur la tête de Satan; et non seulement le péché de Palámon, mais encore je reporterai sur lui les péchés de tous ceux qu'il a tentés ». Ensuite abba Palámon reçut la bénédiction d'abba Latsun et alla à sa demeure en louant Dieu. Puis il mourut en paix. Que sa prière et sa bénédiction soient avec nous, dans les siècles des siècles. Amen!

[Salám à abba Palámon qui, après avoir été séduit par celui qui aime la perdition, *Satan*, en produisant des fantômes de différentes formes, de Dieu, miséricordieux et compatissant, pardonnant sa faute, fut envoyée une voix qui disait : « J'ai reporté cela, *son péché*, sur la tête de Satan »]¹.

[En ce jour également, mémoire du saint et bienheureux abba Garimá. Le père de ce saint était empereur de Rom et s'appelait Masfeyános; sa mère, nommée Sfengya, était stérile. Ayant prié Notre-Dame, la sainte Vierge Marie, celle-ci lui donna cet enfant et elle l'appela du nom d'Isaac. Quand il eut grandi, on lui apprit les saintes Écritures de l'Église, puis il fut ordonné diacre. A la mort de son père, les gens de Rom le firent régner sur le trône de son père. Il passa sept années à gouverner avec justice et avec droiture. Lorsque abba Pantaléwon de la cellule apprit *cette nouvelle*, il lui envoya dire :

1. P « contre lui ».

ፍትሕ ፡ ወበርትዕ ። ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ አባ ፡ ጳጌጠሌዎን ፡ ዘጸግዕት ፡ ለአክ ፡ ጎቤሁ ፡ እን
 ዘ ፡ ይብል ፡ አወልድዮ ፡ ይስሐቅ ፡ ጎድጎሙ ፡ ለምውታን ፡ ይቅብሩ ፡ በድኖሙ ፡ ወአን
 ተሰ ፡ ነዓ ፡ ጎቤዮ ፡ ከመ ፡ ትጎሥሥ ፡ መንግሥቶ ፡ ለክርስቶስ ። * ወሰሚዮ ፡ አባ ፡ ገሪ
 ግ ፡ ኃደገ ፡ መንግሥቶ¹ ፡ ወወፅአ ፡ በሌሊት ። ወእምዝ ፡ አስተርአዮ ፡ ገብርኤል ፡ መ
 ልአክ ፡ ወጻር ፡ በክነፊሁ ፡ ብርሃናዊ ፡ ወአብጽሐ ፡ ጊዜ ፡ ቫሰዓት ፡ ዘውስተ ፡ ደደሁ² ፡
 ለአባ ፡ ጳጌጠሌዎን ፡ ወኑታ ፡ ፍኖቱሰ ፡ ይከውን ፡ መጠነ ፡ ፲ወርጎ ፡ ወፀዕለት ፡ ወአሜ
 ሃ ፡ ነበረ ፡ ገጉሠ ፡ ኢትዮጵያ ፡ አልአሜዳ ። ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ አባ ፡ ጳጌጠሌዎን ፡ ለቅዱ
 ስ ፡ ይስሐቅ ፡ ሐቀፎ³ ፡ ወሰዓሞ ። ወእምዝ ፡ አልበሶ ፡ አልባሰ ፡ ምንኩስና ፡ ወነበረ ፡
 በጸም ፡ ወበጸሎት ፡ እስከ ፡ ጠግዓ ፡ ግእሱ ፡ ዲበ ፡ አፅሙ ።

ወእምዝ ፡ ሐረ ፡ መካነ ፡ በደራ⁴ ፡ ወነበረ ፡ ህዮ ፡ ሸወ፫⁵ ፡ ዓመተ ፡ እንዘ ፡ ይገብር ፡
 ተአምረ ፡ ዘአልቦ ፡ ጉልቀ ፡ በአውፅአ ፡ አጋንንት ፡ ወበፈውሰ ፡ ድውያን ፡ ወአሐተ ፡
 ዕለተ ፡ ዘርአ ፡ ስርኖዮ ፡ በነገህ ፡ ወአረረ ፡ በሰርክ ። ወእምኔሁ ፡ አዕረጉ ፡ ቀርባነ ፡ ወበ
 ሳኒታ ፡ አዕረገ ፡ አባዕረ ፡ ላዕለ ፡ ዕፀ ፡ ግረት ፡ ወአኬደ ፡ ከላስስተ ፡ ስርኖይ ፡ ወኮነ ፡ መ
 ጠነ ፡ ጅወ፯መስፈርት ፡ ወካዕበ ፡ ተከለ ፡ ዓረገ ፡ ወይን ፡ መልዕልተ ፡ ኩተሕ ፡ ወበቂለ⁶ ፡
 ወፈረዮ ፡ በይእቲ ፡ ሰዓት⁷ ። ወእንዘ ፡ ይጽሕፍ ፡ መጽሐፈ ፡ ሶበ ፡ ቀርቦ ፡ ፀሐይ ፡ ለዓሪ
 ብ ፡ ዓውገዝ ፡ ከመ ፡ ይቁም ፡ ወቆመ ፡ እስከ ፡ ይፈጽም⁸ ፡ መጽሐፍ ፡ ወጎበ ፡ ወረቀ ፡ ም

1. O après ለሌሊት. — 2. P እደሁ. — 3. O ወሐ". — 4. Sic, O ምድር, dans l'Homélie de Yohannes év. d'Aksûm, éd. Conti Rossini, et ailleurs መደራ. — 5. O ገ. — 6. O om. ወ. — 7. O ሐላት. — 8. O ይት".

« O mon fils Isaac, laisse les morts enterrer leurs cadavres; pour toi, viens vers moi pour chercher le royaume du Christ ». Ayant entendu *ce message*, abbâ Garimâ laissa son royaume et sortit pendant la nuit. Alors lui apparut l'ange Gabriel qui le porta sur son aile étincelante et l'amena, à la troisième heure, au seuil *de la maison* d'abbâ Pantaléwon : or la longueur de son chemin est de dix mois et quatre jours. Alors vivait le roi d'Éthiopie Al-Amédâ. A la vue d'abbâ Isaac, abbâ Pantaléwon l'embrassa et le baisa, puis le revêtit des habits monastiques. Il vécut dans le jeûne et la prière à tel point que sa peau était collée à ses os.

Ensuite, il alla au lieu de Badarâ¹, et y demeura vingt-trois² ans, faisant d'innombrables prodiges : il chassait les démons et guérissait les malades. Un jour, il sema, de bon matin, du blé et fit la récolte le soir; on en fit le pain pour l'offrande eucharistique. Le lendemain, il fit monter les bœufs *pour la trituration* sur un arbre d'acacia, et leur fit fouler les gerbes de blé, et il y en eut une quantité de 77 mesures. Il planta aussi des ceps de vigne sur de la pierre : elle poussa et donna des fruits à l'heure même. Il écrivait un livre et le soleil était près de se coucher; il l'adjura de s'arrêter, et il s'arrêta jusqu'à ce qu'il eut achevé son livre. Là où il a craché sa salive, elle est demeurée

1. Madarâ: O « au lieu de la terre ? ». — 2. O : 10.

ራቆ : ወሀሉ¹ : እስከ : *ዮም : እንዘ : ይከውን² : ፈውሰ : ለድውያን : ወሶበ : ወድቀ : ብርዕ : እምእዲሁ : በቂለ : በዕለቱ ።

ወበጃዕለት : ሖሩ : ሰብእ : መስተዋድያን : ኅበ : አባ : ጳንጠሌዎን : ወይቤልዎ : ቀሲስ : ይስሐቅ : *እምድኅረ : በልዓ : መብልዐ : ቀደሰ : ቍርባነ : ወሐዊሮ : ኅቤሁ : አባ : ጳንጠሌዎን : ተመጠዎ : እስከ : ፍኖት : ወይቤሉ : አወልድዮ³ : አግኅሥ : ሰብ አ : ከመ : እንግርክ : ምሥጢረ ። ወይቤ⁴ : ቅዱስ : ይስሐቅ : አግኅሥ⁵ : ሰብአ : ዕፀ ውኒ : ወአዕባንኒ : ይሰስሉ : ለነ : ወኮነ : በከመ : ቃሉ : ወተግኅሡ : መጠነ : ጅምዕራ ፍ : ወይቤ⁶ : አባ : ጳንጠሌዎን : ገረምከኒ : ወልድዮ : ይስሐቅ : ወእምአሚሃ : ተሰ ምዩ : አባ⁷ : ገሪማ ። ወእምዝ : ሶበ : ፈጸመ : ሑረቶ : በሠናይ : አስተርአዮ : መድኃ ኒነ : ወወሀቦ : ኪዳነ : ለዘይጸውዕ : ስሞ : ወይገብር : ተገካር : ወሶቤሃ : ተመሥጠ : በሰረገላ : ብርሃን : ወተሠወረ ። እግዚአብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቱ : ለዓለመ : ዓለ ም : አሚን ።]

[ሰላም : ለአባ : ገሪማ : ለአርአዮ : እዚገዝ : ኃይሉ ።
ዘአስተራከቦ⁶ : ዘርአ : ወአስተላጻቀ : ምስለ⁷ : ሰብሉ ።
ዝንቱ : ጻድቅ : እምኅበ : ይሂሉ ።
እምገጸ : ዕቡዩ : ወእምድምፀ : ግሩም : ቃሉ :
አዕባን : ተግኅሡ : ወዕፀው : ሰሰሉ ።]

1. O om. ወ : -- 2. O ይእዜ : እስከ : ይፈውሰ : -- 3. O om. -- 4. O -- ሌሎ : -- 5. O ገድገሎ : -- 6. O በእ" : -- 7. O ከም" :

jusqu'aujourd'hui, guérissant les infirmes. Quand un roseau tombait de sa main, il poussait ce jour-là.

Un jour, des gens vinrent auprès d'abbâ Pantaléwon pour le calomnier et ils lui dirent : « Le prêtre Isaac, après qu'il a pris de la nourriture, célèbre les saints mystères ». Abbâ Pantaléwon étant allé chez lui, il le reçut, allant à sa rencontre jusqu'à la route; il lui dit : « O mon enfant, écarte les gens pour que je te dise un secret ». Saint Isaac dit : « Écarter les gens!... mais que les arbres aussi et les pierres s'éloignent de nous! » Et il arriva selon qu'il avait dit; ils se retirèrent à cinq stades. Et abbâ Pantaléwon dit : « Tu m'as effrayé, mon enfant Isaac ». Depuis lors, il fut appelé abbâ Garimâ. Puis, quand il eut achevé sa marche vers le bien, notre Sauveur lui apparut et lui donna le « kidân » en faveur de qui invoquerait son nom et ferait sa commémoration. Aussitôt, il fut enlevé sur un char lumineux et disparut. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière dans les siècles des siècles. Amen!]

[Salut à abbâ Garimâ qui, pour montrer sa grande puissance, fit que la semence fût en même temps pourvue de son épi; du lieu où était ce just, à l'aspect de sa grandeur et à l'éclat terrifiant de sa voix, les pierres se sont écartées et les arbres se sont éloignés].

ቤተ : ክርስቲያን ። ወንአድዎ¹ : ሎቱ : ለዝንቱ : አብ : ወአብጽሖ : ኅቤሁ : ወሰአሎ :
 ከመ : ይንበር : በኅቤሁ : ወተሰጥዎ : ዘንተ ። ወነበረ : ወስተ : ቤተ : ሊቀ : ጳጳሳት :
 ወሖረ : ዙሎ : ሖረተ : ሠናይተ : ወአፍቀርዎ : ዙሎ : ሰብእ ። ወሶበ : አዕረፈ :
 P 127 b አብ : አባ : ጲጥርስ : ሊቀ : ጳጳሳት : ተሰናኸው : ኤጲስ : ቶጳ^{*}ሳት : ወግእምራን :
 በአሐዱ : ምክር : ወሄምዎ : ለዝንቱ : አብ : አባ : ዲሚያኖስ : ሊቀ : ጳጳሳት : ዘእ
 O 15 b ንበለ : ፈቃዱ : ላዕለ : ሀ^{*}ገረ : እስክንድርያ : ወሖረ : ዙሎ : ሖረተ : ሠናይተ ። ፀ
 ከነ : ወትረ : ይጽሕፍ : መልእክታተ : ወድርሳናተ : ወይፈንዎሙ : ኅበ : ዙሎ : አ
 ሀጉር ።

ወሀለው : በገዳመ : አስቄጥስ : ደብረ² : ቅዱስ : አባ : መቃርስ : ሰብእ : ዕልዋን :
 አራሲስ³ : እምሕዝበ : መሌጥስ⁴ : ዓላዊ ። ወከኑ : እሙንቱ : ይሰትዩ : ወይነ : በሌ
 ሊት⁵ : ብዙኃ : ጊዜ : ዘበሳኒታሁ : ይትመጠው : ምሥጢራተ : ቅድሳት ። ወይትመከ
 ነዩ : ከመ : እግዚእነ : ክርስቶስ : ሎቱ : ሰብሐት : ወሀቦሙ : ለአርዳኢሁ : ጀጽዋዓ ።
 ቀዳሚ : ጽዋዓ : ወሀቦሙ : ወኢይቤሎሙ : ዝንቱ : * ደምዩ ። ወዳግማይ : ጽዋዓተ :
 ወሀቦሙ : ወይቤሎሙ : ዝንቱ : ወእቱ⁶ : ደምዩ ። ወከሠተ : ሎሙ : ቅዱስ : ዲሚ
 ያኖስ : ስሕተቶሙ : ወይቤሎሙ : ቀዳሚ : ጽዋዕስ : ከነ : ምስለ⁷ : ፍሥሐ : ብሊት :
 ዘከነ : በሕገ : ብሊት : ተርባን⁸ ። ወሕገ : ሐዲስሰ : እስመ : ቀኖና : ሐዋርያት : አ

1. O, P ወይንእ'' — 2. O, P ዘ — 3. O ወአርሴን : P አርሴን — 4. O, P ሙሊ'' — 5. P
 — ተ ; O, P add. ዕለተ ተርባንሙ — 6. O, P om. — 7. O, P እምላለ — 8. O, P — ን .

alexandrie, celui-ci demanda un homme de science pour vivre près de lui dans
 sa demeure afin d'être assisté dans les travaux du patriarcat et de prendre
 son conseil dans les affaires de l'Église. On lui fit l'éloge de ce père; il le
 fit venir vers lui et le pria de demeurer avec lui; celui-ci l'accepta et demeura
 dans la maison du patriarche. Il tint une conduite irréprochable et eut l'affec-
 tion de tout le monde. A la mort du père abbâ Pêtros, le patriarche, les
 évêques et les docteurs, d'un accord unanime, nommèrent ce père abbâ Di-
 myânos, malgré lui, patriarche de la ville d'Alexandrie. Sa conduite fut irré-
 prochable en tout. Il était toujours à écrire des lettres et des homélies qu'il
 envoyait dans toutes les villes.

Il y avait au désert de Scété, au monastère de saint abbâ Macaire, des
 hérétiques impies partisans de Malètes (*Méletius*) l'hérésiarque. Ils buvaient
 du vin dans la nuit à plusieurs reprises, et le lendemain recevaient les mys-
 tères sacrés : ils prétextaient que Notre-Seigneur — qu'il soit loué! — avait
 donné à ses disciples deux coupes; la première coupe d'abord, il la leur avait
 donnée sans dire : « Ceci est mon sang »; il donna une seconde coupe après,
 et leur dit : « Ceci est mon sang ». Mais saint Dimyânos leur découvrit leur
 erreur et dit : « La première coupe était avec ' la Pâque de l'Ancien Tes-

1. L'arabe : aussi porte : مع النصح : O et P « est semblable à ».

ውዝተ ፡ ለተሉ ፡ ዘይጥዕም ፡ ምንተኒ ፡ እምቅድመ ፡ * ቀርባን ፡ ወዐ ፡ እምኔሆሙ ፡ ተ መይጡ ፡ እምእከየ ፡ ምግባርሙ¹ ፡ ወተእዘዙ ፡ ሎቱ ፡ ወዐ ፡ እምኔሆሙ ፡ ኢተእዘ ዙ² ፡ ሎቱ ፡ ወኢተመይጡ ፡ እምከርሙ ፡ እኩይ ፡ ወአውዝሙ ፡ ወሰደዶሙ ።

ወበመዋዕሊሁ ፡ ለዝንቱ ፡ አብ³ ፡ አዕረፈ ፡ ቲዎፊሎስ⁴ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ዘሀገረ ፡ አ ንጸኪያ ፡ ወተሠይመ ፡ ህየንቴሁ ፡ ብእሲ ፡ ዓላዊ ፡ ዘኢየአምን ፡ በሥሉስ ፡ ቅዱስ ፡ አላ ፡ ይቤ ፡ ከመ ፡ እግዚአብሔር ፡ አሐዱ ፡ ባሕቲቱ ፡ ወኢይዜክር ፡ ሥላሴ ፡ ግሙራ ። ወፈ ነወ ፡ መልእክተ ፡ በሃይማኖቱ ፡ እኪት ፡ ኅበ ፡ አብ ፡ * ድምያኖስ ፡ ወሰበ ፡ አንበባ ፡ ዝንቱ ፡ አብ⁵ ፡ ሐዘነ ፡ ፈድፋድ ፡ ላዕሴሁ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ኢረከበ ፡ በውስተ ፡ መል እክቱ ፡ ለውእቱ ፡ ስመ ፡ * ሥሉስ ፡ ቅዱስ⁶ ፡ አላ ፡ አእመረ⁷ ፡ በመልእክቱ ፡ እንዘ ፡ ይ ብል ፡ ኢይደሉ ፡ ከመ ፡ ይዝክሩ ፡ ሥላሴ ፡ አላ ፡ እግዚአብሔር⁸ ፡ ጀበሕቲቱ ፡ ይቤ ፡ ከመዝ ፡ በእበዱ ፡ ወሐዘነ ፡ ላዕሴሁ ፡ ዝንቱ ፡ አብ ፡ ሐዘነ ፡ ዓቢየ ፡ ወጸሐፈ ፡ ሎቱ ፡ መልእክተ ፡ እንዘ ፡ ይከሥት ፡ ሎቱ ፡ ውስቲታ ፡ ወይቤሉ ፡ እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእመ ፡ ኮነ ፡ ዘእንበለ ፡ ኑፋቄ ፡ ጀበመለኮቱ ፡ ወርእሱ ፡ አላ ፡ ውእቱሰ ፡ ቫገጽ ፡ * ቫአ ካል ፡ ወጃ⁹ ህላዌ ፡ ወውእቱ¹⁰ ፡ ዘሀሉ ፡ ዘለዓለም ፡ ኢይትዌሰክ ፡ እምዝንቱ ፡ ፕልቀ ፡ ወኢይጎጽጽ ፡ ወጸሐፈ ፡ ሎቱ ፡ ስምዓ ፡ ብዙኃ ፡ እምቃላተ ፡ መጻሕፍት ፡ ቅዱሳን¹¹ ፡ ፡

1. O, P add. እኩይ — 2. P ዘኢ" — 3. A om. — 4. O, P ቲዎድሮስ (ar. ثيوفيلس). — 5. A om. P add. ድምያኖስ (O om. ወሰበ — ድም") — 6. O, P ሥላሴ ፡ ቅዱስት — 7. O, P እመረ (ar. جزى) — 8. O, P add. ውእቱ — 9. A om. — 10. O, P om. ወ — 11. O, P — ላት ፡

tament, qui était le sacrifice de la Loi ancienne; mais quant à la nouvelle Loi évangélique, les canons des Apôtres excommunient quiconque goûte quelque chose avant le Sacrifice.» Il y en eut parmi eux qui se convertirent de l'iniquité de leur pratique et lui obéirent; mais il y en eut aussi parmi eux qui ne lui obéirent pas et ne quittèrent pas leur pratique mauvaise : il les excommunia et les bannit.

Au temps de ce père, mourut Têwofilos (*Théophile*¹), patriarche de la ville d'Antioche, et à sa place fut nommé un hérétique qui ne croyait pas en la Trinité Sainte, mais disait que Dieu est un seulement, *non trine*, et il ne mentionnait nullement la Trinité. Il envoya une lettre sur sa foi perverse à abbâ Demyānos. Ce Père l'ayant lue, éprouva, à son sujet, une vive tristesse, parce que dans la lettre de cet homme il n'avait pas trouvé le nom de la Trinité Sainte, mais il avait montré *son hérésie*, par sa lettre, en disant qu'il ne convient pas de mentionner le nom de la Trinité, mais que Dieu est un seulement. Ainsi disait-il dans sa sottise; ce père s'en affligea grandement et lui écrivit une lettre où il lui découvrait, *montrait la vérité* et disait : « Dieu, s'il est sans doute un dans sa divinité et en lui-même, pourtant il est trois personnes et trois hypostases, mais il y a une seule essence qui est éternelle, et

1. O, P : Têwodros (*Théodore*).

ወበትእምርታት ፡ ለባዊት¹ ፡ ወአበዩን ፡ ሎቱ ፡ ወይቤሎ ፡ እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቦቱ ፡
 ሕይወት ፡ ወንባብ ፡ ዘሀሎ ፡ ዘለዓለም ፡ ኢኮነ ፡ ዘእንበሌሆሙ² ፡ ወሶበ ፡ በጽሐት ፡
 መልእክቱ ፡ እንተ ፡ ምልእት ፡ ጸጋ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወሃይማኖቱ³ ፡ ርትዕት ፡ ኅበ ፡
 ውእቱ ፡ ዓላዊ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ዘሀገረ ፡ አንጾኪያ ፡ ወኢጎደን ፡ ጽልመተ⁴ ፡ ልቡ ፡ ወኅ
 ዱጽ⁵ ፡ አእምሮቱ ፡ ከመ ፡ ይለቡ ፡ ፍካሬሃ ፡ አላ ፡ ነበረ ፡ ውስተ ፡ ከሀደቱ ፡ ወተፈልጠ ፡
 ዝንቱ ፡ አብ ፡ አባ ፡ ዲሚያኖስ ፡ እምሱታፈሁ ፡ ለውእቱ⁶ ፡ ዓላዊ ፡ ወኢጋደን ፡ መነ
 ሂ ፡ እመርዔቱ ፡ ከመ ፡ ይዝክርዎ ፡ በጊዜ ፡ ጸሎት ፡ ወኢበጊዜ⁷ ፡ ቅዳሴ ፡ መጠነ⁸ ፡
 ሕጻመት ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ሞተ ፡ ወእምድኅረዝ⁹ ፡ ነበረ ፡ ዝንቱ ፡ አብ ፡ አባ ፡ ዲሚያኖ
 ስ ፡ እንዘ ፡ የዓቅቦሙ ፡ ለመርዔቱ ፡ በመልእክታቲሁ ፡ ወተግሣጸቲሁ ፡ መጠነ ፡ ጸወርዓ
 መት ፡ ወበጽሐ ፡ ኅበ ፡ ርሥእና ፡ ሠናይት ፡ ወአሥመሮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአዕረፈ ፡
 በሰላም ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐረነ ፡ በጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ ወትንብልናሁ ፡ የሀሎ ፡
 ምስሌነ ፡ *ለዓለም ፡ አሜን ፡

P 128 a

[ሰላም ፡ ለሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ድምያኖስ ፡ አቡነ ፡
 ለተልእክ ፡ መሥዋዕት ፡ ዘጽሕቀ¹⁰ ፡ ወአስተንተነ ፡
 ለእለ ፡ አመክንዩ ፡ ሰብእ ፡ በሐሙስ ፡ ፍሥሕ ፡ ዘኮነ ፡

1. 0, P እለ'' : — 2. 0, P — ሁ : — 3. 0, P — ት : — 4. 0, P ጸንተ : — 5. 0, P ወሕጸጸ : —
 6. 0, P ለዝንቱ : — 7. 0, P om. ኢ : — 8. 0, P ኑጋ : — 9. 0, P om. ዝ : — 10. P om. ዘ :

ne reçoit ni augmentation de ce nombre, ni diminution. » Il lui écrivit de nombreux témoignages tirés des paroles des saintes Écritures ou basés sur les démonstrations du raisonnement; et il démontrait en lui disant : « Dieu n'est pas sans la Vie et la Parole éternelles. » Quand sa lettre, pleine de la grâce de l'Esprit-Saint et de sa foi droite, parvint à cet hérétique, le patriarche de la ville d'Antioche, les ténèbres de son âme ni la pauvreté de sa science ne lui permirent pas d'en comprendre le sens; mais il demeura dans son hérésie, et alors ce père abbâ Dimyânos se sépara de la communion avec cet hérétique. Il ne laissa personne de son troupeau en faire mention, au temps de la prière ou à celui de la messe, durant vingt ans, jusqu'à sa mort. Ensuite, ce père abbâ Dimyânos passa à garder son troupeau, par ses lettres et ses monitions, l'espace de trente-trois années. Il parvint à une belle vieillesse et plut à Dieu, puis mourut en paix.

Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière, et que sa bénédiction et son intercession soient avec nous dans les siècles. Amen.

[Salut au patriarche Dimyânos, notre père. Pour le service du saint Sacrifice il fut rempli de souci et de zèle; ceux qui prétextaient ce qui avait eu lieu au jeudi de la Pâque juive, au jeudi saint, il les reprit et les excommunia

ገሠጸሙ ፡ ወአውገዘሙ ፡ ኢይትመጠው ፡ ቀርባኑ ።
በኑቃ ፡ ሌሊት ፡ ሰትዮሙ ፡ ወይነ ።]¹

[ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ ተዝካሩ ፡ ለቅዱስ ፡ ኤስድሮስ ፡ ሰግዕት ። እግዚአብሔር ፡ ይምሐረን ፡ በጸሎቱ ፡ ለዓለሙ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።]

በስሙ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ።

አመ ፡ ፲፱ለሰኔ ፡ ምንባብ ።

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ከነ ፡ ቅዱስ ፡ ጊዮርጊስ ፡ ሐዲስ ፡ ሰግዕት ፡ ዝውእቱ ፡ መዛሕም² ፡ በመዋዕሊሆሙ ፡ ለተንበላት ። ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ከነ ፡ አቡሁ ፡ ተንበላተ ፡ በለው ፡ ወአውሰበ ፡ ብእሲተ ፡ ክርስቲያናዊተ ፡ እምሀገረ ፡ ድሜራ ፡ ዘደቡበ ፡ ግብጽ ፡ ወወለደ ፡ እምኔሃ ፡ ቪውሉደ ፡ ወዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ጁእምኔሆሙ ፡ ወሰመይዎ ፡ መዛሕም ። ወከነ ፡ የሐውር ፡ ምስለ ፡ እሙ ፡ ኅበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ወፈተወ ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ክርስቲያናዊ ። ወሰአላ³ ፡ ለእሙ ፡ ከመ ፡ ይትመጠው ፡ ምሥጢራተ ፡ ቅድሳት ። ወትቤሎ ፡ ኢይክል ፡ መኑሂ ፡ ከመ ፡ ይትመጠው ፡ ምሥጢራተ ፡ ቅድሳት ፡ ዘእንበለ ፡ ዘተጠም

A 269 a

1. P ajoute le salâm suivant : ከመ ፡ አብ ፡ ዕዕ ፡ ወእብነ ፡ ከመ ፡ ወላዲ ። ባሕቱ ፡ ብሂለ ፡ እግዚአብሔር ፡ እፈዲ ። አንተ ፡ ታብዕል ፡ በጸጋክ ፡ ወአንተ ፡ ታነዲ ፡ ተታሥርሂ ፡ ወታክብር ፡ ዐዲ ። ኢይሌክል ፡ ዘትሩብ ፡ ወኢየላትት ፡ ዘይጉነዲ ። — 2. O, P add. ዘበትርገሜሁ ፡ ተጸእቲ ፡ — 3. O, P — ለ ፡

pour qu'ils ne reçussent pas l'eucharistie, après avoir bu le vin pendant toute la nuit précédente].

[En ce jour également, mémoire d'Ésderos (Isidore), martyr. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière dans les siècles des siècles. Amen].

Au nom du Père et du Fils et l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 19 DE SANÈ (13 juin).

En ce jour, c'est saint Giyorgis, le jeune, martyr. C'est *Giyorgis Mazâhem*¹, au temps des Musulmans. Le père de ce saint était un musulman des Balaw; il avait épousé une femme chrétienne de la ville de Demêrà, au nord de l'Égypte; il en eut trois enfants; ce saint était l'un d'eux. On le nomma Mazâhem. Il allait avec sa mère à l'église et désira être chrétien. Il demanda à sa mère de recevoir les mystères sacrés, mais elle lui dit : « Personne ne peut recevoir des mystères sacrés sans avoir reçu le baptême chrétien, et

1. O. P add. : « ce qui signifie le resserré ».

ቀ : ጥምቀተ : ክርስትና : ወይከውን : ንጹሐ = ወእምዝ : ወሀብቶ : ፍተተ¹ : በረከት : እምን : አውሎጊያ : ወሶበ : በልግ : ከነ : ጥዕመታ : ውስተ : አፋሁ : ከመ : መግር : ወሐለዩ : በልቡ : ወይቤ : ለእመ : ከነት : ዛቲ : ፍተት¹ : ጥዕመታ : ከመ : መግር : ውስተ : አፋዩ : ወይእቲ : ኅብስት : በኅበ : ክርስቲያን : እፎ : ይከውን : ጥዕመቱ : ለ ቀርባን = ወፈተወ : ከመ : ይኩን : ክርስቲያናዊ =

ወሶበ : ልሀቀ : አውሰበ : ብእሲተ : ክርስቲያናዊተ : ወአይድግ : ከመ : *ወእቱ : ይፈቅድ : *ይጠመቅ : ጥምቀተ : ክርስትና² = ወእምከረቶ : እመ : ከመ : ይሐር : ኅበ : ካልእ : ሀገር : ወይጠመቅ : ጥምቀተ : ክርስትና : ወሐረ : ኅበ : ሀገረ : ብርባያ³ : ወ ተከሥተ : ግብሩ : ወፈርሀ : ወጉዩ : ኅበ : ሀገረ : ድምያጥ : ወተጠምቀ : ጥምቀተ : ክርስትና : በሀዩ : ወወለጠ : ስሞ : ጊዮርጊስ : ወአእመርዎ : ተንበላታት⁴ : ወአኅዝዎ : ወኩነንዎ : ከነኔ : ግቢዩ = ወእምዝ : ድኅነ : ወጉዩ : ኅበ : ሀገረ : *ሰፍጥ : አቡትሬብ⁵ : ወነበረ : ባቲ : ፫ግመተ = ወሶበ : ተከሥተ : ዜናሁ : ሐረ : ኅበ : ሀገረ : ቅጡር : ወተ ልእካ : ለቤተ : ክርስቲያን : ዘቅዱስ : ጊዮርጊስ : ሰግዕት = ወእምዝ : ተመይጠ : ኅበ : ሀገረ : ድሚራ : ወሰምዑ : ዜናሁ : ተንበላታት⁶ : ወአኅዝዎ : ወመጠውዎ : ለመኩን ን = ወኮነት : ብእሲቱ : ለመኩንን : ክርስቲያናዊተ : ወትቤሎ : ለመኩንን : ኢትኩን ና : ለዝንቱ : ቅዱስ = ወሞቅሐ : መኩንን : ውስተ : ቤተ : ሞቅሕ = ወተጋብኢ : ተ

1. O, P ፍተተ : — 2. O ይኩን : ክርስቲያናዊ : ወይጠ" : P om. ወሶበ — ይፈቅድ et ጥምቀ" : ክር" : — 3. O ባርያ, P ብርባያ : — 4. O, P ተንበላት : ዘሀገረ : ድሚራ : — 5. P ሰፍጥኤ" (?) : O ሰፍጥኤተ" : — 6. O, P ተንበላት :

quand il est pur. » Puis elle lui donna des morceaux bénits d'eulogies et quand il les eut mangés, ce fut dans sa bouche comme le goût du miel. Il réfléchit en lui-même et dit : « Si ces morceaux ont le goût du miel dans ma bouche, et pourtant ce n'est que du pain pour les chrétiens, quel sera le goût (la douceur) de l'Eucharistie? » Et il désira devenir chrétien.

Quand il eut grandi, il épousa une femme chrétienne, à laquelle il fit connaître son désir de recevoir le baptême chrétien. Alors sa mère lui conseilla d'aller dans un autre pays pour recevoir le baptême chrétien. Il alla dans le pays de Barbayâ¹ ; mais son affaire fut découverte, il eut peur et s'enfuit dans la ville de Demyât (Damiette) où il reçut le baptême chrétien, et changea son nom en celui de Giyorgis. Mais les musulmans l'apprirent, l'arrêtèrent et lui infligèrent de grands tourments. Puis il se sauva à Saft Abutrâb², où il demeura trois ans. Son histoire s'étant découverte, il alla à la ville de Qetur et servit dans l'église de saint Georges, le martyr. Après quoi il retourna à la ville de Demêrà. Les Musulmans³ apprirent son histoire; ils le saisirent et le livrèrent au préfet. Ce préfet avait pour femme une chrétienne, et elle lui dit :

1. O : Baryâ, P : Barbayâ (ar. بربية désert). — 2. O : Abutarâb, P : Alutrâb. Cf. Amélineau, Géogr., 412. — 3. O, P ajoutent : « de la ville de Demêrà ».

ንባላታት¹ : ወሰብሩ : ኅኅተ : ቤተ : ሞቅሕ : ወቀሰፍዎ : ለቅዱስ : መቅሠፍተ : ዓቢ
 ዩ : ወሰጠቁ : ርእሶ : ወጎደግዎ : እስከ : አልጸቀ : ለመዊት² = ወሶበ : መጽኡ : ክርስ
 ቲያን : በጽባሕ : ከመ : ይቅብርዎ : እስመ : እሙንቱ : ሐለዩ : ከመ : ው*እቱ : ም
 ውት : ወረከብዎ : እንዘ : ሕያው : ውእቱ =

P 128 b

ወእምድጎረዝ : ተጋብኡ : ተንባላታት¹ : ወገብሩ : ሎቱ : ጉባዔ : ወይቤልዎ : ለእ
 መ : ኢተመየጥከ : እምዝንቱ : ምክርክ : ወእመአኮ : ንሕነ : ንኳንነከ : ዡነኔ : ዓቢዩ :
 ወንቀትለከ = ወይቤሎሙ : ቅዱስ : ጊዮርጊስ : መዛሕም : ግበሩ : ዘትፈቅዱ : እንሰ :
 ኢይክሕዶ : ለእግዚእዮ³ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ወልደ : እግዚአብሔር : ሕያው : ፈጣ
 ሬ : ሰግያት : ወምድር = ወተምዑ : ላዕሌሁ : ወሰቀልዎ : ዲበ : ዓምደ : ሐመር : ወ
 ኩነንዎ : ዡነኔ : ዓቢዮ⁴ = ወእምድጎረዝ : አዘዘ : መኩንን : ከመ : ያውርድዎ : እምስ
 ቅለት : ወይሞቅሕዎ : ወገብሩ : *ሎቱ : ከመ⁵ : አዘዘ = ወኮነት : ብእሲቱ⁶ : ታስተዒግ
 ሦ⁷ : ወታጸንዎ : ወትሜህር : ከመ : የሐሊ⁸ : በልቡ : እስመ : ዝንቱ : ዡነኔ : ዘበጽ
 ሐ : በእንተ : ኃጣውኢሁ : ውእቱ : ከመ : ኢያስሕቶ : ሰይጣን : ወኢያግስን : ጸግ
 ሁ : ለእመ : ተመክሐ : ወሐለዩ : በልቡ : ከመ : ውእቱ : ኮነ : አምሳለ : ሰግዕታት =
 ወእምዝ : አስተርአዩ : መልአከ : እግዚአብሔር : በአሐቲ : ለሊት : ወናዘዘ : ወአጽ
 ንዎ : ወተካዩዶ : ከመ : ውእቱ : ተኅለቂ : ምስለ : ሰግዕታት = ወአጠየቆ : ከመ : በ
 ሳኒታሁ : ይመትሩ : ርእሶ =

1. O, P ተንባላት — 2. P add. ግእከለ : ሕይወት : ወጥት (ar. بين الحية والموت). — 3. O, P — እነ : — 4. O, P — ዩ : — 5. O, P ሶቱ : በከመ : — 6. O, P — ት : — 7. A ተስተዒ⁷ : — 8. A ዩ ሐሊ :

« Ne torture pas ce saint. » Alors le gouverneur l'enchaîna en prison; mais les Musulmans se réunirent, forcèrent la porte de la prison et fouettèrent durement le saint, lui fendirent la tête et le laissèrent tout près de mourir. Les Chrétiens étant venus le matin pour l'enterrer, car ils le pensaient mort, ils le trouvèrent vivant.

A la suite de cela, les Musulmans se réunirent et, ayant tenu un conseil, ils lui dirent : « Si tu n'abandonnes pas ton dessein, nous te ferons subir une rude torture et te mettrons à mort. » Saint Giyorgis Mazahem leur dit : « Faites ce que vous voulez; pour moi je n'apostasierai pas mon Seigneur Jésus-Christ, fils du Dieu vivant, créateur du ciel et de la terre. » Ils s'irritèrent contre lui, le suspendirent à mort à un mât de vaisseau et le torturèrent d'une manière violente. Après quoi le gouverneur ordonna de le descendre de ce crucifiement et de l'emprisonner; ils lui firent selon ces ordres. Sa femme l'exhortait à la patience, le fortifiait, lui apprenait à penser en lui-même que cette torture qui lui arrivait, était pour ses péchés, afin que Satan ne le tentât pas et ne gâtât point sa souffrance s'il s'était enorgueilli et avait pensé en lui-même qu'il était comme les martyrs. Puis, l'ange de Dieu lui apparut, une nuit, le consola, le fortifia et lui promit qu'il serait mis au nombre des martyrs. Il l'assura aussi que, le lendemain, il aurait la tête tranchée.

ወሶበ : ኮነ : ጽባሕ : ተጋብኡ : ተንበላታት¹ : ኅበ : መኩንን : ወኅሠሠ : እምኔ
 ሁ : ከመ : ይምትሩ : ርእሶ : ለቅዱ * ስ² = ወአዘዘመ : መኩንን : ከመ : ይትመጠውዎ :
 ወይግበሩ : ቦቱ : ዘፈቀዱ = ወአውዕለዎ : እምቤተ : ሞቅሕ : ወመተሩ : ርእሶ : በሰይ
 ፍ : በኅበ : ቤተ : ክርስቲያን : ለመልአክ : ክቡር : ሚካኤል : በሀገረ : ድሚራ : ወነ
 ሥአ : አክሊሊ : ስምዕ : በመንግሥተ : ሰማያት = ወእምዝ : አንደዱ : እሳተ : ዲበ :
 ሥጋሁ : ወነበረ : ውስተ : እሳት : እንተ : ትንድድ : ይእተ³ : ዕለተ : ወይእተ³ : ሌሊ
 ተ : ከለንታሃ : ወእሳት : እንዘ¹ : ትንድድ : ዲቤሁ : ወአውዕየ : ሥጋሁ : ወአለከፈ
 ቶ : እሳት : ግሙራ = ወእምድኅረዝ : ነሥእዎ : ተንበላት : ወአንበርዎ : ውስተ : ምሥ
 ያዎ : ወወገርዎ : ውስተ : በሕር = ወበፈቃደ : እግዚአብሔር : በጽሐ : ኅበ : መርሶ :
 ደሴት = ወፀንታቶ : እሙ : ወነሥአቶ : ወገነዛቶ : ወኃብአቶ : ውስተ : ቤታ : ሕዳጠ :
 መዋዕለ = ወእምድኅረዝ : ሐነጹ : ሎቱ : ቤተ : ክርስቲያን : ወአንበሩ : ሥጋሁ : ውስ
 ቲታ = ወኮነ : እምኔሁ : ተእምራት : ወመንክራት : ብዙኃት = እግዚአብሔር : ይምሐ
 ረነ : በጸሎቱ : ወበረከቱ : የሀሉ : ምስሌነ : ለዓለመ : ዓለም : አሜን =

[ሰላም : ለጊዮርጊስ : ዕጉሠ : መክራት : ከላ ።
 እንዘ : ይሰፍሕዎ : ሐቋ : ወእንዘ : ይወቅዕዎ : ናላ ።
 አስተርአዩቶ : አሜሃ : ግርያም : ርግበ : ገሊላ ።
 ሰላም : ለብእሳቱ : ወለመጻምርቱ : በስዩላ⁵ ።
 በመዐዛ : ገድሉ : ጥዑም : ዘቶስሐ : ገድላ ።]

1. O, P ተንበላት : — 2. O, P om. : — 3. A — ጲ : — 4. O, P እንተ : — 5. O በስዩላ :

Le matin venu, les Musulmans se réunirent auprès du gouverneur et lui demandèrent de couper la tête du Saint. Le gouverneur ordonna de s'en saisir pour qu'ils le traitassent à leur guise. On le sortit de la prison et on lui trancha la tête au glaive, près de l'église de l'ange glorieux Michel, dans la ville de Demérah, et il reçut la couronne du martyr dans le royaume des cieux. Ensuite, on alluma du feu sur son corps, et celui-ci resta dans le feu qui brûla ce jour-là puis la nuit entière, mais il ne fut pas consumé et le feu ne l'atteignit pas du tout. Après quoi les Musulmans le prirent, le placèrent dans un panier et le jetèrent à la mer; mais, par la volonté de Dieu, il arriva dans un port du littoral d'une île; sa mère l'attendit, le prit, l'enveloppa du linceul funèbre et le cacha chez elle quelques jours. Puis on lui éleva une église où l'on déposa son corps; il fut la cause de miracles et de prodiges nombreux. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière et que sa bénédiction soit avec nous dans les siècles des siècles. Amen.

[Salut à Giyorgis qui a supporté toutes les épreuves; tandis qu'on distendait ses reins et qu'on lui meurtrissait le crâne, aussitôt lui apparut Marie, colombe de Galilée. Salut à son épouse et compagne Basyulâ' dont le combat se mêla au parfum agréable du combat de l'autre].

1. O : Baseylâ; cf. Ludolf. Comm., 419.

ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ከነ : ቅዱስ : ገሰገሳ : ገሰገሳ
 ወርቅ : ዘለቡጥ ። ዝንቱ : ቅዱስ : ከነ : እምሁሩ
 ድምያጥ : እምሁሩ : ልሂቃነ : ይእቲ : ሀገር : ገሰገሳ
 ራሁ : ለቆጵርያኖስ : መኩንን : አትራብ : ወተክሎ
 ክርስቶስ : በውስተ : ሀገር : አትራብ : ወወሰድጥ
 ቆመ : በቅድመ : አርያኖስ : መኩንን : ሀገር : አንጾ
 ቤሉ : ውግር : ዕጣን : ለአግልካት ። ወኢተአዘዘ : ሉቲ
 ወኩነኖ : ዙንንያተ : ብዙኃተ ። ወእምድጎረዝ : አዘዘ
 አውዕእዎ : ወብዙኃን : እምሕዝብ : ሰብአ : ሀገር : እንዘ
 ስቲቶሙ : ዓቃቤ : አናብስት : ዘለአርያኖስ : መኩንን : ወጥራ
 ሱራን : በሰናስለ : ሐጺን : ወርጺ : ሸእምኔሆሙ : ወበተከ : ሆሳይ
 ቅዱስ ። ወመልአክ : እግዚአብሔር : አዕረጎ : ለቅዱስ : መልዕልተ : እግዚአ
 ቦቱ : እስከ : አብጽሖ : ኅበ : ሀገር : ዓይነ : ፀሐይ ። ወቅዱስሳ : እግዚአ
 ይንቲሁ : ኢያአመረ : ኅበ : አይቲ : ውእቱ : ወበሀዩ : መተሩ : ርአዕ : ለእግዚአ
 አ : አክሊሊ : ስምዕ : በመንግሥተ : ሰማያት ። እግዚአብሔር : ይጥራረነ : ለእግዚአ
 ወበረከቱ : የሀሉ : ምስሌነ : አሜን : ወአሜን ።

1. P እኛብ, O om. : — 2. O, P ሳ" : — 3. O, P እትፈብ : (après P ወተክሎ, O om. . . .
 ወእምድ : — 5. O, P add. በላይፍ : — 6. O, P ዘእ" :

Dans ce jour également, c'est saint Besoy Anub, martyr, dont la signification est : or dont on couvre'. Ce saint était de la ville nommée *Banwan* dans le canton de Demyât, et appartenait aux fils des notables et des riches de cette ville. Il fut soldat dans l'armée de Qopryânos (*Cyprien*) gouverneur d'Atréb et confessa le nom de Notre-Seigneur Jésus-Christ, dans la ville d'Atréb. On le conduisit à la ville d'Andénâw et quand il fut en présence d'Aryânos, gouverneur de la ville d'Andénâw, celui-ci s'impatientait contre lui et lui dit : « Offre de l'encens aux dieux. » Mais il ne lui obéit pas et n'eut aucune crainte de ses tortures. Alors le gouverneur lui infligea de nombreux tourments; ensuite il ordonna de lui trancher la tête; on le fit sortir; pendant que beaucoup de personnes de la population de la ville le suivaient. Parmi elles se trouvait le gardien des lions du gouverneur Aryânos, et, avec lui, deux lions attachés avec des chaînes de fer; l'un d'eux se mit à courir, brisa la chaîne et vint près du saint; alors l'ange de Dieu fit monter le saint sur le lion qui s'élança avec lui jusqu'à ce qu'il l'eut amené à la ville de Ayna Şahây (*Héliopolis*). Le saint, ayant les yeux couverts, ne sut pas où il était. Ce fut là qu'on lui trancha la tête au glaive, et il reçut la couronne du martyr dans le royaume des cieux. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière et que sa bénédiction soit avec nous. Amen, amen.

1. P : « or pur », ar. ذهب الطلا

[ሰላም ፡ ለአባ¹ ፡ ናብ ፡ ብሶይ² ።
 ዘበትርጓሜሁ ፡ ወርቅ ፡ ጽፋይ ።
 ኅበ ፡ ይፈጽም ፡ ስምዖን ፡ በዓይነ ፡ ፀሐይ ፤
 ይጸገና ፡ መጽአ ፡ መንገሌሁ ፡ በአምሳለ ፡ ፈረስ ፡ ሠናይ ።
 እምዓቃቢሁ ፡ አምሂጦ ፡ አንበሳ ፡ ሕሙይ ።]

[ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ ስምዓ ፡ ኮኑ ፡ ጅሐራ ፡ እለ ፡ እሙንቱ ፡ አርሰናሬስ ፡ ወእ
 ጥርስ ፡ ወአስኪርዮን ፡ ወአርጊንስ ፡ ወቤልፍዮስ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስተ ፡ ቅጽረ ፡ ድ
 ዮስኢልዮስ ፡ ወሶበ ፡ አገበርሙ ፡ መኩንን ፡ ከመ ፡ ይሠው ፡ ለአማልክት ፡ ወይቤል
 ዎ ፡ ቅዱሳን ፡ ንሕነሰ ፡ ንፈጽም ፡ ትእዛዘ ፡ ለንጉሥን ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወሎተ ፡
 ንሰውዕ ። ወሰሚዎ ፡ መኩንን ፡ ተምዕዓ ፡ ወአዘዘ ፡ ይደይዎሙ ፡ ውስተ ፡ ጃቤት ፡ ወኢ
 የሀብዎሙ ፡ ኅብስተ ፡ ወኢግዮ ፤ እስከ ፡ ሰኑይ ፡ ዕለት ። ወእምዝ ፡ አዘዘ ፡ ያምጽእ
 ዎሙ ፡ ወሶበ ፡ ቆሙ ፡ ቅድሚሁ ፡ ይቤሎሙ ፡ ሠው ፡ ለአማልክት ። ወይቤልዎ ፡ ቅ
 ዱሳን ፡ በጃቃል ፡ ንሕነሰ ፡ ክርስቲያን ፡ ኢንሠውዕ ፡ * ለርኩሳን ፡ አጋንንት³ ፡ ወአዘዘ ፡
 ይሕምይዎሙ ፡ ውስተ ፡ ክሳውዲሆሙ ፡ ወወሰድዎሙ ፡ ውስተ ፡ ካልእ ፡ መኩንን ፡
 ወይቤሎሙ ፡ አርጊንስ ፡ ለአኃዊሁ ፡ አንሰ ፡ እነግረክሙ ፡ ጽድቀ ፡ እስመ ፡ ሰማዕት ፡
 መልአክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዘ ፡ ይሰሚ ፡ አስማተን ፡ ለጅተን ። ወሶበ ፡ አብጽሕዎሙ ፡

1. P ለክ . — 2. O ገፋይ . — 3. O ለእ" . ር" .

[Salut à abba Nob Besoy, ce qui signifie « or purifié »; là où il acheva son martyre, à 'Ayna Saḥây, un lion enchainé, fuyant son gardien, y vint vers lui pour qu'il le montât comme sur un beau coursier].

En ce jour aussi, furent martyrs cinq soldats; ce sont Arsanofis, Pétros Askiryon (*Ischyryon*), Argènes et Belfyos qui demeuraient dans le château de Deyospelyos (*Diospolis*). Quand le gouverneur les força à sacrifier aux dieux, ces saints lui dirent : « Nous, nous accomplissons le commandement de notre Roi, Jésus-Christ, et c'est à lui que nous sacrifions. » En entendant cela, le gouverneur s'irrita et ordonna de les jeter dans une maison et de ne leur donner ni pain, ni eau, jusqu'au second jour; puis il les fit venir, et quand ils furent en sa présence, il leur dit : « Sacrifiez aux dieux. » Les saints lui dirent d'une seule voix : « Nous sommes chrétiens; nous ne sacrifions pas à d'immondes démons. » Alors il commanda de les lier par le cou, et on les conduisit à un autre gouverneur. Et Argènes dit à ses frères : « Je vous dis la vérité : j'ai entendu l'ange de Dieu qui nommait nos noms à tous cinq. » Quand on les eut amenés devant le gouverneur Dukes (*ὁ δούξ*), il prit Arsanofis le premier, et lui dit : « Sacrifie aux dieux. » Sur son refus, il ordonna de le garrotter et le lier à la queue d'un cheval et de le faire circuler dans la ville; il

ቅድመ ፡ ዱክስ ፡ መኩንን ፡ ወነሥአ ፡ ለአርሰናፊስ ፡ መቅድሞሙ ፡ ወይቤሉ ፡ ሡዕ ፡ ለ
አግልክት ፡ ወሶበ ፡ ዓበዮ ፡ አዘዘ ፡ ይልቅቅዎ¹ ፡ ወይሕምይዎ ፡ ውስተ ፡ ዘነበ ፡ ፈረስ ፡
ወያዑድዎ² ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ አዘዘ ፡ ይጽላውዎ ፡ ገጸ³ ፡ ውስተ ፡ እቶነ ፡ ብለኔ ። ወካ
ዕበ ፡ አሠርዎ ፡ በሠረገላ ፡ እንዘ ፡ ይጸዓር ፡ ወሰቀላዎ ፡ ቀላቀላተ ፡ ወዓቂቦ⁴ ፡ ሃይማ
ኖቶ ፡ አወፈደ ፡ ነፍሶ ። ወካዕበ ፡ አቅረብዎ ፡ ለጲጥሮስ ፡ ወይቤ ፡ ዱክስ ፡ ሡዕ ፡ ወሶ
በ ፡ ዐበዮ ፡ አዘዘ ፡ ከመ ፡ ይልቅቅዎ ፡ ወይሕምይዎ ፡ ወይትክሉ ፡ መታክለ ፡ ወይስቅላ
ዎ ፡ ቀላቀላተ ፡ ወይእስርዎ ፡ ወካዕበ ፡ ከረዩ ፡ ምድረ ፡ ወደፈንዎ ፡ ወሖሩ⁵ ፡ ዲቤ
ሁ ፡ አብቅላተ ፡ ወበዝኒ ፡ ተዓገሠ ፡ እንዘ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይረድኦ ። ወሶበ ፡ አው
ዕእዎ ፡ መጽለወ ፡ ሥጋሁ ፡ እምብዝኃ ፡ ነኘኔ ፡ እስከ ፡ ሥእነ ፡ ተናግሮ ፡ ወእምዝ ፡
አሰርዎ ፡ ውስተ ፡ ጉንድ ፡ ዘእንበለ⁷ ፡ እክላ ፡ ወማይ ።

ወአቅረብዎ ፡ ለአርጌንስ ፡ ወይቤሉ ፡ ዱክስ ፡ ሡዕ ፡ ወሶበ ፡ ዐበዮ ፡ አ*ዘዘ ፡ ይልቅ
ቅዎ ፡ ወይሕምይዎ ፡ ወይስትርዎ ፡ ወይስቅላዎ ፡ ቀላቀላተ ። ወሶበ ፡ ተዓገሠ ፡ አ
ሰርዎ ፡ ውስተ ፡ ጎርወተ ፡ ጉንድ ፡ ዘእንበለ ፡ መብላዕ ፡ ወመስቴ ። ወካዕበ ፡ አቅረብ
ዎ ፡ ለአስኪርዮን ። ወይቤሉ ፡ ዱክስ ፡ መሐክ ፡ ርእሰክ ፡ ወሡዕ⁵ ፤ ወሶበ ፡ ዓበዮ ፡ አዘ
ዘ ፡ ይልቅቅዎ¹ ፡ ወይሕምይዎ ፡ ወይስትርዎ ። ወካዕበ ፡ መጠውዎ ፡ ለሠገራት ፡ ፀዋጋ
ን ፡ ከመ ፡ ይኩንንዎ ፡ በጽኑዕ ፤ ወእሙንቱሰ ፡ ተክሉ ፡ ዕፀ ፡ ወሰቀላዎ ፡ ቀላቀላ
ተ ፤ ወሶበ ፡ ሞአሙ ፡ በትዕግሥት ፡ ነገርዎ ፡ ለመኩንን ፡ ወአዘዘ ፡ ከመ⁵ ፡ ይእስርዎ ፡

P 129 b

1. Cf. dans le Sawàs ለተተ ፡ እቲረገ ፡ — 2. 0 ወእደዎ ፡ — 3. P om. ፡ — 4. 0 ወአሠርዎ ፡ ወ
ዓብበ ፡ — 5. 0 om. — 6. Sic P; 0 ሖረ ፡ (1. አሖሩ ፡) — 7. P add. እንዘ ፡

ordonna aussi de brûler son visage dans la fournaise d'un bain. On le lia encore à un char, pendant qu'il était en proie à la souffrance, et on le suspendit la tête en bas. Puis, en gardant sa foi, il rendit l'esprit. On fit de même approcher Pétros et Dukes lui dit : « Sacrifie. » Sur son refus, il ordonna de le lier et le garrotter, puis de planter un pieu, de le suspendre la tête en bas et de l'attacher; puis encore ils creusèrent la terre et l'enfouirent, et des mulets marchèrent dessus; en cela encore, il fut plein de patience, Dieu lui donnant son assistance. Quand on le retira, son corps était alanguie par tant de tourments qu'il ne pouvait parler. Ensuite on le lia à un cep, sans nourriture ni eau.

On fit approcher Argènes et Dukes lui dit : « Sacrifie. » Sur son refus, il ordonna de le lier et de le garrotter, de le déchirer et de le suspendre la tête en bas. Comme il montrait de la patience, on l'attacha dans le creux d'un cep, sans nourriture ni boisson. Également, on fit avancer Askiryon et Dukes lui dit : « Épargne toi-même et sacrifie. » Sur son refus, il ordonna de le lier et le garrotter et de le déchirer; on le livra encore aux bourreaux cruels pour le torturer rudement. Ceux-ci plantèrent une pièce de bois et le suspendirent la tête en bas. Quand il les eut vaincus par sa patience, ils le

ውስት ፡ ጉንድ ፡ ወይዕዕውዎ ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ ከመ¹ ፡ ይሙት ፡ በረኃብ ፡ ወበጽምዕ ፡
 ወካዕበ ፡ አቅረብዎ ፡ ለቤልፍዮስ ፡ ዲያቆናይ ፡ ወይቤሎ ፡ ዱክስ ፡ ሠዕ ፡ ከመ ፡ ኢት
 ሙት ፤ ወሶበ ፡ ዐበየ ፡ አዘዘ ፡ ከመ¹ ፡ ይልቅቅዎ ፡ ወይሕምይዎ ፡ ወይስትርዎ² ፡ ወያዑ
 ድዎ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ ወካዕበ ፡ ተከሉ ፡ መታክለ ፡ ወሰቀልዎ ፡ ቀልቀላተ ፡ ወአሰ
 ሩ ፡ ውስተ ፡ ከሳዱ ፡ እብነ ፡ ወሶበ ፡ ኢያንቀልቀለ ፡ እምሃይማኖቱ³ ፡ አሠርዎ ፡ ውስተ ፡
 ጉንድ ፡ *ከመ ፡ ይሙት ፡ በረኃብ ፡ ወበጽምዕ⁴ ፡ ወነደቁ ፡ ፕጎቶ ፡ ለቤት ፡ ወእንተ ፡ ፀ
 ብሐት ፡ ይዋሕይዎሙ ፡ አኃው ፡ እንተ ፡ አፍአ ፡ ወአመ ፡ ሿሁ ፡ ለሠርቀ ፡ ጳጳም ፡
 አወፈየ ፡ ዴፕሮስ ፡ መንፈሶ ፡ ወአውጊአሙ ፡ ኪያሁ ፡ ነደቁ ፡ ካዕበ ፡ ፕጎተ ፡ ወብፀ-
 ዕ ፡ አርጌንስ ፡ አልጸቀ ፡ ይገእ ፡ እምሥጋሁ⁵ ፡ ወፈለሰ ፡ አርጌንስ ፡ በወርኃ ፡ ጳሂን ፡
 አመ ፡ ጅለሠርቀ ፡ ወርጎ ፡ ወአውጊአሙ ፡ ኪያሁ ፡ አፀው ፡ ፕጎተ ፡ ላዕለ ፡ እለ ፡ ተ
 ርፉ ፡ ጀወእምዝ ፡ አእረፈ ፡ ብፀ-ዕ ፡ አስኪርዮን ፡ ዓቂቦ⁶ ፡ ሃይማኖቶ ፡ አመ ፡ ፲ወጅለ
 ወርኃ ፡ ጳሂን ፡ ወአውጊአሙ ፡ ኪያሁ ፡ ነደቁ ፡ ፕጎተ ፡ ላዕለ ፡ ብፀ-ዕ ፡ ቤልፍዮስ ፡
 ወሶበ ፡ ሐወጽዎ ፡ አኅው ፡ ለብፀ-ዕ ፡ ወይቤሎሙ ፡ ተግገሡኒ ፡ አኢኃዊየ ፡ በዛቲ ፡ ሌ
 ሊት ፡ አነኒ ፡ አወዕእ ፡ ወእምዝ ፡ አወፈየ ፡ መንፈሶ ፡ አመ ፡ ፲ወጃለወርኃ ፡ ጳሐን ፡
 እግዚአብሔር ፡ ይዎሐረነ ፡ በጸሎቶሙ ፡ ለግለሙ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡፡]

1. O om. — 2. P ወያሰርቅዎ — 3. O እምዝገቱ ፡ ሃ' — 4. O በረ' ፡ ወበ' ፡ ከ' ፡ ይ' — 5. O እ
 ጥላሁ — 6. O ዐተብ, P ዐቲብ :

dirent au gouverneur, qui ordonna de l'attacher à un cep et de l'enfermer dans une maison pour qu'il périt de faim et de soif. Également, on fit approcher Bélyfos diacre, et Dukes lui dit : « Sacrifie, pour ne pas mourir. » Sur son refus, il ordonna de le lier et le garrotter, de le déchirer et de le faire circuler dans la ville. Puis ils plantèrent encore un pieu, le suspendirent la tête en bas et attachèrent une pierre à son cou. Comme il ne vacillait point dans sa foi, ils le lièrent aux ceps pour qu'il mourût de faim et de soif; ils murèrent la porte de la maison. Chaque jour, les frères les épiaient du dehors; le 30 du mois de Pakuem¹, Pètros rendit l'esprit. L'ayant retiré, on mura de nouveau la porte. Le bienheureux Argènes fut tout près de sortir de son corps et il trépassa au mois de Pâhin², — le cinquième jour de la lune du mois. L'ayant retiré, on referma la porte sur les deux qui restaient; puis mourut le bienheureux Askiryon en gardant sa foi, le 18 du mois de Pâhin; l'ayant retiré, on mura la porte sur le bienheureux Bélyfos; quand les frères visitèrent le bienheureux, il leur dit : « Attendez-moi, mes frères; cette nuit, moi aussi je sortirai. » Puis il rendit l'esprit, le 19 du mois de Pâhin. Que Dieu nous fasse miséricorde par leurs prières dans les siècles des siècles. Amen.

1. Le mois de παρών, Genbot des Abyssins (mai-juin). — 2. Le mois de παῦνί = Sanâ (juin-juill.).

[ሰላም ፡ ለአርሰኖሬስ ፡ ወጲጥሮስ ፡ አምሳሉ¹ ፡ ።
 አስኬሬዎን ፡ ወአርጌንስ ፡ ወቤልፍዮስ ፡ አብያጽ ፡ ዙሉ² ፡ ።
 በእንተ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ አመ ፡ ተጋደሉ ፡ ።
 እንዘ ፡ ርጉባን ፡ ወጽሙዓን ፡ ተቀትሉ ፡ ።
 እንበለ ፡ ይብልው ፡ እክለ ፡ ወማየ ፡ ያጥልሉ ፡ ።]።

[* ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ ከነ³ ፡ ተዝካሮሙ ፡ ለአበዊነ ፡ ቅዱሳን ፡ ዘደብረ ፡ ቋዓ O 17 a
 ት ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐረን ፡ በጸሎቶሙ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ ።]

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ።

አመ ፡ ቸለሰኔ ፡ ምንባብ ።

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ አዕረፈ ፡ ነቢይ ፡ ዓቢይ ፡ ኤልሳዕ ፡ ዝነቱ ፡ ጸድቅ ፡ ከነ ፡ እምአሐ
 ቲ ፡ ዓጸድ ፡ እምዓእጻዳተ ፡ እስራኤል ፡ እንተ ፡ ሰማ ፡ ዓለሙት⁵ ፡ ወስሙ ፡ ለአቡሁ ፡
 ዮሳፍጥ ፡ ወተወልደ ፡ በገልገል ፡ ወእምዝ ፡ ተለእከ ፡ ለኤልያስ ፡ ነቢይ ፡ ወተአዘዘ ፡
 ሎቱ ፡ ፈድፋድ ፡ ወእምቅድመ ፡ ይዕረግ ፡ ኤልያስ ፡ ሰማየ⁶ ፡ ሐረ ፡ ምስሌሁ ፡ ኅበ ፡

1. O እባሉ ፡ — 2. O እሉ ፡ — 3. P ajoute le salâm suivant en l'honneur de Tasfâ Mikâ'ël ፡
 እምስብሐቲክ ፡ ረሬሆ ፡ ሐቋሁ ፡ በሐጢቅ ፡ በልብሉ ፡ አሐቲ ፡ ወበድርግንት ፡ ሌሊተ ፡ እሁድ ፡ ይተውጥ ፡
 እንዘ ፡ እንገድግሁ ፡ ፅሩት ፡ ተዘኪረክ ፡ እግዚእ ፡ ሐረታቲሁ ፡ በጽድቅ ፡ ለተስፋ ፡ ግካኤል ፡ ዘድጥ ፡ አልባስ ፡
 ዘወርቅ ፡ ። — 4. O om. — 5. O እስሙት, P እል" ፡ — 6. P እ" ፡ ነቢይ ፡ ኅበ ፡ ሰማይ ፡ O ን" ፡ እ" ፡ ኅ" ፡
 ሰማይ ፡

[Salut à Arsanofis et à Pêtros, son semblable, à Askéréwon, à Argènes
 et à Bélyfos, tous compagnons. Lorsqu'ils combattaient pour Jésus-Christ,
 ils furent tués par la faim et par la soif, sans manger de nourriture ni se
 rafraîchir avec de l'eau].

[En ce jour, également, est la mémoire des pères saints du couvent de
 Qua'at. Que Dieu nous fasse miséricorde par leur prière, dans les siècles des
 siècles].

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 20 DE SANÉ (14 juin).

En ce jour mourut le grand prophète Élisée. Ce juste était de l'une des
 terres d'Israël nommée Alamut; son père s'appelait Yosâft; il était né à
 Galgalâ; puis il servit le prophète Élie et lui fut très docile. Avant qu'Élie
 le prophète ne montât au ciel, il alla avec lui au Jourdain. Quand Élie lui

P 130 a ***ዮርዳናስ** ። ወሶበ ፣ ይቤሎ ፣ ኤልያስ ፣ ሰአለኒ ፣ ዘተፈቅድ ፣ ኢሰአለ ፣ እምኔሁ ፣ ወኢምንተኒ ፣ እምንዋዩ ፣ ዝንቱ ፣ ዓለም ፣ ወኢመዛግብተሁ ። አላ ፣ ይቤሎ ፣ ኤልሳዕ ፣ ለኤልያስ ፣ ለይኩን ፣ ካዕበተ ፣ ላዕሌዩ ፣ መንፈስ ፣ ቅዱስ¹ ፣ ዘዲቤክ ። ወይቤሎ ፣ ኤልያስ ፣ ሰቡበ ፣ ሰአልክ ፣ ወባሕቱ ፣ ለእመ ፣ ርኢከኒ ፣ እንዘ ፣ አዓርግ ፣ እምንቱ² ፣ ለይኩንክ ፣ ከግሁ ። ወእንዘ ፣ ዩሐውሩ ፣ ክልኤሆሙ ፣ ኅቡረ ፣ መጽአ ፣ ሰረገላ ፣ ዘእሳት ፣ ወፈረስ³ ፣ ዘእሳት ፣ ወዓርገ ፣ ኤልያስ ፣ ከመዝ ፣ ውስተ ፣ ሰማይ ። ወርእዮ ፣ ኤልሳዕ ፣ ወይቤሎ ፣ አባ ፣ ወአባ ፣ ኅይሎሙ ፣ ወጽንዖሙ ፣ ለእስራኤል ። ወእምዝ ፣ ኢርእዮ ፣ ዳግመ ፣ ወሰጠጠ ፣ አልባሲሁ ፣ ወረሰዮሙ ፣ ቺ⁴ ወአውረደ ፣ ሎቱ ፣ ኤልያስ ፣ ሐግሊቶ ፣ ወወረደ ፣ ላዕለ ፣ ርእሱ ፣ ለኤልሳዕ ።

ወተመክዓበት ፣ መንፈሱ ፣ ለኤልያስ ፣ ላዕለ ፣ ኤልሳዕ ። እስመ ፣ ኤልያስ ፣ ሰጠቱ ፣ ፈለገ ፣ ዮርዳናስ ፣ ጃጊዜ ። ወኤልሳዕ ፣ ሰጠቱ ፣ ፈለገ ፣ ዮርዳናስ ፣ ቺጊዜ ። ወኤልያስ ኒ ፣ አንሥአ ፣ ለጃምውት ፣ ወኤልሳዕ ፣ አንሥአሙ ፣ ለጃምውታን ። ወእምድገረዝ ፣ ሰጠቱ ፣ ባሕረ ፣ ወኃለፈ ፣ ውስቱቱ ። ወሶበ ፣ ሖረ ፣ ኅበ⁵ ፣ ሀገረ ፣ ኢያሪኮ ፣ ወሰአልም ፣ ሰብአ ፣ ሀገር ፣ ወይቤልም ፣ እስመ ፣ ግዩ ፣ ዘአኒ ፣ መሪር ፣ ውእቱ ፣ ወኢያበቀላ⁶ ፣ ቦቱ ፣ ዘርአ ። ወነሥአ ፣ ለግምዲ ፣ ወረሰዮ ፣ ውስቱቱ ፣ ዒወ ፣ ወወደዮ ፣ ውስተ ፣ ይአቲ ፣ ነቅዓ ፣ ግይ ፣ ወኮነ ፣ ግዩ ፣ ጥዑም⁷ ፣ ፈድፋድ ። ወፈቀደ ፣ ከመ ፣ ታስተርኢ⁸ ፣ ዓቢ

1. O, P om. (P ነፅ" ፣ ሙ" ፣ ላ") ፣ — 2. O ወእፍራክ (P om. ፣) . — 3. O, P add. ነፍል ፣ — 4. O, P om. ፣ — 5. P ወኢይ" et mox ዘርአ ፣ — 6. O, P — መ ፣ — 7. O, P ያ" ፣

dit : « Demande-moi ce que tu veux », il ne lui demanda rien des biens de ce monde, ni de ses trésors, mais Élisée dit à Élie : « Qu'il y ait sur moi le double de l'Esprit-Saint qui est sur toi. » Élie lui dit : « C'est une chose difficile que tu demandes; pourtant, si tu me vois tandis que je m'élèverai d'auprès de toi, que cela soit ainsi! » Et tandis qu'ils allaient tous deux de compagnie, il vint un char de feu et des chevaux de feu; et ainsi Élie monta au ciel; et Élisée le vit et lui dit : « Père, Père, force et puissance d'Israël! » Puis il ne le revit plus; alors il déchira ses vêtements et en fit deux; et Élie fit descendre sur lui son manteau de peau; et il descendit sur la tête d'Élisée.

L'esprit d'Élie fut doublé sur Élisée, car Élie partagea le fleuve du Jourdain une fois, mais Élisée partagea le fleuve du Jourdain deux fois; de même, Élie avait ressuscité un mort et Élisée ressuscita deux morts. Ensuite, il partagea le fleuve et le traversa. Quand il fut arrivé à la ville de Jéricho, les habitants de la ville lui firent une prière en disant : « L'eau que nous avons est amère, et elle est cause que les semences ne germent pas. » Il prit un vase, y mit du sel et le jeta dans cette source et l'eau en devint très douce; il avait voulu montrer un grand prodige en jetant du

ይ ፡ ተአምር ፡ ሶበ ፡ ወደየ ፡ ጊወ ፡ * ውስተ ፡ ማይ¹ ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ወለጠ ፡ ለመሪ
 ር ፡ ማይ ፡ በጊወ ፡ ወሶበ ፡ ጎለፈ ፡ ውስተ ፡ ፍኖት ፡ በአሐቲ ፡ ዕለት ፡ ተሳለቁ ፡ ላዕ
 ሌሁ ፡ ወራዙተ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወረገሞሙ ፡ ወመሰጠሙ ፡ ተኩላ ፡ እምኔሆሙ ፡
 ግወጃ ፡ ወራዙት ፡ በአሐቲ ፡ ሰዓት ፡ ወመጽአት ፡ ጎቤሁ ፡ አሐቲ ፡ ብእሲት ፡ እም
 አንስቲያሆሙ ፡ ለነቢያት ፡ ወትቤሉ ፡ እስመ ፡ ምትየ ፡ ሞተ ፡ ወላዕሌሁ² ፡ ዕዳ ፡ ወና
 ሁ ፡ አኃዙኒ ፡ ወአኃዙ ፡ ውሉድየ ፡ በእንቲአሁ ፡ ወአዘዘ ፡ ኤልሳዕ ፡ ወይቤላ ፡ ሐሪ ፡
 ወምልእዮን ፡ ለኩሉን ፡ ማሕየባት ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ ቤትኪ ፡ ማየ ፡ ወተለቅሒ ፡ ካልአ
 ነ ፡ ማሕየባተ ፡ እምአግዋርኪ ፡ ወምልእዮን ፡ ለኩሉን ፡ ማየ ፡ ወረሰዮሙ ፡ ለኩሉ
 ሙ ፡ ዘይተ ፡ ጥዑመ ፡ በጸሎቱ ፡ ወሢጠቶ ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ለውእቱ ፡ ዘይት ፡ ወ
 አወፈየት ፡ ዕዳ ፡ ዘኮነ ፡ ላዕለ ፡ ምታ ፡ ወባረከ ፡ ላዕለ ፡ ብእሲት ፡ መካን ፡ ወወለደት ፡
 ወልደ ፡ ወሶበ ፡ ለሀቀ ፡ ውእቱ ፡ ሕፃን ፡ ሐመ ፡ ወሞተ ፡ ወሰከበ³ ፡ ኤልሳዕ ፡ ዲቤሁ ፡
 ወሐይወ ።

ወሶበ ፡ መጽአ ፡ ጎቤሁ ፡ ንዕማን ፡ ሶርያዊ ፡ ወአሕየዎ ፡ እምለምጹ ፡ ወአምጽአ ፡
 ሎቱ ፡ ንዕማን ፡ ሶርያዊ⁴ ፡ ንዋየ ፡ ብዙኃ ፡ ወአልባሳተ ፡ ዘወርቅ ፡ ወኢነሥአ ፡ እም
 ኔሆሙ ፡ ወኢምንተኒ ፡ ወሶበ⁵ ፡ ተሐበለ ፡ ረድኡ ፡ ጊያዝ ፡ ወነሥአ ፡ እምንዕማን ፡
 እምውእቱ ፡ ንዋይ ፡ በጎቡእ ፡ ዘእንበለ ፡ ምክሩ ፡ ለኤልሳዕ ፡ ወአእመረ ፡ ነቢይ ፡ በመ
 ንፊስ ፡ ቅዱስ ፡ ዘንተ ፡ ረገሞ ፡ ለረድኡ ፡ ወኮነ ፡ ለምጽ ፡ ውእቱ ፡ ወደቂቁ ፡ ወኩ

1. O, P ውስተ። — 2. O, P እንዘ ፡ ላ" (O ሰላ") — 3. P ወለየ (ar. وصلى; cf. IV Rois, iv, 34). — 4. O, P om. — 5. A om. (ar. ولوا).

sel dans l'eau : car il changea l'eau amère avec du sel. Comme il passait dans un chemin, un jour, il fut tourné en dérision par de jeunes Israélites et il les maudit, et un loup en déchira 42, de ces enfants, en un moment. Une d'entre les femmes des prophètes vint à lui et lui dit : « Mon mari est mort, en ayant une dette; et voici qu'on m'a saisie et qu'on a saisi mes enfants à cause de lui. » Élisée lui donna un ordre en disant : « Va remplir d'eau tous les vases qui sont chez toi, et emprunte d'autres vases à tes voisins et emplis-les tous d'eau. » Il les transforma tous en vases d'huile douce, par sa prière. Cette femme vendit cette huile et acquitta la dette qu'avait son mari. Il bénit une femme stérile et elle mit au monde un fils. Cet enfant, ayant grandi, fut malade et mourut; Élisée s'étendit sur lui et il fut ramené à la vie.

Naaman, le Syrien, étant venu à lui, il le guérit de la lèpre : alors Naaman le Syrien lui amena de grandes richesses et des vêtements dorés, mais Élisée n'en reçut pas la moindre chose. Son disciple Giyáz osa accepter de Naaman quelque chose de ces biens, en secret, sans l'avis d'Élisée; mais le prophète l'apprit par l'Esprit-Saint et il maudit son disciple qui fut lépreux, ainsi que ses enfants et toute leur race. Il vint une grande famine

ሉ : ዘርአሙ ። ወመጽአ ፣ ረሐብ ፣ ዓቢይ ፣ በውእቱ ፣ መዋዕል ፣ ወበጸሎቱ ፣ ለዝንቱ ፣ ነቢይ ፣ በአሐቲ፣ ፅላት ፣ ወለጦ¹ ፣ ወነነ ፣ ጽጋበ ፣ ዓቢይ ።

ወገብረ ፣ ዝንቱ ፣ ነቢይ ፣ ተአምራተ ፣ ወመንክራተ ፣ ብዙኃተ ፣ ዘእንበለ ፣ ዝንቱ ።
ወሶበ ፣ አዕረፈ ፣ ወቀበርዎ² ፣ ውስተ ፣ መቃብር ። ወበውእቱ ፣ ጊዜ ፣ አምጽኡ ፣ ሰብ
P 130 b እ ፣ ለጅ³ ምውት ፣ ወአንበርዎ ፣ ዲበ ፣ መቃብሪሁ ፣ ለዝንቱ ፣ ነቢይ ፣ ወሐይወ ፣ ውእቱ ፣
ምውት ፣ ሶቤሃ ፣ ወተንሥአ ፣ እንዘ ፣ ይተልዎሙ ፣ ወሐረ ፣ ኅበ ፣ ቤቱ ። ወተነበዩ ፣ ዝ
ንቱ ፣ ነቢይ ፣ በመዋዕሊሆሙ ፣ ለጃንገሥት ፣ አለ⁴ ፣ እሙንቱ ። ኢዮራም ፣ ወአካዝያስ ፣
A 270 b * ወጎቶልያ ፣ እሙ ፣ ለአካዝ ፣ ወኢዮ⁵ ፣ ወልደ ፣ አካዝ ፣ ወነነ ፣ ዙሉ ፣ መዋዕል ፣ ትንቢ
ቱ ፣ ሃዓመት ፣ ወዘይፈደፍድ ። ወተነበዩ ፣ እምቅድመ ፣ ምጽአቱ ፣ ለእግዚእነ ፣ ክርስ
ቶስ ፣ በጁጂዓመት ። ወሰከበ⁶ ፣ ወአዕረፈ ፣ በሰላም ። እግዚአብሔር ፣ ይምሐረነ ፣ በጸሎ
ቱ ፣ ለዓለመ ፣ ዓለም ፣ አሜን ።

[ሰላም ፣ ለኤልሳዕ ፣ እምነ ፣ ኤልያስ ፣ ዘሰአለ ።
ክዕበተ ፣ መንፈስ ፣ ቅዱስ ፣ አመ⁷ ፣ የዓርግ ፣ መልዕለ⁸ ።
በዝንቱ ፣ ረኪቦ ፣ ዘየዐቢ⁹ ፣ ኃይለ ።
ክልኤ ፣ ጊዜ ፣ አንሥአ ፣ ሙታን ፣ ክህለ ።
ወክልኤ ፣ ጊዜ¹⁰ ፣ ፈለገ¹⁰ ፣ ክፈለ ።]

1. P — ጦ; O ተወለጠ — 2. O, P om. ወ; — 3. O, P እሉ; — 4. P ወኢዮራም (O om. ወጎቶልያ — እካዝ; ar. (يورام واحازيا وعياليا ابن احاز ويواس). — 5. P መሰበከ, O om. (ar. ورد). — 6. O ጊዜ; — 7. O ላዕለ; — 8. O ዓቢዮ; — 9. P om. ; — 10. O ግያተ;

en ces temps-là, mais par la prière de ce prophète, en un jour, il la changea en abondance, et il y eut une grande abondance.

Ce prophète fit des miracles et des prodiges nombreux, en dehors de ceux-là. Après sa mort, on l'enterra dans un tombeau, et dans ce temps l'on apporta un mort qu'on déposa dans le tombeau de ce prophète : le mort reprit vie aussitôt, il se leva, tandis qu'on le suivait, et alla chez lui. Ce prophète prophétisa au temps de quatre rois, ce sont : Iyoram, Akazyas, Gotolyâ, mère d'Akaz, et Iyu', fils d'Akaz. Tout le temps de sa mission prophétique fut de 50 ans et plus, et il prophétisa 1000 ans avant la venue de Notre-Seigneur Jésus-Christ. Il s'endormit et mourut en paix. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière, dans les siècles des siècles. Amen.

[Salut à Élisée qui, l'ayant demandé à Élie, eut double part d'esprit saint quand il monta en haut. Y ayant trouvé une grande puissance, deux fois il put ressusciter des morts et deux fois il partagea le fleuve].

1. P : Iyoram; O om. « Gotolyâ mère d'Akaz » : la corruption paraît être déjà dans l'arabe.

[ወበዛቲ፡ ዕለት፡ ካዕበ፡ ከነ¹፡ ተዝካር፡ ለአርስጣል²፡ ወሚና፡ ዘቡሲር³ ።
እግዚአብሔር፡ ይምሐረን፡ በጸሎቶሙ፡ ለዓለሙ፡ ዓለ*ም፡ አሜን ።]

O 17 b

በስመ፡ አብ፡ ወወልድ፡ ወመንፈስ፡ ቅዱስ፡ ሕዳሮላክ ።

አመ፡ ሕዳሎስ፡ ምንባብ፡

በዛቲ፡ ዕለት፡ ተዝካራ፡ ለእግዝእትን፡ ቅድስት፡ ወንጽሕት፡ ድንግል፡ ግርያም፡
ወላዲተ፡ አምላክ፡ ዘባቲ⁴፡ ከነ፡ መድኃኒቱ፡ ለአዳም፡ ወለዘርኡ፡ ወሕንጽተ፡ አብ
ያተ፡ ክርስቲያናት፡ በስማ፡ ውስተ፡ ኰሉ፡ ዓለም ። ወእምቅድመ፡ ኰሉ፡ አሐቲ⁵፡
ቤተ፡ ክርስቲያን፡ በመዋዕሊሆሙ፡ ለሐዋርያት ። ወውእቱኬ፡ እስመ፡ ጳውሎስ፡ ወበ
ርናባስ፡ ሶበ፡ ሰበኩ፡ ውስተ፡ አሕዛብ፡ ወአምኑ⁶፡ ዲበ፡ እደዊሆሙ፡ ኢሀለዎሙ፡
ቤተ፡ ክርስቲያን፡ ከመ፡ ይትመጠው፡ ውስቲታ፡ ምሥጢራተ፡ ቅድሳት፡ ወኢኮት፡
ይቄድሱ፡ ቀርባን፡ ዘእንበለ፡ በውስተ⁷፡ አብያት ። ወፈነው፡ ኅበ፡ ጲፕሮስ፡ ወዮሐ
ንስ፡ እንዘ፡ ይስእልዎሙ፡ በእንተ፡ ሕንጽተ፡ አብያተ፡ ክርስቲያናት ። ወአውሥእዎ
ሙ፡ እሙንቱ፡ ወይቤልዎሙ፡ ንሕነስ፡ ኢንገብር፡ ወኢምንተኒ፡ ዘእንበለ፡ በምክሩ፡
ለእግዚእነ፡ ክርስቶስ ። አላ፡ አዝዝዎሙ፡ ለሕዝብ⁸፡ ከመ፡ ይጹሙ፡ ሕዳሎስ፡ * ወይ

1. O om. — 2. O — ጠል፡ (?) ሰማዕት፡ — 3. P ዘቡናር፡ — 4. O በዛቲ፡ P መበዛቲ፡ — 5. O, P
ባሕቲታ፡ ይእቲ፡ — 6. O add. በእግዚእነ፡ ኢየሱስ፡ ህርቦቶስ፡ ሎቱ፡ ሰብሐት፡ P add. በእግዚእነ፡ —
7. O, P om. ስ፡ — 8. O, P ለእሕዛብ፡

[Dans ce jour également, mémoire de Arestal, et de Minà, de Busir
(P : Busar). Que Dieu nous fasse miséricorde par leur prière, dans les
siècles des siècles. Amen].

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 21 DE SANÉ (15 juin).

En ce jour, fête de la mémoire de Notre-Dame, la sainte et pure Vierge
Marie, mère de Dieu, par qui se fit le salut d'Adam et de sa race, — et con-
struction des églises de son vocable dans tout le monde; avant toute autre
fut une église bâtie du temps des Apôtres. Voici le fait. Paul et Barnabé,
ayant prêché parmi les nations qui crurent par leur intermédiaire, n'avaient
pas d'église pour qu'on y reçût les mystères sacrés, et ils ne célébraient le
sacrifice que dans des maisons. Ils envoyèrent demander à Pierre et à
Jean de construire des églises; ceux-ci firent cette réponse : « Pour nous,
nous ne faisons rien sans l'avis de Notre-Seigneur Jésus-Christ. Mais com-
mandez au peuple de jeûner une semaine et de prier et insister auprès

ጸልዩ ፡ ወያስተብቀዑ ፡ ኅበ¹ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስከ ፡ ያጤይቀከሙ ፡ ዘትገብሩ ፡ ወአዛ
 ዝዎሙ ፡ ለሕዝብ² ፡ ወጸሙ ፡ ጅሱባኤ ፡ ወጸለዩ ፡ ወአስተብቀዑ ፡ ወበተናጻጫተ ፡ ውእ
 ቱ ፡ ሱባኤ ፡ በጽሐ ፡ እግዚእነ ፡ ክርስቶስ ፡ ወአብጽሖሙ ፡ ለኩሉሙ ፡ ሐዋርያት ፡ እ
 ምኩሉ ፡ በሐውርት ፡ በላዕል ፡ ደመናት ፡ እስከ ፡ ሀገረ ፡ ፊልጶስ³ ፡ ወውስቲታ ፡ ጳው
 ሉስ ፡ ወበርናባስ ፡ ወበረከ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ እግዚእነ ፡ ወአይድዎሙ ፡ ወይቤሉሙ ፡ እስ
 መ ፡ ዛቲ ፡ ዕለት ፡ ዘሠመርኩ ፡ ባቲ ፡ ከመ ፡ ይትሐነጹ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ በስ
 ግ ፡ ለእምዩ ፡ ግርያም ፡ ወእምዝ ፡ አውዕአሙ ፡ ኅበ ፡ ምሥራቀ ፡ ሀገር ፡ ወወሰነ ፡
 ሉሙ ፡ መሰረታ ፡ ለሕንጻተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ።

ወኮነ ፡ ኅይለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስሌሆሙ ፡ ወአእባን ፡ ይለመልሙ ፡ ውስተ ፡
 እደዊሆሙ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ተፈጻመት ፡ ሕንጻታ ፡ ወኩሉ ፡ ንዋዩ ፡ ቅድሳቲሃ ፡ *ወም
 ሥዋዓቲሃ ፡ ወአልባሳቲሃ⁴ ፡ ወእምዝ ፡ አንበረ ፡ እግዚእነ ፡ እዲሁ ፡ ላዕል⁵ ፡ ኢጥርስ ፡
 ወሢሞ ፡ አርስያርስ⁶ ፡ *ኩሉ ፡ አጽናፈ ፡ ዓለም ፡ ዝብሃል ፡ ርእሰ ፡ ሊቃነ ፡ ጳጳሳት ፡ ላ
 ዕል ፡ ኩሉ ፡ በሐውርተ⁷ ፡ አጽናፈ ፡ ዓለም ፡ ወከልሑ ፡ ሰግያዊያን ፡ ወምድራዊያን ፡
 ቩጊዜ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ ይደልዎ ፡ ይደልዎ ፡ ይደልዎ ፡ ለኢጥርስ ፡ ሊቀ ፡ *ሐዋር
 ያት ፡ ከመ ፡ ይኩን ፡ ርእሰ ፡ ወሊቀ⁸ ፡ ጳጳሳት ፡ ውስተ ፡ ኩሉ ፡ አጽናፈ ፡ ዓለም ፡ ።

P 131 a

1. P ወጸለ" ፡ ወእስ" (O om. ሱባኤ — ወጸሙ) — 2. P ለእሕዛብ ፡ — 3. O, P — ጸብዩ፡ — 4. O, P ወእ" ፡ ወም" ፡ — 5. O, P add. ርእሰ ፡ — 6. O, P add. ውስተ (O — ስሃ, P — ስ) ፡ — 7. O om. (P om. ዝብሃል — ዓለም) ፡ — 8. A om. ፡

de Dieu, jusqu'à ce qu'il vous montre ce que vous ferez. » Et ils donnèrent des ordres aux peuples : ils jeûnèrent une semaine, prièrent et firent des instances; au bout de cette semaine, vint Notre-Seigneur Jésus-Christ, et il fit venir tous les saints apôtres de tous les pays, sur des nuées, à la ville de Filpâ'ès' où se trouvaient Paul et Barnabas. Notre-Seigneur les bénit et les informa et leur dit : « C'est ce jour qui m'a plu pour la construction des églises sous le vocable de ma mère Marie. » Puis il les fit sortir à l'orient de la ville et leur fixa les fondements pour la construction d'une église.

Ils eurent avec eux la puissance de Dieu : les pierres étaient molles dans leurs mains jusqu'à l'achèvement de la construction de l'église, avec tous ses ustensiles sacrés, ses autels et ses parements d'autel. Puis Notre-Seigneur plaça sa main sur saint Pierre et l'institua grand prêtre dans tous les confins du monde, à savoir Patriarche sur tous les lieux jusqu'aux extrémités du monde. Et les êtres du ciel et ceux de la terre crièrent trois fois en disant : « Il convient, il convient, il convient à Pierre prince des apôtres, d'être chef et patriarche dans toutes les limites du monde ! » Puis

1. O, P : Filpâsyus, ar. فيلبايس (Philippe).

እምዝ ፡ አዘዘሙ ፡ እግዚእነ ፡ ከመ ፡ ይፈጽሙ ፡ ቅዳሴ ፡ ወይመጥውዎሙ ፡ ለሕዝብ ፡ ም
 ስጢራተ ፡ ቅድሳት ፡ ወየአዝዝዎሙ ፡ ከመ ፡ ኢይግበሩ¹ ፡ ግብረ ፡ እደዊሆሙ ፡ በዛቲ ፡
 ዕለት ፡ ዝውእቱ ፡ ጸወጃለወርኃ ፡ ሰኔ ፡ = ወእምድኅረዝ ፡ ዓርገ ፡ እግዚእነ ፡ ኅበ² ፡ ሰማ
 ይ ፡ በዓቢይ ፡ ስብሐት = ወእምይእቲ ፡ ዕለት ፡ ወጠኑ ፡ ሐዋርያት ፡ ቅዱሳን ፡ ከመ ፡ ይ
 ሕንጹ ፡ አብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ በስማ ፡ * ለእግዝእትን ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ ግርያም ፡
 ወላዲተ ፡ አምላክ =

A 271 a

ወከግሁ ፡ ኮነ ፡ በመዋዕሊሁ ፡ ለቅዱስ ፡ ባስልዮስ ፡ ኤጲስ ፡ ቆጶስ ፡ ዘሀገረ ፡ ቂሳርያ =
 ሶበ ፡ ሐነጸ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በስማ ፡ ለእግዝእትን ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ ግርያም ፡
 ወላዲተ ፡ አምላክ ፡ በከመ ፡ ዛቲ ፡ ዕለት = ወኃሠሠ ፡ ጽላተ ፡ ከመ ፡ ይሥዓል ፡ ውስ
 ቲቱ ፡ ሥዕለ ፡ እግዝእትን ፡ ግርያም = ወነገርዎ ፡ በእንተ ፡ ጅጽላት ፡ ሠናይ ፡ በኃበ ፡
 ጅብእሲ ፡ ባዕል = ወፈነወ ፡ ቅዱስ ፡ ባስልዮስ ፡ ኅበ ፡ ውእቱ ፡ ባዕል ፡ እንዘ ፡ የኃሥ
 ሥ ፡ እምኔሁ ፡ ውእተ ፡ ጽላተ = ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ ውእቱ ፡ ባዕል ፡ ኢያምጽአ ፡ ሎቱ ፡
 ውእተ ፡ ጽላተ ፡ አላ ፡ ይቤ ፡ ዝንቱሰ ፡ ጽላት ፡ ለውሉድየ = ወእምዝ ፡ ጸረፈ ፡ ላዕለ ፡
 ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ዘእግዝእትን ፡ ቅድስት ፡ ድንግል ፡ ግርያም = ወእምቅድመ ፡ ይት
 ፈጸም ፡ ቃለ ፡ ጽርፈት ፡ እምአፋሁ ፡ ወድቀ ፡ ሶቤሃ ፡ ወሞተ = ወፈርሁ ፡ ውሉዱ ፡ ወ
 አምጽእዎ ፡ ለውእቱ ፡ ጽላት ፡ ወምስሌሁ ፡ ወርቅ ፡ ብዙኅ ፡ ወዕንቂ ፡ ባሕርይ ፡ ወ
 አብጽሕዎሙ ፡ ኅበ ፡ ቅዱስ ፡ ባስልዮስ ፡ መሰከልዎ ፡ ከመ ፡ ያስተስሪ ፡ ለአቡሆሙ ፡

1. A ይ" ፡ — 2. O, P ውስተ ፡

Notre-Seigneur leur ordonna d'achever la consécration, de dispenser aux peuples les mystères sacrés, et de leur ordonner de ne point faire d'œuvre manuelle ce jour-là, c'est-à-dire le 21 du mois de sané. Ensuite Notre-Seigneur monta au ciel en grande gloire. A dater de ce jour, les saints apôtres se mirent à construire des églises sous le vocable de Notre-Dame, la sainte Vierge Marie, mère de Dieu.

Il en fut de même à l'époque de saint Basile, évêque de la ville de Qisaryâ (Césarée), quand il édifia une église sous le nom de Notre-Dame, la sainte Vierge Marie, mère de Dieu, juste en ce jour; il chercha un tableau pour y peindre l'image de Notre-Dame, la sainte Vierge Marie. On lui parla d'un beau tableau qui était chez un riche. Saint Basile ayant envoyé un message pour demander ce tableau à ce riche, celui-ci en apprenant *la requête de saint Basile* ne lui apporta point le tableau, mais dit : « Ce tableau est à mes enfants. » Puis il blasphéma contre l'Église de Notre-Dame, la sainte Vierge Marie; mais avant que les paroles blasphématoires eussent fini de sortir de sa bouche, il s'affaissa tout d'un coup et mourut. Ses enfants eurent peur et firent parvenir ce tableau et avec lui beaucoup d'or et des pierres précieuses et les présentèrent à saint Basile qu'ils prièrent d'intercéder pour le pardon de leur père. Saint Basile prit ce tableau et le donna à un peintre

ወነሥአ : ቅዱስ : ባስልዮስ : * ውእተ : ጽላተ¹ : ወወሀቦ : ለሠዓሊ : ከመ : ይስዓል : ዲቤሁ : ስዕላ : ለእግዝእትነ : ቅድስት : ድንግል : ግርዖም = ወአስተርአዮቶ : ሉቱ : እግዝእትነ : ቅድስት : ድንግል : ግርዖም : ለቅዱስ : ባስልዮስ : በራእዮ : ሌሊት : ወከልአቶ : ከመ : ኢይሥዓል : ሥዕላ : ዲቦ : ውእቱ : ጽላት : እስመ : ውእቱ : * ንዋዩ : ዓመዓ² : ወአይድዓቶ : በመካን³ : ዘውስቲቱ : ጽላት : ቀይሕ : ሠናይ : ፈድፋድ : ወሥዑል : ውስቲቱ : ሥዕላ : ለእግዝእትነ : ግርዖም : ወሥዕለ⁴ : ጀደናግል : አሐቲ : በዮግና : ወአሐቲ : በፀጋግ = ወሐረ : ቅዱስ : ባስልዮስ : ኅቦ : ውእቱ : መካን : ዛአመረቶ : እግዝእትነ : ግርዖም : ወረከቦ⁵ : ውእተ : ጽላተ : ወአምጽአ : ኅቦ : ቤተ : ክርስቲያን : በፍሥሐ : ዓቢይ = ወእምዝ : አጠዮቶቶ : እግዝእትነ : ግርዖም : ለቅዱስ : ባስልዮስ : በጅቤተ : ጣዖታት : ዘውስቲቱ : ጀአዕግድ : ከመ : ያቅሞሙ : * ቅድመ : ቤተ : መቅደስ : ወያንብር : ሥዕለ : ዲቤሆሙ = ወሐረ : ቅዱስ⁶ : ወአምጽአሙ : ወፈቀዱ : መሠርያን : ይክልእዎሙ : ለመጸእ : ወደምሰሰ : እግዚአብሔር : ኅይሉሙ : ወአቆሞሙ : ለጳጳሳዕግድ : በቅድመ : ቤተ : መቅደስ⁸ : ወአንበረ : ሥዕለ : እግዝእትነ : ግርዖም : መልዕልቲሆሙ =

O 18 a

ወአንቅዓ : እግዚአብሔር : ነቅዓ : ግይ : እምታሕተ : እሉንቱ⁹ : አዕግድ : ወይፈው* ስ¹⁰ : እምኩሉ : ደዌ : ለዘ : ይትሐጸብ : ውስቲታ = ወከግሁ : ሥዕለ : እግዝእትነ : ግርዖም : ውሕዘ : እምኔሃ : ቅብዓ : ዘይት : ዘይፈውስ : እምኩላ : ደዌ : ወውእ

P 131 b

1. O, P ለውእቱ : ጽላት . — 2. O ንግግ (P ተነሥአ : እምብእሊ : ንግግ) . — 3. O, P መካን : — 4. O, P ። — 5. O, P — ። — 6. O, P add. ባስልዮስ . — 7. O add. እሉ : P add. እሙንቱ : — 8. O, P ክርስቲያን : — 9. O እሉ" : P እላ" : — 10. O ወትፈ" : P ወይትፈው" :

pour qu'il y représentât l'image de Notre-Dame, la sainte Vierge Marie. Notre-Dame, la sainte Vierge Marie, apparut à saint Basile en une vision pendant une nuit et l'empêcha de peindre son image sur ce tableau parce qu'il était un objet d'iniquité, et elle lui fit connaître un endroit où se trouvait un tableau rouge et fort beau, sur lequel était peinte l'image de Notre-Dame et l'image de deux vierges, l'une à sa droite et l'autre à sa gauche. Saint Basile alla passer dans cet endroit que lui avait indiqué Notre-Dame, Marie, et trouva ce tableau qu'il apporta à l'église avec une grande joie. Puis Notre-Dame, Marie, fit connaître à saint Basile un temple d'idoles où étaient deux colonnes qu'il aurait à placer dans le sanctuaire et sur lesquelles il déposerait l'image. Le Saint alla et les amena; les sorciers voulaient les empêcher de venir (*d'être transportées*), mais Dieu détruisit leur force; il plaça ces deux colonnes devant le sanctuaire et déposa par-dessus elles l'image de Notre-Dame, Marie.

Dieu fit jaillir une source de dessous ces colonnes; il guérissait de toute maladie quiconque s'y baignait. De même, de l'image de Notre-Dame, Marie, coulait une huile onctueuse qui guérissait toute maladie, et cela, le jour

ቱ : በዕለተ : ቅዳሴ : ለቤተ : ክርስቲያን : ለእግዝእትን : ግርያም : ዘውእቱ : አመ : ሸ
 ወጳለሰኔ ። ወበውእቱ : ጊዜ : ተሐፅበት : አሐቲ : ብእሲት : ውስተ : ውእቱ¹ : ግይ :
 ወኮነት : ለምጸ ። ወአብጽሐ : ቅዱስ : ባስልዮስ : ወተስእላ : በእን*ተ : ዘኮነ : እምኔ A 271 b
 ሃ ። ወአይድግቶ : ከመ : ይእቲ : አፍቀረት : ምታ : ለእንታ : ወቀተለታ : በሕምዝ :
 ወተወስበቶ² ። ወይቤላ : ቅዱስ : ባስልዮስ : ገበርኪ : ቪታጣውአ³ : አላ : ነስሒ : ለእ
 ግዚአብሔር : ዮጊ : ይሰረይ : ለኪ : አበሳኪ ። ወሶቤሃ : ተሰጥቀት : ምድር : ወውሕ
 ጠታ : እስመ : ይእቲ : ደፈረት : ወቦኣት : በርኩስና : ውስተ : ቤተ : ክርስቲያና : ለ
 እግዝእትን : ግርያም ። ወኮነ : ዛቲ : ዕለት : ተዝካራ : ለእግዝእትን : ቅድስት : ድንግ
 ል : ግርያም : ወላዲተ : አምላክ ። ወይደልወነ : ከመ : ንግበር : ላቲ : በዓለ : መንፈ
 ሳዌ : እስመ : ባቲ : ኮነ : መድኃኒቱ : ለአዳም : ወለዘርኡ⁴ ። እግዚአብሔር : ይምሐ
 ረነ : በትንብልናሃ : ወጸሎታ : ወበረከታ : የሀሉ : ምስሌነ : አሜን ።

[ሰላም : ለቤትኪ : እንተ : ቀደሳ : በደሙ ።
 እግዚአብሔር⁵ : ወልድኪ : ዘመንክር : በአርያሙ ።
 በእንቲአየ : በሊዮ : ሰአሊተ : ምሕረት : እሙ ።
 ኢታማስን : ግብረ : እደክ : ወዘለሐከ- : ቀዲሙ ።
 ቦኑ : ኬንያ : ለከንቱ : ይጸሙ ።]

1. O, P ይእቲ : — 2. O, P add. ለምታ : — 3. O, P add. ኅቢያነ : — 4. O, P add. ወብዑስ :
 ዘያስተሐም : ለገቢረ : በዓላ : (P በዓል) በጸግሁ : — 5. O ግርያም :

de la dédicace de l'église de Notre-Dame, Marie, c'est-à-dire le 21 de sané. A cette époque, une femme se lava dans cette eau; elle fut atteinte de lèpre. Saint Basile l'ayant mandée, l'interrogea sur ce qui la concernait, *sur les péchés qu'elle avait commis antérieurement*; elle lui fit savoir qu'elle aimait le mari de sa sœur; elle avait tué sa sœur en l'empoisonnant et épousé le *mari de celle-ci*. Saint Basile lui dit : « Tu as fait trois péchés; fais pénitence pour Dieu, et peut-être ton péché sera-t-il pardonné. » Et aussitôt la terre se fendit et l'engloutit, parce que, dans son audace, elle était entrée, étant impure, dans l'église de Notre-Dame, Marie. Ce jour fut donc la commémoration de Notre-Dame, la sainte Vierge, Marie, mère de Dieu; et il nous convient de célébrer en son honneur une fête spirituelle, parce que, par elle *Marie*, s'accomplit le salut d'Adam et de sa race¹. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière, et que sa bénédiction soit avec nous. Amen.

[Salut à ton Église qu'a consacrée par son sang, Dieu, ton fils, l'admirable au plus haut de ses cieux. O toi qui demandes miséricorde, *toi*, sa mère, dis-lui pour moi : « Ne détruis pas l'œuvre de ta main et celui que tu as jadis formé : l'artisan aurait-il en vain travaillé? »]

1. O et P ajoutent : « Heureux celui qui prend soin de célébrer sa fête ».

[ሰላም : ለግርያም : ሶበ : ፍቅር : ሰብእ : አገበራ ።
 በዛቲ : ዕለት : ጊዜ : አስተብቀዳት : በሊቶስጥራ ፤
 መሐለ : ላቲ : እግዚአብሔር : በኩራ ።
 ከመ : ያድገኛሙ : ለዓለም : እምነት : ነሱ : መከራ ።
 ለእለ : ጸውዑ : ስግ : ወገብሩ : ተገኝራ ።]

በዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ኮነ : ቅዱስ : ጢጥቴዎስ : ሰግዕት : ዘእምሀገረ : ምስር :
 ዘቀዲሙ² ። ዝንቱ : ቅዱስ : ኮነ : እምሐራሁ : ለአርያኖስ : መኩንን : አንደኛው ። ወ
 ሶበ : አንበቡ : መጽሐፈ : መልእክቱ : ለዲዮቅልጢያኖስ : ንጉሥ : እንዘ : ይኤዝዙሙ :
 ለሰብእ : ውስቴታ : ከመ : ያምልኩ : ጣዖታተ ። ወተንሥአ : ዝንቱ : ሐራ : በግእከ
 ለ : ሕዝብ : ወንሥአ : መጽሐፈ : መልእክቱ : ለንጉሥ : ወበተኮ³ : እንዘ : ይብል :
 አልቦ : አምላክ : ዘእንበለ : እግዚእየ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ወልደ : እግዚአብሔር :
 ሕያው ። ወሶበ : ርእየ : መኩንን : ድፍረቶ : ተንሥአ : ጎቤሁ : ወአኃዘ : በሥዕርተ :
 ርእሱ : ወወገሮ : ውስተ : ምድር ። ወእዘዘ : ከመ⁴ : ይዝብጥዎ : ዝብጠተ : ብዙኃ
 * ወዘበጥዎ : እስከ : ተሰጥቆ⁵ : ነሱ : ሥጋሁ ። ወኮነ : ይጸርጎ : እንዘ : ይብል : እእግ
 ዘእየ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ርድኢኒ : እስመ : አልቦ : አምላክ : ዘእንበለ : አንተ⁶ :
 * እእግዚእየ : ኢየሱስ : ክርስቶስ⁴ : ወልደ : እግዚአብሔር : ሕያው ።

1. om. P. — 2. O, P + (ar. القديمة). — 3. O, P ወሰጠጠ (A — ጦሙ, ar. وقطام). — 4. O, P om. : — 5. O, P ወካዕበ (O add. እዘዘ : ከመ) ይሕርጽዎ : እስከ : ደደቅት : — 6. O, P add. ። ሕቲትክ (O après ሕያው) :

[Salut à Marie! quand l'amour des hommes la poussa en ce jour, lorsqu'elle supplia pour eux dans le Lithostrotos, Dieu, son fils premier-né, lui a juré qu'il délivrerait pour toujours de toute épreuve, tous ceux qui invoqueraient son nom et célébreraient sa mémoire].

En ce jour également, est la mémoire de saint Timotéwos, martyr, de la ville du vieux Caire; ce saint était des soldats d'Aryânos, gouverneur d'Andénâw. Quand on eut lu la lettre de Diyoqeltiyânos (Dioclétien), l'empereur, où il ordonnait à tout le monde d'adorer les idoles, ce soldat se leva au milieu de la foule, prit la lettre de l'empereur et la déchira en disant : « Il n'y a point d'autre Dieu que Notre-Seigneur Jésus-Christ, fils du Dieu vivant. » A la vue de sa hardiesse, le gouverneur se leva, s'approchant de lui, le saisit par la chevelure, le jeta à terre, et ordonna de lui infliger de nombreux coups de verges, et on le flagella jusqu'à ce que tout son corps fût déchiré¹. Mais lui, criait en disant : « O mon Seigneur Jésus-Christ, secours-moi, car il n'y a de Dieu que toi seul, ô mon Seigneur Jésus-Christ, fils du Dieu vivant. »

1. O, P : « et de le triturer jusqu'à ce que tout son corps fût écrasé ».

ወነጸረ : እግዚአብሔር : ኅበ : ትዕግሥቱ : ወፈነወ : መልአኮ : ወፈወሶ : ቀሳሳተ
 ሁ : ወኮነ : ከመ : ቀዳሚ = ወቀርበ : ኅበ : መኩንን : ወጸርኃ : እንዘ : ይብል : አከሐ
 ዲ : አልቦ : አምላክ : ዘእንበለ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ወልደ : እግዚአብሔር : ሕያ
 ው* = ወእምዝ : *ሐደሰ : ላዕሌሁ : ወ'ኩነኖ : ዳግመ : ዠነኔ : ዓቢዩ : በሞሰርት : ወ P 132 a
 ሰቀሉ = ወእምድጎረዝ : አብሰሉ : ውስተ : ቲንን : እስከ : ተመስወ : ሥጋሁ : ወኮነ :
 ከመ : ግይ³ : ወገደፍዎ : አፍአ : ሀገር = ወአንሥአ : እግዚእነ : ጥዑዩ : ዘእንበለ : መ
 ስኖ⁴ = ወተመይጠ : ኅበ : መኩንን : ወጸርኃ : እንዘ : ይብል : ኅፈር : አከሐዲ : እስ
 መ : አልቦ : አምላክ : ዘእንበለ : እግዚእየ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : ወልደ : እግዚአብ
 ሔር : ሕያው⁵ = ወብዙኃን : አሕዛብ : ዘኢይትኃለቀ⁶ : አምኑ : በእግዚእነ : ኢየ
 ሱስ : ክርስቶስ : በእንቲአሁ = ወሶበ : ደክመ : መኩንን : እምዠነኔሁ : አዘዘ : ከመ :
 ይምትሩ : ርእሶ : *ወመተሩ : ርእሶ : ቅዱሰ⁷ : በሰይፍ : ወነሥአ : አክሊለ : *ሕይወ
 ት : ዘለዓለም⁷ : በመንግስት : ሰማያዊት : ወበግሃደር : ብርሃናዊት = እግዚአብሔር :
 ይምሐረነ : በጸሎቱ : ወበረከቱ : የሁሉ : ምስሌነ =

[ሰላም : ለጠ.ሞቴዎስ : ግእከለ : ጉቡአን⁸ : ዘዜነወ ::
 እንበለ : ኢየ*ሱስ : ክርስቶስ⁹ : አምላክ : ከመ : ኢሀለወ ::
 ትእዛዘ : ንጉሥ : ዕልው : ሶበ : ኢጸለወ ::

O 18 b

1. om. A (ar. فجدد عليه). — 2. om. A (ar. بالعصر). — 3. O, P add. እምተመስዎተ : —
 4. A om. : — 5. O, P om. — 6. O እለ : አልቦመ : ጉልተ (P ዘአልቦ : ጉ') : — 7. O, P በምዕ : —
 8. O ጉባእ : — 9. O. om.

Dieu, regardant sa patience, envoya son ange qui guérit ses blessures, et il fut comme auparavant. Il s'approcha du gouverneur et cria en disant : « O impie! il n'y a de Dieu que Notre-Seigneur Jésus-Christ, fils du Dieu vivant! » Le gouverneur renouvela contre lui une rude torture à l'aide d'une scie et il le fit suspendre; puis il le fit cuire dans une poêle jusqu'à ce que son corps coula et fut comme de l'eau, et on le jeta hors de la ville. Mais Dieu le fit lever, guéri, sans mal, et il retourna vers le gouverneur et cria en disant : « Rougis, ô impie, car il n'y a de Dieu que mon Seigneur Jésus-Christ, fils du Dieu vivant. » Et une foule nombreuse, innombrable, crut en Notre-Seigneur Jésus-Christ à cause de ce saint. Le gouverneur étant à bout de tortures, ordonna de lui trancher la tête, et on trancha sa tête sainte au glaive. Et il reçut la couronne de la vie éternelle¹ dans le royaume des cieux et dans le séjour lumineux du paradis. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière, et que sa bénédiction soit avec nous.

[Salut à Timotéwos qui, au sein de l'assemblée, proclama qu'il n'y a point de Dieu hormis Jésus-Christ; quand il n'écoula pas l'ordre d'un empereur per-

1. O, P : « du martyr ».

ምሀርታት¹ ። ወነበረ ፣ እንዘ ፣ ያጸንዖሙ ፣ ለሕዝቡ ፣ ውስተ ፣ ሃይማኖት ፣ ርትዕት ፣ መጠነ ፣ ፲ወጃዎመት ፣ ወአሥመሮ ፣ ለእግዚአብሔር ፣ ወአዕረፈ ፣ በሰላም ። እግዚአብሔር ፣ ይምሐረነ ፣ በጸሎቱ ፣ ወበረከቱ ፣ የሀሉ ፣ ምስሌነ ፣ ለዓለም ፣ አሜን ።

[ሰላም ፣ ለከ ፣ ከርድያኖስ ፣ ልኩዕ ።
ውስተ ፣ ጉልቂ ፣ አበው ፣ አርበዕ ።
እንበይነ ፣ ኒሩትከ² ፣ አዳም ፣ እምኒሩተ³ ፣ ሰብእ⁴ ።
ጥምቀተ ፣ ጸገወከ ፣ ወሚመተ ፣ ክህነት ፣ በርትዕ ።
ስርወ⁵ ፣ ጳጳሳት ፣ ማርቆስ ፣ ብፁዕ ።]

[ወበዛቲ ፣ ዕለት ፣ ካዕበ ፣ ኮነ ፣ አፍልሐተ ፣ ሜርን ፣ ወርከበተ ፣ አዕዕምቲሁ ፣ ለአስታፋን ። በረከቱ ፣ ትኩን ፣ ምስሌነ ፣ ለዓለመ ፣ ዓለም ፣ አሜን ።]

በስመ ፣ አብ ፣ ወወልድ ፣ ወመንፈስ ፣ ቅዱስ ፣ ጆአምላክ ።

አመ ፣ ጅደለሰኔ ፣ ምንባብ ።

በዛቲ ፣ ዕለት ፣ * በዓለ ፣ ተገክሮሙ⁶ ፣ ለቅዱሳን ፣ ክቡራን ፣ ቆዝሞስ ፣ ወዲሚያኖስ ፣ ወአኅዊሆሙ ፣ ወእሞሙ ፣ ወቅዳሴ ፣ ቤተ ፣ ክርስቲያኖሙ ፣ ወአስተርእዮ⁷ ፣ ተአምራ

1. O, P መት" ; — 2. O ሐረትከ ; — 3. O እምሐረተ ; — 4. P add. ዛልእ ; — 5. O ሊተ ; — 6. O, P ተገክረ ፣ በዓሎሙ ; — 7. O, P — ጥተ ;

foi droite, l'espace de 11 années; il plut à Dieu et mourut en paix. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière, et que sa bénédiction soit avec nous dans les siècles. Amen.

[Salut à toi, Kardyānos, inscrit quatrième au nombre des pères. A cause de ta bonté plus suave que la bonté d'aucun autre homme, du baptême et de l'institution sacerdotale t'a justement gratifié la racine des patriarches, le bienheureux Marc].

[En ce jour aussi, c'est l'ébullition du saint-chrême et l'invention des ossements d'Astāfen (Étienne). Que sa bénédiction nous soit accordée dans les siècles des siècles. Amen].

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 22 DE SANÉ (16 juin).

En ce jour, fête de la mémoire des saints glorieux Qozmos et Dimyānos (Côme et Damien), de leurs frères et de leur mère, — de la dédicace de leur

ቲሆሙ ። ወናሁ ፣ ጸሐፍነ ፣ ዜናሆሙ ፣ አመ ፣ ጳውጊላጎዳር ። እግዚአብሔር ፣ ይምሐረነ ፣ በጸሎቶሙ ፣ ወትንብልናሆሙ ፣ የሀሉ ፣ ምስሌነ ፣ አሜን ።

P 132 b

[ሰላም ፣ እብል ፣ ለቤቶሙ ፣ ቅድስት ።
* ዘተሐንፀት ፣ ሎሙ ፣ ድጎረ ፣ ኃለፈ ፣ ዕልወት ።
ለውሉደ ፣ ቲምዳዳ ፣ ኄራን ፣ እለ ፣ ቆዝሞስ ፣ ሰግዕት ።
* ስእነ ፣ በውስተ ፣ ዓውድ ፣ አቀሰሎሙ¹ ፣ መቅሠፍት ።
* ወአውዕዮቶሙ ፣ ኢክህለ² ፣ እሳት ።]

[ወበዛቲ ፣ ዕለት ፣ ካዕበ ፣ አእረፈ ፣ ጳውሎስ ፣ የዋህ ፣ ረድኡ ፣ ለአባ ፣ እንጦንዮስ ። ወዝንቱ ፣ ጳውሎስ ፣ ሐቃላዊ ፣ ውእቱ ፣ ወየዋህ ፣ ጥቀ ። ወአውሰበ ፣ በእሲተ ፣ * ዘሠናይት ፣ በላህያ³ ፣ ወእኪት ፣ በግብራ⁴ ፣ ወወለደ ፣ ወልደ⁵ ፣ እምኔሃ ። ወአሐተ ፣ ዕለተ ፣ ሶበ ፣ አተወ ፣ እምወፍሩ ፣ ረከባ ፣ እንዘ ፣ ትዜሙ ፣ ወሶበ ፣ ርእያ ፣ ሰሐቀ ፣ ወ ይቤሉ ፣ ለብእሲ ፣ ንሥአ ፣ ምስለ ፣ ወልዳ ፣ አንሰ ፣ ኢየጎዝን ፣ ወአሐውር ፣ ከመ ፣ እመንዙስ ። ወበጺሐ ፣ * ጎበ ፣ አባ ፣ እንጦንዮስ ፣ ለብሰ ፣ አልባሰ⁶ ፣ ምንዙስና ፣ ወተለወ⁶ ፣ ዓሠር ፣ ለእንጦንዮስ ፣ * በጾም ፣ ወበጸሎት⁷ ፣ እስከ ፣ ተውሀቦ ፣ ጸጋ ፣ ወኃይል ፣ ላዕለ ፣ ሰይጣናት ፣ ወደዌ ።

1. sic P, O ኢያደንጎም ፣ ምንተኒ ፣ — 2. O ወኢአፍርሆሙ ፣ ካዕበ ፣ በላኒ ፣ — 3. O ዘሠናይ ፣ ላህያ ፣ — 4. O በምግባራ ፣ — 5. om. O. — 6. O ወአተወ ፣ — 7. O በጸ" ፣ ወበጸ"

église et de la manifestation de leurs miracles. Voici que nous avons écrit leur histoire au 22 du mois de hedâr. Que Dieu nous fasse miséricorde par leur prière et que leur intercession soit avec nous. Amen.

[Salut, dis-je, à leur sainte église, qui leur fut élevée après que l'impiété fut passée. Les fils de Têwodadâ, les bons, Qosmos martyr et ses compagnons, au tribunal, la flagellation ne put les meurtrir, ni le feu ne put les consumer '].

[En ce jour aussi, mort de Paul, le doux disciple d'abbâ Antoine. Ce Paul était paysan et fort doux. Il épousa une femme qui était jolie par sa beauté, mais mauvaise par sa conduite; il en eut un fils. Un jour qu'il revenait de ses champs, il la trouva en adultère; en la voyant, il se prit à rire et dit à l'homme : « Prends-la avec son enfant. Pour moi, je ne m'attristerai pas, mais j'irai me faire moine. » Étant arrivé près d'abbâ Antoine, il revêtit les habits monastiques et suivit les traces d'Antoine dans le jeûne et la prière jusqu'à ce qu'il eut reçu la grâce et la puissance sur les démons et sur la maladie.

1. O : « La flagellation ne les terrifia point du tout, le feu dévorant ne leur fit pas peur ».

ወአሐተ ፡ ዕለተ ፡ አምጽኡ ፡ ብእሴ ፡ ዘአኅዞ ፡ ጋኔን ፡ እኩይ ፡ ኅበ ፡ አባ ፡ እንጦ
 ንዮስ ፡ ከመ ፡ ይፈውሶ ፡ ። ወእንጦንዮስኒ ፡ አዘዘ ፡ ለጳውሎስ ፡ ከመ ፡ ይፈውሶ ፡ ወይ
 ቤሉ ፡ * ለዘጋኔን ፡ ጻዕ ፡ ይቤለከ ፡ እንጦንዮስ ፡ ወሰይጣንሰ ፡ ጸረፈ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወላዕለ ፡
 እንጦንዮስኒ ፡ ወይቤሉ¹ ፡ ጳውሎስ ፡ እመ ፡ ኢወግእከ ፡ እነግሮ ፡ ለእግዚእየ ፡ ክርስቶ
 ስ ፡ ወትሬኢ ፡ ዘከመ ፡ ይኳንነከ ፡ ወዘንተ ፡ ብሂሎ ፡ ወፅአ ፡ ጊዜ ፡ ቀትር ፡ ወቆመ ፡
 መልዕልተ ፡ ዕብን ፡ ዘኦርሰኖ ፡ ፀሐይ ፡ ወይቤ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ኢይ
 ወርድ ፡ እምዛቲ ፡ ኩነትሕ ፡ ኢይበልዕ ፡ ወኢይሰቲ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ የሐዩ ፡ ዘጋኔን ፡
 ወሶቤሃ ፡ አውዩወ ፡ ሰይጣን ፡ ወወፅአ¹ ፡ በአምሳለ ፡ ተመን ፡ ዐቢይ ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡
 ባሕረ ፡ ኤርትራ ፡ ወዘንቱ ፡ ቅዱስ¹ ፡ ጳውሎስ ፡ ይሬኢ ፡ ነሎ ፡ ምግባራተ ፡ ሰብእ ፡
 ወይበኪ ፡ በእንተ ፡ ኃጥአን ፡ ወይተነብል ፡ በእንቲአሆመ ፡ * ወበርስዓን ፡ ጥሉል ፡
 አዕረፈ² ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐረን ፡ በጸሎቱ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡ ።]

[ሰላም ፡ እብል ፡ ለጳውሎስ ፡ ሊሉይ ፤
 እምን ፡ * ዘማ ፡ ብእሴቱ³ ፡ ሠናይተ ፡ ላህይ ፡ ።
 ቀዊሞ ፡ ወዐለ ፡ እንበለ ፡ ናህይ⁴ ፡ ።
 መልዕልተ ፡ እብን ፡ እንተ⁵ ፡ ኦርሰኖ ፡ ፀሐይ ፡ ።
 እስከ ፡ እምጋኔን ፡ የሐዩ ፡ ብእሴ ፡ ድውይ ፡ ።]

1. O om. (l. 3 lire ለጋኔን?). — 2. O ጸአ" ፡ በ" ፡ ጥ" ፡ — 3. O ብ" ፡ ዘ" ፡ — 4. P ላህይ ፡ — 5. O እንዘ ፡

Un jour on amena un homme possédé par un démon mauvais auprès d'abbà Antoine pour qu'il le guérisse, et Antoine à son tour ordonna à Paul de le guérir. Alors il dit au diable qui possédait le démoniaque : « Sors! c'est Antoine qui te le dit. » Le démon se mit à proférer des injures contre lui et contre Antoine aussi, et Paul lui dit : « Si tu ne sors pas, je le dirai à Notre-Seigneur Jésus-Christ, et tu verras comme il te torturera. » Après cette parole, Paul sortit à l'heure de midi et se plaça sur une pierre brûlée du soleil et dit : « Par le Dieu vivant, je jure que je ne descendrai point de cette pierre, je ne mangerai ni ne boirai jusqu'à ce que ce possédé soit guéri »; et aussitôt Satan poussa des gémissements, et sortit sous la forme d'un grand serpent et pénétra dans la mer d'Érythrée. Ce saint Paul voyait toutes les actions des hommes; il pleurait à cause des pécheurs et intercédait pour eux. C'est dans une vieillisse pleine de fraîcheur qu'il mourut. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière dans les siècles des siècles. Amen].

[Salut, dis-je, à Paul, le séparé de sa femme adultère, jolie par la beauté. Debout, il demeura sans soulagement, sur une pierre brûlée du soleil, jusqu'à ce que l'homme malade fût débarrassé du démon].

በስመ : አብ : ወወልድ : ወመንፈስ : ቅዱስ : ፩አምላክ ።

አመ : ጳውጊሳሰኔ : ምንባብ ።

[በዛቲ : ዕለት : አእረፈ : ሰሎሞን : ንጉሥ : ወልድ : ዳዊት : ዘነገሠ : በኢየሩሳሌም : ላዕለ : ይሁዳ : ወእስራኤል ። ወስግ : ለእመ : ቤርሳቤሕ : እምድጎረ : ገሠጸ : እግዚአብሔር : ለዳዊት : በእንተ : ተዓድዎቱ : ኪያሃ : እምነ : ምታ : ቀተለ : ወልድ : ቀዳማዩ ። ወእምዝ : ሰከበ : ምስሌሃ : ወፀንሰት : ወወለደት : ወልድ : ወሰመደዎ : ስሞ¹ : ሰሎ^{*}ሞን ። ወእምድጎረ : ኮኖ : ፲ወጀዓመት : ሶበ : ልሀቀ : ወረሰዓ : አቡሁ : ዳዊት : ንጉሥ : ቦአት : ጎቤሁ : ቤርሳቤሕ : ውስተ : ጽርሕ : ወሰገደት : ለንጉሥ : ወይቤላ : ምንተ : ኮንኪ ፤ ወትቤሎ : እግዚእየ : ንጉሥ : እስመ : አንተ : መሐልክ : በአምላክክ : ለአመትክ : እንዘ : ትብል : እስመ : ወልድኪ : ሰሎሞን : ይነገሥ : እምድጎሪየ : ወይነብር : ዲበ : መንበርየ : ወመሐለ : ንጉሥ¹ : ወይቤ : ሕያው : ውእቱ : እግዚአብሔር : ዘቤዘዎ : ለነፍስየ : እምነ : ነሱ¹ : ምንዳቤየ : በከመ : መሐልኩ : ለኪ : በቅድመ^{*} : እግዚአብሔር : አምላክ : እስራኤል : እንዘ : እብል : ከመ : ሰሎሞን : ወልድኪ : ይነገሥ : እምድጎሪየ : *ከግሁ : እግብር² ። ወሰገደት : ቤርሳቤሕ : *በገጸ : ቅድመ³ : ንጉሥ : ወትቤ : ሕያው : እግዚእየ : ንጉሥ : ለዓለም ። ወይቤ : ዳዊት : ጸ

O 19 a

P 133 a

1. O om. — 2. P om. — 3. O በት'' : ገጸ :

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 23 DE SANÉ (17 juin).

[En ce jour mourut Salomon, roi, fils de David, qui régna à Jérusalem sur Juda et Israël. Sa mère s'appelait Bersabée. Après que Dieu eut repris David pour l'avoir enlevée¹ à son mari, il fit mourir son premier enfant. Puis David coucha avec elle; elle conçut et mit au monde un fils qu'on appela du nom de Salomon. Quand il eut douze ans, qu'il eut grandi et que son père, le roi David, avait vieilli, Bersabée entra près de lui dans sa chambre et se prosterna devant le roi, qui lui dit : « Qu'as-tu? » Elle lui dit : « O mon Seigneur le roi, c'est que tu as juré par ton Dieu à ta servante en disant : « Ton fils Salomon sera roi après moi, et s'assiéra sur mon trône. » Et le roi jura et dit : « Par le Dieu vivant, qui m'a sauvé mon âme de toutes mes afflictions, comme je t'ai juré devant Dieu, Seigneur d'Israël, en disant que Salomon ton fils sera roi après moi, ainsi ferai-je. » Et Bersabée se prosterna sur la face en présence du roi et dit : « Vive mon Seigneur le

1. ተዓድዎ est peut-être la traduction de خلف; cf. Dozy, *Suppl.*, s. v.

ውዑ ፡ ሊተ ፡ ሳዶቅ ፡ ካህን ፡ ወብንያስ ፡ ወልደ ፡ ዮዳሌ ፡ ወናታን ፡ ነቢዩ ፡ ወቦ
 ኡ ፡ ጎበ ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤሉሙ ፡ ንጉሥ ፡ ንሥኡ ፡ አግብርተ ፡ አግዚእከሙ ፡ ምስ
 ሌክሙ ፡ ወአጽዕንዎ ፡ ለወልድዮ ፡ ሰሎሞን ፡ ዲበ ፡ በቅልዮ ፡ ወአውርድዎ ፡ ውስተ ፡
 ግዮን ፡ ወቅብዕዎ ፡ በሀዩ ፡ ወአንግሥዎ ፡ ላዕለ ፡ እስራኤል ፡ ወንፍሑ ፡ ቀርነ ፡ ወበሉ ፡
 ሕያው ፡ አበ ፡ ነጋሢ ፡ ሰሎሞን ፡ ወዕርጉ ፡ ወትልወዎ ፡ * ይባእ ፡ ወይዕርግ¹ ፡ ውስተ ፡
 መንበርዮ ፡ እስመ ፡ አነ² ፡ አዘዝኩ ፡ ከመ ፡ ይንግሥ ፡ ሀዩንቴዩ ፡ ላዕለ ፡ ይሁዳ ፡ ወእስ
 ራኤል ፡ ወወረዱ ፡ ሳዶቅ ፡ ካህን ፡ ወብንያስ ፡ ወልደ ፡ ዮዳሌ ፡ ወናታን ፡ ነቢዩ ፡ ወ
 ኬልቲ ፡ ወፈልቲ² ፡ ወአጽዕንዎ ፡ ለሰሎሞን ፡ * ላዕለ ፡ በቅለ ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊት³ ፡ ወ
 ወሰድዎ ፡ ውስተ ፡ ግዮን ፡ ወነሥአ ፡ ሳዶቅ ፡ ካህን ፡ ቀርነ ፡ ቅብዕ ፡ * እምነ ፡ ደብተ
 ራ² ፡ ወቀብዎ ፡ ለሰሎሞን ፡ ወአንፍሑ ፡ ቀርነ ፡ ወይቤሉ ፡ ከሉ ፡ ሕዝብ ፡ ሕያው ፡
 አበ ፡ ነጋሢ ፡ ሰሎሞን ፡ ወነበረ ፡ ውስተ ፡ መንግሥት ፡ ወቦኡ ፡ አግብርተ ፡ ንጉሥ ፡
 ያእከትዎ ፡ ለአግዚአሙ ፡ ዳዊት ፡ ንጉሥ ፡ ወይቤልዎ ፡ ያሠኒ ፡ አግዚአብሔር ፡ ላዕለ ፡
 ስሙ ፡ ለሰሎሞን ፡ ወያዕቢ ፡ መንበር ፡ እምነ ፡ መንበርክ ፡ ወሰገደ ፡ ንጉሥ ፡ በውስ
 ተ ፡ ምስካቡ ፡ ወይቤ ፡ ከመዝ ፡ ይትባረክ ፡ አግዚአብሔር ፡ ኢምላክ ፡ እስራኤል ፡ ዘ
 ወሀበኒ ፡ ዮም ፡ እምነ ፡ ዘርእዮ ፡ ዘይነብር ፡ ዲበ ፡ መንበርዮ ፡ እንዘ ፡ ይሬእያ ፡ አዕድን

1. 0 መባእ ፡ ወይነብር ፡ — 2. 0 om. — 3. 0 ዲበ ፡ በቅል ፡

roi à jamais! » Et David dit : « Appelez-moi Sadoq, le prêtre et Benyàs fils de Yodahé et Natàn le prophète. » Ils entrèrent près du roi, et le roi leur dit : « Prenez des serviteurs de votre Seigneur avec vous et faites monter mon fils Salomon sur ma mule et faites-le descendre à Geyon (*Gihon*), et là, oignez-le et faites-le roi sur Israël, et soufflez dans la trompe et dites : « Vive le roi Salomon! » Puis montez, suivez-le; qu'il vienne monter sur mon trône, car j'ai ordonné qu'il règne à ma place sur Juda et Israël. » Sadoq le prêtre, Benyàs fils de Yodahé et Natàn le prophète, les Kéréthiens et les Péléthiens *les gardes de David* descendirent, firent monter Salomon sur la mule du roi David et le conduisirent à Geyon. Sadoq le prêtre prit la corne d'huile de la tente de Sion, où était l'arche, et oignit Salomon et fit sonner de la trompe, et tout le peuple dit : « Vive le roi Salomon! » et *celui-ci* s'assit, fut affermi dans le règne. Puis les serviteurs du roi entrèrent féliciter leur maître, le roi David, et lui dirent : « Que Dieu comble de bienfaits le nom de Salomon et qu'il donne à son trône *encore* plus de grandeur qu'au tien! » Et le roi se prosterna sur sa couche et dit ainsi : « Que soit béni Dieu, Seigneur d'Israël, qui m'a donné aujourd'hui un *homme* de ma descendance pour s'asseoir sur mon trône, *moi* le voyant de mes yeux. » David expliqua à Salomon son fils la voie de

ትዩ ። ወነገር ፣ ዳዊት ፣ ፍኖተ ፣ ጽድቅ ፣ ለሰሎሞን ፣ ወልዱ ፣ ወአማገፀኖ¹ ፣ በእንተ ፣ ኢዮአብ ፣ ወሳሚ ፣ ወልደ ፣ ጌራ ፣ ወሞተ ፣ ዳዊት ።

ወበዝኃ ፣ ጥበቡ ፣ ለሰሎሞን ፣ ፈድፋድ ፣ እምነ ፣ ጥበቦሙ ፣ ለደቂቀ ፣ እስራኤል ፣ ቀደምት ፣ ወእምነ ፣ ኩሎሙ² ፣ ጠቢባነ ፣ ግብጽ ። ወኩነነ ፣ ኩሎ ፣ መንግሥታተ ፣ ወያሙ ጽኑ ፣ ሎቱ ፣ አምኃ ፣ በኩሎ ፣ መዋዕለ ፣ ሕይወቱ ። ወዝውእቱ ፣ ምሳሁ ፣ ለሰሎሞን ፣ ለለአሐቲ ፣ ዕለት ፣ ጸበመስፈርተ ፣ ቆራ³ ፣ ስንዳሌ ። ወጽበመስፈርተ ፣ ቆራ ፣ ልቱም ፣ ወ፲መጋዝዓ ፣ አልህምት ፣ ወጽ⁴ አስዋር ፣ ወምዕት ፣ አባግዕ ፣ ዘእንበለ ፣ ወይጠል ፣ ወሀዩል ፣ ወመጋዝዓ ፣ ደዋርህ ። ወቦ ፣ ለሰሎሞን ፣ ጸጸ⁵ አፍራስ ፣ እለ ፣ ይስሕቡ ፣ ሰረገላተ ፣ ወጸአፍራስ⁵ ፣ ወመራድ ፣ ወሶዓ ፣ ሰሎሞን ፣ በገባእን ፣ ፲፻መሥዋዕተ ። ወአስተርአዮ⁶ ፣ እግዚአብሔር ፣ በሕልም ፣ ወይቤሎ ፣ ሰአል ፣ ለከ ፣ ስእለተ ። ወይቤሎ ፣ ሰሎሞን ፣ አንተ ፣ እግዚአብሔር ፣ ገበርከ ፣ * ለዳዊት ፣ ገበርከ¹ ፣ አቡዩ ፣ ምሐርተ ፣ ዐቢዩ ፣ በከመ ፣ ሐረ ፣ በጽድቅ ፣ ቅድሚከ ፣ ወአንበርከ ፣ ለወልዱ ፣ ላዕለ ፣ መንበሩ ። ወይእዚኒ ፣ እስመ ፣ * አነ ፣ ሕፃን ፣ ንኡስ⁷ ፣ ዘኢዩአምር ፣ መባእዩ ፣ ወሙገእዩ ፣ * ወገበርከኒ ፣ ህልወ⁸ ፣ ግእከለ ፣ ሕዝብከ ፣ ብዙኅ ፣ ዘኢይትኃለቂ⁹ ፣ ወአልብዩ ፣ ልብ ፣ * በዘ ፣ እሰምዕ ፣ ወአገብእ⁹ ፣ ፍትሐ ፣ ጽድቅ ፣ ለሕዝብከ ።

1. O om. — 2. P ስሎ — 3. O ቆርከ — 4. O ጸጸ — 5. O አብትልት — 6. O add. መልክ — 7. O ን" ፣ ሕ" ፣ ኦ" — 8. O መእንበርከ ፣ ህለወ — 9. O ለዘይ" ፣ ወፍ"

la justice et lui recommanda ce qu'il devait faire à l'égard de Iyoab et Sâmi, fils de Gérâ; puis David mourut.

La sagesse de Salomon surpassa grandement la sagesse des anciens fils d'Israël et de tous les sages de l'Égypte. Il domina tous les royaumes et on lui amenait des présents tous les jours de sa vie. Voici *quel était* le dîner de Salomon pour chaque jour : 30 mesures-cors de fleur de farine, 60 mesures-cors de farine broyée, 10 bœufs gras, 20 taureaux et 100 moutons, sans compter les chèvres, les cerfs et les poulets engraisés. Salomon possédait 40.000 chevaux de trait pour les chars et 10.000 chevaux de bataille¹. Salomon offrit à Gabâ'on 1.000 sacrifices.

Dieu² lui apparut en songe et lui dit : « Fais-moi une demande pour toi. » Et Salomon lui dit : « Toi, ô Seigneur, tu as traité David ton serviteur, mon père, avec une grande miséricorde, parce qu'il marcha avec justice en ta présence, et tu as fais asseoir son fils sur son trône. Et maintenant que moi, jeune enfant ne sachant ni entrée ni sortie, n'ayant pas d'expérience, tu m'as fait vivre au milieu de ton peuple, immense et innombrable, je n'ai pas de cœur intelligent³ avec lequel j'entende et je rende un jugement juste à ton peuple. »

1. O dit seulement que Salomon possédait 4.000 mulets et *chevaux* de bataille. — 2. O : « l'ange de Dieu ». — 3. Telle est la leçon des deux mss.; cf. III (I) Rois, III, 9.

ወይቤሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ሰአልክ ፡ ለከ ፡ እምኅቤየ ፡ ከመ ፡ ታእምር ፡
 ፍተሐ ፡ ወኢሰአልክ ፡ ብዝኃ ፡ መዋዕል ፡ ወብዝኃ ፡ ብዕል ፡ ናሁ ፡ ወሀብኩክ ፡ ልበ ፡
 ወጥበበ ፡ ከመ ፡ አልቦ ፡ ዘኮነ ፡ እምቅድሜክ ፡ ዘከማክ ፡ ወእምድኅራከኒ ፡ ኢይትን*ሣ P 143 b
 እ ፡፡ ወዘሂ ፡ ኢሰአልክኒ ፡ እሁበክ ፡ ብዕል ፡ ወክብረ ፡ ከመ ፡ ኢኮነ ፡ እምሰብእ¹ ፡ ከማ
 ከ ፡ በመንግሥቱ ፡ ወእምድኅረዝ² ፡ ሐረ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወቆመ ፡ ቅድመ ፡ ታቦተ ፡
 ሕጉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወአብአ ፡ መሥዋዕተ ፡ ሰላም ፡፡

ወይእተ ፡ አሚረ ፡ ቆማ ፡ ቅድሜሁ ፡ ጀኦንስት ፡ ዘማት¹ ፡ ወተቤሉ ፡ አሐቲ³ ፡ ስ
 ምግኒ ፡ እግዚአ ፡ አነ ፡ ወዛቲ ፡ ብእሲት ፡ ነኃድር ፡ ውስተ ፡ ጃቤት ፡ ወወለድነ ፡ ወል
 ደ⁴ ፡ ወአመ ፡ ሣልስት ፡ ዕለት ፡ እንዘ ፡ ንነውም ፡ ሰከበት ፡ ላዕል ፡ ወልዳ ፡ ወቀተለቶ ፡
 * ወነሥአት ፡ ወልድየ⁵ ፡ እምሕፅንየ ፡ ወትቤለኒ ፡ ወልድየ⁶ ፡ ውእቱ ፡፡ * ወካልአታኒ ፡ ት
 ቤ ፡ ዝንቱ ፡ ወልድየ ፡ ሕያው ፡ ውእቱ¹ ፡፡ ወይቤ ፡ ንጉሥ ፡ አምጽኡ ፡ መጥበሕተ ፡
 ወምትርም ፡ ለክልኤ ፡ ወሀቡ ፡ መንፈቆ ፡ ለዛቲ⁷ ፡ ወመንፈቆ ፡ ለእንታክቲ ፡ ወአውሥ
 አት ፡ ይእቲ ፡ ብእሲት ፡ ዘሕያው ፡ ወልዳ ፡ ወትቤ ፡ ሀብዋ ፡ ሕያም ፡ * ወኢትቅትል
 ም ፡ ወይቤ ፡ ሰሎሞን ፡ ሀብዋ ፡ ለዘትቤ ፡ ኢትቅትልም ፡ ሕያም⁸ ፡፡ ወሰሚያመ ፡ እ
 ስራኤል ፡ ፈርሁ¹ ፡ እምቅድመ ፡ ገጹ ፡ ለንጉሥ ፡ ሶበ ፡ ርእዩ ፡ ጥበቡ ፡ እግዚአብሔር ፡
 ዘሀሉ ፡ ላዕሌሁ ፡፡ ወነበበ ፡ ሰሎሞን ፡ ኃጂ ፡ አምላለ ፡ ወጅጂማኅሌተ ፡፡ ወበራብዕ⁹ ፡ ሣረ

1. O. om. — 2. O ወእምግ — 3. O add. ብእሲት — 4. P ውሉደ — 5. O — ቶ ፡ ለፊ" —
 6. ዘእየ — 7. O ለእሐቲ — 8. O ወኢተትልም — 9. O ወራብዕ ፡ እም ፡ (sic).

Et Dieu lui dit : « Puisque tu m'as demandé pour toi de connaître les jugements et que tu n'as demandé ni de nombreux jours ni de nombreuses richesses, voici que je te donne intelligence et sagesse telles que personne avant toi ne fut comme toi, ni après toi *personne comme toi* ne se lèvera. Et ce que tu ne m'as point demandé je te le donne aussi, la richesse et la gloire, de sorte qu'aucun homme n'aura été comme toi pendant son règne. » Ensuite Salomon alla à Jérusalem et se tint devant l'arche de la loi de Dieu et présenta des sacrifices de paix.

Et ce même jour, se tinrent en sa présence deux femmes prostituées; l'une lui dit : « Écoute-moi, ô Seigneur. Cette femme et moi nous demeurons dans une *même* maison, et nous avons eu *chacune* un enfant. Mais le troisième jour, tandis que nous dormions, elle s'est couchée sur son enfant et l'a tué. Et elle a pris mon enfant de mon sein et elle me dit : « C'est mon « enfant. » Mais l'autre aussi disait : « Celui-ci est mon enfant, qui est vivant. » Alors le roi dit : « Apportez un glaive et coupez-le en deux et donnez-en une moitié à celle-ci et une moitié à celle-là. » Et, prenant la parole, la femme dont l'enfant était vivant, dit : « Donnez-le-lui vivant, et ne le tuez pas! » Et Salomon dit : « Donnez-le vivant à celle qui dit : « Ne tuez pas l'enfant! » A cette nouvelle, Israël fut rempli de crainte à la présence

(19 b ሮ : ለቤተ : እግዚአብሔር : በ*ወርኃ : ኔሳን : በካልእ : ወርኅ : [ወተረጸመ]¹ : አመ :
 ፲ወጃጃመት : ወለውእቱ : ቤት : ጅበእመት : ኑኑ : ጅበእመት : ራኅቡ : ጅወጅላዕሉ :
 ወእምዝ : ሶበ : ፈጸመ : ሰሎሞን : ሐኒፀ : ቤተ : እግዚአብሔር : አስተጋብአመ : ለ
 ሊቃውንተ² : እስራኤል : ከመ : ምጽአዋ : ለታቦተ : እግዚአብሔር : እምሀገረ : ዳ
 ዊት : ውስተ : ጽዮን : በወርኃ : አታምን ። ወጸሩ : ካህናት : ታቦተ : ወደብተረ : መ
 ርጡል : ወንጉሥኒ : ወነተሉ : እስራኤል : ቅድመ : ታቦት : ይጠብሑ : አባግዐ ። ወአ
 ላህምተ : ዘአልቦ : ጉልቀ : ወአብዕዋ : ካህናት : ውስተ : መካና : ውስተ : ዳቤረ :
 ቅድስተ : ቅዱሳን : መትሕተ : ከነፊሆመ : ለኪሩቤል : እስመ : ኪሩቤል : ጸለሉ : ከነ
 ፊሆመ : መልዕልተ : መካና : ለታቦት ። ወቆመ : ሰሎሞን : ቅድመ : ምሥዋዓ : እግ
 ዚአብሔር : *በቅድመ : ነተ³ : ማኅበሮመ : ለእስራኤል : ወዓልዓለ : እደሁ⁴ : ው
 ስተ : ሰማይ : ወጸለየ : ወሰአለ : ኅበ : እግዚአብሔር : *አምላክ : እስራኤል⁵ : ጸሎ
 ቲ : ብዙኃ ። ወሶበ : ፈጸመ : ጸሎቶ : *ፀሐየ : አስተርአየ : እግዚአብሔር⁶ : እምሰ
 ማይ ። ወበረከመ : ንጉሥ : ለነተሉ : ማኅበሮመ : ለእስራኤል : ወጠብሐ : ንጉሥ : ሰ
 ሎሞን : መሥዋዕተ : ሰላም : ለእግዚአብሔር : አላህምተ : ጃዋወጃጀ : ወአባግዓ : ፲፱

1. Conj. O, P om. — 2. O add. ቤተ; — 3. P om. — 4. O እደሁ; — 5. O om. — 6. O
 እርአየ : እግ" : ፀ" :

du roi, ayant vu la sagesse de Dieu qui était sur lui. Salomon prononça
 4.000 proverbes et 500 cantiques. La quatrième année de son règne il jeta
 les fondements du temple de Dieu, au mois de Nisân, second mois; à la
 11e année du règne de Salomon, il fut achevé. Ce temple avait 60 coudées
 de longueur, 20 coudées de largeur, 25 de hauteur. Ensuite, après avoir
 achevé la construction du temple de Dieu, Salomon rassembla les anciens d'Is-
 raël pour transporter l'arche de Dieu de la ville de David à Sion, au mois 'Ata-
 men¹. Les prêtres portèrent l'arche et la tente du témoignage. Le roi ainsi
 que tout Israël étaient devant l'arche et sacrifiaient des moutons et des bœufs
 innombrables; les prêtres introduisirent l'arche à sa place, dans le dâbêr² du
 saint des saints, sous les ailes des chérubins, car des chérubins l'ombrageant
 étendaient leurs ailes sur la place de l'arche. Salomon, debout devant l'autel
 de Dieu et devant toute l'assemblée d'Israël, éleva ses mains au ciel et pria
 et adressa à Dieu, Seigneur d'Israël, une longue prière. Et quand il eut
 achevé sa prière, Dieu fit voir le soleil du haut du ciel. Le roi bénit toute
 l'assemblée d'Israël et le roi Salomon immola, comme sacrifices de paix à
 Dieu, 22.000 bœufs et 1.000 moutons. Le roi fit aussi le bassin (?) du temple
 de Dieu. Celui-ci apparut de nouveau à Salomon comme il lui était apparu

1. C'est l'arabe الثامن « huitième mois »; cf. III (I) Rois, vi, 38, que le traducteur a pris
 pour le nom du mois. — 2. Le דַּבֵּר.

ገብረ ፡ ንጉሥ ፡ መቅድሐ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአስተርአዮ¹ ፡ ለሰሎሞን ፡ ዳግ
 መ ፡ በከመ ፡ አስተርአዮ ፡ በገባኦን ፡ ወይቤሉ ፡ ሰግዕኩ ፡ ጸሎተክ ፡ ወስእለተክ ፡ ዘሰ
 አልክ ፡ እምኔዮ² ፡ ወገበርኩ ፡ ለክ ፡ በከመ ፡ ጸሎተክ ፡ ወገግሠ ፡ ሰሎሞን ፡ ልግመ
 ተ ፡ ወእምቅድመ ፡ ይንግሥ ፡ ፲ወጀግመተ ፡ ወኮነ ፡ ኩሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወቱ ፡ ሃወጀግ
 መተ ፡ ወሰከበ³ ፡ በሰላም ፡ በረከቱ ፡ ትኩን ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።]

[ሰላም ፡ ለሰሎሞን ፡ እክለ ፡ አእምሮ ፡ ሲሳዩ ፡
 ወንዋዩ ፡ ጥበብ ፡ ንዋዩ ፤
 ዝንቱ ፡ ንጉሥ ፡ ከመ⁴ ፡ ይብል ፡ በግገልዮ⁵ ፡
 በወርቃ ፡ ክርስቶስ ፡ ግኡ ፡ ትርአዩ⁶ ፡
 ጎበ ፡ አውያን ፡ ጸገዩ ፡ ወሮግን ፡ ፈረዩ ።]

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ አዕ^{*}ረፈ⁷ ፡ አብ ፡ ቅዱስ ፡ ንጹሕ⁸ ፡ አባ ፡ ኖብ ፡ ተአማኒ ፡ ዝን
 ቱ ፡ ቅዱስ ፡ ኮነ ፡ መንከሰ ፡ ጽሙደ⁹ ፡ ወመስተጋድለ ፡ በውስተ ፡ ጃደብር ፡ እምአድባ
 ፈተ ፡ ላዕላይ ፡ ግብጽ ፡ ወሶበ ፡ ኩነኖሙ ፡ ዲዮቅልጥያኖስ ፡ ለብዙታን ፡ ሰግዕታት ፡
 ወከዐወ¹⁰ ፡ ደሞሙ ፡ ወበአሐቲ ፡ ዕለት ፡ አብጽሖሙ ፡ ለጸሰግዕታት ፡ ወከዐወ ፡ ደ
 ሞሙ ፡ ወሶበ ፡ ፈቀዱ ፡ ይጹሩ ፡ ሥጋሆሙ ፡ ተዘከርዎ ፡ ለቅዱስ ፡ አባ ፡ ኖብ ፡ ወአ

1. O add. እግዚአብሔር ፡ — 2. O ገብዮ ፡ — 3. O ወላዕረፈ (P ወሰከነ) ፡ — 4. O እገዛ ፡ — 5. O በመ
 ኃ ፡ — 6. O ወት ፡ — 7. O, P add. ካፀበ ፡ — 8. O, P om. — 9. O, P ወጽ ፡ — 10. O, P
 — ጢ ፡ (ar. وسفكوا).

à Gabà'on et lui dit : « J'ai entendu ta prière et la demande que tu m'as adressée. J'ai agi envers toi selon ta prière. » Salomon régna 40 ans et, avant de régner, *il avait* 12 ans; tous les jours de sa vie furent de 52 ans et il se coucha en paix. Que sa bénédiction soit avec nous, dans les siècles des siècles. Amen].

[Salut à Salomon; l'aliment de la science fut sa nourriture, et les richesses de la sagesse, ses richesses. Comme ce roi dit, dans son Cantique, au mois (*au temps*) du Christ, sortez pour voir où fleurissent les vignes, où les grenadiers donnent leur fruit].

En ce jour mourut le père saint et pur abbà Nob, le confesseur. Ce saint était moine, dévot et ascète dans un des monastères de la haute Égypte. Quand Dioclétien tortura de nombreux martyrs et répandit leur sang, dans un jour, il fit amener 80 martyrs et versa leur sang. Lorsqu'on voulut transporter leurs corps, ils se souvinrent d'abbà Nob et on l'amena à Aryānos, gouverneur d'Andênāw. Le gouverneur lui dit : « Offre de l'encens à Apollon; et en-

ብጽሕዎ ፡ ጎበ ፡ አርያኖስ ፡ መኩንን ፡ አንደኛው ፡ ወይቤሉ ፡ መኩንን ፡ ውግር ፡ ፅጣ
 ነ ፡ ለአብሉን ፡ ወጎድግ ፡ እምኔከ ፡ ዘንተ¹ ፡ ልብሰ ፡ ዘምንተስና ፡ ወአውሥእ ፡ ቅዱ
 ስ ፡ አባ ፡ ኖብ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ ኢይከውን ፡ እምኔየ ፡ ዝንቱ ፡ ግሙራ ፡ ወኢየጋድ
 ግ ፡ እግዚእየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወኢያመልክ ፡ ጣዖታተ ፡ አእባን² ፡ ወኩነና ፡
 ዙነኔ ፡ ግቢየ ፡ በዘዘ ፡ ዚአሁ ፡ ዙነኔ ፡ ወውለቱ ፡ ይትግገሥ ፡ ውስተ³ ፡ ዙነኔ ፡ በጎይ
 ለ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወእምድጎረዝ⁴ ፡ ሰደዶ ፡ ጎበ ፡ ጅአህጉር ፡ ወገ
 ደር ፡ ውስተ ፡ ግብ ፡ ወነበረ ፡ ውስቴቱ ፡ ሂግመተ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ አጥፍእ ፡ እግዚእ
 ብሔር ፡ ለዲዮቅልጥያኖስ ፡ ከሐዲ ፡ ወሤዋ ፡ ለቄስጠንጢኖስ ፡ ንጉሥ ፡ ጻድቅ ፡ ወ
 ፈነወ ፡ መጻሕፍተ ፡ መልእክታቲሁ ፡ ጎበ ፡ ዙሉ ፡ በሐውርት ፡ ከመ ፡ ይፍትሕዎሙ ፡
 ለዙሉሙ ፡ ሙቁሐን ፡ በእንተ ፡ ስሙ ፡ ለክርስቶስ ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ *አብያተ ፡ መዋ
 ቅሕ⁵ ፡ ወአዘዘ ፡ ያብጽሑ⁶ ፡ ጎቤሁ ፡ ከመ⁷ ፡ ይትባረክ ፡ እምኔሆሙ ፡ ወይቤሉሙ ፡
 ለላእካኒሁ ፡ ለእመ ፡ ኢይትከሀለክሙ ፡ ከመ ፡ ታብጽሕዎሙ ፡ ለዙሉሙ ፡ አብጽሑ ፡
 ሊተ ፡ ክቡራኒሆሙ ፡ ወግእምራኒሆሙ⁸ ፡ ወልሂቃኒሆሙ ፡ ከመ ፡ ይባርኩ ፡ ላዕሌየ ፡
 ወያንብሩ ፡ እደዊሆሙ ፡ ዲበ ፡ ርእሰየ ፡ ወፈድፋደስ ፡ እሉንቱ⁹ ፡ ጀዕውቃን ፡ እለ ፡
 እሙንቱ¹⁰ ፡ ዘካርያስ ፡ እምሀገረ¹¹ ፡ አህናስ ፡ ወመክሲኖስ ፡ እምሀገረ¹¹ ፡ ፍዩም ፡ ወአ
 ጋቢዮስ ፡ እምሀገረ¹¹ ፡ ድጎኒ ፡ ወአባ ፡ ኖብ ፡ እምሀገረ ፡ በላእስ ፡

A 272 b

ወኩነ ፡ ላእኩ¹² ፡ ለንጉሥ ፡ የዐውድ ፡ ውስተ ፡ ዙሉ ፡ አህጉር¹³ ፡ *ወያወዕሎ ፡

1. A ዝንቱ ፡ — 2. P — ነ ፡ 0 ወእእባን ፡ — 3. O, P ዘንተ ፡ — 4. O, P ወእምዘ ፡ — 5. O, P ሌተ ፡
 ጥቅሕ ፡ — 6. O, P — ሕዎሙ ፡ — 7. O, P om. ፡ — 8. O, P om. — 9. P እሉ", O om. —
 10. O, P add. እባ ፡ — 11. O, P ዘእ" ፡ — 12. A ላእሉ ፡ — 13. O om., P በሐውርት ፡

lève de dessus toi cet habit monastique. » Et saint abbâ Nob lui répondit en disant : « Pour moi, je ne le ferai pas du tout, et je n'abandonnerai pas mon Seigneur Jésus-Christ, et je ne servirai point les idoles de pierre. » Alors il lui infligea de rudes tortures, de différentes espèces. Et lui, endurait les tourments par la force de Notre-Seigneur Jésus-Christ. Ensuite il l'exila dans la Pentapole et le jeta dans une fosse. Il y resta 7 ans jusqu'à ce que Dieu eut fait disparaître Dioclétien l'impie et institué Constantin le juste empereur. Celui-ci expédia des copies de ses lettres dans toutes les provinces pour qu'on relâchât tous les *hommes* emprisonnés pour le nom de Notre-Seigneur Jésus-Christ, qui se trouvaient dans les prisons; et il ordonna qu'on les lui fit venir pour en être béni, et il disait à ses officiers : « S'il ne vous est pas possible de me les envoyer tous, envoyez-moi les plus illustres, leurs docteurs et leurs anciens, pour qu'ils me bénissent et posent leurs mains sur ma tête, et surtout ces quatre bien connus, qui sont Zakâryàs (*Zacharie*¹) de la ville de Ahnâs, Maksimos (*Maxime*¹) de la ville de Feyûm (*Fayyoun*), Agabyos (*Agapius*¹) de la ville de Dehni et abbâ Nob de la ville de Balâ'os. »

Un officier de l'empereur parcourait toutes les villes et élargissait tous les

1. Cf. Amélineau, *Géogr.*, 123.

ለቅዱሳን¹ : እምአብያተ : መዋቅሕት = ወኮነ : ይትፈሥሐ : ወይሴብሕዎ : ለእግዚአብሔር : ወይዜምሩ : ሎቱ = ወኮነ : ላእኩ : ለንጉሥ : የኃሥሥ : ለአባ : ኖብ : ወቅዱስሰ : አባ : ኖብ : ሶበ : ሰደድዎ : እምጅአህጉር : ወሐረ² : ኅበ : ሀገረ : በሰላ : አንጸረ : ሀገሩ : ወነበረ : በሀየ : እንዘ : ይለብስ : ልብስ : ኃጺን = ወረከቦ : ላእኩ : ለንጉሥ : ወነሥእ³ : ወተጽዕኑ : ውስተ : ሐመር : እስከ : በጽሑ : ሀገረ : አንደናው : ወተጋብኡ : ክርስቲያን : ወሀለው : *እምውስቲቶሙ : ፀኤጲስ : ቆጶሳት = ወነሥእዎ : ለቅዱስ : አባ : ኖብ : ወሣምዎ⁴ : ቀሲስ : ዘእንበለ : ፈቃዱ : *ወረሰዩ : ቀደሰ⁵ : ቀርባነ : ወመጠዎሙ : ለሕዝብ : እምሥጢራተ : ቅድሳት = ወሶበ : ፈጸመ : ቅዳሴ : ጸርኃ : ወይቤ : ዝንቱ⁶ : ቅድሳት : ለቅዱሳን : ዘኮነ : ቅዱሰ : ይንሣ*እ⁷ : እምቅድሳተ : እግዚአብሔር : ምስለ : ነጉሳዎ = ወእምዝ : ርእዮ : ለእግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : እንዘ : ይነብር : ጲቤ : ምሥዋዕ : ወውእቱ : የኃድግ : ኃጣውኢሆሙ⁸ : ለሕዝብ : እለ⁹ : ይኔስሑ =

O 20 n

ወእምድኅረ : አስተዳለው¹⁰ : ቅዱሳን : ለሐዊር : ኅበ : ንጉሥ : ወኮነ : ጥልቆሙ : ጅወጃአስተዳለው : ሎሙ : ሸወጂሰረገላተ : ለለጃእምኔሆሙ : ተጽዕኑ : ጲቤ : አሐቲ : ሰረገላ = ወሶበ : ኅለፉ : እንዘ : የሐውሩ : ሀሎ : በሀየ : አድባራት : ዘደናግል : ወፅእ¹¹ : ወተቀበላሆሙ¹² : *ወጥልቆን : ለደናግል : ጿጿ = ወከና : ይዜምራ : ቅድሚሆሙ :

P 134 b

1. O ለሙቲሐን : ቅ"; P ለሆሎሙ : ሙቲሐን ; — 2. O, P om. ወ ; — 3. O, P add. ምስሌሁ ; — 4. O, P ጸእ" : ቆ" : እ" : ወሣምዎ : ለቅ" : እ" : ኖ" ; — 5. O, P ወተ" ; (ar. وتوكلت قلس). — 6. O, P om. — 7. O, P ላይ" ; — 8. O, P ኃጣሐቶሙ ; — 9. O, P ለእለ ; — 10. O, P ዝንቱ : ተደለዉ ; — 11. A — እ. ; — 12. A — ልዎሙ ;

saints détenus des prisons; on se réjouissait, on glorifiait Dieu et on lui chantait des cantiques. Or cet officier de l'empereur recherchait abbà Nob; et ce saint abbà Nob, quand on l'eut chassé de la Pentapole, s'en était allé à la ville de Basalà en face de sa ville et y était demeuré, revêtu d'un habit garni de fer¹. L'officier de l'empereur l'ayant trouvé, le prit avec lui; ils montèrent sur un vaisseau jusqu'à ce qu'ils parvinssent à la ville d'Andénaw. Les chrétiens se rassemblèrent; il y avait quatre évêques parmi eux, qui prirent et ordonnèrent prêtre le saint abbà Nob, malgré lui; ils le firent consacrer l'eucharistique et il dispensa aux peuples les mystères sacrés. Ayant terminé le sacrifice, il cria en disant : « Cette chose est chose sainte aux saints! Qui est saint, qu'il reçoive de la chose sainte! Que Dieu soit avec vous tous! » Puis il vit Notre-Seigneur Jésus-Christ, assis sur l'autel, qui remettait leurs péchés aux personnes qui faisaient pénitence.

Après que les saints se furent disposés à aller vers l'empereur, leur nombre étant de 72, on leur aménagea 36 chars, deux d'entre eux montant sur chaque char. Sur leur passage durant le voyage, il se trouva des couvents de vierges qui sortirent pour venir à leur rencontre. Le nombre des vierges était

1. Telle est la leçon des trois mss.; l'ar. dit ثوب جديد « un habit neuf » (v. ci-après p. 664. 2). Le traducteur a dû lire جديد au lieu de جديد. Pour Basalà cf. Amélin.. Géogr., 97.

ለቅዱሳን ፡ እስከ ፡ ተሳብኦ ፡ እምኔሆን ። ወሶበ ፡ በጽሑ ፡ ቅዱሳን ፡ ኅበ ፡ ንጉሥ ፡ ቂ
 ስጠንጢኖስ ፡ አዘዘ ፡ ከመ ፡ ይሕዕብዎሙ ፡ በማይ ፡ ወያልብስዎሙ ፡ አልባሳተ ፡ ሐዲ
 ሳተ ፡ እምቅድመ ፡ ይባኡ ፡ ኅቤሁ ፡ ወገብሩ ፡ በሙ ፡ በከመ ፡ አዘዘ ። ወቅዱስሰ ፡ አባ ፡
 ኖብ ፡ ኢተሐዕበ ፡ በማይ ፡ ወኢወለጠ ፡ ልብሶ ። ወእምዝ ፡ ቦኡ ፡ ቅዱሳን ፡ ኅበ ፡ ንጉ
 ሥ ፡ ወተባረከ ፡ እምኔሆሙ ፡ ወሰዐመ ፡ ቀስላቲሆሙ ፡ ወአክበሮሙ ፡ ወአዘዘ¹ ፡ ሉ
 ሙ ፡ ንዋዩ ፡ ብዙኃ ፡ ወኢፈቀዱ ፡ ከመ² ፡ ይንሥኡ ፡ ወኢምንተኒ ፡ እምኔሁ ፡ ዘእን
 በለ ፡ ንዋዩ ፡ ቅድሳት ፡ ወአልባሳት ፡ ለአብያተ ፡ ክርስቲያናት ፡ ባሕቲቱ³ ። ወእምድ
 ኅረዝ ፡ ተባረከ ፡ እምኔሆሙ ፡ ንጉሥ ፡ ወተአምኖሙ ፡ ወአስተፋነዎሙ ፡ ወተመይ
 ጡ ፡ ኅበ ፡ ብሔሮሙ ፡ በሰላም ። ወሐረ ፡ ቅዱስ ፡ አባ ፡ ኖብ ፡ ኅበ ፡ ደብሩ ፡ ወፈጸመ ፡
 ገድሎ ፡ በሠናይ ፡ * ወአዕረፈ ፡ በሰላም² ፡ ወሐረ ፡ ኅበ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘአፍቀሮ ። እግዚአ
 ብሔር ፡ ይምሐረን ፡ በጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌን ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[ሰላም ፡ ለኖብ ፡ ተአማኒ ፡ ዘተብሀለ ፤
 መትልወ ፡ ሰማዕታት ፡ ቶ⁴ ዘዲዮቅልጥያኖስ ፡ አቅተለ ።
 ቂስጠንጢኖስ ፡ ጻድቅ ፡ በከመ ፡ አዘዘ ፡ ቃለ ።
 አስተብዕዕዎ ፡ አብያዲሁ ፡ እለ ፡ ሀለው ፡ ሀውለ ።
 ሶበ ፡ ፈቀዱ⁵ ፡ ይሕዕብዎ ፡ ቀስለ ።]

1. O, P መሀበ (ar. واصل) — 2. O, P om. — 3. O, P — 4. O ቶ — 5. O ኢፈ

de 600; elles chantaient devant les saints jusqu'à ce qu'ils eussent disparu d'auprès d'elles. A l'arrivée des saints près de l'empereur Constantin, *celui-ci* les fit laver avec de l'eau et revêtir d'habits neufs avant de pénétrer vers lui. Ou leur fit selon son ordre. Mais saint abba Nob ni ne se lava avec de l'eau ni ne changea ses vêtements. Les saints étant entrés vers l'empereur, il reçut leurs bénédictions, baisa leurs blessures, les combla d'honneur et ordonna de leur donner de grands biens; mais ils ne voulurent pas accepter de lui la moindre chose, si ce n'est des vases sacrés et des vêtements pour les églises, uniquement. Après que l'empereur eut reçu leurs bénédictions, il les salua et ils furent congédiés et retournèrent en paix dans leur pays. Saint abba Nob s'en alla à son couvent et il acheva bien son combat; il mourut en paix et il alla vers le Christ qu'il avait aimé. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière et que sa bénédiction soit avec nous dans les siècles des siècles. Amen.

[Salut à Nob, dit le confesseur, qui suivit les 10.000 martyrs que fit tuer Dioclétien; ses compagnons qui étaient ensemble le déclarèrent bienheureux, quand ils voulurent l' laver sa blessure, comme Constantin le juste l'ordonna].

1. O : « ne voulurent pas ».

[ወዘተ፡ ፅላት፡ ካዕበ፡ ከነ¹፡ ተገዛርሙ፡ * ለመርቆራ፡ ወቶግስ፡ ወረልጲስ፡ ሰግዕታት² ። በረከቶሙ፡ ትኩን፡ ምስሌን፡ ለዓለሙ፡ ዓለም ።]

በስሙ፡ አብ፡ ወወልድ፡ ወመንፈስ፡ ቅዱስ፡ ሕክምላክ ።

አሙ፡ ጳጳሌሰኔ፡ ምንባብ ።

በዘተ፡ ፅላት፡ ከነ፡ ቅዱስ፡ አባ፡ ሙሴ፡ ጸሊም፡ ሰግዕት ። * ገንቱ፡ ቅዱስ፡ ዘያነከሩ³፡ ሰብእ፡ እምገድሉ፡ እስሙ፡ ውእቱ፡ ገፍዓ፡ መንግሥተ፡ ሰግዖት፡ በከመ፡ ይቤ፡ በወንጌል፡ ቅዱስ ። ወውእቱኬ፡ እስሙ፡ ገንቱ፡ ቅዱስ፡ ከነ፡ ጽኑዓ፡ በሥጋሁ፡ ወጎያል፡ በከሉ፡ ምግባሩ፡ ይበልፅ፡ ወይሰቲ፡ ወይቀትል⁴፡ ወይዜሙ ። * ወኢይክል፡ መኑሂ፡ ከመ፡ ይትቃወሞ፡ ወተብህለ፡ በእንቲአሁ፡ ከመ፡ ውእቱ፡ ከነ፡ ይበልፅ፡ ሕበግዓ፡ ፍጹመ፡ ወይሰቲ፡ ገብቶ፡ ወይን፡ * ወከነ፡ ገብረ፡ ለሰብእ፡ እለ፡ ያመልኩ፡ ፀሐዩ ። ወከነ፡ * በከሉ፡ ጊዜ፡ ይኔጽር⁵፡ ጎበ፡ ፀሐይ፡ ወይቤ ፤ አፀሓይ⁶፡ ለእመ፡ ኮንክ፡ * አንተ፡ አምላክ⁷፡ አይድግኒ ። ወከነ፡ ይቤ፡ በውስተ፡ ልቡ፡ አክምላክ፡ ዘኢያአምረክ፡ አጠይቀኒ፡ ርእሰከ ።

A 273 a

1. O om. — 2. O ለእባ፡ በትራ፡ ወቶ''፡ ሰግዕት፡ — 3. O, P ለገ''፡ ቅ''፡ ያን''፡ — 4. O, P ይቶ''፡ (après A ወይዜሙ፡ cf. Dillmann, s. v.). — 5. O ብዙጋተ፡ ጊዜያተ፡ ያንተዓ, P ኩ''፡ ጊ''፡ ይ'' — 6. O, P om. — 7. O, P እም''፡ እን''፡

[En ce jour également, c'est la mémoire de Marqorà, de Tomás et de Filpos, martyrs¹. Que leur bénédiction soit avec nous dans les siècles des siècles.]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 24 DE SANĒ (18 juin).

En ce jour c'est saint abba Musé (*Moïse*) Le Noir, martyr. Ce saint causa de l'émerveillement aux hommes par sa vie, car il fit violence au royaume des cieux, comme dit le saint évangile. Voici comment. Ce saint était vigoureux de corps et fort dans toutes ses actions; il mangeait, buvait, tuait, était débauché, et personne ne pouvait lui résister. On disait de lui qu'il mangeait un mouton tout entier et buvait une outre de vin; il était au service des gens qui adoraient le soleil; et, regardant en tout temps le soleil, il disait : « O soleil, si tu es Dieu, toi, fais-le-moi savoir! » Et il disait en lui-même : « O Dieu que je ne connais point, fais-toi connaître toi-même à moi! »

1. O : « la mémoire d'Abba Batrà et Tomás martyr ».

ወሰምዖሙ ፡ ለሰብእ ፡ እንዘ ፡ ይብሉ ፡ *ከመ ፡ መነከሳተ ፡ ገዳመ¹ ፡ አስቄጥስ ፡ ያ
አምርዖ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወተንሥአ² ፡ ወቀነተ ፡ ሰይፎ ፡ ወሐረ ፡ ወበጽሐ ፡ ኅበ ፡
ገዳመ ፡ አስቄጥስ ፡ ወረከቦ ፡ ለቅዱስ ፡ አባ ፡ ኢስድርስ ፡ ቀሲስ ፡ ወሶበ ፡ ርእዮ ፡ ውእ
ቱ ፡ ፈርሀ ፡ እምኔሁ ፡ ወይቤሉ ፡ አባ ፡ ሙሴ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ ሙሴ ፡ ጸሊም ፡ ወመጸ
እኩ ፡ ኅቤክሙ ፡ ከመ ፡ ታአምሩኒ³ ፡ አምላክ ፡ ወነሥእ ፡ አባ⁴ ፡ ኢስድርስ ፡ ወወሰ
ዶ ፡ ኅበ ፡ ቅዱስ ፡ አባ ፡ መቃርስ ፡ ወገሥጸ ፡ ወመሀር ፡ ጸሎተ ፡ ሃይማኖት ፡ ወአጥ
መቆ ፡ ጥምቀተ ፡ ክርስትና ፡ ወመንኩስ ፡ ወኃደረ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ፡ ወተጋደለ ፡ ተ
ጋድሎ ፡ ዓቢዩ ፡ ፈድፋደ ፡ እምብዙኃን⁵ ፡ ቅዱሳን ፡ ወኮነ ፡ ሰይጣን ፡ ይፃብእ ፡ በዘ ፡
ኮነ ፡ ይገብር ፡ ቀዳሚ ፡ እመብልዕ ፡ ወመስቲ ፡ ወዝሙት ፡ ወኮነ ፡ ያዩድዖ ፡ ለአባ ፡ ኢስ
ድርስ ፡ *በኩሉ ፡ ዘበጽሐ⁶ ፡ ላዕሌሁ⁷ ፡ እምፀብእ ፡ ሰይጣን⁸ ፡ ወኮነ ፡ አባ ፡ ኢስድርስ ፡
ይናዝ⁹ ፡ ወይምሀር ፡ ዘይገብር ፡ ወእምብዝኃ ፡ ተጋድሎቱ ፡ ኮነ ፡ ሶበ ፡ ይነውሙ ፡
አረጋዊያን ፡ ቅዱሳን ፡ የዐውድ ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ ወይነሥእ ፡ ማሕየባቲሆ
ሙ⁹ ፡ ወየሐውር ፡ ወመልአሙ¹⁰ ፡ ማየ ፡ ወያነብርሙ ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ ወኮነ ፡
ርሐቅ¹¹ ፡ ማይ ፡ እምኔሆሙ ፡

P 135 a

ወሶበ¹² ፡ ነበረ ፡ ዓመታተ ፡ ብዙኃተ ፡ እንዘ ፡ ይትጋደል ፡ ቀንእ ፡ ላዕሌሁ ፡ ሰይጣ

1. O, P እስመ ፡ መነከሳተ ፡ ዘገ" ፡ — 2. O, P ወእምዝ ፡ ተ" ፡ — 3. O, P ታእ" ፡ ወታመይቱ፤ —
4. O, P om. — 5. O, P እምብዝኃ ፡ — 6. O, P ሦሎ ፡ ዘይበ" ፡ — 7. O እምኔሁ ፡ P ኅቤሁ ፡ — 8. P ጸ
ላእ, O om. — 9. O, P እምፀብተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ ከውራቲሆሙ (O ኮረ") ፡ — 10. O, P ወይመ" ፡ —
11. O, P — ቀ ፡ — 12. O, P ወ ፡

Il entendit des gens qui disaient que les moines du désert de Asqètes (Scété), eux, connaissaient Dieu. Il se leva, ceignit son épée, partit, vint au désert de Asqètes et rencontra saint abbà Isderos (Isidore), le prêtre. *Celui-ci*, en le voyant, eut peur de lui; abbà Musé lui dit : « C'est moi Musé Le Noir; je viens vers vous pour que vous me montriez Dieu¹. » Alors Isderos le prit et le conduisit à saint abbà Macaire qui le forma, lui apprit le « Credo » et lui conféra le baptême chrétien. Il se fit moine et resta dans le désert, menant une vie d'ascète bien plus rude que beaucoup de saints. Satan l'attaquait par le moyen de ses anciennes œuvres de glotonnerie, d'ivresse et de débauche; et Moïse faisait connaître à abbà Isderos tout ce qu'il lui arrivait de luttres de Satan, et abbà Isderos le consolait et lui apprenait ce qu'il avait à faire. Son ascétisme était si grand que, quand les saints vicillards dormaient, il circulait dans leurs maisons, en emportait les cruches et allait les remplir d'eau, puis les replaçait dans leurs maisons : or l'eau était loin d'eux.

Ayant demeuré de nombreuses années à mener la vie ascétique, Satan,

1. O, P *add.* : « et me le fassiez connaître ».

ን : ወዘበጦ : ዝብጠተ : ዕዕብተ : ውስተ : ዕግሩ : በደዌ : ወሐመ : ፈድፋድ : ወሰከ
 በ : እንዘ : ይደዌ = ወሶበ : አእመረ : ከመ : ሰይጣን : ዘዘበጦ¹ : ወሰከ : ተጸምዶቶ :
 ወተጋድሎቶ : እስከ : ኮነ : ሥጋሁ : ይቡሰ : ከመ : ዕዕ : እንተ : ውዕየት : በእሳት =
 ወነጸረ : እግዚአብሔር : ኅበ² : ትዕግሥቱ : ወፈወሶ : እምደዌሁ = ወሰሰለ : እምላዕ
 ሌሁ³ : ሕማም : ወፀብአ : ሰይጣን : ወወረደ : ላዕሌሁ : ጸጋ : መንፈስ : ቅዱስ =

ወተጋብኡ : ኅቤሁ : ፳፻አኃው : ወኮነ : አበ : ምኔት : ላዕሌሆሙ = ወኃረይዎ⁴ :
 ቀሲሰ : ወሶበ : አቆምዎ⁵ : ቅድመ : ቤተ : መቅደስ : ፈቀደ : ሊቀ : ጳጳሳት : ከመ : ያ
 መክር : ወያእምር : ገድሎ = ወይቤሎሙ : ሊቀ : ጳጳሳት : ለአረጋዊያን : ቅዱሳን :
 ለምንት : አምጸእክምዎ : ለዝንቱ : ጸሊም : ኅበ : ዝየ : ስድድዎ = ወወፅአ : እንዘ :
 ይጌሥጸ : ለነፍሱ : ወይቤ : ሠናየ : ገብሩ : ብከ : አጸሊም : አኅሠም⁶ : ገጽከ : በሐ
 መድ⁷ = ወእምድኅረዝ : ጸውዎ : ሊቀ : ጳጳሳት : ወአንበረ : እደሁ : ላዕሌሁ : ወሣ
 ሞ : ቀሲሰ = ወይቤሎ : ሊቀ : ጳጳሳት : ለሙሴ : ናሁ : ኮንከ : ጸዓዳ : ነሉንታከ : ው
 ስጠ : ወአፍአ = ወበአሐቲ : ዕለት : መጽኡ : ኅቤሁ : አረጋዊያን : ቅዱሳን : ወኢሀ
 ሎ : በኅቤሁ : ማይ = ወርእይዎ : እንዘ : ይወፅእ : እምበግቱ : ወይበውእ : ብዙኃ :
 ጊዜ = ወእምድኅረዝ : ዘንመ⁸ : ዝናም : ዓቢይ : ወመልእ : ውእቱ⁹ : ዓዘቅት : ዘውስ

1. O, P om. H : — 2. O om. P ላዕለ : — 3. O om. P እምጌሁ : — 4. O, P add. ከመ : ደሢ * O 20 b
 ምዎ : — 5. O, P እተ" : — 6. A ኡሠም, P ኡዘኅ" : — 7. O, P om. (ar. يا معبر بالرماد). —
 8. A ዘንመ (cf. Dillm. s. v.). — 9. O, P ወስተ :

plein d'envie contre lui, lui infligea un coup douloureux au pied en y occa-
 sionnant une maladie : il souffrit beaucoup et était couché, malade. Quand
 il sut que c'était Satan qui l'avait frappé, il augmenta sa dévotion et sa
 pénitence, au point que son corps était desséché comme du bois brûlé au
 feu. Dieu considéra sa patience et le guérit de sa maladie; la souffrance et
 la guerre de Satan s'éloignèrent de lui et la grâce de l'Esprit-Saint descen-
 dit sur lui.

Vers lui se rassemblèrent 500 frères; il fut le supérieur du couvent, et
 ils l'éluèrent prêtre¹. Quand ils l'eurent placé devant le sanctuaire, le pa-
 triarche voulut l'examiner et connaître sa vie. Et le patriarche dit aux
 saints vieillards : « Pourquoi amenez-vous ici ce noir? renvoyez-le. » Et
 Musé sortit en se reprenant lui-même et en disant : « Ils ont bien agi en-
 vers toi, ô Le Noir, avec ton vilain visage couleur de cendre! » Après cela,
 le patriarche l'appela et lui imposa la main, et l'ordonna prêtre. Le pa-
 triarche lui dit : « O Musé, te voici blanc tout entier, au dedans et au de-
 hors! » Un jour les saints vieillards vinrent vers lui et il n'avait point d'eau.
 Ils le virent sortir de sa grotte et y rentrer à plusieurs reprises; puis il

1. O. P : « pour l'instituer prêtre ».

A 273 b ተ : በዓቱ : ወሰአልዎ : አረጋዊያን : ቅዱሳን : ወደቤልዎ : ለምን*ት : ኮንከ : ትወፅእ : ወትበውእ : ብዙኃ : ጊዜ = ወደቤሎሙ : አንሰ : አቤሎ : ለእግዚአብሔር : ለእመ : ኢወሀብከኒ : ማየ : ከመ : አስትዮሙ : ለአግብርቲክ : እምአይቲ : ሊተ : *አነ : ማይ¹ : ዘአስትዮሙ = ወበምሕረቱ : ተሣሀለ² : ወፈነወ : ለነ : ማየ =

ወበአሐቲ : ጊዜ : ሐረ : አባ : ሙሴ : ምስለ : አረጋዊያን : ኅበ : ቅዱስ³ : አባ : መቃርስ : ወደቤሎሙ⁴ : ናሁ : አነ : እሬኢ : ጃእምውስቲትከሙ : ሎቱ⁵ : አክሊሊ : ስምፅ = ወአውሥእ : አባ : ሙሴ : ወደቤሎ : ዮጊ : አነ : ወእቱ : አአቡዮ : እስመ : ጽሑፍ : በመጥባሕት : ዘቀተለ : በመጥባሕት : ይመውት = ወሶበ : መጽኢ : በርባር : ይቤሎሙ : አባ : ሙሴ : ለአኃው : እለ : ሀለው : በኅቤሁ : ናሁ : በርባር : መጽኢ : ዘፈቀደ : እምኔከሙ : ይጉየይ : ለይጉየይ = ወአውሥእም : ወደቤልዎ : ወአንተ⁶ : አአቡነ : ኢትጉይይኑ = ወደቤሎሙ : ናሁ : አንሰ : ሀለውኩ : ብዙኃ : ንመታተ : እንዘ : እፀንሕ : ለዛቲ : ዕለት : በእንተ : ቃለ : እግዚእነ : ዘይቤ : እስመ : በመጥባሕት : ዘቀተለ : በመጥባሕት : ይመውት = ወሶኢ : በርባር : ወቀተልዎ : ወምስሌሁ : ጂአኃው : እስመ : እሙንቱ : ኢፈቀዱ⁷ : ከመ : ይጉየይ = አላ : ጃእምውስቲቶሙ : ተኃብአ : ድኅረ : ምንጻፍ⁸ = ወርእዮ⁹ : መልአከ : እግዚአብሔር : ወበእደዊሁ¹⁰ : እከ

1. P ማ" : አ" ; om. O. — 2. O, P om. avec le *o* suiv. — 3. O, P om. — 4. A, O om. (ar. *القب*). — 5. O, P *ዘሎቱ* ; — 6. O, P *እንተ* ; — 7. O, P om. ኢ ; — 8. O, P ምንጻፍ ; — 9. O, P — ጽ : ለ ; — 10. O, P om. *o* :

tomba une grande pluie, et elle remplit la citerne de sa grotte. Et les saints vieillards lui demandèrent en lui disant : « Pourquoi sortais-tu et rentrais-tu à plusieurs reprises ? » Il leur dit : « Je disais à Dieu : « Si tu « ne me donnes pas de l'eau pour que je donne à boire à tes serviteurs, d'où « tirerai-je de l'eau, moi, pour leur donner à boire ? » Et par sa miséricorde, il nous a envoyé de l'eau. »

Une fois, abbâ Musé alla avec des vieillards vers saint abbâ Macaire qui leur dit : « Voici que je vois que l'un de vous a la couronne du martyr. » Abbâ Musé lui répondit en disant : « Peut-être est-ce moi, mon Père, car il est écrit : Qui a tué par le glaive, mourra par le glaive. » A la venue des barbares, abbâ Musé dit aux frères qui étaient près de lui : « Voici venir les barbares: qui d'entre vous veut fuir, qu'il fuie ! » Ils lui répondirent en disant : « Et toi, notre père, ne t'enfuiras-tu pas ? » Il leur dit : « Voici que j'ai été de nombreuses années à attendre ce jour, à cause de la parole de Notre-Seigneur qui dit : Qui a tué par le glaive, mourra par le glaive. » Les barbares vinrent et le tuèrent et avec lui sept frères, qui n'avaient pas voulu s'enfuir; et l'un d'eux, s'étant caché derrière une natte (*un rideau*), vit l'ange de Dieu, avec une couronne dans la main, debout et l'attendant; alors il sortit vers

1. L'arabe aussi a البربر: peut-être ce mot est-il ici dans le sens de « praedatores, latrones ».

ሊል : ወውላቱ : ይቀውም : እንዘ : ይፀንሱ¹ = ወወፅአ : ኅበ : በርበር : ወቀተልዎ = ነ
 ጽሩ : አኦኃዊን : ለኃይለ : ንስሐ : ወምንተ : ዘገብረት : ወለጠቶ : ለገብር : ከሐዲ :
 * ወቀታሊ : ወዘማዊ : ወሰራቂ : ወረሰዮቶ : አበ : ወመምህረ : ወናዛዜ : ወካህነ : ወሠ P 135 b
 ራዲ : * ሕገ : ወቀኖና² : ለመነከሳት = ወዝኩር : ዲበ : መሥዋዕት : ውስተ : ነሱሎ :
 አብያተ : ክርስቲያናት = ወሥጋሁ : ይነብር : እስከ : ይእዜ : በደብረ : በርሞስ³ : በገ
 ዳመ : አስቂጥስ : ወያስተርኢ : እምሥጋሁ : ተአምራት : ወመንክራት : ብዙኃት = እ
 ግዘ.አብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቱ : ወበረከቱ : የሀሉ : ምስሌነ : አሜን =

[ሰላም : እብል : ለአኃው : ኋቱ =
 ዘምስለ : ሙሴ : ጸሊም : በመጥባሕተ : በርበር : ዘሞቱ ::
 ዘተኅብአ : በፈሪሆ⁴ : ጃእምነ : እልክቱ ::
 ጸዋሬ : አክሊሎሙ : መልአክ⁵ : ሶበ : አስተርአየ : ሎቱ :
 መንገለ : ጥብአት : ተመይጠ : ፍርሃቱ ::]

[ሰላም : እብል : ለሙሴ : ጸሊም ::
 እንተ : ነበረ : ግኑሠ⁶ : በውሣጤ : ገዳም ::
 ሶበ : ተዘክረ : ነሱሎ : እክያቲሁ : ዘቅድም⁷ ::

1. O, P — ሕ : — 2. O, P ሕገ : +'' . — 3. O ደርሙስ, P በደሞስ : — 4. O om. በ : — 5. P om.
 — 6. O ፀጉሠ : — 7. O om.

les barbares qui le tuèrent. Considérez, nos frères, la force de la pénitence, ce qu'elle a opéré; elle a transformé un serviteur, *un esclave noir* impie, meurtrier, débauché, voleur, elle en a fait un père supérieur, un docteur, un consolateur, un prêtre, un instituteur de la loi et de la règle pour les moines, et un *homme* dont on fait la mémoire, au Sacrifice, dans toutes les églises. Son corps repose jusqu'à maintenant au couvent de Barmos¹, dans le désert de Asqêtes. Son corps a été la cause de la production de miracles et de prodiges nombreux. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière, et que sa bénédiction soit avec nous. Amen.

[Salut, dis-je, aux sept frères qui, avec Musé Le Noir, périrent par le glaive des barbares. L'un d'eux, par crainte, se cacha; mais, quand lui apparut l'ange qui portait leur couronne, en courage se changea sa crainte].

Salut, dis-je, à Musé Le Noir, qui demeura retiré dans l'intérieur du désert; en se souvenant de toutes ses mauvaises actions passées, il fut tué

1. Le « Dèr al-Baramus » bien connu (O : Darmus, P : Badmos).

ተቀትለ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ በመጥባሕተ ፡ በርበር ፡ ዮም ፡*
እንበለ ፡ በደም ፡ ኢይነጽሕ ፡ ደም ፡*]

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጃአምላክ ።

አመ ፡ ጅጅለሰኔ ፡ ምንባብ ።

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ኮነ¹ ፡ ቅዱስ ፡ ይሁዳ ፡ ሐዋርያ ፡ ሰማዕት² ፡ ወልደ ፡ ዮሴፍ ፡ ጸራ
ቢ ፡ ወውእቱ ፡ ዘእምሩወጃአርድእት ። ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ሰበክ ፡ ውስተ ፡ አህጉር ፡ ብዙ
ኅ ፡ ወቦአ ፡ ውስተ ፡ ደሴት ፡ ወሰበክ ፡ ውስቲታ ፡ ወሐነጸ ፡ ባቲ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ።
ወሐረ ፡ ኅበ ፡ ሀገረ ፡ ሮሃ ፡ ወፈወሶ ፡ ለአውጋርዮስ ፡ ንጉሠ ፡ ሮሃ ፡ እምደዌሁ ፡ ወአጥ
መቆ ፡ ጥምቀተ ፡ ክርስትና ። ወእምድኅረዝ ፡ ሐረ ፡ ኅበ ፡ ሀገረ ፡ አራጥ ፡ ወሰበክ ፡
ውስቲታ ፡ ወአጥመቆሙ ፡ ለብዙኃን ፡ እምሰብአ ፡ ዚአሃ ፡ ጥምቀተ ፡ ክርስትና ። ወእ
ኃዘ ፡ መኩንን ፡ ይእቲ ፡ ሀገር ፡ ወኩነኖ ፡ ከነኔ ፡ ብዙኃ ፡ ወቀነወ ፡ ውስተ ፡ እገራሁ ፡
ቅንዋተ ፡ ሐጺን ፡ *ከመ ፡ አሣእን³ ፡ ወአሮጸ ፡ መጠነ ፡ ምዕራፍ ። ወእምዝ ፡ ሰቀሎ ፡
ወነደፎ ፡ በአሕፃ ፡ ወመጠወ ፡ ነፍሶ ። ወእምቅድመ ፡ ይኩንንዎ ፡ ፈነወ ፡ መልእክ
ተ ፡ ለመሃይምናን ፡ ወይእቲ ፡ መልእክት ፡ ሳብዕት⁴ ፡ እመጸሕፍተ⁵ ፡ ሐዋርያ ፡ ምልእ

1. O, P add. ስምዳ — 2. O, P ወሰ" — 3. A om. (ar. سمر في رجليه نعال). — 4. P ሳብዒት —
5. O እመጸሐፈ ፡

par le glaive des barbares, en ce jour, disant : « Le sang ne se purifie que par le sang »].

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 25 DE SANÉ (19 juin).

En ce jour fut martyrisé saint Jude, apôtre et martyr, fils de Joseph, le charpentier, et l'un des 72 disciples. Ce saint prêcha dans beaucoup de villes; étant venu dans l'île¹, il y prêcha et y éleva une église. Puis il alla dans la ville de Rohà (Édesse), et guérit Awgäryos (Abgar), roi de Rohà, de sa maladie, et lui conféra le baptême chrétien. Après quoi il alla à la ville de Arät, y prêcha et baptisa un grand nombre de ses habitants du baptême chrétien. Il fut pris par le gouverneur de cette ville, qui lui infligea beaucoup de tourments; il lui enfonça dans les pieds des pointes de fer disposées comme des chaussures et le fit courir l'espace d'un stade. Ensuite il le suspendit et lui décocha des flèches; et le saint rendit l'âme. Avant sa torture, il avait envoyé une lettre aux fidèles, et cette lettre est la sep-

1. En Mésopotamie; le traducteur n'a pas compris le mot الجزيرة de l'arabe.

ት¹ : እምተሉ : ጥበብ : ወጸጋ² = ወባቲ : ሚጦሙ : ለብዙኃን³ : ወአብሎ : ወ-
 ስተ : ሃይማኖተ : እግዚእነ : ክርስቶስ : በሕይወቱ : ወእምድግ* ረ⁴ : ዕረፍቱ = እግዚ
 አብሔር : ይም* ሐረነ : በጸሎቱ : ወበረከቱ : የሀሉ : ምስሌነ : አሜን ።

A 274 a
 O 21 a

[ሰላም : ለይሁዳ : ለእግዚአብሔር : ገብሩ ።
 በቀኖተ : ኃጂን : ርሱን : ዘተቀነዎ : አእጋሩ ።
 ሃይማኖተ : ወንጌል : ፍጹመ : እንዘ : ይሚህሩ ።
 ውስተ : መልእክቶሙ : ሰበ⁵ : መልእክቶ : ደመሩ ፤
 ምስለ : ሐዋርያት : ደርገ : ተጽሕፈ : ተዝካሩ ።]

* ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : አዕረፈት : ዮስቲና : ወለተ : ንጉሥ : ሚናስ : ወተቀብ
 ረት : መቃብረ : ዘይብልዎ : ደጋ : እግዚአብሔር : ይምሐረነ : በትንብልናሃ : አሜን⁶ ።

ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : አዕረፈ : አብ : ቅዱስ : መስተጋድል : አባ : ኢፕሮስ : ሊ
 ቀ : ጳጳሳት : ዘሀገረ : እስክንድርያ : ወውእቱ : እምናልቆሙ : ለአበው : ሊቃነ : ጳጳ
 ሳት : ሷወ፬ = ዝንቱ : አብ : ተሠይመ⁷ : ሊቀ : ጳጳሳት : እምድገረ : ሰደዶ : ንጉሥ :

1. O, P ዘም¹ : — 2. A om. — 3. O, P add. እምነ : አረግጧናን : — 4. O, P ወእምቅድመ : — 5.
 O ገብ : — 6. Ajouté en marge dans A ; O, P et arab. om. — 7. A ተሠምዶ :

tième parmi les écrits de l'« Apostolos ¹ » ; elle est remplie de toute sa-
 gesse et de grâce; par elle, il convertit une foule de gens et les fit en-
 trer dans la foi de Notre-Seigneur Jésus-Christ, de son vivant, et après
 sa mort². Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière et que sa béné-
 diction soit avec nous. Amen.

[Salut à Jude, serviteur de Dieu d'une pointe de fer ardente; ses pieds
 ont été percés. Puisque les Apôtres insérèrent sa lettre dans leurs épîtres,
 enseignant la foi parfaite de l'évangile, avec eux tout ensemble fut écrite sa
 mémoire].

En ce jour également mourut Yostinà, fille du roi Minàs; elle fut en-
 sevelie dans le tombeau qu'on appelle Daga. Que Dieu nous fasse miséri-
 corde par son intercession. Amen³.

Eu ce jour également mourut le père saint, l'ascète abbà Pèṭros (*Pierre*),
 patriarche de la ville d'Alexandrie; dans le nombre des pères patriarches, il
 est le 34e. Ce père fut institué patriarche après l'envoi en exil, par l'empereur
 Asbesyānos ¹, du patriarche Têwodosyos (*Théodose*), par suite de son dissen-

1. Les épîtres catholiques. — 2. O, P « et avant sa mort » : mais l'arabe répond à A.
 — 3. Cette commémoration ajoutée en marge dans A, manque dans O, P et l'arabe. —
 4. Vespasien; ce nom se lit aussi dans O (Asbyānos) et dans l'arabe; P l'a corrigé en Yos-
 tyānos (Justin ou Justinien; on sait que le Patriarche Théodose fut exilé par ce dernier).

አስብስፍኖስ¹ : ለቴዎድሮስ : ሊቀ : ጳጳሳት : ሶበ : ኢተሰነአው : ምስሌሁ : በምክሩ ።
 ወነበረ : መንበረ : ማርቆስ : ወንጌላዊ : ዘእንበለ : ሊቀ : ጳጳሳት : ብዙኃ : ዓመታተ :
 ወኢያብሐሙ : ንጉሥ : ወኢመኳንንቲሁ : እለ : በሀገረ : እስክንድርያ : ከመ : ይሂሙ :
 ሊቀ : ጳጳሳተ ። ወእም* ድገረ : ሕዳጥ : መዋዕል : ተሰይመ : ላዕለ : ሀገረ : እስክንድር
 ያ : ብእሲ : ኄር : ወሠናይ : ወርቱዕ : ሃይማኖቱ ። ወተጋብኡ : ኅቤሁ : ልሂቃን : መሃ
 ይምናን² : ወአይድዕዎ : ሐዘኖሙ : እስመ : አልበሙ : ሊቀ : ጳጳሳት ። ወአዘዘሙ :
 ከመ : ይፃኡ : ኅበ : ደብረ : ዝጋግ³ : በአምሳል : ከመ : እሙንቱ : ይጸልዩ : ወያ
 ሂሙ : ሎሙ : ሊቀ : ጳጳሳት : ወተፈሥሐ : በዝንቱ : * ወነሥእዎሙ : ለኤጲስ : ቆ
 ጳሳት : ምስሌሆሙ⁴ : ወነሥእዎ : * ለዝንቱ : አብ⁵ : አባ : ጲጥሮስ : እንዘ : ሀሎ : ቀሲ
 ሰ : በውእቱ : ጊዜ ። ወወዕኡ⁶ : ኅበ : ደብረ : ዝጋግ : ወሂምዎ : ሊቀ : ጳጳሳተ : ወ
 ተፈሥሐ : ቦቱ ። ወእምቅድመዝ : አዕረፈ : ቅዱስ : አባ : ሳዊርስ : ወነበረ : ሀገረ :
 አንጾኪያ : ዘእንበለ : ሊቀ : ጳጳሳት ።

P 136 a

ወሶበ : ሰምዑ : መሃይምናን : ዘሀገረ : አንጾኪያ : ከመ : አባ : ጲጥሮስ : ተሠይ
 መ : ሊቀ : ጳጳሳት : ሂሙ : ሎሙ : እሙንቱ⁷ : ጅብእሴ : መሃይምን : ሊቀ : ጳጳሳት :
 ወስሙ : ታውፋንዮስ ። ወተሰነአው : ውእቱ : ምስለ : አብ : አባ : ጲጥሮስ : በሃይማኖ
 ት : ርትዕት : ወተለእኩ : በበይናቲሆሙ : በመልእክታት : መለከታዊት ። ወሰበከ : ለ

1. O እስብስፍኖስ, P ጦስፍኖስ (ar. اسباسبانوس). — 2. O, P መሃ (ar. مشانح المومنين). —
 3. O, P add. ዝውእቱ : ደብረ : ማጎሙ : — 4. O, P om. — 5. O, P ለ : — 6. O, P ወዕኡ (ar.
 ثم خرجوا). — 7. P — ቱጊ (O om.).

timent avec lui. Le siège de Marc évangéliste demeura sans patriarche un grand nombre d'années, et ni le roi ni ses officiers qui étaient dans la ville d'Alexandrie ne permettaient d'instituer un patriarche. Mais après quelques jours, fut préposé à la ville d'Alexandrie un homme bon, juste et orthodoxe. Vers lui se rassemblèrent les notables des fidèles, et ils lui apprirent leur chagrin parce qu'ils étaient sans patriarche. Il leur commanda de se rendre au couvent de Zegâg¹ comme pour prier et de se nommer un patriarche. Ils s'en réjouirent et prirent avec eux les évêques et ce frère abbâ Pètros, alors prêtre. A l'instant ils se rendirent au couvent de Zegâg; ils l'instituèrent patriarche et en furent heureux. Avant cette nomination, était mort saint abbâ Sâwiros (Sévère) et la ville d'Antioche était demeurée sans patriarche.

Les fidèles de la ville d'Antioche, à la nouvelle de l'institution d'abbâ Pètros comme patriarche, se donnèrent aussi un patriarche en la personne d'un fidèle du nom de Tâwfânyos (Théophane), qui était d'accord avec le père abbâ Pètros sur la foi orthodoxe. Ils s'envoyèrent mutuellement des lettres divines, et chacun d'eux proclamait la mention de l'autre au moment

1. O et P ajoutent : « à savoir le couvent du verre » (= الزجاج). Cf. Amélineau, Géogr., 521.

ለጳጳስ ጸሎት ስም፡ በዝክረ ፡ በጸ ፡ በጊዜ ፡ ጸሎት ፡ ወቅዳሴ ። አላ ፡ እሙንቱ ፡ ኢተክሀሎ
 ሙ ፡ ከሙ ፡ ይበኢ ፡ ውስተ ፡ አሀጉሮሙ¹ ። አላ ፡ ኮነ ፡ አባ ፡ ጴጥሮስ ፡ ይነብር ፡ በደብ
 ረ ፡ አንድና² ፡ ዘበደቡብ³ ፡ ደብረ ፡ ዝጋግ ። ወአባ ፡ ታውፋንዮስ ፡ ኮነ ፡ ይነብር ፡ በደ
 ብረ ፡ አፍቶንያስ ፡ ዘአፍኦ ፡ ሀገረ ፡ አንጾኪያ ።

ወበውእቱ ፡ መዋዕል ፡ ሀሎ ፡ በአፍኦ ፡ ሀገረ ፡ እስክንድርያ ፡ ጳጳስድባራት ፡ ጳጳስ
 ዕጻዳት ፡ ወኩሎሙ ፡ መሃይምናን ፡ ርቱንነ ፡ ሃይማኖት ፡ ዘእንበለ ፡ ከርስተያን ፡ ዘሀገረ ፡
 እስክንድርያ ፡ ወኩሎ ፡ ደወለ ፡ ምስር ፡ ወላዕላይ ፡ ግብጽ ። ወመነከሳት ፡ ዘአድባራተ ፡
 ገዳሙ ፡ አስቂጥስ ፡ ወኢትዮጵያ ፡ ወኖባ ። እሎ ፡ እሙንቱ ፡ ኩሎሙ ፡ ርቱንነ ፡ ሃይማ
 ኖት ፡ ውስተ ፡ ሢመቱ ፡ ለዝንቱ ፡ አብ ፡ አባ ፡ ጴጥሮስ⁴ ፡ ወየሐውፋ ፡ በትእዛዙ ። ወ
 ኮነ ፡ ኢያጸርዕ ፡ እምጽሒረ ፡ መልእክታት ፡ ወደፊንዎሙ⁵ ፡ ጎበ ፡ ኩሎሙ ፡ መሃይ
 ምናን ፡ ወያጸንዎሙ ፡ ውስተ ፡ ሃይማኖት ፡ ርትዕት ። ወኮነ ፡ ውእቱ ፡ የዐውድ ፡ ኩሎ
 ሙ⁶ ፡ አድባራተ ፡ ሀገረ ፡ እስክንድርያ ፡ ወአዕጻዳተ፡ሃ ፡ * ወደጌሥጸሙ ፡ ወደሚህ
 ሮሙ⁷ ፡ ወያጸንዎሙ ።

ወሀለዎ ፡ ጳረድእ ፡ ቅዱስ ፡ ወማእምር ፡ * ዘስሙ ፡ ዲሚያኖስ ፡ ወውእቱ ፡ ዘኮነ⁸ ፡ ለ 274 b
 ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ እምድጎራሁ ፡ ወኮነ ፡ ይትራድኦ⁹ ፡ በኩሎ ፡ ግብር ፡ ወሥርዓተ ፡ ሕዝ
 ብ ። ወኮነ ፡ ዝንቱ ፡ አብ ፡ አባ ፡ ጴጥሮስ ፡ ይበውእ ፡ ውስተ ፡ ሀገረ ፡ እስክንድርያ ፡

1. O, P ሀገሮሙ ፡ — 2. O እርግጥያ, P እንግጥያ (ar. الفاني?). — 3. O ዘ ፡ P ዘደ" ፡ — 4. O, P
 add. ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ — 5. A ወደፈ" ፡ — 6. O, P ኩሎ ፡ — 7. O, P ወደሚ" ፡ ወደጌ" ፡ (A ወደጌ" ፡ ወደ
 ም"). — 8. P ኮነ, O om. — 9. A ይትረ" ፡

de la prière et de la Messe; mais il ne leur fut pas possible d'entrer dans leurs villes respectives : abbâ Pêtros demeurait au couvent d'Anyânâ¹ qui est au nord du couvent de Zegâg; et abbâ Tâwfányos demeurait au monastère de Aftonyâs en dehors de la ville d'Antioche.

A cette époque, il y avait en dehors de la ville d'Alexandrie 600 couvents, et 32 villages dont tous les habitants étaient des fidèles orthodoxes, sans compter les chrétiens de la ville d'Alexandrie et de tout le territoire du Caire, la Basse Égypte et de la Haute Égypte. Les moines des couvents du désert de Asqêtes, d'Éthiopie et de Nubie, tous ceux-là étant orthodoxes, étaient sous le gouvernement de ce père abbâ Pêtros, patriarche, et marchaient conformément à ses ordres; il ne cessait pas d'écrire des lettres, et de les envoyer à tous les fidèles et de les affermir dans la foi orthodoxe; il parcourait tous les monastères de la ville d'Alexandrie et de ses villages; il les instruisait, les admonestait et les affermissait.

Il avait un disciple, saint et savant, du nom de Dimyânos, qui fut patriarche après lui et dont il recevait assistance pour toute affaire et pour l'administration du peuple. Ce saint père abbâ Pêtros entraînait de temps en

1. O : Armányâ. P : Anbanyâ. Amélineau, Géogr. 127, l'appelle « Deir anba Niah ».

ḡṗḡ : ḡṗḡ¹ : ወደኔጽር² : ምግባርሙ : ለሰብአ : ዘ.አሃ : ወደርዕዮሙ³ : ወደጸንዖ
 ሙ = ወነበረ : ከመዝ : በሢመቱ : እንዝ : የሐውር : በከመ : ሐረቶሙ : ለሐዋርያት :
 ወደዓቅቦሙ : ለመርጌቱ : መጠነ : ጀዓመት = ወእምዝ : አዕረፈ : በሰላም : ወውእቱ :
 ጽኑዕ : ውስተ⁴ : ሃይማኖት : ርትዕት = እግዚአብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቱ : ወበረከ
 ቱ : ወትንብልናሁ : የሀሉ : ምስሌነ : ለዓለመ : ዓለም : አሜን =

[ሰላም : ለኢፕሮስ : ሠናዮ⁵ : ሥርዓት : ወሕግ :
 ዘተሰምዮ : ሊቀ : በደብረ : ዝጋግ :
 ላዕሌሁ : ዘውሕዝ : አምሳለ : ፈለግ :
 እምጽፋይ : ማየ : ትምህርቱ : ወአከ : ሕሙግ :
 ደቂቅ : ሰትዩ : ወረውዩ⁶ : አዕፋግ :]

[ሰላም : ለክሙ : ኢፕሮስ : ወጳውሎስ : በበጸታ⁷ :
 ሕትዋን : አዕናቀ : ለቤተ : ክርስቲያን : በመሠረታ :
 * መምህራነ : ሥርዓት : አሐቲ : እንዝ : ሀላዊክሙ : መንታ :
 ከመ : ታብቀላ : ገራህተ : ምድር : እንተ : ተዘርአ : ውስቴታ :
 ለዛቲ : ክረምት : ባርኩ : በአታ :]

[ሰላም : ለኢላሙስ : ዘተሐዕበ : እዲሁ :
 እምደመ : ኢዮሱስ : ክርስቶስ : ከመ : ንጹሕ : ለሊሁ :]

P 136 b

1. O, P om. (ar. في بعض الأحيان). — 2. A ወደጸን : — 3. O, P ወደፊ (ar. ويراعاهم). —
 4. O, P ሰ : — 5. P om. — 6. O — ወዩ : — 7. O በጸ :

temps dans la ville d'Alexandrie, et regardait les affaires de ses habitants; il en prenait soin et les fortifiait. Il passa ainsi, dans sa charge, marchant selon la manière des apôtres et gardant son troupeau, l'espace de 2 ans. Après quoi, il mourut en paix : il avait été ferme dans la foi orthodoxe. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière, et que sa bénédiction et son intercession soient avec nous dans les siècles des siècles. Amen.

[Salut à Pètros, dont furent bonnes les dispositions et la loi, qui fut nommé patriarche au couvent de Zegâg. De l'eau qui coula sur lui comme un fleuve, de l'eau limpide et non trouble de son enseignement, les enfants burent et les vieillards furent désaltérés].

[Salut à vous, Pierre et Paul, chacun à son tour, gemmes étincelantes dans les fondements de l'Église; docteurs d'une institution unique, bien qu'étant deux, bénissez l'entrée de cet hiver pour qu'il féconde les champs de la terre qui ont été ensemencés].

[Salut à Pilate qui se lava les mains pour montrer qu'il était pur du

ለአብርቅላ ፡ ሰላም ፡ ብእሲተ ፡ ዚአሁ ።
 ዘለአከ*ት ፡ እንዘ ፡ ትብል ፡ ኢታላሥም ፡ ላዕሌሁ ።
 እስመ ፡ ጎሩይአ ፡ ወጻድቅ ፡ ብእሲሁ ።]

O 21 b

[መትልወ¹ ፡ ሐጋይ ፡ ክረምተ ፡ ዘሠራዕክ ፡ እግዚእን ።
 ወዘሠራዕክ² ፡ ጸዳዩ ፡ ለመጸው ፡ ወሰን ።
 በዝ³ ፡ ክረምት ፡ ዘመዋዕሊን ።
 ዘእንበለ⁴ ፡ ፍሬ ፡ እንዘ ፡ ቁጽል⁵ ፡ ሀሉን ።
 ናስተበቀግክ ፡ ኢይኩን ፡ ጉያን ።]

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጆአምላክ ።

አመ ፡ ጳጳሳሰኔ ፡

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ተዝካሩ ፡ ለመልአክ ፡ ክቡር ፡ ገብርኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ፡ ወቅ
 ዳሌሃ ፡ ለቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ በደብረ ፡ ነቅሱን ፡ በገዳመ ፡ ፈዩም ፡ ወአስተርእዮ ፡ ተአ
 ምራቲሁ ፡ ባቲ ። ወዕፀ ፡ ተድባበ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያኑ ፡ ዘውስቲታ ፡ ትእምርተ ፡ ባሕረ ፡
 ግብጽ ። እስመ ፡ ይእቲ ፡ በጊዜ ፡ ቅዳሴ ፡ ታስተርእኢ ፡ እምኔሃ ፡ ግይ ፡ ከመ ፡ ሃፍ ።

1. O በመርኃ ፡ — 2. O — ረሳይክ ፡ — 3. P ለዝ ፡ — 4. O እ" ፡ — 5. P በቁ" ፡

sang de Jésus-Christ, et à Abroqlà (*Procla*) salut, sa propre femme, qui envoya dire : « Ne lui fais pas de mal! car cèt homme-là est pur et juste »].

[Notre-Seigneur, qui as établi l'hiver suite de l'été, et qui as établi l'été terme du printemps, nous t'en supplions, que n'arrive pas notre fuite dans cet hiver de nos jours, quand nous n'avons que des feuilles sans fruit '].

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 26 DE SANÉ (20 juin).

En ce jour, mémoire de l'ange glorieux, Gabriel, archange, de la dédicace de l'église du couvent de Naqlón, dans le désert de Fayum, et des miracles qui s'y produisent, opérés par lui. C'est dans le bois du toit de son église que se produit l'annonce de la crue du fleuve de l'Égypte. Car au temps anniversaire de la dédicace, de l'eau apparaît dans ce bois comme de la sueur; s'il

1. Cf. Mt., xxiv; ce salâm paraît supposer les conditions climatologiques de l'Égypte plutôt que celles d'Abyssinie. Cf. Ludolf, *Hist.*, I. 5, 26.

ወለእመ ፡ ይከውን ፡ ጽጋብ ፡ በይእቲ ፡ ዓመት ፡ ያንጠበጥብ ፡ እምኔሃ ፡ ነጠብጣብ ፡ ግይ' ። ወለእመ ፡ ይከውን ፡ ረኃብ ፡ ታስተርአ ፡ እምኔሃ ፡ ግይ ፡ ከመ ፡ ሃፍ ። ወብ ዙኃት ፡ ተአምራቲሁ ፡ ለዝንቱ ፡ መልእክ ፡ ከቡር ፡ ገብርኤል ፡ ሊቀ ፡ መላእክት ። እግዚአብሔር ፡ ይምሐረን ፡ በጸሎቱ ፡ ወበረከቱ ፡ ወትንብልናሁ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌን ፡ አሜን ።

[ሰላም ፡ ለቅዳሴ ፡ ቤትክ ፡ ገብርኤል ፡ ዘውገ' ፡ ኪሩብ ።
 በደብረ ፡ ነቅሎን ፡ ይእቲ ፡ እንተ ፡ ተሐንፀት ፡ በጥብብ ፤
 ለለበቅዳሴ ፡ ታውገዝ ፡ እምዕፀ ፡ ተደብብ ።
 በብዙኅ ፡ ነጠብጣብ ፡ ይትአመር ፡ ጽጋብ ።
 ወበግዮ ፡ ንስቲት ፡ ሐፍ ፡ ይትፈለጥ ፡ ረኃብ ።]

ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕበ ፡ አዕረፈ ፡ ነቢይ ፡ ዓቢይ ፡ ኢያሱ ፡ ወልደ ፡ ነጭ ፡ ረድኡ ፡ ለሙሴ ፡ ሊቀ ፡ ነቢያት ። ዝንቱ ፡ ነቢይ ፡ ኮነ ፡ * ተአዛዚ ፡ ወትሑት ፡ ፍጹም ፡ ወድኑ ን³ ፡ ለሙሴ ፡ ነቢይ ፡ ወበእንተዝ ፡ ጎደረ ፡ ላዕሌሁ ፡ መንፈሱ ፡ ለሙሴ ፡ ነቢይ ። ወተነ በዩ ፡ በመዋዕሊሁ ፡ ለሙሴ ፡ ነቢይ ። ወሰበ ፡ አዕረፈ ፡ ሙሴ ፡ ነቢይ ፡ ተመጠወ' ፡ ለሕዝብ ፡ በትእዛዝ ፡ እግዚአብሔር ። ወይቤሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ ኮንኩ ፡ ምስ ለ ፡ ሙሴ ፡ ገብርዮ ፡ ከግሁ ፡ * እከውን ፡ ምስሌክ⁵ ። ጽናዕ ፡ ወተኃደል ፡ ወዕቀብ ፡ ሕ

1. 0, P add. ብዙኅ ፡ — 2. P om. — 3. 0, P — ዜ ፡ — ተ ፡ — ሙ ፡ — ን ፡ — 4. 0, P — መ ፡ — 5. P እሂሉ ፡ ወእ" ፡ ም" ፡ 0 እሂሉ ፡ ወምስሌክ ፡ እከ"

doit y avoir abondance, cette année-là, il en tombe des gouttes d'eau *abondantes*, mais s'il doit y avoir famine, l'eau y apparaît comme *des gouttes de sueur*. Nombreux sont les miracles de cet ange glorieux Gabriel, archange. Que Dieu nous fasse miséricorde par sa prière, et que sa bénédiction et son intercession soient avec nous dans les siècles des siècles. Amen.

[Salut pour la dédicace de ton église, Gabriel, l'égal des chérubins, elle qui, au couvent de Naqlôn, fut construite avec art; pour chaque *anniversaire de la dédicace*, elle fait couler *de l'eau* du bois du toit; par les nombreuses gouttes on connaît *qu'il y aura* l'abondance, et par une eau *peu abondante*, comme d'un peu de suc, l'on connaît *qu'il y aura* la famine].

En ce jour également mourut le grand prophète Josué, fils de Nawé, auxiliaire de Moïse prince des prophètes. Ce prophète était obéissant, soumis et parfaitement déférant envers le prophète Moïse. C'est pourquoi l'esprit du prophète Moïse demeura sur lui, et il prophétisa au temps du prophète Moïse. A la mort de celui-ci, il reçut le *gouvernement du peuple*, par l'ordre de Dieu, et Dieu lui dit : « Comme j'ai été avec Moïse, mon serviteur.

ገ : ኦሪት : ዘአዘዝኸዎ : ለሙሴ : ገብርየ : ኢትርሐቅ : እምኔሃ¹ : ኢለየማን : ወኢለ
 ፀጋዎ = ወኢያጽርዕ : አፋክ : እምአንብቦ : * መጽሐፈ : ሕገ² : ኦሪት : አላ : ተዛዋዕ :
 ቦቱ : ሌሊተ : ወመዓልተ : ከመ : * ትዕቀብ : ወትጽናዕ³ : ወትግበር⁴ : ነሎ : ዘጽሑፍ :
 ውስቴቱ : ወጸንዓ : ልቡ : ለኢያሱ : ወፈነወ : ሰብአ : ዓይን : ኅበ : ኢያሪከ = ወቦኡ :
 ወርእይዎ : ለምድር : ወተኃብኡ : ኅበ : ራሐብ : ዘማ : ወተካየድዎ : ወነሎ : ሰብ
 አ : ቤታ : ከመ : ኢይቅትልዎ : ወሰደደቶሙ = ወከማሁ : ከነ : እስመ : ኢያሱ : ሰጠ
 ቀ : * ሎሙ : ፈለገ : ዮርዳኖስ⁵ : ወኅለፋ : ውስቴቱ : ደቂቀ : እስራኤል : ወአቆመ⁶ :
 ሎሙ : ፈለገ : ከመ : አረፍት : ወአርኃወ : ኢያሪከ : * እንዘ : አውዳ⁷ : ጌአቅጸራት :
 ወቀተሎሙ : ለነሎሙ : እለ : ውስቴታ : ሰብአ : ወእንስሳ : ወአርኃወ : አህጉረ : ብ
 ዙኃ : ወኖልቆሙ : ቫወጀአህጉር : ወቀ*ተለ : ቫወጀነገሥተ = ወፈርሀዎ⁸ : ነሎሙ : አ
 ሕ*ዛብ : ወደቂቀ⁹ : እስራኤል =

P 137 a
 A 275 a

ወበእንተ : ዕበየ : ፍርሀቶሙ : ለአሕዛብ : እምኔሁ : ተመክነዩ : ላዕሌሁ : ሰብአ :
 ሀገረ : ገባአን : ወለብሱ : አልባሳተ¹⁰ : አጽርቅተ : ወጸሩ : ምስሌሆሙ : ሠቃተ : ጸጉ
 ር : ብሎያተ : ወዝቃተ : ብሎያተ : ወአሣእነ : * ብሎያተ : ወኅብስተ : ደቡስ : ሙሱ
 ን¹¹ = ወሐሩ : ኅበ : ኢያሱ : ወይቤልዎ : ንሐነ¹² : መጻእነ : እምርሐቅ : ብሔር : ወን

1. P — ሁ : — 2. P መጻእናተ (O om. ዘአዘዝኸዎ — ኦሪት : — 3. O, P ትጽ'' : ወትዕ'' : — 4. A
 ወትግበር : — 5. O, P ግየ : ዮር'' : ሎሙ : — 6. O, P ወአተመ : — 7. O, P እንተ : የፀውዳ : — 8.
 O, P — ም : — 9. O ደ'' : P ለደ'' : (ar. بئى) — 10. O, P om. — 11. O, P — ተ : ወኅ'' :
 — ስ : — ን : — 12. O, P add. ናሁ :

ainsi je serai avec toi. Sois fort et plein de fermeté et garde les préceptes de la Loi que j'ai fixée à Moïse, mon serviteur; ne t'en éloigne ni à droite ni à gauche; que ta bouche ne cesse point de lire le livre des préceptes de la Loi, mais répète-les nuit et jour, pour que tu sois ferme, pour que tu gardes et accomplisses tout ce qui y est écrit. » Le cœur de Josué se fortifia et il envoya des espions à Jéricho; ils vinrent, virent le pays et se cachèrent près de Rahab la prostituée, à qui ils promirent, ainsi qu'à tous les gens de sa maison, de ne pas la tuer; puis elle les fit partir. Il en fut ainsi, car Josué leur partagea le fleuve du Jourdain et les enfants d'Israël y passèrent; il leur fit se dresser les eaux du fleuve comme une paroi, prit Jéricho qu'entouraient sept murailles, tua tous ceux qui s'y trouvaient, hommes et bêtes, et prit beaucoup de villes : leur nombre est de 32 villes. Il tua 32 rois. Tous les peuples et les enfants d'Israël le craignirent.

A cause de la grandeur de la crainte qu'avaient les peuples de Josué, les habitants de la ville de Gabaon usèrent de ruse envers lui. Ils revêtirent des guenilles et apportèrent avec eux de vieux sacs de poil et de vieilles outres et de vieilles chaussures et du pain desséché et pourri; puis ils vinrent vers Josué et lui dirent : « Voici que nous venons d'un pays lointain et nous voudrions obtenir de vous que vous nous donniez la promesse de ne pas nous

ፈቅድ ፡ እምኔከሙ ፡ ከመ ፡ ተሀቡን ፡ ኪዳን ፡ ከመ ፡ ኢትቅትሉን ። ወአውሥአሙ ፡ ኢያሱ ፡ ወረበናተ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወይቤልዎሙ ፡ በአግን ፡ ንግሩን ፡ ለእመ ፡ አንትሙ ፡ ትንብሩ ፡ ውስተ ፡ ዛቲ ፡ ምድር ። ወአውሥአዎሙ ፡ ወይቤልዎሙ ፡ ዘአግን ፡ ንሕን ፡ መጻእን ፡ *እምብሔር ፡ ርሐቅ¹ ፡ ወእምዝ ፡ አርአይዎሙ ፡ ሲሳዮሙ ፡ ዘይቡስ ፡ ወሙሱን ፡ ወአልባሲሆሙ ፡ ዘብሉይ ፡ ወአምንዎሙ ፡ ወመሐሉ ፡ ሎሙ² ። ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ኢያሱ ፡ ከመ ፡ እሙንቱ ፡ ቅሩብ ፡ እምኔሆሙ ፡ ይቤሉሙ ፡ ለምንት ፡ በጉሕሉት ፡ መጻእከሙ ፡ ኅቤን ። ወእምዝ ፡ ረሰዮሙ ፡ አግብርተ ፡ ለቤተ ፡ እግዚአብሔር ።

ወሶበ ፡ ሰምዐ ፡ ጅንገሥት ፡ አሞራዊያን ፡ ተንሥኡ ፡ ላዕለ ፡ ሰብአ ፡ ገባአን ፡ ወተራድኡ ፡ በኢያሱ ፡ ወረድአሙ ፡ ወቀተለ ፡ እምኔሆሙ ፡ ቀትለ³ ፡ ዓቢዩ ፡ ወእለ ፡ ጉዩ ፡ እምኔሆሙ ፡ ወገረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላዕሌሆሙ ፡ አእባኅ ፡ በረድ ፡ እምሰግዩ ፡ ወአጥፍአሙ ። ወሶበ ፡ ቀርቦ ፡ ፀሐይ ፡ ከመ ፡ ይዕርብ ፡ ይቤ ፡ ኢያሱ ፡ ቅድመ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ኦፀሐይ ፡ ቁም ፡ ላዕለ ፡ ሀገረ ፡ ገባአን ፡ ወወርኅኒ ፡ ላዕለ ፡ ገዳሙ⁴ ፡ አባኮን ። ወቆመ ፡ ፀሐይ ፡ ወጸንግ ፡ ወርኅ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ተበቀለ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምጸላላቱ ። ወከፈለ ፡ ለደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ምድረ ፡ ርስት ፡ ወወሀቦሙ ፡ ለካህናት ፡ አህጉረ ፡ ይኅድሩ ፡ ውስቴቶሙ ፡ ወምድረ ፡ ለእንስሳሆሙ ። ወፈለጠ ፡ ጅአህጉረ⁵ ፡ ከመ ፡ ይፀ

1. O, P እምር" ፡ ብ" ፡ — 2. O, P add. ከመ ፡ ኢይትልዎሙ (ar. = A). — 3. P ትተለተ (O om.). — 4. P ሀገረ (O om.); Abakon pour Ayalon est une corruption facile dans l'écriture arabe (أبالكون, أباكون). — 5. O, P ጸእ" ፡

tuer. » Josué et les chefs des enfants d'Israël leur répondirent en leur disant : « Dites-nous avec vérité, si vous habitez dans ce pays. » Ils leur répondirent en leur disant : « En vérité, nous venons d'un pays lointain. » Puis ils leur montrèrent leur nourriture sèche et pourrie et leurs habits vieux. Alors ils les crurent et leur jurèrent¹. En apprenant qu'ils étaient leurs voisins, Josué leur dit : « Pourquoi est-ce avec fourberie que vous êtes venus à nous? » Puis il les fit esclaves de la maison de Dieu.

A cette nouvelle, cinq rois des Amorrhéens se soulevèrent contre les gens de Gabaon; ils demandèrent du secours à Josué qui *en effet* les aida et en fit un grand carnage; quant à ceux d'entre eux qui prirent la fuite, Dieu jeta sur eux, du ciel, des grêlons et il les fit périr. Quand le soleil fut près de se coucher, Josué dit en présence des enfants d'Israël : « O soleil! arrête-toi sur la ville de Gabaon! et, lune, aussi, sur le champ de Abakon (Ayalon). » Et le soleil s'arrêta et la lune devint immobile jusqu'à ce que Dieu eut tiré vengeance de ses ennemis (de Josué). Il partagea aux enfants d'Israël le pays de l'héritage, et donna aux prêtres des villes pour y demeurer et du terrain pour leur bétail. Il mit à part sept villes où fuirait quiconque aurait commis homicide, sans le savoir².

1. O, P add. : « qu'ils ne les tueraient point ». — 2. O, P add. : « pour y demeurer ».

ወኑ ፡ ወስቲቶሙ ፡ ነሉ ፡ ዘቀተለ ፡ ነፍሰ ፡ ዘእንበለ ፡ አእምሮ¹ ፡ በከመ ፡ አዘዘ ፡ እ
 ግዚአብሔር ፡ ወሶበ ፡ ኮነ ፡ መዋዕሊሁ ፡ ጀወጃመት ፡ ወበጽሐ ፡ ኅበ ፡ ርሥዕና ፡ ሠ
 ናይት ፡ አስተጋብእሙ ፡ ለደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ወአዘዘሙ ፡ ከመ ፡ ይዕቀቡ ፡ ትእዛዘ ፡
 ሕገ ፡ አሪት ፡ ወኢይትዓደውዎ ፡ ወይጽንዑ ፡ ውስተ ፡ አምልኮቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
 * ወአይድዎሙ ፡ ወይቤሉሙ ፡ እስመ ፡ እግዚአብሔር² ፡ አምላክ ፡ ቀናኢ ፡ ወመሳጢ³ ፡
 ወለእመ ፡ አምለክሙ ፡ በዕዳነ ፡ ውእቱሰ⁴ ፡ ያጠፍአክሙ ፡ ፍጡነ ፡ ወእምድኅረዝ ፡
 አዕረፈ ፡ በሰላም ፡ ወተቀብረ ፡ ውስተ ፡ መቃብር ፡ ዘተሣዩጠ ፡ ያዕቆብ ፡ እምደቂቀ ፡
 አሞር ፡ በጀበግዕ⁵ ፡ ውስተ ፡ ምድረ ፡ * ፍብሉስ ፡ ወላሐው ፡ ላዕሌሁ ፡ ደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ላሐ ፡ ማቢዩ ፡
 ፱⁵ መዓልተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐረነ ፡ * በጸሎቱ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

O 22 a
A 275 b

[ሰላም ፡ ለኢያሱ ፡ ለሙሴ ፡ ዘተፀምደ ።
 እስከ ፡ ነሥአ ፡ ጥቀ ፡ ካዕበተ ፡ መንፈስ ፡ ከቡደ ።
 አድኅኖ ፡ ሕዝቡ ፡ አምላክ ፡ ሶበ ፡ በእዲሁ ፡ ፈቀደ ።
 ቀተለ ፡ በገበአን ፡ ሠራዊተ ፡ ነገሥት ፡ ፈድፋደ ።
 ወበእለ ፡ ጉዩ ፡ አገነመ ፡ በረደ ።]

1. O, P add. ከመ ፡ ይንበር ፡ ውስቲታ (ar. = A). — 2. O, P om. — 3. O, P om. ለ — 4. O, P — እግዕ — 5. O, P ዓ ፡

selon l'ordre de Dieu. Quand ses jours furent de 110 années et qu'il eut atteint une belle vieillesse, alors il rassembla les enfants d'Israël et leur commanda de garder l'obéissance aux préceptes de la Loi et de ne pas transgresser, mais d'être fermes dans le culte de Dieu; il leur fit connaitre et leur dit que le Seigneur est un Dieu jaloux et rapace *très puissant*, et « si vous adorez, leur dit-il, d'autres dieux, il vous fera bientôt périr ». Ensuite il mourut en paix et on l'enterra dans le tombeau que Jacob avait acheté des fils de Amor pour 100 moutons dans le pays de Nâblos (*Naplouse*). Les enfants d'Israël le pleurèrent grandement durant 30' jours. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière, dans les siècles des siècles. Amen!

[Salut à Josué qui servit Moïse, au point qu'il reçut même le double de son grave(?) esprit². Quand Dieu voulut, par sa main, délivrer son peuple, il infligea une grande défaite, à Gabaon, aux troupes des rois, et sur les fuyards il fit tomber de la grêle].

1. O, P : 40. — 2. Cf. plus haut, 676, 13.

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ።

አመ ፡ ጳጳሳሰኔ ፡

P 137 b

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ አዕረፈ ፡ ሐናንያ¹ ፡ ሐዋርያ ። ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ሢምዎ* ፡ ሐዋርያ
ት ፡ ኤጲስ ፡ ቶጶስ ፡ ላዕለ ፡ ሀገረ ፡ ደማስቆ ። ወሰበክ ፡ ውስቲታ² ፡ በስብከተ ፡ ወንጌ
ል ፡ ማሕዩዊ ። ወሰበክ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ገብሪል³ ፡ ካዕበ ፡ ወሚጠሙ ፡ ለብዙኃን ፡ እም
ኔሆሙ ፡ ውስተ ፡ ሃይማኖተ ፡ እግዚእነ ፡ ክርስቶስ ፡ ወአጥመቆሙ ፡ ጥምቀተ ፡ ክርስት
ና ፡ ወአብርሂሙ ፡ በብርሃነ ፡ ሃይማኖት ፡ ርትዕት ። ወአጥመቆ ፡ ለጳውሎስ ፡ ሐዋርያ ፡
ሶበ ፡ ፈነዎ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሎቱ ፡ ወአንበረ ፡ እዲሁ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወላዕለ ፡ አዕይንቲ
ሁ ። ወገብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዲበ ፡ እደዊሁ ፡ ለዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ተአምራተ ፡ ዓበይተ ፡
ወአምኑ ፡ በስብከቱ ፡ ብዙኃን ፡ እምነ ፡ አይሁድ ፡ ወአሕዛብ ። ወእምድጎረዝ ፡ አኃዘ ፡
ሉቅያኖስ ፡ መኩንን ፡ ወኩነኖ ፡ ነጎንያተ ፡ ብዙኃተ ፡ ዕፁባተ⁴ ። ወሰጠቀ ፡ ገበዋቲሁ ፡
በመጥባሕት ፡ ወአውዐዮሙ⁵ ፡ በመኃትወ⁶ ፡ እሳት ። ወእምድጎረዝ ፡ አውዕአ ፡ ጎበ ፡
አፍአ ፡ ሀገር ፡ ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ ይወግርዎ ፡ በአእባን ። ወወገርዎ ፡ ወመጠወ ፡ ነፍሶ ፡
ውስተ ፡ እዲሁ ፡ ለእግዚእነ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘሞተ ፡ በእንተ ፡ ስሙ ። እግዚአብሔር ፡ ይ
ምሐረነ ፡ በጸሎቱ ፡ አሜን ።

1. P እኖ" — 2. O, P — ፋሙ — 3. O, P — ርኤል — 4. O, P ወዕ" — 5. O, P — ፍ
— 6. P በግጎ" ፡

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 27 DE SANÉ (21 juin).

En ce jour mourut Hanányà (*Ananias*), apôtre. Ce saint fut établi par les saints Apôtres évêque de la ville de Damas. Il y fit la prédication de l'évangile sauveur, et prêcha aussi dans Bêt Gibril¹ et il convertit un grand nombre d'entre eux à la foi en Notre-Seigneur *Jésus-Christ*; il leur conféra le baptême chrétien et les illumina de l'éclat de la foi droite. Il baptisa saint Paul, l'apôtre, quand Dieu le lui eut envoyé, et lui imposa la main sur lui et sur ses yeux. Dieu fit par les mains de ce saint de grands miracles et, par sa prédication, beaucoup de Juifs et de Gentils eurent la foi. Après quoi, il fut pris par le gouverneur Luqyânos (*Lucien*), qui lui infligea de nombreux et rudes tourments, déchira ses flancs à coups de couteau et le fit brûler par des torches enflammées. Ensuite il le fit sortir à l'extérieur de la ville et commanda de le lapider, et on le lapida. Il rendit son âme aux mains de Notre-Seigneur *Jésus-Christ*, pour le nom duquel il mourut. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière. Amen!

1. O, P : Bêt Gabr'ël (corruption de Gubrin, Gibrin = Eleuthéropolis).

[ሰላም ፡ ለሐናንያ ፡ በእንተ ፡ ጽድቅ ፡ ዘረከቦ ።
 ተወግሮ ፡ በእብን ፡ ወበአፈ ፡ መጥባሕት ፡ ስጥቀተ ፡ ገቦ ።
 እምሰማይ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ ነበቦ ።
 እምትይኅድና ፡ አመ ፡ ሐብለ ፡ ምሕረት ፡ ሰሐቦ ።
 ለሐዋርያ ፡ ጳውሎስ ፡ ጥምቀተ ፡ ወሀቦ ።]

[ሰላም ፡ ለመቃብሪክ ፡ እንተ ፡ ከረያ ፡ በአዕምቆ ።
 ጠቢብ ፡ ዮሴፍ ፡ ምስጢረ ፡ ሃይማኖት ፡ ሰበ ፡ አጽሐቆ ።
 ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ እምደመ ፡ ርግዘትክ ፡ ደመ ፡ አጽድቆ ።
 ሕዕብኒ ፡ ወአጥምቀኒ ፡ ከመ ፡ ሐናንያ ፡ አጥመቆ ።
 ለአይሁዳዊ ፡ ጳውሎስ ፡ እምኅሉ ፡ ናፍቆ ።]

ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ካዕቦ ፡ ኮነ ፡ ቅዱስ ፡ ቶማስ ፡ ሰማዕት ፡ ዘእምሀገረ ፡ ሰንደላት ።
 ዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ ሰበ ፡ ኮነ ፡ መዋዕሊሁ ፡ [ወጃንመት ፡ አስተርአዮ ፡ መልአከ ፡ እግዚአ
 ብሔር ፡ ሚካኤል ፡ ወውእቱ ፡ እንዘ ፡ ይነውም ፡ ውስተ ፡ ሐቅል ፡ ወየዓቅብ ፡ አሕር
 ወ ። ወአዘዘ ፡ ከመ ፡ ይሖር ፡ ወይትአመን ፡ በስሙ ፡ ለእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡
 ወተንሥአ ፡ ወነሥአ ፡ ጥብጣቤ ፡ ዘሐብል ፡ በሕቲቱ ። ወሖረ ፡ ኅብ ፡ ሀገረ ፡ እስክንድ
 ርያ ፡ ወተአምን³ ፡ በእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ በቅድመ ፡ መኩንነ ፡ ዚአሃ ። ወይ

1. Ce « salâm » où il n'est fait mention de saint Ananias qu'incidemment, ne se lit que dans O. — 2. P — ማ፡ (O om.).

[Salut à Hanányà, lui qu'à cause de la justice atteignirent la lapidation et la lacération des flancs par le tranchant du couteau; comme la voix de Dieu lui avait parlé du ciel, à l'apôtre Paul il donna le baptême, quand le cordage de miséricorde l'eut tiré du judaïsme].

[Salut à ton sépulcre que creusa à une grande profondeur le sage Yoséf (Joseph d'Arimatee), lorsqu'il eut à cœur le mystère de la foi; ô Jésus-Christ, lave-moi et donne-moi le baptême avec le sang de ta blessure de ton côté transpercé, sang qui produit la justification, comme Hanányà baptisa Paul le juif, le (ou : me) détournant de toute incrédulité].

En ce jour également, c'est saint Tomàs (Thomas), martyr, de la ville de Sandalât'. Ce saint était âgé de 11 ans, quand lui apparut l'ange de Dieu, Michel, et cela pendant qu'il dormait dans un champ : il gardait des pourceaux. L'ange lui commanda d'aller confesser le nom de Notre-Seigneur Jésus-Christ. Il se leva, ne prit qu'un fouet de corde, alla à la ville d'Alexandrie et confessa Notre-Seigneur Jésus-Christ, en présence de son gouverneur. Celui-ci

1. L'arabe porte : Šandalât; cf. Amélineau, *Géogr.*, 453.

ቤሎ ፡ ሠዕ ፡ ለጣዖታት ፡ ወተካየዶ ፡ ከመ ፡ ይረስዮ ፡ ጸሐፊሁ ። ወተምዓ ፡ ላዕሌሁ ፡ ቅዱስ ፡ ቶማስ ፡ ወአውዕአ ፡ ለውእቱ ፡ ጥብጣቤ ፡ ዘሐብል ፡ ወዘበጦ ፡ ለመኩንን ፡ *ገብጠተ ፡ ብዙኃ¹ ። ወአጎዝዎ ፡ ወኩንንዎ ፡ ዡንኔ ፡ ዓቢዮ ፡ ወሰጠቱ ፡ ነሉ ፡ ሥጋሁ ፡ በመዋስርተ ፡ ጎጂን ። ወከነ ፡ የኃሥሥ ፡ ረድኤተ ፡ እምጎበ ፡ እግዚእነ ፡ ክርስቶስ ። ወፈነወ ፡ ሉቱ ፡ መልአከ ፡ ወፈወሶ ፡ እምቀስላቲሁ ፡ ወሶበ ፡ ጥቅሕዎ ፡ ሰአሉ ፡ ዓቃቤ ፡ ቤተ ፡ ጥቅሕ ፡ በእንተ ፡ ወልዱ ፡ ዘይደዊ ፡ ከመ ፡ ይፈውሶ ። ወወሀበ ፡ ውእተ ፡ ጥብጣቤ ፡ ዘሐብል ፡ ወይቤሉ ፡ አንብር ፡ ዘንተ ፡ ላዕለ ፡ ወልድከ ፡ ውእቱ ፡ የሐዩ ፡ ሶቤሃ ፡ በኃይለ ፡ *እግዚእየ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ² ። ወገብረ ፡ ዓቃቤ ፡ ቤተ ፡ ጥቅሕ ፡ በከመ ፡ አዘዘ ፡ ቅዱስ ፡ ወሐይወ ፡ ወልዱ ፡ ሶቤሃ ።

ወሶበ ፡ ሰምዓ ፡ መኩንን ፡ ዘንተ ፡ አብጽሐ ፡ ለቅዱስ ፡ ወይቤሉ ፡ ሠዕ ፡ ለጣዖታት ፡ ወይቤሉ ፡ እወ ፡ እንዘ ፡ ይሳለቅ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወተፈሥሐ ፡ መኩንን ፡ ፈድፋድ ፡ ወጎሥአ ፡ *ለቅ* ቅዱስ ፡ ምስሌሁ³ ፡ ጎበ ፡ ቤተ ፡ ጣዖታት ። ወሰአሉ ፡ ቅዱስ ፡ ለእግዚእነ ፡ *ክርስቶስ ፡ ከመ ፡ ያጥፍአመ ፡ ለጣዖታት ፡ ወሶቤሃ ፡ ተሰብሩ ፡ ነሉሙ ። ወተንሥአ ፡ ሰይጣን ፡ ዘውስቴቶሙ⁴ ፡ ወተጽዕነ ፡ ላዕለ ፡ መኩንን ፡ ወሐነቆ ፡ እስከ ፡ አመ ፡ ተአመነ ፡ ወይቤ ፡ አልቦ ፡ አምላክ ፡ ዘእንበለ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ። ወሶበ ፡ ርእዩ ፡ ሕዝብ ፡ ዘንተ ፡ ተአምረ ፡ አንከሩ ፡ ፈድፋድ ፡ ወ

A 276 a
P 138 a

1. O, P ብ" ፡ ዝ" ፡ — 2. O, P እግዚአብሔር ፡ — 3. O, P ም" ፡ ለቅ" መሐዶ ፡ (O. om. ም") ፡ — 4. O ላዕሌሁሙ, P ዘላዕሌሁሙ ፡

lui dit : « Sacrifie aux idoles! » et il lui promet de le faire son secrétaire; et saint Thomas s'irrita contre lui, sortit son fouet de corde et infligea de nombreux coups au gouverneur. On le saisit et on lui fit souffrir une rude torture. On déchira tout son corps avec une scie de fer. *Thomas* demandait assistance à Notre-Seigneur *Jésus-Christ*, qui lui envoya son ange et il le guérit de ses blessures. Une fois qu'il fut incarcéré, le gardien de la prison lui demanda, pour son fils qui était malade, de le guérir. *Le saint* lui donna ce fouet de corde et lui dit : « Dépose-le sur ton enfant, et il sera aussitôt rétabli par la force de mon Seigneur *Jésus-Christ* ». Le gardien de la prison fit comme lui avait commandé le saint, et son enfant fut aussitôt rétabli.

A cette nouvelle, le gouverneur fit venir le saint et lui dit : « Sacrifie aux idoles! » Et il lui dit : « Oui », en se moquant de lui. Le gouverneur fut rempli d'une joie vive; il prit le saint avec lui et le conduisit au temple des idoles. Le saint pria Notre-Seigneur *Jésus-Christ* de détruire les idoles et aussitôt elles furent toutes brisées, et Satan qui était sur elles s'en alla posséder le gouverneur et le suffoqua jusqu'à ce qu'il fit cette confession : « Il n'y a de Dieu que Notre-Seigneur *Jésus-Christ*, fils du Dieu vivant ». A la vue de ce miracle, le peuple s'émerveilla grandement et cria en disant : « Il n'y a de Dieu que le Seigneur *Jésus-Christ*! » Après cela le saint fut

ጸርሑ፡ እንዝ፡ ይብሉ፡ አልቦ፡ አምላክ፡ ዘእንበለ፡ እግዚእ¹፡ ኢየሱስ፡ ክርስቶስ ።
 ወእምድጎረዝ፡ ሞቅሕዎ፡ ለቅዱስ፡ እለ፡ ኢአምኑ፡ ውስተ፡ በዓት፡ ጸሊም፡ ወንበ
 ረ፡ ፲ወጃመዓልተ፡ ዘእንበለ፡ መብልዕ፡ ወኢመስቲ²፡ ወመልአክ፡ እግዚአብሔር፡
 ከነ፡ ይሔውጾ ። ወእምዝ፡ ሰቀልዎ፡ ቀላቀሊተ፡ እስከ፡ ወረደ፡ እምአንፋ³፡ ደም፡
 ብዙጎ፡ ወወረደ፡ ኅቤሁ፡ መልአክ፡ እግዚአብሔር፡ ወአድጎና ። ወሀለዋ፡ ለአሐቲ፡
 ብእሲት፡ ወልድ፡ *ዕውር፡ ወነሥአት፡ እምውእቱ፡ ደም፡ ወረሰየት፡ ዲበ፡ አዕይን
 ቲሁ፡ ለወልዳ፡ ወሐይው⁴፡ ሰቤሃ ።

O 22 b

ወእምድጎረዝ፡ ሞቅሕዎ፡ ለቅዱስ፡ ሕዳጠ፡ መዋዕለ፡ ወአውዕእዎ፡ ወሰደዱ፡
 ላዕሌሁ፡ *አንበሳ፡ አንስተ⁵፡ ወበጽሐት፡ ኅቤሁ፡ ወለሐሰት፡ እገሪሁ ። ወአዲ፡ ዘበ
 ጥዎ፡ በድቡሳተ⁶፡ ሐጺን፡ ዲበ፡ አፋሁ ። ወሀሉ፡ ምስሌሁ፡ ውስተ፡ ከኅኔ፡ ቅዱስ፡
 በብኑዳ፡ ዘእምሀገረ፡ ብንደራ⁷፡ ወቅዱስ፡ ሙሴ፡ ዘእምሀገረ፡ በልኪም ። ወከኑ፡ ያሥ
 ተዲግሱ፡ በበይናቲሆሙ ። ወእምድጎረዝ፡ አፍልሐ፡ ቅብዓ፡ ወዝፍተ፡ ወወደዩ፡ ዲ
 በ፡ ርእሱ፡ ለቅዱስ፡ ቶማስ፡ ወኢበጽሐ፡ ወኢምንትኒ፡ እሙስና ። ወዓዲ፡ መተሩ፡
 እስኪቶ፡ ወኬድዎ⁸፡ በምክያድ፡ ወሰቀሉ፡ ውስተ፡ ክሳዱ፡ እብነ፡ ዓቢዩ ። ወሶበ፡
 ደክመ፡ እምከኅኔሁ፡ ነሥኦ፡ አርያናስ፡ መኩንን፡ ምስሌሁ፡ ከመ፡ ይሰዶ፡ ኅበ፡ ሀ

1. O, P — እነ፡ — 2. O, P መ"፡ — 3. O, P እምአፋሁ (ar. انف). — 4. P መርዳ (ar. وابصرت)
 O om. — 5. O, P እንስተያዊት፡ እ"፡ — 6. O በድንቡ"፡ P በደምቡ"፡ — 7. A በደራ (?) O om. (ar.
 البندرا Amélineau, Géogr., 94). — 8. O, P መእ"፡

emprisonné par ceux qui n'avaient pas cru, qui ne s'étaient pas convertis à la rue de ce miracle, dans une caverne sombre, où il demeura 15 jours, sans nourriture ni boisson. Mais l'ange de Dieu le visitait. Puis on le suspendit la tête en bas, de sorte que de son nez¹ il tomba du sang en abondance; et l'ange de Dieu descendit vers lui et le délivra. Or une femme qui avait un fils aveugle, prit de ce sang et en mit sur les yeux de son fils, qui guérit aussitôt.

Ensuite on emprisonna le saint quelques jours, puis on le fit sortir et l'on lança sur lui une lionne; elle s'approcha de lui et lécha ses pieds; on le frappa encore avec une massue de fer sur la bouche. Avec lui, étaient soumis aux tourments saint Babnudà (*Paphnuce*) de la ville de Bendarà et saint Musé (*Moïse*), de la ville de Balkim. Ils se soutenaient mutuellement. Ensuite on fit bouillir de la graisse et de la poix et on en versa sur la tête de saint Thomas, mais il ne lui advint pas le moindre mal; on lui coupa encore les testicules; on le fit fouler aux pieds et l'on suspendit à son cou une grosse pierre. A bout de forces de le torturer, Aryanos le gouverneur le prit avec lui pour le conduire à la ville d'Andênâw. En arrivant à Taw (*Tûuca*) on y coupa la tête

1. O, P : « de sa bouche ».

ግዛር ፡ ግዱፍ ፡ ውስተ ፡ ደደሁ ፡ ለባዕል ፡ ተዘከረ¹ ፡ * በወንጌሉ ፡ ቅዱስ² ፡ * ፡ ለግዚአብሔር ፡ ይምሐረን ፡ በጸሎቱ ፡ ለዓለሙ ፡ ዓለም ፡ =]

[ሰላም ፡ አብል ፡ ለቅዳሴ ፡ ቤትክ ፡ በክብር³ ፡ *
ዘተሐንፀት ፡ ለክ ፡ በግ* ልፈተ ፡ ስደት ፡ ወግዕር ፡ *
ጢሞቴዎስሃ⁴ ፡ አብ ፡ እምሰብአ ፡ በንሁር⁵ ፡ *
መሐረኒ ፡ ሕገ⁶ ፡ ትሕትና ፡ መንሥዒ ፡ ነዳያን ፡ እምድር ፡ *
እስሙ ፡ ጎበ ፡ ሀሎ ፡ ትዕቢት ፡ ሀለወ ፡ ኃሣር ፡ *]

P 138 b

በስሙ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ፡ =

አመ ፡ ጸጌለሰኔ ፡ ምንባብ ፡ =

በዛቲ ፡ ዕለት ፡ አዕረፈ ፡ አብ ፡ ቅዱስ ፡ አባ ፡ ቴዎዶስዮስ ፡ ሊቀ ፡ ጳጳሳት ፡ ዘሀገ ፡ ፡
እስክንድርያ ፡ ወውእቱ ፡ እምኅልቆሙ ፡ ለአበው ፡ ሊቃኒ ፡ ጳጳሳት ፡ ጳጳሳት ፡ ጳጳሳት ፡ * ወውእቱ ፡
ቱ ፡ ዘተሰምዮ⁷ ፡ ክርስቲያን ፡ በስሙ ፡ ቴዎዶሳዊያን ፡ በብሔረ ፡ ግብጽ ፡ = ዝንቱ ፡ አ

1. O ወተ" — 2. O — ለ ፡ ት" ፡ ሉቃስ — 3. O ነቡር — 4. O — ምስ — 5. O ብሔር ፡ (à l. ስንሁር?). — 6. O ግብረ ፡ — 7. O ወእቱ ፡ ዘተሰምዮ; P ወውእቱ ፡ ተሰ" ፡

« Un homme, du nom de Lazare, délaissé à la porte d'un riche... » et qui est mentionné dans son évangile saint¹. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière, dans les siècles des siècles].

[Salut, dirai-je, pour la dédicace glorieuse de ton église, qui t'a été édifiée au terme de l'exil et de la souffrance, ô père Timotéwos, par les habitants de Bahur¹. Enseigne-moi la règle de l'humilité, ô toi qui relèves les pauvres de la terre, car où est l'orgueil, là aussi est la honte].

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 28 DE SANÉ (22 juin).

En ce jour mourut le père saint abbà Téwodosyos (*Théodose*), patriarche de la ville d'Alexandrie; dans le nombre des pères patriarches, il est le 33°. C'est de son nom que les chrétiens furent nommés, en Égypte, Théodosiens. Quant à ce père, après sa nomination de patriarche, des hommes pervers se

1. Luc. xvi. 19. — 2. O : Behur (l. Sanhūr?).

ብ : እምድገረ : ተሰይመ : ሊቀ : ጳጳሳት : ተንሥኡ : ላዕሌሁ : ሰብእ : እኩያን : ወሰ
 ደድዎ : እምሢመቱ : በምክረ : ንጉሥ : ወሢመ : ህዩንቴሁ : ጅብእሴ : ዘስመ : ዓቃ
 ቅያናስ : ከነ : ሊቀ : ዲያቆናት : በሀገረ : እስክንድርያ : ወውእቱ : እምኅልቆሙ :
 ለእለ : ጸሐፉ : በእደዊሆሙ : በእንተ : ዝንቱ : አብ : ከመ : ውእቱ : ዘይደልዎ¹ :
 ለሢመተ : ሊቀ² : ጳጳሳት = *ወወሰድዎ : ለአብ : ቴዎዶስዮስ : ኅበ : ግርግናስ³ : ወነ
 በረ : *ዝንቱ : አብ : ውስተ : ሀገረ : ግርግናስ : ፫አውራጃ = ወሀሉ : አባ : ሳዊር
 ስ³ : በውእቱ : መዋዕል : በብሔረ : ግብጽ = ወኮነ : ይናዝዘ : ለዝንቱ : አብ : ወይዘ
 ክር⁴ : ዘበጽሖሙ : ለሐዋርያት : እምንዳቤ : ወከማሁ : ዮሐንስ⁵ : አፈ : ወርቅ = ወእ
 ምዝ : ሐረ : ዝንቱ : አብ : ኅበ : ሀገረ : ምሊግ⁶ : ወነበረ : ባቲ⁷ : ፪ዓመተ : ወተን
 ሥኡ : ሰብእ : ሀገረ : እስክንድርያ : ላዕለ : መኩንን : ወኅሠሠ : ናላዊሆሙ = ወሜ
 ጦ : ለዝንቱ : አብ : ቴዎዶስዮስ : ኅበ : ሢመቱ : ወሰደዶ : ለዓቃቅያናስ =
 ወተሰምዓ : ዜናሁ : ኅበ : ንጉሥ : ዮስጣቲያናስ : ወኅበ : ንግሥት : መናቀሪተ :
 አምላክ : ታኦድራ⁸ = ወጸሐፈት : መልእክተ : እንዘ : ትብል : ዘኮነ : ሥዩመ : ቀዳሚ :
 ይንበር : ውስተ : ሢመቱ : ወገብሩ : ሎሙ : ማኅበረ : ጉባኤ : ፻፳ካህናት = ወጸሐፉ :
 በእደዊሆሙ : እንዘ : ይብሉ : እስመ : አባ : ቴዎዶስዮስ : ውእቱ : ዝንቱ⁷ : ዘተሰም

A 276 b

1. P ይ''; O ደይሉ : — 2. A om. — 3. P add. ንቡረ : እድ : (O post መዋዕል : add. ንቡር). —
 4. O, P ወያዜ'' (O — ሮሙ) ar. ٢٣٤٢ que le traduct. a dû lire ٢٣٤٣. — 5. O ሎ'' : P ለጳላስ :
 ሮ'' : — 6. O, P መ'' : — 7. O, P om. — 8. A ቲቦረ :

levèrent contre lui et le chassèrent de sa charge, à l'instigation de l'empereur, et nommèrent à sa place un individu nommé Aqâqyânos (*Gaianus*) qui était archidiacre de la ville d'Alexandrie, et était du nombre de ceux qui avaient écrit de leurs mains, au sujet de ce père, qu'il était digne de la charge patriarcale. On conduisit le père Têwodosyos à Germânos, et ce père demeura dans la ville de Germânos 3 mois. Abba Sawiros (*Sévère*) était¹ en Égypte, à cette époque. Et il consolait ce père en lui rappelant ce qu'il était arrivé, aux saints apôtres, de tribulation, et de même à saint Jean Chrysostome. Ensuite ce père alla à la ville de Melig et y demeura 2 ans. Les habitants de la ville d'Alexandrie se soulevèrent contre le gouverneur et réclamèrent leur pasteur; il rendit ce père Têwodosyos à sa charge et renvoya Aqâqyânos. Son histoire parvint aux oreilles de l'empereur Yostatîyânos (*Justinien*), et de l'impératrice Ta'odrà (*Théodora*) qui aimait Dieu. Et celle-ci écrivit une lettre en ces termes : « Que le premier institué demeure dans sa charge ». Il leur fit réunir une assemblée de 120 prêtres qui écrivirent de leurs mains en disant : « C'est abbâ Têwodosyos qui a été nommé en premier lieu ». Et aussitôt Aqâqyânos se leva en présence du peuple et dit : « C'est

1. O et P add. : « ordonné ».

የ¹ : ቀዳሚ = ወሶቤሃ : ተንሥኦ : ዓቃቅያኖስ : በቅድመ : ሕዝብ : ወይቤ : አነ² : ዘ
 ተዐደውኩ : እስመ : ሰብእ : እኩያን : ያጌብሩኒ³ : ዘንተ = ወእምዝ : ሰአልዎ : ሕዝ
 ብ : ለዝንቱ : አብ⁴ : ይፍትሐ : ለዓቃቅያኖስ : እምዝት : ወኢይከውና : *ከሀነት :
 ወኢዲቁና⁵ : ለግሙራ = ወይቤ : ዓቃቅያኖስ : እወ : ወፈትሐ : እምዝት =

ወንጉሥስ : ኮነ : ሙሱነ : ሃይማኖቱ⁶ : ወመሰሉ : ከመ : ሊቀ : ጳጳሳት : አባ :
 ቴዎዶስዮስ : ይሰናከው : ምስሌሁ : በሃይማኖት : እኪት = ወጸሐፈ : መልእክተ : ኀ
 በ : መኳንንቲሁ : እለ : ሀገረ⁷ : እስክንድርያ : እንዘ : ይብሉሙ : ለእመ : ኮነ : ሊ
 ቀ : ጳጳሳት : ቴዎዶስዮስ : ይሰነአው : ምስሌነ : በሃይማኖትነ : ይትወሰክ : ሉቱ : ላ
 ፅለ : ሊቀ : ጳጳስናሁ : ካልእ : ሢመት : ወይከውን : መኩንን : ላፅለ : ሀገረ : እስክን
 ድርያ = ወለእመ : ኢተሰነአው : ምስሌነ : በሃይማኖት : ወእመ : አከ : ይወፅእ⁸ :
 እምሢመቱ = ወሶበ : ሰምዓ : ዝንቱ : አብ : ዘንተ : ነገረ : ይቤ : *ከመዝ : ይቤሉ : ሰ
 ይጣን : ለእግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ : በገዳም : እሁበክ : ዙሉ : መንግሥታተ :
 ዓለም : ወክብርሙ : ለእመ : ሰገድክ : ሊተ = ተንሥኦ : *ቅዱስ : አባ⁹ : ቴዎዶስ
 ዮስ : ወወጽኦ : እምሀገረ : እስክንድርያ : ወሐረ : ኀበ : ላፅላይ : ግብጽ = ወነበ
 ረ : *ሀዩ : ሕዳጠ : መዋፅላ¹⁰ : *እንዘ : ያጸንዖሙ : ለመሃይምናን¹¹ : ውስት : ሃይማ
 ኖት : ርትፅት = ወሰምዓ¹² : ንጉሥ : ከመ : ቅዱስ : ወፅኦ : እምሀገረ : እስክንድር

O f 23 a

P f 139 a

1. Sic A, O; P — ደመ — 2. P om. (O om. እን — እቃቅያኖስ l. 4). — 3. A ያገ — 4. P
 add. ከመ — 5. A ከሀናት : ወኢዲቁናት (ar. شماسية). — 6. O, P — ኖት — 7. O ሰሀ; P om.
 — 8. O, P ይገእ — 9. P እብ : ቅ; O ቅ — 10. O ሰሀ : ጸጎመተ; P ጸጎመተ : ሰሀ (ar. ايام
 هناعى). — 11. O om. P ለሕዝብ : ም — 12. O, P ወሶበ : ሰ

moi qui ai transgressé parce que des hommes pervers m'ont forcé ». Puis le peuple pria ce père de relever Aqâqyânos de l'excommunication et il n'aurait plus jamais ni sacerdoce ni diaconat; Aqâqyânos consentit et Théodosie le releva de l'excommunication.

Or l'empereur était corrompu dans la foi et il imagina que le patriarche, abbâ Têwodosyos, s'accorderait avec lui dans la foi mauvaise; il écrivit une lettre à ses magistrats de la ville d'Alexandrie en leur disant : « Si le patriarche Têwodosyos s'accorde avec nous dans notre foi, on lui ajoutera à son patriarcat une autre charge, il sera magistrat de la ville d'Alexandrie; mais s'il ne s'accorde pas avec nous dans la foi, il quittera sa charge. » En apprenant cette parole, ce frère dit : « Ainsi dit Satan à Notre-Seigneur Jésus-Christ, dans le désert : Je te donnerai tous les royaumes de tout le monde et leur gloire si tu m'adores¹. » Alors le père saint Têwodosyos se leva, sortit de la ville d'Alexandrie et alla dans la haute Égypte, où il demeura peu de jours², fortifiant le peuple fidèle dans la foi droite. Lorsque l'empereur apprit qu'il était sorti de la ville d'Alexandrie, il lui expédia une lettre en le caressant et

1. Mt. iv, 9. — 2. O, P : « un an ».

ያ : ወረኔወ : ኅቤሁ : መልእክተ : እንዘ : የኃይጦ : ወይቤሉ : አንሰ : እረቅድ¹ : እ
 ትራከብ : ምስሌክ : ወትባርከኒ : ወታምከረኒ² = ወሐረ : * አባ : ቅዱስ³ : ቴዎድሮስ
 ዮስ : ኅብ : ሀገረ : ቀኅጥንጥንያ = ወተቀበልዎ : ሊቀ : ጳጳሳት : ወዘሉሙ : ሕዝ
 ብ : ወሰራቂት : ወአንበርዎ : ዲብ : መንበር : ልዑል = ወእምዝ : ተዋሥኡ : በበይ
 ናቲሆሙ : በእንተ : ሃይማኖት⁴ : ወነበረ : ንጉሥ : እንዘ : የኃይጦ : ለቅዱስ : ብዙኃ :
 መዋዕለ : ወውእቱ : ይመውኦ : እምቃላተ : መጻሕፍት : ቅ* ዳሳት : ወእምቃላቲሆ
 ሙ : ለአበው = ወሶበ : ኢተሰነአወ : ምስሌሁ : ሰደዶ : እመንበሩ : ኅብ : ላዕላይ :
 ግብጽ = ወሴመ : ሀየንቴሁ : ጅብእሴ : ዘስሙ : ጳውሎስ : * ወሶበ : በጽሐ : ወእቱ :
 ጳውሎስ⁵ : ኅብ : ሀገረ : እስክንድርያ : ኢተወክፍዎ : ሕዝብ = ወነበረ : አሐተ : ዓ
 መተ : ፍጽምተ : ወኢተመጠው⁶ : ቀርባነ : እምእደሁ : ዘእንበለ : ሕዳጣን⁷ = ወሶ
 በ : ሰምዓ : ንጉሥ : ዘንተ : አዘዘ : ከመ : ይዕዕው : አብያተ : ክርስቲያናት : እስከ :
 ይትኤዘዙ : ሕዝብ : ለጳውሎስ : ሊቀ : ጳጳሳት = ወከኑ : እመሃይምናን⁸ : ይወፅኡ :
 አፍኦ : ሀገረ : ኅብ : ቤተ : ክርስቲያን : ዘቅዱስ : ማርቆስ : ወንጌላዊ : * ወኅብ : ቤተ⁹ :
 ክርስቲያን : ዘቆዝሞስ : ወዲሚያናስ : ወይቂድሱ : ውስቴቶሙ : ወያጠምቁ : ውሉዶ
 ሙ : ጥምቀተ : ክርስትና = ወሶበ : ሰምዓ : ንጉሥ : ዘንተ : አዘዘ : ወአርኃወ : ሉ
 ሙ : አብያተ : ክርስቲያናቲሆሙ : ወሶበ : ሰምዓ : አባ : ቴዎድሮስዮስ : ዘንተ : ፈርሀ :

A 277 a

1. 0, P add. ከመ ; — 2. 0 ወትምኸ ; P ወትመ ; — 3. 0 om. P ቅ ; አ ; — 4. 0, P add. ርትፅት ; — 5. A om. — 6. 0 — ወ : መኑሂ ; P add. ወኢመኑሂ ; — 7. P ወጉጥን ; 0 om. c. praeco. ዘእ ; — 8. 0, P መ ; — 9. 0 መበሴ ; P መሴ (A om. ወ : ar. والاخرى على اسم الخ).

en lui disant : « Je désire me rencontrer avec toi et recevoir ta bénédiction et tes conseils ». Saint abbâ Têwodosyos alla à Constantinople; à sa rencontre vinrent le patriarche, tout le peuple, les troupes, et on le fit asseoir sur un trône élevé. Puis ils discutèrent ensemble sur la foi; l'empereur passa, à flatter le saint, de nombreux jours, mais celui-ci les vainquait par les paroles des saintes Écritures et des paroles des Pères. Ne s'étant pas accordé avec l'empereur, celui-ci le chassa de son siège vers la haute Égypte et nomma à sa place un homme du nom de Pâwlos (Paul); lorsque ce Pâwlos vint à la ville d'Alexandrie, le peuple ne le reçut pas. Il resta une année entière et personne ne reçut l'eucharistie de sa main, à l'exception de gens peu nombreux. En apprenant cela, l'empereur ordonna de fermer les églises jusqu'à ce que le peuple obéit au patriarche Pâwlos. Des fidèles sortaient hors de la ville, allant à l'église de saint Marc l'évangéliste et à l'église de Qozmos et Dimeyânos (Cosme et Damien)¹ où ils célébraient les mystères et donnaient à leurs enfants le baptême chrétien. A cette nouvelle, l'empereur ordonna de leur ouvrir leurs églises. Quand abbâ Têwodosyos apprit cela, il craignit que l'empereur ne les

1. Cf. Amélineau. Géogr., 41.

ከመ : ኢያስሕቶሙ : ንጉሥ = ወጸሐፈ : መልእክተ : እንተ : ምልእት : እምኩሉ : ኑዛዜ : ወፈንዋ : ጎቤሆሙ : እንዘ : ያጸንዖሙ : ውስተ : ሃይማኖት : ርትዕት = ወ ይቤሉሙ : ተዓቀቡ : ወኢትትአዘዘዎ : ለውእቱ : ዓላዊ : ጳውሎስ = ወነበረ : ውስተ : ስደት : ጳውጁዓመተ : በላዕላይ : ግብጽ : ወበሀገረ¹ : እስክንድርያ : ፬ዓመተ : ወከነ : ኩሉ : መዋዕለ : ሕይወቱ³ : ፴ወጀዓመተ = ወደረሰ : ዝንቱ : አብ : ድርሳናተ : * ወትምህርታተ : ብዙኃተ³ = ወነበሩ : በብሔረ : ግብጽ : ይሰመዩ : ቴዎድሳዊያን : እስከ⁴ : መዋዕሊሁ : ለአባ : ያዕቆብ : ወተሰምዩ : ያዕቆባዊያን = ወሶበ : ፈጸመ : ዝንቱ : አብ : ሑረቶ : * በሠናይ : ወአሥመሮ : ለእግዚአብሔር : ወአዕረፈ⁵ : በሰላም = እግዚአብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቱ : ወበረከቱ : የሀሉ : ምስሌነ : አሜን =

[ሰላም : ለቴዎድሳዊስ : ዘተወክፈ : ክበዶ ።
 ለሕማም⁶ : ወለተሰዶ ።
 በቃለ : ሃይማኖት : ርትዕት⁷ : እንዘ : ይሜህር : ውሉዶ ።
 በእንተ : ዘገብረ : ለክርስቶስ : ፈቃዶ ።
 ዓስበ : ሐዋርያት : ሎቱ : ምንተኒ : ኢውላዶ ።]

[ሰላም : ለአብርሃም : ወለይስሐቅ : ወልዱ ።
 ወለእስራኤል : ያዕቆብ : እምኔሆሙ : ጆ ።

1. A መ'' . — 2. Ainsi les 3 mss. au lieu de πκδγυ . — 3. O ብ'' : ወተግግጸተ : P ብዙኃተ . — 4. A እስመ (ar. ٱل). — 5. O, P ሠናየ : እዕ'' : (O ወእ'') : — 6. P በሕ'' : — 7. O om.

fit tomber dans l'erreur; il écrivit une lettre pleine de toute sorte de consolation et la leur envoya en les fortifiant dans la foi droite et en leur disant : « Prenez garde et n'obéissez pas à cet hérétique Pāvlos. » Il resta en exil 28 ans dans la haute Égypte et, dans la ville d'Alexandrie, quatre ans; tous les jours de sa vie¹ furent de 32 ans; ce Père composa de nombreuses homélies et instructions. *Les fidèles* du pays d'Égypte restèrent appelés Théodosiens jusqu'à l'époque du père Ya'qob (*Jacques Baradée*), et alors ils furent nommés Jacobites. Quand ce père eut bien terminé sa carrière et eut plu à Dieu, il mourut en paix. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière, et que sa bénédiction soit avec nous. Amen!

[Salut à Téwodosyos qui reçut, *supporta* le poids de la souffrance et de l'exil, tandis qu'il instruisait ses enfants avec les paroles de la foi droite. Parce qu'il fit la volonté du Christ, il ne lui fut rien retranché de la récompense des apôtres].

[Salut à Abraham et à Isaac, son fils, et à Israël Jacob, l'un de *ses enfants*. Conformément à ce que Dieu leur promit quand ils firent alliance : voici que

1. Ainsi les trois mss., au lieu de « son patriarcat ».

ዘአሰፈዎሙ ፡ አምላክ ፡ አመ ፡ ተካየዱ ።

ናሁ ፡ ጉላቋ ፡ ዘርአሙ ፡ እምጉልቁ ፡ ከዋክብት ፡ ፈድፈዱ ።

ወእምኖጸ ፡ ባሕር ፡ ዘብዙኅ ፡ ናቅዱ ።

[ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ * ካዕበ ፡ ተገካረ¹ ፡ ባስልዮስ ፡ ወቢፋንስ² ፡ በረከቶሙ ፡ ትኩን ፡ ምስሌን ፡ ለዓለሙ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።]

በስመ ፡ አብ ፡ ወወልድ ፡ ወመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አሐዱ ፡ አምላክ ።

አመ ፡ ጳውጧሰኔ ፡ ምንባብ ።

P 139 b በዛቲ ፡ ዕለት ፡ ተገካረ ፡ በዓለ ፡ ልደቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ * ወአምላክን ፡ ወመድኃኒ ነ³ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሎቱ ፡ ስብሐት ፡ ለዓ⁴ ለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ።

[ሰላም ፡ ለልደትክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ።

በኢሩካቤ ፡ ወዘርእ ፡ እምነ ፡ ባሕቲታ ፡ ድንግል ።

በዘይትዓወቅ ፡ ቀዳሚ ፡ ዘልደትክ ፡ አምሳል ፤

አውዕለት ፡ ምድር ፡ ሐመልማለ ፡ ከመ⁴ ፡ አዘገክ ፡ ታብቀል⁵ ።

እንበለ ፡ ዝናም ፡ ይረድ ፡ ወይትከዓው ፡ ጠል ።]

1. O ስምን ፡ — 2. O ወቢፋንትዮስ ፡ — 3. O, P om. — 4. O በክመ ፡ — 5. O በቃል ፡

le nombre de leurs descendants est plus grand que le nombre des étoiles, que les grains de sable de la mer dont le nombre est immense].

[En ce jour également mémoire¹ de Baselyos et Bifanes Bifantynos. Que leur bénédiction nous soit accordée dans les siècles des siècles. Amen !]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 29 DE SANÉ (23 juin).

En ce jour, mémoire de la fête de la Nativité de Notre-Seigneur, Dieu et Sauveur Jésus-Christ, qu'il soit loué dans les siècles des siècles. Amen!

[Salut à ta Nativité, ô Dieu Très-Haut, qui eus lieu de la seule Vierge sans union charnelle ni semence. Pour que la figure de ta Nativité, jadis, fût manifeste, la terre produisit la verdure, comme tu lui avais ordonné de la faire germer, sans que la pluie fût tombée, ni la rosée déversée].

1. O : « martyr ».

ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ኮኑ : ቅዱሳን : ሰማዕታት : ጁመስተጋድላን : ዘእምድብረ : ቱና¹ = እለ : እሙንቱ : አባ : ባሲዲ² = ወአባ : ኩቱሉስ³ = ወአባ : አርዳማ = ወአባ : ሙሴ = ወአባ : ኤሴይ⁴ = ወአባ : ባኒክላስ⁵ = ወካልእ : መነኮስ : ዘስሙ : ኩቱሉስ³ : * ወአባ : ባሲዲ : ወኩቱሉስ : እሉ⁶ : እሙንቱ : ቀሳውስት = ወአስተርአዮሙ : መልአከ : እግዚአብሔር : ወአዘዘሙ : ከመ : ያግሀዱ : ስሞ : ለእግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ = ወተንሥኡ : ሶቤሃ : ከመ : ይሖሩ : ኅበ : መኩንን : ወረከቡ : ሐመረ : እንዘ : ይነብሩ : ውስቲታ : እሉ : ጁ⁷ መስተጋድላን = ወተሰነአው : ኩሉሙ : ወበጽሑ : ኅበ : መኩንን = ወኮነ : ቀሲስ : አባ : ባሲዲ⁸ : ይትናገር : ለመኩንን : ገሃደ : ዘእንበለ : ፍርሀት = ወተስእለ : እምኔሁ : መኩንን : በእንተ : ሀገሩ : ወአጠየቆ : ከመ : ውእቱ : እምሀገረ : ቱና¹ : ውእቱ : ወአብያጺሁ : ወአዘዘ : ይሞቅሕዎሙ = ወእምድላረዝ : አውፅአሙ : እምቤተ : ሞቅሕ : ወ*ኩንኖ*ሙ : ኩንኔ : ዓቢየ : ወአዘዘ : ወሰቀሉ⁹ : ውስተ : ክሳዶሙ : አእባነ : ወሞቅሕዎሙ : ዳግመ = ወአስተርአዮሙ : እግዚእነ : ክርስቶስ : ውስተ¹⁰ : ቤተ : ሞቅሕ : ወአጽንዖሙ : ወአስተግገሦሙ : ወተካየዶሙ : በመንግሥተ : ሰማያት =

A f 277 b
O 21 b

1. O ቆና P ቆ" (ar. نونة). — 2. O አብላዲ; P ብስዲ. — 3. O, P ኮቆ" — 4. O, P እ" — 5. O ግክላስ; P ኒክላስ (ar. باركلاس). — 6. A om. O ወእ" : ባሲዲስ : እ" : P ወእ" : ብስዲስ : ወቆ" (ar. لسا ابنا بايسيدى فكان قسا وكوتلس فظهر لهما mal compris par le traducteur). — 7. O, P ጸ ar. خمسة). — 8. O አብላዲ; P ብስዲ. — 9. O ይስቅልሞ; P ይስቅሉ. — 10. O. P በሙ" :

En ce jour également, ce sont les saints martyrs, les 7 ascètes du monastère de Tunâ¹. Ce sont : abbâ Bâsidi², abbâ Kutulos³, abbâ Ardâmâ, abbâ Musè, abbâ Êséy, abbâ Bâniklâs⁴ et un autre moine du nom de Kutulos. Abbâ Bâsidi et Kutulos étaient prêtres⁵. L'ange de Dieu leur apparut et leur donna cet ordre : « Proclamez ouvertement le nom de Notre-Seigneur Jésus-Christ ». Ils se levèrent à l'instant pour aller près du gouverneur, et rencontrèrent un bateau où étaient installés ces cinq ascètes⁶; ils s'entendirent tous et arrivèrent près du gouverneur; et le prêtre abbâ Bâsidi parlait franchement au gouverneur, sans crainte. Le gouverneur l'interrogea sur sa ville et il lui fit savoir qu'il était de la ville de Tûnâ, lui et ses compagnons. Il les fit emprisonner, puis les fit sortir de la prison et leur infligea une rude torture. Il ordonna de suspendre des pierres à leur cou, et on les emprisonna de nouveau. Notre-Seigneur Jésus-Christ leur apparut dans la prison et les affermit, les exhorta à l'endurance et leur promit le royaume des cieux.

1. O, Qonâ; cf. Amélineau, *Géogr. de l'Ég.* p. 525. — 2. O : Absâdi; P : Besâdi. — 3. O, P : Kotolos. — 4. O : Mikalâs; P : Nikulâs. Pour ces noms qui figurent sous une forme différente dans le récit comme dans les « salam » de chaque ms., voir l'index qui terminera le synaxaire. — 5. L'ar. dit que Bâsidi seulement était prêtre, cf. plus bas. — 6. Savoir : Ardâmâ, Musè, Êséy, Bâniklâs et le moine Kutulos. O et P ont « sept ascètes », ce qui n'est pas correct.

ወእምድኅረዝ ፡ ፈነዎሙ ፡ መኩንን¹ ፡ ኅበ ፡ ሀገረ ፡ አስከንድርያ ፡ ወኩንንዎሙ² ፡
 በሀዩ ፡ ከነኔ ፡ ዓቢዩ ። ወእምዝ ፡ ወደይዎሙ ፡ ውስተ³ ፡ ቴገናት ፡ እንተ ፡ ምሉአት ፡
 ተይ ፡ ወዝፍት ፡ ወአንደዱ ፡ መትሕቲሆሙ ፡ እስከ ፡ አመ⁴ ፡ ተለዓለ ፡ ላህቡ⁵ ፡ አበእ
 መት ። ወእምድኅረዝ ፡ አውፅእዎሙ ፡ እምቴገናት ፡ ወወገርዎሙ⁶ ፡ ወአስተርአዮሙ ፡
 እግዚእነ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘሉቱ ፡ ስብሐት ፡ ወአንሥአሙ ፡ ጥዑያነ ፡ ዘእንበለ ፡ ሙስና ፡
 ወአጽንዎሙ ፡ ወአስተግገሆሙ⁷ ። ወእምዝ ፡ በጽሑ ፡ ኅበ ፡ መኩንን ፡ ወተአመኑ ፡ ቅ
 ድሚሁ ፡ በእግዚእነ ፡ ኢዲዮስ ፡ ክርስቶስ ። * ወተአምኑ⁸ ፡ በእንቲአሆሙ ፡ ጀወጃሰብ
 እ ፡ ወኮኑ ፡ ሰማዕታተ ። ወእምዝ⁹ ፡ ኩነናሙ ፡ ለቅዱሳን ፡ ከነኔ ፡ ዓቢዩ ፡ ወአብጽሐ ፡
 ሉሙ ፡ አብሉንሃ ፡ ጣዖተ ፡ እንዘ ፡ ይነብር ፡ ዲበ ፡ መንበር ፡ ወአዘዘሙ ፡ ከመ ፡ ደስ
 ግዱ ፡ ሉቱ ፡ ወረገጽዎ ፡ በእገሪሆሙ ፡ ወወድቀ ፡ እመልፅልተ ፡ መንበር ፡ ተሰብረ¹⁰ ፡
 በበስባር ፡ ወአዘዘ ፡ መኩንን ፡ ወመተሩ¹¹ ፡ እገሪሆሙ ። ወለቀሲስ¹² ፡ አባ ፡ ባሊ
 ዲ¹³ ፡ መተሩ ፡ ርእሶ ፡ በሰይፍ ፡ ወነሥኦ ፡ አክሊለ ፡ ስምዕ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡
 ወከማሁ ፡ * አሉ ፡ ጅካዕበ¹⁴ ፡ እምድኅረሁ ። ወለቅዱስስ ፡ ኩቱሉስ¹⁵ ፡ ወአውዓይዎ ፡ በ
 እሳት ፡ ወነሥኦ ፡ ኩሉሙ ፡ አክሊለ ፡ ሕይወት¹⁶ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ። እግዚአብ
 ሔር ፡ ይምሐረነ ፡ በጸሎቶሙ ፡ አሜን ።

1. O om. P ንጉሥ (ar. الوالى). — 2. O, P — ጥሙ (ar. فعذوا به). — 3. O add. # P add.
 # — 4. O, P om. — 5. O ነበልባለ, P om. — 6. O, P add. ሙተ ፡ እቶን ፡ እሳት — 7. O, P ወእስ
 ተጋብሎሙ — 8. O, P ወረወሶሙ ፡ ወእምኑ — 9. O, P ወእምድኅረዝ — 10. O, P ወተ — 11.
 O ይምትሩ ፡ P ከመ ፡ ይምትሩ — 12. A ወለቅዱስስ ፡ ቀ" (ar. القس). — 13. O, P አባላዲ — 14. O,
 P እሉኒ ፡ ካ" — 15. P ኮቶ" ; O om. — 16. O, P ስምዕ ፡

Après cela, le gouverneur les envoya à la ville d’Alexandrie et, là, leur fit subir de grands tourments. Ensuite il les jeta dans des poêles remplies de soufre et de poix et fit du feu par-dessous eux jusqu’à ce que la flamme s’éleva à une hauteur de 20 coudées. Ensuite on les fit sortir des poêles et on les jeta¹ ; Notre-Seigneur Jésus-Christ — à qui louange est due ! — leur apparut et les releva sains et saufs, sans mal, et les affermit et les exhorta à l’endurance. Puis ils vinrent vers le gouverneur et confessèrent devant lui Notre-Seigneur Jésus-Christ, et à cause d’eux, 130 personnes crurent et furent martyrisées. Ensuite il infligea aux saints de grands tourments et leur fit apporter une idole d’Apollon, placée sur un trône, et il leur ordonna de se prosterner devant elle ; mais ils la frappèrent des pieds, elle tomba du trône et se brisa en plusieurs morceaux. Le gouverneur commanda de leur couper les pieds ; pour le prêtre abbà Bāsidi, on lui trancha la tête au glaive et il reçut la couronne du martyr dans le royaume des cieux. Et ainsi les 5 aussi, après lui ; quant à saint Kutulos, on le fit brûler au feu ; ils reçurent tous la couronne de la vie éternelle dans le royaume des cieux. Que Dieu nous fasse miséricorde, par leur prière. Amen !

1. O, P add. : « dans une fournaise ardente ».

[ሰላም : ለክሙ : የወግቅዳሳን ።
 ማኅበራን¹ : ሰማዕታት : ጁቱ : ኃራምያን ።
 ዘአስተዳለዉ² : ለክሙ : ቅድመ : መኩ^{*}ንን :
 ኢያፍርሃክሙ³ : እንዘ : ትኔጽሩ : በዓይን :
 በሊሕ : መጥባሕት : ወፍሉሕ : ጤንን ።]

P 140 a

[ሰላም : ባሰዲ⁴ : ወከሰላስ⁵ : ወአርዳማ⁶ : ቫ ።
 ፊሙሴ : ወዕሜ : ወለልኪኖስ⁷ : እኅወ : እሙንቱ ።
 ወኮትላስ⁸ : ካልእ : ተውሳከ : እልክቱ ።
 በእደ : ስኩራን : ተሐራምያን : ጁቱ ።
 በእንተ : ክርስቶስ : ጽዑራን⁹ : ሞቱ ።]

ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : ኮኑ : ቅዳሳን : ሰማዕታት : አባ : ሆር : ወአባ : ብሶይ = ወደ
 ይደራ⁹ : እሞሙ = ወአባ : ሆርሰ : ኮነ : ሐራ : እምሰራዊተ : አንጾኪያ = * ወበጽሐ : ጎበ :
 ሀገረ : እስክንድርያ¹⁰ : ወተአምን¹¹ : በእግዚእነ : ኢየሱስ : ክርስቶስ = ወአዘዘ : መኩንን :
 ወመተሩ : እዲሁ : ዘየማን : ወአሰርዎ : በሐብል : ወሰሐብዎ : በብዕራ¹² : ውስተ : ነፕ
 ላ : ሀገር = ወእምድጎረዝ : አርሰኑ : ሐዲኖተ : ስፉሐተ : በእሳት : ወአንበርዎሙ : ዲ
 በ : ሥጋሁ : ወመተሩ : እዲሁ : ዘፀጋም = ወአፍልሐ : ዓረረ : ወከዐው : ውስተ : አ

1. P — በረ : — 2. P — ለወ : — 3. O — ሁክሙ : — 4. O አብላዲ : — 5. O ወጥቶሱ : — 6. O
 ወአርድእት : — 7. O ልሜ : ወቢላክኖስ : (vers. seq. P ተወሰከ) : — 8. O ዕቡራ : — 9. O ወይደራ : —
 10. O, P om. — 11. O, P — ማን : — 12. O, P — ራይ :

[Salut à vous, 140 saints, compagnons des 7 martyrs, abstinents pé-
 nitents. Le glaive aigu et la poêle bouillante qu'on vous avait préparés de-
 vant le juge ne vous ont pas effrayés, bien que vous les vissiez de vos
 yeux].

[Salut, Bāsadi, Koslās et Ardāmā les trois; Musé, Esè et Bilākānos, leurs
 frères, et l'autre Kotolās qui s'ajouta à eux. Les sept abstinents, torturés,
 moururent pour Jésus-Christ, par les mains des ivrognes].

En ce jour également, ce sont les saints martyrs abbā Hor, abbā Besoy
 et Daydarā¹, leur mère. Abbā Hor était soldat dans les troupes d'Antioche,
 il vint à Alexandrie et il confessa Notre-Seigneur Jésus-Christ. Sur l'ordre
 du gouverneur on lui coupa la main droite, on le lia avec une corde et on
 le traîna avec un bœuf dans toute la ville. Ensuite on fit chauffer au feu
 de larges plaques de fer qu'on déposa sur son corps; puis on coupa sa

1. O : Yedrà (Θεοδώρα?); cf. le « salām ».

ፋሁ ። ወእምድኅረዝ ፣ ገደፍዎ ፣ ውስተ ፣ ዓዘቅት ፣ እንተ ፣ ምልእት ፣ አፍዖት ፣ ወእክ
 ይስት ፣ ወኢቀርብዎ¹ ፣ ግሙራ ። ወእምዝ ፣ ዘበጥዎ ፣ በአብትርት ፣ ወኮነ ፣ ይጸርገ ፣ እ
 ንዝ ፣ ይብል ፣ ኦኢዮሱስ ፣ ክርስቶስ ፣ ርድአኒ ፣ ውስተ ፣ ዝንቱ ፣ ነሉ ፣ ነነኔ ። ወኮነ ፣
 እግዚእነ ፣ ክርስቶስ ፣ * ይረድኦ ፣ ወያጸንዖ ፣ ወአንሥኦ² ፣ ጥዑዮ ፣ ዘእንበለ ፣ ሙስና ፣
 በከመ ፣ ኮነ ፣ ቀዳሚ ።

ወእምዝ ፣ መጽአት ፣ ኅቤሁ ፣ እሙ ፣ ወናዘዘቶ ፣ ወተፈሥሐት ፣ በተጋድሎቱ ። ወ
 ነገርዎ ፣ ለመኩንን ፣ በእንቲአሃ ፣ ወአብጽሐ ፣ መኩንን ፣ * ለእሙ ፣ ለቅዱስ³ ፣ ወይቤላ ፣
 ሡጺ ፣ ለጣዖታት ፣ ወተምዓ ፣ ላዕሌሃ ፣ ወአፍርሀ ፣ ወኢፈርሀት ፣ እምቀጥግሁ ፣ ወኢ
 ተአዘዘት ፣ ሎቱ ። ወአዘዘ ፣ ከመ ፣ ያርስኑ ፣ አብትርተ⁴ ፣ ሐጺን ፣ በእሳት ፣ ወይደ*ይዎ
 ሙ⁵ ፣ ውስተ ፣ ገበዋቲሃ ፣ ወሶበ ፣ ገብሩ ፣ ባቲ ፣ ዘንተ ፣ ተፈሥሐ ፣ ወዘመረት ፣ ለእግ
 ዚአብሔር ፣ ወቀደሰቶ ፣ ወሰብሐቶ ፣ ዘረሰያ ፣ ድልወ⁶ ፣ ከመ ፣ ትሕምም ፣ በእንተ ፣ ስ
 ሙ ፣ ቅዱስ ። ወእምድኅረዝ ፣ መጠወት ፣ ነፍሳ ፣ እንዘ ፣ ሀለወት ፣ ውስተ ፣ ነነኔ ፣ ወነ
 ሥኦት ፣ አክሊለ ፣ ሕይወት⁷ ።

A 278 a

ወለቅዱስሰ ፣ አባ ፣ ሆር ፣ አብሰልዎ ፣ ውስተ ፣ ቲገን ፣ ምስለ ፣ ቅብዕ ፣ ወቅጥራን ።
 ወኮነ ፣ ውስተ ፣ ውእቱ ፣ ቲገን ፣ ይሴብሐ ፣ ለእግዚአብሔር ፣ ዘእንበለ ፣ ሕግም ። ወእ
 ይድዕዎ ፣ ለመኩንን ፣ ዘንተ ፣ ወእንከረ ፣ ፈድፋድ ፣ ወደንገፀ ፣ ወተምዓ ፣ ወተንሥኦ ፣

1. O ወእቅረ" ፣ P ወኢደተር" ፣ — 2. P ያጸ" ፣ ወይረድኦ ፣ ወያንሥኦ ፣ O ያጸ" ፣ — 3. O, P ለእሙ ፣ ቅ" ፣
 — 4. O, P — ረ ፣ — 5. P ወረሰጥሙ ፣ O ወእርሰጥሙ ፣ — 6. O ድሎተ ፣ — 7. O, P ስምዕ ፣

main gauche; on fit fondre du plomb qu'on versa dans sa bouche. Après
 quoi, on le jeta dans une citerne remplie de vipères et de serpents, mais
 ils ne s'en approchèrent point du tout. Ensuite on le battit avec des verges
 et il criait en disant : « O Jésus-Christ, aide-moi dans toute cette torture! »
 Et Notre-Seigneur *Jésus-Christ* le secourait, l'affermissait, et il le releva
 sain et sauf, sans mal, comme il était auparavant.

Puis vint vers lui sa mère qui le consola et fut heureuse de sa lutte.
 On parla au gouverneur à son sujet; et le gouverneur fit venir la mère du
 saint et lui dit : « Sacrifie aux idoles! » Il s'impatienta contre elle et
 chercha à l'effrayer; mais elle n'eut pas peur de son indignation et elle ne
 lui obéit point. Il ordonna de faire chauffer au feu des tiges de fer et de
 les placer sur ses flancs. Quand on le lui eut fait, elle se réjouit et chanta en
 l'honneur de Dieu, célébra sa sainteté et ses louanges, lui qui l'avait rendue
 digne de souffrir pour son saint nom. Ensuite elle rendit l'âme, tandis
 qu'elle était dans les tourments, et elle reçut la couronne de la vie éternelle.

Quant à saint abbâ Hor, on le fit cuire dans une poêle avec de l'huile
 et de la poix liquide, et, dans cette poêle, il glorifiait Dieu, sans souf-
 france. On fit savoir cela au gouverneur qui s'émerveilla grandement et

ወበጽሕ ፡ ገበ ፡ ቴገን ፡ እንዘ ፡ ውስተ ፡ እዲሁ ፡ ኩናት ፡ ወረገዘ ፡ ባቲ ፡ ለቅዱስ ፡ ውስተ ፡ እንገድግሁ ፡ ወመጠወ ፡ ነፍሶ ፡ ውስተ ፡ እዲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወነሥኦ ፡ አክሊል ፡ ስምዕ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ። ወከግሁ ፡ *ለእኩሁ ፡ አባ ፡ ብሶይ¹ ፡ ኩንጊዎ ፡ ኩንጊ ፡ ንቢዩ ፡ ወመተሩ ፡ ርእሶ ፡ በሰይፍ ፡ ወነሥኦ ፡ አክሊል ፡ ስምዕ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ። እግዚአብሔር ፡ ይምሐረን ፡ በጸሎቶሙ ፡ አሜን ።

[²ሰላም ፡ ለክ ፡ ብሶይ ፡ ሐራ ።
 ዘአሰሩክ ፡ በሐብል ፡ ወሰሐቡክ³ ፡ በብዕራ ።
 አቀርብ ፡ ለክ ፡ መሥዋዕተ ፡ ስብሐት ፡ *ከመ ፡ ጽርስፎራ ።
 ለእኩክ ፡ ሐር ፡ ወለእምክ ፡ ይድራ ።
 በእንተ ፡ ክርስቶስ ፡ ዘጸሩ ፡ ብዙኃ ፡ መከራ ።]

O 24 a

[ወበዛቲ ፡ ዕለት ፡ ክዕበ ፡ አዕረፈ ፡ *ቴዎድሮስ ፡ ንጉሥ¹ ፡ ወልደ ፡ ዳዊት ፡ ንጉሠ ፡ ኢትዮጵያ ። ወዝንቱ ፡ ቅዱስ ፡ እምንእሱ⁵ ፡ ተሐፅነ ፡ በጥበብ ፡ ወተግሣጽ ፡ ወተምህረ ፡ ኩሎ ፡ መጻሕፍተ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ። ወእምዝ ፡ ተፅዒኖ ፡ ፈረስ ፡ ወነዳፈ ፡ ቀስት ፡ እስመ ፡ ኩን ፡ ብእሴ ፡ ኃያለ ፡ ወእምንእሱ ፡ ኩን ፡ እሱረ ፡ በፍቅረ ፡ እግዚ.

1. O ለእ" ፡ ብ" ፡ እጉሠ (P om. ወከግሁ — ሰማያት). — 2. Cc « salâm » ne se lit que dans O. — 3. Ms. — በክ ፡ — 4. O ን" ፡ ቱ" ፡ — 5. O እምእመ ፡ ን" ፡

fut épouvanté; puis il entra en colère et vint vers la poêle, une lance à la main, et il en perça le saint dans la poitrine, et *celui-ci* remit son âme entre les mains de Dieu et reçut la couronne du martyr, dans le royaume des cieux. Son frère abbâ Besoy fut également soumis à de rudes tourments; on lui trancha là tête au glaive, et il reçut la couronne du martyr dans les royaumes des cieux. Que Dieu nous fasse miséricorde, par leur prière. Amen!

[Salut à toi, Besoy, soldat, qu'on lia avec une corde et fit traîner par un bœuf; je t'offre un sacrifice de louange, comme une oblation, *et aussi* à ton frère Hor et à ta mère Yedra¹, qui, pour le Christ, supportèrent de grandes tribulations].

[En ce jour aussi mourut Théodore, roi, fils de David, roi d'Éthiopie². Ce saint, dès son enfance, fut élevé dans la sagesse et la bonne éducation; il apprit tous les Livres de l'Église, *et ensuite apprit* à monter à cheval, et à tirer de l'arc; car c'était un homme vigoureux. Depuis son bas âge, il

1. Pour Dayderà, v. p. 693, n. 1. — 2. Il régna de 1411 à 1414.

P 141 a አብሔር : ወይዘሩ : ንዋዮ : * ላዕለ : ነዳያን : ወምስኪናን¹ : ወይሔውጽ² : አብያተ : ክርስቲያናት : ወይትጋደል : በጾም : ወበጸሎት : ወ* ኢያውሰበ : ዘእንበለ : አሐቲ : ብእሲት : ወኢገብረ : ዓመፃ : ወግኖዓ : ላዕለ : ጿሂ ። ወሶበ : ጎለዮ : ይሖር : ኢየሩሳሌም : ተግክር : ለአባ : ግርቆስ : ወውእቱሂ : ይቤሎ : ኢኮነ : መክፈልተክ : እስመ : አእመረ : በመንፈስ : ቅዱስ ። ወእምዝ : * አእረፈ ። ወእንዘ : ይወስዱ³ : በድኖ : በዘመነ : ክረምት : ተከፍለ : ግዮ : ፈለግ : ምሉዕ⁴ : ለፈ : ወለፈ ፤ ወጎበ : ቀበርዎሂ : ነቅዓ : ግዮ : ሕይወት : ወሀሎ : አስክ : ይእዜ ። እግዚአብሔር : ይምሐረነ : በጸሎቱ : ለዓለመ : ዓለም : አሚን ።]

[ሰላም : ለክ : ለብሔረ : አግዓዘ : ንጉሣ ።
 ቲዎድሮስ : ወልደ : አንበሳ ።
 ተዝካረ : በዐልክ : ዮም : በጥብሐ : አባግዕ : ወእንስሳ ።
 አኮ : ዘገብረት : በሕቲታ : እምክ : ጽዮን : ሞገሳ ።
 ደመናትኒ : አንጠብጠቡ : ዓሣ ።]

[ወበዛቲ : ዕለት : ካዕበ : አዕረፈ⁵ : ግርቆስ : ንጉሠ : ሮሜ ። ወዝንቱ : ቅዱስ : ነግሠ : በድንግልናሁ : ጅዓመተ : ወዓቀበ : ሕዝቦ : በፍትሕ⁶ : ወበርትዕ ። ወእምዝ : ሶበ : አገበርዎ⁷ : ከመ : ያውስብ : ብእሲተ : ቦአ : በሌሊት : ውስተ : ቤተ : ክርስቲ :

1. O ለጎጃ" : ወለም" : — 2. O — ጸመ : ለ — : — 3. O ሶበ : እዕ" : ከመ : ይመሰገኑ : — 4. O om. — 5. O add. ቅዱስ : — 6. O በፍትህ : — 7. O add. እምክ :

était attaché à l'amour de Dieu et dispersait ses biens pour les indigents et les pauvres; il visitait les églises, et s'exerçait dans le jeûne et la prière. Il n'épousa qu'une femme, il ne commit pas d'injustice ou de violence envers qui que ce fût. Quand il pensa à aller à Jérusalem, il consulta abbâ Marqos qui lui dit : « Ce n'est pas ton partage »; car il en avait eu connaissance par l'Esprit-Saint. Ensuite Théodore mourut. Tandis qu'on emportait son corps, à l'époque de l'hiver, l'eau du fleuve coulant à pleines rives se partagea de côté et d'autre; de plus, là où on l'enterra jaillit une eau salubre (*thermale*) qui existe jusqu'à maintenant. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière, dans les siècles des siècles. Amen!]

[Salut à toi, roi du pays d'Éthiopie, Têwodros, fils du lion de Juda. Non seulement ta mère, Sion Mogasâ, a célébré le banquet commémoratif de ta fête aujourd'hui avec immolation de moutons et de gros bétail, mais les nuages aussi ont laissé dégoutter des poissons].

[En ce jour également, mourut Marc, roi de Rome. Ce saint régna, durant sa virginité, cinq années, et garda son peuple avec justice et droiture. Puis, quand on l'eut forcé à prendre femme, il entra, la nuit, dans

ያን : ወቆመ : ቅድመ : ሥዕላ : ለእግዝእትን : * ቅድስት : ድንግል : በጃ¹ : ግርያም :
 ወላዲተ : አምላክ ። ወይቤላ : አእግዝእትዮ : ምርሕኒ : ኅበ¹ : አሐውር : ፍኖተ ፤
 ወትቤሉ : ሑር : በሰላም : እግዚአብሔር : የሀሉ : ምስሌክ ። ወአምዝ : ሐረ² : ዘእንበ
 ለ : ሐመር : አዲዎ : በሕረ : ኢያሪክ : ወበጽሐ³ : ደብረ : ቶርግቅ⁴ : ውስተ : መካን :
 ይቡስ : ወነበረ : እንዘ : ይትጋደል : * ምስለ : አራዊት⁵ : ጅዓመተ : ወሶበ : አዕረፈ :
 ቀበርዎ : መላእክት : በስብሐት ። እግዚአብሔር : ይምሐረን : በጸሎቱ : ለዓለመ :
 ዓለም ።

[ሰላም : ለግርቆስ : ጊዜ : ተሠልጠ : ዘመኑ ።
 እንዘ : ሰራፍዮን : ሀሉ : በደብረ : ቶርግቅ : መካኑ ።
 ወንጌሉ⁵ : ቅዱስ : እንተ⁶ : ግቴዎስ : ይዜኑ ፤
 ሶበ : ይብል : ቁመ : ወአጽዎው : ለመልአክ : ሰግይ : ልሳኑ ።
 መጠነ : ጸእመት⁷ : ተለዓለ : በድኑ ።]

[ወበዛተ : ዕለት : ካዕበ : ከነ : ፍልሰተ : ሥጋሁ : ለቅዱስ : ዓምደ : ጊካኤል :
 ቀዳሚ : በዘመነ : ንጉሥ : እስክንድር : ውስተ : መቃብረ : አበዊሁ ። ወዳግም⁸ : በዘ

1. O om. — 2. P om. — 3. O add. ኅበ — 4. O ቶርግቅ — 5. P — ል — 6. O እንዘ —
 7. O ንግዳት — 8. O — ሙ :

l'église et se tint devant l'image de Notre-Dame, la sainte Vierge dans les deux (*esprit et corps*), Marie, mère de Dieu, et lui dit : « O ma Souveraine, conduis-moi dans la voie que j'ai à suivre! » Elle lui dit : « Va en paix! Dieu soit avec toi! » Puis il alla, traversant sans bateau la mer (*le fleuve*) de Jéricho et arriva au couvent de Tormâq¹, dans un lieu aride; il passa dans la vie d'ascète, en compagnie des bêtes, soixante années. A sa mort, les anges l'ensevelirent avec gloire. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière, dans les siècles des siècles!]

[Salut à Marc! lorsque son temps fut terminé, alors que Sérapion (?) était à Dabra Tormâq, annonçant le saint évangile de Matthieu, quand la langue de l'ange du ciel dit : « Debout, écoutez », son corps s'éleva de 20 coudées].

[En ce jour également, eut lieu la translation du corps de saint 'Amda Mikâ'el, une première fois au temps du roi Eskender dans le tombeau de ses pères, et une seconde fois au temps du roi Lebna-Dengkel, quarante ans après

1. O : « Tormâq », mais dans le « salâm » : Tormâq; ailleurs (cf. De Slane, Catal. des mss. Arabes, 69 etc.) ترمقا.

መነ፡ ንጉሥ፡ ልብነ¹፡ ድንግል፡ እምአመ፡ ሞተ፡ * ልማመት፡ አዘዘ²፡ ያፍልስዎ፡
 አትርንሰ፡ እግዝእትን³፡ ግርያም፡ ኅበ፡ ተቀብሩ፡ አበዊሁ፡ ነገሥት፡ ወተዝካሩሂ፡
 ዓቀመ፡ ሎቱ ። እግዚአብሔር፡ ይምሐረነ፡ በጸሎቱ፡ ለዓለመ፡ ዓለም፡ አሜን ።]

በስመ፡ አብ፡ ወወልድ፡ ወመንፈስ፡ ቅዱስ፡ አሐዱ፡ አምላክ ።

አመ፡ ሕሊሰኔ፡ ምንባብ ።

በዛተ፡ ዕለት፡ ተወልደ፡ ቅዱስ፡ ዮሐንስ፡ መጥምቅ ። ዝንቱ፡ ዘኢተወልደ፡ እ
 ምአንስት፡ ዘዩዓቢ፡ እምኔሁ ። ወውእቱ፡ ዘሰብሐ፡ ለእግዚእነ፡ ክርስቶስ፡ ወሰገደ፡
 ሎቱ፡ እንዘ፡ ሀሎ፡ በውስተ፡ ክርሠ፡ እሙ ። ወደለዎ፡ ከመ፡ ያንብር፡ እደሁ፡ ዲ
 በ፡ ርእሱ፡ ለወልደ፡ እግዚአብሔር ። ይቤ፡ ወንጌል፡ ቅዱስ፡ ሶበ፡ ተፈጸመ፡ መ
 ሞላ፡ ጽንሰታ፡ ለኤልሳቤጥ፡ ከመ፡ ትለድ፡ ወልደ፡ ወወለደት፡ ወሰምዑ፡ * አግዎ
 ሪሃ፡ ወአዝግዲሃ⁴፡ ከመ፡ እግዚአብሔር፡ አብዝሐ፡ ምሕረቶ፡ ላቲ፡ ወተፈሥሐ፡
 ምስሌሃ ። ወሶበ፡ ከነ፡ አመ፡ ሰሙን፡ መጽኢ፡ ከመ፡ ይ* ግዝርዎ፡ ለሕግን፡ ወሰመይ
 ዎ፡ በስመ፡ አቡሁ⁵ ። ወትቤ፡ እሙ፡ አለበ፡ አላ፡ ስምይዎ፡ ዮሐንስ ። ወይቤልዎ፡

P 140 b

1. P ንብለ፡ — 2. O በሃ፡ እንዘ፡ — 3. O እምእ፡ — 4. P እዝ፡ ወእግ (O om. ወእዝ). —
 5. O, P add. ዘካርያስ፡

sa mort; il commanda de le transporter à Atronsa Maryâm où ont été enter-
 rés les rois ses pères et il établit aussi son banquet anniversaire. Que Dieu
 nous fasse miséricorde, par sa prière, dans les siècles des siècles. Amen!]

Au nom du Père et du Fils et de l'Esprit-Saint, un seul Dieu.

LE 30 DE SANÉ (24 juin).

En ce jour fut mis au monde saint Jean-Baptiste; c'est lui qui est tel que
 personne né de la femme n'est plus grand que lui. C'est lui aussi qui glorifia
 Notre-Seigneur Jésus-Christ, et l'adora tandis qu'il était dans le sein de sa
 mère; il fut jugé digne d'imposer sa main sur la tête du fils de Dieu. Le saint
 évangile dit : « Quand furent terminés les jours de la grossesse d'Élisabeth
 pour l'accouchement, elle mit au monde un fils; ses voisins et ses parents ap-
 prirent que Dieu avait multiplié sa miséricorde à son égard et ils se réjouirent
 avec elle. Quand fut arrivé le huitième jour, ils vinrent pour circoncire l'enfant
 et le nommèrent du nom de son père, Zacharie. Et sa mère dit : « Non, mais
 nommez-le Jean. » Et ils lui dirent : « Il n'y a personne de ta famille qui porte
 ce nom. » Et ils firent signe à son père et lui dirent : « Comment veux-tu le

አልቦ : መኑሂ : እምአዝግድኪ : ይሰመይ : በዝንቱ : ስም = ወአመሩ : ኅበ : አቡሁ : ወይቤልዎ : ምንተ : ትፈቅድ : ከመ : ትስምዮ : ወጸሐፈ : እንዘ : ይብል : * ስሙ : ዮሐንስ¹ : ወተከሥተ : አፉሁ : ለአቡሁ : ወተፈትሐ : ልሳኑ : እምብሀመት : ወሰብሐ : ለእግዚአብሔር : ወተነበየ : በእንተ : ወልዱ : ከመ : ውእቱ : ይሰመይ : * ነቢዩ : ለልዑል² : ወየሐውር : ቅድመ : ገጹ : ለእግዚአብሔር : ከመ : ይጸሕ : ፍኖቶ = ወሶበ : ተፈጸመ³ : ጀምመት : መጽኡ⁴ : ሰብአ : ሰገል : ወቀተሎሙ : ሂርድስ : ለሕፃናት = ወአስተዋደይዎ : ለዝንቱ : ነቢይ : ኅበ : ሂርድስ : ወኅሠሥዎ : ሐራሁ : ከመ : ይቅትልዎ = ወነሥአ : አቡሁ : ዘካርያስ : ወጸሮ : ዲበ : መታክፍቲሁ : ወሰአሎሙ : ለሐራሁ : ከመ : ይምጽኡ : ምስሌሁ : ኅበ⁵ : መካን : ዘያነብር : ውስቲቱ = ወእምዝ : ይነሥእዎ : እሙንቱ : ወመጽኡ : ምስሌሁ : እሙንቱ : ሐራ : እስከ : * ቦሊ : ውስተ : ቤተ : መቅደስ : ወአንበር : ዲበ : ክንፈ : ምስዋፅ : ወይቤሎሙ⁶ : እምዝየ : ተመጠውክዎ⁷ = ወመሰጠ : መልአከ : እግዚአብሔር : ወወሰዶ : ኅበ⁵ : ገዳም : እንተ : ስግ : ገዳመ⁸ : ዘእግ = ወሶበ : ኢረከብዎ⁹ : ተምዑ : ፈድፋድ : እፎ : በእንተ : ምንተ : ዘኅተእዎ¹⁰ : ወቀተልዎ : ለዘካርያስ : አቡሁ = ወቅዱስስ : ዮሐንስ : መጥ* ምቅ : ነበረ : ውስተ : ገዳም : እስከ : አዘዘ : እግዚአብሔር : ከመ : ይምጸእ : ኅበ : ገዳመ : ዮርዳኖ

O 24 b

A 278 b

1. O. P ሩ" : ስ" : — 2. O ነቢይ : ል" : P ነቢየ : ል" : — 3. O. P add. ሱቱ : — 4. O ወንጌል ት : ምጽአተ ; P ኅበረ : ምጽአተ : A add. ሰብአ : — 5. O, P ውስተ : mox A ዘይነብሩ. — 6. A ወይ ቤልዎሙ : — 7. Conj. (ar. ما هنا تسلمت من) A — ስምዎ ; O, P ተመጠውዎ : — 8. O, P om. — 9. O, P add. ሐራ : — 10. O, P በእንተ : ውእቱ : ሕገን (P om. ሕ"). ወእሙ : ዘኅተእዎሙ (ar. كيف قلت).

nommer? » Et il écrivit ces paroles : « Jean est son nom. » Et la bouche du père s'ouvrit, sa langue se délia de son mutisme et il glorifia Dieu; il prophétisa au sujet de son fils qu'il serait appelé le prophète du Très-Haut, qu'il marcherait devant la face de Dieu pour aplanir sa voie. L'achèvement de sa deuxième année coïncida avec la venue des mages et le massacre que fit Hérodé des enfants; on lui dénonça ce prophète *saint Jean*, et ses soldats le recherchèrent pour le tuer. Son père Zacharie le prit, l'emporta sur ses épaules et pria les soldats de venir avec lui au lieu où il allait le placer¹; ils le prendraient ensuite. Les soldats vinrent avec lui jusqu'à ce qu'ils entrassent dans le sanctuaire, et il le déposa sur le coin de l'autel et il leur dit : « C'est de ce lieu que je l'ai reçu²! » L'ange de Dieu l'enleva et le conduisit au désert nommé Zipâtâ. *Les soldats*, ne le trouvant pas, entrèrent dans une grande colère, *songeant* comment ils ne l'avaient pas trouvé, et tuèrent Zacharie son père. Saint Jean-Baptiste demeura au désert jusqu'à ce que Dieu lui eut ordonné de venir au désert du Jourdain et de prêcher *annonçant*³ Notre-Seigneur *Jésus-Christ*, et de le manifester au peuple d'Israël, comme avait prophétisé à son sujet le

1. A : « où ils demeuraient ». contre l'ar. qui dit : « au lieu où il allait le déposer » (مكان يحطه فيه). — 2. O et P : « Prenez-le de ce lieu! » — 3. O, P ajout. « le baptême de ».

ስ ፡ ወይስብክ ፡ በእግዚእነ¹ ፡ ክርስቶስ ፡ ወይክሥቶ ፡ ለሕዝበ ፡ እስራኤል ፡ በከመ ፡ ተነ
 በየ ፡ ላዕሌሁ ፡ ምልክያስ ፡ ነቢይ ፡ እንዘ ፡ ይብል ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ መልአክ ፡ ሰባኪ ፡
 በቅድመ ፡ መድኅን ፡ እስመ ፡ ውእቱ ፡ በአማን ፡ አምሳለ ፡ መላእክት ፡ እስመ ፡ መ
 ልአ ፡ *እመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ውእቱ² ፡ እንዘ ፡ ሀሉ ፡ ውስተ ፡ ከርሠ ፡ እመ ፡ ውጎደረ ፡
 ውስተ ፡ ገዳም ፡ ወኢጥዕመ ፡ ጎብስተ ፡ ወኢሰትየ ፡ ወይነ ፡ ግሙራ ፡ በኩሉ ፡ መዋዕለ ፡
 ሕይወቱ ፡ በከመ ፡ *ኮነ ፡ ስምዓ ፡ በእንቲአሁ ፡ እግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ሎቱ ፡
 ስብሐት³ ፡ ወኢያእመረ ፡ ብእሲተ ፡ ወኢገብረ ፡ ኃጢአተ ፡ ኢዳቢየ ፡ ወኢንኡሳ ፡ ወ
 ሰበክ ፡ በእግዚእነ ፡ ኢየሱስ ፡ ክርስቶስ ፡ ወርአየ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እንዘ ፡ ይወርድ ፡
 ዲቤሁ ፡ እምሰማይ ፡ ወነሥአ ፡ አክሊለ ፡ ስምዕ ፡ ዘበአማን⁴ ፡ ዘኢይማስን ፡ በመንግሥ
 ተ ፡ ሰማያት ፡ ይቤ ፡ እግዚእነ ፡ ክርስቶስ ፡ አልቦ ፡ ዘየግቢ⁵ ፡ እምትውልደ ፡ አንስት ፡
 *ዘእንበለ ፡ ዮሐንስ⁶ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይምሐረነ ፡ በጸሎቱ ፡ ወትንብልናሁ ፡ ወበረከ
 ቱ ፡ የሀሉ ፡ ምስሌነ ፡ አሚን ።

P 141 b

[ሰላም ፡ ለልደትክ ፡ ከመ ፡ ገብርኤል ፡ አደሞ ፡ ፡
 ስድስተ ፡ አውራጃ ፡ ለልደተ ፡ ክርስቶስ ፡ እንተ ፡ ቀደሞ ፡ ፡
 ዮሐንስ ፡ ምዑዝ ፡ እምስኒን ፡ ወቀናንሞ ፡ ፡
 ለለ ፡ ነብብኩ⁷ ፡ በጽሑቅ ፡ ለመ *ልክዕክ ፡ ሰላም ፡ ፡
 ከመ ፡ ከላስስት ፡ በሕዕንክ ፡ ሢሞ ፡ ፡]

1. O, P ጥጥቶ (P — ተ) ፡ ለእ" ፡ — 2. O, P መ" ፡ ቅ" ፡ ላዕሌሁ (P om. ላ") ፡ መ" ፡ — 3. P ስ" ፡
 ኮ" ፡ እግ" ፡ ወአምላካነ ፡ ወመድኃኒነ ፡ ኢየ" ፡ ክር" ፡ ወልደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ሎ" ፡ ስ" ፡ በእን" (O
 om.). — 4. P በእ" (O om.). — 5. O, P — ብጥ ፡ — 6. O ለጥ" ፡ P ለጥሕ" ፡ መጥጥት ፡ — 7. O — ከ ፡

prophète Malachie quand il disait : « C'est l'ange, celui qui prêche devant le Sauveur » ; car il était vraiment comme les anges ; il était, en effet, rempli de l'Esprit saint, et cela pendant qu'il était dans le sein de sa mère ; il demeura dans le désert, ne goûta point de pain, et ne but pas de vin du tout, durant tous les jours de sa vie, comme lui a rendu témoignage Notre-Seigneur Jésus-Christ, qu'il soit loué ! Il n'eut point de relations avec une femme, ne fit pas de péché, ni grand ni petit, et prêcha Notre-Seigneur Jésus-Christ. Il vit l'Esprit-Saint descendant du ciel sur lui. Il reçut la couronne véritable du martyr, l'incorruptible, dans le royaume des cieux. Et Notre-Seigneur Jésus-Christ dit : « Il n'y a personne parmi les enfants des femmes qui soit grand, excepté (qui surpasse) Jean. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière, et que son intercession et sa bénédiction soient avec nous. Amen !

[Salut à ta Nativité, comme Gabriel l'avait fixée, qui de six mois a précédé la Nativité du Christ. Jean, chaque fois que je lis avec empressement la salutation de ton « malke' » (effigie) plus suave que l'encens et cinnamomo, comme une gerbe, place-la dans ton sein].

[ወበዛቲ፡ ዕለት፡ ካዕበ፡ ስምዓ፡ ኮና፡ ግርታ፡ ወግርያ፡ ወተዝካሩ፡ ለገብረ፡ ከ
ርስቶስ፡ መነኮስ፡ ጸገዚአብሔር፡ ይምሐረን፡ በጸሎቱ፡ ለዓለመ፡ ዓለም፡ አሜን፡።]

[ወበዛቲ፡ ዕለት፡ ካዕበ፡ አዕረፈ፡ አባ፡ ጌራን¹፡ መስተጋድል፡ ዘይነባር፡ ውስ
ተ፡ አሐቲ²፡ ደሴት፡ እምደሴያተ፡ ሀንደኬ፡ ወኮነ፡ ይፈርሆ፡ ለእግዚአብሔር፡ ፈድ
ፋደ፡ ወኮነ፡ መፍቀሬ፡ ጸሎት፡ ወጸም³፡ ወምጽዋት፡። ወኩሉ፡ * ዘሰአለ፡ እምእግ
ዚአብሔር⁴፡ ይሰምዖ፡ ወበጸሎቱ፡ ተአተተ፡ እምይእቲ፡ ሀገር፡ ብድብድ፡ ወአባ
ር፡ ወጺዋዌ፡ ወከዕወተ፡ ደም፡ ወስጥመተ፡ አሕማር፡ ወኩሉ፡ ዘሰአለ፡ እምኔሁ፡
ይረከብ፡ መፍቅዶ፡ ወሶበ፡ ርእዩ፡ ሰይጣን፡ ዘተውሀቦ፡ ጸጋ፡ ሰማያት፡ ቀንዓ፡ ላዕ
ሌሁ፡ ወመጽአ፡ ኅቤሁ፡ በአምሳለ፡ ብእሲት፡ * ሠናይት፡ ራእያ⁵፡ ለቢሶ⁶፡ አልባስ፡
ነገሥት፡ ወሥርገው፡ * በዕንቀ፡ ወበባሕርይ⁷፡ ወይእቲ፡ ታንሶሱ፡ ባሕቲታ፡ ወሶበ፡
ርእያ፡ ሐረ፡ ኅቤሃ፡ ወተስእላ፡ ግብራ፡። ወትቤሉ፡ አነ፡ ወለቱ፡ ለስርስባን⁸፡ ንጉ
ሥ፡። ወሶበ፡ አበሰት፡ እኅትዮ፡ ምስለ፡ አግብርተ፡ አቡሃ፡ ወፈቀደ⁹፡ ይቅትለን፡ ለኩ
ልን፡። ወበእንተዝ፡ ወጸእኩ፡ ሌሊተ፡ ወበጸሕኩ፡ ውስተዝ፡ ገዳም፡ ወስብሐት፡ ለ

1. P ጊ" - 2. O om. - 3. P om. - 4. O - ሎ፡ ለእግ" - 5. O - ተ፡ ላህይ፡ - 6. P -
ላ፡ - 7. O ቁ፡ ባ" - 8. O ለሶርሶ" - 9. O om. ።

[En ce jour également, furent martyres Martà et Màryà, et mémoire de
Gabra-Krestós, moine. Que Dieu nous fasse miséricorde, par sa prière, dans
les siècles des siècles. Amen!]

[En ce jour aussi, mourut abbà Gérân, ascète, qui demeurait dans une des
îles de l'Inde. Il craignait beaucoup Dieu et aimait la prière, le jeûne et l'au-
mône. En tout ce qu'il demandait à Dieu, il était exaucé; par sa prière, la
peste fut écartée de ce pays ainsi que la famine, l'esclavage, l'effusion du sang,
la submersion des vaisseaux; quiconque lui adressait une demande obtenait
ce qu'il voulait. Satan, à la vue du don qui lui avait été fait de la grâce
céleste, fut rempli d'envie contre lui, et vint à lui sous la forme d'une femme
belle d'aspect, revêtue d'habits royaux, ornée de pierreries et de perles;
elle marchait seule. En la voyant, le saint alla à elle, et lui demanda de ses
nouvelles. Elle lui dit : « Je suis la fille du roi Sersebân¹. Ma sœur ayant
péché avec les serviteurs de son père, il voulut nous tuer tous; c'est pour
cela que je suis sortie de nuit et venue dans ce désert. Louange à Dieu
qui m'a donné de te rencontrer, toi, homme saint. » Il lui dit : « Viens
dans ce rocher, afin que tu ne sois pas vue de ceux qui viennent vers moi. »
Durant la nuit, elle vint comme si elle avait peur des bêtes et poussa des cris

1. O : Sorsobân.

እግዚአብሔር ፡ ዘአስተራከበኒ ፡ ኪያከ ፡ ብእሴ ፡ ቅዱሰ ፡ ወይቤላ ፡ ሑሪ ፡ ውስተ ፡ ዛ
 ቲ ፡ ኩኩሕ ፡ ከመ ፡ *ኢይርአዩኪ ፡ ሰብእ¹ ፡ አለ ፡ ይመጽኡ ፡ ኅቤዩ ፡ ወበሌሊት ፡ መ
 ጽአት ፡ ከመ ፡ ዘረርሃት ፡ እምአራዊት ፡ ወጸርሐት ፡ ኅቤሁ ፡ ከመ ፡ ያርገዋ ፡ አንቀጸ ፡
 በዐት ፡ ወሶበ ፡ አርጋወ² ፡ ቦአት ፡ ኅቤሁ ፡ ወኖመት ፡ በገቡሁ ፡ ወሐቀፈት ፡ እንግድዓ
 ሁ ፡ ወአለምለመት ፡ ሉቱ ፡ ነገራ ፡ *እስከ ፡ አጽነት ፡ ልቦ³ ፡ መንገለ ፡ ፍቅራ ፡ ወሶ
 ቤሃ ፡ ተአተተ ፡ *ጸጋ ፡ እምኔሁ⁴ ፡ ወጸልመ ፡ ዓይኑ ፡ ወኢገብአ ፡ ከመ ፡ ይኔጽር ፡
 ኅቤሃ ፤ ወሶበ ፡ ጽሕወ ፡ እምስካረ ፡ ስሕተት ፡ አእመረ ፡ ሶቤሃ ፡ ከመ ፡ ውእቱ ፡ አበ
 ሰ ፡ ወከመ ፡ ዝንቱ ፡ ኮነ ፡ እምጉሕሉተ ፡ ሰይጣን ፡ መስተገርር ፡ ርጉም ፡ እስመ ፡ ውእ
 ቱ ፡ ናሁ ፡ ተመውአ ፡ እምኔሁ ፡ ወእምዝ ፡ ጸሐፈ ፡ ዘረከቦ ፡ እምገብር ፡ ወኩሉ⁵ ፡
 ዘገብረ ፡ በሥጋሁ ፡ ወነሥአ ፡ አብነ ፡ እምአዕባነ ፡ እንትኩ ፡ ደሴት ፡ ወነበረ ፡ እንዘ ፡ ይ
 ዘብጥ ፡ እንግድዓሁ ፡ እስከ ፡ ሞተ ፡ ወኮነት ፡ ነፍሱ ፡ ውስተ ፡ ሕይወት ፡ ዘለዓለም ፡
 ወእምዝ ፡ መጽኡ ፡ ኅቤሁ ፡ ሰብአ ፡ ይአቲ ፡ አድያም ፡ ከመ ፡ ይትባረኩ ፡ እምኔሁ ፡
 በከመ ፡ ልግዶመ ፡ ወሶበ ፡ ኢረከብዎ ፡ አዱ ፡ ውስተ ፡ ግገደሩ ፡ ወረከብዎ ፡ ድቁ
 ሰ⁶ ፡ ወመሰሎመ ፡ ከመ⁷ ፡ ንውም፤ወሶበ ፡ እንቃህዎ ፡ ረከብዎ ፡ ምውተ ፡ ወእምዝ ፡
 ሰዓምዎ ፡ ወገነዝዎ ፡ ወቀበርዎ ፡ ውስተ ፡ መሬት⁸ ፡ ወእምዝ ፡ ረከቦ ፡ መጽሐፈ ፡
 ዘጽሑፍ ፡ ውስቲቱ ፡ ዘኮነ ፡ ላዕሌሁ ፡ ምግባረ ፡ ሰይጣን ፡ ወዘከመ ፡ እር⁹ ፡ ምክንያ
 ተ ፡ ሞቱ ፡ በረከቱ ፡ ቅድስት ፡ ትኩን ፡ ምስሌነ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ፡ አሜን ፡]

1. P — አይኪ ፡ — 2. O — ጥ ፡ — 3. O ወተሰሕበ ፡ ልቡ ፡ — 4. O እ" ፡ ጸ" ፡ — 5. P — ሉ ፡ —
 6. O ንውም ፡ — 7. O add. ውእቱ ፡ — 8. O መቃብር ፡ — 9. P add. ወኮነ ፡

vers lui pour qu'il lui ouvrit la porte de sa caverne. Quand il eut ouvert, elle entra vers lui et dormit à ses côtés; elle entoura de ses bras sa poitrine; elle lui adressa de tendres paroles au point qu'elle fit pencher son cœur à l'aimer. Et aussitôt la grâce fut retirée à lui, son œil s'obscurcit et il ne détourna point d'elle son regard. Quand il fut dégagé de l'ivresse du péché, il reconnut aussitôt qu'il avait commis un péché et que c'était l'effet d'une ruse de Satan, l'adversaire maudit, car voici qu'il avait été vaincu par lui. Ensuite il écrivit ce qui lui était arrivé et tout ce qu'il avait fait dans son corps; puis il prit une des pierres de cette ile et resta à frapper sa poitrine jusqu'à ce qu'il mourût, et son âme fut dans la vie éternelle. Ensuite il vint vers lui des gens de ces alentours pour recevoir sa bénédiction selon leur habitude; ne le rencontrant pas, ils circulèrent dans sa demeure et le trouvèrent endormi et il leur sembla qu'il dormait; mais cherchant à le réveiller, ils le trouvèrent mort. Puis ils le baisèrent, l'ensevelirent et le mirent en terre; ensuite ils trouvèrent l'écrit où était consigné ce que Satan avait fait contre lui, et comment c'était la cause de sa mort. (Que sa bénédiction sainte nous soit accordée dans les siècles des siècles. Amen!]

1. O : « dans le sépulcre ».

[ሰላም : እብል : ለአባ : ጌራን ።
 በውስተ¹ : ደሴት : ዘገብረ : አጽንዖ : መካን ።
 በአምሳለ : ብእሲት : ላሕይ*ት : አመ : አስፈጦ : ሰይጣን ።
 እስከ : ረከበቶ : መክረልተ : ነሉ : ሙታን ።
 ናዕመ : እንግድዓሁ : ሰበረ : ዘቢጦ : በእብን ።]

P 142, a

ተፈጸመ : ምንባብ² : ወርጋ : ሰኔ³ : ወስብሐት : ለእግዚአብሔር : ወላዕሌን : ያ
 ኩን : ምሕረቱ : አሜን ።

1. P *ዘ።* — 2. Sic A ; O, P *om.* — 3. O, P *om. quae sequuntur et add.* ቡሩክ : O *add.*
 ወስብሐት : ለእግዚአብሔር : ወላዕሌን : ያኩን : ግሀል : ወምሕረት : እስከ : ለገሎ : ናሎም : ንሚን : ወአሚን ።

[Salut, dirai-je, à abbâ Gérân, qui dans une île, *en ce lieu*, fit de grands efforts de pénitence. Quand, sous l'aspect d'une femme jolie, Satan l'eut séduit, il brisa les os de sa poitrine en les frappant d'une pierre, jusqu'à ce qu'il eut atteint le partage de tous les mortels].

Fin de la lecture *sacrée* de Sané. Louange à Dieu et que sa miséricorde soit sur nous. Amen!

ADDITIONS ET CORRECTIONS

Comme il a été dit dans l'avertissement, p. 524e, notre édition, en reproduisant le texte primitif du Senkessar éthiopien, donne en même temps toutes les additions et toutes les variantes quelque peu importantes qu'on peut croire propres au texte revu qui a formé une espèce de vulgate de cet ouvrage. On y a compris aussi celles qui ne portent que sur la correction du style et qui ne manquent pas d'intérêt philologique, bien qu'il ne s'agisse quelquefois que d'une particule, p. ex. *o*, *no* etc., omise ou ajoutée. C'est dans le but de rendre plus exact et plus complet cet « apparatus criticus » qu'on donne ici ces corrections et additions; on conçoit du reste que pour établir définitivement la leçon des quelques passages douteux, la collation d'autres mss. serait nécessaire¹.

d. = dele; l. = lege; n. = note.

- 10, n. 3 l. P — v; 11, 11 l'astér. * à *o-l*+*, ligne 12; n. 3 l. *no*; n. 6 (P *no*); 13, 5 O *no*; 7 O *no*; 14, 8 O, P *om.* *no* et *o*; 16, 10, 15 l. *no* (A, O, cf. Dillmann, *Lex.* 836); 17, n. 2 l. *o'*; 18, 1. O *no*; 20, 3 O, P *no*; 4 l. *no*; 5 *no* (A) l. *no*; 12 O *no*; d. n. 2; 21, 13 O — *no*; 22, 6 l. *no*; 7 l'astér. au mot *no* ligne 9-10; n. 3 l. — *o*; 23, 3. 9 l. *no*; 5 l. *no*; 14 O *no*; 24, 1, etc. O *no*, *no* et *no* (!); n. 1 l. (l. — *no*); 25 l. et il apprit: 25, 1 (*no*) O *no*; 3 O *no*; 13 O *no*.
26. 1 O — *no*, — *no*; 6 O *no*; n. 1 l. — *no*; 27, 4 (*no*) O *no*; 10 O *no*... *no*; 14 O *no* (dans P le *o* est ajouté sur la ligne); 16 O *no*; 28, 1 O *no*; 6 O *no*; 7 O *no*; 10 (*no*) O *no*; 29, 9 O *no*; 11 O *no*; 30, 10 O *no*; 15 (*no*) O *no*; 31, 2 O *no*; 4 O *om.* *no*; 7 O *om.* *no*; 9 O *no*; P *no*; 32, 2 O *no*; 6 P *om.* *no*; 9 O *no*; 33, n. 3 l. *no*; 35, 12 O — *no*; 14 O *no*; 15 O *no*; 36, 5 O *no*; 7 O *no*; 8 O *om.* *no*; 37, 3 O *om.* *no*; 11 O *no*; *ib.* (*no*) O *no*; 16 O *no*; 39, 2 O *no*; 12 O *om.* *no*; n. 1 l. *no*; 40, 7 l. *no*; 42, 16 (*no*) O *no*; 43, 14 (*no*) O *no*; 44, n. 4 (O *no*); 45, n. 8 l. *no*; 46, 14 l. *no*; 48, 16 (*no*) O *no*; 17 O *no*; n. 1 l. O *no*, P *no*; 49, 3 l'astér. et le renvoi, avant *no* p. 50, 2; 8 O — *no* (sic); 10 O *no*.
51. 8 (*no*) O *no*; 12, 14 O *no*; 28 l. *no* (O *no*); 52, n. 3 l. (P *no*); 53, n. 3

1. L'astérisque dans le texte fait double emploi : il marque le commencement du feuillet du ms. indiqué sur la même ligne, à la marge, mais il précise aussi où commencent les variantes qui comprennent plus d'un mot. On distinguera facilement les deux cas; du reste ce double emploi sera éliminé dans les fascicules suivants.

Remarquons que la correspondance mise entre parenthèses, entre le calendrier éthiopien et le nôtre, est la correspondance originare, qui pour 1900-1909 retarde sur nous de treize jours (1er sané = 8 juin).

TABLE DES MATIÈRES

FASC. I. — LE LIVRE DES MYSTÈRES DU CIEL ET DE LA TERRE,	
publié et traduit par J. PERRUCHON avec le concours de I. GUIDI.	
Avertissement	v
Introduction	vi-vii
Note additionnelle	viii-xii
Texte éthiopien et traduction française	1-91
Errata	92
Tables des mots éthiopiens peu usités et des noms propres	93-97
FASC. II. — HISTORY OF THE PATRIARCHS OF THE COPTIC	
CHURCH OF ALEXANDRIA, publiée et traduite par B. EVETTS.	
1. <i>Saint Mark to Theonas.</i>	
Avertissement	103-104
Texte arabe et traduction anglaise	105-211
Appendice (variantes du ms. 4772).	212-214
FASC. III. — LE SYNAXAIRE ARABE JACOBITE (RÉDACTION COPTE),	
publié et traduit par René BASSET.	
1. <i>Les mois de Tout et de Babeh.</i>	
Avertissement	219-221
Texte arabe et traduction française	223-379
FASC. IV. — HISTORY OF THE PATRIARCHS OF THE COPTIC	
CHURCH OF ALEXANDRIA, publiée et traduite par B. EVETTS (suite).	
2. <i>Peter I to Benjamin I.</i>	
Texte arabe et traduction anglaise	383-518
FASC. V. — LE SYNAXAIRE ÉTHIOPIEN. 1. <i>Mois de Sané,</i> publié et	
traduit par I. GUIDI.	
Avertissement	523-525
Texte éthiopien et traduction française	527-703
Additions et corrections	704-705

Stanford University Libraries

3 6105 005 547 778

